

تفسير معاني

القرآن الكريم

باللغة الأمهرية

የክቡር ቁርኣን
መልዕክተ-ትርጉም

በሸይክ ሙሀመድ ሷዲቅ

እና

በሸይክ ሙሀመድ ሳኒ ሐቢብ

ከተጨማሪ ማብራሪያ ጋር

አሳታሚ:- ዳሩ ሰላም አሳታሚና

አከፋፋይ

DARUSSALAM

تفسير معاني

القرآن الكريم

باللغة الأمهرية

የክቡር ቁርአን
መልዕክተ-ትርጉም

በሸይክ ሙሀመድ ሷዲቅ

እና

በሸይክ ሙሀመድ ሳኒ ሐቢብ

ከተጨማሪ ማብራሪያ ጋር

አሳታሚ:- ዳሩ ሰላም አሳታሚና

አከፋፋይ

جميع حقوق الطبع محفوظة © ALL RIGHTS RESERVED

No part of this book may be reproduced or utilized in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying and recording or by any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher.

First Edition: August 2010

Supervised by:

Abdul Malik Mujahid

© مكتبة دارالسلام. ١٤٣٦ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مكتبة دارالسلام

ترجمة معاني القرآن الكريم امهري. / مكتبة دارالسلام - الرياض، ١٤٣٦ هـ

ص: ٩٠٥ مقاس: ٢١×١٤ سم

ردمك: ٩-٣٦٢-٥٠٠-٦٠٣-٩٧٨

١. القرآن - ترجمة - اللغة الأمهرية أ. العنوان

ديوي ٤٩٢٨٧، ٢٢١ ١٤٣٦/٨٣٢٥

رقم الإيداع: ١٤٣٦/٨٣٢٥

ردمك: ٩-٣٦٢-٥٠٠-٦٠٣-٩٧٨

ማጠቃለያ

ተ.ቁ	ምዕራፍ	ገፅ
1	አል-ፋቲሐ	01
2	አል-በቀራ	03
3	አሊ-ዲምራን	75
4	አን-ኒሳኦ	112
5	አል-ማኪዳ	153
6	አል-አንጻም	183
7	አል-አዕራፍ	213
8	አል-አንፋል	249
9	አት-ተውባ	263
10	ዩን-ስ	292
11	ሁድ	310
12	ዩሱፍ	329
13	አር-ረዕድ	347
14	ኢ-በራ-ሃም	355
15	አል-ሐደር	365
16	አን-ነሀል	373
17	አል-ኢስራኦ	393
18	አል-ካህፍ	408
19	መርዖም	425
20	ጢሃ	435
21	አል-አንቢያኦ	451
22	አል-ሐደ	464
23	አል-ሙ-አሚኑን	478
24	አን-ኑር	490
25	አል-ፋርቃን	503
26	አሽ-ሹ-ዐራኦ	514
27	አን-ነምል	530
28	አል-ቀሶስ	542
29	አል-ዐንከቡት	557
30	አር-ሩም	568
31	ሉቅማን	577

32	አሰ-ሰጅዳ	582
33	አል-አሀዛብ	587
34	ሰበእ	602
35	ፋጢር	611
36	ያሲን	619
37	አሰ-ሳፍፋት	629
38	ሲድ	641
39	አዝ-ዘ-መር	649
40	ጋፊር	662
41	ፋስሲለት	675
42	አሹ-ሹራ	684
43	አዝ-ዘ-ክሩፍ	693
44	አድ-ዱኻን	703
45	አል-ጃሲያ	707
46	አል-አሀቃፍ	713
47	መ-ሐመድ	719
48	አል-ፊትሀ	724
49	አል-ሐጁራት	730
50	ቃፍ	734
51	አዝ-ዛሪያት	738
52	አጥ-ጡር	743
53	አን-ነጅም	747
54	አል-ቀመር	752
55	አር-ራሀማን	757
56	አል-ዋቂያ	763
57	አል-ሃዲድ	769
58	አል-መ-ጃደላ	775
59	አል-ሐሽር	779
60	አል-መ-ምተሃና	784
61	አሰ-ሶፍ	788
62	አል-ጁመ-ዓ	790
63	አል-መ-ናፊቁን	792
64	አት-ተጋቡን	794
65	አጥ-ጠላቅ	797
66	አት-ተሀሪም	800

67	አል-መጋኔ	803
68	አል-ቀለም	806
69	አል-ሐቅቃ	810
70	አል-መግሪድ	814
71	ኑሀ	817
72	አል-ጂንን	820
73	አል-መገዘሚል	823
74	አል-መድደሲር	825
75	አል-ቂያማ	829
76	አል-ኢንሳን	831
77	አል-መርሰላት	834
78	አን-ነበአ	838
79	አን-ናዚግት	840
80	ዐበሰ	843
81	አት-ተክዊር	846
82	አል-ኢንፊጣር	848
83	አል-መጠፊፊን	849
84	አል-ኢንሺቃቅ	851
85	አል-ቡሩድ	853
86	አጥ-ጣሪቅ	854
87	አል-አዕላ	855
88	አል-ጋሺያ	857
89	አል-ፈድር	858
90	አል-በለድ	860
91	አሽ-ሸምስ	862
92	አል-ሰይል	863
93	አድ-ዱሃ	864
94	አሽ-ሸርሀ	865
95	አት-ቲን	865
96	አል-ዐለቅ	866
97	አል-ቀድር	867
98	አል-በይዩና	867
99	አዝ-ዘልዘላ	868
100	አል-ዓዲያት	869
101	አል-ቃሪዓ	870

VII

102	አት-ተካሠር	871
103	አል-ዐስር	871
104	አል-ሐመዛ	872
105	አል-ፊል	872
106	ቁርይሽ	873
107	አል-ማዑን	873
108	አል-ክውሠር	874
109	አል-ካፊናን	874
110	አን-ነስር	875
111	አል-መሰድ	875
112	አል-ኢቫስ	876
113	አል-ፈለቅ	876
114	አን-ናስ	878

መግቢያ “ሀ”

ምስጋና ለዓለማት ጌታ ይሁን። እዝነትና ሰላም በሙሀመድ፣ በቤተሰቦቻቸውና በባልደረቦቻቸው እንዲሁም እስከ አለተ ትንሳኤ ድረስ መንገዳቸውን በተከተለ ላይ ሁሉ ይሁን።

በሌላው ዓለም የሚገኙት ሙስሊሞች የሙስሊሞች የህይወት መመሪያ የሆነውን ቁርአን ወደየሀገራቸው ቋንቋ ተርጉመው ከመመሪያው ጋ ለመተዋወቅ እንዳደረጉት ጥረት፣ የኢትዮጵያ ሙስሊሞች ሃይማኖዊ መብታቸውን የተነፈጉ በመሆናቸው ቁርአንን በሀገራቸው ቋንቋ የመተርጎም እድል ሳያገኙ አያሌ ዘመናትን በግፍ አሳልፈዋል። ይሁን እንጂ ይህ ኢ- ፍትሃዊ እርምጃ ከሞላ ጎደል «ተሻሽሎ» እንደ ኢትዮጵያ አቆጣጠር በ1961 አመተ ልደት የመጀመሪያው የቁርአን መልዕክተ ትርጉም በሸይኽ ሙሀመድ ሷዲቅና በሸይኽ ሙሀመድ ሳኒ ሐቢብ ተርጓሚነትና በሌሎች የሀገራችን ታላላቅ ዑለሞች አራሚነትና ገምጋሚነት የመጀመሪያው የትርጉም ስራ ለብርሃን በቃ።

ከምንም በላይ የሀገራችን ታላላቅ ዑለሞች አሻራ ያረፈበት ይህ ታላቅ ስራ ቁርአንን አስመልክቶ የተሰራ ፈር ቀዳጅ ታሪካዊ ስራ ነው። ስራው የኢትዮጵያ ሙስሊሞች ከቁርአን መልዕክት ጋር እንዲተዋወቁ ያደረገውም አስተዋጽኦ በቀላሉ የሚገመት አይደለም። ይሁን እንጂ ስራው ጠጠር ባለ አማርኛ በመቅረቡ፣ መልዕክቱ ባለው አቀራረቡና በሌሎች ምክንያቶች የተለያዩ የሀገራችን ዑለሞችና ኢስላማዊ ተቋማት አቀራረቡን የበለጠ የተሻለ ለማድረግ የተለያዩ ጥረቶችን አድርገዋል። ከእነዚህ ጥረቶች መካከል ነጃሺ ማተሚያ ቤት ያደረገው ጥረት ጥሩ ምሳሌ ነው።

ነጃሺ ማተሚያ ቤት በዋናነት ከበድ ለሚሉ ቃላት ፍቻቸውን ከማስቀመጡም በላይ የአማርኛውን ትርጉምና ቁርአኑን (አረቢኛውን) ጎን ለጎን አስቀምጧልም። ከዚህም ሌላ በግንባር ቀደምነት በዓለም አቀፍ ደረጃ ኢስላማዊ መጻሕፍትን እያሳተመ በመላው ዓለም በሚያሰራጨው ዳሩስሰላም አሳታሚና አሰራጭ ድርጅት በእንግሊዝኛ ቋንቋ ባዘጋጀው የቁርአን ትርጉም ውስጥ የሚገኙ የግርጌ ማስታዎሻዎችን ወደ አማርኛ ቋንቋ በመመለስ የትርጉሙ አካል እንዲሆኑ በማድረግ ጎልቅ ሚና ተጫውቷል።

ዳሩስሰላምም ኢስላማዊ መልዕክት በሁሉም ቦታ እንዲዳረስ ካለው ዓላማ አኳያና ኢትዮጵያዊያ መስሊሞች ከዚህ ጥረት ተቋዳሽ እንዲሆኑም ካለው ከፍተኛ ፍላጎት፣ ነጃሺ ማተሚያ ቤት በትርጉም ስራው ላይ ያከናወናቸውን ተግባሮች ዳሩ ስሰላም አሳታሚና አሰራጭ ድርጅት ዳግም እንዲጠቀምባቸው ከነጃሺ ማተሚያ ቤት ፈቃድ አግኝቷል። ስለሆነም ዳሩስሰላም በተራው በትርጉም ስራው ላይ የሚታዩ አንዳንድ ክፍተቶችን ነቅሶ በማውጣት ስራው ከሞላ ጎደል ከቀድሞው የተሻለ እንዲሆን ጥረት አድርጓል።

በዚህም በቀድሞው የቁርአን መልዕክተ-ትርጉም ላይ የሚከተሉት ማስተካከያዎችና እርምጃዎች ተከናውነዋል። እነሱም፡-

1ኛ. በአላህ ስሞችና ባህሪያት ትርጓሜ ላይ

ከምንም በላይ መልዕክተ-ትርጉሙ የቀደምት ደጋግ መስሊሞች (ሰለፎች፡- ሶሃቦችና ከእነሱ በኋላ የመጡት ደጋግ መስሊሞች) በአላህ ስሞችና ባህሪያት የነበራቸውን የጠራ አመለካከት እንዲጸባረቅበት ሆኗል። በሌላ አገላለጽ ስራው በነጥቡ ላይ የአህለ ሱና ወልጆመዓ ትክክለኛ አቋም እውን እንዲሆንበት ሆኗል ማለት ነው። ስለሆነም በዚህ ስራ ከአላህ ስሞችና ባህሪያት ጋር ተያያዥነት ያላቸው ቁርአናዊ መልዕክቶች ዳግም ኢስላም ምድር ላይ ሲሰበክ መልዕክቱን ተቀባይና አድራሽ የነበረው ትውልድና ከእሱ ቀጥሎ በተከታታይ የመጡት ደጋግ መስሊሞች በተገነዘቡበት መንገድ በቀጥታ ተቀምጧል።

2ኛ. ለቃላት ተጨማሪ ፍች መስጠት፡-

ይህም በትርጉሙና በግርጌ ማስታወሻው ላይ ለሚገኙ የተለያዩ ከባድና የፍች ማስተካከያ እንዲሁም እርምጃ ለሚያስፈልጋቸው ቃላት ፍች ተሰጥቷል።

3ኛ. የስርዓተ-ነጥብ አጠቃቀምን ማስተካከል፡-

መልዕክቱ ይበልጥ ግልጽ ይሆን ዘንድ ወቅታዊውን የስርዓተ-ነጥብ አጠቃቀም ስርዓት ተግባራዊ ለማድረግ ሙከራ ተደርጓል፡፡

4ኛ. መሰረታዊ የሆኑ ኢስላማዊ ነጥቦች መካተታቸው

ዳሩስሰላም በተለያዩ ቋንቋ ባሳተማቸው የክቡር ቁርአን መልዕክተ-ትርጉም ስራዎች መግቢያ ላይ የሚገኘውና ስለ ኢማን፣ ስለ ዐቂዳ፣ ስለ ሺርክ፣ ስለ ንፍቅና እንዲሁም ዒሳ (ዐ. ሰ) እና ነቢዩ ሙሀመድ (ሶ. ዐ. ወ) በመጽሀፍ ቅዱስና በቁርአን እንዴት እንደተገለጹ በሰፊው የሚያትተው የመግቢያ ክፍልም ወደ አማርኛ ተመልሶ (ተተርጉሞ) በዚህ ስራ ላይ እንዲካተት ተደርጓል፡፡

በመጨረሻም በዚህ ቀደም ባለ የትርጉም ስራ ላይ እርማት ወይም ማስተካከያ ማድረግ አስፈላጊ በሆነበት ቦታ ሁሉ የእርምትና የማስተካከል ስራ ለማከናወን ከፍተኛ ጥረት ተደርጓል፡፡

ዳሩስሰላም አሳታሚና አከፋፋይ ድርጅት

14 36 ሂጅራ/ 2007 ዓ. ል

XI
መግቢያ “ለ”

ቁርአን በማንበቡ የሚጸለይበት ያለፈው ታሪክና የጊዜው ድርጊት መጪውም ትንቢት የተጠቀሰበት፣ ለሰው ልጆች ለሰጋዊና ለመንፈሳዊ አስፈላጊው ህግ የተደነገገበት፣ የወዲያኛው ዓለም ጽድቅና ኩነኔ ዝርዝር የተገለጸበት፣ የታላላቆቹ ነቢያት የሀይማኖት ጥሪ የተነገረበት፣ በአነጋገሩ ጠቅላላነትና በዓረፍተ ነገሩም አሰካክ ስድም ቅኔም ሳይሆን ለየምዕራፎቹ የተለያዩ ተመሳሳይ የሆኑ ዜማዊ ማሳረፊያዎች ያሉት፣ ሰዎችም ጋኒኖችም ሁሉ ቢተባበሩም እንኳ ከምዕራፎቹ የአንዲቱንም ምዕራፍ ተመሳሳይ ለማምጣት ፈጽሞ አይችሉም በማለት በሌሊት ጉዞ (አል-ኢስራእ)፣ በላም (አል-በቀራ)፣ በዮናስ (ዩኑስ)... ምዕራፎች ውድድር የተደረገበት፣ በነቢዩ ሙሀመድ ላይ የወረደ አምላካዊ ቃል ነው እንጂ ማንበብና መጻፍ የማያውቀው ነቢይ ቃል አይደለም።

ተመሳሳዩን ለማምጣት አይቻልም በማለት ውድድር የተደረገው በዐረብኛ አነጋገር በመሆኑ በሌላ ቋንቋ ሲተረጎም ታምርነቱ ይቀንሳል በማለት ከሙስሊም ሊቃውንት ከፊሎሎጂ መተርጎም ክልክል ነው ይላሉ።

እርግጠኛው ነገር ትርጉም ሁለት አይነት ነው፤ አንዱ ቃል በቃል ትርጉም ሲሆን፣ ሁለተኛው ፍቺውን መተርጎም ነው። ለየቋንቋው የተለያየ ባህል ስላለው በዓረብኛው አቀማመጥ ተራ ቃል በቃል መተርጎሙ ሙሉ ስሜት ስለማይሰጥ ክልክል ቢሆንም ፍቺውን መተርጎም አይከለክልም።

ለመጀመሪያ ጊዜ ሮበርት ኬኔት (Robert Kennet) በገ ሺ 143 ዓ. ል በላቲን ቋንቋ ተርጉሞታል። ከዚህም በኋላ የምስራቅን ባህል የመረመሩት ምዕራባዊያን በፈረንሳይና በእንግሊዝ፣ በጀርመን፣ በእስፔን፣ በኢጣሊያ፣ በግሪክ፣ በፖርቹጋል፣ በሆላንድ፣ በስዊዲን፣ በሩሲያ ቋንቋዎች ተርጉመውታል። በኢራን፣ በህንዱስታን፣ በፓኪስታን፣ በጃዋ፣ በቱርክ፣ እንዲሁም በአብራይስጥ፣ በሌሎችም ቋንቋዎች ተተርጉሟል።

አብዛኛዎቹ ትርጉሞች ትክክል ባለመሆናቸው የአዝሃር ዩኒቨርሲቲ የበላይ መሪ በ1936 ዓ. ል ስህተቱን ለማስወገድ በሙስሊም ሊቃውንት መተርጎም ያስፈልጋል ሲሉ አትተዋል። ገሚሶቹ የቁርአን ታምራትነት በዐረብኛው አነጋገር በመሆኑና ዐረብኛም የኢስላም ምልክት በመሆኑ በሌላ ቋንቋ መተርጎሙ ክልክል ነው ቢሉም አብዛኛዎቹ ፈቅደውታል። ይህንኑ አቋምም

በካይሮም፣ በአማንም የተሰበሰበው ሙስሊም ሊቃውንት ዓለም አቀፍ ጉባኤ ተሰማምተውብታል።

ኢትዮጵያ ልጆቿን በመካከላቸው ልዩነት ሳታደርግ አፍቅራና አስተባብራ ከመኖሯ በላይ እግዶችንም ቢሆን በአክብሮት ተቀብላ የምታስተናግድ አገር መሆኗ የታወቀ ነው። ነቢዩ ሙሀመድ በ610 ዓ. ል በተነሱ ጊዜ ነገዶቻቸው [ተቃዋሚዎቻቸው] ተከታዮቹን ስላሰቃዩዋቸው «ሀበሻ (ኢትዮጵያ) የእውነት አገር ናት፤ በውስጧም ሰውን የማይበድል፤ እርሱም ዘንድ አንድም የማይበደል ንጉስ አለና ወደዚያ ብትሄዱ መልካም ነው» በማለታቸው በመጀመሪያ በ615 ዓ. ል የነቢዩ ሴት ልጅ እና ሽሊፋው ዑስማን፣ የአጎታቸው ልጅ ጀዕፈር የሚገኙባቸው 16 ስደተኞች ዳግመኛም ከመቶ በላይ የሚሆኑ የሃይማኖት ጥገኞች ወደ ኢትዮጵያ ገብተው 15 ዓመት በመልካም ጥገኝነት ተቀምጠዋል።

ጠላቶቻቸውም ስደተኞቹ ተይዘው እጃቸው እንዲመለስላቸው ቢጠይቁ ፣ ንጉሱ ገንዘብ ያላጠፉ፣ ነፍስ ያልገደሉ መሆናቸውን አጣርቶ አሳልፌ አልሰጥም በማለቱ፣ ጥገኛን አሳልፎ ያለመስጠት ህግ ከኢትዮጵያ ንጉስ ተጀመረ እንደሚባል፣ ነቢዩ ሙሀመድም ለተከታዮቻቸው «ሀበሾችን (ኢትዮጵያዊያኖችን) ካልወጓችህ አትውጓቸው» ማለታቸው ይነገራል። ንጉሱም ድርብ ምንዳ ያለው ጻድቅ ንጉስ መሆኑ በቁርአን በምዕራፍ 3 (አሊ-ዒምራን)፣ በአንቀጽ 199፣ በምዕራፍ 28 (አል-ቀሶስ)፣ ከአንቀጽ 52 እስከ 54 ተገልጹዋል።

ቁርአን ህያው በሆኑት ቋንቋዎች ሁሉ የተተረጎመ ጥቅስ [መልዕክተ-ሰማይ] በመሆኑ ታላቁ መሪያችን ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ስላሴ ንጉስ ነገስት በኢትዮጵያ ሙስሊም ዜጎቻቸው ሃይማኖታቸውን በቋንቋቸው እንዲማሩ ለማድረግና የሃይማኖት ነጻነት የሚታመንበት በመሆኑ መልካም ፈቃዳቸው ሆኖ፣ ሀምሌ 18 ቀን 1958 ዓ. ል (በ1966 ዓ. ል) በክቡር ዶክተር ምናሌ

1. ይህ አገላለጽ የገገላዊው አገዛዝ ለሙስሊሞቹ የሚገባቸውን መብት በቅጡ የሚያከብር መሆኑን ለመመስከር የተሰጠ አስተያየት ላይሆን፣ አገዛዙ እንዲመሰገንና እንዲወደስ በሚያደርገው ከፍተኛ ጫና ምክንያት የተሰጠ አስተያየት ነው።

ኃይሌ አማካይነት ቀርቦን በአማርኛ እንድንተረጉመው ስላዘዙን ከአስራ አምስት ወራት በማይበልጥ ጊዜ ውስጥ ተርጉሙነዋል። የግርማዊ ጃንሆይ ትዕዛዝ ከግቡ እንዲደርስ ክቡር ዶክተር ምናሌ ኃይሌ ስራው እንዲቃና ያደረጉት ድካምና የፈጸሙት ቅን አገልግሎት ለሁልጊዜም የማይረሳ ነው። የተረጎምነውም ከዚህ በሚከተለው አኳኋን ነው።

1ኛ. የአማርኛና የዐረቢኛ ቋንቋዎች በጣም የተቀራረቡ በብዙ ቃላት ቤት፣ ደም፣ ነፍስ፣ አፈር፣ ፈረስ፣ አንበሳ፣ እነዚህን በመሳሰሉት ቃላትና በግስ አረባብም የሚመሳሰሉ ቋንቋዎች ቢሆኑም በአነጋገር ስልታቸው የተለያዩ በመሆናቸው ባለቤትን፣ ከግስ ማስቀደምን በመሰለ በጠቅላላው በዓረፍተ ነገር አቀነባበርም የአማርኛ ባህል ተከትለናል።

2ኛ. ዐረቢኛው በአመልካች ተውላጠ ስም መድረሻ ላይ አገናዛቢ አጻፋ ስለሚያስገባ፣ ይህ በሚለው ላይ ይሃችሁ በሚለው ዓይነት የአረቢኛውን ጠባይ ተከትለናል።

3ኛ. በዐረቢኛው አነጋገር ውስጥ ታዋቂ ሆኖ ሳለ በአማርኛው መግለጽ በሚያስፈልገው ላይ የቁርአን አታቾች በሰጡት ፍች መሰረት ገልጸን በቅንፍ አጥረነዋል። አታቾቹ ሊቃውንት በሚለያዩበት ሁሉ ለሁሉም ተስማሚ በሆነ ቃል ተርጉሙነዋል። በአንዳንድ ስፍራ ላይ ሀሳቡ ግልጽ ያልሆነውን በቁጥር እያወጣን በህዳጉ ላይ አብራርተነዋል። በተቻለ መጠን ነጠላውን በነጠላ፣ ብዙውን በብዙ፣ ስሙን በስም፣ ግሱን በግስ ለመተርጎም ሞክረናል።

4ኛ. «ገባ» የሚለው ግስ በአማርኛ ገቢርና ተገብሮ በመሆኑ ወላዋይ ግስ ሲሆን፣ በቁርአን ውስጥ ገቢር ብቻ ሆኖ ስለሚገኝ ይህንኑ ተከትለናል።

5ኛ. «እኛ» የሚለው ቃል በዐረቢኛው ህግ ከብዙዎች ጋር ሆኖ ለሚናገር ወይም ነፍሱን አክባሪ ለሆነ፣ ነጠላ ስለ ሆነ ብዙውን ጊዜ ንጉሶች እኛ እያሉ እንደሚጠቀሙበት አምላክም ስለ ነፍሱ በነጠላ እንደሚናገር በብዙም ቃል እኛ ፈጠርናችሁ፣ እኛ ቁርአንን አወረድነው፤ እኛም ጠባቂዎቹ ነን፤ ሲል ይናገርበታል። ይህም አንድነቱን አይቃወምም።

6ኛ. ሀተታው እንዳይሰለች አነጋገርን ለማለዋወጥ (ኢልትፋት) መገላመጥ የሚባለው አነጋገር በዐረብኛው ተወዳጅና የሚያነቃቃ ስለሆነ በቁርአን ውስጥ በብዛት ይገኛል። ይህም በአንደኛ ወይም በሁለተኛ ወይም በሶስተኛ መደብ ወደ ሌላው አዛውሮ ማተት ነው። ለምሳሌ በምዕራፍ 2፣ አንቀጽ 57 ላይ፣ «በእናንተ ላይ ደመናን አጠለልን፤ በእናንተ ላይ መናን አወረድን፤ እኛን አልበደሉንም፤ ግን ነፍሶቻቸውን ይበድሉ ነበር» ሲል ከሁለተኛው ወደ ሶስተኛው ተዛውሯል። በምዕራፍ 3፣ አንቀጽ 195 ላይ፣ «ከእናንተ ከወንድም ከሴትም የሰሪን ስራ አላጠፋም ሲል ጌታቸው ተቀበላቸው፤ እነዚያም የተሰደዱ ከእነሱ ሀጢአቶቻቸውን አብብሳለሁ ሲልም» ከሶስተኛው ወደ አንደኛው ተዛውሯል። ከሶስተኛው ወደ አንደኛው በመዛወርም በምዕራፍ 20፣ አንቀጽ 53 ላይ፣ «እርሱ ያ ከሰማይ ውሃን ያወረደ ነው፤ በርሱም ከተለያዩ በቃይ ዓይነቶች አወጣንላችሁ» ይላል። (ቁርአን) ምሳሌዎችም በሚያደርጋቸው ነገሮች አስተያየቱ ጥልቅ በመሆኑ አጥብቆ መመልከትን ይጠይቃል።

7ኛ. ቁርአን 114 ሱራዎች (ምዕራፎች) 6 ሺ 236 አያት (አንቀጾች) አሉት። ለየወሩ ለመነበብ እንዲቻልም ትክክል ሆኖ በ30 ጁዝአ (ክፍል) ተከፍሏል። ሱራ፣ መሰረተ ፍቺ ከፍ ያለ ምድር ወይም ከፍ ያለ ምድር ወይም ከፍታ ያለው የከተማ አጥር ሲሆን፣ ከቁርአን ክፍሎች ዐዋቂያቸው ከፍታ ለሚኖረው ልዩ ልዩ ክፍሎች ስም ሆኗል። አያት ማለትም ምልክት ወይም ታምር ሲሆን፣ ዓረፍተ ነገር ለያዘ ማረፊያ ወይም ቁጥር ስም ተደርጓል። በአማርኛ ሌላ ትርጉም ስላጣንላቸው ሱራን በምዕራፍ አያትን በምዕራፍ ተፈርጉመናል። ረዝሙ የላም ሱራ 286 አያት ሲኖረው ከሶስት አያት ያነሰ ሱራ የለም። የቁርአን ሱራዎች ብዙዎቹ የዘረፉ፣ የሌሊት ጉዞ፣ የሮም፣ የጧሃ፣ የያሲን ... ምዕራፎች የተባሉት በመክፈቻቸው ወይም በመጀመሪያቸው በሚገኘው ቃል ተሰይመዋል። ጥቂቶቹ ደግሞ 35 የሚሆኑት በውስጣቸው በተነገረው ቃል ተጠርተዋል። የላም ምዕራፍ ከ66 ቁጥር በኋላ፣ የዲምራን ቤተሰብ ከ32 ቁጥር፣ የማዕድ ምዕራፍ 110 ቁጥር በኋላ በተነገረው ቃል ተጠርተዋል። የአንቀጾች ቁጥር በዐረብኛው በመድረሻው ላይ ሲሆን፣ እኛ በመነሻው አድርገንዋል።

የክፍሎቹንም ምልክት አምስት ማዕዘን ያላቸው ሶስት ከዋክብት አድርገናል።

8ኛ. ቁርአን ሁለት አወራረድ አለው። መጀመሪያ ከተጠበቀው ሰሌዳ በቅርቢቱ ሰማይ ወደሚገኘው ወደ ልቅናው ቤት በረመዳን ወር በከፍተኛይቱ ሌሊት በአንድ ጊዜ ለጂብሪል ወርዷል። የመጸሀፉም ተራ አቀማመጥ በዚህ አይነት ነው።

ሁለተኛው አወራረድ በጂብሪል አማካይነት በነቢዩ ሙሀመድ ላይ በ23 አመታት ውስጥ እንደአስፈላጊነቱ እየተከፈለ ነው። በዚህ መሰረት መካዊና መዲናዊ በመባል ተከፍሏል። ክፍያውም ጊዜን እንጂ ስፍራን አይመለከትም። መካዊ የሚባለው ከነቢዩ ስደት በፊት የወረደው ሲሆን፤ መዲናዊ የሚባለው በመካም ቢሆን ከነቢዩ ስደት በኋላ ነው የሚሉትን ተከትለናል።

ቁርአን በብራናም በሰሌዳም በአጥንትም በሰሌንም በስስ ድንጋዎችም ላይ የአያቶቹ ተራ ተጠብቆ ተጽፎ በነቢዩ ቤት ይቀመጥ ነበር። ብዙዎቹ ምዕምኖቹ በቃላቸው አጥንተው ሲኖሩ ከነቢዩ እረፍት በኋላ በ12ኛው ዓመተ ስደት በየማማህ በተደረገው ጦርነት በቃላቸው ካጠኑት ብዙዎቹ ስለ አለቁ እንዳይጠፉ በመስጋት በዑመር አል-ኸጢብ አስተዋሽነት አቡ በክር አስ-ሲዲቅ ዘይድ ኢብኑ ሳቢትን አዘው ጽሁፎቹንና በቃል ያጠኑትን እያመሳከረ የአያቶቹን ተራ ጠብቆ ከአንድ ዓመት በማይበልጥ ጊዜ ውስጥ በአንድ ጥራዝ ሰበሰበው። ስም አውጡለት ተብሎ ገሚሶቹ «ሲፍር» ይባል ቢሉ ይህ የአይሁድ አጠራር መሆኑን ጠልተው የሀበሻ (ኢትዮጵያ) ሰዎች መሰሉን መጽሀፍ ይሉታል በማለት «መጽሀፍ» [ሙስሀፍ] ብለው ጠሩት ማለትን ኢትቃን (የሚባለው መጽሀፍ) በጥራዝ አንድ ገጽ 89 ላይ ያስረዳል።

ዳግመኛ ኸሊፋ ዑስማን በ25ኛው ዓመተ ስደት (በቁርአን) ባነባበቡ ግጭት (ልዩነት) ስለተገኘ በአራት የቁርአን ሊቃውንት በተከናወነው ጉባኤ የቃላቱን አጻጻፍ ያለነጥብ ለየንባቡ ተስማሚ አድርገው በመጀመሪያው አወራረድ መሰረት የሱራዎቹንም ተራ ጠብቀው ሰበሰቡት። ኸሊፋውም በአምስት ኮፒዎች አጽፎ አንዱን ለራሱ አስቀርቶ አራቱን ለመካና ለደማስቆ፤ ለበስራ፤

ለኩፋ ከተሞች ልኮ ማንኛውም ሰው ከእነዚህ ብቻ እንዲገለብጥ አድርጎ የቀረውን ስለ አቃጠለው ቁርኣን አንድነቱን ጠብቆ ይኖራል። እስካሁን ምንም መለዋወጥ አልደረሰበትም።

9ኛ. በመካከው ከወረዱት 27 እና በመዲና ከወረዱት ሁለቱ በጠቅላላው 29ኛ ሱራዎች በማህጸረ ቃላት ተጀምረዋል። በዐረቢኛው መሰረተ ቃላት ከአምስት ፊደላት ስለማይበልጥ፣ እነዚህም ቃላት እስለ አምስት በሚደርሱ ፊደላት ተቀናብረዋል። ዐረቢኛ ቅርጻቸው 13 አይነት ብቻ ሲሆን፣ ያልተደጋገሙት ፊደላት 14 በመሆናቸው ከጠቅላላው ከ28 ፊደላት ግማሹ ናቸው።

ፍቻቸውም ምን እንደሆነ አታችኛቸው ተለያይተውበታል። ከፊሎሎግ ፍቻቸውን ከአላህ በስተቀር የሚያውቀው የሌላም የሚሉ ሲሆኑ፣ ሌሎቹ ከአላህ ስሞች የአንዳንድ ፊደል ጥቅስ ናቸው ይላሉ። የምዕራፍ ወይም የመጽሀፍ ስሞች ናቸው የሚሉም አሉ። ግን አብዛኛዎቹ እንዳረጋገጡት የቁርኣን አነጋገር አስደናቂ በመሆኑ ብዙዎቹ ዐረቦች ነቢዩ ሙሀመድ በመልካም ድምጽ ሲያነቡት ተሰብስበው እያዳመጡ በግሳጼው ተሸንፈው ስለተከተሉት ከሃዲዎቹ ድግምት፣ ስላለበት ይሰባችኋልና አታዳምጡት እያሉ እንዳይሰሙት ይንጫጫ ስለነበር እነዚህን ማህጸረ ቃላት ባስሟቸው ቁጥር ምን አይነት ንግግሮች ናቸው? እያሉ በማሰላሰል ዝም ሲሉ ንባቡን አስከታትለው ብዙዎቹን ያላመኑባቸው ሚስጥረ ቃላት ናቸው ይላሉ።

10ኛ. ከ1 ሺ 435 እስከ 1 ሺ 505 ዓ. ል የነበረው ስዩጢ ኢትቃን በሚባለው መጽሀፍ ቁርኣን በዓረብኛ ቋንቋ የተወረደ ቢሆንም ከዕብራይስጥና ከሮም፣ ከፋርስ አንዳንድ ቃላት አለበት ይላል። ከዐረብኛው ግስ መሰረት የሌላቸው ሃያ ስድስት ያክል የሚሆኑ የኢትዮጵያ ቃላት እንዳለበትም ያስረዳል። እነሆ፡-

ከዕብራይስጥ

<u>ቃል</u>	<u>ትርጉም</u>
ጀሀነም	ገሃነም (ሲኦል)

ሪቢይ

መምህር

ከሮም

ቃል

ትርጉም

ቂንጢር

ኩንታል

ረቂም

ጸሁፍ

ከኢትዮጵያ

ቃል

ትርጉም

ጂብት

ድግምት

ጧሃ

ጸሀይ

ኢብሊስ

ዲያብሎስ

ሐዋሪያ

ሐዋሪያ

አዋሀ

የዋሀ

ታቡት

ታቡት

ቡርሃን

ብርሃን

ጣጉት

ጣኦት

ሚህራብ

ምኩራብ (የጸሎት ስፍራ)

ሚሸካት

መስኮት

ማኢዳ

ማዕድ

በግል

በቅሎ

ሙናፊቅ	መናፍቅ
ኢብላዒ	ብልዒ (በትግርኛ)
ኪፍል	ክፍል
ፈጠረ	ፈጥጠረ
ደምደመ	ደመደመ

የተወሰዱ ናቸው ይላል። የቋንቋ መግባባት የተለመደ ስለሆነ የዐረቦችም ቃላት ናቸው የሚሉም አሉ።

ዘኛ. ቁርአን አዳምን (አደም)፣ ሄኖክን (ኢድሪስ)፣ አብርሃምን (ኢብራሂምን)፣ ይስሀቅን (ኢስሃቅ)፣ ዩሴፍን (ዩሱፍ)፣ ኢዮብን (አዮብ)፣ ሙሴን (ሙሳ)፣ አሮንን (ሃሩን)፣ ቆሬንን (ቃሩን)፣ ኢያሱን (አል-የስዕ)፣ ሳኦልን (ጣሉት)፣ ጎልያድን (ጃሉት)፣ ዳዊትን (ዳውድ)፣ ሰለሞንን (ሱለይማን)፣ ዕዝራን (ዑዘይር)፣ ኤልያስን (ኢልያስ)፣ ዮናስን (ዩኑስ)፣ ዘካርያስን (ዘከሪያ)፣ ዮሀንስን (የህያ)፣ የሱስን ወይም የሱዕን (ዒሳ)፣ ማሪያምን (መርየም)²፣ ገብሬልን (ጂብሪል)፣ ኦሪትን (ተውራት)፣ ወንጌልን (ኢንጂል)፣ ብሎ ስለሚጠራቸው በጠቅላላው በተጽውኦ ስም አጠራሩን ተከትለናል።

እንዲሁም የአምላክ ስም በአማርኛ እግዜአብሄር (የዓለም አምላክ) ሲሆን በዐረብኛ ዋና ስሙ አልላህ ነው። ሌሎችም ዘጠና ዘጠኝ መልካም ስሞች አሉት።

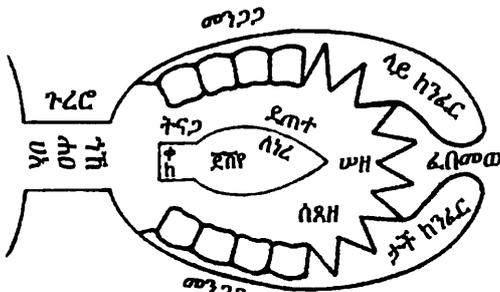
አላህ የሚለው ቃል ሊገዙት ለሚገባው ዘላለም ህያው (መታጣት ያልቀደመው መሞት የማይከተለው) ራሱን ቻይ (አስገኝ ጌታ መገኛ ቦታ የማይፈልገው) ለሆነ አምላክ የተጻውኦ ስም በመሆኑ ሰፋ ያለ ትርጉም ስላለው ሳንተረጉም እንዳለ አስገብተነዋል።

12ኛ. ከዘመን ብሉይ እስከ አራተኛው ዘመን ልደት ያለ አናባቢ በግዕዝ ፊደል ብቻ ይጻፍ የነበረው የግዕዝ ቋንቋ አማርኛም የሴም ቋንቋዎች ስለሆኑ እንደ ዐረብኛና ዕብራይስጥ ከቀኝ ወደ ግራ ይጻፍ እንደነበሩ በአክሱም ሀውልት ላይ ያለው ጽሁፍ ይመራናል።

ፍሬምናጦስና አብረውት የነበሩት ከያፌት ቋንቋ ጋር ለማስማማት ጥርጊያ መንገዱን ለውጠው አናባቢዎቹን በፊደሉ በገብና ግርጌ በራሱም ላይ ቀጥለው ከግራ ወደ ቀኝ እንዲጻፍ አድርገዋል። የአልፋቤቱ ወይም የአቡጊዳ ተራውንም ለውጠው በሀሌታው ሀ እና ለ እንዲጀመር ወስነዋል። የጥቂቶቹ ፊደላት ድምጽ ተለዋውጧል። በምሳሌ ጫፍ የሚነገረው ንጉሱ «ሠ» ድምጽ ጠፍቶ እንደ እሳቱ «ሰ» ይነበባል። በቅርብ ጉረሮ የሚነገረው ብዙኋን «ኑ» እና በመሃል ጉረሮ የሚነገሩት ሐመሩ ሐ እና ዓይኑ ዐ እስከ አሁን በትግርኛ (ቋንቋ) ተጠብቀው ሳሉ፣ በአማርኛ ንባባቸው እየደከመ ሄዶ ጠፍቷል።

ይሁን እንጂ አገባባቸው ስለሚጠበቅ አንዳንድ ስፍራ ቢያመልጥም በተቻለን መጠን አገባባቸውን ጠብቀናል። ድምጽ ማለት በኃይል በመነካካት ወይንም በመለያያት የሚገኝ የአየር ግጭት ሲሆን ከሰውም ከእንስሳም ከግዕዝም ይገኛል።

በፊደል ግን በመናገሪያ አካል ላይ የሚጋጭ ፊደል ነው። ፊደላትም የሚነገሩት በጉረሮ፣ በትናጋ፣ በምላስና በከንፈር ነው። የሚከተለውን ስዕል ተመልከት።

በ «ሠ» ጎን የሚገኘው «ሐ» በላቲን the ነው

ሐጂ መንዛረሁ ከቢር ሑሴን

ከዐሩሲ

ተመርጠው አብረን አርመነዋል። በመጨረሻም ሁለታችን ደጋግመን አርመን በእኛው ተጠባባቂነትና አራሚነት በአርቲስቲክ ማተሚያ ቤት ታትሟል።

ተርጓሚዎች

ሰይድ ሙሐመድ ሷዲቅ

ሐጂ ሙሐመድ ሣኒ ሐቢብ

በዚህ ትርጉም ከቁርአን ተፍሲር (ፍች) ከዚህ በሚከተሉት

1ኛ. ከጀላላይንና ከሳዊ

2ኛ. ከተንዊር አልሚቅባስ

3ኛ. ከአቡ አልሱዑድ

4ኛ. ከኢብኑ ጁዘይ

5ኛ. ከነሰፊ

6ኛ. ከመራህ ለቢድ

7ኛ. ከኻዚን

8ኛ. ለኢብኑ ከሢር

9ኛ. ከበይዳዊ ተጠቅመናል። ከሙፍረዳት አልራጊብም በብዙ ወስደናል። ከነዚህ አይወጣም።

አላህ ነቢያትንና መልዕክተኞችን ለምን ላካቸው?

ሰዎች ከተፈጠሩለት ዓላማ ውጭ ባዕድ አምልኮ (ሺርክ - ከአላህ ጋር ሌሎች አካላትን በአምልኮ ማጋራት) ሲጀምሩ፣ ሰዎች አላህን ብቻ በትክክል ያመልኩ ዘንድ እሱ ነቢያትንና መልዕክተኞችን ላካቸው። ይህም ማለት ሰዎች አላህን እንዲያመልኩ፣ ለእሱ ብቻም አምልኮ እንዲፈፀሙና ከአላህ ጋር ማንንም በአምልኮ እንዳያጋሩ ነው። የሰው ልጆች ይህን የመልዕክተኞችን ሰማያዊ ተልዕኮ ተግባር ላይ ሲያውሉ፣ ከባዕድ አምልኮ ጨለማ ወጥተው፣ አላህን አንድ አድርጎ ወደ ማምላክ ብርሃን ይሸጋገራሉ።

ሁሉም ነቢያትና መልዕክተኞች ተውሂድን (ከብርና ልቅና የሚገባውን አላህ በአንድነቱ በማመን እሱን ብቻ ማምላክ ነው።) አስተምረዋል። የሚከተሉት ቁርአናዊ አንቀጾችም ይህን እውነታ ያሳያሉ፡- «ኑሕን ወደ ወገኖቹ በእርግጥ ላክነው፤ አላቸውም፡- «ወገኖቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ለእናንተ ከእርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም፤ እኔ በእናንተ ላይ የከባድ ቀንን ቅጣት እፈራላችኋለሁ።» (አዕራፍ፣ 59)።

«ወደ ዓድም (ህዝብ) ወንድማቸውን ሁድን ላክን፤ «ወገኖቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከእርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም፤ (የአላህን ቅጣት) አትፈሩምን አላቸው።» (አዕራፍ፣ 65)።

«ወደ መድየንም (ህዝብ) ወንድማቸውን ሹዐይብን (ላክን)፤ አላቸው፡- «ወገኖቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከእርሱ በቀር ምንም አምላክ የላችሁም፤ ከጌታችሁ ዘንድ ግልፅ ማስረጃ በእርግጥ መጥታላችኋለች፤ ስፍርንና ሚዛንን ሙሉ፤ ሰዎችንም አንዳችቻቸውንም (ገንዘቦቻቸውንም) አታጉድሉባቸው፤ በምድር ውስጥ ከተበጀች በኋላ አታበላሹ፤ ይህ ምዕመናን እንደሆናችሁ ለእናንተ የተሻለ ነው።» (አዕራፍ፣ 85)።

«ወደ ሰሙድም (ህዝብ) ወንድማቸውን ሷሊህን ላክን፤ አላቸው፡- «ወገኖቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከእርሱ ሌላ ለእናንተ ምንም አምላክ የላችሁም፤ (እውነተኛ ለመሆኔ) ከጌታችሁ የሆነች ምልክት በእርግጥ መጥታላችኋለች፤

ይህቺ ለእናንተ ተአምር ስትሆን፤ የአላህ ግመል ናትና ተዉዋት፤ በአላህ ምድር ውስጥ ትብላ፤ (ትጠጣም)፤ በክፉ አትንኳትም፤ አላማሚ ቅጣት ይይዛችኋልና።» (አል-አዕራፍ፣ 73)።

«በየህዝቡም ሁሉ ውስጥ አላህን ተገዙ፤ ጣኦትንም (ከአላህ ጋር የሚመለከቱ ነገሮችን) ሁሉ ራቁ፤ በማለት መልዕክተኞችን በእርግጥ ልከናል፤ ከእነሱም ውስጥ አላህ ያቀናው ሰው አልለ፤ ከእነሱም ውስጥ በእርሱ ላይ ጥመት የተጋረጠበት ሰው አልለ፤ በምድርም ላይ ሂዳ፤ የአስተባባዮችም መጨረሻ እንዴት እንደነበር ተመልከቱ።» (አል-ህህል፣ 36)።

እያንዳንዱ መልዕክተኛ ከአላህ ዘንድ በተሰጠው መመሪያ መሠረት ለየህዝቡ ተልኳል። ነገር ግን የነቢዩ ሙሐመድ መልዕክት ግን ለተወሰነ ህዝብ ብቻ ሳይሆን፤ ሁሉንም የሰው ልጆችንና ጂኒዎችን ነው የሚመለከተው። አላህ በአል-አዕራፍ ምዕራፍ፣ በአንቀጽ 158 ላይ እንዲህ ይላል፡- «(ሙሐመድ ሆይ!) በላቸው፡- እናንተ ሰዎች ሆይ! እኔ ወደ እናንተ ወደ ሁላችሁም የአላህ መልዕክተኛ ነኝ ... »።

እስካሁን በጠቀስናቸው ቁርአናዊ ማስረጃዎች መሠረት በእርግጥም አላህ መልዕክተኞቹን የላከበት ዋና ዓላማ፣ ሰዎች እሱን ብቻ እንዲያመልኩ ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡- «ጋኔንንና ሰውንም ሊገዙኝ እንጂ፣ ለሌላ አልፈጠርኳቸውም» (አል-ዛሪያት፣ 56)።

አላህን ማምለክ ማለት ደግሞ፣ እሱን መታዘዝ፣ ትዕዛዙን በተግባር መግለፅ፣ እሱ ከከለከለውም ማንኛውም ነገር ሁሉ፣ እሱን ፈርቶ መታቀብ ነው። በዚህም የእሱን ትዕዛዝ የፈፀሙ ሰዎች ጀነትን የሚጎናፀፉ ሲሆን፣ የእሱን ትዕዛዝ አሻፈረኝ ያሉት ደግሞ በእሳት የሚቀጡ ይሆናል።

ተውሒድ (አሃዳዊ ኢስላማዊ እምነት)

ተውሒድ (አሃዳዊ ኢስላማዊ እምነት) ሲባል፣ ቀጥሎ ባሉት ስድስት የእምነት መሠረቶች ማመንን የሚመለከት ነው። እነሱም፡-

1. በአላህ ማመን 2. በመላዕክት ማመን 3. በመፃሕፍቱ ማመን 4. በመልዕክተኞቹ ማመን 5. በትንሳኤ ቀን ማመን 6. በእሱ ፍርድና ውሳኔ ማመን ናቸው።

እንዲሁም ተውሒድ ቀጥሎ ያሉትን አምስት መሠረታዊ የኢስላም መርሆች ተግባራዊ ማድረግንም የሚያካትት ነው።

1. ከአላህ በስተቀር በእውነት የሚያመልኩት አምላክ የለም፤ መሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ነው ብሎ መመስከር
2. በአምስት ወቅት የሚፈፀሙ የግዴታ ሰላቶችን መስገድ
3. ዘካ ማውጣት
4. ሐጅ ማድረግ
5. የረመዳንን ወር መጸም

በአላህ ማመን ማለት፣ በጥቅል ትርጉሙ የሰማይ፣ የምድር እንዲሁም በአጠቃላይ በዩኒቨርሱ ላለው ነገር ሁሉ፣ አላህ ብቸኛ ጌታ (አምላክ) ነው ብሎ ማመን ነው። ይህ ነጥብ በውስጡ ሶስት (የተውሒድ) ጽንሰ-ሀሳቦችን የያዘ ነው። እነሱም፡-

1ኛ. አላህ በጌትነት አንድ መሆኑን የሚመለከት ሲሆን፣ ይህም ተውሒድ አል-ሩቡቢያ ይባላል። ይህ ማለት ደግሞ አላህ የዩኒቨርሱ ብቸኛ ጌታ መሆኑን የሚመለከት ነው። ስለሆነም አላህ የዩኒቨርሱ ፈጣሪ፣ አስተናባሪ፣ ዕቅድ አውጪ፣ አኗሪ (እንዲኖር አድራጊ) እና የደህንነቱ ምንጭ (ደህንነቱን ሰጪ) ነው ማለት ነው።

2ኛ. አላህን በአምልኮ አንድ ማድረግን የሚመለከት ሲሆን፣ ይህም ተውሒድ አል-ኡሉሂያ ይባላል። ይህ ማለት ማንኛውም ፍጡር ደረጃው

ምንም ይሁን ምን፣ ሰውም ይሁን ሌላ ፍጡር ከአላህ ሌላ አምልኮ የሚገባው ፍጡር የሌለ መሆኑን ማመን ነው። ስለሆነም ስግደት፣ ዱዓ፣ እርዳታ መጠየቅ፣ መሀላ፣ መሰዋት (ማረድ)፣ ምፅዋት መስጠት፣ መጾም፣ ሐጅ ማድረግ የመሳሰሉ የአምልኮ ተግባራት ለአላህ ብቻ ተብለው ይፈፀማሉ ማለት ነው።

3ኛ. አላህ ስሞችና ባህሪያት ያሉት መሆኑን ማመንን የሚመለከት ሲሆን፣ በዚህ ማመን ማለት ደግሞ፣

ሀ. አላህ ወይም መልዕክተኛው ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) ከነገሩን የአላህ ስሞች ወይም ባህሪያት በስተቀር፣ አላህን በሌላ ስም ላንሰይመው (ላንጠራው) ወይም ባህሪያቱን ላንገልፀው፣

ለ. ማንኛውም ሰው በአላህ ስም ወይም ባህሪይ ሊሰየም (ሊጠራ) ወይም ሊገለፅ የማይችል መሆኑን ለምሳሌ፡- አንድ ሰው ስሙን «አል-ከሪም» ብሎ ሊሰይም ወይም ሊሰየም አይችልም።

ሐ. በቁርአንና በመልዕክተኛው ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) በተገለፀው መሰረት ትርጉማቸው ሳይቀየር፣ ትክክለኛ ትርጉማቸውን እንዲያጡ ሳይደረግ፣ ሌላ ፍች ሳይሰጣቸው፣ ወይም ካላቸው ትርጓሜ (ፍች) የተወሰነ ሳይቀየሩ እንዲሁም በአጠቃላይ ባህሪያቱ ከማንኛውም ፍጡር ጋር ምስሰሎሽ ሳይኖራቸው እንዳሉ መቀበልን (ቁርአንና ሱና በገለጹት መሠረት) እና ማመንን ይመለከታል። ለምሳሌ፡- አላህ በጧሃ ምዕራፍ፣ 5 እንዲህ ይላል፡- «(እርሱ) አል-ረሕማን ነው፤ በዐርሹ ላይ (የእሱን ክብር በሚሰማማ መልኩ) ተደላደለ።» እንዲሁም አላህ በየጊዜው በሌሊቱ የመጨረሻ አካባቢ፣ በዐረፋ ቀን (በዙልሒጃ ዘጠነኛው ቀን) ከሰባተኛው ሰማይ ለምድር ቅርብ ወደ ሆነው የሰማይ ክልል እንደሚወርድ፣ ረሱል በሐዲሳቸው አውስተዋል። ሲወርድ ግን አላህ ከእኛ ጋር የሚሆነው በዕውቀቱ እንጂ፣ እሱ በራሱ

(በዛቱ) አይደለም። አላህ እንዲህ ይላል፡- «... የሚመስለው ምንም ነገር የለም፤ እርሱም ሰሚው፣ ተመልካቹ ነው።»። (አል-ቸራ፣ 11)። ይህ የተከበረ ቁርአን አንቀፅ እንደሚያረጋግጠው፣ የአላህ የመስማትና የማየት ሁኔታ፣ ከፍጡራን የመስማትና የማየት ሁኔታ ጋር ፈጽሞ የማይመሳሰሉ መሆናቸውን ነው። እንደዚህ አላህ፡- «ኢብሊስ ሆይ! በሁለት እጆቼ ለፈጠርኩት ከመስገድ ምን ከለከለህ? ... » (ሲድ፣ 75)። በሌላ አንቀፅም፡- «የአላህ እጅ፣ ከእጆቻቸው በላይ ነው ... » (አል-ፈትህ፣ 10) ይላል። አንቀጾቹ አላህ ሁለት እጆች እንዳሉት ይነግሩናል። ይሁን እንጂ የእሱ እጆች ከፍጡራን እጆች ጋር ምንም ዓይነት ምስሰሎሽ የላቸውም።

እላይ የጠቀስናቸውን ማስረጃዎች ሁሉም ትክክለኛ አማኞች ያመኑባቸው ሲሆን፣ እነዚህና መሰል ማስረጃዎችን መሰረት በማድረግም በአላህ ስሞችና ባህሪያት የጠራ አቋም ይዘዋል። ለዚህም ሁሉም የአላህ ነቢያት (ኑሕ፣ ኢብራሂም፣ ሙሳ፣ ዒሳ እንዲሁም ሙሐመድ) ተጠቃሽ ናቸው። (የተወሰኑ ሰዎች እንደሚያስቡት፣ አላህ ከሁሉም ቦታ ሌላው ቀርቶ በሰዎች ደረቶች ውስጥ ይኖራል (ያድራል) የሚሉት ትክክል አይደለም።)

እነዚህም ቀደም ብለን የገለፅናቸው ሶስቱ የተውሒድ ዓይነቶች (ገፅታዎች) «ላ ኢላሃ ኢሊላህ» በሚለው ጽንሰ-ሀሳብ ውስጥ የሚካተቱ ናቸው። እንዲሁም የአላህ መልዕክተኛ የሆኑትን ሙሐመድን (ሶ.ዐ.ወ) መከተልም በጣም አስፈላጊና አሳቸውን መከተሉ በተውሒድ አል-አሉሂያ ስር የሚካተት ከመሆኑም ሌላ፣ «ሙሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ነው ብዬ እመስክራለሁ» በሚለው ሀሳብም የሚጠቃለል ነው።

«ሙሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ነው ብዬ እመስክራለሁ» ማለት፣ ከቁርአን ቀጥሎ የአላህን መልዕክተኛ እንጂ፣ ሌላ የምከተለው የለኝም ማለት ነው። አላህ በቁርአኑ እንዲህ ይላል፡- « ... መልዕክተኛውም የሰጣችሁን (ማንኛውንም) ነገር ያዙት፤ ከእርሱም የከለከላችሁን ነገር ተከልከሉ። ... »

(አል-ሐሽር፣ 7)። በተጨማሪም አላህ እንዲህ ይላል፡- «በላቸው፡- አላህን የምትወዱ እንደሆናችሁ፣ ተከተሉኝ፣ አላህ ይወዳችኋልና፣ ሀጢአቶቻችሁንም ለእናንተ ይምራልና፤ አላህም መሀሪ አዛኝ ነው» (አሊ-ዒምራን፣ 31)።

ሸሃዳ-የሙስሊም ቃል ኪዳን

«ላ ኢላሃ ኢላላህ፤ ሙሐመዱን ረሱሉሏህ» ከአላህ በስተቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም፤ ሙሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ነው ብዬ እመስክራለሁ» የሚለውን የምስክር ቃል ኪዳን ብዙዎቹ «ሙስሊሞች» በምላሳቸው የሚገልፁት ቢሆንም፣ ይህን የኢስላም የመጀመሪያ መሠረት ጽንሰ-ሃሳብ ፍቼንና መልዕክቱን በቅጡ ካለመገንዘብ የተነሳ፣ ቃል-ኪዳኑን የሚጻጸሩ ስህተቶች ጎልተው ይታያሉ። በዚህም ምክንያት የዚህን ትልቅ መሠረት ዋና መልዕክት በተወሰነ መልኩ ማብራራት አስፈላጊ ሆኗል።

«ላ ኢላሃ ኢላላህ ሙሐመድ ረሱሉሏህ» ሶስት መገለጫዎች አሉት።

1. ይህን ሸሃዳ የሚል ሰው፣ የሰማይና የምድር ፈጣሪ፣ የዩኒቨርሱ ገዥ፣ እንዲሁም የክብርና የልቅና ጌታ ከሆነው አላህ ጋር ቃል ኪዳን እየገባ ነው። በዚህ ጉዳይ ላይ አራት ነጥቦችን ማንሳት ይቻላል። እነሱም፡-

አንደኛው ነጥብ፡- አንተ በልብህ «የሁሉም ነገር ፈጣሪ አላህ ነው» ብለህ ስትመስክር (ቃል ስትገባ)፣ «አላህ ዩኒቨርሱን ማለትም ከዋክብትን፣ ኘላኔቶችን፣ ፀሀይን፣ ጨረቃን፣ ሰማዮችን፣ ምድርንና በሷ ላይ ታውቀውም ሆነ ሳይታወቁ የሚኖሩትን ነገሮች ሁሉ ጨምሮ የፈጠረው አላህ ነው» ማለትህ ነው። እንዲሁም «አላህ የዚህ ዩኒቨርስ ጉዳይ አስተናግሪና አደራጅ፣ ዩኒቨርሱን ህያው የሚያደርገውና የሚያጠፋው፣ ማንኛውም ፍጡር

የሚፈልገውን አግኝቶ እንዲኖር አድራጊና የደህንነት ምንጭ እሱ ነው» ብለህ እየመሰከርክም ነው።

እላይ ያወሳናቸው እነዚህ ነጥቦች እንግዲህ አንድ ሰው «አላህን በጌትነቱ አምናለሁ» (በተውሒድ አል-ረብ) ሲል፣ በውስጡ የሚነሱት ነጥቦች ናቸው።

ሁለተኛው ነጥብ፡- አንተ በልብህ «ከአላህ በስተቀር በእውነት አምልኮ የሚገባው የለም» ስትል፣ «አምልኮ» (ዲባዳ) የሚለው ቃል እንደ ኢስላማዊ እምነት ፍች መሠረት፣ ሁሉም ዓይነት አምልኮ ለአላህ ብቻ መሆን እንዳለባቸው ነው የሚያስረዳው። ስለሆነም ከአላህ ውጪ ሌላው ቀርቶ ለመላዕክት፣ ለመልዕክተኞች፣ ለዑዘዶር፣ ለተከበሩ ሰዎች እንዲሁም ለጣኦት፣ ለፀሀይ፣ ለጨረቃና ለሁሉም ዓይነት በሀሰት ተመላኪዎች ማንኛውንም ዓይነት አምልኮ (ዲባዳ) አልፈፅምም ማለትህ ነው።

ስለሆነም አንድ ሰው መስገድ ሲፈልግ ለአላህ፣ መጠየቅ ሲፈልግ አላህን፣ እርዳታ ሲሻ አላህን፣ መማል ሲፈልግ በአላህ፣ መሰዋት ሲፈልግ ለአላህ ብቻ ማድረግ አለበት ማለት ነው። ይህም የሚሆነው አላህና መልዕክተኛው ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) ባዘዙት (በቁርአንና በሱና) መሠረት ነው።

አንድ ሰው አላህና መልዕክተኛው ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) ያዘዙትን መስራት ግዴታ እንዳለበት ሁሉ፣ የከለከሉትንም ነገር መከልከል ግዴታ አለበት። ይህን ሲያደርግ ነው «ተውሒድ አል-ኡሉሂያ- አላህን በአምልኮ አንድ ማድረግ» የሚለው ጽንሰ-ሃሳብ ምሉዕ የሚሆነው። በአጠቃላይ የሰው ልጅ አላህን ብቻ እንጂ ሌላን ሊያመልክ አይገባውም።

ሶስተኛው ነጥብ፡- አንተ በልብህ ውስጥ «አላህ ሆይ! ሁሉንም ምርጥ ስሞችህን እንዲሁም ከህፃፅ የፀዱ ባህሪያትህንና ስሞችህን ሁሉ (አንተ

ራስክን በጠራህባቸው ስሞችና ራስክን በገለፅክባቸው ባህሪያትን ትርጉማቸውን ሳልቀይር፤ ትርጉሙ-ቢስ ሳላደርግ ወይም ከሌላ ፍጡር ጋር ሳላመሳሰላቸው አምናለሁ» የሚለውን መመስከር ነው።

አላህ በቁርአኑ፡-

« ... የሚመስለው ምንም ነገር የለም፤ እሱም ሰሚው፤ ተመልካቹ ነው» (አል-ሹራ፡ 11)። ይላል።

ይህ የተከበረ አንቀፅ እንደሚገልፀው፤ የአላህ የመስማትና የማየት ሁኔታ፤ ከፍጡራን የመስማትና የማየት ሁኔታ ጋር ፈፅሞ የሚመሳሰል አለመሆኑን ነው። በተጨማሪም አላህ እንዲህ ይላል፡- «(አላህም) ኢብሊስ ሆይ! በሁለት እጆቹ ለፈጠርኩት ከመስገድ ምን ከለከለህ? ... » (ሷድ፡ 75)። በሌላም ተመሳሳይ አንቀፅ አላህ፤

«...የአላህ እጅ ከእጆቻቸው በላይ ነው ...» (አል-ፈትት፡ 10) ይላል።

እነዚህ አንቀጾች አላህ ሁለት እጆች እንዳሉት ቢገልጹም፤ እጆቹ ከፍጡራን እጆች ጋር ምንም ዓይነት ምስሰሎሽ የላቸውም።

አላህ፡- «(እርሱ) አል-ረሐማን ነው፤ በዐርሹ ላይ (የእሱን ክብር በሚስማማ መልኩ) ተደላደለ።» (ጧሃ፡ 5) ይላል። የአላህ መልዕክተኛ (ሶ.ዐ.ወ) አንዲት ልጃገረድን «አላህ የት ነው?» ብለው ሲጠይቋት፤ «ከሰማይ ነው (ከዐርሹ ላይ)» ብላ እንደመለሰችው፤ አላህ ከሰባተኛው ሰማይ ላይ በዐርሹ ዙፋን ላይ ነው። እንዲሁም ረሱል (ሶ.ዐ.ወ) እንደገለፁት፤ እሱ የሌሊቱ መጨረሻ አካባቢ ለምድር ቅርብ ወደሆነው የሰማይ ክልልና በዐረፋ (በዙልሒጃ 9ኛው ቀን ላይ) ቀን ይወርዳል።

ይሁን እንጂ አላህ ከእኛ ጋር የሚሆነው በዕውቀቱ እንጂ እሱ በራሱ (በዛቱ) አይደለም። እዚህ ላይ አንዳንድ ሰዎች «አላህ የትም ቦታ ነው፤ ሌላው ቀርቶ በሰዎች ደረቶች ውስጥ ይኖራል» የሚሉት አባባል ትክክል አይደለም። እኛ የምንሰራውን፣ የምንናገረውን ነገር ሁሉ ያያል፤ ያዳምጣል። ይህ እንግዲህ በአላህ ስሞችና ባህሪያት ማመን (ተውሐድ አል-አስማእ ወአል-ሲፋት) የሚለውን የሚመለከት ነው።

እላይ የጠቀስነው ሀሳብ ትክክለኛ እምነት በመሆኑ የአላህ መልዕክተኞች (ኑሕ፣ ኢብራሂም፣ ሙሳ፣ ዳዊድ፣ ሱለይማን፣ ዒሳ፣ ነቢዩ ሙሐመድ ሶ.ዐ.ወ እና ባልደረቦቻቸው) ትክክለኛ ተከታዮች የተከተሉት እምነት ነው።

አራተኛ ነጥብ፡- አንተ በልብህ «አላህ ሆይ! ሙሐመድ የአንተ መልዕክተኛ ነው» ብለህ መስክረሃል። ይህ ማለት ደግሞ፣ ከአላህ ቀጥሎ ሰዎች በትክክል ሊከተሉት የሚገባው አካል፣ የመደምደሚያው ነቢይ ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) ብቻ ነው ማለትህ ነው። አላህ በቁርአኑ እንዲህ ይላል፡- «ሙሐመድ ከወንዶቻችሁ የአንድም ሰው አባት አይደለም፤ ግን የአላህ መልዕክተኛና የነቢዮች መደምደሚያ ነው፤ አላህም በነገሩ ሁሉ አዋቂ ነው።» (አል-አህዛብ፣ 40)።

«...መልዕክተኛውም የሰጣችሁን (ማንኛውንም) ነገር ያዙት፤ ከእርሱም የከለከላችሁን ነገር ተከልከሉ።» (አል-ሐሽር፣ 7)። በሌላ አንቀፅም አላህ፡- « በላቸው፡- አላህን የምትወዱ እንደሆናችሁ፣ ተከተሉኝ ...» (አሊ-ዒምራን፣ 31)። ከነቢዩ ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) ሌላ ያለ ማንኛውም ሰው ንግግሩ (ሃሳቡ) ተቀባይነት የሚኖረው ወይም ውድቅ የሚደረገው ከቁርአንና ከሱና ጋር እንዳለው ስምምነትና ተቃርኖ ይሆናል።

ከረሱል (ሶ.ዐ.ወ) ህልፈት በኋላ ለረሱል ከአላህ ዘንድ ሲመጣ የነበረው ራዕይ (ወሕይ) ሙሉ ለሙሉ ተቋርጧል። ይህ ራዕይ እንደገና መምጣቱን

የሚቀጥለው ዲሳ (ዐ.ሰ) ዳግም ወደ ምድር በሚመጣበት ጊዜ ነው። ነቢዩ ዲሳ በመጨረሻ ዘመን ሲመጣ፣ ሰዎችን በኢስላማዊ ሕግ በፍትሕ ያስተዳድራል። ይህ ጉዳይ ኢማሙ አል-ቡቫሪ በትክክለኛ የሐዲስ ዘገባቸው በቁጥር 2222 ላይ ዘግበውታል።

ለ. «ላ ኢላሃ አለሷህ ሙሐመድ ረሱሉሷህ»ን በንግግር መግለፅ ያስፈልጋል። ነቢዩ ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) አጎታቸው አቡ ጣሊብ ጣዕረ-ሞት ላይ እያለ፣ «አጎቴ ሆይ! ከአላህ በስተቀር በእውነት አምልኮ የሚገባው አምላክ የለም፣ የምትለውንና አላህ ዘንድ በትንሳኤ ቀን የምከራከርባትን ቃል በል» አሉት። እንዲሁ በተመሳሳይ ሁኔታም፣ ምንም እንኳን ቁረይሾች ከፋኛ ቢደበድቡትም፣ አቡዘር አል-ጊፋሪ ኢስላምን እንደተቀበለ፣ ወደ አል-መስጂድ አል-ሐራም በመሄድ ከካሃዲ ቁረይሾች ፊት ድምፁን ከፍ አድርጎ፣ ላ ኢላሃ አለሷህ ሙሐመድ ረሱሉሷህ ብሏል።

«ላ ኢላሃ አለሷህ ሙሐመድ ረሱሉሷህ»ን በምላሱ የተናገረ ሰው፣ ወደ ኢስላም እንደገባ ነው የሚቆጠረው።

ሐ. «ላ ኢላሃ አለሷህ ሙሐመድ ረሱሉሷህ»ን ከንፈሮቻችንን በማንቀሳቀስ ብቻ ሳይሆን፣ ሁሉም የአካላችን ክፍል እሱን በተግባር ሊገልጽ ይገባዋል። ይህ ነጥብ ከቃሉ ትርጓሜ አንፃር በጣም አስፈላጊ ነጥብ ነው። ማንኛውም ሰው በዚህ ቃል ለአላህ ቃል ኪዳን ከገባ፣ ወንጀሎችን ለምሳሌ፡- ዘረፋን፣ ግድያን፣ ስርቆትን፣ ዝሙትን፣ የአሳማ ስጋ መብላትን፣ አስካሪ መጠጥ መጠጣትን፣ የወላጅ አልባ ልጆችን (የቲም) ገንዘብ መብላትን፣ በንግድ ማጭበርበርን፣ ጉቦንና በሕገ-ወጥ መንገድ ገንዘብ ማካበትን (መሰብሰብን)፣ ሀሰት መናገርን፣ ሀሜትን፣ ወዘተ ... ወንጀሎችን አይፈፅምም። እነዚህንና የመሳሰሉትን ወንጀሎች የሚፈፅም ከሆነ፣ የገባው ቃል ኪዳን አይጋ ላይ ይወድቃል፤ ለገባውም ቃል ኪዳንም ሐሰተኛም ይሆናል። ቃል ኪዳንን በትክክል የሚጠብቅ ሰው ምናልባት እንኳ እላይ የተጠቀሱትን ወንጀሎች በሆነ አጋጣሚ ቢሰራቸው፣ ቶሎ ብሎ ወደ አላህ መመለስ (ተውባ ማድረግ)

እንዳለበት ያውቃል፤ ከስህተቱም አላህን ምህረት ይጠይቃል። ምክንያቱም ወንጀሎችን ሲሰራ ምላሱ፣ ሀፍረተ-ገላው፣ እጁ፣ በአጠቃላይ የሰውነት አካሉ በዕለተ-ትንሳዔ በራሱ ላይ እንደሚመሰክሩበት ያውቃልና ነው።

ይህን የምስክር ቃል የተናገረ ሰው፣ በመልዕክተኞች መካከል ምንም ልዩነት ሳያደርግ በሁሉም መልዕክተኞች ማመን ይኖርበታል። አላህ እንዲህ ይላል፡- « እነዚያ የካዱት ባሪያዎቹን ከእኔ ሌላ አማልክት አድርገው መያዛቸውን (የማያስቆጣኝ አድርገው) አሰቡን? እኛ ገሀነምን ለከሃዲዎች መስተንግዶ አዘጋጅተናል። በስራዎች በጣም ከሳሪዎቹን እንንገራችሁን? በላቸው። እነዚያ እነሱ ስራን የሚያሳምሩ የሚመስላቸው ሲሆኑ፣ በቅርቢቱ ህይወት ስራቸው የጠፋባቸው ናቸው። እነዚያ እነርሱ በጌታቸው ማስረጃዎችና በመገናኘቱ የካዱ ናቸው፤ ስራዎቻቸውም ተበላሹ፤ ለእነሱም በትንሳኤ ቀን (ጠቃሚ) ሚዛንን አናቆምላቸውም። (ነገሩ) ይህ ነው፤ በከህደታቸው አንቀጾቹንና መልዕክተኞቹንም መሳለቂያ አድርገው በመያዛቸው ፍዳቸው ገሀነም ነው። እነዚያ ያመኑና መልካም ስራዎችን የሰሩ፣ የፊርደውስ ገነቶች ለእነሱ መስፈሪያ [ማረፊያ] ናቸው። በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ከእርሷ መዛወርን የማይፈልጉ ሲሆኑ፣ (ማረፊያቸው ነው)። ባህሩ ለጌታዬ ቃላት (መጻፊያ) ቀለሞችን በሆነ ኖሮ፣ ብጤውን ጭማሪ ብናመጣም እንኳን፣ የጌታዬ ቃላት ከማለቋ በፊት ባህሩ ባለቀ ነበር በላቸው። እኔ አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው ማለት፣ ወደኔ የሚወርድልኝ ቢጤያችሁ ሰው ብቻ ነኝ፤ የጌታውንም መገናኘት የሚፈልግ ሰው፣ መልካም ስራን ይስራ፤ በጌታውም መገዛት አንድንም አያጋራ በላቸው። » (ከህፍ 102 - 110)።

አላይ የቀረበው የመግቢያ ገለፃ ማንኛውም (በተለይ) ኢስላምን መቀበል የፈለገ ሰው የግድ ሊያውቀው የሚገባ ጉዳይ ነው። ኢስላምን የሚቀበል ሰው ሽሃዳዎቹን በንግግር ከገለፀ በኋላ፣ ገላውን ይታጠባል፤ ቀጥሎም ሁለት ረከዓ ሰላት ይሰግዳል። ከዚያም አምስቱን የኢስላም መሠረቶች ተግባራዊ ማድረግ ይጠበቅበታል። (ቡኸሪ በትክክለኛ ዘገባቸው ኢብኑ ዑመርን ጠቅሰው እንደዘገቡት)።

አብደላህ ኢብኑ ዑመር በዘገቡት መሠረት የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡- «ኢሰላም በአምስት መሠረታዊ መርሆች የተገነባ ነው፡፡» (እነሱም)፡-

1. ከአላህ በስተቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም፤ ሙሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ነው ብሎ መመስከር፡፡

2. ሶላት መስገድ

3. ዘካ መስጠት

4. ሐጅ ማድረግ

5. የረመዳንን ወር መጸም

ከእነዚህ በተጨማሪ በስድስቱ የእምነት መሠረቶች ማለትም፤

- 1. በአላህ ማመን
- 2. በመላዕክቱ ማመን
- 3. በመልዕክተኞቹ ማመን
- 4. በመፃሕፍቱ ማመን
- 5. በትንሳኤ ቀኑ እና
- 6. በፍርድና በውሳኔው ማመን ግዴታ ነው፡፡

ጠቃሚ ነጥብ

አንድ ስራ ተሰርቶ ከአላህ ዘንድ ተቀይነት የሚኖረው፤ የግዴታ የሚከተሉትን ሁለት ነጥቦች ማሟላት ሲችል ነው፡፡

1. ስራውን ለመስራት የገፋፋው ወይም ያነሳሳው ነገር ከአላህ ዘንድ ምንዳ ለማግኘት እንጂ፤ ከሰዎች ዘንድ መታየትንና መግሳን፤ ወዘተ ለማግኘት መሆን የሌለበት ከሆነና

2. ሊሰራ የታሰበው ስራ (ተግባር) መስራት ወይም መፈፀም ያለበት የመደምደሚያው የአላህ ነቢይና መልዕክተኛ የሆኑት ሙሐመድ ኢብኑ ዑብደሷህ በሰሩት ወይም በፈፀሙት መንገድ (ሱና) ሲፈጸም ነው።

ሺርክ (ጣኦት አምልኮ) እና ከህደት

የሰው ልጅ በሙሉ አላህን ከሚፃረሩ ታላላቅ ወንጀሎች ራሱን ሊያርቅ ይገባዋል። እዚህ ላይ አላህ ይቅርታ የማያደርግላቸው ታላላቅ ወንጀሎች የሚባሉትን ነገሮች በዝርዝር ማየቱ በጣም አስፈላጊ ነው። አላህ ምህረት ከማያደርግላቸው ወንጀሎች መካከል አንዱ ሺርክ (ጣኦት አምልኮ) ነው።

ሺርክ ማለት፡- በአምልኮ ለአላህ አጋር ማድረግ ወይም ከአላህ በተጨማሪ የአላህን አምላካዊ ባህሪያት ለሌሎች ማድረግ፤ እነዚህንም አካላት የሀይልና የጉዳት ምንጭ እንደሆኑ ማመንና ከአላህ በተጨማሪም እነሱ ዘንድ በረካ (ረድኤት) እንደሚገኝም ማመንን የሚመለከት ጽንሰ-ሃሳብ ነው። የተከበረው አላህ እንዲህ ይላል፡-

« አላህ በርሱ ማጋራትን በፍፁም አይምርም፤ ከዚህ ሌላ ያለውንም (ሀጢአት) ለሚሻው ሰው ይምራል፤ በአላህም የሚያጋራ ሰው ታላቅን ሀጢአት በእርግጥ ቀጠፈ።» (አል-ኒሳእ፣ 48)። እንዲሁም አላህ እንዲህ ይላል፡-

« በቀንዱም በተነፋ ጊዜ በዚያ ቀን በመካከላቸው ዝምድና የለም፤ አይጠያየቁምም። ሚዛኖችም የከበዱለት ሰው እነዚያ እነሱ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ናቸው፤ በገሀነም ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው። ፊቶቻቸውን እሳት ትገርፋቸዋለች፤ እነሱም በእርሷ ውስጥ ከንፈሮቻቸው የተኮማተሩ ናቸው። አንቀጾቹ በእናንተ ላይ የሚነበቡላችሁና በእነርሱ የምታስተባብሉ አልነበራችሁምን?(ይባላሉ)። ይላሉ፡- ጌታችን ሆይ! በእኛ ላይ መናጢነታችን አሸነፈችን፤ ጠማማዎችም ህዝቦች ነበርን። ጌታችን ሆይ! ከእርሷ አውጣን (ወደ ከሀይት) ብንመለስም እኛ በዳዮች ነን። (አላህም) ወራዶች ሆናችሁ በውስጧ እርጉ፤ አታናግሩኝም፤ ይላቸዋል።» (አል-ሙአሚኑን፣ 101 - 108)።

«ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ ለርሱ በርሱ ማስረጃ የሌለውን የሚግዛ ሰው፣ ምርመራው እጌታው ዘንድ ብቻ ነው፤ እነሆ! ከሃዲዎች አይድኑም።» (አል-ሙአሚኑን፣ 117)።

ቪርክ እና መገለጫዎቹ

ቪርክ በመሰረቱ ጣኦት አምልኮ ሆኖ፣ ከአላህ ጋር ሌሎችን ማምለክ ነው። የአላህን የአምላክነቱን ባህሪያትም ወይም መገለጫዎች ለሌላ አካል ማድረግ ወይም መስጠትም ቪርክ ይሰኛል። ቪርክ በዋናነት ከአላህ ጋር ሌሎች አካላትን (አካልን) በአምልኮ ማጋራትንና ሌሎች ፍጡራን የሀይልና ጉዳት ምንጭ እንደሆኑና ረድኤትም (በረካ) ከእነሱ ዘንድ እንደሚገኝ ማመንም ነው።

የቪርክ ዓይነቶች፡- ሶስት የቪርክ ዓይነቶች ሲኖሩ፣ እነሱም፡-

- 1. አል-ቪርክ አል-አከበር - ታላቁ ቪርክ
- 2. አል-ቪርክ አል-አሰገር - ታናሹ ቪርክ
- 3. አል-ቪርክ አል-ኸፊይ - ደብቁ ቪርክ

ማብራሪያ

1. ታላቁ ሺርክ:- ይህ ታላቅና ከባድ የጣኦት አምልኮ ገፅታ ያለው ሺርክ፣ አራት መልኮች አሉት። እነሱም:-

ሀ. የዱዓ ሺርክ:- ይህ ሺርክ በዱዓ አማካኝነት የሚከሰት ሲሆን፣ ከአላህ ጋር ሌሎች የሚመለከቱ አካላትን በመጠየቅ፣ አደጋን ፈርቶና ጥቅምን ፈልጎ ከእነሱ ፊት ስብርብር (ወይም ማደግደግ) በማለት (ወይም የማይገባ መተናነስ በማሳየት - ሹዱዕ) እና ለእነሱ ስግደትን በመፈፀም ይከሰታል። አላህ እንዲህ ይላል:-

«በመርከቦች ውስጥ በተሳፈሩ ጊዜም፣ አላህን መገዛትን ለርሱ ብቻ ያጠፋ ሆነው ይጠሩታል፤ ወደ የብስ (በማውጣት) ባዳናቸው ጊዜም፣ ወዲያውኑ እነርሱ (ጣኦታትን) ያጋራሉ»። (አል-አንከቡት፣ 65)።

ለ. የኒያ፣ የመሻት ወይም የመፈለግ ሺርክ:- ይህ የሺርክ መልክ የሚመለከተው፣ አንድን ዲባዳ ለመስራት ያነሳሳው (የገፋፋው) ነገር፣ ዓላማውና እንድንሰራው ቁርጠኛ ሀሳብ (ኒያ) ላይ እንድንደርስ ያደረገው ነገር ምንድን ነው? የሚለውን የሚመለከት ነው። በዚህ ሁኔታ ታዲያ አንድን ዲባዳ ለመስራት ያነሳሳው፣ ዓላማውና ስራውን እንድንሰራው ቁርጠኛ ሀሳብ ላይ እንድንደርስ ያደረገን፣ ለአላህ ሳይሆን ሲቀርና በፋንታውም ከአላህ ውጭ የሆነ አካልን (ጣኦት) አስበን አድርገንው ከሆነ፣ ይህ ሺርክ ተግባራዊ ሆኗል ማለት ነው። አላህ እንዲህ ይላል:-

«ቅርቢቱን ህይወትና ጌጧን የሚሹ የሆኑትን ሰዎች፣ ስራዎቻቸውን (ምንዳዋን) በርሷ ውስጥ ወደነሱ እንሞላላቸዋለን፤ እነሱም በርሷ ውስጥ ምንም አይጎድልባቸውም፤ እነዚያ እነርሱ በመጨረሻይቱ ዓለም ለእነርሱ ከእሳት በቀር የሌላቸው ናቸው። የሰሩት ስራ በራሷ ውስጥ ተበላሽ፤ (በቅርቢቱ ዓለም) ይሰሩት የነበሩትም በጎ ስራ ብልሹ ነው።» (ሁድ፣ 15 - 16)።

ሐ. የመታዘዝ ሺርክ፡- ይህ የሺርክ መልክ የአላህን ትዕዛዝ ነቅፎ (ተቃርኖ) የሆነ መሪን ወይም ሃላፊን ወይም ባለሥልጣንን ትዕዛዝ በመፈፀም የሚከሰት ሺርክ ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡-

«ከእርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለውን አንድን አምላክ ሊግዝ እንጂ፣ ያልታዘዙ ሲሆኑ፣ ሊቃውንታቸውንና መነኮሳታቸውን፣ የመርየምን ልጅ አል-መሲህንም ከአላህ ሌላ አማልክት አድርገው ያዙ፤ (አላህ) ከሚያጋሩት ሁሉ የጠራ ነው።» (አል-ተውባ፣ 31)።

በአንድ ወቅት ረሱል አላይ የተወሰደውን የቁርአን አንቀፅ (አል-ተውባ፣ 31) እያነበቡ እያለ፣ ዐዲይ ኢብኑ ሓቲም የተባለ ባልደረባቸው እንዲህ አላቸው፡ - «የአላህ ነቢይ ሆይ! እኛ ሊቃውንታችንና መነኮሳታችንን አናመልካቸውም እኮ!» የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ አሉ፡- «በእርግጥም ታመልኳቸዋላችሁ! እናንተ እነሱን ፍቅድ (ሀላል) የሆነውን ነገር፣ እርም (ሀራም) ሲያደርጉላችሁና እርም (ሀራም) የሆነውን ደግሞ ፍቅድ (ሀላል) ሲያደርጉላችሁ ትከተሏቸው የለምን? ታድያ ይህን በመስራታችሁ እኮ ነው፣ እነሱን በእርግጥም ያመለካችኋቸው» አሉ። (አህመድ፣ ቲርሚዚና ኢብኑ ጆሪር ዘግበውታል)።

መ. የውዴታ ሺርክ:- ይህ የሺርክ መልክ ለአላህ ብቻ ሊሆን የሚገባውን ውዴታ (ፍቅር) ለሌላ አካል (ፍጡር) በማድረግ የሚከሰት ሺርክ ነው። አላህ እንዲህ ይላል:-

« ከሰዎችም ከአላህ ሌላ ባላንጣዎችን (ጣኦታትን) አላህን እንደሚወዱ የሚወዷቸው ሆነው የሚይዙ አልሉ፤ እነዚያ ያመኑትም አላህን በመውደድ (ከእነርሱ) ይበልጥ የበረቱ ናቸው፤ እነዚያም የበደሉት ሰዎች ቅጣትን (በትንሳኤ ቀን) ባዩ ጊዜ ሀይል ሁሉ ለአላህ ብቻ መሆኑን (በዱንያ ዓለም) ቢያውቁ ኖሮ፣ (ባላንጣዎችን በመያዛቸው በተጸጸቱ ነበር)።» (አል-በቀራ፣ 165)።

2. ታናሹ ሺርክ:- ይህ ሺርክ የይሉኝ (አንድን ዲባዳ ለይዩልኝ ብሎ መስራት ነው።) ሺርክ ነው። የሆነን ዲባዳ ወይም ሃይማኖታዊ ተግባር ከፍጡር ዘንድ ሙገሳን፣ ዕውቅናን (ልቅናን) ወይም ቁሳዊ (ዱናዊ) ጥቅምን ለማግኘት ተብሎ ሲደረግ፣ ተግባሩ በዚህ ሺርክ ስር ይካተታል። አላህ እንዲህ ይላል:- «(ሙሐመድ ሆይ)! እኔ አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው ማለት፣ ወደ እኔ የሚወርድልኝ ቢጤያችሁ ሰው ብቻ ነኝ፤ የጌታውንም መገናኘት የሚፈልግ ሰው፣ መልካም ስራን ይስራ፤ በጌታውም መገዛት አንድንም አያጋራ በላቸው።» (አል-ከህፍ፣ 110)።

3. ድብቅ ሺርክ:- ይህ ሺርክ አንድ ነገር ከተፈጸመ በኋላ፣ እንዲህ ቢሆን ኖሮ ወይም እንዲያ ቢሆን ኖሮ፣ በዚህ መንገድ ተሰርቶ ቢሆን፣ ወዘተ አባባሎችን በመጠቀም አላህ በወሰናቸውና ሊቀለበሱ በማይችሉ ሁኔታዎች ላይ አቤቱታ ማስማትና አላህ በወሰነው ነገርም ውስጣዊ እርካታ ማጣት ወይም ክስተቱን ለመቀበል ፈቃደኛ አለመሆን ነው። እንዲሁም በነቢያዊ ሀዲስ እንደተወሰደ፣ « ይህን ነገር እገሌና እገሌ ናቸው የሰጡኝ፤ እገሌ ባይኖር ኖሮ፣ እገሌ ይገለኝ ነበር» የሚለውን ሃሳብ መሰንዘር የዚህ ሺርክ መገለጫ ነው።

ነቢዩ ሙሐመድ (ሶ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ድብቁ ሺርክ በህዝቡ ሙስሊሙ ዘንድ ጥቁር ጉንዳን በጥቁር ድንጋይ ላይ ድቅድቅ ባለ ጨለማ ላይ ከሚሄደው የበለጠ ድብቅ ነው።» በዚህ ድብቅ ሺርክ የሚከሰተውን ሺርክ ለማበስ የሚከተለውን ዱዓ በየቀኑ ሦስት ጊዜ ማለት (ማድረግ) ያስፈልጋል። «አላህ ሆይ! እኔ እያወኩ በሰራሁት ሺርክ በአንተ እጠበቃለሁ፡ ፡ እንዲሁም እኔ ሳላውቅ በሰራሁት ሺርክ ከአንተ ምህረት እጠይቃለሁ።» (አህመድና ቡኻሪ የዘገቡት)።

አል-ኩፍር - ክህደት

ክህደት ማለት በመሰረቱ ከኢስላም አንዱን የእምነት መሠረት መካድ ነው። በኢስላም የእምነት መሠረቶች የሚከተሉት ናቸው።

1. በአላህ ማመን
2. በሱ መላዕክት ማመን
3. በሱ መልዕክተኞች ማመን
4. በሱ መፃህፍት ማመን
5. በትንሳኤ ቀን ማመን
6. በሱ ፍርድና ውሳኔ ማመን

ክህደት ሁለት መልኮች አሉት። እነሱም፡-

1. ታላቁ ክህደት (አል-ኩፍር አል-አክበር)፡- ይህ ክህደት አንድን የኢስላም መግለጫ የሆነ ነገር፣ ሙሉ ለሙሉ ውድቅ ማድረግ ነው። ይህ የክህደት መልክ በውስጡ አምስት ዘርፎች ይኖሩታል። እነሱም፡-

ሀ. የሐሰት ክህደት፡- ይህ ክህደት መለኮታዊ እውነታን መካድ ወይም ከኢስላም የእምነት መሠረቶች አንዱን ማስተባበልን የሚመለከት ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡-

«በአላህም ላይ ከዋሽ፣ እውነቱንም በመጣለት ጊዜ ከአስተባባሪ ሰው ይበልጥ በዳይ ማነው? በገሀነም ውስጥ ለከሃዲዎች መኖሪያ የለምን?» (አልለ እንጂ!) (አል-ዙመር፣ 32)።

ለ. እውነታን ካረጋገጡ በኋላ እምቢተኝነትንና ኩራትን የማንጸባረቅ ከህደት

ይህ ከህደት የሚገለጸው፣ የአላህ ትዕዛዞች እውነተኛ መሆናቸውን ካረጋገጡ በኋላ፣ ትዕዛዞቹን ለመቀበል እምቢተኝነትንና ኩራትን ማንጸባረቅ ነው። ጉዳዩን አስመልክቶ አላህ በቁርአኑ እንዲህ ይላል፡-

«ለመላዕክትም ለአደም ሰጉዱ ባልን ጊዜ (አስታውስ)፤ ሁሉም ወዲያውኑ ሰጉዱ፤ ኢብሊስ (ዲያቢሎስ) ብቻ ሲቀር፤ (እሱ) እምቢ አለ፤ ኮራም፤ ከከሃዲዎቹም ሆነ።» (አል-በቀራ፣ 34)።

ሐ. የመጠራጠርና የመወላወል ከህደት፡- ይህ ከህደት የሚገለጸው ወይም የሚከሰተው በሰድስቱ የኢስላም የእምነት መሰረቶች ላይ ጥርጣሬ ወይም ሙሉ በሙሉ እርግጠኝነት ሳይኖር ሲቀር ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡-

«እሱ ነፍሱን በዳይ ሆኖ፣ ወደ አትክልቱ ገባ፤ «ይህኛ ዘላለም ትጠፋለች ብዬ አልጠራጠርም» አለ። «ሰዓቲቱንም ቋሚ (ኋኝ) ናት ብዬ አልጠረጥርም፤ (እንደምትለውም) ወደ ጌታዬም ብመለስ ከርሷ የበለጠን መመለሻ በእርግጥ አገኛለሁ» (አለው)። ዳደኛው፡- (አማኙ) እርሱ ለእርሱ የሚመላለስ ሲሆን፣ «በዚያ ከአፈር፣ ከዚያም ከፍትወት ጠብታ በፈጠረህ፣ ከዚያም ሰው ባደረገህ (አምላክ) ካድክን?» (አለው)። «እኔ ግን እርሱ አላህ ጌታዬ ነው (እላለሁ)፤ በጌታዬም አንድንም አላጋራም» (አለ)» (አል-ከህፍ፣ 35 - 38)።

መ. ከእውነታው የመዘር ከህደት፡- ይህ ከህደት ከታወቀው እውነታ ወይም ግልፅ የሆነውን ቁርአናዊ ታላምራት (አንቀጽ፣ ምልክት፣ ወዘተ) ላለመቀበል ራስን ማሸሽ ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡-

«ሰማያትንና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በምርና የተወሰነ ጊዜንም በመለካት እንጂ፣ (ለቀልድ) አልፈጠርናቸውም፤ እነዚያ የካዱት ከተሰፈራራት ነገር (ትተው) ዘዋሪዎች ናቸው።» (አል-አሕቃፍ፣ 3)።

ሠ. የንፍቅና ከህደት፡- ይህ ከህደት፣ ከህደትን በልብ ደብቆ እምነትን ይፋ የማድረግ ከህደት ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡-

«መሀሎቻቸውን ጋሻ አድርገው ያዙ፤ ከአላህም መንገድ ከለከሉ፤ እነሱ ይሰሩት የነበሩት ነገር ከፋ። ይህ እነሱ (በምላስ) ያመኑ ከዚያም (በልብ) የካዱ በመሆናቸው ነው፤ በልባቸው ላይ ታተመባቸው፤ ስለዚህ እነሱ አያውቁም።» (አል-ሙናፊቁን፣ 2-3)።

2. ትንሹ ከህደት፡- ይህ ከህደት በኢስላም መሰረታዊ ጉዳዮች ላይ መካድን የሚመለከት ሳይሆን፣ አላህ የሰጠውን ጸጋ በመካድ (ኩፍረን ኒዕማ) የሚከሰት ከህደት ነው። ይህም ማለት አላህ ለሰው ልጅ በዋለው ውለታ ወይም ጸጋ ከህደትን (አላህ ምንም ነገር እንዳልሰጠ) መግለጽን የሚመለከት ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡-

«አላህ ጸጥተኛ፣ የረካች፣ ሲሳይዋ ሰፊ ሆኖ፣ ከየስፍራው ይመጣላት የነበረችውንና በአላህ ጸጋዎች የካደችውን፣ አላህም ይሰሩት በነበሩት ኃጢአት የርሃብንና የፍርሃትን ቅጣቶች ያቀመሳትን ከተማ (መካ) ምሳሌ አደረገ። » (አል-ኅህል፣ 112)።

አል-ኒፋቅ (ንፍቅና) እና መገለጫዎቹ

ንፍቅና ሁለት አይነት ሲሆን፣ እሱም የእምነት ንፍቅና እና የተግባር ንፍቅና ይባላል።

ሀ. የእምነት ንፍቅና :- ይህ የንፍቅና አይነት ስድስት መልኮች ይኖሩታል። እነሱም፡-

1. መልዕክተኛውን ሙሀመድ (ሶ. ዐ. ወ) ማስተባበል
2. ቁርአንን፣ ሱናን፣ ኢስላማዊ ህጎችንና መርሆችን በአጠቃላይም መልእክተኛው ይዘውት የመጡትን ማንኛውም ኢስላማዊ ጉዳይ ማስተባበል
3. መልዕክተኛውን ሙሀመድ (ሶ. ዐ. ወ) መጥላት
4. መልዕክተኛውን ሙሀመድ (ሶ. ዐ. ወ) ይዘውት የመጡትን ኢስላማዊ ጉዳይ መጥላት ለምሳሌ፡- ኢስላማዊ እምነትን
5. ኢስላም አደጋ ሲያጋጥመው ወይም እንቅፋት ሲገጥመው ደስተኛ መሆን
6. ኢስላም ድልን ሲቀዳጅ ወይም የበላይ ሲሆን መከፋት

እላይ የጠቀስናቸው የንፍቅና መልኮች (መገለጫዎች) ያሉበት ሰው፣ (ከፍተኛ የእሳት ቅጣት ባለበት) በታችኛው የእሳት ክፍል ውስጥ የሚገባ ይሆናል።(አል-ኒፋቅ፣ 145ን ይመልከቱ)።

ለ. የተግባር ንፍቅና:- የተግባር ንፍቅና በተግባር የሚገለጽ ንፍቅና ሲሆን፣ የዚህን ንፍቅና መኖር ማረጋገጫ ማስረጃው፣ የረሱል (ሶ. ዐ. ወ) ንግግር (መልዕክት) ነው። በአንድ ሰው ላይ የዚህ አይነት ንፍቅና ሲኖር፣ ምልክቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

1. ሁልጊዜ ሲናገር ይዋሻል
2. ቃል ኪዳን ከገባ በኋላ፣ ቃል ኪዳኑን ያፈርሳል
3. አደራ ሲጣልበት፣ አደራውን ይበላል
4. በሌላ የሀዲስ ዘገባ እንደተወሳደው፣ ከሰው ጋር ሲማገት፣ ስርዓት የሌለውና መጥፎ ስነ-ምግባር ከማሳየቱ ሌላ ተማጉዎቹን ይሳደባል
5. ስምምነት ካደረገ፣ ይሸፍጣል (ያጭበረብራል፤ ያታልላል)።

ዲሳ (ኢየሱስ) እና ነቢዩ ሙሀመድ በመጽሀፍ ቅዱስና በቁርአን

ዲሳ የፈጣሪ አገልጋይ እንጂ፣ የጌታነትን ባህሪያት የማይጋራ መሆኑን

መጽሀፈ- ቅዱሳዊ ማስረጃዎች

መግቢያ

ክብርና ታላቅነት፣ ልዩ የሆኑና ከህጻኑ የጸዱ ባህሪያት ላሉት፣ ያልወለደ፣ ያልተወለደ እንዲሁም አቻ የሌለው ለሆነው አላህ ምስጋና ይሁን። አላህ ከፍ ያለ ጌታና በሁሉም ነገር ቻይ ነው። አላህ መልዕክተኞችንና ነቢያትን የሰው ልጅ እሱን ብቻ ወደሚያመልኩበት አሃዳዊ ኢስላማዊ እምነት ይጠሯቸው ዘንድና ፍጡራንንም ከማምለክ (ከጣኦት አምልኮ) ይርቁ ዘንድ ላካቸው።

የአላህ ሰላምና በረከት በሁሉም ነቢያትና መልዕክተኞች በተለይም የመጨረሻው ነቢይ በሆኑት ሙሀመድ ላይና እስከፍርዱ ዕለት ድረስም እሳቸውን በተከተለ ላይ ይሁን።

ኢየሱስና ዲያብሎስ

እንደሀዲስ ኪዳን የማቴዎስ አራተኛ ምዕራፍ በቁጥር ስድስትና ሰባት በግልጽ እንደተመለከተው፣ ኢየሱስ ለጌታው ታዛዥና እንደማንኛውም ፍጡር የሞትን ጽዋ የሚቀምስ እንደሆነ፣ እንዲሁም ጌታ ደግሞ አምላክና መሪ እንደሆነ ተገልጿል።

«ኢየሱስም፡-ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፏል አለው»።

በመጀመሪያዎቹ የዚህ ምዕራፍ ክፍል እንደምናነበው፣ ዲያብሎስ ኢየሱስን እንደተሸከመውና ከቦታ ቦታ ይዞት እንደሚንቀሳቀስ ነው። (ኢየሱስ ጌታ ከሆነ) እንዴት ዲያብሎስ ጌታን ሊሸከመው ይችላል? ታላቅነት ለአላህ ነው! ነገሩ እንዲህ ከሆነ፣ ጉዳዩ ጌታን ከመሳደብ በላይ ነው። ነገሩም

እንዲህ ከሆነ ዲያብሎስ ኢየሱስን እንዲሰግድለት ያዘዘውና ስግደቱንም የፈጸመ ሆኗል ማለት ነው። ሌላው ቀርቶ ዲያብሎስ ኢየሱስን በዚህ ዓለም ባለው ቦታ (ክብሩ) የሸነገለው (ያታለለው) ሆኗል።

(እንደተባለው ከሆነ) እንዴት ዲያብሎስ ይህን አይነት «የጌታን» ክብር የሚነካ ድርጊት ሊፈጽም ይችላል? ኢየሱስ ትዕዛዙን እንዲተገብርለት በፈለገ ጊዜ፣ ኢየሱስ ነገሩ (ቀደም ባሉት መጻሕፍት) ተጽፏል ብሎ መለሰለት፡-

« ያን ጊዜ ኢየሱስ ሂድ አንተ ሰይጣን፣ ለጌታህ ለአምላክህ ስገድ፤ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፏልና አለው።።» (ማቴዎስ ወንጌል 4፣ 10)።

የጌታ ልጅ

ኢየሱስ በፍጹም ራሱን የጌታ ልጅ ነኝ ብሎ አልገለጸም። ከዚህ ይልቅ «እኔ የሰው ልጅ ነኝ» በሚለው አገላለጹ በመጠቀም ነበር ራሱን የሚጠራው (ማርቆስ 2፣ 10)። ምንም እንኳ እሱ ራሱ «የጌታ ልጅ» በሚለው ስያሜ የተጠራ መሆኑ የታወቀና ስያሜውም በመጽሀፍ ቅዱስ የሚገኘ ቢሆንም፣ ስያሜው የግዴታ እሱን ብቻ ይመለከተዋል ማለት አይቻልም።

በብሉይ ኪዳንና በሀዲስ ኪዳን አገላለጽ መሰረት፣ ጌታውን በትክክል የሚፈራ ግለሰብ፣ «የጌታ ልጅ» ተብሎ ተገልጹዋል። ስለሆነም በማቴዎስ ምዕራፍ 5፣ 9 ላይ የሚከተለውን ማንበብ ይቻላል፡-

«የሚያስታርቁ ብጹአን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና»። በማቴዎስ 5፣ 45 ላይ ደግሞ « ... በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ የሚረግሟችሁን መርቁ፤ ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ ... » ይላል።

ጌታ እንደ አባት

መጽሀፍ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 5፣ ቁጥር 48 ላይ :-

« ምን እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ፣ እናንተ ፍጹማን ሁኑ። » ይላል።

በማቴዎስ ምዕራፍ 6፣ ቁጥር 1 ላይ ደግሞ :-

« ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም» ይላል።

በማቴዎስ ምዕራፍ 7፣ ቁጥር 21 ላይም :-

(ኢየሱስ) « በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፣ ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! የሚላኝ ሁሉ መንግስተ ሰማያት የሚገባ አይደለም» ይላል።

ማሳሰቢያ

እዚህ ላይ «ጌታ» የሚለው ቃል የተተረጎመው « ረብ » ከሚለው የአረቢኛ ቃል ሲሆን (ትርጉሙም ጌታ ማለት ነው)፣ ቃሉም በቀጥታ የተወሰደው የአረቢኛው የመጽሀፍ ቅዱስ ቅጂ እንዳለው የትርጉም ፍች ነው። ምናልባት ሰዎች በዚህ ምክንያት ሳይሆን አይቀርም « ኢየሱስ ጌታ ነው » ብለው ራሳቸውን ያሳመኑት። ነገር ግን ሌሎቹን የመጽሀፍ ቅዱስ አንቀጾች የሚያጠና ሰው ልብ የሚለው ነገር፣ አንቀጹ የያዘው ትርጓሜ የሚያስገነዝበው ፍሬ ነገር (ማስረጃ የሚሆነው) ኢየሱስ የጌታውን ፍላጎት ለማሳካት ካደረገው አስተዋጽኦ አንጻር፣ ግልጋሎት ላይ የዋለ ቃል መሆኑን ብቻ ነው። ስለሆነም ከአረቢኛው የተወሰደው የአንቀጹ ትክክለኛ ትርጓሜ ሊሆን የሚገባው :-

« በሰማያት ያለውን የአባቴን (የጌታዬን) ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፤ መምህር ሆይ! የሚለኝ ሁሉ፤ መንግስተ ሰማያት (ገነት) የሚገባ አይደለም» በሚለው መንገድ ሲቀርብ ነው።

እላይ ከቀረቡት የመጽሀፍ ቅዱስ አንቀጾች በግልጽ መረዳትና በመጽሀፍ ቅዱስ በብዙ ቦታዎች ላይም ማረጋገጥ እንደሚቻለው፤ በመጽሀፍ ቅዱስ « አባት » የሚለው ቃል፤ « ጌታ » የሚለውን ቃል ተክቶ ግልጋሎት ላይ የዋለ መሆኑን ነው። ይሁን እንጂ በመጽሀፍ ቅዱስ « አባት » የሚለው ቃል « ኢየሱስን » ብቻ ተክቶ የሚያገለግልበት አጋጣሚ በጭራሽ ሊኖር እንደማይችል ነው። ለማሳያ ያህልም የሚከተለውን መጽሀፈ - ቅዱሳዊ ማስረጃ በቀላሉ ማየት ይቻላል። በመጽሀፍ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 11፣ ቁጥር 25 ላይ እንዲህ ይላል፡-

« በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ፡- አባት ሆይ! የሰማይና የምድር ጌታ፤ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለህጻናት ስለገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ።»

ኢየሱስ ጌታውን አምላኪ

በመጽሀፍ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 14፣ ቁጥር 23 ላይ እንዲህ ይላል፡-

« ህዝብንም አሰናብቶ ይጸልይ ዘንድ፤ ብቻውን ወደተራራ ወጣ። በመሸም ጊዜ፤ ብቻውን እዚያ ነበረ።»

ክርስቲያኖች እንደሚያምኑት በእርግጥም ኢየሱስ ጌታ ከሆነ ወይም የተወሰነ የጌትነት ባህርይ ያደረበት ከሆነ፤ ለምን ጸለዩ? እንደውነታው ከሆነ፤ ጸሎት አንድ ሰው ሁልጊዜ የእሱን እርዳታ በመፈለግ ለአላህ እጅ ሰጥቶ፤ የእሱን እዝነትና ምህረት ጠባቂ ሆኖ የሚያከናውነው አምልኮ ነው። ቁርኣን እንዲህ ይላል፡-

«እናንተ ሰዎች ሆይ! እናንተ (ሁልጊዜ) ወደ አላህ ከጃዮች ናችሁ፤ አላህም እርሱ ተብቃቂው ምስገን ነው።» (ፋጢር፣ 15)። እንዲሁም በምዕራፍ መርየም ቁጥር 93 ላይ ደግሞ ፦

« በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ (በትንሳኤ ቀን) ለአል-ረሀማን ባሪያ ሆነው የሚመጡ እንጂ፣ ሌላ አይደሉም» ይላል።

መጽሀፈ - ቅዱሳዊ ትረካ

መጽሀፈ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 15፣ ከቁጥር 22 እስከ 28 እንዲህ ይላል፦

«ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። እነሆም ከነናዊት [ከንግዳዊት] ሴት ከዚያ አገር ወጥታ ፦ ጌታ ሆይ! የዳዊት ልጅ ማረኝ፤ ልጄን ጋኔን ከፉኛ ይዞታል። ብላ ጮኸች። እርሱ ግን አንዳች አልመለሰላትም። ደቀ-መዛሙርቱም ቀርበው፦ «በኋላችን ትጮኋለችና አሰናብታት፣ እያሉ ለመኑት። እርሱም መልሶ፦ «ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር፣ አልተላከሁም፣ አለ። እርሷ ግን መጥታ፦ ጌታ ሆይ! እርዳኝ፣ እያለች ሰገደችለት። እርሱ ግን መልሶ፣ «የልጆችን እንጀራ ይዞ፣ ለቡችሎች መጣል አይገባም፣ አለ። እርሷም፣ «አዎን ጌታዬ ሆይ! ቡችሎችም እኮ ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይባላሉ፣ አለች፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ፦ «አንቺ ሴት እምነትሽ ታላቅ ነው። እንደወደድሽ ይሁንልሽ፣ አላት። ልጄም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።»

ይህ ስለ ከንግዳዊቷ ሴት የሚተርከው ትረካ፣ በውስጡ ብዙ ትኩረት የሚሹ ነጥቦችን ይዟል። የሚከተሉት ተጠቃሽ ናቸው፦

1. እንደትረካው ከሆነ (ትረካው በትክክል ተዘግቦ ከሆነ)፣ ኢየሱስ የእዝነትና የፍቅር ችግር ያለበትና ይህንን ችግሩንም እንዲያስወግድ ግፊት ተደርጎበታል።
2. ኢየሱስ የራሱን ወገን ከፍ በማድረግና ሌሎቹን ግን ዝቅ በማድረግ የዘር ልዩነትን አንጸባርቋል።
3. ለወገኑ ከብር መቆርቆሩና በሌሎች ላይ ጎጠኝነትን ማንጸባረቁ፣ እንዲሁም እነሱን ውሾች ብሎ ጠርቷቸዋል።
4. አላዋቂዋ ጣኦት አምላኪ እንስት ኢየሱስን ተከራክራ፣ እሱን ረትታዋለች (አሸንፋዋለች)።

ኢየሱስ የአላህ ነቢይ

በመጽሀፍ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 19፣ ከቁጥር 16 እስከ 17 ድረስ እንዲህ ይላል፡-

«እነሆም! አንድ ሰው ቀርቦ፡- «መምህር ሆይ! የዘላለምን ህይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ? አለው። እርሱም፡ «ስለመልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንድ ነው፤ ወደ ህይወት መግባት ብትወድ ግን ትዕዛዛትን ጠብቅ አለው።» በዚህ መረጃ መሰረት ኢየሱስ ለጌታው ታዛዥ (ለአላህ ፍላጎት ያደረገ) መሆኑንና ለዚህም የጌታ ታዛዥነቱ፣ እሱ እራሱ በግልጽ እውቅና የሰጠ መሆኑን ከመረጃው መገንዘብ እንችላለን።

በማቴዎስ ምዕራፍ 21፣ ከቁጥር 45 እስከ 46 ድረስ ደግሞ እንዲህ ይላል፡-

« የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን ሰምተው፣ ስለእነርሱ እንደተናገረ አስተዋሉ። ሊይዙትም ሲፈልጉት ሳሉ፣ ህዝቡ እንደነቢይ ስላዩት ፈሯቸው።»

እነዚህ አንቀጾች ኢየሱስ በህይወት (ምድር ላይ) በነበረበት ጊዜ፣ እነዚያ ሁሉም በእሱ ያመኑት ሰዎች እሱ «ጌታ ነው» ወይም «የጌታ ልጅ» ነው ብለው ወይም «በስላሴ አስተምህሮቶች» የማያምኑ የነበሩ መሆናቸውን ማረጋገጫዎች ናቸው። በመሆኑም እሱ ነቢይ ብቻ እንደነበረ ነበር የሚያምኑት።

በእርግጥ እላይ የተጠቀሱት መረጃዎች፣ «ኢየሱስ ጌታ ነው» ብለው ለሚያምኑ ሰዎች ፣ እምነታቸውን ፋርሽ (ዋጋ ቢስ) ከሚያደርጉ እጅግ በጣም ጠንካራ ማስረጃዎች መካከል ተጠቃሽ ናቸው። የቀረቡትን መረጃዎች በቅጡ (በጥሩ ልቦና) ማስተንተን የሚችሉ አካላት፣ ከመረጃው እውነተኛውን የኢየሱስን መልዕክት መገንዘብ ይችላሉ።

ኢየሱስ የአላህ አገልጋይ

በማቴዎስ ምዕራፍ 23፣ ቁጥር 8 ደግሞ እንዲህ ይላል፡-

«እናንተ ግን መምህር ተብላችሁ አትጠሩ። መምህራችሁ አንድ ስለሆነ እናንተም ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ። » በዚህ አንቀጽ በግልጽ እንደተረጋገጠው ኢየሱስ (ጌታ ሳይሆን) የአላህን ተዕዛዝ ተቀብሎ ተግባር ላይ የሚያውልፍ ፈጣሪውን የሚያገለግል ባሪያ ነው። እንዲሁም የሁሉም ነገር አምላክ አንድ ሲሆን፣ እሱም አላህ ብቻ ነው። በአረቢኛው የመጽሀፍ ቅዱስ ቅጂ፣ ይህ አንቀጽ (ቀደም ብለን በጠቀስነው መልክ) ተተርጉሟል። ስለሆነም በትርጓሜው መሰረትም ኢየሱስ መምህር ሲሆን፣ የእንግሊዝኛው ትርጉምም ከምንጩ ጋር ተቃራኒ ስሜት ያለው ነው።

በማቴዎስ ምዕራፍ 23፣ ቁጥር 9 ደግሞ እንዲህ ይላል፡-

«አባታችሁ እንዲ እርሱም የሰማይ ነውና በምድር ላይ ማንንም አባት ብላችሁ አትጥሩ።»

ከዚህ አንቀጽ መገንዘብ እንደሚቻለውም ፣ «አባትነት» እና «ልጅነት» የሚኖራቸው ትርጓሜ፣ በ«ጌታ» እና «በእሱ አገልጋይ» መካከል እንዳለው ግንኙነት ነው። በአጠቃላይ የመጽሀፍ ቅዱስን የተለያዩ መረጃዎችን አገላብጦ ማየት ከተቻለ፣ ቃላቱ ሊኖራቸው የሚችለውም ትርጓሜ ይኼው ነው። ስለሆነም « አባት » የሚለውን ቃል ንጥል በሆነ ሁኔታ ወስዶ ለኢየሱስ ብቻ ማድረግ፣ ተአማኒነትን የጎደለው ግንዛቤ ነው።

መጽሀፍ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 24፣ ቁጥር 36 ደግሞ እንዲህ ይላል፡-

« ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን፣ ከአባት ብቻ በቀር፣ የሰማይ መላዕክትም ቢሆኑ፣ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ የለም።»

ይህ አንቀጽ ኢየሱስ የአላህ ባሪያ መሆኑን ሌላው ግልጽ የሆነ ማረጋገጫ ነው። ለነገሩ አላህ ሲቀር እንጂ፣ የመጨረሻውን ቀን ማንም ፍጡር አያውቀውም ። በዚህ የመጨረሻ ቀን የኢየሱስ ዕውቀትም ቢሆን፣ እንደሌላው ሰብአዊ ፍጡር ከህጻን (ከስህተት ወይም ከጉድለት) የጸዳ አይሆንም። ሁሉን ነገር የሩቁንም ነገር (ድብቁን) ጨምሮ፣ አዋቂ የሆነው አላህ ብቻ ነው። መጽሀፍ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 26፣ ቁጥር 39 እንዲህ ይላል፡-

«ጥቂትም ወደፊት አልፍ ብሎ፣ በፊቱ ወደቀና ሲጸልይ፡- «አባቴ ቢቻልሰ፣ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን አንተ እንደምትወደው ይሁን እንጂ፣ እኔ እንደምወደው አይሁን አለ።»

የዚህ ሃሳብ ተናጋሪ አካል የሆነው ኢየሱስ፣ ስለአላህ ፍላጎት በእርግጠኝነት ወይም ምሉዕ በሆነ ሁኔታ የሚያውቀው ነገር እንደሌለ ንግግሩ ህያው ምስክር ነው። ይህ ተጨባጭ እውነታ የሚያስረዳን ነገር ደግሞ፣ ኢየሱስ ጌታ ሳይሆን የጌታ አገልጋይ ብቻ መሆኑን ነው። ትክክለኛውን መንገድ የሚመራው አላህ ብቻ ነው።

የመጽሀፍ ቅዱስ ጥንቅር

በመጽሀፍ ቅዱስ በማቴዎስ ምዕራፍ 27፣ ከቁጥር 7 እስከ 8 እንዲህ ይላል፡-

« ተማክረውም የሸከላ ሰሪ መሬት ለእንግዶች መቃብር ገዙበት። ስለዚህ ያ መሬት እስከ ዛሬ ድረስ የደም መሬት ተባለ።»

ከእነዚህ አንቀጾች መገንዘብ እንደሚቻለው ፣ መጽሀፍ ቅዱስ (ሀዲስ ኪዳን) በኢየሱስ የህይወት ዘመን እንዳልተጻፈ ነው። ለነገሩ መጽሀፍ ቅዱስ የመጻፍ ዕድል ያገኘው ክስተቶች ከተከናወኑና ድርጊቶች ከተፈጸሙ ከረጁም ጊዜ በኋላ ሲሆን፣ ይህም በኢየሱስ ዙሪያ የነበሩ ሰዎች (ሃዋሪያት) በጭንቅላታቸው ካቆዩት መረጃ የሚያስታውሱትን በመጻፍ ነበር ለንባብ ያበቁት።

መጽሀፍ ቅዱስ እላይ የሰፈረውን ሃሰብ ከመያዙም በላይ፣ ቀጣዩንም አስገራሚ «ክስተት» በማቴዎስ ምዕራፍ 27፣ ቁጥር 46 ላይ እንደሚከተለው ያስነብባል፡-

« በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ ፡- ሌሎኝ ሌሎኝ ላማ ሰበቅታኒ ? ብሎ በታላቅ ድምጽ ጮኸ። ይህም ፡-አምላኬ አምላኬ ስለምን ተውኸኝ ? ማለት ነው» ።

ይህ ክስተት እንደክርስቲያኖቹ መላምት፣ ኢየሱስ ድምጹን ከፍ አድርጎ እላይ የተወሰደውን ቃል እያወጣ ያለቀሰው፣ «እሱ ራሱ እየተሰቀለ ስለነበር ነው» ይላሉ። እንዲህ አይነቱ ሃሳብ በመጽሀፍ ቅዱስ ሰፍሮ መገኘቱ ኢየሱስን እንደመሳደብ ነው የሚቆጠረው። ምክንያቱም ምናልባት እንዲህ አይነቱን ሃሳብ በአላህ ነቢይ ላይ የሚሰነዘረው፣ ካሃዲ ሰው ብቻ ነውና። ስለሆነም ይህ የነቢያትን ክብር ዝቅ የሚያደርግ የማይታመን ሃሳብ ከአላህ ነቢያት አንደበት በጭራሽ አይወጣም። ምክንያቱም አላህ ቃልኪዳንን አያጥፍም፤ ነቢያትም ደግሞ በአላህ ቃል ኪዳን ላይ አቤቱታ በፍጹም የሚያቀርቡ አልነበሩም።

ኢየሱስ ተውሂድን (የአላህ አንድነትን) ሰባኪው

መጽሀፍ ቅዱስ በዮሀንስ ምዕራፍ 17፣ ቁጥር 3 ላይ እንዲህ ይላል፡-

«(ኢየሱስ) እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆንህ፤ አንተን የላከኸውንም፤ ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ፤ ይህች የዘላለም ህይወት ናት፡፡»(አለ)፡፡

በማርቆስ ምዕራፍ 12፣ ከቁጥር 28 እስከ 30 ላይ ደግሞ፡-

« ከጻፎችም አንዱ ቀርቦ ሲከራከሩ ሰማና፤ መልካም አድርጎ እንደመለሰላቸው አስተውሎ፤ ስሁሉ ፊተኛይቱ ትዕዛዝ ማናቸይቱ [ማንኛይቱ] ናት? ብሎ ጠየቀው፡፡ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡- ስትዕዛዙቱ ሁሉ ፊተኛይቱ! እስራኤል ሆይ! ሰማ፤ ጌታ አምላካችን አንድ ጌታ ነው፡፡ አንተም በፍጹም ልብህ፤ በፍጹምም ነፍስህ፤ በፍጹምም አሳብህ፤ በፍጹምም ህይልህ ጌታ አምላክህን ውደድ የምትል ናት፡፡»

በማርቆስ ምዕራፍ 12፣ ቁጥር 32 ላይም ደግሞ፡-

« ጻፊውም፡-መልካም ነው፤ መምህር ሆይ! አንድ ነው፤ ከእርሱ በቀር ሌላ የለም ብለህ በእውነት ተናገርህ፡፡»

በማርቆስ ምዕራፍ 12፣ ቁጥር 34 ላይ ደግሞ፡-

« ኢየሱስም በአዕምሮ እንደመለሰ አይቶ፡- አንተ ከእግዚአብሔር መንግስት የራቅህ አይደለህም ፣ አለው፤ ...፡፡»

እላይ በቀረቡት መረጃዎች መሰረት፣ ኢየሱስ (ሰላም በሱ ላይ ይሁንና) እሱ እራሱ አላህ አንድ ጌታ እንደሆነና ከአላህ ሌላም እንደሌለ መስክሯል፡፡ በአላህ አንድነት የሚያምን ሰውም ፣ ከአላህ መንግስት ቅርብ ይሆናል፡፡ ነገር ግን በተቃራኒው ከአላህ ጋር ሌሎች አጋሮችን የሚያመልክ ወይም «በስላሴ አስተሳሰብ» የሚያምን ሰው፣ ከአላህ መንግስት የራቀ ሰው ማለት ነው፡፡ ከአላህ መንግስት የራቀ ሰው ደግሞ የአላህ ጠላት ነው፡፡

በማቴዎስ ምዕራፍ 24፣ ቁጥር 36፣ ላይ፡-

« ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መላዕክትም ቢሆኑ፤ ልጅም ቢሆን፤ የሚያውቅ የለም፡፡» ከዚህ የማቴዎስ

አንቀጽ መልዕክት ጋር ተመሳሳይ የሆኑ ማለትም የትንሳኤ ቀን መቼ እንደሆነ ማንም እንደማያውቅ የሚገልጹ መልዕክቶች በቁርአን ውስጥም እናገኛለን።

ይህ ነጥብ ደግሞ የሚያረጋግጠው እውነታ፣ ኢየሱስ የአላህ አገልጋይ ባሪያ እንደሆነና እሱ በምንም አይነት መንገድ ከአላህ ጋር የሚጋራቸው አምላካዊ ባህሪያት (ወይም ባህሪይ) እንደሌሎች ማረጋገጫ ነው። «ኢየሱስ የጌታ አምሳል (ጌታ ስጋ ለብሶ) ነው» የሚለው አቋም (እምነት)፣ ከኢየሱስ አንደበት ያልፈለቀ ሲሆን፣ ይህን እምነት ለመጀመሪያ ጊዜ ከራሳቸው አስተሳሰብ ያመንጩት (የፈጠሩት) የከንፃን ሰዎች ነው።

በዮሀንስ ምዕራፍ 20፣ ቁጥር 16 :-

«ኢየሱስም :- ለማሪያም አላት፤ እርሷም ዘወር ብላ፣ በዕብራይስጥ፡- ረቡኒ» አለችው። ትርጓሜውም :- መምህር ሆይ! ማለት ነው። ኢየሱስም :- ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና አትንኪኝ፤ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ፡- እኔ ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ፣ ወደአምላኬና ወደአምላካችሁም አርጋለሁ (ወደ ሰማይ እሄዳለሁ) ብለሽ ንገሪያቸው አላት።»

አላይ በተወሳው ትረካ መሰረት ፣ ኢየሱስ፣ አላህ የእሱና የእነሱ ጌታ እንደሆነ በግልጽ መስክሯል። አላህን ከማምለክ አንጻርም በኢየሱስና በእነሱ መካከል ምንም ልዩነት የለም (አላህ ዘንድ እሱን በማምለክ እኩል ናቸው)። ይሁን እንጂ «ኢየሱስ ጌታ ነው» ብሎ ማመን በእርግጥም አላህን እንደመሳደብና የኢየሱስን አስተምህሮትም እንደመካድ ነው የሚቆጠረው። እንዲሁም የሁሉንም የአላህ ነቢያትና መልዕክተኞች አስተምህሮትም እንደመካድ ይቆጠራል።

ነቢዩ ሙሀመድ በመጽሀፍ ቅዱስ

በዮሀንስ ምዕራፍ 14፣ በአንቀጽ 15 እና 16 :-

«በትወዳኝ ትዕዛዜን ጠብቁ። እኔም አብን አለምናለሁ። ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል።»

በዚህ አንቀጽ «ሌላው አጽናኝ» የሚለው ሀረግ የአላህን መልዕክተኛ ሙሀመድን የሚመለከት እንደሆነ፣ ኢስላማዊ ዕውቀት ያላቸው ሙስሊም ምሁራን ይናገራሉ። «ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር» የሚለው ሀረግ ደግሞ፣ የእሱን (የሙሀመድን) ህግና የህይወት መንገድ (ሸሪዓ)፣ እንዲሁም ለእሱ የወረደለትን መጽሀፍ (ቁርአን) የሚያመለክት እንደሆነ ጨምረው ይገልጻሉ።

በዮሀንስ ምዕራፍ 15፣ ከአንቀጽ 26 እስከ 27 ደግሞ፣ ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡ - «ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ፣ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፣ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል፤ እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመሰክራላችሁ።»

በዮሀንስ ምዕራፍ 16፣ ከቁጥር 5 እስከ 8 ላይ ደግሞ ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡- «ከእናንተም ጋር ስለነበርሁ በመጀመሪያ ይህን አልነገርኳችሁም። አሁን ግን ወደላከኝ እሄዳለሁ። ከእናንተም፡- «ወዴት ትሄዳለህ?» ብሎ የሚጠይቀኝ የለም። ነገር ግን ይህን ስለተናገርኳችሁ ሀዘን በልባችሁ ሞልቷል። እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደእናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ፤ እርሱም መጥቶ ስለሃጢአት፣ ስለጽድቅም፣ ስለፍርድም ዓለምን ይወቅሳል።»

በዮሀንስ ምዕራፍ 16፣ ከቁጥር 12 እስከ 14 አሁንም ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡- «የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም፤ ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፣ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ፣ ከራሱ አይነግርምና የሚመጣውንም ይነግራችኋል። እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና።»

በዮሀንስ ምዕራፍ 16፣ ቁጥር 16 ላይ ደግሞ ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡- «ጥቂት ጊዜ አለ፤ አታዩኝም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፤ ታዩኛላችሁም፤ እኔ ወደአብ እሄዳለሁና።»

ኢስላማዊ ዕውቀት እንዳላቸው ሙስሊም ምሁራን አቋም መሰረት፣ እላይ ኢየሱስ ከእሱ በኋላ እንደሚመጣ በተደጋጋሚ የገለጸው ሰው፣ ከ«ነቢዩ ሙሀመድ» ውጭ እንደማይሆን ነው በአጽዕኖት የሚገልጹት። ኢየሱስ ከእሱ በኋላ ይመጣል ብሎ የተነበየው ሰው፣ መጽሀፍ ቅዱስ «ፓርቃሌታ» ብሎ ነው የሚጠራው። ነገር ግን ይህ ቃል ኋላ ላይ በመጡ የመጽሀፍ ቅዱስ ተርጓሚዎች የተሰረዘና በእሱ ፋንታም በሆነ ጊዜ ላይ «የእውነት መንፈስ» በሚለው፣ በሌላ ጊዜ ደግሞ «አጽናኝ» በሚለው፣ በሌላ አጋጣሚ ደግሞ «ቅዱስ መንፈስ» በሚለው ተተክቷል። «ፓርቃሌታ» የሚለው የግሪክ ቃል ሲሆን፣ ትርጓሜውም፣ «ሰዎች እጅግ በጣም የሚያመለካኩት (የሚያወድሱት) ሰው» ማለት ነው። ከዚህ የትርጓሜ ስሜት አንጻር፣ ትርጓሜው የሚስማማው (በዐረቢኛው) ሙሀመድ ለሚለው ስም ነው።

የመስቀል ፈጠራና እውነታው

1. ኢየሱስ በአይሁዶች ዘንድ በደንብ የሚታወቅና በእየሩሳሌም ከተማ ላይ ደግሞ በሰለሞን (ሱለይማን) ቤተ-መቅደስ ላይ ሰዎችን ይሰብክ እንደነበር መጽሀፍ ቅዱስ ይህን እውነታ ያረጋግጣል። ስለሆነም ነገሩ እንደዚህ ከነበረ፣ ኢየሱስን ከዚህ በፊት ፈጽሞ የማያውቁት ይመስል፣ ይሁዳዊያኑ ለይሁዳ ሰላሳ ብር በመስጠት፣ እሱን እንዲጠቁማቸው ማስደረጋቸውን በማቴዎስ ምዕራፍ መወሳቱ አላስፈላጊ ጉዳይ ነው።

2. እንደመጽሀፍ ቅዱስ ትረካ ከዚህ ጉዳይ ጋር ግንኙነት ያለው ግለሰብ ከ12ቱ ሃዋርያት መካከል አንዱ የሆነው የአስቆርቱ ይሁዳ ነው። የኢየሱስ ባላንጣዎች ዩሁዳን በገንዘብ በመደለል ኢየሱስን እንዲጠቁማቸው አደረጉ። በቁጥጥር ስርም አደረጉትና የሞት ፍርድ ፈረዱበት። ከዚያም በኋላ ዩሁዳ የሰራው መጥፎ ስራ ውስጡን አመመውና ታላቅ የሃፍረት ስሜት ተሰማው። ፡ ስለሆነም ተግባራቸውንም ተቃወመ፤ እራሱንም አጠፋ። እንግዲህ ይህ ሁሉ የሚሆነው በ24 ሰዓት መሆኑ ነው። በዚህ ክስተት ላይ እርስ በርሳቸው የሚጋጩ ሃሳቦች አሉበት።

3. እላይ ያወሳነው ትረካ ከታላላቅነት አኳያ ብዙም ሚዛን የማይደፋ ለመሆኑ በቂና እጅግ በጣም ግልጽ የሆነ ማረጋገጫው ደግሞ፣ የሁዳዊያን በኢየሱስ ላይ የሞት ፍርድ ሲወስኑና ውሳኔያቸውም ጽኑ ይሆንና ማረጋገጫ ያገኙ ዘንድ ገዢን ጴጥራንና ደብዳቤው ጲላጦስን ፈቃድ መጠየቃቸው ነው። በማቴዎስ ምዕራፍ 27፣ ከቁጥር 14 ድረስ እንዲህ ይላል፡-

«ኢየሱስ በገዢው ፊት ቆመ፤ ገዢውም ፡- የአይሁድ ንጉስ አንተ ነህን ብሎ ጠየቀው፤ ኢየሱስም ፡- አንተ አልህ አለው። የካህናት አለቆችም፣ ሽማግሌዎችም ሲከሱት ምንም አልመለሰም። በዚያን ጊዜ፣ ጲላጦስ፡- ስንት ያህል እንዲመሰክሩብህ አትሰማምን? አለው። ገዢውም እጅግ እስኪደነቅ ድረስ እንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰለትም።»

እንደክርስቲያኖቹ መላምት ከሆነ፣ ኢየሱስ እላይ የተወሳውን ድርጊት የፈጸመው፣ የሰውን ልጅ ከወንጀሉ ለማጽዳትና ከሀጢአቱ ምህረት እንዲደረግለት ለማድረግ ብሎ በመስቀል ላይ ፊዳ (መሰዋት) እንደሆነ ለማብራራት ይሞካከራሉ።

ታዲያ ነገሩ እንዲህ ከሆነ ለምንድን ነው ኢየሱስ ጽዋውን (መጠጫዋን) ከእሱ እንድትርቅ የጠየቀው?

ለምንስ ነው ኢየሱስ ድምጹን ከፍ አድርጎ (ክርስቲያኖች እንደሚያስቡት መስቀል ላይ ሆኖ) «አምላኬ ሆይ ስለምን ተውኸኝ » ያለው?

እንዲሁም እሱ ራሱን ከክፉ ነገር ማዳን እየቻለ፣ እሱ ለዚህ ከፍተኛ የስቅላት ቅጣት ሲጋለጥ እንዴት ዝምታን መረጠ?

ኢየሱስ የሰው ልጅ ነፍስ ከእኩይ ነገር የጸዳች ትሆን ዘንድ በሚያደርገው ሰበካው በማህበረሰቡ እጅግ የታወቀና በዚህም (በቁስ ጉዳይ እጅግ በጣም የተዘፈቁትን) በአንጻሩ በይሁዳዊያን ምሁራን ዘንድ መሰናክል ይገጥመው ነበር።

ንጹህ ያልሆነ ሰው በመስቀል ጉዳይ ላይ ሊያምን ይችላል። የመስቀል ትረካ መሰረተ- ቢስ ከሆነ፣ የክርስትና ዋና መሰረታዊ ጉዳይ በመሆኑ ክርስትና ህልውናውን ያጣል።

በቁርአን እንደተገለጸው ሙስሊሞች ኢየሱስ መስቀል ላይ እንዳልተሰቀለ ያምናሉ። ቁርአን ጉዳዩን ጠንካራና ግልጽ በሆነ ሁኔታ በአል-ኒሳእ ምዕራፍ ከቁጥር 157 እስከ 158 እንዲህ ገልጾታል፡ -

« እኛ የአላህን መልዕክተኛ የመርየምን ልጅ አል-መሊህን ዲሳን ገደልን በማለታቸው (ረገምናቸው)፤ አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትም፤ ግን ለእነሱ (የተገደለው ሰው በዲሳ) ተመሰለ፤ እነዚያም በእርሱ ነገር የተለያዩት፣ ከእርሱ (መገደል) በመጠራጠር ውስጥ ናቸው፤ ጥርጣሬን ከመከተል በስተቀር በእርሱ ነገር ምንም ዕውቀት የላቸውም፤ በእርግጥም አልገደሉትም፤ ይልቁንስ አላህ (ዲሳን) ወደ እርሱ አነሳው፤ አላህም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።»

የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች በጋራ በመሆን ኢየሱስ መስቀል ላይ እንደተሰቀለ ያምናሉ። ታዲያ ይህን የመጽሀፍ ቅዱስ ፍርድ መሰረት በማድረግ፣ የእነሱ እምነት ትክክል እንዳልሆነና የሙስሊሞች እምነት ትክክል እንደሆነ ለማረጋገጥ፣ በሀዲስ ኪዳን የማቴዎስ 26 እና 27 ምዕራፎች መሰረት በማድረግ የሚከተሉት ጥያቄዎች ተዘጋጅተዋል።

1. (በየሁዳዊያንና በክርስቲያኖች መላምት መሰረት) ኢየሱስ የያዙት ሰዎች እሱን በአካል ያውቁት ነበር? ወይስ አያውቁትም ነበር?

• የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ኢየሱስን የያዙት ሰዎች ኢየሱስን አያውቁትም ነበር።

2. ኢየሱስ የተያዘው ጧት ወይስ ማታ ነበር?

• የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ኢየሱስ የተያዘው ማታ ላይ ነበር።

3. ኢየሱስ እንዲያዝ የጠቆመው ሰው ማን ነው?

• የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ጠቋሚው ከአስራ ሁለቱ የኢየሱስ ደቀመዛሙርት መካከል አንዱ የሆነው የአስቆርቱ ዩሁዳ ነው።

4. ዩሁዳ ለእነሱ ኢየሱስን የጠቆማቸው ካለምንም ክፍያ ወይስ የተወሰነ ክፍያ ሊሰጠው ነበር?

• የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ቀድመው በቆረጡለት (በወሰኑለት) ሰላሳ ብር ነበር።

5. በዚያ የጨለማ ጊዜ ኢየሱስ በምን ሁኔታ ላይ ነበር?

• የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ኢየሱስ በጣም የፈራና እንዲህ እያለ በስግደት ተጠምዶ ነበር ፡- «... አባቴ ቢቻልስ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ...።» (ማቴዎስ 26፣ 39)።

6. የአስራ አንዱ ደቀ-መዛሙርት ሁኔታስ ምን ይመስል ነበር?

• የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ እነሱ ከመምህራቸው ጋር እያሉ እንቅልፍ አይሏቸው ነበር። (እንደነሱ ግምት) ምንም ፍርሃት አልነበረባቸውም።

7. ኢየሱስ አስራ አንዱ ደቀመዛሙርት በነበሩበት ሁኔታ ውስጣዊ እርካታ ይሰማው ነበርን?

- የማቴዎስ ምዕራፍ ቁጥር (ከ40 እስከ 46) እንደሚያረጋግጠው፣ ኢየሱስ በእነሱ ሁኔታ ውስጣዊ እርካታ አይሰማውም ነበር። ይልቅ እሱ ወደነሱ በመሄድ ከእንቅልፋቸው እንዲነቁ ጥረት በማድረግ እንዲህ ይል ነበር፡- «ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስስ ተዘጋጅታለች፤ ስጋ ግን ደካማ ነው»። ከዚያም ዳግም መጥቶ ከእንቅልፋቸው ቀሰቀሳቸውና ቀድሞ የተናገረውን ንግግር ደግሞ ተናገራቸው። ለነገሩ እንዲህ አይነቱ ደካማነት፣ አይደለም በመርየም ልጅ የዲሳ ደቀ-መዛሙርት ይቅርና፣ የአንድ ተራ ፈጣሪውን ፈሪ መምህር በሆኑ ትክክለኛ ተከታዮች ሰዎች ላይ እንኳ፣ ሊነገር የሚችል አልነበረም።

8. ኢየሱስን ጋጠ-ወጥ የሆኑ አካላት ሲይዙት፣ ደቀ-መዛሙርቱ አግዘውታልን?

- የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ እነሱ እሱን ችላ ብለው እግሬ አውጭኝ ብለው ነው የሸሹት።

9. ኢየሱስ በዚያች ዕለት በደቀመዛሙርቱ ላይ የሚተማመን ነበርን?

- የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ኢየሱስ ለእነሱ የነገራቸው፣ ሁላቸውም እሱን የሚተውት መሆናቸውን ነው። ስለሆነም ኢየሱስ ለእነሱ እንዲህ አለ፡ « ኢየሱስ፡- ሕውነት አልሃለሁ! በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮህ፣ ሶስት ጊዜ ትክደኛለህ፣ አለው። ጴጥሮስ፡- ሕአንተ ጋር እንኳ መሞት የሚያስፈልገኝ ቢሆን፣ ከቶ አልክድህም፣ አለው። ደቀ-መዛሙርቱ ሁሉ ደግሞ እንደዚሁ አሉ።» ስለዚህ ነገሩ ተከሰተ (ኢየሱስ እንዳለውም ጥለውት ሸሹ)።

10. ጋጠ-ወጥ የሆኑ የሁዳዊያን ኢየሱስን እንዴት አድርገው ነበር የያዙት?

- የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ወደ ኢየሱስ ሰይፍና ጎመድ (አጠር ያለ ዱላ) ይዘው መጡ። ከዚህ በኋላ ይሁዳ ኢየሱስን ጠቆመ። ቀጥሎም በአንቀጽ 57 በተወሳበት መልኩ በሚከተለው መንገድ ያዙት፡- «ኢየሱስም የያዙትም ጻፎችና ሽማግሌዎች ወደተከማቹበት ወደሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ወሰዱት።» እዚህ ቦታም ላይ በኢየሱስ ላይ የሞት ፍርድ ፈረዱበትና የገዢ ወታደሮች ወሰዱት። ከዚያም ልብሱን ገፈፉ፤ በእጆቻቸው መቱት፤ ከእሾህ አክሊል ጎንጉነው በራሱ ላይ አደረጉበት፤ ተፋበት፤ እንዲህም እያሉ ተሳለቁበት ፡- «በአንተ እምነት መሰረት የአይሁድ ንጉስ ሆይ፤ ሰላም በአንተ ላይ ይሁን» በአጠቃላይ በሚያስጠላ ሁኔታ ክብሩን እጅግ በጣም አዋረዱት።

11. በመጨረሻ ላይ የሞት ፍርድ ውሳኔ ያሳለፈው ማነው?

- የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ የግሪክና የሮም ዘር ያለው ጴጥሮስ የደብዳቤ ጸላጣኝ ነበር። በጊዜው ይህ ሰው የፈለሰጢን ገዥ ነበር።

12. አፈንጋሮጮቹ የሁዳዊያን ኢየሱስን ወደ ገዢ ይዘውት ሲሄዱ፣ ለእሱም የየሁዳዊያን ካህናት መስቀል ላይ የሞት ፍርድ እንደፈረዱበት (በተውራት ህግ መሰረት ሲፈርዱበት)፣ ጸላጣኝ ይህንን ሃሳባቸውን ካለምንም ማመንታት እንዳለ ተቀበለውን?

- የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፣ ጸላጣኝ እነሱን አላመናቸውም። እንዲያውም ሰውዬው ማን እንደሆነ ጠየቃቸው ፡- «እነሱ የሚሉት ነገር እውነታ አለውን?» አለው። ኢየሱስ ዝምታን መረጠ። ጥያቄውን ቢቀጥልም፣ እሱ ዳግም ዝምታን መርጧል። ከእውነታው አኳያም እሱ ዝምታን መርጧል። ኢየሱስ ነቢይ ባይሆን ኖሮ እንኳ፣ እውነታውን ለማብራራትና የየሁዳዊያን የሀሰት ክስ ለማስተባበል ይረዳ ዘንድ፣ ዝምታው አስፈላጊ ነበር። የገዢ ሚስት ኢየሱስ ምንም አይነት ወንጀል ያልሰራ መሆኑን ለመመስከር ወደ ገዢ (ባሏ) ሄደ፣ ስለኢየሱስ እንዲህ አለችው ፡-

«ስለእርሱ ዛሬ በህልም እጅግ መከራ ተቀብያለሁና፤ በዚያ ጻድቅ ሰው ምንም አታድርግ»።

መጽሀፍ ቅዱስ እንደሚያትተው፤ ኢየሱስ ወቀሳና ማስጠንቀቂያ ያለበት ረጅም ንግግር ለየሁዳዊያን አደረገ። ይህን ንግግር ያደረገው የየሁዳዊያን እብላት ጫፍ ስለደረሰ ነው። ስለሆነም ለምንድን ነው ኢየሱስ በዕለቱ ዝምታን የመረጠው? ገዢም ኢየሱስን የጠየቀው፤ ኢየሱስ በተወነጀለበት ጉዳይ ላይ ያለውን እውነታ ግልጽ እንዲያደርግ ብሎ ነበር።

13. በየሁዳዊያንና በክርስቲያኖች አስተሳሰብ መሰረት፤ የኢየሱስ ስቅለት እንዴት ነበር?

• የማቴዎስ ምዕራፍ እንደሚያረጋግጠው፤ እነሱ ኢየሱስን ከሁለት ሌቦች (ወንበዴዎች) መካከል አድርገው ነበር የሰቀሉት። አብረውት የተሰቀሉትም «አንተ እውነተኛ እንደሆንክ ከዚህ አደጋ አድን» ይሉት ነበር።

14. ይህ ታላቅ መከራ ነው። ኢየሱስ መስቀል ላይ በነበረበት ጊዜ (እንደየሁዳዊያንና ክርስቲያኖች አስተሳሰብ) ምን ብሎ ተናገረ?

• የማቴዎስ ምዕራፍ (27፣ 46) እንደሚያረጋግጠው፤ «ኢየሱስ፡- ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምጽ ጮኸ (አለቀሰ)። ይህም ፡- አምላኬ አምላኬ ስለምን ተውኸኝ ? ማለት ነው።» እንደሁሉም የሃይማኖት ተቋማት እምነት መሰረት፤ ይህ ክስተት በጣም መጥፎ የካሃዲዎች መግለጫ ነው። እንደሰማያዊ ሃይማኖቶች (ከሰማይ ራዕይ እንደተገለጠላቸው) አቋምም፤ ማንኛውም ከዚህ ክስተት ጋር ግንኙነት ያለው «ነቢይ»፤ ካሃዲ ነው ማለት ነው። (ለነገሩ ነቢያት ከእንደዚህ አይነቱ ከህደት ንጹህ ናቸው።)

የተከበረው አላህ በቁርአኑ የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች ከእንዲህ አይነቱ እጅግ በጣም አስከፊ ንግግራቸው ያስጠነቅቃቸዋል። እንዲሁም «ኢየሱስ የጌታ (አላህ) አምሳል ነው» ወይም «ኢየሱስ የጌታ ልጅ ነው» ከሚለው

አቋማቸው ሙሉ ለሙሉ ርቀው፣ «እሱ የአላህ መልዕክተኛ ብቻ ነው» ብለው እንዲያምኑ ቁርአን ያስጠነቅቃቸዋል። « ከመጽሀፍ ሰዎች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ከመሞቱ (የሞት መላዕክት ለእሱ በሚታይበት ቅጽበት) በፊት በእርሱ (ዲሳ ወይም ዩሁዲ ወይም ክርስቲያን) በእርግጥ የሚያምን እንጂ (አንድም)፣ የለም፤ በትንሳኤ ቀን (ዲሳ) በነሱ ላይ መስካሪ ይሆናል።» (አል-ኒሳእ፣159)።

ነቢዩ ኢየሱስ በቁርአን

ቁርአን ስለ ኢየሱስ መምጣት፣ ስለውልደቱ፣ ስለ ታዓምራቱና ወደ ሰማይ ስለማረጉ አስመልክቶ 70 የሚሆኑ ትረካዎችን በተወሰነ መልኩ በዝርዝር ያትታል። እነዚህ አላህ ለኢየሱስ (ሰላም በሱ ላይ ይሁንና) የሰጠው መለኮታዊ ራዕዮች ለእሱ ነቢይነት ህያው ምስክሮች ሲሆኑ፣ ክርስትና በኢየሱስ ላይ ያለውንም የተዛባ አመለካከት ትክክል አለመሆን ማረጋገጫዎችም ናቸው።

አላህ እንዲህ ይላል፡- «መላዕክት ያሉትን (አስታውስ) ፡- መርየም ሆይ! አላህ ለእርሱ በሆነው ቃል ስሙ አል-መሲህ ዲሳ የመርየም ልጅ በዚህ ዓለምና በመጨረሻው ዓለም የተከበረ፣ ከባለሚሎችም በሆነ (ልጅ) ያበስርሻል።» (አሊ-ዲምራን፣ 45)።

« አላህ ዘንድ የዲሳ ምሳሌ እንደአደም ብጤ ነው፤ ከአፈር ፈጠረው፤ ከዚያም ለእርሱ (ለሰው) ኹን አለው፤ ሆነም፤ ይህ ከጌታህ ዘንድ የሆነ እውነት ነው፤ ከተጠራጣሪዎቹም አትሁን።» (አሊ-ዲምራን፣ 59-60)።

«በመካዳቸው፣ በመርየም ላይ ከባድ ቅጥፈትን በመናገራቸው ምክንያት (ረገምናቸው)» (አል-ኒሳእ፣ 156)።

«እኛ የአላህን መልዕክተኛ የመርየምን ልጅ አል-መሲህን ዲሳን ገደልን በማለታቸውም፣ (ረገምናቸው)፤ አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም፤ ግን ለእነሱ (የተገደለው ሰው በዲሳ) ተመሰለ፤ እነዚያም በእርሱ ነገር የተለያዩት፣ ከእርሱ (መገደል) በመጠራጠር ናቸው፤ ጥርጣሬን ከመከተል በስተቀር

በእርሱ ነገር ምንም ዕውቀት የላቸውም፤ በእርግጥም አልገደሉትም፡፡» (አል-
ኒሳእ፣ 157)፡፡

«ይልቁንስ አላህ (ዒሳን) ወደርሱ አነሳው፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው፡፡»
(አል-ኒሳእ፣ 158)፡፡

« ከመጽሀፉም ሰዎች (ዩሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ከመሞቱ በፊት በርሱ
(በዒሳ) በእርግጥ የሚያምን እንጂ፣ (አንድም) የለም፤ በትንሳኤም ቀን በነሱ
ላይ መስካሪ ይሆናል፡፡» (አል-ኒሳእ፣ 159)፡፡

« እናንተ የመጽሀፍ ሰዎች (ዩሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ሆይ! በሃይማኖት
ወሰንን አትለፉ፤ በአላህም ላይ እውነትን እንጂ፣ አትናገሩ፤ የመርየም ልጅ
አል-መሲህ ዒሳ ፣ የአላህ መልዕክተኛ ወደመርየም የጣላት (የኹን) ቃሉም
ከእርሱ የሆነ መንፈስም ብቻ ነው፤ በአላህና በመልዕክተኞቹም እመኑ፤
(አማልክት) ሶስት ናቸው አትበሉ፤ ተከልከሉ፤ ለእናንተ የተሻለ ይሆናልና፡፡
አላህ አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ለእርሱ ልጅ ያለው ከመሆን የጠራ ነው፤
በሰማያትና በምድር ያለ ሁሉ የእርሱ ነው፤ መመኪያም በአላህ በቃ፡፡»
(አል-ኒሳእ፣ 171)፡፡

«አል-መሲህ (ዒሳ) ለአላህ ባሪያ ከመሆን ፈጽሞ አይጠየቁም፤ ቀራቢዎች
የሆኑት መላዕክትም (አይጠየቁም)፤ እርሱን ከመግዛት የሚጠየቁና
የሚኮራም ሰው (አላህ) ሁሉንም ወደእርሱ በእርግጥ ይሰበስባቸዋል፡፡»
(አል-ኒሳእ፣ 172)፡፡

«እነዚያ አላህ እርሱ የመርየም ልጅ አል-መሲህ ነው ያሉ፣ በእርግጥ ካዱ፤
የመርየም ልጅ አል-መሲህን፣ እናቱንም በምድር ያለንም ሁሉ ለማጥፋት
ቢሻ፣ ከአላህ ማዳንን የሚችል ማነው? በላቸው የሰማያትና የምድር፣
የመካከላቸውም ንግስና የአላህ ብቻ ነው፤ የሚሻውን ይፈጥራል፤ አላህም
በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው፡፡» (አል-ማሊዳ፣ 17)፡፡

«ይሁዶችና ክርስቲያኖች፡- «እኛ የአላህ ልጆችና ወዳጆቹ ነን» አሉ፤ ታዲያ
በሀጢአቶቻችሁ ለምን ያሰቃያችኋል? አይደላችሁም፤ እናንተ ከፈጠራቸው
ሰዎች ናችሁ በላቸው፤ ለሚሻው ሰው ይምራል፤ የሚሻውንም ሰው

ይቀጣል፤ የሰማያትና የምድር፣ በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ንግስና የአላህ ብቻ ነው፤ መመለሻውም ወደ እርሱ ነው።» (አል-ማኢዳ፣ 18)።

«እነዚያ አላህ እርሱ የመርየም ልጅ አል-መሲህ ነው ያሉ፤ በእርግጥ ካዱ፤ አል-መሲህም አለ፡- «የእስራኤል ልጆች ሆይ! ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ፤ እነሆ! በአላህ የሚያጋራ ሰው፤ አላህ በእርሱ ላይ ገነትን በእርግጥ እርም አደረገ፤ መኖሪያውም እሳት ናት፤ ለበዳዬችም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።» (አል-ማኢዳ፣ 72)።

«የመርየም ልጅ አል-መሲህ ከበፊቱ መልዕክተኞች በእርግጥ ያለፉ የሆነ፣ መልዕክተኛ እንጂ፣ ሌላ አይደለም፤ እናቱም በጣም እውነተኛ ናት፤ (ሁለቱም) ምግብን የሚበሉ ነበሩ፤ አንቀጾችን ለእነርሱ (ለከሃዲዎች) እንዴት እንደምናብራራ ተመልከት፤ ከዚያም (ከእውነት) እንዴት እንደሚመለሱ ተመልከት» (አል-ማኢዳ፣ 75)።

« አላህ በሚል ጊዜ (አስታውስ)፡-የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! በአንተና በእናትህ ላይ (የዋልኩላችሁን) ጸጋዬን አስታውስ፤ በህጻንነትና በከፈኒሳነት (የበሰለ ሰው ሆነህ) ሰዎችን የምትናገር ስትሆን፣ በቅዱስ መንፈስ (በገብርኤል) ባበረታሁህ ጊዜ፣ ጽህፈትንና ጥበብን፣ ተውራትንና ኢንጂልንም፣ ባስተማርኩህ ጊዜ፣ ከጭቃም የወፍ ቅርጽ ብጤ በፈቃዴ በምትሰራና በውስጧ በምትነፋ፣ በፈቃዴም ወፍ በምትሆን ጊዜ፣ እውርም ሆኖ፣ የተወለደንና ለምጻምንም በፈቃዴ በምታሸር ጊዜ፣ ሙታንንም በፈቃዴ (ከመቃብራቸው) በምታወጣ ጊዜ፣ የእስራኤልንም ልጆች በተአምራት በመጣህባቸውና ከእነሱ እነዚያ የካዱት ይህ ግልጽ ድግምት እንጂ፣ ሌላ አይደለም ባሉ ጊዜ፣ (ሊገድሉህ ሲያስቡህ) ከአንተ ላይ በከለከልኩልህም ጊዜ፣ (ያደረኩልህን ውለታ አስታውስ)። ወደ ሀዋሪያትም ፡- በእኔና በመልዕክተኞቼ እሙኑ፤ በማለት ባዘዘኩ ጊዜ፣ (አስታውስ)፤ ለመንን፤ እኛ ሙስሊሞች መሆናችንን መስክር አሉ። ሀዋሪያትም ፡- የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! ጌታህ በእኛ ላይ ከሰማይ ማዕድን ሊያወርድልን ይችላልን? ባሉ ጊዜ (አስታውስ)፤ ምዕመናን እንደሆናችሁ አላህን ፍሩ አላቸው። ከእርሷ ልንበላ ልበቻችንም ሊረከ፤ እውነት ያልከንም መሆንህን

ልናውቅና በእርሷም ላይ ከመስካሪዎች ልንሆን እንፈልጋለን አሉ። የመርየም ልጅ ዲሳ አለ።- ጌታችን አላህ ሆይ! ለእኛ ለመጀመሪያዎቻችንና ለመጨረሻዎቻችን በዓል (መደሰቻ) የምትሆነን፣ ከአንተም ተአምር የሆነችን ማዕድ ከሰማይ በእኛ ላይ አውርድ፤ ስጠንም፤ አንተ ከሰጪዎች ሁሉ በላይ ነህና። አላህ፡- እኔ (ማዕዲን) በእናንተ ላይ አውራጂ ነኝ፤ በኋላም ከእናንተ የሚክድ ሰው፣ እኔ ከዓለማት አንድንም የማልቀጣውን ቅጣት እቀጣለሁ አለ። አላህም ፡- የመርየም ልጅ ዲሳ ሆይ! አንተ ለሰዎቹ፡- እኔንና እናቴን ከአላህ ሌላ ሁለት አምላኮች አድርጋችሁ ያዙ ብለሃልን? በሚለው ጊዜ፣ (አስታውስ)፤ ጥራት ይገባህ፤ ለእኔ ተገቢዬ ያልሆነን ነገር ማለት ለእኔ አይገባኝም፤ ብዬው እንደሆነም፣ በእርግጥ አውቀኸዋል፤ በነፍሴ ውስጥ ያለውን ሁሉ ታውቃለህ፤ ግን አንተ ዘንድ ያለውን አላውቅም፤ አንተ ሩቆቹን ሁሉ በጣም አዋቂ አንተ ብቻ ነህና ይላል።» (አል-ማኢዳ፣ 110 - 116)።

« የመርየም ልጅ ዲሳም፡- የእስራኤል ልጆች ሆይ! እኔ ከተውራት በፊት ያለውን የሚረጋገጥና ከእኔ በኋላ በሚመጣው መልዕክተኛ ስሙ አህመድ በሆነው የማበስር ስሆን፣ ወደእናንተ (የተላኩ) የአላህ መልዕክተኛ ነኝ ባለ ጊዜ፣ (አስታውስ)፤ በግልጽ ተአምራት በመጣባቸውም ጊዜ፣ ይህ ግልጽ ድግምት ነው አሉ።» (አል-ሶፍ፣ 6)።

የመርየም ልጅ ኢየሱስ ከሰማይ ወደ ምድር መውረድ

«እርሱም (ዲሳ) ለሰዓቲቱ (ማወቂያ) በእርግጥ ምልክት ነው፤ በእርሷም አትጠራጠሩ፤ ተከተሉኝም፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው(በላቸው)። ሰይጣንም አያግዳችሁ፤ እርሱ ለእናንተ ግልጽ ጠላት ነውና። ዲሳ በታአምራት በመጣ ጊዜም፣ አላቸው፡- ብእርግጥ በጥበብ መጣኋችሁ፤ የዚያንም በእርሱ የምትለያዩበትን ከፊሉን ለእናንተ ላብራራላችሁ (መጣሁ)፤ አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም። አላህ ጌታዬ፣ ጌታችሁም ነውና ተገዙት፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው።» (አል-ዙቨር፣ 61-64)።

አቡ ሁረይራ እንደዘገቡት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሶ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- « ነፍሴ በእጁ በሆነችው (አላህ) እምላለሁ! በእርግጥ የመርየም ልጅ (ዒሳ) በህዝቦች (ሙስሊሞች) መካከል በቁርአን ህግ (ፍትሃዊ) መሪ ሆኖ የሚዳኝበት ጊዜ ተቃርቧል። (ዒሳ ሲመጣ) መስቀልን ይሰባብራል፤ አሳማዎችን ይገድላል፤ ጂዝያን (ሙስሊም ካልሆኑ ወገኖች የሚሰበሰቡ ገንዘብ) ያስቀራል፤ ገንዘብን የማይቀበል ሰው እስከማይገኝ ድረስ (ገንዘብ) ይበረክታል።» (ቡኸሪ ዘግበውታል።)

ምዕራፍ 1፣ አል-ፋቲሐ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

1. በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሽነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. ምስጋና ለአላህ ይገባው የዓለማት ጌታ ለሽነው፤¹

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

3. እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾

4. የፍርድ ቀን (የትንሳኤ ቀን) ባለቤት ለሽነው።

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

5. አንተን ብቻ እናመልካለን፤ አንተንም ብቻ እርዳታን እንለምናለን።

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

6. ቀጥተኛውን መንገድ ምራጥ።

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

7. የነዚያን በነርሱ ላይ በጎ የዋልክላቸውን በነሱ ላይ ያልተቆጣሀባቸውንና ያልተሳሳቱትንም ሰዎች መንገድ (ምራጥ፤ በሉ)።²

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

1. አቡ ሰዲድ አል-ሙዓላ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፡ «ከእለታት አንድ ቀን መስጂድ ውስጥ እየሰገድኩኝ ሳለሁ የአላህ መልዕክተኛ ጠሩኝ። ነገር ግን እኔ ለጥሪያቸው መልስ አልሰጠሁም ነበር። ከዚያም የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እየሰገድኩ ነበር አልኳቸው። እሳቸውም «መልዕክተኛው ሕይወት ወደሚያደርጋችሁ እምነት በጠራችሁ ጊዜ ለአላህና ለመልዕክተኛው ታዘዙ። አላህ አላለምን?» ካሉኝ በኋላ «ከዚህ መስጂድ ሳትወጣ በፊት ከቁርአን ውስጥ በጣም ትልቅ የሆነችውን ምዕራፍ አስተምርሃለሁ» አሉኝ። እጆን ከያዙኝ በኋላ ከመስጂዱ ሊወጡ ሲሉ «ከቁርአን ውስጥ በጣም ትልቁን ምዕራፍ አስተምርሃለሁ።» አላሉኝም እንዴ? በማለት ጠየቅኳቸው። እሳቸውም «አል-ሐምዱሊላሂ ረብሀል-ዓለሚይን (ምስጋና ለአላህ ይገባው የዓለማት ጌታ ለሆነው) የምትለው የፋቲሐ ምዕራፍ ያች ሰባት ጊዜ የምትደጋግም የሆነችና ታላቁን ቁርአን የተሰጠች ነች» አሉኝ (ቡካር ዘግበውታል)

2. ዐዲይ ኢብኑ ሓቲም (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፡ «በነሱ ላይ ያልተቆጣሀባቸውን» ስለሚለው (የቁርአን አንቀፅ) የአላህን መልዕክተኛ ጠየኳቸው። እሳቸውም «እነዚያ ሰዎች አይሁዶች ናቸው» ሲሉ መለሱ። እኔም «የተሳሳቱትንም ሰዎች» ስለሚለው ሀረግ ጠየቅኳቸው። እሳቸውም «እነዚያ ሰዎች ክርስቲያኖች ናቸው። እነሱም በተሳሳተው መንገድ የተጓዙ ናቸው» አሉ (ቲርሚዚይና አቡ ዳውድ ዘግበውታል)።

ዐብደላህ ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ከእለታት አንድ ቀን የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ዘይድ ኢብኑ ዐምር ኢብኑ ኑፊይድን በልዳህ የተባለ ሸለቆ ዳርቻ ላይ የአላህ ራእይ ሳይወርድላቸው በፊት አገኙት። ለአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ምግብ ቀረበላቸው። ነገር ግን እሳቸው ምግቡን ለመብላት ፍላገት

እንደሌላቸው ገለፁ። ከዚያም ይኸው ምግብ ለዘይድ ኢብኑ ዐምር ኢብኑ ኑፈይል ቀረበለት። እሱም «እናንተ ለአምልኮታዊ ጣኦቶቻችሁ ያረዳችሁትን ማንኛውም ነገር አልበላም እኔ የምበላው ሲታረዱ የአላህ ስም የተጠራባቸውን እንስሳት ሥጋ ብቻ ነው» አለ። ዘይድ ኢብኑ ዐምር ይህን ያለበት ምክንያት የመካ ጣኦት አምላኪያን (ሙሽሪኮቻ) እርዶቻቸውን የሚሰጧበትን ዘይ ለመተቸትና ለመንቀፍ፣ እንዲሁም ተቀባይነት እንደሌለው ለማመልከት ነበር። ቀጠል አድርጎም «አላህ በእርግጥ በጉን ፈጥሮታል፤ ከሰማይም ለእሱ (ለበጉ) ሲል ውሃን (ዝናብን) አውርጿል። ለእሱ ሲልም ከመሬት ውስጥ ሳርን አብቅሏል፤ ነገር ግን እናንተ ከአላህ ስም ሌላ ባለ ነገር ታርዱታላችሁ» አላቸው።

ኢብኑ ዐ-መር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፡- ከአለታት አንድ ቀን ዘይድ ኢብኑ ዐምር ኢብኑ ኑፈይል ትክክለኛ የሆነና ሊከተለው የሚፈልገውን ሃይማኖት ለመፈለግ ወደ ሻም ሄደ። የአይሁድ ምሁር አግኝቶ «እኔ ያንተን ሃይማኖት ለመቀበል ፈልጌያለሁና ስለእሱ (ስለሃይማኖትህ) አንዳንድ ነገሮችን ንገረኝ» በማለት ስለሃይማኖታቸው እንዲነግረው ጠየቀው። ምሁሩም፡- «ጣኦታትን በማምለክህ ሳቢያ የአላህን ቁጣ ሳትቀበል በፊት የኛን ሃይማኖት መቀበል አትችልም።» አለው። ዘይድም «ከአላህ ቁጣ በስተቀር ከሌላ ፊፅም አልሸሸም። እኔ አንዳች ሃይል ቢኖረኝና ላጠፋው ብቸል የአላህ ቁጣ ፊፅም አይነካኝም ነበር።» ብሎ ካለው በኋላ «ስለሌሎች ሃይማኖቶች ልትነግረኝ ትችላለህን?» ብሎ ጠየቀው። አይሁዳዊ ምሁሩም «ከሐኒፍ፣ በስተቀር ሌላ ሃይማኖት በጭራሽ አላውቅም።» ብሎ ሲመልስ ዘይድ ቀጠል አድርጎ «ሐኒፍ ምንድን ነው?» ብሎ ጠየቀ። አይሁዳዊ ምሁሩም «ሐኒፍ ማለት ያ የነብዩ አብርሃም (ኢብራሃም) (ዐ.ሰ) ሃይማኖት ነው። አብርሃም ክርስቲያንም አይሁድም አልነበረም። አብርሃም ከአላህ በስተቀር ፊፅም ሌላ አያመልክም ነበር» ብሎ መለሰለት።

ዘይድ ከአይሁዱ ምሁር ጋር ከተለያየ በኋላ የጀመረውን መንገድ እየቀጠለ ሳለ አንድ ክርስቲያን ምሁር መንገዱ ላይ አገኘና በመጀመሪያ ለአይሁዱ የጠየቀውን ጥያቄ ጠየቀው። ክርስቲያን ምሁሩም «ጣኦታትን በማምለክህ ሳቢያ ከአላህ ቅጣት የተወሰነውን ሳትቀምስ የኛን ሃይማኖት (ክርስትናን) መቀበል አትችልም» ብሎ መለሰለት። ዘይድም «ከአላህ መቅሰፍት ከመሸሸ በስተቀር ከሌላ አልሸሸም። እኔ አንዳች ሃይል ቢኖረኝና ላጠፋው ብቸል ኖሮ፣ የአላህ መቅሰፍት ፊፅም አይነካኝም ነበር።» ካለው በኋላ፣ «ስለሌሎች ሃይማኖቶች ልትነግረኝ ትችላለህን?» ብሎ ጠየቀው። ክርስቲያን ምሁሩም፣ «ከሐኒፍ፣ በስተቀር ሌላ ሃይማኖት አላውቅም» ብሎ መለሰ። ዘይድም «ሐኒፍ ምንድን ነው?» ብሎ ጠየቀ። ክርስቲያን ምሁሩም «ሐኒፍ ያ የነብዩ አብርሃም (ዐ.ሰ) ሃይማኖት ነው። አብርሃም ክርስቲያንም አይሁድም አልነበረም። አብርሃም ከአላህ በስተቀር ፊፅም ሌላ አያመልክም ነበር» ብሎ መለሰለት። ዘይድም ሁለቱም የሃይማኖት ምሁራን ስለ አብርሃም ሃይማኖት ያሉትን ካዳመጠ በኋላ የነበረበትን ስፍራ ትቶ ወደ ሌላ ቦታ በመሄድ እጁን ወደ ላይ ከፍ በማድረግ «አላህ ሆይ! እኔ በአብርሃም ሃይማኖት ላይ እንደሆንኩኝ ምስክርነቴን ለእንተ አሰጣለሁ!» ብሎ ተናገረ።

እስማ ቢንት አቡባከር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፈችው፣ «አንድ ወቅት ዘይድ ኢብኑ ዐምር ኢብኑ ኑፈይል ጀርባውን ወደ ካዕባ አዙሮ «የቀረይሽ ሕዝብ ሆይ! በአላህ እምላለሁ ከእናንተ መካከል ከኔ በስተቀር በአብርሃም ሃይማኖት ላይ ያለ የለም» በማለት ሲናገር ሰምቼዋለሁ ብላለች። አያይዞም እንደገለፀችው «ዘይድ የሕፃናት ሴት ልጆችን ሕይወት ይጠብቅ ነበር።» አንድ ግለሰብ ሴት ልጁን ለመግደል ከፈለገ ዘይድ «እሷን አትግደላት እንዳንተ ሆኜ እመግባታለሁ» ይለውና ልጅቷን ከሰውየው ወስዶ

ሲያሳድጋት ከቀዬና በወጉ ካደገኝ በኋላ፣ ለአባቷ «ከፊለክ ልጅቷን ላንተ አሰጥሃለሁ፤ እንዲሁም አንተ ከፊለክ እንዳንተ ሆኜ አሳድጋታለሁ» ይል ነበር። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ዑባዳ ኢብኑ ሳሚት (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የፋቲሐን ምዕራፍ በሰላቱ ውስጥ ያላነበበ ሰላቱ ተቀባይነት የለውም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አሚን ግደራል መግዱቢ ዐለይሂም ወሰ-ዳልሊይን» ካለ በኋላ ሁላችሁም «አሚን» ማለት አለባችሁ። ይህም የአንዳችሁ «አሚን» ማለት ከመላዕክት «አሚን» ጋር ከተገጣጠመ የዚህ ሰው ያለፈው ወንጀሉ ይሰረዳልታል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 2፣ አል-በቀራ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. አሊመ (አሊፍ፣ ላም፣ ማም)፣ (አነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ተጠቃሽ ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን አላህ ብቻ ነው የሚያውቀው።)

2. ይህ መጽሐፍ (ከአላህ ለመሸነፍ) ጥርጥር የለበትም፣ ለፈራህያን (አላህን ለሚፈሩ) መሪ ነው።

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

3. ለነዚያ በሩቁ ነገር (ከሕዋሳት በራቀው ነገር) የሚያምኑ ሰላትንም ደንቡን ጠብቀው የሚሰግዱ ከሰጠናቸውም ሲሳይ የሚቸሩ ለሽኑት፤

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

4. (ሙሃመድ ሆይ) ለነዚያም ወደ አንተ በተወረደውና ከአንተ በፊትም በተወረደው የሚያምኑ፣ በመጨረሻይቱም (ዓለም) እነርሱ የሚያረጋግጡ ለሽኑት (መሪ ነው)።¹

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

1. አብደላህ ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ አንዲህ ብለዋል፡- «ኢስላም በአምስት ነገሮች ላይ ተመስርቷል (አነሱም፡-) (1) ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው ሌላ አምላክ (ፈጣሪ) የለም፤ ሙሐመድም የአላህ መልዕክተኛ ናቸው ብሎ መመስከር (2) ሰላትን መስገድ (3) ዘካትን መስጠት (4) የሐጅ ሥነ-ሥርዓት መፈፀም (5) የረመዳንን ወር መፆም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

5. እነዚያ ከጌታቸው (በትክክል) በመመራት ላይ ናቸው፤ እነዚያም እነሱ ፍላጎታቸውን ያገኙ ናቸው።

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

6. እነዚያ የካዱት (ሰዎች) ብታስፈራራቸውም፤ ባታስፈራራቸውም (ሙሀመድ ሆይ!) በነርሱ ላይ እኩል ነው፤ አያምኑም።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

7. አላህ በልቦቻቸው ላይ በመስማያቸውም ላይ አትሞባቸዋል፤ በዓይናቸውም ላይ መሸፈኛ አለ፤ ለነሱም ታላቅ ቅጣት አላቸው።

خَسِمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

8. ከሰዎችም «በአላህና በመጨረሻው ቀን አምነናል» የሚሉ (መናፍቃን) አሉ፤ እነርሱም አማኞች አይደሉም።

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

9. አላህንና እነዚያን ያመኑትን (ሰዎች) ያታልላሉ፤ የማያውቁ ሲኾኑ ነፍሶቻቸውን እንጂ፤ ሌላን አያታልሉም።

يُخٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخٰدِعُونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. በልቦቻቸው ውስጥ (የንፍቅና) በሽታ አለባቸው፤ አላህም በሽታን ጨመረባቸው፤ ለነርሱም ይዋሹ በነበሩት ምክንያት አላማሚ ቅጣት አላቸው።

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ إِنَّمَا كَانَ يُكٰذِبُونَ ﴿١٠﴾

11. ለነርሱም በምድር ላይ አታበላሹ በተባሉ ጊዜ፤ «እኛ አላማሪዎች ብቻ ነን» ይላሉ።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

12. ንቁ! እነሱ አጥፊዎቹ እነሱው ናቸው፤ ግን አያውቁም።

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

13. ለነሱም ሰዎቹ እንዳመኑ (የነቢዩ ሙሀመድ ተከታዮች) እመኑ በተባሉ ጊዜ፤ «ቂሎቹ እንዳመኑ እናምናለን?» ይላሉ፤ አዋጅ ንቁ! እነርሱ ቂሎቹ እነርሱው ናቸው፤ ግን አያውቁም።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ؕ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

14. እነዚያንም ያመኑትን በተገናኙ ጊዜ እምነናል ይላሉ፤ ወደ ሰይጣናቸቸውም ባገለሉ ጊዜ እኛ ከናንተ ጋር ነን፤ እኛ (በነሱ) ተሳላቂዎች ብቻ ነን ይላሉ።

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾

15. አላህ በነሱ ይላለቅባቸዋል፤ በጥመታቸውም ውስጥ የሚዋልሉ ሲኾኑ ያዘገዳቸዋል።

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

16. እነዚህ እነዚያ ስህተትን በቅንነት የገዙ ናቸው፤ ንግዳቸውም አላተረፈችም፤ ቀጥተኞችም አልኾኑም።

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت بِمِجْرَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

17. (በንፍቅና) ምሳሌያቸው እንደዚያ እሳትን እንዳነደደ ሰው፣ በዙሪያው ያለውን ሁሉ ባበራች ጊዜም፣ አላህ ብርሃናቸውን እንደወሰደባቸው፣ በጨለማዎችም ውስጥ የማያዩ ኾነው እንደተዋቸው(ሰዎች) ብጤ ነው።

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَزَكَهُمْ فِي ظُلْمَتٍ لَّا يَبْصُرُونَ ﴿١٧﴾

18. (እነሱ) ደንቆሮዎች፣ ዲዳዎች፣ ዕውሮች ናቸው፤ ስለዚህ እነርሱ አይመለሱም።

صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

19. ወይም (ምሳሌያቸው) ከሰማይ እንደ ወረደ ዝናብ (ባለቤቶች) ነው፤ በርሱ (በደመናው) ውስጥ ጨለማዎች፣ ነጎድጓድም፣ ብልጭታም ያሉበት ሲኾን፣ ከመብረቆቹ ሞትን በመፍራት ጣቶቻቸውን በጆሮቻቸው ውስጥ እንደሚያደርጉ ብጤ ነው፤ አላህም ከሐዲዎችን ከባቢ ነው፤ (አላህ ሁሉንም በእንድ ላይ ይሰበስባል)።

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبُرُقٌ يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي ءَاذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حُدُرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. ብልጭታው ዓይኖቻቸውን ሊነጥቅ ይቀርባል፤ ለነርሱ ባበራላቸው ቁጥር በርሱ ውስጥ ይኼዳሉ፤ በነሱም ላይ ባጨለመ ጊዜ ይቆማሉ፤ አላህም በሻ ኖሮ፣ መስሚያቸውንና ማያዎቻቸውን በወሰደ ነበር፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ سَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. እናንተ ሰዎች ሆይ! የፈጠራችሁን እነዚያንም ከናንተ በፊት የነበሩትን (የፈጠረውን) ጌታችሁን ተገዙ፤ (ቅጣትን) ልትጠነቀቁ ይከጀላልና።

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

22. (እርሱ) ያ ለናንተ ምድርን ምንጣፍ፣ ሰማይንም ጣራ ያደረገ ነው፤ ከሰማይም (ከደመና) ውሃን ያወረደ፤ በርሱም ከፍሬዎች ለናንተ ሲላይን ያወጣ ነው፤ እናንተም(ፈጣሪነቱን) የምታውቁ ስትኾኑ ለአላህ ባላንጣዎችን አታድርጉ።¹

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

23. በባሪያችንም ላይ ካወረድነው በመጠራጠር ውስጥ ብትኾኑ ከብጤው አንዲትን ምዕራፍ አምጡ፤ እውነተኞችም እንደኾናችሁ ከአላህ ሌላ መስካሪዎቻችሁን ጥሩ።

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

24. (ይህንን) ባትሰሩ ፈጽሞም አትሰሩትምና ያችን መቀጣጠያዎ ሰዎችና ድንጋዬች የኾነችውን እሳት ተጠበቁ፤ ለከሐዲዎች ተደግላለች።

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችንም የሰሩትን ለእርሱ ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶች ያሏቸው መኾኑን አብስራቸው፤ ከርሷ ከፍሬ (ዓይነት)

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ

1. ዐብደላህ ኢብኑ መስዕድ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛን በአላህ ዘንድ በጣም ትልቁ ወንጀል ምንድን ነው? ብዬ ጠየካቸው። እሳቸውም፣ «እሱ ፈጥሮህ ሳለ፣ ለእሱ አምላያ መያዝህ ነው» አሉኝ። እኔም፣ እሱ በትክክል በጣም ትልቅ ወንጀል ነው አልኩና፣ ከዚህ ሌላስ? በማለት ስጠይቃቸው፣ እሳቸውም፣ «ልጅህ ሲላይህን እንዳይካፈል ፈልገህ መግደልህ ነው» አሉኝ። እኔም፣ ከዚህ ሌላስ? ብዬ ጠየቅካቸው። እሳቸውም፣ «ከግራሚትህ ሚስት ጋር የምትፈጸመው ዝሙት ነው» አሉኝ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሲሳይን በተመገቡ ቁጥር (ፍሬዎችዎ ስለሚመሳሰሉ) «ይህ ያ ከአሁን በፊት የተመገብነው ነው» ይላሉ፤ እርሱንም ተመሳሳይ ኾኖ ተሰጡት፤ ለነሱም በውስጧ ንጹህ የተደረጉ ሚስቶች አሏቸው፤ እነሱም በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

حَتَّىٰ هَا الْآنَ هُنَّ كَمَا رَزَقُوا مِنَّا مِن تَمْرٍ رَّزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِن قَبْلُ وَأتوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

26. አላህ ማንኛውንም ነገር ትንኝንም ኾነ (በትንሽነት ወይም በትልቅነት) ከበላይዎ የኾነንም ምሳሌ ለማድረግ አያፍርም፤ እነዚያ ያመነትማ፣ እርሱ (ምሳሌው) ከጌታቸው (የተገኘ) እውነት መኾኑን ያውቃሉ፤ እነዚያም የካዱትማ፣ «አላህ በዚህ ምንን ምሳሌ ሻተበት» ይላሉ፤ በርሱ (በምሳሌው) ብዙዎችን ያሳስታል፤ በርሱም ብዙዎችን ያቀናል፤ በርሱም አመፀኞችን እንጂ ሌላን አያሳስትም።

﴿٢٦﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيٰٓءُ أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعْضُهُ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ؕ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِ ؕ إِلَّا الْفٰسِقِينَ ﴿٢٧﴾

27. እነዚያ የአላህን ቃል ኪዳን ካጠበቀላቸው በኋላ የሚያፈርሱ፣ እንዲቀጠልም በርሱ ያዘዘውን ነገር የሚቆርጡ በምድርም ላይ የሚያበላሹ እነዚያ እነርሱ ከሳሪዎቹ ናቸው።!

الَّذِينَ يَنْفُسُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ ؕ إِن يُوَصَّلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾

28. ሙታን የነበራችሁ ስትኾኑ ሕያው ያደረጋችሁ፣ ከዚያም የሚገድላችሁ፣ ከዚያም ሕያው የሚያደርጋችሁ ሲኾን፣

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ ءَمَوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

1. ጁበይር ኢብኑ ሙጥላም (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ለምቻሉሁ ብለዋል፡- «የዝምድናውን ግንኙነት የሚቆርጥ ሰው ጅነት አይገባም።» (በ-ኻሪ ዘግበውታል)።

ከዚያም ወደርሱ የምትመለሱ ስትኾኑ፤ በአላህ እንዴት ትክዳለችሁ?

يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِنَّهُ رُجْعُونَ ﴿١٨﴾

29. እርሱ ያ በምድር ያለውን ሁሉ ለናንተ የፈጠረ ነው፤ ከዚያም ወደ ሰማይ (ከዐርሹ በላይ ላይ) ከፍ አለ፤ ሰባት ሰማያትም አደረጋቸው፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٩﴾

30. (ሙሐመድ ሆይ!) ጌታህ ለመላእክት፡- እኔ በምድር ላይ ምትክን አድራጊ ነኝ፤ ባለ ጊዜ (የኾነውን አስታውስ፤ እነርሱም) «እኛ ከማመስገን ጋር የምናጠራሁ፤ አንተንም የምንቀድስ ስንኾን፤ በርሷ ውስጥ የሚያጠፋንና ደሞችንም የሚያፈስን ታደርጋለህን?» አሉ፤ (አላህ) እኔ የማታውቁትን ነገር አውቃለሁ አላቸው።

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

31. አደምን ስሞችን ሁሏንም አስተማረው፤ ከዚያም በመላእክት ላይ (ተጠሪዎቹን) አቀረባቸው፤ እውነተኞችም እንደኾናችሁ የነዚህን (ተጠሪዎች) ስሞች ንገሩኝ አላቸው።¹

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾

1. አነስ (2.0) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የዚያን የትንሳኤ እለት አማኞች በሙሉ ተሰባስበው፣ «ወደ ጌታችን የሚያማልደንን እንፈልግና እንጠይቅ» ካሉ በኋላ ወደ አደም ይሄዱና ሕንተ የሰው ልጆች አባት ነህ፤ አላህ በራሱ እጅ ፈጥሮሃል፤ መላዕክትም እንዲሰግዱልህ አድርጎሃል፤ የሁሉን ነገር ስሞች አሳውቀሃል። ስለዚህ ካለንበት ቦታ ይገላግለን ዘንድ ጌታህን አማልድልን ይሉታል። አደምም ሕኔ ለዚህ የተገባሁ አይደለሁም፣ በማለት ፈፀሞት የነበረውን በማስታወስ ያፍራል። ከዚያም «ወደ ኑሕ ሂዱ። እሱ አላህ በምድር ላይ ለሚኖሩ ሰዎች የላከው የመጀመሪያው መልዕክተኛ ነው» ይላቸዋል። እነሱም ወደ ኑሕ ይሄዳሉ። ኑሕም ሕኔ ለዚህ የተገባሁ አይደለሁም፣ ይልና እውቀት ሳይኖረው አላህን የጠየቀውን በማስታወስ በመፀት «የአላህ ጥብቅ ወዳጅ ወደያነው (ነቢዩ ኢብራሃም (ዐ.ሰ)) ሂዱ» ይላቸዋል። የሰው ልጆችም ወደ ኢብራሃም (ዐ.ሰ) ይሄዳሉ። እሱም ሕላህ በቀጥታ ወዳናገረውና ተውራትን ወደሰጠው ባሪያ ወደ ሙሳ ሂዱ። ሕኔ ለዚህ ቦታ አልመጥንም» ይላቸዋል። እነርሱም ሄደው ሙሳን ይጠይቃሉ። ሙሳም ልክ

32. ጥራት ይገባህ! ከአስተማርክን ነገር በስተቀር ለኛ ዕውቀት የለንም፤ አንተ ዐዋቂው ጥበበኛው አንተ ብቻ ነህና (አሉ)።

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

33. አደም ሆይ ስሞቻቸውን ንገራቸው አለው፤ ስሞቻቸውን በነገራቸውም ጊዜ፤ «እኔ የሰማያትንና የምድርን ፍቅ ምስጢር ዐውቃለሁ፤ የምትገልፁትንና ያንንም ትደብቁት የነበራችሁትን ዐውቃለሁ አላልኳችሁም?» አላቸው።

قَالَ يَكْفَادُمْ أَنْبِيَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

34. ለመላእክትም ለአደም ስገዱ ባልን ጊዜ (አስታውስ)፤ ሁሉም ወዲያውኑ ሰገዱ፤ ኢብሊስ (ዲያብሎስ) ብቻ ሲቀር፤ እምቢ አለ፤ ኮራም ከከሐዲዎቹም ኾነ።

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. አደም ሆይ! አንተ ከነሚስትህ በገነት ተቀመጥ፤ ከርሷም በፈለጋችሁት ስፍራ በሰፊው ተመገቡ፤ ግን ይህችን ዛፍ አትቅረቡ፤ ከበደለኞች ትኾናላችሁና አልንም።

وَقُلْنَا يَتَّخِذُمْ أَسْكُنَ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

ሌሎቹ እንዳሉት (እኔ ለዚህ ቦታ የተገባሁ አይደለሁም) በማለት የሠው ህይወት ያላጠፋውን (ያልገደለውን ሠው ገድሏል በማለት) ሰው መግደሉን በመጥቀስና በዚህም በመፀወቱ በጌታው ፊት መቆምን እንደሚያፍር ከገለፀ በኋላ፣ 'የአላህ መንፈስ፣ ቃልና የአላህ መልዕክተኛ ወደሆነው ኢሳ (እየሱስ) ሂዱ ይላቸዋል። ሰዎችም ወደተባሉት ወደ ኢሳ (እየሱስ) ሄደው የተለመደውን ጥያቄያቸውን ያቀርባሉ። ኢሳም (እየሱስም) 'እኔ ለዚህ የተገባሁ አይደለሁም። ስለዚህ ወደዚያ የቀድሞውና የወደፊቱ ሃብአቶቹ ወደተማሩለት ሙሉመድ (ሰ.ዐ.ወ) ሂዱ ይላቸዋል። ሰዎችም ወደተባሉት ወደ እኔ ይመጣሉ፤ እኔም ጌታ እስኪፈቅድልኝ ድረስ ጥያቄዬን አቀጥላለሁ፤ ጌታዬም ይፈቅድልኛል። ጌታዬን ስመለከት በግንባራ መሬት ላይ እደፋለሁ። እሱም በዚህ ሁኔታዬ ላይ እስኪሰጠው ጊዜ ድረስ ይተወኛል። ከዚያም ራሱን ቀና አድርግ፤ ጠይቅ ይሰጥሃል፤ ተናገርም ትሰማለህ፤ አማልድ አማላጅም ሁኔታ እባላለሁ። ራሱን ከፍ አድርጌ ምስጋና አቀርባለሁ። ከዚያም በኋላ፣ እሱ እስከወሰነልኝ ጊዜ ድረስ አማልዳለሁ፤ (ያማለድኳቸውንም) ጆነት አስገባለሁ። በድጋሜም ወደ ጌታዬ እመለስና እመለከተዋለሁ። አሁንም እንደቀድሞው ዓይነት ሁኔታ ይከሰታል። ከዚያ አሁንም እሱ እስከወሰነልኝ ድረስ አማልዳለሁ (ያማለድኳቸውንም) ጆነት አስገባለሁ። አሁንም ለሦስተኛ ጊዜ እመለሳለሁ። እንደገና ለአራተኛ ጊዜ እመለሳለሁ። ከዚያም (አላህ በጆሃንም) ውስጥ ለዘልዓለሙ እንዲታሰር (እንዲኖር) ካደረገው ሰው በስተቀር ማንም የቀረ የለም እባላለሁ።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

36. ከርሷም ሰይጣን አንዳለጣቸው (እንዲሳሳቱ ምክንያት ሆነ)፤ በውስጡም ከነበሩበት (ድሎት) አወጣቸው፤ ከፊላችሁም ለከፊሉ ጠላት ሲኾን ውረዳ፤ ለናንተም በምድር ላይ እስከ ጊዜ (ሞታችሁ) ድረስ መርጊያና መጣቀሚያ አላችሁ አልናቸው።

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

37. አደምም ከጌታው ቃላትን ተቀበለ፤ በርሱ ላይም (ጌታው ጸጸትን በመቀበል) ተመለሰለት፤ እነሆ እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

فَتَلَقَىٰ آدَامَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

38. ሁላችሁም ኾናችሁ ከርሷ ውረዳ፤ ከኔም የኾነ መመሪያ ቢመጣላችሁ ወዲያውኑ መምሪያዬን የተከተለ ሰው በነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም አልናቸው።

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

39. እነዚያም (መልዕክተኞቻችን) የካዳ፤ አንቀጾቻችንንም (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤ ወዘተ) ያስተባበሉ፤ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

40. የእስራኤል ልጆች ሆይ! ያችን በናንተ ላይ የለገስኳትን ጸጋዬን አስታውሱ፤ ቃል ኪዳንም ሙሉ፤ ቃል ኪዳናችሁ እሞላለሁና፤ እኔንም ብቻ ፍሩ።

يٰۤبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَأَرْحَبُكُمْ ﴿٤٠﴾

41. ከናንተ ጋር ያለውን (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ ሆኖ ባወረድኩትም (ቁርአን) እመኑ፤ በርሱም የመጀመሪያ ከሐዲ አትሁኑ፤ አንቀጾቼንም በጥቂት ዋጋ አትለውጡ (አትገዙ)፤ እኔንም ብቻ ተጠንቀቁ።

وَأٰمِنُوٓا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾

42. እውነቱንም በውሸት አትቀላቅሉ፤ እናንተም የምታውቁ ስትሆኑ እውነትን አትደብቁ።!

وَلَا تَلْسِسُوا الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُوا

1. ማእከሉ ኢብኑ ያሲር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ ዐብደላህ ኢብኑ ዐምር ኢብኑ አል-ጻስን አገኘሁትና «በተውራት ውስጥ ስለተጠቀሱት የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ)

(የሙሀመድን መልዕክተኛነትና የእሱን ማንነት የሚገልጹ ነገሮች በራሳችሁ መጻሕፍት ማለትም በኢንጂልና በተውራራት ተጽፏል ይገኛሉ።)

الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

43. ሶላትንም ደንቡን ጠብቃችሁ ስገዱ፤ ዘካንም (ግዴታ ምጽዋትን) ስጡ፤ (ለጌታችሁ) ከአጎንባሾች ጋርም አጎንብሱ።

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَ الرَّاكِبِينَ ﴿٤٣﴾

44. እናንተ መጽሐፉን የምታነቡ ሆናችሁ፤ ሰዎችን በበጎ ስራ ታዛላችሁን? ነፍሶቻችሁንም ትረላላችሁን? (የስራችሁን መጥፎነት) አታውቁምን?!

﴿٤٤﴾ أَتَأْتُرُونَ النَّاسَ بِالْبُرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَكْتَبُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

45. በመታገስና በሶላትም ተረዱ፤ እርሷም (ሶላት) በፈሪዎች ላይ እንጂ፤ በሌላው ላይ በእርግጥ ከባድ ናት።

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّخِيرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾

46. እነዚያ እነርሱ ጌታቸውን የሚገናኙ እነሱም ወደ እርሱ ተመላሾች መሆናቸውን የሚያረጋግጡ በሽኑት (ላይ እንጂ ከባድ ናት)።

الَّذِينَ يَطُّنُونَ أَنْهُمْ مُلْقَوُا رَبِّهِمْ وَأَنْهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٤٦﴾

መገለጫዎች ንገረኝ» ብዬ ጠየኩት። እሱም፣ «አዎን በአላህ እምላለሁ፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ወ.ወ)ላይ በቁርኣን በገለፀው መልካም መገለጫዎች መንገድ በተውራራት ላይ እንደሚከተለው ተገልፀዋል፡-«ነቢይ ሆይ! አንተን (አማኝ ወደሆኑት ሰዎች) ምስክር፤ አብላሪ፤ አስጠንቃቂ፤ ለመሃይማን ቅኑን መንገድ አመላካች አድርገን ልከንሃል። አንተ ባሪያዬም፤ መልዕክተኛዬም ነህ። አል-ሙተወኪል (ተመኪ) ብዬም ሰይሜሃለሁ። አንተ አስበርጋጊ፤ ቁጠና በገበያ መካከል ሁከት ፈጣሪ አይደለህም። አንተ መጥፎ ለሰሩብህ መጥፎ የምትሰራ አይደለህም። ነገር ግን አንተ ይህን የፈፀሙብህን በመልካም፤ በይቅርታና በርሀራሄ የምትቀርብ ነህ። የተጣመመውን መንገድ እስከሚያቀና ድረስና ሰዎች ሁሉ፤ ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የሰም እስኪሉ ድረስ በዚህም የዓይነት-ሰውራን ዓይኖች እስኪሰሩ፤ የደንቆሮዎች ጆሮዎች እስኪሰሙና የተከጉ ልቦች እስኪከፈቱ ድረስ አይገድሉውም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

1. አቡ ዋኢል (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ አንድ ግለሰብ ለሱሳማ «ለዚህ ሰው አትነግረውምን?» አላቸው። አላቸውም፤ «የመጀመሪያው የጃሃንም በር ከፋች ላለመሆን ስል (በምስጢር) ነግራለሁ» አሉ። «የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ወ.ወ) አንድ ሰው ወደ ጃሃንም ከመጣ በኋላ፤ ልክ ወፍጮ እንደምታሽከረከር አሁን ጃሃንም ውስጥ ይሽከረከራል። የጃሃንም ሰዎችም በዙሪያው ይሰባሰቡና፤ እረ እገሌ ሆይ! ሰዎችን በመልካም ታዘዛቸው፤ ከመጥፎም ትከለክላቸው አልነበረምን? ይሉታል። እሱም፤ ሰዎችን በመልካም ተግባር አዛቸው ነበር። ነገር ግን እኔ ራሴ አልተገብረውም ነበር። ከመጥፎም እከለክል ነበር። ነገር ግን እኔ ራሴ አተገብረው ነበር። ማለቱን ረሱል ሲናገሩ ከሰማሁ በኋላ፤ ሁለት ወይም ከዚያ በላይ የሆኑ ሰዎችን ለሚያዝ ሰው፤ አንተ መልካም ሰው ነህ አልልም» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

47. የእስራኤል ልጆች ሆይ! ያችን በናንተ ላይ የለገስኳትን ጸጋዬንና እኔም በዓለማት ላይ ያበለጥኳችሁ (አባቶቻችሁን በጊዜያቸው ከነበሩት አለማት - ከሰው ልጆችና ከአጋንንት ያበለጥኳቸው) መኾኔን አስታውሱ።

يَبْنِيٰٓ اِسْرَءِيْلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيۙ
اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنۢىۙ فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. (ማንኛዎም) ነፍስም ከ(ሌላዋ) ነፍስ ምንንም የማትመነጻበትን፣ ከርሷም ምልጃን የማይቀበሉባትን፣ ከርሷም ቤዛ የማይያዝበትን፣ እነርሱም የማይረዱበትን (የፍርድ) ቀን ተጠንቀቁ።

وَاقْتُلُوْا يَوْمًا لَا يَجْزِيۙ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ
مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. ከፈርዖንም ቤተሰቦች (ከጎሶቹና ከሰራዊቱ) ብርቱን ቅጣት የሚያቀምሱዎችሁ፤ ወንዶች ልጆቻችሁን የሚያርዱ፤ ሴቶቻችሁንም የሚተው ሲኾኑ ባዳንናችሁ ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)፤ በዚህችሁም ከጌታችሁ ታላቅ ፈተና አለበት።

وَإِذۙ جَعَلْنَاكُمْ مِّنۢ بَرۜئِۙتِنَا اِلٰٓهَ فِرْعَوْنَ
يَسُوْمُوْكُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُوْنَ
اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِيۙ
ذٰلِكُمْ بَلَاٌۢءٌ مِّنۢ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٤٩﴾

50. በናንተም ምክንያት ባሕሩን በከፈልን ጊዜ (አስታውሱ)፤ ወዲያውም አዳንናችሁ፤ የፈርዖንንም ቤተሰቦች እናንተ የምትመለከቱ ኾናችሁ አሰጠምናቸው።

وَإِذۙ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاٰجَمِنْتُمْ لِحُكْمِۙ
اِلٰٓهِ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. ሙሳንም አርባን ሌሊት በቀጠርነው ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)፤ ከዚያም ከርሱ (መኾኔ) በኋላ እናንተ በዳዮች ስትኾኑ ወይፈንን (አምላክ አድርጋችሁ) ያዛችሁ።

وَإِذۙ وَعَدْنَا مُوسٰٓىٓ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً نَّمُ
اَتَّخِذُكُمْ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ
ظٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾

52. ከዚያም ከዚህ በኋላ እናንተ ታመሰግኑ ዘንድ ለናንተ ምሕረት አደረግን።

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. ሙሳንም መጽሐፍንና (እውነትና ውሸትን) መለያንም ትመሩ ዘንድ በሰጠነው ጊዜ (አስታውሱ)።

وَإِذۙ اٰتَيْنَا مُوسٰٓى الْكِتٰبَ
وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. ሙሳም ለሕዝቦቹ፡- «ሕዝቦቹ ሆይ! እናንተ ወይፈንን (አምላክ አድርጋችሁ)

وَإِذۙ قَالَ مُوسٰٓى لِقَوْمِهٖۙ يٰقَوْمِ اِنۢكُمْ

በመያዛችሁ ነፍሶቻችሁን በደላችሁ፤ ወደ ፈጣሪያችሁም ተመለሱ፤ ነፍሶቻችሁንም ግደሉ፤¹ይሃችሁ በፈጣሪያችሁ ዘንድ ለናንተ በላጭ ነው»ባለ ጊዜ (አስታውሱ)፤ በናንተም ላይ ጸጸትን በመቀበል ተመለሱላችሁ፤ እነሆ እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِإِحَادِكُمْ الْعِجَلَ فَوَبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَأَقْبَلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

55. መላ ሆይ! አላህን በግልጽ እስከምናይ ድረስ ላንተ በፍጹም አናምንጋህም ባላችሁም ጊዜ (አስታውሱ)፤ እናንተም እየተመለከታችሁ መብረቅ ያዘቻችሁ፤

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسُ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ رَأَىٰ اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمْ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. ከዚያም ታመሰግኑ ዘንድ ከሞታችሁ በኋላ አስነላናችሁ።

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. በናንተም ላይ ደመናን አጠለልን፤ በናንተም ላይ (እንደ ነጭ ማር ያለ) መንፍን እና ድርጭትን አወረድን፤ ከሰጠናችሁም ጣፋጮች ብሉ (አልን)፤ አልበደሉንምም ግን ነፍሶቻቸውን ይበድሉ ነበር።

وَوَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلَٰوِيَّ كُلَّوًا مِنْ طَبِيبَتٍ مَا رَزَقْتَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

58. ይህችንም ከተማ ግቡ፤ ከርሷም በሻችሁት ስፍራ ሰፊን (ምግብ) ተመገቡ፤ በሩንም ያጎነበላችሁ ሽናችሁ ግቡ፤ (ጥያቄያችን የኃጢአታችን) መርገፍ ነው በሉም፤ ኃጢአቶቻችሁን ለናንተ እንምራለንና፤ በጎ ሰሪዎቻችንም (ምንዳን) እንጨምርላቸዋለን ባልን ጊዜ (አስታውሱ)።

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَتُرِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. እነዚያም የበደሉት ሰዎች ከዚያ ለነሱ ከተባሉት ሌላ ቃልን ለወጡ፤ በነዚያም በበደሉት ላይ ያመጡ በመሆናቸው ምክንያት

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَىٰ الَّذِينَ

1. ከእናንተ መካከል ንጹሃችሁ አጥፊውን ይግደል።

መቅሰፍትን አወረድንባቸው።!

ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

60. ሙሳም ለሕዝቦቹ መጠጥን በፈለገ ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)፤ ድንጋዩንም በበትርህ ምታ አልነው፤ (መታወም) ክርሱም አስራሁለት ምንጮች ፈለቁ፤ ሰዎቹ ሁሉ መጠጫቸውን በእርግጥ ዐወቁ፤ ከአላህ ሲሳይ ብሉ፤ ጠጡም፤ አመፀኞችም ኾናችሁ በምድር ላይ አታበላሹ (አልናቸው)።

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُفُلًا وَاشْرَبُوا مِمَّن رَزَقَ اللَّهُ وَلَا تَعْتَوُوا فِي

الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

61. ሙሳ ሆይ! በአንድ (ዓይነት) ምግብ ላይ በፍጹም አንታገሥም፤ ስለዚህ ጌታህን ከዚያ ምድር ከምታበቅለው ሁሉ ከቅጠላቅጠል፤ ከዱባዎም፤ ከሰንደቆም፤ ከምስርቆም፤ ከሽንኩርታም ለኛ ያወጣ ዘንድ ለኛ ለምንልን ባላችሁም ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ፤ ሙሳም)፡- «ያንን እርሱ ዝቅተኛ የኾነውን በዚያ እርሱ በላጭ በኾነው ነገር ለውጥን ትፈልጋላችሁ? ወደ ከተማ ውረዱ፤ ለኛንተም የጠየቃችሁት ነገር አለላችሁ» አላቸው፤ በነርሱም ላይ ውርደትና ድህነት ተመታባቸው፤ ከአላህም በኾነ ቁጣ ተመለሱ፤ ይህ (ውርደትና ቁጣ) እነርሱ በአላህ ታምራት (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤ ወዘተ) ይክዱና ነቢያትንም ያለ ሕግ ይገድሉ ስለነበሩ ነው፤ ይህ (ክህደትና መግደል) በማመፀባቸውና ወሰን የሚያልፉ በመኾናቸው ነው።

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَجِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُؤْمِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصِلِهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَمْ حِطُّوا مِضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالْمَسْكَانَةُ وَبَاءُوا بِبَعْضِ مِمَّنَ اللَّهُ ذَلِكُ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكُ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

1. አሳማህ ኢብኑ ዘይድ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ወረርሽኝ የአስራኤል ሕዝቦች ከሆኑት መካከል በአንዳቸው ላይ ከሰማይ የተላከ ቅጣት ነው። ስለዚህ በአንድ መንደር ውስጥ ወረርሽኝ መከሰቱን ከሰማችሁ ወደዚያ መንደር አትቅረቡ። ወረርሽኝ እኛን ባላችሁበት መንደር ከተከሰተ ከወረርሽኝ ለመሸሽ መንደሩን አትተዉ።» (ቡካሪ ዘግበውታል)።

62. እነዚያ ያመኑ፣ እነዚያም ይሁዳውያን የኾኑ፣ ክርስቲያኖችም፣ ሳቢያኖችም (ከነርሱ) በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመኑ፣ መልካምንም ስራ የሰራ፣ ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው፤ በነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዘኑም።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالصَّٰرِئِي وَالصَّٰبِغِينَ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٦٢﴾

63. (የእስራኤል ልጆች ሆይ!) ከበላያችሁም የጡርን ተራራ ያነሳን ኾነን የጠበቀ ቃልኪዳናችሁን በያዘን ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)፤ ያንን የሰጠናችሁን በገይል ያዘ፤ በውስጡ ያለውንም ነገር (ከአላት) ትጠበቁ ዘንድ አስታውሱ (አልን)።

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا
فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٦٣﴾

64. ከዚያም ከዚህ በኋላ (ኪዳንን) ተዋችሁ፤ በናንተም ላይ የአላህ ችርታና እዝነቱ ባልነበረ ፍሮ፣ በእርግጥ ከጠፊዎቹ በኾናችሁ ነበር።

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٦٤﴾

65. እነዚያንም ከናንተ ውስጥ በቅዳሜ (ቀን ዐሣን በማደን) ወሰን ያለፉትንና ለነሱ ወራዳዎች ስትኾኑ ዝንጀሮዎች ኾኑ ያልናቸውን በእርግጥ ዐወቃችሁ።

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ ءَاعْتَدُوا مِنكُمْ فِي
السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا فِرْدَةً
خَاسِيَةً ﴿١٦٥﴾

66. (ቅጣቲቱንም) ለነዚያ በስተፊትዋ ለነበሩትና ለነዚያም ከበኋላዋ ላሉት (ሕዝቦች) መቀጣጫ፤ ለፈሪሃንም መገሰጫ አደረግናት።

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا
خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦٦﴾

67. ሙሳም ለሀዘቦቹ፡- «አላህ ላምን እንድታርዱ ያዘኝኋል» ባለ ጊዜ (አስታውሱ)፤ «መሳለቂያ አድርገህ ትይዘናለህን?» አሉት፡- «ከተሳላቂዎች ከመኾን በአላህ እጠበቃለሁ» አላቸው።

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ
يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَلْخُذُنَا
هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿١٦٧﴾

68. «ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ እርሷ ምን እንደኾነች (ዕድሜዋን) ያብራራልን» አሉ፤ እርሱ፣ «እርሷ ያላረጀች፣ ጥጃም ያልኾነች፣ በዚህ መካከል ልከኛ የኾነች ጊደር ናት ይላችኋል፤ የታዘዛችሁትንም ስሩ» አላቸው።

قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يَبِّينَ لَنَا مَا هِيَ قَالَ
اِنَّهُ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَاْرِضٌ وَلَا يَكْرُ
عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَاَفْعَلُوْا مَا
تُوْمَرُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. «ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ መልካ ምን እንደኾነ ለኛ ይግለጽልን» አሉ፤ እርሱ፣ «እርሷ መልካ ደማቅ፣ ተመልካቾችን የምታስደስት ዳለቻ ላም ናት ይላችኋል» አላቸው።

قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يَبِّينَ لَنَا مَا
لَوْنُهَا قَالَ اِنَّهُ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ
صَفْرَاءُ فَاقْعُ لَوْنُهَا تَسْرُ
التَّظْيِرِ ﴿٦٩﴾

70. «ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ እርሷ ምን እንደኾነች ይግለጽልን፤ ከብቶች በኛ ላይ ተመሳሰሉብን፤ እኛም አላህ የሻ እንደኾነ በእርግጥ ተመሪዎች ነን» አሉ።

قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يَبِّينَ لَنَا مَا هِيَ اِنْ
الْبَقْرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللهُ
لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. እርሱ፣ «እርሷ ያልተገራች ምድርን (በማረስ) የማታስነሳ፤ እርሻንም የማታጠጣ፤ (ከነውር) የተጠበቀች ልዩ ምልክት የሌለባት ናት ይላችኋል» አላቸው፤ «አሁን በትክክል መጣህ» አሉ፤ ሊሰሩ ያልተቃረቡም ሲኾኑ አረዱዋት።¹

قَالَ اِنَّهُ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُوْلٌ تُبَيِّرُ
الْاَرْضَ وَلَا تَسْفِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيْءَ فِيْهَا قَالُوا اَلَتَنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ
فَذَبْحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾

72. ነፍሱንም በገደላችሁና በርሷም (ጉዳይ) በተከራከራችሁ ጊዜ (አስታውሱ)፤ አላህም ትደብቁት የነበራችሁትን ሁሉ ገላጭ ነው።

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيْهَا وَاللهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٢﴾

73. (በድኑን) በከፊላም (በከብቷ) ምቱት አልን፤² እንደዚሁ አላህ ሙታንን ያስነሳል፤ ታውቁም ዘንድ ምልክቶችን (ማረጋገጫዎችን፣ ማስረጃዎችን፣ አንቀጾችን፣ ወዘተ) ያሳያችኋል።

فَقُلْنَا اَضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخِي
اللهُ الْمَوْتَى وَرُبِّيْكُمْ ؕ اٰيٰتِهٖ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٣﴾

1. የጠናቸው ኾነው እየከበዳቸው አረዱት።
2. መቱትምና ተነሳ፤ ገዳዩንም ተናገረና ሞተ።

74. ከዚያም ከዚህ በኋላ ልቦቻችሁ ደረቁ፤ እርሷም እንደ ድንጋዬች ወይም በድርቅና ይበልጥ የበረታች ናት፤ ከድንጋዬችም ከርሱ ጅረቶች የሚፈሰሱት አለ፤ ከነርሱም በእርግጥ የሚሰነጠቅና ከርሱ ውሃ (ምንጭ) የሚወጣው አለ፤ ከነርሱም አላህን ከመፍራት የተነሳ ወደ ታች የሚወርድ አለ፤ አላህም ከምትሰሩት ነገር ዘንጊ አይደለም።

75. (ይሁዶች) ከነሱ የኾኑ ጭፍሮች የአላህን ቃል የሚሰሙና ከዚያም ከተረዱት በኋላ እነርሱ እያወቁ (ተውራትን) የሚለውጡት ሲኾኑ ለናንተ ማመናቸውን ትከጅላላችሁን?

76. እነዚያንም ያመነትን (ሙስሊሞቹን) ባገኙ ጊዜ፤ (የሁዳዊያኑ) «አምነናል» ይላሉ፤ ከፊላቸውም ወደ ከፊሉ ባገለለ ጊዜ፤ «አላህ በናንተ ላይ በገለጸላችሁ ነገር እንታችሁ ዘንድ በርሱ እንዲከራከሩዎችሁ ትነግሩዎቸዋላችሁን? አታውቁም?» ይላሉ።

77. አላህ የሚደብቁትንና የሚገልጹትን (የሁዳዊያኑ) የሚያውቅ መኾኑን አያውቁምን?

78. ከነሱም (የሁዳዊያኑ) መጽሐፉን የማያውቁ መሃይማን አሉ፤ ግን ከንቱ ምኞቶችን (ይመኛሉ)፤ እነርሱም የሚጠራጠሩ እንጂ ሌላ አይደሉም።

79. ለነዚያም መጽሐፉን በእጃቸው ለማጽፉና ከዚያም በርሱ ጥቂትን ዋጋ ሊገዙበት፤ «ይህ ከአላህ ዘንድ ነው» ለሚሉ ወዮላቸው፤ ለነርሱም ከዚያ እጃቸው

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَسْقُوقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةٍ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ أَفَنظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ لَحْرَفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَإِذْ الْقَوَالِيدِ أَمَّنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّ هُمْ إِلَّا يُظَنُّونَ ﴿٧٨﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

ከጻፉት ወዮላቸው፤ ለነሱም ከዚያ ከሚያፈሩት (ኃጢአት) ወዮላቸው።

لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَانَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

80. (የሁዳዊያኑ) «አሳትም የተቆጠሩን ቀኖች እንጂ (በትንሳኤ ቀን) አትነካንም» አሉ፤ አላህ ዘንድ ቃል ኪዳን ይዛችኋልን? (ይህ ከኾነ) አላህም ኪዳኑን አያፈርስም፤ በእውነቱ በአላህ ላይ የማታውቁትን ትናንራላችሁ በላቸው።

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا الْكَاذِبُ إِلَّا نَسِيئًا مِمَّا مَعْدُودَةٌ قُلْ أَخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ إِنَّهُ نَفُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

81. አይደለም (አሳቷ ትነካችኋለች)፤ መጥፎን (ክሕደትን) የሰራ፤ በርሱም ኃጢአቱ የከበበችው ሰው፤ እነዚያ የአሳት ንዶች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

82. እነዚያም ያመኑት፤ በጎ ስራዎችንም የሰሩት፤ እነዚያ የገነት ንዶች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ናቸው።

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

83. የእስራኤል ልጆችንም ጥብቅ ኪዳን አላህን እንጂ ሌላን አታምልኩ፤ በወላጆችም፤ በጎን ስራ (አድርጉ)፤ በዝምድና ባለቤቶችም፤ በየቲሞችም (አባት የሌላቸው ልጆች) በምስኪኖችም (በጎ ዋሉ)፤ ለሰዎችም መልካምን ተናገሩ፤ ሰላትንም ደንበን ጠብቃችሁ ስገዱ፤ ዘካንም ስጡ በማለት በያዝንባቸው ጊዜ (አስታውሱ)፤ ከዚያም ከናንተ ጥቂቶች ሲቀሩ ሸሻችሁ እናንተም (ኪዳንን) የምትተዉ ናችሁ።¹

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۗ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ۗ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۗ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

1. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ምስኪን ብሎ ማለት በሰዎች ዙሪያ በመሄድ እንዲያገኙርሱት ወይም እንዲመግቡት የሚጠይቅ ሰው ሳይሆን፤ ምስኪን ማለት ፍላጎቱን የሚያበቃቃበት ምንም ነገር የሌለውና ሁኔታው በሌሎች ሰዎች ዘንድ የማይታወቅ፤ ሰዎች አንዳች ነገር በምፅዋትነት የሚሰጡትና ፈፅሞ ሰዎችን የማይለምን ሰው ነው» (ቡ-ካሪ ዘግበውታል)።

84. ደሞቻችሁን አታፍሱሉ ነፍሶቻችሁንም (ከፊላችሁን) ከአገርቻችሁ አታውጡ የምንል ስንኾን የጠበቀ ቃል ኪዳናችሁን በያዝንባችሁ ጊዜ (አስታውሱ)፤ ከዚያም (በዚያኑ) አረጋገጣችሁ፤ እናንተም ትመሰክሩላችሁ።

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَآتِفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

85. ከዚያም እናንተ እነዚያ ነፍሶቻችሁን የምትገድሉ (እርስበርስ የምትገዳደሉ)፤ ከናንተም የኾኑ ጭፍርኖችን በኃጢአትና በመበደል በነርሱ ላይ የምትረዳዱ ስትኾኑ ከአገርቻቸው የምታወጡ፤ ምርኮኞችም ኾነው ቢመጡዎችሁ የምትበገዡ ናችሁ፤ እርሱ (ነገሩ) እነርሱን ማውጣት በናንተ ላይ የተከለከለ ነው። በመጽሐፉ ከፊል ታምናላችሁን? በከፊሉም ትክዳላችሁን? ከናንተም ይህንን የሚሰራ ሰው ቅጣት፤ በቅርቡ ሕይወት ውርደት እንጂ ሌላ አይደለም፤ በትንሣኤ ቀንም ወደ ብርቱ ቅጣት ይመለሳሉ፤ አላህም ከምትሰሩት ሰራ ሁሉ ዘንጊ አይደለም።

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْكَرَى تَقْتُلُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. እነዚህ እነዚያ ቅርቡን ሕይወት በመጨረሻይቱ አገር የገዙ ናቸው፤ ከነሱም ቅጣቱ አይቀልላቸውም፤ እነሱም አይረዱም።

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَحْفَظُهُمْ مِنَ الْعَذَابِ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

87. መላኝም መጽሐፍን (ተውራትን) በእርግጥ ሰጠው፤ ከቡጎላውም መልዕክተኞችን አከታተለን ላክናቸው፤ የመርየምን ልጅ ዓሳንም ግልጽ ታምራቶችን ሰጠው፤ በቅዱስ መንፈስም (በመላእክ ጁብሪል) አበረታነው፤ ነፍሶቻችሁ በማትወደው ነገር መልዕክተኛ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبِكْرَةَ وَآيَدْنَاهُ رُوحَ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا

በመጣላችሁ ቁጥር (ከመከተል) ትኮራላችሁን? ከፊሉን አስተባባላችሁ፤ ከፊሉንም ትገድላላችሁ።

جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

88. «ልቦቻችንም ሽፍኖች ናቸው» አሉ፤ አይደለም! አላህ በክስደታቸው ምክንያት ረገማቸው፤ ጥቂትንም ብቻ ያምናሉ።

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَل لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. ከነሱም (ከየሁዳውያን) ጋር ያለውን አረጋጋጭ የሆነ መጽሐፍ (ቁርአን) ከአላህ ዘንድ በመጣላቸው ጊዜ (ከመምጣቱ) በፊት በነዚያ በካዱት ላይ (ተውራትና ወንጌል) ይረዱበት የነበሩ ሲሆኑ¹ ያወቁት ነገር በመጣላቸው ጊዜ በርሱ ካዱ፤ የአላህም ርግማን በከሐዲዎች ላይ ይኹን።

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْخِرُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

90. ነፍሶቻቸውን በርሱ የሸጡበት ነገር ክፋ! (እርሱም) አላህ ከባሮቹ በሚሻው ሰው ላይ ክቸሮታው (ራእይን) ማውረዱን በመመቅኘት አላህ ባወረደው ነገር መካዳቸው ነው፤ በቁጣ ላይም ቁጣ (የተረጋገጠባቸው ሲሆኑ) ተመለሱ፤ ለከሐዲዎችም አዋራጅ ቅጣት አላቸው።

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ بَاءً ۖ وَيَعْضِبُ عَلَىٰ عِضْبٍ ۖ وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

91. አላህም ባወረደው (ሁሉ) ለነርሱ እመኑ በተባሉ ጊዜ፤ «በኛ ላይ በተወረደው (መጽሐፍ ብቻ) እናምናለን» ይላሉ፤ ከርሱ ጌላ ባለው (ቁርአን) እርሱ ከነሱ ጋር ላለው (መጽሐፍ) አረጋጋጭ እውነተኛ ሲሆን ይክዳሉ፤ አማኞች ከሽፍኞችሁ ከአሁን በፊት የአላህን ነቢያት ለምን ገደላችሁ በላቸው።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوْحِينَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

¹ አላህ፣ በመጨረሻ በሚመጣው ነቢይ ተማጥነንሃል፤ በጠላቶቻችን ላይ እርዳን እያሉ ይረዱበት የነበሩ ሲሆኑ።

92. ሙሉም በተለምዶት በእርግጥ መጣላችሁ። ከዚያም ከቦጊላው እናንተ በዳዮች ስትኾኑ ወይፈንን (አምላክ አድርጋችሁ) ያዛችሁ።

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

93. የጡርንም ጋራ ከበላያችሁ ያነሳን ስንኾን፤ (በኦሪት ሕግ እንድትሰሩ) ኪዳናችሁን በያዘን ጊዜ (አስታውሱ)፤ የሰጠናችሁን በንይል ያዙ፤ ስሙም፤ (አልን)፤ «ሰማን፤ አመፅንም» አሉ፤ የወይፈንንም ውዴታ በክሕደታቸው ምክንያት በልቦቻቸው ውስጥ ተጠጡ፤ አማኞች እንደኾናችሁ እምነታችሁ በርሱ የሚያዛችሁ ነገር ከፋ! በላቸው።

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَايَأْمُرُكُمْ بِهِ ۚ

إِيمَانِكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

94. (ሙሃመድ ሆይ) የመጨረሻይቱ አገር (ገነት) አላህ ዘንድ ከሰው ሁሉ ሌላ የተለየ ስትኾን፤ ለእናንተ ብቻ እንደኾነች እውነተኛነት ከኾናችሁ ሞትን ተመኙ በላቸው።

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

95. እጆቻቸውም ባላለፉት (በሰሩት) ምክንያት ምን ጊዜም ፈጽሞ አይመኙትም፤ አላህም በዳዮችን ዐዋቂ ነው።

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

96. ከሰዎችም ሁሉ ከነዚያም (ጣዖትን) ከአጋሩት ይበልጥ በሕይወት ላይ የሚጓጉኾነው በእርግጥ ታገኛቸዋለህ፤ አንዳቸው ሺሕ ዓመት ዕድሜ በሲጥ ይወዳል፤ እርሱም ዕድሜ መሰጠቱ ከቅጣት የሚያርቀው አይደለም፤ አላህም የሚሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

وَلَنَجْذِبَهُمْ أَكْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضِعِهِ ۚ مِنِ الْعَذَابِ أَن يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. (ሙሀመድ ሆይ!) በላቸው፡- ለጁብራል (ለገብራል) ጠላት የኾነ ሰው፤ እርሱ (ቁርኣኑን) ከበፊቱ ለነበሩት (መጻሕፍት)

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا

አረጋጋጭ፣ ለምእመናን መሪና ብስራት ሲኾን፣ በአላህ ፈቃድ በልብህ ላይ አውርዶታል።

98. ለአላህና ለመላእክቱ፣ ለመልዕክተኞቹም፣ ለጂብሪልም፣ ለሚካልም (ሚካኤል) ጠላት የኾነ ሰው አላህ (ለእነዚህ) ከሐዲዎች ጠላት ነው።

99. ወዳንተም ግልጽ የኾኑትን አንቀጾች (እነዚህ አንቀጾች ስለ የሁዳዊያኑ ማንነትና ድብቅ ፍላጎቶች በዝርዝር ይገልጻሉ) በእርግጥ አውርደናል፤ በርሷም አመጠኞች እንጂ ሌላው አይክድም፤

100. ቃል ኪዳንንም ቃል በገቡ ቁጥር ከነርሱ ከፊሉ ይጥለዋልን? (ያፈርሰዋልን)፤ ይልቁንም (እውነቱ) አብዛኞቻቸው አያምኑም።

101. እነርሱ ጋርም ላለው (መጽሐፍ) አረጋጋጭ የኾነ መልክተኛ ከአላህ ዘንድ በመጣላቸው ጊዜ ከነዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ከፊሉ እነርሱ እንደማያውቁ ኾነው የአላህን መጽሐፍ ከጀርባዎቻቸው ጎላ ጣሉ።

102. ሰይጣናትም በሱለይማን (ሰሎሞን) ዘመነ መንግስት የሚያነቡትን (ድግምት) ተከተሉ፤ ሱለይማንም አልካደም፤ (ድግምተኛ አልነበረም)፤ ግን ሰይጣናት ሰዎችን ድግምትን የሚያስተምሩ ሲኾኑ ካዱ ያንንም በባቢል በሁለቱ መላእክት በሃሩትና በማሩት ላይ የተወረደውን ነገር (ያስተምሩዋቸዋል)፡- እኛ መፈተኛ ነንና አትካድ እስከሚሉም ድረስ አንድንም አያስተምሩም፤ ከነሱም በሰውየውና በሚስቱ መካከል በርሱ የሚለዩበትን ነገር ይማራሉ፤ እነርሱም በአላህ ፈቃድ ካልኾነ

لَمَّا بَيَّنَّ يَدِيهِ وَهَدَىٰ وَبَشَّرَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

أَوْ كَلَّمَآعَاهِدُوا عَهْدًا بَيْنَهُمْ قَرِيبٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَشَّرَ قَرِيبٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانْتَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُتُوتَ وَمُرُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ

በርሱ አንድንም ጎጂዎች አይደሉም፤ የሚጎዳቸውንና የማይጠቅማቸውንም ይማራሉ የገዛውም ሰው ለርሱ በመጨረሻይቱ አገር ምንም እድል የሌለው መኾኑን በእርግጥ ዐወቁ፤ ነፍሶቻቸውንም በርሱ የሸጡት ዋጋ ከፋ! የሚያውቁ በኾኑ ኖሮ (ባልሰሩት ነበር)።

بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَنْتَعِمُونَ مَا يَصْنَعُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَكَرُوا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٦﴾

103. እነርሱም (አይሁዶች) ባመኑና በተጠነቀቁ ኖሮ(በተመነዱ ነበር)የሚያውቁ ቢኾኑ ከአላህ ዘንድ የኾነው ምንዳ (ነፍሶቻቸውን ከሚሸጡበት) በላጭ ነው።

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

104. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! (ለነቢዩ) ራዲና (ጠብቀን ለማለትና ጅሉ ለማለት ማሸጥርያ ቃል-ለሁለቱም ፍች ግልጋሎት ላይ ይውላል) አትበሉ፤ ተመልከተን በሉም፤ ስሙም፤ ለከሐዲዎችም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا أَنظِرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢٤﴾

105. እነዚያ ከመጽሐፉ ባለቤቶችና ከአጋሪዎቹም የካዱት በናንተ ላይ ከጌታችሁ የኾነ መልካም ነገር መወረዱን አይወዱም፤አላህም በቸሮታው(በነቢይነት) የሚሻውን ይመርጣል፤ አላህም የታላቅ ቸሮታ ባለቤት ነው።

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٥﴾

106. ከአንቀጽ ብንለውጥ ወይም እርሷን ብናስረላህ ከርሷ የሚበልጥን ወይም ብጤዋን እናመጣለን፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ከሃሊ (ቻይ) መኾኑን አታውቅምን?

﴿١٢٦﴾ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٦﴾

107. አላህ የሰማያትና የምድር ንግሥና ለርሱ ብቻ መኾኑን አታውቅምን? ለናንተም ከአላህ ሌላ ዘመድና ረዳት ምንም የላችሁም።

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَكُمْ مَلَكٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

108. በእውነቱ ከአሁን በፊት ሙሉ እንደተጠየቀ ብጤ መልክተኞችሁን ልትጠይቁ ትፈልጋላችሁን? በእምነትም ክህደትን የሚለውጥ ሰው ትክክለኛውን መንገድ በእርግጥ ተሳሳተ።

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

109. ከመጽሐፉ ባለቤቶች (ዩሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ብዙዎች እውነቱ ከተገለፀላቸው በኋላ ከነፍሶቻቸው በኾነው ምቀኝነት ከእምነታችሁ በኋላ ከሐዲዎች አድርገው ሊመልሱዎችሁ ተመኙ። አላህም ትዕዛዙን እስከሚያመጣ ድረስ ይቅርታ አድርጉ፤ እለፏቸውም፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

وَدَكَّيْتُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَمُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

110. ሰላትንም አስተካክላችሁ ሰገዱ፤ ዘካንም ስጡ፤ ለነፍሶቻችሁም ከበጎ ስራ የምታስቀድሙትን አላህ ዘንድ ታገኙታላችሁ አላህ የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

111. «ገነትንም፣ አይሁድን ወይም ክርስቲያኖችን የኾነ ሰው እንጂ ሌላ አይገባትም» አሉ፤ ይህቺ (ከንቱ) ምኞታቸው ናት፤ እውነተኛች እንደኾናችሁ አስረጃችሁን አምጡ በላቸው።

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

112. አይደለም (ሌላውም ይገባታል) እርሱ በጎ ሰሪ ኾኖ ፊቱን ለአላህ የሰጠ

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ

ሰው ለርሱ በጌታው ዘንድ ምንዳው አለው፤ በነሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም።

113. እነርሱ መጽሐፉን የሚያነቡ ሲኾኑ፤ አይሁዶች፡- «ከርስቲያኖች በምንም ላይ አይደሉም» አሉ፤ ክርስቲያኖችም፡- «አይሁዶች በምንም ላይ አይደሉም» አሉ፤ እንደዚሁ እነዚያ የማያውቁት (አጋሪዎች) የንግግራቸውን ብጤ አሉ፤¹ አላህም በዚያ በርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር በትንሣኤ ቀን በመካከላቸው ይፈርዳል።

114. የአላህንም መስጂዶች በውስጣቸው ስሙ እንዳይወሳ ከከለከለና እርሷንም በማበላሸት ክሮጦ ሰው ይበልጥ በዳይ ማነው? እነዚያ ፈሪዎች ኾነው እንጂ፤ ለነርሱ በቅርቡ፣ ዓለም ውርደት አላቸው፤ ለነርሱም በመጨረሻይቱ አገር ታላቅ ቅጣት አላቸው።

115. ምስራቁም ምዕራቡም የአላህ ነው፤ (ፊቶቻችሁን) ወደ የትም ብታዘሩ የአላህ ፊት እዚያ ነው፤ አላህ ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

116. (የሁዳዊያን፣ ክርስቲያኖችና ጣኦት አምላኪዎች) «አላህም ልጅ አለው» አሉ፤ (ከሚሉት) ጥራት ተገባው፤ አይደለም! በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ነው፤ ሁሉም ለርሱ ታዛዦች ናቸው።¹

مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا حَايِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَمَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَدِيرٌ ﴿١١٧﴾

1. ባለ ሃይማኖቶች በምንም ላይ አይደሉም አሉ።

2. ኢብኑ ዐብባስ እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ)፣ አላህ እንዲህ ብሏል ብለዋል፡- «የሰው ልጅ በእኔ ላይ ይዋሻል፤ ቢሆንም እሱ ይህን የማድረግ መብት የለውም። ዘላፈኝም፤ ቢሆንም እሱ ይህን የማድረግ መብት የለውም። በእኔ ላይ

117. ሰማያትንና ምድርን ያለብጡ ፈጣሪ ነው፤ ነገርንም (ማስገኘት) በሻ ጊዜ ለርሱ የሚለው፡-ኹን ነው፤ ወዲያውም ይኾናል።

بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

118. እነዚያም የማያውቁት፣ «(አንተ መልክተኛ ስለመኾንህ) አላህ አያናግረንም ኖርአልን? ወይም (ለእውነተኛነትህ) ተአምር አታመጣልንም ኖርአልን?» አሉ፤ እንደዚሁ እነዚያ ከነሱ በፊት የነበሩት እንደ ንግግራቸው ብጡ ብለዋል፤ ልቦቻቸው (በክህደት) ተመሳሰሉ፤ ሰሚያረጋግጡ ሕዝቦች አንቀጾችን በእርግጥ አብራርተናል።

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

119. (ሙሀመድ ሆይ) እኛ አብሳሪና አስፈራራ ኾነህ በእውነት ላክንህ፤ ከእሳትም ጓዶች አትጠየቅም።

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْتَلَّ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

120. አይሁዶችና ክርስቲያኖችም ሃይማኖታቸውን እስከምትከተል ድረስ ካንተ ፈጽሞ አይወዱም፤ የአላህ መምራት (ትክክለኛው) መምራት እርሱ ብቻ ነው በላቸው፤ ከዚያም እውቀቱ ከመጣልህ በኋላ ዝንባሌያቸውን ብትከተል ለአንተ ከአላህ (የሚከለክልልህ) ዘመድና ረዳት ምንም የለህም።

وَلَن رَّضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

121. እነዚያ (ከበኒእስራኤል መካከል ኢስላምን የተቀበሉ ወይም የረሱል (ሶ፣ 0፣ ወ ዓልደረቦች) መጽሐፉን (ተውራቱን ወይም ቁርአንን) የሰጠናቸው፣ ተገቢ ንባቡን ያነቡታል፤ እነዚያ በርሱ ያምናሉ፤ በርሱም የሚክዱ እነዚያ እነርሱ ከሳሪዎቹ ናቸው።

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ؕ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ؕ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ؕ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

122. የእስራኤል ልጆች ሆይ! ያችን በናንተ ላይ የለገስኳትን ጸጋዬንና እኔም በዓለማት ላይ ያበለጥኳችሁ መኾኔን አስታውሱ።

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا وَفَعَلتِ آلِي أَنعَمتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِي فَضَلتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

መዋሸቱ፣ እኔ ከዚህ በፊት እንደፈጠርኩት ሁሉ ዳግመኛ እንደምፈጥረው ማስተባበሉ ነው። ዘለፋው ደግሞ፣ እኔ ልጅ እንዳለኝ መናገሩ ነው። ጥራት ለእኔ የተገባ ይሁን፤ እኔ ሚስት ወይም ልጅ ከመያዝ የራቅኩ ነኝ» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

123. (አማኝ) ነፍስም ከ(ከሐዲ) ነፍስ ምንንም የማትጠቅምበትን፣ ከርሷም ቤዛ የማይወሰድበትን፣ ምልጃም ለርሷ የማትጠቅምበትን፣ እነርሱም የማይረዱበትን (የፍርድ) ቀን ተጠንቀቁ።

وَأَتُّوهُمَا يَوْمًا لَا يَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا نَنْفَعُهَا شَفَعُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. (ሙሃመድ ሆይ) ኢብራሂምንም ጌታው (አላህ) በቃላት (በሕግጋት) በፈተነውና በፈጸማቸው ጊዜ (አስታውስ)፤ እኔ ለሰዎች መሪ አድራጊህ ነኝ አለው፤ ከዘርጅም (አድርግ) አለ፤ ቃል ኪዳኔ በዳዮቹን አያገኝም አለው።¹

﴿١٢٤﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَتَأَلَّ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

125. ቤቱንም (ካዕባን) ለሰዎች መመለሻና ጸጥተኛ ባደረግን ጊዜ (አስታውስ)፤ ከኢብራሂምም መቆሚያ መስገጃን አድርጉ ወደ ኢብራሂምና ወደ ኢስማኢልም ቤቱን ለዘዋሪዎቹና ለተቀማጭቹም፣ ለአጎንባሾች ሲጋጃቸው ጸጥሩ ስንል ቃል ኪዳኔ ያዝን።

وَإِذْ جَعَلْنَا الْآيَةَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْمُكَافِرِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

126. ኢብራሂም ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ «ጌታዬ ሆይ! ይህንን ጸጥተኛ አገር አድርግ፤ ቤተሰቦቼንም ከነሱ በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመነውን ሰው ከፍሬዎች ስጠው፤ (አላህም) የካደውንም ሰው፤ (እስጠዋለሁ)፤ ጥቂትም እጠቅመዋለሁ፤ ከዚያም ወደ አላት ቅጣት አስጠጋዋለሁ፤ ምን ትከፋም መመለሻ!» (አለ)።

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَّارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ يَأْتِ اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

1. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «አምስት ተግባራት የኢስላም መገለጫዎች ናቸው። እነሱም፡-
1. ግርዛት
2. የብልት ፀጉርን መላጨት
3. ቀድሞ ቀመስን (ከንፈር ላይ ያለን ጸጉር) ማሳጠር
4. ጥፍሮችን መቁረጥ
5. የብብት ፀጉርን መንጨት (ማስወገድ) »። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
ኢብኑ ዑመር (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ቀድሞ ቀመስን አሳጥሩ፤ የፊት ዓምን እንዳለ ተውት።»

127. ኢብራሂምና ኢስማኢልም፤ «ጌታችን ሆይ! ከኛ ተቀበል፤ አንተ ሰሚውና ዐዋቂው አንተ ነህና» የሚሉ ሲኾኑ ከቤቱ መሰረቶቹን ከፍ ባደረጉ ጊዜ (አስታውስ)።

وَإِذْ رَفَعُ إِبرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

128. «ጌታችን ሆይ! ላንተ ታዛዦችም አድርገን፤ ከዘርቻችንም ላንተ ታዛዦች ሕዝቦችን (አድርግ)፤ ሕግጋታችንንም አሳየን፤ (አሳውቀን)፤ በኛም ላይ ተመለስን፤ አንተ ጸጸትን ተቀባዩ ርህራሄ አንተ ብቻ ነህና»።

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَكَ وَآرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

129. «ጌታችን ሆይ! በውስጣቸውም ከነሱው የኾነን መልክተኛ በነርሱ ላይ አንቀጸችህን የሚያነብላቸውን መጽሐፍንና ጥበብንም የሚያስተምራቸውን (ከክህደት) የሚያጠራቸውንም ላክ»፤ አንተ አሸናፊው ጥበበኛው አንተ ብቻ ነህና (የሚሉም ሲኾኑ)።

رَبَّنَا وَأَنْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

130. ከኢብራሂምም ሕግጋት ነፍሱን ያቁለ ሰው ካልኾነ በስተቀር የሚያፈገፍግ ማነው? (የለም)፤ በቅርቢቱም ዓለም በእርግጥ መረጥነው፤ በመጨረሻይቱም ዓለም እርሱ ከመልካሞቹ ነው።

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبرٰهٖمَ إِلاَّ مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

131. ጌታው ለርሱ ታዘዘ ባለው ጊዜ (መረጠው)፤ «ላዓለማት ጌታ ታዘዘኩ» አለ።

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

132. በርሷም (በሕግጋቱቱ) ኢብራሂም ልጆቹን አዘዘ፤ ያዕቁብም (እንደዚሁ ልጆቹን አዘዘ)፤ «ልጆቼ ሆይ! አላህ ለናንተ ሃይማኖትን መረጠ፤ በሰዚህ እናንተ መሰሉሞች ኾናችሁ እንጂ አትሙቱ» (አሳቸው)።

وَوَصَّى بِهَا إِبرٰهٖمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلاَّ وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. ያዕቁብን ሞት በመጣበት ጊዜ፤ ለልጆቹ፤ «ከኔ በኋላ ማንን ታመልካላችሁ» ባለ ጊዜ ቀራቢዎች ነበራችሁን? (እነርሱም)፤ «አምላክህንና የአባቶችህን፤

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ

የኢብራሂምን፣ የኢስማኢልንና የኢስሐቅንም አምላክ አንድ የኾነውን አምላክ እኛ ለርሱ ናፁም ታዛዦች ኾነን እናመልካለን» አሉ።

134. ይህች (የተወሳኙት) በእርግጥ ያለፈች ሕዝብ ናት፤ ለርሷ የሰራችው (ምንዳ) አላት ለናንተም የሰራችሁት (ምንዳ) አላችሁ፤ ይሰሩትም ከነበሩት አትጠየቁም።

135. «አይሁድን ወይም ክርስቲያኖችን ኹኑ፤ (ቅኑን መንገድ) ትመራላችሁና» አሉም፤ አይደለም የኢብራሂምን ሃይማኖት (አላህን ያለ ምንም አጋር ብቻውን ማምለክ) ቀጥተኛ ሲኾን እንከተላለን፤ ከአጋሪዎችም አልነበረም በላቸው።

136. (ሙስሊሞች ሆይ!) በአላህና ወደኛ በተወረደው (ቁርአን) ወደ ኢብራሂምም፣ ወደ ኢስማኢልና ወደ ኢስሐቅም፣ ወደ ያዕቆብና ወደ ነገዶቹም በተወረደው በዚያም ሙሳና ዒሳ በተሰጡት፣ በዚያም ነቢያት ሁሉ ከጌታቸው በተሰጡት ከነርሱ በአንድም መካከል የማንለይ ስንኾን አመንን፤ እኛም ለርሱ (ለአላህ) ታዛዦች ነን በሉ።

137. በርሱ ባመናችሁበት ብጤ ቢያምኑ በእርግጥ ተመሩ፤ ቢዘሩም እነርሱ በጭቅጭቅ ውስጥ ብቻ ናቸው፤ እነርሱንም አላህ ይበቃሃል፤ እርሱም ሰሚው ዐዋቂው ነው።

138. የአላህን (የተፈጥሮ) መንገድ (ሃይማኖት) ያዙ፤ ሃይማኖትን በማዘዝ ከአላህ ይበልጥ ያማረ ማነው? (ማንም የለም) እኛም ለርሱ ብቻ ተገዢዎች ነን (በሉ)።

مَنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ
آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
فَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ إِلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْآسَاطِطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى
وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ
رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ
أَهْتَدُوا وَإِنْ كَفَرُوا فَأِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ
نَسِيْتِكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٩﴾

139. (ሙሃመድ ሆይ) እርሱ (አላህ) ጌታችንና ጌታችሁ ሲኾን፤ ለኛም ስራችን ያለን ስንኾን፤ ለኛንተም ስራችሁ ያላችሁ ስትኾኑ፤ እኛም ለርሱ ፍጹም ታዛዥች ስንኾን፤ በአላህ (ሃይማኖት) ትከራከሩናላችሁን? በላቸው።¹

قُلْ أَتَحْجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَكُمْ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

140. ወይም ኢብራሃም፤ ኢስማኒልም፤ ኢስሐቅም፤ ያዕቁብም፤ ነገዶቹም አይሁዶች ወይም ክርስቲያኖች ነበሩ ትላላችሁን? እናንተ ታውቃላችሁን? ወይንስ አላህ? በላቸው፤ እርሱም ዘንድ ከአላህ የኾነችን ምስክርነት ከደበቀ ሰው ይበልጥ በዳይ ማነው? አላህም ከምትሰሩት ሁሉ ዘንጊ አይደለም።

أَمْ نَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
كَانُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى قُلْ إِنْ كُنْتُمْ
أَعْلَمُمْ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

141. ይህቺ በእርግጥ ያለፈች ሕዝብ ናት፤ ለእርሷ የሰራችው አላት፤ ለኛንተም የሰራችሁት አላችሁ፤ ይሰሩትም ከነበሩት አትጠየቁም።(በእርሱ ለምን ትመካላችሁ?)

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

1. አል-ሙጊራ ኢብነ ሹዕባ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እግሮቻቸው እስኪደነገዙ ድረስ አብዝተው ይሰግዱ ነበር። ለምን አብዝተው እንደሚሰግዱ ሲጠየቁ፤ « አላህን አመስጋኝ ባሪያ አልሆንምን?!» ብለው መለሱ። አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ የተጠማ ውሻ በአንድ ምንጭ አካባቢ እየተሸከረከረ ሳለ፤ አንዲት ከበኒ እስራኢል ጉሣ የሆነች ሴተኛ አዳሪ ተመልክታው ጫማቸን አውልቃ በጫማቸ አድርጋ ውሃ አጠጣችው። በዚህም መልካም ሥራ አላህ ኃጢአቷን አበሰላት» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

142. ከሰዎቹ ቁሎቹ (መናፍቃንና የሁዳውያን)፤ «ከዚያች በርሷ ላይ ከነበሩባት ቁብላቸው (ሙስሊሞች በሰላት ጊዜ ፊታቸውን ወደሚሰግዱበት ቤተ- መቅደስ ፊትለፊት የሚያደርጉበት) ምን አዘራቸው?» ይላሉ፤ (ሙሃመድ ሆይ!) ምስራቁም ምዕራቡም የአላህ ነው፤ የሻውን ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራል በላቸው።

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَنِ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢٧﴾

143. እንደዚሁም (እንደመራናችሁ) በሰዎች ላይ መስካሪዎች ልትሆኑና መልዕክተኛውም በናንተ ላይ መስካሪ ይሆን ዘንድ ምርጥ ሕዝቦች (በአንድ አላህ ብቻ የሚያምኑ፤ በነቢዩ ሙሀመድና በሱናቸው እውነተኛ ተከታዮች) አደረግናችሁ፤ ያችንም በርሷ ላይ የነበርክባትን አቅጣጫ መልዕክተኛውን (ሙሃመድን) የሚከተለውን ሰው ወደ ክህደት ከሚመለሰው ሰው ልናውቅ (ልንገልጽ) እንጂ፤ ቁብላ አላደረግናትም። እርሷም በነዚያ አላህ በመራቸው ሰዎች ላይ በስተቀር በእርግጥ ከባድ ናት፤ አላህም እምነታችሁን (ስግደታችሁን) የሚያጠፋ አይደለም፤ አላህ ለሰዎች በጣም ርህራሄ አዛኝ ነውና።¹

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِعَ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

144. (ሙሃመድ ሆይ) የፊትህን ወደ ሰማይ መገላበጥ በእርግጥ እናያለን፤ ወደ ምትወዳትም ቁብላ እናዞርሃለን፤ ስለዚህ ፊትህን ወደ ተከበረው መስጂድ (ወደ ካዕባ-መካ) አቅጣጫ አዙር፤ የትም ስፍራ በትኝኑም (ስትሰግዱ) ፊቶቻችሁን ወደርሱ

قَدْ رَأَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

1. አቡ ሰዲድ አል-ኸድሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በትንሳኤ ቀን (የውመል ዲያማ) ኑሕ (ዐ.ሰ) ይጠራል ጌታዬ ሆይ! አቤት፣ ይላል፡ አላህም መልዕክቱን አድርሰሃልን? ብሎ ይጠይቀዋል። ኑሕም «አዎን» ይለዋል። ከዚያም ለሕዝቦቹ መልዕክቱን አድርሰላችኋልን» ተብለው ይጠየቃሉ። እነርሱም «ማንም አስጠንቃቂ አልመጣልንም» ይላሉ። አላህም «ለማድረስህ?» ማን ይመስክርልሃል? በማለት ይጠይቀዋል። እሱም «ሙሐመድና ሕዝቦቹ» በማለት ይመልሳል። እነርሱም በእርግጥ መልዕክቱን እንዳደረሰ ይመስክራሉ። መልዕክተኛውም በእናንተ ላይ መስካሪ ይሆን (የሚለው) «እንደዚሁም (እንደመራናችሁ) በሰዎች ላይ መስካሪዎች ልትሆኑና መልዕክተኛውም በናንተ ላይ መስካሪ ይሆን ዘንድ» የሚለው የአላህ ቃል ነው። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቅጣጫ አዙሩ፤ እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት (የሁዳዎችና ክርስቲያኖች) እርሱ ከጌታቸው ሲኾን እውነት መሆኑን ያውቃሉ፤ አላህም ከምትሰሩት ስራ ዘንጊ አይደለም።

145. እነዚያንም መጽሐፍን የተሰጡትን (የሁዳዎችና ክርስቲያኖች) በአስረጅ ሁሉ (ማስረጃዎች፣ ማረጋገጫዎች፣ ምልክቶችና አስተምህሮቶች ወዘተ) ብትመጣቸው ቁብላህን አይከተሉም፤ አንተም ቁብላቸውን ተከታይ አይደለህም፤ ከፊላቸውም የከፊሉን ቁብላ ተከታይ አይደሉም፤ ከዕውቀትም (ከራዕይ) ከመጣልህ በኋላ ዝንባሌያቸውን ብትከተል አንተ ያን ጊዜ ከበዳዮች ነህ።

146. እነዚያ መጽሐፍን የሰጠናቸው (የሁዳዎችና ክርስቲያኖች) ወንዶች ልጆቻቸውን እንደሚያውቁ (መሐመድን) ያውቁታል፤ (በመጽሐፋቸው ምልክቱ ተነግሮአልና።) ከነሱም የተለዩ ክፍሎች እነርሱ የሚያውቁ ሲኾኑ እውነቱን በእርግጥ ይደብቃሉ።

147. (ይህ) ከጌታህ የኾነ እውነት ነው፤ ከተጠራጣሪዎቹም አትሁን።

148. ለሁሉም እርሱ (በስግደት ፊቱን) የሚያዘርባት አቅጣጫ አለችው፤ ወደ መልካም ስራዎችም ተሸቀዳደሙ፤ የትም ስፍራ ብትኾኑ አላህ እናንተን የተሰበሰባችሁ ኾናችሁ ያመጣችኋል፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

149. (መሐመድ ሆይ) ከየትም (ለጉዘ) ከወጣህበት ስፍራ ፊትህን ወደ ተከበረው መስጊድ (መካ) አቅጣጫ አዙር፤ እርሱም ከጌታህ የኾነ እርግጠኛ እውነት ነው፤ አላህም ከምትሰሩት ስራ ዘንጊ አይደለም።

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

وَلَيْنَ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِن آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٨﴾

وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّئُهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

150. ከየትም ከወጣህበት ስፍራ ፊትህን (ለሰላት) ወደ ተከለለው መስጊድ አቅጣጫ (ወደ ሃረም-መካ) አዙር፤ በየትም ስፍራ ብትኾኑ ለሰዎቹ እነዚያ ከነሱ የበደሉት ሲቀሩ (ሃይማኖታችንን ይክዳሉ፤ ቁብላችንን ይከተላሉ በማለት) በናንተ ላይ መከራከሪያ እንዳይኖራቸው ፊቶቻችሁን ወደ አቅጣጫው አዙሩ፤ አትፍሩቸውም፤ ፍሩኝም፤ (በዚህም ያዘዘካችሁ መከራከሪያ እንዳይኖራቸው) በናንተም ላይ ጸጋዬን እንድሞላላችሁና (ወደ እውነትም) እንድትመሩ ነው።

وَمِنْ حَيْثُ حَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْسَبُوهُمْ وَآخِشَوْنِي وَلَا تَمَنِّيْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

151. በውስጣችሁ ከናንተው የኾነን፤ በናንተ ላይ አንቀጾቻችንን (ቁርአንን) የሚያነብላችሁና የሚያጠራችሁ፤ መጽሐፍን (ቁርአንን) እና ጥበብንም የነበደን ፈለግና የአስላምን ህግጋት) የሚያስተምራችሁ፤ ታውቁት ያልነበራችሁትንም ነገር የሚያሳውቃችሁ የኾነን መልዕክተኛ (መ-ሃመድን) እንደላክን (ጸጋን ሞላንላችሁ)።

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

152. አስታውሱኝም፤ አስታውሳችኋለሁና ለኔም ለመስግኑ፤ አትካዱኝም።¹

فَاذْكُرُونِيْ أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِيْ وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

153. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በመታገስና በሰላት(በስግደት)ተረዱ፤ አላህ (በእርዳታው) ከታጋሾች ጋር ነውና።

يَتَّخِئْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) አላህ እንዲህ ብሏል ብለዋል፡- «ባሪያዬ በጠረጠረኝ ሁኔታ እኔ እርሱ ዘንድ ነኝ። እኔም ከርሱ ጋር ነኝ። ለብቻው ካስታወሰኝ ለብቻዬ አስታውሰዋለሁ። በሀብረት ካስታወሰኝ በሀብረት ሆኜ አስታውሰዋለሁ። ወደኔ የሰንዘር ያህል ከቀረበ፣ እኔ ደግሞ የክንድ ያህል ወደርሱ እቀርባለሁ። ወደኔ የክንድ ያህል ከቀረበ፣ እኔ የእርምጃ ያህል እቀርባለሁ። በእግር እየተጓዘ ወደኔ ከቀረበ እኔም በቀስታ እየሮጥኩ እቀርባለሁ።» (ቡ-ኸሪ ዘገበውታል)።
ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) አንድ ነገር ተናገሩ። እኔ ሌላ ነገር ተናገርኩኝ። እሳቸው እንዲህ አሉ፡- «ከአላህ ሌላ ያለን ነገር ለአላህ ባላንጣ አድርጉ እየተጣራ የሞተ ሰው ጀሃነም ገባ።» እኔ ደግሞ «ከአላህ ሌላ ያለን ነገር ለአላህ አምሳያ ሳያደርግ የሞተ ጀነት ገባ።» አልኩኝ (ቡ-ኸሪ ዘገበውታል)።

154. በአላህ መንገድ (ለሃይማኖቱ) የሚሰጡትን ሰዎችም፣ «ሙታን ናቸው» አትበሉ፤ በእውነቱ ሕያዋን ናቸው፤ ግን አታውቁም።

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

155. ከፍርሃትና ከረኅብም በጥቂት ነገር ከገንዘቦችና ከነፍሶችም፣ ከፍራፍሬዎችም በመቀነስ በእርግጥ እንሞክራችኋለን ታጋሾችንም (በገነት) አብስር።

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

156. እነዚያን መከራ በነካቻቸው ጊዜ እኛ ለአላህ ነን፤ እኛም ወደርሱ ተመላሾች ነን የሚሉትን (አብስር)።

اللَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

157. እነዚያ በነርሱ ላይ ከኔታቸው የኸነም ሕረቶች ችሮታም አሉ እነርሱም (ወደ እውነት) ተመራጭ እነርሱ ናቸው።

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

158. ሰፋና መርዋ (በመካየ የሚገኙ ሁለት ተራራዎች ናቸው) ከአላህ (ትዕዛዝ መፈፀሚያ) ምልክቶች ናቸው፤ ቤቱን (ካዕባን) በሐጅ ወይም በዑምራ ስራ የጎበኘ ሰው በሁለቱ (መካከል) በመመላለሱ በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም፤ መልካምንም ስራ በፈቃደኛነት የሰራ ሰው(አላህ ይመነዳዋል)፤ አላህ አመስጋኝ ዐዋቂ ነው።

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن سَعَابِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

159. እነዚያ ከአንቀጾችና ከቅን መምሪያ ያወረድነውን ለሰዎች በመጽሐፉ ከገለጸነው በኋላ የሚደብቁ፤ እነዚያን አላህ ይረግማቸዋል፤ ረጋሚዎችም ሁሉ ይረግማቸዋል።

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنَةُ ﴿١٥٩﴾

160. እነዚያ (ከመደበቅ) የተጸጸቱና (ስራቸውን) ያሰመሩም (የደበቁትን) የገለጹም ብቻ ሲቀሩ፤ እነዚህም በነሱ ላይ (ጸጸታቸውን) እቀበላለሁ፤ እኔም ጸጸትን በጣም ተቀባይ አዛኙ ነኝ።

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

161. እነዚያ የካዱ፤ እነርሱ ከሐዲዎች ሽኩውም የሞቱ፤ እነዚያ በነርሱ ላይ የአላህና የመላእክት፣ የሰዎችም ሁሉ እርግማን አለባቸው።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

162. በውስጥ (በእርግማን ውስጥ) ሁልጊዜ ዘውታሪዎች ሲሹኑ ቅጣቱ ከነሱ አይቀለልም (አይቀልላቸውም)፤ እነርሱም አይቆዩም (ጊዜ አይሰበጡም)።

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

163. አምላካችሁም አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ከርሱ በቀር ሌላ አምላክ የለም፤ (እርሱ) እጅግ በጣም ርኅሩህ አዛኝ ነው።

وَاللَّهُ كُفَرًا إِلَهٌُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

164. ሰማያትንና ምድርን በመፍጠር ሌሊትንና ቀንንም በማተካካት፣ በዚያችም ሰዎችን በሚጠቅም ነገር (ተጭና) በባህር ላይ በምትንሸለለው ታንኳ፣ አላህም ከሰማይ ባወረደው ውሃ (ዝናብ) እና በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው በማድረግ፣ በርሷም ውስጥ ከተንቀሳቃሽ ሁሉ በመበተኑ፣ ነፋሶችንም (በየአቅጣጫው) በማገለባበጥ፣ በሰማይና በምድር መካከል በሚነዳውም ደመና ሰማያውቁ ሕዝቦች እርግጠኛ ምልክቶች (ማስረጃዎች፣ ማረጋገጫዎችና የመሳሰሉት) አሉ።

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَلَائِكِ الَّذِينَ يَجْرُونَ فِي الْبَحْرِ يَمًا يَبْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

165. ከሰዎችም ከአላህ ሌላ ባለንጣዎችን (ጣዖታትን) አላህን እንደሚወዱ የሚወዷቸው ሽኩው የሚይዙ አሉ፤ እነዚያ ያመኑትም አላህን በመውደድ (ከነርሱ)ይበልጥ የበረቱ ናቸው፤ እነዚያም የበደሉት ሰዎች ቅጣትን (በትንሣኤ ቀን) ባዩ ጊዜ ንይል ሁሉ ለአላህ ብቻ መሆኑንና አላህም ቅጣቱ ብርቱ መሆኑን (በዱንያ ዓለም) በያውቁ ኖሮ (ባለንጣዎችን በመያዛቸው በተጸጸቱ ነበር)።

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

166. እነዚያ አስከታዮቹ ቅጣትን ያዩ ሲሹኑ ከእነዚያ ከተከታዮች በተጥራሩና በነርሱም (መካከል) ምክንያቶች በተቆረጡ

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ

ጊዜ(የሚኾኑትን ባወቁ ኖሮ በተጸጸቱ ነበር)።

167. እነዚያም የተከተሉት፣ «ለኛ (ወደ ቅርብ ቱ ግለም) አንዲት ጊዜ መመለስ በኖረችንና ከእኛ እንደተጥራሩ ከነርሱ በተጥራራን እንመኛለን» ይላሉ፤ እንደዚሁ አላህ ስራዎቻቸውን በነርሱ ላይ ጸጸቶች አድርጎ ያሳያቸዋል፤ እነርሱም ከእሳት ወጪዎች አይደሉም።

168. እናንተ ሰዎች ሆይ! በምድር ካለው ነገር የተፈቀደ ጣፋጭ ሲኾን ብሉ፤ የሰይጣንንም እርምጃዎች አትከታተሉ፤ እርሱ ለናንተ ግልጽ ጠላት ነው።

169. (እርሱ) የሚያዛችሁ በኃጢአትና በፀያና ነገር፣ በአላህም ላይ የማታውቁትን እንድትናገሩ ብቻ ነው።

170. ለነርሱም አላህ ያወረደውን ተከተሉ በተባሉ ጊዜ አይደለም አባቶቻችንን በርሱ ላይ ያገኘንበትን ነገር እንከተላለን ይላሉ፤ አባቶቻቸው ምንም የማያውቁና (ወደ እውነት) የማይመሩም ቢኾኑ (ይከተሉዋቸዋል??)

171. የነዚያም የካዱት (እና ወደ ቀና መንገድ የሚጠራቸው ሰው) ምሳሌ እንደዚያ ድምጽንና ጥሪን በስተቀር ሌላን በማይሰማ(የበግ መንጋ) ላይ እንደሚጮህ ብጤ ነው፤ (እነርሱ) ደንቆዎች፣ ዲዳዎች፣ ዕውሮች ናቸው፤ ስለዚህ እነርሱ አያውቁም።

172. እናንተ (በአላህ አንድነት) ያመናችሁ ሆይ! ከነዚያ ከሰጠናችሁ ጣፋጮች ብሉ ለአላህም እርሱን ብቻ የምትግዝቡ እንደኾናችሁ አመስግኑ፤¹

بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا كَرَّةً
فَنَنْتَبِرًا مِنْهُمْ كَمَا تَنْتَبِرُ وَأَمَّا كَذَلِكَ
يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ
وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

يَتَّيْنَهَا النَّاسُ كُلُّوْا مَعَا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٩﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِن
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
بَلْ نَسْمَعُ مَا أُنزِلَ عَلَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءُنَا أَوْ لَوْ
كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٢﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي
يَتَّبِعُ بِمَا لَا يُسْمَعُ إِلَّا دُعَاةً وَنِدَاةً مُصَّمٌ
بِكُمْ عَمَى فَمَهْمُ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٣﴾

يَتَّيْنَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُّوْا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنَّ
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٤﴾

1. ኑዕማን ኢብኑ በሽር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ ይላሉ፡- «በእርግጥ ሐላል (ፍጹም የተፈቀዱ) ነገሮች ግልፅ ናቸው። (እንዲሁም) ሐራም (ፍጹም ክልክል የሆኑ) ነገሮች ግልፅ ናቸው። በመካከላቸው

173. በናንተ ላይ እርም ያደረገው በክትንና ደምን፣ የእሪያ (የአሳማ) ሥጋንም፣ በርሱም (ማረድ) ከአላህ ስም ሌላ የተነሳበትን ነገር ብቻ ነው፤ ሽፍታና ወሰን አላፊ ሳይኾን (ለመብላት) የተገደደ ሰውም በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إثمَ عَلَيْهِ إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

174. እነዚያ አላህ ከመጽሐፍ ያወረደውን የሚደብቁ፣ በርሱም(በመደበቃቸው) ጥቂትን ዋጋ የሚገዙ (በቁሳዊ ነገሮች) እነዚያ በሆዶቻቸው ውስጥ አላትን እንጂ አይበሉም፤ አላህም በትንሣኤ ቀን አያናግራቸውም፤ (ከኃጢአት) አያጠራቸውምም፤ ለነርሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

175. እነዚያ ጥመትን በቅንነት፣ ቅጣትንም በምሕረት የገዙ ናቸው፤ በአላት ላይም ምን ታጋሽ አደረጋቸው!

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

176. ይህ (ቅጣት) አላህ መጽሐፍን (ቁርአንን) በእውነት ያወረደ በመኾኑ ምክንያት (እና እርሱን በመከዳቸው) ነው፤ እነዚያም በመጽሐፉ የተለያዩት (ከእውነት) በራቀ ጭቅጭቅ ውስጥ ናቸው።

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

በርካታ ሰዎች የማያውቋቸው ተመሳሳይ ነገሮች አሉ። ከነዚህ ተመሳሳይ (አሻሚ) ነገሮች ራሱን የጠበቀ (ሰው) በእርግጥ ሃይማኖቱንና የራሱን ክብር ጠብቋል። በነዚህ ተመሳሳይ (አሻሚ) ነገሮች ላይ የወደቀ ሰው፣ በእርግጥ ሐራም ነገር ላይ ወድቋል። የእርሱም ምሳሌ ከብቶቹን በሌላ ሰው ክልል ውስጥ እንደሚያሰማራና አንድ ቀን ተጠያቂ እንደሚሆን እረኛ ነው። (ሕዝቦች ሆይ!) ተጠንቀቁ። ለማንኛውም ንጉስ የራሱ ክልል አለው፤ የአላህ ክልል ደግሞ፣ ክልክል ደረጋቸው ነገሮች ናቸው። (ሕዝቦች ሆይ!) ተጠንቀቁ! በሰውነት ውስጥ ቁራጭ ስጋ አለች። ይህች ስጋ ከተስተካከለች ሰውነት በሙሉ የተስተካከለ ይሆናል። (እሷ) ከተበላሸች መላ ሰውነትም እንዲሁ ይበላሻል። ይህች ቁራጭ ስጋ ልብ ነችና (ሕዝቦች ሆይ!) ተጠንቀቁ!» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

177. መልካም ስራ (ለሰላት) ፊቶቻችሁን ወደ ምስራቅና ወደ ምዕራብ አቅጣጫ ማዞር አይደለም፤ ግን መልካም ስራ በአላህና በመጨረሻው ቀን፣ በመላእክቶችም፣ በመጻሕፍትም፣ በነቢያትም ያመነ ሰው ገንዘብንም ከመውደዱ ጋር ለዝምድና ባለቤቶችና ለየቲሞች (አባታቸው ለሞተባቸው ሕጻናት)፣ ለምስኪኖችም፣ ለመንገደኞችም፣ ለለማኞችም፣ ለጫንቃዎችም (ባሪያን ማስለቀቅ) የሰጠ ሰውና ሰላትንም ደንቡን ጠብቆ የሰገደ፣ ዘካንም የሰጠ፣ ቃል ኪዳንም በገቡ ጊዜ በኪዳናቸው የሞሉ (ሰዎች ስራ) ነው፤ በችግር በበሽታና በጦርነት ጊዜም ታጋሾችን (እናወድሳለን)፤ እነዚህ እነዚያ እውነትን የያዙ ናቸው፤ እነዚያም ተጠንቃቂዎቹ እነርሱ ናቸው።

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በተገደሉ ሰዎች ማመሳሰል (በቅጣት ላይ የህግ እኩልነት) በናንተ ላይ ተጻፈ፤ ነጻ በነጻ፣ ባሪያም በባሪያ፣ ሴትም በሴት (ይገደላሉ)፤ ለርሱም (ለገዳዩ) ከወንድሙ (ከዘመዱ) (ደም) ትንሽ ነገር ምሕረት የተደረገለት ሰው (በመሐሪው ላይ ካሳውን) በመልካም መከታተል፣ ወደርሱም (ወደ መሐሪው ገዳዩ) በመልካም አካላትን መክፈል አለባቸው፤ ይህ ከጌታችሁ የሽን ማቃለልና እዝነት ነው፤ ከዚህም በኋላ ሕግን የተላለፈ ሰው ለርሱ አሳማሚ ቅጣት አለው።

يَتَّخِطُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُنِبَ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أُخِيهِ شَيْءٌ فَاَنْبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

179. ለናንተም ባለ አእምሮዎች ሆይ! በማመሳሰል (ህግ) ውስጥ ህይወት አላችሁ፤ ትጠነቀቁ ዘንድ (ገዳይን መግደል ተደነገገላችሁ)።

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَتَأْوَلِي الْأَنْبِيَاءَ لَمَّا كُنتُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

180. አንዳችሁን ሞት በመጣበት ጊዜ ሀብትን ቢተው ለወላጆችና ለቅርብ ዘመዶች በበጎ መናዘዝ በናንተ ላይ ተጻፈ፤ (ይህ) በጥንቁቆቹ ላይ እርግጠኛ ድንጋጌ ተደነገገ። (ይህ አንቀፅ በውርስ

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

አንቀጾች ተሸርአል)

عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

181. (ኑዛዜውን) ከሰማውም በኋላ የለወጠው ሰው ኃጢአቱ በነዚያ በሚለውጡት ላይ ብቻ ነው፤ አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነውና።

فَمَنْ بَدَلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَأِنَّمَا إِتْمَعَهُ عَلَى الَّذِينَ يَبْدُلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

182. ከተናዛገርም በኩል (ከእውነት) መዘንበልን ወይም (ከሚሰ) (በመጨመር) ኃጢአትን ያወቀና በመካከላቸው ያስታረቀ ሰው በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም፤ አላህ በጣም መሐሪ አዛኝ ነውና።

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِنْمَاءً فَاصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٧﴾

183. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ጸም በነዚያ ከናንተ በፊት በነበሩት (ሕዝቦች) ላይ እንደ ተጻፈ በናንተም ላይ ተጻፈ (ተደነገገ) ልትጠነቀቁ ይከጀላልና።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٧٨﴾

184. የተቆጠሩን ቀኖች (ጸ-መ-): ከናንተም ውስጥ በሽተኛ ወይም በጉዞ ላይ የሆነ ሰው ከሌሎች ቀኖች ቁጥሮችን መጸም አለበት፤ በነዚያም ጸምን በማይችሉት ላይ (ለምሳሌ በጣም የሽመገለ ሰው) ቤዛ ድኻን ማብላት አለባቸው፤ (ቤዛን በመጨመር) መልካምንም ስራ የፈቀደ ሰው እርሱ (ፈቅዶ መጨመሩ) ለርሱ በላጭ ነው፤ መጸማችሁም ለናንተ የበለጠ ነው፤ የምታውቁ ብትኾኑ (ትመርጡታላችሁ)።

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامٍ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

185. (እንድትጻሙ የተጻፈባችሁ) ያ በርሱ ውስጥ ለሰዎች መሪ፤ ከቅን መንገድና (እውነትን ከውሸት) ከሚለዩም ገላጮች (አንቀጾች) ሲኾን ቁርአን የተወረደበት የረመዳን ወር ነው፤ ከናንተም ወሩን ያገኘ (ጨረቃውን ያዩ) ሰው ይጻመው፤ በሽተኛ ወይም በጉዞ ላይ የሆነም ሰው ከሌሎች ቀኖች ቁጥሮችን (በልኩ) መጸም አለበት፤ አላህ በናንተ ገሩን (ነገር) ይሻል፤ በናንተም ችግሩን አይሻም፤ ቁጥሮችንም ልትሞሉ አላህንም ቅኑን መንገድ ስለመራችሁ ታከብሩትና ታመሰግኑት

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ

ዘንድ(ይህን ደነገግንላችሁ)።¹

الْمَسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتَكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٦٥﴾

186. ባርጅም ከኔ በጠየቁህ ጊዜ (ሙሃመድ ሆይ እንዲህ በላቸው)፡- እኔ ቅርብ ነኝ፤ የለማኝን ጸሎት በለመነኝ ጊዜ እቀበለዋለሁ፤ ስለዚህ ለኔ ይታዘዙ፤ በኔም ይመኑ፤ እነሱ ሊመሩ ይከጀላልና።

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٦٦﴾

187. በጸም ሌሊት ወደ ሌቶቻችሁ መድረስ ለናንተ ተፈቀደላችሁ፤ እነርሱ ለናንተ ልብሶች ናቸው፤ እናንተም ለነርሱ ልብሶች ናችሁ፤ አላህ እናንተ

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِيَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ

1. ጠልሐ ኢብኑ ዑባይዱላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ከእለታት አንድ ቀን አንድ ፀጉሩ የተንጨባረረ ገበሬ ወደ አላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ዘንድ መጣና፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ከሰላት ውስጥ አላህ በኔ ላይ ግዴታ ያደረገብኝን ይንገሩኝ» አላቸው። እሳቸውም፣ «አንተ በፍላጎት ከምትሰግዳቸው በስተቀር (ግዴታዎቹ) አምስት ወቅት ሰላቶች ናቸው» አሉት። እንደገና «ከፆም ውስጥ አላህ በኔ ላይ ግዴታ ያደረገውን ይንገሩኝ» አላቸው። እሳቸውም «በራስህ ፍላጎት ከምትፆመው በስተቀር የረመዳን ወር ፆም ነው» አሉት። አሁንም «ከምፅዋት (ዘካ) ውስጥ አላህ በኔ ላይ ግዴታ ያደረገውን ይንገሩኝ» አላቸው። እሳቸውም የኢስላምን ድንጋጌዎች በሙሉ ነገሩት። ሰውዬውም «ባክበረህ ጌታ እምላለሁ! ግዴታ ከሆነብኝ ውጭ ሌላ በፍላጎት አልፈፅምም።ከነርሱ ላይም ምንም አላንድልም» አለ። የአላህ መልዕክተኛም «በእርግጥ እውነት ተናግሮ ከሆነ መድሀን አግኝቷል ወይም እውነት ተናግሮ ከሆነ ጅነት ገብቷል» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ፆም ጋሻ (መከታ) ነው። ከመከላችሁ አንዱ ፆመኛ ከሆነ ከሚስቱ ጋር ግብረ ስጋ ግንኙነት አያድርግ፤ ፀያፍ ቃላትን አይናገር፤ ፀያፍ ተግባራትንም አይፈፅም። አንድ ሰው ከመታው ወይም ከሰደበው ተሰለት ጊዜ እኔ ፆመኛ ነኝ ይበል። ነፍሴ በእጁ በሆነችው ጌታ እምላለሁ፤ የፆመኛ አፍ ሽታ አላህ ዘንድ ከሚስክ (ግሩም መዓዛ ያለውነገር) ይበልጣል። (አላህ አንድን ፆመኛ ሰው አስመልክቶ እንዲህ ብሏል) ፆምግቡን፣ መጠጡንና ወሲባዊ ስሜቱን ለኔ ሲል ትቷል። ፆም ለኔ ነው፤ እኔም ነኝ ምንዳውን የምሰጠው የመልካም ስራ ምንዳ በዚህ ወር(በረመዳን) አስር እጥፍ ነው። » (ቡኻሪ ዘግበውታል)

አቡ ሁረይራ እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡- «ሀሰት ንግግርና መጥፎ ተግባራትን መፈፀምን ያልተወ ሰው፣ ለአላህ ይህ ሰው ምግቡን መጠጡንና ስጋዊ ስሜቱን በመተዉ ጉዳይ አይናረውም» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ነፍሶቻችሁን የምትበድሉ መኾናችሁን ዐወቀ፤ በናንተም ላይ ተመለሰላችሁ፤ (ጸጸታችሁን ተቀበሉ።) ከናንተም ይቅርታ አደረገ፤ አሁን ተገናኙዋቸው፤ አላህም ለናንተ የጸፈላችሁን ነገር (ልጅን) ፈልጉ፤ ከጎህ የኾነው ነጩ ክርም ከጥቁሩ ክር (ከሌሊት ጨለማ) ለናንተ እስከሚገልጽላችሁ ድረስ ብሉ፤ ጠጡም፤ ከዚያም ጸምን እስከ ሌሊቱ (ፀሃይ መግቢያ) ድረስ ሙሉ እናንተም በመስጂዶች ተቀማጮች ስትኾኑ አትገናኙዋቸው፤ ይህች የአላህ ሕግጋት ናትና (ለመተላለፍ) አትቅረቧት፤ እንደዚሁ አላህ እንቀጽኖን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህርቶች፣ ህጎች፣ ሀጋዊና ህገወጥ ነገሮች፣ የአላህ ድንበሮችና ትዕዛዞች) ለሰዎች ያብራራል፤ እነርሱ (የተከለከሉትን) ሊጠነቀቁ ይከጀላልና፤

188. ገንዘቦቻችሁንም በመካከላችሁ በከንቱ (ያለ አግባብ) አትብሉ፤ እናንተም የምታውቁ ስትኾኑ ከሰዎች ገንዘቦች ክፍልን በኃጢአት ትብሉ ዘንድ ወደ ጻዮች አትጣሏት።

189. (ሙሐመድ ሆይ!) ከሰጋ ጨረቆች (መለዋወጥ) ይጠይቁሃል፤ እነርሱ ለሰዎች ጥቅም ለሐጅም (ማወቂያ) ጊዜያት (ምልክቶች) ናቸው በላቸው፤ መልካም ስራም ቤቶችን ከጀርባዎቻቸው በመምጣታችሁ አይደለም፤ ግን የመልካም ስራ ባለቤት የተጠነቀቀ ሰው ነው፤ ቤቶችንም ከደጃፎቻቸው (ከበሮቻቸው) በኩል ግቡ፤ አላህንም ፍሩ ልትድኑ ይከጀላልና (በላቸው)።

190. እነዚያንም የሚጋደሉዋችሁን (ከሐዲዎች) በአላህ መንገድ ተጋደሉ፤ ወሰንንም አትለፉ፤

لِيَأْسُ لَهُنَّ عَلِيمُ اللَّهِ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَحْتَاوُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْتَنَ بَشَرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَأَشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا أَصِيَامَ إِلَى النَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

﴿١٩٠﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحُجَّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩١﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ

አላህ ወሰን አላፊዎችን አይወድምና።¹

يَقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَقْدُوا إِت

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

191. ባገኛችኋቸውም ስፍራ ሁሉ ግደሉዎቸው፤ ከአውጧችሁም ስፍራ አውጧቸው፤ መከራም (በክልክሉ ወራት ከአገር መባረር) ከመግደል ይበልጥ የበረታች ናት፤ በተከበረው መስጴድም ዘንድ በርሱ ውስጥ እስከሚገደሉዎችሁ ድረስ አትገደሉዎቸው፤ ቢገደሏችሁም ግደሉዎቸው፤ የከሐዲዎች ቅጣት እንደዚህ ነው።

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ وَالْفَنَاءُ أَشَدُّ مِنْ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوَكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩١﴾

1. ዐብደላህ ኢብን መስዕድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛን (ሰ.ዐ.ወ) «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! መልካም ስራዎች ምንድን ናቸው?» ስል ጠየቅኳቸው። እሳቸውም «ሶሳቶችን በጊዜያቸው መስገድ» አሉኝ። እኔም እንደገና «ከዚህ ሌላስ?» ስል ጠየቅኳቸው። «ለወላጆች ቅንና ታዛዥ መሆን» አሉኝ። አሁንም «ከዚህ ሌላስ?» ስል ጠየቅኳቸው። «በአላህ መንገድ ላይ የሚደረግ ትግል» ብለው መለሱልኝ። ከዚያ በኋላ የአላህ መልዕክተኛን (ሰ.ዐ.ወ) ሌላ ጥያቄ አልጠየቅኳቸውም፡ ፡ እንደው ተጨማሪ ሌላ ጥያቄዎችን ብጠይቃቸው ኖሮ፣ በርካታ ነገሮችን ይነግሩኝ ነበር።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ በክር (ረ.ዐ) በእርድ ቀን በዙል ሒጃ አስረኛው ቀን ላይ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ኹጥባ (ዲስኩር) አደረጉልን አሉ። ረሱልም ታዳሚዎቹን እንዲህም ሲሉ ጠየቁ፡ «ይህ የዛሬው ቀን ምን ቀን እንደሆነ ታውቃላችሁን?» እኛም «አላህና መልዕክተኛው ከእኛ በበለጠ ያውቁታል» አልን። እኛ ለዚህ ቀን ሌላ ስያሜ ይሰጡታል ብለን እስከምናስብ ድረስ ዝም አሉና «የእርድ ቀን አይደለምን?» በማለት ጠየቁን። እኛም «አዎን! ነው» አልናቸው። አሁንም በድጋሚ ይህ የትኛው ወር ነው?» ሲሉ ጠየቁን። እኛም «አላህና መልዕክተኛው በተሻለ ያውቁታል» አልናቸው። እኛ ለዚህ ወር ሌላ ስያሜ ይሰጡታል ብለን እስከምናስብ ድረስ ዝም አሉና «ይህ የዙል ሒጃ ወር አይደለምን?» በማለት ጠየቁ። እኛም «አዎን! ነው» አልናቸው። እሳቸውም እንደገና «ይህች ከተማ ማነች?» በማለት ጠየቁ። እኛም «አላህና መልዕክተኛው በበለጠ ያውቃሉ» አልናቸው። እኛ ለዚች ከተማ ሌላ ስያሜ ይሰጧታል ብለን እስከምናስብ ድረስ ዝም አሉና «ይህች ቅዱስ የሆነች (መካ) ከተማ አይደለችምን?» በማለት ጠየቁ። እኛም «አዎን! ነች» አልን። አያይዘውም «ልክ እንደ ዛሬዋ ቀናችሁ፤ በዚህ በናንተ ወራችሁ፤ በዚህች ቅዱስ በሆነችው ከተማችሁ ደማችሁና ንብረቶቻችሁ (በሌላው ላይ) ከጌታችሁ ጋር እስከምትገናኙ ድረስ የተቀደሱ ናቸው። (ሕዝቦች ሆይ!) የአላህን መልዕክት (ለናንተ) አድርሻለሁን?» አሉ። ሰዎቹም «አዎን» አሉ። «ጌታዬ ሆይ! ምስክር ሁን! ይህን (መልዕክት) የታደመ ሰው ላልታደመው ያድርስ። ምናልባትም የተላለፈለት ሰው (ከሰላሳቸው መልዕክቱ የደረሰው ሠው) አሁን ካዳመጠው ይበልጥ ትኩረት ይሰጣልና። ከኔ (ህልፈት) በኋላ አንዳችሁ ያንዳችሁን አንገት የምትመታቱ ሆናችሁ ወደ ከሀደት ከመመለስ ተጠንቀቁ!» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

192. ቢከለክሉም አላህ መሐሪ አዛኝ ነው።

فَإِنْ أَنهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

193. ሁከት እስከማይገኝና ሃይማኖት ለአላህ ብቻ እስከሚኾን ድረስ ተጋደሉዋቸው፤ ቢከለክሉም ወሰንን ማለፍ፤ በበዳዮች ላይ እንጂ የለም (ወሰን አትለፉባቸው)።፤

وَتَلْبُؤُهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئْتَهُ وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَىٰ الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. የተከበረው ወር በተከበረው ወር አንጻር ነው፤ ክብሮችም ሁሉ ተመሳሳዮች ናቸው፤ በናንተም ላይ (በተከበረው ወር) ወሰን ያለፈባችሁን ሰው በናንተ ላይ ወሰን ባለፈው ብጤ በርሱ ላይ ወሰን እለፉበት፤ አላህንም ፍፍሩ አላህ ከሚፈሩት ጋር መኾኑንም ዕውቁ።

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ أَعَدَّىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُّوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّىٰ عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

195. በአላህም መንገድ ለግሱ በእጃቸውም (ነፍሶቻችሁን) ወደ ጥፋት አትጣሉ፤ በጎ ስራንም ስሩ፤ አላህ በጎ ስራዎችን ይወዳልና።

وَأَتَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

196. ሐጅንና ዑምራንም ለአላህ ሙሉ፤ ብትታገዱም ከሀድይ (ከመሥዋእት) የተገራውን (መሰዋት) አለባችሁ፤ ሀድዩም (ሃድይ ማለት በካኒባ ለመሰዋት የሚነዳ እንስሳ ነው) እስፍራው እስከሚደርስ ድረስ ራሶቻችሁን አትላጩ፤ ከናንተም ውስጥ በሽተኛ ወይም በራሱ ሁከት ያለበት የኾነ ሰው (ቢላጭ) ከጾም ወይም ከምጽዋት ወይም ከመስዋዕት ቤዛ አለበት፤ ጸጥታም ባገኛችሁ ጊዜ እስከ

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا رُهُ وَسَكْرًا حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذَىٰ مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ

I. ኢብኑ ዑመር (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡- «ለዎች በእርግጥ ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው ሌላ አምላክ የለም (እንዲሁም) መ-ሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ናቸው ብለው እስኪመሰክሩ፣ ሰላት እስኪሰጡና (ዘ) እስኪሰጡ ድረስ እንድዋጋቸው ታዘግርላሁ። ይህን ሁሉ ከፈጸሙ ነፍሶቻቸውንና ንብረታቸውን ከኔ ይጠብቃሉ። ከዚህ ውጭ ያለውን ጉዳዮቸውን አላህ ይተላለባቸዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ዐ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ዑምራ ተፈፀም ሌላኛው እስኪፈፀም ድረስ በሁለቱ መካከል የሚፈፀሙ ሃጢአቶች ይሰረዳሉ። በአላህ ዘንድ ተቀባይነት ያለው ሐጅም ከጅንት በስተቀር ሌላ ምንዳ የለውም» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሐጅ በዑምራ የተጣቀመ ሰው ከሀድይ የተገራውን (መሰዋት) አለበት፤ ያላገኘም ሰው ሶስትን ቀኖች በሐጅ ወራት፤ ሰባትም በተመሰሳችሁ ጊዜ መጸም አለበት፤ ይህች ሙሉ ዐሥር (ቀናት) ናት፤ ይህም (ሐግ) ቤተሰቦቹ፣ ከቅዱሱ መስጴድ አቅራቢያ ላልኾኑ ነው፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህም ቅጣተ ብርቱ መኾኑን እወቁ።

197. ሐጅ (ጊዜያቱ) የታወቁ ወሮች ናቸው፤ በነርሱም ውስጥ ሐጅን (እንዲሰራ) ነፍሱን ያስገደደ ሰው በሐጅ ውስጥ ሴትን መገናኘት፣ ማመጽም፣ ክርክርም የለም፤ ከበጎም ስራ የምትሰሩትን ሁሉ አላህ ያውቀዋል፤ ተሰነቁም፤ ከስንቅም ሁሉ በላጩ ጥንቃቄ (አላህን መፍራት) ነው፤ የአእምሮዎችም ባለቤቶች ሆይ! ፍሩኝ።

198. (በሐጅ ጊዜ በንግድ ስራ) ከጌታችሁ ትርፍን በመፈለጋችሁ በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም፤ ከዐረፋትም በጎረፋችሁ ጊዜ መሸወረልሐራም ዘንድ አላህን አውሱ፤ (ለሐጅ) ስለመራችሁም አውሱት፤ ከመምራቱ በፊትም በእርግጥ ከተሳሳቾች ነበራችሁ።

199. ከዚያም (ቁረይሾች ሆይ) ሰዎቹ ከጎረፋበት ስፍራ ጉረፉ፤ (ተመለሱ)፤ አላህንም ምሕረትን ለምኑ፤ አላህ እጅግ መሐራ አዛኝ ነውና።

تَمَنَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا جَعَّمْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

الْعِقَابِ ﴿١٩٧﴾

الْحَجِّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوفَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَكْرَرُ وَأَقَابٌ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي

الْأَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿١٩٩﴾

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

200. የሐጅ ስራዎቻችሁንም በፈጸማችሁ ጊዜ አባቶቻችሁን እንደምታወሱ ወይም ይበልጥ የበረታታን ማውሳት አላህን አውሱ፤ ከሰዎችም ውስጥ፡- ጌታችን ሆይ! በምድረዓለም መልካም ዕድልን ስጠን የሚል ሰው አለ፤ ለርሱም በመጨረሻይቱ አገር ከዕድል ምንም የለውም።

فَإِذَا فَضَيْتُهُ مَنَاسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ الْكَافِرِينَ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾

201. ከነርሱም ውስጥ፡- «ጌታችን ሆይ! በምድረ ዓለም (በዱንያ) ደግን ነገር (ጸጋን)፤ በመጨረሻይቱም አገር ደግን ነገር (ገነትን) ስጠን፤ የአሳትንም ቅጣት ጠብቀን» የሚሉ ሰዎች አሉ፤

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

202. እነዚያ ከሰሩት በጎ ስራ ለነርሱ እድል አላቸው፤ አላህም ምርመራው ፈጣን ነው።

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

203. በተቆጠሩ ቀኖችም ውስጥ (በሚና ጠጠሮችን ስትወረውሩ) አላህን አውሱ፤ በሁለት ቀኖችም ውስጥ (በመኸድ) የተቻለ ሰው በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም፤ የቆዩም ሰው በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም፤ (ይህም) አላህን ለፈራ ሰው ነው፤ አላህንም ፍሩ፤ እናንተ ወደርሱ የምትሰበሰቡ መኾናችሁንም ዕውቁ።

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. (መሐመድ ሆይ!) ከሰዎችም ውስጥ እርሱ ክርክረ ብርቱ ሲኾን በቅርቢቱ ሕይወት ንግግሩ የሚደንቅህና በልቡ ውስጥ ባለው ነገር ላይ አላህን የሚያስመስክር ሰው አለ።

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

205. (ከንተ) በዚህም ጊዜ በምድር ላይ በውስጥ ሊያበላሽና አገመራንና እንስሳዎችን ሊያጠፋ ይርጣል፤ አላህም ማበላሽትን አይወድም።

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾

206. ለርሱ (ለእንዲህ ያለው ሠው) አላህን ፍራ በተባለም ጊዜ፤ ትዕቢቱ በኃጢአት (ሰራ) ላይ ትገፋፋዋለች፤ ገሀነምም በቂው ናት፤ (እርሷም) በእርግጥ የከፋች ምንጣፍ፤ ናት።

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ إِلِيمَهَادُ ﴿٢٠٦﴾

207. ከሰዎችም ውስጥ የአላህን ውዴታ ለመፈለግ ነፍሱን የሚሸጥ ሰው አለ፤ አላህም ለባሮቹ በጣም ርኅሩህ ነው።

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

208. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ሁላችሁም ኢስላም ውስጥ ግቡ (የኢስላምን መመሪያና ህግጋት በመተግበር)፤ የሰይጣንንም እርምጃዎች አትከተሉ፤ እርሱ ለናንተ ግልጽ ጠላት ነውና።

يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

209. ግልጽ ማስረጃዎችም (ነቢዩ ሙሐመድ፣ ቁርአንና ኢስላም) ከመጡላችሁ በኋላ ብትዘነበሉ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ መኾኑን እውቁ።

فَإِن زَلَلْتُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

210. አላህ (ቅጣቱ)ና መላእክቱ ከደመና በኾኑ ጥላዎች ውስጥ ሊመጡዋቸው እንጂ አይጠባበቁም፤ ነገሩም ተፈጸመ፤ ነገሮችም ሁሉ ወደ አላህ (ለውሳኔ) ይመለሳሉ።

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

211. የእስራኤልን ልጆች ከግልጽ ተአምር ስንት እንደሰጠናቸው ጠይቃቸው፤ የአላህንም ጸጋ ከመጣችላት በኋላ የሚለወጥ ሰው አላህ ቅጣት ብርቱ ነው።

سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِلَ كَمْ ءَاتَيْنَهُم مِّنْ آيَاتٍ بَيِّنَةٍ وَمَن يُبَدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

212. ለነዚያ ለካዱት ከነዚያ ካመኑት የሚሳለቁ ሲኾኑ ቅርቢቱ ሕይወት ተሸለመችላቸው፤ እነዚያም የተጠነቀቁት በትንሣኤ ቀን ከበላያቸው ናቸው፤ አላህም ለሚሻው ሰው ያለ ግምት ይሰጣል።

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْحَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّفَقُوا فَوَقَّهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

213. ሰዎቹ ሁሉ አንድ ሕዝብ ነበሩ፤ (ተለያዩ)፤ አላህም ነቢያትን አብሳራዎችና አስፈራራዎች አድርጎ ላከ፤ ከነርሱም ጋር መጸህፍትን በሰዎቹ መካከል በዚያ በርሱ በተለያዩበት ነገር ይፈርድ ዘንድ በእውነት አወረደ፤ በርሱም (በሃይማኖት) ግልጽ አስረጃዎች ከመጡላቸው በኋላ በመካከላቸው ለቸነው ምቀኝነት እነዚያው የተሰጡት እንጂ አልተለያዩበትም፤ አላህም እነዚያን ያመነትን ሰዎች ለዚያ ከእውነት በርሱ ለተለያዩበት በናቃዱ መራቸው፤ አላህም የሚሻውን ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራል።

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ نَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾

214. በእውነቱ የነዚያ ከበፊታችሁ ያለፉት (ምእመናን መከራ) ብጤ ሳይመጣቸው ነገትን ልትገቡ ታስባላችሁን? መልክተኛውና እነዚያ ከርሱ ጋር ያመነት የአላህ እርዳታ መቼ ነው? እስከሚሉ ድረስ መከራና ጉዳት ነካቸው፤ ተርበደበዱም፤ ንቁ የአላህ እርዳታ በእርግጥ ቅርብ ነው (ተባሉም)።

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

215. (ሙሃመድ ሆይ) ምንን (ለየትኛው ሰው) እንደሚለግሱ ይጠይቁሃል፤ ከመልካም ነገር የምትለግሱት፤ ለወላጆችና ለቅርብ ዘመዶች፤ ለየተሞችም፤ ለድሆችም፤ ለመንገደኞችም ነው፤ ከበኝ ነገርም ማንኛውንም ብትሰሩ አላህ እርሱን ዐዋቂ ነው በላቸው።

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِللَّذِينَ وَاللَّذِينَ الْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

216. (ከሐዲዎችን ቅዱስ በሆነ የአላህ መንገድ ላይ) መጋደል እርሱ ለናንተ የተጠላ ሲሆን በናንተ ላይ ተጻፈ፤ አንዳች ነገርን እርሱ ለናንተ የበለጠ ሲሆን የምትጠሉት መኾናችሁ ተረጋገጠ፤ አንዳችንም ነገር እርሱ ለናንተ መጥፎ ሲሆን የምትወዱት መሆናችሁ ተረጋገጠ፤ አላህም (የሚሻላችሁን) ያውቃል ግን እናንተ አታውቁም።

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

217. ከተከበረው ወራት (በአሰላማዊ የወራት አቆጣጠር 1ኛው፣ 7ኛው፣ 11ኛውና 12ኛው ወር) በርሱ ውስጥ ከመጋደል ይጠይቁሃል፤ በላቸው፡- በርሱ ውስጥ መጋደል ታላቅ (ነጢአት) ነው፤ ግን ከአላህ መንገድ (ሰዎችን) መከላከል በርሱም መካድ ከተከበረውም መስጂድ (ማገድ) ባለቤቶቹንም ከርሱ ማውጣት አላህ ዘንድ ይበልጥ ታላቅ (ወንጀል) ነው፤ ፈተናም (ማጋራት) ከመግደል ይበልጥ ከባድ ነው፤ (ከሐዲዎች) ቢችሉ ከሃይማኖታችሁ እስከሚመልሷችሁ ድረስ የሚዋጉዋችሁ ከመሆን አይበዝኑም፤ ከናንተ ውስጥም ከሃይማኖቱ የሚመለስና እርሱም ከሐዲ ሆኖ የሚሞት ሰው እነዚያ (በጎ) ስራቸው በቅርቡቱም በመጨረሻይቱም አገር ተበላሽቻ፤ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው፤ እነርሱ በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው፡፡

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْقِتْلَةُ أَعْظَمُ مِنْ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

حَدِيدٌ ﴿٧٧﴾

218. እነዚያ ያመኑትና እነዚያም (ከአገራቸው) የተሰደዱት፣ በአላህም መንገድ ላይ የተጋደሉት እነዚያ የአላህን እዝነት ይከጅላሉ፤ አላህም እጅግ መሐሪ አዛኝ ነው፡፡

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَجِيمٌ ﴿٧٨﴾

219. ከአስከሬ መጠጥና ከቁማር ይጠይቁሃል፤ በሁለቱም ውስጥ ታላቅ ኃጢአትና ለሰዎች ጥቅሞች አሉባቸው፤ ግን ኃጢአታቸው ከጥቅማቸው በጣም ትልቅ ነው በላቸው፤ ምንን እንደሚመጸውቱም (መጠኑን) ይጠይቁሃል፤ ትርፍን (መጽውቱ) በላቸው፤ እንደዚሁ ታስተነትኑ ዘንድ አላህ ለናንተ አንቀጾችን ይገልጽላችኋል፡፡¹

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ

1. አቡ ሁረይራ እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው በላትና በዑገዝ እምላላሁ ብሎ የማለ እንደሆነ፣ (ለጥፋቱ ማካካሻ) ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም ይበል። ለጓደኛው «ና ቁማር እንጫወት» ካለው ሰደቃ ይስጥ» (ቡኻሪ ዘግበውታል)፡፡

الْمَفُوءُ كَذَلِكَ بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ
الْآيَاتِ لَمَّا كُم تَنْفَكْرُونَ ﴿١٢٠﴾

220. በቅርቡ፣ ዓለምና በመጨረሻይቱ ታስተነትኑ ዘንድ (ይገለጻላችኋል)፤ ከየቲሞችም ይጠይቁሃል፤ ለነርሱ (ገንዘባቸውን በማራባት) ማሳመር በላጭ ነው፤ ብትቀላቀላቸውም ወንድሞቻችሁ ናቸው፤ አላህም የሚያጠፋውን ከሚያበጀው (ለይቶ) ያውቃል፤ አላህም በሻ ኖሮ ባስቸገራችሁ ነበር፤ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና በላቸው።

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ
تُخَاطَبُوا فِيهِمْ فَأِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْمُفْسِدِينَ الْمُصْلِحِينَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٢١﴾

221. (በአላህ) አጋሪ የሆኑ ሴቶች እስከሚያምኑ (አላህን ብቻ እስከሚያመልኩ) ድረስ አታግቡዋቸው፤ ከአጋሪይቱ ምንም ብትደንቃችሁም እንኳ፤ ያመነችው ባሪያ በእርግጥ በላጭ ናት፤ ለአጋሪዎቹም እስከሚያምኑ ድረስ አትዳሩላቸው፤ ከአጋሪው (እታ) ምንም ቢደንቃችሁ ምእምኑ ባሪያ በላጭ ነው፤ እነዚያ (አጋሪዎች) ወደ እሳት ይጣራሉ፤ አላህም በፈቃዱ ወደ ገነትና ወደ ምሕረት

وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا
وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ
أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ
مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ
إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ الْجَنَّةِ

ኢብን ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በዚህ ምድር ላይ እስካሁን መጠጦችን ጠጥቶ፣ ንስሃ (ተውባ) የማያደርግ ሰው ነገ በመጨረሻ ዓለም (የደንትን መጠጥ) ይከለክላል» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- (ይህንን የሰማሁት ነገርንም) ከኔ ሌላ ማንም አይነግራችሁም) «ከትንሳኤ ቀን ምልክቶች መካከል መሃይምነት ሲንሰራፋ ዕውቀት ይቀንሳል፤ ዝሙት ገሃድ ይወጣል፤ መጠጥ (በአደባባይ) ይጠጣል፤ ለሃምሳ ሴቶች አንድ ወንድ እስተዳዳሪያቸው እስከሚሆን ድረስ የወንዶች ቁጥር ይቀንሳል፤ የሴቶች ቁጥር ይበዛል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ዝሙተኛ አማኝ ሆኖ ዝሙትን አይፈፅምም። አንድ እስካሁን መጠጥን የሚጠጣ ሰው አማኝ ሆኖ መጠጥ አይጠጣም። አንድ ሌላ የሌለውን ሰው ንብረት አማኝ ሆኖ አይሰርቅም።»

ኢብን ሺሃብ ይህን አስመልክቶ እንዲህ ብለዋል፡- «ዐብዱል መሊክ ኢብን አቡበክር ኢብን ዑብዱራሕማን ኢብን ሐራሥ ኢብን ሃሻም፣ አቡ ሁረይራህን በመጥቀስ ይህን ሐዲስ አቡበክር ይነግሩኝ ነበር። ከዚህ በተጨማሪ አቡበክር «የሚሰርቅ ሰው አማኝ ሆኖ ሰዎች እየተመለከቱት አይሰርቅም» ብለዋል(ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ይጠራል፤ ሕግጋቱንም ለሰዎች ይገልጻል እነርሱ ሊገለጹ ይከጃላልና።

وَالْمَعْفِرَةَ بِإِذْنِهِ وَيَسْتَعِينُ ۗ وَإِنَّ لِالنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٣١﴾

222. ከወር አበባም ይጠይቃል፤ እርሱ የተበከለ ነው፤ ሌቶችንም በወር አበባ ጊዜ ራቋቸው፤ ንጹሕ እስከሚሾኑም ድረስ አትቀረቡቸው፤ ንጹሕ በሾኑም ጊዜ አላህ ካዘዛችሁ ስፍራ ተገናኙቸው፤ አላህ (ከኃጢአት) ተመላሾችን ይወዳል፤ ተጥራሪዎችንም ይወዳል በላቸው።

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أذى فَأَعْرَضُوا عَنِ الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٣٢﴾

223. ሌቶቻችሁ ለናንተ እርሻ ናቸው፤ እርሻችሁንም በፈለጋችሁት ኹኔታ ድረስ፤ ለነፍሳቸችሁም (መልካም ስራን) አስቀድሙ፤ አላህንም ፍሩ፤ እናንተም ተገናኝዎቹ መሆናችሁን ዕውቁ፤ ምእመናንንም (በገነት) አበስር።

يَسْأَلُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوُهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

224. መልካም እንዳትሰሩ፤ አላህንም እንዳትፈሩ፤ በሰዎችም መካከል እንዳታስታርቁ አላህን ለመሐላዎቻችሁ ግርዶ አታድርጉ፤ አላህም ሰሚ አዋቂ ነው።

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٤﴾

225. በመሐላዎቻችሁ በውድቁ (ሳታስቡ በምትምሉት) አላህ አይዛችሁም፤ ግን ልቦቻችሁ ባሰቡት ይይዛችኋል፤ አላህም በጣም መሐሪ ታጋሽ ነው።

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٣٥﴾

226. ለነዚያ ከሌቶቻቸው (ላይቀርቡ) ለሚምሉት አራትን ወሮች መጠበቅ አለባቸው (ከመሐላቸው) ቢመለሱም አላህ መሐሪ አዛኝ ነው።

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ رَبْصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣٦﴾

227. መናፍታትንም ቁርጥ አሳብ ቢያደርጉ (ይፍቱ)፤ አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٧﴾

228. የተፈቱ ሴቶችም ነፍሶቻቸውን (ከማግባት) ሦስትን ቁርአን (ሶስት ጊዜ የወር አበባ ጥራት) ይጠብቁ፤ በአላህና በመጨረሻውም ቀን የሚያምኑ ቢኾኑ አላህ በማሕፀኖቻቸው ውስጥ የፈጠረውን ሊደብቁ ለነርሱ አይፈቀድላቸውም፤ ባሎቻቸውም በዚህ ውስጥ እርቅን ቢፈልጉ በመማለሳቸው ተገቢዎች ናቸው፤ ለነርሱም (ለሴቶች) የዚያ በነርሱ ላይ ያለባቸው (ግዳድ) ብጤ በመልካም አኗኗር (በባሎቻቸው ላይ መብት) አላቸው፤ ለውንዶችም (ጣጣቸውን ስለሚሸከሙ) በነሱ ላይ ብልጫ አላቸው፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

229. ፍች ሁለት ጊዜ ነው፤ (ከዚህ በኋላ) በመልካም መያዝ ወይም በበጎ አካላትን ማሰናበት ነው፤ የአላህንም ሕግጋት አለመጠበቃቸውን ካላወቁ በስተቀር ከሰጣችኋቸው ነገር ምንንም ልትወስዱ ለናንተ (ለባሎች) አይፈቀድላችሁም፤ የአላህንም ህግጋት አለመጠበቃቸውን ብታውቁ በርሱ (ነፍሷን) በተበገርችበት ነገር በሁለቱም ላይ ኃጢአት የለም፤ ይህች የአላህ ሕግጋት ናት፤ አትተላለፏትም፤ የአላህንም ሕግጋት የሚተላለፉ እነዚያ እነርሱ በዳዮች ናቸው።¹

230. (ለሦስተኛ ጊዜ) ቢፈታትም ከዚህ በኋላ ሌላን ባል እስከምታገባ ድረስ ለርሱ አትፈቀድለትም፤ (ሁለተኛው ባል) ቢፈታትም የአላህን ሕግጋት መጠበቃቸውን ቢያውቁ በመማለሳቸው በሁለቱም ላይ ኃጢአት

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْيَبْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيُعَلِّمُنَّ أُمَّهَاتَهُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

أَطْلَقَ مَرَّتَانٍ فَاِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنَتْموهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعْيِمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُعْيِمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ طَلَّأَا أَنْ يُعْيِمَا

1. ኢብኑ ዑባይድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የእነሱ ኢብኑ ቀደስ ሚስት ወደ አላህ መልዕክተኛ ዘንድ መጥታ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! በእነሱ ኢብኑ ቀደስ ሥነ-ምግባርና ሃይማኖት ላይ አቤቱታ አላቀርብም። ነገር ግን እንደ መስሊምነቱ፣ በኢስላም ላይ ክህደትን እጠላለሁ» አለቻቸው። የአላህ መልዕክተኛም (ሰ.ዐ.ወ) «(በጥሉሽ መልክ) የሰጠሽን የአትክልት ቦታ ትመልሲለታለሽን?» አሏት። እሷም «አዎን» አለች። የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ለሚሰጡት ኢብኑ ቀደስ «ሚሰጡ ሆይ! የአትክልት ቦታህን ውሰድና አንድ ጊዜ ፍታት» አሉት። (በጥሉሽ ዘግባውታል)።

የለባቸውም፤ ይህችም የአላህ ሕግጋት ናት ለሚያውቁ ሕዝቦች ያብራራታል።

حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

231. ሴቶችን በፈታችሁና (ዲዳ) ጊዜያቸውን በደረሱ ጊዜ (ለመጨረስ በተቃረቡ ጊዜ) በመልካም ያዙዋቸው፤ (ተማለሷቸው)፤ ወይም በመልካም ሁኔታ አስናብተዋቸው፤ ለመገዳትም ወሰን ታልፋቸው ዘንድ አትያዙዋቸው፤ ይህንንም የሚሰራ ሰው ነፍሱን በእርግጥ በደለ፤ የአላህንም አንቀጾች ማላገጫ አድርጋችሁ አትያዙ፤ የአላህንም ጸጋ በናንተ ላይ ያደረገውን ከመጽሐፍ (ከቁርአን) እና ከጥበብም (ከነቢዩ ፈለግ፣ ከኢስላም መመሪያና ህግጋት) በርሱ የሚገስጸችሁ ሲኾን በናንተ ላይ ያወረደውን አስታውሱ፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ መኾኑን ዕውቁ።

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيَنْ أَجْلِهِنَّ
فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَحوهنَّ
بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِنَعْتَدُوا
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا
نَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا
يَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ
الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ بِعَظْمِكُمْ بِئِهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ ﴿١٣٢﴾

232. ሴቶችንም በፈታችሁና ጊዜያቸውን በደረሱ ጊዜ፣ በመካከላቸው በሕግ በተዋደዱ ጊዜ፣ ባሉቻቸውን ከማግባት አታስተንጉሏቸው፤ ይህ (መከልከል) ከናንተ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምን ሰው በርሱ ይገሰጽበታል፤ ይህኛው ለናንተ በላጭ ነው፤ (ከመጠርጠር) አጥሪም ነው፤ አላህም ያውቃል፤ እናንተ ግን አታውቁም።

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيَنْ أَجْلِهِنَّ فَلَا
تَعْضَلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ آزْوَاجَهُنَّ إِذَا
تَرَاضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ
بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ

يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

233. እናቶችም ልጆቻቸውን ሙሉ የኾኑት ሁለት ዓመታት ያጥቡ፤ (ይህም) ማጥባትን መሙላት ለሻ ሰው ነው፤ ለርሱም በተወለደለት (አባት) ላይ ምግባቸውና ልብሳቸው በኾሎታው ልክ አለበት፤ ነፍስ ኾሎታዋን እንጂ አትገደድም፤ ወላጇ (እናት) በልጅዋ ምክንያት ለርሱ የተወለደለትም (አባት) በልጅ ምክንያት አይጎዳዱ፤ በወራሽም ላይ እንደዚሁ ብጤ (መመገብና ማልበስ)

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِّمَ
الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَالِدِهَا

አለበት፤ (ወላጆቹ) ከሁለቱም በኾነ መዋደድና መመካከር (ልጁን ከጡት) መነጠልን ቢፈልጉ በሁለቱም ላይ ኃጢአት የለባቸውም፤ ልጆቻችሁንም ለሌሎች አጥቢዎች ማስጠባትን ብትፈልጉ ልትሰጡ የሻችሁትን በመልካም ሁኔታ በሰጣችሁ ጊዜ (በማስጠባታችሁ) በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች መኾኑን ዕወቁ፤

234. እነዚያም ከናንተ ውስጥ የሚሞቱና ሚስቶችን የሚተዉ፤ (ሚስቶቻቸው) በነፍሶቻቸው አራት ወሮች ከዐስር (ቀናት ከጋብቻ) ይታገሱ፤ ጊዜያቸውንም በጨረሱ ጊዜ በነፍሶቻቸው በታወቀ ህግ በሰሩት ነገር በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው፤

235. ሴቶችንም ከማጨት በርሱ ባሸሞራችሁበት (በተዘዋዋሪ መንገድ በገለፃችሁት) ወይም በነፍሶቻችሁ ውስጥ (ለማግባት) በደብቃችሁት በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም፤ አላህ እናንተ በእርግጥ የምታስታውሷቸው መኾናችሁን ዐወቀ፤ (ለእዚህ ማሸሞርንና ማሰብን ፈቀደላችሁ)፤ ግን በሕግ የታወቀን ንግግር የምትነጋገሩ ካልኾናችሁ በስተቀር፤ ምስጢርን (ጋብቻን) አትቃጠሩዋቸው፤ የተጻፈውም (ዒዳ) ጊዜውን እስከሚደርስ ድረስ ጋብቻን ለመዋዋል ቁርጥ ሐሳብ አታድርጉ፤ አላህም በነፍሶቻችሁ ያለውን ነገር የሚያውቅ መኾኑን ዕወቁ፤ ተጠንቀቁትም፤ አላህም መሓሪ ታጋሽ መኾኑን ዕወቁ፡፡

236. ሴቶችን ሳትነካቸው (ሳትገናኙ)፤ ወይም ለነሱ መሀርን ሳትወስነላቸው ብትፈቷቸው በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም፤ (ዳረጎት በመስጠት መፍታት

وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يُولَدُ لَهُ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوهُمَا أُولَدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِنْكُمْ وَيَدْرُونَ أَرْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَسْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَدْرُوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٦﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً

ትችላላችሁ) ጥቀሟቸውም፤ በሁብታም ላይ ችሎታው፤ በድሃም ላይ ችሎታው (አቅሙ የሚፈቅደውን መስጠት) አለበት፤ መልካም የኾነን መጥቀም በበጎ ሰሪዎች ላይ የተረጋገጠን፤ (ጥቀሟቸው)።

237. ለነርሱም መወሰንን በእርግጥ የወሰናችሁላቸው ስትኾኑ ሳትነካቸው በፊት ብተፈታቸው ካልማሩዋችሁ ወይም ያ የጋብቻው ውል በእጁ የኾነው (ባልዬው) ካልማረ በስተቀር የወሰናችሁት ግማሹ አላቸው፤ ምሕረትም ማድረጋችሁ ወደ አላህ ፍራቻ በጣም የቀረበ ነው፤ በመካከላችሁም ችሮታን አትርሱ፤ አላህ የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

238. በሶላቶች (በተለይ) በመካከለኛይቱም ሶላት ላይ ተጠባብቁ፤ ታዛዦች ኾናችሁም ለአላህ ቁሙ።¹

239. (ጠላትን) ብትፈሩም አግረኞች ወይም ጋላቢዎች ኾናችሁ (ስገዳ)፤ ጸጥተኞችም በኾናችሁ ጊዜ ታውቁት ያልነበራችሁትን እንደ አሳወቃችሁ አላህን አውሱ(ስገዳ)።²

وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٧﴾

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوَا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٨﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٩﴾
فَإِنْ خِفْتُمْ فِرَاجًا وَلَا أَوْ زَكَاةً فَادَّاءَ أَمْنًا فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የዐስርን ሶላት ሆን ብሎ ያሳለፈ ሰው፤ ልክ ቤተሰቡንና ሀብትን ንብረቱን እንዳጣ ሰው ነው።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

2. የፍራቻ ሶላትን አስመልክቶ በዛት አል-ሪቃዕ ጦርነት ላይ ከአላህ መልዕክተኛ ጋር ከሰገዱት ሰዎች ሳሊክ ኢብኑ ኸውዋት እንዳስተላለፈው፤ የተወሰነው የጦር ሃይል ከአላህ መልዕክተኛ ኋላ በሰልፍ በመቆም ሶላት ሲጀምር፤ ሌላው የጦር ሃይል ፊቱን ወደ ጠላት አቅጣጫ አዙሮ ቆሞ ነበር። የአላህ መልዕክተኛ አንድ ረከዓ ከመጀመሪያው (የጦር ኃይል) ጋር ከሰገዱ በኋላ ለሁለተኛ ረከዓ ቆሙ። ይህ የመጀመሪያው የጦር ኃይል የቀረውን አንድ ረከዓ ለብቻው ሰገዳ ሳይጨርስ ሁለተኛው የጦር ሃይል ወደ ነበረበት ቦታ ተመለሰ። ሁለተኛው የጦር ሃይል ከአላህ መልዕክተኛ ኋላ በሰልፍ በመቆም አንድ ረከዓ አብሮ ሰገደና የአላህ መልዕክተኛ ሶላታቸውን ሳያጠናቅቁ ለረዥም ጊዜ ተቀመጡ። ሁለተኛው የጦር ሃይል የቀረውን ሁለተኛ ረከዓ ሰገደና ተቀመጠ። ከዚያ የመጀመሪያው የጦር ሃይል ከሁለተኛው የጦር ሃይል ጋር ተቀላቅለው ሶላታቸውን በአንድነት አጠናቀቁ (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

240. እነዚያ ከናንተ ውስጥ የሚሞቱ (ለመሞት የቀረቡ) ሚስቶችንም የሚተዉ፤ ለሚስቶቻቸው (ከቤታቸው) የማይወጡ ሲኾኑ ዓመት ድረስ መጠቀምን ኑዛዜን (ይናዘዙ)። በፈቃዳቸው ቢወጡም በሕግ ከታወቀው ነገር በነፍሶቻቸው በሰሩት በናንተ (በሚቹ ዘመዶች ላይ ኃጢአት የለባችሁም፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው። (ይህ አንቀጽ በዚህ ምእራፍ 234 አንቀጽና በምእራፍ 4 አንቀጽ 12 ተሽሯል።)

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ
 أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى
 الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
 أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

241. ለተፈቱ ሴቶችም በችሎታ መጠን ዳረጎት(ስጦታ) አላቸው፤ አላህን ከሚፈሩ ላይ ተደንግጓል።

وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
 الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

242. እንደዚሁ አላህ አንቀጾቹን ታውቁ ዘንድ ለናንተ ያብራራላችኋል።

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

243. (ሙሀመድ ሆይ!) ወደ እነዚያ እነርሱ ብዙ ሺህ ኾነው ሞትን በመፍራት ከሀገሮቻቸው ወደ ወጡት ሰዎች ዕውቀትህ አልደረሰምን? አላህም ለነርሱ ሙቱ አላቸው፤(ሞቱም)፤ ከዚያም ሕያው አደረጋቸው፤አላህም በሰዎች ላይ ባለችሮታ ነው፤ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያመሰግኑም።

﴿٢٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
 دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
 وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾

244. በአላህም መንገድ (ሃይማኖት) ተጋደሉ፤ አላህም ሰሚ ዐዋቂ መኾኑን ዕውቁ።

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ
 اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

245. ያ ለአላህ መልካም ብድርን የሚያበድርና ለርሱ (አላህ) ብዙ እጥፎች አድርጎ የሚያነባብርለት ማነው? አላህም ይጨብጣል፤ ይዘረጋልም፤ ወደ እርሱም ትመለሳላችሁ።

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
 فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَصْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ
 يَقْبِضُ وَيَبْضُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

246. ከእስራኤል ልጆች ከሙሳ በኋላ ወደ ነበሩት ጭፍሮች ለነቢያቸው (ለሳሙኤል)፡- «ለእኛ ንጉሥን አስነሳልን በአላህ መንገድ እንዋጋለን» ባሉ ጊዜ አላየህምን? (አላወቅህምን?)፡- «መዋጋት ቢጻፍባችሁ (ቢደነገግባችሁ) አትዋጉም ይኸናል» አላቸው፤ «ከሀገሮቻችንና ከልጆቻችን የተባረርን ስንኾን በአላህ መንገድ የማንዋጋው ለኛ ምን አለን?» አሉ፤ በነርሱ ላይ መዋጋት በተጻፈባቸውም ጊዜ ከነርሱ ጥቂቶች ሲቀሩ አፈገፈጉ፤ አላህም በዳዩቸን ዐዋቂ ነው።

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ أَلَمْ نَعِثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

247. ነቢያቸውም (ሳሙኤል) ለነርሱ፡- «አላህ ሚሉትን (ሳኦልን) ንጉሥ አድርጎ በእርግጥ ላከላችሁ» አላቸው፤ (እነርሱም)፡- «እኛ ከእርሱ ይልቅ በንግስና ተገቢዎች ስንኾን፤ ከሀብትም ስፋትን ያልተሰጠ ሲኾን፤ ለርሱ በኛ ላይ እንዴት ንግስና ይኖረዋል?» አሉ፤ (ነቢያቸውም)፡- «አላህ በናንተ ላይ መረጠው፤ በዕውቀትና በአካልም ስፋትን ጨመረለት፤ አላህም ንግሥናውን ለሚሻው ሰው ይሰጣል፤ አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው» አላቸው።

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

248. ነቢያቸውም (ሳሙኤል) ለነርሱ፡- «የንግስናው ምልክት ከኔታችሁ የኾነ እርጋታ፤ የሙሳ ቤተሰብና የሃሩን ቤተሰብ ከተውትም ቅርስ በውስጡ ያለበት መላዕክት የሚሸከሙት ኾኖ ሳጥኑ ሊመጣላችሁ ነው፤ አማኞች ብትኾኑ

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ

በዚህ ለናንተ እርግጠኛ ምልክት አለ» አላቸው።¹

وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ
وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

249. ጧሉትም በሰራዊቱ (ታጅቦ) በወጣ ጊዜ፡- «አላህ በወንዝ (ውሃ) ፈታኛችሁ ነው፤ ከርሱም የጠጣ ሰው ከእኔ አይደለም፤ ያልቀመሰውም ሰው በእጁ መዝገንን የዘገነ ሰው ብቻ ሲቀር እርሱ ከኔ ነው» አለ፤ ከእርሱም ጥቂቶች ሲቀሩ ከርሱ ጠጡ፤ እርሱና እነዚያም ከርሱ ጋር ያመኑት (ወንዙን) ባለፉት ጊዜ፡- «ጃሉትንና ሠራዊቱን በመዋጋት ለኛ ዛሬ ችሎታ የለንም» አሉት፤ እነዚያ እነርሱ አላህን ተገናኚዎች መኾናቸውን የሚያረጋግጡት፡- «ከጥቂት ጭፍራ በአላህ ፈቃድ ብዙን ጭፍራ ያሸነፈ ብዙ ነው፤ አላህም ከታጋሾች ጋር ነው» አሉ።

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ
إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ
شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ
عُرِفَ بِيَدِهِ ۖ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
مِّنْهُمْ ۖ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۗ قَالَ
الَّذِينَ يَطْنُونَ أَنَّهُمْ مُّلتَفُوا
اللَّهُ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ
غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ ۖ يَآذِنُ اللَّهُ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّٰلِحِينَ ﴿١٥٩﴾

250. ለጃሉትና ለሰራዊቱ በተሰለፉም ጊዜ፡- «ጌታችን ሆይ! በእኛ ላይ ትዕግስትን አንባቧል፤ ጫማዎቻችንንም አደላድል (በአቋማችን ዕናትን ስጠን)፤ በከላዲያን ሕዝቦችም ላይ እርዳን» አሉ።

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالُوا رَبِّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَكَيْتْ أَفْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٦٠﴾

1. አል-ብራክ (ፈ.ዐ) እንዲህ ብሏል፡-አንድ ሰው ከጎኑ በሁለት እስር የታሰረ ፈረሱ ባለበት የአል-ህልን ምዕራፍ ያነብ ነበር። በአጋጣሚ ደመና ሸፈነው። ቀስ በቀስም ደመናው በጣም እየቀረበው መጣ። ፈረሱም በሁኔታው ይደነብር ጀመር። ይህ ሰው በነጋታው ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) መጣና ያጋጠመውን ሁኔታ ተረከላቸው። አላቸውም «ያች በቁርአን መነበብ (ጊዜ) የምትወርድ የልብ እርጋታ ነች» አሉት።

251. በአላህም ፈቃድ ድል መታቸው፤ ዳውድም ጃሉትን (ዳዊትም ጎልደድን) ገደለ፤ ንግሥናንና ጥበብንም (ነቢይነትን) አላህ ሰጠው፤ ከሚሻውም ነገር ሁሉ አሳወቀው፤ አላህም ሰዎችን ከፊላቸውን በከፊሉ መመለሱ ባልነበረ ኖሮ፤ ምድር በተበላሸች ነበር፤ ግን አላህ በዓለማት ላይ የችሮታ ባለቤት ነው።

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

252. (ሙሃመድ ሆይ) እነዚህ (አንቀጾች) በእውነት በአንተ ላይ የምናነባቸው ሲኾኑ የአላህ አንቀጾች ናቸው፤ አንተም በእርግጥ ከመልዕክተኞቹ ነህ።¹

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

1. ጃበር ኢብኑ ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከኔ በፊት በነበሩ (መልዕክተኞች) ያልተሰጡ አምስት ነገሮች ተሰጥተዋል፡-

- 1. የአንድ ወር ጊዜ የሚፈጅ ርቀት ላይ የሚገኙ ጠላቶችን በማሸበር ድል እንዳደርግ።
- 2. መሬት ንፁህና መስገጃ ተደርጋልኛለች። ስለዚህ ማንኛውም የኔ ተከታይ በሰላት ወቅት በማንኛውም ቦታ መስገድ ይችላል።
- 3. ምርኮ ለኔ ፍቅር (ሐላል) ተደርጎልኛል። ከኔ በፊት በነበሩት ላይ ግን ፍፁም ክልክል ነበር።
- 4. የአማላጅነት መብት (በትንሳኤ ቀን) ተሰጥተዋል።
- 5. እያንዳንዱ ነቢይ ወደ ሕዝቡ ብቻ ሲላክ፣ እኔ ግን ለህዝቦች በሙሉ ተልኬያለሁ።። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

እቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በእኔና ከኔ በፊት በነበሩት ነቢያት መካከል ያለው መመሳሰል ልክ አንድ ሰው ቤት ሰርቶ ካሳመረው በኋላ በጥግ በኩል እንደተዋት አንዲት ጡብ (ክፍተት) ነው። ይህ ቤት ሰዎች እየተዟዟሉትና እየተደነቁበት ምናል ይህችን (ቦታ) ጡብ ብታስቀምጥበት! ይሉታል። ይህቺ ጡብ እኔ ነኝ። እኔ የነቢያት መደምደሚያ ነኝ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ኢብኑ መስዑድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ልክ ነቢይ (ሰ.ዐ.ወ) ከነቢያት መካከል አንዱ ነቢይ፣ ሕዝቦቹ ደብድበውትና አድምተውት ሳለ ከፊቱ ላይ ደሙን እየጠረገ፣ «ንታዩ ሆይ! ለሕዝቦቼ ምህረቱን ለግሳቸው በእርግጥ እነሱ አያውቁምና» ስላለ ነቢይ ሲናገሩ (በዓይነ ህልናዩ) የምመለከታቸው ይመስለኛል። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ዓኢሻና ኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ለመሞት በተቃረቡበት ወቅት አልጋ ላይ ተኝተው ሳለ፣ ትኩሳት ሲሰማቸው ፈታቸው ላይ ቱራጭ ጨርቅ አደረጉ። ትኩሳቱ ትንሽ በረድ ሲልላቸው ጨርቁን ከፊታቸው ላይ

አንስተው እንዲህ አለ:- «የአላህ እርግማን በአይሁዳዊያንና በክርስቲያኖች ላይ ይሁን። እነሱም የነቢያታቸውን መቃብሮች ማምለከያ ሥፍራ አደረጉባቸው።» በዚህም ነቢያዊ ንግግራቸው አይሁዳዊያንና ክርስቲያኖች ከፈፀሙት ተግባር ሙስሊሞችን ያስጠነቅቁ ነበር።

አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «የእስራኤልን ሕዝቦች ነቢያት ይመሯቸው ነበር። አንድ ነቢይ ሲሞት ሌላ ነቢይ ይተካው ነበር። በእርግጥ ከእኔ በኋላ ነቢይ የለም። ነገር ግን የእኔ ምትክ ሃላፊዎች ቁጥራቸው የበዛ ሆነው ይመጣሉ።» ሶላሳዎችም «ታዲያ! በምን ያዙናል?» ብለው ጠየቋቸው። እሳቸውም «አንድ በአንድ ቃል ኪዳን ፈፀሙ። መብቶቻቸውን ጠብቁ። አላህም በእርግጥ በሰጣቸው ኃላፊነት ይጠይቃቸዋል።» (ቡኅሪ ዘግበውታል)።

253. እነዚህን መልዕክተኞች ከፊላቸውን ከከፊላቸው አስበለጥን፤ ከነርሱ ውስጥ አላህ ያነጋገረው አለ፤ ከፊሎቻቸውንም በደረጃዎች ከፍ አደረገ፤ የመርዮምን ልጅ ዒላንም ግልጽ ታምራትን ሰጠነው፤ በቅዱሱ መንፈስም (በጁብሪል) አበረታነው፤ አላህም በሻ ኖሮ እነዚያ ከነርሱ (ከመልዕክተኞቹ) በኋላ የነበሩት ግልጽ ታምራት ከመጡላቸው በኋላ ባልተጋደሉ ነበር፤ ግን ተለያዩ፤ ከነርሱም ውስጥ ያመነ ሰው አለ፤ ከነርሱም ውስጥ የነደ ሰው አለ፤ አላህም በሻ ኖሮ ባልተዋጉ (ባልተለያዩ) ነበር፤ ግን አላህ የሚሻውን ይሰራል።

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

254. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በርሱ ውስጥ ሽያጭ(መበዠት)፣ ወዳድነትም፣ ምልጃም የሌለበት ቀን ከመምጣቱ በፊት ከሰጠናችሁ ነገር ለግሱ፤ ከሐዲዎችም በዳዩቹ እነርሱ ናቸው።

يَتَّيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفُسُومَا رَزَقْتَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

255. አላህ ከእርሱ በቀር ሌላ (የሚያመልኩት) አምላክ የለም፤ (ዘላለም) ሕያው ራሱን ቻይ ነው፤ ማንንላጀትም፣ እንቅልፍም አትይዘውም፤ በሰማያት ውስጥና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው፤ ያ እርሱ ዘንድ በፈቃዱ በ.ኾን እንጂ፣ የሚያማልድ ማነው? (ከፍጡሮች) በፊታቸው ያለውንና ከኋላቸው ያለውን ሁሉ ያውቃል፤ በሻውም ነገር እንጂ ከዕውቀቱ በምንም ነገር አያካብቡም (አያውቁም)፤ መንበሩ ሰማያትንና ምድርን ሰፋ፣ ጥበቃቸውም አያቅተውም፤ እርሱም

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ

የሁሉ በላይ ታላቅ ነው።¹

256. በሃይማኖት ማስገደድ የለም፤ ቅኑ መንገድ ከጠማማው በእርግጥ ተገለጠ፤ በጣዖትም የሚክድና በአላህ የሚያምን ሰው ለርሷ መበጠስ የሌላትን ጠንካራ ዘለበት በእርግጥ ጨበጠ፤ አላህም ሰማ ዐዋቂ ነው።

257. አላህ የነዚያ ያመኑት ሰዎች ረዳት (ጠባቂ) ነው፤ ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣቸዋል፤ እነዚያም የካዱት ረዳቶቻቸው ጣዖታት ናቸው፤ ከብርሃን ወደ ጨለማዎች ያወጧቸዋል (ይወስዷቸዋል)፤ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው፤ እነርሱ በውስጣ ዘውታሪዎች ናቸው።

258. ወደዚያ አላህ ንግስናን ስለሰጠው ኢብራሂምን በጌታው ነገር ወደ ተከራከረው ሰው (ወደ ነምሩድ ወይም ሐሙራቢ) አላየህምን? ኢብራሂም፤ «ጌታዬ ያ ህያው የሚያደርግና የሚገድል ነው» ባለ ጊዜ እኔ ህያው አደርጋለሁ፤ እገድላለሁም አለ፤ ኢብራሂም፡-«አላህ ፀሐይን ከምስራቅ

حَفِظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ ءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) በረመዳን ወር የተሰበሰበውን ዘካ እንደጠብቅ አዘዙኝ። ከእሱታት አንድ ቀን አንድ ሰው እኔ ዘንድ መጣና እህል መስረቅ ጀመረ።እኔ ያዝኩትና «ወደ አላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እወስድሃለሁ» አልኩት።እሱም፤ «እባክህ ወደ አላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) አትውሰድኝ የሚጠቅምህን የተወሰኑ ቃላትን እነግርሃለሁ።(ለመተኛት)ወደ አልጋህ ስትሄድ የአያተል ኩርሲይን አንቀፅ (አልበቀራ፣255) አንብብ። ከዚያ በኋላ ከአላህ በኩል ያን ሌሊት ጥበቃ ይደረግልሃል። ሰይጣን (ዲያብሎስም) እስኪነጋ ድረስ ሲጠጋህ አይችልም» አለኝ። የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ክስተቱን ከሰሙ በኋላ እንዲህ አሉኝ፡- «ያ በምሽት ወዳንተ የመጣው እውነት ነግርሃል።እንዲሁም እሱ ውሸታም ነው፤እሱም ሰይጣን ነው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

በኩል ያመጣል (አንተ) ከምዕራብ በኩል አምጣት» አለው፤ ያም የካደው ሰው ሞለለ፤ (መልስ አጣ) አላህም በዳዩኝ ህዝቦችን አይመራም።

الْمَشْرِقِ قَاتٍ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

259. ወይም ያንን በከተማ ላይ እርሷ በጣራዎች ላይ የወደቀች ስትኾን ያለፈውን ሰው ብጤ (አላህምን?)፡- «ይህችን (ከተማ) ከሞተች በኋላ አላህ እንዴት ሕያው ያደርጋታል?» አለ፤ አላህም ገደለው፤ መቶ ዓመትን (አቆየውም)፤ ከዚያም አስነሳው፡- ምን ያህል ቆየህ? አለው፤ «አንድ ቀን ወይም የቀንን ከፊል ቆየሁ» አለ፤ አይደለም መቶን ዓመት ቆየህ፤ ወደ ምግብህና ወደ መጠጥህም ያልተለወጠ ሲኾን ተመልከት፤ ወደ አሁንም ተመልከት፤ ለሰዎችም አስረጅ እናደርግህ ዘንድ (ይህንን ስራን)፤ ወደ ዐዕሞቹም እንዴት እንደምናስነሳት ከዚያም ሥጋን እንደምናለብሳት ተመልከት አለው፤ ለርሱም (በማየት) በተገለጸለት ጊዜ፡- አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ መኾኑን ዐውቃለሁ አለ።

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ
عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا قَالَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا
أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتُ مِائَةَ
عَامٍ فَأَنْظَرُ إِلَىٰ طَعَامِكَ
وَسَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَأَنْظَرُ إِلَىٰ
حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَأَنْظَرُ إِلَىٰ الْعِظَامِ
كَيْفَ نُنشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا
لِحَمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٤﴾

260. ኢብራሂምም ጌታዬ ሆይ! «ሙታንን እንዴት ህያው እንደምታደርግ አሳዎኝ» ባለ ጊዜ (አስታውስ፤ አላህ)፡- አላህምን? አለው፤ «አይደለም (አምኛለሁ)፤ ግን ልቤ እንዲረጋ ነው» አለ፤ (አላህም)፡- ከበራሪዎች (ከወፎች) አራትን ያዝ፤ ወደ አንተም ሰብስባቸው፤ (ቆራርጣቸውም)፤ ከዚያም በየኮረብታው ሁሉ ላይ ከነርሱ ቁራጭን አድርግ፤ ከዚያም ጥራቸው፤ ፈጥነው ይመጡሃል እና፤ አላህም አሸናፊ ጥበብኛ መኾኑን ዕውቅ አለው።

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ
تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمُتُومِينَ قَالَ بَلَىٰ
وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكَ قَالَ فَاخُذْ
أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ
اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٥﴾

261. የእነዚያ ገንዘቦቻቸውን በአላህ መንገድ የሚለግሱ ሰዎች (ልግስና) ምሳሌ በየዘለላው ሁሉ መቶ ቅንጣት ያለባቸውን ሰባት ዘለላዎች እንደ አበቀሶች አንዲት ቅንጣት ብጤ ነው፤ አላህም ለሚሻው ሰው (ከዚህ በላይ) ያነባብራል፤ አላህም ችርታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

262. እነዚያ ገንዘቦቻቸውን በአላህ መንገድ የሚለግሱ ከዚያም የሰጡትን ነገር መመዘኛነትና ማስከፋትን የማያስከትሉ ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው፤ በነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነርሱም አያዘኑም።

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

263. መልካም ንግግርና ምሕረት ማድረግ ማስከፋት ከሚከተላት ምጽዋት በላጭ ነው፤ አላህም ተብቃቂ ታጋሽ ነው።

﴿٦٣﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

264. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንደዚያ ገንዘቡን ለሰዎች ለማሳየት ሲል እንደሚሰጠውና በአላህና በመጨረሻውም ቀን እንደማያምነው ሰው ምጽዋቶቻችሁን በመመዘኛነት በማስከፋት አታበላሹ፤ ምሳሌውም በላዩ ዐፈር እንዳለበት ለንግድ ድንጋይ ሃይለኛም ዝናብ እንዳገኘውና ምልጥ አድርጎ እንደተወው ብጤ ነው፤ ከሰሩት ነገር በምንም ላይ (ሊጠቀሙ) አይችሉም፤ አላህም ከሐዲያንን ህዝቦች አይመራም።

يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطَلُوا ۗ صَدَقَتُكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابُهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۗ لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾

265. የእነዚያም የአላህን ውዴታ ለመፈለግና ለነፍሶቻቸው (እምነትን) ለማረጋገጥ ገንዘቦቻቸውን የሚለግሱ

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ

ሰዎች ምሳሌ በተስተካከለች ከፍተኛ ስፍራ ላይ እንዳለች አትክልት ብዙ ዝናብ እንደነካት ፍሬዋንም እጥፍ ኸኖ እንደሰጠች ዝናብም ባይነካት ካፈያ እንደሚበቃት ብጤ ነው፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْثَلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٥﴾

266. (ከናንተ) አንዳችሁ ለነርሱ ከዘንባባና ከወይኖች፣ በስርዋ ወንዞች የሚፈሱባት አትክልት ልትኖረው በውስጧም ለርሱ ከየፍሬው ሁሉ ሊኖረው፣ እርጅናም ሊነካውና ለርሱ ደካማዎች ዝርያዎች ያሉት ሲኾን፣ በውስጡ እሳት ያለበት ውርጭ ሊያገኛትና ልትቃጠል ይወዳል? እንደዚሁ አላህ አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች) ለናንተ ያብራራል፤ ልታስተነትኑ ይከጀላልና።!

أَيُّودٌ أَحَدَكُمُ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضُعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٦﴾

267. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! (ሀጋዊ በሆነ መንገድ) ካፈራችሁትና ከዚያም ለናንተ ከምድር ካወጣንላችሁ ከመልካሙ ለግሱ፣ መጥፎውንም (ለመስጠት) አታስቡ፤ በርሱ ዓይኖቻችሁን ጨፍናችሁ እንጂ የማትወስዱት ስትኾኑ ከርሱ (ከመጥፎው) ትሰጣላችሁን? አላህም ተብቃቂ ምስገን መኾኑን ዕውቁ።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طِبَّتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ حَمِيدٌ ﴿٦٧﴾

268. ሰይጣን (እንዳትለግሱ) ድኸነትን ያስፈራራችኋል። በመጥፎም (በወንጀል ስራዎች፣ በዘመት) ያዛችኋል፤ አላህም ከርሱ የኸነን ምህረትና ችሮታን ይቀጥራችኋል፤ አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

السَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

1. ኢብኑ ፀመር (ረ.ዐ) እንዲህ ብለዋል፡-«ይህ የአላህን ትዕዛዝ በማክበር መልካም ስራዎችን የሚፈፅም ሰው ምሳሌ ነው። አላህ ወደዚህ ሰው ሰይጣንን ይልክና የሰራቸው መልካም ስራዎች እስኪጠፉ ድረስ ሃጢአቶችን እንዲፈፅም ያደርገዋል።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

269. ለሚሻው ሰው ጥበብን ይሰጣል፤ ጥበብንም የሚሰጥ ሰው ብዙን መልካም ነገር በአርግጥ ተሰጠ፤ የአዕምሮዎች ባለቤቶች እንጂ (ሌላው) አይገሰጽም።

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

270. ከምጽዋትም ማንኛውንም የለገላችሁትን ወይም ከሰለት የተሳሳችሁትን አላህ ያውቀዋል፤ ለበዳዮችም ከረዳቶች ምንም የላቸውም።

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾

271. ምጽዋቶችን ብትገልፁ እርሷ ምንኛ መልካም ናት፤ ብትደብድቅ ለድኾች ብትሰጧትም እርሱ ለናንተ በላጭ ነው። ከሃጢአቶቻችሁም ከናንተ ያብሳል፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

إِنْ تُبَدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ وَإِنْ تَحْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾

272. (ሙሃመድ ሆይ) እነርሱን ማቅናት በእንተ ላይ የለብህም፤ ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያቀናል፤ ከገንዘብም የምትለግሱት (ምንዳው) ለነፍሳቸችሁ ነው፤ የአላህንም ፊት (ውዴታውን) ለመፈለግ እንጂ፤ አትለግሱም፤ ከገንዘብም የምትለግሱት ሁሉ (ምንዳው) ወደናንተ ይሞላል። እናንተም አትበደሉም።

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْتُمْ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تظلمُونَ ﴿٢٧٢﴾

273. (የምትመጸውቱት) ለነዚያ በአላህ መንገድ (ለመታገል ሲሉ) ለታገዱት ድኾች ነው፤ በምድር መኼድን (መጓዝን) አይችሉም፤ (ልመናን) ከመጠበቃቸው (የተነሳ) የማያውቅ ሰው ሀብታሞች ናቸው ብሎ ይጠረጥራቸዋል፤ በምልክታቸው ያውቃቸዋል፤ ሰዎችን ኾክ ብለው አይለምኑም፤ ከገንዘብም የምትለግሱት አላህ እርሱን ዐዋቂ

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُفِ

ነው።

تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْعَوْنَ
النَّاسَ إِحْقَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

274. እነዚያ ገንዘቦቻቸውን (ለአላህ ብለው) በሌሊትና በቀን፣ በድብቅም፣ በግልጽም የሚለግሱ ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንጻቸው አላቸው፤ በነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም እነርሱም አያዝኑም።¹

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِأَيْدِي
وَالْتَهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٧﴾

275. እነዚያ አራጣን (ወለድን) የሚበሉ ያ ሰይጣን ከመንካቱ የተነሳ የሚጥለው ሰው (ከአውድቁ) እንደሚነሳ ብጤ እንጂ (ከመቃብራቸው) አይነሱም፤ ይህ እነርሱ መሸጥ የአራጣ ብጤ ብቻ ነው በማለታቸው ነው፤ ግን መሸጥን አላህ ፈቅዷል፤ አራጣንም እርም አድርጓል፤ ከጌታውም ግላጼ የመጣለትና የተከለከለ ሰው ለርሱ (ከመክልከሉ በፊት) ያለፈው አለው፤ ነገሩም ወደ አላህ ነው፤ (አራጣን ወደ መብላት) የተመለሰም ሰው እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ
إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ
الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ
اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧٨﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሰባት ሰዎችን አላህ በዚያ (ፀሐይ የስንዝር ያህል ቀርባ) ጥላ በማይኖርበት በትንሳኤ ቀን በእርሱ ጥላ ሥር ያደርጋቸዋል። (እነርሱም)፡-

1. ፍትሃዊ መሪ፣
2. አላህን በመገዛት ተግባር ላይ [ተኮትኩቱ] ያደገ ወጣት፣
3. ልቦናው ወደ መስጃድ (ዘውትር) የተንጠለጠለ ሰው፣
4. ለአላህ ሲሉ የተዋደዱና በዚያው ላይም የተለያዩ ሁለት ሰዎች፣
5. እንዲት ውብና ቆንጆ የሆኑ ሴት ሕጋዊ ያልሆነ ጾታዊ ግንኙነት (ዝመት) ከእሷ ጋር እንዲፈፀም ስትጠራው፣ ለእነ አላህን እፈራሰሁ፣ በማለት ግብጥጥን ውድቅ ያደረገ ሠው፣
6. ቀኝ እጁ ምፅዋት በሚሰጥበት ወቅት ግራ እጁ በማያደበት አኳኋን ምፅዋትን በድብቅ የሚሰጥ፣
7. አላህን ለብቻው የሚያመልክና ዓይኖቹ በእንባ የሚታጠቡ የሆነ ሰው» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

276. አላህ፤ አራጣን ያጠፋል (በረከቱን)፤ ምጽዋቶችንም ያፋፋል፤ አላህም ሃጢአተኛ ከሐዲን ሁሉ አይወድም።

يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الْمَصْدَقَاتِ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

277. እነዚያ ያመኑ፤ መልካም ስራዎችንም የሰሩ፤ ሰላትንም ያስተካከሉ፤ ዘካንም የሰጡ ለእርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው፤ በእርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነርሱም አያዝኑም።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

278. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ፤ ከአራጣም የቀረውን (ከአሁን ጀምሮ) ተዉ፤ (በእርግጥም) አማኞች እንደኾናችሁ (ተጠንቀቁ)።¹

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

279. (የታዘዘችሁትን) ባትሰሩም ከአላህና ከመልዕክተኛው በኾነች ጦር (መውጋታችሁን) ዕውቁ፤ ብትጸጹቱም ለናንተ የገንዘቦቻችሁ ዋናዎች አሏችሁ፤ አትበድሉም፤ አትበደሉምም።²

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتَمِرُوا فَلكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا
تُظْلَمُونَ

1. ዐውን ኢብኑ አቡ ጁሀይፋ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ በአንድ ወቅት አባቱ አንድ ዋግምተኛ ባሪያ ገዛና (ዋግምት የሚሰራበትን መሳሪያ ሲሰባብርበት) ተመለከትኩ። ለምን እንደሰባበረበትም ጠየኩት። እሱም (አባቱም) እንዲህ አለኝ፡- «ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) የውሻንና የደምን ዋጋ እንዳንቀበል፤ ንቅላትንና መነቀስን፤ ወለድ መብላትንና መስጠትን ከልክለዋል። እንዲሁም ምስል ቀራጭን ተራግመዋል» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ ጁሐይፋ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ አንድ ቀን ዋግምት ማድረግ ሙያው የሆነ ባሪያ ገዙና እንዲህ አለ፡- «ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) የደምንና የውሻ ዋጋን፤ እንዲሁም ከሽርሙጥና የተገኘ ገቢን መቀበል ከልክለዋል። ወለድ የሚሰላንና የሚቀበልን፤ ንቅላት የምትነቅስንና የምትነቀስን እንዲሁም ምስል ቀራጭን ተራግመዋል» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. አቡ ሰሊድ አል-ኸድሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፡- አንድ ቀን ቢላል፤ «በርኔይ» የተባለ የቴምር ዓይነት ይዞ ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) መጣ። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) «ከየት አመጣኸው?» ብለው ጠየቁት። እሱም «አንድ መናኛ (የማይረጋ) የሆነ ቴምር ነበረኝ። ሁለቱን እፍኝ በአንድ የ«በርኔይ» ቴምር ለወጥኩት። ይህን ያደረኩት ለርስዎ ሰጥቼዎት ይበሉት ዘንድ ነው» አላቸው። አላቸውም «ተጠንቀቅ! ተጠንቀቅ! ይህ በእርግጥ ወለድ ነው። በእርግጥም ወለድ ነው። ነገር ግን የተሻለ ቴምር ለመግዛት ከፈለክ፤ ይህን መናኛ ቴምር ሽጥና በገንዘቡ የተሻለውን ቴምር ግዛ» አሉት (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሰሙራ ኢብኑ ጁንዱብ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ እንዳንድ ጊዜ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ሶሐባዎቻቸውን «ከናንተ መካከል ሕልም ያየ ሰው የለምን?» ብለው ይጠይቁ ነበር። በዚህም ወቅት አላህ እንዲናገር የሻለት ሰው ሁሉ ያየውን ሕልም ይተርክ ነበር። እንደ ቀን ጠዋት ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ አለ፡- «ባለፈው ሌሊት ሁለት ሰዎች (መላዕክቶች) በሕልሜ መጡና አስነስተውኝ ጉዞህን ቀጥል አሉኝ። ከእነሱም ጋር ጉዞዬን ቀጠልኩ። በጉዟችን ላይ አንድ በጀርባው የተንጋለለ ሰውና ከላዩ ላይ የቆመበት ሌላ ሰው ጋር ደረስን። ይህ ሰው ትልቅ ቋጥኝ ተሸክሞ በጀርባው የተንጋለለው ሰው ጭንቅላት ላይ ይወረወረው ጭንቅላቱን ይፈጨዋል። ቋጥኝም ወደ ታች ሲንከባለል የወረወረው ሰው ቋጥኝን በመከተል ከያዘው በኋላ ወደተኛው ሰው ሲመለስ በጀርባው የተንጋለለው ሰው የተፈጨ ጭንቅላት ወደ ነበረበት ተመልሶ ያገኘዋል። ወደ ተንጋለለው ሰው በመመለስም መጀመሪያ ሲፈፅመው የነበረውን ተግባር አሁንም በድጋሚ ይፈፅምበታል። እኔም ለሁለቱ ሰዎች፣ ልዕልና ለአላህ ይሁን! እነዚህ ሰዎች ምንድን ናቸው? ስል ጠየቅኳቸው። ሁለቱም ሰዎች ጉዞህን ቀጥል አሉኝ። ጉዟችንን ቀጠልን። በጉዟችን ላይ አንድ በጀርባው የተንጋለለ ሰውና ከጭንቅላቱ በኩል የብረት መንጠቆ የያዘ ሰው የቆመበት ሰው ጋር ደረስን። ይህ የብረት መንጠቆ የያዘ ሰው በጀርባው የተንጋለለውን ሰው የፊት አንድ ጉን በያዘው የብረት መንጠቆ እስከ ጀርባው ድረስ ይባጥጠዋል። ከዚያም ከአፍንጫው ይጀምርና እስከ ጀርባው፣ ከዓይኖቹ ይጀምርና እስከ ጀርባው እንዲሁ ይባጥጠዋል። ይህን አንደኛውን ጉን ካጠናቀቀ በኋላ ወደ ሌላኛው የፊተኛው ጉን በመዛወር መጀመሪያ ይፈፅመው የነበረውን በዚህኛው ጉን ላይ ይፈፅማል። የፊተኛውን የፊት ጉን መባጠጡን ሳይጨርስ በፊት የተባጠጠው የፊት ጉን ወደ ቀድሞው ሁኔታ ይመለሳል። እኔም ለአላህ ልዕልና ይገባው! እነዚህ ሰዎች ምንድን ናቸው? አልኩ። ሁለቱም ሰዎች ጉዞህን ቀጥል አሉኝ። ጉዟችንን ቀጥለን ወደ አንድ ምድጃ መሰል ነገር አጠገብ ደረስን። (ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ያሉ ይመስለኛል) በውስጡ ዋይታና የሚረብሽ ድምፅ ነበረው። ወደ ውስጡም አትኩረን ተመለስኩን። በውስጡ እርቃናቸውን የሆኑ ወንዶችና ሴቶች ነበሩ። ከእነዚህ ሰዎች ሥር የአሳት ነበልባል ተነስቶ እነሱን ያገኛቸው ነበር። ይህ የአሳት ነበልባል ሲያገኛቸው በከፍተኛ ድምፅ ያለቅላሉ። እኔም እነዚህ ሰዎች ምንድን ናቸው? ብዬ ለሁለቱ ሰዎች ጠየቅኳቸው። እነሱም ጉዞህን ቀጥል አሉኝ። ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ጉዟችንን ቀጥለን አንድ እንደ ደም የቀላ ወንዝ አጠገብ ደረስን (ያሉ ይመስለኛል)። በዚህ ወንዝ ውስጥ አንድ የሚዋኝ ሰውና አንድ በወንዙ ጻርቻ ላይ ብዙ ድንጋዮችን ሰብስቦ የተቀመጠ ሰው አለ። ያ ዋና የሚዋኝ ሰው ድንጋይ ወደ ሰበሰበው ሰው ይመጣና አፉን ሲከፍትለት ድንጋይ የሰበሰበው ሰው የሰበሰባቸውን ድንጋዮች በሙሉ አፉን በከፈተው የሚዋኝ ሰው ውስጥ ይጨምራቸዋል። የሚዋኝው ሰው እንደገና መዋኝቱን ይቀጥላል። የሚዋኝው ሰው እየዋኝ ድንጋይ ወደ ሰበሰበው ሰው ሲመጣ ድንጋይ የሰበሰበው ሰው እንደገና ድንጋዮቹን በሚዋኝው ሰው አፍ ውስጥ ይጨምራቸዋል። እኔም፣ እነዚህ ሰዎች ምንድን ናቸው? ብዬ ጠየቅኳቸው። ሁለቱም ሰዎች ጉዞህን ቀጥል አሉኝ። ጉዟችንን ቀጥለን አንድ አስቀያሚ ፊት ያለውና አንተ ከዚህ በፊት አይተኸው የማታውቀው አስቀያሚ መልክ ያለው ሰው አጠገብ ደረስን። ይህ ሰው ከአጠገቡ አሳት አለ። ይህን አሳት እፍ እያለ የቀጣጥለውና ዙሪያውን ይሸከረከራል። እኔም፣ ይህ ሰው ምንድን ነው? ብዬ ጠየኩ ሁለቱ ሰዎችም ጉዞህን ቀጥል አሉኝ። ጉዟችንን ቀጥለን ወደ አንድ በጣም አረንጓዴና ሰምለም የሆነ የአትክልት ቦታ ደረስን። በዚህ ቦታ ውስጥ ሁሉም ቀለማት አሸብርቀው ይገኛሉ። መልኩን ለመመልከት የማልችለው ረዥም ሰው በዚህ አትክልት ስፍራ መሃል ላይ ቆሟል። ከሰውዬው ዙሪያ ከዚህ ቀደም አይቻቸው የማላውቃቸው ሕፃናት አሉ። ለሁለቱ ሰዎች፣ ይህ ምንድን ነው? እነዚህስ ምንድን

280. የድክነት ባለቤት የኾነም (ባለዕዳ) ሰው ቢኖር ማግኘት ድረስ ማቆየት ነው፤ (በመማር) መመጸውታችሁም ለናንተ በላጭ ነው፤ የምታውቁ ብትኾኑ (ትሰሩታላችሁ)።¹

وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۖ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ናቸው? ስል ጠየኳቸው። እነሱም «ጉዞህን ቀጥል!» አሉኝ። ጉዟችንን ቀጥለን አንድ ከዚህ በፊት እሷን የመሰለ አይቼ የማላውቃት የሆነች ትልቅ የአትክልት ስፍራ ደረስን። ሁለቱ ሰዎች ወደ ላይ ውጧ አሉኝና ወደ ላይ ወጣሁ። አብረን ወደ ላይ ወጣንና አንድ ከወርቅና ከብር ጡሶች የተገነባች ከተማ ደረስን። ወደ ከተማዋ ደጃፍ ደርሰን ደጃፉ እንዲከፈትልን ጠይቀን፤ በሩ ተከፈተልንና ወደ ውስጥ ገባን። በውስጧም አንድ ገዕታቸው አንተ ከዚህ ቀደም አይተኸው የማታውቀው የሆነ ውብ መልክ ያላቸውና አንድ ገዕታቸው ደግሞ አንተ ከዚህ በፊት አይተኸው የማታውቀው የሆነ አስጠሊታ የሆነ መልክ ያላቸው ሰዎች አገኘን። ሁለቱ ሰዎች እነዚህን ሰዎች ሂደት ራሳችሁን እዚያ ወንዝ ውስጥ ወርውሩ በማለት አዘዟቸው። በዚህች ከተማ ስር የሚፈሰና ንጣቱ እንደ ወተት የሆነ ወንዝ ነበር። እነዚህ የታዘዙት ሰዎች ወደ ወንዙ ሄደው ራሳቸውን ወርወረው ያ አስቀያሚ የነበረው ገዕታቸው ተወግዶ ከበፊቱ ባማረ ገዕታ ተመልሰው ወደኛ መጡ። ሁለቱ ሰዎችም «ይህች መኖሪያ ገነት ነች። ያ ደግሞ መኖሪያ ቤትህ ነው» አሉኝ። ዓይኖቼን ከፍ አድርጌ ስመለከት ልክ እንደ ባዘቱ ጥጥ ነጭ ደመና የመሰለ ቅጥር ግቢ ተመለከትኩ። ሁለቱ ሰዎች «የ መኖሪያ ቤትህ ነው» አሉኝ። እኔም፣ የአላህ በረከት በናንተ ላይ ይሰፈን! እስኪ እንድገባበት ተውኝ አልኳቸው። እነሱም «አሁን አይቻልም (ነገር ግን) ወደፊት ትገባበታለህ» አሉኝ። ከትናንት ሌሊት አንስቶ የሚያስገርሙ ነገሮችን ስመለከት ነበር። ይህ የተመለከትኩት ነገር ምንድን ነው? በማለት ጠየቅኳቸው። እነሱም «አሁን እኛ እንነግርሃለን። በመጀመሪያ ያ ጭንቅላቱ በቋጥኝ ድንጋይ ሲጨፈላቅ የተመለከትኩው ያ ቁርኣን ከተማረ በኋላ አንድ ቀንም አንብቦት የማያውቅና የታዘዘውንም የማይታዘዝ እንዲሁም ግዴታ የሆኑ ሰላቶችን በእንቅልፍ የሚያሳልፍ ሰው ምሳሌ ነው። ፊቱ፣ አፍንጫውና ዓይኖቹ እስከጀርባው ድረስ በብረት መንጠቅ ሲደጠጥ የነበረው ሰው፣ ከቤቱ በጠዋት ከወጣ በኋላ በብዛት ውሸት የሚያወራራ ሀሰተኛ ነገር ለመላው ዓለም የሚያሰራጭ ሰው ተምሳሌት ነው። እነዚያ በምድጃ ውስጥ የተመለከትኳቸው ወንዶችና ሴቶች ደግሞ ዝሙተኛ ወንዶችና ዝሙተኛ ሴቶች ናቸው። ያ ወንዝ ውስጥ እየዋኝ ድንጋይ የሚቅመው ሰው ወለድ የሚበላ ሰው ነው። ፣ ያ አስቀያሚ መልክ ያለው አሳቱን የሚያቀጣጥለውና በአሳቱ ዙሪያ የሚሽከረከረው የጂሃም ዘበኛ የሆነው ማሊክ ነው። በአትክልት ስፍራው ውስጥ ያየኸው በጣም ረዥሙ ሰው ኢብራሂም (ዐ.ሰ) ሲሆን በዙሪያው ያሉት ሕፃናት ደግሞ በኢሰላም ላይ ተወልደው የሞቱ ናቸው። (የሐዲሱ አስተላላፊ እንዳለው የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! የአምልኮ አጋሪዎች ልጆችም?! በማለት በግርምት ከሙስሊሞች መካከል እንዳንደቹ ጠይቀው ነበር።)...አንድ ገዕታቸው ውብ ሆኖ ሌላው ገዕታቸው ደግሞ አስቀያሚ ሆኖ የተመለከትኳቸው ሰዎች፣ እነዚያ በእርግጥ መልካም ስራን ከመጥፎ ስራ ጋር የቀላቀሉ ሲሆኑ፣ መጥፎ ስራቸውን አላህ ይቅር ብሎላቸዋል።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ለሰዎች የሚያበድር ሰው ነበር። ይህ ሰው ለአገልጋዩ የተቸገረ ሰው ስታገኝ አለፈው። ምናልባት አላህ (ወንጀሎቻችንን) ያልፍልግና ይለው ነበር። ከሞተ በኋላ አላህን አገኘና (ወንጀሎቹን) ይቅር አለለት» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

281. በርሱም ውስጥ ወደ አላህ የምትመለሱበትንና ከዚያም እነርሱ የማይበደሉ ሲሆኑ ነፍስ ሁሉ የሰራችውን ስራ የምትሞላበትን ቀን ተጠንቀቁ።

282. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ በዕዳ በተዋዋላችሁ ጊዜ ጻፉት፤ ጸሐፊም በመካከላችሁ በትክክል ይጻፍ፤ ጸሐፊም አላህ እንደ አሳወቀው መጻፍን እምቢ አይበል፤ ይጻፍም፤ ያም በርሱ ላይ ዕዳው ያለበት ሰው በቃሉ ያጽፍ፤ አላህንም ጌታውን ይፍራ፤ ከርሱም (ካለበት ዕዳ) ምንንም አያጉድል፤ ያም በርሱ ላይ ዕዳው ያለበት ቁል ወይም ደካማ ወይም በቃሉ ማፃፍን የማይችል ቢኾን ዋቢው በትክክል ያዕፍላት፤ ከወንዶቻችሁም ሁለትን ምስክሮች አስመስክሩ፤ ሁለትም ወንዶች ባይኾኑ ከምስክሮች ሲኾኑ ከምትወዷቸው የሆኑን አንድ ወንድና ሁለት ሴቶች አንደኛዎ ስትረሳ አንደኛ ይቱ ሌላዎን ታስታውሳት ዘንድ ሁለት ሴቶች (ይመስክሩ) ምስክሮችም በተጠሩ ጊዜ እምቢ አይበሉ፤ (ዕዳው) ትንሽ ወይም ትልቅ ቢኾንም እስከ ጊዜው ድረስ በምትጽፉት ከመኾን አትሰልፏቸው፤ ይኻችሁ አላህ ዘንድ በጣም ትክክል ለምስክርነትም አረጋጋጭ ላለመጠራጠራችሁም በጣም ቅርብ ነው፤ ግን በመካከላችሁ እጅ በእጅ የምትቀበሏት ንግድ ብትኾን ባትጽፉዋት በናንተ ላይ ሃጢአት የለባችሁም፤ በተሻሻላችሁም ጊዜ አስመስክሩ፤ ጸሐፊም ምስክርም (ባለ ጉዳዩ ጋር) አይጎዳዱ (ይህንን) ብትሰሩም እርሱ በናንተ (የሚጠጋ) አመፅ ነው፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህም ያሳውቃችኋል፤ አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

وَأَنْقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ إِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن رَضُوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكُنْبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَدَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا

تَكْفُرُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ
 وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ
 تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
 وَأَتَفَوْا اللَّهَ رَبِّكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٢﴾

283. በጉዞም ላይ ብትኾኑና ጸሐፊን ባታገኙ የተጨበጡ (አስተማማኝ) መተማመኛዎችን ያዙ፤ ከፊላችሁም ከፊሉን ቢያምን ያ የታመነው ሰው አደራውን ያድርስ፤ አላህንም ጌታውን ይፍራ፤ ምስክርነትንም አትደብቁ፤ የሚደብቃትም ሰው እርሱ ልቡ ሃጢአተኛ ነው። አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።¹

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا
 كَاتِبًا فَرِهْنِ مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ
 بَعْضِكُمْ بَعْضًا فُلْيُوذِ الَّذِي أُوتِئِنَ
 أَمْنَتُهُ وَلَيَتَّقِ اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا
 الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
 عَازِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

284. በሰማያት ውስጥና በምድርም ውስጥ ያለው ሁሉ የአላህ ነው። በነፍሶቻችሁ ውስጥ ያለውን ብትገልፁ ወይም ብትደብቁት አላህ በርሱ ይቆጣጠራችኋል፤ ለሚሻውም ሰው ይምራል፤ የሚሻውንም ሰው ይቀጣል፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ
 تُبَدُّوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ
 يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٤﴾

285. መልዕክተኛው ከጌታው ወደ እርሱ በተወረደው አመነ፤ ምዕምኖቹም (እንደዚሁ)፤ ሁሉም በአላህ በመላዕክቱም በመጸሐፍቱም፤ በመልክተኞቹም ከመልክተኞቹ በአንድም መካከል አንላይም (የሚሉ ሲኾኑ) አመኑ፤ ሰማን፤ ታዘዝንም፤ ጌታችን ሆይ! ምስክርነትን (እንሻለን)፤ መመለሻም ወዳንተ ብቻ ነው አሉም።

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ
 رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفِرُ
 بَيْنَ يَدَيْ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا

1. ዓሊሻ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) የተወሰነ እህል ፈልገው፣ በተወሰነ ጊዜ በሚከፈል ብድር ገዝተው፣ ጡሩራቸውን አስያዙ። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا

وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١٨٥﴾

286. አላህ ነፍሱን ከችሎታዋ በላይ አያስገድዳትም፤ ለርስዋ የሰራችው አላት። በርስዋም ላይ ያፈራችው (ነጢአት) አለባት። (በሉ):- ጌታችን ሆይ! ብንረሳም፣ ብንስትም አትያዘን፤ (አትቅጣን)፤ ጌታችን ሆይ! ከባድ ሸክምን ከኛ በፊት በነበሩት ላይ (ዩሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) እንደጫንከው፣ በኛ ላይ አትጫንብን፤ ጌታችን ሆይ! ለኛም በርሱ ችሎታ የሌለንን ነገር አታሸክመን፤ ከኛም ይቅርታ አድርግ፤ ለኛም ምስረት አድርግ፤ እዘንልንም፤ ዋቢያችን አንተ ነህና፤ በከሐዲዎች ህዝቦች ላይም እርዳን።!

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا إِنَّهُنَّ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ ﴿١٨٦﴾

1. አቡ መስዕድ አል-በድሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «ሌሊት ላይ የመጨረሻዎቹን ሁለት የበቀራ ምዕራፍ አንቀጾች ያነበበ ሠው፣ ለእሱ ያ በቂው ነው።» (በ-ኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 3፣ አል-ዲምራን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْعَمْرَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَمَ ①

1. አ.ሊ.መ (አሊ.ፍ፣ ላም፣ ሚም)፣ (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ተጠቃሽ ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን ግን አላህ ብቻ ነው የሚያውቀው።)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ②

2. አላህ ከሱ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም እሱ) ሕያው ሁሉን ነገር አስተናባሪ ነው።

زَلَّ عَلَيْكَ الْكَتَبَ بِالْحَقِّ مَصَدَقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ③

3. ከርሱ በፊት ያሉትን መጻሕፍት የሚያረጋግጥ ሲኾን መጽሐፉን (ቁርአንን) ባንተ ላይ ከፋፍሎ በእውነት አወረደ። ተውራትንና ኢንጂልንም አውርዷል።

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ④

4. (ከቁርአን) በፊት ለሰዎች መሪ አድርጎ (አወረዳቸው) ፋርቃንንም አወረደ፤ እነዚያ በአላህ ተምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የካዱ ለነርሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው፤ አላህም አሸናፊ የመበቀል ባለቤት ነው።

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑤

5. አላህ በምድርም በሰማይም ምንም ነገር በርሱ ላይ አይሰወርም።

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑥

6. እርሱ ያ በማሕፀኖች ውስጥ እንደሚሻ አድርጎ የሚቀርጸችሁ ነው። ከርሱ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም፤ አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

7. እርሱ ያ በአንተ ላይ መጽሐፉን ያወረደ ነው፤ ከርሱ (ከመጽሐፉ) ግልጽ የኾኑ አንቀጾች አሉ፤ እነሱ የመጽሐፉ መሰረቶች ናቸው፤ ሌሎችም ተመሳሳዮች አሉ፤ እነዚያም በልቦቻቸው ውስጥ ጥመት ያለባቸው ሰዎች ማሳሳትን ለመፈለግና ትችቱን ለመፈለግ ከርሱ የተመሳሰለውን ይከታተላሉ። (ትክክለኛ) ትችቱንም አላህ ብቻ እንጂ ሌላ አያውቀውም። በዕውቀትም የጠለቁት፤

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

«በርሱ ኣምነናል፤ ሁሉም ከጌታችን ዘንድ ነው» ይላሉ። የአእምሮ ባለቤቶችም እንጂ (ሌላው) አይገሰጽም።

يَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

8. (እነሱም ይላሉ):- «ጌታችን ሆይ! ቅኑን መንገድ ከመራኸን በኋላ ልቦቻችንን አታዘምብልብን፤ ከአንተ ዘንድ የኸነን ቸሮታም ለኛ ስጠን፤ አንተ በጣም ለጋስ ነህና»።

رَبَّنَا لَا تُرِخْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

9. «ጌታችን ሆይ! አንተ በርሱ (ለመምጣቱ) ጥርጥር የሌለበት በኸነ ቀን ሰውን ሁሉ ሰብሳቢ ነህ፤ ምን ጊዜም አላህ ቀጠሮውን አያፈርስምና»።

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلَفُ ﴿٩﴾

10. እነዚያ የካዱት ሰዎች ገዝቦቻቸውና ልጆቻቸው ከአላህ (ቅጣት) ምንም አያስጥሉዋቸውም፤ እነዚያም እነርሱ የእሳት ማገዶዎች ናቸው።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾

11. (ልማዳቸው ሁሉ) እንደ ፈርዖን ቤተሰብና እንደነዚያ ከበሬታቸው እንደነበሩት ህዝቦች ልማድ ነው፤ በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) አስተባባሉ፤ አላህም በሃጢአቶቻቸው ያዛቸው (አጠፋቸው)፤ አላህም ቅጣተ ብርቱ ነው።

كَذَابِ عَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾

12. (መሀመድ ሆይ!) ለነዚያ ለካዱት ሰዎች በላቸው፡- በቅርብ ጊዜ ትሸነፋላችሁ፤ ወደ ገህነምም ትሰበሰባላችሁ፤ ምንጣፊቱም ምን ትከፋ!

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتَلْبُونَ وَتُخْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَنَسُونَ إِلَهِيَّاهُ ﴿١٢﴾

13. (የቦድር ቀን) በተጋጠሙት ሁለት ጭፍሮች ለናንተ (የሁዳዊያን ሆይ!) በእርግጥ ተአምር አለ፤ አንደኛዋ ጭፍራ በአላህ መንገድ ትጋደላለች፤ ሌላይቱም ከሐዲ ናት፤ ከሐዲዎቹ (አማኞቹን) በዓይን አስተያየት እጥፋቸውን ኸነው ያዩዋቸዋል፤ አላህም በእርዳታው የሚሻውን ሰው ያበረታል፤ በዚህ ውስጥ ለማስተዋል ባለቤቶች በእርግጥ

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِ الَّذِينَ اتَّقَوْا فَمَثَلٌ تَقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصِيرَتَهُ مَن يَشَاءُ إِنَّكَ فِي ذَٰلِكَ

መግሰጫ አለበት።

لَعْنَةُ لِأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

14. ከሴቶች፣ ከወንዶች ልጆችም፣ ከወርቅና ከብር፣ ከተከማቹ ገንዘቦችም፣ ከተሰማሩ ፈረሶችም፣ ከግመል፣ ከከብትና ከፍየልም፣ ከአገመራም የሽኑ ፍላጎቶችን መውደድ ለሰዎች ተሸለመ፤ ይህ ሁሉ የቅርብ፣ ህይወት መጠቀሚያ ነው፤ አላህም እርሱ ዘንድ መልካም መመለሻ (ገነት) አለ።

زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ

حُسْنُ الْمَقَابِ ﴿١٥﴾

15. ከዚህኋላ የሚበልጥን ልንገራችሁን? በላቸው፡- (እርሱም) ለነዚያ ለተጠነቀቁት ሰዎች በጌታቸው ዘንድ በስራቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶች በውስጧ ሁል ጊዜ ነዋሪዎች ሲሹኑ ነጹሐ የተደረጉ ሚስቶችም ከአላህም የሽኑ ውደታ አላቸው፤ አላህም ባርቶን ተመልካች ነው።

﴿١٥﴾ قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِعَهْدِي مِنَ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ آتَفَقُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَرْوَجُ مُطَهَّرَةً وَرِضْوَانٌ مِّنَ

اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

16. (እነርሱም) እነዚያ፡- «ጌታችሁን ሆይ! እኛ አመን፣ ገጢአቶቻችንንም ለኛ ማር፤ ከአላትም ቅጣት ጠብቀን» የሚሉ ናቸው።

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّاكَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ ﴿١٧﴾

17. ታጋሾች፣ እውነተኛችንም (በእምነት፣ በቃላትና በተግባር) ታዛዦችም (አላህን በመገዛት የፀኑ) ለጋሶችና (በአላህ መንገድ ላይ) በሌሊት መጨረሻዎች ምሕረትን ለማኞች ናቸው።

الضَّالِّينَ وَالسَّكِينِ وَالْمُسْتَقِيمِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

18. አላህ በማስተካከል የቆመ (አስተናባሪ) ሲሆን ከእርሱ በስተቀር ሌላ (የሚያመልኩት) አምላክ የሌለ መሆኑን መሰከረ፤ መላዕክቶችና የዕውቀት ባለቤቶችም (እንደዚሁ መሰከሩ)፤ ከርሱ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም፤ አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

19. አላህ ዘንድ (የተወደደ) ሃይማኖት አሳላም ብቻ ነው፤ እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት ሰዎች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) በመካከላቸው ላለው ምቀኝነት ዕውቀቱ ከመጣላቸው በኋላ እንጂ አልተለዩዩም፤ በአላህም አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚክድ አላህ ምርመራው ፈጣን ነው።

20. ቢከራከሩህም፡- (መሀመድ ሲ.ዐ.ወ) ፊቱን ለአላህ ሰጠሁ፤ የተከተሉኝም ሰዎች (እንደዚሁ ለአላህ ሰጡ) በላቸው፤ ለእነዚያም መጽሐፍን ለተሰጡት ሰዎችና ለማሃይሞቹ፡- ስለማችሁን? በላቸው፤ ቢሰልሙም በእርግጥ ተመሩ፤ እምቢ ቢሉም፤ በአንተ ላይ ያለብህ ማድረስ ብቻ ነው። አላህም ባሮቹን ተመልካች ነው።

21. እነዚያ በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚክዱ ነቢያትንም ያለ አግባብ የሚገድሉ፣ ከሰዎችም ውስጥ እነዚያን በተክክለኛ ነት የሚያዙትን የሚገድሉ በአሳማሚ ቅጣት አብስራቸው።

22. እነዚያ በቅርቢቱና በመጨረሻይቱ ዓለም ስራዎቻቸው የተሰላሹ ናቸው፤ ለእነርሱም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።

23. ወደ እነዚያ ከመጽሐፉ (ትምህርት) ዕድልን ወደ ተሰጡት ሰዎች አላየህምን? ወደ አላህ መጽሐፍ በመካከላቸው ይፈርድ ዘንድ ይጠራሉ፤ ከዚያም ከነሱ ገሚሶቹ እነርሱ (እውነቱን) የተወከኑት ይሸሻሉ።

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ أَلْأَسْلَمُ وَمَا اٰخْتَلَفَ الَّذِينَ اٰتَوُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ اَلْوٰلُءُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيٰتِ اَللّٰهِ فَاِنَّ اَللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

فَاِنْ حَآجُوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعْنِ وَقُلْ لِلَّذِيْنَ اٰتَوُوا الْكِتٰبَ وَاَلَا مِيْعِنَ ؕ اَسْلَمْتُمْ فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدْ اَهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَآ عَلَيْنَاكَ اَلْبَلٰغُ وَاَللّٰهُ بِبَصِيْرٍ اِلَى الْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيٰتِ اَللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ اَلنَّبِيَّيْنَ بَعِيْرَ حَقٍّ وَيَقْتُلُوْنَ الَّذِينَ اٰمَرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنْ اَنْتَاسٍ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ حَطَبَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّصِيْرِيْنَ ﴿٢٢﴾

اَلَّذِيْنَ تَرٰ اِلَى الَّذِينَ اٰتَوُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعُوْنَ اِلَى كِتٰبِ اَللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. ይኸ እነርሱ፤ «አላት የተቆጠሩ ቀኖችን እንጂ አትነካንም» በማለታቸው ነው። በሃይማኖታቸውም ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር አለላቸው።

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَعَرَّهَمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْرَتُونَ ﴿١٤﴾

25. በርሱ (መምጣት) ጥርጥር የሌለበት በኸነው ቀን (በትንሳኤ ቀን) በሰበሰቡበናቸውና ነፍስ ሁሉ የሰራቸውን ስራ በተሞላች ጊዜ እንዴት ይኾናሉ? እነርሱም አይበደሉም።

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٥﴾

26. (መ-ሐመድ ሆይ!) በል:- የንግስና ባለቤት የኾንክ አላህ ሆይ! ለምትሻው ሰው ንግሥናን ትሰጣለህ፤ ከምትሻውም ሰው ንግሥናን ትገፍፋለህ፤ የምትሻውንም ሰው ታዋርዳለህ። መልካም ነገር ሁሉ በእጅህ (በችሎታህ) ነው፤ አንተ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነህና።

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾

27. ሌሊቱን በቀን ውስጥ ታስገባለህ፤ ቀኑንም በሌሊቱ ውስጥ ታስገባለህ፤ ሕያውንም ከሙት ውስጥ ታወጣለህ፤ ሙትንም ከሕያው ውስጥ ታወጣለህ ለምትሻውም ሰው ያለግምት ትሰጣለህ።

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِعَرِّ حِسَابٍ ﴿١٧﴾

28. ምዕመናን፣ ከሓዲዎችን ከምዕመናን ሌላ ረዳቶች አድርገው አይያዙ፤ ይኼንንም የሚሰራ ሰው ከአላህ (ሃይማኖት) በምንም ውስጥ አይደለም፤ ከእርሱ መጠበቅን ብትጠበቁ እንጂ፤ አላህም ነፍሱን (ቁጣውን) ያስጠነቅቃችኋል። መመለሻም ወደ አላህ ብቻ ነው።¹

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتًا وَيَعِزُّكُمُ اللَّهُ إِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

1. ዐብደላህ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «ከአላህ የበለጠ ቀናተኛ የለም፤ ለዚህ ሲል ሀያሩ ተግባራትን ከልክሏል። ከአላህ በበለጠ መወደስን የሚወድ የለም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

29. በደረቶቻችሁ ውስጥ ያለውን ነገር ብትደብቁ ወይም ብትገልፁት ኣላህ ያውቀዎል፤ በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ ያውቃል። ኣላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው (በል)።

قُلْ إِنْ تَخْفَوْنَ أَمَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُونِهِ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. ነፍስ ሁሉ ከመልካም ነገር የሰራችውን የቀረበ ኸኖ የምታገኝበትን ቀን (አስታውስ) ከመጥፎም የሰራችው በርስዎና በርሱ (በነጢአትዎ) መካከል በጣም የሰፋ ርቀት ቢኖር ትመኛለች፤ ኣላህ ነፍሱን ያስጠነቅቃችኋል። ኣላህም ለባሮቹ ርህራሄ ነው።

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ حَيْرٍ مُّحْضَرًا ۖ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدِّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ زَعِيمٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

31. (ሙሃመድ ሆይ) በላቸው፡- ኣላህን የምትወዱ እንደኾናችሁ ተከተሉኝ፤ ኣላህ ይወዳችኋልና፤ ነጢአቶቻችሁንም ለናንተ ይምራልና፤ ኣላህም መሓሪ ኣዛኝ ነው።

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

32. ኣላህንና መልዕክተኛውን ታዘዙ ብትሸሹም ኣላህ ከሓዲዎችን አይወድም በላቸው።

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. ኣላህ አደምን፣ ኑሕንም፣ የኢብራሂምንም ቤተሰብ፣ የዒምራንንም ቤተሰብ በዓለማት ላይ መረጠ።

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَعَالِ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

34. ከፊልዎ ከከፊሉ የኾነች ዝርያ አድርጎ (መረጣት)፤ ኣላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. የዒምራን ባለቤት (ሐና)፣ «ኔታዩ ሆይ! እኔ በሆዴ ውስጥ ያለውን (ፅንሰ ከሰራ) ነጻ የተደረገ ሲኾን ለእንተ ተሳልኩ፤ ከኔም ተቀበል አንተ ሰሚው ዐዋቂው ነህና» ባለች ጊዜ (ሙሃመድ ያይ አስታውስ)።

إِذْ قَالَتْ أَمْرًاتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

36. በወለደቻትም ጊዜ፡- «ኔታዬ ሆይ! እኔ ሴት ኾና ወለድኳት፤ አላህም የወለደኸውን ዐዋቂ ነው፤ ወንድም እንደ ሴት አይደለም፤ እኔም መርየም ብዬ ስም አወጣሁላት፤ እኔም፣ እስከዛንም፣ ዝርያዎንም ከተረገመው ሰይጣን በአንተ እጠብቃቸዋለሁ» አለች።

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
أُنْثَىٰ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ
الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۗ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ
وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِلَيْكِ وَدَرَيْتَهَا مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

37. ኔታዎም በደህና አቀባበል ተቀበላት፤ በመልካም አስተዳደግም አፋፋት፤ ዘከሪያም አሳደጋት፤ ዘከሪያ በርሷ ላይ በምኩራቧ በገባ ቁጥር እርስዋ ዘንድ ሲሳይን አገኘ፡- «መርየም ሆይ! ይህ ለአንቺ ከየት ነው?» አላት፡- «እርሱ ከአላህ ዘንድ ነው፤ አላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን ያለ ድካም ይሰጣል» አለችው።

فَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا
نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ
عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا قَالَ يَنْزِيلٌ مِّنِّي لَكَ هَذَا ۗ قَالَتْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

38. እዚያ ዘንድ ዘከሪያ ኔታውን ለመነ፡- «ኔታዬ ሆይ! ከአንተ ዘንድ መልካም ዘርን ለኔ ስጠኝ፤አንተ ጸሎትን ሰሚ ነህና» አለ።

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ
لِي مِن لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ إِنَّكَ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

39. እርሱም በጸሎት ማድረሻው ክፍል ቆሞ ሲጸልይ፣መላዕክት ጠሩት። «አላህ በየሕያ ከአላህ በኾነ ቃል የሚያረጋግጥ፣ ኔታም፣ ድንግልም፣ ከደጋጎቹ ነቢይም ሲኾን ያበስርሃል (ዲሳን) በማለት (መላዕክት ጠሩት)።

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا
وَنَبِيًّا ۖ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

40. «ኔታዬ ሆይ! እኔ እርጅና በእርግጥ የደረሰብኝ ስኾን፣ ባልተቤቴም መሆን ስትሑን፣ ለኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል?» አለ። (መልአኩም)፣ «እንደዚሁ አላህ የሚሻውን ነገር ይሰራል» አለው፤

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِي
الْكِبَرُ وَأَمْرَاتِي عَاقِرٌ ۗ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

41. «ኔታዬ ሆይ! ለኔ ምልክትን አድርግልኝ» አለ፤ ምልክትህ ሦስት ቀን በጥቅሻ ቢኾን እንጂ፣ ሰዎችን አለማናገር ነው፤ ኔታህንም

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۗ قَالَ آيَتُكَ إِلَّا
تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا

በብዙ አውሳ፤ በማታና በጧትም አወድሰው አለው።

وَأَذْكُرُ رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِأَلْسِنَتِي
وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾

42. መላዕክትም ያሉትን (አስታውስ):- «መርየም ሆይ! አላህ በእርግጥ መረጠሽ፤ አነጻሽም፤ ከአለማት ሴቶችም ላይ መረጠሽ»።

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

43. «መርየም ሆይ! ለኔታሽ ታዘገር (አላህን ብቻ በመገዛት)፤ ስገጂም፤ ከአጎንባሾቹም ጋር አጎንብሺ»።

يَمْرَيْمُ أَفْتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي
وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

44. (ሙሃመድ ሆይ) ይሄ ወደ አንተ የምናወርደው የኾነ ከሩቅ ወሬዎች ነው፤ መርየምንም ማን እንደሚያሳድግ ብትሮቻቸውን (ለዕጣ) በጣሉ ጊዜ (አንተ) እነሱ ዘንድ አልነበርክም፤ በሚከራከሩም ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም።

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمَهُمْ
أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. መላዕክት ያሉትን (አስታውስ):- «መርየም ሆይ! አላህ ከርሱ በኾነው ቃል ስሙ አልመሲሕ ዓሳ፤ የመርየም ልጅ በዚህ ዓለምና በመጨረሻውም ዓለም የተከበረ ከባለሚሎችም በኾነ (ልጅ) ያበስርሻል»፤

إِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. «በሕፃንነቱና በከፈነላነቱ ሰዎቹን ያነጋግራል፤ ከመልካሞቹም ነው» (አላት)።!

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

1. አቡ-ሁ-ረይራ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.0.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በሕፃንነት ዕድሜ ላይ ሆኖ ከሦስት ሰዎች በስተቀር የተናገረ የለም። (እነርሱም)፡-

- ዓ.ሣ (0.ሰ)
- ከአስራ-አላዊያን ዘሮች ውስጥ አንድ ጁረይጅ የተባለ ሰው ነበር። ይህ ሰው እየሰገደ ሳለ እናቱ ወደርሱ መጥታ ጠራችው። እንዲህም አለ፡- «ጥረሞን አቤት ልበል ወይስ ልስገድ?» አሏም «አላህ ሆይ! የሴሰኛ ሴቶችን ፊት ላታሳየው አትግደለው» አለች። ታዲያ አንድ ወቅት መስገጃ ቦታው ውስጥ ሳለ አንዲት ሴት ፊት ለፊቱ ግትር ብላ (እርቃኗን ሆና) አናገረችው። ነገር ግን እሱ ሊያናግራት ፈቃደኛ አልሆነም። ሴትዬዎም ወደ አንድ የከብት አረኛ ዘንድ ሄዳ ዝመት ፈጣሪ አንድ ወንድ ልጅ ወለደች። «ይህ ልጅ የጁርይጅ ነው» ብላ

47. «ኢታዩ ሆይ! ሰው ያልነካኝ ስኾን ለኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል?» አለች፤ ነገሩ እንደዚህሽ ነው፤ አላህ የሚሻውን ይፈጥራል፤ አንዳችን በሻ ጊዜ፤ ለርሱ ሹን ይለዋል፤ ወዲውኑም ይኾናል አላት።

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

48. ጽሕፈትንና ጥበብንም (ሱናውን፣ ከሰህተት የጸዳውን የነቢያት ንግግር) ተውራትንና ኢንጂልንም ያስተምረዋል (ዲሳን)።

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾

49. ወደ እስራኤልም ልጆች መልዕክተኛ ያደርገዋል፤ (ይላልም)፡- «እኔ ከኤታዩ ዘንድ በተለምዶ መጣኋችሁ። እኔ ለናንተ ከጭቃ እንደ ወፍ ቅርፅ እፈጥራለሁ፤ በርሱም እተነፍሰበታለሁ፤ በአላህም ፈቃድ ወፍ ይኾናል። በአላህም ፈቃድ ዕውር ኾኖ የተወለደን ለምጻኛንም አድናለሁ፤ ሙታንንም አስነሳለሁ። የምትበሉትንና በቤታችሁ የምትደልቡትንም (የምታስቀምጡትን) ሁሉ እነግራችኋለሁ፤ የምታምኑ እንደኾናችሁ፤

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ

ለሰዎች ተናገረች። ሰዎችም ወደ ጁረይጅ በመምጣት መስገጃ ቦታውን አፈራረሱ። ከመስገጃው ቦታም አስወጥተው ዘለፉት። ጁረይጅ ውዳኤ አድርጎ ከሰገደ በኋላ፣ ወደ ህፃኑ መጣና «አንተ ልጅ አባትህ ማነው?» ሲል ጠየቀው። ሕፃኑም «የከብቶቼ እረኛ ነው» ሲል መለሰ። (ሰዎች ይህን ከሰሙ በኋላ) መስገጃህን ከወርቅ እንስራልህ» አሉት። እሱ ግን «ከጭቃ በስተቀር ከምንም አትስሩት» አላቸው።

- ከእስራኤላዊያን ልጆች መካከል አንዷ የሆነች፣ ሴት ልጇን እያጠባች ሳለ በጣም መለሱ የሆነ ሰው ፈረስ እየጋለበ በአጠገቧ አለፈ። አሷም «አላህ ሆይ! ልጄን እንደሱ አድርገው» አለች። ሕፃኑም ጡቶቿን ከአፋ አወጣና ወደ ፈረስኛው እየተመለከተ «አላህ ሆይ! እንደሱ አታድርገኝ» አለና ጡቶቿን ዳግመኛ ወደ አፋ በማስገባት መጥባት ቀጠለ። (አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) ሲናገሩ፣ «የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ጣታቸውን እየጠቡ (በእይነ-ሀሊናዬ) እመለከታቸዋለሁ።») ጥቂት እንደቆዩ አንዲት ሴት ባሪያ በአጠገቧ አለፈች። ይህች ሴትም «አላህ ሆይ! (ልጄን) እንደዚህች አታድርገው» አለች። ሕፃኑም ጡቶቿን መጥባቱን ትቶ ወደ ባሪያዋ ሴት እየተመለከተ «አላህ ሆይ! እንደሷ አድርገኝ» አለና መጥባቱን ቀጠለ። ሴትዬዋም «ለምን?» ብላ ስትጠይቅ ሕፃኑም እንዲህ ሲል መለሰላት፡- «ፈረስኛው ሰው በምድር ላይ ካለ-ት ጨቋኞች መካከል አንዱ ነው። ይህች ባሪያ ሴት ግን ሰዎች ስርቃለች፣ ዝሙት ፈፅማለች ይሏታል። ነገር ግን ምንም አልፈፀመችም» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለእናንተ በዚህ ውስጥ በእርግጥ ተአምር አለበት»::

50. «ከተውራራትም ከኔ በፊት ያለውን ያረጋገጥሁ ስኾን፤ የዚያንም በናንተ ላይ እርምጃ የተደረገውን ከፊል ለናንተ እፈቅድ ዘንድ (መጣኋችሁ) ከኔታችሁም በኾነ ተአምር መጣሁዋችሁ:: አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም»::

51. «አላህ ጌታዬና ጌታችሁ ነው፤ ስለዚህ (እሱን ብቻ) ተገዙት፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው» (አላቸው)::

52. ዲሳ ከነርሱ ክህደት በተሰማውም ጊዜ:- «ወደ አላህ (ተጨምረው) ረዳቶቹ እነማን ናቸው?» አለ፤ ሐዋርያት:- «እኛ የአላህ ረዳቶች ነን፤ በአላህ አምነናል፤ እኛም ትክክለኛ ታዛዦች መኾናችንን መስክር» አሉ::

53. «ጌታችን ሆይ! ባወረድከው አመንን፤ መልዕክተኛውንም ተከተልን፤ ከመስከሪዎችም ጋር (አላህን ብቻ መገዛት እንደሚገባ መመስከራችንን መዝግቦን)» (አሉ)::

54. (አይሁዶችም) አደሙ፤ አላህም አደማቸውን መለሰባቸው፤ አላህም ከአድመኞች ሁሉ በላጭ ነው::

55. አላህም ባለ ጊዜ (አስታውስ) ዲሳ ሆይ! እኔ ወሳጂህ ወደ እኔም አንሺህ ነኝ፤ ከነዚያም ከካዱት ሰዎች አጥሪህ ነኝ፤ እነዚያንም የተከተሉህን እስከ ትንግሥ ቀን ድረስ ከነዚያ ከካዱት በላይ አድራጊ ነኝ፤ ከዚያም መመለሻችሁ ወደኔ ነው፤ በርሱ ትለያዩበትም በነበራችሁት ነገር በመካከላችሁ እፈርዳለሁ::¹

وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ

التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي

حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ

رَبِّكُمْ فَأَتِقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمْ

الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا

بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

الرَّسُولَ فَأَكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ

الْمَكْرِينِ ﴿٥٦﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ

وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ

الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ

إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ

1. ሀ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «ነፍሴ በእጁ በሆነችው ጌታ እምላላሁ! የመርየም ልጅ (ኢሳ) በእናንተ

فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ ﴿٥٥﴾

56. እነዚያም የካዱት ሰዎች በቅርቡቱ ዓለምና በመጨረሻይቱ ዓለም ብርቱን ቅጣት እቀጣቸዋለሁ፤ ለነርሱም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاعْزِبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. እነዚያም ያመኑትማ መልካም ስራዎችንም የሰሩት ምንዳዎቻቸውን ይሞላላቸዋል፤ አላህም በዳዮችን (ጣኦት አምላኪዎችና ወንጀለኞች) አይወድም።

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

58. (ሙሃመድ ሆይ) ይህ ከተአምራትና ጥበብን ከያዘው ተግላጥ ሲኾን፤ በአንተ ላይ (ቁርአንን) እናነበዋለን።

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

59. አላህ ዘንድ የዒሳ ምሳሌ እንደ አዳም ብጤ ነው፤ ከዐፈር ፈጠረው፤ ከዚያም ለርሱ (ሰው) ኹን አለው፤ ኹነም።

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

60. ይህ ከኔታህ ዘንድ የኾነ እውነት ነው፤ ከተጠራጣሪዎቹም አትኹን።

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

61. ዕውቀቱም ከመጣልህ በኋላ በርሱ (በዒሳ) የተከራከሩህን ሰዎች፡-ኑ፤ ልጆቻችንንና ልጆቻችሁን፤ ሴቶቻችንንና

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا

መካከል በእርግጥ ፍትሃዊ መሪ ሆኖ ይነሳል። መስቀልን ይሰብራል፤ አሳማንም ይገድላል፤ ጂዚያ መክፈልም አይኖርም። እርዳታ የሚቀበል እስከማይኖር ድረስ፤ ገንዘብ ይበረክታል። አንዲት ስለላህ ተብላ የምትደረግ ስግደት በዚህች ምድር ላይ ከሚገኙት ነገሮች በላይ ትሆናለች።» አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዲህ በማለት ሐዲሱ ላይ የግላቸውን ሃሳብ አክለዋል፡- «ይህን ለማወቅ ካሻችሁ ሐመጽሐፉ ሰዎች ከመሞቱ በፊት በርሱ (በዒሳ) በእርግጥ የሚያምን እንጂ (አንድም) የለም፤ በትንሳኤም ቀን በነሱ ላይ መስካሪ ይሆናል (አል-ኒሳእ፣ 159) የሚለውን አንብቡ» (ቡኻሪ ዘግበውታል)። ለ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የመርዮም ልጅ (ኢሳ-አየሱስ) በመካከላችሁ ቢነሳ ምን ልትሆኑ ነው?! እሱ (ኢሳ) በቁርአን ሕግጋት መሠረት ይዳኛል እንጂ፣ በኢንጂል (በወንጌል) አይዳኝም» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሴቶቻችሁንም፤ ነፍሶቻችንንና ነፍሶቻችሁንም እንጥራ፤ ከዚያም አጥብቀን አላህን እንለምን፤ የአላህንም ቁጣ በውሽታሞቹ ላይ እናድርግ በላቸው።

وَأَبْنَآءَ كَرۡوَسَآءَ نَاوَسَآءَ كُفۡرًا وَاَنفُسَنَا وَاَنفُسَكُمۡ ثُمَّ نَبَتۡلُ فَتَجَعَلُ لَمَنۡتَ اللّٰهَ عَلَی الْكٰذِبِیۡنَ ﴿١٦﴾

62. ይህ እርሱ በእርግጥ እውነተኛ ታሪክ ነው፤ አምላክም ከአላህ በስተቀር ምንም የለም። አላህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

اِنَّ هٰذَا لَهٗوُ الْفَصۡصُ الْحَقُّ وَمَا مِنۡ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهٗوُ الْعَزِیۡزُ الْحَكِیۡمُ ﴿١٧﴾

63. (ከማመን) እምቢ ቢሉም፤ አላህ አጥፊዎቹን በእርግጥ ዐዋቂ ነው።

فَاِنۡ تَوَلَّوۡا۟ فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِیۡمُ بِالْمُفْسِدِیۡنَ ﴿١٨﴾

64. የመጽሐፉ ባለቤቶች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ሆይ! በኛና በናንተ መካከል ትክክል ወደ ሽነች ቃል ኑ፤ (እርሷም) አላህን እንጂ፤ ሌላን ላንገዛ በርሱም ምንም ላናጋራ ከፊላችንም ከፊሉን ከአላህ ሌላ አማልክት አድርጎ ላይይዝ ነው፤ በላቸው። እምቢ ቢሉም፡- እኛ መስለሞች መሾናችንን መስክሩ በሏቸው።¹

قُلۡ يٰۤاَهۡلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوۡا۟ اِلَیۡ كَلِمٰةٍ سَوَآءٍ بَیۡنَنَا وَبَیۡنَكُمۡ اِلَّا نَعۡبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا شَرۡكَ لَهٗ شَیۡئًا وَلَا یَتَّخِذُ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْۢبَابًا وَّ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ فَاِنۡ تَوَلَّوۡا۟ فَقُوۡلُوۡا اَشۡهَدُوۡا بِاَنَّا مُسۡلِمُوۡنَ ﴿١٩﴾

1. ኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አቡ ሱፍያን እንዲህ ሲሉ ነገረውኛል፡- «እኔና በአላህ መልዕክተኛ መካከል የነበረው ፍጥጫ ትንሽ ጋብ ባለበት ወቅት ሻም ውስጥ ነበርኩ። በዚህም ወቅት ከነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በደኒያህ አል-ክልቢይ በኩል ለሂረቅል የተላከ መልዕክት መጣ። ደኒያህ አል-ክልቢ ከነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) የተላከውን መልዕክት ለበሰራ ከተማ ገዢ ሰጠው። ገዢውም የተላከውን መልዕክት ለሂረቅል ሰጠው። ሂረቅልም መልዕክቱን ተቀብሎ «ይህ በእርግጥ ነቢይ ነኝ ብሎ ከሚለው ሰው ወገን የሆነ አለን? ሲል ጠየቀ። አብረውት ያሉት ሰዎችም «አዎን» በማለት መለሱ። እኔና ከቁረይሽ ጉሣ የሆኑ ሰዎች ተጠርተን ሂረቅል ፊት ለፊት ባለው ቦታ ላይ እንድንቀመጥ ተደረግን። ሂረቅልም «እርግጥ እሱ ነቢይ እንደሆነ የሚናገረው ሰው የቅርብ ዘመድ ከናንተ በኩል ማን ነው? ሲል ጠየቀ። እኔ ነኝ አልኩ። እኔ ከሂረቅል ፊት ለፊት፣ ሌሎች ጓደኞቹን ደግሞ ከጎላ አስቀመጠን። ሂረቅል አስተርጓሚውን ከጠራ በጎላ እኔ ይህ በእርግጥ ነቢይ ነኝ ስለሚለው ሰው እጠይቃለሁ። በእርግጥ ይህ ሰው ከዋሽኝ ውሽታም አድርጉት በላቸው አለው። በአላህ እምላላሁ ጓደኞቹ ውሽት እንዳያገኙብኝ ባልፈራ ኖሮ እዋሽ ነበር። ሂረቅል ለአስተርጓሚው «ናንተ ዘንድ የዚህ ሰው ቤተሰብ ሁኔታ እንዴት ነው?» ብለህ ጠይቀው አለው። እኔም፣ እሱ በኛ መካከል ከጥሩ ቤተሰብ የሚገኝ ነው። አልኩ። «ከአያቶቹ መካከል ንጉስ የነበረ አለን?» ሲል ጠየቀ። እኔም፣ በፍፁም አልኩ። ይህ

አሁን የሚለውን ዓይነት አባባል ላይናገር በፊት፣ በሀሰተኛ ወሬ ትወነጅሉት ነበርን? ሲል ጠየቀች። በፍፁም አልኩት። ግርማ ሞገስ የተላበሱና የተከበሩ ሰዎች ናቸው ወይንስ ደካማ ሰዎች ናቸው መንገዱን የሚከተሉት? ሲል ጠየቀ። በፍፁም ደካማ ሰዎች ናቸው የሚከተሉት አልኩ። ተከታዮቹ በየጊዜው ቁጥራቸው እየበረከተ ይሄዳል ወይስ ይቀንሳል? ሲል ጠየቀ። እንዴታ! ቁጥራቸው እየበረከተ ይሄዳል እንጂ አልኩት። «ወደ እሱ ሃይማኖት ከገባ በኋላ ወደኋላ የሚያፈገፍግና አፈንግጦ የሚወጣ ሰው አለን?» ሲል ጠየቀ። በፍፁም የለም አልኩት። «ተዋግታችሁታልን?» ሲል ጠየቀ። አዎን አልኩት። «ከእሱ ጋር ታደርጉ የነበረው ጦርነት ምን ይመስል ነበር?» ሲል ጠየቀ። አንዳንድ ጊዜ ድል ያደርገናል፣ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ድል እናደርገዋለን አልኩት። «እውን ክህደት ፈፅሞ ያውቃል? ሲል ጠየቀች። በፍፁም! ክህደት ፈፅሞ አያውቅም። ነገር ግን በዚህ ጊዜ ውስጥ እኛ ከእሱ ርቀናልና ምን እንደሚሰራ አናውቅም አልኩት። በአላህ እምላላሁ! ከዚህ ከተናገርኩት ውጪ አንዲት ነገር እንድንጨምር አላስቻለንም ነበር። «ይህን መሰሉን አባባል ከእሱ በፊት ሌላ ሰው ተናግሮት ያውቃልን?» ሲል ጠየቀ። የለም አልኩት። ሂረቅል ቀጠል አድርጎ ለአስተርጓሚው «ስለ ቤተሰቡ ሁኔታ ጠይቁህ ነበር፣ በናንተ መካከል ከጥሩ ቤተሰብ እንደሆነ ነግረኸኛል። መልዕክተኞች በሙሉ ከመልካም ቤተሰብ ነው እንዲሁ ተመርጠው የሚላኩት። ከአያቶቹ መካከል ንጉስ የነበረ አለን? ብዬ ስጠይቅህ የለም አልኩኝ። እኔም ከአያቶቹ መካከል ንጉሥ የነበረ ቢኖር ያን የአያቱን ዙፋን ፈልጎ ይሆን ነበር ስል አሰብኩ። ተከታዮቹ ደካማ ሰዎች ናቸው ወይስ የተከበሩና ታላላቅ ሰዎች ናቸው ብዬ ስጠይቅህ ደካማ ሰዎች ናቸው አልኩኝ። የመልዕክተኞች ተከታዮቹ በሙሉ እንዲሁ ደካማ ሰዎች ናቸው። በሀሰተኛ ወሬ ትወነጅሉታላችሁ ብዬ ስጠይቅህ፣ በፍፁም አንወነጅለውም ብለህ አልኩኝ። እኔም በሰዎች ላይ ሀሰት መናገርን ትቶ በአላህ ላይ ሀሰት እንደማይናገር አወኩ። ወደ ሃይማኖቱ የገባ ሰው ከዚያ ሃይማኖቱ አፈንግጦ ይወጣል በማለት ስጠይቅህ፣ በፍፁም የለም አልኩኝ። እምነትም የልብን መልካም ተቀባይነት አግኝቶ ከልብ ጋር ከተዋሃደ ባህሪው እንደዚሁ ነው። የተከታዮቹ ቁጥር ይቀንሳል ወይስ ይጨምራል ብዬ ስጠይቅህ፣ ይጨምራል ስትል መለስክልኝ። እምነትም እስኪሞላ ድረስ እንዲሁ ነው (ይጨምራል እንጂ አይቀንስም)። ተጋድላችሁታልን ብዬ ስጠይቅህ፣ አዎን ካልክ በኋላ በሁለታችሁ መካከል በሚደረገው ጦርነት አንዳንድ ጊዜ እሱ ሲያሸንፋችሁ፣ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ እናንተ እንደምታሸንፉት ነገርክኝ። መልዕክተኞችም እንዲሁ በመከራ ይፈተናሉ። ጻፍ ግን የፍፃሜው ማማር ለእነሱ ይሆናል። እንደሚክድ ስጠይቅህ፣ በፍፁም እንደማይክድ አሳውቀኸኛል። መልዕክተኞችም እንዲሁ አይክዱም። ከእሱ በፊት የእሱን አባባል የተናገረ ሰው እንዳለ ስጠይቅህ፣ እንደሌለ ተናገርክ። እኔም ምናልባት ከእሱ በፊት ይህን ቃል ተናግሮ የነበረ ሰው ቢኖር፣ እሱም በዚህ ሰው አባባል አመሳሰሎ የተናገረ ይሆን ብዬ አሰብኩ ብለህ በላቸው አለው አያይዞም «ምን ያዛችኋል?» ሲል ጠየቀች።

ሶላትን በመስገድ፣ ዘዘትን በመስጠት፣ ዝምድናን በመቀጠልና ራስን በመጠበቅ ያዘናል አልኩት። «በእርግጥ የምትለው ሁሉ ትክክል ከሆነ፣ እሱ በእርግጥ ነቢይ ነው። እሱም ነቢይ ሆኖ እንደሚነሳ አውቃለሁ። ነገር ግን ከናንተ መካከል ይሆናል ብዬ አልጠረከርኩም ነበር። እርግጠኛ ብሆን ኖሮ ይህን ሰው እገናኘው ነበር። ለመገናኘትም እፈልጋለሁ። እሱ ጋር ብሆን ኖሮ እግሮቹን ባጠብካቸው ነበር። የሱ ግዛት የእኔ እግር እስካለበት ድረስ ይሰፋፋል አለና፣ የአላህ መልዕክተኛ መልዕክት እንዲመጣለት አዘዘና እንዲነብብለት አደረገ። መልዕክቱም ይህን መሰል ይዘት ነበረው።

እጅግ በጣም አዛኝ እጅግ በጣም ርህራሄ በሆነው አላህ ስም።
 ከሙሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ወደ ሂረቅል የሮም
 ንጉሥ ተላከ። ሰላም ቀጥተኛውን መንገድ በተከተለ ላይ
 ይሁን። በመቀጠልም እኔ ወደ ኢስላም ጥሪ አደርግልሃለሁ።
 ኢስላምን ተቀበል (ከአላህ ቅጣት) ኢስላምን በመቀበልህ
 ትድናሰህ። ኢስላምን ተቀበል አላህ ምንዳህን እጥፍ ድርብ
 ያደርግልሃል። ይህን አሻፈረኝ ካልክ ግን፣ በግዛትህ ስር
 የሚኖሩ ሕዝቦች ኃጢአት ኃላፊነት በሙሉ ባንተ ላይ
 ይሆናል። የመጸሀፍቱ ባለቤቶች ሆይ! በኛና በናንተ መካከል
 ትክክል ወደ ሽንት ቃል ኑ፤ (እርሷም) አላህን እንጂ፣ ሌላን
 ላናመልክ፣ በርሱም ምንንም ላናጋራ፣ ከፊላችንም ከፊሉን
 ከአላህ ሌላ አድርጎ ላይይዝ ነው። በላቸው። እምቢ ቢሉም
 እኛ ሙስሊሞች መሆናችንን መስክሩ በሏቸው (አል-
 ዲምራን፣ 63)።

ሂረቅል የመልዕክቱን ይዘት አዳምጦ ካጠናቀቀ በኋላ፣ በአጠገቡ ብዙ የዋይታ
 ድምፅና ለቅሶ ተሰማ። እንድንወጣ ታዘንንና ወጣን። ከወጣን በኋላ ለንደኞቹ፣ የአቡ-
 ከብሻ ልጅ (ሙሐመድ ሰ.ዐ.ወ) ነገር እጅጉን በርትቷል። እንዲያውም የአሳፈር
 ንጉሥ ፈርቶታል። ከዚያ ዕለት አንስቶ ኢስላምን አስከተቀበልኩ ድረስ የአላህ
 መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ባለድል እንደሚሆኑ አወቅኩ።

አል-ዘሀራ እንዲህ ብሏል፡- «ሂረቅል የሮምን ባለባቶች ሰበሰበና የሮም ሕዝቦች ሆይ!
 የዘወትር ባለድል መሆንን መልካም መሪና ስልጣኖቻችሁን እስከዘላለሙ
 ይጠበቁላችሁ ዘንድ ትሻላችሁን? አላቸው። ባለባቶቹም ይህን ከሰሙ በኋላ ልክ
 እንደ የሜዳ አህያ እየተንጋጉ ወደ በሩ መጡ። ነገር ግን በሩ ዝግ ሆኖ አገኙት።
 ሂረቅልም ላሃይማኖታችሁ ያላችሁን ጥንካሬ ለመፈተን ፈልጌ ነው። ስለዚህ አሁን
 የምፈልገውን ሁሉ ከናንተ ላይ ተመልክቻለሁ አላቸው። እግሩ ስር ወድቀው
 ሰገዱለት፤ ለእሱም ታዛዥ ሆኑ» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ ከብሻ የነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) አባት አይደለም። ነገር ግን እዚህ ላይ አቡ ሱፍያን ይህን
 አባባል የተጠቀመው በነቢዩ ክብር ላይ ለመሳለቅ ፈልጎ ነው።

አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ እንድ ክርስቲያን የነበረ ሰው ኢስላምን ከተቀበለ በኋላ
 የአል-በቀራንና የአል-ዲምራንን ምዕራፎች አነበበ። ይህ ሰው የነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ፀሐፊ
 ነበር። ነገር ግን ወደ ክርስትና ተመለሰ። ከዚያ በኋላ «ሙሐመድ እኔ ከዓፍኩለት
 ነገር በስተቀር ምንም የሚያውቀው ነገር የለም» ይል ነበር። አላህ ይህን ሰው
 ገደለውና ሰዎች ወስደው ቀበሩት። ዳሩ ግን መሬት ተፋችው። ሰዎቹም «ይህ
 የሙሐመድና የሶሐቦዎቹ ተግባር ነው። ከነሱ ስለሸሸ ቀብሩን ቆፍረው አውጡት»
 አሉና በጣም ጥልቅ የሆነ ጉድጓድ ቆፍረው ቀበሩት። አሁንም መሬት ተፍታው
 አደረች። አሁንም አገኙትና «ይህ የሙሐመድና የሶሐባዎቹ ተግባር ነው። ከነሱ
 ስለሸሸ ከቀብሩ ውጭ ወረወሩት» አሉና የቻሉትን ያህል ሞክረው ከበፊቱ የበለጠ
 በጣም ጥልቅ የሆነ ጉድጓድ ቆፍረው ቀበሩት። በነገታው መሬት ተፍታው አደረ።
 አሁንም አገኙትና ይህ የሰው ልጅ ስራ እንዳልሆነ አውቁና እነሱም መሬት ላይ
 እንደተወረወረ ትተውት ሄዱ (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

65. እናንተ የመጽሐፉ ሰዎች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ሆይ! በኢብራሂም ለምን ትከራከራላችሁ? ተውራትና ኢንጂልም ክርሱ በኋላ እንጂ አልተወረዱም፤ ልብ አያደርጉምን? በላቸው።

يَتَأْهَلُ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

66. ንቁ! እናንተ እነዚያ ለናንተ በርሱ ዕውቀት ባላችሁ ነገር የተከራከራችሁ ናችሁ፤ ታዲያ ለናንተ በርሱ ዕውቀት በሌላችሁ ነገር ለምን ትከራከራላችሁ? አላህም ያውቃል። እናንተ ግን አታውቁም።

هَاتَانِمْ هَوْلًا حَجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

67. ኢብራሂም አይሁዳዊም ክርስቲያንም አልነበረም፤ ግን ወደ ቀጥተኛው ሃይማኖት የተዘነበለ መስለም ነበር፤ ከአጋሪዎችም አልነበረም።

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾

68. ከሰው ሁሉ በኢብራሂም ተገቢዎቹ፤ እነዚያ የተከተሉትና ይህ ነቢይ፤ እነዚያም ያመኑት ናቸው፤ አላህም የምዕመናን ረዳት ነው።

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

69. ከመጽሐፉ ባለቤቶች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) የኾኑ ጭፍሮች ነፍሶቻቸውን እንጂ፤ የማያሳስቱ ሲኾኑ ሊያሳስቱዎችሁ ተመኙ፤ ግን አያውቁም።

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾

70. የመጽሐፉ ባለቤቶች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ሆይ! እናንተ የምታውቁ ስትኾኑ በአላህ አንቀጾች (የአላህን ተአምር እያያችሁ) ለምን ትከፋላችሁ?

يَتَأْهَلُ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٢٠﴾

71. የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! እውነቱን በውሽት ለምን ትቀላቅላላችሁ? እውነቱንም እናንተ የምታውቁ ስትኾኑ ለምን ትደብቃላችሁ?

يَتَأْهَلُ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونِ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

72. ከመጽሐፉ ባለቤቶች የኾኑ ጭፍሮችም አሉ፡- «በነዚያ በአመነት ላይ በተወረደው (ቁርአን) በቀኑ መጀመሪያ ላይ አመነ-በት፤ በመጨረሻውም ካዱት፤ እነርሱ ሊመለሱ ይከጀላልና»፡፡

وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

73. «እናንተ የተሰጣችሁትን ብጤ አንድም ሰው መሰጠቱን ወይም ጌታችሁ ዘንድ የሚከራከሩዎችሁ መኾንን ሃይማኖታችሁን ለተከተለ ሰው ቢኾን እንጂ፤ አትመኑ (አትግለጹ አሉ)»፤ መምሪያው የአላህ መምሪያ ብቻ ነው በላቸው፤ ችሮታ በአላህ እጅ ነው፤ ለሚሻው ይሰጠዋል፤ አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው በላቸው፡፡

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ
مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

74. በችሮታው (በነቢይነት) የሚሻውን ይመርጣል፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው፡፡

يَخْصُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

75. ከመጽሐፉ ሰዎችም (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) በብዙ ገንዘብ ብታምነው ወዳንተ የሚመልስ ሰው አለ፡፡ ከነሱም በአንድ ዲናር እንኳ ብታምነው፤ ሁል ጊዜ በርሱ ላይ የምትጠባበቅ ካልኾንክ በስተቀር የማይመልስ ሰው አለ፡፡ «ይህ በማሃይማን ላይ በምናደርገው፤ በኛ ላይ ምንም መንገድ የለብንም» ስለሚሉ ነው፤ እነርሱ እያውቁም፤ በአላህ ላይ ውሸትን ይናገራሉ፡፡

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ
بِقِطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ
تَأْمَنَهُ بِيَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا
دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتَيْنِ سَبِيلٌ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

76. አይደለም (አለባቸው እንጂ)፤ ቃል ኪዳኑን የሞላና የተጠነቀቀ ሰው አላህ ይወደዋል፡፡

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

77. እነዚያ የአላህ ቃል ኪዳንንና መሐላዎቻቸውን በጥቂት ዋጋ የሚለውጡ፤ እነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም ምንም ዕድል (ጅነት) የላቸውም፤ በትንሣኤ ቀንም አላህ አያነጋግራቸውም፤ ወደ እነርሱም

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتُرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا

አይመለከትም፤ አያነጻጽቸውምም፤ ለነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ أَلْقِيَتِمْ وَلَا يُرَكِّبُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. ከነሱም እርሱ ከመጽሐፉ ያልሆነ ሲኾን፣ ከመጽሐፉ መኾኑን እንድታስቡ በመጽሐፉ ምላሳቸውን (ሲያነቡ) የሚያጣምሙ ክፍሎች አሉ። እርሱ ከአላህ ዘንድ ያልኾነ ሲኾን፣ «እርሱ ከአላህ ዘንድ ነውም» ይላሉ። እነርሱ የሚያውቁ ሲኾኑም በአላህ ላይ ውሸትን ይናገራሉ።

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

79. ለማንም ሰው አላህ መጽሐፍንና ጥበብን፣ ነቢይነትንም ሊሰጠውና ከዚያም ለሰዎች፣ «ከአላህ ሌላ ለኔ ባሮች ኾኑ» ሊል አይገባውም፤ ግን፣ «መጽሐፍን የምታስተምሩ በነበራችሁትና የምታጠኑም በነበራችሁት በዕውቀታችሁ ሰሪዎች ኾኑ» (ይላቸዋል)።

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

80. መላዕክትንና ነቢያትንም አማልክቶች አድርጋችሁ እንድትይዙ ሊያዛችሁ (አይገባውም) እናንተ ሙስሊሞች ከኾናችሁ በኋላ በክህደት ያዛችኋልን?!

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

81. አላህ የነቢያትን ቃል ኪዳን ከመጽሐፍና ከጥበብ ሰጥቻችሁ፣ ከዚያም ከእናንተ ጋር ላለው (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ መልዕክተኛ (ነቢዩ ሙሀመድ) ቢመጣችሁ፣ በርሱ በእርግጥ እንደምታምኑበት፣ በእርግጥም እንድትረዱት ሲል በያዘ ጊዜ (አስታውስ)፤

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ

1. 0-መር (ፈ.0) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «ልክ ክርስቲያኖች የመርየምን ልጅ (ዲሳን) ድንበር በማለፍ እንዳወደሱት፣ እኔንም ድንበር አልፋችሁ አታወድሱኝ። እኔ ባሪያ እንጂ፣ ሌላ አይደለሁም። ስለዚህ የአላህ ባሪያና መልዕክተኛ ብላችሁ ጥሩኝ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አረጋገጣችሁን? በይሃችሁ ላይ ኪዳኔን ያዛችሁምን? አላቸው፤ «አረጋገጥን» አሉ፤ እንግዲያውስ መስክሩ፤ እኔም ከእናንተ ጋር ከመስካሪዎቹ ነኝ አላቸው።

ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا
وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

82. ከዚህም በኋላ የሸሹ ሰዎች እነዚያ እነሱ አመጸኞቹ ናቸው።

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

83. በሰማያትና በምድር ያሉ ሁሉ፤ በውድም በግድም ለርሱ የታዘዙ፤ ወደርሱም የሚመለሱ ሲኾኑ፤ (ከሐዲዎች) ከአላህ ሃይማኖት ሌላን ይፈልጋሉን?

أَفَغَيْرِ دِينِ اللّٰهِ يَبْعُوثُ وَلَهُ ۥٓءَاسَمَمَ ۚ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. በአላህ አመንን፤ በኛ ላይ በተወረደውም (በቁርአን)፤ በኢብራሂምና በኢስማዒልም፤ በኢስሐቅም፤ በያዕቆብም፤ በነገዶችም ላይ በተወረደው፤ ለሙሳና ለዒሳይም ለነቢያትም ሁሉ ከጌታቸው በተሰጠው (አመንን)፤ ከነርሱ መካከል አንድንም አንለይም፤ እኛ ለርሱ (አላህ) ታዛዦች ነን በል።

قُلْ ءَآمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا مِنۢ بَرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالأَسْبَاطِ ۚ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّوْنَ ۚ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُم ۚ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

85. ከኢስላም ሌላ ሃይማኖትን የሚፈልግ ሰው፤ ፈጽሞ ከርሱ ተቀባይ የለውም፤ እርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከከላሪዎቹ ነው።

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. ከእምነታቸውና መልዕክተኛውም (ነቢዩ መሀመድ) እውነት መሆኑን ከመስክሩ፤ የተብራራ አንቀጾችም ከመጠላቸው በኋላ የካዱን ሕዝቦች አላህ እንዴት ያቀናል? አላህ በዳዩችንም ሀዘቦች አያቀናም።

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا ۚ بَعْدَ إِيمٰنِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرّٰسُوْلَ حَقٌّ ۚ وَجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۚ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾

87. እነዚያ ቅጣታቸው የአላህና የመላዕክት የሰዎችም ሁሉ እርግማን በነሱ ላይ መኾን

أُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنۢ أَن عَلِيْهِمْ لَعْنَةُ

ነው።

اللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

88. በውስጥ (በገሃነም) ዘውታሪዎች ሲኾኑ ቅጣቱም ከነሱ ላይ አይቃለልላቸውም፤ እነሱም ቀን አይሰሰጡም።

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٨٨﴾

89. እነዚያ ከዚህ በኋላ ንስሐ የገቡና (ሰራቸውን) ያሳመሩ ሲቀሩ፤ (እነዚህንስ ይምራቸዋል)፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ
وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. እነዚያ ከእምነታቸው በኋላ የካዱ ከዚያም ከህደትን የጨመሩ ጸጸታቸው ፈጽሞ ተቀባይ የላትም። እነዚያም የተሳሳቱት እነርሱ ናቸው።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ
أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّن تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

91. እነዚያ የካዱና እነርሱም በክህደታቸው ላይ እንዳሉ የሞቱ፤ ከነሱ ከአንዳቸው በምድር ሙሉ የኾነ ወርቅ (ቢኖረውና) በርሱ ቢሰኝበትም እንኳ ፈፅሞ ተቀባይን አያገኝም። እነዚያ ለነርሱ የሚያስቃይ ቅጣት አላቸው፤ ለነርሱም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።¹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَمَانُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَن
يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌّ أَلَّا تَرْضَىٰ
ذَهَبًا وَلَوْ آفَتَدَىٰ بِذِي أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

1. እነሰ ኢብኑ ማሊክ እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ይሉ ነበር፡-
«ማንኛውም በአላህ የካደ ሰው፣ ምድርን የሚሞላ ብዙ ወርቅ እንዳለህ አስተላለፍህን (ከጆሃነም እሳት) ነፃ ለማውጣት (ይህን ሁሉ ገንዘብ) ትሰጣለህን?» ተብሎ ይጠየቃል። እሱም «አዎ» በማለት ይመልሳል። ከዚያ በኋላ እንዲህ ይባላል፡- «ከዚያ በጣም ያነሰ ነገር ተጠይቀህ ነበር (ከአላህ ጋር ማንንም እንዳታመልክና ኢሰላምን እንድትቀበል። ነገር ግን እምቢ አልክ)» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

92. የምትወዱትን እስከምትለግሱ ድረስ፤ በጎን ስራ (ዋጋውን) አታገኙም፤ ከምንም ነገር ብትለግሱ አላህ ያውቀዋል።

لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا يُحِبُّونَ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

93. ተውራት ከመወረድዎ በፊት እስራኤል በራሱ ላይ እርም ካደረገው ነገር በስተቀር፤ ምግብ ሁሉ ለእስራኤል ልጆች የተፈቀደ ነበር፤ እውነተኞችም እንደኾናችሁ ተውራትን አምጡ፤ አንብቡዋትም በላቸው።

﴿٩٣﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي
إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ
نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ
فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

94. ከዚህም በኋላ በአላህ ላይ ውሸትን የቀጣጠፉ ሰዎች እነዚያ እነርሱ በደል ፈፃሚዎች ናቸው።

فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾

95. አላህ እውነትን ተናገረ፤ የኢብራሂምንም መንገድ ተከተሉ (አላህን ብቻ ይገዛ ነበር)፤ ከአጋሪዎቹም አልነበረም በላቸው።

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٦﴾

96. ለመጀመሪያ ጊዜ የሰው ልጆች ለአላህ ፀሎት የሚያደርጉበት ብሩክና ለዓለማት (ለሰውና ለአጋንንት) ሁሉ መመሪያ ሆኖ የተሰራው ያ በበካህ (በመካ) ያለው ነው።

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

97. በውስጡ (በመካ) ግልጽ የኾነ ተአምራት አሉ። የነቢዩ ኢብራሂም መቆሚያ አንዱ ነው። መካ የገባም ሰው ሰላም ያገኛል፤ ለአላህም በሰዎች ላይ ወደርሱ መኼድን በቻለ ሁሉ ላይ ቤቱን መጎብኘት ግዴታ አለባቸው፤ የካደም ሰው አላህ ከዓለማት ሁሉ የተብቃቃ ነው።

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا مَقَّامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ
دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ
الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَىٰ سَبِيلٍ وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

98. የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! አላህ በምትሰሩት ሁሉ ላይ ዐዋቂ ሲኾን፤ በአላህ ተአምራት (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا

ወዘተ) ለምን ትክፍላችሁ? በላቸው።

تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

99. የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! እናንተ መስካሪዎች ኾናችሁ ከአላህ መንገድ መጥመምን የምትፈልጉ ስትኾኑ ያመነን ሰው ለምን ትክለክላላችሁ? አላህም ከምትሰሩት ነገር ሁሉ ዘንጊ አይደለም በላቸው።

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّٰهِ مَنۢ بَعَثْنَا عِوَجًا وَّأَنْتُمْ شٰهِدَةٌ وَّمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

100. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከነዚያ መጽሐፉን ከተሰጡት ሰዎች (ዩዳዊያንና ክርስቲያኖች) ከፊሉን በትታዘዙ ከእምነታችሁ በኋላ ከሐዲዎች አድርገው ይመልሱዎቻችኋል።

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءٰمَنُوا إِن تَطِيعُوا فِرْقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوكُمۢ بَعْدَ إِيمٰنِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

101. የአላህም አንቀጾች በናንተ ላይ የሚነበቡ ሲኾኑ መልክተኛውም በውስጣችሁ ያለ ሲኾን፤ እናንተ እንዴት ትክፍላችሁ? በአላህም የሚጠበቅ ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ተመራ።

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايٰتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُوْلُهُ وَمَن يَعْصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ተገቢውን መጠንቀቅ ተጠንቀቁት፤ እናንተም መስለሞች ኾናችሁ እንጂ አትሙቱ።

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تَقٰوَلِهِ وَلَا تَمُؤُنُوْا اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٢﴾

103. የአላህንም (የማመን) ገመድ ሁላችሁም ያዙ፤ አትለዩዩም፤ ጠበኞችም በነበራችሁ ጊዜ በናንተ ላይ (የዋለውን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ፤ በልቦቻችሁም መካከል አስማማ፤ በጸጋውም ወንድማማቾች ኾናችሁ፤ በእሳት ጉድጓድ አፋፍም ላይ ነበራችሁ፤ ከእርሷም አዳናችሁ፤ እንደዚሁ ትመሩ ዘንድ አላህ ለናንተ አንቀጾቹን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች ወዘተ) ያብራራል።!

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ عَلَیْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلْفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِۦٓ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰی شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمۢ مِّنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ ءَايٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

1. አቡ ሁረይራ እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ በለዋል፡- «አይሁዶችና ክርስቲያኖች ሰባ አንድ ወይም ሰባ ሁለት ቦታ ላይ ይከፋፈላሉ። ይህ

104. ከናንተም ወደ በጎ ነገር የሚጠሩ፤ በመልካም ስራም የሚያዙ፤ ከክፉ ነገርም የሚከለክሉ ህዝቦች ይኑሩ። እነዚያም እነሱ የሚድኑ ናቸው።

وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

105. እንደነዚያም ግልጽ ተአምራት ከመጣላቸው በኋላ እንደ ተለያዩትና እንደ ተጨቃጨቁት አትኹኑ፤ እነዚያም ለነርሱ ታላቅ ቅጣት አላቸው።

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. ፊቶች የሚያበሩበትን፤ ፊቶችም የሚጠቁሩበትን (የትንሳኤ) ቀን (አስታውስ)፤ እነዚያ ፊቶቻቸው የጠቆሩትማ፤ ከእምነታችሁ በኋላ ካዳችሁ ንጉትክዱት በነበራችሁት ነገር ቅጣቱን ቅመሱ (ይባላሉ)።

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾

107. እነዚያም ፊቶቻቸው ያበሩትማ በአላህ ችሮታ (ገነት) ውስጥ ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾

108. (ሙሃመድ ሆይ) ይህች በአንተ ላይ በእውነት የምናነባት ስትኾን የአላህ ተአምራት ናት፤ አላህም ለዓለማት በደልን የሚሻ አይደለም።

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

109. በሰማያት ያለውና በምድር ያለውም ሁሉ የአላህ ነው፤ ነገሮችም ሁሉ ወደ አላህ ብቻ ይመለሳሉ።

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾

110. ለሰዎች ከተገለጹት ህዝቦች ሁሉ የበለጣችሁ ናችሁ። በጽድቅ ነገርም ታዛላችሁ፤ ከመጥፎ ነገርም ትከለክላላችሁ፤ በአላህም (አንድነት) ታምናላችሁ፤ የመጽሐፉም ሰዎች ባመኑ ኖሮ ለነርሱ የተሻለ በኾነ ነበር፤

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ

ኡማ (ሕዝብ) ደግሞ ሰባ ሶስት ቦታ ላይ ይከፋፈላል። ከአንዱ በስተቀር ሁሉም የጂሃንም ናቸው። ያም መንገድ (አንዱ) እኔና ሱላባዎቼ ያለንበት ነው።» (ተርሚዚይ፣ ኢብኑ ማጃህና አቡ ዳውድ ዘግበውታል)።

ከነርሱ አማኞች አሉ፤ አብዛኞቻቸው ግን አመጸኞች ናቸው።¹

ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِمَّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١﴾

111. ማስከፋትን እንጂ፣ ፈጽሞ አይጎዱዋችሁም፤ ቢዋጉዋችሁም ጀርባቸውን ያዞራሉ (ይሸሻሉ)፤ ከዚያ በኋላ ረድኤትም አያገኙም።

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقْتُلُوكُمْ يُولُوكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١﴾

112. የትም በተገኙበት ስፍራ ከአላህ በኾነ ቃል ኪዳን፣ ከሰዎችም በኾነ ቃል ኪዳን (የተጠበቁ) ካልኾኑ በስተቀር በነርሱ ላይ ውርደት ተመታችባቸው፤ ከአላህም በኾነ ቁጣ ተመለሱ፤ በነርሱም ላይ ድክነት ተመታችባቸው፤ ይኼ እነርሱ በአላህ ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች ወዘተ) ይክዱ ስለ ነበሩና ነቢያትንም ያለ ህግ ይገድሉ ስለነበሩ ነው፤ ይህ በማመጸቸውና ወሰንን ይተላለፉ ስለነበሩ ነው።

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَبِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٢﴾

113. (የመጽሐፉ ሰዎች ሁሉ) እኩል አይደሉም፤ ከመጽሐፉ ሰዎች ቀጥ ያሉ በሌሊት ሰዓቶች እነርሱ የሚሰግዱ ኾነው የአላህን አንቀጾች የሚያነቡ ሕዝቦች አሉ።

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءًا ذَاتِلٍ وَهُمْ لَا يَسْجُدُونَ ﴿١٣﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሰዎች ከተገለጸ ሕዝብ ሁሉ በላጭ ኾናችሁ» ማለት ለሰዎች መልካም የሆኑ ሰዎች ማለት ነው። ሰዎች በአንገታቸው ላይ ሰንሰለት እንደተጠለቀ ኢስላምን እስከሚቀበሉ ድረስ የምታመጧቸው ሰዎች ናችሁ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በሰንሰለት ታስረው ወደ ጅንት በሚገቡት ሰዎች አላህ ይደነቃል»። እዚህ ላይ በሰንሰለት የታሰሩ ሰዎችን የሚያመለክተው ምናልባት በጦርነት ተማርከው የተያዙ የጦር ምርኮኞችን ሲሆን ይህ በሰንሰለት መታሰራቸው ኢስላምን ለመቀበል ሁነኛ ምክንያት ሊሆናቸው ይችላል። ስለዚህ ሰንሰለታቸው ጅንትን መቀዳጃ ምክንያታቸው ነው።

114. በአላህና በመጨረሻው ቀን ያምናሉ፤ በጽድቅ ነገርም ያላሉ፤ ከመጥፎ፣ ነገርም ይከለክላሉ። በበጎ ስራዎችም ይጣደፋሉ። እነዚያም ከመልካሞቹ ናቸው።

يَوْمُنَا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

115. ከበጎ ስራ ማንኛውንም ቢሰሩ አይካዱትም፤ አላህም ጥንቁቆቹን ዐዋቂ ነው።

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

116. እነዚያ የካዱት (በአላህ፣ በሙሀመድ መልዕክተኛነትና ይዘውት በመጠት ሁሉ የማያምኑ) ሰዎች ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸው ከአላህ (ቅጣት) እነርሱን ምንም አይደኑባቸውም፤ እነዚያም የአላት ጓዶች ናቸው፤ እነርሱ በእርስዎ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُعْنِيَ عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

117. የዚያ በዚች በቅርቢቱ ሕይወት የሚለግሱት ነገር ምሳሌ በውስጧ ውርጭ ያለባት ነፋስ ነፍሶቻቸውን የበደሉን ህዝቦች አዘመራ እንደነካችና እንዳጠፋችው ብጤ ነው። አላህም አልበደላቸውም፤ ግን ነፍሶቻቸውን ይበድላሉ።

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ
حَرَثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ
أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

118. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከናንተ ሌላ (ሃይማኖት የለሾችን፣ የሁዳዊያንን፣ ክርስቲያኖችንና መናፍቃንን) ምስጢረኛ ን(አማካሪ፣ ረዳት፣ ጠባቂ፣ ጓደኛ) አትያዙ፤ ማበላሽትን አይገቡላችሁም፤ ጉዳታችሁን ይወዳሉ፤ ጥላቻይቱ ከአፎቻቸው በእርግጥ ተገለጸች፤ ልቦቻቸውም የሚደብቁት ይበልጥ ትልቅ ነው፤ ልብ የምታደርጉ እንደኾናችሁ ለናንተ ማብራሪያዎችን በእርግጥ ገለጽን።

يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
بِطَانَتِهِ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأُولُونَكُمْ خَبَالًا
وَدُوًّا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

119. እነሆ! እናንተ እነዚያ የምትወዷቸው ናችሁ፤ (እነሱ) ግን አይወዱዎችሁም፤

هَاتَانِمْ أَوْلَاءٌ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ

በመጽሐፉም በሁሉም ታምናላችሁ (እናንተ በተውራራትና በኢንጂል ታምናላችሁ። እነሱ ግን በቁርአን አያምኑም)፤ ባገጃችሁም ጊዜ፣ «አምነናል» ይላሉ፤ ባገለሉም ጊዜ፣ ከቁጭታቸው የተነሳ በናንተ ላይ ጣቶቻቸውን ይነክሳሉ። በቁጭታችሁ ሙቱ፤ አላህ ልቦኝ የቋጠሩትን ዐዋቂ ነውና በላቸው።

120. ደግ ነገር ብትነካችሁ ታስከፋቸዋለች። መጥፎም ነገር ብታገኛችሁ በርሷ ይደሰታሉ፤ ብትታገሱና ብትጠነቀቁም፣ ተንክላቸው ምንም አይጎዳችሁም። አላህ በሚሰሩት ሁሉ (በዕውቀቱ) ከባቢ ነውና።

121. (ሙሃመድ ሆይ!) ለምዕምናቸው ለውጊያ ስፍራዎችን የምታዘጋጁ ሽነህ ከቤተሰብህ በማለድክ ጊዜ (አስታውስ)፤ አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

122. ከናንተ ሁለት ጭፍሮች አላህ ረዳታቸው (ጠባቂያቸው) ሲሽን ለመፍራት ባስቡ ጊዜ (አስታውስ) በአላህም ላይ ብቻ ምዕመናኖች ይመኩ።

123. በበድርም እናንተ ጥቂቶች ሽናችሁ ሳለ አላህ በእርግጥ ረዳችሁ፤ አላህንም ታመሰግኑ ዘንድ ፍሩት።

124. ለምዕምናን ጌታችሁ በምስት ሺህ መላዕክት የተወረዱ ሲሽኑ፣ «ቢረዳችሁ አይበቃችሁምን?» በምትል ጊዜ (አስታውስ)።

125. አዎን ብትታገሱና ብትጠነቀቁ፣ ከዚህም ፍጥነታቸው (ጠላቶቻችሁ) በመጡባችሁ ጌታችሁ ምልክት ባላቸው

وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنًا مِّنْ غَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَمَسَّكْتُمْ حَسَنَةً سَوَّهْتُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلَلِينَ ﴿١٢٥﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ قَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ

አምስት ሺህ መላዕክት ይረዳችኋል።

126. አላህም (አርዳታውን) ለናንተ ብስራትና ልቦቻችሁ በርሱ እንዲረኩ እንጂ አላደረገውም፤ ድልም መንሳት አሸናፊ ጥበበኛ ከኾነው አላህ ዘንድ እንጂ፤ ከሌላ አይደለም።

127. (ድልን ያጎናፀፋችሁ) ከነዚያ ከነዲት ከፊልን ሊቆርጥ (ሊያጠፋ) ወይም ሊያዋርዳቸውና ያፈሩ ኾነው እንዲመለሱ ነው።

128. (ሙሃመድ ሆይ አላህ) በነርሱ ላይ ይቅር እስኪያደርግ ወይም እነርሱ በዳዩች ናቸውና እስኪቀጣቸው ድረስ ላንተ ከነገሩ ምንም የለህም።

129. በሰማያት ያለው በምድርም ያለው ሁሉ የአላህ ነው፤ ለሚሻው ሰው ይምራል፤ የሚሻውንም ሰው ይቀጣል፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

130. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አራጣን የተነባበሩ እጥፎች ሲኾኑ አትብሉት ድኑም ዘንድ አላህን ፍሩ።!

131. ያችንም ለከሐዲዎች የተደገሰችውን እሳት ተጠንቀቁ።

132. ይታዘንላችሁም ዘንድ አላህንና መልዕክተኛውን ታዘዙ።

ءَالْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٧﴾

لَيَقْطَعَنَّ طَرْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ فَيَنْقَلِبُوا حَآبِيبِينَ ﴿١٢٨﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٠﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣١﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡-«ከሰባት ከባድ ወንጀሎች ራቁ» ሰዎችም፤ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እነማን ናቸው?» ሲሉ ጠየቁ። እሳቸውም፤ «በአላህ ላይ ማጋራት፤ ድግምት፤ ትክክለኛ በሆነ መንገድ ካልሆነ በስተቀር አላህ ያከበራትን ነፃ፤ መግደል፤ ወላድ መብላት፤ የየቲምን ገንዘብ መብላት፤ በጦርነት ውስጥ ጀርባን መስጠት፤ ጥብቅ የሆኑ መ-እሚን ሴቶችን በዘመኑ ወንጀል ስማቸውን ማጥፋት።» (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

133. ከኔታችሁ ወደ ኾነችም ምሕረትና ስፋትዋ እንደ ሰማያትና ምድር ወደ ኾነች ገነት አላህን ለሚፈሩ የተዘጋጀች ስትኾን ተቻኮሉ።

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

134. ለነዚያ በድሎትም ኾነ በችግር ለሚለግሱት፣ ቁጭትንም ገቺዎች፣ በሰዎችም ይቅር አድራጊዎች ለኾነት (ተደግሳለች) አላህም በጎ ሰሪዎችን ይወዳል።!

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَاءِ وَالْكُظَّيْبِ الْعَيْطِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾

135. ለነዚያም መጥፎ፣ ስራን (ዝሙትንና ሌሎችን ትላልቅ ወንጀሎች) በሰሩ ወይም ነፍሶቻቸውን በበደሉ ጊዜ፣ አላህን የሚያስታውሱና ለነጢአቶቻቸው ምሕረትን የሚለምኑ ለኾነት ከአላህም ሌላ ኅጢአቶችን የሚምር አንድም የለ፤ (በስራተት) በሰሩትም ላይ እነርሱ የሚያውቁ ሲኾኑ የማይዘወትሩ ለኾነት (ተደግሳለች)።

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرَ اللَّهُ فَعَلُوا وَاللَّهُ وَهْمٌ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

136. እነዚያ ምንዳቸው ከኔታቸው ምሕረትና በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ በስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸው ገነቶችም ናቸው። የሰሪዎችም ምንዳ (ገነት) ምንኛ አማረች!።

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهم وَجَنَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْمُعْمِلِينَ ﴿١٣٦﴾

137. ከናንተ በፊት ድርጊቶች በእርግጥ አልፏል። በምድርም ላይ ሂዳ የአስተባባዬችም ፍጻሜ እንዴት እንደነበረ ተመልከቱ።

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እያንዳንዱ የሰው ልጅ መገጣጠሚያ ሰደቃ ግዴታ አለበት። አንድን ሰው በእንስሳት መጓጓዣ ላይ እንዲወጣ ብትረዳው፣ ወይም ጓዙን ብታቀብለው ይህች አድራጉትህ ሰደቃ ናት። መልካም ንግግር ሰደቃ ናት። ወደ መስጂድ የምታደርገው እያንዳንዱ እርምጃ ሰደቃ ናት። ለአንድ ሰው መንገድ ማመላከት ሰደቃ ነው።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከሰዎች መካከል ብርቱ ማለት ሰዎችን በጥንካሬው የሚበልጥ አይደለም። ነገር ግን ብርቱ ሰው ማለት በንዴት ወቅት ራሱን የሚቆጣጠር ነው።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

المُكْذِبِينَ ﴿١٣٧﴾

138. ይህ (ቁርአን) ለሰዎች ገላጭ፤ ለጥንቁቆች መሪና ገላጭ ነው።

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ

لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

139. እናንተም የበላዮች (በድል) ስትኾኑ፤ (አውነተኛ) ምዕምናን እንደኾናችሁ አትስነፉ (ከጠላቶቻችሁ አንጻር)፤ አትዘኑም።

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ

الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. ቁስል (እና መገደል) ቢያገኛችሁ፤ ሰዎቹንም መሰሉ ቁስል (እና መገደል) አግኝቷቸዋል። ይኸችንም ቀናት (ጥሩና መጥፎ አጋጣሚ የሚከሰትበትን) በሰዎች መካከል እናዘዋውራታለን፤ (እንድትገሰጹና) አላህም እነዚያን ያመኑትን እንዲያውቅ (እንዲለይ) ከናንተም ለማዕታትን እንዲይዝ ነው፤ አላህም በዳዮችን አይወድም።

إِنْ يَمَسَّكُمْ فِجٌّ فَقَدْ مَسَّ

الْقَوْمَ فَرَحٌّ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ

تُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَبِتَّخِذَ مِنْكُمْ

شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

141. አላህም እነዚያን ያመኑትን (ከነጢአት) ሊያነፃና ከሐዲዎችንም ሊያጠፋ ነው።

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ

الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

142. በእውነቱ አላህ ከናንተ እነዚያን የታገሉትን ሳያውቅ (ሳይለይ)፤ ታጋሾችንም ሳያውቅ ገነትን ልትገቡ አስባችሁን?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا

يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ

وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

143. (በጦርነት ላይ) መሞትንም ሳታገኙት በፊት በእርግጥ የምትመኙት ነበራችሁ። እናንተም የምትመለከቱ ስትኾኑ በርግጥ አያችሁት (ታዲያ ለምን ሸሻችሁ?)

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ

أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ

نَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

144. ሙሐመድም ከበፊቱ (ብዙ) መልዕክተኞች በእርግጥ ያለፉ የኾነ መልዕክተኛ እንጂ፤ ሌላ አይደለም፤ ታዲያ ቢሞት ወይም ቢገደል ወደ ኋላችሁ (እንደሚያምኑት ሰዎች) ትገለበጣላችሁን? ወደ ኋላው የሚገለበጥም ሰው አላህን ምንም አይጎዳም፤ አላህም አመስጋኞችን በእርግጥ ይመነዳል።

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ

الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ

عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ

عَقْبِهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا

145. ለማንኛይቱም ነፍስ በአላህ ፍርድ ቤቸን እንጂ፣ ልትሞት አይገባትም፤ (ጊዜውም) ተወስኖ ተጽፏል፤ የቅርቢቱንም ምንዳ የሚፈልግ ሰው ከአርስዋ እንሰጠዋለን። የመጨረሻይቱንም ምንዳ የሚፈልግ ሰው ከአርስዋ እንሰጠዋለን፤ አመስጋኞችንም በአርግጥ እንመነዳለን።

146. ከነቢይም ብዙ ሊቃውንት ክርሱ ጋር ሽነው የተዋጉ ብዙ ናቸው፤ በአላህም መንገድ ለሚደርስባቸው ነገር አልፈሩም፤ አልደከሙምም፤ (ለጠላት) አልተዋረዱምም። አላህም ትዕግስተኞችን ይወዳል።

147. ንግግራቸውም፣ «ጌታችን ሆይ! ሃጢአቶቻችንንና በነገራችን ሁሉ ወሰን ማለፋችንን ለኛ ማር፤ ይዞታችንንም አደላድል፤ በከሓዲዎቻችን ሀዘቦች ላይ እርዳን» ማለታቸው እንጂ፣ ሌላ አልነበረም።

148. አላህም የቅርቢቱን ምንዳና የመጨረሻይቱን መልካም ምንዳ ሰጣቸው። አላህም ቦጎ አድራጊዎችን ይወዳል።

149. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያን የካዱትን ሰዎች ብትታዘዙ፣ ወደ ኋላችሁ ይመልሱዎቻችሁ፤ ከሳሪዎች ሽናችሁም ትገለበጣላችሁ።!

وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿٤٥﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَلًّا وَمَمَّنَّ يُرَدُّ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرَدِّ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِيهِ مِنْهَا

وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَكَايِنَ مَنْ نَبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِيثِيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٤٨﴾

فَقَالَتْهُمْ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٩﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَزُدُّكُمْ عَلَىٰ عَعْقِبِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٠﴾

1. ሰሙራ ኢብኑ ጁንዱብ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከሰዎች መካከል መሽሪክ ከሆነ ሰው ጋር የሚገናኝ፣ የሚቀላቀል፣ የሚሰበሰብ፣ የሚኖርና ሃሳቡን ተቀብሎ ከእሱ ጋር አብሮ በመኖሩም ደስተኛ ከሆነ፣ ይህ ሰው ልክ እንደ መሽሪኩ ነው።» (አቡ ዳዊድ ዘገባውታል)።

150. (አይረዱችሁም)፤ ይልቁን አላህ ብቻ ረዳታችሁ ነው። እርሱም ከረዳቶች ሁሉ በላይ ነው።

بَلِ اللَّهِ مَوْلَانُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. በነዚያ በካዱት ሰዎች ልቦች ውስጥ አላህ በርሱ አስረጅ ያላወረደበትን ነገር በአላህ በማጋራታቸው ምክንያት ፍርሃትን እንጥላለን። መኖሪያቸውም እሳት ናት የበዳዮችም መኖሪያ ምን ትከፋ!

سَكُنْفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَهُمْ

النَّارُ وَيُسَسِّئُونَ الْقَوْلِينَ ﴿١٥١﴾

152. አላህም በፈቃዱ በምትጨፈጭኗቸው ጊዜ ኪዳኑን በእርግጥ አረጋገጠላችሁ። የምትወዱትንም ነገር ካሳያችሁ በኋላ በፈራችሁ። በትዕዛዙም በተጨቃጨቃችሁና ባመጣችሁ ጊዜ። (እርዳታውን ከለከላችሁ)፤ ከናንተ ውስጥ ቅርቡቱን ዓለም የሚሻ አለ፤ ከናንተም የመጨረሻይቱን ዓለም የሚሻ አለ፤ ከዚያም ሊሞክራችሁ ከነርሱ (ከእናንተ ጠላት) አዞራችሁ፤ በእርግጥም ከናንተ ይቅር አደረገላችሁ። አላህም በምዕምናን ላይ የችርታ ባለቤት ነው።

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۖ إِذَا تَحْسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَسِلْتُمْ وَنَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَا مَا تَحِبُّونَ ۖ مِنْكُمْ مَّن يُّرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن يُّرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ

وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

153. መልክተኛው ከኋላችሁ የሚጠራችሁ ሊኾን፤ ርቃችሁ በምትሸሽና በአንድም ላይ የማትዞሩ በኾናችሁ ጊዜ (አስታውሱ)፤ ባመለጣችሁና በደረሰባችሁም ነገር እንድታዝኑ በሐሳብ ላይ ሐሳብን መነዳችሁ፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرُّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجْتُمْ فَأَتَيْتُكُمْ عَمَّا يَغْمُرُ لِكَيْلًا تَحَرَّوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

154. ከዚያም ከጭንቅ በኋላ ጸጥታን ከናንተ ከፊሎችን የሚሸፍንን እንቅልፍ በናንተ ላይ አወረደ፤ ከፊሎቹም ነፍሶቻቸው በእርግጥ አሳሰቧቸው። እውነት ያልኾነውን የማሃይምነትን መጠራጠር በአላህ ይጠራጠራሉ፤ «ከነገሩ ለኛ ምንም የለንም» ይላሉ፤ ነገሩ ሁሉም ለአላህ ነው በላቸው። ለአንተ የማይገልፁትን በነፍሶቻቸው ውስጥ ይደብቃሉ፤ «ከነገሩ ለኛ አንዳች በነበረን ኖሮ፤ እዚህ ባልተገደልን ነበር» ይላሉ። በቤታችሁ ውስጥ በኾናችሁም ኖሮ፤ እነዚያ በነርሱ ላይ መገደል የተጻፈባቸው ወደ መውደቂያቸው በወጡ ነበር በላቸው፤ አላህ (ፍርዱን ሊፈጽምና) በደረቀቻችሁም ውስጥ ያለውን ሊፈትን በልቦቻችሁም ውስጥ ያለውን ነገር ሊገልጽ (ይህን ሰራ) አላህም በደረቀች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

155. እነዚያ ሁሉቱ ጭፍሮች በተገናኙ ቀን (በአሁኑ ጦርነት ወቅት) ከእናንተ የሸሹት ሰዎች በዚያ በሰሩት ከፊል ምክንያት ያሳሳታቸው ሰይጣን ነው፤ አላህም ከነሱ በእርግጥ ይቅር አለ፤ አላህ መሐሪ በቅጣት የማይቸኩል ነውና።

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

156. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንደነዚያ እንደካዱትና (መናፍቃንና) ስለ ወንድሞቻቸው በምድር ላይ በተጓዙ ወይም ዘማቾች በኾኑ ጊዜ፤ «እኛ ዘንድ በነበሩ ኖሮ፤ ባልሞቱም፤ ባልተገደሉም ነበር» እንደሚሉት አትኾኑ፤ አላህ ይኸንን በልቦቻቸው ውስጥ ጸጸት ያደርግባቸው ዘንድ (ይህንን አሉ)። አላህም ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም።

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحِي-

አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

وَمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

157. በአላህም መንገድ ብትገደሉ ወይም፣ ብትሞቱ ከአላህ የሾነው ምሕረትና እዝነት (እነርሱ) ከሚሰበሰቡት ሀብት በእርግጥ በላጭ ነው።

وَلَيْنَ فُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْمَدَ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

158. ብትሞቱም ወይም ብትገደሉ በእርግጥ ወደ አላህ ብቻ ትሰበሰባላችሁ።

وَلَيْنَ مُتْمَدَ أَوْ فُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. (መ.ሀመድ ሲ.ዐ.ወ) ከአላህም በሾነች ችሮታ ለዘብክላቸው። ዐመለ መጥፎ፣ ልበ ደረቅም በሾንክ ኖሮ፣ ከዙሪያህ በተበተኑ ነበር። ከነርሱም (ስህተታቸውን) ይቅር በል። ለነርሱም (ከአላህ ዘንድ) ምሕረትን ለምንላቸው። በነገሩም ሁሉ አማክራቸው። ቁርጥ ሐሳብም ባደረክ ጊዜ በአላህ ላይ ተመካ። አላህ በርሱ ላይ ተመኪዎችን ይወዳልና።

فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِن لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

160. አላህ ቢረዳችሁ ለናንተ አሸናፊ የለም፤ ቢያዋርዳችሁም ያ ከርሱ (ማዋረድ) በኋላ የሚረዳችሁ ማነው? በአላህም ላይ (ብቻ) ምዕመናን ይመኩ።

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

161. ለነቢይም ስለባን (በሀገወጥ መንገድ) መደበቅ አይገባውም። ስለባንም (በሀገወጥ መንገድ) የሚደብቅ ሰው በትንሣኤ ቀን በደበቀው ነገር (ተሸክሞ) ይመጣል። ከዚያም ነፍስ ሁሉ የስራዋን ዋጋ ትሞላለች። እነርሱም አይበደሉም።¹

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلَمَ مَمَّا تَعْلَمُ لَئِن تَفِيءَ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዲህ ብለዋል፡- ነቢይ (ሰ.ዐ.ወ) ከመካከላችን ተነሱና የተማረክ ንብረት በሰዎች መካከል ሳይከፋፈል መሰረት ያለውን የወንጀል ደረጃና ቅጣቱን ተናገሩ። እንዲህም አሉ፡- «የምርኮ ንብረት ስርቆትን አትቅረቡ። እኔ የትንሣኤ ቀን (የውመል ቁያማ) ከመካከላችሁ አንዱ በትኩሻው ላይ ናዮል እየሞኸ ተሸክሞ ወይም በትኩሻው ላይ የሚያስካካ ፈረስ ተሸክሞ መመልከትን አልወድም።

162. የአላህን ውድታ የተከተለ ሰው ከአላህ በኾነ ቁጣ እንደ ተመለሰና መኖሪያው ገሀነም እንደ ኾነ ሰው ነውን? መመለሻውም ምን ይከፋ!

أَفَمَن اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

163. እነርሱ አላህ ዘንድ ባለ ደረጃዎች ናቸው፤ አላህም የሚሰሩትን ነገር ተመልካች ነው።

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِبَصِيرٍ مَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

164. አላህ በምዕመናን ላይ ከጎሳቸው የኾነን፤ በነርሱ ላይ አንቀጾቹን የሚያነብ፤ የሚጠራቸውም፤ መጽሐፍንና ጥበብን የሚያስተምራቸውም የኾነን መልዕክተኛ በውስጣቸው በላክ ጊዜ፤ በእርግጥ ለገሰላቸው፤ እነርሱም ከዚያ በፊት በግልፅ ስህተት ውስጥ ነበሩ።!

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

ይህ ዓይነቱ ሰው የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አላህን የማልዳኝ ይለኛል። እኔም ምንም ልረዳህ አልችልም። ምክንያቱም የአላህን መልዕክት ላንተ አድርሻለሁና እለዋለሁ። ወይም ከናንተ መካከል አንዱ ትከሻው ላይ ወርቅ ወይም ብር ተሸክሞ የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አላህን የማልዳኝ ይለኛል። እኔም እኔ ምንም ልረዳህ አልችልም። ምክንያቱም የአላህን መልዕክት ላንተ አድርሻለሁና እለዋለሁ። በትከሻው ላይ የሚራገብ የተሸከመ ሰው ይመጣና የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አላህን የማልዳኝ ይለኛል። እኔም እኔ ምንም ልረዳህ አልችልም። ምክንያቱም የአላህን መልዕክት ላንተ አድርሻለሁና እለዋለሁ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

1. ሀ. ሐ-ዘይፋ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ አሉን፡- «አደራ ከሰማይ ወርዳ በሰው ልጅ ልብ ውስጥ ሥር ሰዳ የተደላደለች ነች። ቁርኣንም ወርዷል። ሰዎች ቁርኣን እንብበውታል (ስለ አደራ ከእርሱ ተምረዋል)። ከነቢያዊ ፊለግ (ሱንና) ስለ እርሱ (አደራ) ተምረዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. አቡ ሁረይራ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ)እንዲህ ብለዋል፡- «ሁሉም የኔ ተክታዮች ጂንት ይገባሉ፤ እምቢ ያለ ብቻ ሲቀር» ሱሐባዎችም «ማነው እምቢ የሚለው?» ብለው አሳቸው። አሳቸውም «እኔን የታዘዘኝ ጂንት ይገባል። እኔን የማይታዘዘኝ ያ እምቢ የሚለው ሰው ነው» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሐ. ጃቢር ኢብኑ ዑብደላህ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፤ መልእክቶች ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ተኝተው ሳለ መጡና የተወሰኑት «ተኝቷል» ሲሉ ሌሎቹ «ዓይኖቹ ተኝተዋል። ነገር ግን ልቦናው ንቁ ነው» አሉ። ከዚያም እንዲህ አሉ፡- «ለዚህ ባልንጀራችሁ አንድ ተምሳሌት አል።» ከመካከላቸው የተወሰኑት «ተምሳሌቱን አስቀምጥላት» አሉ። ከመካከላቸው የተወሰኑት ደግሞ «ተኝቷል» አሉ። ሌሎቹ ደግሞ «ዓይኖቹ ተኝተዋል። ነገር ግን ልቦናው ንቁ ነው» አሉ። ይህ ምሳሌው ልክ እንደ አንድ ቤት እንደሰራና ከሰራ በጎላም ሰዎችን የምሳ ግብግ እንዲጠራ ባሪያውን እንደላከ ሰው ነው። ስለዚህ ጥሪውን የተቀበለ ሰው ቤቱ ውስጥ ይገባል፤ ምግቡንም ይጋባሃል።

165. ሁለት ብጤዎቻችን በእርግጥ ያገኛችሁ የኸነች መከራ (መጠቃት) ባገኘችሁ ጊዜ፤ «ይህ ከየት ነው» አላችሁን? እርሱ ከነፍሶቻችሁ ዘንድ ነው። (በሰራችሁት ስህተት) አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና በላቸው።

أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِيَةً قَدَّ أَصَبْتُمْ وَشِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

166. ሁለቱ ጭፍሮችም በተጋጠሙ ቀን (በአሁኑ ጦርነት ወቅት) የደረሰባችሁ በአላህ ፈቃድ ነው፤ ምዕመናንንም (ሊፈትንና) ሊገልፅ ነው።

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ فَيَاذَنِ اللَّهُ وَلَيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

167. እነዚያንም የነፈቁትንና ለነርሱ ኑ፤ በአላህ መንገድ ተጋደሉ፤ ወይም (ቢያንስ) ተከላከሉ፤ የተባሉትን ሊገልፅ ነው። መዋጋትን (መኖሩን) ብናውቅ ኖሮ፤ በተከተልናችሁ ነበር አሉ፤ እነርሱ ያን ጊዜ ከእምነት ይልቅ ወደ ክህደት የቀረቡ ናቸው፤ በልቦቻቸው የሌለውን በእጩቻቸው ይናገራሉ። አላህም የሚደብቁትን ዐዋቂ ነው።

وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنَكِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِينَ يَوْمِئِذٍ اقْرَبُ وَمِنْهُمْ لَلِإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

ነገር ግን ጥሪውን የማይቀበል ሰው ቤቱ ውስጥ አይገባም፤ ምግቡንም አይጋበዝምም። መላእክቶችም «ይህንን ለሱ ተርጉሙለት ይረዳዋልና» አሉ። የተወሰኑት ደግሞ «እሱ ተኝቷል» አሉ። የተወሰኑት ደግሞ «ዓይኖቼ ተኝተዋል ነገር ግን ልቦናው ንቁ ነው» አሉ። ከዚያም አንዲህ አሉ «ቤቱ ጀነት ነው። ጠሪው ደግሞ ሙሐመድ (ሰ.ዐ.ወ) ነው። ሙሐመድን የታዘዘ ሰው በእርግጥ አላህን ታዟል። ሙሐመድን የወነጀለ (የተጻረረ) ደግሞ በእርግጥ አላህን ወንጀሏል። ሙሐመድ ሰዎችን ለያይቷል (ጥሩውን ከመጥፎው፤ አማኞችን ከከሃዲያን)» (ቡካሪ ዘግበውታል)።

መ. አቡ ሙሳ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የእኔና እኔ የተላኩበት ምሳሌው ልክ ወደ ሰዎች በመምጣት ሰዎች ሆይ! የጠላት የጦር ሃይል በዓይኖቼ ተመልክቻለሁና አስጠነቅቃችኋለሁ። ስለዚህ ራሳችሁን ጠብቁ እንዳላቸው ሰው ነው። የዚህ ሰው የተወሰኑ ተከታዮች እሱ ያላቸውን ሰምተውና ለአባባሉ እጅ ሰጥተው (ታዛዥ ሆነው) በሌሊት በመውጣት ነፃ ሲወጡ፤ ሌሎቹ ሰውዬውን ባለግመን ባሉበት ቦታ አነጉ። የጠላት ጦር ሃይልም ባሉበት አግኝቶ ድምጥግጣቸውን አጠፋቸው። የዚህ ምሳሌው እኔን ታዝዞ እንዳልተከተለኝና እኔን እንደወነጀለ፤ እንዲሁም የመጣሁበትን የሐቅ መንገድ እንዳስተባበለ ነው።» (ቡካሪ ዘግበውታል)።

168. እነዚያ (ከትግል) የቀሩ ሲኾኑ ለወንድሞቻቸው፡- «በታዘዙን ኖሮ፣ ባልተገደሉ ነበር» ያሉ ናቸው፤ እውነተኞች እንደኾናችሁ ከነፍሶቻችሁ ላይ ሞትን ገፍትሩ በላቸው።

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

169. እነዚያን በአላህ መንገድ የተገደሉትን ሙታን አድርገህ አትገምታቸው። በእርግጥ እነርሱ ኔታቸው ዘንድ ሕያዋን ናቸው፤ ይመገባሉ።

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾

170. አላህ ከችሮታው በሰጣቸው ነገር ተደላቾች ሲኾኑ (ይመገባሉ)፤ በነዚያም ከኋላቸው ገና በነርሱ ባልተከተሉት በነርሱ ላይ ፍርሃት ባለመኖሩና እነርሱም የማያገኙ በመኾናቸው ይደሰታሉ።

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾

171. ከአላህ በኾነ ፀጋና ልግስና አላህም የምዕመናንን ምንዳ የማያጠፋ በመኾኑ ይደሰታሉ።

لَا يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾

172. እነዚያ ከቆሰሉ በኋላ ለአላህና ለመልዕክተኛው የታዘዙት፤ ከነርሱ ውስጥ ለነዚያ በጎ ለሰሩትና ለተጠነቀቁት ታላቅ ምንዳ አላቸው።

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

173. እነዚያ (መናፍቃን) ለነርሱ (አማኞች)፡- «ሰዎቹ (ጣኦታዊያኑ) ለናንተ (ትልቅ ጦርን) አከማችተዋልና ፍሩዋቸው» ይሉዋቸውና (ይህም) እምነትን የጨመረላቸው፤ «በቁያችንም አላህ ነው ምን ያምርም መጠገያ!» ያሉ ናቸው።

الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

1. ሀ. ኢብኑ ፀብባስ (ጊ.ዐ) «በቁያችንም አላህ ነው ምን ያምርም መጠገያ!» የሚለውን፣ ነቢዩ ኢብራሂም (ዐ.ለ) እሳት ውስጥ ሲወረወሩ፣ እንዲሁም ነቢዩ ሙሐመድ (ሰ.ዐ.ወ) ሙሽሪኮች (አምልኮ አጋሪያን) «ሰዎች ለናንተ (ጦርን) አከማችተዋልና ፍሩዋቸው ያሉዋቸውና ይህም እምነት የጨመረላቸው። በቁያችንም

174. ከአላህም በኾነ ጸጋና ችሮታ ክፉ ነገር ያልነካቸው ኾነው ተመለሱ፤ የአላህንም ውዴታ ተከተሉ፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

175. ይህንኑ ሰይጣን ብቻ ነው ወዳጆቹን (በአላህ አንድነትና በነቢዩ ሙሃመድ መልዕክተኝነት የማያምኑትን) ያስፈራራችኋል፤ አትፍሩዋቸውም፤ (አውነተኛ) ምዕመናንም እንደኾናችሁ (እኔን ብቻ) ፍሩኝ።

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

176. (ሙሃመድ ሆይ) እነዚያም በክህደት የሚቻኩት አያሳዝኑሁ። ከነርሱ ፈጽሞ አላህን በምንም አይጎዱምና፤ አላህ በመጨረሻይቱ ዓለም ለነሱ ዕድልን ላያደርግ ይሻል፤ ለነርሱም ታላቅ ቅጣት አላቸው።

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

177. እነዚያ ክህደትን በዕምነት የለወጡ አላህን በምንም ነገር ፈጽሞ አይጎዱትም፤ ለነሱም አላማሚ ቅጣት አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَكُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

178. እነዚያ የካዱት ሰዎች እነርሱን ማዘግየታችንን ነፍሶቻቸው ደግ ነገር ነው ብለው አያስቡ። እነርሱን የምናዘገያቸው ሃጢአትን እንዲጨምሩ ብቻ ነው፤ ለነሱም አዋራጅ ስቃይ አላቸው።

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ نَمْلِكَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نَمْلِكُهُمْ لِيَزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. አላህ መጥፎውን ከመልካሙ እስከሚለይ ድረስ ምዕመናንን እናንተ በርሱ ላይ ባላችሁበት (ኹኔታ) ላይ

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ

አላህ ነው፤ ምን ያምርም መጠጊያ! ያሉ ናቸው» ሲሉ የተናገሩት ነው ብለዋል። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. አብነ- ዐብባስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት «ኢብራሃም (ዐ.ሰ) እሳት ውስጥ ሲወረወሩ የተናገሩት የመጨረሻ ቃል «ብቂም አላህ ነው፤ ምን ያምርም መጠጊያ!» የሚለው ነው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

የሚተው አይደለም፤ አላህም ፍቁን ነገር የሚያሳውቃችሁ አይደለም፤ ግን አላህ ከመልዕክተኞቹ የሚሻውን ይመርጣል፤ በአላህና በመልዕክተኞቹም እመኑ። ብታምኑና ብትጠነቀቁም ለናንተ ታላቅ ምንዳ አላችሁ።

الطَّيِّبُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾

180. እነዚያም አላህ ከችርታው በሰጣቸው ገንዘብ የሚነፍጉ (ዘካ የማይሰጡ) እርሱ ለነሱ ደግ አይምሰላቸው፤ ይልቁንም፤ እርሱ ለነሱ መጥፎ ነው፤ ያንን በርሱ የነፈጉበትን በትንሣኤ ቀን (እባብ ሽኖ) ይጠለቃሉ። የሰማያትና የምድርም ውርስ ለአላህ ብቻ ነው፤ አላህም በሚሰሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።!

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ مَبْدَأُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٧٨﴾

181. የእነዚያን፤ «አላህ ድሃ ነው፤ እኛ ግን ከበርቴዎች ነን» ያሉትን ሰዎች (የየሁዳዊያንን) ቃል አላህ በእርግጥ ሰማ፤ ያንን ያሉትንና ነቢያትን ያለ ህግ መግደላቸውን በእርግጥ እንጸፋለን፤ የእሳትንም ስቃይ ቅመሱ እንላቸዋለን።

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٧٩﴾

182. ያ (ስቃይ) እጆቻችሁ ባላለፉት ስራ ነው። አላህም ለባርቶ በዳይ ባለመኾኑ ነው።

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٠﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ገንዘብ ሰጥቶት ከገንዘቡ ላይ ዘካ የማይሰጥ ሰው የትንሳኤ ቀን (የውመል ቁም) ገንዘቡ እንደ ፀጉር አልባና ሁለት መርዛማ አጢዎች እንዳሉት ወንድ እባብ ሆኖ ይመጣለትና በአንገቱ ላይ ተጠምጥሞ ሁለት ጉንጮቹን በመሳም «እኔ ገንዘብህ፤ እኔ ሀብትህ ነኝ ይለዋል» ካሉ በኋላ ይህን አንቀፅ አነበቡ።

«እነዚያም አላህ ከችርታው በሰጣቸው ገንዘብ የሚነፍጉ፤ እርሱ ለነሱ ደግ አይምሰላቸው፤ ይልቁንም እርሱ ለነሱ መጥፎ ነው፤ ያንን በርሱ የነፈጉበትን በትንሳኤ ቀን (እባብ ሽኖ) ይጠለቃሉ። የሰማያትና የምድርም ውርስ ለአላህ ብቻ ነው፤ አላህም በሚሰሩት ሁሉ ውስጥ አዋቂ ነው።» (አሌ-ዲምራን፤ 180)» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

183. እነዚያ ለማንኛውም መልዕክተኛ እሳት የምትበላው የኸነን ቁርባን እስከሚያመጣልን ድረስ ላናምን አላህ ወደኛ አዲል ያሉ ናቸው፤ መልክተኞች ከኔ በፊት በተአምራትና በዚያም ባላችሁት (ቁርባን) በእርግጥ መጥተውላችኋል፤ እውነተኞች ከኸናችሁ ታዲያ ለምን ገደላችኋቸው? በላቸው።

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا
أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا
بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ
جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قِبَلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالذِّيْقَتُمْ فَلَمَّ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾

184. (ሙሃ መድ ሆይ) ቢያስተባብሩህም፣ ከእንተ በፊት በግልፅ ተአምራትና (ምልክቶች፣ ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች) በጽሑፎች፣ በብሩህ መጽሐፍም የመጡት መልክተኞች በእርግጥ ተሰተባብረዋል።

إِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رَسُولٌ مِّن
قِبَلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ
وَالكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾

185. ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት፤ ምንዳዎቻችሁንም የምትሞሉት በትንሣኤ ቀን ብቻ ነው። ከእሳትም የተራቀና ገነትን የተገባ ሰው በእርግጥ ምኞቱን አገኘ። ቅርቢቱም ሕይወት የመታለያ መሳሪያ እንጂ፣ ሌላ አይደለችም።

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا
تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَمَن رُّحِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ
الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿١٨٥﴾

186. በገንዘቦቻችሁና በነፍሶቻችሁ በእርግጥ ትፈተናላችሁ፤ ከነዚያም ከእናንተ በፊት መጽሐፍን ከተሰጡትና (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ከነዚያም ከአጋሩት ብዙን ማሰቃየት ትሰማላችሁ፤ ብትታገሱና ብትጠነቀቁ ይህ ከጥብቅ ነገሮች ነው።

لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ أُشْرِكُوا آذَىٰ كَثِيرًا
وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِن
عِزِّ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

187. አላህ የነዚያን መጽሐፍን የተሰጡትን (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ቃል ኪዳን ለሰዎች በእርግጥ ታብራሩታላችሁ፤ አትደብቁትምም በማለት የያዘባቸውን (አስታውሱ) በጀርባዎቻቸውም ኋላ ጣሉት።

وَإِذ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا
تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ

በርሱም ጥቂትን ዋጋ ዝዘገገ። የሚዝገገትም ነገር ክፋ!

وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

188. እነዚያን በሰሩት ነገር የሚደሰቱትንና ባልሰሩትም መመስገንን የሚወዱትን አትሰብ፤ ከቅጣት በመዳን ላይ ናቸው ብለህ አታስባቸው ለነሱ አላማሚ ቅጣት አላቸው።

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَارِعٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

189. የሰማያትና የምድር ንግሥና ለአላህ ብቻ ነው፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

190. ሰማያትንና ምድርን በመፍጠር ሌሊትና ቀንም በመተካካት ለባለ አዕምሮዎች በእርግጥ ምልክቶች አሉ።

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

191. (እነርሱም) እነዚያ ቆመው፤ ተቀምጠውም፤ በጎኖቻቸው ተጋድመውም አላህን የሚያወሱ በሰማያትና በምድር አፈጣጠርም የሚያስተነትኑ፡- «ጌታችን ሆይ! ይኼን በከንቱ አልፈጠርከውም፤ ጥራት ይገባህ፤ ከአሳትም ቅጣት ጠብቀን» የሚሉ ናቸው።

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِنَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطُلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

192. «ጌታችን ሆይ! አንተ እሳት የምታገባውን ሰው በእርግጥ አዋረድከው፤ ለበደለኞችም ምንም ረዳቶች የሉዋቸውም።»

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

193. «ጌታችን ሆይ! እኛ በጌታችሁ እመኑ በማለት ወደ እምነት የሚጠራን ጠሪ (ነቢዩ ሙሃመድን)ሰማን፤ አመንንም፤ ጌታችን ሆይ! ሃጢአቶቻችንንም ለኛ ማር፤ ክፋ ስራዎቻችንንም ከኛ አብስ፤ ከንጹሐቱም ሰዎች ጋር ግደለን»፤

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

194. «ጌታችን ሆይ! በመልዕክተኞችህም ላይ ተስፋ ቃል ያደረክልንን ስጠን፤ በትንሣኤ ቀንም አታዋርደን፤ አንተ ቀጠሮን አታፈርስምና» (የሚሉ ናቸው)።

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

195. ጌታቸውም እኔ ከናንተ ከወንድ ወይም ከሴት የሰሪን ስራ አላጠፋም፤ ከፊላችሁ ከከፊሉ ነው፤ በማለት ለነርሱ ልመናቸውን ተቀበለ፤ እነዚያም (በመካ ወደ ሐበሻ ወይም ወደ መዲና) የተሰደዱ፤ ከአገሮቻቸውም የተባረሩ፤ በመንገዴም የተጠቁ፤ የተጋደሉም፤ የተገደሉም፤ ክፉ ስራዎቻቸውን ከነርሱ በእርግጥ አብላለሁ፤ በሥሮቻቸውም ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በእርግጥ አገባቸዋለሁ። ከአላህ ዘንድ የኾነን ምንዳ (ይመነዳሉ)፤ አላህም እርሱ ዘንድ መልካም ምንዳ አለ።

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلِدِينَ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ

الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

196. የነዚያ የካዱት ሰዎች በአገሮች መንፈላለስ አያታልህ።

لَا يَغْرِبَنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾

197. ይህም አነስተኛ ጥቅም ነው፤ ከዚያም መኖሪያቸው ገህነም ናት፤ ምን ትከፋም ምንጣፍ!

مَتَّعٌ قَلِيلٌ لِّمَن مَّاؤُونَهُمْ جَهَنَّمَ وَيُنْسِ الْأَمْهَادُ ﴿١٩٧﴾

198. ግን እነዚያ ጌታቸውን የፈሩ፤ ለነሱ ከስሮቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸው ገነቶች በውስጧ ዘውታሪዎች ሲኾኑ ከአላህ ዘንድ (የተሰጡ) መስተንግዶዎች አሏቸው፤ አላህም ዘንድ ያለው (ምንዳ) ለበጎ ሰሪዎች በላጭ ነው።

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ جَنَّتْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّالْبَرَارِ ﴿١٩٨﴾

﴿١٩٨﴾

199. ከመጽሐፉም ባለቤቶች (እንደ ዐብደላህ ሰላምና እንደ ሐበሻው ንጉሥ ነጋሺ) አላህ ፈሪዎች በአላህ አንቀጾችም ጥቂትን ዋጋ የማይለወጡ ሲኾኑ፤

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ

በአላህና በዚያ ወደ እናንተ በተወረደው፤ በዚያም ወደ እነርሱ በተወረደው የሚያምኑ ሰዎች አሉ፤ እነዚያ ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው። አላህ ምርመራው ፈጣን ነው።

إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَائِنِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٤٩﴾

200. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ታገሱ፤ ተበራቱም (ከጠላታችሁ የበለጠ)፤ ጠላት ሊያጠቃችሁ በሚችልበት የድንበራችሁ አካባቢ፤ ቋሚ በሆነ ወታደራዊ ሀይል ድንበራችሁን ጠብቁ፤ ትድኑም ዘንድ አላህን ፍሩ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

ምእራፍ 4፣ አን-ኒሳእ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በኾነው።

سُورَةُ النِّسَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እናንተ ሰዎች ሆይ! ያንን ከአንዲት ነፍስ (ከአዳም) የፈጠራችሁን ክርስቀም መቀናጃዋን (ሐዋንን) የፈጠረውን ከእነርሱም ብዙ ወንዶችንና ሴቶችን የበተነውን ጌታችሁን ፍሩ። ያንንም በርሱ የምትጠያየቁበትን አላህንና ዝምድናዎችንም (ከመቁረጥ) ተጠንቀቁ፤ አላህ በእናንተ ላይ ተጠባባቂ ነውና።

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

2. የቲሞችንም ገንዘቦቻቸውን ስጡ፤ መጥፎውንም በመልካሙ አትለውጡ፤ ገንዘባቸውንም ከገንዘባችሁ ጋር (በመቀላቀል) አትብሉ፤ እርሱ ታላቅ ሃጢአት ነውና።

وَأَنفُوا الْيَمِينَ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾

3. በየቲሞችም (ማግባት) አለማስተካከላችሁን ብትፈሩ (ዘመትንና ከተወሰነላችሁ በላይ ማግባትንም ፍሩ) ከሴቶች ለናንተ የተዋበላችሁን ሁለት ሁለት፣ ሦስት

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَمِينِ فَأَنكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتَىٰ

ሦስትም፤ አራት አራትም አግቡ። አለማስተካከልንም ብትፈሩ አንዲትን ብቻ ወይም እጆቻችሁ ንብረት ያደረጉትን (ሀብታችሁ የኾኑትን ዕቁባት) ያዙ። ይህ ወደ አለመበደል በጣም የቀረበ ነው።

وَتَلَّكَتْ وَرَبِيعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ آذَنِي أَلَّا تَعُولُوا ﴿٤﴾

4. ሴቶችንም መሀሮቻቸውን (በኒካህ ወቅት ለሴቷ የሚሰጥ ገንዘብ) በደስታ ስጡ፤ ለናንተም ክርሱ አንዳችን ነገር ነፍሶቻቸው ቢለግሱ፤ መልካም ምስጉን ሲኾን ብሉት።

وَأْتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَاكْلُوهُ هَيْبَةً مَرِيئًا ﴿٥﴾

5. ቁሎችንም ያችን አላህ ለናንተ መተዳደሪያ ያደረጋችን ገንዘቦቻችሁን (የያዛችሁላቸውን) አትስጡዎቸው፤ ክርሷም መግቡዎቸው፤ አልብሱዎቸውም፤ ለነሱም መልካምን ንግግር ተናገሩ።!

وَلَا تَوْلُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٦﴾

6. የቲሞችንም ጋብቻን እስከደረሱ ጊዜ ድረስ ፈትኗቸው (ሞክሯቸው)፤ ክነርሱም ቅንነትን ብታውቁ ገንዘቦቻቸውን ወደ እነርሱ ስጡ። በማባከንና ማደጋቸውንም በመሸቀዳደም አትብሏት። (ከአላዳጊዎች) ሀብታምም የኾነ ሰው ይከልከል። ድሃም የኾነ ሰው (ለድካሙ) በአግባብ ይብላል። ገንዘቦቻቸውንም ወደ እነርሱ በሰጣችሁ ጊዜ በነርሱ ላይ አስመስክሩ፤ ተጠባባቂነትም በአላህ በቃ።

وَابْتُلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٧﴾

7. ለወንዶች፣ ወላጆችና የቅርብ ዘመዶች ከተዉት (ንብረት) ፈንታ አላቸው። ለሴቶችም፣ ወላጆችና የቅርብ ዘመዶች ከተዉት ክርሱ ካነሰው ወይም ከበዛው ፈንታ አላቸው። የተወሰነ ድርሻ (ተደርጓል)።

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٨﴾

1. አቡ መ-ጊራ ኢብኑ ሹባባ(ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ለወላጆች ቅን አለመሆንን፣ ሴት ልጆችን (ከነ ሕይወታቸው) መቅበርን፣ የሌሎቹን መብት አለመስጠትን (ዘነ አለመስጠትን) ና ሰዎችን መለመንን ክልክል አድርጉባችኋል። እንዲሁም አላስፈላጊ (ጥቅም አልባ) ንግግሮችንና በሰዎች ላይ መናገርን፣ ጥያቄ ማብዛትንና ገንዘብን ያለአግባብ ማጥፋትን የተጠላ አድርጉባችኋል።» (ቡ-ኻሪ ዘገበውታል)።

8. ክፍያንም (ወራሽ ያልሽኑ) የዝምድና ባለቤቶችና የቲሞች፣ ምስኪኖችም በተገኙበት ጊዜ ክርሱ ዳርጓቸው። መልካምንም ንግግር ተናገሩዋቸው።

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

9. እነዚያም ከኋላቸው ደካሞችን ዝርያዎች ቢተዉ ኖሮ፣ በነርሱ ላይ የሚፈሩ (በየቲሞች ላይ) ይጠንቀቁ፤ አላህንም ይፍሩ (ለተናዛዥ) ትክክለኛንም ቃል ይናገሩ።

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

10. እነዚያ የየቲሞችን ገንዘብ በመበደል የሚበሉ በሆዶቻቸው ውስጥ የሚበሉት አላትን ብቻ ነው፤ እላትንም በእርግጥ ይገባሉ።

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

11. አላህ በልጆቻቸው (ውርስ በሚከተለው) ያዛችኋል፤ ለወንድ የሁለት ሴቶች ድርሻ ብጤ አለው፤ (ሁለት ወይም) ከሁለት በላይም የሽኑ ሴቶች ብቻ ቢሽኑ ለነሱ (ሚቹ) ከተወው ረጅት (ድርሻ) ከሦስት ሁለት እጁ አላቸው። አንዲትም ብትሽን ለርሷ ግማሽ አላት። ለአባትና ለእናቱም ለርሱ ልጅ እንዳለው ከሁለቱ ለያንዳንዱ ከስድስት አንድ አላቸው። ለርሱም ልጅ ባይኖረውና ወላጆቹ ቢወርሱት ለእናቱ ሲሰው አላት። ለርሱም ወንድሞችና እህቶች ቢኖሩት ለእናቱ ከስድስት አንድ አላት፤ (ይህም የተባለው) በርሷ ከተናዘዘባት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው። አባቶቻቸውና ልጆቻቸው እናንተን በመጥቀም ማንኛቸው ይበልጥ ቅርብ እንደሽኑ አታውቁም። (ይኸም) ከአላህ የተደነገገ ነው፤ አላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّاتِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ إِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ؕ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمُ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

12. ለናንተም ሚስቶቻችሁ ከተዉት ንብረት ለነርሱ ልጅ ባደራቸው ግማሹ አላችሁ፤ ለነሱም ልጅ ቢኖራቸው ከተዉት ሀብት ከአራት አንድ አላችሁ፤ (ይህም) በርሷ ከሚናዘዙባት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው። ለናንተም ልጅ ባደራችሁ ከተዋችሁት ንብረት ለነርሱ (ለሚስቶች) ከአራት አንድ አላቸው፤ ለናንተም ልጅ ቢኖራችሁ ከተዋችሁት ንብረት ለነርሱ ከስምንት አንድ አላቸው (ይህም) በርሷ ከምትናዘዙባት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው። ወላጅም ልጅም የሌለው በጎን ወራሾች የሚወርስ ወንድ ወይም ሴት ቢገኝ ለርሱም (ለሚቸ) ወንድም ወይም እህት (ከአናቱ በኩል ብቻ የሽነ) ቢኖር ከሁለቱ ለያንዳንዳቸው ከስድስት አንድ አላቸው። ከዚህም (ከአንድ) የበዙ ቢሽኑ እነርሱ በሲሶው ተጋሪዎች ናቸው፤ (ይህም ወራሾችን) የማይጎዳ ሽኖ በርሷ ከሚናዘዙባት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው። ከአላህም የሽነን ኑዛዜ (ያዛችኋል)፤ አላህም ዐዋቂ ቻይ ነው።

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّتِ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. እነዚህ የአላህ ውሳኔዎች ናቸው። አላህንና መልዕክተኛውንም (ሙሀመድ ሲ.ዐ.ወ) የሚታዘዙ ሰዎች ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገቢዎች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲሽኑ ያገባቸዋል። ይህም ትልቅ ዕድል ነው።

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. አላህንና መልዕክተኛውንም (ሙሀመድ ሲ.ዐ.ወ) የሚያምጽ ወሰኖቹንም የሚተላለፍ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

በውስጥ ዘውታሪ ሲኾን እሳትን ያገባዋል፤ ለርሱም አዋራጅ ቅጣት አለው።

وَيَعَذَّبُ حُدُودَهُ يُدْخِلُهُ نَارًا
حَكِيدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ
مُّهِتٌ ﴿١٤﴾

15. እነዚያም ከሴቶቻቸው መጥፎን ስራ (ዝመታን) የሚሰሩ፣ በነርሱ ላይ ከናንተ አራትን (ወንዶች) አስመስክሩባቸው። ቢመስክሩም ሞት እስከሚደርስባቸው ወይም አላህ ለነርሱ መንገድን እስከሚያደርግ ድረስ (ሴቶችን) በቤቶቻቸው ውስጥ ያዙባቸው (ጠብቀዋቸው)።

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَجِشَةَ مِنْ
نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا
فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
يَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتَ أَوْ يُجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ
سَبِيلًا ﴿١٥﴾

16. እነዚያም ከእናንተ ውስጥ (ዝመታን) የሚሰሩትን አሰቃዩባቸው። ቢጸጸቱና ስራቸውንም ቢያሳምሩ ከነርሱ ተገታይ (አታሰቃዩባቸው)፤ አላህ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና። (ይህ ነጥብ በ24ኛ ምዕራፍ በ2ኛ አንቀጽ ተብራርቷል።)

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ
فَتَادُوهُمَا فَإِنَّ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

17. ጸጸትን መቀበል በአላህ ላይ የሚገባው ለእነዚያ ነጢአትን በስህተት ለሚሰሩና ከዚያም ከቅርብ ጊዜ ለሚጸጸቱት ብቻ ነው። እነዚያም አላህ በነርሱ ላይ ጸጸትን ይቀበላል። አላህም አዋቂ ጥበበኛ ነው።

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ
مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

18. ጸጸትንም መቀበል ለእነዚያ ነጢአቶችን ለሚሰሩ አንዳቸውንም ሞት በመጣበት ጊዜ እኔ አሁን ተጸጸትኩ ለሚልና ለእነዚያም እነርሱ ከሐዲዎች ሽነው ለሚሞቱ አይደሉባቸው። እነዚያ ለነሱ አሳማማኝ ቅጣት አዘጋጅተናል።

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي
تُبْتُ أَلْقَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ
وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

19. እናንተ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ! ሴቶችን ያስገደዳችሁ ኾናችሁ ልትወርሱና ግልጽን መጥፎ ስራ(ዝሙት መፈጸምና ባሎቻቸውን አለመታዘዝ) ካልሰሩ በስተቀር ከሰጣችኋቸው ክፍሉን ልትወስዱ፤ ልታገላግላቸውም ስናንተ አይፈቀድም፤ በመልካምም ተኗኗሩዎቸው፤ ብትጠሉዎቸውም (ታገሱ)፤ አንዳችን ነገር ብትጠሉ አላህም በርሱ ብዙ ደግ ነገርን ሊያደርግ ይችላልና።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآءِ اتِّبَتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

20. በሚስትም ስፍራ ሚስትን ለመለወጥ ብትፈልጉ ለአንደኛይቱ (ለምትፈታው) ብዙን ገንዘብ የሰጣችኋት ስትኾኑ ከርሱ ምንም አትወሰዱ። በመበደልና ግልጽ በኾነ ኅጢአት ትወስዱታላችሁን?

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتَهُنَّ إِخْدَانُهُنَّ وَنَطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتِنًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿٢٠﴾

21. ከፊላችሁ ወደ ክፍሉ በአርግጥ የደረሰ ሲኾንና ከናንተ ላይም (ሴቶች) የጠበቀ ቃል ኪዳንን የያዙባችሁ ሲኾኑ እንዴት ትወስዱታላችሁ!

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

22. ከሴቶችም አባቶቻችሁ ያገቡዎቸውን አታግቡ። (ትቀጡብታላችሁ) ያለፈው ሲቀር እርሱ መጥፎና የተጠላ ስራ ነውና መንገድነቱም ከፋ!

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

23. እናቶቻችሁ፣ ሴት ልጆቻችሁም፣ አቶቻችሁም፣ አከሰቶቻችሁም፣ የሹሜዎቻችሁም፣ (የእናት እህት) የወንድም ሴቶች ልጆችም፣ የእህት ሴቶች ልጆችም፣ እነዚያም የጠቡዎችሁ እናቶቻችሁ፣ ከመጥባት የኾኑትም እህቶቻችሁ፣ የሚስቶቻችሁም እናቶች፣ እነዚያም በጉያዎቻችሁ ያሉት የነዚያ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي

በነርሱ የገባችሁባቸው የሚስቶቻችሁ ሴቶች ልጆች፤ (ልታገባችው) በናንተ ላይ (በጋብቻ) እርም ተደረጉባችሁ። በነርሱም(በሚስቶቻችሁ) ያልገባችሁባቸው ብትኾኑ (በፈታችኋቸው ጊዜ ሴቶች ልጆቻቸውን ብታገቡ)በናንተ ላይ ንጢአት የለባችሁም። የነዚያ ከጆርባዎቻችሁ የኾኑት ወንዶች ልጆቻችሁ ሚስቶችም (የወለዳችሁአቸው ልጆቻችሁ ሚስቶች) በሁለት እህትማማቾችም መካከል መሰብሰብ (አንደዚሁ እርም ነው)። ግን ከዚህ በፊት ያለፈው ሲቀር (እርሱንስ ተምራችኋል)፤ አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتِكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِّنْ أُمَّهَاتِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٣﴾

24. ከሴቶችም (በባል) ጥብቆቹ እጆቻችሁ (በምርኮ) የያዙዎቸው ሲቀሩ በናንተ ላይ እርም ናቸው። (ይህን) አላህ በናንተ ላይ ጸፈ (ደነገገ)፤ ከዚህችሁም (ከተከለከሉት) ወዲያ ጥብቆች ሽናችሁ ዝሙተኞች ላትሹኑ፤ በገንዘቦቻችሁ (በጋብቻ ወይም በግዥ) ልትፈልጉ ለናንተ ተፈቀደ። ከእነሱም በርሱ (በመገናኘት) የተጠቀማችሁባቸውን ሴቶች መሀሮቻቸውን ግዴታ ስለሆነ ስጧቸው። ከመወሰንም በኋላ በተዋደዱትሁበት ነገር በናንተ ላይ ነጢአት የለም። አላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَتَوَفَّوْا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا أَسْمَعْتُمْ بِهِ مِنْهُمْ فَاثُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنْ أَلَّ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

25. ከናንተም ውስጥ ጥብቆች ምዕመናት የሹኑትን ለማግባት ሀብትን ያልቻለ ሰው እጆቻችሁ ንብረት ካደረጓቸው ከምዕመናት ወጣቶቻችሁ (ባሪያን ያግባ)። አላህም እምነታችሁን ዐዋቂ ነው፤ ከፊላችሁ ከከፊሉ(የተራባ)ነው (ባሮችን) በጌቶቻቸውም ፈቃድ አግቡዎቸው። መሀሮቻቸውንም በመልካም መንገድ ስጧቸው! ጥብቆች ሽነው ዝሙተኞች ያልሹኑ የስርቆሽ ወዳጆችንም ያልያዙ ሲሹኑ (አግቧቸው)። በማግባት በተጠበቁም ጊዜ መጥፎን ስራ ቢሰሩ በነርሱ ላይ ከቅጣት በነጻዎቹ ላይ ያለው ግማሽ አለባቸው። ይኸ (ባሪያን ማግባት) ከናንተ ዝሙትን ለፈራ ሰው ነው። መታገሳችሁም ለናንተ በላጭ ነው። አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَنِيَّتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخَذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣﴾

26. አላህ (የሃይማኖታችሁን ሕግጋት) ሊያብራራላችሁ ከናንተ በፊትም የነበሩትን ነቢያት ደንቦች ሊመራችሁ በናንተም ላይ ጸጸትን ሊቀበል ይሻል። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

رُبِّدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾

27. አላህም በናንተ ላይ ጸጸትን ሊቀበል ይሻል፤ እነዚያም ፍላጎታቸውን የሚከተሉት (ከአውነት) ትልቅን መዘዘንበል እንድትዘነበሉ ይፈልጋሉ።

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

28. አላህ ከናንተ ሊያቃልልላችሁ ይሻል። ሰውም ደካማ ኾኖ ተፈጠረ።

رُبِّدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٦٨﴾

29. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ገንዘቦቻችሁን በመካከላችሁ ያለ አግባብ አትብሉ፤ ግን ከእናንተ በመዋደድ የኾነችውን ንግድ (ብሉ)፤ ነፍሶቻችሁንም አትግደሉ። አላህ ለናንተ አዛኝ ነውና።!

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٩﴾

1. ማቢት ኢብን አል-ደሐክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንኛውም ሰው ከአሰላም ውጭ ባለ ነገር (አሰላም ባላዘዘው መንገድ) ሆን ብሎ መሃላ ክፈፀመ፣ እሱ በፈፀመው መሃላ ላይ ነው። ነፍሱን በብረት ያጠፋ ሰው በዚያው (በብረቱ) በጀሃነም እሳት ውስጥ ይቀጣል።»

ጁንዱብ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ራሱን የገደለና ቁስል ያለበት ሰው ነበር። አላህም እንዲህ አለው፣ ብረያዬ በነፍሱ ቀደመኝ። እኔም ጆነትን በእሱ ላይ ክልክል አደረኩኝ።»

አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ደግሞ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ራሱን አፍኖ የገደለ ሰው፣ በእሳት ውስጥ ራሱን ያፍናል። ራሱን ወግቶ የገደለ ሰው፣ በእሳት ውስጥ ራሱን ይወጋል» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) «ሰባት ከባድ ወንጀሎችን ራቁ» አሉ። ሶሐባዎችም «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እነዚህ ሰባቱ ከባድ ወንጀሎች ምንድን ናቸው?» ሲሉ ጠየቁ። እሳቸውም፡-

1. «በአላህ ላይ በአምልኮት ማጋራት
2. ድግምት መሥራት
3. አላህ ክልክል ያደረገውን ነፍስ ያለ አግባብ መግደል
4. ወለድ መብላት
5. የወላጅ አልባ ሀባናትን (ልጆችን) ገንዘብ መብላት

30. ወሰን በማለፍና በመበደልም ይህንን የሰራ ሰው እሳትን እናገባለን፤ ይኼም በአላህ ላይ ገር ነው።

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

31. ክርሱ ከተከለከላችሁት ታላላቆቹን (ጎጢአቶች) ብትርቁ (ትናንሾቹን) ጎጢአቶቻችሁን ከናንተ እናብሳለን፤ የተከበረንም ስፍራ(ገነትን) እናገባችኋለን።²

إِنْ تَجَبَّبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

32. አላህም ከፊላችሁን በከፊሉ ላይ በርሱ ያበለጠበትን ጸጋ አትመኙ። ለወንዶች ከሰሩት ስራ እድል አላቸው፤ ለሴቶችም ከሰሩት ስራ ዕድል አላቸው። አላህንም ከችርታው ለምኑት አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَكُلِّ شَيْءٍ عَٰلِمًا ﴿٣٢﴾

33. ለሁሉም (ለወንዶችና ለሴቶች) ወላጆችና የቅርብ ዘመዶች ከተዉት ሀብት ጠቅላይ ወራሾችን አድርገናል። እነዚያንም (ለመረዳዳትና ለመዋረስ) በመሐላዎቻችሁ የተዋዋላችኋቸውን ድርሻቸውን (ከስድስት አንድ) ስጧቸው (በመሐላ መዋረስ በ8ኛ ምዕራፍ በአንቀጽ 75ተሽሯል)።አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ فَعَاتُوهُمْ نَصِيبُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

34. ወንዶች በሴቶች ላይ ቋሚዎች (አሳዳሪዎች) ናቸው፤ አላህ ከፊላቸውን በከፊሉ ላይ በማብለጡና (ወንዶች) ከገንዘቦቻቸው (ለሴቶች) በመስጠታቸው ነው። መልካሞቹም ሴቶች (ለባሎቻቸው) ታላዋቾች፤ አላህ ባስጠበቀው ነገር ሩቅን ጠባቂዎች (ባሎቻቸው በራቁ ጊዜ

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ ۖ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَأَلْصَقْنَاهُ فَرْجًا حَفِظَتْهُ

6. በጦርነት ላይ ማፈገፈግና መሸሽ
7. ጥብቅና ለዝመት ግድ የሌላቸውን አማኝ እንስሶች በዝመት ስማቸውን ማጥፋት» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

መብታቸው እንዳይደፈር ክብራቸውን የሚጠብቁና ገንዘባቸውን ጠባቂዎች) ናቸው። እነዚያንም ማመጸቸውን የምትፈሩትን ገስጹዋቸው፤ በመኝታዎችም ተለዩዋቸው፤ (ጠቃሚ ከሆነ ምልክት በማያወጣ መንገድ) ምቹዎቸውም። ቢታዘዟቸውም (ለመጨረቻ) በነርሱ ላይ መንገድን አትፈልጉ፤ አላህ የበላይ ታላቅ ነውና።

لَلغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللهُ وَالَّذِي
تَخَافُونَ نُشُوزَهُمْ فَعُظُوهُمْ
وَاهْجُرُوهُمْ فِي الْمَصَاحِعِ
وَأَضْرِبُوهُمْ فَإِن أٰطَعَكُمْ فَلَا
تَبْعُوا عَلَيْهِن سَبِيلًا إِنَّ اللهَ
كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿١٦﴾

35. (አናንተ ዋቢዎች) የመካከላቸውንም (በባልና ሚስት መካከል) ጭቅጭቅ ብታውቁ፤ ከቤተሰቦቹ ሽማግሌን ከቤተሰቦችዎም ሽማግሌን ላኩ። ማስታረቅን ቢሸ አላህ በመካከላቸው ያስማማል። አላህ ግልጽን ዐዋቂ ውስጥንም ዐዋቂ ነውና።

وَإِن خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا
حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا
إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللهُ بَيْنَهُمَا
إِنَّ اللهَ كَانَ عَلِيمًا حَبِيرًا ﴿١٧﴾

36. አላህንም ተገዙ፤ በርሱም ምንንም አታጋሩ፤ በወላጆችና በቅርብ ዝምድና ባለቤትም፤ በየተሞችም፤ በምስኪኖችም፤ በቅርብ ጎረቤትም፤ በሩቅ ጎረቤትም፤ በጎን ባልደረባም፤ በመንገደኛም፤ እጆቻችሁም ንብረት ባደረጓቸው (ባሮች)፤ መልካምን (ሰሩ)፤ አላህ ኩራተኛ ጎረቻ የኾነን ሰው አይወድም።

﴿١٨﴾ وَاعْبُدُوا اللهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْجُنْبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ مَن
كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿١٩﴾

37. እነዚያ የሚሰሱት፤ ሰዎችንም በመሰሰት የሚያዙ፤ አላህም ከችሮታው የሰጣቸውን ጸጋ የሚደብቁ፤ (በርቱን ቅጣት ይቀጣሉ)፤ ለከላዲዎችም አዋራጅን ቅጣት አዘጋጅተናል።

الَّذِينَ يَبِخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتٰهُمُ
اللهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት ነቢዩ፤ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በየቀኑ ከሰማይ ሁለት መላዕክት ይወርዳሉ። ከነዚህ መላዕክቶች መካከል አንዱ አላህ ሆይ! ገንዘባቸውን ለሚሰጡ ሰዎች መተኪያ አድርግላቸው ሲል ለላኛው ደግሞ አላህ ሆይ ሁሉንም ንፋግ አጥፋ ይላል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

لِّلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

38. እነዚያም ለሰዎች ይደልኝ ሲሉ ገንዘቦቻቸውን የሚሰጡ በአላህና በመጨረሻውም ቀን የማያምኑ (ይቀጣሉ)፤ ሰይጣንም ለሱ ንደኛው የኾነ ሰው ንደኛነቱ ከፋ!

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِيقًا
النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾

39. በአላህና በመጨረሻውም ቀን ባመኑ፤ አላህ ከሰጣቸውም (ሲሳይ) በለገሱ ኖር፤ በነርሱ ላይ ምን (ጉዳት) ነበረ? አላህም በነርሱ (ኹኔታ) ዐዋቂ ነው።

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ
اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

40. አላህ የብናኝን ክብደት ያህል አይበድልም፤ መልካም ስራ ከሆነ ድርብ ያደርጋል፤ ከርሱም ዘንድ ታላቅን ምንዳ ይሰጣል።!

إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكَ
حَسَنَةً يُضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

1. አቢ ሰዲድ አል-ኸድረይ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ ነቢዩ ዘንድ (ሰ.ዐ.ወ) የነበሩ ሰዎች እንዲህ አሉ፡- «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ጌታችንን በትንሳኤ ቀን (የውመል ቁያማ) እናየዋለንን?» ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) «አዎን፡ ሰማይ ደመና ሳይኖረው፤ ጥርት ባለበት የእኩለ ቀን ላይ ፀሐይን ለማየት ትቸገራላችሁን?» በማለት የሰዎችን ጥያቄ በጥያቄ መልክ መልሰው ሰዎቹን ሲጠይቁ፤ ሰዎቹም «ብና፡፡ (አንቸገርም)» በማለት መለሱላቸው። እሳቸውም «ሰማይ ደመና ሳይኖረው ጥርት ባለበት ሌሊት ሙሉ ጨረቃን ለማየት ትቸገራላችሁን?» በማለት በድጋሚ ጠየቁ። ሰዎቹም «ብና፡፡ (አንቸገርም)» በማለት መለሱ። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ አሉ፡- «ልክ እነሱን ለማየት እንደማትቸገሩት ሁሉ በትንሳኤ ቀን (የውመል ቁያማ) አላህን ለማየት አትቸገሩም።። በትንሳኤ ቀን ጥሪ የሚያደርገው ሁሉም ሕዝብ ያመልከው የነበረውን አምልኮ ይከተል» በማለት ጥሪውን ያስተጋጋል። ከአላህ ሌላ ሲመለከቱ የነበሩ ጣኦታትና ምስሎች በሙሉ ሳይቀሩ አላህን ያመልክ የነበረ መልካምም ሆነ መጥፎ ሰው ከመጽሐፉ ባለቤቶች አስኪቀር ድረስ ወደ አላት ይወረወራሉ። አይሁዶች ተጠርተው «ምንድን ነበር ስታመልኩ የነበራችሁት?» ይባላሉ። ዑዘይር የአላህ ልጅን እናመልክ ነበር ይላሉ። ሀሰት ተናግራችኋል አላህ ባላንጣም ሆነ ልጅ የለውም። ምን ትሻላችሁ?» ይባላሉ። ጌታችን ሆይ! ተጠምተናልና አጠጣን ይላሉ። ወደዚያም ይመሩና ሰመጠጣት አትፈልጉምን ይባላሉ። ወደ አላትም ይሰባሰቡ ያቸ አላት ልክ እርስ በርሱ እንደሚማታ ወላፈን ነች። በዚያ ውስጥም አንድ በአንድ ይወድቃሉ። ከዚያም ክርስቲያኖች ይጠራሉ «ምንድን ታመልኩ ነበር?» ተብለው ይጠየቃሉ። መሲኦ የአላህ ልጅን እናመልክ ነበር ይላሉ። ሀሰት ብላችኋል። አላህ ባላንጣም ሆነ ልጅ አልያዘም። አሁን ምን ትፈልጋላችሁን ይባላሉ። ከነርሱ ቀደም ብለው ያሉት ሰዎች (አይሁዳዊያን) የጠየቁትን ይጠይቃሉ። አይሁዳዊያን ላይ እንደተፈፀመው፤ እነርሱም ወደ አላት ይወረወራሉ። ከዚያ አላህን ብቻ ሲያመልኩ

41. (መሃመድ ሆይ) ከሕዝቦችም ሁሉ መስካሪን ባመጣን ጊዜ፣ እንተንም በነዚህ ላይ መስካሪ አድርገን በምናመጣህ ጊዜ (የከላዲዎች ሁኔታ) እንዴት ይኾን?

كَفَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾

42. በዚያ ቀን እነዚያ የካዱትና መልዕክተኛውን ያልታዘዙት በነሱ ምድር ብትደፋባቸው ይመኛሉ፤ ከአላህም ወራን አይደብቁም።

بِوَعْدِ يَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

43. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እናንተ የሰከራችሁ ኾናችሁ የምትሉትን ነገር (ትርጉም) እስከምታውቁ፣ የረከሳችሁም ስለሆናችሁ (በግብረ-ስጋ ግንኙነት ምክንያት) መንገድን አላፈዎች ካልኾናችሁ በስተቀር (አካላታችሁን) እስከምትታጠቡ ድረስ ሰላትን አትቅረቡ። በሽተኞች ወይም በጉዞ ላይ ብትኾኑም ወይም ከእናንተ አንዱ ከዓይነምድር ቢመጣ ወይም ሴቶችን ብትነካኩና (የግብረ-ስጋ ግንኙነት ብትፈፅሙ) ውሃን ባታገኙ ንጹሕ በሆነ አፈር እጆቻችሁንና ፊቶቻችሁን አብሱ። አላህ ይቅር ባይ መሐሪ ነውና።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْمَرًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

44. ወደነዚያ ከመጽሐፉ (ዕውቀት) ዕድልን ወደ ተሰጡት (የሁዳዊያን) አላየህምን? ጥመትን (በቅንነት) ይገዛሉ፤ መንገድንም እንድትሳሳቱ ይፈልጋሉ።

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

የነበሩ መልካምና መጥፎ ሰዎች ይቀራሉ። የዓለማት ጌታ (አላህ) ሰዎች ቀድሞ ካዩት መልኩ ባነሰ ሁኔታ ተገልጦ ይታያቸዋል። «ምንስ ትጠብቃላችሁ። ሁሉም ሕዝቦች ያመልኩት የነበረውን ተከትለው ሄደዋል አይደለምን?» ይባላሉ። እነርሱም «በምድር ላይ በጣም ቀርቦናቸው ከነበሩት ሰዎች ጋር ተለያይተናል። አሁንም አለተጉዳኝናቸውም። ስለዚህ ስናመልከው የነበረውን ጌታችንን ነው የምንጠብቀው ይላሉ። (አላህም) ሕኔ ጌታችሁ ነኝ ይላል። እነሱም ሁለት ወይም ሦስት ጊዜ «በአላህ አንዳችን ነገር አናጋራም» ይላሉ» (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

45. አላህም ጠላቶቻችሁን ዐዋቂ ነው፤ ለጠባቂነትና ለረዳትነትም አላህ በቂ ነው።

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا
وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

46. ከዚያ ይሁዳውያን ከኾነት ሰዎች ንግግሮችን ከስፍራዎቹ የሚያጣምሙ አሉ፤ «ሰማንም፤ አመጽንም የማትሰማም ስትኾን ሰማ» ይላሉ፤ በምላሶቻቸውም ለማጣመምና ሃይማኖትንም ለመዝለፍ፡ «ራዲና» ይላሉ፤ (ጠብቀን ወይም ጅል ማለት ነው።) እነሱም ሰማን፤ ታዘዝንም፤ ሰማም ተመልከተንም ባሉኖሮ፤ ለነሱ መልካምና ትክክለኛ በኾነ ነበር። ግን በክህደታቸው አላህ ረገማቸው፤ ጥቂትንም እንጂ አያምኑም።

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ، وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنفَعَنَا لِيَّا
وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَدَعْنَا لِيَّا بِاللِّسَانِ
وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَنَظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ
وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾

47. እናንተ መጽሐፉን የተሰጣችሁ ሆይ! (የሁዳውያንና ክርስቲቲኖች) ፊቶችን ሳናብስና በጀርባዎች ላይ ሳንመልሳቸው ወይም የሰንበትን ባለቤቶች (ያፈረሱትን) እንደረገምን ሳንረገማቸው በፊት ከናንተ ጋር ያለውን የሚያረጋግጥ ኾኖ ባወረድነው (ቁርአን) እመኑ፤ የአላህም ትዕዛዝ ተፈጻሚ ነው።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آوَوْا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ
أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُّدَّهَا عَلَىٰ آذَانِهَا
أَوْ نُلْعَنُوهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾

48. አላህ በርሱ (በእምልኮ) ማጋራትን በፍጹም አይምርም፤ ከዚህ ሌላ ያለውንም (ነጢአት) ለሚሻው ሰው ይምራል። በአላህም የሚያጋራ ሰው ታላቅን ንጢአት በእርግጥ ቀጠፈ።!

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

1. እነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በጀሃነም ውስጥ በጣም ዝቅተኛውን ቅጣት ለሚቀጣው ሰው ፡በምድር ላይ ያለው ነገር ሁሉ ቢኖርህ ራስህን ከጀሃነም ቅጣት ነፃ ለማውጣት ስትል አሳልፈህ ትሰባለህ?» ተብሎ ይጠየቃል። ሰውየውም «አምን!» በማለት ይመልሳል። አላህም «አንተ በአደም የጀርባ አጥንት ላይ ሆነህ ሳለህ ከዚህ በጣም ያነሰ ነገር ጠይቄህ ነበር። ይኸውም በእኔ ላይ እንዳታጋራ ነበር። አንተ ግን እምቢኝ ብለህ በማጋራት ላይ ሙጭጭ አልክ (ይለዋል)» (ቡኸሪ ዘግበውታል)።

49. ወደነዚያ ነፍሶቻቸውን ወደ ማያጠሩት (የሚያወድሱት) አላየህምን? አይደለም፤ አላህ የሚፈልገውን ያጠራል፤ የተምር ፍሬ ክር ያህልም አይበደለውም።

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ
اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ
فَتِيلًا ﴿٤٩﴾

50. በአላህ ላይ ውሸትን እንዴት እንደሚቀጣጥፉ ተመልከት፤ ግልጽ ወንጀልም በርሱ (በመቅጠፍ) በቃ።

أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرُونُ عَلَى اللَّهِ الْكَلْبَ
وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾

51. ወደ እነዚያ ከመጽሐፉ ዕድልን ወደ ተሰጡት አላየኸምን? በድግምትና በጣዖት ያምናሉ። ለነዚያም ለካዱት፡- «እናንተ በመንገድ (በሃይማኖት) ከነዚያ ካመኑት ይበልጥ የቀናችሁ ናችሁ» ይላሉ።

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ
وَالطُّغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
سَبِيلًا ﴿٥١﴾

52. እነዚያ አላህ የረገማቸው ናቸው። አላህም የረገመው ሰው ለርሱ ፈጽሞ ረዳትን አታገኝለትም።

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ
اللَّهُ فَلَن يَجِدَ لَهُم نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

53. በእውነቱ ለነሱ ከንግስናው ፋንታ አላቸውን? ያን ጊዜ ለሰዎች በተምር ፍሬ ላይ ያለችውን ነጥብ ያህል አይሰሰጡም ነበር።

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَلَكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ
النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

54. ይልቁንም ሰዎችን አላህ ከችሮታው በሰጣቸው ነገር ላይ ይመቀኛሉን? ለኢብራሂምም ቤተሰቦች መጽሐፍንና ጥበብን በእርግጥ ሰጠን፤ ታላቅንም ንግስና ሰጠናቸው።!

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا ءَاتَاهُمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۗ فَقَدْ ءَاتَيْنَا ءَالَ
إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُم
مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

55. ከነሱም (ከአይሁዶች) በርሱ ያመነ (በነቢዩ ሙሀመድ) አለ። ከነሱም ከእርሱ ያፈገፈገ አለ፤ ለአቃጣይነትም ገህነሙ እሳት በቂ ነው።

فَمِنْهُمْ مَّن ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّن صَدَّ عَنْهُ
وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

1. እነሱ ኢብኑ ማሊክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በጅነት ውስጥ አንድ በጣም ትልቅና ግዙፍ የሆነ ዛፍ አለ። አንድ ፈረስ ጋላቢ በእርሱ ጥላ ስር ለአንድ መቶ ዓመታት ቢጓዝ፤ ፈፅሞ ሊያቋርጠው አይችልም (ሄዶ አይጨርሰውም)።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

56. እነዚያን በተለምዶታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የካዱትን በእርግጥ እሳትን እናስገባቸዋለን፤ ስቃይን እንዲቀምሱ ቆዳዎቻቸው በተቃጠሉ ቁጥር ሌሎችን ቆዳዎች እንለውጥላቸዋለን፤ አላህ አሸናፊ ጥበቦኛ ነውና።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا نُصَلِّيَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

57. እነዚያንም ያመነ-ትን (በአላህ አንድነት) እና መልካም ስራዎችን የሰሩትን ከስራቸው ወንዝቶች የሚፈሱባቸውን ገነቶች ዘለዓለም በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ በእርግጥ እናገባቸዋለን፤ ለሰሱ በውስጥ ገጽ-ሕ ሚስቶች አሉባቸው፤ የምታስጠልልን ጥላም (ውስጥ) እናስገባቸዋለን።

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَمْ يَمُوتْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

58. አላህ አደራዎችን ወደ ባለቤቶቻቸው እንድታደርሱ ያዛችኋል። በሰዎችም መካከል በፈረዳችሁ ጊዜ በትክክል እንድትፈርዱ (ያዛችኋል)፤ አላህ በርሱ የሚገሰጸችሁ ነገር ምን ያምር! አላህ ሰሚ ተመልካች ነው።

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيمًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

59. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ መልዕክተኛውንና (ነቢዩ ሙሀመድ) ከናንተም የሰልጣን ባለቤቶችን (ሙስሊሞችን) ታዘዙ፤ በማንኛውም ነገር ብትከራ-ከሩ በአላህና በመጨረሻው ቀን የምታምኑ ብትኾኑ (የተከራ-ከራችሁበትን ነገር) ወደ አላህና ወደ መልዕክተኛው (ነቢዩ ሙሀመድ) መልሱት፤ ይህ የተሻለ፤ መጨረሻውም ያማረ ነው።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

60. (ሙሀመድ ሆይ) ወደ እነዚያ (መናፍቃን) እነርሱ፤ «በአንተ ላይ በተወረደውና ከአንተ በፊትም በተወረደው» አምነናል ወደሚሉት፤ አላየህምን? በርሱ እንዲክዱ በእርግጥ የታዘዙ ሲኾኑ ወደ ጣዖት መፋረድን

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَىٰ

ይፈልጋሉ፤ ሰይጣንም (ከእውነት) የራቀን መሳሳት ሊያሳስታቸው ይፈልጋል።

الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

61. ለነርሱም፡- አላህ ወደ አወረደው (ቁርአን)ና ወደ መልዕክተኛው (ነቢዩ መሀመድ) ኑ በተባሉ ጊዜ፤ መናፍቃን ከአንተ መሸሽን ሲሸሽ ታያቸዋለህ።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنْتَفِعِينَ ۚ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

62. እጆቻቸውም ባስቀደሙት (ጥፋት) መከራ በደረሰችባቸውና ከዚያም «ደግን ሐሳብና ማስማማትን እንጂ፤ ሌላ አልሻንም» በማለት በአላህ የሚምሉኑ ኾነው በመጡህ ጊዜ እንዴት ይኸናሉ?

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ ۗ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءَهُمْ بِمَلْفُومُونَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنًا إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾

63. እነዚህ (መናፍቃን) እነዚያ አላህ በልቦቻቸው ውስጥ ያለውን ሁሉ የሚያውቅባቸው ናቸው። እነሱንም ተዋቸው ገሥጸቸውም፤ ለነርሱም በነፍሶቻቸው ውስጥ ስሜት ያለውን (የሚያጭር) ቃል (ይህም፡- በአላህ ማመንን፤ እሱን ብቻ መገዛትን፤ እሱን መታዘዝንና እሱን ብቻ መፍራትን) ተናገራቸው።

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعَظَّهُمْ وَقُلَّ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

64. ማንንም መልዕክተኛ በአላህ ፈቃድ ሊታዘዙት እንጂ አልላክንም። (መሃመድ ሆይ) እነሱም (መናፍቃን) ነፍሶቻቸውን በበደሉ ጊዜ በመጡህ፡ አላህንም ምሕረትን በለመኑ፤ መልዕክተኛውም ለነርሱ ምሕረትን በለመነላቸው ኖሮ አላህን ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ኾኖ ባገኙት ነበር።

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾

65. በጌታህም እምላላሁ! (አላህ በራሱ መማሉ ነው።) (መሃመድ ሆይ!) በመካከላቸው በተከራከሩበት (ጉዳይ) ፍርድ እስከሚያስፈርዱህ፤

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

ከዚያም ከፈረድከው ነገር በነፍሶቻቸው ውስጥ ጭንቀትን እስከማያገኙና ፍጹም መታዘዝንም እስከሚታዘዙ ድረስ አያምኑም፤ (ምዕመን አይኾኑም)።

66. እኛም በነርሱ ላይ፡- ነፍሶቻችሁን ግደሉ! (ንፁሃን ወንጀለኞችን ግደሉ) ወይም ከአገርቻችሁ ውጡ! ማለትን በጻፍን ኖሮ፣ ከነሱ ጥቂቶቹ እንጂ ባልሰሩት ነበር። እነሱም በርሱ የሚገለጹበትን ነገር በሰሩ ኖሮ፣ ለነሱ መልካምና (በእምነታቸው ላይ) ለመርጋትም በጣም የበረታ በኾነ ነበር።

67. ያን ጊዜም ከኛ ዘንድ ታላቅን ምንጻ በሰጠናቸው ነበር።

68. ቀጥተኛውንም መንገድ በእርግጥ በመራናቸው ነበር።

69. አላህንና መልዕክተኛውንም የሚታዘዝ ሰው እነዚህ ከነዚያ አላህ በነርሱ ላይ ከሰጣቸው ከነዚያት፤ ከጻድቃንም ከሰማዕታትም ከመልካሞቹ ጋር ይኾናሉ። የነዚያም ጓደኝነት አማረ!

70. ይህ ችርታ ከአላህ ነው። አዋቂነትም በአላህ በቃ።

71. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ጥንቃቄያችሁን ያዙ። ክፍልፍልም ገደ ሆናችሁ (ለዘመቻ) ውጡ፤ ወይም ተሰብስባችሁ ውጡ።

72. ከናንተም ውስጥ በእርግጥ (በአላህ መንገድ ከመጋደል) ወደ ጎሳ የሚንጓደድ (የሚቀር) ሰው አለ፤ አደጋም ብታገኛችሁ ከነሱ ጋር ተጣጁ (ተሳታፊ) ባልኾንኩ ጊዜ አላህ በእኔ ላይ በእርግጥ ለገሰልኝ ይላል።

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا سَلِيْمًا ﴿٦٥﴾

وَلَوْ اَنَا كُنْبَنَا عَلَيْهِمْ اِنْ اَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ اَوْ اَخْرَجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ اَنْتُمْ فَعَلُوْا مَا يُوعَطُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَنبِيْثًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَيَبْنَهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهَدَيْتَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اِلٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اِلٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيِّۦْنَ وَالصّٰدِقِيۦْنَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصّٰلِحِيۦْنَ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ﴿٦٩﴾

ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿٧٠﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا حٰذِرُوْا جُنْحَكُمْ فَانْفِرُوْا ثِبَاتٍ اَوْ اَنْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿٧١﴾

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْتَغِيْ ۗ فَاِنْ اَصْبَحْتُمْ مُّصِیْبَةً قَالْ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلٰٓى اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِیْدًا ﴿٧٢﴾

73. ከአላህም የኾነ ችርታ ቢያገኛችሁ በናንተና በርሱ መካከል ፍቅር እንዳልነበረችሁ ሉ «ታላቅ ዕድልን አገኝ ዘንድ ከነሱ ጋር በኾንኩ ወይ ምኞቴ!» ይላል።

وَلَيْنَ اصْبَحْتُمْ فَضَلُّ مِنْ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ
كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ
يَلَيَّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

74. እነዚያም ቅርብቱን ሕይወት በመጨረሻይቱ ሕይወት የሚለውጡ (አማኞች) በአላህ መንገድ ይጋደሉ፤ በአላህም መንገድ የሚጋደል፤ የሚገደልም ወይም የሚያሸንፍ፤ ታላቅ ምንዳን በእርግጥ እንሰጠዋለን።

﴿٧٤﴾ فَلْيَمْتَلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

75. በአላህ መንገድና ከወንዶች፣ ከሴቶችና ከልጆችም የኾኑትን ደካሞች እነዚያን፡- «ይታችን ሆይ! ከዚች ባለቤቶችዋ በዳይ ከኾኑት ከተማ አውጣን፤ ከአንተም ዘንድ ለኛ አሳዳሪን አድርግልን፤ ከአንተ ዘንድም ለኛ ረዳትን አድርግልን» የሚሉትን (ለማዳን) የማትጋደሉት ለናንተ ምን አላችሁ?

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوَالِدَانَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ
لَنَا مِنَ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنَ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

76. እነዚያ ያመኑት ሰዎች በአላህ መንገድ ይጋደላሉ፤ እነዚያ የካዱትም በጣዖት መንገድ ይጋደላሉ፤ የሰይጣንንም ጭፍሮች ተጋደሉ። የሰይጣን ተንኮል ደካማ ነው።

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الظَّالِمِينَ فَيَقْتُلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

77. ወደዚያ ለነርሱ፡- «እጆቻችሁን (ከመጋደል) ሰብስቡ፤ ሰላትንም ደንቡን ጠብቃችሁ ስገዱ፤ ግዴታ ምጽዋትም ስጡ፤» ወደ ተባሉት አላየህምን? በነርሱም ላይ መጋደል በተጻፈ ጊዜ (በተደነገገ ጊዜ) ከነሱ ከፊሎቹ ወዲያውኑ ሰዎችን አላህን እንደሚፈሩ ወይም

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا
كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ

የበለጠ ፍራቻን ይፈራሉ፤ ጌታችን ሆይ!
 «በእኛ ላይ መጋደልን ለምን ደነገክ? እስከ
 ቅርብ ጊዜ ድረስ አታቆዩንም ኖሮአልን?»
 ይላሉም፤ የቅርብ ትኩረት ጥቅም አነስተኛ
 ነው፤ መጨረሻይቱም ዓለም አላህን
 ለሚፈራ ሰው በላጭ ናት፤ በተምር
 ፍሬ ውስጥ ያልለን ክር ያህል እንኳ
 አትበደሉም በላቸው።

78. የትም ስፍራ ብትኾኑ፣ በጠነከሩ
 ሕንፃዎች ውስጥ ብትኾኑም እንኳ፤
 ሞት ያገኛችኋል፤ ደግሞ ነገር ብታገኛ
 ቸው፤ «ይህች ከአላህ ዘንድ ናት»
 ይላሉ፤ መከራም ብታገኛቸው፤ «ይህቺ
 ከአንተ ዘንድ ናት» ይላሉ፤ ሁሉም (ደጉም
 ክፉውም) ከአላህ ዘንድ ነው በላቸው
 (ሙሀመድ ሆይ)፤ ለነዚህም ሰዎች
 ንግግርን ሊረዱ የሚያቀርቡት ምን
 አላቸው?

79. ከደግ ነገር የሚያገኝህ ከአላህ
 (ችሮታ) ነው፤ ከመከራም የሚደርስብህ
 ከራስህ (ጥፋት የተነሳ) ነው፤ ለሰዎችም
 ሁሉ መልዕክተኛ ኾነህ ላክንህ (ሙሀመድ
 ሆይ)፤ መስካሪም በአላህ በቃ።

80. መልዕክተኛውን (ነቢዩ ሙሀመድን)
 የሚታዘዝ ሰው በእርግጥ አላህን ታዘዘ፤
 ከትዕዛዝም የሸሸ ሰው (አያሳስብህ)፤
 በነሱ ላይ ጠባቂ አድርገን አልላክንህምና።!

خَشِيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
 الْإِنْفَالَ لَوْلَا أَخْرَجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ
 مَنَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ
 أَنْفَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَبَيَّلَا ﴿٧٧﴾

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ
 كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ وَإِن تُصَبِّهُم
 حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 وَإِن تُصَبِّهُم سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
 عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ
 هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
 حَدِيثَنَا ﴿٧٨﴾

مَا أَصَابَكُ مِنْ حَسَنَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ
 مِنْ سَيِّئَةٍ مِّنْ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ
 رَسُولًا وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ
 وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
 حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

1. ሀ. አቡ ሀ-ረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ
 ብለዋል፡- «ማንኛውም ለእኔ የታዘዘኝ ሰው በእርግጥ አላህን ታዘዘ። እንዲሁም
 ማንኛውም ለእኔ የማይታዘዝ ሰው በእርግጥ አላህን አልታዘዘም። ማንኛውም እኔ
 የመረጥኩትን መሪ የታዘዘ በእርግጥ ለኔ ታዘዘ። እንዲሁም ማንኛውም እኔ
 የመረጥኩትን መሪ ካልታዘዘ በእርግጥ ለኔ አልታዘዘም» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
 ለ. አቡ ሀ-ረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ
 ብለዋል፡- «ሁሉም የኔ ተከታዮች ጀነት ይገባሉ፤ እምቢ ካለ በስተቀር»። ሶላሳዎችም
 «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ማነው እምቢ የሚለው?» ብለው ጠየቁቸው። እሳቸውም
 «ለኔ የታዘዘ ሰው ጀነት ይገባል። ለኔ ያልታዘዘው ያ ሰው ነው (ጀነት ለመግባት)
 እምቢኝ የሚለው» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

81. «(ነገራችን) መታዘዝ ነው» ይላሉም፤ ከአንተም (ነቢዩ ሙሀመድ) ዘንድ በወጡ ጊዜ ከነርሱ ከራሎቹ ከዚያ (በፊትህ) ከሚሉት ሌላን (በልቦቻቸው) ያሳድራሉ፤ አላህም የሚያሳድሩትን ነገር ይጽፋል፤ ስለዚህ ተዋቸው (አትቅጣቸው)፤ በአላህም ላይ ተጠጋ፤ መጠጊያም በአላህ ቢቃ።

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

82. ቁርአንን አያስተነትኑምን? ከአላህ ሌላ ዘንድ በነበረ ኖሮ፣ በርሱ ውስጥ ብዙን መለያየት ባገኙ ነበር።

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

83. ከጸጥታ ወይም ከፍርሃት አንዳች (ወሬ) በመጣላቸውም ጊዜ እርሱን ያጋንናሉ፤ ወደ መልዕክተኛውና ከነርሱ ወደ ትዕዛዙ ባለቤቶች (ወደ ዐዋቂዎቹ) በመለሱት ኖሮ፣ እነዚያ ከነርሱ (ነገሩን) የሚያውጣጡት (የሚደበቅ ወይም የሚነገር መኾኑን) ባወቁት ነበር። በእናንተም ላይ የአላህ ችሮታን እዝነቱ ባልነበረ ኖሮ፣ ከጥቂቶች በስተቀር ሰይጣንን በተከተላችሁ ነበር።

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

84. (ሙሃመድ ሆይ) በአላህም መንገድ ተጋደል፤ ራሱን እንጂ ሌላን አትገደድም፤ ምዕመናንንም (በመጋደል ላይ) አደፋፍር፤ አላህ የነዚያን የካዱትን ኃይል ሊከለክል ይከጀላል፤ አላህም በኃይል በመያዙ የበረታ ቅጣቱም የጠነከረ ነው።

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِكَ بِأَسْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾

85. መልካም መታደግን የሚታደግ ሰው ለርሱ ከርስዋ ዕድል ይኖረዋል፤ መጥፎ መታደግንም የሚታደግ ሰው ለርሱ ከርስዋ ድርሻ ይኖረዋል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا ﴿٨٥﴾

86. ሰላምታን በተሰጣችሁም ጊዜ (በመልሱ) ክርሷ ይበልጥ ባማረ ሰላምታ መልሱ፤ ወይም (በያንስ አርሷን) መልሷት። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ተቆጣጣሪ ነውና።!

وَإِذَا حِينُكُمْ بِنَجِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

87. አላህ ክርሱ በስተቀር አምላክ የለም (በእውነት ሊገዙት የሚገባው ብቸኛ ጌታ ነው)፤ ወደ ትንሣኤ ቀን በርሱ ጥርጥር የሌለበት ሲኾን፤ በእርግጥ ይሰበሰባችኋል። በንግግርም ከአላህ ይበልጥ እውነተኛ ማነው?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

88. በመናፍቃንም (ነገር) አላህ በሰራዎቻቸው ወደ ክህደት የመለሳቸው ሲኾኑ ሁለት ክፍሎች የኾናችሁት ለናንተ ምን አላችሁ? አላህ ያጠመመውን ሰው (ከእምነት) ልታቀኑ ታስባላችሁን? አላህም ያሳሳተውን ሰው ለርሱ (መዳኛ) መንገድን ፈጽሞ አታገኛሉትም።

﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَزَكُمْ بِهِم مَّا كَسَبُوا أَتْرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

89. (እነሱ) እንደ ካዱ፤ (እምነትን) ብትክዱና፤ (በክህደት) እኩል ብትኾኑ ተመኙ! በአላህም ሃይማኖት እስከሚሰደዱ ድረስ ከነሱ ወዳጆችን (ጓደኞችንና ጠባቂዎችን) አትያዙ፤ (ከእምነት) ቢያፈገፍጉም ያዙዎቸው(ማርኩዎቸው)፤ ባገኛችሁበትም ስፍራ ግደሉዎቸው፤ ከነሱም ወዳጅንና ረዳትን አትያዙ።

وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَاِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ አደምን ቁመቱ ስልሳ ክንድ (ሰላሣ ሜትር) አድርጎ ፈጠረው። ከፈጠረው በኋላ እንዲህ አለው። «ሃድና እዚያ ሌሎች መላዕክቶችን ሰላምታ አትርብላቸው። ላንተ ሰላምታ የሚሰጡህን ምላሽም በጥሞና አድምጥ። ይህም ምላሽ ያንተና የዝርያዎችህ ሰላምታ ይሆናል። አደምም (ወደ መላዕክቶቹ ሃድና) ሰላም በናንተ ላይ ይሁን አላቸው። እነርሱም የአላህ ሰላምና እዝነት በናንተ ላይ ይሁን አሉት። ስለዚህ መላዕክት የአላህ እዝነት የሚለውን ጨመሩ።» ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) አያይዘውም፤ «ጀነት የሚገባን ማንኛውም ሰው ሁሉ አደም ይዘት ይገባል። ከዚያ አንስቶ እስከአሁን ድረስ የአደም ዝርያዎች አፈጣጠር በተከታታይ እየተመናመነ ይገኛል።»

90. እነዚያ በናንተና በነርሱ መካከል ቃል ኪዳን (የሰላም) ወዳላቸው ህዝቦች የሚጠጉና ወይም እናንተን ለመጋደል ወይም ወገኖቻቸውን ለመጋደል ልቦቻቸው የተጨነቁ ኸነው የመጧችሁ ሲቀሩ፤ (እነዚያንስ አትጋደሉዎቸው)፤ አላህም በሻ ኖሮ በእናንተ ላይ ኃይል በሰጣቸውና በተጋደሉዎችሁ ነበር፤ ቢተዋችሁና ባይጋደሉዎችሁም ወደ እናንተም እርቅን ቢያቀርቡ፤ አላህ ለናንተ በነሱ ላይ (የመጋደል) መንገድን አላደረገም፡፡

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتٍ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْبَلُواكُمْ أَوْ يَقْبَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقْنَلُوكُمْ فَإِنْ أَعَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْبَلُواكُمْ وَأَلْفُوا إِلَيْكُمْ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

91. ሌሎችንም ከናንተ ለመዳን ከወገኖቻቸውም ለመዳን የሚፈልጉን ታገኛላችሁ፤ ወደ እውነት እንዲመለሱ በተጠሩ ቁጥር በርሷ ውስጥ ይመለሳሉ፤ ባይተዋችሁና እርቅንም ባያቀርቡላችሁ፤ እድቻቸውንም ባይሰበስቡ ባገኛችኋቸው ስፍራ ማርኩዎቸው፤ ግደሉዎቸውም፤ እነዚያችሁ ለእናንተ በነሱ ላይ ግልጽ ማስረጃን አድርገናል፡፡

سَتَجِدُونَ ءآخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّ مَا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعَزَلُوكُمْ وَيُلْفُوا إِلَيْكُمْ السَّلَمَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَحَدُّوهُمْ وَأَقْلُبُوهُمْ حَيْثُ تَفَقَّسْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

92. ለምዕመንም በስሕተት ካልኾነ በቀር፤ ምዕመንን መግደል አይገባውም፡፡ ምዕመንንም በስህተት የገደለ ሰው፤ ያመነችን ጫንቃ (ባሪያ) ነጻ ማውጣትና ወደ ቤተሰቦቹም የምትሰጥ ጉማ (ካሳ) ምሕረት ካላደረጉላት በስተቀር (መክፈል) አለበት፡፡ እርሱ (ተገዳዩ) ምዕመን ሲኾን ለናንተ ጠላት ከኾነትም ህዝቦች ቢኾን ያመነችን ጫንቃ ነጻ ማውጣት (ብቻ) አለበት፤ በናንተና በነሱ መካከል ቃል ኪዳን ካላቸውም ህዝቦች ቢኾን ወደ ቤተሰቦቹ በእጅ የምትሰጥ ጉማና ያመነችን ጫንቃ ነጻ ማውጣት አለበት፤ ያላገኘ ሰውም ተከታታዮችን ሁለት ወርቶ መጸም አለበት፤ አላህ መጸጸትን

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِيهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ

ለመቀበል (ደገገላችሁ)፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

فَدِيدُهُ مُسْلَمَةٌ إِلَىٰ آهْلِهِۦ ۖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةً فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

93. ምዕመንንም አስቦ የሚገድል ሰው ቅጣቱ በውስጧ ዘውታሪ ሲኾን ገሀነም ናት፤ አላህም በርሱ ላይ ተቆጣ፤ ረገመውም፤ ለርሱም ከባድ ቅጣትን አዘጋጀ።¹

وَمَنْ يَفْتُلْ مُؤْمِنًا مَّتَّعِمِدًا فَجَزَاءُ مِّمَّ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۖ وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ ۖ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

94. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህ መንገድ (ለመጋደል) በተጓዛችሁ ጊዜ (አውነትን) አስረግጡ፤ (ኢስላምን በመቀበል) ሰላምታንም ወደናንተ ላቀረበ ሰው፤ የቅርቢቱን ሕይወት ጥቅም የምትፈልጉ ሽናችሁ፤ «ምዕመን አይደለም» አትበሉ፤ አላህም ዘንድ ብዙ በምርኮ የሚገኙ ንብረቶች አሉ፤ ከዚህ በፊት እንደዚሁ ነበራችሁ፤ አላህም በናንተ ላይ ለገሰ (ወደ ኢስላም መራችሁ)፤ ስለዚህ አስተውሉ፤ አላህ በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነውና።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمْتُ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبَتُّعُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمٌ كَثِيرَةٌ ۗ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ أَلْفَىٰ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

95. ከምዕመናን የጉዳት ባለቤት (የቆሰሉ፤ ዓይነ-ስውራንና ወረሃ-አግሩ ላይ ችግር ያለበት) ከሽነት በቀር ተቀማጮቹን (ከቤታቸው) በአላህ መንገድ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ

1. ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንኛውም ሰው በሃይማኖቱ የነፃነት ጥላ ስር ነው። ሕጋዊ ባልሆነ መንገድ የአንድን ሰው ነፍስ እስካላጠፋ ድረስ» (ቡኻሪ ዘገባውታል)።

የሚታገሉት እኩል አይደሉም፤ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው የሚታገሉትን አላህ በተቀማጮቹ ላይ በደረጃ አበለጠ፤ ለሁሉም አላህ መልካሚቱን (ገነት) ተስፋ ሰጠ። ታጋዮቹንም በተቀማጮቹ ላይ አላህ በታላቅ ምንዳ አበለጠ።

96. ከርሱ ዘንድ በኾኑ ደረጃዎች (አበለጠ) ምሕረትንም አደረገ፤ እዝነትም አዘነላቸው፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

97. እነዚያ (ለእምነት ባለመሰደድ) ነፍሶቻቸውን በዳዮች ኾነው መላዕክት (በበድር) የገደሉዋቸው፤ (መላዕክት ለነርሱ) «በምን ነገር ላይ ነበራችሁ?» አሏቸው፤ «በምድር ውስጥ ደካሞች ነበርን» አሉ፤ «የአላህ ምድር ትሰደዱባት ዘንድ ሰፊ አልነበረችምን?» አሉዋቸው፤ እነዚያም መኖሪያቸው ገህነም ናት፤ በመመለሻነትም ከፋች!

98. ግን ከወንዶችና ከሴቶች፣ ከሕፃናትም ሲኾኑ (ለመውጣት) መላን የማይችሉና መንገድንም የማይመሩ (የማያውቁ) ደካሞች (ቅጣት የለባቸውም)።

99. እነዚያም አላህ ከነርሱ ይቅር ሊያደርግ ይሻል፤ አላህም ይቅር ባይ መሐሪ ነው።

100. በአላህም መንገድ የሚሰደድ ሰው በምድር ውስጥ ብዙ መሰደጃንና ምቾትን ያገኛል። ወደ አላህና ወደ መልዕክተኛውም ስደተኛ ኾኖ ከቤቱ የሚወጣ ከዚያም (በመንገድ) ሞት የሚያገኘው ሰው ምንዳው በእርግጥ አላህ ዘንድ ተረጋገጠ። አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

101. በምድርም ላይ በተጓዛችሁ ጊዜ (መሰሊሞች)፣ እነዚያ የካዱት ያውኩናል ብላችሁ ብትፈሩ ከሰላት (ባለ አራት

الْمُجْهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِيئَةَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجْهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمًا لِنَفْسِهِمْ قَالُوا فِيهِمْ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٩﴾

وَمَنْ هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ هَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ

ረከዓ የኾኑትን ብታላጥሩ በናንተ ላይ ሃጢአት የለም፤ ከሐዲዎች ለናንተ በእርግጥ ግልጽ ጠላቶች ናቸውና።

أَنْ يَفِيَنكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠٢﴾

102. በውስጣቸውም በሆንክና (መሀመድ ሆይ!) ሶላትን ለነርሱ ባሰገድካቸው ጊዜ ከነሱ አንዲት ጭፍራ ካንተ ጋር ትቁም፤ መሳሪያዎቻቸውንም ይያዙ። በግንባራቸውም በተደፉ ጊዜ ከስተኋላችሁ ይኑኑ፤ (እነዚህ ይኸዱና) ያልሰገዱትም ሌሎቹ ጭፍሮች ይምጡ፤ ከአንተም ጋር ይሰገዱ፤ ጥንቃቄያቸውንና መሳሪያዎቻቸውንም ይያዙ። እነዚያ የካዱት ከመሳሪያዎቻችሁና ከጓዘዎቻችሁ ብትዘነጉና በናንተ ላይ አንዲትን መዘንበል ቢዘነበሉ ተመኙ፤ ከዘናብም የኾነ ችግር በናንተ ቢኖር ወይም ስመምተኞች ብትሐኑ መሳሪያዎቻችሁን ብታስቀምጡ በናንተ ላይ ጎጢአት የለም፤ ጥንቃቄያችሁንም ያዙ፤ አላህ ለከሐዲዎች አዋራጅን ቅጣት አዘጋጀ።

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْقُمْ طَآئِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أذى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٣﴾

103. ሶላትንም በፈጸማችሁ ጊዜ ቆማችሁም፣ ተቀምጣችሁም፣ በጎኖቻችሁም ላይ ተጋድማችሁ አላህን አውሱ። በረጋችሁም ጊዜ ሶላትን (አሟልታችሁ) ሰገዱ። ሶላት በምዕመናን ላይ በጊዜያት የተወሰነች ግዴታ ናትና።

فَإِذَا فَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾

104. ሰዎቹንም በመፈለግ አትሰነፉ፤ (ስትቆስሱ) የምትታመሙ ብትኾኑ እናንተ እንደምትታመሙ እነሱም

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونُ فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُ كَمَا

ይታመማሉ፤ የማይከጅሉትንም ከአላህ ትከጅላላችሁ። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

105. (ሙሃመድ ሆይ!) እኛ በሰዎች መካከል አላህ ባላወቀህ ልትፈርድ ወደ አንተ መጽሐፉን (ቁርአን) በእውነት አወረድን፤ ለከዳተኞችም ተከራካሪ አትኹን።

106. አላህንም ምሕረትን ለምን (ጠይቅ)፤ አላህ መሐሪ አላች ነውና።!

107. ለነዚያ ነፍሶቻቸውን ለሚበድሉት አትከራከርላቸው፤ ከዳተኛና ሃጢአተኛ የኾነን ሰው አላህ አይወድምና።

108. (ወንጀላቸውን ለመሸፈን) ከሰው ይደበቃሉ። አላህም እርሱ (በዕውቀቱ) ከነሱ ጋር ሲኾን ከንግግር የማይወደውን ነገር (በልቦቻቸው) በሚያሳድሩ ጊዜ (ከርሱ) አይደበቁም። አላህም በሚሠሩት ሁሉ (በዕውቀቱ) ከባቢ ነው።

109. እነሆ! እናንተ እነዚያ በቅርቡ ትይዘውት ከነሱ የተከራከራችሁ ናችሁ፤ በትንሣኤ ቀን አላህን ስለነሱ የሚከራከር ማን ነው? ወይስ ለነሱ ሃላፊና መመኪያ የሚኾን ማን ነው?

110. መጥፎም የሚሠራ ሰው ወይም ነፍሱን የሚበድል ከዚያም (ተጸጸቶ) አላህን ምሕረት የሚለምን፤ አላህን መሐሪ አላች ኾኖ ያገኘዋል።

تَالْمُوتِ وَرَجُونَ مِنْ اللَّهِ مَا لَا

رَجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ

وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا

رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ

أَنْفُسَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ

خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ

مِنْ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا

يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا

يَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٠٩﴾

هَتَأْتُهُمْ تَوَلَاءَ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ

عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ

عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ

يَسْتَغْفِرِ اللَّهُ يَجِدِ اللَّهُ عَفُورًا

رَحِيمًا ﴿١١١﴾

1. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ሲሉ ስምቻላሁ። «(እኔ) የአላህን ምህረትና ወደ አላህ መመለስን በአንድ ቀን ውስጥ ከሰባ ጊዜ በላይ አጠይቃለሁ» (ቡኻሪ ዘገባውታል)።

111. ንጢአትንም የሚሠራ ሰው፤ የሚሠራው ጥፋት በራሱ ላይ ነው፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው፤

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ
عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿١١١﴾

112. ንጢአትን ወይም አበሳን የሚሠራም ሰው፤ ከዚያም በርሱ ንጹሕን ሰው የሚለድብ ቅጥፈትንና ግልጽ አበሳን በቁርጥ ተሸከመ።

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرَوْهَا
بِهِ ۖ بَرِيئًا فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا
مُبِينًا ﴿١١٢﴾

113. (ሙሃመድ ሆይ) የአላህም ቸሮታና እዝነቱ ባንተ ላይ ባልነበረ ኖሮ፤ ከነሱ የሽኑ ጭፍሮች ሊያሳስቱህ ባሰቡ ነበር፤ ነፍሶቻቸውንም እንጂ ሌላን አያሳስቱም፤ በምንም አይጎዱህም፤ አላህም በአንተ ላይ መጽሐፍንና ጥበብን አወረደ፤ የሚታውቀውንም ሁሉ አስተማረህ፤ የአላህም ቸሮታ በአንተ ላይ ታላቅ ነው።

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
لَهَمَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا
أَنفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ۚ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن
تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ
عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

114. ከውይይታቸው በምጽዋት ወይም በበጎ ሥራ ወይም በለዎች መካከል በማስታረቅ ከሚያዙ ሰዎች ውይይት በስተቀር በብዙው ውስጥ ደግ ነገር የለበትም። ይኸንንም (የተባለውን) የአላህን ውዴታ ለመፈለግ የሚሠራ ሰው ታላቅ ምንዳን እንሰጠዋለን።

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن
نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ
مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ أَيْبَغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

115. ቅኑም መንገድ ለርሱ ከተገለጸ በኋላ መልዕክተኛውን የሚጨቃጨቅና ከምዕመኖቹ መንገድ ሌላ የሽኑን የሚከተል ሰው (በዚህ ዓለም) በተሾመበት (ጥመት) ላይ እንሾመዋለን፤ (በመረጠው መንገድ ላይ እንተወዋለን።) ገህነምንም እናስገባለን፤ መመላላይቱም ከፋች!

وَمَنْ يُسَاقِ الرُّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ
لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
الْمُؤْمِنِينَ تُوَلَّهٖ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

116. አላህ በርሱ የሚጋራትን (ወንጀል) አይምርም፤ ከዚህም ወዲያ ያለውን ለሚሻው ሰው ይምራል። በአላህም የሚያጋራ ሰው (ከአውገት) የራቀን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳተ።

117. ከርሱ ሌላ እንስታትን (በሴት ጾታ የሚጠሩዋቸውን ጣኦታት ማለትም ላት፣ ዑዛ፣ መናት አማልክቶቻቸውን) እንጂ አይገዙም፤ አመጸኛ ሰይጣንንም እንጂ፣ ሌላን አያመልኩም።

118. አላህ የረገመውን «ከባሮችህም የተወሰነን ድርሻ በእርግጥ እይዛለሁ» ያለውን (ሰይጣን እንጂ፣ ሌላን አይከተሉም)።

119. «በእርግጥ አጠማቸዋለሁም፤ (ከንቱን) አስመኛቸዋለሁም፤ አዛቸውምና የእንስሶችን ጆሮዎች ይተሰትላሉ፤ አዛቸውምና የአላህን ፍጥረት ይለውጣሉ»፤ (ያለውን ይከተላሉ)፤ ከአላህም ሌላ ሰይጣንን ረዳት (ጠባቂ) አድርጎ የሚይዝ ሰው ግልጽ ክስረትን በእርግጥ ክስረ።

120. (ሰይጣን የማይፈጸመውን) ተስፋ ይሰጣቸዋል፤ ያስመኛቸዋልም፤ ሰይጣንም ለማታለል እንጂ አይቀጥራቸውም።

121. እነዚያ (ሰዎች) መኖሪያቸው ገሀነም ናት፤ ከርስዋም መሸሻን አያገኙም።

122. እነዚያም ያመኑ (በአላህ አንድነት) እና በጎ ሥራዎችን የሠሩ፣ በስራቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች ዘላለም በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ እናገባቸዋለን፤ አላህ እውነተኛን ተስፋ ሰጣቸው። በንግግርም ከአላህ ይበልጥ እውነተኛ ማን ነው?

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتَنَا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا يُخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِينَهُمْ فَلْيَتَكَنَّ أَذَاكَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَغْفِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِمَّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾

يَعِدُّهُمْ وَيَمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُّهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا أَعْرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَئِكَ مَا وَلَّهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَادُونَ عَنْهَا بِحَيْصًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

123. (ነገሩ) በምኞታችሁና በመጽሐፉ ሰዎች ምኞት አይደለም፤ መጥፎን የሚሠራ ሰው በርሱ ይቀጣል፤ ለርሱም ከአላህ ሌላ ጠባቂንም ረዳትንም አያገኝም።

لَيْسَ بِأَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِيهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

124. ከወንድ ወይም ከሴት እርሱ (አውነተኛ) አማኝ ኾኖ፣ ከበጎ ሥራዎች (ለአላህ ብሎ) አንዳችን (ስራ) የሚሠራም ሰው፣ እነዚያ ገነትን ይገባሉ፤ በተምር ፍሬ ላይ ያለችን ነጥብ ያክል እንኳ አይበደሉም።

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾

125. እርሱ መልካም ሠራ ኾኖ ፊቱን ለአላህ ከሰጠና፣ የኢብራሂምንም መንገድ ቀጥተኛ ሲኾን ከተከተለ ሰው ይበልጥ ሃይማኖቱ ያማረ ማን ነው? አላህም ኢብራሂምን ፍጹም ወዳጅ አድርጎ ያዘው።

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

126. በሰማያት ያለውና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። አላህም በነገሩ ሁሉ በዕውቀት ከባቢ ነው።

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطًا ﴿١٢٦﴾

127. (መሃመድ ሆይ) በሴቶችም ነገር ያስተኛሃል፤ አላህ በነርሱ ይነግራችኋል፤ ያም በመጽሐፉ በናንተ ላይ የሚነበበው በነዚያ ለነርሱ (ከውርስ) የተጻፈላቸውን በማትሰጧቸውና ልታገቧቸው በማትፈልጓቸው የቲሞች ሴቶች (ይህንን እንዳታደርጉ)፤ ከሕሳናትም ለኾኑት ደካሞች መብታቸውን እንድትሰጡ፤ ለየቲሞችም በትክክል አንድነታቸው (ይነግራችኋል) በላቸው። ከበጎም ሥራ ማናቸውንም ብትሠሩ አላህ እርሱን ዐዋቂ ነው።

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُوهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَرَعْبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسَاءِ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفَعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

128. ሴትም ከባልዋ ጥላቻን ወይም ፊቱን ማዞርን ብታውቅ፣ በመካከላቸው መስማማትን ቢስማሙ በሁለቱ ላይ ኸጢአት የለም። መታረቅም መልካም ነው። ነፍሶችም ንፍገት ተጣለባቸው። መልካምም ብትሠሩ ብትጠነቀቁም አላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

129. በሴቶችም መካከል ምንም እንኳን ብትንገጉ(በፍቅር)ለማስተካከል አትችሉም። (ሌላኛዎን) እንደ ተንጠለጠለችም (ያላገባች ወይም ያልተፈታች በመሃል የቀረች) አድርጋችሁ ትተዋት ዘንድ (ወደምትወዷት) መዘንበልን ሁሉ (የበለጠ ጊዜ እሷ ጋ በማሳለፍና ለሷ ተጨማሪ ወጪ በማውጣት) አትዘንበሉ፤ ብታበጁም፣ ብትጠነቀቁም አላህ መሐሪ አዛኝ ነው።

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمَعْلُوقَةِ وَإِنْ تَصِلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

130. (በፍቺ) ቢለያዩም አላህ ሁሉንም በችሮታው ያብቃቃቸዋል። አላህም ችሮታው ሰፊ ጥበበኛ ነው።

وَإِنْ يَنْفَرَا بَعْضُ اللَّهِ كَلًّا مِنْ سَعَتِيهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

131. በሰማያት ያለውና በምድርም ያለው ሁሉ የአላህ ነው። እነዚያንም ከበፊታችሁ መጽሐፍን የተሰጡትን እናንተንም (ሁላችሁንም መስለሞች ሆይ!) አላህን ፍሩ በማለት በእርግጥ አዘዘን። ብትክዱም በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው፤ አላህም ተብቃቂ (ከምንም ዓይነት ፍላጎት የጠራ) ምስጉን ነው።

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

132. በሰማያት ያለውና በምድርም ያለው ሁሉ የአላህ ነው መመከያም በአላህ በቃ።

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

133. ሰዎች ሆይ! (አላህ) ቢሻ ያስወግዳችኋል፤ ሌሎችንም ያመጣል፤ አላህም በዚህ ላይ ቻይ ነው።

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ^١ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا^(١٣٣)

134. የቅርቢቱን ዓለም ምንዳ የሚፈልግ የኾነ ሰው አላህ ዘንድ (ብቻ) የቅርቢቱና የመጨረሻይቱ ምንዳ አለ። አላህም ሰሚ ተመልካች ነው።

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ^٢ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا^(١٣٤)

135. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በትክክል (ፍትሕ) ቀዋሚዎች፤ በነፈሶቻችሁ ወይም በወላጆችና በቅርብ ዘመዶች ላይ ቢኾንም እንኳ ለአላህ በነርሱ (ክናንተ) ይበልጥ ተገቢ ነው። እንዳታደሱም ዝንባሌን አትከተሉ። ብታጣምሙም ወይም (መመስከርን) ብትተዉ፤ አላህ በምትሠሩት ነገር ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ^٣ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ^٤ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا^٥ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَن تَعْدِلُوا^٦ وَإِن تَلَوْا أَوْ تَعْرَضُوا^٧ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا^(١٣٥)

136. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህና በመልዕክተኛው (በነቢዩ ሙሀመድ)፤ በዚያም በመልክተኛው ላይ ባወረደው መጽሐፍ፤ በዚያም ከበፊቱ ባወረደው መጽሐፍ እመነ፤ በአላህና በመላዕክቱም፤ በመጽሐፎቹም፤ በመልክተኞቹም፤ በመጨረሻውም ቀን የካደ ሰው (ከእውነት) የራቀን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳተ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ^٨ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ^٩ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ^{١٠} وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ^{١١} وَرُسُلِهِ^{١٢} وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^{١٣} فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا^(١٣٦)

1. አንስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ስለ ከባድ ወንጀሎች ሲጠየቁ እሳቸውም እንዲህ አሉ፡-
• በአላህ ላይ አምልኮትን ማጋራት
• ሰወላጆች ቅን አለመሆን
• አላህ ክልክል ያደረገውን ነፍስ ያለአግባብ ማጥፋት (መግደል)
• በሀሰት መመስከር (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

137. እነዚያ (በሙሉ) ያመኑና ከዚያም (ወይራንን በማምለክ) የካዱ፣ ከዚያም (በርሱ) ያመኑ፣ ከዚያም (በዒሳ) የካዱ፣ ከዚያም(በሙሐመድ)ክሕደትን የጨመሩ አላህ ለነሱ የሚሙራቸውና ቅኑን መንገድ የሚመራቸው አይደለም።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا لَّهُمْ يَكُنْ لِلَّهِ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

138. መናፍቃንን ለነርሱ አሳማሚ ቅጣት ያላቸው መኾኑን አብስራቸው።

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

139. እነዚያ ከምዕመናን ሌላ ከሐዲዎችን ወዳጆች (ጠባቂዎች፣ጓደኞችና ረዳቶች) አድርገው የሚይዙ እነሱ ዘንድ ልቅናን ይፈልጋሉን? ልቅናውም ሁሉ ለአላህ ብቻ ነው።

الَّذِينَ يَلْحَدُونَ الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَيَبْنَعُونَ عَلَيْهِمْ اَلْعِزَّةَ فَاِنَّ اَلْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

140. በእናንተም ላይ በመጽሐፉ ውስጥ (በአል-አንዓም ምዕራፍ፣ አንቀጽ 68 ተወስቷል) የአላህን አንቀጾች በርሷ ሲካድባትና በርሷም ሲላገጥባት በሰማችሁ ጊዜ፣ በሌላ ወሬ ውስጥ እስከሚገቡ ድረስ ከእነሱ ጋር አትቀመጡ ማለትን በእርግጥ አወረደ፤ እናንተ ያንጊዜ ብጤያቸው ናችሁና አላህ መናፍቃንን እና ከሐዲዎችን በሙሉ በገሀነም ውስጥ ሰብሳቢ ነውና።

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ اِذْ اُنكِرْتُمْ اِذَا مَثَلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

141. እነዚያ (መናፍቃን) በእናንተ (የጊዜን መዘዋወር) የሚጠባበቁ ናቸው፤ «ለናንተም ከአላህ የኾነ አሸናፊነት ቢኖራችሁ ከናንተ ጋር አልነበርንም?» ይላሉ፤ «ለከሐዲዎችም ዕድል ቢኖር (ከአሁን በፊት) በናንተ ላይ አልተሾምንም? (እና አልተውናችሁም?) ከምዕመናንም (አደጋ) አልከለከልናችሁም?» ይላሉ። አላህም በትንሣኤ ቀን በመካከላችሁ ይፈርዳል፤ አላህም ለከሐዲዎች በምዕምናን ላይ መንገድን በፍፁም አያደርግም።

الَّذِينَ يَرَبِّصُونَ بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ قَالُوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَاِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا اَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْتَعْكُمْ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيْلًا ﴿١٤١﴾

142. መናፍቃን አላህን ያታለሉ ይመስላቸዋል፤ እርሱም አታላያቸው ነው፤ (ይቀጣቸዋል)፤ ለሰላትም በቆሙ ጊዜ ስልቹ ናቸው፤ ሰው እንዲያይላቸው ይፈልጋሉ፤ አላህንም ጥቂትን እንጂ አያውሱም።

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

143. (መናፍቃን) በዚህ መካከል ወላዎቶች ኾነው (ይታያሉ) ወደዚህም ወደዚህም አይደሉም፤ አላህም ያሳሳተውን ሰው ለርሱ (የቅንነት) መንገድን በፍፁም አታገኛለትም።

مُذَبَّحِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ لِآيَاتِهِ الْكُذْبَىٰ وَإِلَىٰ هَتُولَاءٍ وَلَا إِلَىٰ هَتُولَاءٍ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ يُجَدِّدَهُ سَبِيلًا ﴿٧٧﴾

144. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከምዕም መናን ሌላ ከሐዲዎችን ወዳጆች (ጠባቂዎች፣ ንደኞችና ረዳቶች) አድርጋችሁ አትያዙ፤ ለአላህ በናንተ ላይ ግልፅ ማስረጃዎችን ልታደርጉ ትፈልጋላችሁን?

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نَتَّخِذُوا الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿٧٨﴾

145. መናፍቃን በእርግጥ ከእሳት በታችኛው አዘቅት ውስጥ ናቸው፤ ለነሱም ረዳትን አታገኛላቸውም።¹

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجَدَّ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿٧٩﴾

146. እነዚያ (ከንፍቅና) የተመለሱ (ስራቸውን) ያሳመሩም፤ በአላህም የተጠበቁ፤ ሃይማኖታቸውንም ለአላህ ፍጹም ያደረጉ ሲቀሩ (አላህን ብቻ በመገዛትና በጎን ስራ ለመታያ ሳይሆን

إِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاَعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَأَخْلَصُوْا دِيْنََهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَوْفَ

1. ዑብደላህ ኢብኑ ዐምር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የሚከተሉት አራት ባህሪያት የተንፀባረቁበት ሰውና ከእነዚህ አራት ባህሪያት መካከል አንዱ የተንፀባረቀበት ሰው፣ እስኪተዋቸው ድረስ በእርግጥ መናፍቅ ነው።

- 1. የተሰጠውን አደራ ይክዳል
- 2. ከተናገረ ይዋሻል
- 3. ቃል ከገባ፣ ቃሉን ያጥፋል (በቃሉ አይገኝም)
- 4. ከሰዎች ጋር በሚከራከርበት ጊዜ ከሃቅ ይሸሻል። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በአላህ ፊት ከሰዎች ሁሉ በጣም መጥፎ የሆኑት እነዚያ ሁለት የፊት ገዕታዎች (አስመሳይ ባህርያት) ያሏቸው ሰዎች ናቸው። እነዚህ ሰዎች ለተወሰኑ ሰዎች አንድ መልክ ሲያሳዩ ለሌሎች ሰዎች ደግሞ ሌላ መልክ የሚያሳዩ ናቸው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)

ለአላህ ብለው ብቻ የሚሰሩ)፤ እነዚያስ ከምዕመናን ጋር ናቸው፤ ለምዕመናንም አላህ ታላቅን ምንዳ በእርግጥ ይሰጣል።

يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٦﴾

147. ብታመሰግኑና ብታምኑ አላህ እናንተን በመቅጣት ምን ያደርጋል? አላህም ወረታን መላሽ ዐዋቂ ነው።

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ

شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٤٧﴾

148. አላህ ከንግግር በክፉው መጮህን ከተበደለ ሰው(ጩኸት)በቀር አይወድም፤ አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነው።

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

149. (የሰው ልጆች) ደግ ነገርን ብትገልፁ ወይም ብትደብቁት ወይም ከመጥፎ ነገር(ከበደል) ይቅርታ ብታደርጉ አላህ ይቅር ባይ ሃያል ነው።

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

150. እነዚያ በአላህና በመልዕክተኞቹ የሚከዱ በአላህና በመልዕክተኞቹም መካከል (በአላህ በማመንና መልዕክተኞቹን በመከድ) መለየትን የሚፈልጉ፤ «በከፊሉም እናምናለን፤ በከፊሉም እንክዳለን» የሚሉ በዚህም መካከል መንገድን ሊይዙ የሚፈልጉ፤

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

አል-ኒላስ

151. እነዚያ በእውነት ከሐዲዎቹ እነርሱናቸው። ለከሐዲዎችም አዋራጅን ቅጣት አዘጋጅተናል።

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾

152. እነዚያም በአላህና በመልዕክተኞቹ ያመኑ፤ ከነሱም (ከመልዕክተኞች) በአንድም መካከል ያልለዩ፤ እነዚያ ምንዳዎቻቸውን በእርግጥ ይሰጣቸዋል። አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

153. የመጽሐፉ ሰዎች (የሁዳዊያን) በነሱ ላይ ከሰማይ መጽሐፍን እንድታወርድ ይጠይቁሃል፤ ከዚያም የከበደን (ነገር) ሙሳን በእርግጥ ጠይቀዋል፤ አላህንም፤ «በግልጽ አሳዩን» ብለዋል፤ በበደላቸውም መብረቅ ያዘቻቸው። ከዚያም ተአምራት ከመጠዋቸው በኋላ ወይፈኑን (አምላክ አድርገው) ያዙ፤ ከዚያም ይቅር አልን። ሙሳንም ግልጽ ስልጣንን ሰጠው።

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ

مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ

وَأَاتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٤﴾

154. በቃል ኪዳናቸውም ምክንያት የጡርን ተራራ ከበላያቸው አነሳን፤ ለነሱም ደጃፉን አጎንባሾች ሆናችሁ ግቡ አልን፤ ለነርሱም በሰንበት (በቅዳሜ) ቀን ትዕዛዝን አትተላለፉ አልን፤ ከነሱም ከባድን ቃል ኪዳን ያዝን።¹

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا

عَظِيمًا ﴿١٥٥﴾

155. ቃል ኪዳናቸውንም በማፍረሳቸው፤ በአላህም አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤ ወዘተ) በመካዳቸው፤ ነቢያትንም ያለ አግባብ በመግደላቸውና «ልቦቻችን ሽፍናች ናቸው (እኛ ነቢዩ ሙሀመድ የሚለውን መልዕክት አንረዳውም)» በማለታቸው ምክንያት (የሁዳዊያንን) (ረገምናቸው)፤ በአውነቱ በክህደታቸው ምክንያት አላህ በርሷ ላይ አተመ፤ ስለዚህ ጥቂትን እንጂ አያምኑም።

فِيمَا تَقْضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَالِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِعَمْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ

عَلَيْهَا يَكْفُرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا

قَلِيلًا ﴿١٥٦﴾

156. በመካዳቸውም፤ በመርዖም ላይ ከባድ ቅጥፈትን በመናገራቸውም ምክንያት (ረገምናቸው)።

وَيَكْفُرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا

عَظِيمًا ﴿١٥٧﴾

157. «እኛ የአላህን መልዕክተኛ የመርዖምን ልጅ፤ አልመሲሕ ዓሳን ገደልን» በማለታቸውም (ረገምናቸው) አልገደሉትም፤ አልስቀሉትምም፤ ግን ለነሱ (የተገደለው ሰው በዓሳ) ተመሰለ፤ እነዚያም በርሱ ነገር የተለያዩት ከርሱ (መገደል) በመጠራጠር ውስጥ ናቸው፤ ጥርጣሬን ከመከተል በስተቀር በርሱ ነገር ምንም ዕውቀት የላቸውም፤ በእርግጥም አልገደሉትም።

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ

مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ

وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا

أَبْوَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٨﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ)እንዲህ ብለዋል፡- «ለአስራ-አላዊያን ህዝቦች (በከተማይቱ) በር ፊታችሁን ወደ መሬት አጎንባሳችሁ ግቡ። «ፀትም» በሉም ተባለ። ነገር ግን ቃሉን ለውጠውት በመቀመጫዎቻቸው እየተላሱ ወደ ከተማዋ ገቡ።«የሰንዴ ፍሬ በፀጉር ውስጥ አለም» (ቡኻሪ ዘገባው ቃል)።

158. ይልቁንስ አላህ (ኢ.ሳን) ወደርሱ (ስጋና መንፈሱን) አነሳው፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

159. ከመጽሐፉም ሰዎች ከመሞቱ በፊት በርሱ (በዲሳ) በእርግጥ የሚያምን እንጂ (አንድም) የለም፤ በትንሣኤም ቀን በነሱ ላይ መስካሪ ይኾናል።

وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ سَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

160. ከነዚያ ይሁዳውያን ከኾኑትም በተገኘው በደል፤ ሰዎችንም ከአላህ መንገድ በብዙ በመከልከላቸው ምክንያት ለነሱ ተፈቅደው የነበሩትን ጥሩ ምግቦች በነርሱ ላይ እርም አደረግንባቸው።

فَيُظْمِرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمَنَا عَلَيْهِمْ طَبَبْتِ أَحَلَّتْ لَهُمْ وَبَصَدَّيْهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

161. ከርሱ በቁርጥ የተከለከሉ ሲኾኑ አራጣንም እንዳይወስዱ ተከልክለው ሳለ በመውሰዳቸው፤ የሰዎችን ገንዘቦች ያለ አግባብ(በጉቦ) በመብላታቸውም ምክንያት (የተፈቀደላቸውን እርም አደረግንባቸው)። ከነሱም ለከሓዲዎቹ አሳማሚን ቅጣት አዘጋጀን።

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدَّحُوا عَنْهُ وَأَكَلَهُمْ آمَوالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

162. (መሃመድ ሆይ) ግን ከነርሱ ውስጥ በዕውቀት የጠለቁትና ምዕመናኑ በአንተ ላይ በተወረደውና ከአንተም በፊት በተወረደው መጽሐፍ የሚያምኑ ሲኾኑ፤ ሰላትንም ደንቡን ጠብቀው ሰጋጆችን (እናመሰግናለን)፤ ዘካንም ሰጪዎቹ፤ በአላህና በመጨረሻዎቹም ቀን አማኞቹ እነዚያ ታላቅ ምንዳን በእርግጥ እንሰጣቸዋለን።

لَكِن الرَّاْسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

163. (መሃመድ ሆይ) እኛ ወደ ኑሐና ከርሱ በኋላ ወደ ነበሩት ነቢያት እንዳወረድን ወደ አንተም አወረድን፤ ወደ ኢብራሂምም፤ ወደ ኢስማኢልም፤ ወደ ኢስሐቅም፤ ወደ ያዕቆብም፤ ወደ ነገዶቹም፤ ወደ ዲሳም፤ ወደ አዩብም (ኢዮብ)፤ ወደ ዩኑስም (ዮናስ)፤ ወደ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى

ሃሩንና (አርን)፣ ወደ ሱላይማንም (ሰለሞን) አወረድን፤ ለዳውድም (ለዳዊትም) ዘበርን (መዝሙርን) ሰጠነው።¹

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾

164. ከዚህም በፊት በአንተ ላይ በእርግጥ የተረከናቸውን መልዕክተኞች ባንተ ላይም ያልተረከናቸውን መልዕክተኞች (እንደላክን ላክንህ)። አላህም ሙሳን ማነጋገርን አነጋገረው።

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ
اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

165. ከመልዕክተኞቹ (መምጣት) በኋላ ለሰዎች በአላህ ላይ አስረጅ እንዳይኖር አብሳሪዎችና አስፈራሪዎች የሆኑን መልዕክተኞች (ላክን)፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا
يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

166. ግን (ሙሃመድ ሆይ!) አላህ ባንተ ላይ ባወረደው (ቁርአን) ይመሰክራል፤ በዕውቀቱ አወረደው፤ መላዕክቱም ይመሰክራሉ፤ መስካሪም በአላህ በቃ።

لَٰكِن لَّيْسَ لِلَّهِ إِيَّائِكَ
أَنْزَلُهُ بِعِلْمِهِ وَأَلْمَتِيكَ
بِشَهَادُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

167. እነዚያ የካዱት፣ ከአላህም መንገድ ያገዱት (ከእውነት) የራቀን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳቱ።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

168. እነዚያ የካዱ፣ የበደሉም (በነቢዩ ሙሃመድና እነሱ ጋር ባለው በኦሪትና በወንጌል ላይ በተፃፈው ትክክለኛ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُن
اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ

1. ዑመር ኢብኑ አል-ኸባብ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ። «ሰራዎች የሚመዘኑት በልብ ውሳኔ (ኒያ) ነው። ማንኛውም ሰው ያሰበውን ያገኛል። ስደቱ ወደ አላህና ወደ መልዕክተኛው ከሆነ፣ ስደቱ ወደ አላህና ወደ መልዕክተኛው ይሆናል። የተሰደደው ዓለማዊ ጥቅም ለማግኘት ወይም አንዲት ሴትን ለማግኘት ከሆነ፣ ስደቱ ለተሰደደበት ነገር ነው» (ቡኻሪ ዘገበውታል)። የሙዕሚኖች እናት የሆኑት ዓኢሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አል-ሐሪስ (ረ.ዐ) የተባለው ሶሐቢይ ነቢዩን (ሰ.ዐ.ወ) «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ወሕይ እንዴት ነው የሚመጣለህ?» ሲል ጠየቃቸው። እሳቸውም፣ «አንዳንድ ጊዜ ልክ እንደ ደወል ጽምዕ ሆኖ ይመጣልኛል። ይህ ዓይነቱ ወሕይ ከሁሉም በላይ በጣም ከባድ ነበር። አሁን ወሕይ ምን መሆኑ ካወኩ በኋላ ትቶኛል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ መልአክ በሰው ተመስሎ ወደ እኔ በመምጣት ያናግረኛል። እኔም ያለውን ሁሉ አውቃለሁ» ብለዋል። ዓኢሻ (ረ.ዐ) ይህን አስመልክተው ሲናገሩ። «በእርግጥ በጣም ብርዳማ በሆነ ቀን ወሕይ ሲመጣቸው (ነቢዩ ሰ.ዐ.ወ) አይቻቸዋለሁ። በዚያ በጣም ብርዳማ በሆነ ቀን ከግንባራቸው ላብ ሲወርድም ተመልክቻለሁ» ብለዋል። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

የኢስላም አስተምህሮት ላይ የቀጣጠፋ፣ አላህ የሚምራቸውና (ቅን) መንገድን የሚመራቸው አይደሉም።

طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

169. ግን በውስጥ ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ የገሀነምን መንገድ (ይመራቸዋል)። ይህም በአላህ ላይ ገር ነው።

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

170. እናንተ ሰዎች ሆይ! መልዕክተኛው (ሙሃመድ) እውነትን ከጌታችሁ አመጣላችሁ፤ እመኑም ለናንተ የተሻለ (ይኾናል)፤ ብትክዱም (አትጎዱትም)፤ በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነውና አላህም ዐቁቂ ጥበበኛ ነው።

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ
بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَكُمْ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

171. እናንተ የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! በሃይማኖታችሁ ወሰንን አትለፉ፤ በአላህም ላይ እውነትን እንጂ አትናገሩ፤ የመርዖም ልጅ አልመሲክ ዒሳ የአላህ መልዕክተኛ ወደ መርዖም የጣላት (የኾንን) ቃሉም ከርሱ የኾነ መንፈስም ብቻ ነው፤ በአላህና በመልዕክተኞቹም እመኑ፤ (አማልክት) ሦስት ናቸው አትበሉም፤ ተከልከሉ፤ ለናንተ የተሻለ ይኾናልና፤ አላህ አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ለርሱ ልጅ ያለው ከመኾን የጠራ ነው፤ በሰማያትና በምድር ያለ ሁሉ የርሱ ነው፤ ለመመኪያነትም አላህ በቂ ነው።!

يَتَأَهَّلَ الْكِتَابَ لَا تَقُولُوا فِي
دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا
الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ
أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ
فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا
ثَلَاثَةَ أَنْتَهُمْ خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ
إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

1. ዐ-ባዳ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡-
«ማንኛውም ሰው፣ ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም፤ ሙሐመድም (ሰ.ዐ.ወ) ባሪያውና መልዕክተኛው ናቸው፤ ዒሳ (አየሱስም) (ዐ.ሰ) የአላህ ባሪያ፣ መልዕክተኛና በመርዖም (ማህፀን) ውስጥ በቃሉ የተፈጠረ መሆኑን፣ (እንዲሁም) ጆነትም ሐቅ ነች፣ ጆሃንምም ሐቅ ነች ብሎ ከመሰከረ፣ አላህ ሰውዬው በሰራው ስራ ጆነት እንዲገባ ያደርገዋል። የሰራው ስራ ምንም ኢምንት ቢሆንም» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

172. አልመሲሕ (ኢየሱስ) ለአላህ ባሪያ ከመኾኑ ፈጽሞ አይጠየቁም፤ (ለአላህ) ቀራቢዎች የኾኑት መላዕክትም (አይጠየቁም)፤ እርሱን ከመገዛት የሚጠየቁና የሚኮራም ሰው፤ (አላህ) ሁሉንም ወደ እርሱ በእርግጥ ይሰበስባቸዋል።

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِي وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيَّ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

173. እነዚያማ (በአላህ አንድነት) ያመኑት መልካሞችንም የሰሩት ምንዳዎቻቸውን ይሞላላቸዋል፤ ከችሮታውም ይጨምርላቸዋል። እነዚያን የተጠየፉትንና የከሩትንም አሳማሚን ቅጣት ይቀጣቸዋል። ከአላህም ሌላ ሰነሱ ዘምድንና ረዳትን አያገኙም።

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

174. እናንተ ሰዎች ሆይ! ከኔታችሁ ዘንድ በእርግጥ አስረጅ መጣላችሁ፤ ወደናንተም ገላጭ የኾነን ብርሃን (ቁርአንን) አወረድን።

يَتَأْتِيَ النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾

175. እነዚያማ በአላህ ያመኑ፤ በርሱም የተጠበቁ፤ ከሱ በኾነው እዝነትና ችሮታውስጥ በእርግጥ ያስገባቸዋል፤ ወደርሱም ቀጥተኛ መንገድን ይመራቸዋል።

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

176. ይጠይቁሃልና በላቸው፡- ወላጅ፤ ልጅ ሳይኖረው በሚወረስ ሰው አላህ ይነግራችኋል፤ ለርሱ ልጅ የሌለው ሰው ቢሞት፤ ለርሱም እህት በትኖረው፤ ለርስዋ ከተወደረጅት ግማሹ አላት። እርሱም ለርሷ ልጅ የሌላት እንደኾነች (በሙሉ) ይወርሳታል። ሁለት (እህቶች ወይም ከሁለት በላይ) ቢኾኑም ከተወደረጅት ከሦስት ሁለት እጁ

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمْرُوا هَلَكَ لَيْسَ لَكُمْ وَلَدٌ وَلَكُمْ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهِيَ بِرِثَتِهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ أَثْمَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ

አላቸው። ወንድሞች (እና እህቶች) ወንዶችና ሴቶች ቢኾኑም፤ ለወንዱ የሁለት ሴቶች ድርሻ ብጤ አለው። አላህ እንዳትሳሳቱ ለናንተ ያብራራል። አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضْلُوا وَاللَّهُ يُكَلِّمُ شَيْءًا عَلَيْهِ ﴿١٧٦﴾

ምዕራፍ 5፣ አል-ማሊዳ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ቃል ኪዳናችን ሙሉ፤ በናንተ ላይ የሚነበበው (ይህ ሃሳብ በዚህ ምዕራፍ 3ኛው አንቀጽ ተገልጿል) ብቻ ሲቀር የግመል፣ የክብት፣ የቦግና የፍላጎት እንስሳዎች እናንተ በሐጅ ስራ ላይ ኾናችሁ ማደገን የተፈቀደ ሳታደርጉ ለናንተ ተፈቀዱ፤ አላህ የሚሻውን ይፈርዳል።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحْلَتْ لَكُمْ بِرِيْمَةٌ الْأَنْعَمِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧٧﴾

2. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የአላህን (ክልክል ያደረጋቸውን) ምልክቶች የተፈቀዱ አታደርጉ፤ የተከበረውንም ወር በመጋደል አትድፈሩ፤ ወደ መካ የሚነዱትን መስዋዕትና የሚታቡቱባቸውንም ገመዶች ክጌታቸው ችሮታንና ውዴታን ፈልገው ወደ ተከበረው ቤት አሳቢዎችንም ሰዎች (አትንኩ)፤ ክሐጅም ስራ በወጣችሁ ጊዜ አድኑ፤ ከተከበረው መስጪድ ስለከለከሉዎችሁ ሰዎችን መጥላትም (በነሱ ላይ) ወሰን እንድታልፉ አይገቡዎቹም፤ በበጎ ነገርና አላህን በመፍራትም ተረዳዱ፤ ግን በሃጢአትና ወሰንን በማለፍ አትረዳዱ፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህ ቅጣተ ብርቱ ነውና።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعِيرِ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتِغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَاللَّفْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧٨﴾

3. በክት፡ ፈላሽ ደምም፤ የእሪያ (አሣማ) ሥጋም፤ በርሱ ከአላህ ውጭ ሌላ ስም የተጠራበትን፤ የታነቀችም፤ ተደብድባ የተገደለችንም፤ ገደል ገብታ የሞተችንም፤ በቀንድ ተወግታ የሞተችንም፤ ከርሷ አውሬ የበላላትንም (ከነዚህ በህይወት ደርሳችሁ) ያረዳችሁት ብቻ ሲቀር፤ ለጣዖታትም የታረደው በአዝላምም (የዕድል መፈለጊያ ዕንጨቶች) ዕድልን መፈለጋችሁ በናንተ ላይ እርም ተደረገ፤ ይሃችሁ አመጽ ነው፤ ዛሬ (ይህ አንቀጽ የወረደው በዐረፋ ቀን ነው።) እነዚያ የካዱት ከሃይማኖታችሁ ተስፋ ቆረጡ፤ ስለዚህ አትፍሩዋቸው፤ ፍሩኝም፤ ዛሬ ሃይማኖታችሁን ለናንተ ሞላሁላችሁ፤ ጸጋዬንም በናንተ ላይ ፈጸምኩ፤ ለእናንተም ኢስላምን ከሃይማኖት በኩል ወደድኩ፤ በረሃብ ወቅት ወደ ሃጢአት ያዘነበለ ሳይሆን (እርም የኾነትን ለመብላት) የተገደደ ሰውም (ይብላ)፤ አላህ መሐሪ አላኝ ነውና።

4. ለነርሱ ምን እንደተፈቀደላቸው ይጠይቀሃል፤ (መሃመድ ሆይ!) በላቸው፡- ለእናንተ መልካሞች ሁሉና እነዚያም ከአዳኞች አስልጣኞች ኾናችሁ ያስተማራችኋቸው (ያደኑት) ተፈቀደላችሁ፤ አላህ ከአስተማራችሁ ዕውቀት ለናንተም ታስተምሯቸዋላችሁ። ከያዙላችሁ ነገር ብሉ፤ በርሱም ላይ የአላህን ስም አውሱ፤ አላህንም ፍሩ አላህ ምርመራው ፈጣን ነውና።

5. ዛሬ መልካሞች ሁሉ (ሁሉም የተፈቀዱ የምግብ አይነቶች ማለትም ከሚፈቀድ እንስሳት የታረዱ ስጋዎች፤ የወተት ውጤቶች፤ ቅባቶች፤ እንዲሁም አትክልቶችና ፍራፍሬዎች፤ ወዘተ) ለናንተ ተፈቀዱ፤ የነዚያም መጽሐፍን የተሰጡት ሰዎች ምግብ (ታርዶ ሊበላ ከሚችል እንስሳ ያረዱት) ለእናንተ የተፈቀደ

حَرَمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَحَمَّ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةَ وَالْمَوْقُوذَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَإِن تَسَلَّفْتُمُ بِأَلْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمِ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكَلْتُمْ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمَةٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٦﴾

يَسْتَأْذِنُكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ أَطْيَبَتْ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٠٧﴾

الْيَوْمِ أُحِلَّ لَكُمْ أَطْيَبَتْ وَطَعَامُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

ነው፤ ምግባችሁም ለነሱ የተፈቀደ ነው፤ ከምዕመናት ጥብቆቹም ከነዚያ ክፍንተ በፊት መጽሐፍን ከተሰጡት ሴቶች ጥብቆቹም፤ ዘማዊዎችና (ዝሙተኞች) የምስጢር ወዳጅ ያዢዎች ላትኾኑ ጥብቆች ኾናችሁ መሀርቻቸውን በሰጣችኋቸው ጊዜ (ልታገቡዎቸው የተፈቀዱ ናቸው)፤ ከእምነትም የሚመለስ ሰው በእርግጥ ስራው ተበላሽ፤ በመጨረሻም ቀን እርሱ ከከላሪዎቹ ነው።

6. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ወደ ሰላት በቆማችሁ (ለመቆም ባለባችሁ) ጊዜ ፊቶቻችሁን፣ እጆቻችሁንም እስከ ክርኖች እጠቡ፤ ራሶቻችሁንም (በውሃ) አብሱ፤ እግሮቻችሁንም እስከ ቁርጭምጭሚቶች (እጠቡ)፤ (ከሴት ጋር በመገናኘት ወይም በሌላ ምክንያት) «ጀናባ» ብትኾኑ (ግላችሁን) ታጠቡ፤ በሽተኞች ወይም በጉዞ ላይ ብትኾኑም ወይም ከእናንተ አንዳችሁ ከዓይነ ምድር ቢመጣ (ቢፀዳዳ) ወይም ሴቶችን ብትነካኩና ውሃን ባታገኙ በአፈር ፊቶቻችሁንና እጆቻችሁን አብሱ፤ አላህ በእናንተ ላይ ምንም ችግር ሊያደርግ አይችልም፤ ግን ታመሰግኑ ዘንድ ሊያጠራችሁና ጸጋውን በእናንተ ላይ ሊሞላ ይሻል።!

مُحْسِنِينَ غَيْرَ مُسَفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْآيَاتِنَ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٦﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

1. ኑዐይም አል-ሙጃሚር እንዳስተላለፉት፣ አንድ ቀን ከአቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) ጋር በመሆን ወደ መስጅድ ጣሪያ ላይ ወጣሁ። አቡ ሁረይራም ሙዳእ ካደረጉ በኋላ ፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ አሉ። «በትንሳኤ ቀን የኔ ሕዝቦች በውዳዳ ምልክታቸው የተነሳ በብርሃን አሸብርቀው ይጥጠራሉ። ከናንተ መካከል ብርሃኑ እንዲረዝምለት የፈለገ ሰው ይህን ይፈፅም (ውዳዕን በአግባቡ ይፈፅም)» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

7. በእናንተም ላይ (የሰጠውን) የአላህን ጸጋ ያንንም «ሰምተናል፤ ታዘናልም» ባላችሁ ጊዜ በርሱ ያጠበቀባችሁን ቃል ኪዳንን አስታውሱ፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህ በልዩነት ውስጥ ያለውን (ሚስጢር) ሁሉ አዋቂ ነው።

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَمَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

8. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ለአላህ ቀጥተኞች በትክክል መስካሪዎች ኹኑ። ሕዝቦችንም መጥላት ባለማስተካከል ላይ አይገፋፋችሁ፤ አስተካክሎ እርሱ (ማስተካከል) ለአላህ ፍራቻ በጣም የቀረበ ነው፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህ በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمٍ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

9. እነዚያንም ያመኑትንና (በአላህ አንድነት) በጎ ሥራዎችን የሰሩትን፤ አላህ (ገነትን) ተስፋ አደረገላቸው፤ ለእርሱ ምሕረትና ታላቅ ምንዳ አላቸው።

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

10. እነዚያም የካዱና በተለምዶታችን (ማስረጃዎች፣ ማረጋገጫዎች፣ ምልክቶች፣ አስተምህሮቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሱ፤ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

11. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ሕዝቦች እጆቻቸውን ወደ እናንተ ሊዘረጉ ባሰቡና (ባቀዱ) እጆቻቸውን ከናንተ ላይ በከለከላችሁ ጊዜ፣ በናንተ ላይ (የዋለላችሁን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ፤ አላህንም ፍሩ ምዕመናንም በአላህ ላይ ይመኩ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أذكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. አላህም የእስራኤልን ልጆች የጠበቀ ቃል ኪዳን በእርግጥ ያዘባቸው። ከነሱም ዐስራ ሁለትን አለቆች አስነሳን፤

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ

አላህም አላቸው፤ እኔ ከናንተ ጋር ነኝ፤ ሶላትን ብታስተካክሉ፤ ግዴታ ምጽዋትንም ብትሰጡ፤ በመልክተኞቼም ብታምኑ፤ ብትረዱዋቸውም፤ ለአላህም መልካም ብድርን ብታበድሩ፤ ንጢአቶቻችሁን ከናንተ በእርግጥ አብላለሁ፤ ከሰርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ንጉዳቸውም በእርግጥ አገባችኋለሁ። ከዚህም በኋላ ከናንተ የካደ ሰው ቀጥተኛውን መንገድ በእርግጥ ተሳሳተ።

عَسَرَ نَجِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

13. ቃል ኪዳናቸውንም በማፍረሳቸው ረገምናቸው፤ ልቦቻቸውንም ደረቆች አደረጉን፤ ቃላትን ከቦታዎቻቸው ይለውጣሉ። በርሱም ከታዘዙበት ነገር ፈንታን ተወጡ። ከነሱም ጥቂቶች ሲቀሩ ከነርሱ የኾነን ክዳት የምታውቅባቸው ከመኾን አትወገድም፤ ከነርሱም ይቅርታ አድርግ፤ እሰፋቸውም፤ አላህ መልካም ሰሪዎችን ይወዳልና።

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْبَسِيَةً يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

14. ከነዚያም «እኛ ክርስቲያኖች ነን» ካሉት የጠበቀ ቃል ኪዳናቸውን ያዝን። በርሱም ከታዘዙበት ነገር ፈንታን ተወጡ፤ ስለዚህ እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ በመካከላቸው ጠብንና ጥላቻን ጣልንባቸው፤ አላህም ይሰሩት የነበሩትን ሁሉ በእርግጥ ይነግራቸዋል።

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُوكَ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

15. የመጽሐፉ ባለቤቶች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች)ሆይ! ከመጽሐፉ ትሸሽጉት ከነበራችሁት ነገር ብዙውን ለእናንተ የሚገልጽ፣ ከብዙውም የሚተው ሲኾን መልዕክተኛችን (ሙሐመድ) በእርግጥ መጣላችሁ። ከአላህ ዘንድ ብርሃንና ገላጭ መጽሐፍ (ቁርአን) በእርግጥ መጣላችሁ።

16. አላህ ወዴታውን የተከተሉትን ሰዎች የሰላምን መንገዶች በርሱ ይመራቸዋል። በፈቃዱም ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣቸዋል። ወደ ቀጥተኛም (የኢስላም አስተምህሮት) መንገድ ይመራቸዋል።

17. እነዚያ «አላህ እርሱ የመርዖም ልጅ አልመሲሕ ነው» ያሉ በእርግጥ ካዱ፣ ሙሐመድ ሆይ! የመርዖምን ልጅ አልመሲሕን፣ እናቱንም፣ በምድር ያለንም ሁሉ ለማጥፋት ቢሻ ከአላህ ማዳንን የሚችል ማነው? በላቸው። የሰማያትና የምድር፣ የመካከላቸውም ንግሥና የአላህ ብቻ ነው፣ የሚሻውን ይፈጥራል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

18. «ይሁዶችና ክርስቲያኖችም እኛ የአላህ ልጆችና ወዳጆቹ ነን» አሉ። ታዲያ በሃጢአቶቻችሁ ለምን ያስቃያችኋል? አይደላችሁም! እናንተ ከፈጠራቸው ሰዎች ናችሁ በላቸው፣ ለሚሻው ሰው ይምራል፣ የሚሻውንም ሰው ይቀጣል፣ የሰማያትና የምድርም

يَأْهَلِ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿٥٦﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّونَهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ

በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ንግሥና የአላህ ብቻ ነው። መመለሻም (በመጨረሻ) ወደርሱ ብቻ ነው።

19. እናንተ የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! አብሳሪና አስፈራራ አልመጣልንም እንዳትሉ ከመልዕክተኞች በመቋረጥ ጊዜ ላይ ሲኾን (ሕጋችንን) የሚያብራራኸኛ መልዕክተኞችን (ሙላመድ) በእርግጥ መጣላችሁ። አብሳሪና አስፈራሪም በእርግጥ መጣላችሁ። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

20. (ሙላመድ ሆይ) ሙሳም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፡- «ሕዝቦቹ ሆይ የአላህን ጸጋ በውስጣችሁ ነቢያትን ባደረገና ነገሥታትንም ባደረጋችሁ፣ ከዓለማትም ለአንድም ያልሰጠውን ችሮታ በሰጣችሁ ጊዜ፣ በናንተ ላይ (ያደረገውን ጸጋ) አስታውሱ»።

21. «ሕዝቦቹ ሆይ! ያችን አላህ ለእናንተ ያደረጋትን የተቀደሰችውን መሬት ግቡ፤ ወደ ጎሳችሁም አትመለሱ፤ ከሳሪዎች ኸናችሁ ትመለሳላችሁና»።

22. «ሙሳ ሆይ! በርስዎ ውስጥ ኃያላን ሕዝቦች» አሉ፤ «ከርስዎም እስከሚወጡ ድረስ እኛ ፈጽሞ አንገባትም፤ ከርስዎም ቢወጡ እኛ ገቢዎች ነን» አሉ።

23. ከእነዚያ (አላህን) ከሚፈሩትና አላህ በነርሱ ላይ ከሰጣቸው የኾኑ ሁለት ሰዎች (ዩሽዕና ካሰብ) በነርሱ (በኃያሎቹ) ላይ በሩን ግቡ፤ በገባችሁትም ጊዜ እናንተ አሸናፊዎች ናችሁ፤ ምዕመናንም

مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

يَتَأَهَّلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ
تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ
أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ
فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَمَا آتَاكُمْ مِمَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ
الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

يَتَقَوَّمُ أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ
الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَى
أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يَمْوَسِي إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا
فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا
دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ
الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ

እንደኾናችሁ በአላህ ላይ ተመኩ አሉ።

عَلِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

24. «ሙሳ ሆይ! በውስጥ እስካሉ ድረስ እኛ ፈጽሞ ምን ጊዜም አንገባትም፤ ስለዚህ ሂድ አንተና ጌታህ ተጋደሉም፤ እኛ እዚህ ተቀማጮች ነን» አሉ።

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا
دَامُوا فِيهَا فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ
فَقَتَلْنَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿١٤﴾

25. «ጌታዬ ሆይ እኔ ራሴንና ወንድሜን በቀር (ላስገድድ) አልችልም በእኛና በአመጸኞቹም ሕዝቦች መካከል ላይ» አሉ።

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي
وَأَخِي فَأَفِرُّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿١٥﴾

26.- እርስዎም (የተቀደሰችው መሬት) በእነሱ ላይ አርባ ዓመት እርም ናት፤ በምድረ-በዳ ይንከራተታሉ። በአመጸኞችም ሕዝቦች ላይ አትዘን፤ አለው (አላህ)።

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ
سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا
تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

27. ሙሃመድ ሆይ! በነሱም ላይ (የሁዳዊያን) የአደምን ሁለት ልጆች ወሬ፣ ቁርባንን ባቀረቡና (አላህ) ከአንደኛ ቸው ተቀብሎ ከሌላው ባልተቀበለ ጊዜ (የኾነውን) በእውነት አንብብላቸው፤ በእርግጥ እገድልሃለሁ አለው፤ (ተገዳዩ) አላህ የሚበቀለው እኮ ከጥንቁቆቹ ብቻ ነው አሉ።!

﴿١٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ
بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ
أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾

28. «ልትገድለኝ እጅህን ወደኔ ብትዘረጋ፤ እኔ ልገድልህ እጅን ወዳንተ የምዘረጋ አይደለሁም፤ እኔ የዓለማትን ጌታ አላህን እፈራለሁና» አሉ።

لَيْنَ بَسَطَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا
بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

1. ዐብደላህ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የአደም የመጀመሪያ ልጅ ሰው የመገደልን ጅምር ጀምሮ በኃላፊነት ተጠያቂ እስከሆነበት ድረስ፣ ማንኛውም ነፍስ አትገደልም ነበር።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)
ዐብደላህ ኢብን ዑመር (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከእኔ ሕልፈት በኋላ ወደ ክህደት (ማለትም) አንዳችሁ የሌላኛውን አንገት የምትቆርጡ ሆናችሁ አትመሰሱ» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

29. «አኔ በሃጢአቴና በሃጢአትህ ልትመለስና ከአሳት ጓዶች ልትኾን እሻለሁ፤ ይኸም የበደለኞች ቅጣት ነው» (አለ)።

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. ነፍሱም ወንድሙን መግደልን ለርሱ ሸለመችለት፤ (አነሳሳችው፤) ገደለውም፤ ከከሳሪዎቹም ኾነ።

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. የወንድሙንም ራሳ እንዴት እንደሚሸሽግ ያሳየው ዘንድ አላህ መሬትን የሚጭር ቁራን ላከለት፤ «ወይ እኔ! የወንድሜን ራሳ እሸሽግ ዘንድ እንደዚህ ቁራ ብጤ መኾን አቃተኝን?» አለ፤ ከጸጸተኞችም ኾነ።

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِثُ سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤْتِلْنِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِثُ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

32. በዚህ ምክንያት በእስራኤል ልጆች ላይ እነሆ! ያለ ነፍስ (መግደል) ወይም በምድር ላይ ያለማጥፋት (ካልሆነ በስተቀር) ነፍስን የገደለ ሰው ሰዎቹን ሁሉ እንደገደለ ነው፤ ሕያው ያደረጋትም ሰው፤ ሰዎቹን ሁሉ ሕያው እንዳደረገ ነው፤ ማለትን ጻፍን፤ መልዕክተኞቻችንም በግልጽ ተአምራት በእርግጥ መጡዋቸው፤ ከዚያም ከዚህ በኋላ ከነሱ ብዙዎቹ በምድር ላይ ወሰንን አላፈዎች ናቸው።¹

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

1. አነስ ኢብን ማለክ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል።

«ከባድ ወንጀሎች የሚባሉት፣
1. በአላህ ላይ አምልኮትን ማጋራት
2. ለወላጆች ቅን አለመሆን
3. አላህ ክልክል ያደረገውን ነፍስ ያለአግባብ ማጥፋት (መግደል)
4. በሀሰት መመስከር ወይም ሀሰተኛ የምስክርነት ቃል መስጠት» ብለዋል (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

33. የነዚያ አላህንና መልዕክተኛውን የሚዋጉ፣ በምድርም ላይ ለማጥፋት የሚተጉ ሰዎች ቅጣት መገደል ወይም መሰቀል ወይም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን በማፈራረቅ መቆረጥ ወይም ከአገር መሰረር ነው። ይህ በነሱ በቅርቢቱ ዓለም ውርደት ነው፤ በመጨረሻይቱም ለነርሱ ከባድ ቅጣት አላቸው።

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُكَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

34. እነዚያ በነርሱ ላይ ከመቻላችሁ (ከመወሰናችሁ) በፊት የተጸጸቱ ሲቀሩ፤ አላህም መሐሪ አዛኝ መኾኑን እወቁ።

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ፤ ወደርሱም መቃረቢያን (መልካም ስራን) ፈልጉ፤ ትድኑ ዘንድም በርሱ መንገድ ታገሱ።

يَتَّيْمِنُ الَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّيْمَةُ عَلَيْهِمْ وَأَتَّبِعُوا لِيَّهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

36. እነዚያ የካዱት ሰዎች በምድር ላይ ያለው ሁሉ ከርሱም ጋር ብጤው ከትንሣኤ ቀን ቅጣት በርሱ ሊበገፉበት ለነርሱ በኖራቸው ኖር፤ ከነሱ ተቀባይን ባላገኙ ነበር፤ ለነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. ከአላት ሊወጡ ይፈልጋሉ፤ እነርሱም ከርስዋ ወጪዎች አይደሉም፤ ለነርሱም ዘውታሪ ቅጣት አላቸው።

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. ሰራቂውንና ሰራቂይቱንም በሰሩት ገዢ ለቅጣት ከአላህ የኾነን መቀጣጫ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا

እጆቻቸውን ቀረጡ፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

39. ከበደለም በኋላ የተጸጸተና ስራውን ያሳመረ፤ አላህ ጸጸቱን ክርሱ ይቀበለዋል፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

40. የሰማያትና የምድር ንግሥና የሱ (የአላህ) ብቻ መኾኑን አላወክምን? የሚሻውን ሰው ይቀጣል፤ ለሚሻውም ሰው ይምራል፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

41. አንተ መልዕክተኛ (ሙሃመድ) ሆይ! እነዚያ በክሕደት የሚቻኩት፣ ከነዚያ ልቦቻቸው ያላመኑ ሲኾኑ በአፎቻቸው አመንን ካሉትና ከነዚያም አይሁድ ከኾኑት ሲኾኑ አያሳዝኑህ፤ (እነርሱ) ውሸትን አዳማጮች ናቸው፤ ለሌሎች ወዳንተ ላልመጡ ሕዝቦች አዳማጮች ናቸው፤ ንግግሮችን ከቦታቸው ሌላ ያጣምማሉ፤ «ይህንን (የተጣመመውን) ብትሰሰጡ ያዙት፤ ባትሰጡትም ተጠንቀቁ፤» ይላሉ። አላህም መፈተኑን የሚሻበትን ሰው ለርሱ ከአላህ (ለመከላከል) ምንም አትችልም። እነዚህ እነዚያ አላህ ልቦቻቸውን (ከንፍቅናና ከክህደት) ማጥፋትን ያልሻላቸው ናቸው፤ ለነርሱ በቅርቢቱ ዓለም ውርደት አላቸው፤ ለነርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከባድ ቅጣት አላቸው።

أَيُّدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ
فَإِنَّ اللَّهَ يُتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٠﴾

لَمَّا تَعَلَّمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكٌ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

يَتَّيَبُهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ
الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ
تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا
سَمِعُوا لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ
بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ
أُوتِينَا هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ
تُؤْتُوهُ فَأَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

42. ውሸትን አዳማጮች እርምን በላተኞች ናቸው፤ (ሙሃመድ ሆይ!) ቢመጡህም በመካከላቸው ፍረድ፤ ወይም ተዋቸው፤ ብትተዋቸውም ምንም አይጎዱህም፤ ብትፈርድም በመካከላቸው በትክክል ፍረድ፤ አላህ በትክክል ፈራጆችን ይወዳልና።

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ
لِللُّسْحَةِ فَإِنْ جَاءَهُمْ فَآحْكُمُ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَكَانَ يَصْرُوكَ شَيْئًا وَإِنْ
حَكَمْتَ فَآحْكُمُ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

43. እነርሱም ዘንድ ተውራት ያለች፤ በውስጧ የአላህ ፍርድ ያለባት ስትኾን እንዴት ያስፈርዱሃል! ከዚያም ከዚህ በኋላ እንዴት ይሸሻሉ?! እነዚያም በፍጹም ምዕመናን አይደሉም።

وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ
فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أَوْلَتْكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

44. እኛ ተውራትን በውስጥ መምሪያና ብርሃን ያለባት ስትኾን አወረድን፤ እነዚያ ትዕዛዝን የተቀበሉት ነቢያት በነዚያ ይሁዳውያን በኾኑት ላይ በርሷ ይፈርዳሉ፤ ሊቃውንቱና አዋቂዎቹም ከአላህ መጽሐፍ እንዲጠብቁ በተደረጉትና በርሱም ላይ መስካሪዎች በኾኑት (ይፈርዳሉ) ሰዎችንም አትፍሩ፤ ፍሩኝም፤ በአንቀጾቹም አነስተኛን ዋጋ አትሰውጡ፤ አላህም ባወረደው ሀግ ያልፈረደ ሰው ከሃዲ ነው።

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَنِيِّونَ وَالْأَحْبَارُ
بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا
تَخْشَوُا الْكَاسَ وَأَخْشَوْنَ وَلَا
تَسْتَرُوا بِبَيِّنَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ
يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْكٰفِرُونَ ﴿٤٤﴾

45. በነርሱም ላይ በውስጧ ነፍስ በነፍስ፤ ዓይንም በዓይን፤ አፍንጫም በአፍንጫ፤ ጆሮም በጆሮ፤ ጥርስም በጥርስ (ይያዛል)፤ ቁስሎችንም ማመሳሰል አለባቸው ማለትን ጻፍን፤ በርሱም የመጸወተ (የማረ) ሰው እርሱ ለርሱ

وَكَبَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَاللِّسْنَ بِاللِّسَنِ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقْ

(ለሰራው ሃጢአት) ማሰረገርያ ነው፤ አላህም ባወረደው ነገር የማይፈርድ ሰው እነዚያ በደለኞቹ እነርሱ ናቸው።¹

بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٥٥﴾

46. በፈለጎቻቸውም (በነቢያቱ ፈለግ) ላይ የመርየምን ልጅ ዲሳን ከተውራት በስተፊቱ ያለውን አረጋጋጭ ሲኾን አስከተልን፤ ኢንጂልንም በውስጡ ቀጥታና ብርሃን ያለበት፤ በስተፊቱ ያለችውን ተውራትንም የሚያረጋግጥ፤ ለጥንቁቆችም መሪና ገሳጭ ሲኾን ሰጠነው።²

وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ
وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٥٦﴾

47. የኢንጂልም ባለቤቶች በውስጡ አላህ ባወረደው ህግ ይፍረዱ፤ አላህም ባወረደው የማይፈርድ ሰው፤ እነዚያ አመጸኞች እነርሱ ናቸው።

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٧﴾

48. (ሙሃመድ ሆይ!) ወደ አንተም መጽሐፉን ከበፊቱ ያለውን መጽሐፍ አረጋጋጭና በርሱ ላይ ተጠባባቂ ሲኾን በእውነት አወረድን፤ በመካከላቸውም አላህ ባወረደው ህግ ፍረድ፤ እውነቱም ከመጣልህ በኋላ ዝንባሌዎቻቸውን አትከተል። ከናንተ ለሁሉም ሕግንና መንገድን አደረግን፤ አላህም በሻ ኖሮ አንድ ሕዝብ ባደረጋችሁ ነበር፤ ግን

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ
فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ

1. ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡-
«ካለ አንድ አላህ በስተቀር ሊያመልኩት የሚገባ አምላክ የለም፤ ሙሐመድም የአላህ መልዕክተኛ ናቸው ብሎ የሚመሰክር ሙስሊምን፣ ደም ማፍሰስ ከሦስት ነገሮች በአንዱ ካልሆነ በስተቀር በፍፁም አይፈቀድም። እነርሱም፡-
1. ነፍስን በነፍስ (ይህም ሆን ብሎ የሰውን ነፍስ ካጠፋ - ከገደለ)
2. ትዳር እያለው ዝሙት ከፈጸመ
3. ሃይማኖቱን ለለወጠና የሙስሊሞችን ሕብረት ከተወ» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
2. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡-
«ከሰዎች በበለጠ ለመርየም ልጅ በጣም የቀረብኩት (እኔ) ነኝ። ሁሉም ነብያት ወንድማማቾች ናቸው። በእኔና በእሱ (በዲሳ) መካከል ነቢይ አልነበረም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

በሰጣችሁ ሕግጋት ሊሞክራችሁ (ለያያችሁ)፤ በጎ ስራዎችንም (ለመስራት) ተሽቀዳደሙ፤ መመለሻችሁ በጠቅላላ ወደ አላህ ነው፤ በርሱም ትለያዩበት የነበራችሁትን ነገር ይነግራችኋል።

الْحَقُّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتَيْتُمْ فَأَسْتَفِئُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٤٩﴾

49. (ሙሃመድ ሆይ!) በመካከላቸውም አላህ ባወረደው ሕግ ፍረድ፤ ፍላጎቶቻቸውንም አትከተል፤ አላህም ወደ አንተ ካወረደው ከከፊሉ እንዳያሳስቱህ ተጠንቀቃቸው (ማለትን አወረድን)፤ ቢዞሩም አላህ የሚሻው በከፊሉ ሃጢአታቸው ሊቀጣቸው መኾኑን ዕውቅ፤ ከሰዎቹም ብዙዎቹ አመጸኞች ናቸው።

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْنَا أَنبَاءَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. የማሃይምንነትን ፍርድ ይፈልጋሉን? ለማያረጋግጡም ሰዎች ከአላህ ይበልጥ ፍርዱ ያሚረ ማን ነው?!

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

51. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ይሁዶችንና ክርስቲያኖችን ረዳቶች (ጓደኞች፣ ጠባቂዎች) አድርጋችሁ አትያዙ፤ ከፊላቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው፤ ከናንተም ውስጥ ረዳቶች የሚያደርጋቸው ሰው እርሱ ከእርሱ ነው፤ አላህ አመጸኞችን ሕዝቦች አያቀናም።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

1. ኢብኑ ዑባይድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- በአላህ ዘንድ በጣም የተጠሉ ሰዎች ሦስት ናቸው። (እነርሱም)፡-
1. በተከበሩ ቦታዎች ውስጥ ሆኖ ከመልካም ባህሪያት አፈኝጋጭ
2. በአስላም ውስጥ ሆኖ በቅድመ ኢስላም ይተገበሩ የነበሩ (መጥፎ) ባህሉን ተግባራዊ እንዲሆኑ የሚፈልግ ሰው
3. የሰው ልጅ ነፍስ ያለ አግባብ ለማጥፋት የሚፈልግ ሰው ናቸው» (ቡካሪ ዘግበውታል)።

52. እነዚያንም በልቦቻቸው ውስጥ (የንፍቃት) በሽታ ያለባቸውን ሰዎች፤ «የዚህ መለዋወጥ እንዲያገኘን እንፈራለን» የሚሉ ሲኾኑ በነርሱ (ለመረዳት) ሲቻኩሉ ታያቸዋለህ፤ አላህም ድል መንሳትን ወይም ክርሱ ዘንድ የኾነን ነገር (ማጋለጥን) ሊያመጣ በነፍሶቻቸው ውስጥ በደበቁትም ነገር ተጸጸቾች ሲሆኑ ተረጋገጠ።

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ نُصِيبَنَّادَابِرَةً فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَّ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَدِيمِينَ ﴿٥٢﴾

53. እነዚያም ያመኑት ሰዎች፤ «እነዚያ እነርሱ (መናፍቃን) ከናንተ ጋር (ከሙስሊሞቹ) ነን ብለው፤ የጠነከረ መሐላቸውን በአላህ የማሉት እነዚህ ናቸውን?» ይላሉ፤ ስራዎቻቸው ተበላሹ፤ ከሳሪዎችም ኾኑ።

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከናንተ ውስጥ ከሃይማኖቱ (ከኢስላም) የሚመለስ ሰው አላህ(በነርሱ ስፍራ) የሚወዳቸውንና የሚወዱትን፤ በምዕመናን ላይ ትሑቶች፤ በከሐዲዎች ላይ ኃያላን የኾኑን፤ በአላህ መንገድ የሚታገሉትን፤ የወቃሽን ወቀሳ የማይፈሩን ሕዝቦች በእርግጥ ያመጣል፤ ይሄ የአላህ ችሮታ ነው፤ ለሚሻው ሰው ይሰጠዋል፤ አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَرَدٍ مِّنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. ረዳታችሁ አላህና መልዕክተኛው እነዚያም ያመኑት ብቻ ናቸው፤ (እነርሱ) እነዚያ ሰላትን በደንቡ የሚሰግዱ፤ እነርሱም ያጎነበሱ ኾነው ምጽዋትን የሚሰጡ ናቸው።

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

56. አላህንና መልዕክተኛውን እነዚያንም ያመኑትን የሚወዳጅ ሰው (ከአላህ ጭፍሮች ይኾናል)፤ የአላህም ጭፍሮች እነርሱ አሸናፊዎች ናቸው።

وَمَنْ يَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٥٦﴾

57. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከእነዚያ ከበፊታችሁ መጽሐፍን ከተሰጡት

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا

(ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች) እነዚያን ሃይማኖታችሁን ማላገጫና መጫወቻ አድርገው የያዙትን ከሐዲዎችንም ረዳቶች (እና ጠባቂዎች) አድርጋችሁ አትያዙ፤ ምዕመናንንም እንደኾናችሁ አላህን ፍሩ።

دِينَكُمْ هُرُوعًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارُ أَولِيَاءُ وَأَتَقُوا
اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. ወደ ሶላትም በጠራችሁ ጊዜ (ጥሪይቱን) መሳለቂያና መጫወቻ አድርገው ይይዟታል፤ ይህ እነርሱ የማያውቁ ህዝቦች በመኾናቸው ነው።!

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوعًا
وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

59. የመጽሐፉ ባለቤቶች (ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች) ሆይ! በአላህና ወደኛ በተወረደው፣ በራትም በተወረደው ለማመናችን አብዛኞቻችሁም አመፀኞች ለመኾናችሁ እንጂ (ሌላን ነገር) ከኛ ትጠላላችሁን? በላቸው።

قُلْ يَا هَلَلِ الْكِتَابِ هَل تَنْصُمُونَ مِمَّا
إِلَّا أَن آَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَن أَكْذَرْتُمْ فَتَسْمُونَ ﴿٥٩﴾

60. ሙሃመድ ሆይ! አላህ ዘንድ ቅጣቱ ከዚህ የከፋ ነገር ልንገራችሁን? በላቸው፤ (እርሱም) አላህ የረገመው ሰው በርሱም ላይ የተቆጣጠት ክርስቲያን ዝንጅሮዎችንና ክርክሮዎችን ያደረገው ጣዖትንም የተገዛ ሰው (ሃይማኖት) ነው፤ እነዚያ በጣም በከፋ ስፍራ ናቸው፤ ከቀጥተኛውም መንገድ በጣም የተሳሳቱ ናቸው።

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّن ذَلِكُمْ مَثُوبَةً عِنْدَ
اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَصِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ
مِنَهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ
أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ
السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

1. አነስ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፣ «ሰዎች ደወልንና እሳትን (ወደ ሶላት ለመጥራት እንደምልክትነት (እንደመጥሪያነት) አድርገው) አወሰ። በዚህም አይሁዳዊያንንና ክርስቲያኖችን ጠቀሱ። ከዚያ በኋላ ቢላል (ረ.0) ቃላቱን እየደገመ አዛን እንዲያደርግ እንዲሁም ለኢቃማ ቃላትን አንዳንድ ጊዜ እንዲል ታዘዘ» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

* አዛን ማለት የሶላት ወቅት መድረሱን ለማሳወቅና ሰዎችም ለመስገድ ወደ መስጅድ እንዲሰባሰቡ የማድረጊያ ጥሪ ሲሆን፣ ይዘቱም የሚከተለው ነው።

«አላሁ አክበሩ አላሁ አክበር፣ አላሁ አክበሩ አላሁ አክበር፤ አሸሀዱ አን ላኢላህ ኢልለላህ፣ አሸሀዱ አን ላኢላህ ኢልለላህ፤ አሸሀዱ አንን ሙሐመድን ረሱላህ፣ አሸሀዱ አንን ሙሐመድን ረሱላህ፤ ሐይያ ዐለ ሶላህ፣ ሐይያ ዐለ ሶላህ፤ ሐይያ ዐለል ፊላሕ፣ ሐይያ ዐለል ፊላሕ፤ አላሁ አክበሩ አላሁ አክበር፤ ላኢላህ ኢልለላህ።»

* ኢቃማ ማለት ወደ ሶላት መግቢያ የሚደረግ መለስተኛ ጥሪ ማለት ነው። ከአዛን ቃላት ምንም የሚለይ አይደለም። ዳሩ ግን ሁለት ጊዜ ሲደገመው የነበሩትን የአዛን ቃላት አንድ አንድ ጊዜ ብቻ ማድረግ ሲሆን በስተመጨረሻ “ከሐይያ ዐለል ፊላሕ” በኋላ “ቀድ ቃመቲ ሶላቱ፣ ቀድ ቃመቲ ሶላህ” የሚለውን ሀረግ ሁለት ጊዜ ከደገመ በኋላ ቀሪውን ቃላት መጨመር ነው።

61. በመጡዎችሁም ጊዜ (ወደናንተ) ከክህደት ጋር በእርግጥ የገቡ፣ እነርሱም ክርሱ ጋር በእርግጥ የወጡ ሲኾኑ አምነናል ይላሉ፤ አላህም ይደብቁት የነበሩትን ነገር በጣም ዐዋቁ ነው።

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَفَدَّحَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

62. ከነርሱም ብዙዎቹን (ይሁዳውያን) በሃጢአትና በበደል እርምጃም በመብላታቸው የሚጣደፉ ሲኾኑ ታያለህ፤ ይሰሩት የነበሩት ነገር በጣም ከፋ!

وَرَأَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. ቀላውስቲና ሊቃውንቱ ከሃጢአት ንግግራቸውና እርምጃ ከመብላታቸው አይከለክሏቸውም ኖሮአልን? ይሰሩት የነበሩት ነገር በጣም ከፋ!

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَجْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

64. ይሁዶችም «የአላህ እጅ የታሰረች ናት» አሉ፤ እጆቻቸው ይታሰሩ፤ ባሉትም ነገር ይረገሙ፤ አይደለም! (የአላህ)ሁለት እጆች የተዘረጉ ናቸው፤ እንደሚሻ ይለግላል፤ ከጌታህም ወደ አንተ የተወረደው (ቁርአን) ከነሱ ብዙዎቹን ትዕቢትንና ክህደትን በእርግጥ ይጨምራቸዋል፤ በመካከላቸውም ጠብንና ጥላቻን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ጣልን፤ ለጦር እሳትን ባያያዙ (በጫሩ) ቁጥር አላህ ያጠፋታል፤ በምድርም ውስጥ ለማበላሸት ይሮጣሉ፤ አላህም አበላሺዎችን አይወድም።

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۗ عَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُبْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۗ وَالْقِيَامَةَ يَنْهَمُونَ الْعُدْوَةَ وَالْبَعْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ كَلِمًا أَوْ قَدْوًا نَّارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَالَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

65. የመጽሐፉም ባለቤቶች (ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች) (በነቢዩ ሙሃመድ) ባመኑና (ከክህደትም) በተጠነቀቁ ኖሮ፣ ከእነሱ

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

1. ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የትንሳኤ ቀን አላህ ሁሉም መራቶች በአንድ እጅ፣ በሌላው እጅ ደግሞ ሰባቱን ሰማያት ይይዝና «እኔ ንጉስ ነኝ» ይላል» (ዘኹሪ ዘገባው ታል)።

ሃጢአቶቻቸውን በእርግጥ ባበስንና የመጠቀሚያ ገነቶችንም በእርግጥ ባገባናቸው ነበር።

وَلَا دَخَلْنَهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٥﴾

66. እነሱም ተውራትንና ኢንጂልን ከጌታቸውም ወደነሱ የተወረደውን መጽሐፍ፣ (ቁርአንን) ባቋቋሙ (በሰሩበት) ኖሮ፣ ከበላያቸውና ከእግሮቻቸው ስር በተመገቡ ነበር፤ ከነሱ ውስጥ ትክክለኞች ህዝቦች (በራዕይ የሚመሩና በነቢዩ ሙሀመድ የሚያምኑ እንደወብደላህ ኢብኑ ሰላም ያሉ) አሉ፤ ከነሱም ብዙዎቹ የሚሰሩት ነገር ከፋ!!

وَلَوْ أَنَّهُمْ آفَأَمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِمَّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

1. እነሱ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ዐብደላህ ኢብኑ ሰላም የነቢዩን (ሰ.ዐ.ወ) ወደ መዲና መምጣት ወሬ ከሰማ በኋላ ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በመምጣት እንዲህ አላቸው፡- «ነቢይ ካልሆነ በስተቀር ማንም የማያውቃቸው የሆኑ ሦስት ነገሮችን እጠይቅሃለሁ። (እነርሱም)፡-

- 1. የመጨረሻዎ ሰዓት የመጀመሪያዎቹ ምልክቶች ምንድን ናቸው?
- 2. የጀነት ሰዎች የሚመገቡት የመጀመሪያው ምግብ ምንድን ነው?
- 3. አንድ ልጅ (ሲወለድ) ወደ አባቱ ወይም ወደ እናቱ የማዘንበሉ (የመምሰሉ) ምስጢር ምንድን ነው?።

ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) «አሁን ጅብሪል ስለነርሱ ነግሮኝ ነበር» አሉት። ኢብኑ ሰላምም «ጅብሪል ከመላዕክት መካከል ለአይሁዳዊያን ጠላት የሆነ መልአክ ነው» አላቸው። እሳቸውም «ከመጨረሻዎ ሰዓት ምልክቶች የመጀመሪያው፣ እሳት የሰው ልጆችን ከምስራቅ ወደ ምዕራብ አንድ ላይ ይሰበስባቸዋል። የጀነት ሰዎች የሚመገቡት የመጀመሪያው ምግብ የዓሣ ነባሪ ጉብት ነው። አንድ ልጅ ሲወለድ ወደ አባቱ ወይም ወደ እናቱ የማዘንበሉ ምስጢር የወንዱ የዘር ፈሳሽ ከሴቷ የዘር ፈሳሽ ከቀደመ ልጁ አባቱን ይመስላል። የሴቷ የዘር ፈሳሽ ከወንድ የዘር ፈሳሽ ከቀደመ ልጁ እናቱን ይመስላል» አሉ። እሱም «ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ አለመኖሩን አንተም የአላህ መልዕክተኛ መሆንህን እመስክራለሁ» አለ። አያይዘም «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አይሁዳዊያን የሚያስገርሙ ሕዝቦች ናቸው። ኢስላምን መቀበሉን ሳያውቁ በፊት ስለኔ ጠይቃቸው» አላቸው። አይሁዳዊያን ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ሲመጡ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) «በናንተ መካከል ዐብደላህ ኢብኑ ሰላም ምን ዓይነት ሰው ነው?» ሲሉ ጠየቋቸው። አይሁዳዊያንም «እሱ ከኛ ውስጥ መልካምና የመልካም ሰዎች ልጅ ነው። እንዲሁም ከኛ የተሻለና ከኛ የሚሻሉት ሰዎች ልጅ ነው።» በማለት መለሱላቸው። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) «ዐብደላህ ኢብኑ ሰላም ኢስላምን ቢቀበል (ቢሰልም) ምን ይመስላችኋል?» ሲሉ አሁንም አይሁዳዊያኑን ጠየቋቸው። እነርሱም «አላህ ከዚህስ ይጠብቀው» አሏቸው። እሳቸውም ጥያቄውን ደግመው ጠየቋቸው፤ አይሁዳዊያንም ተመሳሳይ መልሳቸውን ደገሙላቸው። በዚህን ጊዜ ዐብደላህ ኢብኑ ሰላም ወደሰዎቹ በመውጣት «ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የሰም ሙሐመድም በእርግጥ የአላህ መልዕክተኛ መሆናቸውን እመስክራለሁ» አለ። አይሁዳዊያንም ይህን ትዕይንት ከተመለከቱ በኋላ «እሱ (ዐብደላህ ኢብኑ ሰላም) ከኛ

67. አንተ መልዕክተኛ (ሙሃመድ) ሆይ! ከጌታህ ወዳንተ የተወረደውን (መልዕክት) አድርስ፤ ባትሰራም (ጥቂትን ብታስቀር) መልዕክቱን አላደረስክም፤ አላህም ከሰዎች ይጠብቅሃል፤ አላህ ከሓዲዎችን ሕዝቦች አያቀናምና።

﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (٧٧)

68. ሙሃመድ ሆይ:- እኛንተ የመጽሐፉ ባለቤቶች (ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች ሆይ! ተውራትንና ኢንጁልን ከጌታችሁም ወደኛንተ የተወረደውን እስከምታቆሙ (እስከምትሰሩባቸው) ድረስ በምንም ላይ አይደላችሁም በላቸው፤ ከጌታህም ወደ አንተ የተወረደው ቁርአን ከነሱ በዙጭ ትዕቢትንና ክህደትን በእርግጥ ይጨምርባቸዋል፤ በከሓዲያን ሕዝቦችም ላይ አትዘን።

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيُزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (٧٨)

69. እነዚያ ያመነና (በነቢዩ ሙሃመድ) እነዚያም ይሁዳውያን የኾኑ፤ ላቢያኖችም፤ ክርስቲያኖችም፤ (ከነርሱ) በአላህ (በአላህ አንድነት፤ በመልዕክተኛው ሙሃመድና ከአላህ በተወረደው በሙሉ) እና በመጨረሻው ቀን ያመነና መልካምን ስራ የሰራ ሰው በነርሱ ላይ ፍርሃት የሰባቸውም፤ እነርሱም አያዘኑም።

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرَىٰ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٧٩)

70. የእስራኤልን ልጆች የጠበቀ ቃል ኪዳን በእርግጥ ያዘነባቸው፤ ወደነሱም መልዕክተኞችን ላክን፤ ነፍሶቻቸው በማትወደው ነገር መልዕክተኛ በመጣላቸው ቁጥር ከፊሉን አስተባበሉ፤ ከፊሉንም ይገድላሉ።

﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَآرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا إِنَّ جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ (٨٠)

መካከል በጣም እርጉምና በጣም እርጉም የሆኑ ሰዎች ልጅ ነው» በማለት ከብርን ማንኳስ ጀመሩ። እሱም (ዐብደላህ ኢብኑ ሰላምም) «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እኔም ይህን ነበር አፈራ የነበረው» አላቸው።» (ቡካር ዘገበውታል)።

71. ፈተናም (መከራ ወይም ቅጣት) አለመኖርዎን ጠረጠሩ፤ ታወሩም፤ ደነቆሩም፤ ከዚያም አላህ ከነርሱ ላይ ጸጸትን ተቀበለ፤ ከዚያም ከነሱ ብዙዎቹ ታወሩ፤ ደነቆሩም አላህም የሚሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

72. እነዚያ «አላህ እርሱ የመርዮም ልጅ አልመሲሕ ነው» ያሉ በእርግጥ ካዱ፤ አልመሲህም አለ፡- «የእስራኤል ልጆች ሆይ! ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ»፤ እነሆ! በአላህ የሚያጋራ ሰው አላህ በርሱ ላይ ገነትን በእርግጥ እርም አደረገ፤ መኖሪያውም እሳት ናት፤ ለበዳዮችም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِيَّ إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

73. እነዚያ «አላህ የሦስት ሦስተኛ ነው» (በስላሴ የሚያምኑ-አላህ ከሶስት አማልክት አንዱ ነው) ያሉ በእርግጥ ካዱ፤ ከአምላክም አንድ አምላክ እንጂ ሌላ የለም፤ ከሚሉትም ነገር ባይከለክሉ ከነሱ እነዚያን የካዱትን አሳማሚ ቅጣት በእርግጥ ይነካቸዋል።

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

74. ወደ አላህ አይመለሱምና ምሕረትን አይለምኑትምን? አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።!

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. የመርዮም ልጅ አልመሲሕ (ኢየሱስ) ከበሬቱ መልዕክተኞች በእርግጥ ያለፉ የኾነ መልዕክተኛ እንጂ፤ ሌላ አይደለም፤

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ

1. አነስ ኢብን ማሊክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከናንተ መካከል አንዱ ግመሉ በረሃ ላይ ሳለ ግመሉ ጠፍቶበት ካገኘው በኋላ ከሚያገኘው ደስታ በበለጠ አላህ አንድ ባሪያው በሚያደርገው ንሰሃ (ተውባ) ተደሳች ነው» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

እናቱም በጣም እውነተኛ ናት፤ (ሁሉም) ምግብን የሚበሉ ነበሩ፤ አንቀጾችን (ምልክቶችን፣ ማስረጃዎችን፣ ማረጋገጫዎችን፣ ተሞክሮዎችንና የመሳሰሉትን) ለነርሱ (ለከላዲዎች) እንዴት እንደምናብራራ ተመልከት፤ ከዚያም (ከእውነት) እንዴት እንደሚመለሱ (እንደሚርቁ) ተመልከት።

صَدِيقَةٌ كَانَا يَا كَلَانَ
الطَّعَامَ أَنْظَرَ كَيْفَ نَبِيتُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرَ أَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

76. ሙሃመድ ሆይ! ከአላህ ሌላ ለናንተ መጉዳትንና መጥቀምን የማይችልን ትገዛላችሁን? በላቸው፤ አላህም እርሱ ሰሚው ዐዋቂ ነው።

قُلْ أَنْعَبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ صَرًا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

77. ሙሃመድ ሆይ!- እናንተ የመጽሐፉ ባለቤቶች (ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች) ሆይ! በሃይማኖታችሁ ከእውነት ሌላ የኾነን (ማለፍ) ወሰንን አትሉ። በፊትም በእርግጥ የተሳሳቱትንና ከቀጥተኛው መንገድም (አሁን) የተሳሳቱን ሕዝቦች ከንቱ ዝንባሌዎች አትከተሉ በላቸው።

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَصْلُوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

78. ከእስራኤል ልጆች እነዚያ የካዱት በዳውድና በመርየም ልጅ በዒሳ ምላስ ተረጎሙ፤ ይህ ትዕዛዝን በመጣሳቸውና ወሰንን የሚያልፉ በመኾናቸው ነው።¹

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «አላህ ከእስራኤላዊያን ሕዝቦች መካከል ለምጥ ያለበትን፣ ዓይነ-ሰውር የሆነንና ራስ-በራን (በአጠቃላይ) ሦስቱን ሰዎች ለመፈተን ፈልጎ መልአክ ወደነርሱ ላከ። መልአኩ ወደ ለምጣሙ መጣና በእንተ ዘንድ በጣም ተወዳጅ የሆነው ነገር ምንድን ነው? ሲል ጠየቀው። ሰውየውም ሰዎች በዚህ ሁኔታዬ ስለተጠየቁኝ ውብ የፊት ቀለምና ውብ ቆዳ እንዲኖረኝ ነው። በምለት መለሰለት። መልአኩም ፈቱን ዳሰሰለትና ለምጡ ጠፋለት። በምትኩም ውብ የፊት ቀለምና ቆዳ ሆነለት። መልአኩም በእንተ ዘንድ በጣም ተወዳጅ የሆነው ንብረት ምንድን ነው? ሲል ጠየቀው። ሰውየውም ሲት ግመል ሲል መለሰ። (እዚህ ላይ ራስ በራው ሰውዬ ነውን ወይስ ለምጥ ያለበት ሰውዬ ግመልን የጠየቀው በሚለው ላይ አቡ ሁረይራ ተጠራጥረዋል።) ለሰውየው እርጉዝ ሲት ግመል ተሰጠውና መልአኩ አላህ ይህችን ይባርክልህ አለውና ወደ ራስ በራው ሰውዬ ሄደ። ጣንተ ዘንድ በጣም ተወዳጅ የሆነው ነገር ምንድን ነው? ሲል ጠየቀው። ራስ በራው ሰውዬ ሰዎች በዚህ

79. ከሰሩት መጥፎ ነገር አይከላከሉም (መጥፎ ሲፈጸም አንዱ አንዱን አይከላከልም፤ አይነቃቀፉም) ነበር፤ ይሰሩት የነበሩት ነገር በእርግጥ ከፋ!

كَأُولَآئِیْنَآ هَآؤُنَّ عَن مَّنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

80. ከነሱ ብዙዎቹን እነዚያን የካዱትን ሲወዳጅ ታያለህ፤ በነሱ ላይ አላህ የተቆጣጠረው በመኾኑ ለነርሱ ነፍሶቻቸው ያስቀደመው ስራ በጣም ከፋ፤ እነሱም በቅጣት ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

كَرِیْ كَثِیْرًا مِّنْهُمْ یَتَوَلَّوْنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَیْهِمْ وَفِی الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

ሁኔታዬ በጣም እየተጠየፋኝ ስለሆነ ውብ ፀጉር ኖሮኝ ይህ በራነቱ እንዲጠፋልኝ ነው። በማለት መለሰለት። ውብ ፀጉርም ተሰጠው አሁንም መልአኩ ባንተ ዘንድ በጣም ተወዳጅ የሆነው ንብረት ምንድን ነው? ሲል ጠየቀው። ሰውየውም ላም ነው። ሲል መለሰ። እርጉዝ የሆነች ላም ተሰጠውና መልአኩ አላህ ይህችን ይባርክልሁ ብሎት ወደ ዓይነ-ስውሩ ሄደና ባንተ ዘንድ በጣም ተወዳጅ የሆነው ነገር ምንድን ነው? ሲል እሱንም ጠየቀው። ዓይነ-ስውሩም ሰዎችን እንድመለከትበት አላህ የዓይኔን ብርሃን እንዲመልስልኝ ነው። ሲል መለሰ። መልአኩም ዓይኖቼን ዳበሰለትና ዓይኖቼ ዳኑ። መልአኩም ቀጠል አድርጎ ባንተ ዘንድ በጣም ተወዳጅ የሆነው ንብረት ምንድን ነው? ሲል ጠየቀው። ዓይነ-ስውሩም ሰዎችን ለማድረግና ፍየል ነው አለው። ወላጅ የሆነች ሴት ፍየል ሰጠው። ሁሉም የተሰጧቸው እንሰሳት ተዋልደው የመጀመሪያው አንድ ሽለቆ የሚሞሉ ግመሎች፤ ሁለተኛው አንድ ሽለቆ የሚሞሉ ከብቶች፤ ሦስተኛው አንድ ሽለቆ የሚሞሉ በጎችና ፍየሎች አፈሩ። መልአኩ በፊት የተመሰሰበትን ገፅታና ይዘት በመቀየር ለምጥ ወደነበረበት ሰውዬ በመምጣት በመንገድ ላይ ስንቅ ያለቀበት ምስኪን ነኝና አላህ እንዲሁም አንተ በስተቀር ዛሬ የሚረዳኝ የለም። ይህን ውብ የፊት ቀለም፤ ውብ ቆዳና ንብረት በሰጠህ ጌታ እለምንሃለሁ ወደጉዞዬ መዳረሻ የምታገዝበት አንድ ግመል አንድትሰጠኝ አጠይቅሃለሁ አለው። ሰውዬውም ብዙ ሃላፊነቶች አሉብኝ (ስለዚህ ልሰጥህ አልችልም) አለው። መልአኩም በእርግጥ የማውቅህ መሰለኝ። ሰዎች የሚጠየፉህ ልምጥ ያሰብህ ሰው አልነበርክምን? እንዲሁም ድሃ ሆነህ አላህ ገንዘብ የሰጠህ አይደለህምን? ሲል ጠየቀው። ሰውየውም ብዙ ሃላፊነቶች ያደረገህ የወረሰኩት ንብረት ነው። ሲል መለሰለት። መልአኩም ውሸተኛ ከሆንክ ግን አላህ ወደነበርክበት ሁኔታ ይመልስህ ብሎት ወደ ራሱ በራው ሄደና ለለምጣሙ ሰው የጠየቀውን ሲጠይቀው ራሱ-በራው ሰው ለምጣሙ ሰውዬ የመሰሰውን ዓይነት መልስ ለመልአኩ መለሰለት። መልአኩም ውሸተኛ ከሆንክ አላህ ወደነበርክበት ይመልስህ ብሎት ወደ ዓይነ-ስውሩ ሄደና ሰንቅ ያለቀብኝ መንገደኛና ምስኪን ነኝ። ዛሬ አላህ እንዲሁም አንተ በስተቀር የሚረዳኝ የለም። ዓይኖችን በመሰሰልህ ጌታህ ይሁንብህ ለጉዞዬ መዳረሻ የምትሆነኝን አንዲት ፍየል ስጠኝ አለው። ዓይነ-ስውሩም በእርግጥ ዓይነ-ስውር ነበርኩ፤ አላህ የዓይኖቼን ብርሃን መለሰልኝ። ድሃም ነበርኩ፤ ሀብታም አደረገኝ። ስለዚህ የፈለከውን ያህል ውሰድ። በአላህ እምላላሁ የወሰድካቸውን ወሰደህ ለአላህ ስትል በተውካቸው አላመሰግንህም አለው። መልአኩም ንብረትህን ያዝ። አላህ ሦስታችሁንም ፈትኗችኋል። አላህ ባንተ ሲደሰት ሁሉቱን ጓደኞቻህን ግን ተቆጥቶባቸዋል አለው» (ቡ-ካሪ ዘግበውታል)።

81. በአላህና በነቢዩ (ሙሃመድ) ወደርሱም በተወረደው ቁርአን የሚያምኑ በኾኑ ኖር፣ ወዳጆች አድርገው ባልያዙዎቸው ነበር፤ ግን ከነርሱ ብዙዎቹ አመጸኞች ናቸው።

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ
وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا
اتَّخَذُوهُمْ آوِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾

82. ይሁዶችንና እነዚያን ያጋሩትን፣ ለእነዚያ ለአመኑት በጠላትነት ከሰዎች ሁሉ ይበልጥ የበረቱ ኾነው በእርግጥ ታገኛለህ፤ እነዚያንም፣ «እኛ ክርስቲያኖች ነን» ያሉትን ለእነዚያ ለአመኑት (ሙስሊሞች) በወዳጅነት በእርግጥ ይበልጥ የቀረቧቸው ኾነው ታገኛለህ፤ ይህ ከነሱ ውስጥ ቀሳውስትና መነኮሳት በመኖራቸውና እነሱም የማይኮሩ በመኾናቸው ነው። (ይህ አንቀጽ ስለ ኢትዮጵያ ነጋሢ ልዑካን የተነገረ እንደሆነ ምሁራን ይናገራሉ።)

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ
أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً
لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا
نُصَلِّيُكَ ذَٰلِكَ بِأَن مِّنْهُمْ
فَتَيْسِرِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا
يَسْكُرُونَ ﴿٨٢﴾

83. (እነዚያ እራሳቸውን ክርስቲያን ብለው የሚጠሩት) ወደ መልዕክተኛውም (ሙሃመድ) የተወረደውን (ቁርአን) በሰሙ ጊዜ እውነቱን ከማወቃቸው የተነሳ ዓይኖቻቸው እንባን ሲያፈሱ ታያለህ፤ «ጌታችን ሆይ! አመንን ከመስካሪዎቹም ጋር ጻፈን» ይላሉ።

84. «በአላህና ከእውነትም (ከኢስላም) በመጣልን ነገር የማናምን፤ ጌታችንም ከመልካም ሰዎች (ነቢዩ ሙሃመድና ተከታዮቹ) ጋር (በትንሳኤ ቀን ገነትን) ሊያስገባን የማንክጅል ለኛ ምን አለን» (ይላሉ)።

85. ባሉትም ምክንያት፤ አላህ በስሮቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ መነዳቸው፤ ይህም የበጎ ሰሪዎች ዋጋ ነው።

86. እነዚያም የካዱና አንቀጾቻችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉ፤ እነዚያ የእሳት (ገሃነም) ጓዶች ናቸው።

87. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህ ለናንተ የፈቀደላችሁን ጣፋጮች እርም አታድርጉ፤ ወሰንንም አትለፉ፤ አላህ ወሰን አላፈዎችን አይወድምና።

88. አላህም ከሰጣችሁ ሲሳይ የተፈቀደላችሁን ብሉ፤ ያንንም እናንተ በርሱ አማኞች የኾናችሁበትን አላህን ናሩ።

89. አላህ በመሐላዎቻችሁ በውድቁ (ሳታሰቡት ወይም ብዙም ልብ ሳትሉ በማላችሁት) አይዛችሁም፤ ግን በተዋዋላችሁበት መሐላዎችን (ባፈረሳችሁት ጊዜ) ይይዛችኋል፤ ማካካሻውም ቤተሰቦቻችሁን ከምትመግቡት ከመካከለኛው

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

فَأَنْبَهُهُمُ اللَّهُ يَمَا قَالُوا جَنَلَتْ جَعْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

يَتَأَيَّمُوا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْهُ؛ إِي طَعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

(ምግብ) አስርን ምስኪኖች ማብላት ወይም እነሱን ማልበስ፤ ወይም ባሪያን ነጻ ማውጣት ነው፤ (ከእነዚህ አንዱን) ያላገኘም ሰው ሦስት ቀኖችን መጸም ነው፤ ይህ በማላችሁ ጊዜ የመሐላዎቻችሁ ማካካሻ ነው፤ መሐላዎቻችሁንም ጠብቁ (ብዙ አትማሉ)፤ እንደዚሁ አላህ ለናንተ እንቀጽችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያብራራል፤ እናንተ ልታመሰግኑ ይከጀላልና።!

أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَأَحْفَظُوا أَيْمَنَكُمْ كَذَلِكَ بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٩﴾

90. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የሚያሰክር መጠጥ፣ ቁማርም፣ ጣይታትም፣ አዝላምም (የመጠንቆያ ዕንጨቶች) ከሰይጣን ሥራ የኾኑ እርኩስ ብቻ ናቸው፤ (እርኩስን) ራቁትም ልትድኑ ይከጀላልና።።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْدَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

91. ሰይጣን የሚፈልገው በሚያሰክር መጠጥና በቁማር በመካከላችሁ ጠብንና ጥላቻን ሊጥል አላህን ከማውሳትና ከስግደትም ሊያግዳችሁ ብቻ ነው ታዲያ እናንተ (ከእነዚህ) ተከልካዮች ናችሁ? (ተከልከሉ)።

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿١٩١﴾

92. አላህንም ተገዙ፤ መልዕክተኛውንም (መሀመድን) ታዘዙ፤ ተጠንቀቁም ብትሸሹም፤ በመልዕክተኛችን ላይ ያለበት ግልጽ ማድረስ ብቻ መኾኑን ዕውቁ።

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا

1. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እኛ (መ-ሰሊሞች) ወደዚህ ዓለም (ስንመጣ) የመጨረሻዎቹ ነን። ነገር ግን በትንሳኤ ቀን ቀዳሚዎቹ (እንሆናለን)»

2. በአል-በቀራ ምዕራፍ አንቀፅ 135 ላይ የተጠቀሰውን ሐዲስ ይመልከቱ። አቡ ዓሚር ወይም አቡ ማለክ አል-አሸዐሪይ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ከነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሰምተዋል፡- «ከተከታዮቹ መካከል ዝመትን፣ የሐር ልብስን፣ አስካራ መጠጥንና የመ-ዚቃ መሣሪያዎችን የሚፈቅዱ ሰዎች በእርግጥ ይኖራሉ። ከነርሱ መካከልም ከተራራ በኩል ተቀምጠው የነርሱ ክብት ጠባቂ የሆነ ሰው የነርሱን ክብቶች ወደነርሱ ይዞ በመምጣት ስለአንዳች ነገር ይጠይቃቸዋል። እነርሱም ሳገ ተመለስልን ይሉታል። አላህ ሌሊቱን እነርሱን ያጠፋቸዋል። ተራራውንም በነርሱው ላይ ያወድመዋል። የተቀሩትን ደግሞ ወደ ዝንጀሮነትና ወደ አሳማኝነት ይለውጣቸዋል። በዚህ ሁኔታቸው እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስ በምድር ላይ ይቆያሉ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

97. ከዕባን፣ የተከበረውን ቤት፣ ክልክል የኾነውንም ወር፣ መስዋዕቱንና ባለ ምልክቶቹንም መንጋዎች አላህ ለሰዎች መቋቋሚያ አደረገ፤ ይህ አላህ በሰማያት ያለውን ሁሉ በምድርም ያለውን ሁሉ የሚያውቅ መኾኑን አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ መኾኑን እንድታውቁ ነው።

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدَى وَالْقَلِيدَ ذَلِكَ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

98. አላህ ቅጣተ-ብርቱ መኾኑን፣ አላህም መሐሪ አዛኝ መኾኑን አወቁ።

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. በመልዕክተኛው (ሙሃመድ) ላይ ማድረስ እንጂ ሌላ የለበትም፤ አላህም የምትገልፁትን ነገር የምትደብቁትንም ሁሉ ያውቃል።

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾

100. የመጥፎው (ገንዘብ) ብዛት ቢያስደንቃችሁም እንኳ መጥፎውና ጥሩው አይስተካከሉም፤ ባለ ልቦች ሆይ! አላህንም ፍሩ፤ እናንተ ልትድኑ ይከፃላልና፤ በላቸው።

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْثُ وَالطَّيْبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَسِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾

101. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ለናንተ ቢገለፁ ከሚያስከፋችሁ ነገሮች አትጠይቁ፤ ቁርአንም በሚወርድበት ጊዜ ክርሷ ብትጠይቁ ለናንተ ትገለጻለች፤ ክርሷ (ከአለፈው ጥያቄያችሁ) አላህ ይቅርታ አደረገ፤ አላህም መሐሪ ታጋሽ ነው።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّلْكُمْ لَسَوْكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّلْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

102. ከናንተም በፊት ሕዝቦች በእርግጥ ጠየቁት፤ ከዚያም በርሷ (ምክንያት) ከሐዲዎች ኾኑ።

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. ከበሐራ (ዐሥር የወለደችን ግመል ጆሮ መተልተል)፣ ከሷኢላም (ዐሥር ሴቶች ወልዳ ስድ የተደረገች)፣ ከወሲላም (በሴት ተበክራ ሴት የቀጠለችን፣ ከሐምም (ዐሥር ሴቶች ያስወለደን ኮርማ እንዳይጫን ማድረግን)

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَيْرَةٍ وَلَا سَابِيَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَكَذَهُمْ لَا

አላህ ምንንም (አግ) አላደረገም፤ ግን እነዚያ የካዱት በአላህ ላይ ውሸትን ይቀጣጥፋሉ፤ አብዛኞቻቸውም አያውቁም።

عَقْلُونَ ﴿١٥٤﴾

104. ለነርሱም አላህ ወደ አወረደውና ወደ መልዕክተኛው (መ-ሃመድ) ኑ፤ በተባሉ ጊዜ «አባቶቻችንን በርሱ ላይ ያገኘንበት ነገር ይበቃናል» ይላሉ፤ አባቶቻቸው ምንም የማያውቁና የማይመሩ ቢኾኑም? (ይኸንን ማለት ይበቃቸዋልን?)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانَ أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٥٤﴾

105. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ነፍሶቻችሁን (ከእሳት) ያዙ፤ (ጠብቁ) በተመራችሁ ጊዜ (ወደ ትክክለኛው ኢስላማዊ እምነት) የተሳሳተ ሰው አይጎዳችሁም፤ የሁላችሁም መመለሻ ወደ አላህ ብቻ ነው፤ ትሰሩትም የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّىٰ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَىٰ اللَّهِ مَرَجِعَكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥٥﴾

106. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አንዳችሁን ሞት በመጣበት ጊዜ በኑዛዜ ወቅት የመካከላችሁ ምስክርነት፤ ከናንተ ሁለት የትክክለኛነት ባለቤቶች የኾኑ ሰዎች፤ ወይም በምድር ብትጓዙና የሞት አደጋ ብትነካችሁ ከሌሎቻችሁ የኾኑ ሁለት ሌሎች ሰዎች(መመስከር)ነው። (አውነተኛ ስለመሆናቸው) ብትጠራጠሩ ከሰላት (ከፀሰር) በኋላ ታቆሟቸውና (የሚመስክርለት ሰው) የዝምድናን ባለቤት ቢኾንም እንኳ በርሱ ዋጋን አንገዛም፤ የአላህንም ምስክርነት አንደብቅም፤ ያን ጊዜ (ደብቀን ብንገኝ) እኛ ከሃጢአተኞች ነን ብለው በአላህ ስም ይምላሉ።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهْدَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَتَيْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ وَلَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهْدَةَ اللَّهِ إِنَّآ إِذَا لَمِنَ الْأَتْمِينَ ﴿١٥٦﴾

107. እነርሱም ሃጢአትን (በውሸት መስከረው) የተገቡ መኾናቸው ቢታወቅ፤ ከነዚያ(ለሟቹ) ቅርቦች በመኾን (ውርስ) ከተገባቸው የኾኑ ሁለት ሌሎች ሰዎች በስሩራቸው (በምስክሮች ስሩራ) ይቆሙና፤

فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَاخْرَجَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ

«ምስክርነታችን ከነሱ ምስክርነት ይልቅ እውነት ነው፤ ወሰንም አላለፍንም፤ ያን ጊዜ እኛ ከበዳዮች ነን» ሲሉ በአላህ ይምላሉ።

108. ይህ ምስክርነትን በተገቢዋ ላይ ለማምጣታቸው ወይም ከመሐላዎቻቸው በኋላ የመሐላዎችን (ወደ ወራሾች) መመለስን ለመፍራት በጣም የቀረበ ነው፤ አላህንም ፍሩ፤ ስሙም፤ አላህም አመጸኞች ህዝቦችን አይመራም።

109. አላህ መልክተኞቹን የሚሰበስብበትንና ምን መልስ ተሰጣችሁ የሚልበትን ቀን (አስታውስ)፤ «እኛ ምንም ዕውቀት የለንም፤ አንተ ሩቆችን በጣም ዐዋቂ አንተ ብቻ ነህ» ይላሉ።

110. አላህ በሚል ጊዜ (አስታውስ)፡- የመርዮም ልጅ ዒሳ ሆይ! በአንተና በእናትህ ላይ (የዋልኩላችሁን) ጸጋዬን አስታውስ፤ በሕፃንነትና በከፈኒላነት (የበሰለ ሰው ችሎታ) ሰዎችን የምትናገር ስትኾን በቅዱስ መንፈስ (በገብርኤል) ባበረታሁህ ጊዜ፤ ጽሕፈትንና ጥበብንም፤ ተውራትንና ኢንጂልንም፤ ባስተማርኩህ ጊዜ፤ ከጭቃም የወፍ ቅርጽ ብጤ በፈቃዴ በምትሰራና በውስጧ በምትነፋ፤ በፈቃዴም ወፍ በምትኾን ጊዜ፤ አይነስውርም ኾኖ የተወለደንና ለምጸምንም በፈቃዴ በምታሸር ጊዜ፤ ሙታንንም በፈቃዴ (ከመቃብራቸው) በምታወጣ ጊዜ፤ የእስራኤልንም ልጆች በተአምራት በመጣህባቸውና ከነሱ እነዚያ የካዱት ይህ ግልጽ ድግምት እንጂ ሌላ አይደለም፤ ባሉ ጊዜ (ሊገድሉህ ሲያስቡህ) ከአንተ ላይ በከለክልኩልህም ጊዜ (ያደረግሁልህን ውሰታ አስታውስ)።

يَا لِلَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ مِنْ شَهَدَيْهِمَا
وَمَا عَصَدَيْنَا إِنْآ إِذْ أَلَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ أَذَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى
وَجْهَيْهَا أَوْ يَحْفَؤُوا أَنْ تَرُدَّ آمِنٌ بَعْدَ
أَيْمِنِهِمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا
أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقِبِي ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ
نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَيْكَ إِذْ
أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ
عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنْ
الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ
فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرئُ
الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ
تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيْنَتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَنُومٌ إِنَّ
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

111. ወደ ሐዋርያትም «በኔና በመልክተኛዬ እመነ» በማለት ባዘዘኩ ጊዜ (አስታውስ) አመንን፤ እኛ ሙስሊሞች መኾናችንን መስክር አለ።

وَإِذْ أُوحِيَتْ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرِسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

112. ሐዋርያት፣ «የመርየም ልጅ ዓላ ሆይ! ጌታህ በኛ ላይ ከሰማይ ማዕድን (ምግብን) ሊያወርድልን ይችላልን?» ባሉ ጊዜ (አስታውስ)፤ «ምዕመናን እንደ ኾናችሁ አላህን ፍጥረት» አላቸው።

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِيَعْسَى ابْنِ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوُونَ اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. «ከርሷ ልንበላ፣ ልቦቻችንም ሊረኩ፣ እውነት ያልከንም መኾንንን ልናውቅና በርሷም ላይ ከመስከሪዎች ልንኾን እንፈልጋለን» አለ።

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقَتْنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

114. የመርየም ልጅ ዓላ አለ፡- «ጌታችን አላህ ሆይ! ለኛ ለመጀመሪያዎቻችንና ለመጨረሻዎቻችን በዓል (መደሰቻ) የምትኾንን ከአንተም ተአምር የኾነችን ማዕድ ከሰማይ በኛ ላይ አውርድ፤ ስጠንም፤ አንተ ከሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነህና።

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

115. አላህ፡- እኔ (ማዕድዋን) በናንተ ላይ አውራጅዋ ነኝ፤ በኋላም ከናንተ የሚክድ ሰው፤ እኔ ከዓለማት (የሰው ልጆችና አጋንንት)አንድንም የማልቀጣውን ቅጣት እቀጣዋለሁ አለ።

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَزَلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

116. አላህም፡- የመርየም ልጅ ዓላ ሆይ! አንተ ለሰዎቹ፡- «እኔንና እናቱን ከአላህ ሌላ ሁለት አምላኮች አድርጋችሁ ያዙ በላሃልን?» በሚለው ጊዜ (አስታውስ)፤ «ጥራት ይገባህ! ለኔ ተገቢዬ ያልኾነን ነገር ማለት ለኔ አይገባኝም፤ በዬው እንደ ኾነም፤ በእርግጥ አውቀኸዋል፤ በነፍሴ ውስጥ ያለውን ሁሉ ታውቃለህ፤ ግን አንተ ዘንድ ያለውን አላውቅም፤

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ إِلِهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّهِ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي

አንተ ሩቆችን ሁሉ በጣም ዐዋቂ አንተ ብቻ ነህና» ይላል።

وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
الْعُيُوبِ ﴿١١٧﴾

117. «በርሱ ያዘዘከኝን ቃል፣ ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ፤ ማለትን እንጂ፣ ለነርሱ ሌላ አላልኩም፤ በውስጣቸውም እስካለሁ ድረስ በነርሱ ላይ ተጠባባቂ ነበርኩ፤ በተሞላኸኝም ጊዜ (ባላላኸኝ ጊዜ) አንተ በነሱ ላይ ተጠባባቂ ነበርክ፤ አንተም በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቂ ነህ»።

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مِمَّا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا
دُئْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ
الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

118. «በትቀጣቸው እነርሱ ባሮችህ ናቸው፤ ለነርሱ ብትምርም አንተ አሸናፊው ጥበበኛው ነህ» (ይላል)።¹

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُعْفِرْ
لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

119. አላህ ይላል፡- ይህ እውነተኞችን እውነታቸው የሚጠቅምበት ቀን ነው፤ ለነርሱ በሥሮቻቸው ወገኖች የሚፈሉባቸው፣ በውስጣቸው ሁልጊዜ ዘውታሪዎች ሲኾኑ የሚኖሩባቸው ገነቶች አሉዋቸው፤ አላህ ከነሱ (በእምነታቸውና በስራቸው) ወደደ፤ እነርሱም ክርሱ (በሰጣቸው ክብርና ምንዳ) ወደዱ፤ ይህ (ገነት) ታላቅ ድል ነው።

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْ ذَلِكَ الْفَوْزِ الْعَظِيمِ ﴿١١٩﴾

120. የሰማያትና የምድር፣ በውስጣቸውም ያለው ሁሉ ንግሥና የአላህ ብቻ ነው፤ እሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

1. ኢብኑ ዑባይድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በእርግጥ እናንተ በትንሳኤ ቀን በአንድ ላይ ትሰበሰባላችሁ። ወደ ግራ አቅጣጫ (ወደ አሳት) የሚገፈቱ ሰዎችም አሉ። እነም መልካሙ የአላህ ባሪያ (ዓ.ሳ) እንዳለው «በውስጣቸው እስካለሁ ድረስ በነርሱ ላይ ተጠባባቂ ነበርኩ። በተሞላኸኝም ጊዜ (ባላላኸኝ ጊዜ) አንተ በነሱ ላይ ተጠባባቂ ነበርክ፤ አንተም በነገሩ ሁሉ ላይ አዋቂ ነህ። ብትቀጣቸው፣ እነርሱ ባሮችህ ናቸው፤ ለነርሱ ብትምርም፣ አንተ አሸናፊው ጥበበኛው ነህ» (አል-ማሊዳ፣ 117-118) እላለሁ» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

ምዕራፍ 6፣ አል-አንጻም

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سورة الانعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ምስጋና (በሙሉ) ለዚያ (ብቻውን) ሰማያትንና ምድርን ለፈጠረው ጨለማዎችንና ብርሃንንም ላደረገው ለአላህ የተገባ ነው፤ ከዚያም እነዚያ የካዱት (ጣዖታትን በጌታቸው) ያስተካክላሉ።

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

2. እርሱ ያ ከጭቃ የፈጠራችሁ፣ ከዚያም (የሞት) ጊዜን የወሰነ ነው፤ እርሱም ዘንድ (ለትንሣኤ) የተወሰነ ጊዜ አለ፤ ከዚያም እናንተ (በመቀስቀሳችሁ) ትጠራጠራላችሁ።

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾

3. እርሱም ያ በሰማያትና በምድር (ብቻውን ሊያመልኩት የሚገባው) አላህ ነው፤ ምስጢራችሁን ግልጻችሁንም ያውቃል፤ የምትሰሩትንም (ጥሩም ሆነ መጥፎ) ሁሉ ያውቃል።

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

4. ከጌታቸውም አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) አንዲትም አንቀጽ አትመጣቸውም፣ ከርሷ የሚሸሹ ቢኾኑ እንጂ።

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾

5. እውነቱም (ቁርአንና ሙሃመድ) በመጣላቸው ጊዜ በእርግጥ አስተባበሉ፤ በርሱም ይላለቁበት የነበሩት ነገር ዜናዎች (ቅጣት) በእርግጥ ይመጣቸዋል።

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاؤُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾

6. ከበፊታቸው ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙዎችን ማጥፋታችንን አላዩምን? ለናንተ ያላስመቸነውን (ለነርሱ) በምድር ውስጥ አስመቸናቸው፤ በነርሱም ላይ ዝናብን የተከታተለ ሲኾን ላክን፤ ወንዞችንም በስራቸው እንዲፈሱ አደረግን፤ በሃጢአቶቻቸውም አጠፋናቸው፤ ከኋላቸውም ሌሎችን የክፍለ ዘመን ሰዎች አስገኘን።፤

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تُمَكِّنْ لَكُمْ وَارْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ

1. ሀ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «አላህ እዝነቱን ወደ አንድ መቶ ከፋፈላቸውና ዘጠና ዘጠኙን

يَذُوقُوهُمْ وَأُنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا
آخَرِينَ ﴿٦﴾

7. (ሙሃመድ ሆይ!) ባንተም ላይ በወረቀት የተጻፈን መጽሐፍ ባወረድንና በእጆቻቸው በነኩት ኖሮ እነዚያ የካዱት ሰዎች ይህ ግልጽ ድግምት እንጂ፤ ሌላ አይደለም ባሉ ነበር።

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرطَابٍ
فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ
هَذَا إِلَّا إِسْحَرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾

8. «በርሱም (በሙሐመድ) ላይ መልአክ አይወረድለትም ኖሮ አልን?» አሉ፤ መልአክን ባወረድንም ኖሮ፤ (ባያምኑ የጥፋታቸው) ነገሩ በተፈረደ ነበር፤ ከዚያም አይቆዩም ነበር።

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا
مَلَكَ لَفِئِى الْأَمْرِ نَعْمَ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

9. (መልዕክተኛውን) መልአክም ባደረግነው ኖሮ፤ ወንድ (በሰው ምስል) ባደረግነው ነበር፤ በነርሱም ላይ የሚያመሳስሉትን ነገር (ይህ ሰው እንጂ፤ ሌላ አይደለም በማለት) ባመሳሰልንባቸው ነበር።

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَاءً يَلِيْسُونَ ﴿٩﴾

10. ካንተ በፊትም (በብዙ) በመልዕክተኞች በእርግጥ ተላግጧል፤ ከነዚያም ከነሱ ባላገጡት ላይ በርሱ ያላገጡ የነበሩት ነገር (ቅጣት) ወረደባቸው።

وَلَقَدْ أَسْنَهَيْتُ بِرُسُلِي مِنْ قَبْلِكَ
فَمَا يَلْدِيكَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا
كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

11. (ሙሃመድ ሆይ!) በምድር ላይ ሂዱ፤ የአስተባባዮችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልክቱ በላቸው።

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿١١﴾

12. (ሙሃመድ ሆይ!) በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የማን ነው? በላቸው። (ሌላ መልስ የለምና) የአላህ ነው በል፤ በነፍሱ ላይ እዝነትን ጻፈ፤ በትንሣኤ ቀን በርሱ ጥርጥር የሌለበት ሲኾን በእርግጥ

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ
لِلَّهِ كُنَّ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ
لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ

ከእሱ ጋር አስቀምጦ አንዱን ክፍል ብቻ ወደ ምድር አወረደው። በዚህም አንድ ክፍል የፈጠራቸው ፍጡራን እርስ በርሳቸው (የሚተዛዙ) ናቸው። እንደው አንዱት ባገዘራ ፈረስ ኮቴዎን ወደ ውርንጭላዎ ብታነሳ እንኳ በትንሹ ነው የምትረግጣት»

(ቡኻሪ ዘግበውታል)።
ለአቡ ሁረይራ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.0.ወ) እንዲህ ብለዋል፡ - «አላህ መፍጠሩን ካጠናቀቀ በኋላ እርሱ ዘንድ ከዙፋኑ ጋር ባለው መጽሐፍ ላይ «አዝነቱ፤ ቁጣዬን አሸንፈኝ ሲል ጻፈ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ይሰበሰባችኋል፤ እነዚያ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ናቸው፤ እነርሱም (በአላህ ብቸኛ ተመላኪነት፤ ከነቢያት ውስጥ አንዱ በሆኑት ሙላመድና በትንሳኤ) አያምኑም።

فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

13. በሌሊትና በቀንም ጸጥ ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው፤ እርሱም ሰሚው ዐዋቂ ነው።

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

14. (ሙላመድ ሆይ!) ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ ከኾነው፤ አላህ እርሱ የሚመግብ የማይመገብም ሲኾን ሌላን አምላክ እይዛለሁን? በላቸው፤ እኔ መጀመሪያ ትዕዛዝን ከተቀበለ ሰው ልኾን ታዘዝኩ፤ ከአጋሪዎችም ፈጽሞ አትኹን (ተብደለሁ) በላቸው።

قُلْ أَعْبَدُ اللَّهَ أُنْحَدُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسَلُ وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

15. እኔ በኔታዬ ባምጽ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራለሁ በላቸው።

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

16. በዚያ ቀን ከርሱ ላይ (ቅጣት) የሚመለስለት ሰው (አላህ) በእርግጥ አዘነለት፤ ይህም ግልጽ ማግኘት ነው።

مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْأَمِينُ ﴿١٦﴾

17. አላህም በጉዳት ቢነካህ ለርሱ (ለጉዳቱ) ከእርሱ በቀር ሌላ አስወጋጅ የለም። በበጎም ነገር ቢነካህ እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ يَضِرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسَّكَ يَخَيِّرْ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

18. እርሱም ከባሮቹ በላይ ሲኾን አሸናፊ ነው፤ እርሱም ጥበበኛው ውስጥ ዐዋቂው ነው።

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

19. (ሙላመድ ሆይ!) በምስክርነት ከነገሩ ሁሉ ይበልጥ ታላቅ ማነው? በላቸው (ሌላ መልስ የለምና) አላህ ነው፤ በእኔና በናንተ መካከል መስካሪ ነው፤ ይህም ቁርአን እናንተንና የደረሰውን ሰው ሁሉ በርሱ ላስፈራራበት ወደኔ ተወረደ፤

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَاكُمْ لَتَشْهَدُنَّ أَنَّ مَع

ከአላህ ጋር ሌሎች አማልክት መኖራቸውን እናንተ ትመሰክሩላችሁን? በላቸው፤ እኔ አልመሰክርም በላቸው፤ እርሱ (አላህ) አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ እኔም ከምታጋሩት ነገር ንጹሐ ነኝ በላቸው።

اللَّهُ إِلَهَةٌ أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٦٠﴾

20. እነዚያ መጽሐፍን የሰጠናቸው (ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች) ልጆቻቸውን እንደሚያውቁ(ሙሐመድን) ያውቁታል፤ እነዚያ ከነርሱ ውስጥ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩት (ያጠፉት) እነርሱ አያምኑም።

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. በአላህም ላይ ውሸትን ከቀጣጠፈ ወይም በአንቀጾቹ ካስተባበለ ሰው ይበልጥ በደለኛ ማነው? እነሆ በደለኞች አይደሉም።

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾

22. (ሙሃመድ ሆይ!) ሁላቸውንም የምንሰበስብበትንና ከዚያም ለነዚያ (ጣዖታትን) ለአጋሩት እነዚያ (ለአላህ) ተጋሪዎች ናቸው ብላችሁ ታስቧቸው የነበራችሁት ተጋሪዎቻችሁ (አላህን በማምለክ ተጋሪዎች) የት ናቸው? የምንልበትን ቀን (አስታውስ)።

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

23. ከዚያም መልሳቸው፤ «በጌታችን በአላህ ይኹንበን አጋሪዎች አልነበርንም» ማለት እንጂ ሌላ አትኾንም።

ثُمَّ لَئِن تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

24. በነፍሳቸው ላይ እንዴት እንደ ዋሹና ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር ከነሱ እንዴት እንደተሰወረ ተመልከት።

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. ከነርሱም ወደ አንተ የሚያዳምጥ ሰው አለ፤ በልቦቻቸውም ላይ እንዳያውቁት ሽፋኖችን በጆርዎቻቸውም ላይ ድንቁርናን አደረገን፤ ተአምርንም ሁሉ ቢያዩ በርሷ አያምኑም፤ በመጡህም ጊዜ የሚከራከሩህ ሲኾኑ፤ እነዚያ የካዱት «ይህ (ቁርአን) የቀድሞዎቹ ሰዎች ጽሑፍ ተረቶች እንጂ ሌላ አይደለም» ይላሉ።

وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. እነርሱም (ሰዎችን) ከርሱ (ነቢዩ መሃመድን ከመከተል) ይከለክላሉ፤ ከርሱም (ራሳቸውን) ያርቃሉ፤ (በዚህም) ነፍሶቻቸውንም እንጂ፣ ሌላን አያጠፉም፤ ግን አያውቁም።

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. በእሳትም ላይ በተቆሙ ጊዜ፣ «ምነው (ወደ ምድረ ዓለም) በተመለሰን በጌታችንም አንቀጸች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ባላስተባበልን፤ ከምዕመናንም በኾንን ዋ ምኞታችን!» ባሉ ጊዜ ብታይ ኖሮ፣ (የሚያሰደነግጥን ነገር ባየህ ነበር)፤

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقُفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا بَلَيْتَنَا نُرْدُ وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

28. ይልቁንም ከዚህ በፊት ይደብቁት የነበሩት ሁሉ ለነርሱ ተገለጸ፤ (ወደምድረ ዓለም) በተመለሱም ኖሮ ከርሱ ወደ ተከለከሉት ነገር በተመለሱ ነበር፤ እነሱም በእርግጥ ውሸታሞች ናቸው።

بَلْ بَدَاهُمْ مَّا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

29. «እርሷም (ሕይወት) የቅርቢቱ ሕይወታችን እንጂ ሌላ አይደለችም፤ እኛም ተቀስቃሾች አይደለንም» አሉ።

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

30. በጌታቸውም ላይ (ለምርመራ) በተቆሙ ጊዜ ብታይ ኖሮ (አስደንጋጭን ነገር ባየህ ነበር)። ይህ እውነት አይደለምን? ይላቸዋል፤ «በጌታችን ይኹንብን እውነት ነው» ይላሉ። ትክፍት በነበራችሁት ምክንያት ቅጣቱን ቅመሱ ይላቸዋል።

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقُفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

31. እነዚያ በአላህ መገናኘት ያስተባበሉ በእርግጥ ከሰሩ፤ ሰዓቲቱም (የሞት ምልክቶች) በድንገት በመጣቻቸው ጊዜ፣ እነሱ ሃጢቶቻቸውን በጀርባዎቻቸው ላይ የሚሸከሙ ሲኾኑ፣ በርሷ (በምድረ ዓለም) ባንደልነው ነገር ላይ ዋ ቁጭታችን ይላሉ፤ ንቁ! የሚሸከሙት ነገር ከፋ።!

فَدَحَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَنْحَسِرْنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمَلُونَ أوزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾

1. እቡ መሳ እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከአላህ ጋር መገናኘት የሚወድን ሰው አላህ ከእሱ ጋር መገናኘትን በጣም ይወድላታል። እንደዚሁ ከአላህ ጋር መገናኘትን የሚጠላን ሰው አላህም ከርሱ ጋር መገናኘትን በጣም ይጠላል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

32. የቅርቢቱም ሕይወት ጨዋታና ላግጣ እንጂ ሌላ አይደለችም፤ የመጨረሻይቱም አገር (ገነት) ለነዚያ ለሚጠነቀቁት በጣም በላጭ ናት፤ አታውቁምን?

وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُ

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

33. (ሙሃመድ ሆይ!) እነሆ ያ የሚሉህ ነገር እንደሚያሳዝንህ በእርግጥ እናውቃለን፤ እነርሱም (በልቦቻቸው) አያስተባብሉህም፤ ግን በዳዮቹ በአላህ አንቀጾች ይክዳሉ።

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزَنَكَ الَّذِي يَدْعُونَ فِإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ

يَتَّيَبِتُ اللهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

34. (ሙሃመድ ሆይ!) ከበፊትህም መልዕክተኞች በእርግጥ ተስተባበሉ፤ በተስተባበሉበትም ነገርና በተሰቃዩት ላይ እርዳታችን እስከመጣላቸው ድረስ ታገሱ፤ የአላህንም ንግግሮች ለዋጭ የለም፤ ከመልዕክተኞቹም ወሬ (የምትረጋጋበት) በእርግጥ መጣልህ።

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ

أَنْتَهُمْ نَصْرًا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَاِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

35. (ሙሃመድ ሆይ!) (አሰላምን) መተዋቸውም ባንተ ላይ ከባድ ቢኾንህ በምድር ውስጥ ቀዳዳን ወይም በሰማይ ውስጥ መሰላልን ልትፈልግና በተአምር ልትመጣቸው ብትችል (አድርግ)፤ አላህም በሻ ኖሮ፤ በቅኑ መንገድ ላይ (ሁላቸውንም) በሰበሰባቸው ነበር፤ ከተሳሳቱትም ሰዎች በፍጹም አትኹን።

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ

أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَاتِبْهُمْ يَتَابِعْ وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

36. ጥሪህን የሚቀበሉት (የነቢዩ ሙሀመድን) እነዚያ የሚሰሙት (ከመልዕክቱ ተጠቃሚ የሚሆኑት) ብቻ ናቸው፤ ሙታንንም አላህ ይቀስቅሳቸዋል፤ ከዚያም ወደርሱ ብቻ ይመለሳሉ።

﴿٣٦﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَهُمُ اللهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

37. «ከኔታውም በርሱ ላይ ለምን ተአምር አልተወረደም?» አሉ፤ አላህ ተአምርን በማውረድ ላይ ቻይ ነው በላቸው፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ

إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

38. ከተንቀሳቃሽም (ሀይወት ካላቸው) በምድር (የሚኾኑ)፤ በሁለት ክንፎቹ የሚበርም በራራ፤ መሰሉቻችሁ ህዝቦች

وَمِمَّن دَابَّتْ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي

እንጂ ሌላ አይደለም፤ በመጽሐፉ ውስጥ ምንም ነገር አልተውንም፤ ከዚያ ወደ ጌታቸው ይሰበሰባሉ።

39. እነዚያም በአንቀጾቻችን ያስዋሹ ደንቆሮች፣ ዲዳዎችም፣ በጨለማዎች ውስጥ ያሉ ናቸው፤ አላህ ማጥመሙን የሚሻውን ሰው ያጠመዋል፤ መምራቱን የሚሻውንም ሰው በቀጥተኛ መንገድ ላይ ያደርገዋል።

40. (ሙሃመድ ሆይ!) የአላህ ቅጣት ቢመጣባችሁ ወይም ሰዓቲቱ (ትንሣኤ) ብትመጣባችሁ ከአላህ ሌላን ትጠራላችሁን? እውነተኞች እንደ ሽናችሁ ንገሩኝ በላቸው።

41. አይደለም እርሱን ብቻ ትጠራላችሁ፤ ቢሻም ወደእርሱ የምትጠሩበትን ነገር ያስወግዳል፤ የምታጋሩትንም ነገር ትተዋላችሁ (በላቸው)።

42. (ሙሃመድ ሆይ!) ካንተ በፊት ወደ ነበሩት ሕዝቦች (መልዕክተኞችን) በእርግጥ ላክን፤ እንዲዋደቁም (እንዲተናነሱም) በድህነት (በሃብት መቀነስ) እና በበሽታ ያዝናቸው።

43. ታዲያ ቅጣታችን በመጣባቸው ጊዜ አይዋደቁም ኖሯልን? ግን ልቦታቸው ደረቁ፤ ይሰሩት የነበሩትንም ነገር ሰይጣን ለነሱ አሳመረላቸው።

44. በርሱም ይገሰጹበት የነበረውን ነገር በተወ ጊዜ በነሱ ላይ የነገርን ሁሉ ደጃፎች ከፈትን (አስመቸናቸው)፤ በተሰጡትም ነገር በተደሰቱ ጊዜ፤ በድንገት (በቅጣት) ያዝናቸው፤ ወዲያውኑም እነርሱ ተስፋ ቆራጮች ሾኑ።

45. የነዚያም የበደሉት ሕዝቦች መጨረሻ ተቆረጠ፤ ምስጋናም ለዓለማት ጌታ ለአላህ ይገባው።

الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ تُعْرَىٰ إِلَىٰ رَجْمِهِمْ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمًّا وَبُكْمًا فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يَضِلَّهُ وَمَنْ يَشَاءِ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

فَلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابَ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةَ أَغَيَّرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾

فَقَطَّ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

46. ንገሩኝ አላህ መስሚያችሁንና ማያዎቻችሁን ቢወስድ፣ በልቦቻችሁም ላይ ቢያትም፣ ከአላህ ሌላ እሱን የሚያመጣላችሁ አምላክ ማነው? በላቸው፣ አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እንዴት እንደምናብራራ፣ ከዚያም እነሱ እንዴት እንደሚመለሱ ተመልከት።

47. ንገሩኝ የአላህ ቅጣት በድንገት (በማታ) ወይም በግልጽ (በቀን) ቢመጣባችሁ አመጸኞች ህዝቦች እንጂ ሌላ ይጠፋልን? በላቸው።

48. መልዕክተኞችንም አብሳሪና አስፈራራ አድርገን እንጂ አንልክም፤ ያመኑና መልካምን የሰሩ ሰዎችም በነርሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም።

49. እነዚያም ባንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያሰዋሹ፤ ያምፁ በነበሩት ምክንያት ቅጣቱ ያገኛቸዋል።

50. (ሙሃ መድ ሆይ!)፡- ለናንተ የአላህ ግምጃ ቤቶች እኔ ዘንድ ናቸው አልልም፣ ሩቅንም አላውቅም፣ ለናንተም እኔ መልአክ ነኝ አልልም፣ ወደኔ የሚወርድልኝን እንጂ፣ ሌላን አልከተልም በላቸው፤ ዕውርና የሚያይ እኩል ናቸውን? አትገነዘቡምን? በላቸው።

51. እነዚያንም ከርሱ ሌላ ረዳትና አማላጅ የሌላቸው ሲኾኑ ወደ ጌታቸው መሰብሰብን የሚፈሩትን ይጠነቀቁ ዘንድ በርሱ (በቁርአን) አስፈራራ።

52. እነዚያን ጌታቸውን ፊቱን የሚሸኾኑትን በጣትና በማታ የሚጠሩትን

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَنْكَمَ عَذَابُ اللَّهِ بَعْتَهُ أَوْ جَهْرَةً هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِئَالٌ وَلَا شَفِيعٌ لَهُمْ يَنْقُونَ ﴿٥١﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

አታባር፤ ታባርራቸውና ከበደለኞችም ትኸን ዘንድ እነሱን መቆጣጠር ባንተ ላይ ምንም የለብህም፤ አንተንም መቆጣጠር በነሱ ላይ ምንም የለባቸውም።

بِالْقَدَوِّ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

53. እንደዚሁም «ከመካከላችን አላህ የለገሰላቸው እነዚህ ናቸውን?» ይሉ ዘንድ ከራሳቸውን በከፊሉ ሞክርን፤ አላህ አመስጋኞቹን ዐዋቂ አይደለምን?

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَلْوُلَاءُ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٨﴾

54. እነዚያም በተለምዶታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያምኑት (ወደ አንተ) በመጡ ጊዜ ሰላም በናንተ ላይ ይኸን፤ ጌታችሁ በነፍሱ ላይ እዘነትን ጸፈ፤ እነዚህ! ከናንተ ውስጥ በስራተት ክፉን ስራ የሰራ ሰው፤ ከዚያም ክርሱ በኋላ የተጸጸተና ስራውን ያሳመረ እርሱ (አላህ) መሐሪ አዛኝ ነው በላቸው።

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَيَّ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾

55. እንደዚሁም (እውነቱ እንዲገለጽና) የወንጀለኞችም መንገድ ትብራራ ዘንድ አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እንገልጻለን።

وَكَذَلِكَ نَفُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

56. (መሃመድ ሆይ!) እኔ እነዚያን ከአላህ ሌላ የምትጠሩዎቸውን ከመገዛት ተከልክያለሁ በላቸው። ዝንባሌያችሁን አልከተልም፤ ያን ጊዜ በእርግጥ ተሳሳትኩ፤ እኔም ከተመራዎቹ አይደለሁም በላቸው።

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَأَنْبِئُكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذْ أَوْمَرْتُمْ أَنْ تَتَّبِعُوا الْمُنَافِقِينَ ﴿٦١﴾

57. (መሃመድ ሆይ!) እኔ ከጌታዬ በኾነኝ ግልጽ ማስረጃ ላይ ነኝ፤ በርሱም አስተባባላችሁ፤ በርሱ የምትቻኩለብት ቅጣት እኔ ዘንድ አይደለም፤ ፍርዱ ለአላህ ብቻ ነው፤ እውነትን ይፈርዳል፤ እርሱም ከፈራጆች ሁሉ በላጭ ነው በላቸው።

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أَلْحَمْتُمْ إِلَّا اللَّهُ يَقْضِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٢﴾

58. በርሱ የምትቻኩሉበት ቅጣት እኔ ዘንድ በሽን ኖር፣ በኔና በናንተ መካከል ነገሩ (ቅጣታችሁ) በተፈጸመ ነበር፤ አላህም በደለኞችን ዐዋቂ ነው በላቸው።

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. የሩቅ ነገርም መክፈቻዎች እርሱ ዘንድ ናቸው፤ ከርሱ በቀር ማንም አያውቃቸውም፤ በየብስና በባሕር ያለውንም ሁሉ ያውቃል፤ ከቅጠልም አንዲትም አትረግፍም የሚያውቃት ቢሾን እንጂ፤ ከቅንጣትም፣ በመሬት ጨለማዎች ውስጥ የለም፤ ከእርጥብም ከደረቅም አንድም የለም ግልጽ በሾነው መጽሐፍ ውስጥ (የተመዘገበ) ቢሾን እንጂ።

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

60. እርሱም ያ በሌሊት የሚያስተኛችሁ፣ በቀንም የሰራችሁትን ሁሉ የሚያውቅ፣ ከዚያም የተወሰነው ጊዜ ይፈጸም ዘንድ በርሱ (በቀን) ውስጥ የሚቀሰቅሳችሁ ነው፤ ከዚያም መመለሻችሁ ወደ እርሱ ነው፤ ከዚያም ትሰሩት የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል።

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنْفِثُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

61. እርሱም ከባርቹ በላይ ሲሾን ሁሉን አሸናፊ ነው፤ በናንተም ላይ ጠባቂዎችን (መላዕክት) ይልካል፤ አንዳችሁንም ሞት በመጣበት ጊዜ (የሞት) መልዕክተኞቻችን እነርሱ (ትዕዛዛትን) የማያንድሉ ሲሾኑ ይገድሉታል።¹

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾

1. ሀ. ኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ስለ አላህ (ሱ.ወ) ሲናገሩ እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ በናንተ ላይ የተመረጡትን መላእክት የሰራችሁትን መልካምም ሆነ መጥፎ ተግባራት እንዲፀፉ አዟል። እንዲሁ እንደሚሰሩም አመላክቷቸዋል። አንድ ሰው መልካም ተግባራትን ለመስራት ተነሳስቶ ሳይሰራቸው አላህ የመልካም ተግባራትን ሙሉ ምንዳ ይፅፍላታል። መልካም ተግባራትን ለመስራት ተነሳስቶ ቢሰራቸው አላህ ለዚህ ሰው መልካም ስራ ለሰራበት ከአስር እስከ ሰባት መቶ ከዚያም አጥፍ የሚደርስ ምንዳ ይፅፍላታል። አንድ ሰው መጥፎ ተግባር ለመስራት ተነሳስቶ ባይሰራው አላህ የመልካም ተግባር ምንዳ

62. ከዚያም እውነተኛ ወደ ኸነው ጌታቸው ወደ አላህ ይመለሳሉ፤ ንቁ! ፍርዱ ለርሱ ብቻ ነው፤ እርሱም ከተቆጣጣሪዎች ሁሉ ይበልጥ ፈጣን ነው።

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ ﴿٦٢﴾

63. (ሙሃመድ ሆይ!) ከየብስና ከባሕር ጨለማዎች (መከራዎች) በግልጽና በምስጢር የምትጠሩት ስትኾኑ ከነዚህ (ጨለማዎች) ቢያድነን በእርግጥ ከአመስጋኞች እንኾናለን (ስትሉ) የሚያድናችሁ ማነው? በላቸው።

قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۖ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أُنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

64. (ሙሃመድ ሆይ!) አላህ ከሷና ከጭንቅም ሁሉ ያድናችኋል፤ ከዚያም እናንተ ታጋራላችሁ በላቸው።

قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيْكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْكِرُونَ ﴿٦٤﴾

65. እርሱ (አላህ) ከበላያችሁ ወይም ከእግሮቻችሁ በታች ቅጣትን በናንተ ላይ ሊልክ ወይም የተለያዩ ሕዝቦች ስትኾኑ ሊያደባልቃችሁና ከፊላችሁን የከፊሉን ጭካኔ ሊያቀምስ ቻይ ነው በላቸው። ያውቁ ዘንድ አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማሰራጨዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እንዴት እንደምናብራራ ተመልከት።

قُلْ هُوَ الْفَاعِلُ ۗ عَلَيَّ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

66. (ሙሃመድ ሆይ!) በርሱም (በቁርአን) እርሱ እውነት ሲኾን ሕዝቦችህ አስተባበሉ። በላቸው፡- በናንተ ላይ ጠባቂ አይደለሁም።

وَكَذَّبَ بِهِنَّ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

67. ለትንቢት ሁሉ (የሚደርስበት) መርጊያ አለው፤ ወደፊትም ታውቁታላችሁ።

لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

ይፅፍለታል። አንድ ሰው መጥፎ ተግባርን ለመስራት ተነሳሰቶ ሲሰራው አላህ የአንዲት መጥፎ ተግባር ምንዳ ይፅፍለታል» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. አቡ ሀረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በቀንና በሌሊት እየተለዋወጡ ወደናንተ የሚመጡ መልዕክት አሉ። ሁሉም መላዕክት በፈጅርና በዐስር ሶላት ወቅቶች ይገናኛሉ። ሌሊት ሙሉ ከናንተ ጋር የነበሩት መላዕክት ወደ አላህ ሲመለሱ (እሱ ምላሻቸውን ከነርሱ በበለጠ እያወቀው)፣ እንዲህ ሲል ይጠይቃቸዋል ብረያዎቹን በምን ሁኔታ ላይ ተዋችኋቸው?። እነሱም «ወደ እነሱ ስንደርስ እየሰገዱ ነበር። አሁንም ትተናቸው ስንመጣ እየሰገዱ ነበር። በማለት ይመልሳሉ። ከናንተ መካከል አንዱ (የፋቲሐህን ምዕራፍ አንብቦ ከጨረሰ በኋላ) አሚን ካለ በሰማይ ላይ የሚገኙት መላዕክትም እንዲሁ አሚን ይላሉ። የሁለቱ (የሰውየውና የመላዕክቱ) አሚን ማለት ከተገናኙ፣ የሰውየው ኃጢአቶች በሙሉ ይሰረዳሉ (ይሰረዛሉ)።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

68. እነዚያንም በአንቀጾቻችን የሚገቡትን ባየህ ጊዜ፣ ከርሱ ሌላ በኾነ ወራ እስከሚገቡ ድረስ ተዋቸው፤ ሰይጣንም (መከልከልህን) ቢያስረሳህ ከትውስታ በኋላ ከበደለኞች ሕዝቦች ጋር አትቀመጥ።

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِنَنَّ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

69. በነዚያም በሚጠነቀቁት ላይ ከሒሳባቸው (ከአላጋጮቹ ሃጢአት) ምንም የለባቸውም፤ ግን ይጠነቀቁ ዘንድ መገሰፅ (አለባቸው)።

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَنْقُوتُ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَا كُنْ ذِكْرَى لَعَلَّهُمْ يَنْقُوتُ ﴿٦٩﴾

70. እነዚያንም ሃይማኖታቸውን ጨዋታና ላግጣ አድርገው የያዙትን ቅርብቱም ሕይወት ያታለለቻቸውን ተዋቸው፤ በርሱም (በቁርአን) ነፍስ በሰራችው ስራ እንዳትጠፋ አስታውስ፤ ለርሷ ከአላህ ሌላ ረዳትና አማላጅ የላትም፤ በመበገርያም ሁሉ ብትበኻ ከርሷ አይወሰድም፤ እነዚህ እነዚያ በሰሩት ስራ የተጠፉት ናቸው፤ ለነሱ ይክዱ በነበሩት ምክንያት ከፈላ ውሃ መጠጥና አላማሚ ቅጣት አላቸው።

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسُ يَمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وِئٌ وَلَا سَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلُّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. (ሙሃመድ ሆይ!)፡-ከአላህ ሌላ የማይጠቅመንን እና የማይሳዳንን እንገዛለን? አላህም ከመራን ጊዜ በኋላ የኋሊት እንመለሳለን? እንደዚያ በምድር ላይ የዋለ ሲኾን ሰይጣናት እንዳሳሳቱት ለርሱ ወደኛ ና እያሉ ወደ ቅን መንገድ የሚጠሩ ወዳጆች እንዳሉት (እንደማይከተላቸውም) ሰው እንኾናለን? በላቸው፤ የአላህ መንገድ አርሱ ቀጥተኛው መንገድ ነው፤ ለዓለማት ጌታ ልንገዛም ታዘዝን በላቸው።

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا اللَّهُ كَالَّذِي كَانَتْ تَسْتَهْوَتُهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. ሶላትንም በደንቡ ስገዱ፤ ፍሩትም፤ (በማለት ታዘዝን)፤ እርሱም ያ ወደርሱ ብቻ የምትሰበሰቡበት ነው።

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا زَكَاةً وَهُوَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

73. እርሱም ያ ሰማያትንና ምድርን በእውነት የፈጠረ ነው፤ ኹን የሚልበትንና ወዲያውም የሚኸንበትን ቀን (የትንሳኤ ቀን) (አስታውስ)፤ ቃሉ እውነት ነው፤ በቀንዱም በሚነፋ ቀን ንግሥናው የርሱ ብቻ ነው፤ ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቂ ነው፤ እርሱም ጥበበኛው (የሁሉም ነገሮች) ውስጥ ዐዋቂው ነው።

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ
يَوْمَ يُفْتَحُ فِي الصُّورِ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهِيدُ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

74. (መሃመድ ሆይ!) ኢብራሂምም ለአባቱ (የግል ስሙ ታረህ ለኾነው) ለአዘር፤ «ጣዖታትን አማልክት አድርገህ ትይዛለህን?» «አኔ፣ አንተንም፣ አዝቦችህንም በግልጽ መሳሳት ውስጥ ኾናችሁ አያችኋለሁ» ባለ ጊዜ (አስታውስ)!

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَّ
أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَأَيْتَ
أَنْ يَكُونَ لِي وَلِأَخِي وَإِخْوَتِي
وَقَوْمِي فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

75. እንደዚሁም ኢብራሂምን (እንዲያውቅና) ከአረጋጋጮቹም ይኾን ዘንድ የሰማያትንና የምድርን መለኮት (ግዛት) አሳየነው።

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ
الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

76. ሌሊቱም በርሱ ላይ ባጨለመ ጊዜ፣ ኮከብን አየ፤ «ይህ ጌታዬ ነው» አለ፤ በጠለቀም ጊዜ፣ «ጠላቂዎችን አልወድም» አለ።

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ
هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأَلَا أُحِبُّ
الْأَفْلَاقَ ﴿٧٦﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡-
«የትንሳኤ ቀን ኢብራሂም አባቱን አዘርን ፊቱ ጠቁሮና አዲሱ ለብሶ ያገኘዋል፡፡
«አባቱም ዛሬ ትዕዛዝን እምቢ አልልም» ይለዋል፡፡ ኢብራሂምም «ጌታዬ ሆይ! ሰዎች
ከቀብራቸው በሚቀሰቀሱበት ወቅት ላታዋርደኝ ቃል ገብተህልኝ ነበር፡፡ አባቴን
ከማዋረድ የበለጠ ምን ዓይነት ውርደት ይኖር ይሆን?» በማለት አለህን ይጠይቃል፡፡
አላህም «አኔ በእርግጥ ጀነት በከሃዲያን ላይ እርም አድርጌያለሁ» ይላል፡፡ ከዚያም
ለኢብራሂም «ከእግርህ ስር ያለው ነገር ምንድን ነው?» ይባላል፡፡ እሱም ወደ እግሩ
ሲመለከት የታረደ እንስሳ ተለጥፎበት ይመለከታል፡፡ ይህም እንሳሳ ተወስዶ ወደ
ጃሃንም ይወረወራል፡፡» (ቡኻሪ ዘግበውታል)፡፡

77. ጨረቃንም ወጨ ሽኖ ባዩ ጊዜ፤ «ይህ ጌታዬ ነው» አለ፤ በገባም ጊዜ፤ «ጌታዬ (ቅኑን መንገድ) ባይመራኝ በእርግጥ ከተሳሳቱት ሕዝቦች እኾናለሁ» አለ።

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

78. ፀሐይንም ጮራዋን ዘርግታ ባዩ ጊዜ፤ «ይህ ጌታዬ ነው፤ ይህ በጣም ትልቅ ነው» አለ፤ በገባችም ጊዜ፤ «ወገኖቼ ሆይ! እኔ (ከአላህ ጋር ጣላትን በማምለክ) ከምታጋሩት ሁሉ ንጹሕ ነኝ» አለ።

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

79. «እኔ ለዚያ ሰማያትንና ምድርን ለፈጠረው (አምላክ ብቻ) ቀጥተኛ ስኾን ፊቱን አዘርኩ፤ እኔም ከአጋሪዎቹ አይደለሁም» (አለ)።

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَبِيرًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

80. ወገኖቼም ተከራክሩት፤ «በአላህ (አንድነት) በእርግጥ የመራኝ ሲኾን፤ ትከራከሩኛላችሁ? በርሱም የምታጋሩትን ነገር አልፈራም፤ ግን ጌታዬ ነገርን ቢሻ (ያገኛል)፤ ጌታዬም በነገሩ ሁሉ ላይ ዕውቀቱ ሰፋ፤ አትገነዘቡም?» አላቸው።

وَحَاجِبُهُ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخِجُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

81. «በናንተ ላይ በርሱ ማስረጃን ያላወረደበትን እናንተ ማጋራታችሁን የማትፈሩ ስትኾኑ፤ የምታጋሩትን (ጣዖታት) (የማይጠቅሙና የማይጎዱም ቢሆኑ) እንዴት እፈራለሁ! የምታውቁም ብትኾኑ ከሁለቱ ክፍሎች (በአንድ አምላክ ብቻ ከማይምኑና ከሚያጋሩ) ለደህንነት ይበልጥ ተገቢው ማንኛው ነው?» (አለ)።

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

82. እነዚያ (በአላህ አንድነት) ያመኑና እምነታቸውን በበደል ያልቀላቀሱ፤ እነዚያ ለነርሱ(ብቻ) ደህንነት አላቸው፤ እነሱም የተመሩ ናቸው።

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

83. ይህችም (የኮከብ የጨረቃና የፀሐይ መግባት) ማስረጃችን ናት፤ ለኢብራሂም በሕዝቦቹ ላይ (አስረጅ እንድትኾን) ሰጠናት፤ የምንሻውን ሰው በደረጃዎች ከፍ እናደርጋለን፤ ጌታህ ጥበበኛ ዐዋቁ ነውና።

وَتِلْكَ حُجَّتْنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّنَا حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

84. ለርሱም ኢስሐቅን (የልጅ ልጁን) ያዕቁብንም ሰጠነው፤ ሁሉንም መራን፤ ኑሕንም በራት መራን፤ ከዘሮቹም ዳውድን፤ ሱለይማንንም፤ አዩብንም፤ ዩሱፍንም፤ ሙሳንም፤ ሃሩንንም (መራን) እንደዚሁም በጎ ሰሪዎችን እንመነዳለን።

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

85. ዘከሪያንም፤ የሕያንም፤ ዒሳንም፤ ኢልያስንም (መራን)፤ ሁሉም ከመልካሞቹ ናቸው።

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلِّ مَن الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

86. ኢስማኒልንም፤ አልሃሰንንም፤ ዩኑስንም፤ ሉጥንም (መራን) ሁሉንም በዓለማት ላይ አበለጥናቸውም፤ (በጊዜያቸው ከነበሩት የሰው ልጆችና አጋንንት በላይ አደረግናቸው)።

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. ከአባቶቻቸውም፤ ከዘሮቻቸውም፤ ከወንድሞቻቸውም (መራን) መረጥናቸውም፤ ወደ ቀጥታውም መንገድ መራናቸው።

وَمِن ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَأَجْنِبَاتِهِمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

88. ይህ (በአንድ አምላክ የማመን ሕግ) የአላህ መምሪያ ነው። በርሱ ከባሮቹ የሚሻውን ሰው ይመራል፤ ባጋሩም ኖሮ፤ ይሰሩት የነበሩት ከነሱ በታበለ ነበር።

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي يَوْمَ نَشَاءُ مِن عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. እነዚህ፤ እነዚያ መጻሕፍትንና ጥበብን (የሃይማኖት ህግጋተ- እውቀትን)፤ ነቢይነትንም የሰጠናቸው ናቸው፤ እነዚህ (የመካ ከሐዲዎች) በርሷ (በመፃሕፍት፤ በጥበብና በነቢይነት) ቢክዱም በርሷ የማይክዱን ሕዝቦች ለርሷ በእርግጥ አዘጋጅተናል።

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْبَةَ ۗ فَإِن يُكْفَرْ بِهَا هُوَ لَآءٍ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

90. እነዚህ (ነቢያት)፣ እነዚያ አላህ የመራቸው ናቸው፤ በመንገዳቸውም ተከተሉ፤ በርሱ (በቁርአን) ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ እርሱ ለዓለማት (ለሰው ልጆችና ለአጋንንት) ግሣጼ እንጂ ሌላ አይደለም በላቸው።

91. «አላህ በሰው ላይ ምንም አላወረደም» ባለው ጊዜ፣ አላህን ተገቢ ክብሩን አላከበሩትም። (ሙሃመድ ሆይ! እንዲህ) በላቸው፤ ያንን ብርሃንና ለሰዎች መሪ ሽኖ ሙሳ ያመጣውን መጽሐፍ ክፍልፍሎች የምታደርጉት (የሁዳዊያን) ስትኾኑ፤ ማን አወረደው? (የወደዳችኋትን) ትገልጹታላችሁ ብዙውንም ትደብሃላችሁ፤ እናንተም፤ አባቶቻችሁም ያላወቃችሁትን (ትምህርት) ተማራችሁ፤

92. አላህ (አወረደው) በላቸው። ከዚያም በውሸታቸው ውስጥ የሚጫወቱ ሲኾኑ ተዋቸው። ይህም (ቁርአን) ያወረድነው የኾነ ብሩክ፤ ያንንም በፊቱ የነበረውን (መጽሐፍ) አረጋጋጭ መጽሐፍ ነው፤ የከተሞችን እናት (መካን) እና በዙሪያዋ ያሉትንም ሰዎች ልታስጠነቅቅበት (አወረድነው)፤ እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የሚያምኑት እነርሱ በሰላታቸው ላይ የሚጠባበቁ ሲኾኑ በርሱ ያምናሉ።

93. በአላህም ላይ እብለትን ከቀጣጠፈ ወይም ወደርሱ ምንም ያልተወረደለት ሲኾን ወደኔ ተወረደልኝ ካለና፣ አላህም ያወረደውን ብጤ በእርግጥ አወርዳለሁ ካለ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው? በደለኞችንም በሞት መከራዎች ውስጥ በኾኑ ጊዜ መላዕክት እጆቻቸውን ዘርጊዎች ኾነው (ለቅጥጥ-ለስላቅ) ነፍሶቻችሁን አውጡ፤ በአላህ ላይ እውነት ያልኾነን ነገር ትናገሩ በነበራችሁትና ከአንቀጾቹም (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ትኮሩ በነበራችሁት

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْلُهُمْ أَفْتَدُهُمْ قُلْ لَا آسَئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبَدُّوْنَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ مُّصَدِّقٌ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْقُلُوبُ لَمُوتٍ فِي عَمْرَاتِ الْمُوتِ وَالْمَلَكُتُكُتُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ آخِرِجُوا أَنفُسَكُمْ أَيُّومَ تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ

ምክንያት ዛሬ የውርደትን ቅጣት ትመነዳላችሁ (የሚሏቸው ሲኾኑ) ብታይ ኖሮ (አስደናቂን ነገር ባየህ ነበር)።!

اللَّهُ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٦﴾

94. መጀመሪያም ጊዜ እንደ ፈጠርናችሁ ኾናችሁ (ምንም ሀብትና ንብረት ሳይኖራቸው) የሰጠናችሁን ሁሉ በጆርባዎቻችሁ ጎላ የተዋችሁ ስትኾኑ፤ ለየብቻችሁ ኾናችሁ በእርግጥ መጣችሁን፤ እነዚያንም እነሱ በናንተ ውስጥ (ለአላህ) ተጋሪዎች ናቸው የምትሉዋቸውን አማላጆቻችሁን ከናንተ ጋር አናይም፤ ግንኙነታችሁ በእርግጥ ተቋረጠ፤ ከናንተም ያ (ያማልደናል) የምትሉት ጠፋ (ይባላሉ)።

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدَىٰ كَمَا خَلَقْتُمْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَرَزَقْنَاكُمْ مِمَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ زَعَمُونَ ﴿٩٧﴾

95. አላህ ቅንጣትንና የፍሬን አጥንት ፈልቃቂ ነው፤ ሕያውን ከሙት ያወጣል፤ ሙትንም ከሕያው አውጪ ነው፤ ይካችሁ አላህ ነው፤ ታዲያ (ከእምነት) እንዴት ትመለሳላችሁ (ትርቃላችሁ)?

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٨﴾

96. እርሱም ጎህን (ከሌሊት ጨለማ) ፈልቃቂ ሌሊትንም ማረፊያ ፀሐይንና ጨረቃንም (ለጊዜ) መቁጠሪያ አድራጊ

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكُمْ

1. ሀ. በራእ አብነ ጓዚብ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ አማኝ የሆነ ሰው ቀብር ውስጥ ከተረጋጋ በኋላ ብአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም። ሙሐመድ የአላህ መልዕክተኛ ናቸው ብሎ ይመሰክራል። ይህም አላህ እነዚያን ያመነትን በቅርቡቱም ሕይወት በመጨረሻይቱም (በመቃብር) በተረጋገጠው ቃል ላይ ያረጋቸዋል። የሚለው (የአላህ) ቃሉ ነው።» (ቡካሪ ዘግበውታል)።

ለ. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ባሪያ ቀብር ውስጥ ከተደላደለና ጓደኞቹ ከተመለሱ በኋላ ኩቱያቸውን ይሰማል። ከዚያም ሁለት መላዕክት እንዲቀመጥ ካደረጉት በኋላ ስለዚህ ሰው፣ ስለሙሐመድ (ሰ.ዐ.ወ) ምንድን ትል ነበር?» ሲሉ ይጠይቁታል። እሱም ሕሱ የአላህ ባሪያና መልዕክተኛ መሆኑን እመሰክራለሁ ይላል። መላዕክቱም በአላት ውስጥ ያላህን መቀመጫ ተመልከቱ። አላህ ይህን መቀመጫህን በጀነት መቀመጫ ለውጠልሃል ይሉታል። ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በሐዲሱ ላይ አክሰውም «ሁለቱንም መቀመጫዎች ይመለከታል። ከሃዲ ወይም መናናት የሆነው ግን ምንም አላውቅም። ሰዎች የሚሉትን እናገር ነበር ይላል። ሐላውክምን? አላነበብክምን?» ይላል። ከዚያ በብረት መጸሻ በሁለቱ ጆሮዎቹ ላይ ይመታል። በጣምም ይጮካል። ድምፁም ከሰው ልጆችና ከጃናች በስተቀር በቅርብ ያሉት ሁሉ ይሰሙታል» (ቡካሪ ዘግበውታል)።

ነው፤ ይህ የአሸናፊው የዐዋቂው (አላህ) ችሎታ ነው።

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

97. እርሱም ያ ከዋክብትን በየብስና በባሕር ጨለማዎች ውስጥ በርሷ ትመሩ ዘንድ ለናንተ ያደረገ ነው፤ ለሚያውቁ ህዝቦች አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በእርግጥ ዘረዘርን።

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. እርሱም ያ ከአንዲት ነፍስ (አደም) ያስገኛችሁ ነው፤ (በማሕመን) መርጊያና (በጆርባ) መቀመጫም (አላችሁ)፤ ለሚያውቁ ህዝቦች አንቀጾችን በእርግጥ ዘረዘርን።

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

99. እርሱም ያ ከሰማይ ውሃን (ዝናብን) ያወረደ ነው፤ በርሱም የነገሩን ሁሉ በቃይ አወጣን፤ የተደራረበንም ቅንጣት ከርሱ የምናወጣ የኾነን ለምለም (አዝመራ) ከርሱ አወጣን፤ ከዘንባባም ከእንቡጧ የተቀራረቡ የኾኑ ዘለላዎች አሉ፤ ከወይኖችም፣ ከወይራም፣ ከሩማንም (ቅጠላቸው) ተመሳሳይና (ፍሬያቸው) የማይመሳሰል ሲኾኑ አትክልቶችን (አወጣን)፤ ባፈራ ጊዜ ወደ ፍሬውና ወደ መብሰሉ ተመልክቱ፤ በይሃችሁ ለሚያምኑ ህዝቦች ምልክቶች አሉ።

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرَجُ مِنْهُ حَبًّا ۖ مُرَّاكِبًا ۖ وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ ۖ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

100. ለአላህም አጋንንትን የፈጠራቸው ሲኾን (በመታዘዝ) ተጋሪዎች አደረጉ፤ ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችንም ያለ ዕውቀት ለርሱ ቀጠፉ፤ (አላህ) ጥራት የተገባው ከሚሉት ነገር የላቀ ነው።

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

101. (እርሱ) ሰማያትንና ምድርን ያለ ብጤ ፈጣሪ ነው፤ ለርሱ ማስት የሌላቸው

يَدْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَنْ يَكُوْنَ لَهُ

ሲኾን፤ እንዴት ለርሱ ልጅ ይኖረዋል?
ነገርንም ሁሉ ፈጠረ፤ እርሱም ነገሩን ሁሉ
ዐዋቂ ነው።

102. ይኻችሁ ጌታችሁ አላህ ነው፤
ከርሱ በቀር አምላክ የለም፤ ነገርን ሁሉ
ፈጣሪ ነው፤ ስለዚህ ተገዙት፤ እርሱም
በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነው።

103. ዓይኖች አያገኙትም፤ (አያዩትም)፤
እርሱም ዓይኖችን ያያል፤ እርሱም
ርህራሄው ረቁቁ፤ ውስጠ ዐዋቂው ነው።

104. ከጌታችሁ ዘንድ ብርሃኖች በእርግጥ
መጡላችሁ፤ የተመለከተም ሰው (ጥቅሙ)
ለነፍሱ ብቻ ነው፤ የታወረም ሰው (ጉዳቱ)
በራሱ ላይ ብቻ ነው፤ እኔም በናንተ ላይ ጠባቂ
አይደለሁም (በላቸው)።

105. እንደዚሁም (ያለመኑት እንዲገመገሙና፤
«ያለፉትን መጻሕፍት) አጥንተሃልም»
እንዲሉ፤ ለሚያውቁ ሕዝቦችም (ቁርአንን)
እንድናብራራው አንቀጾችን እንገልጻለን።

106. (ሙሃመድ ሆይ!) ከጌታህ ወደ
አንተ የተወረደውን ተክተል፤ ከርሱ በቀር
አምላክ የለም፤ አጋሪዎችንም ተዋቸው።

107. አላህም በሻ ኖሮ ባላጋሩ ነበር፤
በነሱም ላይ ጠባቂ አላደረግንህም፤
አንተም በነሱ ላይ ሃላፊ አይደለህም።

108. እነዚያንም (ያላመኑት) ከአላህ ሌላ
የሚገዙዋቸውን (ጣዖታትን) አትሰደቡ፤
ድንበርን በማለፍ ያለዕውቀት አላህን
ይሰድባሉና፤ እንደዚሁ ለሕዝቦች ሁሉ
ሥራቸውን ደግ አስመሰልንላቸው፤

وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلُّ
شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

فَلَمَّا جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ
أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

وَكَذَٰلِكَ نُنْصِرُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا
دَرَسَتْ وَلِيَتَّبِعُنَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدَاوًا بَغْيٍ عَلِيمٌ
كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ

ከዚያም መመለሻቸው ወደ ጌታቸው ነው፤ ይሰሩት የነበሩትንም ሁሉ ይነግራቸዋል።!

رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنشِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٩﴾

109. ተአምርም ብትመጣላቸው በርሷ በቁርጥ ሊያምኑ ጥብቅ መሐሎቻቸውን በአላህ ማሉ፤ ተአምራት ሁሉ አላህ ዘንድ ናት በላቸው፤ እርሷ (ተአምራት) በመጣች ጊዜም አለማመናቸውን (ወይም ማመናቸውን) ምን አሳወቃችሁ?

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

1. ኢብኑ ዑመር (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከናንተ በፊት ይኖሩ የነበሩ ሦስት ሰዎች እየተጓዙ ሳለ ዝናብ ይዟቸው ወደ አንድ ዋሻ ተጠጉና ዋሻው ተዘጋባቸው። አንዳቸው ለአንዳቸው እንዲህ ተባባለ፣ «በአላህ እምላላሁ! ከእውነት በስተቀር ነፃ የሚያወጣችሁ ለንዳቸው የለም። ከናንተ ውስጥ እያንዳንዳችሁ እውነት በተናገራችሁት አላህን ለምኑት።» ከእነሱ መካከል አንዱ፤ «ጌታዬ ሆይ! በእርግጥ በአንድ ወቅት አንድ ቅጥረኛ ሰራተኛ እንደነበረኝ ታውቃለሁ። ያ ሰራተኛዬ የልፋቱን ዋጋ ትቶ ሄደ። እኔም ዋጋውን ወደ እህል በመቀየር ዘራሁት በምርቱም ላሞች ገዛሁ። አንድ ቀን የድካሙን ዋጋ ሊጠይቀኝ መጣ። እኔም ወደነዚያ ላሞች ሂድና እየነዳህ ውሰዳቸው አልኩት። እሱም «አንተ የድካሜን ዋጋ ብቻ ነው ለኔ መስጠት ያለብህ አለኝ። እኔም «ወደ ላሞቹ ሂድና ሁሉንም ውሰዳቸው። እነዚህ ሁሉ የዚያ የድካም ውጤት ናቸው አልኩት። እሱም አንዲት ላም እንኳ ሳይተውልኝ ሁሉንም ወሰዳቸው። አላህ ሆይ! ይህን ተግባር የፈጸምኩት በእርግጥ አንተን ፈርቼ ከሆነ አሁን ካለንበት ጭንቅ ገላግለን» አለ። ድንጋዩም ትንሽ ፈቀቅ አለ። ሁለተኛውም ሰው እንዲህ አለ፣ «ጌታዬ ሆይ! በእርግጥ እንደምታውቀው ሁለት በእድሜ የገፉ ወላጆች ነበሩኝ። ሁልጊዜ ሌሊት የፍየል ወተት አመጣላቸው ነበር። አንድ ሌሊት ትንሽ ስለዘየሁባቸው ስመጣ እነሱ ተኝተው ባለቤቱና ልጆቹ ርቧቸው ቢያለቅሱም ወላጆቹ እስከሚጠጡ ድረስ አልሰጠኳቸውም ነበር። ከእንቅልፋቸው ቀስቅሼ ማጠጣት ጠላሁና እስኪነጋ ድረስ ወተቱን ይገድ ቆምኩ። አላህ ሆይ! እኔ ይህን ተግባር የፈጸምኩት በእርግጥ አንተን ፈርቼ ከሆነ አሁን ካለንበት ጭንቅ ነፃ አውጣን። ሰማይን ለማየት እስኪኾሉ ድረስ ድንጋዩ ከዋሻው መግቢያ ፈቀቅ አለ። ሦስተኛውም «ጌታዬ ሆይ! በእኔ ዘንድ በጣም ተወዳጅ የሆነች የአጉቱ ሴት ልጅ እንደነበረች በእርግጥ ታውቃለሁ። ላማልላት (የተወሰነ ገንዘብ ልሰጣት) ሞክርኩ። እሷ ግን አንድ መቶ ዲናር ካልሰጠኳት በስተቀር እምቢኝ አለችኝ። ይህን መጠን ያለው ገንዘብ ሰብስቤ ወደርሷ በመምጣት ሰጠኳት። ከርሷም ጋር አንድተኛ ፈቀደችልኝ። ነገር ግን በጭኖቿ መካከል ስቀመጥ፣ «አላህን ፍራ በትክክለኛው መንገድ ካልሆነ በስተቀር እሽጉን አትፍታ (ክብራን አትዳፈር)» አለችኝ። እኔም ከመቅዕበት ከጭኖቿ ላይ ተነሳሁ የሰጠኳትንም ዲናሮች ተወኩላት። ጌታዬ ሆይ! ይህን ተግባር የፈጸምኩት አንተን ፈርቼ መሆኑን የምታውቅ ከሆነ (እውነት ለአንተ ብዬ ሰርቸው እንደሆነ) ካለንበት ጭንቅ ነፃ አውጣን» አለ። አላህም ሁሉንም ሰዎች ነፃ አወጣቸውና ከዋሻው ወጥተው ሄዱ።» (ቡኻሪ ዘገባውታል)።

110. በመጀመሪያም ጊዜ በርሱ እንዳላመኑ ሁሉ ልቦቻቸውንና ዓይኖቻቸውን እናገላብጣለን። (አውነትን አያውቁም አያዩምም) በጥመታቸውም ውስጥ የሚዋልሉ ሲኾኑ እንተዋቸዋለን።

وَنَقَلِبُ أَفْسَدَهُمْ وَانْصَرَهُمْ كَمَا لَر
يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَدَرَهُمْ فِي
طُعَيْنِهِمْ يَعْصَمُونَ ﴿١١٠﴾

111. እኛም ወደነርሱ መላዕክትን ባወረድን፤ ሙታንም ባነጋገሩዋቸው፤ ነገሩንም ሁሉ ጭፍራ ጭፍራ አድርገን በነሱ ላይ በሰበሰቡን ኖር፤ አላህ ካልሻ በስተቀር የሚያምኑ ባልኾኑ ነበር። ግን አብዛኞቻቸው (ይህንን) ይስታሉ።

وَلَوْ أَنَّا زَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ
شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

112. እንደዚሁም ለነቢያት ሁሉ ከሰውና ከጋኔን የኾኑን ሰይጣናት ጠላት አደረግን፤ ከፊላቸው ወደ ከፊሉ ለማታለል ልብስብስን ቃል ይጥላሉ፤ ጌታህም በሻ ኖሮ ባልሰሩ ነበር። ከቅጥፈታቸውም ጋር ተዋቸው።

وَكذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيْطَانِيًّا أَلَيْسَ وَالِجِنَّ يُوجِي
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
وَمَا يَغْتَابُونَ ﴿١١٢﴾

113. (የሚጥሉትም ሊያታልሉና) የነዚያም በመጨረሻይቱ ሕይወት የማያምኑት ሰዎች ልቦች ወደርሱ እንዲያዘኑበሉ እንዲወዱትም እነርሱ ይቀጥፉ የነበሩትንም እንዲቀጣጥፉ ነው።

وَاللَّصَفَىٰ إِلَيْهِ أَعْيَدُوا الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

114. (ሙሃመድ ሆይ!) እርሱ፣ ያ መጽሀፉን (ተውራትና ወንጌልን) የተብራራ ኾኖ ወደናንተ ያወረደ ሲኾን፤ «ከአላህ ሌላ ዳኛን እፈልጋለሁን?» (በላቸው)፤ እነዚያም መጽሐፍን (ቁርአንን) የሰጠናቸው፤ እርሱ ከጌታህ ዘንድ በእውነት የተወረደ መኾኑን ያውቃሉ፤ ከተጠራጣሪዎቹም አትኹን።

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي
أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُمْ مِنْزَلٌ مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَ تُكُونَنَّ
مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

115. የጌታህም ቃላት እውነተኛና ትክክለኛ ስትኾን ተፈጸመች፤ ለቃላቱ ለዋጭ የለም፤ እርሱም ሰሚው ዐዋቂው ነው።

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا
مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

116. በምድርም ካሉት ሰዎች አብዛኞቹን ብትከተል ከአላህ መንገድ ያሰሱታላል። ጥርጣሬን እንጂ፣ ሌላን አይከተሉም። እነርሱም የሚዋሹ እንጂ ሌላ አይደሉም።

وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ
يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

117. ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የሚሳሳቱትን ዐዋቁ ነው። እርሱም ተመሪዎቹን ዐዋቁ ነው።

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

118. በአንቀጾቹም (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) አማኞች እንደ ሽናችሁ (እንስሳ ሲታረድ) የአላህ ስም በርሱ ላይ ከተወሰበት እንስሳ ብሉ።

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. ወደርሱም (መብላት) ከተገደዳችሁበት በስተቀር በናንተ ላይ እርም የተደረገውን ለናንተ (አላህ) በእርግጥ የዘረዘረ ሲሆን፣ ከዚያ በርሱ ላይ የአላህ ስም ከተጠራበት የማትበሉት ለናንተ ምን (ምክንያት) አላችሁ? ብዙዎቹም (የሰው ልጆች) ያለ ዕውቀት በዝንባሌዎቻቸው ያሳስታሉ፤ ጌታህ እርሱ ወሰን አላፊዎቹን ዐዋቁ ነው።

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

120. (የሰው ልጅ ሆይ!) የሃጢአትንም (ሁሉንም አይነት) ግልጽንም፣ ድብቁንም ተዉ፤ እነዚያ ሃጢአትን የሚሰሩ፣ ይሰሩት በነበሩት ነገር በእርግጥ ይቅባሉ።

وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَائِمِّ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَيْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتُونُونَ ﴿١٢٠﴾

121. (ምዕመናን ሆይ!) በርሱም ላይ (በእንስሳት እርድ ጊዜ) የአላህ ስም ካልተጠራበት ነገር-ስጋ) አትበሉ፤ እርሱም በእርግጥ አመፅ ነው፤ ሰይጣናትም ወደ ወዳጆቻቸው (በክትን በመብላት) ይከራክሯችሁ ዘንድ ያሾክሱኛሉ፤ ብትታዘዙባቸውም እናንተ በእርግጥ አጋሪዎች ናችሁ።¹

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِئَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

1. ኢማም አሕመድ አት-ቲርሚዝይና ኢብኑ ጀሪር እንደዘገቡት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) «እርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለውን አንዱን አምላክ ሊገዙ እንጂ፣ ያልታዘዙ ሲሆኑ ሊቃውንታቸውንና መነከሳታቸውን፣ የመርየምን ልጅ አል-መሲሱንም ከአላህ ሌላ አማልክት አድርገው ያዙ። አላህ ከሚያጋሩት ሁሉ የጠራ ነው።» (አል-ተውባ፣ 31)። የሚለውን የቁርአን አንቀፅ እያነበቡ ሳለ፣ ዐዲይ ኢብኑ ሓቲም (ረ.ዐ) ረሁልን እንዲህ አላቸው፡- «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እነርሱ (ባህታዊያንና ቀሳውስት) ግን እነርሱን አያመልካቸውም።»። እሳቸውም «በትክክል ያመልካቸዋል። ምክንያቱም ባህታዊያንና ቀሳውስቱ ፈፅሞ ክልክል የሆኑትን ተግባራት የተፈቀዱ ያደረጉ ሲሆን፣ የተፈቀዱትን ተግባራት ደግሞ እንዳልተፈቀዱ (ፈፅሞ ክልክል) እንደሆኑ ያደርጋሉ። እነርሱም (አይሁዳዊያንና ክርስቲያኖችም)

122. (በድንቁርና ወይም ባለማወቅ) ሙት የነበረ እና (በእውቀትና በእምነት) ሕያው ያደረግነው ለርሱም በሰዎች መካከል በርሱ የሚኼድበትን (የእምነት) ብርሃን ያደረግንለት ሰው በጨለማዎች ውስጥ ከርሷ የማይወጣ ኾኖ እንዳልለ ሰው ብጤ ነውን? እንደዚህ ለከሐዲዎች ይሰሩት የነበሩት ነገር ተጌጠላቸው።

أَوْ مَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

123. እንደዚሁም (በመካ ታላላቅ አመጸኞችን እንዳደረግን) በየከተማይቱ በውስጣ ያሴሩ ዘንድ የተከለሰኞቻቸውን ታላላቆች አደረግን፤ በነፍሶቻቸውም ላይ እንጂ በሌላ ላይ አያሴሩም፤ (ጉዳቱ ወደነሱው ይመለሳልና) ግን አያውቁም።

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. (ከአላህ) ተአምርም በመጣቻቸው ጊዜ፣ «የአላህ መልዕክተኞች የተሰጡትን ብጤ እስክንሰጥ ድረስ በፍጹም አናምንም» አሉ፤ አላህ መልዕክቱን የሚያደርግበትን ስፍራ ዐዋቂ ነው፤ እነዚያን ያመፀትን ሰዎች ይደልቱ በነበሩት ነገር አላህ ዘንድ ውርደትና ብርቱ ቅጣት ያገኛቸዋል።

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِحَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سِيبِطُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. አላህም ሊመራው የሚሻውን ሰው ደረቱን(ልቡን) ለኢስላም ይከፍትለታል፤ ሊያጠመውም የሚሻውን ሰው ደረቱን ጠባብ፣ ቸጋራ ወደ ሰማይ ለመውጣት እንደሚታገል ያደርገዋል። እንደዚህ አላህ በነዚያ በማያምኑት ላይ ርክሰትን ያደርጋል።¹

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ

የእነርሱን ቃል ይከተላሉ። ይህንን በማድረጋቸውም በእርግጥ ያመልካቸዋል።» (ተፍሲር አል-ጠባሪይ ላይ እንደሰፈረው)

1. ሙዓዊያ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ሚንበር ላይ ሆነው እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «አላህ ለአንድ ሰው መልካም ሊውልለት ከራሊገ፣ በሃይማኖቱ ጥልቅ አዋቂ ያደርገዋል። እኔ በእርግጥ መልእክት አስተላለፌ ነኝ። ነገር ግን ሰጪው አላህ ነው። (አስተውሉ) እነዚህ ሕዝቦች (እውነተኛ ሙስሊሞች ሆነው አላህን ብቻ የሚያመልኩ ሰዎች) ለአላህ ትዕዛዛት ቅን ሆነው ይቆያሉ። የፍርዱ ቀን እስኪመጣም ድረስ እነሱንም በሚቀናቀናቸው ወገን በኩል ምንም ጉዳት አይደርስባቸውም።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾

126. ይህም (ያለህበት) ቀጥተኛ ሲኾን የጌታህ (የቁርአንና የኢስላም) መንገድ ነው። ለሚያስታውሱ ሕዝቦች አንቀጾችን በእርግጥ ዘርዘረናል።

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا فَذُفِّرْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

127. ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ የሰላም አገር (ጅነት) አላቸው፤ እርሱም (ጌታህ) ይሰሩት በነበሩት ምክንያት ረዳታቸው ነው።

﴿١٢٨﴾ لَّهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

128. (መሀመድ ሆይ) ሁሉንም የሚሰበሱበባቸውንም ቀን (አስታውስ)፤ ያጋንንት ጭፍሮች ሆይ! ከሰዎች (ጭፍራን በማጥመም) በእርግጥ አበዛችሁ (ይባላሉ)፤ ከሰዎችም የኾኑት ወዳጆቻቸው። «ጌታችን ሆይ! ከፊላችን በከፊሉ ተጠቀመ። (ጌታችን ጠብቁን ስንላቸው ይጠበቁናል፤ እኛም አንታዘዛቸዋለን።) ያንንም ለኛ የወሰንክልንን ጊዜያችንን ደረሰን» ይላሉ፤ እሳት፣ አላህ የሻው ጊዜ ሲቀር በውስጧ ዘውታሪዎች ስትኾኑ መኖሪያችሁ ናት ይላቸዋል፤ ጌታህ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና።

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا نَمَعَشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْمِعْ بَعْضَنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٠﴾

129. እንደዚሁም የበደለኞችን ከፊሉን በከፊሉ ላይ ይሰሩት በነበሩት ጥፋት ምክንያት እንሾማለን።

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِبَعْضِ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣١﴾

130. የጋኔንና የሰዎች ጭፍሮች ሆይ! አንቀጾችን በናንተ ላይ የሚተርኩ የዚህንም ቀናችሁን (ቅጣት) ማግኘትን የሚያስፈራሩዎችሁ ከናንተው የኾኑ መልዕክተኞች አልመጧችሁምን? (ይባላሉ)፤ በነፍሶቻችን ላይ መሰከርን፤ (መጥተውልናል) ይላሉ፤ የቅርብ ጭምር ሕይወት አታለላቸቸው፤ በነፍሶቻቸውም ላይ እነርሱም ከሐዲዎች የነበሩ መኾናቸውን መሰከሩ።

يَمَعَشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَفْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُّوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَعَرَّهْمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾

131. ይህ ጌታህ ከተሞችን ባለቤቶችዋ (ፊርዖን) ዘንገሎች ሽነው ሳሉ፤ (አስጠንቃቂ መልዕክተኛ ሳይመጣቸው) በበደል ምክንያት አጥፊ ባለመሆኑ ነው።

ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَىٰ
يُظَلِّمِ وَأَهْلُهَا غَفْلُونَ ﴿١٣١﴾

132. ለሁሉም ከሰሩት ስራ (የተበላለጡ) ደረጃዎች አሏቸው፤ ጌታህም ከሚሰሩት ሁሉ ዘንገሊ አይደለም።

وَلِكُلِّ دَرَجَةٌ مِمَّا عَمِلُوا
وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

133. ጌታህም ተብቃቂ (ከፍላጎቶች በሙሉ የጠራ) የእዝነት ባለቤት ነው፤ ቢሻ ያስወግዳችኋል፤ (ያጠፋችኋል)፤ ከሌሎች ሕዝቦችም ዘሮች እንዳስገኛችሁ፤ ከበኋላችሁ የሚሻውን ይተካል።

وَرَبُّكَ الْغَفِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِن
يَشَاءُ بِذُنُوبِكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ
بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُمْ
مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

134. የምትቀጠሩት ሁሉ በእርግጥ መጪ ነው፤ እናንተም (ከአላህ ቅጣት) አምላጮች አይደላችሁም።

إِنَّ مَا تُوَعَّدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

135. (ሙሀመድ ሆይ!) :- ሕዝቦቹ ሆይ! በስልጣናችሁ ላይ ስሩ፤ እኔ (በስልጣኔ ላይ) ሰሪ ነኝና፤ ምስጋናዎንም አገር (ገነት) ለርሱ የምትሾንለት ሰው ማን እንደሆነ ወደፊት ታውቃላችሁ፤ እነሆ በደለኞች አይደሉም በላቸው።

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ
تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا
يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

136. ለአላህም ከፈጠረው፤ ከአዝመራና ከግመል፤ ከከብት፤ ከፍየልም ድርሻን (ለሚያጋሯቸውም ጣዖታት ድርሻን) አደረጉ፤ በሐሳባቸውም «ይህ ለአላህ ነው፤ ይህም ለተጋሪዎቻችን ነው» ለተጋሪዎቻቸውም፤ «(ለጣዖታት) የሆነው ነገር ወደ አላህ አይደርስም፤ ለአላህም የሆነው አርሱ ወደ ተጋሪዎቻቸው ይደርሳል» አሉ፤ የሚፈርዱት ፍርድ ከፋ!

وَجَعَلُوا لِلَّهِ وَمَا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ
وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلَّهِ
بِرَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ
إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ
يَصِلُ إِلَى اللَّهِ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. እንደዚሁም ከአጋሪዎቹ ለብዙዎቹ፤ ተጋሪዎቻቸው ሊያጠፏቸው፤ ሃይማኖታቸውንም በነሱ ላይ ሊያቀላቅሉባቸው፤ (ሊያመሰሰሉባቸው) ልጆቻቸውን መግደልን አሳመናላቸው፤ አላህም በሻ ኖሮ ባልሰሩት ነበር፤ ከቅጥፈታቸውም ጋር ተዋቸው።

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ وَيَكْلَسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

138. በሐሳባቸውም «ይህቹ እርም የኾነች ለማዳ እንስሳና አዝመራ ናት፤ የምንሻው ሰው እንጂ ሌላ አይበላትም፤ (ይህቹ) ጀርባዎቿ እርም የተደረገች ለማዳ እንስሳም ናት (አትጫንም ይህች) በርሷ ላይ የአላህን ስም (ስትታረድ) የማይጠሩባትም እንስሳ ናት» አሉ። በርሱ ላይ ለመቅጠፍ (ነገሩን ወደ አላህ አስጠጉ)፤ ይቀጥፋት በነበሩት ነገር በእርግጥ ይቀጣቸዋል።

وَقَالُوا هَذِهِ أُنْعَمٌ وَأَحْرَبْتُ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِرِغْمِهِمْ وَأَنْعَمٌ حُرِمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿١٣٨﴾

139. «በእነዚህም እንስሶች ሆዶች ውስጥ ያለው ለወንዶቻችን በተለዩ ሁኔታ የተፈቀደ ነው፤ በሚስቶቻችንም ላይ እርም የተደረገ ነው፤ ሙትም ቢኾን (ሙት ኾኖ ቢወለድ)እነርሱ (ወንዶቹም ሴቶቹም)በርሱ ተጋሪዎች ናቸው»አሉ፤ በመቅጠፋቸው አላህ በእርግጥ ይቀጣቸዋል፤ እርሱ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና።

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَرْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

140. እነዚያ ያለ ዕውቀት በሞኝነት ልጆቻቸውን የገደሉና አላህም የሰጣቸውን (ሲሳይ) በአላህ ላይ በመቅጠፍ እርም ያደረገ፤ በእርግጥ ከሰሩ፤ በእርግጥ ተሳሳቱ፤ ተመሪዎችም አልነበሩም።

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

141. እርሱም ያ ዳስ የሚደረግላቸውንና ዳስ የማይደረግላቸውን አትክልቶች የፈጠረ ነው፤ ዘምባባንም (የተምርን ዛፍ)፤ አዝመራንም ፍሬዎቹ የተለያዩ ሲኾኑ ወይራንና ሩማንንም፤ (ቅጠላቸው)

﴿١٤١﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْلِيفًا أُكْلُهُ

ተመሳሳይና (ጣዕማቸው) የማይመሳሰል ሲኾኑ (ፈጠረ)፤ ባፈራ ጊዜ ክፍሬው ብሎ፤ ባጨዳውም ቀን ተገቢውን (ዘካ) ስጦ፤ አታባክኑም፤ እርሱ አባካኞችን አይወድምና።

وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا
وَعَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُّوْا مِنْ ثَمَرِهِ
إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّكُمْ لَا
يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

142. ከለማዳ እንስሳዎችም የሚጫኑትን (እንደ ግመሎች) እና የማይጫኑትን (እንደ በጎችና እንደ ፍየሎች) (ፈጠረ)፤ አላህ ከሰጣችሁ ሲሳይ ብሎ፤ የሰይጣንንም እርምጃዎች አትከተሉ፤ እርሱ ለናንተ ግልጽ ጠላት ነውና።

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ
كُلُّوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

143. ስምንትን ዓይነቶች፣ ከበግ ሁለትን (ወንድና ሴትን)፣ ከፍየልም ሁለትን፣ (ፈጠረ)፤ (ከሁለቱም ክፍሎች አላህ) ወንዶቹን እርም አደረገ ወይስ ሴቶቹን? ወይስ በርሱ ላይ የሁለቱ ሴቶች ማሕፀኖች ያጠቃለሉትን? እውነተኞች እንደሆናችሁ በዕውቀት(በአስረጅ) ንገሩኝ በላቸው።!

ثُمَّ نَبِيَّةٌ أَرْوَجُّ مِنَ الضَّكَّانِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَّذَكَرَيْنِ
حَرَمٌ أَمْ الْأُنثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ
عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ نَبِيُّنِي يَعْلَمُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

144. ከግመልም ሁለትን (ወንድና ሴትን)፣ ከከብትም ሁለትን (ወንድና ሴትን) (ፈጠረ)፤ አላህ (ከሁለቱ) ወንዶቹን እርም አደረገ ወይስ ሴቶቹን? ወይስ የሁለቱ ሴቶች ማሕፀኖች በርሱ ላይ ያጠቃለሉትን? በእውነቱ አላህ በዚህ ባዘዛችሁ ጊዜ የተጣዳችሁ ነበራችሁን?

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ
اثْنَيْنِ قُلْ أَلَّذَكَرَيْنِ حَرَمٌ أَمْ
الْأُنثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ

1. አቡ ሀረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲለ ሰምቻለሁ፡- «አንድ እረኛ ከብቶቹን እየጠበቀ ሳለ አንድ ተኩላ መጥቶ ከመካከላቸው አንዱን ይዘበት ሄደ። እረኛውም ተኩላው የያዛትን ፍየል እንዲመልስለት ጠየቀው። ተኩላው ዘወር አለና ብዱር እንስሳት ቀን ከኔ ሌላ ማንም የሚጠብቃት ባይኖር ማን ጠባቂ ሊሆናት ነው?» አለው። እንዲሁ አንድ ሰው አንዲት ላም ላይ ጭነት ጭኖ እየተጓዘ ሳለ ላሚ ወደ ሰውየው ዘረኛና ፡ እኔ በዚህ ዓይነቱ ሥራ አልተፈጠርኩም። የተፈጠርኩት ለአርሻ ሥራ እንጂ አለችው። ይህን ጊዜ ሰዎች ሰብሐን አላህ አለ። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) እኔ፣ አቡበከርና ዑመር (ረ.ዐ) በዚህ እናምናለን አለ።»(ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሰዎችንም ያለ ዕውቀት ሊያጠም፤ በአላህ ላይ ውሸትንም ከቀጠፈ ሰው ይበልጥ በደለኛ ማን ነው? አላህ በደለኞችን ሕዝቦች (ቅኑን መንገድ) አይመራም።

شُهَدَاءَ إِذْ وَصَلَكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧٤﴾

145. (ሙሐመድ ሆይ!) በላቸው፡- ወደኔ በተወረደው ውስጥ፤ በክት ወይም ፈሳሽ ደም ወይም የአሳማ ስጋ እርሱ ርኩስ ነውና ወይም በአመጽ ከአላህ ስም ሌላ በርሱ ላይ የተወሰበት ካልኾነ በስተቀር፤ በሚመገበው ተመጋቢ ላይ እርም የኾነን ነገር አላገኝም፤ አመጸኛና ወሰን ያለፈ ሳይኾንም የተገደደ ሰው (ከተወሰኑት ቢበላ ሃጢአት የለበትም) ጌታህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَيْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِبِغْيِ اللَّهِ بِيءَ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

146. በነዚያ ይሁዳውያን በኾኑት ላይ ባለ ጥፍርን (ያልተሰነጠቀ ሸኾና ያለውን እንሰላ) ሁሉ እርም አደረግን፤ ከከብት ከናየልና ከበግም ሞራዎቻቸውን፤ ጆርባዎቻቸው ወይም አንጆቶቻቸው የተሸከሙት፤ ወይም በአጥንት የተቀላቀለው (ስብ) ሲቀር፤ በነርሱ ላይ እርም አደረግን፤ ይህንን በአመጸቸው ምክንያት ቀጣናቸው፤ እኛ እውነተኛችን ነን።

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْفَعْرِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ شُوهُمَهَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبِغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٧٦﴾

147. (ሙሃመድ ሆይ!) እነሱ (ይሁዳውያን) ቢያስተባብሉህም፡-ጌታችሁ የሰፊ ችሮታ ባለቤት ነው፤ ብርቱ ቅጣቱም ከአመጸኞች ህዝቦች ላይ አይመለስም በላቸው።

فَإِنْ كَذَّبُوكُمْ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَسِعَةِ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْفِهِ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٧﴾

148. እነዚያ (በአምልኮ) ያጋሩት፤ «አላህ በሻ ኖሮ፤ እኛም አባቶቻችንም

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

(በአምልኮ) ባላጋራን ነበር፤ አንዳችንም ነገር እርም ባላደረግን ነበር» ይላሉ፤ እንደዚሁ (እነዚህን እንደዋሽ) እነዚያ ከበፊታቸው የነበሩት ብርቱ ቅጣታችንን እስከቀመሱ ድረስ አስተባበሉ፤ ለኛ ታዘልቁልን ዘንድ (ማጋራታችሁን ለመውደዱ) እናንተ ዘንድ ዕውቀት አለን? ጥርጣራን እንጂ፣ ሌላ አትከተሉም፤ እናንተ ዋሾዎች እንጂ፣ ሌላ አይደላችሁም በላቸው።

149. የተሟላው ማስረጃ (የአላህ አንድነት፣ ነቢያትንና ቅዱሳን መፃሕፍትን ለሰው ልጆች መላኩ) የአላህ ነው፤ በሻም ኖሮ ሁላችሁንም ባቀናችሁ ነበር በላቸው።

150. (ሙሃመድ ሆይ)፡- እነዚያን አላህ ይህን እርም ማድረጉን የሚመሰክሩትን ምስክሮቻችሁን አምጡ በላቸው፤ ቢመሰክሩም ከነርሱ ጋር አትመስክር፤ (ምስክርነታቸውን አትቀበል)፤ የነዚያንም በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉትን፣ የነዚያንም እነርሱ በጌታቸው (ሌላን በአምልኮ) የሚያስተካክሉ ሲኾኑ በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑትን ሰዎች ዝንባሌዎች አትከተል።

151. (ሙሃመድ ሆይ!)ኑ፤ ጌታችሁ በናንተ ላይ እርም ያደረገውን ነገር (በርሱም ያዘዛችሁን) ላንብባላችሁ በላቸው፤ በርሱ (በአላህ) ምንንም ነገር አታጋሩ፤ ለወላጆችም በጎን ሥራ (ሥሩ)፤ ልጆቻችሁንም ከድህነት (ፍራቻ) አትግደሉ፤ እኛ እናንተንም እነርሱንም እንመግባችኋለን፤ መጥፎ ስራዎችንም ከርሷ የተገለጸውንም የተደበቀውንም ሁሉ አትቅረቡ፤ ያችንም አላህ እርም ያደረጋትን ነፍስ በሕግ ቢኾን እንጂ አትግደሉ፤ ይሃችሁ ታውቁ ዘንድ (አላህ) በርሱ አዘዛችሁ።

أَشْرَكْنَا وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا ظَعْرُوصُونَ ﴿٤٨﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الحُجْمَةُ البَليغةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءَ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَنزِلْ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ تَحْنُ نَرُزِقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا أَلْفَواحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

152. የየቲምንም ገንዘብ ብርታቱን (አካለ መጠን) እስኪደርስ (ወይም እስክትደርስ) ድረስ በዚያች እርሷ መልካም በኾነች ሁኔታ እንጂ፤ አትቅረቡ፤ ስፍርንና ማዛንንም በትክክሉ መሉ፤ ነፍስን ችሎታዋን እንጂ አናስገድድም፤ በተናገራችሁም ጊዜ በዘመዶቻችሁ ላይ ቢኾንም እንኳ (አውነትን በመናገር) አስተካክሉ፤ የአላህንም ቃል ኪዳን መሉ፤ ይኻችሁ ትገለጹ ዘንድ በርሱ አዘዛችሁ።

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَأَلْوُوا لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِمَهْدَىٰ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَنِّعْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

153. ይህም (በእንቀጽ 151 እና 152 የተወሰደው) ቀጥተኛ ሲኾን ይህ የኔ መንገድ ነው፤ ቀጥተኛ ስለሆነም ተከተሉት፤ (የጥመት) መንገዶችንም አትከተሉ፤ ከ(ቀጥተኛ) መንገዱ እናንተን ይለያዩዎችኋልና። ይሃችሁ ትጠነቀቁ ዘንድ በርሱ አዘዛችሁ።

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَنِّعْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

154. ከዚያም ለሙሳ በዚያ መልካም በሰራው ላይ (ጸጋችንን) ለማሟላት ነገርንም ሁሉ ለመዘርዘር መጽሐፉን (ለእስራኤል ልጆች) መሪና አዘነት ይኾን ዘንድ ሰጠው፤ እነርሱ በጌታቸው መገናኘት ሊያምኑ ይከፈላልና።

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

155. ይህም ያወረደው የኾነ የተባረከ መጽሐፍ (ቁርአን) ነው፤ ተከተሉትም፤ ይታዘንላችሁም ዘንድ (ከክህደት) ተጠንቀቁ።

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

156. (ዐረብ ጣኦታዊያን ያወረደውም) መጽሐፍ የተወረደው ከሌታችን በሁለቱ ጭፍሮች (በየሁዳዊያንና በክርስቲያኖች) ላይ ብቻ ነው፤ እኛም ከምንባባቸው ዘንጊዎች ነበርን እንዳትሉ ነው።

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَيَّ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

157. ወይም እኛ፤ መጽሐፍ በኛ ላይ በተወረደ ኖሮ፤ ከነሱ (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ይበልጥ የተመራን እንኾን ነበር እንዳትሉ ነው፤ ስለዚህ ከጌታችሁ ግልጽ ማስረጃ (ቁርአን) መምሪያም

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى

እዝነትም በእርግጥ መጣላችሁ፤ በአላህም አንቀጾች ካስተባበለና ከርሷም ከዞረ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው? እነዚያን አንቀጾቻችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚተዉትን፣ ይተዉት በነበሩት ምክንያት ብርቱን ቅጣት በእርግጥ እንቀጣቸዋለን።

وَرَحْمَةً فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ
بَيِّنَاتٍ آلَهُ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْرِي
الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنَّا إِنِّنَا سَوْءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

158. መላዕክት ልትመጣቸው ወይም ጌታህ ሊመጣ ወይም ከጌታህ ምልክቶች ከፊሉ ሊመጣ እንጂ፣ ይጠባበቃሉን? ከጌታህ ምልክቶች ከፊሉ በሚመጣ ቀን ከዚህ በፊት አማኝ ያልኾነችን ነፍስ እምነትዋ ወይም በእምነትዋ (ጊዜ) በጎ ያልሰራችን (ነፍስ ጸጸትዋ) አይጠቅማትም፤ ተጠባባቂ፣ እኛ ተጠባባቂዎች ነንና በላቸው።!

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَتْرِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِكَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ
كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا
مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. (ሙሃመድ ሆይ!) እነዚያ ሃይማኖታቸውን የለያዩ፣ አሕዛብም የሹኑ በምንም ክስሉ አይደለህም፤ ነገራቸው ወደ አላህ ብቻ ነው። ከዚያም ይሰሩት የነበሩትን ሁሉ ይነግራቸዋል።

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَاعًا
لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى
اللَّهِ ثُمَّ يُنْتِظَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

1. (ሀ) አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፡- የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ፀሐይ በምዕራብ እስከምትወጣ ድረስ የትንላኤ ቀን አይከሰትም። ለዎችም ይህን ክስተት ይመለከታሉ። በዚህን ወቅትም በምድር ላይ በሕይወት የሚኖር ሁሉ እምነት ይኖረዋል። ይህም ብጌታህ ምልክቶች ከፊሉ በሚመጣ ቀን ከዚያ በፊት አማኝ ያልሆነችን ነፍስ እምነቷ ወይም በእምነትዋ (ጊዜ) በጎ ያልሰራችን (ነፍስ ጸጸትዋ) አይጠቅማትም...» (አል-አንጻም፣ 158) ማለት ነው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

(ለ) አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እነዚህ ሦስት ምልክቶች በሚከሰቱበት ጊዜ ቀድሞውኑ ያላመነ ሰው (በጊዜው) የሚኖረው ጥሩ እምነት ምንም አይጠቅመውም። (እነርሱም)፡-

1. የፀሐይ ከምዕራብ አቅጣጫ መውጣት
2. የመሲካ አል-ደጃል መምጣት
3. ከመሬት ውስጥ ያሉ እንስሳ መውጣት» (ሙስሊም ዘግበውታል)።

ሐ. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንም ነቢይ ሕዝቦቹን ከባለ አንድ ዓይነት (አል-መሲካ አል-ደጃል) እንዲያስጠነቅቅ እንጂ አልተላከም። ስለዚህ ንቁ! እሱ አንድ ዓይነት የታወረ ሲሆን፣ ጌታችሁም አይደለም። በሁለቱ ዓይኖቹ መካከል ባለው ቦታ ላይ ካፈር (ከሃዲ) የሚል ቃል ተዕፋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

...» (አል-አንጻም፣ 158) ማለት ነው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

160. በመልካም ስራ የመጣ ሰው ለርሱ አስር ብጤዎችዎ አሉት፤ በክፉ ስራም የመጣ ሰው ብጤዎን እንጂ አይመነዳም፤ እነርሱም አይበደሉም።

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرَ أَمْثَالِهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا
مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. (ሙሀመድ ሆይ!) እኔ ጌታዬ ወደ ቀጥተኛው መንገድ (መራኝ)፤ ተክክለኛን ሃይማኖት ወደ እውነት አዘገባይ ሲኾን፤ የአብርሃምን መንገድ መራኝ፤ እርሱም ከአጋሪዎቹ አልነበረም በል።

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

162. (ሙሃመድ ሆይ!) ስግደቱ፣ መገዛቱም፣ ሕይወቱም፣ ሞቱም፣ ለዓለማት ጌታ ለአላህ ነው በል።

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

163. ለርሱ ተጋሪ የለውም፤ በዚህም (በማጥራት) ታዘዝኩ፤ እኔም የሙስሊሞች መጀመሪያ ነኝ (በል)።

لَا شَرِيكَ لِي بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

164. በላቸው፡- እርሱ (አላህ) የሁሉ ጌታ ሲኾን ከአላህ በቀር ሌላን ጌታ እፈልጋለሁን? ነፍስም ሁሉ በራሷ ላይ እንጂ (ክፉን) አትሰራም፤ ተሸካሚም (ነፍስ) የሌላይቱን ሸክም (ሃጢአት) አትሸክምም፤ ከዚያም መመለሻችሁ ወደ ጌታችሁ ነው፤ ወዲያውም በርሱ ትለያዩበት የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል።

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَيْدِي رَبِّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
وَلَا نُزِرُ وَأَنْزَرُ وَزَادَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخَلِّفُونَ ﴿١٦٤﴾

165. እርሱም ያ በምድር ምትኮች ያደረጋችሁ፤ በሰጣችሁም ጸጋ ሊፈትላችሁ ከፊላችሁን ከከፊሉ በላይ በደረጃዎች ክፍ፣ ያደረገ ነው፤ ጌታህ ቅጣቱ ፈጣን ነው፤ እርሱም እጅግ መሐሪ ርህራሄ ነው።

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ
الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِيَسْأَلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ
رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

ምዕራፍ 7፣ አል-አዕራፍ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

1. አ.ሲ.መ.ሰ (አሲፍ፣ ላም፣ ሚም፣ ሷድ)፤ (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ተጠቃሽ ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)
2. (ሙሃመድ ሆይ!) (ይህ) ወደ አንተ የተወረደ መጽሐፍ ነው፤ በደረትህም ውስጥ ከርሱ ጭንቀት አይነር፤ (የተወረደውም) በርሱ ልታስፈራራብትና ለምዕመናን መገሰጫ እንዲኾን ነው።
3. (ሙሃመድ ሆይ! ለዐረብ ጣኦት አምላኪዎች) ከጌታችሁ ወደናንተ የተወረደውን ተከተሉ፤ ከአላህም ሌላ ረዳቶችን አትከተሉ፤ ጥቂትን ብቻ ትገሰጻላችሁ (በላቸው)።
4. ከከተማም (ህዝቦቿን በወንጀላቸው) ልናጠፋት የሻነው፤ ወዲያውም ብርቱ ቅጣታችን (በድንገት) ሌሊት ወይም ቀን እነርሱ በቀትር አርፈው ሳሉ የመጣቸው ብዙ ናቸው።
5. ቅጣታችንም በመጣቸው ጊዜ ጸሎታቸው እኛ በደለኞች ነበርን ከማለት በቀር ሌላ አልነበረም።
6. እነዚያንም ወደነሱ የተላከባቸውን (ሕዝቦች) በእርግጥ መልዕክተኞቻችንም እንጠይቃለን።
7. በነርሱም ላይ (የነበሩበትን ታሪክ ሁሉ) ከዕውቀት ጋር በእርግጥ እንተርክላቸዋለን፤ የራቅንም አልነበርንም።
8. ትክክለኛውም ሚዛን፣ የዚያን (የትንሳኤ) ቀን (ሚዛን) ነው፤ ሚዛኖቻቸው የከበዱላቸው

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

المص ﴿١﴾

كُنْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ
حَكْرَجٌ مِنْهُ لِئَسْذَرَ بِهِ وَذَكَرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مِمَّا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

وَكَمِ مِنْ قَرِيْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بِأُسْنَا
بَيْنَاتٍ أَوْ هُمْ فَاقْبَلُوكَ ﴿٣﴾

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنَا
إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤﴾

فَلَنَسْتَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ
وَلَنَسْتَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥﴾

فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ عِيَابَهُمْ وَمَا كُنَّا
عَابِيَةً ﴿٦﴾

وَالْوَزْنَ بِوَمِيْذِ الْحَقِّ فَمَنْ ثَقُلَتْ

ለዎችም እነዚያ እነርሱ የፈለጉትን ያገኙ (ጀነት መግባትን) ናቸው።!

مَوْرِيْنَهُ فَاُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْمَفْلُوْحُوْنَ ﴿٨﴾

9. ሚዛኖቻቸው የቀለሉባቸው ሰዎችም እነዚያ እነርሱ ተአምራታችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ይክዱ በነበሩት ምክንያት ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ናቸው።

وَمَنْ خَفَّتْ مَوْرِيْنَهُ فَاُوْلٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا بِآيٰتِنَا يٰظْلِمُوْنَ ﴿٩﴾

10. በምድርም ላይ በእርግጥ አስመቸናችሁ፤ በርሷም ላይ ለናንተ መኖሪያዎችን አደረግንላችሁ፤ ምስጋናችሁ በጣም ጥቂት ነው።

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِى الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعِيْشٌ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. በእርግጥም ፈጠርናችሁ፤ ከዚያም ቀረጽናችሁ፤ ከዚያም ለመላዕክቶች ለአዳም ስገዱ አልን፤ ወዲያውም ሰገዱ፤ ኢብሊስ (ዲያብሎስ) ግን ከሰጋጆቹ አልኾነም።

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قَلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِيْسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿١١﴾

12. (አላህ) (ዲያብሎስ ሆይ!) ባዘዝኩህ ጊዜ ከመስገድ ምን ከለከለህ? አለው፤ «እኔ ከርሱ የበለጥኩ ነኝ፤ ከእሳት ፈጠርክኝ፤ እርሱን ግን ከጭቃ ፈጠርክው» አለ።

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِيْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٢﴾

13. (አላህ):- ከርሷ (ከገነት ወይም ከሰማያት) ውረድ፤ በርሷ ውስጥ ልትኮራ አይገባህምና ውጣም አንተ ከወራዶቹ ነህና አለው።

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ ﴿١٣﴾

14. (ዲያብሎስ):- «እስከሚቀሰቀሱበት (እስከ ትንሳኤ) ቀን ድረስ አቆየኝ» አለ።

قَالَ اَنْظِرْنِىْ اِلٰى يَوْمٍ يُّعْتَدُوْنَ ﴿١٤﴾

15. (አላህ):- አንተ ከሚቆዩት ነህ አለው።

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِيْنَ ﴿١٥﴾

16. (ዲያብሎስ):- «ስላጠምምክኝም ለነርሱ በቀጥተኛው መንገድ ላይ በእርግጥ እቀመጥባቸዋለሁ» አለ።

قَالَ فَيَمَّا اَعُوْبَتْنِىْ لَاقِعُدُنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٦﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል:- «እጅግ በጣም ሩህሩህ በሆነው ጌታ ዘንድ እጅጉን የተወደዱ፤ ለአንደበት እጅግ በጣም የቀለሉ፤ ሚዛን ላይ ደግሞ በጣም የሚከብዱ የሆኑ ሁለት ቃላት፣ «ሱብሐክልላሂ ወቢ ሐምዲሂ ሱብሐክልላሂል ወዘይም» ናቸው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

17. «ከዚያም ከስተፊቶቻቸው፣ ከጎላቸውም፣ ከቀኞቻቸውም፣ ከግራዎቻቸውም፣ በእርግጥ እመጣባቸዋለሁ፤ አብዛኞቻቸውንም አመስጋኞች ሽነው አታገኛቸውም» (አለ)።

ثُمَّ لَا تَبْنَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿٧٧﴾

18. (አላህ ለዲያብሎስ):- የተጠላህ ብራሪ ስትሾን ክርሷ ውጣ፤ ክነርሱ የተከተለህ ክናንተ ከመልላችሁም ገሀነምን በእርግጥ እሞላታለሁ አለው።

قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا وَمَأْمُورًا لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

19. አዳምም ሆይ! አንተም ሚስትህም በገነት ተቀመጡ፤ ከሻችሁትም ስፍራ ብሉ፤ ግን ይህችን ዛፍ አትቀረቡ፤ (ራሳቸውን) ከሚበድሉት ትሾናላችሁና (አላቸው)።

وَبَقَادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٧٩﴾

20. ሰይጣንም ከሀፍረተ ገላቸው የተሸሸገውን ለነርሱ ሊገልጽባቸው በድብቅ ንግግር ጎተጎታቸው፤ «ጌታችሁም መልአኮች እንዳትሾኑ ወይም ከዘላለም ነዋሪዎች እንዳትሾኑ እንጂ፣ ከዚች ዛፍ አልከለከላችሁም» አላቸው።

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِئِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٨٠﴾

21. «እኔ ለናንተ በእርግጥ ከሚመክሩዎችሁ ነኝ» ሲልም ማለላቸው።

وَقَامَسَهُمَا إِلَى لَعْنَا لِمَنْ التَّصْحِيفِ ﴿٨١﴾

22. በማታለልም አዋረዳቸው፤ ከዛሬቱም በቀመሱ ጊዜ ሀፍረተ ገላቸው ለሁለቱም ተገለጠችላቸው፤ ከገነት ቅጠልም በላያቸው ላይ ደደርቱ ጀመር፤ ጌታቸውም ከዚቻችሁ ዛፍ አልከለከልኋችሁምን? ሰይጣንም ለናንተ ግልጽ ጠላት ነው አላልኳችሁምን? ሲል ጠራቸው።

فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقْبَلَ لَعْنًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٨٢﴾

23. «ጌታችን ሆይ! ነፍሶቻችንን በደልን ለኛ ባትምር፣ ባታዝንልንም በእርግጥ ከከሳሪዎቹ እንሾናለን» አሉ።

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٣﴾

24. (አላህ):- ከፊላችሁ ለከፊሉ ጠላት ሲሾን ውረዱ፤ ለእናንተም (ለአደምና ለሀዋ) በምድር ላይ እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ

قَالَ أَهبطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَى

መርጊያና መጠቀሚያ አላችሁ አላቸው።

حِينَ

25. በርሷ ላይ ትኖራላችሁ፤ በርሷም ላይ ትሞታላችሁ፤ ከርሷም ውስጥ ትወጣላችሁ አላቸው።

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

26. የአዳም ልጆች ሆይ! ኅፍረተ ገላችሁን የሚሸሽግን ልብስ፣ ጌጥንም በእርግጥ በናንተ ላይ አወረድን፤ አላህን የመፍራትም ልብስ ይህ የተሻለ ነው፤ ይህ ከአላህ ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ)ነው፤ ይገሰጡ ዘንድ (አወረደላቸው)።

يَبْنِيْءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُورِي سَوَاءَ تَكْمُ وَرِيْسًا وَلِبَاسٍ الْتَفْوَى ذَلِكْ خَيْرٌ ذَلِكْ مِنْ ءَايَتِ اللّٰه لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

27. የአዳም ልጆች ሆይ! ሰይጣን አባትና እና እናታችሁን ኅፍረተ ገላቸውን ሊያሳያቸው ልብሶቻቸውን ከነሱ የገፈፋቸው ሲኾን ከገነት እንዳወጣቸው ሁሉ እናንተን አይሞክሩችሁ፤ እነሆ! እርሱ ከነሰራዊቱ ከማታዩዋቸው ስፍራ ያዩዋችኋልና እኛ ሰይጣናትን ለነዚያ ለማያምኑት ወዳጆች አድርገናል።

يَبْنِيْءَ آدَمَ لَا يَفْنِنَنَّكُمْ الشَّيْطٰنُ كَمَا أَخْرَجَ آبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاءَ تَهُمَا إِيْتُهُ يَرْيَنُكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

28. መጥፎንም ስራ በሰሩ ጊዜ፣ «በርሷ ላይ አባቶቻችንን አገኘን፤ አላህም በርሷ አዘናል» ይላሉ፤ አላህ በመጥፎ ነገር አያዝም፤ በአላህ ላይ የማታውቁትን ትናንራላችሁን? በላቸው።

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِيْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا ءَابَاءَنَا وَاللّٰهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِيْشَاءِ أَنْقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

29. (መሃመድ ሆይ)፡- ጌታዬ በማስተካከል አዘዘ፤ በየመስጊዱም ዘንድ ፊቶቻችሁን (እርሱን ለመገዛት ወደ ቁባላ) አስተካክሉ፤ ሃይማኖትንም ለርሱ ፍጹም አድርጋችሁ ተገዙት፤ እንደጀመራችሁ (መጀመሪያ እንደፈጠራችሁ ይመልሳችኋል) ትመለሳላችሁ በላቸው።

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّيْنَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾

30. ከፊሉን ወደ ቅን መንገድ መራ፤ ከፊሎቹም በነሱ ላይ ጥመት

فَرِيْقًا هَدَىٰ وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

ተረጋግጠባቸዋል፤ እነርሱ ሰይጣናትን ከአላህ ሌላ ረዳቶች አድርገው ይዘዋልና፤ እነርሱም (ቅኑን መንገድ) የተመራን ነን ብለው ያስባሉ።

الضَّلَلَةَ إِنَّهُمْ أَخَذُوا الشَّيْطَانَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

31. የአዳም ልጆች ሆይ! (ንፍረተ ገላችሁን የሚሸፍኑትን) ጌጦቻችሁን በመስገጃው ሁሉ ዘንድ (በሰላትና ከዕባን በመዘር ጊዜ ሸፍኑ) ያዙ፤ ብሉም፤ ጠጡም፤ አታባክኑም፤ እርሱ አባካኞችን አይወድምና።

يَبْنَیْ ءَادَمَ خُدُوًا زَيْنًا عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢٢﴾

32. (መሃመድ ሆይ!)- የአላህን ጌጥ፤ ያችን ለባሮቹ የፈጠራትን፤ ከሲሳይም ጥሩዎቹን እርም ያደረገ ማን ነው? በላቸው፤ እርሷ በትንሣኤ ቀን ለነዚያ ላመኑት ብቻ ስትኾን በቅርቢቱ ሕይወት ተገቢያቸው ናት በላቸው፤ እንደዚሁ ለሚያውቁ ሕዝቦች አንቀጾችን እናብራራለን።

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ
لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

33. (መሃመድ ሆይ!)- ጌታዬ እርም ያደረገው መጥፎ ሥራዎችን ከርሷ የተገለጸውንና የተደበቀውን ሃጢአትንም ያላግባብ መበደልንም በርሱም ማስረጃ ያለውረደበትን (ጣታት) በአላህ ማጋራታችሁን በአላህም ላይ የማታውቁትን መናገራችሁን ብቻ ነው በላቸው።

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ
تُشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

34. ለሕዝብም ሁሉ የተወሰነ ጊዜ አላቸው፤ ጊዜያቸውም በመጣ ወቅት አንዲትን ሰዓት አይቆዩም (ከጊዜያቱ) አይቀደሙም።

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَأْجِدُونَ ﴿٢٥﴾

35. የአዳም ልጆች ሆይ! ከናንተ ውስጥ በናንተ ላይ አንቀጾቹን የሚያነቡ መልዕክተኞች በመጣችሁ ከናንተ ክሕደትን የተጠነቀቁና መልካምንም የሰሩ፤ በነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያገዙም።!

يَبْنَیْ ءَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا فَمَنْ آتَقَى
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٢٦﴾

1. ዓሊሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ «የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) የፈጅርን ሰላት ሲያስግዱ የተወሰኑ እንስት አማኞች ፊቶቻቸውን በመሸፋፋን ከአላቸው ጋር

36. እነዚያም አንቀጾቻችንን ያስተባበሉ፤ ክርሷም የኮሩ፤ እነዚያ በገሀነሙ-እሳት ውስጥ ለዘለዓለም ነዋሪዎች ናቸው።

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

37. በአላህ ላይ ውሸትን ከቀጠፈ ወይም በአንቀጾቹ ከአስዋሽ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው? እነዚያ (ከተጻፈላቸው) ከመጽሐፉ ውስጥ ሲኾን ዕድላቸው ያገኛቸዋል፤ (የሞት) መልክተኞቻችንም የሚገድሏቸው ኾነው በመጠባቸው ጊዜ፤ «ከአላህ ሌላ ትገዟቸው የነበራችሁት የት አሉ?» ይሏቸዋል፤ «ከኛ ተሰወሩን» ይላሉ፤ እነርሱም ከሃዲያን እንደነበሩ በነፍሳቸው ላይ ይመሰክራሉ።

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ قَالُوا إِنَّا مِمَّن كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَيَّ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. ከጋኔንም ከሰውም ከናንተ በፊት በእርግጥ ካለፉት ሕዝቦች ጋር ኾናችሁ እሳት ውስጥ ግቡ ይላቸዋል፤ አንዲቱ ሕዝብ ወደ እሳት በገባች ቁጥር (ያሳሳተቻችን) ብጤዋን ትረግማለች፤ መላውም በውስጧ ተሰብስበው በተገናኙም ጊዜ የኋለኛይቱ ለመጀመሪያይቱ (ተከታዮች ለአስከታዮች)፡- «ኔታችን ሆይ! እነዚህ አሳሳቱን፤ ከአሳትም ስቃይ አጥፍን ሰጣቸው ትላለች»፤ (አላህም)፡- ለሁሉም አጥፍ አለው ግን አታውቁም ይላቸዋል።

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِينَهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَفَاتِنَهُمْ عَذَابًا أَلْبَسْنَا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِن لَّا نَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. መጀመሪያይቱም ለኋለኛይቱ፤ «ለናንተ በኛ ላይ ምንም ብልጫ አልነበራችሁም» ትላለች፤ ትሰሩትም በነበራችሁት ቅጣቱን ቅመሱ(ይላቸዋል)።

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخْرِينَهُمْ فَمَا كَانُوا لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

የፈጀርን ሰላት ለመስገድ (ወደ መስጅድ ይመጡ ነበር)። ከዚያ በኋላ (ሰላቱ ከተጠናቀቀ በኋላ) ማንም ሳያውቃቸው ወደየቤቶቻቸው ይመለሱ ነበር» ብለዋል። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

40. እነዚያ አንቀጾቻችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉ፣ ከርሷም የኮሩ ለነርሱ የሰማይ ደጃፎች አይከፈቱላቸውም፤ ግመል በመርፌ ቀዳዳ እስከሚገባም ድረስ ገነትን አይገቡም፤ እንደዚሁም አጋሪዎችን እንቀጣለን።

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَأَنفُخُنَّهُمْ أَنفُوبَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْعُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. ለነርሱ ከገሀነም እሳት (በሥራቸው) ምንጣፍ ከበላያቸውም (የእሳት) መሸፈኛዎች አሏቸው፤ እንደዚሁም በደለኞችን እንቀጣለን።

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. እነዚያም ያመኑና መልካሞችን የሰሩ ነፍስን ችሎታዋን እንጂ አናስገድድምና፤ እነዚያ የገነት ሰዎች ናቸው፤ እነርሱ በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

43. በልቦቻቸው ውስጥ ያለውንም ጥላቻ እናስወግዳለን፤ ወንዞች በስሮቻቸው ይፈላሉ፤ «ለዚያም ወደዚህ (ላደረሰን ስራ) ለመራን አላህ ምስጋና ይገባው፤ አላህ ባልመራንም ኖሮ፤ አንመራም ነበር፤ የጌታችን መልዕክተኞች በእውነት ላይ ሲኾኑ በእርግጥ መጥተውልናል» ይላሉ፤ ይህቻችሁም ገነት ትሰሩት በነበራችሁት ተሰጣችኋት በማለት ይጠራሉ።

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۗ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولَنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتَلَكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. የገነትም ሰዎች የእሳትን ሰዎች፣ «ጌታችን ቃል የገባልንን እውነት ኾኖ አገኘን፤ ጌታችሁ የዛተባችሁንን እውነት ኾኖ አገኛችሁትን?» ሲሉ ይጣራሉ፤ «አዎን አገኘን» ይላሉ፤ በመካከላቸውም የአላህ እርግማን በበደለኞች ላይ ይኾን ሲል ለፋሬ ይለፍ፡ፋል።

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ ۚ فَإِذْ نَافِثٌ مِنْهُمُ يُنَادِي أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

45. (በደለኞች) እነዚያ ከአላህ መንገድ የሚከለክሉ፤ (የአላህም መንገድ) እንድትጠመምም የሚፈልጉዎት፤ እነርሱም በመጨረሻዎ ዓለም ከሐዲዎች የኾኑ ናቸው።

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

46. በመካከላቸውም (በእሳትና በገነት መካከል) ግርዶሽ አለ፤ በአዕራፍም ላይ (በገነትና በእሳት መካከል ያለ ኮረብታ ነው) ሁሉንም በምልክታቸው (ከሐዲዎች ፊታቸው በመጥቆር ምዕመናኖች ፊታቸው በማብራት) የሚያውቁ ሰዎች አሉ፤ የገነትንም ሰዎች ሰላም ለናንተ ይኹን በማለት ይጣራሉ፤ እነርሱም (የአዕራፍ ሰዎች) የሚከድሉ ሲኾኑ ገና አልገቧትም።

47. ዓይኖቻቸውም ወደ እሳት ሰዎች አቅጣጫ በተዘሩ ጊዜ፡- «ኔታችን ሆይ! ከበደለኞች ጋር አታድርገን» ይላሉ፤

48. የአዕራፍም ሰዎች በምልክታቸው የሚያውቁቸውን (ታላላቅ) ሰዎች ይጣራሉ፤ «በስብስባችሁና በብዛታችሁ የምትኮሩ መኾናችሁም ከናንተ ምንም አልጠቀማችሁ» ይሏቸዋል።

49. እነዚያ አላህ በችርታው አያገኛቸውም ብላችሁ የማላችሁት (ደካሞች) እነዚህ ናቸውን? «ገነትን ግቡ ፍርሃት የለላችሁም። እናንተም አታዝኑም» (ተባሉ ይሏቸዋል)።

50. የእሳትም ሰዎች የገነትን ሰዎች፤ «በኛ ላይ ከውሃ አፍስሱብን ወይም አላህ ከሰጣችሁ ሲላይ (ጣሉልን)» ብለው ይጠሩባቸዋል፤ እነሱም፤ «አላህ በከሐዲዎች ላይ እርም አድርጓቸዋል» ይሏቸዋል።

51. እነዚያ ሃይማኖታቸውን መሰለቁያና መጫወቻ አድርገው የያዙ፤ የቅርብ ተቆይታ ሕይወት ያታለለቻቸው፤ ይህንን ቀናቸውን መገናኘትን እንደረሱ፤ በተለምዶታችንም ይከዱ እንደነበሩ፤ ዛሬ እንረሳቸዋልን።

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَعَلَّكُمْ يَدْخُلُونَهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

أَهْتُولًا لِلَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أفيضوا علينا من الماء أو مما رزقكم الله قالوا إن الله حرمهما على الكافرين ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِتَابِعِينَا يُحَادِّثُونَ ﴿٥١﴾

52. ከዕውቀት ጋርም የዘረዘርነው የኾነን መጽሐፍ ለሚያምኑ ሕዝቦች መምሪያና እዝነት ሲኾን በእርግጥ አመጣጥላቸው።

وَلَقَدْ جِئْنَهُمْ بِكِتَابٍ فَفَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. (የዛቻውን) ፍጻሜውን እንጂ ሌላ አይጠባበቁም፤ ፍጻሜው በሚመጣበት ቀን እነዚያ ከመምጣቱ በፊት የረሱት ሰዎች፤ «የጌታችን መልዕክተኞች በእርግጥ በእውነት መጥተዋል፤ ለኛ ያማልዱም ዘንድ አማላጆች አሉን? ወይስ ከዚያ እንሰራው ከነበርነው ሌላን ስራ እንሰራ ዘንድ (ወደ ምድረ ዓለም) እንመለሳለን?» ይላሉ፤ ነፍሶቻቸውን በእርግጥ አከሰሩ፤ ይቀጥፉት የነበሩትም ከነርሱ ጠፋቸው።

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِي نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

54. ጌታችሁ ያ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀናት ውስጥ የፈጠረ አላህ ነው፤ ከዚያም ከአርሽ- በላይ ሆነ፤ (አላህ) ሌሊትን በቀን ፈጥኖ የሚፈልገው ሲኾን ይሸፍናል፤ ፀሐይንና ጨረቃንም፤ ከዋክብትንም በትዕዛዙ የተገሩ ሲኾኑ (ፈጠራቸው)፤ ንቁ፤ መፍጠርና ማዘዝ የርሱ ብቻ ነው፤ የዓለማት ጌታ አላህ (ክብሩ) ላቀ።

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ بَارِكْ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

55. ጌታችሁን ተዋርዳችሁ በድብቅም ለምኑት፤ እርሱ ወሰን አላፈዎችን አይወድምና።

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

56. በምድርም ውስጥ ከተበጀች በኋላ አታበላሽ፤ ፈርታችሁና ከጅላችሁም ተገዙት፤ የአላህ ችሮታ ከበጎ አድራጊዎች ቅርብ ነውና።

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

57. እርሱም ያ ነፋሶችን ከችርታው (ከዝናብ) በፊት አብላሪዎች አድርጎ የሚልክ ነው። ከባድ ደመናዎችንም በተሸከሙ ጊዜ ሙት ወደ ኾነ አገር

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتَ

እንነዳዋለን፤ በእርሱም ውሃን እናወርዳለን፤ ከፍሬዎችም ሁሉ በርሱ እናወጣለን፤ እንደዚሁ ትግንዘቡ ዘንድ ሙታንን (ከመቃብር) እናወጣለን።

سَحَابًا مَّيِّتًا فَتَأْتِيهِ سُقَاتُهُ لِيَلْجَأَ مَيْتًا فَاتْرَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

58. መልካሙም አገር በጌታው ፈቃድ በቃዩ (ያማረ ኸኖ) ይወጣል፤ ያም መጥፎ የኸነው (በቃዩ) ደካማ ኸኖ እንጂ አይወጣም፤ እንደዚሁ ለሚያመሰግኑ ሕዝቦች ተአምራትን እናብራራለን። (ይህ ለአማኝና ለከሐዲ የተሰጠ ምሳሌ ነው።)

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

59. ኑሕን ወደ ወገኖቹ በእርግጥ ላክነው፤ አላቸውም፡- «ወገኖቹ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ለናንተ ከርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም፤ እኔ በናንተ ላይ የከባድ ቀንን ቅጣት እፈራላችኋለሁ»።

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. ከሕዝቦቹ (የካዱት) መሪዎቹ፡- «አኛ በግልጽ መሳሳት ውስጥ ኸነህ በእርግጥ እናይሃለን» አሉት።

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِي إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

61. አላቸው፡- «ወገኖቹ ሆይ! ምንም መሳሳት የለብኝም፤ ግን እኔ ከዓለማት ጌታ መልዕክተኛ ነኝ»።

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

62. «የጌታዬን መልዕክቶች አደርሰላችኋለሁ፤ ለናንተም እመክራችኋለሁ፤ ከአላህም በኩል የማታውቁትን ዐውቃለሁ»።

أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. «አላህን ልትፈሩና ይታዘንላችሁም ዘንድ፤ ከናንተው (ኅላ) በኸነ ሰው ላይ እንዲያስጠነቅቃችሁ ከጌታችሁ ግላጼ በመጣላችሁ ትደነቃላችሁን?» (አላቸው)።

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. ወዲያውም አስተባባሉት፤ እርሱንና እነዚያንም ከርሱ ጋር ያሉትን(አማኞች) በታንኳዋ ውስጥ አዳንናቸው፤ እነዚያንም በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባባሉትን አሰጠምን፤ እነርሱ (ልቦ) ዕውራን ሕዝቦች ነበሩና።

فَكَذَّبُوهُ فَأَجْجَبْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿١٤﴾

65. ወደ ዓድም ወንድማቸውን ሁድን ላክን፤ «ወገኖቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም፤ (የአላህን ቅጣት) አትፈሩምን?» አላቸው።

﴿١٥﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٥﴾

66. ከሕዝቦቹ እነዚያ የካዱት መሪዎች፡- «እኛ በሞኝነት ላይ ኾነህ በእርግጥ እናይላለን፤ እኛም ከውሸተኞቹ ነህ ብለን እንጠረጥርሃለን» አሉት።

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿١٦﴾

67. (ሁድም) አላቸው፡- «ወገኖቼ ሆይ! እኔ ሞኝነት የለብኝም፤ ግን እኔ ከዓለማት ጌታ የተላኩ ነኝ»፤

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٧﴾

68. «የኔታዬን መልዕክቶች አደርስላችኋለሁ፤ እኔም ለናንተ ታማኝ መካሪ ነኝ»፤

أَتَيْتُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

69. «ከጌታችሁ የኾነ ግሣጼ ከናንተው ውስጥ ባንድ ሰው ላይ ያስጠነቀቃችሁ ዘንድ ቢመጣባችሁ ትደነቃላችሁን? ከኩሕም ሕዝቦች በኋላ ምትኮች ባደረጋችሁና በፍጥረትም ግዙፍነትን በጨመረላችሁ ጊዜ አስታውሱ፤ የሻችሁትንም ታገኙ ዘንድ የአላህን ጸጋዎች አስታውሱ»።

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ زُرَادَكُمْ فِي الْأَلْحَاقِ بِصَاطِئَةٍ فَاذْكُرُوا ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ لِقٰلِحُونَ ﴿١٩﴾

70. «አላህን ብቻውን እንደንገዛ አባቶቻችንም ይገዙት የነበረውን (አማልክት) እንደንተው መጣህብን? ከእውነተኞች ከኾንክ የምታስፈራብንን (ቅጣት) አምጣብን» አሉ።

قَالُوا أٰجَعْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحَدُّهُ وَاذْكُرُوا مَا كَانَ يَعْبُدُ ۗ اٰبَاؤُنَا فَآئِنَّا بِمَا تَعَدُّنَا إِن كُنْتُمْ مِّن

الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

71. «ከጌታችሁ የኾነ ቅጣትና ቁጣ በናንተ ላይ በእውነት ተረጋገጠ፤ እናንተና አባቶቻችሁም (አማልክት ብላችሁ) በጠራችኋቸው ስሞች አላህ በርሷ ምንም ማስረጃ ያለውረደባት ስትኾን ትከራከሩኛላችሁን? ተጠባብቁም እኔ ከናንተ ጋር ከተጠባባቂዎቼ ነኝና» አለ።

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصْبٌ أَنْتُمْ لَوْلَا نُنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾

72. እርሱንና እነዚያንም አብረውት የነበሩትን ከኛ በኾነው ችሮታ (ከቅጣት) አዳንናቸው፤ የነዚያንም በተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉትንና አማኞች ያልነበሩትን መሰረት ቆረጥን።

فَأَجْمَعِيْنَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَمْنَا دَارَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايِنِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

73. ወደ ሰሙድም (ሀዝብ) ወንድማቸውን ሲሊህን (ላክን)፤ አላቸው ፡- «ወገኖቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከርሱ ሌላ ለናንተ ምንም አምላክ የላችሁም፤ (እውነተኛ ለመኾኔ) ከጌታችሁ የኾነች ምልክት በእርግጥ መጥታላችኋለች፤ ይህች ለናንተ ተአምር ስትኾን የአላህ ግመል ናትና ተወዋት፤ በአላህ ምድር ውስጥ ትብላ፤ (ትጠጣም)፤ በክፉ አትንኳትም፤ አላማማ ቅጣት ይይዛችኋልና።»

وَالِىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَفْقَهُوا أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ عَزِيزٌ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آيَةٍ ﴿٧٣﴾

74. «ከዓድም (ሀዝብ) በኋላ ምትከች ባደረጋችሁና በምድራቱም ላይ ባስቀመጣችሁ ጊዜ አስታውሱ፤ ከሜዳዎቿ (ሸክላ) ሕንጻዎችን ትገነባላችሁ፤ ከተራራዎችም ቤቶችን ትጠርባላችሁ፤ ስለዚህ የአላህን ጸጋዎች አስታውሱ፤ በምድርም ውስጥ አጥፊዎች ኾናችሁ አታበላሹ።»

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِبُونَ الْجِبَالَ بَيُوتًا فَأذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

75. ከወገኖቹ እነዚያ የኮሩት መሪዎች ለእነዚያ ለተሸነፉት፣ ከነሱ ላመኑት፡- «ሲሊህ ከጌታው መላኩን ታውቃላችሁን?» አሏቸው፤ «(አዎን) እኛ እርሱ በተላከበት ነገር አማኞች ነን» አሉ።

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنْتَ صَالِحًا مُرْسِلٌ مِنْ رَبِّهِ ؕ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهِءِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

76. እነዚያ የኮሩት፡- «እኛ በዚያ እናንተ በርሱ ለመናችሁበት ከሐዲዎች ነን» አሉ።

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي ءَامَنَّا بِهِءِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

77. ወዲያውም ግመሊቱን ወጓት፤ ከጌታቸውም ትዕዛዝ ወጡ፤ አሉም፤ «ሲሊህ ሆይ! (ከአላህ) መልዕክተኞቹ አንዱ እንደሆንን የምታስፈራራራብንን (ቅጣት) አምጣብን»።

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَصْلِحُ اٰثِنَا بِمَا تَعَدْنَا اِنْ كُنَّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

78. ወዲያውም የምድር መንቀጥቀጥ (ጨኸትም) ያዘቻቸው፤ በቤቶቻቸውም ውስጥ ተንከፍርረው (ተዘርረው) አነጉ።

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِيْمًا ﴿٧٨﴾

79. (ሲሊህ) ከነርሱም ዞረ፤ (እንዲህም) አለ፡- «ወገኖቹ ሆይ! የጌታዬን መልዕክት በእርግጥ አደረስኩላችሁ፤ ለናንተም መከርካችሁ፤ ግን መካሪዎችን አትወዱም»።

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْقَوِرْ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيْحَةَ ﴿٧٩﴾

80. ሉጥንም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ «አስቀያሚን ስራ ትሰራላችሁን? በዚህም (አስቀያሚ ስራ) ከዓለማት አንድም አልቀደማችሁም»።

وَلَوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُوْنَ اَلْفَلْحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اٰحَدٍ مِّنْ اَلْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾

81. «እናንተ ከሌቶች ሌላ ወንዶችን በመከጀል በእርግጥ ትመጡባቸዋላችሁ፤ በእውነቱ እናንተ ወሰንን አላፊዎች ሕዝቦች ናችሁ»።

اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ الْيَسَاءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. የሕዝቦቹም መልስ፤ «(ሉጥንና ተከታዮቹን) ከከተማችሁ አውጧቸው፤ እነሱ የሚጥራሩ ሰዎች ናቸውና» ማለት እንጂ ሌላ አልነበረም።

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أٰخْرَجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنطَهُرُونَ ﴿٨٢﴾

83. እርሱንና ቤተሰቦቹንም አዳንናቸው፤ ሚስቱ ብቻ ስትቀር እርሷ (ለጥፋት) ከቀሩት ኾነች።

فَأَخٰجَيْنٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا أَمْرًا تَمَّ كَانَتْ مِّنَ الْعٰدِيْنَ ﴿٨٣﴾

84. በነሱም ላይ (የእሳት) ዝናብን አዘነብንባቸው፤ የሃጢአተኞችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. ወደ መድኃኒንም(ህዝብ) ወንድማቸውን ሹዓይብን (ላክን)፤ አላቸው፡- «ወገኖቹ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከርሱ በቀር ምንም አምላክ የላችሁም፤ ከጌታችሁ ዘንድ ግልጽ ማስረጃ በእርግጥ መጥቶላችኋል፤ ስፍርንና ሚዛንን ሙሉ፤ ሰዎችንም አንዳች (ገንዘቦቻቸውን) አታጉድሉባቸው፤ በምድርም ውስጥ ከተበጀች በኋላ አታበላሹ፤ ይሃችሁ ምዕመናን እንደኾናችሁ ለናንተ የተሻለ ነው»፤

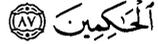
وَإِلَىٰ مَدِيْنَٓةٍ أَنَا هُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُۥ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨٥﴾

86. «(ሰዎችን) የምታስፈራሩና ከአላህም መንገድ በርሱ ያመኑትን የምታግዱ፤ መጥመሚንም የምትፈልጉዋት ኾናችሁ በየመንገዱ አትቀመጡ፤ ጥቂቶችም በነበራችሁና ባበዛችሁ ጊዜ አስታውሱ፤ የአጥፊዎችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከቱ።

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن ءَامَنَ بِهِء وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكذَّرْتُمْ وَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقَبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾

87. «ከናንተም በዚያ እኔ በርሱ በተላክኩበት ያመኑ ጭፍሮችና ያላመኑ ጭፍሮችም ቢኖሩ፣ በመካከላችን አላህ እስከሚፈርድ ታገሱ፣ እርሱም ከፈራጆች ሁሉ በላጭ ነው።»¹

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ
ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ
وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ

1. ሀ. ዐብደላህ ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ንቁ! እያንዳንዳችሁ ጠባቂዎች ናችሁ። ስለምትጠብቁት ነገርም ተጠያቂዎች ናችሁ። በሰዎች ዘንድ መሪ የሆነ ሰው ጠባቂ ነው። ስለሚጠብቀው ነገርም ተጠያቂ ነው። አንድ ሰው በቤተሰቡ ላይ ጠባቂ ነው። ስለሚጠብቀው ነገርም ተጠያቂ ነው። አንዲት ሴት በባሏ ቤትና በልጆቹ ላይ ጠባቂ ነች። ስለምትጠብቀው ነገርም ተጠያቂ ነች። አንድ አገልጋይ ባሪያ በአሳዳሪው ንብረት ላይ ጠባቂ ነው። ስለሚጠብቀው ነገርም ተጠያቂ ነው። ንቁ! እያንዳንዳችሁ ጠባቂዎች ናችሁ። ስለምትጠብቁት ነገርም ተጠያቂዎች ናችሁ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. ጡረይፍ አቢ ተሚይማ እንዳስተላለፉት፣ ጁንዱብ ሰፍጥንና ንዳኞቹን ሲመክራቸው ተመልክቻለሁ። እንዲህም ሲሉ ጠየቁት፡- «ከአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) አንዳች ነገር ሰምተኻልን?» እሱም «አዎን እንዲህ ሲሉ ሰምቻቸዋለሁ፡- አንድን ነገር ሰዎች እንዲሰሙለት ብሎ የተናገረ ሰውን አላህ በትንሳኤ ቀን (ደብቋቸው የነበሩትን ምስጢሮች ለሰዎች) ያሰማበታል። ሰዎችን ከባድ ነገሮች ላይ የሚጥልን ሰው፣ አላህ በትንሳኤ ቀን ከባድ ነገሮች ላይ ይጥለዋል።» ንዳኞቹም «ምክረን» አሉት። እሱም በመቀጠል «ከሰው ልጅ አካል ውስጥ በቅድሚያ የሚጠነባው ሆዱ ነው። ከመልካም ነገር በስተቀር የማይመገብ ሰው ይህን ያድርግ። በእሱና በጀነት መካከል በመጻፍ በፈሰሰው ደም ሳቢያ መራራቅን እንዳይኖር ለማድረግ የቻለ ሰው ይህን ይፈፅም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሐ. አነስ ኢብኑ ማሊክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ እኔና ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ከመስጊድ እየወጣን ሳለን አንድ ሰው መስጊድ በር ላይ አገኝንና «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! የትንሳኤ ቀን መቼ ነው?» ሲል ጠየቀ። አሳቸውም «ለእሷ ምንስ አዘጋጅተህላታል?» ሲሉ ጠየቁት። ሰውየውም አፈር እና ፈራ ተባ እያለ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ከም፣ ከሰላትና ከዘካ ከመስጠት የበለጠ በመስራት አልተዘጋጀሁም። ዳር ግን አላህንና መልዕክተኛውን እወዳለሁ» አለ። አሳቸውም፣ «አንተ ከምትወደው ጋር ትሆናለህ» አሉት።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

መ. አቡ ዘር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ በአንድ ወቅት ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ስሄድ እንዲህ አሉ፣ «ነፍሴ በእጅ በሆነችው አላህ እምላለሁ! ማንኛውም ግመሎች ወይም ሳምች ወይም በግች ኖረውት ከእነርሱ ዘካ የማይሰጥ ሰው በትንሳኤ ቀን እንሰሰቼ በጣም ትልቅና የሰቡ ሆነው ወደርሱ በመምጣት በኩቱዎቻቸው ይረጋግጡታል፤ በቀንዳቻቸውም ይወጉታል። በየተራ ይፈራረቁበታል። የመጨረሻው ተራውን ሲጨርስ የመጀመሪያው እንደገና ይጀምረዋል። ይህም ቅጣት አላህ በሰዎች ላይ ያለውን ፍርድ እስኪያጠናቅቅ ድረስ በሰውየው ላይ ይቀጥላል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

88. ከሕዝቦቹ እነዚያ የኮሩት መሪዎች፤ ሹዓይብ ሆይ! «አንተንና እነዚያን ካንተጋር ያመኑትን? ከከተማችን በእርግጥ እናስወጣቸዋለን፤ ወይም ወደ ሃይማኖታችን መመለስ አለባችሁ» አሉ፤ «የጠላንም ብንኾን?» አላቸው።

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مَلَّتَنَا قَالَ اٰوَلَوْ كُنَّا كَرِهِيْنَ

89. «አላህ ከርሷ ከአዳንን በኋላ ወደ ሃይማኖታችሁ ብንመለስ በአላህ ላይ በእርግጥ ውሸትን ቀጠፍን፤ አላህ ጌታችን ካልሻም በስተቀር ለኛ ወደርሷ ልንመለስ አይገባንም፤ ጌታችን ዕውቀቱ ሁሉን ነገር ሰፋ፤ በአላህ (ብቻ) ላይ ተጠጋን፤ ጌታችን ሆይ! በኛና በወገኖቻችን መካከል በእውነት ፍረድ፤ አንተም ከፈራጆቹ ሁሉ በላጭ ነህ» (አለ)።

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَىٰ اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ بَخَّعْنَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا يَكُوْنُ لَنَا اَنْ نُّعُوْدَ فِيْهَا اِلَّا اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبِّنَا وَسِعَ رَبِّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَىٰ اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ حَيُّ الْفَلِيْحِيْنَ

90. ከወገኖቹም እነዚያ የካዱት መሪዎች (ለህዝባቸው)፤ «ሹዓይብን ብትከተሉ እናንተ ያን ጊዜ ከሳሪዎች ናችሁ» አሉ።

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيْنَ اَتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذَا الْخَيْرُ وَاَنْتُمْ

91. ወዲያውም የምድር መንቀጥቀጥ (ጨኸትም) ያዘቻቸው፤ በከተማቸውም ውስጥ ተንከፍረረው (ተዘርረው-ሞተው) አነጉ።

فَاَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَاصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جَلِيْمِيْنَ

92. እነዚያ ሹዓይብን ያስተባበሉት፤ በርሷ እንዳልነበሩባት ኾኑ (ከቤቶቻቸው)፤ እነዚያ ሹዓይብን ያስተባበሉት እነሱ ከሳሪዎች ኾኑ።

الَّذِيْنَ كَذَبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَنْوَا فِيْهَا الَّذِيْنَ كَذَبُوْا شُعَيْبًا كَاَنُوْا هُمْ الْخٰسِرِيْنَ

93. ከነርሱም (ሹዓይብ) (ትቷቸው) ዘረ፤ ወገኖቹ ሆይ! «የጌታዬን መልዕክቶች በእርግጥ አደረስኩላችሁ፤ ለናንተም መክርኩ፤ ታዲያ በከተላዲዎች ሰዎች ላይ እንዴት አዝናለሁ?» አለም።

فَنَوَلَّوْا عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓقَوْمِ لَقَدْ اٰتٰنٰكُمْ رَسٰلَتِيْ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَاَسٰى عَلٰى قَوْمِيْ كٰفِرِيْنَ

94. በከተማ አንድንም ነቢይ አልላክንም (እሱን የሚያስተባብሉ) ሰዎቿን ይዋደቁ

وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا

ዘንድ በድህነት (ወይም በሃብት መቀነስ) እና በጉዳት የያዘናቸው ብንኾን እንጂ።

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

95. ከዚያም እስከበዙና አባቶቻችንን ድህነትና በሽታ በእርግጥ ነክቷቸዋል፤ (ይኸም የጊዜ ልማድ ነው) እስካሁ ድረስ በመጥፎው ስፍራ በጎውን ለወጥን፤ ወዲያውም እነርሱ የማያውቁ ኾነው በድንገት ያዘናቸው።

ثُمَّ بَدَلْنَا مَا كَانَ السَّيِّئَةُ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

96. የከተማዎም ሰዎች ባመኑና በተጠነቀቁ ኖሮ፤ በነሱ ላይ ከሰማይም፣ ከምድርም በረከቶችን በከፈትንላቸው ነበር፤ ግን አስተባባሉ፤ ይሰሩት በነበሩትም ሃጢአት ያዘናቸው።

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَنَحْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

97. የከተማዎ ሰዎችም እነሱ የተኑ ኾነው ቅጣታችን ሌሊት ሊመጣባቸው አይፈሩምን?

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾

98. የከተማዎ ሰዎችም እነሱ የሚጫወቱ ኾነው ላሉ ቅጣታችን ቀን በረፋድ ሊመጣባቸው አይፈሩምን?

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

99. የአላህንም ማዘናጋት (አስመችቶ በድንገት መያዙን) አይፈሩምን? የአላህንም ማዘናጋት ከከሳሪዎች ሕዝቦች በስተቀር የሚተማመን የለም።

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

100. ለነዚያ ምድርን ከባለቤቶቻቸው (ጥፋት) በኋላ ለሚወርሱት ብንሻ ኖሮ፤ በሃጢአቶቻቸው የምንቀጣቸው መኾናችን አልተገለጸላቸውምን? በልቦቻቸውም ላይ እናትማለን፤ ስለዚህ እነርሱ አይሰሙም።

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

101. (ሙሃመድ ሆይ!) እነዚያ ከተሞች (ከኩሕ እስከ ሹዓይብ ሰዎች የተነገሩት)

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا

ከወሬዎቻቸው ባንተ ላይ እንተርካለን፤ መልዕክተኞቻቸውም በግልጽ ተአምራት በእርግጥ መጥተዋቸዋል፤ ከመምጣታቸው በፊት ባስተባበሉትም ነገር የሚያምኑ አልኾኑም፤ እንደዚሁ አላህ በከሐዲያን ልቦች ላይ ያትማል።

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

102. ለብዙዎቻቸውም በቃል ኪዳናቸው መሙላትን አላገኘንም፤ አብዛኞቻቸውንም በእርግጥ አመጸኞች ሽነው አገኘናቸው።

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

103. ከዚያም ከበኋላቸው ሙሉን ወደ ፈርዖንና ወደ መማክርቶቹ በተአምራታችን ላክነው፤ በዚያም ካዱ፤ ያጥፊዎችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

104. ሙሉም አለ:- «ፈርዖን ሆይ! እኔ ከዓለማት ጌታ የተላኩ መልዕክተኛ ነኝ»፤

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

105. «በአላህ ላይ ከእውነት በቀር አለመናገር ተገቢይ ነው፤ ከጌታችሁ በተአምር በእርግጥ መጣኋችሁ፤ የእስራኤልንም ልጆች ከእኔ ጋር ልቀቅ»።

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾

106. (ፈርዖንንም):- «በተአምር የመጣህ እንደሆንክ፤ ከእውነተኞቹ ከሆንክ እርሷን (ተአምሯን) አምጣት» አለው።

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾

107. በትሩንም ጣለ፤ እርስዎም ወዲያውኑ ግልጽ እባብ ሽነች።

فَأَلْفَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. እጁንም አወጣ፤ እርሷም ወዲያውኑ ለተመልካቾች ነጭ ሽነች።

وَرَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. ከፈርዖን ሰዎች መማክርቶቹ:- «ይህ በእርግጥ ዐዋቂ ደግምተኛ ነው» አለ።

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّكَ هَذَا لَسَجِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

110. «ከምድራችሁ ሊያወጣችሁ ይሻል» (አሉ)፤ «ታዲያ ምን ታዛላችሁ?» (አለ)።

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

111. (አነርሱም) አሉ፡- «አነርሱንና ወንድሙን አቆይ፤ ወደ ከተሞቹም ሁሉ ሰብሳቢዎችን (ዘበኞችን) ላክ»፤

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾

112. «ዐዋቂ ድግምተኛ የኾነን ሁሉ ያመጡልሃልና»።

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

113. ድግምተኞቹም ወደ ፈርዖን መጡ፤ «እኛ አሸናፊዎች ብንኾን ለኛ በእርግጥ (ጥሩ) ሽልማት አለን?» አሉ።

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾

114. «አዎን! እናንተም በእርግጥ ከባለሟሎቹ ትኾናላችሁ» አላቸው።

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

115. «ሙሳ ሆይ (በትርህን) (ቀድመህ) ትጥላለህ ወይም እኛ ጣዮች እንኾናለን» አሉት፤

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

116. «ጣሉ (ቀድማችሁ)» አላቸው፤ (ገመዶቻቸውን) በጣሉም ጊዜ የሰዎቹን ዓይኖች ደገመባቸው፤ አስፈራሩዋቸውም፤ ትልቅ ድግምትንም አመጡ።

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا آلَقُوا سَحَرَهُمْ وَأَعْيَبَ النَّاسَ وَأَسْرَهَبُوهُمْ وَجَاءَهُ بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

117. ወደ ሙሳም፡- በትርህን ጣል ስንል ላክን፤ (ጣላትም) ወዲያውኑም የሚቀጣጥፉትን (ማታለያ) ትውጣለች።

وَأَرْحَبْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

118. እውነቱም ተገለጸ፤ ይሰሩት የነበሩትም (ድግምት) ተበላሽ።

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

119. እዚያ ዘንድ ተሸነፉም፤ ወርራዶችም ኾነው ተመለሱ።

فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

120. ድግምተኞቹም ሲጋጆች ኾነው ወደቁ።

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. አሉ፡- «በዓለማት ጌታ አመንን»፤

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. «በሙሳና በሃሩንም ጌታ (አመንን)»።

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

123. ፈርዖን አለ:- «እኔ ለናንተ ባልፈቅድላችሁ በፊት በርሱ አመናችሁን? ይህ በከተማይቱ ውስጥ ሰዎቹን ከርሷ ለማውጣት በእርግጥ የተስማማችሁበት ተንክል ነው፤ ወደፊትም (የሚደርስባችሁን) ታውቃላችሁ።»፤

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَاَمَنْتُمْ بِمِي قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ اِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾

124. «እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን በማፈራረቅ በእርግጥ አቆራርጣለሁ፤ ከዚያም ሁላችሁንም በእርግጥ እሰቅላችኋለሁ።»።

لَاظْفَعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفِ تِمَّ لِاصْلَبْتِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾

125. አለ:- «እኛ ወደ ጌታችን ተመላሾች ነን»፤

قَالُوْا اِنَّا اِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٥﴾

126. «የጌታችንም ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በመጡልን ጊዜ፣ ከማመናችን በቀር ከኛ አትጠላም፤ ጌታችን ሆይ! በኛ ላይ ትዕግስትን አፍስስ፤ ሙስሊሞች ኾነን ግደለን»።

وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا اِلَّا اَنْ ءَاَمَنَّا بِبَايْتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ رَبَّنَا اَنْفِرْنَا عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقْنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾

127. ከፈርዖንም ሰዎች ታላላቆቹ (ለፈርዖን):- «ሙሳንና ሰዎቹን በምድር ላይ እንዲያበላሽና (ሙሳም) አንተንና አማልዕክትህን እንዲተው ትተዋቸዋለህን?» አለ። «ወንዶች ልጆቻቸውን እንገድላለን፤ ሴቶቻቸውንም እናስቀራለን፤ እኛም ከበላያቸው ነን፤ አሸናፊዎች (ነን)» አለ።

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَنْذِرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَيَذْرَكَ وَاَلْهٰتِكُ قَالَ سَنَقْبَلُ اَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِيْ نِسَاءَهُمْ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

128. ሙሳ ለሰዎቹ:- «በአላህ ታገዙ፤ ታገሱም፤ ምድር ለአላህ ናትና፤ ከባሮቹ ለሚሻው ያወርሳታል፤ ምስጋንዎም ፍጻሜ ለጥንቁቆቹ ናት» አላቸው።

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اَسْتَعِينُوْا بِاللّٰهِ وَاَصْبِرُوْا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَاَلْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾

129. «ከመምጣትህም በፊት ከመጣኸልንም በኋላ ተሰቃዩን» አለት፤ «ጌታችሁ ጠላቶቻችሁን ሊያጠፋ፣ እንዴት እንደምትሰሩም ይመለከት ዘንድ በምድር ላይ ሊተካችሁ ይሻል» አላቸው።

قَالُوْا اَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾

130. የፈርዖንንም ቤተሰቦች እንዲገሰጹ በድርቅ ዓመታትና ከፍሬዎችም በመቀነስ በእርግጥ ያዝናቸው።

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقَصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٣٠﴾

131. ጥሩይቱም ነገር (ምሥት) በመጣችላቸው ጊዜ፣ «ይህች ለኛ (ተገቢ) ናት» ይላሉ፤ ክፉዋም ብታገኛቸው በሙሳና አብረውት ባሉት ገደብነት ያመካኛሉ፤ ንቁ! ገደብነታቸው አላህ ዘንድ ብቻ ነው፤ ግን አብዛኛዎቻቸው አያውቁም።

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ
وَإِنْ نُصِبَتْ سَيْنَةٌ يَطْرَبُوا بِمُوسَى
وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَرَّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

132. (ለሙሳም)፡- «በማንኛይቱም ታኣምር (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በርሷ ልትደግምብን፣ ብትመጣብን፣ እኛ ለአንተ የምናምንልህ አይደለንም» አሉ።

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتَانَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَسْحَرَنَا
بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. ወዲያውም የውሃን ማጥለቅለቅ፣ አንበጣንም፣ ነቀዝንም፣ እንቁራራቶችንም፣ ደምንም፣ የተለያዩ ተአምራት ሲሆኑ በነሱ ላይ ላክን፣ ተንክለኞችም ህዝቦች ነበሩ።

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ
وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَافِعَ وَالِدَّمَ أَيْنَتْ
مُفْضَلَتْ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

134. በነርሱም ላይ ቅጣቱ በወደቀባቸው ጊዜ፡- ሙሳ ሆይ! «ጌታህን ላንተ ቃል ኪዳን በገባልህ ነገር ለኛ ለምንልን፤ ከኛ ቅጣቱን ብታነሳልን ለአንተ በእርግጥ እናምንልሃለን፤ የእስራኤልንም ልጆች ከአንተ ጋር በእርግጥ እንለቃለን» አሉ።

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا
يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ
لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾

135. እነርሱም ደራሾቹ እሾነብት ጊዜ ድረስ ቅጣትን ከነሱ ላይ ባላላን ጊዜ ወዲያውኑ እነርሱ ቃላቸውን ያፈርሳሉ።

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى
أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ
يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

136. እነርሱ በተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ስለአስተባባሉም፡-

فَلَنَقُصَّنَا مِنْهُمْ فَاَعْرِفَتْهُمْ فِي آيَمِهِ

ከርሷ ዘንጊዎች ስለኾኑም፤ ከነሱ ተበቀልን፤ በባሕርም ውስጥ አሰጠምናቸው።

بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنَّا غَافِلِينَ ﴿١٣٧﴾

137. እነዚያንም ደካሞች የነበሩትን ሕዝቦች ያችን በውስጧ በረከት ያደረግንባትን ምድር ምስራቆቻቸውንም፤ ምዕራቦቻቸውንም አወረሰናቸው፤ የጌታህም መልካሚቱ ቃል በእስራኤል ልጆች ላይ በመታገሳቸው ተፈጸመች፤ ፈርዖንና ሰዎቹም ይሰሩት የነበረውን (ሕንጻ) ዳስ ያደረጉትም የነበረውን አፈረሰን።

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمغربَهَا الَّتِي بَنَرْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

138. የእስራኤልንም ልጆች ባሕሩን አሻገርናቸው፤ ለነርሱ በኾኑ ጣዖታት (መገዛት) ላይ በሚዘወትሩ ሕዝቦች ላይ አለፉም፤ መሳ ሆይ፡- «ለነርሱ (ሰዎቹ) አማልክት እንዲላቸው ለኛም አምላክን አድርግልን» አሉት፤ «እናንተ የምትሳሳቱ ሕዝቦች ናችሁ» አላቸው።

وَجَوْرَانَا بِنِي إِسْرَائِيلَ بِالْبَحْرِ فَأَنَّا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. «እነዚህ፤ እነርሱ በውስጡ ያሉበት ነገር ጠፊ ነው፤ ይሰሩት የነበሩትም ብልሹ ነው» (አላቸው)።

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مَثَرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَيَطِلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

140. «ከአላህ ሌላ እርሱ ከዓለማት ያበለጣችሁ ሲኾን፤ (የምትገቡት) አምላክን እፈልግላችኋለሁ?» አለ።

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَنبِئِكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

141. ከፈርዖንም ቤተሰቦች ብርቱን ቅጣት የሚያቀምሱዎችሁ፤ ወንዶች ልጆቻችሁን የሚገድሉ፤ ሴቶቻችሁንም የሚተዉ ሲኾኑ፤ ባዳንናችሁ ጊዜ (አስታውሱ)፤ በይካችሁም ውስጥ ከጌታችሁ ዘንድ የኾነ ከባድ ፈተና አለበት።

وَإِذْ أُنبِئْتُمْ مِنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

142. ሙሳንም ሰላሳን ሌሊት (ሊጸምና ልናነጋገረው) ቀጠርነው፤ በአስርም (ሌሊት) ሞላናት፤ የጌታውም ቀጠሮ አርባ ሌሊት ሲኾን ተፈጸመ፤ ሙሳም ለወንድሙ ሃሩን፡- «በሕዝቦቼ ላይ ተተካኝ፤ አሳምርም፤ የአጥፊዎችንም መንገድ አትከተል» አለው።

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِمَّقَتْ رَبِّهِ ۖ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اطْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

143. ሙሳም ለቀጠራችን በመጣና ጌታውም ባነጋገረው ጊዜ፡ «ጌታዬ ሆይ! (ነፍስህን) አሳየኝ፤ ወደ አንተ እመለከታለሁና» አለ፤ (አላህም)፡- በፍጹም አታየኝም፤ ግን ወደ ተራራው ተመልከት፤ በስፍራውም ቢረጋ፤ በእርግጥ ታየኛለህ አለው፤ ጌታውም ለተራራው በተገለጸ ጊዜ እንኩትኩት አደረገው፤ ሙሳም ጮሆ፤ ወደቀ፤ በአንሰራራም ጊዜ፡ «ጥራት ይገባህ ፤ ወዳንተ ተመለስኩ፤ እኔም (በወቅቱ) የምዕመናን መጀመሪያ ነኝ» አለ።

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنُنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

144. (አላህም) አለው፡- ሙሳ ሆይ! እኔ በመልዕክቶቼና በማናገራ በሰዎች ላይ (በዘመንህ ካሉት) መረጥኩህ፤ የሰጠሁህን ያዝ፤ ከአመስጋኞቹም ኹን።

قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلِمَتِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

145. ለርሱም በሰሌዳዎቹ ላይ ከነገሩ ሁሉ ግላጼንና ለነገሩም ሁሉ ማብራራትን ጻፍንለት፤ (አልንም) በብርታትም ያዛት ሕዝቦችህንም በመልካሚ እንዲይዙ እዘዛቸው፤ የአመጸኞቹን አገር በእርግጥ አሳያችኋለሁ።

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُوْرِيكُمْ دَارَ الْفٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

146. እነዚያን ያለአግባብ በምድር ላይ የሚከሩትን፤ ከአንቀዳቸው (ከቁርአን)

سَاصِرُونَ عَن آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ

በእርግጥ አዘራቸዋለሁ፤ ተአምርንም (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ሁሉ ቢያዩ በርሷ አያምኑም፤ ቅንንም መንገድ ቢያዩ፣ መንገድ አድርገው አይዘትም፤ ግን የጥመትን መንገድ (የጣኦትአምላኪነትን፣ የወንጀልን፣ የመጥፎ ስራን) ቢያዩ፣ መንገድ አድርገው ይይዙታል፤ ይህ እነርሱ በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ስለአስተባበሉና ከርሷም ዘንጊዎች ስለሾኑ ነው።

147. እነዚያም በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና መጨረሻይቱን ዓለም በመገናኘት ያስተባበሉት፣ ስራዎቻቸው ተበላሹ፤ ይሰሩት የነበረውን እንጂ ይመነዳሉን?

148. የሙሳም ሕዝቦች ከርሱ (መኼድ) በኋላ ከኔቦቻቸው ወይፈንን፣ አካልን ለርሱ ማግሳት ያለውን (አምላክ አድርገው)ያዙ፤ እርሱ የማያናግራቸው፣ መንገድንም የማይመራቸው መኾኑን አይመለከቱ ምን? (አምላክ አድርገው) ያዙት፤ በዳዮችም ኾኑ።

149. በተጸጸቱና እነሱም በእርግጥ የተሳሳቱ መኾናቸውን ባዩ ጊዜ፣ ጌታችን ባያዝንልንና ባይምረን በእርግጥ ከከሳሪዎቹ እንኾናለን ለሉ።

150. ሙሳም እየተቆጣና እያዘነ ወደ ሕዝቦቹ በተመለሰ ጊዜ፣ «ከኔ በኋላ በኔ ላይ የተካቸሁት ነገር (ወይፈንን ማምለክ) ከፋ! የጌታችሁን ትእዛዝ ተቻክላችሁን?» አላቸው፤ ሰሌዳዎቹንም ጣላቸው፤ የወንድሙንም ራስ (ጸጉር) ወደርሱ የሚጎትተው ሲኾን ያዘ፤ (ወንድሙም)፡- «የናቱ ልጅ ሆይ! ሕዝቦቹ ናቀኝ፤ ሊገድሉኝም

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَيْلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿٧٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٧﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا آلَهُ خَوَّارًا أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٧٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَيْفًا قَالَ يَنْتَسِمَا فَخَلَفْتُنِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَالْقَى الْأَلْوَابَ ۖ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ

ተቃረኑ፤ ስለዚህ በኔ ጠላቶችን አታስደስትብኝ፤
ከአመጸኞች ሕዝቦችም ጋር አታደርግኝ»
አለው።

151. (ሙሳም)፡- «ጌታዬ ሆይ! ለአኔም
ለወንድሜም ማር፤ በእዝነትህም ውስጥ
አግባን፤ አንተም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ
አዛኝ ነህ» አለ።

152. እነዚያ ወይፈኑን (አምላክ አድርገው)
የያዙ፤ ከጌታቸው ዘንድ ቁጣ፤ በቅርቢቱም
ሕይወት ውርደት በእርግጥ ያገኛቸዋል፤
እንዲሁም ቀጣፊዎችን እንቀጣለን።

153. እነዚያም ሃጢአቶችን የሰሩ፤ ከዚያም
ከርሷ በኋላ የተጸጸቱ፤ ያመኑም፤ ጌታህ
ከርሷ በኋላ በእርግጥ መሐሪ አዛኝ ነው።

154. ከሙሳም፤ ቁጣው በበረደ ጊዜ፤
ሰሌዳዎቹን በግልባጫቸው ውስጥ ለነዚያ
እነርሱ ጌታቸውን የሚፈሩ ለሽኑት
መምሪያና እዝነት ያለባቸው ሊሽኑ ያዙ።

155. ሙሳም ከሕዝቦቹ ውስጥ
ለቀጠርዎቻችን ሰባን ሰዎች መረጠ፤
ብርቱ የምድር እንቅጥቃጤ በያዘቸቸውም
ጊዜ ሙሳ አለ፡- «ጌታዬ ሆይ! በሻህ
ኖሮ፤ ከአሁን በፊት በአጠፋሃቸው
ነበር፤ እኔንም (ባጠፋሽኝ ነበር) ከኛ
ቁሎቹ በሰሩት ነገር ታጠፋናለህን?
እርሷ (ፈተናይቱ) ያንተ ፈተና እንጂ
ሌላ አይደለችም፤ በርሷ የምትሻውን
ታሳስታለህ፤ የምትሻውንም ታቀናለህ፤
አንተ ረዳታችን ነህና፤ ለኛ ምሕረት
አድርግልን፤ እዘንልንም፤ አንተም ከመሐሪዎች
ሁሉ በላጭ ነህ»፤

أَمْ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتُ بِيَ الْأَعْدَاءَ
وَلَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا
فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّحِيمِينَ ﴿١٥٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَاءُ لَهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿١٥٣﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن
بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٤﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ
أَخَذَ الْأَلْوَابِحَ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٥﴾

وَأَخَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ
وَلِإِنِّي أَتْلُبُكَنَا يَا فَاعِلَ السَّفَهَاءِ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاعْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾

156. «ለኛም በዚች በቅርቢቱ ዓለም መልካሚን፣ በመጨረሻይቱም (መልካሚን) ጸፍልን፤ እኛ ወደ አንተ ተመለስን» (ሲል ሙሳ ጸለዎ)፤ (አላህም) አለ:- ቅጣቴ በርሱ የምሻውን ሰው እቀጣበታለሁ፤ ችሮታዬም ነገሩን ሁሉ ሰፋች፤ ለነዚያም ለሚጠነቀቁ፣ ዘካንም ለሚሰጡ፣ ለነዚያም እነሱ በእንቅጽቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ለሚያምኑ፣ በእርግጥ እጽፋታለሁ።

﴿وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا وَإِلَيْكَ ۗ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۗ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۗ فَسَأَكْتُمِبُهَا لِلَّذِينَ يَنْتَوْنُ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾

157. ለነዚያ ያንን እነሱ ዘንድ በተውራትና በኢንጂል ተጽፎ የሚያገኙትን የማይጽፍና የማያነብ ነቢይ የኾነውን መልዕክተኛ (ነቢዩ ሙሀመድ) የሚከተሉ ለኾኑት (በእርግጥ እጽፋታለሁ)፤ በበሳ ስራ (ኢስላማዊ እምነትና ኢስላም ያዘዛቸው ጠቅላላ መልካም ነገሮች) ያዘዛቸዋል፤ ከክፉም ነገር (ካሃዲነት፣ ጣኦት አምላኪነት፣ ኢስላም የከለከለው ነገር ሁሉ) ይከለክላቸዋል፤ መልካም ነገሮችንም (ሁሉም መልካምና እንዲሁም ሀጋዊ የሆኑ ተግባሮች፣ እምነቶች፣ ምግቦች) ለነርሱ ይፈቅድላቸዋል፤ መጥፎ ነገሮችንም (ሁሉም መጥፎና እንዲሁም ህገወጥ የሆኑ ተግባሮች፣ እምነቶች፣ ምግቦች) በሱ ላይ እርም ያደርግባቸዋል። ከነሱም ላይ ሽከማቸውንና እነዚያንም በነሱ ላይ የነበሩትን እንዳገለገላቸው (ከባድ ሕግጋቶች) ያነሳሳቸዋል፤ እነዚያም በርሱ (በሙሀመድ) ያመኑ፣ ያከበሩትም፣ የረዱትም፣ ያንንም ከርሱ ጋር የተወረደውን ብርሃን የተከተሉ፣ እነዚያ እነሱ የሚድኑ ናቸው።

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

158. (ሙሐመድ ሆይ!) በላቸው:- እናንተ ሰዎች ሆይ! እኔ ወደናንተ ወደሁላችሁም የአላህ መልክተኛ ነኝ፤ (እርሱም) ያ የሰማያትና የምድር ንግስና ለርሱ ብቻ የኾነ ነው፤ እርሱ እንጂ ሌላ አምላክ የለም፤ ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም፤ በአላህ በዚያም

﴿قُلْ يَتَّيْبُهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ ۗ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

በአላህና በቃላቱ በሚያምነው፣ የማይጽፍ፣ የማያነብ ነቢይ በኾነው መልዕክተኛው እመኑ፤ ቅንንም መንገድ ትመሩ ዘንድ ተከተሉት።

الَّتِي الْأُمِّيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَالِمَتِهِ. وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

159. ከሙሳም ሕዝቦች በእውነት የሚመሩና በርሱም (ፍርድን) የሚያስተካክሉ ጭፍሮች አሉ።

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَيَدْعُوعِلْمُونَ ﴿١٥٩﴾

160. አስራ ሁለት ነገዶች ሕዝቦች አድርገንም ከፋፈልናቸው፤ ወደ ሙሳም ወገኖቹ መጠጣትን በፈለጉበት ጊዜ ድንገያውን በበትርህ ምታው ስንል ላክን፤ (መታውም) ከርሱ ዐስራ ሁለት ምንጮችም ፈለቁ፤ ሰዎቹ ሁሉ መጠጫቸውን በእርግጥ ዐወቁ፤ በነሱም ላይ ደመናን አጠለልን፤ በነሱም ላይ መናንና ድርጭትን አወረድን፤ ከሰጠናችሁም መልካም ሲሳይ ብሉ (አልን)፤ (ጸጋችንን በመካዳቸው) አልበደሉንምም፤ ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَنَهُ
قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَأَيَّجَسْتَ مِنْهُ اثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرِبَهُمْ^١ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ النِّعَمَ
وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنِّ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. (ሙሃመድ ሆይ) ለነርሱም በተባሉ ጊዜ (አስታውስ)፤ በዚች ከተማ ተቀመጡ፤ ከርሷም በሻችሁት ስፍራ ብሉ፤ (ጌታችን ሆይ! የምንፈልገው) የሃጢአታችንን መርገፍ ነው በሉም፤ የከተማይቱንም በር አጎንብሳችሁ ግቡ፤ ሃጢአቶቻችሁን ለእናንተ እንምራለንና፤ በጎ ለሰሩቱ በእርግጥ እንጨምራለን።

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا
حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَعْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَازِيدٌ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

162. ከነሱም ውስጥ እነዚያ (ራሳቸውን) የበደሉት ሰዎች ከዚያ ለነርሱ ከተባለው ሌላ የኾነን ቃል ለወጡ። በነርሱም ላይ ደበድሉ በነበሩት በደል መዐትን ከሰማይ ላክንባቸው።

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ

يَمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١١٦﴾

163. (ሙሃመድ ሆይ!) ከዚያችም በባህሩ ዳርቻ ከነበረችው ከተማ በቅዳሜ (ቀን) ወሰን ባለፉ ጊዜ፤ በሰንበታቸው ቀን ዐላዎቻቸው የተከማቹ ኸነው በሚመጡላቸው ጊዜ (የኸነውን) ጠይቃቸው፤ ሰንበትንም በማያከብሩበት (በሌላው) ቀን አይመጡላቸውም፤ እንደዚሁ ያምፁበት በነበሩት ምክንያት እንሞክራቸዋለን።

وَسَأَلْتَهُمَ عَنِ الْفَرَكَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاصِرَةً الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيَتَانُهُمْ يَوْمَ سَكَبْتَهُمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبَلُوهُمْ يَمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١٧﴾

164. ከነሱም (ከሌሎቹ) ሕዝቦች፡- «አላህ አጥፊያቸው ወይም በብርቱ ቅጣት ቀጨአቸው የኸኑትን ሕዝቦች ለምን ትገስባላችሁ?» ባሉ ጊዜ፤ (ገላጮቹ-ሰባኪዎቹ)፡- «ወደ ጌታችሁ በቂ ምክንያት እንዲኸንና እነርሱም ቢከለከሉ ብለን ነው» አሉ።

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَسْفُقُونَ ﴿١١٨﴾

165. በርሱም የተገሰጹበትን ነገር በተዉ ጊዜ እነዚያን ክክፉ የሚከለክሉትን አዳን፤ እነዚያንም የበደሉትን ያምፁ በነበሩት ምክንያት በብርቱ ቅጣት ያዝናቸው።

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجْمَعًا أَلَيْسَ لِيَوْمِئَذٍ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَيْبِيسٍ يَمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١٩﴾

166. ከርሱም ከተከለከሉት ነገር በከሩ ጊዜ፤ ለነሱ ወራዶች ዝንጀሮዎች ኹኑ አልን፤ (ኸኑም)።

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّانِهِمْ أَعْنَتْنَا عَنْهُمْ كَوْنُوا قِرَدَةً خَاسِيفٍ ﴿١٢٠﴾

167. ጌታህም እስከ ትንሣኤ ቀን ክፉ ቅጣትን የሚያቀምላቸውን ሰው በነሱ (በይሁዳውያን) ላይ በእርግጥ የሚልክ መኾኑን ባስታወቀ ጊዜ (እስታውሳቸው)፤ ጌታህ በእርግጥ ቅጣተ-ፈጣን ነው፤ እርሱም በእርግጥ እጅግ መሐሪ አዛኝ ነው።

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢١﴾

168. (የአስራ-ኤልን ልጆች) በምድር ላይ የተለያዩ ሕዝቦች አድርገንም ከፋፈልናቸው፤ ከነሱ መልካሞች አሉ፤ ከነሱም ከዚያ ሌላ አሉ፤ ይመለሱ ዘንድም በተደላዎችም በመከራዎችም ሞክርናቸው።

وَقَطَعْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا
مِنْهُمْ أَصْلِحُوا وَرَمُّهُمْ دُونَ
ذَلِكَ وَيَلُونَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ

وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

169. ከኋላቸውም፤ መጽሐፉን የወረሱ መጥፎ ምትኮች ተተኩ፤ የዚህን የቅርብን ጠፊ ጥቅም ይይዛሉ፤ ብጤውም ጥቅም ቢመጣላቸው፤ የሚይዙት ሲኾኑ፤ «(በሰራ-ነው)ለኛ ምሕረት ይደረግልናል» ይላሉ፤ በአላህ ላይ ከእውነት በቀር እንዳይናገሩ በነርሱ ላይ የመጽሐፉ ቃል ኪዳን አልተያዘባቸውምን? በርሱ (በቁርአን) ውስጥ ያለውንም አላነበቡምን? የመጨረሻይቱም አገር ለነዚያ ጌታቸውን ለሚፈሩት በላጭ ናት፤ አታውቁምን?

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى
وَيَقُولُونَ سَيُعْفِرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا
الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللِّدَارُ الْآخِرَةُ

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. እነዚያም መጽሐፉን (ቁርአንን) ጠብቀው የሚይዙ ሶላትንም በደንቡ የሰገዱ እኛ የመልካም ሰሪዎችን ዋጋ አናጠፋም።

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

171. የጡርን ተራራ ነቅለን ከበላያቸው እንደ ጥላ ኾኖ በአነሳነውና እርሱም በነሱ ላይ ወዳቂ መኾኑን ባረጋገጡ ጊዜ፤ (አስታውስ)፤ የሰጠናችሁን በጥንካሬ ያዙ፤ ትጠነቀቁም ዘንድ በውስጡ ያለውን ተገንዘቡ (አልን)።

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجِبَلِ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُمْ
ظُلَّةٌ وَطَنُوا أَنَّهُ وَقِعَ بِهِنَّ خُدُومًا
ءَاتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَنْقُوتُونَ ﴿١٧١﴾

172. ጌታህም ከአደም ልጆች ከጀርባዎቻቸው ዘርቻቸውን ባወጣና ጌታችሁ አይደለሁምን? ሲል በነፍሶቻቸው ላይ ባስመሰከራቸው ጊዜ (የኾነውን አስታውስ)፤ ጌታችን ነህ መሰከርን አሉ፤ በትንሣኤ ቀን ከዚህ (ኪዳን) ዘንጊዎች ነርን እንዳትሉ፤

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ
ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى
أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا
كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

173. ወይም (ጣዖታትን) ያጋሩት ከኛ በፊት የነበሩት አባቶቻችን ብቻ ናቸው፤ እኛም ከነሱ በኋላ የኾን ዘሮች ነበርን፤ አጥፊዎቹ በሰሩት ታጠፋናለህ? እንዳትሉ (አስመሰክርናችሁ)።

174. እንደዚሁም (እንዲያስቡ) እንዲመለሱም አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እናብራራለን።

175. (ሙሃመድ ሆይ!) የዚያንም ተአምራታችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሰጠነውንና ከርሷ የወጣውን፤ ሰይጣንም ያስከተለውን፤ ከጠማሞቹም የኾነውን ሰው ወሬ በነርሱ ላይ አንብብላቸው።

176. በሻንም ኖሮ በርሷ ከፍ ባደረግነው ነበር፤ እርሱ ግን ወደ ምድር ተዘነበለ፤ ፍላጎቱንም ተከተለ፤ ብጤውም ብታባርረው ምላሱን አውጥቶ የሚያለክልክ ወይም ብትተወው ምላሱን አውጥቶ የሚያለክልክ እንደ ኾነ ውሻ ነው፤ ይህ የነዚያ በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉ ሕዝቦች ምሳሌ ነው፤ ያስተነትኑም ዘንድ ታሪኮችን ተርክላቸው።

177. የነዚያ በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉትና ነፍሳቸውን ይበድሉ የነበሩት ሰዎች ምሳሌ ከፋ!

178. አላህ የሚያቀናው ሰው ቅን እርሱ ነው፤ የሚያጠመውም ሰው እነዚያ ከሳሪዎቹ እነሱ ናቸው።

179. ከጋኔንም ከሰዎችም ብዙዎችን ለገህነም በእርግጥ ፈጠርን፤ ለነርሱ በርሳቸው የማያውቁባቸው ልቦች አሏቸው፤ ለነሱም በሳቸው የማያዩባቸው አይኖች አሉዋቸው፤ ለነሱም በሳቸው

أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَلَخَ مِنْهَا فَاتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَنَجْعَهُ لَخَدِّ إِلَى الْأَرْضِ وَأَتَّبَعَهُ هَوْنَهُ فَمَنْ لَمْ يَكُنْ لِكَنْبِ الْكَنْبِ إِنْ تَحَمَّلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا

(አውነትን) የሚይዘው ጆሮዎች አሉባቸው፤ እነዚያ እንደ እንስሳዎች ናቸው፤ ይልቁንም እነርሱ በጣም የተሳሳቱ ናቸው፤ እነዚያ ዘንጊዎቹ እነርሱ ናቸው፤

180. ለአላህም መልካም ስሞች አሉት፤ (ስትጻልዩ) በርሷም ጥሩት፤ እነዚያንም ስሞቹን የሚያጣምሙትን ተውቀቸው፤ ይሰሩት የነበሩትን ነገር በእርግጥ ይመነዳሉ።፤

181. ከፈጠርናቸውም ሰዎች በአውነት (ሌሎችን) የሚመሩ፤ በርሱም (ፍርድን) የሚያስተካክሉ ሕዝቦች አሉ።

182. እነዚያንም በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉትን ከማያውቁት ስፍራ ቀስ በቀስ (ምቾትን በመጨመር) እናዘናጋቸዋለን።

183. ለእነርሱም ጊዜ እሰጣቸዋለሁ፤ ጥበቤ ብርቱ ነውና።

184. በነቢያቸው (በሙሐመድ) ምንም ዕብደት የሌለበት መኾኑን አያስተውሉምን? እርሱ ግልጽ አስጠንቃቂ እንጂ ሌላ አይደለም።

185. በሰማያትና በምድር ግዛት ውስጥ ከማንኛው ነገር አላህ በፈጠረውም ሁሉ፤ የሞት ጊዜያቸውም በእርግጥ መቅረቡ የሚፈራ መኾኑን፤ አያስተውሉምን? ከርሱም (ከቁርአን) ወዲያ በየትኛው ንግግር ያምናሉ።

186. አላህ የሚያጠመው ሰው ለርሱ ምንም አቅኝ የለውም፤ በጥመታቸውም ውስጥ የዋለሉ ይተዋቸዋል።

187. (ሙሃመድ ሆይ) ከሰዓቲቱ (ትንሳኤ) መቼ እንደምትረጋ (እንደምትመጣ) ይጠይቁሃል፤ ዕውቀቷ በጌታዬ ዘንድ

يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَلَّا لَتَنَعِمَ بَلْ هُمْ
أَصْلُ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا
الَّذِينَ يُجَادُونَكَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيَجْزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿٨١﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ
حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٨٣﴾
أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ
إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٨٤﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ
عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَيَأْتِي
حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٥﴾

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٨٦﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْحًا إِلَّا

1. አቡ ሁረይራ እንዳስተላለፉት፣ «አላህ ዘጠና ዘጠኝ ስሞች አሉት። ማንኛውም በእነዚህ ስሞች ትርጓሜ ያመነ፤ በእነርሱም መሠረት የሰራ ጅነት ይገባል። አላህ ነጠላ (ዊትር) ነው፤ ነጠላ ቁጥርንም ይወዳል።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

ነው፤ በጊዜዎ እርሱ እንጂ ሌላ አይገልጣትም፤ በሰማያትና በምድርም ከበደች፤ በድንገት ቢኾን እንጂ አትመጣችሁም በላቸው፤ ከርሷ አጥብቀህ እንደ ተረዳህ አድርገው ይጠይቁሃል፤ ዕውቀቷ አላህ ዘንድ ብቻ ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም፤ በላቸው።¹

188. አላህ የሻውን በስተቀር ለራሱ ጥቅምንም ጉዳትንም ማምጣት አልችልም፤ ፍቅንም (ምስጢር) የማውቅ በነበርኩ ሞሮ ከመልካም ነገር ባበዛሁና ክፉም ነገር ባልነካኝ ነበር፤ እኔ ለሚያምኑ ሕዝቦች አስፈራሪና አብሳሪ እንጂ ሌላ አይደለሁም በላቸው።

189. እርሱ ያ ከአንዲት ነፍስ (ከአደም) የፈጠራችሁ፤ ከርሷም መቀናጃዎን ወደርሷ ይረካ ዘንድ ያደረገ ነው። በተገናኛትም ጊዜ ቀላልን እርግዝና አረገዘች፤ እርሱንም (ዕንሱን) ይዛው ኹደች፤ በከበደችም ጊዜ፡- ደግን ልጅ ብትሰጠን በእርግጥ ከአመስጋኞቹ እንኾናለን፤ ሲሉ ጌታቸውን አላህን ለመኑ።

190. መልካም ልጅ በሰጣቸውም ጊዜ፤ በሰጣቸው ልጅ (ስም) ለርሱ ተጋሪዎችን አደረጉለት፤ (ስሙን ወደ ሌላ አስጠግተው በመጥራት) አላህም ከሚያጋሩት ሁሉ ላቀ።

191. ምንንም የሚይፈጥሩትንና እነርሱም የሚፈጠሩትን (በአላህ) ያጋራሉን?

هُوَ نَقَلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعَثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عَلِمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْنَاهَا حَمَلًا حَفِيًّا قَمَرَتْ بِهِ فَمَلَأَتْ فَتَلَقَتْ دَعَاؤَ اللَّهِ رَبِّهَا لِيْنِ آتَيْنَاهَا صَالِحًا لَتَكُونَنَّ مِنْ

الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَفَعَلَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

أَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١٩١﴾

1. ዐብደላህ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የሰው ገገሮች መክፈቻ ቁልፎች አምስት ናቸው። (እነርሱም) አላህ የሰዓቲቱ አውቀት እርሱ ዘንድ ብቻ ነው። ዝናብንም ያወርዳል፤ በማህፀኖችም ውስጥ ያለን ሁሉ ያውቃል፤ ማንኛይቱ ነፍስም በየትኛው ምድር እንደምትሞት አታውቅም፤ አላህ ውስጠ ዐዋቂ ነው።» (አል-ሉቅማን፤ 34) (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

192. ለነርሱም መርዳትን የማይችሉትን ነፍሶቻቸውንም የማይረዱትን (ያጋራሉን?)

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. (ጣዖቶቹን) ወደ ቅን መንገድ ብትጠሩዎቸውም አይከተሉዎችሁም፤ ብትጠሩዎቸው ወይም እናንተ ዝምተኞችም ብትኾኑ በናንተ ላይ እኩል ነው።

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْتَجِيبُوا سِوَاءَ عَلَيْنَا ۖ أَدْعُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صٰمِتُونَ ﴿١٩٣﴾

194. እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትገዟቸው ብጤዎቻችሁ ተገዢዎች ናቸው፤ እውነተኛችም እንደኾናችሁ ጥሩዎቸውና ለናንተ ይመልሱላችሁ፤ (መመለስ ግን አይችሉም)።

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ ۖ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٩٤﴾

195. ለነርሱ በርሳቸው የሚኸዱባቸው እግሮች አሉዎቸውን? ወይስ ለነሱ በርሳቸው የሚጨብጡባቸው እጆች አሉዎቸውን? ወይስ ለነሱ በርሳቸው የሚያዩባቸው ዓይኖች አሉዎቸውን? ወይስ ለነሱ በርሳቸው የሚሰሙባቸው ጆሮዎች አሉዎቸውን? (መሃመድ ሆይ!)፡- ያጋራችሁቸውን ጥሩ፤ ከዚያም ተተናኮሉኝ፤ ጊዜም አትሰጡኝ፤ (አልፈራችሁም) በላቸው።

أَلَمْ هُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْتَطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا ۖ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

196. የኔ ረዳቱ፣(ጠባቂዬ፣ አጋገፍ) ያ መጽሐፉን (ቀርአንን) ያወረደልኝ አላህ ነውና፤ እርሱም መልካም ሰሪዎችን ይረዳል (በላቸው)።

إِنِّي وَلِيُّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّٰلِحِينَ ﴿١٩٦﴾

197. እነዚያም ከርሱ (አላህ) በቀር የምትገዟቸው ሊረዱችሁ አይችሉም፤ ነፍሶቻቸውንም አይረዱም።

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

198. ወደ ቅንም መንገድ (እንዲመሩዎችሁ) ብትጠሩዎቸው አይሰሙም፤ (በላቸው)፤ እነርሱንም የማያዩ ሲኾኑ ወደ አንተ ሊመለከቱ ታያቸዋለሁ።

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرْتَنِّمُهُمْ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

199. ገርን ጠባይ ያዝ፤ በመልካምም እዘዝ፤ ባለጌዎቹንም ተዋቸው (አነሱን አትቅጣቸው)።

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

200. ከሰይጣንም (በኩል) ጉትጎታ ቢያገኝህ በአላህ ተጠበቅ፤ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

201. እነዚያ የተጠናቀቁት፣ ከሰይጣን የኾነ ዘዋሪ በነካቸው ጊዜ (ጌታቸውን) ይገነዘባሉ፤ ወዲያውም እነሱ ተመልካቾች ይኾናሉ።

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَلِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾

202. ወንድሞቻቸውም (የከላዲያን ወንድሞች ሰይጣናት) ጥመትን ይጨምሩላቸዋል፤ ከዚያም (እነርሱ) አይገቱም።

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَظْمِ لَا يُفْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. (ሙሃመድ ሆይ) በተአምርም ባልመጣሃቸው ጊዜ (በራስህ)፡- ለምን አትፈጥራትም ይላሉ፤ ከጌታዬ ወደኔ የተወረደውን ብቻ እከተላለሁ፤ ይህ (ቁርአን) ከጌታችሁ ሲኾን፤ ለሚያምኑ ህዝቦች መረጃዎችና መምሪያ እዝነትም ነው በላቸው።!

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُنزِلَتْ عَلَيْنَا آيَةٌ مِّنَ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. ቁርአንም በተነበበ ጊዜ፣ እርሱን አዳምጡ፤ ጸጥም በሉ፤ (ኢማሙ የግዴታ ሰላቶችን በሚያሰግድበት ጊዜ፣ ከፋቲሐ ምዕራፍ ውጪ ያሉትን ምዕራፎች ሲቀራና የጁሙዓ ዕለት የሚደረገውን ኹጥባ ጸጥ ብሎ ማዳመጥ ተገቢ ነው።) ይታዘንላችኋልና።

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُمْ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. ጌታህንም በምስጢር ተዋድቀህና ፈርተህ ከጨክነት በታችም በኾነ ቃል በጧትም፣ በማታም አውሳው፤ ከዘንጊዎቹም አትኹን።

وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصْصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْعَظْلِينَ ﴿٢٠٥﴾

206. እነዚያ ጌታህ ዘንድ ያሉት (መላዕክት) እርሱን ከማምለክ አይኮሩም፤ ያወድሱታልም፤ ለርሱም ብቻ ይሰግዳሉ።

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَحْسِبُونَ لَهُمْ لَسَادٌ ﴿٢٠٦﴾

1. አነስ (ረ.ዐ) እንደዘገቡት፣ «የመካ ሕዝቦች (ቁረይሾች) የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ተገምራትን ያሳዩዋቸው ዘንድ ጠየቁቸው። እሳቸውም የጨረቃ መሰንጠቅን አሳዩዋቸው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 8፣ አል-አንፋል
(በጦርነት ስለሚገኝ ንብረት የሚያወሳ ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

1. (ሙሃመድ ሆይ!) በጦርነት ስለሚገኝ ገንዘብ-ንብረት ይጠይቁሃል፤ የምርኮ ገንዘብ-ንብረት የአላህና የመልዕክተኛው ናቸው፤ ስለዚህ አላህን ፍሩ፤ በመካከላችሁ ያለችውንም ሁኔታ አሳምሩ፤ አማኞችም እንደኾናችሁ አላህንና መልዕክተኛውን (ሙሀመድን) ታዘዙ በላቸው።

2. ፍጹም ምዕመናን፣ እነዚያ አላህ በተወሳ ጊዜ ልቦቻቸው የሚፈሩት፣ በነሱም ላይ አንቀጾቻችን (ይህ ቁርአን) በተነበቡ ጊዜ እምነትን የሚጨምሩላቸው፣ በጌታቸውም ላይ ብቻ የሚመኩት ናቸው።

3. እነዚያ ሶላትን ደንቡን አሟልተው የሚሰግዱ፣ ከሰጠናቸውም ሲላይ የሚለግሱ ናቸው።

4. እነዚያ በእውነት አማኞች እነሱ ብቻ ናቸው። ለነሱ በጌታቸው ዘንድ ደረጃዎች፣ ምህረትና የከበረ ሲላይም (ጀነት) አላቸው።

5. (ይህ የተማረከ-ገንዘብ ክፍያ የከፈሉ ሰው መጥላት) ከምዕመናን ከፈሉ የጠሉ ሲኾኑ፣ ጌታህ ከቤትህ በእውነት ላይ ኾነህ እንዳወጣህ ነው።

6. እነርሱ እያዩ ወደሞት እንደሚነዱ ኾነው በእውነቱ ነገር (በመጋደል ግዴታነት) ከተገለጸላቸው በኋላ ይከራከሩሃል።

7. (ምዕመናን ሆይ) አላህም ከሁለቱ ጭፍሮች (ከቀረይሽ ሲራራና ከጦረኛዋ) አንደኛዋን እርሷ ለናንተ ናት ሲል

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ
وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ
بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا
رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٤﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٥﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا
يُسَافِرُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

وَإِذْ يَبْعُدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَيْنِ
أَنَّهَا لَكُمْ وَتُودُونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ

ተስፋ በሰጣችሁ ጊዜ፤ የሀይል ባለቤት ያልኾነችውም (ጎጋዴይቱ) ለናንተ ልትኾን በወደዳችሁ ጊዜ አላህም በተስፋ ቃላቱ እውነትን ማረጋገጡን ሊገልፅና የከላዲዎችንም መጨረሻ ሊቆርጥ በሻ ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)።

الشَّوْكَةَ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

8. (ይህንንም ያደረገው) አጋሪዎቹ ቢጠሉም እውነቱን ሊያረጋግጥ ክህደትንም ሊያጠፋ ነው።

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

9. ከጌታችሁ እርዳታን በፈለጋችሁ ጊዜ፤ እኔ በሺህ መላዕክት ተከታታዮች ሲኾኑ እረዳችኋለሁ ሲል ለናንተ የተቀበላችሁን (አስታውሱ)።

إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبِّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُبِدِّكُمْ بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿٩﴾

10. አላህም (ይህንን እርዳታ) ለብስራትና ልቦቻችሁ በርሱ ሊረከቡት እንጂ ለሌላ አላደረገውም፤ ድልም መንሳት ከአላህ ዘንድ እንጂ ከሌላ አይደለም፤ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

11. ክርሱ በኾነው ጸጥታ (በጦር ግንባር) በእንቅልፍ፣ በሽፈናችሁና ውሃውንም በርሱ ሊያጠራችሁ፤ የሰይጣንንም ጉትጎታ ከናንተ ሊያስወግድላችሁ፤ ልቦቻችሁንም (በትዕግስት) ሊያጠነክርላችሁ፤ በርሱም ጫማዎችን (በአሸዋው ላይ) ሊያደላድልላችሁ፤ በናንተ ላይ ከሰማይ ባወረደላችሁ ጊዜ (አስታውሱ)።

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

12. ጌታህ ወደ መላዕክቱ፡-እኔ (በእርዳታዬ) ከናንተ ጋር ነኝና እነዚያን ያመኑትን አዕናኑ፤ በነዚያ በካዱት ልቦች ውስጥ ፍርሃትን በእርግጥ እጥላለሁ፤ ከአንገቶችም በላይ (ራሶችን) ምቱ፤ ከነሱም የቅርንጫፎችን መለያ (የአካላት መለያያ ቦታዎችን) ሁሉ ምቱ፤ ሲል ያወረደውን (አስታውሱ)።

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلِقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

13. ይህ (ቅጣት) እነርሱ አላህንና መልዕክተኛውን ስለተቃወሙ ነው፤ አላህንና መልዕክተኛውንም የሚቃወም ሁሉ አላህ ቅጣቱ ብርቱ ነው።

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾

14. ይኸችሁ (ቅጣታችሁ ነው) ቅመሱትም፤ ለከላዲዎችም የእሳት ቅጣት በእርግጥ አለባቸው።

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾

15. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያን የካዱትን ሰዎች (ለጦር) ሲጓዙ ባገኛችኋቸው ጊዜ ጀርባዎችን አታዙሩላቸው።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَزَحِّفُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ بَارِئٌ

16. ያን ጊዜም ለግድያ ለመዘዋወር ወይም ወደ ሠራዊት ለመቀላቀል ሳይኾን ጀርባውን የሚያዘርላቸው ሰው ከአላህ በኾነ ቁጣ በእርግጥ ተመለስ፤ መኖሪያውም ገሀንም ናት፤ መመለሻይቱም ከፋች።

وَمَنْ يُؤَيَّمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَرِّفًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِعَضْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنَّهُ جَهَنَّمَ ۗ وَيَسُّ الْمُنِيرُ ﴿١٦﴾

17. አልገደላችኋቸውም፤ ግን አላህ ገደላቸው፤ (ሙሃመድ ሆይ!) (ጭብጥን ዐፈር) በወረወርክም (በረጨህም) ጊዜ አንተ አልወረወርክም (አረጨህም)፤ ግን አላህ ወረወረ፤ (ወደ ዓይኖቻቸው አደረሰው)፤ ለአማኞችም ክርሱ የኾነን መልካም ጸጋ ለመስጠት (ይህን አደረገ)። አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነውና።

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۗ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۗ وَيَسِّرُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءٌ حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. ይኸችሁ (ዕውነት ነው) አላህም የከላዲዎችን ተንኮል አድካሚ ነው።

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

19. (እናንተ ያላመናችሁ ሆይ!) ፍትሕን (ፍርድን) ብትጠይቁ ፍትሑ በእርግጥ መጥቶላችኋል፤ (ከሀደትንና መዋጋትን) ብትከለክሉም እርሱ ለናንተ የተሻለ ነው፤ (ወደ መጋደል) ብትመለሱም እንመለሳለን፤ ሰራዊታችሁም ብትበዛም እንኳ ከናንተ ምንም አትጠቅማችሁም፤ አላህም ከምዕመናን ጋር ነው።

إِنْ تَسْتَفِينُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ۗ وَإِنْ تَنْهَبُوا فَهِيَ حَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتِكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

20. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህንና መልዕክተኛውን ታዘዙ፤ እናንተም የምትሰሙ ስትኾኑ ክርሱ አትሸሹ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

21. እንደነዚያም እነሱ የማይሰሙ ሲኾኑ ሰማን እንዳሉት አትሁኑ።

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

22. ከተንቀሳቃሾች ሁሉ አላህ ዘንድ መጥፎ ተንከላኞች እነዚያ የማያውቁት፤ ደንቆሮዎቹ፣ ዲዳዎቹ ናቸው።

﴿٢٢﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

23. በውስጣቸውም ደግ መኖሩን አላህ ባወቀ ኖሮ፣ (የመረዳትን፣ የመስማትን) ባሰማቸው ነበር፤ (ደግ የሌለባቸው መኾኑን ሲያውቅ) ባሰማቸውም ኖሮ፣ እነሱ እውነትን የተዉ ኾነው በሸሹ ነበር።

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ لَمَتُّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

24. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! (መልዕክተኛው) ህያው ወደሚያደርጋችሁ እምነት በጠራችሁ ጊዜ፣ ለአላህና ለመልዕክተኛው ታዘዙ፤ አላህም በሰውየውና በልቡ መካከል የሚጋርድ መኾኑን፣ ወደርሱም የምትሰበሰቡ መኾናችሁን እውቁ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُهُ
مُخْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. ከናንተም ውስጥ እነዚያን የበደሉትን ብቻ ለይታ የማትነካን ፈተና ተጠንቀቁ፤ አላህም ቅጣቱ ብርቱ መኾኑን እውቁ።

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ شَكِيدُ الْعُقَابِ ﴿٢٥﴾

26. እናንተም በምድር ላይ የተናቃችሁ ጥቂቶች ኾናችሁ ሳላችሁ፤ ሰዎች ሊነጥቁዎችሁ የምትፈሩ ስትኾኑ ያስጠጋችሁን፤ በእርዳታውም ያበረታችሁን፤ ከመልካሞች ሲሳዩችም ታመስግኑ ዘንድ የሰጣችሁን አስታውሱ።

وَأذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ
فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَفَكُمْ
الْإِنْسَانُ فَتَأْوِيلَكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
بِضُرِيهِمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህንና መልዕክተኛውን አትክዱ፤ አደራዎቻችሁንም እናንተ እያወቃችሁ አትክዱ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁም ፈተና ብቻ መሾናቸውንና አላህም እርሱ ዘንድ ታላቅ ምንዳ ያለው መሾኑን እወቁ።

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا ءَامَؤُلُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ብትፈሩ የእውነት መለያን ብርሃን ያደርግላችኋል፤ ክፉ ስራዎቻችሁንም ከናንተ ላይ ያበስላችኋል፤ ለናንተም ይምራችኋል፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُؤُوا اللَّهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيَكْفُرْ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

30. (ሙሃመድ ሆይ!) እነዚያም የካዱት ሊያስሩህ ወይም ሊገድሉህ ወይም (ከመካከል) ሊያወጡህ ባንተ ላይ በመከሩብህ ጊዜ (አስታውስ)፤ ይመክራሉም አላህም ተንኮላቸውን ይመልስባቸዋል፤ አላህም ከመካሪዎቹ ሁሉ በላይ ነው።

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ
أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَبِمَكْرِ اللَّهِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ الْمَكْرِينِ ﴿٣٠﴾

31. አንቀጾቻችንንም በነሱ ላይ በተነበቡ ጊዜ፤ «በእርግጥ ሰምተናል፤ በሻን ኖሮ የዚህን ብጫ ባልን ነበር፤ ይህ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ጽሑፍ ተረቶች እንጂ ሌላ አይደለም» ይላሉ።

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ
سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا
إِن هَذَا إِلَّا ءَاسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

32. «ይታችን ሆይ! ይህ (ቁርአን) እርሱ ካንተ ዘንድ (የተወረደ) እውነት እንደ ሾነ በኛ ላይ ከሰማይ ድንጋዮችን አዝንብብን ወይም አሳማሚ ቅጣትን አምጣብን» ባሉም ጊዜ (አስታውስ)።

وَإِذْ قَالُوا اٰللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ
الْحَقُّ مِن عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ اثْبِتْنَا
بِعَذَابِ اٰلِيسِرِ ﴿٣٢﴾

33. (ሙሃመድ ሆይ) አላህም አንተ በውስጣቸው እያለህ(ድንጋይ በማዘነብና ባሳማሚ ቅጣት) የሚቀጣቸው አይደለም፤

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

አላህም እነሱ ምህረትን የሚለምኑ ሲኾኑ የሚቀጣቸው አይደለም።

سَتَعْفُوَنَ ﴿٣٣﴾

34. እነሱ ከተከበረው መስጂድ (መስጂደልሐራም) የሚከለክሉ ሲኾኑም፣ አላህ (በሰይፍ) የማይቀጣቸው ለነሱ ምን አላቸው፤ (የቤቱ) ጠባቂዎችም አልነበሩም፤ ጠባቂዎቹ (ክሕደትን) ተጠንቃቂዎቹ እንጂ ሌሎቹ አይደሉም፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُۥٓ إِنِ أَوْلِيَآؤُهُۥٓ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. በቤቱ ዘንድም (በካዕባ) ስግደታቸው፣ ማፏጨትና ማጨብጨብ እንጂ፣ ሌላ አልነበረም፤ ትክዱት በነበራቸውትም ነገር ቅጣትን ቅመሱ (ይባላሉ)።

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءَ وَتَصَدِيَةٌ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. እነዚያ የካዱት ከአላህ መንገድ ሊከለክሉ ገንዘቦቻቸውን ያወጣሉ፤ በእርግጥም ያወጡዎታል፤ ከዚያም በነሱ ላይ ጸጸት ትኾንባቸዋለች፤ ከዚያም ይሸነፋሉ፤ እነዚያም የካዱት ወደ ገሀነም ይሰበሰባሉ።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

37. አላህ መጥፎው (ካሃዲው፣ ጣኦት አምላኪው፣ ኃጢአት ሰሪው) ከመልካሙ (በኢስላማዊ እምነት ያመነና ትክክለኛ ተግባርን የፈጸመ) ሊለይ፣ መጥፎውንም ከፊሉን በከፊሉ ላይ ሊያደርግና ባንድ ላይ ሊያነባብረው በገሀነም ውስጥም ሊያደርገው (ይሰበሰባሉ)፤ እነዚያ እነሱ ከላሪዎቹ ናቸው።

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. ለነዚያ ለካዱት በላቸው፡- ቢከለክሉ ለነሱ በእርግጥ ያለፈውን (ሰራ) ምሕረት ይደረግላቸዋል፤ (ወደ መጋደል) ቢመለሱም (እናጠፋቸዋለን)፤ የቀድሞዎቹ ሕዝቦች ልማድ በእርግጥ አልፋለችና።

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يُعْذِرُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

39. ሁከትም እስከማትገኝ፤ ሃይማኖትም ሁሉ ለአላህ ብቻ እስከሚኾን ድረስ ተጋደሏቸው፤ ቢከለከሉም አላህ የሚሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።!

وَقَلِيلُهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونُ فِئْتَةٌ
وَيَكُونُ الَّذِينَ كُفُّوا بِاللهِ فِائِبَاتٍ
أَنْتَهُوَ فِائِبَاتٍ اللهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. (ከእምነት) ቢዘሩም አላህ ረዳታችሁ (ጠባቂያችሁ፤ አሳዳሪያችሁ) መኾኑን ዕውቁ፤ (እርሱ) ምን ያምር ጠባቂ! ምን ያምርም ረዳት!

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمُوا أَنَّ اللهَ مَوْلَانِكُمْ
نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ነፍሴ በእጁ በሆነው ጌታ እምላለሁ! የመርዮም ልጅ (ዲሳ ዐ.ሰ) በናንተ ላይ ፍትሐዊ መሪ ሆኖ ይወርዳል፤ መስቀልንም ይሰብራል፤ አሳማዎችን ይገድላል፤ ጂዝያን (ሙስሊም ያልሆኑ ወገኖች ለሙስሊም መንግስታት የሚሰጡት የመኖሪያ ግብርን) ያጠፋል፤ ገንዘብን የሚቀበል አንድም ድሃ እስከማይኖር ድረስ ገንዘብ ይበረክታል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

41. ከማንኛውም ነገር በጦርነት (ከከሐዲዎች) የወሰዳችሁት ንብረት አንድ አምስተኛው፤ ለአላህና ለመልዕክተኛው፤ (ለነቢዩ) የዝምድና ባለቤቶችም፤ ለየተሞችም፤ ለምስኪኖችም፤ ለመንገደኛም የተገባ መኾኑን እወቁ፤ በአላህና በዚያም እውነትና ውሸት በተለየበት ቀን፤ ሁለቱ ጭፍሮች በተገናኙበት (በበድር) ቀን በባሪያችን ላይ ባወረድነው የምታምኑ እንደኾናችሁ (ይህንን ዕውቁ)፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

42. እናንተ በቅርቤቱ ዳርቻ (ከሸለቆው ወደ መዲና) ኾናችሁ፤ እነርሱም በሩቁቱ ዳርቻ ኾነው፤ የነጋዴዎቹም ጭፍራ ከናንተ በታች ሲኾኑ በሰፈራችሁ ጊዜ፤ (ያደረግንላችሁን አስታውሱ)፤ በተቃጠራችሁም ኖሮ፤ በቀጠሮው በተለያዩችሁ ነበር፤ ግን አላህ ሊሰራው የሚገባውን ነገር ሊፈፅም፤ የሚጠፋ ሰው ከአስረጅ በኋላ እንዲጠፋ፤ ሕያው የሚኾንም ሰው ከአስረጅ በኋላ ሕያው እንዲኾን (ያለቀጠሮ አጋጠማችሁ)፤ አላህም በእርግጥ ሰሚ ዐዋቂ ነው።

43. (ሙሃመድ ሆይ) አላህ በሕልምህ እነሱን ጥቂት አድርጎ ባሳየህ ጊዜ (አስታውሱ)፤ እነሱን ብዙ አድርጎ ባሳየህም ኖሮ በፈራችሁና በነገሩ በተጨቃጨቃችሁ ነበር፤ ግን አላህ አዳናችሁ፤ እርሱ በደረቶች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

44. አላህም ሊሰራው የሚገባን ነገር ይፈጽም ዘንድ በተጋጠማችሁ ጊዜ (በበድር ዘመቻ ከጣኦት አምላኪዎቹ ጋር) እነርሱን በዓይኖቻችሁ ጥቂት አድርጎ ያሳያችሁንና በዓይኖቻቸውም ላይ

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفَاؤُلِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَأَيْتُمْ كَثِيرًا لَفَهِشْتُمْ وَلَئِن نَّرَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَالْكَفَرِ اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُمْ عَلَيْهِ يُدَاتِ الضُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَيْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّكُمُ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا

ያላነሳችሁን (አስታውሱ) ነገሮቹም ሁሉ ወደ አላህ ብቻ ይመለሳሉ።

كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

45. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ሰራዊትን በገጠማችሁ ጊዜ እርጉ፤ (መክቱ)፤ አላህንም በብዙ አውሱ፤ በእርግጥ ትድናላችሁና።

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قَاتِلْتُمُ فِتْنَةً فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

46. አላህንና መልዕክተኛውንም ታዘዙ፤ አትጨቃጨቁም፤ ትፈራላችሁና፤ ሃይላችሁም ትኼዳለችና፤ ታገሱም፤ አላህ ከትዕግስተኞች ጋር ነውና።

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَعَوْا فَنَفْسُكُمُ وَأَنْفُسُكُمْ وَأَصِيرُوا إِنَّا لَأَلَمُّ الْضَالِّينَ ﴿٤٦﴾

47. እንደነዚያ ለትዕቢትና ለሰዎች ይዩልኝ ሲሉ ከአላህም መንገድ ለማገድ ከአገራቸው እንደወጡት አትኹኑ፤ አላህም በሚሰሩት ሁሉ (በዕውቀቱ) ከባቢ ነው።

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

48. ሰይጣንም ስራዎቻቸውን ለነርሱ ባሳመረላቸውና ዛሬ ለናንተ ከሰዎች አሸናፊ የላችሁም፤ እኔም ለናንተ ረዳት (፣ጠባቂ፣ጎረቤት) ነኝ ባለ ጊዜም (አስታውስ)፤ ሁለቱ ጭፍሮችም በተያዩ ጊዜ፤ ወደጎላው አፈገፈገ፤ እኔ ከናንተ ገጹህ ነኝ፤ እኔ እናንተ የማታዩትን አያለሁ፤ እኔ አላህን አፈራለሁ፤ አላህም ቅጣተ ብርቱ ነው አላቸውም።

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآءَ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

49. መናፍቃንና እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸው፤ «እነዚህን (ሙስሊሞች) ሃይማኖታቸው አታለላቸው» ባሉ ጊዜ (አስታውስ)፤ በአላህም ላይ የሚጠጋ (ያሸንፋል)፤ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ عَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

50. እነዚያንም የካዱትን መላዕክት ፊቶቻቸውንና ጀርባዎቻቸውን እየመቱ «የቃጠሎንም ስቃይ ቅመሱ» (እያሉ) በሚገድሏቸው ጊዜ ብታይ ኖሮ፣ (አስደንጋጭን ነገር ታይ ነበር)።

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَٰمَلْتِكُمْ أَوْ يَصْرُؤُنَّ وَجُوهَهُمْ
وَأَدْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

51. ይህ እጆቻችሁ ባስቀደሙት ምክንያት፣ አላህም ለባሮቹ በዳይ ባለመኾኑ ነው (ይባላሉ)።

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ
اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

52. (የነዚያ ልማድ) እንደ ፈርዖን ቤተሰብና እንደነዚያም ከነሱ በፊት እንደ ነበሩት ልማድ ነው፤ በአላህ አንቀጾች ካዱ፤ አላህም በሀጢአቶቻቸው ያዛቸው፤ አላህ ንይልኛ ቅጣተ ብርቱ ነውና።

كَذَّٰبٍ ؕ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ
اللَّهُ يَذُنُّوهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

53. ይህ (ቅጣት) አላህ በሕዝቦች ላይ የለገሰውን ጸጋ፣ በነፍሶቻቸው ያለውን ነገር እስከሚለውጡ ድረስ የማይለውጥ በመኾኑ ምክንያት ነው፤ አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
أَنعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ
وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. እንደ ፈርዖን ቤተሰቦችና እንደነዚያም ከነሱ በፊት እንደ ነበሩት ልማድ (እስከሚለውጡ ድረስ አይለውጥባቸውም)፤ በጌታቸው ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) አስተባባሉና በሀጢአቶቻቸው አጠፋናቸው፤ የፈርዖንንም ቤተሰቦች አሰጠምናቸው፤ ሁሉም በዳሮች ነበሩም።

كَذَّٰبٍ ؕ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
فَآهَلِكُنَّهُمْ يَذُنُّوهُمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ
فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

55. ከሚንቀሳቀሱ እንስሳዎች ሁሉ አላህ ዘንድ ይበልጥ ክፉዎቹ እነዚያ ዘወትር የካዱት ናቸው፤ ስለዚህ እነሱ አያምኑም።

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

56. እነዚያ ከነሱ ቃል ኪዳን የያዝከባቸው፣ ከዚያም በየጊዜው ቃል ኪዳናቸውን የሚያፈርሱ ናቸው፤ እነሱም አይጠነቀቁም።

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا
يَنْقُونَ ﴿٥٦﴾

57. (ሙሃመድ ሆይ) በጦርም ላይ ብታገኛቸው፤ በነርሱ ቅጣት ምክንያት (ሌሎቹ ከሐዲዎች) ይገሰጹ ዘንድ ከጎረቤቶቻቸው ያሉትን በትንባቸው።

فَمَا تَشْفَقَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِمْ مَن خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. (ሙሃመድ ሆይ!) ከሕዝቦችም ክዳትን ብትፈራ (የኪዳኑን መፍረስ በማወቅ)፤ በመተካካል ላይ ኾናችሁ (የኪዳኑን መፍረስ አስታውቀላችሁ) ኪዳናቸውን ወደነሱ ጣልላቸው፤ አላህ ከዳተኞችን አይወደምና።

وَأِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَأِنذِرْهُمُ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ﴿٥٨﴾

59. እነዚያም የካዳት ከአላህ ቅጣት ያመለጡ መኾናቸውን አያስቡ፤ እነሱ አያቅቱምና።

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يَعْرِضُونَ ﴿٥٩﴾

60. ለነሱም ከማንኛውም ሀይልና (ታንኮች፣ የጦር አውሮፕላኖች፣ ሚሳይሎች፣ ወዘተ) ከታጀቡ ፈረሶችም የቻላችሁትን ሁሉ በርሱ የአላህን ጠላትና ጠላታችሁን ሌሎችንም ከነርሱ በቀር ያሉትን የማታውቋቸውን አላህ የሚያውቃቸውን (መናፍቃን) የምታሸብሩበት ስትኾኑ አዘጋጁላቸው። ከማንኛውም ነገር በአላህ መንገድ የምትለግሱትም ምንዳው ወደናንተ በሙሉ ይሰጣል፤ እናንተም አትበደሉም።

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِن قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ وَعَدُّوا لِلَّهِ وَعَدُّوكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا يَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٦٠﴾

61. ወደ ዕርቅም ቢያዘነብሉ ወደ እርሷ አዘገብል፤ በአላህም ላይ ተጠጋ፤ እነሆ እርሱ ሰሚ ዐዋቂ ነውና።

وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

62. ሊያታልሉህም ቢፈልጉ አላህ በቂህ ነው፤ እርሱ ያ በእርዳታውና በምዕመናን ያበረታህ ነው።

وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصْرِهِ ۚ وَإِلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

63. በልቦቻቸውም መካከል ያስማማ ነው፤ በምድር ያለውን ሁሉ (ሀብት) በለገስክ ኖሮ፤ በልቦቻቸው መካከል ባለስማማህ ነበር፤ ግን አላህ በመካከላቸው አስማማ፤ እርሱ አሸናፊ ጥበባኛ ነውና።

وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بِئِكَ قُلُوبِهِمْ ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ

إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾

64. አንተ ነቢዩ ሆይ! አላህ በቂህ ነው፤ ለተከተሉህም ምዕምናን (አላህ በቂያቸው ነው)።

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبِكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

65. አንተ ነቢዩ ሆይ! ምዕመናንን በመዋጋት ላይ አደፋፍራቸው፤ ከናንተ ውስጥ ሃያ ታጋሾች ቢኖሩ ሁለት መቶን ያሸንፋሉ፤ ከናንተም መቶ ቢኖሩ ከነዚያ ከካዱት እነሱ የማያውቁ (ያላመኑ) ሕዝቦች ስለሹኑ ሺህን ያሸንፋሉ፤ (ሃያው፣ ሁለት መቶን፣ መቶው፣ ሺህን ይመክቱ የሚለው በሚቀጥለው አንቀጽ ተሻሻሏል።)

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبْرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾

66. አሁን አላህ ከናንተ ላይ (ስራ) አቀለላላችሁ፤ በናንተ ውስጥም ድክመት መኖሩን ዐወቀ፤ ስለዚህ ከናንተ መቶ ታጋሾች ቢኖሩ ሁለት መቶን ያሸንፋሉ፤ ከናንተም ሺህ ቢኖሩ በአላህ ፈቃድ ሁለት ሺህን ያሸንፋሉ፤ አላህም ከታጋሾቹ ጋር ነው።

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ

وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾

67. ለነቢይ በምድር ላይ እስኪያደክም ድረስ ለርሱ ምርኮኞች ሊኖሩት አይገባም፤ የቅርቢቱን ዓለም ጠፊ ጥቅም ትፈልጋላችሁ፤ አላህም መጨረሻይቱን ይሻል፤ አላህም አሸናፊ ጥበባኛ ነው።

مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُشِخِرَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

68. ከአላህ ያለፈ ፍርድ ባልነበረ ኖሮ፣ በወሰዳችሁት (ቤዛ) ከባድ ቅጣት በነካችሁ ነበር።

لَوْلَا كَتَبْنَا مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

69. (ከጠላት) የማረካችሁት (ንብረት) የተፈቀደ መልካም ስለሆነ ብሎ፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነው።

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَأَقْبُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

70. አንተ ነቢዩ ሆይ! ከምርኮኞች በእጆቻችሁ ላሉት በላቸው፡- አላህ በልቦቻችሁ ውስጥ በጎን ነገር (እምነትን) ቢያውቅ ከናንተ ከተወሰደባችሁ የተሻለን ይሰጣችኋል፤ ለናንተም ይምራችኋል፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው፡፡

71. (መሃመድ ሆይ!) ሊከዱም ቢፈልጉ ከዚህ በፊት አላህን በእርግጥ ከድተዋል፤ ከነሱም አስመችቶሃል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው፡፡

72. እነዚያ ያመኑና የተሰደዱ፣ በአላህም መንገድ ላይ በጎንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው የታገሉ፣ እነዚያም (ስደተኞቹን) ያስጠጉና የረዱ፣ እነዚያ ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው፤ እነዚያም ያመኑና ያልተሰደዱ፣ እስከሚሰደዱ ድረስ ከነሱምንም ዝምድና የላችሁም፤ በሃይማኖትም እርዳታን ቢፈልጉባችሁ፣ በናንተና በነሱ መካከል ቃል ኪዳን ባላችሁ ሕዝቦች ላይ ካልኾነ በስተቀር በናንተ ላይ መርዳት አለባችሁ፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው፡፡

73. እነዚያም የካዱት ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው፤ (ከምዕመናን መረዳዳትን፣ ከከሐዲያን መቆራረጥን) ባትሰሩት በምድር ላይ ሁከትና ታላቅ ጥፋት ይኾናል፡፡

74. እነዚያም ያመኑና የተሰደዱ፣ በአላህም መንገድ ላይ የታገሉ፣ እነዚያም ያስጠጉና የረዱ፣ እነዚያ እነሱ በእውነት አማኞች ናቸው፤ ለነሱም ምህረትና የከበረ ሲላይ አላቸው፡፡

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبٌ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ ۚ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِيَكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَتَمَّكَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّنْ وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۗ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ ۖ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. እነዚያም በኋላ ያመኑና የተሰደዱ፣ ከናንተም ጋር ቸነው የታገሉ፣ እነዚያ ከናንተው ናቸው፤ የዝምድናዎች ባለቤቶችም በአላህ መጽሐፍ ከፊሎቻቸው በከፊሉ (መውረስ) የተገቡ ናቸው፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَابِرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنكُمْ وَأُولَئِكَ
الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

9ኛው ምዕራፍ፣ አል-ተውባ
(የንስሐ ምዕራፍ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ይህች) ከአላህና ከመልዕክተኛው ወደእነዚያ ቃል ኪዳን ወደ ተጋባችኋቸው አጋሪዎች የምትደርስ ንጽሕና ናት።

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٦﴾

2. በምድር ላይም አራት ወሮችን (ጸጥተኞች ስትኾኑ) ኺዱ፤ እናንተም ከአላህ(ቅጣት)የማታመልጡ መኾናችሁንና አላህም ከሐዲዎችን አዋራጅ መኾኑን ዕወቁ፤ (በሏቸው)።

فَيَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ
مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٧٧﴾

3. (ይህ)ከአላህና ከመልዕክተኛው በታላቁ ሐጅ ቀን የወጣ፤ አላህ ከአጋሪዎቹ ንጽሕ ነው፤ መልዕክተኛውም (እንደዚህ)፤ (ከከህደት) ብትጸጸቱም እርሱ ለናንተ በላጭ ነው፤ (ከእምነት) ብትሸሹም፤ እናንተ አላህን የማታቅቱት መኾናችሁን ዕወቁ፤ በማለት ወደ ሰዎች የሚደርስ ማስታወቂያ ነው፤ (ከዚህ አመት በኋላ ከሃዲ ከዕባን አይገቡንም፤ ራቁቱንም አይዞርም)፤ እነዚያን የካዱትንም በአሳማሚ ቅጣት አብስራቸው።

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ إِنَّا بُنِينَا فَهَوَّ حَيْزٌ
لَكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٧٨﴾

4. ከአጋሪዎቹ እነዚያ ቃል ኪዳን የተጋባችኋቸውና ከዚያም ምንም ያላጎደሉባቸው፤ በናንተ ላይም አንድንም ያልረዱባችሁ ሲቀሩ፤ (እነዚህን) ቃል ኪዳናቸውን እስከ ጊዜያቸው (መጨረሻ) ሙሉላቸው፤ አላህ ጥንቁቆችን ይወዳልና።

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
ثُمَّ لَمْ يَفْضَوْكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ
إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٩﴾

5. የተከበሩትም ወሮች ባለቁ ጊዜ አጋሪዎቹን በአገኛችሁባቸው ስፍራ ግደሉዎቸው፤ ያዙዎቸውም፤ ክበቡዎቸውም፤ ለነሱም (ለመጠባበቅ) በየመንገዱ ተቀመጡ፤ ቢፀፀቱም ሰላትንም በደንቡ ቢሰግዱ፤ ግዴታ ምጽዋትንም ቢሰጡ፤ መንገዳቸውን ልቀቁላቸው። አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።!

فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضِرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

6. ከአጋሪዎችም አንዱ ጥገኝነትን ቢጠይቅ፣ የአላህን ቃል (ቁርአን) ይሰማ ዘንድ አስጠጋው፤ ከዚያም ወደ መጠበቂያው ስፍራ አድርሰው፤ ይህ እነሱ የማያውቁ ህዝቦች በመኾናቸው ነው።

وَإِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ اتَّبِعْهُ مَأْمَنَةً ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

7. ለአጋሪዎቹ አላህ ዘንድና መልዕክተኛው ዘንድ ቃል ኪዳን እንዴት ይኖራቸዋል? እነዚያ በተከበረው መስጊድ (መካ ያለው) ዘንድ ቃል ኪዳን የተጋባኝቷቸው ብቻ (በኒ ዶምራ) ሲቀሩ፣ (እነዚህ) በቃል ኪዳናቸው ለናንተ ቀጥ እስካሉላችሁ ድረስ ለነርሱም ቀጥ በሉላቸው፤ አላህ ጥንቀቆችን ይወዳልና።

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَمُبْتَلٍ ﴿١١﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ከሞቱ በኋላና አቡ-በክር ኸሊፋ ሲሆኑ፣ ከዐረቦች መካከል በአላህ የካደው ሁሉ አላህን ካደ። ዐ.መርም «አቡ-በክር ሆይ! የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ሰዎች ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም እስኪሉ ድረስ እጋደላቸው ዘንድ ታዝዣለሁ። ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም ያለ ሰው ንብረቱንና ሕይወቱን ከኔ ጠብቋል። ሌላው መተሳሰቡ ግን በአላህ ላይ ነው» ብለው፣ ሰዎችን እንዴት ትጋደላለህ?» ሲሉ ጠየቋቸው። አቡ በክርም «በአላህ እምላለሁ! በሰላትና በዘካ መካከል ልዩነት የፈጠረን ሁሉ እዋጋለሁ። በእርግጥ ዘካ ገንዘባዊ ግዴታ ነውና። በአላህ እምላለሁ ለአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ይሰጡት የነበረውን የግመል ማሰሪያ ገመድ እንኳ ቢከለክሉኝ፣ (አሲን) በመከልከላቸው እጋደላቸዋለሁ» አሉ። ዐ.መርም «በአላህ እምላለሁ! በእርግጥ አላህ የአቡ-በክርን ልቦና ለመጋደል እንዳስፋ ከመመልከት በስተቀር ሌላ ነገር አላየሁም። እኔም እሳቸው የወሰኑት ውሳኔ ትክክል መሆኑን አረጋገጥኩ» ሲሉ ተናገሩ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

8. በናንተ ላይ ቢያይሉም በናንተ ውስጥ ዝምድናንና ቃል ኪዳንን የማይጠብቁ ሲኾኑ እንዴት (ቃል ኪዳን ይናገራቸዋል?) በአፎቻቸው ያስወድዷችኋል፤ ልቦቻቸውም እምቢ ይላሉ፤ አብዛኞቻቸውም አመፀኞች ናቸው።

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨﴾

9. በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ጥቂትን ዋጋ ዝቡ፤ ከመንገዱም አንዱ፤ እነርሱ ይሰሩት የነበሩ ስራ ከፋ!

أَشْرَوْا بِبَايَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. በምእመን ነገር፣ ዝምድናንም ኪዳንንም አይጠብቁም፤ እነዚያም እነሱ ወሰን አላፊዎች ናቸው።

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

11. ቢጸጸቱም፣ ሶላትንም ቢሰግዱ፣ ዘካንም ቢሰጡ፣ የሃይማኖት ወንድሞቻችሁ ናቸው፤ ለሚያውቁ ህዝቦችም አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እናብራራለን።

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفُصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

12. ከቃል ኪዳናቸው በኋላ መሐላዎቻቸውን ቢያፈርሱ፣ ሃይማኖታችሁንም ቢያነውሩ፣ የክህደት መሪዎችን (በመካ የቀረይሽ ጣኦት አምላኪዎችን) (ከክህደት) ይከለክሉ ዘንድ ተዋጉዋቸው፤ እነርሱ ቃል ኪዳን የላቸውምና።

وَإِن نَّكُفِّرُوا بَعَدُ عَهْدِهِمْ وَطَعْنَا فِي دِينِكُمْ فَقَبِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ﴿١٢﴾

13. መሐላዎቻቸውን ያፈረሱትን፣ መልዕክተኛውንም ለማውጣት ያሰቡትን ሕዝቦች እነሱ ለመጀመሪያ ጊዜ የጀመሩዋችሁ ሲኾኑ ለምን አትዋጉዋቸውም ትፈሩዋቸዋላችሁን? ምዕመናን እንደ ኾናችሁም አላህ ይበልጥ ልትፈሩት የተገባው ነው።

أَلَا تَقْبَلُونَ قَوْمًا نَّكُفِّرُوا بَعْدُ عَهْدِهِمْ وَطَعْنَا فِي دِينِكُمْ وَأَمْ كَرِهَ الرَّسُولُ أَن يَدْعُوَكُمْ أَوْلًا مَرَّةً أَن تَخْشَوْنَ اللَّهَ فَأَلَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. ተጋደሉዋቸው፤ አላህ በእጃቸችሁ ያስቃያቸዋል፤ ያዋርዳቸዋልም፤ በነሱም

فَتَلُوهُمُ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ

ላይ ይረዳችኋል፤ የምዕመናን ሀዘቦችንም ልቦች ያሸራል።

وَيُخْرِهِمْ وَيَضْرِبُ عَلَيْهِم وَيَسْفِ
صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿٧﴾

15. የልቦቻችሁንም ቁጭት ያስወግዳል፤ አላህም ከሚሻው ሰው ላይ ጸጸትን ይቀበላል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

وَيَذْهَبُ غِيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ
اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ﴿٨﴾

16. እነዚያን ከናንተ ውስጥ የታገሉትንና፤ ከአላህም፤ ከመልዕክተኛውም፤ ከምዕመናንም ሌላ ምስጢረኛ ወዳጅ (የካሃዲና የጣኦት አምላኪ ረዳት፤ አማካሪ) ያልያዙትን አላህ ሳይገልፅ ልትተዉ ታስባላችሁን? አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ
اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَلَمْ
يَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهِۦ وَلَا
الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾

17. ለከላዲዎች በነፍሶቻቸው ላይ በክህደት የሚመሰክሩ ሲኾኑ የአላህን መስጊዶች ሊሰሩ አይገባቸውም፤ እነዚያ ስራዎቻቸው ተበላሹ፤ እነሱም በአላት ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَعْمُرُوْا مَسْجِدَ
اللّٰهِ شَاهِدِيْنَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ
اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ
هُمۡ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠﴾

18. የአላህን መስጊዶች የሚሰራው፤ በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመነ፤ ሶላትንም በደንቡ የሰገደ፤ ግዴታ ምጽዋትንም የሰጠ፤ ከአላህም ሌላ (ማንንም) ያልፈራ ሰው ብቻ ነው፤ እነዚያም ከተመሩት ጭምር መኾናቸው ተረጋገጠ።

اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ
وَاٰتٰى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَحْشَ اِلَّا اللّٰهَ
فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُوْنُوْا مِنْ
الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١﴾

19. ካዕባን ጎብኚዎችን ማጠጣትንና የተከበረውን መስጊድ መስራትን፤ በአላህና በመጨረሻው ቀን እንዳመነና በአላህ መንገድ እንደታገለ ሰው (አምነትና ትግል) አደረጋችሁን? አላህ ዘንድ አይስተካከሉም፤ አላህም በዳዮች ሀዘቦችን አይመራም።

اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا

يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. እነዚያ ያመኑት፣ ከአገራቸውም የተሰደዱት፣ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸውም በአላህ መንገድ ላይ የታገሉት፣ አላህ ዘንድ በደረጃ በጣም የላቁ ናቸው፤ እነዚያም እነሱ ፍላጎታቸውን ያገኙ ናቸው።፤

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ

دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. ጌታቸው ክርሱ በኾነው እዝነትና ውዴታ፣ በገነቶችም ለነሱ በውስጥዋ የማያቋርጥ መጠቀሚያ ያለባት ስትኾን ያበስራቸዋል።

يُبَيِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ

وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ

مُقِيمٌ ﴿٢١﴾

22. በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ (ያበስራቸዋል)፤ አላህ እርሱ ዘንድ ታላቅ ምንዳ አለና።

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ

أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አባቶቻችሁና ወንድሞቻችሁ ክህደትን ከእምነት አብልጠው ቢወዱ ወዳጆች (አጋዦችና

يَتَأَيَّمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنَّ

- 1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡-
- ሀ. «በአላህና በመልዕክተኛው ያመነ፣ ሶላትን የሰገደ፣ የረመዳንን ምያ የሆመ፣ በአላህ መንገድ ላይ ትግል ባያደርግ፣ እንዲሁም በተወለደበት ምድር እንዲያው ቢቀመጥም አላህ ጀነት እንዲያስገባው የማድረግ መብት አለው»። ሶሐቦችም፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ሰዎችን (በዚህ) እናብስራቸውን?» ሲሉ ጠየቁቸው። እሳቸውም፣ «በጀነት ውስጥ አንድ መቶ ደረጃዎች አሉ። እነዚህን ደረጃዎች በአላህ መንገድ ላይ ለሚጋደሉ ሰዎች አላህ አዘጋጅቷቸዋል። በሁለቱ ደረጃዎች መካከል ያለው ልዩነት ልክ በሰማይና በምድር መካከል ያለውን ርቀት የሚያህል ነው። አላህን ከጠየቃችሁ ፊርደውስን ጠይቁት። በእርግጥ ፊርደውስ የጀነት በላጩና ከፍተኛውም ደረጃ ነው።» ሌላ የሐዲሱ አስተላላጊ ሶሐቢይ (ረ.ዐ) ከሐዲሱ ላይ የሚከተለውን አክለዋል። የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል ብዬ አስባለሁ፡- «ከፊርደውስ በላይ እጅግ በጣም ርህራሄ የሆነው የአላህ ዙፋን አለ። ከሰሩም የጀነት ወንዞች ይፈልቃሉ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
- ለ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «ነፍሴ በእጁ በሆነችው ጌታ እምላለሁ! ከሙእሚኖች መካከል ነፍሶቻቸው ከእኔ ኃላ መሆንን የማትወድ ሰዎች ባይኖሩ፣ እንዲሁም እነሱን የማንጉዝበት ነገር የማላገኝ ብሆን ኖሮ፣ በአላህ መንገድ ላይ ከሚደረጉ ትንንሽ የጦር ትግሎች ከመሳተፍ ወደኋላ አልልም ነበር። ነፍሴ በእጁ በሆነች ጌታ እምላለሁ! በእርግጥ በአላህ መንገድ ላይ እየሞትኩ ዳግም ህያው መሆንን፣ አሁንም እየሞትኩ ዳግም ህያው መሆንን በወደድኩ ነበር።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ረዳቶች) አድርጋችሁ አትያዙዋቸው፤ ከናንተም ውስጥ ወዳጅ የሚያደርጋቸው እነዚያ እነሱ በዳዮች ናቸው።

أَسْتَحِبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُم
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. (ሙሃመድ ሆይ):- አባቶቻችሁና ወንዶች ልጆቻችሁ፣ ወንድሞቻችሁም፣ ሚስቶቻችሁም፣ ዘመዶቻችሁም፣ የሰበሰባችኋቸው ሀብቶችም፣ መክሰሩዋን የምትፈሩዋት ንግድም፣ የምትወዷቸው መኖሪያዎችም፣ እናንተ ዘንድ ከአላህና ከመልዕክተኛው፣ በርሱ መንገድም ከመታገል ይበልጥ የተወደዱ እንደኾኑ፣ አላህ ትዕዛዙን እስከሚያመጣ ድረስ ተጠባበቁ በላቸው፤ አላህም አመፀኞች ሕዝቦችን አይመራም።

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ
أَقْرَبْتُمْوهَا وَيَخِرَّةٌ فَتَحْشُونَ
كِسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا
أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

25. አላህም በብዙ ስፍራዎች በእርግጥ ረዳችሁ፤ የሐኑይንም (ዘመቻ) ቀን ብዛታችሁ በአስደነቀቻችሁና ከናንተም ምንም ባልጠቀመቻችሁ ጊዜ ምድርም ከስፋቷ ጋር በጠበቀችሁና ከዚያም ተሸናፊዎች ኾናችሁ በዙፊችሁ ጊዜ (ረዳችሁ)።

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ
أَعْجَبْتُمْ كَرْتَكُمْ فَلَمْ تَقْنِ
عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ
عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
ثُمَّ وَاسْتَمْتُمْ مَدْيَيْنَ ﴿٢٥﴾

26. ከዚያም አላህ እርጋታውን በመልዕክተኛውና በምዕመናኖቹ ላይ አወረደ፤ ያላያችኋቸውንም ሰራዊት አወረደ (መላእካዎችን)፤ እነዚያን የካዱትንም በመገደልና በመማረክ አሰቃየ፤ ይህም የከሐዲያን ፍዳ ነው።

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

27. ከዚያም ከዚህ በኋላ አላህ በሚሻው ሰው ላይ ጸጸትን ይቀበላል፤ አላህም እጅግ መሐሪ አዛኝ ነው።

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

28. እናንተ (በአላህ አንድነትና በመልዕክተኛው ሙሃመድ) ያመናችሁ ሆይ! አጋሪዎች እርኩሶች ብቻ ናችው፤ ከዚህም ዓመታቸው (ዘጠነኛው ዓመተ ሂጅራ) በኋላ የተከበረውን መስጂድ አይቅረቡ፤ ድክነትንም ብትፈሩ አላህ ቢሻ ክቸሮታው በእርግጥ ያከብራችኋል፤ አላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።!

يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. ከነዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ሰዎች እነዚያን በአላህና በመጨረሻው ቀን የማያምኑትን፤ አላህና መልዕክተኛው እርም ያደረጉትንም እርም የማያደርጉትንና እውነተኛውንም ሃይማኖት የማይቀበሉትን እነርሱ የተዋረዱ ኾነው ግብርን በእጆቻቸው እስከሚሰጡ ድረስ ተዋጉዋቸው።

فَقِيلُوا الَّذِينَ لَا بُلُغَ لَهُمْ فِي الْقَوْلِ عَلَى اللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُجْرَمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

30. አይሁድ፣ «ዑዘይር የአላህ ልጅ ነው» አለች፤ ክርስቲያኖችም፣ «አልመሲሕ የአላህ ልጅ ነው አለ»፤ ይህ በአፎቻቸው (የሚናገሩት) ቃላቸው ነው፤ የነዚያን ከነሱ በፊት የካዱትን ሰዎች ቃል ያመሰግናሉ፤ አላህ ያጥፋቸው፤ (ከእውነት) እንዴት ይመለሳሉ (ይርቃሉ)?

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَسَلْنَا لَهُمُ اللَّهُ آتٍ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

31. (ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች) ክርሱ (አላህ) በቀር ሌላ አምላክ የሌለውን አንድን አምላክ ሊገዙ እንጂ፣ ያልታዘዙ ሲኾኑ ሊቃውንታቸውንና መንከሳታቸውን፣ የመርየምን ልጅ አልመሲሕንም ከአላህ

أَتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ዐ) እንዲህ ብለዋል፡- «እናንተ አይሁዳዊያንን እስከምትታገሉ ድረስና አይሁዳዊያን ከጅርባው የሚደበቁበት ቋጥኝ ድንጋይ ሙስሊም ሆይ! እዚህ ከኔ ኋላ አይሁዳዊ ሰው ተደብቋልና ግደለው ብሎ እስኪናገር ድረስ፣ የትንሳኤ ቀን አይከሰትም።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

ሌላ አማልክት አድርገው ያዙ፤ (አላህ) ከሚያጋሩት ሁሉ የጠራ ነው።

لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦١﴾

32. የአላህን ብርሃን በአፍቻቸው ለማጥፋት ይፈልጋሉ፤ አላህም ከሐዲዎች (ይሁዳውያንና ክርስቲያኖች) ቢጠሉም እንኳ ብርሃኑን መሙላትን እንጂ ሌላን አይሻም።

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُسَمِّرَ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٦٢﴾

33. እርሱ ያ አጋሪዎቹ ቢጠሉም፤ መልዕክተኛውን (ሙሐመድን) በቅን መንገድና በእውነተኛ ሃይማኖት (አስላም) ላይ ከሃይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ያደርገው ዘንድ የላከው ነው።

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

34. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! (ይሁዳውያን) ሊቃውንትና ክ(ክርስቲያን) መነኮሳት ብዙዎቹ የሰዎችን ገንዘቦች በውሸት በእርግጥ ይበላሉ፤ ከአላህም መንገድ ያግዳሉ፤ እነዚያንም ወርቅንና ብርን የሚያደልቡትን፤ በአላህም መንገድ ላይ የሚያወጧትን በአሳማሚ ቅጣት አብስራቸው።

يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا بَاطِلًا كَثِيرًا مِنَ الْآخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيُصَدِّقُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٤﴾

35. በርሷ ላይ በገህነም እሳት ውስጥ በሚጋልባትና ግንባርቻቸውም፣ ጎናቻቸውም፣ ጀርባዎቻቸውም በርሷ በሚተኮሱ ቀን (አሳማሚ በሽን ቅጣት አብስራቸው)፤ ይህ ለነፍሶቻችሁ ያደለባችሁት ነው፤ ታደልቡት የነበራችሁትንም ቅመሱ፤ (ይባላሉ)።

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَأَطْرُسُهُمْ هَذَا مَا كَفَرْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٥﴾

36. የወሮች ቁጥር አላህ ዘንድ በአላህ መጽሐፍ ውስጥ ሰማያትንና ምድርን በፈጠረበት ቀን ዐስራ ሁለት ወር ነው፤ ከነሱ አራቱ (1ኛው፣ 7ኛው፣ 11ኛውና 12ኛው) የተከበሩ ናቸው፤ ይህ ቀጥተኛ ውሃይማኖት ነው፤ በነርሱ ውስጥም ነፍሶቻችሁን አትበድሉ፤ አጋሪዎችንም በአንድ ላይ ሽነው እንደሚዋጉዋችሁ በአንድ ላይ ሽናችሁ ተጋደሉዋቸው፤ አላህም ከሚፈሩት ጋር መኾኑን ዕውቁ።

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حَرَمٌ مِمَّا ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَيْمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقْتَلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

37. የአንዱን ወር ክብር ወደ ሌላው ማዘግየት በክህደት ላይ (ክህደትን) መጨመር ብቻ ነው፤ በርሱ እነዚያ የካዱት ሰዎች ይሳሳቱበታል፤ በአንድ ዓመት የተፈቀደ ያደርጉታል፤ በሌላው ዓመትም ያወግዙታል፤ (ይህ) አላህ ያከበራቸውን ወሮች ቁጥር ሊያስተካክሉ አላህም እርም ያደረገውን የተፈቀደ ሊያደርጉ ነው፤ የስራዎቻቸው መጥፎው ለነርሱ ተዋቅቶቸው፤ አላህም ከሓዲያን ሕዝቦችን አይመራም።

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُجَلِّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُؤَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَجْلُؤُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህ መንገድ (ለመታገል) ውጡ በተባላችሁ ጊዜ፤ ወደ ምድር የምትወዘፉት ለእናንተ ምን አላችሁ? የቅርቢቱን ህይወት ከመጨረሻይቱ ይበልጥ ወደዳችሁን? የቅርቢቱም ህይወት ጥቅም በመጨረሻይቱ (አንጻር) ጥቂት እንጂ አይደለም።!

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِيكُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ الْآخِرَةَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٨﴾

1. አነስ ኢብኑ ማሊክ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንኛውም ሰው ከሞተ በኋላ መልካም ነገሮችን ከአላህ ዘንድ ካገኘ በኋላ ወደ ምድር ተመልሶ በምድር ላይ ነገሮችን ማግኘቱ የሚያስደስተው የለም፤ በአላህ መንገድ ላይ መስዋእት ከሆነ ሰው በስተቀር። ይህ ሰው ወደ ምድር ተመልሶ በአላህ መንገድ ላይ ዳግመኛ መሞቱ ያስደስተዋል።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

39. ለዘመቻ ባትወጡ (አላህ) አሳማሚን ቅጣት ይቀጣችኋል፤ ከናንተ ሌላ የኾኑንም ሕዝቦች ይለውጣል፤ በምንም አትጎዱትም፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

إِلَّا نَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. (ነቢዩን) ባትረዱት፣ እነዚያ የካዱት ሕዝቦች የሁለት (ሰዎች) ሁለተኛ ኾኖ (ከመካ) ባወጡት ጊዜ፣ አላህ በእርግጥ ረድቶታል፤ ሁለቱም (ነቢዩ ሙሃመድና አቡ-በከር) በዋሻው ሳሉ፣ (ነቢዩ ሙሃመድ) ለንደኛው «አትዘን፤ አላህ ከእኛ ጋር ነውና» ባለ ጊዜ፣ አላህም መረጋጋትን በርሱ ላይ አወረደ፤ ባላዎችኋቸውም ሰራዊት አበረታው፤ የነዚያንም የካዱትን ሰዎች ቃል ዝቅተኛ አደረገ፤ የአላህም ቃል ለርሷ ከፍተኛ ናት፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ
أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ
أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا
اللَّهُ مَعَنَا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةَ
اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. ቀላሎችም ከባዶችም ኾናችሁ ዝመቱ፤ በአላህም መንገድ በገንዘቦቻችሁ፣ በነፍሶቻችሁም ታገሉ፤ ይህችሁ የምታውቁ ብትኾኑ ለናንተ በጣም የተሻለ ነው።

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. (የጠራሀባቸው ነገር) ቅርብ ጥቅምና መካከለኛ ጉዞ በኾነ ኖሮ፣ በተከተሉህ ነበር፤ ግን በነሱ ላይ መንገዲቱ ራቀቅባቸው (የተቡክ ዘመቻ)፤ «በቻልንም ኖሮ ከናንተ ጋር በወጣን ነበር» ሲሉ፣ በአላህ ይምላሉ፤ ነፍሶቻቸውን ያጠፋሉ፤ አላህም እነሱ ውሸታሞች መኾናቸውን በእርግጥ ያውቃል።

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّيْفَةُ
وَسَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾

43. አላህ ከአንተ ይቅር አለ፤ (ሙሃመድ ሆይ!) እነዚያ እውነተኛዎቹ ላንተ እስከሚገለፁልህና ውሸታሞቹንም እስከምታውቅ ድረስ ለነርሱ (እንዲቀሩ) ለምን ፈቀድክላቸው?

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ ﴿٤٣﴾

44. እነዚያ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምኑት፣ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው ከመታገላቸው (ለመቅረት) ፈቃድን አይጠይቁም፤ አላህም የሚፈሩትን ዐዋቂ ነው።

لَا يَسْتَنْدِئُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْمُنْفِئِينَ ﴿٤٤﴾

45. ፈቃድን የሚጠይቁ እነዚያ በአላህና በመጨረሻው ቀን የማያምኑት ልቦቻቸውም የተጠራጠሩት ብቻ ናቸው፤ እነሱም በጥርጣሬያቸው ውስጥ ይዋልላሉ።

إِنَّمَا يَسْتَنْدِئُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَزَّابَتْ قُلُوبُهُمْ فَمَهْمُ فِي رَبِّهِمْ يَرْدُّدُونَ ﴿٤٥﴾

46. መውጣትንም ባለቡ ኖሮ ለርሱ ዝግጅትን ባለናዱ ነበር፤ ግን አላህ (ለመውጣት) እንቅስቃሴያቸውን ጠላ፤ (አልሻውም)፤ አሰነፋቸውም፤ ከተቀማጮቹም ጋር (ከሕፃናትና ከሴቶች ጋር) ተቀመጡ ተባሉ።

﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوهُ لِعَدَّةِ اللَّهِ وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾

47. ከእናንተ ጋር በወጡ ኖሮ ጥፋትን እንጂ አይጨምሩላችሁም ነበር፤ ሁከትንም የሚፈልጉላችሁ ሲኾኑ (መጥፎን ነገር በማሰራጨት)፣ በመካከላችሁ (በማሳበቅ) ይቻኮሉ ነበር፤ በናንተም ውስጥ ለነሱ አዳማጮች አሏቸው፤ አላህም በዳዮችን ዐዋቂ ነው።

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَوُا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَنَعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

48. እነርሱ ጠይዎች ሲኾኑ እውነቱ እስከመጣና የአላህም ትዕዛዝ እስከተገለጸ ድረስ፣ ከዚህ በፊት ሁከትን በእርግጥ ፈለጉ፤ ነገሮችንም ሁሉ አገላበጡልህ (መከሩብህ)።

لَقَدْ اتَّبَعُوا الْفِتْنَةَ مِن قَبْلُ وَقَبُلُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾

49. ከነሱም ውስጥ፡- «ለኔ ፍቀድልኝ አትሞክረንም» የሚል ሰው አለ፤ ንቁ በመከራ ውስጥ ወደቁ፤ ገሀነምም ከሐዲዎችን በእርግጥ ከባቢ ናት።

وَمِنْهُمْ مَّن يَكْفُرُ أَقْدَانًا لِئَلَّا يَكْفُرُوا
لِقَوْمِهِمْ إِن يَتُوبُوا
فَلْيَتُوبُوا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَمِنْهُمْ مَّن يَكْفُرُ أَقْدَانًا لِئَلَّا
يَكْفُرُوا لِقَوْمِهِمْ إِن يَتُوبُوا
فَلْيَتُوبُوا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ
بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. (ሙሃመድ ሆይ!) መልካም ነገር ብታገኝህ ታስከፋቸዋለች፤ መከራም ብታገኝህ፤ «ከዚህ በፊት በእርግጥ ጥንቃቄያችንን ይዘናል (አድርገናል)» ይላሉ፤ እነርሱም ተደላቾች ሽነው ይሸሻሉ።

إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فَسَبِّحْهُ
وَمِنْهُمْ مَّن يَكْفُرُ أَقْدَانًا لِئَلَّا
يَكْفُرُوا لِقَوْمِهِمْ إِن يَتُوبُوا
فَلْيَتُوبُوا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَإِن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ فَمَا
يَكْفُرُوا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ
وَيَكْتُولُوا وَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51. አላህ ለኛ የጻፈልን (ጥቅም) እንጂ ሌላ አይነካንም፤ እርሱ ረዳታችን ነው፤ በአላህ ላይም ምዕመናን ይመኩ በላቸው።

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ
لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَىٰ اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. በኛ ላይ ከሁለቱ መልካሞች (ድል ከመንሳትና ከሰማዕትነት) አንደኛዋን እንጂ ሌላን ትጠባበቃላችሁን? እኛም አላህ ከርሱ በሽነው ቅጣት ወይም በእጆቻችን የሚያጠፋችሁ መሽኑን በናንተ ላይ እንጠባበቃለን፤ ተጠባበቁም፤ እኛ ከናንተ ጋር ተጠባባቂዎች ነንና በላቸው።

قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بِنَاءَ آلِ
إِبْرَاهِيمَ الْحَنَافِيَّةِ فَإِن كُنْتُمْ
تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا
أُمَّةَ مُحَمَّدٍ ﷺ الْخَالِصَةَ
الْحَنِيفِيَّةَ الَّتِي كَانَتْ
عِنْدَ اللَّهِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. ወዳችሁም ሽነ ጠልታችሁ (በአላህ መንገድ ላይ) ለግሱ፤ ከናንተ ተቀባይ የላችሁም፤ እናንተ አመፀኞች ሕዝቦች ናችሁና በላቸው።

قُلْ أَنفُسُكُمْ أَنفُسُكُمْ
فَمَنْ حَمَلَتْهَا فَهُوَ لِذَاتِهَا
وَمَا يَدِينُهَا فَمَا يَشَاءُ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَوَكِّلُونَ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

54. ልግስናዎቻቸውን ከነሱ ተቀባይ የሚያገኙ ከመሆን እነሱ በአላህና በመልዕክተኛው (በሙሀመድ) የካዱ፤ ሰላትንም እነሱ ታካቾች ሽነው በስተቀር የማይሰግዱ፤ እነሱም ጠይቆች

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ
نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ
الصَّلَاةَ

ኾነው በስተቀር የማይሰጡ መኾናቸው እንጂ፣ ሌላ አልከለከላቸውም።!

إِلَّا وَهُمْ كَسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

55. (መሃመድ ሆይ!) ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸውም አይድነቁህ፤ አላህ የሚሻው በቅርቢቱ ሕይወት በነርሱ (በገንዘቦቻቸውና በልጆቻቸው) ሊቀጣቸው፣ ነፍሶቻቸውም እነሱ ከሐዲዎች ኾነው ሊወጡ ብቻ ነው።

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُرْزَقَ أَنفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. እነሱም በእርግጥ ከናንተ ለመኾናቸው በአላህ ይምላሉ፤ እነርሱም ከናንተ አይደሉም፤ ግን እነሱ (አጋሪዎችን ያገኙ እንዳያገኛቸው) የሚፈሩ (መናፍቃን) ሕዝቦች ናቸው።

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾

57. መጠጊያን ወይም ዋሻዎችን ወይም መግቢያን (ቀዳዳ) ባገኙ ኖሮ፣ እነርሱ እየገሰገሱ ወደርሱ በሽሹ ነበር።

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَغْرَبَاتٍ أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٥٧﴾

58. ከነሱም ውስጥ በምጽዋቶች የሚዘልፉ ሰዎች አሉ። ከርሷም (የሚሹትን) ቢሰጡ ይደሰታሉ፤ ከርሷም ባይሰጡ እነሱ ያን ጊዜ ይጠላሉ።

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَخْطُونَ ﴿٥٨﴾

59. እነሱም አላህና መልዕክተኛው የሰጣቸውን በወደዱ፣ አላህም በቂያችን ነው፣አላህ ከችሮታው በእርግጥ ይሰጠናል፣ መልዕክተኛውም (ይሰጠናል)፣ እኛ ወደ አላህ ከጃዮች ነን ባሉ ኖሮ (ለነሱ በተሻላቸው ነበር)።

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በመናፍቃን ላይ ከባድ የሆኑ ሰላቶች የፈጅርና የዲሻእ ሰላቶች ናቸው። (እነዚህ መናፍቃን) በነዚህ የሰላት ወቅቶች ያለውን ምንዳ ቢያውቁ ኖሮ፣ እየተጉተቱም ቢሆን ራሳቸውን(በመስጂድ)ውስጥ ያስገኙ ነበር።»(ቡኻሪ ዘግበውታል)።

60. ግዴታ ዘካ (የሚከፈሉት) ለድኸች፣ ለምስኪኖችም፣ በርሷም ላይ ለሚሰሩ ሰራተኞች፣ ልቦቻቸውም (ኢስላምን) ለሚለማመዱት፣ ጫንቃዎችንም (በባርነት ተገዢዎችን) ነጻ በማውጣት፣ በባለ ዕዳዎችም፣ በአላህ መንገድም በሚሰሩ፣ በመንገደኛም ብቻ ነው፤ ከአላህ የተደነገገች ግዴታ ናት፤ አላህም ዐዋቁ ጥበበኛ ነው።

﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْمَعْلُومِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْفُرُوقِمْ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾

61. ከነሱም (ከመናፍቃን) እነዚያ ነቢዩን የሚያሰቃዩ፣ «እርሱም ጆሮ ነው» (ወራ ሰሚ ነው) የሚሉ አልሉ፤ በላቸው፡- ለናንተ የበሳ (ወራ) ሰሚ ነው፤ በአላህ ያምናል፤ ምዕመናንንም ያምናቸዋል፤ ከናንተም ውስጥ ለእነዚያ ላመኑት እዝነት ነው፤ እነዚያም የአላህን መልዕክተኛ የሚያሰቃዩ ለነሱ አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

﴿ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ قُلُّ أَدْنَىٰ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾

62. አላህንና መልዕክተኛውን ሊያስወድዱ፣ ተገቢያቸው ሲኾን እናንተን ያስወደዱትሁ ዘንድ በአላህ ይምሉላችኋል፤ ምዕመናኖች ቢኾኑ (አላህንና መልዕክተኛውን ያስወድዱ)።

﴿ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَن يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴾

63. አላህንና መልዕክተኛውን የሚከራከር ሰው ለርሱ የገህነም እሳት በውስጧ ዘውታሪ ሲኾን የተገባቸው መኾኑን አያውቁም? ይህ ታላቅ ውርደት ነው።

﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴾

64. መናፍቃን በልቦቻቸው ውስጥ ያለውን ነገር የምትነግራቸው ምዕራፍ በነርሱ ላይ መውረዱን ይፈራሉ፤ አላግጡ አላህ የምትፈሩትን ሁሉ ገላጭ ነው በላቸው።

﴿ يَحْذَرُ الْمُتَنَفِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَخِرُوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ ﴾

65. በእርግጥ ብትጠይቃቸው፡ «እኛ የምንዘባርቅና የምንጫወት ብቻ ነበርን» ይላሉ፤ በአላህና በአንቀጾቹ በመልዕክተኛውም ታላግጡ ነበራችሁን? በላቸው፡፡

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ يَا آللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ سَتَمِرِينَ ﴿١٥﴾

66. አታመካኙ፤ ከእምነታችሁ በኋላ በእርግጥ ካዳችሁ፤ ከናንተ አንዱን ጭፍራ ብንምር (ሌላዋን) ጭፍራ እነሱ ሃጢአተኞች በመኾናቸው እንቀጣለን፡፡

لَا تَعْنَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾

67. መናፍቃንና መናፍቃት ከፊሎቻቸው ከከፊሉ ናቸው፤ በመጥፎ ነገር ያላሉ፤ ከደግሞ ነገር ይከለክላሉ፤ እጆቻቸውንም (ከልግስና) ይሰበስባሉ፤ አላህን ረሱ፤ ስለዚህ (እርሱ) ተዋቸው፤ መናፍቃን አመፀኞቹ እነሱ ናቸው፡፡

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰلسِقُونَ ﴿١٧﴾

68. መናፍቃንንና መናፍቃትን ከሐዲዎችንም አላህ የገሀነምን እላት በውስጧ ዘውታሪዎች ሲኾኑ ቃል ገብቶላቸዋል፤ እርሷ በቂያቸው ናት፤ አላህም ረግሟቸዋል፤ ለነርሱም ዘውታሪ ቅጣት አላቸው፡፡

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١٨﴾

69. እንደነዚያ ከናንተ በፊት እንደ ነበሩት ናችሁ፤ ከናንተ ይበልጥ በሃይል የበረቱ፤ በገንዘቦችም በልጆችም ይበልጥ የበዙ ነበሩ፤ በዕድላቸውም ተጠቀሙ፤ እነዚያም ከናንተ በፊት የነበሩት በዕድላቸው እንደተጠቀሙ በዕድላችሁ ተጠቀማችሁ፤ እንደነዚያም እንደዘባረቁት ዘባረቃችሁ፤ እነዚያ ስራዎቻቸው በቅርቢቱም በመጨረሻይቱም ዓለም

كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ

ተባላሽ፤ እነዚያም ከሳሪዎቹ እነሱ ናቸው።

بَخَلَقْتَهُمْ وَخَضَّمٌ كَالَّذِي
خَاضُوا أَوْلِيَّتِكَ حَطَّتْ
أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾

70. የእነዚያ ከናንተ በፊት የነበሩት፣ የኑሕ ሕዝቦች፣ የዓድና የሰሙድም፣ የኢብራሂምም ሕዝቦች፣ የመድየን ባለቤቶችና የተገልባጮቹም ከተሞች ወሬ አልመጣላቸውምን? መልዕክተኞቻቸው በተአምራት መጣቸው፤ አላህም የሚበድላቸው አልነበረም፤ ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ
وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٦٧﴾

71. ምዕመንና ምዕመናትም ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች (አጋገሮች፣ ጓደኞች፣ ጠባቂዎች) ናቸው፤ በደግ ነገር ያዛሉ፤ ከክፉም ይከለክላሉ፤ ሰላትንም ይሰግዳሉ፤ ዘካንም ይሰጣሉ፤ አላህንና መልዕክተኛውንም ይታዘዛሉ፤ እነዚያን አላህ በእርግጥ ያዝንላቸዋል፤ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

72. አላህ ምዕመናንንና ምዕመናትን ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሰሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ፤ በመኖሪያ ገነቶችም ውስጥ መልካም መኖሪያ ቤቶችን ቃል ገብቶላቸዋል፤ ከአላህም የኾነው ውደታ ከሁሉ የበለጠ ነው፤ ይህ እርሱ ታላቅ እድል ነው።

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي
جَنَّتٍ عَدْنٍ رِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ
أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٩﴾

73. አንተ ነቢዩ ሆይ! ከሐዲዎችንና መናፍቃንን ታገል፤ በነሱም ላይ ጨክን፤ መናፍቃቸውም ገህነም ናት፤ መመለሻይቱም ከፋች።

يَأْتِيهَا النَّيُّ جَهْدَ الْكُفَّارِ
وَالْمُنْفِقِينَ وَأَغْلَطَ عَلَيْهِمْ وَمَا وَدَّعْتَهُمْ
جَهَنَّمَ وَبَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

74. ምንም ያላሉ ለመኾናቸው በአላህ ይምላሉ፤ የከሀደትንም ቃል በእርግጥ አሉ፤ ከኢስላማቸውም በኋላ ካዱ፤ ያላገኙትንም ነገር (ነቢዩን መግደልን) አሰቡ፤ አላህም ከችሮታው መልዕክተኛውም (አንደዚሁ) ያከበራቸው መኾኑን እንጂ ሌላን አልጠሉም፤ ቢጸጸቱም ለነሱ የተሻለ ይኾናል፤ ቢሸሹም አላህ በቅርቡና በመጨረሻይቱ ዓለም አሳማሚን ቅጣት ይቀጣቸዋል፤ ለነሱም በምድር ውስጥ ምንም ወዳጅና ረዳት የላቸውም።

يَجْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أَمَا لَمْ يَتْلُوا وَمَا
نَعَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ
فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ
يَسْتَوَلُوا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

75. ከነሱም «አላህን ከችሮታው ቢሰጠን በእርግጥ እንመጸውታለን (ዘካና ዘካ ያልሆነ ምጽዋት)፤ ከመልካሞቹም በእርግጥ እንኾናለን» ሲል ቃል የተጋባ አልለ።

وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ
آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. ከችሮታውም በሰጣቸው ጊዜ፤ በርሱ ሰሰቱ፤ እነሱ (ኪዳናቸውን) የተዉ ኾነውም ዞሩ።

فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ جَبَلُوا بِهِ
وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

77. አላህንም ቃል የገቡለትን በማፍረሳቸውና ይዋሹትም በነበሩት ምክንያት እስከሚገናኙት ቀን ድረስ ንፍቅናን አስከተላቸው።

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

78. አላህ ምስጢራቸውንና ውይይታቸውን የሚያውቅ መኾኑን፤ አላህም ሩቆችን ሁሉ በጣም ዐዋቂ መኾኑን አያውቁምን?

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ
الْعُيُوبَ ﴿٧٨﴾

79. እነዚያ ከምዕመናን በምጽዋቶች ፈቃደኛ የኾኑትን፣ እነዚያንም የችሎታቸውን ያክል እንጂ የማያገኙትን ሰዎች የሚያነውሩ፣ ከነሱም የሚሳለቁ፣ አላህ ከነሱ ይሳለቅባቸዋል፤ (ይቀጣቸዋል)፤ ለነሱም አላማሚ ቅጣት አላቸው።

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. ለነርሱ ምሕረትን ለምንላቸው፤ ወይም ለነሱ ምሕረትን አትለምንላቸው (እኩል ነው)፤ ለነሱ ሰባ ጊዜ ምሕረትን ብትለምንላቸው፤ አላህ ለነሱ በፍፁም አይምርም፤ ይህ እነርሱ አላህና መልዕክተኛውን በመካዳቸው ነው፤ አላህም አመፀኞች (እምቢተኞች) ሕዝቦችን አያቀናም።

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

81. እነዚያ ከ(ተቡክ) ዘመቻ የቀሩት ከአላህ መልዕክተኛ በኋላ በመቀመጣቸው ተደሰቱ፤ በአላህም መንገድ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው መታገልን ጠሉ፤ በሐሩር አትኪዱ አሉም፤ የገሀነም እሳት ተኳሳነቱ በጣም የበረታ ነው ባላቸው። የሚያውቁ ቢኾኑ ኖሮ፤ (አይቀሩም ነበር)።

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

82. ጥቂትንም ይሳቁ፤ ይሰሩት በነበሩት ዋጋ (ወንጀል) ብዙን ያለቅሳሉ፤

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. ከነሱም ወደ ኾነችው ጭፍራ አላህ ቢመልስህ፤ (ከአንተ ጋር) ለመውጣትም ቢያስፈቅዱህ፡-ከኔ ጋር በፍፁም አትወጡም፤ ከኔም ጋር ጠላትን አትዋጉም፤ እናንተ በመጀመሪያ ጊዜ መቀመጥን ወዳችኋልና፤ ከተቀማጮቹ ጋርም ተቀመጡ፤ ባላቸው።

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. ከነሱም በአንድም በሞተ ሰው ላይ ፈፅሞ (ሙሀመድ) አትስገድ፤ በመቃብሩም ላይ አትቁም፤ እነሱ በአላህና በመልዕክተኛው ክደዋልና፤ እነሱም አመፀኞች ኾነው ሞተዋልና።

وَلَا تَصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا نَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

85. ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸውም አይድነቁህ፤ አላህ የሚሻው በቅርቢቱ ዓለም በነሱ ሊቀጣቸውና ከሐዲዎችም ኾነው ነፍሶቻቸው እንዲወጣ (እንዲሞቱ) ብቻ ነው።

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. በአላህ እመነ፤ ከመልዕክተኛውም ጋር ኾናችሁ ታገሱ፤ በማለት ምዕራፍ በተወረደች ጊዜ፤ ከነሱ የሰፊ ሀብት ባለቤቶች የኾኑ፤ (ለመቅረት) ፈቃድ ይጠይቁሃል፤ ከተቀማጮቹ ጋርም እንሁን ተወን ይሉሃል።

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّلُوقِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. በቤት ከሚቀሩት ጋር መኾናቸውን ወደዱ፤ በልቦቻቸውም ላይ (ዝገት) ታተመባቸው፤ ስለዚህ እነሱ አያውቁም።

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

88. ግን መልዕክተኛው (ሙሀመድ)፤ እነዚያም ከርሱ ጋር ያመነ፤ በገንዘቦቻቸውም በነፍሶቻቸውም ታገሱ፤ እነዚያም መልካሞች ሁሉ ለእሱ ናቸው፤ እነዚያም እነሱ ምኞታቸውን ያገኙ ናቸው።

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. ለእሱም ገነቶችን፤ በሰራቸው ወንዞች የሚፈሉባቸውን በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ አላህ አዘጋጅቶላቸዋል፤ ይህ ታላቅ ማግኘት ነው።

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. ከአዕራቦችም (ከዓረብ አርብቶ አደሮች) ይቅርታ ፈላጊዎቹ ለእሱ እንዲፈቀድላቸው (ወደ አንተ-ወደ ሙሀመድ) መጡ፤ እነዚያ አላህንና መልዕክተኛውን የዋሹትም ተቀመጡ፤ ከእሱ እነዚያን የካዱትን አላማሚ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا

ቅጣት በእርግጥ ይነካቸዋል።

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩١﴾

91. በደካሞች ላይ፣ በበሽተኞችም ላይ፣ በነዚያም የሚያወጡት ገንዘብ በማያገኙት ላይ ለአላህና ለመልዕክተኛው ፍፁም ታዛዥነት ከሹኑ፣ (ባያወጡም) ሃጢአት የለባቸውም፤ በበጎ አድራጊዎች ላይ (የወቀሳ) መንገድ ምንም የለባቸውም፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٢﴾

92. በነዚያም ልትጭናቸው (የሚጭኑበት አጋሰስ ልትሰጣቸው) በመጡህ ጊዜ በርሱ ላይ የምጭናችሁ (አጋሰስ) አላገኝም፤ ያልካቸው ስትሹን የሚያወጡት ገንዘብ ባለማግኘታቸው፣ ለማዘናቸው ዓይኖቻቸው እንባን እያፈሰሱ በዙፋት ላይ (የወቀሳ መንገድ የለባቸውም)።

﴿٩٢﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّأَ لِيَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحَدٌ مَّا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَحْدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٣﴾

93. (የወቀሳ) መንገዱ በነዚያ እነሱ ባለጸጋዎች ሹነው ሳሉ ለመቅረት ፈቃድ በሚጠይቁህ ሰዎች ላይ ብቻ ነው፤ ከቀሪዎቹ (ከቤታቸው) ጋር መሽናቸውን ወደዱ፤ አላህም በልቦቻቸው ላይ አተመባቸው፤ ስለዚህ እነሱ አያውቁም።!

﴿٩٣﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከነቢያት መካከል አንዱ ጦርነት ለማድረግ ተነሳ። ለሕዝቦቹም፣ ሕናንተ መካከል አንዲትን ሴት አግብቶ ከእርሷ ጋር ለማደር እየፈለገ ይህን ፍላጎቱን ሳይፈፅም የቀረ፣ ቤት ከሰራ በኋላ ጣሪያውን ሳይሰራ የቀረና ሴት ፍየል ወይም ግመል ገዝቶ መውለጃዋን የሚጠባበቅ ሰው አይከተሉት፤ አለ። ልክ የዐሱር ሰላት ወቅት ላይ ወይም ለዚህ ወቅት ቀረብ ብሎ እዚያ መንደር ደረሰና ለዐሐይ እንዲህ አላት ፊት ላይ ወይም ላይ አንቺም የታዘዘሽ ነሽ፤ እኔም የታዘዘኩኝ ነኝ። ጌታዬ ሆይ! በኛ ላይ አሲን ያዘልን (አለ)። ሰዎቹ በጠላቶቻቸው ላይ ድል እስኪቀዳጁ ድረስ ከመግባት ታገደች። የነቢዩ ተከታዮች ድልን ከተቀዳጁ በኋላ የምርኮ ንብረቶችን በአንድነት ሰበሰቡ። አሳትም ይህን የምርኮ ንብረት ለማቃጠል መጣ። ነገር ግን አሳቃጠለውም። ይህም ነቢይ፣ ሕናንተ መካከል አንዱ ከምርኮ ንብረት ሰርቋል። ስለዚህ ከአያንዳንዱ ጉሣ (አጆን በመጨበጥ) ቃል ኪዳን ይፈፅም፤ አለ። ከጉሣዎቹ መካከልም የአንድ ሰው እጅ (ከነቢዩ) እጅ ጋር ተጣበቀ። ነቢዩም ስርቆቱ የተፈፀመው ከናንተ ጉሣ ነው። ስለዚህ ሁሉም የጉሣችሁ አባል እጅን በመጨበጥ ቃል ኪዳን ይፈፅምልኝ፤ አለ። የሁለት ወይም የሦስት ሰዎች እጆች ከእጆቹ ጋር ተጣበቁ። እንዲህም አላቸው፣ ሕናንተ ሥርቆት ፈፀማችኋል፤ እነርሱም የከብት ጭንቅላት የሚያህል ወርቅ አወጡና አስቀመጡ። ከዚያም እሳት መጣና አቃጠለው። ከዚህ በኋላ ለእኛ የምርኮ ንብረትን አላህ ፈቀደልን። ደካማ በመሆናችንም አላህ የምርኮ ንብረትን ፈቀደልን።» (ቡ-ኻሪ ዘገበውታል)።

94. ወደአነሱ (ወደ መናፍቃን) በተመለሳችሁ ጊዜ ምክንያታቸውን ያቀርቡላችኋል አታመካች፤ እናንተን ፈጽሞ አናምንም፤ አላህ ከወሬዎቻችሁ በእርግጥ ነግሮናልና አላህም ስራችሁን በእርግጥ ያያል፤ መልዕክተኛውም (እንደዚሁ)፤ ከዚያም ሩቅንና ቅርብን ሁሉ ዐዋቂ ወደ ኾነው (አላህ)ተመለሳላችሁ፤ ወዲያውም ትሰሩት የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል በላቸው።

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَعْبَارِكُمْ وَسِيرَى اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَزِيدُونَ إِلَىٰ عَلَيْهِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. ወደአነሱ በተመለሳችሁ ጊዜ እንድትተዋቸው ለናንተ (ሙስሊሞች) በእርግጥ በአላህ ይምላሉ፤ እነሱንም ተዋቸው፤ እነሱ እርኩሶች ናቸውና፤ ይሰሩትም በነበሩት ዋጋ መኖሪያቸው ገህነም ነው።

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

96. ከአነሱ (ከመናፍቃን) ትወዱላቸው ዘንድ ለናንተ (ለሙስሊሞች) ይምሉላችኋል፤ ከአነሱ ብትወዱም አላህ አመፀኞች ሕዝቦችን አይወድም።

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

97. አዕራቦች በክህደትና በንፍቅና በጣም የበረቱ፤ አላህም በመልዕክተኛው ላይ ያወረደውን ሕግጋት ባለማወቅ የተገቡ ናቸው፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

98. ከአዕራቦችም (በአላህ መንገድ) የሚወጣውን (ገንዘብ) ዕዳ አድርጎ የሚይዝ፤ በናንተም ላይ የጊዜን መገለባበጥ የሚጠባበቅ ሰው አለ፤ በአነሱ ላይ ጥፋቱ ይዘርባቸው፤ አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُبْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبِّصُ بِكُمْ الدَّوَابِرَ عَلَيْهَا دَابْرَةُ السُّوءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. ከአዕራቦችም በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምን፤ የሚሰጣቸውንም (ምፅዋቶች) አላህ ዘንድ መቃረቢያዎችና

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُبْفِقُ

ወደ መልዕክተኛው ጸሎቶች መዳረሻ አድርጎ የሚይዝ ሰው አለ፤ ንቁ! እርሷ ለነሱ በእርግጥ አቃራቢ ናት፤ አላህ በችሮታው ውስጥ (በገንቱ) በእርግጥ ያስገባቸዋል፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

فُرِيَتْ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَاتِ الرَّسُولِ
إِلَّا إِنَّمَا فُرِيَةٌ لَهُمْ سَيَذِلُّهُمُ اللَّهُ فِي
رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٠﴾

100. ከስደተኞቹና ከረዳቶቹም ሲኾኑ፣ የመጀመሪያዎቹ ቀዳሚዎች እነዚያም በበጎ ስራ የተከተሏቸው አላህ ከነሱ ወዲል (ሥራቸውን ተቀብሏል)፤ ከርሱም ወደዋል፤ (በተሰጣቸው ምንዳ ተደስተዋል)፤ በስርቻቸውም ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገንቶች በውስጣቸው ዘለዓለም ነዋሪዎች ሲኾኑ ለነርሱ አዘጋጅቶላቸዋል፤ ይህ ታላቅ ዕድል ነው።

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠١﴾

101. በዙሪያችሁም ካሉት ከዐረብ ዘላኖች [እርብቶ አደሮች] መናፍቃን አሉ፤ ከመዲና ሰዎችም በንፍቅና ላይ በማመፅ የዘወተሩ አሉ፤ (ሙሃመድ ሆይ!) አታውቃቸውም፤ እኛ እናውቃቸዋለን፤ ሁለት ጊዜ (በወቀሳና በመቃብር ስቃይ) እንቀጣቸዋለን፤ ከዚያም ወደታላቅ ቅጣት ይመለሳሉ።

وَمَنْ حَوَّلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا
عَلَى الْبَيْتِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَعَدِ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَى
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٢﴾

102. ሌሎችም በሃጢአቶቻቸው የተናዘዙ (በአጥፊነታቸው ያመኑ)፤ መልካም ስራንና ሌላን መጥፎ ስራ የቀላቀሉ አሉ፤ አላህ ከነሱ ጸጸታቸውን ሊቀበል ይከጀላል፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።!

وَأَخْرَجُوا عَرَفُوا يُذُوبُهُمْ حَلَطُوا
عَمَلًا صَالِحًا وَأَخْرَسْنَا عَسَى اللَّهُ أَنْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٣﴾

1. ሰሙራ ኢብኑ ጁንዳብ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሃይ ሌሊት ሁለት ጉብኚዎች (በሀልጫ) ወደኔ መጡና ከወርቅና ከብር ጡቦች ወደ ተገንባች ከተማ ይዘውኝ ሄዱ። በዚያ ከተማ ውስጥ ከፊል የፊት ገፅታቸው ከዚህ በፊት አይታችሁት የማታውቁት የሆነ ውብ የሆነ፣ ሌላኛው ከፊል ገፅታቸው ደግሞ ከዚህ በፊት አይታችሁት የማታውቁት የሆነ አስቀያሚ የሆነ ሰዎች ይገኛሉ። እነዚህ ሁለት ጉብኚዎች ለእነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች ሃዱና ራሳችሁን እዚያ ወንዝ ውስጥ ንክሩት አሏቸው። ሰዎቹም ራሳቸውን ወንዙ ውስጥ ነክሩና ተመልሰው ወደኛ መጡ። በዚህ ጊዜ ከዚህ በፊት በከፊል ገፅታቸው ላይ የነበረው አስቀያሚ ገፅታ ጠፍቶ በጣም ውብ በሆነ ገፅታ ተለውጦ ነበር። ጉብኚዎቹም (ይህ ዝቅተኛው የጀነት ክፍል ነው፤ ያ ደግሞ ያንተ ቦታ ነው) አሉና (እነዚያ ከፊል ገፅታቸው ውብና አስቀያሚ የሆነው ሰዎች፣ እነዚያ መልካም ከሆኑት

103. (መ-ሃመድ ሆይ) ከገንዘቦቻቸው ስትኾን በርሷ የምታጠራቸውና የምታፋፋቸው የኾነችን ምጽዋት ያዝ፤ ለነሱም ጸልይላቸው፤ ጸሎትህ ለነሱ እርጋታ ነውና አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

حُدِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ
سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

104. አላህ እርሱ ከባሮቹ ንስሐን የሚቀበል፤ ምጽዋቶችንም የሚወስድ መኾኑን፤ አላህም እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ መኾኑን እያውቁም?

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ
عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. (መ-ሃመድ ሆይ!) በላቸውም፤ ስሩ፤ አላህ ስራችሁን በእርግጥ ያያልና፤ መልክተኛውና ምዕመናንም (እንደዚሁ ያያሉ)። ሩቁንና ቅርቡን ሁሉ ዐዋቂ ወደ ኾነውም (አላህ) በእርግጥ ትመለሳላችሁ፤ ትሰሩትም የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል።

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِرَّيَ اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَرُدُونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ
الْقَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنشِرُكُمْ بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

106. ሌሎችም ለአላህ ትዕዛዝ የተቆዩ ሕዝቦች አሉ፤ ወይ ይቀጣቸዋል ወይም ከነሱ ላይ ጸጸትን ይቀበላል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

وَالْآخَرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ
وَإِمَّا يُبُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. እነዚያም (ምዕመናንን) ለመጉዳት፤ ክህደትንም ለማበርታት፤ በምዕመናንም መካከል ለመለያየት ከአሁን በፊት አላህንና መልዕክተኛውን የተዋጋውንም ሰው ለመጠባበቅ መስጂድን የሰሩት (ከነሱ ናቸው)፤ «መልካምን ስራ እንጂ ሌላ አልሻንም» ሲሉም በእርግጥ ይምላሉ፤ አላህም እነሱ በእርግጥ ውሸታሞች መኾናቸውን ይመሰክራል።

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَافًا
وَكَفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَارْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
الْحُسْنَ وَاللَّهُ يُشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

108. በርሱ ውስጥ በፍጹም አትሰገድ፤ ከመጀመሪያ ቀን ይዞ በአላህ ፍራቻ ላይ የተመሰረተው (የቁባ) መስጂድ በውስጡ

لَا نَقَمُ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُتِيَ
عَلَىٰ التَّقْوَىٰ مِنْ أَوْلِيَّيَوْمِ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ

ስራዎቻቸው ጋር መጥፎ ሥራዎችን የደባለቁ ሰዎች ናቸው። ዳሩ ግን አላህ ይቅር ብሏቸዋል። አሉ።» (ቡ-ኻሪ ዘገባውታል)።

ልትሰግድበት ይልቅ የተገባው ነው፤ በሱ ውስጥ መጥራራትን የሚወዱ ወንዶች አሉ፤ አላህም ተጥራሪዎችን ይወዳል።

فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْسِنُونَ أَنْ يَنْظُرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٩﴾

109. አላህን በመፍራትና ውዴታውን በመፈለግ ላይ ግንቡን የመሰረተው ሰው ይበልጣል? ወይስ ጎርፍ በሽረሽረው፤ ለመናድ በተቃረኑ ገደል አፋፍ ላይ ግንቡን የመሰረተውና በርሱ (ይዞት) በገህነም እሳት ውስጥ የወደቀ (ይበልጣል?) አላህም በደለኞች ሕዝቦችን አይመራም።

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ شِقَافٍ جُرُفٍ هَارٍ فَاتَّهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٠﴾

110. ያ የካቡት ግንባቸው ልቦቻቸው (በሞት) ካልተቆራረጡ በቀር በልቦቻቸው ውስጥ የመጠራጠር ምክንያት ከመኾን አይወገድም፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

لَا يَزَالُ يُبَيِّنُ لَهُمُ الَّذِي بَوَّأْتَهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١١﴾

111. አላህ ከምዕመናን ነፍሶቻቸውንና ገንዘቦቻቸውን ገነት ለነሱ ብቻ ያላቸው በመኾን (በዋጋ) ገዛቸው፤ በአላህ መንገድ ላይ ይጋደላሉ፤ ይገድላሉም፤ ይገደላሉም፤ በተውራት በኢንጅልና በቁርአንም (የተነገረውን) ተስፋ በርሱ ላይ አረጋገጠ፤ ከአላህም የበለጠ በኪዳኑ የሚሞላ ማነው? በዚያም በርሱ በተሻሻላቸው በት ሽያጫችሁ ተደሰቱ፤ ይህም እርሱ ታላቅ ዕድል ነው።!

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآتٍ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْسِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ﴾

1. ሀ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ለአንድ በእሱ መንገድ ላይ ለተጋደለ፣ ተጋድሎውን ሲያደርግ ለእሱ (በአላህ) መንገድ ላይ መዋጋትንና የቃሉን ትክክለኛነት እምና ለተዋጋ ሰው ደነትን እንደሚያስገባው ወይም ወደነበረበት መኖሪያው ምንዳውንና ሀብቱን ሊመልሰው ዋስትና ገብቷል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. ጃቢር ኢብኑ ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ በሉሐድ ጦርነት ጊዜ አንድ ሰው ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) መጣና «መስዋዕትነትን ካገኘሁ የት እንደምሆን ሲነገሩኝ ይችላሉ-?» ብሎ ጠየቃቸው። እሳቸውም «ደነት ውስጥ ነዋ» ሲሉ መለሱለት። በእጁ ይዟቸው የነበሩትን የቴምር ፍሬዎች ወረወረና መስዋዕት እስኪሆን ድረስ ተጋደለ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

112. (አነርሱ-አላህ ህይወታቸውን የገዛቸው አማኞች) ተጸጻቺዎች፣ ተገዢዎች፣ አመስጋኞች፣ ጸሚዎች፣ አገንባሾች፣ በግንባር ተደፊዎች፣ በበጎ ስራ አዛዦች፣ ከክፉም ከልካዮች፣ የአላህንም ሕግጋት ጠባቂዎች ናቸው፤ ምዕመናንንም አብስር።¹

التَّائِبُونَ الْعَمِيدُونَ الْحَمِيدُونَ
الْمَنَّحُونَ الرَّكْعُونَ السُّجِدُونَ
الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَنَشِرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

113. ለነበዩና ለነዚያ ላመኑት ለአጋሪዎቹ የዝምድና ባለቤቶች ቢኾኑም እንኳ እነሱ (ከሐዲዎቹ) የእሳት ጓዶች መኾናቸው ከተገለጸላቸው በኋላ ምህረትን ሊለምኑ የሚገባ አልነበረም።

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا
أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٤﴾

114. የኢብራሂምም ለአባቱ ምሕረትን መለመን ለርሱ ገብቶለት ለነበረችው ቃል (ለመሙላት) እንጂ ለሌላ አልነበረም። እርሱም የአላህ ጠላት መኾኑ ለርሱ በተገለጸለት ጊዜ ከርሱ ራቀ፤ (ተወደው)፤ ኢብራሂም በእርግጥ በጣም ርህራሄ ታጋሽ ነውና።

وَمَا كَانَ أَسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ
لِأَيِّهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ
مِنَهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

ሐ. ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «በኒህ ከተገበያየችሁ፣ የከብቶችን ጭራ ከተከተላችሁና በአላህ መንገድ ላይ የሚደረገን ትግል ከተዋችሁ አላህ ወደ ሃይማኖታችሁ እስክትመለሱ ድረስ ውርደትን በላያችሁ ላይ ያንሰራፋባችኋል።» (አቡ ዳውድ ዘግበውታል)።

* በ«ኒህ» መገበያየት ማለት አንድ ሰው ለሌላ ሰው በተወሰነ ዋጋ እቃ ከሸጠ በኋላ፣ ይህንኑ እቃ ከገዢው ላይ በጣም ዝቅ ባለ ዋጋ መልሶ መግዛት ማለት ነው።

1. ስህል ኢብኑ ሰዕድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡- «በሁለቱ መነጋጭላዎቹ [ከንፈሮቹ] መካከልና በሁለቱ እግሮቹ መካከል ላሉት ነገሮች ዋስትና ለሰጠኝ ማንኛውም ሰው እኔ ጀነትን ዋስትና እሰጠዋለሁ።»።

እዚህ ላይ በሁለቱ መነጋጭላዎቹ [ከንፈሮቹ] መካከል ያለው ነገር ምላስ ሲሆን፣ የሐዲሱ ዕንሰ ሀሳብ በምላሱ ክፉ ነገር ያልተናገረና ሰዎችን ያላማ ጀነትን ያገኛል የሚል ሲሆን፣ በሁለት እግሮቹ መካከል የሚለው ደግሞ ብልትን ነው። ይህም በኢሰላም ያልተፈቀደን ግብረ ስጋ ግንኙነት ያልፈጸ ሰው ጀነት የመግባት እድል እንዳለው የሀዲሱ መልዕክት ያስረዳል።

115. አላህም ሕዝቦችን ከአቀናቸው በኋላ የሚጠነቀቁትን (ሰራ) ለነሱ እስከሚገልፀላቸው (እስከሚተውትም) ድረስ ጥፋተኛ የሚያደርግ አይደለም፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمَ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. አላህ የሰማያትና የምድር ንግስና የርሱ ብቻ ነው፤ ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም፤ ለናንተም ክርሱ በቀር ጠባቂም ረዳትም የላችሁም።

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. በነቢዩ፣ በእነዚያም በችግራቱ ጊዜያት (በተቡክ ዘመቻ) ከነሱ የከራሎቹ ልቦች (ለመቅረት) ሊዘነበሉ ከተቃረቡ በኋላ፣ በተከተሉት ስደተኞችና (ሙሃጂሮች-ቤት ንብረታቸውን ጥለው ወደ መዲና የተሰደዱ) ረዳቶች (እንሷሮች-የመዲና ሙስሊሞች) ላይ አላህ በእርግጥ ጸጸታቸውን ተቀበለ፤ ከዚያም ከነሱ ንስሐ መግባታቸውን ተቀበለ፤ እርሱ ለነሱ ርህራሄ አዛኝ ነውና።

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ۚ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. በነዚያም በሦስቱ ሰዎች ላይ (በተቡክ ዘመቻ ላይ ያልተሳተፉት ሰዎችና ጉዳያቸው የአላህን ውሳኔ የጠየቀው) ምድር ከስፋትዋ ጋር በነሱ ላይ እስከ ጠጠበች፣ ነፍሶቻቸውም በርሳቸው ላይ እስከተጠበቡ፣ ከአላህም ወደርሱ ቢኾን እንጂ ሌላ መጠጊያ አለመኖሩን እስከ አረጋገጡ ድረስ፣ በቆዩት ላይ (አላህ ጸጸትን ተቀበለ)። ከዚያም ይጸጸቱ ዘንድ ወደ ጸጸት መራቸው፤ አላህ እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَقُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوْا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

119. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ፤ ከእውነተኞቹም ጋር ኹኑ።!

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

1. (ሀ). ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እውነተኛነት ወደ ትክክለኛ መንገድ ይመራል፡፡ ትክክለኛ መንገድም ወደ

120. ለመዲና ሰዎችና ከአዕራብም በዙሪያቸው ላሉት ሰዎች ከአላህ መልክተኛ ወደጊላ ሊቀሩ፣ ነፍሶቻቸውንም ከነፍሱ አብልጠው ሊወዱ አይገባቸውም ነበር፤ ይህ (ከመቅረት መከልከል) ለነርሱ መልካም ስራ የሚጻፍላቸው ቢኾን እንጂ፣ በአላህ መንገድ ላይ ጥምም፣ ድካምም፣ ረሃብም የማይነካቸው፣ ከሐዲዎችም የሚያስቆጭን ስፍራ የማይረገጡ፣ ከጠላትም የሚጎዳን ነገር (መግደልን መማረክን መዘረፍን) የማያገኙ በመኾናቸው ነው። አላህ የመልካም ሰሪዎችን ምንዳ አያጠፋምና።

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كَيْبَ لَهُمْ بِهِ وَعَمَلٌ صَلَاحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

ጆነት ይመራል። አንድ ሰው እውነትን እየተናገረ ይኖራል፣ እውነተኛ ሰው እስከሚሆን ድረስ። ሀሰተኛነት ወደ መጥፎ ነገር ይመራል። መጥፎ ነገርም ወደ እሳት ይመራል። አንድ ሰው ሀሰትን ይናገራል፣ አላህ ዘንድ ሀሰተኛ ተብሎ እስኪሞት ድረስ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

(ለ). አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የመናፍቅ ሰው መገለጫዎች ሦስት ናቸው። (እነርሱም) በሚናገርበት ጊዜ ይሞሻል። ቃል ኪዳን በገባ ቁጥር ቃል ኪዳኑን ያፈርሳል። ምንም ዓይነት አደራ ቢሰጠው አደራውን ይበላል (ይክዳል)።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሐ. አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በህልሜ ሁለት ሰዎች ወደኔ መጡ እንዲህም አሉ፣ ሆ ሁለት ጉንጮቹ እስከ ጆሮዎቹ ድረስ የሚቀደዱት ሰው ውሽታም የነበረ ሰው ነው። ይህ ሰው ውሽት ይናገራል። ሰዎቹም የእሱ ውሽት ዓለም ላይ እስኪሰራጭ ድረስ ያወራሉ። እሱም የትንሳኤ ቀን እስኪመጣ ድረስ እንዲህ ተደርጎ ይቀጣል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. አቡ ሰዲድ አል-ኹድሪይ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በቅንነት ኢስላምን ለተቀበለ ሰው፣ አላህ የቀድሞዎቹ ወንጀሎቹን በሙሉ ይምርለታል። ከዚያ በጊላ ምንዳዎች መመዝገብ ይጀምራሉ። የሰራቸው መልካም ሰራዎች ምንዳ ከአስር እስከ ሰባት መቶ እጥፍ ሲሄዱ፣ የሰራው መጥፎ ተግባር ምንዳ ግን አላህ እስኪምርለት ድረስ እንዳለ ይቀራል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከመካከላችሁ አንዱ ሃይማኖቱን በደንብ ከተከተለ፣ የሰራቸው መልካም ሰራዎች ምንዳ ከአስር እስከ ሰባት መቶ እጥፍ ሆነው ይሄሉታል። የሰራቸው መጥፎ ሰራዎች ምንዳ ግን እንዳለ ሆኖ ይሳፍባቸዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

121. ትንሽንም ትልቅንም ልግስና አይለግሱም፤ ወንዘንም አያቋርጡም አላህ ይሰሩት ከነበረው የበለጠን ምንዳ ይመነዳቸው ዘንድ ለነሱ የሚጻፍላቸው ቢሆን እንጂ።²

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

122. ምዕመናንም (ከነቢዩ ጋር ካልኾነ) በሙሉ ሊወጡ አይገባም፤ ከነሱ ውስጥ ከየክፍሉ አንዲት ጭፍራ ለምን አትወጣም፤ (ሌሎቹ) ሃይማኖትን እንዲማሩና ወገኖቻቸው ወደነርሱ በተመለሱ ጊዜ እንዲጠነቀቁ ይገስጹባቸው ዘንድ (ለምን አይቀሩም)?

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያን በአቅራቢያችሁ ያሉትን ከሐዲዎች ተዋጉ፤ ከናንተም ብርታትን ያግኙ፤ አላህም ከሚጠነቀቁት ጋር መኾኑን ዕውቁ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

124. ሱራም (ምዕራፍ) በተወረደች ጊዜ ከነሱ (ከመናፍቃን) ውስጥ «ማንኛችሁ ነው? ይህች (ምዕራፍ) እምነትን የጨመረችለት» የሚል ሰው አለ፤ እነዚያ ያመኑትማ፤ የሚደሰቱ ሲኾኑ እምነትን ጨመረችላቸው።

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِۦٓ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. እነዚያም በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸውማ፤ በርክሰታቸው ላይ ርክሰትን ጨመረችላቸው፤ እነሱም ከሐዲዎች ኾነው ሞቱ።

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

126. በየዓመቱ አንድ ወይም ሁለት ጊዜ እነርሱ (በተለያዩ ችግሮች፡- በበሽታ፣ በድርቅ) የሚሞከሩ መኾናቸውን አያዩምን?

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ

ከዚያም አይጸጸቱምን? እነሱም አይገሰጹምን?

لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

127. (እነሱን የምታነሳ) ምዕራፍም የተወረደች ጊዜ፣ «አንድ ሰው ያያችኋልን?» እያሉ ከፊሎቻቸው ወደ ከፊሉ ይመሰክታሉ፤ ከዚያም (ተደብቀው) ይኼዳሉ፤ እነርሱ የማያውቁ ሕዝቦች በመኾናቸው አላህ ልቦቻቸውን አዞረ።

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً تَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٨﴾

128. ከጎሳችሁ የሆነ (በደንብ የምታውቁት)፣ ችግራችሁ በርሱ ላይ ጽኑ የሆነ፣ በናንተ (አምነት) ላይ የሚጓጓ፣ በምዕመናን (ላይ) ርህራሄ፣ አዛኝ የኾነ መልክተኛ (ሙሃመድ) በእርግጥ መጣላችሁ።

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَجِيمٌ ﴿١٢٩﴾

129. (ሙሃመድ ሆይ!) ቢያፈገፍጉም አላህ በቂዬ ነው፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ በርሱ ላይ ተጠጋሁ፤ እርሱም የታላቁ ዐርሽ ጌታ ነው በላቸው።

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٣٠﴾

ምዕራፍ 10፣ ዩኑስ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

1. አ. ለ. ረ. (አሊፍ፣ ላም፣ ራ) (እነዚህ ፊደሎች
ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣
ፍቻቸውን አላህ ብቻ ነው የሚያውቀው)
ይህቺ (ሱራ) ጥበብ ከተመላው መጽሐፍ
(ከቁርአን) አንቀጾች ናት።

2. ሰዎችን አስፈራራ፣ እነዚያንም ያመኑትን
ለነሱ ከጌታቸው ዘንድ መልካም ምንዳ
ያላቸው መኾኑን አብስር በማለት
ከነርሱው ወደ ኾነ አንድ ሰው ራዕይን
ማውረዳችን ለሰዎች ድንቅ ኾነባቸውን?
ከላዲዎቹ፡- «ይህ በእርግጥ ግልጽ
ድግምተኛ ነው» አሉ።

3. ጌታችሁ ያ ሰማያትንና ምድርን
በስድስት ቀናት ውስጥ የፈጠረ አላህ
ነው፤ ከዚያም ነገሩን ሁሉ
የሚያስተናብር ሲኾን፣ ከዐርሹ በላይ
ሆነ (የሱን ክብር በሚስማማ መልኩ)፤
ከርሱ ፈቃድ በኋላ ቢኾን እንጂ፣
አንድም አማላጅ የለም፤ ይሃችሁ አላህ
ጌታችሁ ነውና (እሱን ብቻ) ተገዙት፤
አትገሰጹምን?

4. ሁላችሁም ኾናችሁ መመለሻችሁ
ወደ እርሱ ነው፤ (ይህም) የተረጋገጠ
የአላህ ቃል ኪዳን ነው፤ እርሱ መፍጠርን
ይጀምራል፤ ከዚያም እነዚያን (በአላህ
አንድነት) ያመኑትን እና መልካም
የሰሩትን በትክክል ይመነዳ ዘንድ
ይመልሰዋል፤ እነዚያ የካዱትም፣ ይክዱት
በነበሩት ነገር ለነርሱ ከፈላ ውሃ የኾነ
መጠጥና አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

5. እርሱ ያ ፀሐይን አንጻባራቁ፣ ጨረቃንም
አብራ ያደረገ ነው፤ የዓመታትን ቁጥርና
ሒሳብን ታውቁ ዘንድም እርሱ መስፈሪያዎችን

سُبُوْرَةُ يُوسُفَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيَّةَ أَيُّ الْكَيْبِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى
رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صَدِقٍ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۖ قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا السَّحْرُ

مُبِينٌ ﴿٢﴾

إِنْ رَبُّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى
الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۗ مِمَّنْ شَفَعَ الْإِمٰنِ
بَعْدَ إِذْبِهٖ ذٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ أَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣﴾

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ مِّمَّا
كَانُوا يَكْفُرُوْنَ ﴿٤﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا

(በ28 ሌሊት ማደሪያዎችን) የለካ ነው፤ አላህ ይህንን በአውነት እንጂ (በክንቱ) አልፈጠረውም፤ ለሚያውቁ ህዝቦች እንቀጽችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያብራራል።

6. ሌሊትና ቀን በመተካካታቸው፣ አላህም በሰማያትና በምድር ውስጥ በፈጠረው ሁሉ ለሚጠነቀቁ ሕዝቦች ምልክቶች አሉ።

7. እነዚያ መገናኘታችንን የማይፈሩ፣ ቅርቢቱንም ሕይወት የወደዱ፣ በሷም የረከ፣ እነዚያም እነሱ ከአንቀጽቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ዘንጊዎች የኾኑ።

8. እነዚያ ይሰሩት በነበሩት ምክንያት መኖሪያቸው በእሳት ውስጥ ነው።

9. እነዚያ ያመኑና መልካም ስራዎችን የሰሩ፣ ጌታቸው በእምነታቸው ምክንያት (የገነትን መንገድ) ይመራቸዋል፤ ከስራቸው ወንዞች ይፈሰሳሉ፤ በመጠቀሚያ ገነቶች ውስጥ ይኖራሉ።

10. በርሷም ውስጥ ጸሎታቸው «ጌታችን ሆይ! ጥራት ይገባህ» (ማለት) ነው፤ በርሷ ውስጥ መከባበሪያቸውም ሰላም መባባል ነው፤ የመጨረሻ ፀሎታቸውም ምስጋና ሰጥቶ ጌታ ይሁን (ማለት) ነው።

11. አላህ ለሰዎች ደግን ነገር ለማግኘት እንደ መቻላቸው (አጥፋን ሲሉት) ክፉን ነገር ቢያስቸኩል ኖሮ፣ ጊዜያቸው ወደነሱ በተፈፀመ ነበር (የሕይወታቸው ፍፃሜ በሆነ ነበር)፤ እነዚያንም መገናኘታችንን የማይፈሩትን፣ በጥመታቸው ውስጥ የሚዋልሱ ሲኾኑ እንተዋቸዋለን።

عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ فِي آخِثَانِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٨﴾

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٠﴾

دَعْوَتُهُمْ فِيهَا وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخْرَجُوا دَعْوَتَهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَلَوْ يُعِجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَذُرُّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

12. ሰውንም ጉዳት ባገኘው ጊዜ በጎኑ ላይ ተጋድሞ ወይም ተቀምጦ ወይም ቆሞ ይለምነናል፤ ጉዳቱንም ከሱ ላይ በገለጥንለት ጊዜ ወደ አገኘው ጉዳት እንዳልጠራን ሆኖ ያልፋል፤ እንደዚሁ ለድንበር አላፊዎች ይሰሩት የነበሩት ስራ ተሸለመላቸው (አምሮ ታያቸው)።

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبَيْهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

13. ከናንተ በፊት የነበሩትንም የክፍለ ዘመናት ሰዎች መልዕክተኞቻቸው በማስረጃዎች የመጧቸው ሲኾኑ በበደሉና የማያምኑም በኾኑ ጊዜ በእርግጥ አጠፋናቸው፤ እንደዚሁ ተንኮለኞችን ሕዝቦች እንቀጣለን።

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

14. ከዚያም እንዴት እንደምትሰሩ ልንመለከት ከነሱ በኋላ በምድር ላይ ምትኮች አደረግናችሁ።

ثُمَّ جَعَلْنَاكَم خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

15. አንቀጻቻችንን ግልጽ ኾነው በነርሱ ላይ በተነበቡላቸው ጊዜ፣ እነዚያ መገናኘታችንን የማይፈሩት፤ «ከዚህ ሌላ የሆነን ቁርአን አምጣልን ወይም ለውጠው» ይላሉ። (ሙሃመድ ሆይ!) እኔ ከራሴ በኩል ልለውጠው አይገባኝም፤ ወደኔ የሚወርደውን እንጂ አልከተልም፤ እኔ ከጌታዬ ባምጽ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራለሁ በላቸው።

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتِ بِضُرَّةٍ إِن عَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدَلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَسْبَحُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

16. (ሙሃመድ ሆይ!) አላህ በሻ ኖሮ፣ በናንተ ላይ ባለነበብኩትም፤ (አላህ) እርሱን ባላላወቃችሁም ነበር፤ በናንተም ውስጥ ከርሱ በፊት (ምንም ሳልል) ብዙን ዕድሜ (አርባ ዓመት) በእርግጥ ኖራለሁ፤ አታውቁምን?

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيَّ كُمْ وَلَا أَدْرِكُكُمْ بِهِ فَقَدْ لَسْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

17. በአላህም ላይ እብለትን ከቀጣጠፈ፤ ወይም በአንቀጾቹ (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤ ወዘተ) ከአስተባበሉ፤ ይበልጥ በዳይ ማን ነው? እነሆ አመፀኞች አይድኑም።

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

18. ከአላህም ሌላ የማይገኝባቸውን፤ የማይጠቅማቸውንም ይገዛሉ። «እነዚህም አላህ ዘንድ አማላጆቻችን ናቸው» ይላሉ። አላህን በሰማያትና በምድር ውስጥ የማያውቀው ነገር ኖሮ ትነግሩታላችሁን? በላቸው፤ ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ፤ ላቀም።

وَيَقْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَوُونَ اللَّهَ يَمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحٰنَهُ ۗ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

19. ሰዎችም አንድ ሕዝብ እንጂ፤ ሌላ አልነበሩም፤ ተለዩዩም፤ ከጌታህ ያለፈች ቃልም ባልነበረች ኖሮ በርሱ በሚለዩዩበት ነገር በመካከላቸው በእርግጥ (በቶሎ) በተፈረደ ነበር።፤

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

20. በርሱ ላይም ከጌታው የሆነች ተአምር ለምን አትወረድለትም ይላሉ፤ ሩቅ ነገርም ሁሉ የአላህ ብቻ ነው፤ ተጠባባቂም፤ እኔ ከናንተ ጋር ከሚጠባባቁት ነኝና በላቸው።

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْعَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَيَّ مِن مَّنظَرِي ۗ أَلَمْ نُنظِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. ሰዎችንም ካገኛቸው ጉዳት በኋላ እዝነትን (ዝናብና ምቹትን) ባቀመስናቸው ጊዜ፤ ወዲያውኑ ለነሱ በተአምራታችን

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهْمِمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلْ

1. አቡ ሁረይራ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሁሉም ሕፃን በኢስላም ላይ ሆኖ ይወለዳል። ነገር ግን ወላጆቹ ወደ አይሁዳዊነት ወይም ወደ ክርስትና ወይም ጣኦት አምላኪነት ይቀይሩታል። ይህም ልክ እንደ ከብት ጤንነቱ ሙሉ የሆነ እንስሳ ዓይነት ነው። በዚህ እንስሳ ላይ እንከን ታገኛላችሁን።» (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

(በማላገጥ) ተንኮል ይኖራቸዋል፤ አላህ ቅጣተ ፈጣን ነው፤ መልዕክተኞቻችን (ተጠባባቂዎቹ መለዕክት) የምትመክሩትን ነገር በእርግጥ ይጽፋሉ በላቸው።

22. እርሱ (አላህ) ያ በየብስና በባሕር የሚያስኬዳችሁ ነው፤ በመርከቦችም ውስጥ በሆናችሁና በነርሱም (በተሳፋሪዎቹ) በመልካም ነፋስ በርሷ የተደሰቱ ኾነው (መርከቦቹ) በተንሻለሉ ጊዜ ንይሰኛ ነፋስ ትመጣባታለች፤ ከየስፍራውም ማዕበል ይመጣባቸዋል፤ እነሱም (ለጥፋት) የተከበቡ መሆናቸውን ያረጋግጣሉ፤ (ያን ጊዜ) አላህን ከዚች (ጭንቀት) ብታድነን በእርግጥ ከአመስጋኞቹ እንሆናለን ሲሉ ሃይማኖትን ለርሱ ብቻ ያጠሩ ሆነው ይለምኑታል።

23. በአዳናቸውም ጊዜ፤ እነሱ ወዲውኑ ያለ አግባብ በምድር ላይ ወሰን ያልፋሉ፤ እናንተ ሰዎች ሆይ! ወሰን ማለፋችሁ (ጥፋቱ) በነፍሶቻችሁ ላይ ብቻ ነው፤ (እርሱም) የቅርቢቱ ሕይወት መጠቀሚያ ነው፤ ከዚያም መመለሻችሁ ወደኛ ነው፤ ትሰሩት የነበራችሁትንም ሁሉ እንገራችኋለን።

24. የቅርቢቱ ሕይወት ምሳሌ (ጊዜዋ በማጠርና በመጥፋት) ከሰማይ እንዳወረድነው ውሃ (ዝናብ)፤ በርሱም ሰውና እንስሳዎች ከሚበሉት የምድር በቃይ ተቀላቅሎበት (እንደ ፋፋ) ምድርም ውበተኛን በያዘችና ባጌጠች ጊዜ፤ ባለቤቶቻቸውም በርሷ ላይ እነርሱ ቻዮች መኾናቸውን ባለቤ ጊዜ፤ ትዕዛዛችን ሌሊት ወይም ቀን መጥቶባት ትላንት እንዳልነበረች የታጨደች እንዳደረግናት ብጤ ነው፤ እንደዚሁም ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤ ወዘተ) እናብራራለን።

اللَّهُ اسْرُحْ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا نَمَكُرُونَ ﴿٢١﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِيَمِينِ رِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن آمَجِنَّا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

فَلَمَّا آمَجَنَّهُمْ إِذَاهُمْ يُبْعَثُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بِغَيْبِكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا وَعَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

25. አላህም ወደ ሰላም አገር (ወደ ገነት) ይጠራል፤ የሚሻውንም ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራል።

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٥﴾

26. ለነዚያ መልካም ለሰሩት መልካም ነገር (ሽልማት ይህም ጀነት) እና ጭማሪም (የአላህን ፊት የማየት ክብር) አላቸው፤ ፊቶቻቸውንም ጥቁረትና ውርደት አይሸፍናቸውም፤ እነዚያ የገነት ሰዎች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْمُسْتَىٰ وَزِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٦﴾

27. ለእነዚያም ሃጢአቶችን ለሰሩት የሃጢአቲቱ ቅጣት በብጤዋ አለቻቸው፤ ውርደትም ትሸፍናቸዋለች፤ ለነሱ ከአላህ (ቅጣት) ጠባቂ የላቸውም፤ ፊቶቻቸው ከጨለመ ሌሊት ቁራጮች እንደ ተሸፈኑ ይኾናሉ፤ እነዚያ የእሳት ሰዎች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘለዓለም ነዋሪዎች ናቸው።

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن عَاصِرٍ ۖ كَانَمَا أَغْشِيَتْ وُجُوهَهُمْ ۖ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

28. (ሙሃመድ ሆይ!) ሁሉንም የምንሰበሰባቸውን፤ ከዚያም ለነዚያ ለአጋሩት፤ እናንተም ተጋሪዎችሁም (ጣዖታታችሁ) ስፍራችሁን ያዙ፤ የምንልበትን ተጋሪዎቻቸውም እኛን ትግግዙ አልነበራችሁም የሚሉዎቸው ሲኾኑ በመካከላቸው የምንለይበትን ቀን (አስታውስ)።

وَيَوْمَ تَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَلَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا نَعْبُدُونَ ﴿١٨﴾

29. (ጣዖታቱ፤ ለኛ) ከመገዛታችሁ በእርግጥ ዘንጊዎች ለመኾናችንም፤ በኛና በናንተ መካከል የአላህ መስካሪነት በቃ (ይሏቸዋል)።

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿١٩﴾

30. በዚያ ቀን ነፍስ ሁሉ ያሳለፈችውን ስራ ታውቃለች፤ (አጋሪዎች) ወደ አላህም እውነተኛ ወደ ሆነው ጌታቸው ይመለሳሉ፤ ከነሱም ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር ይጠፋቸዋል።

هَٰذَا لَكَ تَبَلُّؤُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا أَسْأَلَتْ ۖ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَانَهُمْ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٠﴾

31. (ሙሃመድ ሆይ!) ከሰማይና ከምድር ሲሳይን የሚሰጣችሁ ማን ነው? መስሚያዎችንና ማያዎችንስ የፈጠረ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ

ማን ነው? ከሙትም ሕያውን የሚያወጣ፤ ከሕያውም ሙትን የሚያወጣስ ማን ነው? ነገሩን ሁሉ የሚያስተናብርስ ማን ነው? በላቸው፤ «በእርግጥም አላህ ነው» ይሉሃል፤ ታዲያ (ለምን ታጋራላችሁ?) አትፈሩትምን? በላቸው።

أَلَمْ يَخْرُجْ مِنْ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرِ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

32. ይህችሁም እውነተኛ ጌታችሁ አላህ ነው፤ ከእውነትም በኋላ ጥመት እንጂ ሌላ ምን አለ? (ከእውነት) እንዴት ትዞራላችሁ?

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَدَأَ الْحَقُّ إِلَّا الضَّلَالَةَ فَأَنْ تَضَرُّوهُ ﴿٣٢﴾

33. እንደዚሁ የጌታህ ቃል በነዚያ ባመፁት ላይ እነርሱ (በአላህ አንድነትና በሙሃመድ የአላህ መልዕክተኛነት) የማይምኑ መሆናቸው ተረጋገጠ።

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

34. ከምታጋሩዋቸው (ጣዖታት) ውስጥ መፍጠርን የሚጀምር፤ ከዚያም የሚመልሰው አለን? በላቸው፡- አላህ መፍጠርን ይጀምራል (ያልነበረን ያስገኛል)፤ ከዚያም ይመልሰዋል፤ ታዲያ (ከእምነት) እንዴት ትዞራላችሁ? በላቸው።

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ قُلْ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ فَأَنْ تَتُفَكَّرُونَ ﴿٣٤﴾

35. ከምታጋሩዋቸው፤ (ለአላህ ባላጋራ ከምታደርጓቸው ጣዖታት) ወደ እውነት የሚመራ አለን? በላቸው፤ አላህ ወደ እውነቱ ይመራል፤ ወደ እውነት የሚመራው ሊከተሉት የተገባው ነውን? ወይስ ካልተመራ በስተቀር የማይመራው? ለናንተም ምን (አስረጅ) አላችሁ? እንዴት (በውሸት) ትፈርዳላችሁ? በላቸው።

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَأَلَكُمُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

36. አብዛኞቻቸውም ጥርጣሬን እንጂ አይከተሉም፤ ጥርጣሬ ከእውነት ምንም አያብቃቃም፤ አላህ የሚሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا طَئِفًا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

37. ይህም ቁርአን ከአላህ ሌላ (ከሆነ ፍጡር) የተቀጠፈ ሊሆን አይገባውም፤ ግን ያንን ክርሱ በፊት ያለውን (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥና በመጽሐፉ ውስጥ ያለውን የሚዘረዝር በርሱ

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

ጥርጣሬ የሌለበት ሲሆን ከዓለማት ጌታ (የተወረደ) ነው።!

الْعَالِيَيْنَ ﴿٣٧﴾

38. «በእውነትም (ሙሐመድ) ቀጣጠፈው» ይላሉን? ይህ ከሆነ መሰሉን (አንዲት) ሱራ አምጡ፤ ከአላህም ሌላ የቻላችሁትን ሁሉ (ረዳት) ጥሩ፤ እውነተኛች እንደሆናችሁ (ተጋግዛችሁ አምጡ) በላቸው።

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

39. ይልቁንም (ከቁርአን) እውቀቱን ባላደረሱት፤ ፍቺም ገና ባልመጣቸው ነገር አስተባበሉ፤ እንደዚሁ እነዚያ ከነሱ በፊት የነበሩት አስተባብለዋል፤ የበዳዮችም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከት።

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِبُّوا يَعْلَمِيهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

40. ከነርሱም ውስጥ (ወደፊት) በርሱ የሚያምኑ አሉ፤ ከነርሱም በርሱ የማያምኑ አሉ፤ ጌታህም አጥፊዎቹን በጣም ዐዋቂ ነው።

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

41. (ሙሃመድ ሆይ) ቢያስተባብሉህም ለኔ ሥራዬ አለኝ፤ ለናንተም ስራችሁ አላችሁ፤ እናንተ ከምሰራው ነገር ንጹሕ ናችሁ፤ እኔም ከምትሰሩት ነገር ንጹሕ ነኝ በላቸው።

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيحُونَ وَمَا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

42. ከነሱም ወደ አንተ የሚያዳምጡ (እና የማያምኑ) አሉ፤ አንተ ደንቆሮዎችን የማያውቁ ቢኾኑም ታስሰማለህን?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

43. ከእነሱም ወደ አንተ የሚመለከቱ አሉ፤ አንተ (ልብ) ዕውራንን የማያዩ ቢኾኑም ትመራለህን?

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الصُّبْحَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾

1. አቡ-ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድም ነቢይ ተዓምራት ሳይሰጡት የተላከ የለም። ነገር ግን ሰዎች በእሱ ዋስትና ሊያገኙ ወይም ሊያምኑ ይችላሉ። ነገር ግን ለኔ አላህ ወደኔ ያወረደው ራዕይ (ወሕይ) ነው። ነገ በትንሳኤ ቀን ከነርሱ በበለጠ እኔ ብዙ ተከታይ ያለኝ እንድሆን እመኛለሁ።» (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

44. አላህ ሰዎችን ምንም አይበድልም፤ ግን ሰዎች ነፍሶቻቸውን ይበድላሉ።

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. (ከሐዲዎችን) ከቀን አንዲትን ሰዓት እንጂ፤ እንዳልቆዩ መስለው በመካከላቸው የሚተዋወቁ ሲሆኑ በምንሰበሰባቸው ቀን (አስታውስ)። እነዚያ በአላህ መገናኘት ያስተባበሉት፤ በእርግጥ ከሰሩ፤ የተመሩም አልነበሩም።

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً
مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

46. (ሙሃመድ ሆይ!) የዚያንም የምናስፈራራቸውን ክፍሉን (በሕይወትህ) ብናሳይህ፤ (መልካም ነው)፤ ወይም (ሳናሳይህ) ብንገድልህ፤ መመለሻቸው ወደ እኛ ነው፤ ከዚያም አላህ በሚሰሩት ስራ ላይ ዐዋቂ ነው።

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّئَنَّكَ
فَالِئِنَّآ مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا
يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

47. ለሕዝቦችም ሁሉ መልዕክተኛ አላቸው፤ መልዕክተኛውም በመጣ ጊዜ (ሲያስተባብሉ) በመካከላቸው በትክክል ይፈረዳል፤ እነርሱም አይበደሉም።

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ
رَسُولُهُمُ فُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يَظْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. «እውነተኞችም ከሆናችሁ ይህ (የቅጣቱ) ቀጠሮ መቼ ነው?» ይላሉ።

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. (ሙሀመድ ሆይ!) ለራሴ ጉዳትንም ጥቅምንም አላህ ከሻው በስተቀር አልችልም፤ ለሕዝቦች ሁሉ የተወሰነ ጊዜ አላቸው፤ ጊዜያቸው በመጣ ወቅት አንዲትን ሰዓት አይቆዩም፤ አይቀደሙምም በላቸው።

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا
مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
فَلَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. ቅጣቱ በሌሊት ወይም በቀን ቢመጣባችሁ፤ አጋሪዎቹ ከርሱ የሚቻኩሉበት ነገር ምንድን ነው? ንገሩኝ በላቸው።

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ
نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

51. ከዚያም (ቅጣቱ) በወደቀ ጊዜ በርሱ አመናችሁበትን? በእርግጥ በርሱ የምትቻኩሉ የነበራችሁ ስትሆኑ አሁን? (ይባላሉ)።

أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ؕ ءَأَلْكنَ وَقَدْ
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعِجِلُونَ ﴿٥١﴾

52. ከዚያም ለነዚያ ለበደሉት፡- ዘውታሪን ቅጣት ቅመሱ፤ ትሰሩት የነበረችሁትን ዋጋ እንጂ አትመነዱም ይባላሉ።

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

53. (ሙሃመድ ሆይ!) እርሱም (የምታስፈራራሉትን ነገር) እውነት ነውን? (ሲሉ) ይጠይቁሃል፤ አዎን፤ በጌታዬ እምላለሁ፤ እርሱ እውነት ነው፤ እናንተም አምላጮች አይደላችሁም በላቸው።

﴿٥٣﴾ وَيَسْتَعِثُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلِي وَرَبِّي إِنَّهُ لِحَقِّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

54. ለበደላችም ነፍስ ሁሉ በምድር ላይ ያለው ሁሉ ቢኖራት ኖሮ፤ በእርግጥ በተበገኙበት ነበር፤ ቅጣቱንም ባዩ ጊዜ ጸጸትን ይገልጻሉ፤ በመካከላቸውም በትክክል ይፈረዳል፤ እነርሱም አይበደሉም።

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ. وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا أَرَاؤُا الْعَذَابَ وَفُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

55. ንቁ! በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው፤ ንቁ! የአላህ ተስፋ ቃል እርግጥ ነው፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

56. እርሱ ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም፤ ወደ እርሱም ትመለሳላችሁ።

﴿٥٦﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

57. እናንተ ሰዎች ሆይ! ከጌታችሁ ግሳጹ በልቦናችሁ ውስጥም ላለው (የመጠራጠር፤ የድንቁርና፤ የንፍቅናና የሌሎች በሽታዎች) መድሃኒት ለምዕመናንም ብርሃንና እዝነት በእርግጥ መጣችላችሁ።

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. በአላህ ችሮታና በእዝነቱ (ይደሰቱ)፤ በዚህም ምክንያት ይደሰቱ፤ እርሱ ከሚሰበስቡት ሀብት በላጭ ነው፤ በላቸው።

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

59. (ሙሃመድ ሆይ!)፡- አላህ ከሲላይ ለናንተ ያወረደውን ክርሱም እርምና የተፈቀደ ያደረጋችሁትን አያችሁን? በላቸው፤ አላህ (ይህንን) ለናንተ ፈቀደላችሁን? ወይስ በአላህ ላይ ትቀጣጥፋላችሁ? በላቸው።

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾

60. የነዚያም በአላህ ላይ ውሸትን የሚቀጣጥፉ (ሰዎች) በትንሣኤ ቀን (በአላህ) ጥርጣሬያቸው ምንድን ነው? (አይቀጡም ይመስላቸዋል?) አላህ በሰዎች ላይ (ቅጣትን ባለማቻኮል) የልግስና ባለቤት ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ አያመሰግኑም።

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

61. (ሙሐመድ ሆይ!) በማንኛውም ነገር ላይ አትሆንም፤ ከርሱም ከቁርአን አታነብም፤ ማንኛውንም ስራ (አንተም ሰዎቹም) አትሰሩም፤ በገባችሁበት ጊዜ በናንተ ላይ ተጠባባቂዎች ብንሆን እንጂ፤ በምድርም ሆነ በሰማይ የብናኝ ክብደት ያህል ከጌታህ (ዕውቀት) አይርቅም፤ ከዚያም ያነሰ የተለቀም የለም፤ በግልጽ መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ ቢሆን እንጂ።

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُنْفِصُونَ فِيهِ وَمَا يَعْرُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

62. ንቁ! የአላህ ወዳጆች (በአላህ አንድነት የሚያምኑና እሱን ቢደንብ የሚፈሩ) በነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዘኑም።!

إِلَّا إِلَهَ آلِ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَكَّفَهُمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

63. (እነሱም) እነዚያ ያመኑትና ይፈሩት የነበሩ ናቸው።

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

64. ለነሱ በቅርቢቱ ሕይወትም በመጨረሻይቱም ብስራት አላቸው፤ የአላህ ቃላት መለወጥ የላትም፤ ይህ እርሱ ታላቅ ዕድል ነው።?

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

1. አቡ ሰዒድ አል-ኹድሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የአንድ የሞተ ሰው አስክራን በሚገባ ከተዘጋጀና ሰዎች በትኩሻቸው ላይ ሊሸከሙትና አስክራን የመልካም ሰው አስክራን ከሆነ፣ ብቶሎ ውሰዱኝ ይላል። የመጥፎ ሰው አስክራን ከሆነ ግን ወይኔ ነፍሴን ወዴት እየወሰዷት ይሆን?» ይላል። ይህን ንግግርን ከሰው ልጅ በስተቀር በምድር ላይ ያሉ ሁሉ ይሰሙታል። የሰው ልጅ ይህን ቢሰማ ኖሮ፣ ራሱን ይስት ነበር።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
2. (ሀ). አቡ ሀ-ረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «ከብስራቶች በስተቀር ከነብይነት ውስጥ ምንም የቀረ የለም» ሰሐቦችም፣ «ብስራቶቹ ምንድን ናቸው?» ብለው ጠየቁ። እላቸውም «መልካም የሆነ ሕልም ነው።» ብለው አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

65. (ሙሃመድ ሆይ!) ንግግራቸውም (መልዕክተኛው አይደለም ማለታቸው) አያሳዝንህ፤ ኃይል ሁሉ በሙሉ የአላህ ብቻ ነውና፤ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነው።

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

66. ንቁ! በሰማያት ያሉትና በምድርም ያሉት ሁሉ በእርግጥ የአላህ ናቸው፤ እነዚያ ከአላህ ሌላ ተጋሪዎችን የሚጠሩ ምንን ይከተላሉ? ጥርጣሬን እንጂ ሌላ አይከተሉም፤ እነሱም የሚዋሹ እንጂ አይደሉም።

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْعَوْنَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

67. እርሱ ያ ሌሊትን በውስጡ ልታርፉበት (ጨለማ)፤ ቀንንም (ልትሰሩበት) ብርሃን ያደረገላችሁ ነው፤ በዚህ ውስጥ ለሚሰሙ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) አሉ።

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ﴿٦٧﴾

68. (ይሁዳውያን፣ ክርስቲያኖችና ሃይማኖት የለሹ) «አላህ ልጅን ያዘ (ወለደ)» አሉ፤ (ከሚሉት) ጥራት ተገባው፤ እርሱ ተብቃቂ ነው፤ በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ነው፤ እናንተ ዘንድ በዚህ (በምትሉት) ምንም አስረጅ የላችሁም፤ በአላህ ላይ የማታውቁትን ትናገራላችሁን?

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أُنقُلُوهُ عَلٰى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. እነዚያ በአላህ ላይ ውሸትን የሚቀጣጥፉ ፈጽሞ አይድኑም፤ በላቸው።

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

70. (ለነሱ) በቅርቢቱ ዓለም መጠቀም አላቸው፤ ከዚያም መመለሻቸው ወደኛ ነው፤ ከዚያም ይክዱ በነበሩት ምክንያት ብርቱን ቅጣት እናቀምላቸዋለን።

مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

(ለ). አቡ ሁረይራ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.0.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የአንድ በፅኑ አማኝ ሰው ሕልም ከአርባ ስድስቱ የነቢይነት ክፍሎች መካከል አንዱ ነው።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

71. የኑሕንም ወሬ በነሱ ላይ አንብባቸው፤ ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ «ሕዝቦቼ ሆይ! በናንተ ውስጥ ብዙ ጊዜ መቆየቴ፤ በአላህም ተአምራት (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤ ወዘተ) ማስታወሴ፤ በናንተ ላይ የከበደ ቢሆን፤ በአላህ ላይ ተጠግቻለሁ፤ ነገራችሁንም ከምታጋሩዋቸው (ጣዖታት) ጋር ሆናችሁ ቁረጡ፤ ከዚያም ነገራችሁ በናንተ ላይ ድብቅ አይሁን (ግለጹት)፤ ከዚያም (የሻችሁትን) ወደኔ አድርሱ፤ ጊዜም አትስጡኝ (ከምንም አልቆጥራችሁም)»።

72. «ብትሸሹም (አትጎዱኝም) ከምንዳ ምንንም አልለምናችሁምና። ምንዳዬ በአላህ ላይ እንጂ፤ በሌላ ላይ አይደለም፤ ከሙስሊሞች እንደሆንም ታዝዣለሁ»።

73. አስተባብሉትም፤ እርሱንና ከርሱ ጋር የነበሩትንም በታንኳይቱ ውስጥ አዳንናቸው፤ (ለጠፉት) ምትኮችም አደረግናቸው፤ እነዚያንም በአንቀጾቻችን ያስተባብሉትን አሰጠምን፤ የተስፈራራትም ሕዝቦች መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።

74. ከዚያም ከርሱ በኋላ መልዕክተኞችን ወደየሕዝቦቻቸው ላክን፤ በግልጽ ማስረጃዎችም መጣቸው፤ (ከመላካቸው) በፊት በርሱ ባስተባብሉበትም ነገር የሚያምኑ አልሆኑም፤ እንደዚሁ በወሰን አላፊዎች ልቦች ላይ እናትማለን።

75. ከዚያም ከነሱ ኋላ ሙሳንና ሃሩንን ወደ ፈርዖንና ወደ መማክርቱ በተአምራታችን ላክን፤ ኮሩም፤ ትዕቢተኞች ሕዝቦችም ነበሩ።

76. ከኛም ዘንድ እውነቱ በመጣላቸው ጊዜ «ይህ በእርግጥ ግልፅ ድግምት ነው» አሉ።

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَفْقَرُونَ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ عِمَّةً تُمَرُّوا قِصْصًا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٧١﴾

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرٌ أَنْ أَعُودَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْقًا وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَبَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾

77. ሙሳ አለ:- «እውነቱን በመጣላችሁ ጊዜ ድግምተኞች የማይድኑ ሲኾኑ (እርሱ ድግምት ነው) ትላላችሁን? ይህ ድግምት ነው?»

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُونَ ﴿٧٧﴾

78. (እነርሱም) አለ:- «አባቶቻችንን በርሱ ላይ ካገኘንበት ሃይማኖት ልታዘረን፣ ለናንተም በምድር ውስጥ ኩራት (ሹመት) ልትኖራችሁ መጣህብን? እኛም ለናንተ አማኞች አይደለንም»::

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُلْفِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

79. ፈርዖንም:- «ዐዋቂ ድግምተኛን ሁሉ አምጡልኝ» አለ::

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَنْوِينِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

80. ድግምተኞቹም በመጡ ጊዜ ሙሳ ለነርሱ:- «እናንተ የምትጥሉትን ነገር ጣሉ» አላቸው::

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾

81. (ገመዶቻቸውን) በጣሉም ጊዜ ሙሳ አለ:- «ያ በርሱ የመጣችሁበት ነገር ድግምት ነው፤ አላህ በእርግጥ ያፈርሳዋል፤ አላህ የአጥፊዎችን ስራ ፈጽሞ አያበጅምና»::

فَلَمَّا أَلْفَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

82. አላህም ከሐዲዎች ቢጠሉም እውነትን በቃላቱ ያረጋግጣል::

وَبِحَقِّ اللَّهِ الْحَقَّ يَكَلِّمَنِيهِ. وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. ለሙሳም ከፈርዖንና ከሹማምንቶቻቸው ማሰቃየትን ከመፍራት ጋር ከወገኖቹ የኾኑ ጥቂቶች ትውልዶች እንጂ አላመኑሉትም፤ ፈርዖንም በምድር ላይ በእርግጥ የኩራ ነበር፤ እርሱም በእርግጥ ወሰን ካሉት ነበር::

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. ሙሳም አለ:- «ሐዘቦቼ ሆይ በአላህ አምናችሁ እንደ ሆነ በርሱ ላይ ተጠጉ፤ ታዛዦች እንደ ሆናችሁ (በአላህ ላይ ትመካላችሁ)»::

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامَنُومٌ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

85. አሉም፡- «በአላህ ላይ ተጠጋን፤ ጌታችን ሆይ! ለበደለኞች ሕዝቦች መፈተኛ አታድርገን»።

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. «በእዝነትህም ከከሐዲዎች ሕዝቦች አድነን»።

وَنَحْنُ بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. ወደ ሙሳና ወደ ወንድሙ፡- «ለሕዝቦቻችሁ በምስር ቤቶችን ስሩ፤ ቤቶቻችሁንም መስገጃ አድርጉ፤ ሶላትንም በደንቡ ስገዱ»፤ (ለሙሳ) ምዕመናኑም አብስር ስንል ላክን።

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

88. ሙሳም አለ፡- «ጌታችን ሆይ! እንተ ለፈርዖንና ለሹሞቹ በቅርብ ትኩረት ጌጥን፤ ብዙ ገንዘቦችንም በእርግጥ ሰጠህ፤ ጌታችን ሆይ! ከመንገድህ ያላስቱ ዘንድ (ሰጠሃቸው)፤ ጌታችን ሆይ! ገንዘቦቻቸውን አጥፋ፤ በልቦቻቸውም ላይ አትም፤ አሳማሚን ቅጣት እስከሚያዩ አያምኑምና»።

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ

يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

89. (አላህም) ጸሎታችሁ በእርግጥ ተሰምታለች፤ ቀጥም በሉ (ጥሩ ነገር መስራት ቀጥሉ፤ በትዕግስትም የአላህን መልዕክት አድርሱ)፤ የነዚያንም የማያውቁትን ሰዎች መንገድ አትከተሉ አላቸው።

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. የእስራኤልንም ልጆች ባሕሩን አላለፍናቸው፤ ፈርዖንና ሰራዊቱም ወሰን ለማለፍና ለመበደል ተከተሏቸው፤ መስጠምም ባገኘው ጊዜ፡- «አመንኩ፤ እነሆ! ከዚያ የእስራኤል ልጆች በርሱ ከአመኑበት በስተቀር ሌላ አምላክ የለም፤ እኔም ከታዛገሮቹ ነኝ» አለ።

وَجَازَيْنَا بِعَنِّي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿٩٠﴾

91. ከአሁን በፊት በእርግጥ ያመፅክ፣ ከአጥፊዎችም (መጥፎ ሰሪዎች) የነበርክ ስትሆን አሁን (አመንኩ ትላለህ)?

92. ዛሬማ ከኋላህ ላሉት ተአምር ትሆን ዘንድ በድን ሆነህ (ከባሕሩ) እናወጣሃለን (ተባለ)፤ ከሰዎችም ብዙዎቹ ከተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በእርግጥ ዘንጊዎች ናቸው።

93. የእስራኤልንም ልጆች የምስጉንን ሰፍራ (ሶሪያንና ግብጽን) በእርግጥ አስፈርናቸው፤ ከመልካም ሲሳዮችም ሰጠናቸው፤ ዕውቀትም (ቁርአን) እስከመጣቸው ድረስ አልተለያዩም፤ ጌታህ በርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር በትንሣኤ ቀን በመካከላቸው ይፈርዳል።

94. (ሙሃመድ ሆይ!) ወደ አንተም ካወረድነው በመጠራጠር ውስጥ ብትሆን፤ እነዚያን ከአንተ በፊት መጽሐፉን የሚያነቡትን ጠይቅ፤ እውነቱ ከጌታህ ዘንድ በእርግጥ መጥቶልሃል፤ ከተጠራጣሪዎቹም አትሁን።

95. ከእነዚያም የአላህን አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ከአስተባበሉት አትሁን፤ ከከሳሪዎቹ ትሆናለህና።

96. እነዚያ በነርሱ ላይ የጌታህ ቃል የተረጋገጠባቸው አያምኑም።

97. ተአምር ሁሉ ብትመጣላቸውም አሳማሚን ቅጣት እስከሚያዩ ድረስ (አያምኑም)።

98. (ከዩኑስ በፊት ካለፉት ከተሞች) ያመነችና እምነትዋ የጠቀማት ከተማ ለምን አልኖረችም? ግን የዩኑስ ሕዝቦች ባመኑ ጊዜ በቅርቢቱ ሕይወት የውርደትን

ءَأَلْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لَتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَعَفْلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صَدِيقٍ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِبَايَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً أَمَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا

ቅጣት ከነሱ ላይ አነሳገላቸው፤ እስከ ጊዜም ድረስ አጣቀምናቸው።

كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَدَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

99. (መ.ሃመድ ሆይ) ጌታህም በሻ ኖሮ በምድር ያሉት ሰዎች ሁሉም የተሰበሰቡ ሆነው ባመኑ ነበር፤ ታዲያ አንተ ሰዎችን አማኞች እንዲኾኑ ታስገድዳለህን?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ
حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

100. ለማንኛኛም ነፍስ በአላህ ፈቃድ ቢሆን እንጂ፤ ልታምን (ችሎታ) የላትም፤ (አላህ ለከፊሎቹ እምነትን ይሻል) በነዚያም በማያውቁት ላይ ርክሰትን ያደርጋል።

وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

101. በሰማያትና በምድር ያለውን (ተአምር) ተመልከቱ በላቸው፤ ተአምራትና (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤ ወዘተ) አስፈራሪዎችም ለማያምኑ ሕዝቦች አይጠቅሙም።

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا تُعْنِي الْأَيْتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

102. የነዚያን ከነሱ በፊት ያለፉትን ሕዝቦች ቀኖች ብጤ እንጂ፤ ሌላ ይጠባበቃሉን? ተጠባባቂ፤ እኔ ከናንተ ጋር ከሚጠባበቁት ነኝ በላቸው።

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آبَائِهِمُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ
فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. ከዚያም መልዕክተኞቻችንን፤ እነዚያንም ያመኑትን እናድናለን፤ እንደዚሁም ምዕመናንን (ከጭንቅ ሁሉ) እናድናለን (ይህ) በኛ ላይ ተረጋገጠ።

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. (መ.ሃመድ ሆይ) እናንተ ሰዎች ሆይ! ከኔ ሃይማኖት በመጠራጠር ውስጥ ብትሆኑ፤ እነዚያን ከአላህ ሌላ የምትገዟቸውን አልገዛም፤ ግን ያንን የሚገድላችሁን አላህን አገዛሉ። ከምዕመናን እንድሆንም ታኸዣለሁ በላቸው።

قُلْ يَتَّيَمُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. ፊትህንም (ወደ ቀጥታ) ያዘነበልክ ስትሆን ለሃይማኖት ቀጥ አድርግ፤ ከአጋሪዎቹም አትሁን።

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

106. ከአላህም በቀር የማይጠቅምንና የማይጎዳን አትገዛ፤ ብትሰራም አንተ ያንጊዜ ከበደለኞቹ ትሆናለህ (ተብያለሁ በላቸው)።

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

107. አላህም ጉዳትን ቢያደርስብህ ከርሱ ሌላ ለርሱ ገላጭ የለውም፤ በጎንም ነገር ቢሻልህ ለችሮታው መላሽ የለም፤ ከባሮቹ የሚሻውን በርሱ ይለይበታል፤ እርሱም መሐሪ አዛኝ ነው።

وَإِنْ يَمَسُّنَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنَّ يُرِيدُكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

108. እናንተ ሰዎች ሆይ! እውነቱ ከጌታችሁ በእርግጥ መጣላችሁ (በርሱ) የተመራም ሰው የሚመራው ለራሱ ነው፤ የተሳሳተም ሰው የሚሳሳተው (ጉዳቱ) በራሱ ላይ ነው፤ እኔም በናንተ ላይ ተጠባብቄ አይደለሁም በላቸው።

قُلْ يَتَّبِعُوا النَّاسَ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

109. (ሙሃመድ ሆይ) ወዳንተም የሚወረደውን ነገር ተከተል፤ አላህም (በነሱ ላይ) እስከሚፈርድ ድረስ ታገስ፤ እርሱም ከፈራጆቹ ሁሉ በላጭ ነው።

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

ምዕራፍ 11፣ ሁድ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኛ በሆነው።

سُورَةُ هُودٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَانِبُ أَعْرَفْتُمْ أَيُّنَهُمْ ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ

لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

1. አ.ሊ.ረ (አሊፍ፣ ላም፣ ራ) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኦት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን አላህ ብቻ ነው የሚያውቀው) ይህ ቁርአንን አንቀጽቼ በጥንካሬ የተሰካኩ፤ ከዚያም የተዘረዘሩ የሆነ መጽሐፍ ነው፤ ጥበበኛ ውስጠ ዐዋቂ ከሆነው ዘንድ (የተወረደ) ነው።

2. (እንዲህ በላቸው)፡- አላህን እንጂ ሌላን አትግገዙ፤ እኔ (ሙሃመድ) ለናንተ ከርሱ (የተላከሁ) አስፈራሪና አብሳሪ ነኝ።

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾

3. ጌታችሁንም ምሕረትን ለምኑት፤ ከዚያም ወደርሱ ተመለሱ፤ እስከተወለነ ጊዜ ድረስ መልካምን መጥቀም ይጠቅማችኋልና፤ የትሩፋትንም ባለቤት ሁሉ ቸሮታውን (ምንዳውን) ይሰጠዋል፤ ብትሸሹም እኔ በናንተ ላይ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራላችኋለሁ።

وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ثُمَّ تُؤْبَأُ إِلَيْهِ

يُعْتَقَكُمْ مَنَّاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

وَيُؤْتِي كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا

فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾

4. መመለሻችሁ ወደ አላህ ብቻ ነው፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَابِئٌ ﴿٤﴾

5. ንቁ! እነሱ ከርሱ (ከአላህ) ይደበቁ ዘንድ ደረቶቻቸውን ያጥፋሉ፤ ንቁ! ልብሶቻቸውን በሚከናወኑ ጊዜ የሚደብቁትን የሚገልጹትንም ሁሉ ያውቃል፤ እርሱ በደረቶች ውስጥ ያለውን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

أَلَا إِنَّهُمْ يَنْتُونُ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا

مِنْهُ إِلَّا حِينَ يَسْتَعْشُونَ شِيَابَهُمْ يَعْلَمُ

مَا يُسْرُورُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ

بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

6. በምድርም ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ (ሀይወት ያላት) የሰችም፣ ምግብ በአላህ ላይ ያለ ቢኾን እንጂ፣ ማረፊያዋንም፣ መርጊያዋንም ያውቃል፤ ሁሉም ግልጽ በሆነው መጽሐፍ (አል-ለውሀልመሀፋዝ) ውስጥ ነው።

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾

7. እርሱም ያ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀናት ውስጥ የፈጠረ ነው፤ ዐርሹም በውሃ ላይ ነበር፤ የትኛችሁ ስራው ያማረ (ጥሩ ስራ ለአላህ ተብሎ የተሰራ ፣ ለይዩልኝ ወይም ለይስሙልኝ ተብሎ ያልተሰራ፣ ረሱል ሲ.ዐ.ወ ባዘዙት መንገድም የተፈጸመ መሆን አለበት- ተፍሲር ኢብኑ ከሲር) መሆኑን ይፈትናችሁ ዘንድ (ፈጠራቸው)፤ እናንተ ከሞት በኋላ በእርግጥ ተቀስቃሾች ናችሁ ብትልም፤ እነዚያ የካዱት «ይህ ግልጽ ድግምት እንጂ ሌላ አይደለም» ይላሉ። (ይህ ቃል ብልሹ በመኾን እንደ ድግምት ነው ይላሉ)።

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ بِآيَاتِكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّا كُفْرًا لَمَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴾

8. ቅጣቱንም ወደ ተቆጠሩ (ጥቂት) ጊዜያቶች ከነርሱ ብናቆይላቸው፤ «(ከመውረድ) የሚከለክለው ምንድን ነው?» ይላሉ፤ ንቁ! በሚመጣቸው ቀን ከነሱ ላይ ተመላሽ አይደለም፤ በርሱ ይላለቁበት የነበሩትም (ቅጣት) በነርሱ ላይ ይወርድባቸዋል።

﴿ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْسِبُهُمْ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾

9. ሰውንም ከኛ ችሮታን ብናቀምሰው፤ ከዚያም ከርሱ ብንወስዳት፤ እርሱ በእርግጥ ተስፋ ቆራጭ፣ ክህደተ ብርቱ ነው።

﴿ وَلَئِنْ أَدْرَأْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ كُفُورًا ﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የአላህ ቀኝ እጅ ሙሉ ነው። ሌትና ቀን በመስጠቱ ምንም አያንድልም። ሰማያትንና ምድርን ከፈጠረበት ጊዜ አንስቶ ምን ያህል እንደላገሰ አታዩም? ይህ ሁሉ በቀኝ እጅ ውስጥ ካለው ምንም አያንድልበትም። ዙፋኑ ከውሃ በላይ ነው። ሌላኛው እጅ ችሮታ ወይም ሞትን የመያዝ ሃይል ነው። ስለዚህም አንዳንድ ሰዎችን ሲያነሳ (ከፍ ሲያደርግ)አንዳንዶቹን ደግሞ ቁልቁል ያወርዳል።»(ቡኻሪ ዘግባውታል)።

10. ካገኘችውም ችግር በኋላ ፀጋዎችን ብናቀምለው፣ «ችግሮች ከኔ ላይ በእርግጥ ተወገዱ» ይላል፤ (አያመሰግንም) እርሱ ተደላች ጉረኛ ነውና።

وَلَيْنَ أَذَقْتُهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَسْتَهْتِكًا لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

11. ግን እነዚያ የታገሱ፣ መልካም ስራዎችንም የሰሩ፣ እነዚያ ሰነሱ ምሕረትና ታላቅ ምንዳ (ምንዳ) አልላቸው።

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

12. «በርሱ ላይ የገንዘብ ድልብ ለምን አልተወረደም? ወይም ከርሱ ጋር መልአክ ለምን አልመጣም?» ማለታቸውንም በመፍራት ወደ አንተ ከሚወርደው ከሌሎች ልትተው በርሱም ልብህ ጠባብ ሊኾን ይፈራልሃል፤ አንተ አስፈራሪ ብቻ ነህ፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ተጠባባቂ ነው።

فَلَمَّا تَرَكَ تَارِكًا بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَصَاحِبٍ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ تُذِيرُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

13. «ይልቁንም (ቁርአንን) ቀጣጠፈው» ይላሉን? እውነተኞች እንደሆናችሁ ብጤው የሆኑን አስር የተቀጣጠፉ ስራዎች (የቁርአን ምዕራፎች) አምጡ፤ ከአላህም ሌላ የቻላችሁትን (ረዳት) ጥሩ በላቸው።

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ قُلُوبًا فَاتُوا بَعْشَرَ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِينَ وَأَدْعُوا مَن أَسْتَطَعْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

14. ለናንተም (ጥሪውን) ባይቀበሏችሁ የተወረደው በአላህ እውቀት ብቻ መሆኑንና ከርሱ ሌላ (የሚግዝቡት) አምላክ አለመኖሩን ዕወቁ፤ ታዲያ እናንተ የምትሰልሙ ናችሁን? (ስለሙ በላቸው)።

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِهِ عَلِيمٌ اللَّهُ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

15. ቅርቢቱን ሕይወትና ጌጧን የሚሹ የሆኑትን ሰዎች ስራዎቻቸውን (ምንዳዎን) በርሷ ውስጥ ወደነሱ እንሞላላቸዋለን፤ እነሱም በርሷ ውስጥ ምንም አይጉዋደልባቸውም፤

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْنَاهُمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

16. እነዚያ እነርሱ በመጨረሻይቱ ዓለም ለነርሱ ከአሳት በቀር የሌላቸው ናቸው፤ የሰሩትም ስራ በርሷ ውስጥ ተበላሽ፤ (በቅርቢቱ ዓለም) ይሰሩት የነበሩትም በጎ ስራ ብልሹ ነው።

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَدِّلْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. ከጌታው ከአስረጅ (ቁርአን) ጋር የሾነ ሰው፤ ከርሱም (ከአላህ) የሾነ መስካሪ (ጂብሪል) የሚከተለው፤ ከርሱ (በቁርአን) በፊትም የሙሳ መጽሐፍ መሪና እዝነት ሲሾን (የመስከረለት)፤ የቅርቢቱን ሕይወት እንደሚሻው (እንደካሃዲው) ሰው ነውን? እነዚያ በርሱ (በቁርአን) ያምናሉ፤ ከአሕዛቦቹም (የሁዳዊያን፣ ክርስቲያኖችና ሙስሊም ያልሆኑ ህዝቦች ሁሉ) በርሱ የሚክድ ሰው አሳት መመለሻው ናት፤ ከርሱም (እነዚያ ነቢዩ ሙሀመድንና ከአላህ ዘንድ ይዘት የመጣውን ሁሉ ያስተባበሉ፤ ያለምንም ጥርጥር አሳት ይገባሉ) በመጠራጠር ውስጥ አትሁን፤ እርሱ ከጌታህ የሆነ እውነት ነው፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያምኑም።

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحِمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِّنْ الْأَحْزَابِ فَالْتَأَرُ مَوْعِدُهُ فَلَاتُك فِي مَرِيقٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

18. በአላህ ላይ እብለትን ከሚቀጣጥፍም ይበልጥ በዳይ ማነው? እነዚያ በጌታቸው ላይ ይቀርባሉ፤ መስካሪዎቹም፡- «እነዚህ በጌታቸው ላይ የዋሹት ናቸው» ይላሉ፤ ንቁ! የአላህ እርግማን በበዳዮች ላይ ይሁን።!

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

1. ሰፍናዎን ኢብኑ ሙሐሪዝ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ኢብኑ ዑመር (ፈ.ዐ) ጠዋፍ፣ እያደረጉ ሳለ አንድ ሰው ወደርሳቸው መጣና፣ አቡ ዑብዳራሕማን ሆይ! ወይም የዑመር ልጅ ሆይ! ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) [ስለ] ነጅዎ አንዳት ነገር ሲናገሩ አልሰማህምን? ሲል ጠየቃቸው። አሳቸውም ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ አሉ። «ሙሉሚን የሆነ ሰው ወደ አላህ ይቃረብና... (ሂሻም የተባለ ሌላ የተሐዲሱ ዘጋቢ እንዳስተላለፈው፣ ሙሉሚን የሆነ ሰው በጌታው ስር እስከሆነ ድረስ ወደ ጌታው ይቃረባል)። (አላህም) ሰውየው ሃጢአቶቹን እንዲናዘዝ ያደርገዋል። አላህ ሰውየውን እንዲህ... እንዲህ ያሉትን ሃጢአት መስራትህን ታውቃለህ? ብሎ ይጠይቀዋል። ሰውየውም ሁለት ጊዜ «አዎን ሰርቻለሁ» ይላል። አላህም «በምድር ላይ ደብቄያቸው ነበር። አሁን ደግሞ እምርልሃለሁ» ይላዋል። ከዚያ የመልካም ተግባራቱ መዝገብ

19. (እነሱም) እነዚያ ከአላህ መንገድ የሚከለክሉ መጥመጫንም የሚፈልጉት ናቸው፤ እነሱም መጨረሻይቱን ዓለም እነሱ ከሐዲዎች ናቸው።

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

20. እነዚያ በምድር ውስጥ (ከአላህ) የሚያመልጡ አልነበሩም፤ ከአላህም ሌላ ለነርሱ ረዳቶች አልነበሯቸውም፤ ለነሱ ቅጣቱ ይደራረብላቸዋል፤ (እውነትን) መስማትን የሚችሉ አልነበሩም፤ የሚያዩም አልነበሩም።

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. እነዚያ እነርሱ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ፤ ከነሱም ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር የጠፋቸው ናቸው።

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

22. እነርሱ በመጨረሻይቱ ዓለም በጣም ከሳሪዎቹ እነሱ መሆናቸው ጥርጥር የለውም።

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. እነዚያ ያመኑትና በጎ ስራዎችን የሰሩት፤ ወደ ጌታቸውም የተዋረዱት፤ እነዚያ የገነት ሰዎች ናቸው፤ እነሱ በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ናቸው።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

24. የሁለቱ ክፍሎች (የከሐዲዎችን የምዕመናን) ምሳሌ እንደ ዕውርና እንደ ደንቆር እንደሚያይና እንደሚሰማም ብጤ ነው፤ በምሳሌ ይተካከላሉን? አትገለጹምን?

﴿٢٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْبَحِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

ይዘጋል። ሌሎቹ ወይም ከሃዲያን ግን ምስክርግባር ባሉበት ይጠራሉ። እንዲህ በማለትም ምስጢራቸው በአደባባይ ይነገራል። እነዚህ በጌታቸው ላይ የሞሹ ሰዎች ናቸው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

* “ነጅዋ” ማለት በትንሳኤ ዕለት በአላህና በባሪያው መካከል የሚደረግ የሁለትዮሽ የሃሳብ ልውውጥ ነው። እንዲሁም ምስጢራዊ ውይይትም ማለት ነው።

25. ኑሕንም ወደ ሕዝቦቹ በእርግጥ ላክን፤ (አላቸውም)፡- «እኔ ለናንተ ግልጽ አስፈራራ (አስጠንቃቂ) ነኝ»፡፡

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

26. «አላህን እንጂ ሌላን አትገዙ፤ እኔ በናንተ ላይ የአላማሚን ቀን ቅጣት እፈራላችኋለሁና»፡፡

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْآسْرِ ﴿٢٦﴾

27. ከሕዝቦቹም እነዚያ የካዱት መሪዎቹ፤ «ብጤያችን ሰው ሆነህ እንጂ አናይህም፤ እነዚያም እነሱ ሐሳብ ጥሬዎች የሆኑት ወራዶቻችን እንጂ ሌላ ተከትሉህ አናይህም፤ ለናንተም በእኛ ላይ ምንም ብልጫን አናይም፤ ከቶንም ውሸታሞች መሆናችሁን እንጠረጥራችኋለን» አሉ፡፡

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا زَيْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا زَيْنَكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يَبْادُوا الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. «ሕዝቦቹ ሆይ! ንገሩኝ ከጌታዬ በግልፅ ማስረጃ ላይ ብሆን፤ ከርሱም ዘንድ የሆነን ችግር (ነቢይነት) ቢሰጠኝና በናንተ ላይ ብትደበቅባችሁ፤ እናንተ ለርሷ ጠይቆ ስትሆኑ፤ እርሷን (በመቀበል) እናስገድዳችኋለን?» አላቸው፡፡

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَأَيْتُمُونِي بِرَحْمَةٍ مِّنْ عِنْدِي فَعِمَيْتَ عَلَيْكُمْ أَنْ لَّنْ أَلْزِمَكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرَاهُونَ ﴿٢٨﴾

29. «ሕዝቦቹም ሆይ! በርሱ (በተላክሁበት ማድረስ) ላይ ገንዘብን አልጠይቃችሁም፤ ምንዳዬ በአላህ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም፤ እኔም እነዚያን ያመኑትን አባራራ አይደለሁም፤ እነርሱ ጌታቸውን የሚገናኙ ናቸውና፤ ግን እኔም የምትላላቱ ሕዝቦች ሆናችሁ አያችኋለሁ»፡፡

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَمْ يَأْتِ إِيَّائِي مِنْ قَبْلِهِ وَإِنِّي لأَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُّلتَقُوا رَبَّهُمْ وَلِيَٰكِبِي وَأَنْتُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. «ሕዝቦቹም ሆይ! (እነዚያን ያመኑትን) ባባርራቸው ከአላህ (ቅጣት) የሚያድነኝ ማን ነው? አትገሰፁምን?»

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَفْتُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

31. «ለእናንተም እኔ ዘንድ የአላህ ግምጃ ቤቶች አልሉ፤ ሩቅንም አውቃለሁ አልላችሁም፤ እኔም መልአክ ነኝ አልላችሁም፤ ለእነዚያም አይኖቻችሁ ለሚያዋርዳቸው አላህ ደግ ነገርን

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خِزَايْنٌ مِنَ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ

(አምነትን) አይሰጣቸውም አልልም፤ አላህ በነፍሶቻቸው ውስጥ ያለውን ነገር አዋቂ ነው፤ እኔ ያን ጊዜ ከበደለኞች አሆናለሁና» (አላቸው)።

32. «ኑህ ሆይ! በእርግጥ ተከራከርከን፤ እኛን መከራከርህንም አበዛኸው፤ ከእውነተኞቹም እንደሆንክ፤ የምታስፈራራብንን ቅጣት አምጣው» አሉ።

33. «እርሱን የሚያመጣባችሁ የሻ እንደ ሆነ አላህ ብቻ ነው፤ እናንተም የምታቅቱ አይደላችሁም» አላቸው።

34. «ለናንተም ልመክራችሁ ብሻ አላህ ሊያጠማችሁ ሽቶ እንደ ሾነ ምክፈ አይጠቅማችሁም፤ እርሱ ጌታችሁ ነው፤ ወደ እርሱም ትመለሳላችሁ» (አላቸው)።

35. (የመካ ጣኦት አምላኪዎች፣ ሙሀመድን) «ይልቁንም ቀጠፈው (ቁርአንን)» ይላሉን? ብቀጥፈው ሃጢአቱ (ቅጣቱ) በኔ ላይ ነው፤ እኔም ከምታጠፉት (ጥፋት) (በሙሉ) ንጹሕ ነኝ ባላቸው።

36. ወደ ኑሕም እነሆ፡- ከሕዝቦችህ በእርግጥ ካመኑት በስተቀር (ወደፊት) አያምኑም፤ ደስፋትም በነበሩት (ከሀደት) አትዘን ማለት ተወረደ።

37. (አላህም) በአይታችንና በትእዛዛችንም ስር ሆነህ መርከቢቱን ስራ፤ በነዚያም በበደሉት ሰዎች ነገር አታናግረኝ፤ እነሱ በእርግጥ ሰማጮች ናቸውና (አለው)።

38. ከወገኖቹም መሪዎቹ፣ «በርሱ አጠገብ ባለፉ ቁጥር ከርሱ እየተላለቁ መርከቢቱን ይሰራል፤ ከኛ ብትላለቁ

يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ حَيْرَاتٍ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذْ أَلَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا يَا نُوْحُ قَدْ جَدَلْنَاكَ فَأَكْتَرْتَ جِدْلَنَا فَأَيْنَا يَا بَعْدَنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّمَا يَا نِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾

وَلَا يَفْعَلُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَصْحَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَبَّنَا قُلْ إِنْ أَفَرَرْتُنَا فَعَلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ وَأَنَا بَرِيءٌ وَمَعَا بَجْرُمُونَ ﴿٣٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوْحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدَّمَ أَمْرًا فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِتْمًا مَّغْرُوفًا ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكَلَّمَا مَرْ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّن قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ

እኛም እንደተሳለቃችሁ-በን ከናንተ እንሳለቅባችኋለን» አላቸው።

تَسَخَّرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسَخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسَخَّرُونَ ﴿٣٨﴾

39. የሚያዋርደው ቅጣት የሚመጣበትን በርሱም ላይ ዘውታሪ ቅጣት የሚሰፍርበት ሰው (ማን እንደ ሆነ) ወደፊት ታውቃላችሁ (አላቸው)።

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحْمِلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُثْقَلٌ ﴿٣٩﴾

40. ትእዛዛችንም በመጣና እቶነም በገንፈለ ጊዜ፣ በርሷ ውስጥ ከየዓይነቱ ሁሉ ሁለት ሁለት (ወንድና ሴት) ቤተሰቦችህንም ቃል ያለፈበት ብቻ ሲቀር፣ ያመነንም ሰው ሁሉ ጫን አልነው፤ ከርሱም ጋር ጥቂቶች እንጂ አላመነንም።

حَقَّ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا أَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

41. መሄዲም መቆሚም በአላህ ስም ነው፤ እያላችሁም በውስጧ ተሳፈሩ፤ ጌታዬ መሐሪ አዛኝ ነውና አላቸው።

﴿٤١﴾ وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ حَجْرِبَهَا وَمُرسِنَهَا إِنَّ رَبِّي لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤١﴾

42. እርሷም (መርከቧ) እንደ ተራራዎች በሆነ ማዕበል ውስጥ በነርሱ (ይዟቸው) የምትንሻለል ስትሆን (በአላህ ስም ተቀመጡባት)፤ ኑሕም ልጁን ከመርከቢቱ የራቀ ሆኖ ሳለ፡- «ልጄ ሆይ ከኛ ጋር ተሳፈር ከከሐዲዎቹም አትሁን» ሲል ጠራው።

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾

43. (ልጁም)፡- «ከውሃው ወደሚጠብቀኝ ተራራ እጠጋለሁ» አለ፤ (አባቱም)፡- «ዛሬ ከአላህ ትዕዛዝ ምንም ጠባቂ የለም፣ (እርሱ) ያዘነለት ካልሆነ በቀር» አለው፤ ማዕበሉም በመካከላቸው ጋረደ፤ ከሰጣሚዎቹም ሆነ።!

قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّصْصِي مِنْ أَلْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

1. አቡ ሰዲድ አል-ቹድሪይ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እንደ መሪ ሁለት አማካሪ ቡድኖች ካልኖሩት በስተቀር ለመሪነት አይመረጥም። አንደኛው ቡድን መልካም ነገር እንዲሰራ ሲያማክሩትና ይህንንም መልካም ተግባር እንዲላመደው ምክር ሲሰጡት፣ ሁለተኛው ቡድን ደግሞ መጥፎ ስራ እንዲሰራና ይህንንም መጥፎ ስራ እንዲላመደው ይመክሩታል። ከነዚህ ውስጥ ከስህተት የተጠበቀ ማለት ያ አላህ የጠበቀው ብቻ ነው።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

44. ተባለም፡- ምድር ሆይ! ውሃሽን ዋጪ፤ ሰማይም ሆይ (ዝናብሽን) ያገር፤ ውሃውም ሰረገ፤ ቅጣቱም ተፈጸመ፤ ጁዲይ በሚባልም ተራራ ላይ (መርከቢቱ) ተደላደለች፤ ለከሐዲዎችም ሰዎች ጥፋት ተገባቸው (ጠፉ) ተባለ፡፡

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَكَسِمَاءَهُ
أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَأَسْوَتَ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

45. ኑሕም ጌታውን ጠራ፤ አለም፡- «ጌታዬ ሆይ! ልጄ ከቤተሰቤ ነው፤ ኪዳንም እውነት ነው፤ አንተም ከፈራጆች ሁሉ ይበልጥ ዐዋቂ ነህ»፡፡

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
مِنَ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

46. (አላህም) ኑሕ ሆይ! እርሱ ከቤተሰብህ አይደለም፤ እርሱ መልካም ያልሆነ ስራ ነው፤ በርሱ ዕውቀት የሌለህንም ነገር አትጠይቀኝ፤ እኔ ከሚላላቱት ሰዎች እንዳትሆን እገስፅህሁ አለ፡፡

قَالَ يَنْحُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ
عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَتَلَوَّنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾

47. «ጌታዬ ሆይ! በርሱ ለኔ ዕውቀት የሌለኝን ነገር የምጠይቅህ ከመሆን እኔ ባንተ እጠበቃለሁ፤ ለኔም ባትምረኝና ባታዝንልኝ ከከሳሪዎቹ እሆናለሁ» አለ፡፡

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي
وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

48. ኑሕ ሆይ! ከኛ በሆነ ሰላም ባንተ ላይና አንተም ጋር ባሉት ሕዝቦች (ትውልድ) ላይ በሆኑ በረከቶችም የተሳሳተና የሆነው ውረድ፤ (ከነሱው ዘርፍ የሆኑ) ሕዝቦችም በቅርቡ ግለም በእርግጥ እናስበቻቸዋለን፤ ከዚያም ከኛ የሆነ አሳማማ ቅጣት ይነካቸዋል ተባለ፡፡

قِيلَ يَنْحُوحُ أَهَيْطَ بِسَلْمٍ مِنَّا وَبَرَكَتٍ
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ مَّعَكَ وَأُمَّمٌ
سَمِعْتَهُمْ ثُمَّ يَمْسَهُمْ مِنَّا عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

49. ይህቸ፣ ከሩቁ ወራዎች ናት፤ ወደ አንተ እናወርዳታለን፤ አንተም ሕዝቦችህም ከዚህ በፊት የምታውቁት አልነበራችሁም፤ ታገስም፤ ምስግን የሆነችው ፍፃሜ ለሚጠነቀቁት ናትና፡፡

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا
كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. ወደ ዓድም ወንድማቸውን ሁድን (ላክን)፤ አላቸው:- «ወገኖቼ ሆይ አላህን ተገዙ፤ ከእርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም፤ እናንተም ቀጣፊዎች እንጂ ሌላ አይደላችሁም»።

51. «ሕዝቦቹ ሆይ በርሱ (መልዕክቱን በማድረሱ) ላይ ምንዳን አልጠይቃችሁም፤ ምንዳዩ በዚህ በፈጠረኝ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም፤ አታውቁምን?»

52. «ሕዝቦቹም ሆይ! ጌታችሁን ምሕረትን ለምነት፤ ከዚያም ወደርሱ ተጸጸቱ፤ ዝናብን በናንተ ላይ ተከታታይ አድርጎ ይልክላችኋልና፤ ወደ ሃይላችሁም ሃይልን ይጨምርላችኋል፤ አመፀኞችም ሆናችሁ አትሸሹ»።

53. አሉ:- «ሁድ ሆይ በአስረጅ አልመጣህልንም፤ እኛም ላንተ ንግግር ብለን አማልክቶቻችንን የምንተው አይደለንም፤ እኛም ለአንተ አማኞች አይደለንም»።

54. ከፊሎቹ «አማልክቶቻችን በክፉ ነገር (በዕብደት) ለክፈውሃል እንጂ፤ ሌላን አንልም» (አሉ)፤ «እኔ አላህን አስመስክራለሁ፤ ከምታጋሩትም እኔ ንጹሕ መሆኔን መስክሩ» አላቸው።

55. «ከርሱ ሌላ (አማልክትን ከምታጋሩት ንጹህ ነኝ)፤ ሁላችሁም ሆናችሁ ተንኮልን ስሩብኝ፤ ከዚያም አታቆዩኝ»።

56. «እኔ በጌታዬና በጌታችሁ በአላህ ላይ ተጠጋሁ፤ በምድር ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ የለችም፤ እርሱ አናትዋን የያዛት ብትሆን እንጂ፤ ጌታዬ (ቃሉም ስራውም) በቀጥተኛው መንገድ ላይ ነው» (አላቸው)።

وَالَّذِينَ عَادُوا آحَاهُمْ هُودًا قَالِ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا ۚ إِلَيْهِ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

مِنْ دُونِهِ ۚ فَيَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

57. «በትዞሩም፣ በርሱ ወደናንተ የተላከሁበትን ነገር በእርግጥ አድርጎላችኋለሁ፤ ጌታዬም ከናንተ ሌላ ሕዝብም ይተካል፤ ምንም አትጎዱትምም፤ ጌታዬ በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነውና» (አላቸው)።

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ ۖ إِلَيْكُمْ وَسَخَّلْتُ رَبِّيَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُمْ شَيْئًا إِنَّ رَبِّيَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

58. ትዕዛዛችንም በመጣ ጊዜ፣ ሁድንና እነዚያን ከሱ ጋር ያመኑትን ከኛ በሆነው ችርታ አዳን፣ ከብርቱ ቅጣትም አዳናቸው።

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

59. ይህች (ነገድ) ዓድ (ሀዝብ) ናት፤ በጌታቸው ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ካዱ፤ መልዕክተኞቻችንም አመፀ። የሃያል ሞገደኛን ሁሉ ትዕዛዝም ተከተሉ።

وَتِلْكَ ءَعَادٌ جَمَدُوا بَيَاتٍ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

60. በዚች በቅርቡቱ ዓለምም እርግማን እንዲከተላቸው ተደረጉ፤ በትንሣኤም ቀን (እንደዚሁ)፤ ንቁ! ዓዶች ጌታቸውን ካዱ፤ ንቁ! የሁድ ሕዝቦች ለሆኑት ዓዶች (ከእዝነት) መራቅ ይገባቸው።

وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ ءَعَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بَعْدَ ٱلْعَادِ قَوْمٌ هُوْدِي ﴿٦٠﴾

61. ወደ ስሙዶችም (ሀዝቦች) ወንድማቸውን ሷሊህን (ላክን)፤ «ሕዝቦቼ ሆይ አላህን ተገዙ፤ ከርሱ ሌላ ለናንተ አምላክ የላችሁም፤ እርሱ ከምድር ፈጠራችሁ፤ በውስጧ እንድታለሟትም አደረጋችሁ፤ ምሕረቱንም ሰምኑት፤ ከዚህም ወደ እርሱ ተመለሱ፤ ጌታዬ ቅርብ (ለለመነው) ተቀባይ ነውና» አላቸው።

﴿٦١﴾ وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ ۖ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ ٱلْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ ۖ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾

62. «ሷሊህ ሆይ! ከዚህ በፊት በኛ ውስጥ (መሪ ልትሆን) በእርግጥ የምትከፎል ነበርክ፤ አባቶቻችን የሚገገዙትን ከመገዛት ትከለክለናለህን? እኛም ወደርሱ ከምትጠራን ነገር በእርግጥ አወላዎይ በሆነ መጠራጠር ውስጥ ነን» አሉ።

﴿٦٢﴾ قَالُوا يَصْلِحْ فَذَكُرْتَفِينَا مَرْجُوعًا قَبْلَ هَذَا ۖ أَنَّهُمْ ءَانَا أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا نَدْعُونَ ۖ إِلَيْهِ مُرْسِلِينَ ﴿٦٢﴾

63. «ሕዝቦቼ ሆይ! ንገሩኝ ከጌታዬ በሆነ ማስረጃ ላይ ብሆን፤ ክርሱም የሆነን ችሮታ (ሀቢይነት) ቢሰጠኝና ባልታዘዘው፤ ከአላህ (ቅጣት) የሚያድኑኝ ማነው? ከማሳሳትም በስተቀር ምንም አትጨምሩልኝም» አላቸው።

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّي وَعَاطَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿١٣﴾

64. «ሕዝቦቼም ሆይ! ይህቼ ለናንተ ተአምር ስትሆን የአላህ ግመል ናት፤ ተዋትም፤ በአላህ ምድር ውስጥ ትብላ (ትጋጥ)፤ በክፉም አትንኳት፤ ቅርብ የሆነ ቅጣት ይይዛችኋልና» (አላቸው)።

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَافَةٌ اللَّهُ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾

65. ወግተው ገደሏትም፤ (ሲሊሀ) «በመኖሪያችሁም ሶስትን ቀናት (ብቻ) ተጠቀሙ፤ ይህ የማይዋሽ ቀጠሮ (አደጋ) ነው» አላቸው።

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتُّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرٌ مَكْدُوبٍ ﴿١٥﴾

66. ትዕዛዛችንም በመጣ ጊዜ ሲሊህንና እነዚያን ከሱ ጋር ያመኑትን ከእኛ በሆነው እዝነት አዳን፤ ከዚያም ቀን ውርደት (አዳንናቸው)፤ ጌታህ እርሱ ብርቱው አሸናፊው ነውና።

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٦﴾

67. እነዚያንም የበደሉትን ጨኸት ያዛቸው፤ በቤቶቻቸውም ውስጥ የተንበረከኩ ሆነው ሞተው አነጉ።

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿١٧﴾

68. በሷ ውስጥ እንዳልኖሩባት ሆነ፤ ንቁ! ሰሙዶች ጌታቸውን በእርግጥ ካዱ፤ ንቁ! ለሰሙዶች (ከአላህ እዝነት) መራቅ ተገባቸው።

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا آلَا إِنْ نَعُودَا كَفَرُوا رَمَهُمُ الْآبَعْدَا لِنُعُودٍ ﴿١٨﴾

69. መልዕክተኞቻችንም ኢብራሂምን በ(ልጅ) ብስራት በእርግጥ መጡት፤ ሰላም አሉት፤ ሰላም አላቸው፤ ጥቂትም ሳይቆይ ወዲያውኑ የተጠበሰን የወይፈን ስጋ አመጣ።

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَمًا قَالَ سَلَّمَ فَمَا لِيكَ أَنْ جَاءَ يَجْعَلَ حَنِيدٍ ﴿١٩﴾

70. እጆቻቸውም ወደ እርሱ የሚደርሱ መኾናቸውን ባየ ጊዜ፣ ሸሻቸው፤ ከነሱም ፍርሃት ተሰማው፤ «አትፍራ! እኛ ወደ ሉጥ ሕዝቦች ተልከናልና» አሉት።

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيُّهُمْ لَا تَقْصِلُ إِلَيْهِمْ نَكَرَهُمْ وَأَرْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ

لُوطٍ ﴿٧٠﴾

71. ሚስቱም የቆመች ስትኾን (አትፍራ አሉት) ሳቀችም፤ በኢስብሐቅም አበሰርናት፤ ከኢስብሐቅም በኋላ (በልጅ) በያዕቆብ (አበሰርናት)።

وَأَمْرًا أَنَّهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

﴿٧١﴾

72. (እርሷም) «ዋልኝ! እኔ አርጊት፣ ይህም ባሌ ሽማግሌ ሆኖ ሳለ እወልዳለሁን? ይህ በእርግጥ አስደናቂ ነገር ነው» አለች፤

قَالَتْ يَوٰنِلَيْتِي ۖ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِي شَيْخًا ۚ إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾

﴿٧٢﴾

73. «ከአላህ ትዕዛዝ ትደነቁያለሽን? የአላህ ችሮታና በረከቶቹ በናንተ በኢብራሂም ቤተሰቦች ላይ ይሁን፤ እርሱ (አላህ) ምስጉን ለጋስ ነውና» አሉ።

قَالُوا أَنْعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾

﴿٧٣﴾

74. ከኢብራሂም (ከአዕምሮው) ፍራቻው በሄደለትና ብስራት በመጣችለትም ጊዜ በሉጥ ሕዝቦች (ነገር) ይከራከረን ጀመር።

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشَرَىٰ مُجْتَلِنًا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

﴿٧٤﴾

75. ኢብራሂም በእርግጥ ታጋሽ፤ አልቃሻ፤ መላሳ ነውና።

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾

﴿٧٥﴾

76. «ኢብራሂም ሆይ! ከዚህ (ክርክር) ተው፤ እነሆ የጌታህ ትዕዛዝ በእርግጥ መጥቷል፤ እነሱም የሚይመለስ ቅጣት የሚመጣባቸው ናቸው» (አሉት)።

يٰۤإِبْرَاهِيمُ ۖ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَكَ أَمْرٌ رَّبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ ءَانْتِهِمُ عَذَابٌ غَيْرَ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

﴿٧٦﴾

77. መልዕክተኞቻችንም ሉጥን በመጡት ጊዜ፣ በነሱ (ምክንያት) አዘነ፤ ልቡም በነሱ ተጨነቀ፤ ይህ ብርቱ ቀን ነውም አለ።

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

﴿٧٧﴾

78. ሕዝቦቹም ወደርሱ እየተጣደፉ መጡ፤ ከዚህም በፊት መጥፎ ስራዎችን ይሰሩ ነበር፤ «ሕዝቦቹ ሆይ! እኝህ ሴቶች ልጆቹ ናቸው፤ እነሱ ለናንተ ይልቅ በጣም የሀዱ ናቸው፤ (አግቧቸው) አላህንም ፍሩ፤ በእንግዶቹም አታላፍሩኝ፤ ከናንተ ውስጥ ቅን ሰው የለምን?» አላቸው።

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ مُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْفَوِمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَانْفُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾

79. «ስሴቶች ልጆችህ ለኛ ምንም ጉዳይ የለንም፤ አንተም የምንሻውን በእርግጥ ታውቃለህ» አሉት።

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾

80. «በናንተ ላይ ለኔ ጎይል በኖረኝ ወይም ወደ ብርቱ ወገን ብጠጋ ኖሮ፤ (የምሰራውን በሰራሁ ነበር)» አላቸው።

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَىٰ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

81. «ሉጥ ሆይ! እኛ የጌታህ መልዕክተኞች ነን፤ (ሕዝቦችህ) ወደ አንተ (በክፉ) አይደርሱብህም፤ ቤተሰብህንም ይዘህ ከሌሊቱ በከፊሉ ውስጥ ሂድ፤ ከናንተም አንድም (ወደኋላው) አይገላመጥ፤ ሚስትህ ብቻ ስትቀር፤ እነሆ እርሷን (እነሱን) የሚያገኛቸው ስቃይ ያገኛ ታልና፤ ቀጠራቸው ንጋቱ ላይ ነው፤ ንጋቱ ቅርብ አይደለምን?» አሉት።

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رَمَلْنَاكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسِرْ بِأَهْلِكَ يَقطع مِنَ الْآيِلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًاكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

82. ትዕዛዛችንም በመጣ ጊዜ (ከተማይቱን) ላይዋን ከታችዋ አደረግን፤ (ገለበጥናት) ተከታታይም የሆነን የሸክላ ድንጋይ በርሷ ላይ አዘነብን።

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْصُورٍ ﴿٨٢﴾

83. ከጌታህ ዘንድ ምልክት የተደረገባት ስትሆን (አዘነብናት)። እርሷም (የአላህ ቅጣት) ከበደለኞቹ ሩቅ አይደለችም።

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

84. ወደ መድየንም ወንድማቸውን ሹዐይብን (ላክን)፤ አላቸው፡- «ሕዝቦቹ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከርሱ ሌላ ለናንተ

وَالِإِي مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَنْفَوِمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ

አምላክ የላችሁም፤ ስፍርንና ሚዛንንም አታገድሱ፤ እኔ በጸጋ ላይ ሆናችሁ አያችኋለሁ፤ እኔም በናንተ ላይ የከባቢን ቀን ቅጣት አፈራለሁ።»።

85. «ሕዝቦቼም ሆይ! ስፍርንና ሚዛንን በትክክል ሙሉ፤ ሰዎችንም ምንም ነገራቸውን አታገድሱባቸው፤ በምድርም ውስጥ አጥፊዎች ሆናችሁ አታበላሹ።»።

86. «አላህ ያስቀረላችሁ (ስፍርንና ሚዛንን ሞልታችሁ የተረፈው ሲላይ) ለናንተ የተሻለ ነው፤ ምዕመናን እንደሆናችሁ (አላህ በሰጣችሁ ውደዱ) እኔም (መካሪ እንጂ) በናንተ ላይ ተጠባባቂ አይደለሁም።»።

87. «ሹዐይብ ሆይ! ስግደትህ አባቶቻችን የሚገዝቡትን ጣዖታት እንድንተው ወይም በገንዘቦቻችን የምንሻውን መስራትን (እንድንተው) ታዝሃለችን? አንተ በእርግጥ ታጋሹ ቅኑ (እየተሳለቁበት) አንተ ነህና፤» አሉት።

88. «ሕዝቦቼ ሆይ! ንገሩኝ፤ ከኔታዬ በሆነ አስረጅ ላይ ብሆንና ከርሱም የሆነን መልካም ሲላይ ቢሰጠኝ (በቅጥፈት ልቀላቅለው ይገባልን?) ከርሱ ወደ ከለከልኳችሁም ነገር ልለዎችሁ (እናንተን ከልክዬ እኔ ልሰራው) አልሻም፤ በተቻለኝ ያክል ማበጀትን እንጂ አልሻም፤ (ለደግ ስራ) መገጠሜም በአላህ እንጂ በሌላ አይደለም፤ በርሱ ላይ ተመካሁ፤ ወደርሱም እመለሳለሁ» አላቸው።

89. «ወገኖቼም ሆይ! እኔን መከራከራችሁ፤ የኑሕን ሕዝቦች፤ ወይም የሁድን ሕዝቦች፤ ወይም የሲሊሕን ሕዝቦች

إِلَيْهِ عَصِيَّةٌ وَلَا تَنْفُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيدُكُمْ بَحِيرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ﴿٨٤﴾

وَيَنْقُورِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ﴿٨٦﴾

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

قَالَ يَنْقُورِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَنْقُورِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ

ያገኛቸው (ቅጣት) ብጤ እንዲያገኛችሁ አይገፋፋችሁ፤ የሉጥም ሕዝቦች ከናንተ ሩቅ አይደሉም»።

90. «ጌታችሁንም ምሕረትን ለምኑት፤ ከዚያም ወደርሱ ተመለሱ፤ ጌታዬ አዛኝ ወዳድ ነውና» (አላቸው)።

91. «ሹዐይብ ሆይ! ከምትለው ነገር ብዙውን አናውቀውም፤ እኛም አንተን በኛ ውስጥ ደካማ ሆነህ እናይሃለን፤ ጎሶችህም ባልኖሩ ኖሮ በወገርንህ ነበር፤ አንተም በኛ ላይ የተከበርክ አይደለህም» አሉት።

92. «ሕዝቦቼ ሆይ! ጎሳዎቼ በናንተ ላይ ከአላህ ይልቅ የከበሩ ናቸውን? (አላህን) ከጎሳችሁ ወደ ጀርባ አድርጋችሁም ያዛችሁት፤ ጌታዬ በምትሰሩት ሁሉ ከባቢ ነው» አላቸው።

93. «ሕዝቦቼም ሆይ! በችሎታችሁ ልክ ስሩ፤ እኔ ሰሪ ነኝና፤ የሚያዋርደው ቅጣት የሚመጣበትና እርሱ ውሸታም የሆነው ማን እንደኾነ ወደ ፊት ታውቃላችሁ፤ ጠብቁም እኔ ከናንተ ጋር ተጠባባቂ ነኝና» (አላቸው)።

94. ትዕዛዛችንም በመጣ ጊዜ፣ ሹዐይብንና እነዚያን ክርሱ ጋር ያመኑትን ከኛ በሆነው ችሮታ አዳን፤ እነዚያን የበደሉትንም (የጂብሪል) ጩኸት ያዘቻቸው፤ በቤቶቻቸውም ውስጥ ተንክኖርረው (ተዘርረው) አደሩ።

95. በርሷ ውስጥ እንዳልነበሩ ሆኑ (ሁሉም ህዝቦች ጠፉ-አለቁ)፤ ንቁ! ሰሙድ (ከአላህ እዝነት) እንደ ራቀች መድየንም ትራቅ።

96. ሙሳንም በተለምዶታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህ ርቶች፣ ምልክቶች፣

قَوْمَ هُودٍ ۖ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۚ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٩٠﴾

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩١﴾

قَالُوا يَنْشَعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩٢﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي ۖ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ ۖ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا ۚ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٣﴾

وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ ۗ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ ۗ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٤﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْثَةَ فَاصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جَنِيحِينَ ﴿٩٥﴾

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ آلَا بَعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ تَمُودُ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ

ወዘተ) እና በግልጽ ብርሃን በእርግጥ ላክነው።

مُبِينٌ ﴿٩٦﴾

97. ወደ ፈርዖንና ወደ ሰዎቹ (ላክነው)፤ የፈርዖንንም ነገር (ሕዝቦቹ) ተከተሉ፤ የፈርዖን ነገርም ቀጥተኛ አልነበረም።

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاتَّبَعُوهُمْ
فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

98. በትንሣኤ ቀን ሕዝቦቹን ይቀድማል፤ ወደ እሳትም ያወርዳቸዋል፤ የሚገቡትም አገባብ ምንኛ ከፋ!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ
النَّارَ وَيُسَّسُ الْوُرْدَ الْمُرْوَدُ ﴿٩٨﴾

99. በዚችም (በቅርቡቱ ዓለም) እርግማንን አስከተልናቸው፤ በትንሣኤም ቀን (እንደዚሁ)፤ የተሰጡት ስጦታ ምንኛ ከፋ!

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُسَّسُ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

100. ይህ (የተነገረው) ከከተሞቹ ወሬዎች ነው፤ ባንተ ላይ እንተርከዋለን፤ ከርሷ ፋናው የቀረና ሙሉ በሙሉ የተደመሰሰ አለ።

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

101. እኛም አልበደልናቸውም፤ ግን ነፍሶቻቸውን በደሉ፤ የአላህም ትእዛዝ በመጣ ጊዜ፤ እነዚያ ከአላህ ሌላ የሚያመልክቸው አማልክቶቻቸው በምንም አላዳኛቸውም፤ ከማክሰርም በቀር ምንም አልጨመሩላቸውም።

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَهُمْ
أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْنِيبٍ ﴿١٠١﴾

102. የጌታህም ቅጣት የከተሞችን ሰዎች እነሱ በዳዮች ሲሆኑ በቀጣቸው ጊዜ፤ እንደዚህ ነው፤ ቅጣቱ በእርግጥ አሳማሚ ብርቱ ነው።!

وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ
وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

103. በዚህ (ባለፈው ሰዓት ታሪክ) ውስጥ የመጨረሻውን ቀን ቅጣት ለሚፈሩ ሁሉ መገሰጫ አለ። ይህ (የትንሣኤ ቀን) ሰዎች በርሱ የሚሰበሰቡበት ቀን ነው፤ ይህም የሚጣዱት ቀን ነው።

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ
الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ جَمْعٌ لَهُ النَّاسُ
وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّسْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

1. አቡ ሙላ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ለእንድ በደለኛ ሰው የፈለገውን ይሰጠዋል።ሲይዘው ግን ፈፀም አይለቀውም። ከዚያም «የጌታህም ቅጣት የከተሞችን ሰዎች እነሱ በዳዮች ሲሆኑ በቀጣቸው ጊዜ እንደዚህ ነው። ቅጣቱ በእርግጥ አሳማሚ ብርቱ ነው።» (ሁድ፣ 102) የሚለውን አንቀፅ አነበብ። (ቡኻሪ ዘገባውታል)።

104. (ይህንን ቀን) ለተቆጠረም ጊዜ እንጂ አናቆየውም።

وَمَا تُوخَّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٤﴾

105. በሚመጣ ቀን ማንኛውም ነፍስ በርሱ ፈቃድ ቢሆን እንጂ አትናገርም፤ ከነሱም መናጠና ዕድለኛም አለ።

يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٥﴾

106. እነዚያ መናጠ. የሆኑትማ፣ በእሳት ውስጥ ናቸው፤ ለነርሱ በርሷ ውስጥ ማናፋትና መንሰቅሰቅ አላቸው።

فَأَمَّا الَّذِينَ سَفَوْا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهيقٌ ﴿١٦﴾

107. ጌታህ ከሻው (ጭማሬ) ሌላ ሰማያትና ምድር እስከ ዘወተሩ ድረስ በውስጧ ዘውታሪዎች ሲኾኑ፤ (በእሳት ይኖራሉ)፤ ጌታህ የሚሻውን ስሪ ነውና።

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٧﴾

108. እነዚያም ዕድለኞቹማ ጌታህ ከሻው (ጭማሬ) ሌላ ሰማያትና ምድር እስከ ዘወተሩ ድረስ፣ በውስጧ ዘውታሪዎች ኾነው በገነት ውስጥ ይኖራሉ፤ የማይቋረጥ ስጦታን ተሰጡ።

﴿١٨﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُونٍ ﴿١٨﴾

109. (መሃመድ ሆይ) እነዚህ (ከሐዲዎች) ከሚገዙት ጣዖት በመጠራጠር ውስጥ አትሁን፤ አባቶቻቸው ከዚህ በፊት እንደሚገዙት እንጂ አይገዙም፤ እኛም (እነዚህን) ፈንታቸውን የማይጓደል ሲሆን የምንሞላላቸው ነን።

فَلَا تُكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُونَ ۚ مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۗ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ۗ نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَقْصُوفٍ ﴿١٩﴾

110. ለሙሉም መጽሐፍን በአርግጥ ሰጠው፤ በርሱም ተለያዩበት፤ ከጌታህም ያለፈች ቃል ባልነበረች ኖሮ፤ በመካከላቸው (አሁን) ይፈረድ ነበር፤ እነሱም ከርሱ (ከቁርአን) አወላዋይ በሆነ መጠራጠር ውስጥ ናቸው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٢٠﴾

111. ሁሉንም ጌታህ ስራዎቻቸውን (ምንዳቸውን) በአርግጥ ይሞላላቸዋል፤ እርሱ በሚሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነውና።

وَإِنَّ كَلَّا لَمَّا لِيُوقِنَهُمْ رَبُّكَ ۗ أَعْمَلَهُمْ ۗ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢١﴾

112. (ሙሀመድ ሆይ!) እንደ ታዘዝከውም ቀጥ በል (በኢስላማዊ እምነት)፤ ከእንተ ጋር ያመኑትም (ቀጥ ይበሉ)፤ ወሰንንም አትላፉ፤ እርሱ የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

فَأَسْقِمَ كَمَا أَمَرْتِ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

113. ወደነዚያም ወደ በደሉት አትጠጉ፤ እሳት ትነካችኋለችና፤ ከአላህም ሌላ ጠባቂዎች የሏችሁም፤ ከዚያም አትረዱም።¹

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمْسِكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

114. ሶላትንም በቀን ጫፎች፤ (ጧትና ከቀትር በኋላ) ከሌሊትም ክፍሎች ፈጽም፤ መልካም ስራዎች ኅጢአቶችን ያስወግዳሉና፤ ይህ ለተገላጮች ግላዬ ነው።²

وَأَقْرِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكْرَيْنِ ﴿١١٤﴾

115. ታገስም፤ አላህ የበጎ ሰሪዎችን ምንዳ አያጠፋምና።

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

116. ከናንተም በፊት ከነበሩት ከክፍለ ዘመናት ሰዎች ውስጥ በምድር ላይ ከማበላሸት የሚከለክሉ የመልካም ቀሪ

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُودٍ عَنْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا

1. ዓሲም (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ [ጊሱል] የመዲና ከተማን ክልክል አድርገዋታልን? ብዬ አነስን ጠየቅኳቸው። እሳቸውም፣ «አዎን! ከዚህ እስከዚህ ቦታ ድረስ ክልክል አድርገዋል። በርሷ ውስጥ ያለ ዛፍ አይቆርጥም። በርሷ ውስጥ ሆኖ ፈጠራ ወራ ያወራ፤ የአላህ፣ የመላዕክትና በአጠቃላይም የሰው ልጆች እርግጥን በርሱ ላይ ይሁን።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. (ሀ). ኢብኑ መስዑድ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አንድ ሰው አንዲትን ሴት ሳማትና ወደ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) መጣና ሁኔታውን ሁሉ ነገራቸው። በዚህም የሚከተለው የቁርአን አንቀፅ ወረደ፡- «ሶላትንም በቀን ጫፎች (ጧትና ከቀትር በኋላ) ከሌሊትም ክፍሎች ፈጽም፤ መልካም ሥራዎች ኅጢአቶችን ያስወግዳሉና፤ ይህ ለተገላጮች ግሣጤ ነው።» (ሁድ፣114) ሰውየውም «ይህ ለኔ ነውን?» ሲል ጠየቀ። እሳቸውም «ከኔ ሕዝቦች መካከል ይህን የመሰለ ተግባር ለፈፀሙ ሁሉ ነው» አሉት» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

(ለ). አቡዘር (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ አሉኝ፡- «የትም ብትሆን አላህን ፍራ። መጥፎ ስራ ከሰራህ መልካሙን አስከትል። መልካም ስራ መጥፎዎን ስራ ታስወግዳለች። ሰዎችንም በመልካም ሥነ-ምግባር ተቀላቀላቸው።» (አል-ቲርሚዚይ ዘግበውታል)።

ሰራዎች ባለቤቶች ለምን አልነበሩም፤ ግን ከነሱ ያዳንናቸው ጥቂቶቹ (ከለከሉና ዳኑ)። እነዚያም የበደሉት ሰዎች (አልከለከሉም)፤ በርሱ የተቀማጠሉበትን ተድላ ተከተሉ፤ አመፀኞችም ነበሩ።

117. ጌታህም ከተሞችን ባለቤቶቻቸው መልካም ሰሪዎች ሆነው ሳሉ በመበደል የሚያጠፋቸው አልነበረም።

118. ጌታህም በሻ ኖሮ ሰዎችን ሁሉ አንድ ሕዝብ ባደረጋቸው ነበር፤ የተለያዩም ከመሆን አይወገዱም።

119. ጌታህ ያዘነለት ብቻ ሲቀር፤ (ከመለያየት አይወገዱም)፤ ለዚሁም ፈጠራቸው፤ (መጨረሻቸው ይህ ሆነ) የጌታህም ቃል ገሀነምን፤ ከአጋንንትና ከሰዎች ከሁሉም በእርግጥ እሞላታለሁ በማለት ተፈጸመች።

120. (ሙሀመድ ሆይ!) ከመልዕክተኞቹም ዜናዎች (ተፈላጊውን) ሁሉንም ልብህን በርሱ የምናረካበትን እንተርክልሃለን፤ በዚችም (ምዕራፍ)እውነተ፡ ነገር ለምዕመናን ግላጼና ማስታወሻ መጥቶልሃል።

121. ለነዚያም ለማያምኑት ባላችሁበት ሁኔታ ላይ ስሩ፤ እኛ ሰሪዎች ነንና በላቸው።

122. ተጠባባቂም፤ እኛ ተጠባቂዎች ነንና (በላቸው)።

123. በሰማያትና በምድርም ያለው ምስጢር ሁሉ የአላህ ነው፤ ነገሩ ሁሉም ወደርሱ ይመለሳል፤ ስለዚህ (ሙሀመድ ሆይ!) ተዛዛው፤ በርሱም ላይ ተጠጋ፤ ጌታህም ከሚሰሩት ሁሉ ዘንጊ አይደለም።

قَلِيلًا مِمَّنْ أٰجَمْنَا مِنْهُمُ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا اُتُّوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٧﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَرَالُوْنَ تَخْفِيْنَ ﴿١١٩﴾

إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأَمْلَآنَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٠﴾

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢١﴾

وَقُلْ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ أَعْمَلُوا عَلٰٓى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُوْنَ ﴿١٢٢﴾

وَأَنْظِرُوْا إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاٰمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيْلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٤﴾

ምዕራፍ 12፣ ዩሱፍ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

1. አ.ሊ.ረ (አሊፍ፣ ላም፣ ራ)፤ (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ትክክለኛ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።) እነዚህ የገላጩ መጽሐፍ (ቁርአን ሀጋዊና ህገወጥ የሆኑ ነገሮችን ግልጽ ያደርጋል።) አንቀጾች ናቸው።

2. እኛ (ፍቼን) ታውቁ ዘንድ ዐረብኛ ቁርአን ሲሆን በእርግጥ አወረድነው።

3. (ሙሃ መድ ሆይ) እኛ ይህንን ቁርአን ወደ አንተ በማውረዳችን በጣም መልካም ዜናዎችን በአንተ ላይ እንተርክልሃለን፤ እነሆ ከርሱ በፊት (ካለፉት ሕዝቦች ታሪክ) በእርግጥ ከዘንጊዎቹ ነበርክ።

4. ዩሱፍ ለአባቱ፡- «አባቱ ሆይ! እኔ አስራ አንድ ከዋክብትን፣ ፀሐይንና ጨረቃንም (በሕልሜ) አየሁ፤ ለእኔ ሰጋጆች ሆነው አየኋቸው» ባለ ጊዜ (አስታውስ)።

5. (አባቱም) አለ፡-«ልጅ ሆይ! ሕልምህን ለወንድሞችህ አታውራ፤ ላንተ ተንኮልን ይሰሩብሃልና፤ ሰይጣን ለሰው ግልጽ ጠላት ነውና»።

6. «እንደዚሁም (አንዳየኸው) ጌታህ ይመርጥሃል፤ ከንግግሮችም ፍቻ ያስተምርሃል፤ ጸጋውንም ከአሁን በፊት በሁለቱ አባቶችህ በኢብራሃምና በኢስሐቅ ላይ እንዳሟላት፣ በአንተ ላይና በያዕቆብ ዘሮችም ላይ ይሞላታል፤ ጌታህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና»።

سورة يوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

قَالَ يَبْنَؤُ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتَكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

7. በዩሱፍና በወንድሞቹ (ታሪኮች) ውስጥ ለጠያቂዎች ሁሉ በእርግጥ አስደናቂ ምልክቶች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ነበሩ።

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْسَّالِئِينَ ﴿٧﴾

8. (ወንድሞቹ) ባሉ ጊዜ (አስታውስ):- «እኛ ጭፍሮች ስንሆን ዩሱፍና ወንድሙ (ብንያም) ወደ አባታችን ከኛ ይበልጥ የተወደዱ ናቸው፤ አባታችን በግልጽ ስህተት ውስጥ ነው»።

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْبَانًا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

9. «ዩሱፍን ግደሉ፤ ወይም በ(ሩቅ) ምድር ላይ ጣሉት፤ ያባታችሁ ፊት ለናንተ የግል ይኸናልና፤ ከርሱም በኋላ መልካም ሕዝቦች ትሆናላችሁና» (ተባባሉ)።

أَفْتَلُوا يُّوسُفَ أَوْ اطَّرَحُوهُ أَرْضًا يَخَلَ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

10. ከነሱ አንድ ተናጋሪ ፡- «ዩሱፍን አትግደሉ ግን በጉድጓድ አዘቅት ጨለማ ውስጥ ጣሉት፤ ከተጓገሮዎች አንዱ ያነሳዎልና፤ ሰሪዎች ብትኾኑ (በዚሁ ተብቃቁ)» አላቸው።

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

11. (አነሱም) አሉ፡-«አባታችን ሆይ! በዩሱፍ ላይ ለምን አታምነንም? እኛም ለርሱ በእርግጥ አዛኞች ነን።»

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنصِحُونَ ﴿١١﴾

12. «ነገ ከእኛ ጋር ላከውና ይደሰት፤ ይጫወትም፤ እኛም ለርሱ ጠባቂዎች ነን»።

أَرْسَلَهُ مَعَنَا عَدَاوَةً يُرْتَع وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

13. «እኔ (የዕቁብ) እርሱን (ዩሱፍን) ይዛችሁ መሄዳችሁ በእርግጥ ያሳዝነኛል፤ እናንተም ከርሱ ዘንጊዎች ስትሆኑ፤ ተኩላ ይበላዎል ብዬ አፈራለሁ» አላቸው።

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَدْهَبُوا بِهِ وَآخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذَّبَابُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

14. «እኛ ጭፍራዎች ሆነን ሳለን፣ ተኩላ ቢበላውማ፣ እኛ ያን ጊዜ በእርግጥ ከሳሪዎች ነን» አሉት።

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذَّبَابُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَيْرُونَ ﴿١٤﴾

15. እርሱንም ይዘውት በሄዱና በጉድጓዱ ጨለማ አዘቅት ውስጥ እንዲያደርጉት ጊዜ

فَلَمَّا دَهَبُوا بِهِ وَآجَمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي

በቆረጡ (ሐሳባቸውን ፈጸሙበት)፤ ወደርሱም እነሱ የማያውቁ ሲሆኑ፤ ይህንን ስራቸውን በእርግጥ (አንድ ቀን ላይ) ትነግራቸዋለህ ስንል ላክንበት።

عَيَّبَتْ الْجَمْعُ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنْتَهِمَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾

16. ወደ አባታቸውም በምሽት እያለቀሱ መጡ፤

وَجَاءُوا آبَاءَهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

17. «አባታችን ሆይ! እኛ (ለሩጫና ለውርወራ) ልንሸቀጃደም ሂድን፤ ዩሱፍንም ዕቃችን ዘንድ ተውነው፤ ወዲያውም ተኩላ በላው፤ አንተም እውነተኞች ብንሆንም የምታምነን አይደለህም» አለ።

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

18. በቀሚሱም ላይ የውሸትን ደም አመጡ፤ (አባታቸው) «አይደለም፤ ነፍሶቻችሁ (ውሸት) ነገርን ለናንተ ሸለሙላችሁ፤ ስለዚህ መልካም ትዕግስት (ማድረግ አለብኝ) በምትሉትም ነገር ላይ መታገገፍ አላህ ብቻ ነው» አለ።

وَجَاءُوا عَلَى فَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِرْ جَمِيلًا وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

19. መንገደኞችም መጡ፤ ውሃ ቀጁያቸውንም ላኩ፤ አኮሊውንም የውሃ መቅጃውን (ወደ ጉድጓዱ) ሰደደ፤ (ዩሱፍንም አኮሌው ላይ ተንጠልጥሎ ወጣ) «የምስራች! ይህ ወጣት ልጅ ነው» አለ፤ ሸቀጥ አድርገውም ደበቁት፤ አላህም የሚሰሩትን ሁሉ ዐዋቁ ነው።

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا عَلِمْتُ وَأَسْرُوهُ يُضْعَفُ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ يَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. በርካሽ ዋጋም በሚቆጠሩ ዲርሃሞች ሸጡት፤ በርሱም ከቸልተኞቹ ነበሩ።

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

21. ያም ከምስር (ግብጽ) የገዛው ሰው ለሚሰቱ፡- «መኖሪያውን አክብሪ፤ ሊጠቅመን ወይም ልጅ አድርገን ልንይዘው ይከጅላልና» አላት፤ እንደዚሁም ለዩሱፍ፡ (ገዥ ልናደርገውና) የሐልሞችንም ፍቻ ልናስተምረው በምድር ላይ አስመጥነው፤ አላህም በነገሩ ላይ አሸናፊ ነው፤ ግን

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ

አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።

مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَىٰ أَمْرِهِ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

22. ጥንካሬውንም በደረሰ ጊዜ ጥበብንና ዕውቀትን ሰጠው፤ እንደዚሁም መልካም ሰሪዎችን ሁሉ እንመነዳለን።

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

23. ያቺም እርሱ በቤቷ የነበረባት ሴት ከነፍሱ አባባላቸው፤ ደጃፎቹንም ዘጋች፤ «ላንተ ተዘጋጅቼልሃለሁና ቶሎ ናም» አለችው፤ በአላህ እጠበቃለሁ «እርሱ (የገዛኝ) ጌታዬ ኑሮዬን ያሳመረልኝ ነውና፤ (አልከዳውም)፤ እነሆ! በደለኞች አይደኑም» አላት።

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ
وَعَلَّقَتِ الْأَثْرَابَ وَقَالَتْ هَيْبَ
لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ
مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

24. በርሱም በእርግጥ አሰበች፤ በርሷም አሰበ፤ የጌታውን ማስረጃ ባላዬ ኖሮ (የተፈጥሮ ፍላጎቱን ባረካ ነበር፤) እንደዚሁ መጥፎ ነገርንና ንጢአትን ከርሱ ላይ ልንመልስለት (አስረጃችንን አሳየነው)፤ እርሱ ከተመረጡት ባሮቻችን ነውና።

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ. وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ
بُرْهَانَ رَبِّهِ. كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ
عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ ﴿١٤﴾

25. በሩንም ተሽቀዳደሙ፤ (እርሱ ለማምለጥ እርሷ ለመያዝ) ቀሚሱንም ከበስተጎላው ቀደደችው፤ ጌታዋንም (ባለቤቷን) በሩ አጠገብ አገኙት፤ (ቀደም ብላ) «በባለቤትህ መጥፎን ያሰበ ሰው ቅጣቱ መታሰር ወይም አሳማሚ ስቃይ እንጂ ሌላ አይደለም» አለችው።

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ
دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا
جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ
يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

26. (ዩሱፍንም) «እርሷ ከነፍሴ አባባላችኝ» አለ፤ ከቤተሰቦቿም መስካሪ (እንዲህ ሲል) መሰከረ፤ «ቀሚሱ ከበስተፊት ተቀዶ እንደሆነ እውነት ተናገረች፤ እርሱም ከውሸታሞቹ ነው።»፤

قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ
شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ
قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦﴾

27. «ቀሚሱም ከበስተኋላ ተቀዶ እንደሆነ ዋሸች፤ እርሱም ከእውነተኞቹ ነው።»

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. ቀሚሱንም ከበስተኋላ (ከዩሱፍ፣ ኋላ) ተቀዶ ባዩ ጊዜ፣ «እርሱ (የተናገርሽው) ከተንኮላችሁ ነው፤ (ሴቶች) ተንኮላችሁ በእርግጥ ብርቱ ነውና» አላት።

فَلَمَّارَةً أَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. «ዩሱፍ፣ ሆይ! ከዚህ (ወሬ) ተከልክል፤ ለሃጢአትሽም ማርታን ለምኒ፤ አንቺ ከስህተተኞቹ ሆነሻልና» (አለ)።

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

30. በከተማው ያሉ ሴቶችም፣ «የዐዚዝ (የማዕረግ ስሙ ነው፤ የተፀውኦ ስሙ ቁጥሬር ነው) ሚስት ብላቴናዋን ከነፍሱ ታባብለዋለች። በእውነቱ ፍቅሩ ልቧን መታታል፤ እኛ በግልፅ ስህተት ውስጥ ሆና በእርግጥ እናያታለን» አሉ።

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْلَهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. ሀሜታቸውንም በሰማች ጊዜ፣ ወደነሱ ላከችባቸው፤ ምግብንም ለእርሱ አዘጋጀችላቸው፤ ከነሱ ለያንዳንዳቸውም ቢላዋን ሰጠች፤ በነሱም ላይ (ዩሱፍን) ውጣ አለችው፤ ባዩትም ጊዜ አደነቁት፤ እጆቻቸውንም ቆረጡ፤ «አላህም ጥራት ይገባው፤ ይህ ሰው አይደለም፤ ይህ ያማረ መልአክ እንጂ፤ ሌላ አይደለም» አለ።

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

32. «ታዲያ ይካችሁ ያ በርሱ (ፍቅር) የዘለፋችሁኝ ነው፤ በእርግጥም ከነፍሱ አባባልኩት፤ እምቢ አለም፤ የማዘውንም ነገር ባይሰራ በእርግጥ ይታሰራል፤ ከወራዶቹም ይሆናል» አለች።

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكُونَنَّ مِن لَّصْنَغِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. «ጌታዬ ሆይ! ወደርሱ ከሚጠሩኝ ነገር (ከዝሙት) ይልቅ መታሰር ለኔ የተወደደ

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ وَمَا

ነው፤ ተንኮላቸውንም ከኔ ላይ ባትመልስልኝ ወደነሱ እዘነበላለሁ፤ ከስህተተኞቼም እሆናለሁ» አለ።

يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣١﴾

34. ጌታውም ጸሎቱን ተቀበለው፤ ተንኮላቸውንም ከርሱ መለሰለት፤ እነሆ! እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٢﴾

35. ከዚያም ማስረጃዎቹን ካዩ በኋላ፤ እስከጊዜ ድረስ እንዲያስሩት ለነሱ ታያቸው።

ثُمَّ بَدَأْهُمُ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٣﴾

36. ከሱም ጋር ሁለት ጎበዞች እስር ቤቱ ገቡ፤ አንደኛቸው «እኔ በሀልሜ የወይን ጠጅን ስጠምቅ አየሁ» አለ፤ ሌላውም፡- «እኔ በራሴ ላይ እንጆራን ተሸክሜ ከሱ በራራ (አሞራ) ስትበላ አየሁ፤ ፍቼን ንገረን፤ እኛ ከአሳማሪዎች ሆነህ እናይሃለንና» አሉት።

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي آحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

37. (ዩሱፍም) አለ፡- «ማንኛውም የምትሰጡት ምግብ ለናንተ ከመምጣቱ በፊት ፍቼን የምነግራችሁ ቢሆን እንጂ አይመጣላችሁም፤ ይሃችሁ ጌታዬ ካሳወቀኝ ነገር ነው፤ እኔ በአላህ የማያምኑን፤ እነርሱም መጨረሻይቱን ዓለም እነርሱ ከሐዲዎች የሆኑትን ሕዝቦች (የግብጽ ከንዓናዊያን ጣኦት አምላኪዎች በመሆናቸው ጸሀይንና ሌሎች ነገሮችንም ያመልካሉ።) ሃይማኖት ትቻለሁ።»

قَالَ لَا يَا بَيْتِكَمَا طَعَامٌ تَرْزُقَانِيهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾

38. «የአባቶቼንም፤ የኢብራሃምንና የኢስሐቀን፤ የያዕቆብንም ሃይማኖት ተከትያለሁ፤ ለኛ በአላህ ምንንም ማጋራት አይገባንም፤ ያ(አለማጋራት)በኛ ላይና በሰዎቹ ላይ የአላህ ችርታ ነው፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያመሰግኑም።»

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ

اللَّهُ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

39. «የእስር ቤት ንደኞቹ ሆይ! የተለያዩ (ከብር፣ ከወርቅና ከእንጨት የተሰሩ) አምላኮች ይሻላሉን ወይስ አሸናፊው አንዱ አላህ?»

يَصْحَبِي السِّجْنِ وَأَرْيَاكَ مُنْفَرِقُونَ

خَيْرٌ أَوْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

40. «ከርሱ ሌላ እናንተና አባቶቻችሁ (አማልክት ብላችሁ) የጠራችኋቸውን ስሞች እንጂ፣ አትግገዙም፤ አላህ በርሷ ምንም አስረጅ አላወረደም፤ ፍርዱ የአላህ እንጂ የሌላ አይደለም፤ እርሱን እንጂ ሌላን እንዳትገዙ አዟል፤ ይህ ትክክለኛው ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም»::

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ

سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ

اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ أَلْحَمْتُمْ إِلَّا بِاللَّهِ

أَمَرَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ

الْقَائِمُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

41. «የወህኒ ቤት (የእስር ቤት) ንደኞቹ ሆይ! አንደኛችሁማ ጌታውን (ንጉሱን) ጠጅ ያጠጣል፤ ሌላውማ ይሰቀላል፤ ከራሱም በራራ (አሞራ) ትብላለች፤ ያ ፍቺን የምትጠይቁት ነገር ተፈጸመ» (አላቸው)::

يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمْ

فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَا الْآخِرُ

فَيَضْلِبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ

فُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤٢﴾

42. ለዚያም ከሁለቱ እርሱ የሚደኑ መሆኑን ለተጠራጠረው፣ ጌታህ ዘንድ አስታውሱኝ አለው፤ ጌታውንም ከማስታወስ ሰይጣን አስረላው፤ ለጥቁት ዓመታትም በወህኒ ቤቱ ውስጥ ቆዩ::

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا

أذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَآنَسَهُ

الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رَبَّهِ فَلَيْتَ فِي

السِّجْنِ بِضَعِ سِسِينِ ﴿٤٣﴾

43. ንጉሱም (የግብጽ)፣ «እኔ ሰባትን የሰቡ ላሞች ሰባት ከሲታዎች ሲበላቸው፤ ሰባትንም ለምለም ዘለላዎች ሌሎችንም ደረቆችን (ሲጠመጠሙባቸው በሕልሜ) አያለሁ፤ እናንተ ታላላቅ ሰዎች ሆይ! ሕልምን የምትፈቱ እንደሆናችሁ ሕልሜን ፍቱልኛ» አላቸው::

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ

سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ

وَسَبْعُ سُبُلَلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى

يَأْسَسْتُهُنَّ بِتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ

إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٢﴾

44. «የሕልሞች ቅዠቶች ናቸው፤ እኛም የህልሞችን ፍች ዐዋቂዎች አይደለንም» አሉት።

قَالُوا أَضْغَثَ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

45. ያም ከሁለቱ የዳነውና (እስር ቤት ከነበሩት ሁለት ሰዎች መካከል አንዱ የሆነው) ከብዙ ጊዜ በኋላ (ዩሱፍን) ያስታወሰው ሰው፡ «እኔ ፍቼን እነግራችኋለሁና ላኩኝ» አለ፤ (ወደ ዩሱፍ ሄደም)።

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتِظَمُ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٤﴾

46. «አንተ እውነተኛው ዩሱፍ ሆይ! ሰባትን የሰቡ ላሞች ሰባት ከሲታዎች ላሞች ሲበሉዋቸው፤ ሰባትን ለምለም ዘለላዎችም ሌሎችንም ደረቆች (በነሱ ላይ ሲጠመጠሙባቸው ያየን ሰው ሕልም ፍች) ተችልን፤ ያውቁ ዘንድ ወደ ሰዎቹ ልመለስ እከጅላለሁና» (አለው።

يُوسُفُ أَيُّهَا الصَّادِقُ أَفْتَنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

47. (እርሱም) አለ፡- «ሰባትን የተከታተሉ ዓመታት ትዘራላችሁ፤ ያጨዳችሁትንም ሁሉ ከምትበሉት ጥቂት በስተቀር በዘለላው ውስጥ ተዉት»፤

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ ۖ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٦﴾

48. «ከዚያም በነዚያ በኋላ ካደለባችሁት ጥቂት ሲቀር፤ ለነሱ ያደለባችሁትን ሁሉ የሚበሉ ሰባት የችግር ዓመታት ይመጣሉ»፤

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصُونَ ﴿٤٧﴾

49. «ከዚያም ከነዚያ በኋላ ሰዎቹ በርሱ የሚዘነቡበት በርሱም (ወይንን) የሚጨምቁበት ዓመት ይመጣል»።

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعَصِرُونَ ﴿٤٨﴾

50. ንጉሱም፡- «እርሱን አምጡልኝ» አለ፤ መልዕክተኛውም (ዩሱፍን) በመጣው ጊዜ፤ «ወደጌታህ ተመለስ፤ የዚያንም እጆቻቸውን የቆረጡትን ሴቶች ሁኔታ

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِي بِيَهُ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ الْإِسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ

ጠይቀው፤ ጌታዬ ተንክላቸውን ዐዋቂ ነውና» አለው።

إِنَّ رَبِّي يَكِيدُهَا عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

51. (ንጉሱም):- «ዩሱፍን ከነፍሱ ባባበላችሁት ጊዜ ነገራችሁ ምንድን ነው?» አላቸው:- «ለአላህ ጥራት ይገባው፤ በርሱ ላይ ምንም መጥፎን ነገር አላወቅንም» አሉት፤ የዐዚዝ ሚስት:- «አሁን እውነቱ ተገለጸ፤ እኔ ከነፍሱ አባበልኩት፤ እርሱም ከእውነተኞቹ ነው» አለች።

قَالَ مَا خَطْبُكَ إِنَّ رُودَانَ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْتُ حَسَّ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْكَ مِنْ سُوءٍ قَالَتْ أَمْرَأْتُ الْعَزِيزِ أَلَيْسَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رُودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

52. (ዩሱፍ):- «ይህ (ጥራቴን መፈለጌ) (ጌታዬ) ሩቅ ሆኖ ሳለ፤ ያልከዳሁት መሆኔን፤ አላህም የከዳተኞችን ተንኮል የማያቃና መሆኑን እንዲያውቅ ነው» (አለ)።¹

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٢﴾

1. እ.በኑ ዑመር (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል:- «ማንኛውም ከሃዲ በትንላኤ ቀን ይዞት የሚነሳው ልዩ ባንዲራ አለው። በኃይልም እንዲህ ይባላል:- ይህ ከሃዲ፣ የከሃዲ ልጅ ነው» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

53. «ነፍሱንም (ከስራተት) አላጠራም፤ ነፍስ ሁሉ ጌታዬ የጠበቃት ካልሆነች በስተቀር፤ በመጥፎ ነገር በእርግጥ አዛኝ ናትና ጌታዬ በጣም መሐሪ አዛኝ ነው» (አለ)።

وَمَا أُبْرِيْ قَسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَا مَارَةً بِالسَّوْءِ اِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّيْ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٣﴾

54. ንጉሱም፣ «እርሱን አምጡልኝ፤ ለራሱ ግለኛ አደርገዋለሁና» አለ፤ ባናገረውም ጊዜ፣ «አንተ ዛሬ እኛ ዘንድ ባለሟል ታማኝ ነህ» አለው።

وَقَالَ الْمَلِكُ اَتُنُوِيْ بِهٖ اَسْتَخْلِصُهٗ لِنَفْسِيْ فَلَمَّا كَلَمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اٰمِيْنٌ ﴿٥٤﴾

55. (ዮሴፍ)፣ «በምድር ግምጃ ቤቶች ላይ (ሹም-የግብጽ የፋይናንስ ሚኒስትር) አድርገኝ፤ እኔ ጠባቂ አዋቂ ነኝና» አለ።

قَالَ اَجْعَلْنِيْ عَلٰى خَزَايِيْنِ الْاَرْضِ اِنِّيْ حٰفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٥﴾

56. እንደዚሁም ለዮሴፍ፣ በምድር ላይ ከርሷ በፈለገው ስፍራ የሚሰፍር ሲሆን አስመቸነው፤ በችሮታችን የምንሻውን ሰው እንለያለን፤ የሰጎ ሰሪዎችንም ዋጋ አናጠፋም።

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوْا مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ تُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. የመጨረሻይቱም ዓለም ምንዳለን ለነዚያ ላመኑትና ይጠነቀቁ ለነበሩት (ከሁሉም አይነት ወንጀሎችና መጥፎ ነገሮች በመታቀብና ሁሉንም አይነት መልካም ነገሮችም በመስራት) የበለጠ ነው።

وَلَا جُرُ الْاٰخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَنْقُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. የዮሴፍ ወንድሞችም መጡ፤ በርሱም ላይ ገቡ፤ እነሱም እርሱን የላቱት ሲሆኑ (እሱ) ዐወቃቸው።

وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَمْ يُمَكِّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. (ጉዳያቸውን ፈጽሞ) ስንቃቸውንም ባዘጋጀላቸው ጊዜ አለ፡- «ከአባታችሁ በኩል የሆነውን ወንድማችሁን (ብንያሚን) አምጡልኝ፤ እኔ ከአስተናጋጆች ሁሉ በላጭ ስሆን፤ ስፍርን የምሞላ መሆኔን አታዩምን?»

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهٰزِهِمْ قَالَ اَتُنُوِيْ بِاٰخِ لَكُمْ مِنْ اَيِّكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْ اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرٌ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٥٩﴾

60. «እርሱንም ባታመጡልኝ፤ እኔ ዘንድ ለናንተ ስፍር የላችሁም፤ አትቀርቡኝምም»።

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ

وَلَا تَقْرَبُوا ﴿١٦﴾

61. «ስለርሱ አባቱን በጥብቅ እንጠይቃለን፤ እኛም (ይህንን) በእርግጥ ሰሪዎች ነን» አሉት።

قَالُوا سَرُّوْهُ عَنَّا وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿١٦﴾

62. ለአሽከርቹም፡- «ሸቀጣቸውን ወደ ቤተሰቦቻቸው በተመለሱ ጊዜ ያውቋት ዘንድ፤ በየጓዙቻቸው ውስጥ አድርጉላቸው፤ ሊመለሱ ይከጀላልና» አላቸው።

وَقَالَ لِفَتْنِيهِ اجْعَلُوا بَضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧﴾

63. ወደ አባታቸውም በተመለሱ ጊዜ፡- «አባታችን ሆይ! (ወንድማችንን እስከምንወስድ) ስፍር ከኛ ተከልክላል፤ ስለዚህ ወንድማችንን ከኛ ጋር ላከው፤ ይሰፍርልናልና፤ እኛም ለርሱ ጠባቂዎች ነን» አሉ።

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا بَابَانَ مُنِعَ مِنَّا الْكَيْدُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٨﴾

64. «ከአሁን በፊት በወንድሙ ላይ እንዳመንኳችሁ እንጂ፤ በርሱ ላይ አምናችኋለሁን? አላህም በጠባቂነት (ከሁሉ) የበለጠ ነው፤ እርሱም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነው» አላቸው።

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَبِيرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٩﴾

65. ዕቃቸውንም በከፈቱ ጊዜ፤ ሸቀጣቸው ወደነርሱ ተመልሳ አገኙ፡- «አባታችን ሆይ! ምን እንፈልጋለን? ይህቹ ሸቀጣችን ናት፤ ወደኛ ተመልሳልናለች፤ (እንረዳባታለን) ለቤተሰቦቻችንም እንሸምታለን፤ ወንድማችንንም እንጠብቃለን፤ የግመልንም ጭነት እንጨምራለን፤ ይህ (በንጉሱ ላይ) ቀላል ስፍር ነው» አሉ።

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَابَانَ مَا نَبَغِيَ هَذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَتَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْدٌ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

66. «ካልተከበባችሁ በስተቀር እርሱን በእርግጥ የምታመጡልኝ ለመሆናችሁ ከአላህ የሆነን ቃል ኪዳን መተማመኛ እስከምትሰጡኝ ድረስ፤ ከናንተ ጋር ፈጽሞ አልልከውም» አላቸው፤ መተማመኛቸውንም

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُتَوَّنُوا مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتُوهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ

በሰጡት ጊዜ፡- «አላህ በምንለው ሁሉ ላይ ምስክር ነው» አላቸው፡፡

اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿١٦﴾

67. አለም፡- «ልጆቼ ሆይ! ባንድ በር አትግቡ፤ ግን በተለያዩ በርች ግቡ፤ ከአላህም (ፍርድ) በምንም አልጠቅማችሁም፤ (አልመልሰላችሁም)፤ ፍርዱ የአላህ እንጂ የሌላ አይደለም፤ በርሱ ላይ ተመካሁ፤ ተመኪያችሁ ሁሉ በርሱ ብቻ ይመከሩ»፡፡¹

وَقَالَ يَبْنَیَّ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ
وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي
عَنكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنْ أُلْحَمْتُ
إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٧﴾

1. (ሀ). ኢብኑ ዑባደ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሰባ ሺህ የሚሆኑ የኔ ሕዝቦች (ተከታዮች) ካለምንም ጥያቄ ጆነት ይገባሉ፡፡ እነዚህ ሰዎች ሩቅያን የማይሰሩ፤ በነገርች መጥፎ የገድ ምልክቶች የማያምኑ፤ መመካታቸውን በአላህ ላይ ብቻ የሚያደርጉ ናቸው፡፡» (ቡኻሪ ዘግበውታል)፡፡

«ሩቅያ» ማለት ከቁርአን የተወሰኑ ምዕራፎችንና አንቀጾችን ካነበቡ በኋላ በበሽተኛው ሰውነት ላይ ምራቅ በመትፋት በሽታውን የመፈወሻ ዘዴ ነው፡፡

(ለ). አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ አይሁዳዊ አንድን አይሁዳዊ አንድ ሺህ ዲናር እንዲያበድረው ጠየቀው፡፡ አበዳሪውም «የማስመስክራቸውን ምስክርች አምጣልኝ አለው፡፡ ተበዳሪውም «ለምስክርነት አላህ ከማንም በላይ በቂ ነው» አለ፡፡ አበዳሪው «አውነትህ ነው» አለ፡፡ ለተወሰነ ጊዜም አበደረው፡፡ ከአገር ውጪ ሄዶ ጉዳዩን ከፈፀመ በኋላ ብድሩን በጊዜው ለመክፈል ይችል ዘንድ የሚሄድበትን መርከብ ሲያፈላልግ ግን ምንም ዓይነት መርከብ አላገኘም፡፡ አንድ ቁራጭ እንጨት አምጥቶ ውስጡን ከቦረቦረው በኋላ አንድ ሺውን ዲናርና ትንሽ መልዕክት በቀዳዳው ውስጥ ከተተና ቀዳዳውን ዘጋው፡፡ ወደ ባህሩ ሄዶ ጌታዬ ሆይ! እኔ ከአክሌ አንድ ሺህ ዲናር መበደሬን፤ ምስክር አምጣልኝ ሲለኝም ለምስክርነት ከሁሉም በላይ አላህ በቂ ነው ማለቱንና ያንተን ምስክርነትም መውደዱን፤ በመሆኑም መርከብ አግኝቼ ገንዘቡን ልልክለት ሞክራ አልቻልኩም፡፡ ይህን ገንዘብ ላንተ ትጅልሃለሁ» ብሎ እንጨቱን ወደ ባህሩ ወረመረው፡፡ ከዚያም ከባህሩ ርቆ ወደ አበዳሪው መንደር የሚሄድበትን መርከብ መፈለግ ጀመረ፡፡ ያ ገንዘብ ያበደረው ሰው ወደ ባህር ሄዶ ከአሁን አሁን አንዲት መርከብ ገንዘቤን ታመጣልኝ ብሎ ሲጠባበቅ ገንዘቡን የያዘችውን እንጨት ተመለከተና ለቤተሰቦቹ በማገዶ እንጨትነት ይዟት ሄደ፡፡ ቤቱ ደርሶ እንጨቱን ሲፈልጠው ግንዘቡንና የተፃፈውን ወረቀት አገኘ፡፡ የተበደረው ሰውም ወደርሱ አንድ ሺህ ዲናር ይዞ መጣና ብአላህ እምላለሁ! ገንዘብህን ይገርልህ ለመምጣት መርከቦችን ማፈላለግን አላቆምኩም፡፡ አሁን ከመጣሁበት በፊት አንዳችም መርከብ አላገኘሁም» አለው፡፡ አበዳሪውም «ወደኔ አንድ ነገር ልከህ ነበርን?» ሲል ጠየቀው፡፡ ተበዳሪውም «አሁን ከመጣሁበት በፊት አንድም መርከብ አላገኘሁም በማለት እየነገርኩሁ!» ሲል በመገረም መለሰለት፡፡ አበዳሪውም «አላህ በእርግጥ በእንጨት ውስጥ የላከውን ሰጥቶልሃልና አንድ ሺህ ዲናርህን ይዘህ ሂድ» አለው፡፡» (ቡኻሪ ዘግበውታል)፡፡

68. አባታቸውም ካዘዛቸው ስፍራ በገቡ ጊዜ ከአላህ (ፍርድ) ምንም ነገር ከነርሱ የሚከለክላቸው አልነበረም፤ ግን በያዕቆብም ነፍስ ውስጥ የነበረች ጉዳይ ናት፤ ፈጻሚት፤ እርሱም ስላሳወቅነው የዕውቀት ባለቤት ነው፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَئِكَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. በዩሱፍ ላይ በገቡ ጊዜም ወንድሙን ወደርሱ አስጠጋው፡- «እነሆ እኔ ወንድምህ ነኝ፤ ይሰሩት በነበሩትም ሁሉ አትቆላጭ» አለው።

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَأْوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. ዕቃቸውንም ባዘጋጀላቸው ጊዜ፤ (ወርቃማ) ዋንጫይቱን (መጠጫና መስፈሪያውን) በወንድሙ ዕቃ ውስጥ አደረገ፤ ከዚያም «እናንተ ባለ ግመሎች ሆይ! እናንተ በእርግጥ ሌቦች ናችሁ» ሲል ጠሪ ተጣራ።

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِمَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتْهَا الْعِبرُ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ ﴿٧٠﴾

71. ወደነሱ ዞረውም፡- «ምንድን ጠፋችሁ?» አለ።

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِ مَادَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾

72. «የንጉሱ (ወርቃማ) መስፈሪያ ጠፍቶናል፤ እርሱንም ላመጣ ሰው የግመል ጭነት አለው፤ እኔም በርሱ ተያዥ ነኝ» አለ።

قَالُوا نَفَقْدُ صُورَاعِ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

73. «በአላህ እንምላለን፤ በምድር ላይ ለማጥፋት እንዳልመጣን፤ በእርግጥ ዐውቃችኋል። ሌቦችም አልነበርንም» አለ።

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. «ውሸታሞች ብትሆኑ ቅጣቱ ምንድን ነው?» አሏቸው።

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾

75. «ቅጣቱ (በያዕቆብ ሕግ) ዕቃው በጓዙ ውስጥ የተገኘበት ሰው (ራሱ መወሰድ) ነው፤ እርሱም ቅጣቱ ነው፤ እንደዚሁ በደለኞችን እንቀጣለን» አለ።

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ أُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. (ምርመራውን) ከወንድሙም ዕቃ በፊት በዕቃዎቻቸው ጀመረ፤ ከዚያም (ዋንጫይቱን) ከወንድሙ ዕቃ ውስጥ አወጣት፤ እንደዚሁ ለዩሱፍ ብልሃትን አስተማርነው፤ አላህ ባልሻ ኖሮ በንጉሱ ህግ ወንድሙን ሊይዝ አይገባውም ነበር፤ የምንሻውን ሰው በደረጃዎች ክፍ እናደርጋለን፤ ከዕውቀት ባለቤቶች ሁሉ በላይም ዐዋቂ አለ።

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِمْ
أَسْتَخْرِجُهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ كَذَلِكَ
كَذُنَا لِيُؤْسَفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ
كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ ﴿٧٦﴾

77. «ቢሰርቅ ከአሁን በፊት የርሱው ወንድም በእርግጥ ሰርቋል»አሉ፤ ዩሱፍም (ይህችን ንግግር) በነፍሱ ውስጥ ደበቃት፤ ለነሱም አልገለጣትም፤ (በልቡ) «እናንተ ስራችሁ የክፋ ነው፤ አላህም የምትሉትን ሁሉ ይበልጥ ዐዋቂ ነው» አለ።

﴿٧٧﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَفَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا
يُؤْسَفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ
قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

78. አንተ የተከበርከው ሆይ፡- «ለርሱ በእርግጥ ታላቅ ሽማግሌ አባት አለው፤ ስለዚህ በርሱ ስፍራ አንደኛችንን ያዝ፤ እኛ ከመልካም ሠሪዎች ሆነህ እናይሃለንና» አሉት።

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

79. «ዕቃችንን እርሱ ዘንድ ያገኘንበትን ሰው እንጂ፤ ሌላን ከመያዝ በአላህ እንጠበቃለን፤ እኛ ያን ጊዜ በእርግጥ በዳዮች ነን» አለ።

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مِنْ
وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا
لَطَلِمُونَ ﴿٧٩﴾

80. ከርሱም ተስፋን በቆረጡ ጊዜ የሚመካከሩ ሆነው ገለል አሉ፤ ታላቃቸው አለ፡- «አባታችሁ በናንተ ላይ ከአላህ የሆነን መታመኛ ኪዳን በእርግጥ የያዘባችሁ መሆኑን፤ ከዚህም በፊት በዩሱፍ ላይ ግፍ የሠራችሁትን አታውቁምን? ስለዚህ አባቴ ለኔ እስከሚፈቅድልኝ ወይም አላህ ለኔ እስከሚፈርድልኝ ድረስ (ብንያሚን

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ
أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوثِقًا مِنَ اللَّهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ
أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ

እስከ.ለቀቅ) (የምስርን) ምድር አልለይም፤ እርሱም ከፈራጆች ሁሉ በላይ ነው።»

يَحْكُمُ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

81. «ወደ አባታችሁ ተመለሱ፤ በሉትም፡- አባታችን ሆይ! ልጅህ ሰረቀ፤ ባወቅነውም ነገር እንጂ አልመሰከርንም፤ ፍቁንም ነገር (ምስጢሩን) ዐዋቂዎች አልነበርንም።»

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِنَا إِنَّا نَكُنَّ سَرَقًا وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

82. ያችንም በውስጧ የነበርንባትን (ሀዘቦች) ከተማ፤ ያችንም በውስጧ የመጣነውን ባለ ግመል ጓድ ጠይቅ፤ እኛም በእርግጥ እውነተኞች ነን።

وَسَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

83. (ያዕቆብ):- «አይደለም፤ ነፍሶቻችሁ አንዳች ነገርን ለናንተ ሸለሙላችሁ፤ (ሠራችሁትም) መልካምም ትእግስት (ማድረግ) አለብኝ፤ እነርሱን (ሦስቱንም) የተሰበሰቡ ሆነው አላህ ሊያመጣልኝ ይከጀላል፤ እነሆ እርሱ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና» አላቸው።

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

84. ከነሱም ዘወር አለና፡-«በዩሱፍ ላይ ዋ ሐዘኔ!» አለ፤ ዓይኖቹም ከሐዘን (ለቅሶ) የተነሳ ነው፤ እርሱም በትካዜ የተመላ ነው።

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِبيضَت عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. (እነርሱም):- «በአላህ እንምላለን፤ ለጥፋት የቀረብክ እስከምትሆን ወይም ከጠፊዎቹ እስከምትሆን ድረስ፤ ዩሱፍን ከማውሳት አትወገድም» አሉ።

قَالُوا تَاللَّهِ تَقْتَوُونَ تَذْكُرُ يُّوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. «ጭንቀቱንና ሐዘኔን የማሰሙተው (እቤቱታዩን የማቀርበው) ወደ አላህ ብቻ ነው፤ ከአላህም በኩል የማታውቁትን ነገር አውቃለሁ» አላቸው።

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُرَيْبٍ إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمْتُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. «ልጆቼ ሆይ ሃዱ፤ ከዩሱፍና ከወንድሙም (ወሬ) ተመራመሩ፤ ከአላህም እዝነት ተስፋ አትቀረጡ፤ እነሆ! ከአላህ እዝነት ከሐዲዎች ሕዝቦች እንጂ ተስፋ አይቆርጥም» (አለ)።

يَنْبَغِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْسِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْكُفْرُونَ ﴿٨٧﴾

88. በርሱም ላይ በገቡ ጊዜ፤ «አንተ የተከበርከው ሆይ! እኛንም ቤተሰቦቻችንንም ጉዳት ደረሰብን፤ ርካሽ ሽቀጥም ይዘን መጥተናል፤ ስፍርንም ለኛ ሙላልን፤ በኛም ላይ መጽውት፤ አላህ መጽዋቸችን ይመነዳልና» አሉት።

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُرْجَحَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

89. «እናንተ የሚታውቁ በነበራችሁ ጊዜ በዩሱፍና በወንድሙ ላይ የሰራችሁትን ግፍ አወቃችሁን?» አላቸው።

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

90. «አንተ በእርግጥ አንተ ዩሱፍ ነህን?» አሉት፤ «እኔ ዩሱፍ ነኝ፤ ይህም ወንድሜ ነው፤ አላህ በኛ ላይ በእርግጥ ለገሰልን፤ እነሆ! የሚጠነቀቅና የሚታገስ ሰው (አላህ ይክሰዋል)፤ አላህ የበጎ አድራጊዎችን ዋጋ አያጠፋምና» አለ።

قَالُوا أَيْنَ نَكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

91. «በአላህ እንምላለን፤ አላህ በኛ ላይ በእርግጥ አበሰጠህ፤ እኛም በእርግጥ አጥፊዎች ነበርን» አሉ።

قَالُوا نَأَلَّهُ لَقَدْ ءَاتَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴿٩١﴾

92. «ዛሬ በናንተ ላይ ወቀሳ የለባችሁም፤ አላህ ለናንተ ይምራል፤ እርሱም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነው» አላቸው።!

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفُرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «አላህ በእርግጥ ርህራሄን ፈጥሯል። ርህራሄን ከፈጠረበት ዕለት ጀምሮ ለአንድ መቶ ቦታዎች ከፋፍሎታል። ዘጠና ዘጠኙን ክፍሎች ራሱ ጋር አደረጋቸውና አንዱን ክፍል ወደ ፍጡራኑ ላከው። አንድ ሙእሚን በአላህ እጅ ውስጥ ያሉትን ርህራሄዎች ቢያውቅ ኖሮ፣ ጅነት እገባለሁ የሚለውን ተስፋ አያጣም ነበር። እንዲሁም አንድ ሙእሚን አላህ ጋር ያሉትን ቅጣቶች ቢያውቅ ኖሮ፣ ራሱን ከአላት የተጠበኩ ነኝ ብሎ አያስብም ነበር።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

93. «ይህንን ቀሚሴን ይዛችሁ ሂዱ፤ በአባቴ ፊትም ጣሉት፤ የሚያይ ሆኖ ይመጣልና፤ ቤተሰቦቻችሁንም ሰብስባችሁ አምጡልኝ» (አላቸው)።

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. ግመል ጫኞቹም (ግብጽን) በተለዩ ጊዜ፤ አባታቸው፡- «እኔ የዩሱፍን ሽታ በእርግጥ አገኛለሁ፤ ባታቄሉኝ ኖሮ፤ (ታምኑኝ ነበር)» አለ።

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَيْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَقِنْدُونَ ﴿٩٤﴾

95. «በአላህ እንምላለን፤ አንተ በእርግጥ በቀድሞው ስህተትህ ውስጥ ነህ፤» አሉት።

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْكَبِيرِ ﴿٩٥﴾

96. አብሳሪውም በመጣ ጊዜ (ቀሚሱን) በፊቱ ላይ ጣለው፤ ወዲያውም የሚያይ ሾነ፤ እኔ ለናንተ፡- «ከአላህ በኩል የማታውቁትን አውቃለሁ አላልኳችሁምን?» አላቸው።

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَنُهِ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. «አባታችን ሆይ! ለንጢአቶቻችን ምሕረትን ለምንልን፤ እኛ ጥፋተኞች ነበርንና» አሉ።

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

98. «ወደፊት ለናንተ ጌታዬን ምሕረትን እለምንላችኋለሁ። እነሆ! እርሱ መሐሪው አዛኙ ነውና» አላቸው።

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

99. በዩሱፍ ላይም በገቡ ጊዜ ወላጆቹን ወደርሱ አስጠጋቸው፤ «በአላህም ፈቃድ ጥብቆች ስትኾኑ ምስርን ግቡ» አላቸው።

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوئِهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَأَمِينٌ ﴿٩٩﴾

100. ወላጆቹንም በዙፋኑ ላይ አወጣቸው፤ ለርሱም ሰጋጆች ኾነው ወረዱለት፤ «አባቴም ሆይ! ይህ ፊት ያየኋት ሕልሜ ፍች ነው፤ ጌታ በእርግጥ እውነት አደረጋት፤ ከወህኒ ቤትም

وَرَفَعَ أَبُوئِهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجْدًا وَقَالَ يَا بَتِ هَذَا أَنَا وَبِل رُبِّي مِنْ قَبْلُ فَدَّ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدَّ

ባወጣኝና ሰይጣንም በኔና በወንድሞቼ መካከል ከአባላሽ በኋላ እናንተን ከገጠር ባመጣችሁ ጊዜ፤ በእርግጥ ለኔ መልካም ዋለልኝ፤ ጌታዬ ለሚሻው ነገር እዝነቱ ረቁቅ ነው፤ እነሆ እሱ ዐዋቂው ጥበበኛው ነው» አለ።

أَحْسَنَ فِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ
الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ﴿١٣١﴾

101. «ጌታዬ ሆይ! ከንግስና በእርግጥ ሰጠኸኝ፤ ከሕልሞችም ፍቾ አስተማርከኝ፤ የሰማያትና የምድር ፈጣሪ ሆይ! አንተ በቅርቡቱና በመጨረሻይቱ ዓለም ረዳቴ ነህ፤ ሙስሊም (ለአላህ ትዕዛዝ ያደረ) ሆኜ ግደለኝ፤ በመልካሞቼም አስጠጋኝ» (አለ)።

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ
وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَالْحَقِّي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٣٢﴾

102. (ሙሐመድ ሆይ!) ይህ ወዳንተ የምናወርደው ሲኾን፤ ከሩቅ ወሬዎች ነው፤ አንተም እነርሱ (በዩሱፍ) የሚመክሩ ኾነው ነገራቸውን በቆረጡ ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም።

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ﴿١٣٣﴾

103. አብዛኛዎቹም ሰዎች (ለማመናቸው) ብትጓዝም የሚያምኑ አይደሉም።

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٤﴾

104. (ሙሐመድ ሆይ!) በርሱም (በቁርአን) ላይ ምንም ዋጋ አትጠይቃቸውም፤ እርሱ ለዓለማት ግላጼ እንጂ ሌላ አይደለም።

وَمَا تَسْتَأْهِمُ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٣٥﴾

105. በሰማያትና በምድርም ካለችው ምልክት ብዙይቱ እነሱ ከርሷ ዘንጊዎች ኾነው በርሷ ላይ ያልፋሉ።

وَكَأَن يَنْ مِنَ آيَاتِي فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا
مُعْرِضُونَ ﴿١٣٦﴾

106. አብዛኞቻቸውም እነሱ አጋሪዎች ኾነው እንጂ፤ በአላህ አያምኑም።

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ﴿١٣٧﴾

107. ከአላህ ቅጣት ሸፋኝ አደጋ የምትመጣባቸው ወይም ሰዓቲቱ እነሱ የማያውቁ ሲኾኑ በድንገት የምትመጣባቸው መኾኑን አይፈሩምን?

108. (መሐመድ ሆይ!) ይህች መንገዴ ናት፤ ወደ አላህ እጠራለሁ፤ እኔም፤ የተከተለኝም ሰው በግልጽ ማስረጃ ላይ ነን፤ ጥራትም ለአላህ ይገባው፤ እኔም ከአጋሪዎቹ አይደለሁም በል።

109. ካንተ በፊትም ከከተሞች ሰዎች ወደነርሱ ራእይ የምናወርድላቸው የኾኑን ወንዶችን (መልዕክተኛ) እንጂ አልላክንም፤ በምድር ላይ አይኼዱምና የነዚያን ክነርሱ በፊት የነበሩትን ሰዎች መጨረሻ አይመለከቱምን? የመጨረሻይቱም አገር ለነዚያ ለተጠነቀቁት (ከወንጀልና ከመጥፎ ተግባር የታቀቡና መልካም ስራዎችን የሰሩ ናቸው) በእርግጥ የተሻለች ናት፤ አታውቁምን?

110. መልዕክተኞቹም ተስፋ በቆረጡና እነርሱ በእርግጥ የተዋሹ (በህዝቦቻቸው) መኾናቸውን በተጠራጠሩ ጊዜ፤ እርዳታችን መጣላቸው፤ (እኛ) የምንሻውም ሰው እንዲድን ተደረገ፤ ቅጣታችንም ከአጋሪዎቹ ህዝቦች ላይ አይመለስም።

111. በታሪካቸው ውስጥ ለአእምሮ ባለ ቡቶች በእርግጥ መገሰጫ ነበረ፤ (ይህ ቁርአን) የሚቀጣጠፍ ወሬ አይደለም፤ ግን ያንን በስተፊቱ ያለውን አረጋጋጭ ለነገርም ሁሉ ገላጭ ለሚያምኑ ሕዝቦችም መሪና ችሮታ ነው።

أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَدَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٠٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَطَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَشَأِهِمْ وَلَا يَرْدُ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

ምዕራፍ 13፣ አል-ረዕድ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

1. አ.ሊ.መ.ረ (አሊ.ፍ፣ ላም፣ ሚም፣ ራ) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ትክክለኛ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።) ይህች (አናቅጽ) ከመጽሐፉ አንቀጾች ናት፤ ያም ከጌታህ ወዳንተ የተወረደው እውነት ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያምኑም።

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

2. አላህ ያ ሰማያትን የምታዩዋት አዕማድ ሳትኖር ያነሳት፤ ከዚያም ከዐርሹ በላይ ሆነ (የሱን ክብር በሚሰማማ መልኩ)፤ ፀሐይንና ጨረቃንም የገራ ነው፤ ሁሉም ለተወሰነ ጊዜ ይሮጣሉ፤ ነገሩን ሁሉ ያስተናብራል፤ በጌታችሁ መገናኘት ታረጋግጦ ዘንድ ተአምራትን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ይዘረዝራል።

3. እርሱም ያ ምድርን የዘረጋ፤ በሷም ተራራዎችንና ወንዞችን ያደረገ፤ በውስጧም ከፍሬዎች ሁሉ ሁለት ሁለት ዓይነቶችን ያደረገ ነው፤ ሌሊትን በቀን ይሸፍናል፤ በዚህም ውስጥ ለሚያስተውሉ ሕዝቦች ምልክቶች አሉ።

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
رَواسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ
فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

4. በምድርም የተጎራበቱ የተለያዩ ዓይነቶች አሉ፤ ከወይኖችም፣ አትክልቶች፣ አዝርዕቶችም፣ መንታዎችና መንታዎች ያልኾኑ የተምር ዛፎች አልሉ፤ በአንድ ውሃ ይጠጣሉ፤ (በጣዕምም ይለያያሉ)፤ ከፊሎቶችም በከፊሉ ላይ በሚበላው ሰብል እናበላልጣለን፤ በዚህም ውስጥ ለሚያውቁ ህዝቦች ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) አለበት።

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّزَاتٌ وَجَعَلَتْ
مِنْ أَعْنَبٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ
وَعَبَّرَ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ
وَنُقْضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي
الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5. (መሃ መድ ሆይ!) «በትደነቅም፤ ዐፈር በኾንን ጊዜ እና አዲስ ፍጥረት

وَأَن تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا

እንኾናለን?» ማለታቸው (ታላቅ) ድንቅ ነው! እነዚህ፣ እነዚያ ጌታቸውን የካዱ ናቸው፤ እነዚህም እንዛዝላዎች በእንገቶቻቸው ላይ ያሉባቸው ናቸው፤ እነዚህም የእሳት ጓዶች ናቸው፤ እነርሱ ለዘለዓለም በገሀነሙ-እሳት ውስጥ ነዋሪዎች ናቸው።

كَأَنزَابًا نَّالِي حَلْقِي جَدِيدٌ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

6. ከነሱ በፊት (ብዙ) የመሰሎቻቸው ቅጣቶች በእርግጥ ያለፉ ሲኾኑ ከመልካሙ በፊት በመጥፎው ያስቸኩሉሃል፤ ጌታህም ለሰዎች ከመበደላቸው ጋር በእርግጥ የምህረት ባለቤት ነው፤ ጌታህም በእርግጥ ቅጣተ ብርቱ ነው።

وَسَتَعْمَلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

7. እነዚያም የካዱት፣ «በርሱ ላይ ከጌታው ተአምር ለምን አልተወረደለትም» ይላሉ፤ አንተ አስፈራራ ብቻ ነህ፤ ለሕዝብም ሁሉ መሪ አላቸው።

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

8. አላህ ሴት ሁሉ የምታረግዘውን ያውቃል፤ ማሕጸኖችም የሚያጎድሉትን የሚጨምሩትንም (ያውቃል)፤ ነገሩም ሁሉ እርሱ ዘንድ በልክ የተወሰነ ነው።

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾

9. ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቁ፤ ታላቅ የላቀ ነው።

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾

10. ከናንተ ውስጥ ቃሉን ዝቅ ያደረገ ሰው፣በርሱ የሮኸም ሰው፣ እርሱ በሌሊት ተደባቂም፣ በቀን (ተገልጸ) ሺያድም የኾነ ሰው (እርሱ ዘንድ) እኩል ነው።

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾

11. ለርሱ (ለሰው) ከስተፊቱም፣ ከኋላውም፣ በአላህ ትዕዛዝ (ከክፉ) የሚጠብቁት ተተካኪዎች (መላዕክት) አሉት፤ አላህ

لَهُ مَعْصِيَتٌ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا

በሕዝቦች ዘንድ ያለውን ጸጋ በነፍሶቻቸው ያለውን (ኩኔታ) እስከሚለውጡ ድረስ አይለውጥም፤ አላህም በሰዎች ላይ ክፉን በሻ ጊዜ ለርሱ መመለስ የለውም፤ ለነርሱም ከርሱ ሌላ ምንም ተከላካይ የላቸውም።

12. እርሱ ያ፣የምትፈሩና የምትከድሉም ስትሆኑ፤ ብልጭታን የሚያሳዩትሁ ከባዶች ደመናዎችንም የሚያስገኝ ነው።

13. ነጎድንድም አላህን በማመስገን ያጠራል፤ መላዕክትም እርሱን ለመፍራት (ያጠሩታል)፤ መብረቆችንም ይልካል፤ እነርሱም(ከሓዲዎች) በአላህ የሚከራከሩ ሲሆኑ በርሷ የሚሻውን ሰው ይመታል፤ እርሱም ኃይል ብርቱ ነው።

14. ለርሱ (ለአላህ) የእውነት መጥሪያ አለው፤ እነዚያም ከርሱ ሌላ የሚገዙባቸው (ጣዖታት) ወደ አፉ ይደርስ ዘንድ፤ ወደ ውሃ መዳፎቹን (በሩቅ ሆኖ) እንደሚዘረጋ (ሰው መልስ) እንጂ ለነርሱ በምንም አይመልሱላቸውም፤ (ውሃው በእጁ ቢጠቅሰው ወደ አፉ እንደማይመጣ ጣኦቶቻቸው ፀሎታቸውን አይሰጧቸውም) እርሱም ወደ አፉ ደራሽ አይደለም፤ የከሓዲዎችም ጥሪ በከንቱ ነው።

15. በሰማያትና በምድርም ያሉት ሁሉ በውድም ሆነ በግድ ለአላህ ይሰግዳሉ፤ ጥላዎቻቸውም በጧቶችና በሰርኮች (ሠርክ፡- ከአስራ አንድ ሰዓት እስከ አስራ ሁለት ሰዓት ያለው ጊዜ ነው) ይሰግዳሉ።

16. (ሙሐመድ ሆይ!) የሰማያትና የምድር ጌታ ማን ነው? በላቸው አላህ ነው በል፤ ለነፍሶቻቸው ጥቅምንም ጉዳትንም የማይችሉን ረዳቶች ከርሱ ሌላ

يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعْرِضُوا مَا بِنَفْسِهِمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ أَفْلًا مَرَدَّدًا
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَّالٍ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ
الْثِقَالَ ﴿١٢﴾

وَيَسْخِجُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ
مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يَجِدُلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ
الْحٰلِ ﴿١٣﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ
إِلَّا كِبْسِطٌ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ
فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِيغٍ ۚ وَمَادَعَاءُ الْكٰفِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿١٤﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَظَلَمْتَهُمْ بِالْغُدُوِّ
وَالْاَصَالِ ﴿١٥﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ
اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ

ያዛችሁን? በላቸው፤ ዕውርና የሚያይይ ይተካከላሉን? ወይስ ጨለማዎችና ብርሃን ይተካከላሉን? ወይስ ለአላህ እንደርሱ አፈጣጠር የፈጠሩን ተጋሪዎች አደረጉለትና ፍጥረቱ በነሱ ላይ ተመሳሳሪላቸውን? በል፤ አላህ ሁለመናውን ፈጣሪ ነው፤ እርሱም አንዱ አሸናፊው ነው በል።

17. ከሰማይ ውሃን (ዝናብን) አወረደ፤ ሸለቆዎቹም በመጠናቸው ፈሰሱ፤ ጎርፉም አሰፋፊውን ኮረፋት ተሸክመ፤ ለጌጥ ወይም ለዕቃ ፍላጎት በርሱ ላይ እሳት የሚያነዱበትም (ማዕድን) ብጤው የኾነ ኮረፋት አለው፤ እንደዚሁ አላህ ለእውነትና ለውሸት ምሳሌን ያደርጋል፤ ኮረፋቱማ ግብስብስ ኾኖ ይጠፋል፤ ለሰዎች የሚጠቅመውማ በምድር ውስጥ ይቆያል፤ እንደዚሁ አላህ ምሳሌዎችን ይገልጻል።

18. ለነዚያ ለጌታቸው ለታዘዙት መልካም ነገር (ገነት) አላቸው፤ እነዚያም ለርሱ ያልታዘዙት ለነሱ በምድር ያለው ሁሉ ከርሱም ጋር ብጤው ቢኖራቸው ኖሮ፤ በርሱ በተበገቱበት (ለውጥ ሰጥተው በዳኑበት) ነበር፤ እነዚያ ለነሱ ክፉ ምርመራ አለባቸው፤ መኖሪያቸውም ገህነም ናት፤ ፍራሻቸውም ከፋች!

19. (መሐመድ ሆይ!) ከጌታህ ወዳንተ የተወረደው እውነት መኾኑን የሚያውቅ ሰው፤ እንደዚያ እርሱ ዕውር እንደኾነው ሰው ነውን? የሚገሰፁት የአእምሮ ባለቤቶች ብቻ ናቸው።

20. እነዚያ በአላህ ቃል ኪዳን የሚሞሉ፤ የጠበቀውንም ኪዳን የማያፈርሱ ናቸው።

لَا أَنفُسِهِمْ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْرُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحَسْبَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَنَسُوا

الْمَهَادُ

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ الرِّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُكَ أَولُوا الْأَلْبَابِ

الَّذِينَ يُؤفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثُقُ

21. እነዚያም አላህ እንዲቀጠል በርሱ ያዘዘውን ነገር የሚቀጥሉ፤ ጌታቸውንም የሚያከብሩ፤ መጥፎንም ቁጥጥር የሚፈሩ ናቸው።

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ

الْحِسَابِ ﴿٢١﴾

22. እነዚያም የጌታቸውን ውዴታ ለመፈለግ የታገሱ፤ ሶሳትንም አዘውትረው የሰገዱ፤ እኛ ከሰጠናቸው ሲሳይም በምስጢርም ኾነ በግልፅ የመጸውቱ፤ ክፉውንም ነገር በበጎ የሚተኩ ናቸው፤ እነዚያ ለሰሉ በመጨረሻይቱ ቀን ምስገን አገር አላቻቸው።

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْوَدِهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾

23. (አርሷም) የመኖሪያ ገነቶች ናት፤ ይገቡባታል፤ ከአባቶቻቸውም ከሚስቶቻቸውም ከዝርያቸውም መልካም የሰራ ሰው (ይገባታል)፤ መላእ ክትም በነሱ ላይ ከየደጃፉ ሁሉ ይገባሉ።

جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾

24. «ሰላም ለናንተ ይኸውን!» (ይህ ምንዳ) በመታገሳችሁ ነው የመጨረሻይቱም አገር ምን ታአምር!» (ይሏቸዋል)።

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

25. እነዚያም የአላህን ቃል ኪዳን ከጠበቀ በኋላ የሚያፈርሱ፤ አላህም እንዲቀጠል በርሱ ያዘዘውን ነገር የሚቆርጡ፤ በምድርም ላይ የሚያበላሹ፤ እነዚያ ለእነሱ እርግማን አለባቸው፤ ለነሱም መጥፎ አገር (ገህነም) አላቸው።

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. አላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን ያሰፋል፤ ያጠባልም፤ (ከሐዲዎች) በቅርቢ ቱም ሕይወት ተደሰቱ፤ የቅርቢቱም ሕይወት በመጨረሻይቱ አንጻር (ትንሽ) መጠቀሚያ እንጂ፤ ምንም አይደለችም።

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

27. እነዚያም የካዱት በርሱ ላይ ከጌታው ተአምር ለምን አልተወረደም ይላሉ፤ (ሙሃመድ ሆይ!) አላህ የሚሻውን ያጠማል፤ የተመለሰውንም ሰው ወደርሱ ይመራል በላቸው።

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي ۗ إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ ﴿٢٧﴾

በመላ በእርግጥ ይመራቸው እንደነበረ አያውቁም? እነዚያም የካዱት በስራቸው ምክንያት (አጥፊ) አደጋ የምታገኛቸው ከመኾን ወይም የአላህ ቀጠሮ እስኪመጣ በአገራቸው አቅራቢያ (አንተ) የምትሰፍርባቸው ከመኾን አይወገዱም፤ አላህ ቀጠሮውን አያፈርስምና።

32. ከአንተ በፊት በነበሩትም መልክተኞች በእርግጥ ተላግጠባቸዋል፤ ለነዚያም ለካዱት ጊዜን ሰጠኋቸው፤ ከዚያም (በቅጣት) ያዘኳቸው፤ ቅጣቴም እንዴት ነበር!

33. እርሱ በነፍስ ሁሉ ላይ በሰራቸው ስራ ተጠባባቂ (ተቆጣጣሪ) የሆነው፤ (አላህ እንደዚህ እንዳልሆነው ጣዖት ብጤ ነውን?) ለአላህም ተጋሪዎችን አደረገ፤ ጥሯቸው (የአምላክነት ባስርይ እንዳላቸው መጥኑቸው።) አላህን በምድር ውስጥ የማያውቀው ኖሮ ትነግሩታላችሁን? ወይስ ከቃል በግልጽ (ፍቺ በሌለው ከነቱ ቃል ተጋሪዎች በማለት ትጠሩዋቸዋላችሁን?) በላቸው በእውነቱ ለነዚያ ለካዱት ተንኮላቸው ተጌጠላቸው (አምሮ ታያቸው)፤ ከእውነቱ መንገድም ታገዱ፤ አላህም ያጠመመው ሰው ለርሱ ምንም አቅኚ የለውም።

34. ለነሱ በቅርቢቱ ሕይወት ቅጣት አላቸው፤ የመጨረሻይቱም (ዓለም) ቅጣት በጣም የበረታ ነው፤ ለነሱም ከአላህ (ቅጣት) ምንም የሚያድናቸው የላቸውም።

35. ያች ጥንቁቆቹ ተስፋ የተሰጧት ገነት ምጣኔዋ (እንደሚነገራችሁ ነው)፤ ከስርዋ ወንዞች ይፈላሉ፤ ምግብ (ሁልጊዜ) የማይቋረጥ ነው፤ ጥላዋም (እንደዚሁ) ይህች የነዚያ የተጠነቀቁት መጨረሻ ናት፤ የከሃዲዎችም መጨረሻ እሳት ናት።

لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ نَحُلُّ قُرْبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُ يُرْسِلُ مِن قَبْلِكَ فَاَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾

أَمَّنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُوبُهُمْ أَمْ يَتَّبِعُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْظُهُرُونَ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ آخِرَةٌ أَشْقَبُ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾

36. እነዚያም መጽሐፉን የሰጠናቸው (ከነሱ ውስጥ ያመኑት) ወዳንተ በተወረደው ይደሰታሉ፤ ከአሕዛብም ከፊሉን (ከቁርአኑ) የሚክዱ ሰዎች አሉ፤ (ሙሃመድ ሆይ) እኔ የታዘዘኩት አላህን ብቻ እንድገዛ በርሱም እንዳላጋራ ነው፤ ወደርሱ እጠራለሁ፤ መመለሻዬም ወደርሱ ነው በላቸው።

وَالَّذِينَ ءَايَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ
بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ
يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ اِنَّمَا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ
اللّٰهَ وَلَا اَشْرِكُ بِهِۦٓ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ
مَسٰبِ

37. እንደዚሁ በዐረብኛ የተነገረ ፍትሕ ሲኖን አወረድነው፤ (ሙሐመድ ሆይ!) ዕውቀቱ ከመጣልህም በኋላ ዝንባሌዎቻቸውን ብትከተል ከአላህ ቅጣት ምንም ረዳትም ጠባቂም የለህም።

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ
اَتَّبَعْتَ اَهْوَءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَلَا وَاقٍ

38. (ሙሐመድ ሆይ!) ከአንተ በፊትም መልክተኞችን በእርግጥ ልከናል፤ ለሱም ሚስቶችንና ልጆችን አድርገናል፤ ለማንኛውም መልዕክተኛ በአላህ ፈቃድ እንጂ፤ ተአምር ሊያመጣ አይገባውም፤ ለጊዜው ሁሉ ጽሑፍ አለው።

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرِسُوْلٍ اَنْ
يَّاتِيَ بِسَآئِةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُلِّ اَجَلٍ
كِتٰبٌ

39. አላህ የሚሻውን ያብሳል፤ ያጸድቃልም፤ የመጽሐፉ መሰረትም እርሱ ዘንድ ነው።

يَمْحُوْهُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُنَبِّئُ وِعِنْدَهٗٓ
اُمُّ الْكِتٰبِ

40. (ሙሐመድ ሆይ!) የዚያንም ያስፈራራናቸውን ከፊሉን ብናሳይህ (መልካም ነው)፤ ወይም ብንገድልህ (ወቀሳ የለብህም)፤ በአንተ ላይ ያለብህ ማድረስ ብቻ ነው፤ ምርመራውም በኛ ላይ ነው።

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
تَوَفَّيْنَاكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ

41. እኛ ምድርን ከጫፎችዋ የምናጎድላት ሽንገን የምንመጣባት መሽናችንን አላዩምን? አላህም ይፈርዳል፤ ለፍርዱም ገልባጭ የለውም፤ እርሱም ምርመራው ፈጣን ነው።

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ
اَطْرَافِهَا وَاَللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ
لِحُكْمِهٖٓ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ

42. እነዚያም ከነሱ በፊት የነበሩት በእርግጥ መከሩ፤ አዘንግቶም የመያዙ ዘዴ በሙሉ የአላህ ነው፤ ነፍስ ሁሉ የምትሰራውን ያውቃል፤ ከሓዲዎችም የመጨረሻይቱ አገር ለማን እንደምትኾን ወደፊት ያውቃሉ።

43. (ሙሐመድ ሆይ!) እነዚያም የካዱት ሰዎች መልዕክተኛ አይደለህም ይላሉ። በኔና በናንተ መካከል መስካሪ በአላህና እርሱ ዘንድ የመጽሐፉ ዕውቀት ባለው ሰው በቃ በላቸው።

وَقَدَّمَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ
جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
وَسِعَ عِلْمُ الْكَفْرِ لِمَنْ عَقِيَ الدَّارِ ﴿٤٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ
مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ
الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

ምዕራፍ 14፣ ኢብራሂም

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ اِبْرٰهٖمَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. አ.ሊ.ረ (አሊፍ፣ ላም፣ ራ፣) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ትክክለኛ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው) ይህ ቁርአንን ሰዎችን በጌታቸው ፈቃድ ከጨለማዎች ወደ ብርሃን አሸናፊ ምስጉን ወደ ኾነው ጌታ መንገድ ታወጣ ዘንድ ወዳንተ (ሙሃመድ ሆይ!) ያወረድነው መጽሐፍ ነው።

2. አላህ ያ በሰማያት ያለው፣ በምድርም ያለው፣ ሁሉ የርሱ ብቻ የኾነ ነው፤ ለከሓዲዎችም ከብርቱ ቅጣት ወዮላቸው።

3. እነዚያ የቅርቢቱን ሕይወት ከመጨረሻይቱ ሕይወት ይበልጥ የሚወዱ፣ ከአላህም መንገድ የሚያግዱ፣ መጥመጫንም የሚፈልጉዎት ናቸው፤ እነዚያ በሩቅ ስሕተት ውስጥ ናቸው።

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
لِنُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٤٤﴾

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِّلْكَٰفِرِيْنَ مِنْ
عٰدٰبٍ شَدِيْدٍ ﴿٤٥﴾

الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَيَبْغُوْنَهَا عَوْجًا اُوْتِيَكَ فِي ضَلٰلٍ
بَعِيْدٍ ﴿٤٦﴾

4. ከመልዕክተኛ ማንኛውንም ለነርሱ (መልዕክቱን) ያብራራላቸው ዘንድ በወገኖቹ ቋንቋ እንጂ በሌላ አላክንም፤ አላህም የሚሻውን ያጠማል፤ የሚሻውንም ያቀናል፤ እርሱም አሸናፊው ጥበባቸው ነው።

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

5. ሙሳንም ወገኖችህን ከጨለማዎች ወደ ብርሃን አውጣ፤ አላህንም ቀኖች (ያለፉትን ሕዝቦች ድርጊቶች) አስገንዝባቸው፤ በማለት በተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በእርግጥ ላክነው፤ በዚህ ውስጥ በብዙ ታጋሽና በብዙ አመስጋኝ ለኾኑት ሁሉ በእርግጥ ተአምራት አሉ።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيِّنَّمَا لِلَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

6. (የእስራኤል ልጆች ሆይ) ሙሳም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ፣ «ከፈርዖን ቤተሰቦች መጥፎን ቅጣት የሚያቀምሱዎችሁ፤ ወንዶች ልጆቻችሁንም የሚያርዱ፤ ሴቶቻችሁንም የሚተወ ሲኾኑ፣ በአዳንናችሁ ጊዜ በናንተ ላይ (የዋለላችሁን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ፤ በዚህችሁ ክጌታችሁ የኾነ ታላቅ ፈተና አለበት»።

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْحِقُونَ أَنْسَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

7. ጌታችሁም፡- ብታመሰግኑ በእርግጥ እጨምርላችኋለሁ፤ ብትክዱም (አቀጣችኋለሁ)፤ ቅጣቱ በእርግጥ ብርቱ ነውና፤ በማለት ባስታወቀ ጊዜ (አስታውሱ)።

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

8. ሙሳም አለ፡- «እናንተም በምድር ያለውም ሁሉ በመላ ብትክዱ፣ አላህ በእርግጥ ተብቃቂ ምስጋን ነው»።

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

9. የነዚያ ክናንተ በፊት የነበሩት የኑሕ ህዝቦች፣ የዓድም፣ የሰሙድም፣ የነዚያም ከነሱ በኋላ የነበሩት ከአላህ በስተቀር ሌላ የማያውቃቸው (ሕዝቦች) ወሬ አልመጣላችሁምን? መልዕክተኞቻቸው በማስረጃዎች መጧቸው፤ እጆቻቸውንም (በቁጭት ሊነክሱ) ወደ አፎቻቸው መለሱ፤ አሉም፡- «እኛ እናንተ በርሱ በተላካችሁበት ነገር ካድን፤ እኛም ወደርሱ ከምትጠሩን ነገር አወላዋይ በኾነ ጥርጣሬ ውስጥ ነን»።

اللَّهُ يَا تِكُمْ نَبُؤًا الَّذِيكَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٍ وَنَمُودٌ وَالَّذِيكَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوْا أَيْدِيَهُمْ فِيْ أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا نَدْعُونَآ إِلَيْهِ مُرِبِّ

10. መልዕክተኞቻቸው፡- «ከነጢአቶቻችሁ እንዲምራችሁ ወደ ተወሰነ ጊዜም (ያለ ቅጣት) እንዲያቆያችሁ የሚጠራችሁ ሲኾን፤ ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ በኾነው አላህ (በመኖሩ) ጥርጣሬ አለን?» አሏቸው፤ (ሕዝቦቹም)፡- «እናንተ ብጤያችን ሰው እንጂ፤ አይደላችሁም፤ አባቶቻችን ይግገቡት ከነበሩት ልትከለክሉን ትሻላችሁ፤ ግልጽንም አስረጅ (ካመጣችሁት ሌላ) አምጡልን» አሉ።

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنَ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ

11. መልዕክተኞቻቸው ለነርሱ አሉ፡- «እኛ ብጤያችሁ ሰው እንጂ፤ ሌላ አይደለንም፤ ግን አላህ ከባርቹ በሚሻው ሰው ላይ ይለግሳል፤ ሰኛም በአላህ ፈቃድ እንጂ፤ ማስረጃን ልናመጣላችሁ አይገባንም፤ በአላህም ላይ ምዕመናኖች ይጠጉ»።

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلِكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

12. «መንገዳችንንም በእርግጥ የመራን ሲኾን በአላህ ላይ የማንመካ ለኛ ምን አለን? በማስቀየታችሁም ላይ በእርግጥ

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا

እንታገላለን፤ በአላህም ላይ ተመኪዎች ሁሉ ይመኩ»።

ءَاذِئْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٧﴾

13. እነዚያም የካዱት ለመልዕክተኞቻቸው፡- «ከምድራችን በእርግጥ እናወጣችኋለን፤ ወይም ወደ ሃይማኖታችን በእርግጥ ትመለሳላችሁ» አሉ፤ ወደነርሱም ጌታቸው እንዲህ ሲል ላከ፡- ከሐዲዎችን በእርግጥ እናጠፋለን።

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾

14. ከነሱም በኋላ ምድሪቱን በእርግጥ እናስቀምጣችኋለን፤ ይህ በፊቱ መቆሙን ለሚፈራራ ዛቻዬንም ለሚፈራራ ሰው ነው።

وَلَسَنُكُنِّنَكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

15. (መልዕክተኞችም) እርዳታን (ከአላህ) ፈለጉ፤ (ተረዱም) ጨካኝ ሞገደኛ የኾነም ሁሉ አፈረ።

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

16. ከስተፊቱ ገህነም አለበት፤ ዕዥ ከኾነም ውሃ ይጋታል።

مِنْ وَّرَائِهِ جَهَنَّمُ وَنُفِئَ مِنْ مَاءٍ صٰكِدٍ ﴿١٦﴾

17. ይጎነጨዋል፤ ሊውጠውም አይቀርብም፤ ሞትም ከየስፍራው ሁሉ ይመጣበታል፤ እርሱም የሚሞት አይደለም፤ ከስተፊቱም ከባድ ቅጣት አለ።

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

18. የነዚያ በጌታቸው የካዱት ሰዎች ምሳሌ (መልካም) ስራዎቻቸው በነፋሻ ቀን ነፋስ በርሱ እንደ በረታችበት አመድ ነው፤ በሰሩት ስራ በምንም ላይ (ሊጠቀሙ) አይችሉም፤ ይህ እርሱ ሩቅ ጥፋት ነው።

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلْدُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ከሃዲ በትከሻዎቹ መካከል ያለው ርቀት ፈጣን ፈረስ ጋላቢ በሦስት ቀናት ከሚጨርሰው ርቀት ጋር እኩል ይሆናል።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

19. አላህ ሰማያትንና ምድርን በእውነት የፈጠረ መኾኑን አታይምን? ቢሻ ያጠፋችኋል፤ አዲስ ፍጡርንም ያመጣል።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

20. ይህም በአላህ ላይ አስቸጋሪ አይደለም።

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

21. የተሰበሰቡም ኾነው ለአላህ ይገለጻሉ (ሐሳብ) ደካማዎቹም (ተከታዮች) ለነዚያ ለከፋት፡- «እኛ ለናንተ ተከታዮች ነበርን፤ እናንተ ከአላህ ቅጣት ከኛ ላይ አንዳችን ነገር ተከላካዮች ናችሁን? ይላሉ»፤ (አስከታዮቹም)፡- «አላህ ባቀናን ኖሮ በእርግጥ በመራናችሁ ነበር»፤ ይሏቸዋል፤ «በንበሳጭ ወይም ብንታገስም በኛ ላይ እኩል ነው፤ ለኛ ምንም መጠጊያ የለንም» ይላሉ።

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ بَعْيًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَدْنَا اللَّهَ لَهْدَيْكُمْ سُوءًا عَلَيْنَا أَجْرًا غَنَاءً مَا صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾

22. ነገሩም በተፈጸመ ጊዜ ሰይጣን (አንዲህ) ይላቸዋል፡- «አላህ እውነተኛውን ቃል ኪዳን ገባላችሁ፤ ቃል ኪዳንም ገባሁላችሁ፤ አፈረስኩባችሁም፤ ለኔም በናንተ ላይ ምንም ስልጣን አልበረኝም፤ ግን ጠራኋችሁ፤ ለኔም ታዘዛችሁ፤ ስለዚህ አትውቀሱኝ፤ ነፍሶቻችሁንም ውቀሱ፤ እኔ የምረዳችሁ አይደለሁም፤ እናንተም የምትረዱኝ አይደላችሁም፤ እኔ ከአሁን በፊት ለአላህ ተጋሪ በአደረጋችሁት ነገር ካድኩ፤ በዳዮቹ ለነርሱ በእርግጥ አላማሚ ቅጣት አላቸው»።

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّا الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. እነዚያም ያመኑና መልካም ስራዎችን የሰሩ፤ ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ በኔታቸው ፈቃድ እንዲገቡ ይደረጋሉ፤ በውስጣቸው መከባበሪያቸው ሰላም (ለናንተ ይኾኑ መባባል) ነው።

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾

24. አላህ መልካምን ቃል ስርዎ (በምድር ውስጥ) የተደላደለች ቅርንጫፏም ወደ ሰማይ (የረዘመች) እንደሆነች መልካም ዛፍ አድርጎ ምሳሌን እንዴት እንደገለጸ አላየኽምን?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيْبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

25. ምግቧን (ፍሬዋን) በጌታዋ ፈቃድ በየጊዜው ትሰጣለች፤ አላህም ለሰዎች ይገለጻል።

تَوَقَّى أَكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

26. የመጥፎም ቃል ምሳሌ ከምድር በላይ የተጎለሰሰች ስርሷ ምንም መደላደል የሌላት እንደኾነች መጥፎ ዛፍ ነው።

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

27. አላህ እነዚያን ያመኑትን በቅርቢቱም ሕይወት በመጨረሻይቱም (በመቃብር) በተረጋገጠው ቃል ላይ ያረጋቸዋል፤ ከሐዲዎችንም አላህ ያሳስታቸዋል፤ አላህም የሚሻውን ይሰራል።

يُبَيِّنُ اللَّهُ الَّذِينَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾

28. ወደነዚያ የአላህን ጸጋ በክህደት ወደ ለወጡት፤ ሕዝቦቻቸውንም በጥፋት አገር ወዳሰፈሩት (ወደ ቁረይሾች) አላየህምን?

﴿٢٨﴾ كَفَرًا وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ

29. (አገሪቱም) የሚገባት ስትኾን ገሀነም ናት፤ ምን ትከፋም መርጊያ!

﴿٢٩﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَنَسُّ الْقَرَارِ

30. ለአላህም ከመንገዱ ያሳስቱ ዘንድ ባላንጣዎችን አደረጉለት፤ (ጥቂትን) ተጠቀሙ፤ መመለሻችሁም ወደ እሳት ነው በላቸው።

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَّصِيرِكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾

31. (ሙሃመድ ሆይ!) ለነዚያ ላመኑት ባሮቹ በርሱ ውስጥ ሽያጭና ወዳጅነት የሌለበት ቀን ከመምጣቱ በፊት ሰላትን በደንቡ ይሰግዳሉ፤ ከሰጠናቸውም ሲላይ

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا

በምስጢርም በግልጽም ይለግሳሉ። (ስገዳ ለግሱም) በላቸው።

وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلاَلٌ ﴿٣٦﴾

32. አላህ ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ፤ ከሰማይም ውሃን (ዝናብን) ያወረደ፤ በርሱም ከፍሬዎች ሲላይን ለናንተ ያወጣ፤ መርከቦችንም በፈቃዱ በባሕር ላይ ይንሸለሉ። ዘንድ ለናንተ የገራ፤ ወንዞችንም ለናንተ የገራ ነው።

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٧﴾

33. ፀሐይንና ጨረቃንም ዘወትር ኸያጆች ሲኾኑ ለናንተ የገራ፤ ሌሊትንና ቀንንም ለናንተ የገራላችሁ ነው።

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّتِلَّ وَالنَّهَارَ ﴿٣٨﴾

34. ከለመናችሁትም ሁሉ የሰጣችሁ ነው፤ የአላህንም ጸጋ ብትቆጥሩ አትዘልቁትም፤ ሰው በጣም በደለኛ ክላዲ ነው።

وَأَتَّكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعْدُوا يَغْمَتَ اللَّهُ لَأْتَحْضَوْهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٩﴾

35. (መሃመድ ሆይ) ኢብራሂምም ባለ ጊዜ (አስታውስ)፡- «ጌታዬ ሆይ! ይህንን አገር (መካን) ጸጥተኛ አድርገው፤ እኔንም ልጆቼንም ጣዖታትን ከመገዛት አርቀን»፤

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٤٠﴾

36. «ጌታዬ ሆይ! እነርሱ (ጣዖታት) ከሰዎች ብዙዎችን አሳስተዋልና፤ የተከተለኝም ሰው እርሱ ከኔ ነው፤ ትዕዛዜንም የጣሰ ሰው አንተ መሐሪ አዛኝ ነህ»፤

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَتَّبِعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤١﴾

37. «ጌታችን ሆይ! እኔ እዘመራ በሌለው ሸለቆ ውስጥ በተከበረው ቤት (በካዕባ) አጠገብ ከዘርጅ አስቀመጥኩ፤ ጌታችን ሆይ! ሰላትን ያቋቋሙ ዘንድ (አስቀመጥኳቸው)፤ ከሰዎችም ልቦችን

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ عَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً

ወደነሱ የሚናፍቁ አድርግ፤ ያመሰግኑህም ዘንድ ክፍሬዎች ስጣቸው።፤

مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَأَرْزُقَهُمْ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

38. «ጌታችን ሆይ! አንተ የምንደብቀውንም፤ የምንገልፀውንም ሁሉ በእርግጥ ታውቃለህ፤ በአላህም ላይ በምድርም በሰማይም ምንም ነገር አይደበቅም»፤

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

39. «ለዚያ ከሽምግልና በኋላ ኢሰማኢልን፤ ኢስሐቅንም ለኔ ለሰጠኝ አላህ ምስጋና ይገባው፤ ጌታዬ ልመናን በእርግጥ ሰሚኑልኝ»፤

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى
الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي
لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. «ጌታዬ ሆይ! ሰላትን አዘውትራ የምሰግድ አድርገኝ፤ ከዘርጅም (አድርግ)፤ ጌታችን ሆይ! ጸሎቴንም ተቀበለኝ»፤

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾

41. «ጌታችን ሆይ! ለኔም ለወላጅም ለምዕመናንም ሁሉ ምርመራ በሚደረግበት ቀን ማር»።፤

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

42. አላህንም በደለኞች ከሚሰሩት ግፍ፤ ዘንጊ አድርገህ አታስብ፤ የሚያቆያቸው ዓይኖች በርሱ እስከሚፈጠቡት ቀን ድረስ ብቻ ነው።፤

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَفْلًا عَمَّا
يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ
لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

43. (ወደ ጠሪው መልአክ) ቸኳዮች፤ ራሶቻቸውን አንጋጣጫች፤ ሽነው (ዓይኖቻቸው ይፈጣሉ)፤ ዓይኖቻቸው ወደነርሱ አይመለሱም፤ ልቦቻቸውም ባደዎች ናቸው።፤

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ
إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾

44. (ሙሃመድ ሆይ) ሰዎችንም ቅጣቱ የሚመጣባቸውን ቀን አስፈራራቸው፤ እነዚያም የበደሉት።-«ጌታችን ሆይ! ወደ ቅርብ ጊዜ ድረስ አቆዩን፤ ጥሪህን እንቀበላለንና መልዕክተኞቹንም እንከተላለንና» ይላሉ፤ «ስለሁን በፊት (በምድረ ዓለም) ለናንተ ምንም መወገድ የላችሁም በማለት

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ يُجِيبُ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعُ
الرُّسُلَ أُولَئِمَّا نَكُونُوا أَفْسَمْتُمْ

የማላችሁ አልነበራችሁምን?» (ይባላሉ)::

مَنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾

45. በነዚያም ነፍሶቻቸውን በበደሉት ሰዎች መኖሪያ ውስጥ ተቀመጣችሁ፤ በነሱም እንዴት እንደሰራንባቸው ለናንተ ተገለጸላችሁ፤ ለናንተም ምሳሌዎችን ገለጽንላችሁ።

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكَانِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَبَيَّنَّا لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ

وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

46. (በነቢዩ ላይ) ሴራቸውንም በእርግጥ አሴሩ፤ ሴራቸውም (ቅጣቱ) አላህ ዘንድ ነው፤ ሴራቸውም ኮረብታዎች (ሕግጋቶች) በርሱ የሚወገዱበት አልነበረም።

وَقَدْ مَكْرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾

47. አላህንም መልዕክተኞቹን (የገባላቸውን) ቃል ኪዳኑን አፍራሽ አድርገህ አታስብ፤ አላህ አሸናፊ የመቀበል ባለቤት ነው።

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعَدُوَّهُ رَسُولَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾

48. ምድር በሌላ ምድር የምትለወጥበትን ሰማያትም (እንደዚሁ) አንድ አሸናፊ ለኾነው አላህም (ፍጡራን ሁሉ) የሚገለጹበትን ቀን (አስታውሱ)::

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ عِزَّ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ

الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

49. አመፀኞችንም በዚያ ቀን በሰንሰለቶች ተቆራኝተው ታያቸዋለሁ።

وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمِئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾

50. ቀሚሶቻቸው ከካትራም ናቸው፤ ፊቶቻቸውንም እሳት ትሸፍናቸዋለች።

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَعَشَىٰ وَجُوهُهُمْ النَّارُ ﴿٥٠﴾

51. አላህ ነፍስን ሁሉ የሰራቸውን ይመነዳ ዘንድ (ይህንን አደረገ)፤ አላህ ምርመራው ፈጣን ነው።

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

52. ይህ (ቁርአን) ለሰዎች ገላጭ ነው፤ (ሊመክሩበት) በርሱም ሊስፈራሩበት፤ እርሱም አንድ አምላክ ብቻ መኾኑን ሊያውቁበት፤ የአእምሮ ባለቤቶችም ሊገሰፁበት (የተወረደ) ነው።

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ ۗ وَيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

ምዕራፍ 15፣ አል-ሒጅር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በኾነው።

سُورَةُ الْحَجَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرَّانٍ
مُّبِينٍ ﴿١﴾

1. አ.ሊ.ረ (አሊፍ፣ ላም፣ ራ) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ትክክለኛ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።) ይህች (አናቅጽ) ከመጽሐፉ አንቀጾችና ገላጭ ከኾነው ቁርአን ናት።

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا
مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

2. እነዚያ የካዱት (በትንሣኤ ቀን) መ-ስሊሞች በኾኑ ኖሮ፣ በብዛት ይመኛሉ።

3. ተዋቸው ይብሉ፤ ይጠቀሙም፤ (የሀሰት) ተስፋም ያዘናጋቸው፤ በእርግጥም (መጥፎ ፍጻሜያቸውን) ያውቃሉ።

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَشْتَبِعُوا
وَيُلْهِمُهُمْ الْأَمْلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

4. ማንኛይቱንም ከተማ ለርሷ የተወሰነ መጽሐፍ (ጊዜያት) ያላት ኾና እንጂ አላጠፋንም።

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبَةٍ إِلَّا وَهِيَ كِتَابٌ
مَعْلُومٌ ﴿٤﴾

5. ማንኛይቱም ሕዝብ ጊዜዋን ምንም አትቀድምም፤ (ከርሱ) አይቆዩምም።

مَا تَسْقِي مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا
يَسْتَشْخِرُونَ ﴿٥﴾

6. (መሃመድ ሆይ!) አንተ ያ በርሱ ላይ ቁርአን የተወረደለት ሆይ! «አንተ በእርግጥ ዕብድ ነህ» አሉም።

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾

7. «ከእውነተኞቹ እንደ ኾንክ በመላእክት (መስካሪ) ለምን አትመጣንም?» (አሉ)።

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

8. መላእክትን በእውነት (በቅጣት) እንጂ፣ አናወርድም፤ ያን ጊዜም የሚቆዩ አይደሉም።

مَا نُنزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا
كَانُوا إِذَا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾

9. እኛ መልዕክቱን (ቁርአንን) እኛው አወረድነው፤ እኛም ለርሱ ጠባቂዎቹ ነን።

إِنَّا نَحْنُ نُنزِّلُ الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

10. (ሙሃመድ ሆይ) ከአንተም በፊት በነበሩት በመጀመሪያዎቹ ሕዝቦች ውስጥ (መልእክተኞችን) በእርግጥ ልከናል።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَجْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

11. ማንኛውም መልእክተኛ በርሱ የሚያላግጡበት ኾነው እንጂ አይመጣቸውም ነበር።

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٦﴾

12. እንደዚሁ (ማስተባበልን) በአመፀኞቹ ልቦች ውስጥ እናስገባለን።

كَذَلِكَ نَسُكُّهُمْ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

13. በርሱ አያምኑበትም (በቁርአን)፤ የቀድሞዎቹም ድርጊት በእርግጥ አልፋለች፤ (እንደጠፉ ይጠፋሉ)።

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨﴾

14. በነርሱም ላይ ከሰማይ ደጃፍን በከፈትንላቸውና በርሱ ሲወጡ በዋሉ ኖሮ፤

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٩﴾

15. የተዘገት ዓይኖቻችን ናቸው፤ እንዲያውም እኛ የተደገመብን ሰዎች ነን፤ ባሉ ነበር።

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَنْصُرْنَا بِئِلَٰهِنَا فَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿٢٠﴾

16. በሰማይም ላይ ቡርጃችን (ከዐስራ ሁለት የተከፈሉ የከዋክብት መዞሪያዎች ናቸው) በእርግጥ አድርገናል፤ ለተመልካቾችም (በከዋክብት) አገጠናታል።

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿٢١﴾

17. ከተባረረ ሰይጣንም ሁሉ ጠብቀናታል።

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٢﴾

18. ግን (ወሬ) መስማትን የሚሰርቅ ወዲያውኑ አብሪ ችቦ ይከተለዋል። (ያቃጥለዋል)።

إِلَّا مِنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ فَأَنْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

19. ምድርንም ዘረጋናት፤ በውስጧም ኮረብታዎችን ጣልንባት፤ በውስጧም (የተለካን) በቃይ ሁሉ አበቀልንባት።

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿٢٤﴾

20. በርሷም ውስጥ ለናንተ መኖሪያዎችንና ለርሱ መጋቢዎቹ ያልኾናችሁትንም (እንስሳትን) አደረግንላችሁ።

وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِئَةٍ مَعَالِيٍّ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُمْ بِرِزْقِينَ ﴿٢٥﴾

21. መጋዘኖቹም (መክፈቻቸው) እኛ ዘንድ ያልሆነ ምንም ነገር የለም፤ በተወሰነም ልክ እንጂ አናወርደውም።

وَأِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِإِقْدَارٍ مَّعْلُومٍ ﴿٦٦﴾

22. ነፋሶችንም (ደመናን) ተሸካሚዎች አድርገን ላክን፤ ከሰማይም (ከደመና) ዝናብን አወረድን፤ እርሱንም አጠጣናችሁ፤ እናንተም ለርሱ አድላቢዎች አይደላችሁም።

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِن السَّمَاءِ مَاءً فَاسْتَبَقْتُمْوهُ وَمَا أُنْتُمْ لَهُم بِمُخْزِنِينَ ﴿٦٧﴾

23. እኛም ሕያው የምናደርግና የምንገድል እኛው ብቻ ነን፤ እኛም (ፍጡርን ሁሉ) የምንወርስ (ቀሪ) ነን።!

وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَنَحْنُ أَلْوَرَثُونَ ﴿٦٨﴾

24. ከናንተም ተቀዳሚዎቹን በእርግጥ ዐውቀናል፤ ወደ ጎሳም ቀሪዎቹን በእርግጥ ዐውቀናል።

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُم وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٦٩﴾

25. ጌታህም እርሱ ይሰበስባችኋል፤ እርሱ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና።

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِحَشْرِهِمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٧٠﴾

26. ሰውንም ከሚቅጨለጨል ሸክላ፤ ከሚገማ ጥቁር ጭቃ በእርግጥ ፈጠርነው።

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن صَلْصَلٍ مِن حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ﴿٧١﴾

27. ጂንንም (ከሰው) በፊት ከእሳት ነበልባል ፈጠርነው።

وَالجَانَّ خَلَقْتُهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُومِ ﴿٧٢﴾

28. (መሃመድ ሆይ) ጌታህም ለመላእክት ባለጊዜ (አስታውስ)፡- እኔ ሰውን (አደምን) ከሚቅጨለጨል ሸክላ ከሚገማ ጭቃ እፈጥራለሁ።

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن صَلْصَلٍ مِّن حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ﴿٧٣﴾

29. (ፍጥረቱን) ባስተካክልኩትና በውስጡ ከመንፈሴ በነፋሁበትም ጊዜ (ነፍስ

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي

1. አቡ ሁረይራ(ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው ሲሞት ሦስት ሰራዎቹ ብቻ ሲቀሩ ሌሎቹ ይቋረጣሉ። (እነርሱም)፡-

- 1. ቀጣይነት ያለው ልገሳ (ምዕዋት)
- 2. ሰዎች የሚጠቀሙበት እውቀት
- 3. ዱዓእ የሚያደርግለት መልካም ልጅ ያለው።» (ሙስሊም ዘግባውታል)

በዘራሁብት ጊዜ)፤ ለርሱ ሰጋጆች ኸናችሁ ውደቁ።

فَقُولُوا لَهُمْ سَجِدِينَ ﴿٦٩﴾

30. መላእክትም መላውም ተሰብስበው ሰገዱ።

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٦٩﴾

31. ኢብሊስ (ዲያብሎስ) ብቻ ሲቀር፤ ከሰጋጆቹ ጋር ከመኾን እምቢ አለ።

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٧٠﴾

32. (አላህም)፡- ኢብሊስ ሆይ! ከሰጋጆቹ ጋር የማትኾን ላንተ ምን ምክንያት አለህ አለው።

قَالَ يَبْنَؤُا لَيْسَ مَا لَكَ إِلَّا نَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٧١﴾

33. «ከሚቅጩለጩል ሸክላ፣ ከግም ጭቃ ለፈጠርከው ሰው ልሰገድ አይገባኝም» አለ።

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدْ لِبَشَرٍ خَلَقْتُمُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٧٢﴾

34. (አላህ) አለው፡- ከርሷም (ከገነት ወይም ከሰማያት) ውጣ፤ አንተ የተባረርክ እርጉም ነህና፤

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٣﴾

35. ባንተ ላይም እስከ ፍርዱ ቀን ድረስ እርግማን አለብህ።

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٤﴾

36. «ጌታዬ ሆይ እንግዲውያስ (ሰዎች) እስከሚቀሰቀሱበት ቀን ድረስ አቆየኝ» አለ።

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٥﴾

37. (አላህም)አለ፡-አንተ ከሚቆዩት ነህ።

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٧٦﴾

38. እስከ ታወቀው ወቅት ቀን ድረስ።

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٧٧﴾

39. (ኢብሊስ) አለ፡- «ጌታዬ ሆይ! እኔን በማጥመምህ ይኸንኑብኝ፣ ለነርሱ በምድር ላይ (ነጢአትን) እሸልምላቸዋለሁ፤ ሁሉንም አጠማቸዋለሁም»።

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

40. «ከነርሱ ፍጹሞቹ ባሮችህ ብቻ ሲቀሩ»።

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٩﴾

41. (አላህም) አለ፡- ይህ በኔ ላይ (መጠበቁ የተገባ) ቀጥተኛ መንገድ ነው።

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٨٠﴾

42. እነሆ ባሮቹ በነሱ ላይ ላንተ ስልጣን የለህም፤ ከጠማሞቹ የተከተለህ ሰው ብቻ ሲቀር።

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٨١﴾

43. ገሀነምም (ለርሱና ለተከተሉት) ለመላውም በእርግጥ ቀጠሯቸው ናት።

وَأِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾

44. ለርሷ ሰባት ደጃፎች አሏት፤ ለየደጃፉም ሁሉ ከነሱ የተከፈለ ፋንታ አለ።

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

45. እነዚያ (ከጎጢአት) የተጠነቀቁት በአትክልቶችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾

46. ፀጥተኞች ሆኖቻቸው በሰላም ግቧት (ጀነትን) (ይባላሉ)።

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٦﴾

47. ባልጋዎችም ላይ ፊት ለፊት የሚተያዩ ወንድማማቾች ሽነው በልቦናቸው ውስጥ ያለውን ቁም ሁሉ እናስወግዳለን።

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

48. በርሷም ውስጥ ድካም አይነካቸውም፤ እነሱም ከርሷ የሚወጡ አይደሉም።

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

49. (ሙሃመድ ሆይ) ባርቱን እኔ መሐሪው አዛኝ እኔው ብቻ መሆኔን ንገራቸው፤

يَوْمَ نَبِّئُ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْعَفْوَٰرُ ۗ أَلَرَجِمُ ﴿٤٩﴾

50. ቅጣቴም እርሱ አሳማሚ ቅጣት መሆኑን (ንገራቸው)፤

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

51. ከኢብራሂም እንግዶችም (ወሬ) ንገራቸው።

وَنَبِّئُهُمْ عَن ضَيْفِ إِِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

52. በርሱ ላይ በገቡና ሰላም ባሉት ጊዜ የሽነውን (አስታውስ)። (እርሱም)፡- «እኛ ከናንተ ፈሪዎች ነን» አላቸው።

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا قَالَ إِنَّا مِنكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. «አትፍራ፤ እኛ ዐዋቁ በሽነ ወንድ ልጅ እናበስርሃለን» አሉት።

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾

54. «እርጅና የደረሰብኝ ከመሆኔ ጋር አበሰራችሁኝን? በምን ታበስሩኛላችሁ?» አለ።

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَن مَّسَىٰ الْكِبَرُ فِيمَ يُبَشِّرُونَنِي ﴿٥٤﴾

55. (መላኢካ) «በእውነት አበስርኝህ፤ ከተስፋ ቆራጮችም አትኹን» አለ።

قَالُوا بِشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفٰطِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. «ከጠማማዎችም በስተቀር ከጌታው አዝነት ተስፋን የሚቆርጥ ማነው?» አለ።

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الصَّالُونَ ﴿٥٦﴾

57. «እናንተ መልእክተኞች ሆይ! ኧረ ለመኾኑ ነገራችሁ ምንድን ነው?» አለ።

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

58. «እኛ አመፀኞች ወደ ኾኑ ሕዝቦች ተልከናል» አሉት።

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. «የሉጥ ቤተሰቦች ብቻ ሲቀሩ (እነርሱን) እኛ ሁላቸውንም በእርግጥ (ከጥፋት) የምናድናቸው ነን»።

إِلَّا ءَالَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

60. «ሚስቱ ብቻ ስትቀር፤ እርሷን (በቅጣቱ ውስጥ) ከሚቀሩት መኾኗን ወስነናል» (አሉ)።

إِلَّا أَمْرَانِهِ فَدَرْنَا إِنَّمَا لَعِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾

61. መልዕክተኞቹም የሉጥን ቤተሰቦች በመጠባቸው ጊዜ፤

فَلَمَّا جَاءَ ءَالَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

62. (ሉጥ)፡- «እናንተ የተሳታችሁ (የማናውቃችሁ) ሕዝቦች ናችሁ» አላቸው።

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُونَ ﴿٦٢﴾

63. «አይደለም እኛ፤ ሕዝቦችህ በርሱ ይጠራጠሩበት በነበሩት ቅጣት መጣንህ» አሉት።

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. «እውነትንም ይዘን መጣንህ፤ እኛም በእርግጥ እውነተኞች ነን»።

وَإِنِّي نَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٦٤﴾

65. «ከቤተሰብህም ጋር በሌሊቱ ከፊል ኪድ፤ ከጎሳቸውም ተከተል፤ ከናንተም አንድም ሰው ወደ ጎሳው አይገላመጥ፤ ወደ ታዘዛችሁበትም ስፍራ አልፋ» (አሉት)።

فَأَسْرٰ بِأَهْلِكَ يَقِطَعُ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعَ أَذْيَرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَآمَضُوا حَيْثُ تَوَمَّرُونَ ﴿٦٥﴾

66. ወደርሱም ያንን ትእዛዝ አወረድን፤ (እርሱም) የነዚህ (ሕዝቦች) መጨረሻ ያነገ ሲኾኑ (ስራቸው) መቆረጥ ነው።

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ ﴿٦٦﴾

67. የከተማይቱም ሰዎች የሚበሳሰሩ (ብስራት የሚለዋወጡ) ኾነው መጡ።

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾

68. (ሉጥም) አለ፡- «እነዚህ እንግዶቹ ናቸውና አታጋልጡኝ»።

قَالَ إِنَّ هٰؤُلَاءِ صِيفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾

69. «አላህንም ፍሩ፤ አታሳፍሩኝም»።

وَأَقْرَأُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزَنُوا ٦٩

70. (የከተማው ሰዎች) «ከዓለማት (ማንንም እንዳታሰተናገድ) አልከሰከሰንምን?» አሉት።

قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكْ عَنِ الْعَالَمِينَ ٧٠

71. (ሉጥም):- «እነኚህ ሴቶች ልጆቼ ናቸው፤ ሰሪዎች ብትኾኑ (በሀጋዊ መንገድ ማግባት ከፈለጋችሁ አግቧቸው)» አለ።

قَالَ هَتَوْلَاءَ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ٧١

72. (ሙሃመድ ሆይ!) በዕድሜህ እንምላለን፤ እነሱ በእርግጥ በስካራቸው ውስጥ ይዋልላሉ።

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٢

73. ጨካኝቱም ፀሐይ የወጣችባቸው ሲኾኑ ይዘቻቸው።

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ٧٣

74. ላይዋንም ከታችዋ አደረገን፤ በነሱም ላይ የሸክላ ድንጊያዎችን አዘነብንባቸው።

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سِوَاهُمَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّحَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ٧٤

75. በዚህ ውስጥ ለተመልካቾች (ከአላህ ታኦምራት አስተምህሮቶችን መማር ወይም መገንዘብ) በእርግጥ መገምገሚያዎች አሉበት።

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّعِينَ ٧٥

76. እሷም (ከተማይቱ) በቀጥታ መንገድ (ከመካ ወደ ሶሪያ-ይህ ቦታ ዛሬ የሙት ባህር የሚገኝበት ነው) ላይ ናት።

وَإِنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ٧٦

77. በዚህ ውስጥ በእርግጥ ለምዕመናን መገሰጫ አለ።

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ٧٧

78. እነሆ የአይከት (የዛፍ ወይም የጫካ ወይም የከተማ ስም ናት) ሰዎችም በእርግጥ በዳዮች ነበሩ።

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَّالِمِينَ ٧٨

79. ከነሱም ተበቀልን (በሙቀትና በእሳት ዝናብ ቀሠፍናቸው) ሁለቱም (የሉጥና የአይከት ሕዝቦች ከተሞች) በእርግጥ በግልጽ መንገድ ላይ ናቸው።

فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لِيَأْمُرُ مُبِينٍ ٧٩

80. የሒጅርም (በመዲናና በሻም መካከል የሚገኝ ሸለቆ) ሰዎች መልዕክተኞቹን በእርግጥ አስተባበሉ።

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسَلِينَ ٨٠

81. ተአምራታችንንም ሰጠናቸው፤ ከርሷም ዘንጊዎች ነበሩ።

وَأَيَّبْنَاهُمْ ۖ أَيَّتَنَّا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٨١

82. ከከረብታዎችም ቤቶችን ጸጥተኞች ኾነው ይጠርቡ ነበር።

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

ءَامِنِينَ ﴿٨٦﴾

83. ያነገጉም ሲኾኑ ጨኸት ያዘቻቸው፤ (ወደሙ)።

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٦﴾

84. ይሰሩትም የነበሩት ሕንፃ ምንም አልጠቀማቸውም።

فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٧﴾

85. ሰማያትንና ምድርንም በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በእውነት እንጂ (ለማላገጥ) አልፈጠርንም፤ ሰዓቲቱም በእርግጥ መጪ ናት፤ መልካምንም ይቅርታ አድርግላቸው።

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّنَةٌ فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٨﴾

86. ጌታህ እርሱ (ያልነበረን) ፈጣሪው ዐዋቂው ነው።

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٩﴾

87. (ሙላመድ ሆይ) ከሚደጋገሙ የኾኑን ሰባትንና ታላቁንም ቁርአንን (በሙሉ) በእርግጥ ሰጠንህ።

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٩٠﴾

88. ከነርሱ (ከከሐዳዎች) ብዙዎችን ወገኖች በርሱ ወደ አጣቀምንበት ጸጋ ዓይኖችህን አትዘርጋ፤ በነሱም ላይ (ባያምኑ) አትዘን፤ ክንፍህንም ለምዕመናን አለዝብ።

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

89. (ሙላመድ ሆይ!) በልም (ተናገር)እኔ ግልጽ አስፈራሪው እኔ ነኝ።

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

90. (ሰዎችን ለማገድ የመካን በሮች) በተከፋፈሉት ላይ እንደ አወረድነው (በኾነ ቅጣት አስፈራሪያችሁ ነኝ በል)።

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٣﴾

91. (እነርሱም) እነዚያ ቁርአንንን ክፍልፍሎች ያደረጉ ናቸው። (ከፊሉ ድግምት ከፊሉ ጥንቅላ ከፊሉ ቅኔ በማለት)።

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩٤﴾

92. (ሙላመድ ሆይ!) በጌታህም እንምላለን፤ ሁላቸውንም እንጠይቃቸዋለን።

فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَأْتِيَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٥﴾

93. ይሰሩት ከነበሩት ነገር ሁሉ።

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

94. የታዘዘክበትንም ነገር በይፋ ግለፅ፤ አጋሪዎችንም ተዋቸው።

فَأَصْدَعُ يَمًا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٧﴾

95. ተሳላቂዎችን ሁሉ እኛ በቅተንሃል።

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾

96. (እነሱም) እነዚያ ከአላህ ጋር ሌላ አምላክን ያደረጉ ናቸው፤ በእርግጥም (ፍጻሜያቸውን) ወደፊት ያውቃሉ።

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. አንተም በሚሉት ነገር ልብህ የሚጠብ መኾኑን በእርግጥ እናውቃለን።

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾

98. ኔታህንም (አላህ) ከማመስገን ጋር አጥራው፤ ከሰጋጆቹም ኹን።¹

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾

99. እውነቱም (ሞት) እስኪመጣህ ድረስ ኔታህን ተገዛ።²

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

1. የዐብደላህ ኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) ባሪያ የነበሩትና ከዚያ ነፃ የወጡት አቡ መዕበድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) እንዲህ ብለውኛል፡- «ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በሕይወት በነበሩበት ጊዜ ከግዴታ ሰላቶች በኋላ ድምፅን ከፍ አድርጎ አላህን የማላቅ፣ የማወደስና የማመስገን ሥርዓት (ዚክር ማድረግ) ነበር»። አያይዘውም «አላህን የማስታወስ ነገር ስለማይኖሩ ሰላት መጠናቀቁን እማራለሁ [አውቃለሁ]» ብለዋል። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ «ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ሰላታቸውን ማጠናቀቃቸውን፣ ተክቢራቸውን በመስማት አውቅ ነበር።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማናችሁም በደረሰበት አደጋ ሞትን መመኘት የለበትም። ካልቻለ እና ሞትን ከናፈቀ [ከከጀለ፣ ከወደደ] እንዲህ ይበል፡- «ኔታዬ ሆይ! ሕይወት ለኔ መልካም እስከሆነልኝ ድረስ በሕይወት አቆየኝ። እንዲሁም ሞት ለኔ መልካም ከሆነልኝ ሕይወቴን ውሰዳት።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 16፣ አል-ነሐል

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْحَجَّاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. የአላህ ትዕዛዝ መጣ፤ ስለዚህ
አታስቸኩሉት፤ ከሚይገባው ሁሉ ጠራ፤
ከሚያጋሩትም ሁሉ ላቀ።

أَنِّي أَمَرُ اللَّهَ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

2. ከባርቹ በሚሻው ሰው ላይ መላዕክትን
ከራእይ ጋር በፈቃዱ ያወርዳል፤
(ከሐዲዎችን በቅጣት) አስጠንቅቁ፤
እነሆ ከኔ በቀር ሌላ አምላክ የለም፤
ፍሩኝም ማለትን (አስታውቁ በማለት
ያወርዳል)።

يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

3. ሰማያትንና ምድርን በእውነት ፈጠረ፤
ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ።

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

4. ሰውን ከፍትወት ጠብታ ፈጠረው፤
ከዚያም እርሱ ወዲያውኑ (ትንሣኤን
በመካድ) ግልጽ ተከራካሪ ይኾናል።

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾

5. ግመልን፣ ከብትን፣ ፍየልንም በርሷ
(ብርድ መከላከያ) ሙቀት፣ ጥቅሞችም
ያሉባት ስትኾን ለናንተ ፈጠረላችሁ፤
ከርሷም ትበላላችሁ።

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا
دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

6. ለናንተም በርሷ ወደ ማረፊያዋ
በምትመልሷት ጊዜ በምታሰማሩዋትም
ጊዜ ውበት አላችሁ።

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ
وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

7. ጓዞቻችሁንም በነፍሶች ችግር እንጂ፤
ወደማትደርሱበት አገር ትሸከማላች፤
ጌታችሁ በእርግጥ ርህራሄ አዛኝ ነውና።

وَتَحْمِلُ أَوْعَالَكُمْ إِنْ بَدَلْتُمْ مَكَانَتَكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧﴾

8. ፈረሶችንም፣ በቅሎዎችንም፣ አህያዎችንም፤
ልትቀመጡዋቸውና ልታጌጡባቸው
(ፈጠረላችሁ)፤ የማታውቁትንም ድንቅ
ነገር ይፈጥራል።

وَالْحَيْلِ وَالْإِغَالِ وَالْحَمِيرِ لِتَرْكَبُوهَا
وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

9. በአላህም ላይ (በችርታው) ቀጥተኛ ውን መንገድ መግለጽ አለበት፤ ክርሷም (ከመንገድ) ጠማማ አለ (ጣኦታዊያን፣ ዩሁዳዊያን፣ ክርስቲያኖች)፤ በሻም ኖሮ ሁላችሁንም በእርግጥ ባቀናችሁ ነበር።፣

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

10. እርሱ ያ ከሰማይ ውሃን (ዝናብን) ያወረደ ነው፤ ክርሱ ለናንተ መጠጥ አላችሁ፤ ክርሱም (አንስሳዎችን) በርሱ የምታሰማሩበት ዛና (ይበቅልበታል)።።

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

11. በርሱ ለናንተ አዝመራን፤ (የዘይት) ወይራንም፣ ዘምባባዎችንም (ተምርን) ወይኖችንም፣ ከፍሬዎችም ሁሉ ያበቅልላችኋል፤ በዚህ ውስጥ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምር አለ።።

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

12. ለናንተም ሌሊትንና ቀንን፣ ፀሐይንና ጨረቃንም ገራላችሁ፤ ከዋክብትም በፈቃዱ የተገሩ ናቸው፤ በዚህ ውስጥ ለሚያውቁ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምራት አለ።።

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِي إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

13. በምድርም ላይ መልኮቹ፣ የተለያዩ ሾኖ ለናንተ የፈጠረላችሁን ሁሉ (ገራላችሁ)፤ በዚህ ውስጥ ለሚገለጡ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምር አለ።።

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

14. እርሱም ያ ባሕርን ክርሱ ርጥብ ስጋን ልትበሉና ክርሱም የምትለብሱትን ሌጣጌጥ ታወጡ ዘንድ የገራ ነው፤።

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «የኔና የሕዝቦች ምሳሌ ልክ እሳት እንደነደደና (እሳቱ) በዙሪያው ያለውን ሲያበራ፣ እሳት ውስጥ እንደሚወድቁት በረሮዎችና ሌሎች ነፍሳት ነው። ሰውየው እንስሳቱ እሳቱ ውስጥ እንዳይወድቁ ይከላከላቸዋል። እነርሱ ግን እሱ ላይ ኃይለኛ ሆነው (አሸንፈውት) ወደ እሳቱ ይሮጣሉ።» ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በሐዲሱ ላይ አከለውም «አሁን ምሳሌው እኔ እናንተ ወደ እሳቱ እንዳትወድቁ ስይዛችሁ፣ ነገር ግን እናንተ እሳት ውስጥ ለመግባት ሙጭጭ ትላላችሁ።» (ቡካሪ ዘገበውታል)።።

መርከቦችንም በውስጡ (ውሃውን) ቀዳጆች ሽነው (ሲንሻለሉ) ታያለህ፤ ከችርታው ልትፈልጉና ልታመሰግኑም (ገራላችሁ)።

وَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا
وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاجِرَ فِيهِ
وَلتَبَتُّوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

15. በምድርም ውስጥ በናንተ እንዳታረገርግ ተራራዎችን ጣለባት፤ ጂ.ረ.ቶችንም መንገዶችንም ትመሩ ዘንድ (አደረገ)።

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوًسًا أَنْ تَمِيدَ
بِكُمْ وَاتَّهَرًا مَسْبَلًا لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

16. ምልክቶችንም (አደረገ) በከዋክብትም እነሱ ይመራሉ።

وَعَلَّمَنَّا وَإِلتَجِمَ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

17. የሚፈጥር እንደማይፈጥር ነውን? አትገሰጹምን?

أَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

18. የአላህንም ጸጋ ብትቆጥሩ አትዘልቁትም፤ አላህ በእርግጥ መሐሪ አዛኝ ነውና።

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا
إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

19. አላህም የምትደብቁትንና የምትገልጹትን ሁሉ ያውቃል።

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

20. እነዚያም ከአላህ ሌላ የምትገዟቸው ምንንም አይፈጥሩም፤ እነርሱም ይፈጠራሉ።

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا
يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

21. ሕያው ያልሽኑ ሙታን ናቸው፤ መቼ እንደሚቀሰቀሱም አያውቁም።

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

22. አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ልቦቻቸው ከሐዲዎች ናቸው፤ እነሱም የኮሩ ናቸው፤ (አያምኑም)።

إِلَهَهُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنكَّرَةٌ وَهُمْ
مُستَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. አላህ የሚደብቁትንና የሚገልጹትን ሁሉ የሚያውቅ ለመኾኑ ጥርጣሬ የለበትም፤ እርሱ ኩሩዎችን አይወድም።

لَا جَرَمَ أَنْ اللَّهُ يَعْلَمَ مَا يُسْرُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿١٣﴾

24. ለነርሱም «ይታችሁ (በሙሐመድ ላይ) ምንን አወረደ?» በተባሉ ጊዜ፤ (እርሱ) «የመጀመሪያዎቹ ሕዝቦች ተራቶች ነው» ይላሉ።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رِجْكَمْ قَالُوا
أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

25. (ይህንንም የሚሉት) በትንሣኤ ቀን ንጢአቶቻቸውን በሙሉ ከነዚያም ያለ ዕውቀት ኾነው ከሚያጠሟቸው ሰዎች ንጢአቶች ከፊሉን ሊሸከሙ ነው፤ ንቁ የሚሸከሙት ሃጢአት ምንኛ ከፋ!

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا
يَزُرُونَ ﴿١٥﴾

26. እነዚያ ከነሱ (ከቀረይሾች) በፊት የነበሩት በእርግጥ መከሩ፤ አላህም ሕንጻዎቻቸውን ከመሰረቶቻቸው አፈረሰ፤ ጣሪያውም በነሱ ላይ ከበላያቸው ወደቀባቸው፤ ቅጣቱም ከማያውቁት ስፍራ መጣባቸው።

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاتَى اللَّهُ بَنِيَنَهُمْ مِنَ الْوَعَايِدِ
فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

27. ከዚያም በትንሣኤ ቀን ያዋርዳቸዋል፤ እነዚያም በነሱ (ጉዳይ) ትከራከሩኝ የነበራችሁት ተጋሪዎቼ የት ናቸው? ይላቸዋል፤ እነዚያ ዕውቀትን የተሰጡት ዛሬ ሐፍረቱና ቅጣቱ በእርግጥ በከሐዲዎች ላይ ነው ይላሉ።

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ أَنْ
شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنتُمْ تُشْفِقُونَ
فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ
الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

28. (እነርሱ) እነዚያ ነፍሶቻቸውን በዳይ ኾነው መላዕክት የሚገድሏቸው ናቸው፤ ከክፉ ስራ ምንም ነገር የምንሰራም አልነበርን (ሲሉ) ታዛኝነታቸውን ይገልጻሉ፤ በእውነት አላህ ትሰሩት የነበራችሁትን ነገር ዐዋቂ ነው

الَّذِينَ تَنَوَّفَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ قَالُوا لَوْلَا أَسَلَرْنَا مَا كُنَّا
نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا

(ይባላሉ)።

29. የገሀነምንም ደጃፎች በውስጧ ዘውታሪዎች ስትኾኑ ግቡ (ይባላሉ)። የኩሩዎችም መኖሪያ (ገሀነም) በእርግጥ ከፋች!

30. ለነዚያም ለተጠነቀቁት፣ ጌታችሁ «ምንን ነገር አወረደ?» ተባለ። «መልካምን ነገር» አሉ። ለነዚያ ደግ ለሰሩት በዚህች በቅርቢቱ ዓለም መልካም ኑሮ አላቸው። የመጨረሻይቱም አገር በእርግጥ በላጭ ናት። የጥንቁቆቹም አገር ምን ታምር!

31. (አርሷም) የሚገቡዋትና በስርዋ ወንዞች የሚፈሱባት ስትኾን የመኖሪያ አትክልቶች ናት። ለነሱም በውስጧ የሚሹት ሁሉ አላቸው። እንደዚሁ አላህ ጥንቁቆችን ይመነዳል።

32. እነዚያ በመልካም ሁኔታ ላይ ኾነው፣ መላእክት «ሰላም በናንተ ላይ» እያሉ የሚገደሏቸው ናቸው። «ትሰሩት በነበራችሁት ስራ ገነትን ግቡ» (ይባላሉ)።

33. (ከሓዲዎች) መላእክት ወደ ነሱ መምጣትን ወይም የጌታህ ትእዛዝ መምጣቱን እንጂ አይጠባበቁም። ከነሱ በፊት የነበሩት እንደዚህ ሰርተዋል። አላህም አልበደላቸውም፤ ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።

34. የሰሩዋቸውም ኅጢአቶች (ቅጣት) አገኛቸው። በርሱም ይሳለቁበት የነበሩት ሁሉ በነሱ ላይ ወረደባቸው።

35. እነዚያም (ጣዖታትን) ያጋሩት፣ «አላህ በሻ ኖሮ፣ ከርሱ ሌላ እኛም አባቶቻችንም ምንም ባልተገዛን ነበር፤

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿١٩﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلْ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

جَعَلْتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٢١﴾

الَّذِينَ تَوْفَّقْنَاهُمْ إِلَى الصَّالِحِ وَالَّذِينَ تَوْفَّقْنَاهُمْ إِلَى الصَّالِحِ وَالَّذِينَ تَوْفَّقْنَاهُمْ إِلَى الصَّالِحِ وَالَّذِينَ تَوْفَّقْنَاهُمْ إِلَى الصَّالِحِ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ مِنْ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٢٢﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا

ያለርሱም (ትእዛዝ) ምንም እርም ባላደረግን ነበር» እሱ፤ እነዚያም ከነሱ በፊት የነበሩት እንደዚሁ ሰሩ፤ በመልዕክተኞቹም ላይ ግልፅ ማድረስ ብቻ እንጂ ሌላ የሰባቸውም።

ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمًا مِّنْ دُونِهِمْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَهَلْ
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

36. በየሕዝቡም ሁሉ ውስጥ አላህን ተገዙ፤ ጣዖትንም ራቁ፤ በማለት መልዕክተኛን በእርግጥ ልክናል፤ ከነሱም ውስጥ አላህ ያቀናው ሰው አለ፤ ከነሱም ውስጥ በርሱ ላይ ጥመት የተረጋገጠበት ሰው አለ፤ በምድርም ላይ ኸዱ፤ የአስተባባዮችም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበር ተመልከቱ።

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِبِينَ ﴿٣٧﴾

37. (መሃመድ ሆይ) በመቅናታቸው ላይ ብትጓጓ፤ (ምንም ልታደርግ አትችልም)፤ አላህ የሚጠመውን ሰው (እንዲጠም የሻውን ሰው) አያቀናውምና፤ ለነሱም ከረዳቶች ምንም የላቸውም።

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن
نَّصِيرِينَ ﴿٣٧﴾

38. ጥብቅ መሐሎቻቸውንም «አላህ የሚሞትን ሰው አያስነሳም» ሲሉ በአላህ ስም ማሉ፤ ሐሰት ነው (ያስነሳቸዋል)፤ በርሱ ላይ (ያስነሳቸዋል)፤ በርሱ ላይ ቃል ኪዳን ገብቷል፤ አረጋግጧል፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا
يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ
حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. (የሚቀሰቅሳቸውም) ለነሱ ያንን በርሱ የሚለያዩበትን ሊገልጽላቸው፤ እነዚያ (በአላህ አንድነትና በትንሳኤ) የካዱትም እነሱ ውሸታሞች የነበሩ መኾናቸውን እንዲያውቁ ነው።

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ
وَلِيُعَلِّمَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا
كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾

40. ለማንኛውም ነገር (መኾኑን) በሻነው ጊዜ ቃላትን ለርሱ ኹን ማለት ብቻ ነው፤ ወዲያውም ይኾናል።

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

41. እነዚያም ከተበደሉ በኋላ በአላህ (መንገድ ላይ) የተሰደዱት በቅርቡ ተ

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا

ዓለም መልካሚቱን አገር (መዲናን) በእርግጥ እናስፍራቸዋለን፤ የመጨረሻይቱም ዓለም ምንዳ ታላቅ ነው፤ (ከሐዲዎች) ቢያውቁ ኖሮ (በተከተሏቸው ነበር)።

ظَلُمُوا لِنُبُونَتَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَلَاخِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. (እነርሱ) እነዚያ የታገሱት፣ በጌታቸውም ላይ የሚጠጉት ናቸው።

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

43. (ሙሃመድ ሆይ!) ከአንተም በፊት ወደነሱ ወሕይን (ራዕይን) የምናወርድላቸውን ሰዎችን እንጂ ሌላን አልላክንም፤ የማታውቁም ብትኾኑ የዕውቀትን ባለቤቶች ጠይቁ።

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا
نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَتَشَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

44. (ሙሃመድ ሆይ!) በግልጽ ማስረጃዎችና በመጻሕፍት (ላክናቸው)፤ ወደ አንተም ለሰዎች ወደነሱ የተወረደውን (ፍች) ልትገልጽላቸውና ያስተውሉም ዘንድ ቁርአንን አወረድን።

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

45. እነዚያ መጥፎዎችን የደለቱ፣ አላህ በነሱ ምድርን የሚገለብጥባቸው ወይም ከማያውቁት ስፍራ ቅጣት የሚመጣባቸው መኾኑን አይፈሩምን?

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمْ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾

46. ወይም (ካገር ወደ አገር) በሚዛወሩበት ጊዜ የሚይዛቸው መኾኑን (አይፈሩምን?) እነሱም አሸናፊዎች አይደሉም።

أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾

47. ወይም ቀስ በቀስ በማጉደል ላይ የሚይዛቸው መኾኑን (አይፈሩምን?) ጌታችሁም በእርግጥ ርህራሄ አዛኝ ነው።

أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾

48. ወደዚያ ከማንኛውም ነገር አላህ ወደ ፈጠረው ጥላዎቹ እነርሱ የተዋረዱ ሲኾኑ ለአላህ ሰጋጆች ኾነው ከቀኝና ከግራዎች ወደሚዛወሩት አላዩምን?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفَتِيوُا ظِلَالَهُ عَنِ الْأَيْمِينِ وَالشَّمَائِلِ
سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. ለአላህም በሰማያት ያለው ከተንቀሳቃሽም በምድር ያለው ሁሉ፤ መላእክትም ይሰግዳሉ፤ እነርሱም አይከሩም።

وَلِلَّهِ سَجْدٌ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. ጌታቸውን ከበላያቸው ሲኾን ይፈሩታል፤ የታዘዙትንም ሁሉ ይሰራሉ።

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. አላህም አለ (የሰው ልጆች ሆይ!) ሁለት አማልክትን አትያዙ፤ እርሱ አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ እኔንም ብቻ ፍሩ።!

﴿٥١﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهُبُونَ ﴿٥١﴾

52. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው፤ መግዛትም ዘወትር ሲኾን ለርሱ ብቻ ነው፤ ከአላህም ሌላ ያለን ትፈራላችሁን?

وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَلْفُونَ ﴿٥٢﴾

53. ማንኛውም በናንተ ላይ ያለው ጸጋ ከአላህ ነው፤ ከዚያም ችግር በደረሰባችሁ ጊዜ ወደርሱ ብቻ ትጮሃላችሁ።

﴿٥٣﴾ وَمَا يَكُم مِّن تَعَمَّرٍ مِّمَّنَ اللَّهُ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾

54. ከዚያም ከናንተ ላይ ችግርን ባነሳችሁ ጊዜ ከናንተው የኾኑ ጭፍሮች ወዲያውኑ በጌታቸው (ጣዖትን) ያጋራሉ።

﴿٥٤﴾ ثُمَّ إِذَا كُفَّتِ الضَّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِحْتُمْ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

55. (የሚያጋሩትም) በሰጠናቸው ሊክዱ ነው፤ ተጠቀሙም ወደ ፊትም (የሚደርስባችሁን) በእርግጥ ታውቃላችሁ።

﴿٥٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانْتَنَّهُمْ فَمَتَعْنَاهُمْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

56. ለማያውቁትም (ጣዖታት) ከሰጠናቸው ሲላይ ፈንታን ያደርጋሉ፤ በአላህ እምላለሁ፤

﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيْبًا مِّمَّا

1. ዑባዳ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከመካከላችሁ አንዱ ከአላህ ሌላ አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም፤ ሙሐመድም የአላህ ባሪያና መልዕክተኛ ናቸው፤ ዒሳ (እየሱስ) የአላህ ባሪያ መልዕክተኛ ወደ መርየም ማህፀን የተነፋው የ ሁን ቃሉ መንፈስ ናቸው፤ጀነትም በእርግጥ እውነት ነው፤ ጀሃነምም በእርግጥ እውነት ነው ብሎ የመሰከረ፤ከዚህ በፊት የሰራቸው ሥራዎች ጥቂት ቢሆኑም እንኳ፣ ወደ ጀነት እንዲገባ አላህ ይፈቅድለታል።» (ቡኾሪ ዘግበርጽታል)።

ትቀጣጥፉት ከነበራችሁት ሁሉ በእርግጥ ትጠየቃላችሁ።

رَزَقْنَهُمْ تَاللهِ لَسْتُمْ عَلَيَّ كُفْرًا
تَقْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

57. ለአላህም (ከመላእክት) ሴቶች ልጆችን ያደርጋሉ፤ ጥራት ተገባው፤ ለነርሱም የሚፈልጉትን (ወንዶች ልጆችን) ያደርጋሉ።

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَ وَلَهُمْ مِمَّا يَشْتُمُونَ ﴿٥٧﴾

58. አንዳቸውም በሴት ልጅ በተበሰረ ጊዜ እርሱ የተቆጩ ኸኖ ፊቱ ጠቁር ይውላል።

وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

59. በርሱ ከተበሰረበት ነገር መጥፎነት በውርደት ላይ ኸኖ ይያዘውን? ወይስ በዐራር ውስጥ ይደብቀውን? (በማለት እያምታታ) ከሰዎች ይደበቃል፤ ንቁ የሚፈርዱት (ፍርድ) ምንኛ ክፋ!

يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْرِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيْمِسُّكُمْ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

60. ለነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም ለማያምኑት መጥፎ ጠባይ አላቸው፤ ለአላህም ታላቅ ባሕርይ አለው፤ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مِثْلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمِثْلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

61. አላህም ሰዎችን በበደላቸው በያዛቸው ኖሮ በርሷ (በምድር ላይ ከተንቀሳቃሽ ምንንም ባልተወ ነበር፤ ግን እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ያቆያቸዋል፤ ጊዜያቸውም በመጣ ወቅት አንዲትን ሰዓት አይቆዩም፤ አይቀደሙም።

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

1. አል-ሙጊራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ)
1. ከአሉባልታ ወሬ
2. ሃይማኖታዊ ነክ በሆኑ ነገሮች ላይ ጥያቄዎችን ማባዛትን
3. ገንዘብን ያለ አግባብ ማባከንን
4. ለወላጆች ቅን አለመሆንን
5. ሴት ልጆችን ከነሕይወታቸው መቅበርን
6. ለሰዎች መልካም አለመስራትን
7. ሰዎችን መሰመንን ይከሰክሱ ነበር። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

62. ለአላህም የሚጠሉትን ነገር ያደርጋሉ። (ሌት ልጅ ተጋሪ አለው ይላሉ)፤ ለነሱም፤ «መልካሚቱ (አገር) አለቻቸው»። በማለት ምላሶቻቸው ውሸትን ይናገራሉ፤ ለነሱ እሳት ያለቻቸው መኾናቸውና እነሱም (ወደርሷ) በቅድሚያ የሚነዱ መኾናቸው ጥርጥር የለበትም።

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَنَصِفُ السَّيِّئَةَ كَذِبًا أَبَتْ لَهُمُ الْحَسَنُ لَا جَرَءَ أَنْ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾

63. (ሙሃመድ ሆይ!) በአላህ እንምላለን፤ ካንተ በፊት ወደ ነበሩት ሕዝቦች በእርግጥ (መልዕክተኞችን) ልከናል፤ ሰይጣንም ለነርሱ ስራዎቻቸውን ሸለመላቸው፤ እርሱም ዛሬ ረዳታቸው ነው፤ ለነሱም (ኋላ) አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

ثَالِقَةً لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَهُمْ عَذَابُ الْآلِئِ ﴿٦٣﴾

64. (ሙሃመድ ሆይ!) ባንተም ላይ መጽሐፉን አላወረድንም፤ ያንን በርሱ የተለያዩበትን ለነርሱ ልታብራራላቸውና ለሚያምኑትም ሕዝቦች መሪና እዝነት ሊኾን እንጂ።

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

65. አላህም ከሰማይ ውሃን አወረደ፤ በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው አደረገ፤ በዚህ ውስጥ ለሚሰሙ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምር አለ።

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾

66. ለናንተም በግመል፤ በክብት፤ በፍየል በእርግጥ መገምገሚያ አላችሁ፤ በሆይቸው ውስጥ ካለው ከፈርስ(ከሰውነት ተጣርቶ የሚወገደው) እና ከደም መካከል ጥሩ ወተትን ለጠጪዎች ተዋጭ (ጣፍጣ የሚጠጣ) ሲሆን እናጠጣችኋለን።

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضُوا بِمَا فِي بُطُونِهِمْ مِّنْ بَيْنِ قَرْبٍ وَدَمٍ لِّبَنَّا خَالِصًا سَائِقًا لِلشَّرِيبِ ﴿٦٦﴾

67. ከዘምባባዎችና ከወይኖችም ፍሬዎች (እንመግባችኋለን)፤ ከርሱ ጠጅና መልካም ምግብንም ትሰራላችሁ። በዚህም ውስጥ ለሚያስቡ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምር አለ።

وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ لَتَجِدُونَ مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

68. ጌታህም ወደ ንብ እንዲህ ሲል አስታውቀ፡-ከተራራዎች፤ ከዛፍም (ለዎች) ከሚሰሩትም (ቀፎ) ቡቶችን ያገር።

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّعْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

69. ከዚያም ከፍሬዎች ሁሉ ብይ፤ የጌታሽንም መንገዶች (ላንቲ) የተገፋ ሲሾኑ ግቢ፤ ከሆዶችዎ መልኮቹ የተለያዩ መጠጥ ይወጣል፤ በርሱ ውስጥ ለሰዎች መድሃኒት አለበት፤ በዚህ ውስጥ ለሚያስተውሉ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምር አለበት።

ثُمَّ كُنِيَ مِنْ كُلِّ الْفِرْعَوْنَ فَاسْتَكْبَرَ سُبُلًا رِيكَ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

70. አላህም ፈጠራችሁ፤ ከዚያም ይገድላችኋል፤ ከናንተም ከዕውቀት በኋላ ምንንም ነገር እንዳያውቅ ወደ ወራዳ ዕድሜ የሚመለስ ሰው አለ፤ አላህ ዐዋቂ ቻይ ነው።

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآزْدِلَ الْعُمُرَ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

71. አላህም ከፊላችሁን በከፊሉ ላይ በሲሳይ አበለጠ፤ እነዚያም በላጭ የተደረጉት ሲሳያቸውን እጆቻቸው በያዙባቸው (ባሮች) ላይ እነሱ በርሱ ይተካክሉ ዘንድ መላሾች አይደሉም፤ (በሲሳያቸው አገልጋዮቻቸውን አያጋሯቸውም) ታዲያ በአላህ ጸጋ (ለርሱ ተጋሪ በማድረግ) ይክዳሉን?

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢١﴾

72. አላህም ከነፍሶቻችሁ (ከጎሶቻችሁ) ለናንተ ሚስቶችን አደረገ፤ ለናንተም ከሚስቶቻችሁ ወንዶች ልጆችን፤ የልጅ ልጆችንም አደረገላችሁ፤ ከመልካሞችም ፀጋዎች ሰጣችሁ፤ ታዲያ በውሸት (በጣኦት) ያምናሉን? የአላህንም ፀጋ እነርሱ ይክዳሉን?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبِطْلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٢﴾

73. ከአላህም ሌላ ከሰማያትም ከምድርም ምንንም ሲሳይ የማይሰጣቸውን (ምንንም) የማይችሉትንም ይገዛሉ።

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢٣﴾

74. ለአላህም አምሳያዎችን አታድርጉ፤ አላህ (መሳይ እንደሌለው) ያውቃል፤ እኔንተ ግን አታውቁም።

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

75. በምንም ላይ የማይችለውን በይዘታ ያለውን ባሪያና ከኛ መልካም ሲሳይን

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا

የሰጠነውን፤ እርሱም ከርሱ (ከሰጠነው) በምስጢርና በግልጽ የሚለግሰውን (ነጻ) ሰው፤ አላህ (ለጣዖትና ለርሱ) ምሳሌ አደረገ፤ (ሁለቱ-አማኙና ካሃዲው) ይስተካከላሉ-ን? ምስጋና ለአላህ ይኹን፤ በእውነቱ አብዛኞቻቸው አያውቁም።

يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْآ رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُفِيقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

76. አላህም ሁለትን ወንዶች (ለከሐዲና ለምዕመናን) ምሳሌ አደረገ፤ አንደኛቸው በምንም ነገር ላይ የማይችል ዲዳ ነው፤ እርሱም በጌታው ላይ ሽክም ነው፤ ወደ የትም ቢያዞረው በደግ ነገር አይመጣም፤ እርሱና ያ እርሱ በቀጥተኛው መንገድ ላይ ኾኖ በማስተካከል የሚያዘው ሰው ይስተካከላሉ-ን?

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْيَكُ مِنَ الْآخَرِ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

77. በሰማያትና በምድርም ያለው ፍቅ ምስጢር የአላህ ነው፤ የሰዓቲቱም ነገር (መምጣቷ) እንደዓይን ቅጽበት እንጂ አይደለም፤ ወይ እርሱ ይበልጥ የቀረበ ነው፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمُرُ السَّاعَةِ إِلَّا أَلَّا كَلِمَةَ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْنَا اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

78. አላህም ከእናቶቻችሁ ሆዶች ምንም የማታውቁ ሆናችሁ አወጣችሁ፤ ታመሰግኑም ዘንድ ለናንተ መስማያን ማያዎችንም ልቦችንም አደረገላችሁ።

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

79. ወደ በራሪዎች በሰማይ አየር ውስጥ (ለመብረር) የተገሩ ሲኾኑ (ከመውደቅ) አላህ እንጂ ሌላ የማይዛቸው ኾነው አይመለከቱምን? በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ ሕዝቦች በእርግጥ ተአምራት (ማስረጃዎችና ምልክቶች) አሉ።

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

80. አላህም ከቤቶቻችሁ ለናንተ መርጊያን አደረገላችሁ፤ ከእንስሳዎችም ቆዳዎች

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا

በጉዟችሁ ቀን፣ በመቀመጫችሁም ቀን፣ የምታቀልላቸውን (ቀላል ኸነው የምታገኙዋቸውን ድንኳኖች) ቤቶች ለናንተ አደረገላችሁ፤ ከበግዋ ሱፎች ከግመልዋም ጸጉሮች፣ ከፍየልዋም ጸጉሮች የቤት ዕቃዎችን እስከ ጊዜም ድረስ መጠቃቀሚያን (አደረገላችሁ)።

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَى حِينٍ ﴿٨١﴾

81. አላህም ከፈጠረው ነገር ለናንተ ጥላዎችን አደረገላችሁ፤ ከጋራዎችም ለናንተ መከለያዎችን አደረገላችሁ፤ ሐሩርንም (ብርድንም) የሚጠብቁችሁን ልብሰቶች የጠራችሁንም አደጋ የሚጠብቁችሁን ጥሩሮች ለናንተ አደረገላችሁ፤ እንደዚሁ ትሰልሙ ዘንድ ጸጋውን በናንተ ላይ ይሞላል።

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بِأَسْكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

82. (ከአሰላም) ቢሸሹም (ሙሃመድ ሆይ!) ባንተ ላይ ያሰብህ ግልጽ ማድረስ ብቻ ነው።

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْعُ الْأَمِينُ ﴿٨٢﴾

83. የአላህን ጸጋ ያውቃሉ፤ ከዚያም ይክዷታል፤ አብዛኞቻቸውም ከሐዲዎቹ ናቸው።

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

84. ከየሕዝቡም ሁሉ መሰከሪያ የምንቀሰቅስበትን ቀን (አስታውስ)፤ ከዚያም ለነዚያ ለካዱት (ንግግር) አይፈቀድላቸውም፤ እነሱም በወቀሳ አይታለፉም።

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذِنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

85. እነዚያም የበደሉት ቅጣቱን ባዩ ጊዜ፣ ከነሱ (ቅጣቱ) አይቀለልላቸውም፤ እነሱም ጊዜ አይሰጡም።

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

86. እነዚያም ያጋሩት የሚያጋሩዋቸውን ባዩ ጊዜ፣ «ይታችን ሆይ! እነዚህ ከአንተ ሌላ እናመልካቸው የነበርነው ተጋሪዎቻችን

وَأِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ

ናቸው» ይላሉ፤ (አማልክቶች) «አናንተ በእርግጥ ውሸታሞች ናችሁ» የማለትንም ቃል ወደነሱ ይጥላሉ።

كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلَقُوا إِلَيْهِمْ
الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾

87. (አጋሪዎቹ) በዚያ ቀንም ታዛዥነታቸውን ወደ አላህ ያቀርባሉ፤ ይቀጣጥፉት የነበሩትም ሁሉ ከነርሱ ይጠፋቸዋል።

وَأَلَقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

88. እነዚያ የካዱ፣ ከአላህም መንገድ የከለከሉ፣ ያጠፉ በነበሩት ምክንያት ቅጣትን በቅጣት ላይ ጨመርንባቸው።

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا
كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

89. (ሙሃመድ ሆይ!) በየሕዝቡም ሁሉ ውስጥ ከጎሳቸው በነሱ ላይ መስካሪን (መልዕክተኛቸውን) የምንቀሰቅስበትን አንተንም በነዚህ (ሕዝቦች) ላይ መስካሪ አድርገን የምናመጣህን ቀን (አስታውስ)፤ መጽሐፉንም ለሁሉ ነገር አብራሪ፣ መሪም፣ እዝነትም ለሙስሊሞችም አብሳሪ ኾኖ ባንተ ላይ አወረድነው።

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ تَبَيَّنَّا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

90. አላህ በማስተካከል፣ በማሳመርም፣ ለዝምድና ባለቤት በመስጠትም ያዛል፤ ከአስከፊም (ከማመንዘር) ከሚጠላም ነገር ሁሉ ከመበደልም ይከለክላል፤ ትገነዘቡ ዘንድ ይገስጻችኋል።

﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ
وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

91. (አማኞች ሆይ!) ቃል ኪዳንም በገባችሁ ጊዜ በአላህ ቃል ኪዳን ሙሉ፤ መሐሎቶችሁንም ከአጠነከራችኋት በኋላ አላህን በናንተ ላይ በእርግጥ መስካሪ ያደረጋችሁ ስትኾኑ አታፍርሱ፤ አላህ የምትሰሩትን ሁሉ ያውቃልና።

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا
تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ
جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

92. (ቃል ኪዳናችሁን በማፍረስ አንዲቱ) ሕዝብ እርሷ ከ(ሌላይቱ) ሕዝብ የበዛች

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا

ለመኾንዎ በመካከላችሁ መሐሎቻችሁን (ለክዳት) መግቢያ አድርጋችሁ የምትይዙ ስትኾኑ፤ እንደዚያች ፈተልዎን ከጠነከረ በኋላ ትርትሮች አድርጋ እንዳፈረሰችው (ሴት) አትኾኑ። አላህ በርሱ (ቃል ኪዳንን በመሙላት በማዘዙ) ይሞክራችኋል፤ በትንሣኤ ቀንም በርሱ ትለያዩበት የነበራችሁትን ነገር ለናንተ በእርግጥ ያብራራላችኋል።

93. አላህም በሻ ኖሮ አንዲት ሕዝብ ባደረጋችሁ ነበር፤ ግን የሚሻውን ሰው ያጠማል፤ የሚሻውንም ሰው ያቀናል፤ ትሰሩት ከነበራችሁትም ሁሉ በእርግጥ ትጠየቃላችሁ።

94. ጫማዎች ከተደላደሉ በኋላ እንዳይንዳለጡ፤ ከአላህም መንገድ በመከልከላችሁ ምክንያት ቅጣትን እንዳትቀምሱ፤ መሐሎቻችሁን በመካከላችሁ ለክዳት መግቢያ አድርጋችሁ አትያዙ፤ ለናንተም (ያን ጊዜ) ታላቅ ቅጣት አላችሁ።

95. በአላህም ቃል ኪዳን ጥቁትን ዋጋ አትግዙ፤ የምታውቁ ብትኾኑ አላህ ዘንድ ያለው ምንዳ እርሱ ለናንተ በላጭ ነውና።

96. እናንተ ዘንድ ያለው ሁሉ ያልቃል፤ አላህ ዘንድ ያለው ግን (ዘለዓለም) ቀሪ ነው፤ እነዚያንም የታገሱትን ይሰሩት በነበሩት በመልካሙ ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን።

97. ከወንድ ወይም ከሴት እርሱ አማኝ ኾኖ በጎን የሰራ፤ መልካም ኑሮን በእርግጥ እናኖረዋለን፤ ይሰሩትም ከነበሩት ነገር በመልካሙ ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን።

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكُنَّا نَتَخَدُّونَ
أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونُ
أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُلُوكُمْ
اللَّهُ بِهٖ ۖ وَلِيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا
كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَلَسَتَلَنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَا نَتَّخِذُوا أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا
بَيْنَكُمْ فَنَزِلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا أَلْسُوهُ يَمَا صَدَدْتُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَفْدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ
وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

98. ቁርአንንም ባነበብህ ጊዜ እርጉም ከኾነው ሰይጣን በአላህ ተጠበቅ።

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ

الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

99. እርሱ በነዚያ ባመኑትና በጌታቸው ላይ በሚጠጉት ለይ ለርሱ ስልጣን የለውምና።

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

100. ስልጣኑ በነዚያ በሚታዘዙት ላይና በነዚያም እነርሱ በርሱ (ምክንያት) አጋሪዎች በኾኑት ላይ ብቻ ነው።

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ

وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

101. በአንቀጽም ስፍራ (ከቁርአን) አንቀጽን በለወጥን ጊዜ አላህም የሚያወርደውን ነገር አዋቂ ነው፤ (ሙ-ሃ መድ ሆይ!) «አንተ ቀጣፊ እንጂ፣ ሌላ አይደለህም» ይላሉ፤ በአውነቱ አብዛኞቻቸው አያውቁም።

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزِيلُ قَالُوا

إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

102. (ሙ-ሃ መድ ሆይ!) እነዚያን ያመኑትን ለማረጋገጥ፣ ሙስሊሞቹንም ለመምራትና ለማብሰር (ቁርአንን) ቅዱሱ መንፈስ (ጁብሪል) እውነተኛ ሲኾን ከጌታህ አወረደው በላቸው።

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ

بِالْحَقِّ لِتُبَيِّنَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا

وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

103. እነሱም «እርሱን (ቁርአንን) የሚያስተምረው ሰው ብቻ ነው» ማለታቸውን በእርግጥ እናውቃለን፤ የዚያ ወደርሱ የሚያስጠጉበት ሰው ቋንቋ፣ ዐጀም (ከዐረብኛ ውጭ የኾነ ቋንቋ) ነው፤ ይህ (ቁርአን) ግን ግልጽ ዐረብኛ ቋንቋ ነው።

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا

يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي

يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا

لِّسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾

104. እነዚያን በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የማያምኑትን አላህ አይመራቸውም፤ ለነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَيَّانَتْ لَهُمْ

سُورَةُ التَّحْوِيلِ ﴿١٠٤﴾

105. ውሸትን የሚቀጣጥፉት፣ እነዚያ በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የማያምኑት ብቻ ናቸው፤ እነዚያም ውሸታሞቹ እነሱ ብቻ ናቸው።

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا

يُؤْمِنُونَ بَيَّانَتْ لَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

106. ከእምነቱ በኋላ አላህን የካደ ሰው (ብርቱ ቅጣት አለው)፤ ልቡ በእምነት የረጋ ኾኖ (በክህደት ቃል በመናገር) የተገደደ ሰው ብቻ ሲቀር፤ ግን ልባቸውን በክህደት የከፈቱ ሰዎች በነሱ ላይ ከአላህ ቁጣ አለባቸው፤ ለነሱም ታላቅ ቅጣት አላቸው።

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ ۖ إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. ይህ (ቅጣት) እነሱ ቅርቡቱን ሕይወት ከመጨረሻይቱ በመምረጣቸው ምክንያትና አላህም ከሐዲዎችን ሕዝቦች የማያቀና በመኾኑ ነው።

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾

108. እነዚያ እነርሱ በልቦቻቸው፣ በዓይኖቻቸውም፣ በጆሮቻቸውም ላይ አላህ ያተመባቸው ናቸው፤ እነዚያም ዝንጉዎቹ እነሱ ናቸው።

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾

109. እነርሱ በመጨረሻይቱ ዓለም ከሳሪዎቹ እነሱ ለመኾናቸው ጥርጥር የለም።

لَا جُرْمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

110. ከዚያም ጌታህ ለነዚያ ከተፈተኑ በኋላ ለተሰደዱት፣ ከዚያም ለታገሉትና ለታገሱት (መሐሪ አዛኝ ነው)፤ ጌታህ ከርሷ (ከፈተናዋ) በኋላ በእርግጥ መሐሪ አዛኝ ነውና።

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

111. ነፍስ ሁሉ ከራሷ ላይ የምትከራከር ኾና የምትመጣበትን ነፍስም ሁሉ የሰራችውን (በቅርቡቱ ዓለም የሰሩት ጥሩ ወይም መጥፎ ስራ) የምትቀበልበትን ቀን (አስታውስ)፤ እነርሱም አይበደሉም።

﴿١١١﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِيدٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

112. አላህ ጸጥተኛ፣ የረካች፣ሲሳይዋ ሰፊ ኾኖ ከየሰፍራው ይመጣላት የነበረችውንና በአላህ ጸጋዎች የካደችውን አላህም

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً كَانَتْ ءَامَنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا

ይሰሩት በነበሩት ሃጢአት የረሃብንና የፍርሃትን ቅጣቶች ያቀመሳትን ከተማ (መካን) ምሳሌ አደረገ።¹

رَعْدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنعِمِ اللَّهُ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

113. ከነርሱ ውስጥ የኾነ መልክተኛም (ነቢዩ ሙሀመድ) በእርግጥ መጣላቸው፤ አስተባባሉትም፤ እነሱም በዳዮች ኾነው ቅጣቱ ያዛቸው።

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ
ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

114. አላህም ከሰጣችሁ ሲሳይ የተፈቀደ ንጹሕ ሲኾን ብሉ፤ የአላህንም ጸጋ እርሱን የምትግዝቡት ብትሆኑ አመስግኑ።

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا
طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن
كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. በናንተ ላይ እርም ያደረገው በክትንና ደምን፣ የአሳማንም ስጋ፣ ያንንም (በመታረድ ጊዜ) በርሱ ከአላህ ስም ሊላ የተነሳበትን ብቻ ነው፤ አመጸኛም ወሰን አላፊም ሳይኾን (ለመብላት) የተገደደ ሰው (ይፈቀድሉታል)፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمِ وَلَحْمَ الْخَيْزِيرِ وَمَا أُهْلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآعٍ
وَلَا عَادِيَاتِ اللَّهِ عَفْوٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. በአላህም ላይ ውሸትን ልትቀጣጥፉ ምላሶቻችሁ በሚመጥኑት ውሸት፡- «ይህ የተፈቀደ ነው፤ ይህም እርም ነው» አትበሉ፤ እነዚያ በአላህ ላይ ውሸትን የሚቀጣጥፉ አይደሉም።

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ
الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ
لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

1. ኢብኑ ዑባይድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የጀሃንም እሳትን ተመልክቻለሁ። በውስጣ አብዛኛዎቹ ከሃዲዎችና ምስጋና ቢስ ሴቶች ናቸው»። ሲላባዎችም፣ «በአላህ ከሃዲዎች ናቸው?» ሲሉ ጠየቁ፡- እሳቸውም፣ «ባሉቻቸው መልካም ውለታ ሲውሉላቸው ምስጋና ቢሰጥ ናቸው። (ለሚስትህ) እስከተወሰነ ጊዜ ድረስ መልካም ውለታ ብትውልላትና አንዳች ነገር (ጉድለት) ባንተ ላይ ከተመለከተች፣ ምንም ዓይነት መልካም ነገር ካንተ በኩል አይቺ አላውቅም ትላለች።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

117. ጥቂት መጣቀም አላቸው፤ ለነሱም አላማሚ ቅጣት አላቸው።

مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. (ሙሃመድ ሆይ!) በነዚያም ይሁዳውያን በሽኑት ላይ ከአሁን በፊት በአንተ ላይ የተረከነውን ነገር እርም አድርገንባቸዋል፤ እኛም አልበደልናቸውም፤ ግን ነፍሳቸውን ይበድሱ ነበሩ።

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

119. ከዚያም ጌታህ ለነዚያ በስሕተት መጥፎን ለሰሩና፤ ከዚያም ከዚህ በኋላ ሰተጸጸቱ ስራቸውንም ላበጁ ጌታህ ከርሷ በኋላ በእርግጥ መሐሪ አዛኝ ነው።

ثُمَّ إِنْ رَزَاكَ لِلذَّيْتِ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنْ رَزَاكَ مِنْ بَعْدِهَا الْغُفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١١٩﴾

120. ኢብራሂም ለአላህ ታዛዥ፣ ወደ ቀጥተኛ ሃይማኖት ተዘንባይ (አላህን በቀር እንጂ፣ ሌላን የማያመልክ) ሕዝብ ነበር፤ ከአጋዎቹም አልነበረም።

إِنْ إِتْرَاهِيمَ كَانَتْ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

121. ለጸጋዎቹ አመስጋኝ ነበር፤ መረጠው፤ ወደ ቀጥተኛውም መንገድ መራው።

شَاكِرًا لِأَنْعَمِيهِ أَجَبْتَهُ وَهَدَيْتُهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

1. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ኢብራሂም (ዐ.ሰ) ከሦስት አጋጣሚዎች በስተቀር አልዋሹም። (እነርሱም)፡- ሁለቱ ለአላህ (ሱ.ወ) ተብለው የተዋሹ ናቸው። ይኸውም ለኤ በሽተኛ ነኝ፤ ለይሁዳ ታላቃቸው ነው ይህን ድርጊት የፈፀመው ማለታቸው ነው። ሦስተኛው ደግሞ ኢብራሂምና ሣራ እየተጓዙ ሳለ በአንድ ጨቋኝ መሪ ግዛት በኩል አለፉ። በዚህም ወቅት አንድ ሰው ለጨቋኝ መሪ ሕዚህ ሰው (ኢብራሂም ዐ.ሰ) ጋር አንዲት ውብ የሆነች ሴት አብራው አላች፣ ብሎ አለው። መሪውም ወደ ኢብራሂም መልዕክተኛ ልኮ ይህች ሴት ማናት? ሲል ጠየቃቸው። እሳቸውም (ኢብራሂም ዐ.ሰ) ሕህቱ ነች፣ በማለት መለሱ። ወደ ሣራም ተመለሱና ሣራ ሆይ! በዚህች ምድር ካንቺና ከኔ በስተቀር ሙሉማን የሆነ የለም። ይህ ሰው ስለአንቺ ጠይቆኝ እህቱ ነች ብዬ ነግራዋለሁ። ስለዚህ እንዳታስዋሺኝ አሏት። መሪው ወደ ሣራ መልዕክተኛ ልኮ ወደርሱ አስመጣትና ወደ እልፍኝ ስትገባ በእጁ ሊይዛት ሞክረ። ነገር ግን እጁ ተያዘ። በጣም ተደነቀባትና ሕዝባችን አላህን ለምኒልኝ ምንም ጉዳት አላደርስብሽም፣ አላት። እሷም አላህን ለመንኛለትና ካለበት ሁኔታ ነፃ ለመውጣት ቻለ። አሁንም በእጁ ሊይዛት ሞክረ። ዳሩ ግን እጁ እንደመጀመሪያው ወይም ከዚያ በከፋ ሁኔታ አሁንም ተያዘ። አሁንም በድጋሚ ለአላህን ለምኒልኝ ምንም ጉዳት አላደርስብሽም፣ አላት። እሷም አሁንም አላህን ለመንኛለትና ዳግመኛ ነፃ ወጣ። ከዚያም ወደ ጠባቂው ዞረና ሕንተ ሰው ሳይሆን ሰይጣንን ነው ይዘህልኝ የመጣኸው፣ አለውና፣ ሳራን ታገለግል ዘንድ ሃጅርን በአገልጋይነት ሰጣት። ኢብራሂም (ዐ.ሰ) እየሰገዱ ሳለ፣ ሳራ አገልጋይዋን ሃጅርን ይዛ

122. በቅርብ ተቆይቶ ግለሰብ በጎን ነገር ሰጠው፤ እርሱም በመጨረሻይቱ ግለሰብ በእርግጥ ከመልካሞቹ ነው።

وَأَتَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

123. (ሙሃመድ ሆይ!) ከዚያም ወደ አንተ የኢብራሂምን ሃይማኖት ቀጥተኛ ሲኾን ተከተል፤ ከአጋሪዎቹም አልነበረም ማለት አወረድን።

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

124. ሰንበት (ክልክል) የተደረገው በነዚያ በርሱ በተለያዩበት ሰዎች ላይ ብቻ ነው፤ ጌታህም በትንሣኤ ቀን ይለያዩበት በነበሩት ነገር በመካከላቸው በእርግጥ ይፈርዳል።

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

125. (ሙሃመድ ሆይ!) ወደ ጌታህ መንገድ በብልሃትና በመልካም ግላጼ (በለዘብታ ቃል) ጥራ፤ በዚያችም እርሷ መልካም በኾነችው (ዘይ) ተከራክራቸው፤ ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የተሳሳተውን ሰው ዐዋቂ ነው፤ እርሱም ቅን የኾነትን ሰዎች ዐዋቂ ነው።

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّلْهُمْ بِآلَاتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

126. (አማኞች ሆይ) ብትቀሩሉም በርሱ በተቀጣችሁበት ብጤ ተቀሩሉ፤ ብትታገሱም እርሱ ለታጋሾች በእርግጥ በላጭ ነው።

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾

ወደርሳቸው ተመልሳ መጣች። እሳቸውም ትንሽ ትታገሳቸው ዘንድ በእጃቸው አመላክቷት። ከዚያም ምን ተከሰተ? ብለው ጠየቁት። ሳራም አላህ የከሃዲን ወይም የተክሎንን ሴራ ወደ ራሱ መለሰለትና ሃጅርን አገልጋይነት ሰጠች አለቻቸው። አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) አያይዘውም «የኦሙ አስ-ሰማኦ ልጆች ሆይ! ያች ነች እንግዲህ እናታችሁ ንግግራቸውን ለሚሰሟቸው ሰዎች አሏቸው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

1. ሀ. አቡ ሙሃ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡-«ማንም ከአላህ በላይ ከሰዎች በሚሰማው መጥፎ ንግግር በጣም የሚታገስ የለም። እነሱ ለእሱ ልጅ ይይዙለታል። ዳሩ ግን እሱ ጤንነትንና ሃብትን ይሰጣቸዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።
ለ. ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንደወተሯቸው አንዳንድ

127. (መሃመድ ሆይ) ታገስም፤ መታገስህም በአላህ (ማስቻል) እንጂ አይደለም፤ በነርሱም ላይ (ባያምኑ) አትተክዝ፤ (ባንተ ላይ) ከሚመክሩትም ተንክል በጭንቀት ውስጥ አትኹን።

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. አላህ ከነዚያ ከሚፈሩትና ከነዚያም እነሱ መልካም ሰሪዎች ከኾኑት ጋር ነውና።¹

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ يُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

ነገሮችን እንደሚያከፋፍሉት፣ የሆነ ነገር አከፋፈሉ። ከእንሷር ጉሣ የሆነ አንድ ሰው «በአላህ እምላለሁ! በዚህ ክፍፍል ላይ የአላህ ደስታ አልሰፈነበትም [አላህ የሚወደው ነገር አይደለም]» ሲል ተናገረ። እኔም ለነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ይህን ነገር በእርግጥ እነግራቸዋለሁ አልኩና፣ በቀጥታ ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ስሄድ ከሶሐባዎቻቸው ጋር ተቀምጠው ነበር። ቀስ ብዬ በምስጢር ነገርኳቸው። ይህ ዓይነቱ አነጋገር ለእሳቸው እጅግ ከባድ ነበር። በዚህ የተነሳም የፊታቸው መልክ ተለዋወጠ። እኔም ምነው ሳልነግራቸው ብቀር እስከምል ድረስ በጣም ተቆጠና «መሣ ከዚህ የበለጠ ነገር ተነግሮታል (ደርሶበታል) ግን ታጋሽ ሆኗል» አለ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) «የማናችሁም ስራዎች (ከጅዛንም) እሳት አያድኗችሁም።» አለ። ሰዎችም «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እርሰዎም ቢሆኑ?» ሲሉ ጠየቁቸው። እሳቸውም «እኔም ብሆን አላህ በርህራሄው እስካልታደገኝ ድረስ አልድንም» አለ። (ማን ዘገበው?)።

ምዕራፍ 17፣ አል-ኢብራክ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1.ያ ባሪያውን (ሙሐመድን) ከተከበረው መስጊድ (መስጊድአሃራም-መካ) ወደዚያ ዙሪያውን ወደ ባረክነው ወደ ፋቄ መስጊድ (መስጊድአቅሲ- ቁድስ) በሌሊት ውስጥ ያስኸደው (ጌታ) ጥራት ይገባው፤ ከተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ልናሳየው (አስኸድነው)፤ እነሆ እርሱ (አላህ) ሰሚው ተመልካቹው ነው።¹

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا
مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ
السَّمَاءِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

2. ሙሳንም መጽሐፉን ሰጠው፤ ለአስራ-ኤልም ልጆች መሪ አደረገው፤ ከኔ ሌላ መጠጊያን አትያዙ፤ (አልናቸውም)።

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا
مِن دُونِي وَكِيْلًا ﴿٢﴾

3. እናንተ ከኑሕ ጋር (በመርከቢቱ) የጫናቸው ዘርች ሆይ! (አላህን ተገዙ) እርሱ በብዙ አመስጋኝ ባሪያ ነበርና።

ذُرِّيَّةَ مَن حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ
كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

4. ወደ አስራ-ኤልም ልጆች በመጽሐፉ ውስጥ (እንዲህ በማለት) አወረድን፤ በምድር ላይ በእርግጥ ሁለት ጊዜ ታጠፋላችሁ፤ ትልቅንም ከራት ትኮራላችሁ፤

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي
الْكِتَابِ لِنُفْسِدَنَ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ
وَلَنَعْلَنَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾

5. ከሁለቱ (ጊዜያት) የመጀመሪያይቱ ቀጠር በመጣም ጊዜ፤ ለኛ የኾኑን ባሮች የብርቱ ሃይል ባለቤቶች የኾኑትን በናንተ ላይ እንልካለን፤ በቤቶችም መካከል ይመላለሳሉ፤ (ይበረብሩታል፤) ይህ ተፈጻሚ ቀጠርም ነበር።

فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ أُولُنهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بِأْسِ شَدِيدٍ فَجَاسُوا
خِلَالَ الذِّيَابِ وَكَانَتْ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ﴿٥﴾

1. ጃቢር ኢብኑ ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ስምቻለሁ፡- «ቀረይሾች (ወደ ሰማይ ማረገን) ሳያምኑኝ በቀሩበት ጊዜ፣ በሐ.ጅር ላይ ቆምኩ። አላህም የተቀደሰውን ቤት (በይተል መቅዲስን-አየሩሳሌምን) ገለጸልኝ። ወደርሱም እየተመለከትኩ ስለርሱ እገልጻለሁ ጀመር።» (ቡ-ኻሪ ዘገባውታል)።

6. ከዚያም (ቡጊላ) ለናንተ በነሱ ላይ ድልን መለስንላችሁ፤ በገንዘቦችና በወንዶች ልጆችም ጨመርንላችሁ፤ በወገንም የበዛችሁ አደረግናችሁ።

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ
وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

7. መልካም ብትሰሩ ለነፍሶቻችሁ መልካምን ሰራችሁ፤ መጥፎንም ብትሰሩ በነርሱ (በነፍሶቻችሁ) ላይ ነው (አልን)፤ የጎረቤቶቹም (ጊዜ) ቀጠሮ በመጣ ጊዜ ፊቶቻችሁን ሊያስከፉ፤ መስጂዱንም በመጀመሪያ ጊዜ እንደገቡት ሊገቡ፤ ያሸነፉትንም ሁሉ (ፈጽመው) ማጥፋትን እንዲያጠፉ (እንልካቸዋልን)።

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ
وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَكُمْ
وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا
دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّأُوا مَا عَلَوُا
تَبِيرًا ﴿٧﴾

8. (በመጽሐፉም አልን፤ ብትጸጸቱ)፡- ጌታችሁ ሊያዝንላችሁ ይከጀላል፤ (ወደ ማጥፋት) ብትመለሱም እንመሰላለን፤ ገህነምንም ለከሓዲዎች ማሰሪያ አድርገናል።

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَا
وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

9. ይህ ቁርአን ወደዚያች እርሷ ቀጥተኛ ወደ ኾነችው መንገድ ይመራል፤ እነዚያንም በጎ የሚሰሩትን (በአላህ አንድነትና በሙሀመድ መልዕክተኛነት ያመነትን) ምዕመናን ለነሱ ታላቅ ምንዳ (ጀነትን) ያላቸው መኾኑን ያበስራል።

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ
أَقْوَمٌ وَيُنَبِّئُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

10. እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ለነሱ አላማሚ ቅጣትን ለዘጋጅተንላቸዋል፤

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

11. ሰው መልካምን ነገር እንደሚለምን ሁሉ፤ መጥፎንም ነገር ይለምናል፤ ሰውም ቸኳላ ነው።

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ مَجْمُولًا ﴿١١﴾

12. ሌሊትንና ቀንንም (ሰችሎታችን) ምልክቶች አደረግን፤ የሌሊትን ምልክትም (ጨለማን) አበስን፤ የቀንን ምልክትም የምታሳይ አደረግን፤ (ይህም የኾነበት) ከጌታችሁ ትርፍን ልትፈልጉ፤ የዓመታትንም

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَحَوَّنَا
آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا

ቁጥርና ሒሳብንም ታውቁ ዘንድ ነው፤ ነገሩንም ሁሉ ለያይተን ዘረዘርነው።

عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلِّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ نَفْصِيلاً ﴿١٢﴾

13. ሰውንም ሁሉ በራራውን (ሰራውን)፣ በአንገቱ አስያዝነው፤ ለርሱም በትንሣኤ ቀን የተዘረጋ ሾኖ የሚያገኘው የሾነን መጽሐፍ እናወጣለታለን።

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾

14. መጽሐፍህን አንብብ፤ ዛሬ ባንተ ላይ ተቆጣጣሪነት በነፍስህ በቃ(ይባላል)።

أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

15. የተመራ ሰው የሚመራው ለራሱ ብቻ ነው፤ የተሳሳተም ሰው የሚሳሳተው (ጉዳቱ) በርሷ ላይ ነው፤ ተሸካሚም (ነፍስ) የሌላይቱን ጋጠአት አትሸክምም፤ መልዕክተኛንም አስከምንልክ ድረስ የምንቀጣ አይደለንም።

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَأَنْزِرُ ۖ وَزُرَّ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

16. ከተማንም (ሀዝብን) ለማጥፋት በፈለግን ጊዜ፤ (መጀመሪያ) ባለ ጸጋዎቿን እናዛለን፤ በውስጣም የምፃሉ፤ በርሷም ላይ ቃሉ (ቅጣቱ) ይፈጸምባታል፤ ማጥፋትንም እናጠፋታለን።

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

17. ከኑሕም በኋላ ከክፍሉ ዘመናት ሰዎች ያጠፋናቸው ብዙዎች ናቸው፤ የባርቹንም ሃጢአቶች ውስጠ ዐዋቂ ተመልካች መሾን በጌታህ በቃ።

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكَفَىٰ لِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

18. ቸኳይቱን ዓለም (በሰራው) የሚፈልግ ሰው ለርሱ በርሷ ውስጥ የሻነውን (ጸጋ) ለምንሻው ሰው እናስቸኩልለታለን፤ ከዚያም ለርሱ ገህነምን (መኖሪያ) አድርገንለታል፤ ተወቃሽ ብራራ ሾኖ ይገባታል።

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلِّي فِيهَا مُذْمُومًا مُدْحُورًا ﴿١٨﴾

1. ኢብኑ መስዕድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አንድ ሰው ነቢዩን (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲል ጠየቃቸው፡- «መልካም ስራዎች ምንድን ናቸው?» እሳቸውም « ግዴታ የሆኑን ሰላቶች በጊዜያቸው መስገድ፣ ለወላጆች ቅን መሆን፣ በአላህ መንገድ ላይ ትግል ማድረግ» አሉት። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

19. መጨረሻይቱንም ዓለም የፈለገ ሰው፣
እርሱ አማኝ ኾኖ ለርሷ (ተገቢ) ስራዋን
የሰራም ሰው፣ እነዚህ ስራቸው የተመሰገነ
ይኾናል።

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾

20. ሁሉንም እነዚህንና እነዚያን ከጌታህ
ስጦታ (በዚህ ዓለም) እንጨምርላቸዋለን፤
የጌታህም ስጦታ (በዚች ዓለም) ክልክል
አይደለም።

كَلَّا نُنَدُّهُمُ هُنَّوَلَاءَ وَهَتُوَلَاءَ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

21. ከፊላቸውን በከፊሉ ላይ እንዴት
እንዳበለጥን ተመልከት፤ የመጨረሻይቱም
አገር በማዕረጎች በጣም የከበረችና
በመብለጥም የተለቀች ናት።

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
تَفْصِيلًا ﴿٢١﴾

22. (የሰው ልጅ ሆይ!) ከአላህ ጋር
ሌላን አምላክ አታድርግ፤ የተወቀስክ፣
ረዳት የሌለህ ትኾናለህና፤

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ
مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٢﴾

23. ጌታህም (እንዲህ ሲል) አዘዘ፡- እርሱን
እንጂ ሌላን አትገዙ፤ በወላጆቻችሁም
መልካምን ስሩ፤ በአንተ ዘንድ ኾነው
አንዳቸው ወይም ሁለታቸው እርጅናን
ቢደርሱ ኡፍ! (ተቃውሞን ለመግለጽ)
አትበላቸው፤ አትገላምጣቸውም፤ ለነርሱም
መልካምን ቃል ተናገራቸው።

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا
تَقُلْ لَهُمَا أَمْرًا وَلَا نَهْرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

24. ለሁለቱም ከእዝነትህ የመዋረድን
ክንፍ ዝቅ አድርግላቸው፤ ጌታዬ ሆይ
በሕፃንነቱ (በርሀራኔ) እንዳሳደጉኝ
እዘንልላቸውም በል።

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ
الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

25. ጌታችሁ በነፍሶቻችሁ ውስጥ ያለውን
ሁሉ አዋቂ ነው፤ ታዛዦችም ብትኾኑ
(በመሳሳትም ብታጠፉ) እርሱ ለተመሳሾች
መሓሪ ነው።

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا
صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأُولِيْبِ
عَفْوًا ﴿٢٥﴾

26. ለዝምድና ባለቤትም ሙብቱን ስጥ፤ ለምስኪንና ለመንገደኛም (ስጥ)፤ ማባከንንም አታባክን።

وَوَاتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا يُبْدِرْ بُدْرًا

27. አባካኞች የሰይጣናት ወንድሞች ናቸውና፤ ሰይጣንም ለጌታው ብርቱ ከሐዲ ነው።

إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

28. (ሙሃመድ ሆይ!) ከጌታህም የምትከጅላትን ጸጋ ለማጣት ከነርሱ ብትሆር ለነሱ ልዝብን ቃል ተናገራቸው።

وَأَمَّا نَعُضُنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا

29. እጅህንም ወደ አንገትህ የታሰረች አታድርግ፤ መዘርጋትንም ሁሉ አትዘርጋት፤ የተወቀስክ የተቆጨክ ትኾናለህና።

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا

30. ጌታህ ሲሳይን ለማሻው ሰው ያሰፋል፤ ያጠባልም፤ እርሱ በባርቹ ኹኔታ ውስጠ ዐዋቂ ተመልካች ነውና።

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

31. ልጆቻችሁንም ድክነትን በመፍራት አትግደሉ፤ እኛ እንመግባቸዋለን፤ እናንተንም (እንመግባለን)፤ እነሱን መግደል ታላቅ ሃጢአት ነውና።

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ تَحْنُ تَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا كَرِهْنَا لَأَن قَتَلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا

32. ዝሙትንም አትቅረቡ፤ እርሱ በእርግጥ መጥፎ ስራ ነውና፤ መንገድነቱም ከፋ!

وَلَا تَقْرُبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَاكُمْ أَنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

33. ያቺንም አላህ ያወገዛትን ነፍስ ያለ ሕግ አትግደሉ፤ የተበደለም ኾኖ የተገደለ ሰው ለዘመዱ (በገዳዩ ላይ) በእርግጥ ስልጣንን አድርገናል፤ በመግደልም ወሰንን አይለፍ፤ እርሱ የተረዳ ነውና።

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

34. የየቱምንም ገንዘብ የብርታቱን ጊዜ (አቅሙ-አዳም) እስኪደርስ ድረስ በዚያች

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ

እርሷ መልካም በሽነት ኹኔታ እንጂ አትቅረቡ፤ ቃልኪዳናችሁንም መሰሉ፤ አላህ ፊት የምትጠየቁበት ነውና።

أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ
إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

35. በሰፈራችሁም ጊዜ ስፍርን መሰሉ፤ በትክክለኛው ሚዛንም መዘኑ፤ ይህ መልካም (ጠቃሚ) ነገር ነው፤ መጨረሻውም ያማረ ነው።

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

36. (የሰው ልጅ ሆይ!) ለአንተም በርሱ ዕውቀት የሌለህን ነገር አትከተል፤ መስሚያ ማያም ልብም እነዚህ ሁሉ (ባለቤታቸው) ከነሱ (በአላህ) ተጠያቂ ነውና።

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

37. በምድርም ላይ የተንበጣረረክ ሆነህ አትሂድ፤ አንተ ፈጽሞ ምድርን አትሰረጉድምና በርዘመትም ፈጽሞ ጋራዎችን አትደርስምና።

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن
تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ﴿٣٨﴾

38. ይህ ሁሉ (ቀደም ብለው ከተወሰኑት ከሃያ አምስቱ ነጥቦች ውስጥ) መጥፎው (አሥራ ሁለቱ ክልክሎች) ጌታህ ዘንድ የተጠላ ነው።

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

39. (መላመድ ሆይ!) ይህ ጌታህ ከጥበቡ ወደ አንተ ካወረደው ነገር ነው። ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ አታድርግ፤ የተወቀሰክ፤ የተባረክ ሽኑህ በገሀነም ውስጥ ትጣላለህና።

ذَلِكَ وَمَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَتُلْفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٤٠﴾

40. (የመካ ሐይማኖት የለሾች ሆይ!) ጌታችሁ በወንዶች ልጆች መረጣችሁና ከመላዕክት ሴቶችን (ልጆች) ያዘን? እናንተ ከባድን ቃል በእርግጥ ትናገራላችሁ።

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَقَوْلُونَ قَوْلًا
عَظِيمًا ﴿٤١﴾

41. ይገሰጹም ዘንድ በዚህ ቁርአን ውስጥ ደጋግመን በእርግጥ ገለጽን፤ መበርገግንም (መደንበርን) እንጂ፤ ሌላን አይጨመርላችውም።

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا
يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

42. (መሐመድ ሆይ! ለጣኦት አምላክዎቹ) በላቸው፡- እንደምትሉት ከርሱ ጋር አማልክት በነበሩ ኖሮ ያን ጊዜ ወደ ዐርሹ (ወደ ዙፋኑ)

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا
لَا تَبْغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

ባለቤት መንገድን በፈለጉ ነበር።

43. ጥራት ይገባው፤ ከሚሉትም ነገር (ከታላቁ ውሸታቸው) ሁሉ ከፍ ያለን ልቅና ላቀ።

44. ሰባቱ ሰማያትና ምድርም በውስጣቸውም ያለው ሁሉ አላህ ከጉድለት የጠራ መሆኑን ይመሰክራሉ፤ ከነገርም ሁሉ ከማመስገን ጋር የሚያጠራው (የሚያወድሰው) እንጂ አንድም የለም፤ እናንተ ግን ውዳሴአቸውን አታውቁም፤ እርሱ (አላህ) ታጋሽና መሐሪ ነው።

45. (መሃመድ ሆይ!) ቁርአንንም ባነበብክ ጊዜ ባንተና በነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም በማያምኑት ሰዎች መካከል የሚሸሸግን ግርዶሽ አድርገናል።

46. እንዳያውቁትም በልቦቻቸው ላይ ሽፋንን በጆሮቻቸውም ውስጥ ድንቁርናን አደረግን፤ ጌታህንም ብቻውን ሽኖ በቁርአን ባወሳኸው ጊዜ የሚሸሽ ሽነው የኋሊት ይዘራሉ።

47. እኛ ወደ አንተ በሚያዳምጡ ጊዜ እነሱም የሚንሸካሸኩ ጊዜ በዳዮች (እርስ በርሳቸው) «የተደገመበትን ሰው እንጂ አትከተሉም» በሚሉ ጊዜ በርሱ የሚያዳምጡበትን ምክንያት ዐዋቂ ነን።

48. ምሳሌዎችን ለአንተ እንዴት እንዳደረጉልህና (የተደገመበት ነው፤ ጠንቋይ ነው፤ ገጣሚ ነው፤ በማለት) እንደ ተሳሳቱ ተመልከት፤ (ወደ እውነቱ ለመድረስ) መንገድንም አይችሉም።

49. አሉም፡- «እንዴት? እኛ ደቃቅ አጥንቶችና ብስብሶች (የሰሰሰን) ከሾን በኋላ አዲስ ፍጥረት ሾነን በእርግጥ ተቀስቃሾች ነን?»

سُبْحٰنَهُۥٓ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ ۗ عَلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٣﴾

تَسْبِيْحٌ لِّهُ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۗ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا عَلٰمًا غٰفُوْرًا ﴿٤٤﴾

وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الدِّيْنِ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ﴿٤٥﴾

وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحْدَهُ وَلَوَّاْ عَلٰى اٰذْبٰرِهِمْ نَفُوْرًا ﴿٤٦﴾

تَخٰنُ اَعْلٰمٌ يَّمٰسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْهُمْ يَجْوٰى اِذْ يَقُوْلُ الظَّٰلِمُوْنَ اِنْ تَسْبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٧﴾

اَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٨﴾

وَقَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفَعْنَا اٰنَآنًا لَمَبْعُوْتُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٤٩﴾

50. (ሙሃመድ ሆይ!) በላቸው:- ድንገደዎችን ወይም ብረትን ሁኑ።

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ (31)

51. ወይም በልቦቻችሁ ውስጥ የሚተልቅን ፍጥረት (ኹኑ፤ መቀስቀሳችሁ አይቀርም)፤ «የሚመልሰንም ማነው?» ይላሉ፤ ያ በመጀመሪያ ጊዜ የፈጠራችሁ ነው በላቸው፤ ወደ አንተም ራሶቻቸውን ይነቀንቃሉ፤ «እርሱም መቼ ነው?» ይላሉ፤ (እርሱ) ቅርብ ሊኾንን ይቻላል በላቸው።

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي
فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ
رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ (31)

52. (እርሱም) የሚጠራችሁና (አላህን) አመስጋኞቹ ኾናችሁ ጥሪውን የምትቀበሉበት ጥቂትንም (ቀኖች) እንጂ ያልቆያችሁ (በቅርብ ተገለጹ) መኾናችሁን የምትጠራጠሩበት ቀን ነው (በላቸው)።

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتَتَّخِذُونَ إِنْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (31)

53. ለባርቼም በላቸው:- ያችን እርሷ መልካም የኾነችውን (ቃል) ይናገሩ፤ ሰይጣን በመካከላቸው ያበላሻልና፤ ሰይጣን ለሰው ግልጽ ጠላት ነውና።

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ (31)

54. ጌታችሁ በናንተ (ሁኔታ) ዐዋቂ ነው፤ ቢሻ ያዘነላችኋል፤ ወይም ቢሻ ይቀጣችኋል፤ (ሙሃመድ ሆይ!) በነሱም ላይ ሃላፊ ኾነህ አልላክንህም። (አታስገድዳቸውም)።

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمَكُمُ أَوْ
إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
وَكَيْلًا﴾ (31)

55. ጌታህም በሰማያትና በምድር ያለውን ሁሉ ዐዋቂ ነው፤ ከፊሉንም ነቢያት በከፊሉ ላይ በእርግጥ አብልጠናል፤ ዳውድንም ዘቡርን ሰጥተነዋል።

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ
وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (32)

56. (ሙሃመድ ሆይ!) እነዚያን ከርሱ ሌላ (አማልክት) የምትሏቸውን ጥሩ፤ ከናንተም ላይ ጉዳት ማስወገድን (ወደ ሌላ) ማዘርንም አይችሉም በላቸው።

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا
تَحْوِيلًا﴾ (31)

57. እነዚያ የሚገዟቸው ማንኛቸውም (ወደ አላህ) በጣም ቀራቢያቸው ወደ

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى

ጌታቸው መቃረቢያን (ሰራ) ይፈልጋሉ፤ እገነቱንም ይክፈላሉ፤ ቅጣቱንም ይፈራሉ፤ የጌታህ ቅጣት የማይፈራ ነውና።

رَبِّهِمْ أَلْوَسِيلَةً أَيْهِمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

58. አንዲትም ከተማ የለችም እኛ ከትንሣኤ ቀን በፊት አጥፊዎቻቸው ወይም ብርቱን ቅጣት ቀጭዎቻቸው ብንኾን እንጂ፤ ይህ በመጽሐፉ የተጻፈ ነው።

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ أَلْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

59. ተአምራትንም (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ከመላክ የቀድሞዎቹ ሰዎች በርሷ ማስተባበልና (መጥፋት) እንጂ ሌላ አልከለከለንም፤ ለሰሙድም ግመልን ግልጽ ተአምር ኾና ሰጠናቸው፤ በርሷም በደሉ፤ ተአምራትንም ለማስፈራራት እንጂ አንልክም።

وَمَا مَعْنَا أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ وَءَاثِنَا تُمُودَ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

60. (ሙሃመድ ሆይ!) ላንተም ጌታህ (ዕውቀቱ) በሰዎቹ ከበበ ባልንህ ጊዜ፣ (አስታውስ)። ያችንም (በሌሊቱ ጉዞ በዓይንህ) ያላየንህን ትርዕይት ለሰዎች ፈተና እንጂ አላደረግናትም፤ በቁርአንም የተረገመችውን ዛፍ (እንደዚሁ ፈተና እንጂ አላደረግንም)፤ እናስፈራራቸዋለንም፤ ታላቅንም ጥመት እንጂ አይጨምርላቸውም።

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْءَانِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

61. ለመላዕክትም ለአደም ስገዱ ባልናቸው ጊዜ (አስታውስ)፤ ወዲያውም ስገዱ፤ ኢብሊስ ብቻ ሲቀር፤ «ከጭቃ ለፈጠርከው ሰው አሰግዳለሁን?» አለ።

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ كَسُجُودُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

62. «ንገረኝ ይህ ያ በኔ ላይ ያበለጥከው ነውን? እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ብታቆየኝ ዘሮቹን ጥቂቶች ሲቀሩ ወደ ስህተት በእርግጥ እስባቸዋለሁ» አለ።

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَنَا عَلَىٰ لَيْنٍ أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لِأَخْتِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

63. (አላህም) አለው:- ሂድ፤ ከነሱም የተከተለህ ገሀነም የተሟላች ቅጣት ስትኾን ፍጹሟችሁ ናት።

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿١٣﴾

64. ከነሱ የቻልከውንም ሰው በድምጽህ አታል፤ በነሱም ላይ በፈረሰኞችህ፣ በእግረኞችህም ኾነህ ለልብ (አስተጋባ፣ አሳውቅ)፣ በገንዘቦቻቸውም፣ በልጆቻቸውም ተጋራቸው፣ ተስፋ ቃልም ግባላቸው፣ ሰይጣንም ማታለልን እንጂ ተስፋ ቃልን አይገባላቸውም።

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَفَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَبْرِكَ وَرَجَّلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّتُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٤﴾

65. ባርቺ በነሱ ላይ ፈጽሞ ላንተ ስልጣን የለህም፤ መጠጊያም በኔታህ በቃ።

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿١٥﴾

66. ጌታችሁ ያ ከችሮታው ትፈልጉ ዘንድ መርከቦችን በባሕር ላይ ለናንተ የሚነዳላችሁ ነው፤ እነሆ እርሱ ለናንተ አዛኝ ነውና።

رَبِّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٦﴾

67. በባሕርም ውስጥ ጉዳት ባገኛችሁ ጊዜ የምትጠሩዎቸው (አማልክት) ሁሉ እርሱ (ከአላህ) በቀር ይጠፋሉ፤ ወደ የብስም በማድረስ ባዳናችሁ ጊዜ (እምነትን) ትተዋላችሁ፤ ሰውም በጣም ከሓዲ ነው።

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاءَهُ فَمَا تَجْنِكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿١٧﴾

68. የየብሱን በኩል (ምድርን) በናንተ መገልበጡን፣ ወይም ጠጠርን የያዘ ንፋስን በናንተ ላይ መላኩን፣ ከዚያም ለናንተ ጠባቂ አለማግኘታችሁን አትፈሩምን?

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وُكَيْلًا ﴿١٨﴾

69. ወይስ ሌላ ጊዜ ወደ እርሱ (ወደ ባሕር) የሚመልሳችሁ፣ ወዲያውም በናንተ ላይ ብርቱን ነፋስ የሚልክ፣ በክሕደታችሁም ምክንያት የሚያስጥማችሁ መኾንን ከዚያም በኛ ላይ በርሱ ተከታይን (ረዳትን) ለናንተ የማታገኙ መኾናችሁን አትፈሩምን?

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وُكَيْلًا ﴿١٩﴾

70. የአደምንም ልጆች በእርግጥ (ከሌላው ፍጡር) አከበርናቸው፤ በየብስና በባህርም አሳፈርናቸው፤ ከመልካሞችም (ሲሳዮች) ሰጠናቸው፤ ከፈጠርናቸውም ፍጡሮች በብዙዎቹ ላይ ማብለጥን አበለጥናቸው።

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَا فِي
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ رِزْقَهُمْ مِنْ
الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ
مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

71. (ሙሃመድ ሆይ) ሰዎችን ሁሉ በመሪያቸው የምንጠራበትን ቀን (አስታውስ)፤ መጽሐፉንም በቀኙ የተሰጠ ሰው እነዚያ መጽሐፋቸውን ያነባሉ፤ በተምር ፍሬ ስንጥቅ ላይ ያለውን ክር ያክል እንኳ አይበደሉም።

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ فَمَنْ
أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ
يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ
فِيهِ شَيْئًا ﴿٧١﴾

72. በዚህችም ዓለም (ልቦ) ዕውር የኾነ ሰው እርሱ በመጨረሻይቱም (ዓለም) ይበልጥ ዕውር ነው፤ መንገድንም በጣም የተሳሳተ ነው።

وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

73. (ሙሃመድ ሆይ!) እነሆ ከዚያም ወደ አንተ ካወረድነው ሌላን በኛ ላይ ትዋሽ ዘንድ ሊፈትኑህ በእርግጥ ተቃረቡ፤ ያን ጊዜም ወዳጅ አድርገው በያዙህ ነበር።

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا
غَيْبٌ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

74. ባላረጋንም ኖሮ፣ ወደነሱ ጥቁትን (ዝንባሌ) ልትዘነበል በእርግጥ በተቃረብክ ነበር።

وَلَوْلَا أَنْ تَبْنَتْنَا لَقَدْ كِدْتَّ
تَرَكْنِ الْيَهُودَ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

75. ያን ጊዜ የሕይወትን ድርብ (ቅጣት) የሞትንም ድርብ (ቅጣት) ባቀመስን ነበር፤ ከዚያም ላንተ በኛ ላይ ረዳትን አታገኝም ነበር።

إِذَا لَادَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

76. ከምድራቱም (ከዓረብ ምድር) ከርሷ ያወጡህ ዘንድ ሊያሹብሩህ በእርግጥ ተቃረቡ፤ ያን ጊዜም ከአንተ በኋላ ጥቁትን ጊዜ እንጂ፣ አይቆዩም ነበር።

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَسُونَكَ
خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

77. ከመልዕክተኞቻችን ካንተ በፊት (ነቢዩ ሙሀመድ) በእርግጥ እንደላክናቸው ሰዎች ልማድ ብጤ (ይጠፉ ነበር)፤ ስልማዳችንም መሰጠጥን አታገኝም።

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ
رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

78. ሶላትን ከፀሐይ መዘንበል እስከ ሌሊት ጨለማ ድረስ ስገድ፤ የጎህንም ሶላት ስገድ፤ የጎህ ሶላት (መላዕክት) የሚጣዱት (የሚገኙበት) ነውና።¹

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمْسِ إِلَى غَسَقِ
الَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

79. ከሌሊትም ላንተ ተጨማሪ የኾነችን ሶላት በርሱ (በቁርአን) ስገድ፤ ጌታህ ምስገን በኾነ ስፍራ በእርግጥ ያቆምሃል።²

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ
عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

80. (ሙሃመድ ሆይ!) በልም፡- ጌታዬ ሆይ! የተወደደን ማስገባት (ወደ መዲና) አስገባኝ፤ የተወደደንም ማስወጣት (ከመካ) አስወጣኝ፤ ለኔም ከአንተ ዘንድ የተረዳን ስልጣን አድርግልኝ።

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾

81. በልም፡- እውነት መጣ ውሸትም ተወገደ፤ እነሆ ውሸት ተወጋጅ ነውና።

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

82. ከቁርአንም ለምዕመናን መድኃኒትና እዝነት የኾነን እናወርዳለን፤ በዳዮችንም ከሳራን እንጂ ሌላ አይጨምርላቸውም።

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

1. አቡ ሰልማ (ረ.ዐ)፣ አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ማለታቸውን ይገልጻሉ፡- «አንድ ሰው ከሰዎች ጋር በሕብረት የሚሰግደው የግዴታ ሶላት፣ ብቻውን ከሚሰግደው ሶላት በሃያ አምስት እጥፍ (ደረጃ) ይበልጣል። የቀንና የሌሊት መላእክቶች በፈጅር ሶላት ወቅት አንድ ላይ ይሰበሰባሉ።» አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) አያይዘውም፣ «ከፈለጋችሁ ቁርአንን አንብቡ። ሶላትን ከፀሐይ መዘንበል እስከ ሌሊት ጨለማ ድረስ ስገድ፤ የጎህንም ሶላት ስገድ፤ የጎህ ሶላት (መላእክት) የሚጣዱት ነውና።» (አል-ኢስራክ፣ 78)» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. ሀ. ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ «በትንሳኤ ቀን ሰዎች ሁሉ በጉልበታቸው ይንበረከሳሉ። ሁሉም ሕዝቦች ነቢያቸውን ይከተላሉ። ማማለጃ ለነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እስኪሰጥ ድረስም፣ ሕክሌ ሆይ! አማልደን ይላሉ። ያን ጊዜም አላህ (ሱ.ወ) ነቢዩን (ሰ.ዐ.ወ) ወደ ላቅ ያለውና ወደ ተሞገሰው ቦታ ያነሳቸዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. ጃቢር ኢብኑ ዑብዳህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «(የአዛን) ጥሪን የሰማና ከዚያም፣ አላሁሙ ረብ ሀዘሂዳዕወቲ ታማህ ወሰላተልቃ ኢማህ አቲ ሙሐመዲኒል ወሲለተ ወልፈዲለተ ወብሰሰሁ' ልላሁመ መቃመል መሕመደኒ ለዚ ወአድተሁ፣ ያለ ሰው በትንሳኤ ቀን የኔ አማላጅነት ዋስትና አለው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

83. በሰውም ላይ ጸጋችንን በሰገሰን ጊዜ (ከምስጋና) ይዞራል (ከትክክለኛው መንገድ)፤ ጎንጎም (ከእውነት) ያርቃል፤ ችግርም በነካው ጊዜ ተስፋ ቆራጭ ይኾናል።

84. (መላመድ ሆይ)፡- ሁሉም በሚመስለው መንገዱ ላይ ይሰራል፤ ጌታችሁም እርሱ መንገዱ ቀጥተኛ የኾነውን ሰው ዐዋቂ ነው በላቸው።

85. (መላመድ ሆይ) ከሩሕም (አካል ሕያው ከሚኾንበት ነፍስ) ይጠይቁሃል፤ ሩሕ ከጌታዬ ነገር (በዕውቀቱ የተለየበት ነገር ነው) ነው፤ (የሰው ልጆች) ከዕውቀትም ጥቂትን እንጂ አልተሰጣችሁም፤ በላቸው።

86. ብንሻም ያንን ወዳነተ ያወረድነውን (ቁርኣን) በእርግጥ እናስወግዳለን፤ ከዚያም ላንተ በኛ ላይ በርሱ (ለማስመለስ) ተያገርን አታገኝም።

87. (መላመድ ሆይ!) ግን ከጌታህ በኾነው እዝነት (ጠበቅነው)፤ ችርታው ባንተ ላይ ታላቅ ነውና።

88. ሰዎችም ጋኔኖችም የዚህን ቁርኣን ብጤ በማምጣት ላይ ቢሰበሰቡ ከፈላቸው ለከፊሉ ረዳት ቢሆንም እንኳ ብጤውን አያመጡም፤ በላቸው።

89. በዚህም ቁርኣን ውስጥ ከምሳሌው ሁሉ ለሰዎች በእርግጥ መላለስን፤ አብዛኞቹም ሰዎች ክህደትን እንጂ ሌላን እምቢ አለ።

90. (መላመድ ሆይ!) አሉም፡- «ለኛ ከምድር ምንጭን እስከምታፈልቅልን ለአንተ አናምንም»፤

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أُوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَضَّلَهُ كَانَتْ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

قُلْ لَئِن أَجْمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

91. «ወይም ከተምር ዛናና ከወይን የኸነች አትክልት ለአንተ እስከምትኖርህና በመካከልዎም ጂረቶችን በብዛት እስከምታንባቧ»፤

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

92. «ወይም እንደምትለው ከሰማይ ቁራጮችን በኛ ላይ እስከምታወድቅ፣ ወይም አላህንና መላዕክትን በግልፅ እስከምታመጣ»፤

أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كَيْسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

93. «ወይም ከወርቅ የኸነ ቤት ላንተ እስከሚኖርህ፤ ወይም ወደ ሰማይ እስከምትወጣ፤ ለመውጣትህም በኛ ላይ የምናነበው የኸነን መጽሐፍ እስከምታወርድልን ድረስ ፈጽሞ አናምንልህም»፤ (አሉ)፡፡ ኔታዬ ጥራት ይገባው፤ እኔ ሰው መልዕክተኛ እንጂ ሌላ አይደለሁም፤ በላቸው፡፡

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرِيقِكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

94. ሰዎችንም መሪ (ቁርአን) በመጣላቸው ጊዜ ከማመን አላህ፣ «ሰውን መልዕክተኛ አድርጎ ላክን?» ማለታቸው እንጂ ሌላ አልከለከላቸውም፡፡

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾

95. በምድር ላይ ረግተው የሚኹዱ መላዕክት በነበሩ ኖሮ፣ በነሱ ላይ (ከጎላቸው) የመልአክን መልዕክተኛ ባወረድን ነበር በላቸው፡፡

قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكَاتٍ رَسُولًا ﴿٩٥﴾

96. በኔና በናንተ መካከል መስካሪ በአላህ በቃ፤ እርሱ በባሮቹ (ነገር) ውስጥ ዐዋቂ ተመልካች ነውና፤ በላቸው፡፡

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

97. አላህም ያቀናው ሰው ቅኑ እርሱ ብቻ ነው፤ ያመመማቸውም ሰዎች ከርሱ ሌላ ለነርሱ ፈጽሞ ረዳት አታገኛላቸውም፤ በትንሣኤ ቀንም ዕውሮች፣ ዲዳዎችም፣ ደንቆሮችም ኾነው በራቶቻቸው ላይ

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُمُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ يُضِلُّهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ

(አየተጎተቱ) እንሰበሰባቸዋለን፤ መኖሪያቸው ገሀነም ናት፤ (ነዲድዋ) በደከመች ቁጥር መንቀልቀልን እንጨመርባቸዋለን።፣

عَمِيًّا وَبِكَمَا وَصَمًّا مَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

98. ይህ (ቅጣት)፣ እነርሱ በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ስለ ካዱና «አጥንቶችና ብስብሶች በኾን ጊዜ እኛ አዲስ ፍጥረት ኾነን ተቀስቃሾች ነን?» ስላሉም ፍጻቸው ነው።

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا آءِذَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفْنَا آءِذَا
لَمَجْعُونُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

99. ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ፤ አላህ ብጤያቸውን በመፍጠር ላይ ቻይ መኾኑን በርሱ ጥርጣሬ የሌለበትም ጊዜ (ለሞትም ለትንሣኤም) ለእነርሱ የወሰነ መኾኑን አላወቁም? በደለኞችም ከክህደት በቀር እምቢ አሉ።

﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا
رَيْبَ فِيهِ فَإِنِّي الظَّالِمُونَ إِلَّا
كُفُورًا ﴿٩٩﴾

100. እናንተ የጌታዬን የችሮታ መጋዘኖች ብትይዙ (ሁበትና ንብረት) ኖሮ፣ ያን ጊዜ በማውጣታችሁ ማለፉን በመፍራት በጨበጣችሁ ነበር፤ ሰውም በጣም ቆጣቢ ነው።

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ
رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

101. ለሙሳም ግልጽ የኾኑን ዘጠኝ ተአምራት በእርግጥ ሰጠነው፤ በመጣቸውም ጊዜ የአስራኤልን ልጆች (ከፈርዖን እንዲለቀቁ) ጠይቅ (አልነው)፤ ፈርዖንም፡- «ሙሳ ሆይ! እኔ የተደገመብህ መኾንህን በእርግጥ እጠረጥራለሁ» አለው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
فَسْتَلَبَنِي إِسْرَاءَ بِلِإِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ
فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

1. እነሰ ኢብን ማሊክ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አንድ ሰው፣ «የአላህ ነቢይ ሆይ! በትንሳኤ ቀን አላህ ከሃዲያንን በፊታቸው እንዲሄዱ ከሞት ይቀሰቅሳቸዋል?» ሲል ጠየቀ። እሳቸውም፣ «በሁለት እግሮቹ በምድር ላይ እንዲሄድ ያደረገው፣ እሱ ታዲያ በትንሳኤ ቀን በፊቱ ተደናቶ እንዲሄድ ለማድረግ አይችልም?» አሉት። (አቡ ቀታዳ (ፈ.ዐ) የተባሉት ሌላ የሐዲሱ አስተላላፊ በዚህ ሐዲስ ላይ የሚከተለውን አክለዋል፡- «እንዴታ! በጌታችን ክብር ይሁንብን።») (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

102. (ሙሳም):- «እነዚህን (ተአምራት) መገሰጫዎች ሲኾኑ የሰማያትና የምድር ጌታ እንጂ ሌላ እንዳለውረዳቸው በእርግጥ ዐውቀሃል፤ እኔም ፈርዖን ሆይ! የምትጠፋ መኾኑን በእርግጥ አጠረጥርሃለሁ» አለው።

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ الْآرَابُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَايِرٍ وَإِنِّي لِأُظَنُّكَ بِتَفَرُّعُونَ مُشْبُورًا ﴿١٠٢﴾

103. ከምድርም ሊቀሰቅሳቸው አሰበ፤ እርሱንና ክርሱ ጋር የነበሩትንም ሰዎች ሁሉንም አስጠምናቸው።

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفْزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرَفْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

104. ክርሱም በኋላ ለአስራአል ልጆች፡- ምድሪቱን ተቀመጡባት፤ የኋለኛይቱም (ሰዓት) ቀጠሮ በመጣ ጊዜ እናንተን የተከማቻችሁ ስትኾኑ እናመጣችኋለን፤ አልናቸው።

وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

105. (ቁርአንን) በእውነትም አወረድነው፤ በእውነትም ወረደ፤ (ሙሃመድ ሆይ) አንተንም አብሳሪና አስጠንቃቂ አድርገን እንጂ አልላክንም።

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

106. ቁርአንንም በሰዎች ላይ በዘግታ ላይ ኾነህ ታነበው ዘንድ ከፋፈልነው፤ ቀስ በቀስ ማውረድንም አወረድነው (በ23 ዓመታት)።

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَنَزَلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾

107. (ሙሃመድ ሆይ)፡- በርሱ እመኑ ወይም አትመኑ በላቸው፤ (ዛቻ ነው፤ ውጤቱን ታገኙታላችሁ ማለት ነው) እነዚያ ክርሱ በፊት ዕውቀትን የተሰጡት፤ በነሱ ላይ በተነበበ ጊዜ ሰጋጆች ኾነው በሽንገቶቻቸው (በአገጮቻቸው) ላይ ይወድቃሉ፤

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُسْأَلْنَ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

108. ይላሉም፡- «ጌታችን ጥራት ይገባው! እነሆ! የጌታችን ተስፋ ተፈጻሚ ነው»።

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾

109. እያለቀሱም በሽንገቶቻቸው ላይ ይወድቃሉ፤ (አላህን) መፍራትንም ይጨምርላቸዋል።

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾

110. (ሙሃመድ ሆይ)፡- አላህን ጥሩ፤ ወይም አልረሐማንን ጥሩ፤ (ከሁሉቱ) ማንኛውንም ብትጠሩ (መልካም ነው)፤

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا

ለርሱ መልካም ስሞች አሉትና በላቸው፤ በስግደትም (ስታጎብ)አትጨኩ፤ በርሷም ድምፅህን ዝቅ አታድርግ፤ በዚህም መካከል መንገድን ፈልግ።

تَجَهَّرَ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافَتْ بِهَا وَأَبْتِغِ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

111. ምስጋና ለአላህ ለዚያ ልጅን ላልያዘው፤ ለርሱም በንግስናው ተጋሪ ለሌለው፤ ለርሱም ከውርደት ረዳት ለሌለው ይገባው በልም፤ ማክበርንም አክብረው።

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلَكُوتِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرَةٌ كَبِيرًا ﴿١١١﴾

ምዕራፍ 18፣ አል-ካህፍ
(የዋሻው ምዕራፍ)

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህህህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ምስጋና ለአላህ ለዚያ መጽሐፉን በውስጡ መጣመምን (ተቃርኖን፣ ጥበብ አልባ መሆንን) ያላደረገበት ሲሆን፤ በባሪያው ላይ ላወረደው ይገባው።

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾

2. ቀጥተኛ ሲሆን ክርሱ ዘንድ የኾነን ብርቱን ቅጣት ሊያስፈራራበት፤ እነዚያንም በጎ ስራዎችን የሚሰሩትን ምዕመናን ለነሱ መልካም ምንዳ (ጅነት) ያላቸው መኾኑን ሊያስበርበት፤ (አወረደው)።

قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾

3. በርሱ ውስጥ ዘለዓለም የሚቆዩበት ሲኾኑ (ያላቸው መኾኑን)።

مَكْشُوفٍ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾

4. እነዚያንም (የሁዳዊያን፣ ክርስቲያኖች፣ ጣኦት አምላኪዎች)፡- «አላህ ልጅን ይህል» ያሉትን፤ ሊያስፈራራበት (አወረደው)።

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ
وَلَدًا ﴿٤﴾

5. ለነሱም ለአባቶቻቸውም በርሱ ምንም እውቀት የላቸውም፤ ከአፎቻቸው የምትወጣውን ቃል ምን አከበዳት! ውሸትን እንጂ አይናገሩም።

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ
كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ
إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

6. (ሙሃመድ ሆይ) በዚህም ንግግር (በቁርአን) ባያምኑ፣ በፈለጉቻቸው ላይ (ከእምቢታቸው በኋላ) በቁጭት ነፍስህን አጥፊ ልትሆን ይፈራልሃል።

فَلَعَلَّكَ بَدِخٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

7. እኛ ማንኛቸው ስራው ያማረ መኾኑን ልንፈትናቸው፣ በምድር ላይ ያለን ሁሉ ለርሷ ጌጥ አደረግን።

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

8. እኛም በርሷ (መሬት) ላይ ያለውን (በመጨረሻ) በእርግጥ በቃይ የሌለበት ምልጥ ዐፈር አድራጊዎች ነን።

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ﴿٨﴾

9. የዋሻውና የሰሌዳው(በላዩ ላይ ስማቸው የተጻፈበት) ባለቤቶች ከተአምራታችን ሲሆኑ ግሩም መሆናቸውን አሰብክን?

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَافَرِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنَّا عِجَابًا ﴿٩﴾

10. ጎበዞቹ ወደ ዋሻው በተጠጉና፡- «ጌታችን ሆይ! ከአንተ ዘንድ እዝነትን ስጠን፤ ለኛም ከነገራችን ቅንን አዘጋጅልን» ባሉ ጊዜ (አስታውስ)።

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَافِرِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

11. በዋሻውም ውስጥ የተቆጠሩን ዓመታት በጆርዎቻቸው ላይ መታንባቸው (መስማትን የሚከለክልን ግርዶሽ እንቅልፍን ጣልንባቸው)።

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَافِرِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

12. ከዚያም ከሁለቱ ክፍሎች (የቆዩት ጊዜያት ምን ያህል ነው በማለት ከተከራከሩት) ለቆዩት ጊዜ ልክ ያረጋገጠው ማንኛው መሆኑን ልናውቅ አስነሳናቸው።

ثُمَّ بَعَثْنَا لِقَالِهِمُ أَيُّ الْغَرِبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لِمَسُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

13. (ሙሃመድ ሆይ!) እኛ ወሬያቸውን በአንተ ላይ በእውነት እንተርካለን፤ እነሱ በጌታቸው ያመኑ ጎበዞች ናቸው፤ መመራትንም ጨመርንላቸው።

تَحْنُ نَفْسُ عَيْنِكَ تَبَاهُم بِأَلْحَىٰ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

14. (በንጉሳቸው ፊት) በቆሙና «ጌታችን የሰማያትና የምድር ጌታ ነው፤ ከርሱ ሌላ አምላክን አንገዛም፤ ያን ጊዜ (ሌላን ብናመልክ) ወሰን ያለፈን (ንግግር) በእርግጥ ተናገርን» ባሉ ጊዜ ልቦቻቸውን አጠነከርን።

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوكَ مِن دُونِهِ ءِإِلَهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا

شَطَطًا ﴿١٥﴾

15. እነዚህ ሕዝቦቻችን ከርሱ ሌላ አማልክትን ያዙ፤ (እውነተኞች ከኾኑ) በነርሱ ላይ ግልጽ ማስረጃን ለምን አያመጡም፤ በአላህም ላይ ውሸትን ከሚቀጣጥፍ ይበልጥ በዳይ ማነው? (አሉ)።

هَتُوْلًا قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
ءَالِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

16. እነርሱንና ያንን ከአላህ ሌላ የሚገዙትን በተለያችሁ ጊዜ ወደ ዋሻው ተጠጉ፤ «ይታችሁ ለናንተ ከችርታው ይዘረጋላችኋልና፤ ከነገራችሁም ለናንተ መጠቃቀሚያን ያዘጋጅላችኋል» (ተባባሉ)።

وَإِذِ اعْتزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ فَأَوْأَىٰ إِلَى الْكَافِرِينَ يَشْرُ لَكُمْ
رَيْبُكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ
أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴿١٦﴾

17. ፀሐይንም በወጣች ጊዜ ከዋሻቸው ወደ ቀኝ ጎን ስታዘነብል ታያታለህ፤ በጠለቀችም ጊዜ እነርሱ ከርሱ በሰፊው ስፍራ ውስጥ ኾነው ሳሉ ወደ ግራ በኩል ትተዋቸዋለች፤ ይህ ከአላህ ተአምራት ነው፤ አላህ የሚያቀናው ሰው ቅኑ እርሱ ብቻ ነው፤ የሚያጠመውም ሰው ለርሱ አቅኝን ረዳት አታገኝላትም።

وَرَى السَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ
عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا
غَرَبَتْ تَقْرُبُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي
فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ
يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يَضِلَّ فَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ لِيًّا مَّرْشِدًا ﴿١٧﴾

18. እነሱም የተኑ ሆነው ሳሉ (ዓይኖቻቸው በመከፈታቸው) ንቁዎች ናቸው ብለህ ታስባቸዋለህ፤ ወደ ቀኝ ጎንና ወደ ግራ ጎንም እናገላብጣቸዋለን፤ ውሸቸውም ሁለት ክንዶቹን በዋሻው በር ላይ ዘርግቷል፤ በነሱ ላይ ዘልቀህ ብታይ ኖሮ፤ የምትሸሽ ኾነህ በዘርክ ነበር። ከነሱም በእርግጥ ፍርሃትን በተመላህ ነበር።

وَتَحْسَبُهُمْ آيْكَاطًا وَهُمْ رُفُودٌ
وَتَقْلِبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ
وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ
لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمْلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾

19. እንዲሁም በመካከላቸው (ከረጁም ጥልቅ እንቅልፍ በኋላ) እንዲጠያየቁ ቀስቀስናቸው፤ ከነሱ አንድ ተናጋሪ፡- «ምን

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنِسَاءٍ لَّوَأ
بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ

ያክል ቆያችሁ?»አለ። «አንድን ቀን ወይም የቀንን ክሬል ቆየን» አለ። (ዋሻው የገቡ ፀሐይ ስትወጣ የተቀሰቀሱት ፀሐይ ስትገባ ነበርና ያው ቀን ስለ መሰላቸው ነው) «ጌታችሁ የቆያችሁትን ጊዜ ልክ ዐዋቂ ነው፤ ከዚችም ብራችሁ ጋር አንዳችሁን ወደ ከተማይቱ ላኩ፤ ከምግባቻ የትኛዋ ንጹሕ መሆኗንም ይመልከት፤ ከርሱም (ከንጹሐው) ምግብን ያምጣላችሁ፤ ቀስም ይበል፤ በናንተም አንድንም ሰው አያሳውቅ» አለ።

20. «እነሱ በናንተ ላይ ቢዘልቁ ይቀጠቅጧችኋልና፤ ወይም ወደ ሃይማኖታቸው ይመልሷችኋል፤ ያንጊዜም በፍጹም ፍላጎታችሁን አታገኙም» (ተባባሉ)።

21. እንደዚሁም የአላህ ቀጠሮ እርግጠኛ መሆኑን ሰዓቲቱም በርሷ ጥርጣሬ የሌለ መሆኑን ያውቁ ዘንድ (ሀዘቦቹ)፤ በነርሱ ላይ (ሰዎችን) አሳወቅን፤ (አማኞቹና ከሐዲዎቹ) ነገራቸውን በመከላከላቸው ሲከራከሩ (የሆነውን አስታውስ፤ ከሐዲዎቹ)፡- «በነሱ ላይም ግንብን ገንቡ» አለ። ጌታቸው ከነሱ ይበልጥ ዐዋቂ ነው፤ እነዚያ በነገራቸው ላይ ያሸነፉት (ምዕመናን) «በነሱ ላይ በእርግጥ መስጂድን እንሰራለን» አለ።

22. «በሩቅ ወርዋሪዎች ሆነው (በጥርጣሬ) ሦስት ናቸው፤ አራተኛቸው ውሻቸው ነው» ይላሉ፤ «አምስት ናቸው፤ ስድስተኛቸው ውሻቸው ነውም» ይላሉ፤ «ሰባት ናቸው፤ ስምንተኛቸውም ውሻቸው ነው» ይላሉም፤ (ሙሃመድ ሆይ) ጌታዬ ቁጥራቸውን ዐዋቂ ነው፤ ጥቂት (ሰው) እንጂ አያውቃቸውም በላቸው፤ በነሱም ነገር ግልጽን ክርክር እንጂ (ጠልቀህ) አትከራክር፤ በነሱም ጉዳይ ከነሱ (ከመጽሐፉ ሰዎች-የሁዳዊያንና ክርስቲያኖችን) አንድንም

قَالُوا لَيْسَنَا بِيَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْ فَابْتَعُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢١﴾

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُ وَعدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢٢﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْتُمْ كَلِمَتَهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسْتُمْ كَلِمَتَهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنْتُمْ كَلِمَتَهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُحَارِبْهُمْ إِلَّا مِرَّةً ظَهَرُوا وَلَا تَسْتَفِئْ

አትጠይቅ፡፡

فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

23. ለማንኛውም ነገር፡- እኔ ይህንን ነገ ሰሪ ነኝም አትበል፡፡

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ

عَدَا ﴿٢٣﴾

24. አላህ የሻ እንደ ሆነ (እስራዋለሁ ብትል) እንጂ፤ በረሃህም ጊዜ ጌታህን አውሳ፤ ጌታዬም ከዚህ ይበልጥ ለቀጥታ የቀረበን ሊመራኝ ይከፈላል በላቸው፡፡

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا

نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي

25. በዋሻቸውም ውስጥ ሶስት መቶ ዓመታትን ቆዩ፤ ዘጠኝንም ጨመሩ፡፡

لَأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ﴿٢٤﴾

وَلَيْشُوا فِي كُفْرِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ

26. አላህ የቆዩትን ልክ ዐዋቂ ነው በላቸው፤ የሰማያትና የምድር ምስጢር የሱ ብቻ ነው፤ እርሱ ምን ያይ! ምን ይሰማም! ለነርሱ ከርሱ በቀር ምንም ረዳት የላቸውም፤ በፍርድም አንድንም አያጋራም፡፡

سِنِينَ وَاَزْدَادًا وَسَعَا ﴿٢٥﴾

قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْشُوا لَهُمْ غَيْبُ

27. (ሙሃመድ ሆይ!) ከጌታህም መጽሐፍ ወደ አንተ የተወረደውን (ቁርአን) አንብብ፤ ለቃላቱ ለዋጭ የላቸውም፤ ከርሱም በቀር መጠጊያን በፍጹም አታገኝም፡፡

وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ

رَبِّكَ لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ

مِنْ دُونِهِ مُتَحَدًّا ﴿٢٦﴾

28. (ሙሃመድ ሆይ!) ነፍስህንም፤ ከነዚያ ጌታቸውን ፊቱን (ቅበላን) የሚሹ ሽነው በጧትና በማታ ከሚገዙት ጋር አስታግስ፤ የቅርቢቱንም ሕይወት ሽልማት የምትሻ ሆነህ ዓይኖችህ ከነሱ (ወደ ሌላ) አይለፉ፤ ልቡንም እኛን ከማስታወስ ያዘነጋነውን፤ ፍላጎቱንም የተከተለውን ነገሩም ሁሉ ወሰን ማለፍ የሆነውን ሰው አትታዘዝ፡፡

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

رَبَّهُمْ بِالْقَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ

وَجَهَنَّمَ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ

زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ

أَعْفَانًا قَلْبُهُمْ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْلَهُ

وَكَانَ أَمْرُهُ قُرْطًا ﴿٢٧﴾

29. እውነቱም ከጌታችሁ ነው፤ የሻም ሰው ይመን፤ የሻም ሰው ይካድ በላቸው፤ እኛ ለበደላኞች አጥሯ በነሱ የክበብ የኾነችውን እሳት አዘጋጅተናል፤ (ከጥም) እርዳታንም ቢፈልጉ እንደ ዘይት ዝቃጭ ባለ፣ ፊቶችን በሚጠብስ ውሃ ይረዳሉ፤ መጠጡ ከፋ! መደገፊያይቱም ምንኛ አስከፋች!

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاء فَلْيُؤْمِنْ وَمَن شَاء فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾

30. እነዚያ ያመኑና መልካም ስራዎችንም የሰሩ፤ እኛ ስራን ያሳመረን ሰው ምንዳ አናጠፋም፡፡

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

31. እነዚያ ለነሱ የመኖሪያ ገንቶች ከስርቶቸው ወንዞች የሚፈሉባቸው አሏቸው፤ በርሷ ውስጥ ከወርቅ የኾኑን አንባሮች ይሸለማሉ፤ ከቀጭን ሐርና ከወፍራም ሐርም አረንጓዴን ልብሶች ይለብሳሉ፤ በውስጧ በባለ አጎበር አልጋዎች ላይ የተደገፉ ኾነው (ይቀመጣሉ)፤ ምንዳቸው ምን ያምር! መደገፊያይቱም ምንኛ አማረች!

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِن أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

32. ለነሱም የሁለትን ሰዎች ምሳሌ ግለጽላቸው፤ ለአንደኛቸው (ለከሐዲው) ከወይኖች የኾኑን ሁለት አትክልቶች አደረግንለት፤ በዘምባባም አክብብናቸው፤ በመካከላቸውም አዝመራን አደረግን፡፡

وَاصْرَبْ لَهُم مِّنَّا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾

33. ሁለቱም አትክልቶች ሰብላቸውን ሰጡ፤ ከርሱም ምንም አላጎደሉም፤ በመካከላቸውም ወንዝን አፈሰስን፡፡

كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَأْتَتْ أُكْلَاهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾

34. ለርሱም (ከአትክልቶቹ ሌላ ፍሬያማ) ሀብት ነበረው፤ ለንደኛውም (ለአማኙ) እርሱ የሚወዳደረው ሲኾን፡- «እኔ ካንተ በገንዘብ ይበልጥ የበዛሁ በወገንም ይበልጥ የበረታሁ ነኝ» አለው፡፡

وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

35. እርሱም ነፍሱን በዳይ ኸኖ ወደ አትክልቱ ገባ፤ «ይህች ዘለዓለም ትጠፋለች ብዬ አልጠረጥርም» አለ።

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ
قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

36. «ሰዓቲቱንም (በትንሳኤ ቀን) ቋሚ (ጊኝ) ናት ብዬ አልጠረጥርም፤ (እንደምትለው) ወደ ጌታዬም ብመለስ ክርሷ የበለጠን መመለሻ በእርግጥ አገኛለሁ» (አለው)።

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُذِّدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾

37. ጓደኛው (አማኝ) እርሱ ለርሱ የሚመላለሰው ሲኾን፡- «በዚያ ክፍለ-ሰዓት (አደም የተፈጠረበት)፣ ከዚያም ከፍትወት ጠብታ ክፈጠረህ፣ ከዚያም ሰው ባደረገህ (አምላክ) ካድክን?» አለው።፤

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ لِرَجُلًا ﴿٣٧﴾

38. «እኔ ግን እርሱ አላህ ጌታ ነው (ብዬ እኔ አምናለሁ)፤ (አላለሁ)፤ በጌታዬም አንድንም አላጋራም»።፤

لَنَكُنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾

39. «አትክልትህንም በገባህ ጊዜ አላህ የሻው ይኸናል፤ በአላህ ቢኾን እንጂ ኃይል የለም፤ አትልም ኖሯልን? እኔን በገንዘብም በልጅም ካንተ በጣም ያነስኩሆኝ ብታየኝ»።፤

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

40. «ጌታዬ ከአትክልትህ የበለጠን ሊሰጠኝ፣ በርሷም (በአትክልትህ) ላይ ከሰማይ መብረቆችን ሊልክባትና የምታንዳልጥ ምልጥ ምድር ልትኾን ይቻላል»።፤

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَنُصِصِحَّ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

41. «ወይም ውሃው ሰራጊ ሊኾን (ይችላል)፤ ያን ጊዜ ለርሱ መፈለግን ፈጽሞ አትችልም» (አለው)።፤

أَوْ يُصِصِحَّ مَاءُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُمْ طَلَبًا ﴿٤١﴾

1. አቡ ሙሣ አል-አሽዐሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) አንድ ከፍታ ቦታ ወይም ተራራ ላይ መውጣት ጀመሩ። ከሶሳባዎች መካከል አንዱ ያንን ከፍታ ቦታ ወጣና ድምፁን ከፍ አድርጎ፣ «ላ አላህ ኢልላላሁ ወልላሁ አክበር» ብሎ ጮኹ። ያን ጊዜ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በቅሏቸውን እየጋሰቡ ነበር። «አንተ ደንቆር የሆነን ወይም የሌለን አይደለም የምትጣራው» አሉ። ቀጠል አድርገውም፣ «አቡ ሙሣ ሆይ! (ዐብደላህ ሆይ!) ከጀነት ሀብት የሆነን አረፍተ ነገር ልንገርህን?» አሉኝ። እኔም፣ «አምን!» አልኳቸው። እሳቸውም፣ «ላህውላ ወላ ቁውወተ ኢልላ ቢልላህ» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

42. ሀብቱም ተጠፋ፤ እርሷ በዳሶቿ ላይ የወደቀች ኾና በርሷ ባወጣው ገንዘብ ላይ (የተጸጸተ) መዳፎቹን የሚያገላብጥና «ወይ ጸጸቴ! በጌታዬ አንድም ባላጋራሁ» የሚል ኾነ።

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقُولُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

43. ለርሱም ከአላህ ሌላ የሚረዱት ጭፍሮች አልነበሩትም፤ ተረጂም አልነበረም።

وَلَمْ تَكُنْ لَمْ فِتْنَةً يَبْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿٤٣﴾

44. እዚያ ዘንድ (በትንሣኤ ቀን) ስልጣኑ እውነተኛ ለኾነው አላህ ብቻ ነው፤ እርሱ በመመንዳት የበለጠ ፍጻሜንም በማሳመር የበለጠ ነው።

هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

45. ለነሱም የቅርቢቱን ሕይወት ምሳሌ አውሳላቸው፤ (እርሷ) ከሰማይ እንዳወረድነው ውሃ፤ በርሱም የምድር በቃይ እንደ ተቀላለቀበት (ከተዋበ በኋላ ደርቆ) ነፋሶች የሚያበኑት ደቃቅ እንደ ኾነ ብጤ ናት፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

46. ገንዘብና ወንዶች ልጆች የቅርቢቱ ሕይወት ጌጦች ናቸው፤ መልካሞቹም ቀሪዎች (ሰራዎች) ጌታህ ዘንድ በምንዳ በላጭ ናቸው፤ በተስፋም በላጭ ናቸው።

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾

47. ተራራዎችንም የምናስኹድበትን ቀን (አስታውስ)፤ ምድርንም ግልጽ ኾና ታያታለህ፤ እንሰበስባቸዋለንም፤ ከነሱም አንድንም አንተውም።

وَيَوْمَ نُسِirَ الْجِبَالَ وَرَأَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَسْرَتُهُمْ فَلَمْ تَعَاوِدْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

48. የተሰለፉም ኾነው በጌታህ ላይ ይቀረባሉ፤ (ይባላሉም)፡- በመጀመሪያ ጊዜ እንደ ፈጠርናችሁ (ራቁታችሁን) በእርግጥ መጣችሁን፤ በእውነቱ ለናንተ (ለመቀስቀሻ) ጊዜን አናደርግም መስሏችሁ ነበር።

وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمُوهُمُ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ جَعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾

49. (ለሰው ሁሉ) መፅሐፉም ይቀርባል፤ ወዲያውም ከሐዲዎችን በውስጡ ካለው ነገር ፈሪዎች ሽነው ታያቸዋለህ፤ «ዋጥፋታችን! ለዚህ መጽሐፍ (ክስራ) ትንሽንም ትልቅንም የቆጠራት ቢሽን እንጂ የማይተወው ምን አለው?» ይላሉም፤ የሰፍትንም ነገር ሁሉ ቀራቢ ሽኖ ያገኙታል፤ ጌታህም አንድንም አይበድልም።

وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَرَى الْمَجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوبِلْنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

50. ለመላዕክትም ለአደም ስገዱ ባልናቸው ጊዜ (የሽነውን አስታውሱ)። ወዲያውም ሰገዱ፤ ኢብሊስ ብቻ ሲቀር፤ ከጋኔን (ሳላ) ነበር፤ ከጌታውም ትዕዛዝ ወጣ፤ እርሱንና ዘርቹን እነሱ ለናንተ ጠላቶች ሲሽኑ ከኔ ላይ ረዳቶች አድርጋችሁ ትይዛላችሁን? ለበዳዮች ልዋጭነቱ ከፋ! (ኢብሊስን በአላህ ለውጥ መያዛቸው ከፋ።)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

51. የሰማያትንና የምድርን አፈጣጠር አላሳየኋቸውም፤ የነፍሶቻቸውንም አፈጣጠር (እንደዚሁ)፤ አሳሳቾችንም ረዳቶች አድርጌ የምይዝ አይደለሁም።

﴿٥١﴾ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مَتَّخِذِ الْمُضِلِينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾

52. እነዚያንም (አምላክ) የምትሏቸውን ተጋሪዎቹን ጥሩ የሚለበትን ቀን (አስታውሱ) ይጠሯቸዋልም፤ ግን አይመልሱላቸውም፤ በመካከላቸውም መጥፊያን ስፍራ (ገሀንምን) አደረግን።

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾

53. ከሐዲዎችም እሳትን ያያሉ፤ እነርሱም በውስጧ ወዳቂዎች መሆናቸውን ያረጋግጣሉ፤ ከርሷም መሸሻን አያገኙም።

﴿٥٣﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عِنهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

54. በዚህም ቁርአን ውስጥ ከየምሳሌው ሁሉ ለሰዎች መላልሰን ገለጽን፤ ሰውም ከነገሩ ሁሉ ይበልጥ ክርክረ ብዙ ነው።

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

55. ሰዎችንም መምሪያ በመጣላቸው ጊዜ (ቁርአን) ከማመንና ጌታቸውንም ምስረትን ከመለመን የመጀመሪያዎቹ (ሕዝቦች) ልማድ (መጥፋት) ልትመጣባቸው ወይም ቅጣቱ በያይነቱ ሊመጣባቸው (መጠባበቅ) እንጂ ሌላ አልከለከላቸውም።

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ
الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ
تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

56. መልዕክተኞችንም አብሳሪዎችና አስፈራሪዎች ሸነው እንጂ አንልክም፤ እነዚያ የካዱትም በውሸት እውነቱን በሱ ሊያበላሹ ይከራከራሉ፤ አንቀጾቹን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና በርሱ የተስፋራሩበትንም ነገር ማላገጫ አድርገው ያዙ።

وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وْمُنذِرِينَ وَيُجِدِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِالْبَطْلِ لِيُذْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

57. በጌታውም አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ከተገለጸና ከርሷ ከዞረ፣ እጆቹም ያስቀደሙትን ነገር ከረሳ ሰው ይበልጥ በዳይ ማነው? እኛ በልቦቻቸው ላይ እንዳያውቁት (ቁርአንን) ሽፋኖችን በጆሮዎቻቸውም ውስጥ ድንቁርናን አደረግን፤ (መላመድ ሆይ!) ወደ መመራትም ብትጠራቸው ያን ጊዜ ፈጽሞ አይመሩም።

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا
جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

58. ጌታህም በጣም መሃሪው የእዝነት ባለቤቱ ነው፤ በሰሩት ስራ ቢይዛቸው ኖሮ፣ ቅጣቱን ለነሱ ባስቸከለባቸው ነበር፤ ግን ለነሱ ከርሱ ሌላ መጠጊያን ፈጽሞ የማያገኙበት ቀጠሮ አላቸው።

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ
يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَهُمْ
الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مَوْبِلًا ﴿٥٨﴾

59. እነዚህ ከተሞችም (የዓድና የሰሙድ ሀዝቦች) በበደሉ ጊዜ አጠፋናቸው፤ ለመጥፊያቸውም የተወሰነ ጊዜን አደረግን።

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا
ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

60. ሙሳም ለወጣቱ (ለዩሽዕ-ለእያሱ) «የሁለቱን ባሕሮች መገናኛ እስከምደርስ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا آتِبِحْ

ወይም ብዙን ጊዜ እስከምኼድ ድረስ (ከመንዝ) አልወገድም» ያለውን (አስታውስ)።¹

حَقًّا أَبْلَغَ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ أَوْ
أَمْضَى حُقْبًا ﴿١٥﴾

1. የሙሣን (ዐ.ሰ) ታሪክ አስመልክቶ ሰዲድ ኢብኑ ጁበይር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ለኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) ነውፍ አል-ቢካሲይ የተባለው ሰው፣ «ሙሣ የኸድር ባልንጀራናቸው እንጂ፣ ከእስራኤላዊያን ልጆች መካከል አይደሉም እያለ ያወራል» አልኳቸው። ኢብኑ ዐብባስም፣ «የአላህ ጠላት ዋሽቷል! ኡቦይ ኢብኑ ካዕብ እንደነገረኝ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቷል»። «ሙሣ በእስራኤላዊያን ልጆች ፊት ንግግር ሊያደርግ ተነሳ። «የትኛው ሰው ነው አዋቂ?» ተብሎም ተጠየቀ። እሱም፦ «እኔ ነኝ አላቸው»። አላህም እውቀትን ሁሉ ወደርሱ (ወደአላህ) ስላላሰጠጋ፣ ሙሳን ገሰፃቸው። አላህም መለኮታዊ ራዕይ ወደ ሙሣ እንዲህ ሲል ላከ፣ «ብሁለት ባህሮች መተላለፊያ ላይ ካንተ በላይ አዋቂ የሆነ ባሪያችን አለ። ሙሣም፣ «ጌታዬ ሆይ! እንዴት ልገናኘው እችላለሁ?» ሲል ጠየቀ። እንዲህም ተባለ «አሣ ነባሪ ወስደህ ቅርጫት ውስጥ አድርገውና መንገድህን ቀጥል ። አሣ ነባሪውን ስታጣ፣ እሱን ታገኝቀለህ። ሙሣም አሣ ነባሪውን ቅርጫት ውስጥ ካደረገ በኋላ ዩሽዕ ኢብኑ ኑን ከተባለው ወጣት ጋር አብረው ጉዟቸውን ቀጠሉ። አንድ ቋጥኝም አጠገብ ደርሰው ደገፍ ብለው ተኙ። አሣ ነባሪውም ቅርጫት ውስጥ እያለ ተንቀሳቀሰና ከቅርጫት ውስጥ በመውጣት ባህር ውስጥ ገባ። በዚያውም በባህር ውስጥ ቀዳዳ አድርጎ ያዘ። አላህም የወንዙን መፍሰስ በአሣ ነባሪው ሰብሰ አቆመው። እንደ ቦይም አድርጎ ቀጥ ባለው ውሃ አሣ ነባሪው ጉዞውን ቀጠለ። ከእንቅልፋቸው ሲነቁ ባልንጀራቸው ስለ አሣው የሚነግራቸውን ነገር ረሳውና የተቀሩትን ሌሊቶችና ቀናት ተጓዙ። በሚቀጥለው ቀን ጠዋት ሙሣ ይህን ወጣት፣ ምሳችንን ስጠን። ከዚህ ጉዟችን በእርግጥ ድካምን አግኝተናልና [ድካም አግኝቶናልና] አሉ። ወጣቱም፣ «አየህን? ወደ ቋጥኝም በተጠጋን ጊዜ እኔ ዐሣውን ረሳሁ፣ ማስታወሱንም ሰይጣን እንጂ ሌላ አላሰረሳኝም። በባሕሩም ውስጥ መንገዱን አሰደናቂ (መንገድ) አድርጎ ያዘ አለ» (አል-ካህፍ፣ 63)። ለዐሣው መንገድ ነበር። ለሙሣና ለወጣቱም አሰደናቂ ነገር ነበር። «(ሙሣም) ይህ እንፈልገው የነበርነው ነው» አለው። በፍላጎታቸውም ላይ እየተከተሉ ተመለሱ» (አል-ካህፍ፣ 64)። ሁለቱም ወደ ኋላ ተመለሱ። ወደ ቋጥኝ እስኪደርሱ ድረስ ተጓዙም። እነሆም አንድ በጨርቅ የተሸፋፈነ ሰውም አገኙ። ሙሣም ለሰውየው ሰላምታ ሰጡት። ሰውየው ኸድር የሚባል የአላህ ባሪያ ነበር። ኸድርም ለሙሣ በጣም በመገረም ሁኔታ ብምድራችሁ ላይ ሰላም አለን?» ብሎ ጠየቋቸው። ሙሣም፣ «እኔ ሙሣ ነኝ» አሏቸው። «ሙሣ ከእስራኤላዊያን ልጆች?» ሲሉ፣ አሁንም ኸድር ሙሣን በመገረም ጠየቁ። ሙሣም፣ «አዎን ነኝ። ከተማርከው ቀጥተኛን (ዕውቀት) ታስተምረኝ ዘንድ ወደአንተ መጥቻለሁ» አሉት። ኸድርም፣ «አንተ ከእኔ ጋር መታገሥን በጭራሽ አትችልም። ሙሣ ሆይ! እኔ አንተ የማታውቀው ነገር ግን አላህ ያሳወቀኝ የሆነ ዕውቀት አለኝ። አንተ ደግሞ አላህ ያሳወቀህ ነገር ግን እኔ የማላውቀው ዕውቀት አለህ» አሏቸው። ሙሣም፣ «አላህ የሻ እንደሆነ ታጋሽና ላንተ ታዛዥ ሆኜ ታገኛለሁ» አሉት። ኸድርም፣ «ብትከተለኝም ለአንተ ከርሱ ማውሳትን እስከምጀምርልህ ድረስ ምንም ነገር አትጠይቀኝ» አሉት። በባህር ዳርቻውም ላይ መጓዝ ጀመሩ። መርከብ በአጠገባቸውም አለፈች። እንዲያሳፍሯቸው ሲጠይቁ ሰዎቹ ኸድር መሆናቸውን ስላውቁ ካለምንም ክፍያ አሳፈሯቸው። በመርከቧ እየተጓዙ ሳሉም ኸድር የመርከቧን አንድ ክፍል በመጥረቢያ ሲፈልጡ ሙሣ ተመልክተው «ባለቤቶቿን ልታሰጥም ቀደድካትን? ትልቅ ነገርን በእርግጥ ሰራህ» አሉት። ኸድርም፣ «አንተ ከኔ ጋር ትዕግስትን ፈፀሞ አትችልም

61. የሁለቱን መገናኛ በደረሱም ጊዜ ዓላቸውን ረሱ፤ (ዓላው) መንገዱንም በባህሩ ውስጥ ቀዳዳ አድርጎ ያዘ።

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَيْبِلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

62. ባለፉም ጊዜ ለወጣቱ፡- «ምሳችንን ስጠን፤ ከዚህ ጉዟችን በእርግጥ ድካምን አግኝተናልና» አለ።

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ء إِنَّا عَدَاءُ نَا لِقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

63. «አየህን? ወደ ቋጥኝዎ በተጠጋን ጊዜ እኔ ዓላውን ረሳሁ፤ ማስታወሱንም ሰይጣን እንጂ ሌላ አላስረሳኝም፤ በባሕሩም ውስጥ መንገዱን አስደናቂ (መንገድ) አድርጎ

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسِينِيهِ إِلَّا

አላልኩምን» አለ። ሙሳም፡ «በረሳሁት ነገር አትያዘኝ፤ ከነገሬም ችግርን አታሸክመኝ አሉት»። የአላህ መልዕክተኛም (ሲ.ዐ.ወ)፤ «ይህ የሙሳ የመጀመሪያው መርሳት ነው» አለ። ሙሳና ሽድር በመርከቧ እየተጓዙ ሳለ አንዲት ወፍ በመርከቧ ጠረፍ ላይ አረፈችና በምንቃሯ ከባህሩ ጠጣች። ይህን በተመለከቱ ጊዜ ሽድር እንዲህ አለ፡ «የኔ ዕውቀትና ያንተ ዕውቀት ከአላህ ዕውቀት ጋር ሲነፃፀር ይህች ወፍ ከባህሩ ውሃ ብትጠጣ እንደማይቀንሰው ዓይነት ነው» አሏቸው። ወደ ባህር ዳርቻ ደርሰው ሁለቱም ከመርከቧ ወርደው በየብስ ላይ ጉዟቸውን ቀጠሉ። ሁለቱም (ሽድርና ሙሳ) እየተጓዙ ሳለ ሽድር ከሕፃናት ጋር አብሮ የሚጫወት አንድ ሕፃን ተመለከቱና ጭንቅላቱን ይዘው ከሰውነቱ በእጃቸው ስበው በመንቀል ገደሉት። ሙሳም ይህን ተመልክተው «ያለ ነፍስ (መግደልን) ንጹሕን ነፍስ ገደልክን? በእርግጥ መጥፎ ነገርን ሰራህ» አሏቸው። ሽድርም፡ «አንተ ከእኔ ጋር ትዕግስትን ፈፀህ አትችልም አላልኩህምን?» አሏቸው። (የሐዲሱ አስተላላፊ እንዳሉት፤ ይህ ከብሬቱ የበለጠና ከበድ ያለ ተግሣፅ ነው።) ሙሳም፡ «ከርሷ (ከአሁኒቱ ጊዜ) በኋላ ከምንም ነገር ብጠይቅህ ከኔ የይቅርታን መጨረሻ በእርግጥ ደርሰሃል» አሉት። ሄዱም። ወደ አንዲት ከተማ በመጡም ጊዜ ነዋሪዎቿን ምግብን ጠየቁ። ከማስተናገዳቸውም እምቢ አለ። በርሷም ውስጥ ለመውደቅ የተቃረበን ግድግዳ አገኙ። (ሽድርም) በእጃቸው አቆሙት። ሙሳም፡ «እነዚህ ሰዎች ወደነርሱ መጥተን ሳለ ምግብ አላበሉንም፤ በእንግድነትም አላስተናገዱንም፤ በሻህ ኖሮ በርሱ ላይ ዋጋን በተቀበልክ ነበር» አሏቸው። ሽድርም፡ «ይህ በኔና ባንተ መካከል መላያ ይህ፤ በርሱ ላይ መታገስን ያልታገስክበትን ፍች እነግርሃለሁ። መርከቢቱም በባሕር ለሚሰሩ ምስኪኖች ነበረች። ከኋላቸውም መርከብን ሁሉ በቅሚያ የሚይዝ ንጉሥ ነበርና (እንዳይቀማቸው) ላነውራት ፈቀድኩ። ወጣቱ ልጅማ ወላጆቹ ምእመናን ነበሩ። (ቢያድግ) ትእቢትንና ክሕደትንም የሚያስገድዳቸው መሆኑን ፈራን፤ ጌታቸውም በንፁሕነት ከርሱ በላጭን ከእዝነትም ከርሱ በጣም ቀራቢን ልጅ ሊለውጥላቸው ፈለገን። ግድግዳውም በከተማይቱ ውስጥ የነበሩ የሁለት የቲሞች (የሙት ልጆች) ወጣቶች ንብረት ነበር። በስሩም ለነርሱ የኾነ (የተቀበረ) ድልብ ነበር። አባታቸውም መልካም ሰው ነበር። ጌታህም ለአካለ መጠን እንዲደርሱና ከጌታህ ችርታ ድልባቸውን (የተቀበረ ሃብታቸውን) እንዲያወጡ ፈቀደ። ያለፍቃዱም አልሰራሁትም። ይህ በርሱ ላይ መታገስን ያልቻልከው ነገር ፍቺ ነው» አሉት (አል-ካህፍ፣ 78-82)። የአላህ መልዕክተኛም (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ አለ፡- «አላህ የሁለቱን ታሪክ እስኪፈፅምልን ድረስ ሙሳ ታግሰው በነበር ወደድን።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

ያዘ» አለ። (ግማሽ ጎኑን ከበሉለት በኋላ ሕያው ሽኖ ባሕሩን ቀዶ መኼዱ አስደናቂ አካሄድ ነው ማለቱ ነው)

السَّيْطَانُ أَنْ أَذْكَرُمْ وَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿١٦﴾

64. (ሙሳም) «ይህ እንፈልገው የነበርነው ነው» አለው፤ በፈለጎቻቸውም ላይ እየተከተሉ ተመለሱ።

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَأَرْتَدَّا عَلَى
ءَأْتَارِهِمَا قَصَصًا ﴿١٧﴾

65. ከባሮቻችንም ከኛ ዘንድ ችሮታን የሰጠነውን ከኛም ዘንድ ዕውቀትን ያስተማርነውን አንድን ባሪያ (ኸድርን) አገኙ።

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَأْتَيْنَاهُ
رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا
عِلْمًا ﴿١٨﴾

66. «ሙሳ ለርሱ (ኸድር) ከተማርከው ነገር ቀጥተኛን (ዕውቀት) ታስተምረኝ ዘንድ ልከተልህን?» አለው።

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَ مِنِّي
مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿١٩﴾

67. (ኸድር) (ባሪያውም) አለ:- «አንተ ከኔ ጋር መታገስን በጭራሽ አትችልም»።

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٠﴾

68. «በዕውቀትም በርሱ ባላላረስከው ነገር ላይ እንዴት ትታገላለህ?»

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
خُبْرًا ﴿٢١﴾

69. (ሙሳ) «አላህ የሻ እንደ ሽነ፣ ታጋሽና ላንተ ትዕዛዝን የማልጥስ ሽኚ ታገኛለህ» አለው።

قَالَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٢٢﴾

70. (ኸድር) «ብትከተለኝም ለአንተ ከርሱ ማውሳትን እስከምጀምርልህ ድረስ ከምንም ነገር አትጠይቀኝ» አለው።

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٢٣﴾

71. ሹዱም፤ በመርከቢቱም በተሳፈሩ ጊዜ ቀደዳት፤ (ኸድር) «ባለ ቤቶቿን ልታሰጥም ቀደደካትን? ትልቅ ነገርን በእርግጥ ሰራህ» አለው።

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ
خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ
جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٢٤﴾

72. (ኸድር) «አንተ ከኔ ጋር ትዕግስትን ፈጽሞ አትችልም አላልኩምን?» አለ።

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٢٥﴾

73. (ሙሳ) «በረሳሁት ነገር አትያዘኝ፤ ከነገሬም ችግርን አታሸክመኝ» አለው።፡፡¹

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾

74. (ወርደው) ተጓዙም፤ ወጣትንም ልጅ ባገኙና በገደለው ጊዜ፤ «ያለ ነፍስ (መግደል) ንጹሕን ነፍስ ገደልክን? በእርግጥ መጥፎን ነገር ሰራህ» አለው።፡፡

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው ያመኛ ሆኖ ሳለ፤ ረስቶ ቢበላ ያሙን ይጨርስ፤ ያበላውና ያጠጣው አላህ ነው።፡፡» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

(የተቀበረ) ድልብ ነበር፤ አባታቸውም መልካም ሰው ነበር፤ ጌታህም ለአንላ መጠን እንዲደርሱና ከጌታህ ችግርታ ድልባቸውን እንዲያወጡ ፈቀደ፤ በፈቃዴም አልሰራሁትም፤ ይህ በርሱ ላይ መታገስን ያልቻልከው ነገር ፍች ነው» (አለው)።

وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

83. (ሙሃመድ ሆይ) ከዙልቀርነይንም (ከባለ ሁለት ቀንድ) ይጠይቁሃል፤ በናንተ ላይ ከርሱ ወሬን አነባለሁ፤ በላቸው።

وَيَسْتَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

84. እኛ ለርሱ በምድር አስመቸነው፤ ከነገሩም ሁሉ(መዳረሻ)መንገድን ሰጠነው።

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

85. መንገድንም (ወደ ምዕራብ) ተከተለ።

فَأَنْبَغَ سَبِيلًا ﴿٨٥﴾

86. ወደ ፀሐይ መግቢያም በደረሰ ጊዜ፤ ጥቁር ጭቃ ባላት (ወይም ሙቅ) ምንጭ ውስጥ ስትጠልቅ (በዓይን እይታ በውሃው ውስጥ የምትጠልቅ መስላ) አገኛት፤ ባጠገቧም ሕዝቦችን አገኘ፤ ዙልቀርነይን ሆይ! ወይም (በመግደል) ትቀጣለህ ወይም በነርሱ መልካም ነገርን (መማረክን) ትሰራለህ አልነው።

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَقْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا الْقَارِنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

87. የበደለውን (በአላህ አንድነት የካደ) ሰውማ ወደፊት እንቀጣጥለን፤ ከዚያም ወደ ጌታው ይመለሳል፤ ብርቱንም ቅጣት ይቀጣጥዳል አለ።

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ نُرِيدُ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾

88. ያመነም ሰውማ፤ መልካምንም ሰራ የሰራ ለርሱ ከምንዳ በኩል መልካሚቱ (ገነት) አለችው፤ ለርሱም ከትእዛዛችን ገርን ነገር እናዘጋለን፤ (አለ)።

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

89. ከዚያም መንገድን (ወደ ምስራቅ) ቀጠለ፤

ثُمَّ أُنْبَغَ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

90. ወደ ፀሐይ መውጫ በደረሰም ጊዜ ለነሱ ከበታችዋ መከለያን ባላደረግንላቸው

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا

ሕዝቦች ላይ ስትወጣ አገኛት፤

تَطَّلِعُ عَلَى فَوْمٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا
سِتْرًا ﴿٩٠﴾

91. (ነገሩ) እንደዚሁ ነው፤ እርሱም (ዙልቀርነይን) ዘንድ ባለው ነገር ሁሉ በእርግጥ በዕውቀት ከበብን፤

كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

92. ከዚያም (ወደ ሰሜን አቅጣጫ) መንገድን ቀጠለ፤

ثُمَّ انْتَعَ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾

93. በሁለቱ ጋራዎችም መካከል በደረሰ ጊዜ በአቅራቢያቸው ንግግርን ለማወቅ የማይቃረኑ ሕዝቦችን አገኘ።

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ
دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
قَوْلًا ﴿٩٣﴾

94. ዘ«ልቀርነይን ሆይ! የእጁኛና መእጁኛ! (ጉግ ማንጉግ የተባሉ ህዝቦች) በምድር ላይ አበላሺች ናቸውና በኛና በነሱ መካከል ግድብ ታደርግልን ዘንድ ግብርን እናድርግልህን?» አሉ።

قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يٰاجُوجَ وَمٰجُوجَ
مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ تَجْعَلُ لَكَ
خَرْمًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

95. አለ:- «ጌታዬ በርሱ ያስመቸኝ ሀብት (ከናንተ ግብር) በላጭ ነው፤ ስለዚህ በጉልበት አግዙኝ፤ በናንተና በነሱ መካከል ብርቱን ግድብ አደርጋለሁና»።

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَاَعِضُوْنِي بِقُوَّةٍ
اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

96. «የብረትን ታላላቅ ቁራጮች ስጡኝ» (አላቸው)፤ በሁለቱ ኮረብታዎች (ጫፍ) መካከልም ባስተካከለ ጊዜ፤ «አናፉ» አላቸው፤ (ብረቱን) እሳትም ባደረገው ጊዜ፤ «የቀለጠውን ነሐስ ስጡኝ፤ በርሱ ላይ አፈስበታለሁና» አላቸው።

اَتُوْنِي زُبْرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ اِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ
الصَّدْفَيْنِ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتَّىٰ اِذَا جَعَلَهُ نَارًا
قَالَ اِنَّا نُوْنِي اُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾

1. ዘይነባ ቢንቱ ጀሕሽ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፈችው፤ ከእለታት አንድ ቀን የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ተደናገጠው እንዲህ አያሉ ወደ አሳ ገቡ:- «ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም። ከዚህ ከተቃረኑት ተንኮል ለዐረቦች ወዮላቸው። (በአመልካችና በአውራ ጣቶቻቸው የክብ ምልክት እያሳዩ) ዛሬ የጉግ ማንጉግ ግድብ እንዲህ ተከፍቷል።» ዘይነባ ቢንቱ ጀሕሽ (ረ.ዐ) እንዲህ ብላለች:- «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! በእኛ መካከል መልካሞች እያሉ እኛ እንጠፋለን?» ብዬ ጠየቅኳቸው። እሳቸውም፤ «አዎን! የመጥፎ ሰዎች ቁጥር ከበረከተ» አሉኝ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

97. (የእጁጅና መእጁጅ) ሲወጡትም አልቻሉም፤ ለርሱ መሸንቆርንም አልቻሉም።

فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُمْ نَجًّا ﴿٧٧﴾

98. (ዙልቀርነይን አለ):- «ይህ (ግድብ) ከጌታዬ ችሮታ ነው፤ የጌታዬም ቀጠሮ በመጣ ጊዜ ትክክል ምድር ያደርገዋል፤ የጌታዬም ቀጠሮ የተረጋገጠ ነው» አለ።

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٧٨﴾

99. በዚያም (ጉግ ማንጉግ በሚወጡበት) ቀን ከፊላቸውን በከፊሉ የሚቀላቀሉ አድርገን እንተዋቸዋለን፤ በቀንዱም ይነፋል መሰብሰብንም እንሰበስባቸዋለን።

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فُجِعَتْهُمْ جَمْعًا ﴿٧٩﴾

100. ገሀነምንም በዚያ ቀን ለከሐዲዎች በጣም ማቅረብን እናቀርባታለን።

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا ﴿٨٠﴾

101. ለዚያ ዓይኖቻቸው ከግሳጹዬ (ቁርአን) በሽፋን ውስጥ ለነበሩትና መስማትንም የማይችሉ ለነበሩት (እናቀርባታለን)።

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿٨١﴾

102. እነዚያ የካዱት ባሮቹን (አማልክት፣ መልዕክተኞች፣ እንደ እየሱስ የማርያም ልጅና ሌሎችንም) ከኔ ሌላ ጌታ (ጠባቂ) አድርገው መያዛቸውን (የማያስቆጣኝ አድርገው) አሰቡን? እኛ ገሀነምን ለከሐዲዎች መስተንግዶ አዘጋጅተናል።

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَبْحُثُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿٨٢﴾

103. (ሙሃ መድ ሆይ):- በስራዎች በጣም ከሳሪዎቹን እንንገራችሁን? በላቸው።

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿٨٣﴾

104. እነዚያ እነሱ ስራን የሚያሳምሩ የሚመስላቸው ሲሆኑ በቅርቡ ትይወት ስራቸው የጠፋባቸው ናቸው።

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿٨٤﴾

105. እነዚያ እነርሱ በጌታቸው ማስረጃዎች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና በመገናኘቱ (በዕለተ-ትንሳኤ) የካዱት ናቸው፤ ስራዎቻቸውም ተበላሹ፤ ለነሱም በትንሣኤ ቀን (ጠቃሚ)

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَايِعْتُمْ رَبِّيهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿٨٥﴾

1. ዓላሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «ማንም (ሰው) በጉዳያችን (በኢስላም) ላይ ከርሱ ያልሆነውን አዲስ ነገር ካመጣ፣ (አዲሱ ነገር) ውድቅ ነው።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

ሚዛንን እናቆምላቸውም።

106. (ነገሩ) ይህ ነው፤ በክህደታቸው አንቀጾቹን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና መልዕክተኞቹንም መሳለቂያ አድርገው በመያዛቸው ፍጻቸው ገሀንም ነው።

107. እነዚያ (በአላህ አንድነት) ያመኑና መልካም ስራዎችን የሰሩ፤ የፊርደውስ ገነቶች (የወይን አትክልት የሞላባቸው ምርጥ ገነቶች ናቸው) ለነሱ መስፈሪያ ናቸው።

108. በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ከርሷ መዛወርን የማይፈልጉ ሲኾኑ፤ (መስፈሪያቸው ነው)።

109. (ሙሃመድ ሆይ)፡- ባሕሩ ለጌታዬ ቃላት (መጻፊያ) ቀለሞችን በሆነ ኖሮ፣ ብጤውን ጭማሪ ብናመጣም እንኳን የጌታዬ ቃላት ከማለቋ በፊት ባሕሩ ባለቀ ነበር፤ በላቸው።

110. (ሙሃመድ ሆይ)፡- እኔ አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው ማለት፤ ወደኔ የሚወረድልኝ ቢጤያችሁ ሰው ብቻ ነኝ፤ ጌታውንም መገናኘት የሚፈልግ ሰው፤ መልካም ስራን ይስራ፤ በጌታውም መገዛት አንድንም አያጋራ በላቸው።

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا
ءَايَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ
لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَّمْتُ رَبِّي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ
جِثْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا
إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ
رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

ምዕራፍ 19፣ መርየም

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ مَرْيَمَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيَّص ①

1. ከ.ሀ.የ.ዐ.ጸ (ካፍ፣ ሃ፣ ያ፣ ዓይን፣ ሷድ)
(እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት
መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው
አላህ ብቻ ነው።)

2. (ይህ) ጌታህ ባሪያውን ዘከሪያን
(ዘከሪያስን) በችሮታው ያወሳበት ነው።

3. ጌታውን (አላህን) የምስጢርን ጥሪ
በተጣራ ጊዜ (አስታውስ)።

4. አለ:- «ጌታዬ ሆይ! እኔ አጥንቴ ደከመ፤
ራሴም በሽበት ተንቀለቀለ (በጣም ሸበተ)፤
አንተም በመሰመኔ ጌታዬ ሆይ! (ምንጊዜም)
ዕድሰ ቢስ አልሆንኩም»።

5. «እኔም ከበኋላዬ ዘመዶቼን (ሃይማኖትህን
ይበድላሉ ብዬ) በእርግጥ ፈራሁ፤ ሚስቴም
መሃን ነበረች፤ ስለዚህ ከአንተ ዘንድ ለኔ ልጅን
ስጠኝ»።

6. «የሚወርሰኝ ከያዕቆብ ቤተሰቦችም
የሚወርስ የሆነን (ልጅ) ጌታዬ ሆይ!
ተወዳጅም አድርገው»።

7. ዘከሪያ ሆይ! እኛ በወንድ ልጅ ስሙ
የሕያ (ዮሐንስ) በሆነ፣ ከዚህ በፊት ሞክሼን
ባላደረግንለት እናበስርሃለን፤ (አለው)።

8. «ጌታዬ ሆይ! ሚስቴ መሃን የነበረች
ስትሾን፣ እኔም ከእርጅና ድርቀትን በእርግጥ
የደረስኩ ስሾን፣ እንዴት ልጅ ይኖረኛል!»
አለ።

9. (ጅብሪል) አለ:- «(ነገሩ) እንደዚሁ
ነው፤ ጌታህ፣ ከአሁን በፊት ምንም
ያልነበርከውን የፈጠርኩህ ስሾን እርሱ

ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُكَ زَكَرِيَّا ①

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ②

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
وَأَسْتَعَلُّ الرَّأْسَ سَيْبًا وَلَمْ
أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ③

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَىٰ مِنْ وَرَائِي
وَكَانَتْ أَمْرًا قَاطِرًا فَهَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ④

يَرْبُّنِي وَيَرْبُّ مِنْ عَالٍ يَعْقُوبُ
وَأَجْعَلْهُ رَبِّي رَضِيًّا ⑤

يَزَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ
يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑥

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
وَكَانَتْ أَمْرًا قَاطِرًا وَقَدْ
بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑦

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ
هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ

በኔ ላይ ቀላል ነው» አለ።

تَكَ شَيْئًا ﴿٩﴾

10. (ዘከሪያ):- «ጌታዬ ሆይ! (እንግዲያውስ) ለኔ ምልክትን አድርግልኝ» አለ፤ ምልክትህ ጤናማ ሆነህ ሳለህ ሶስት ሌሊትን (ከነቀናቸው) ሰዎችን ለማነጋገር አለመቻልህ ነው» አለው።

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ
آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ تَلَكَّ
لِيَالِ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

11. ከምኩራቡም (ከመስገጃው በታ) በሕዝቦቹ ላይ ወጣ፤ «በጣትና በማታ (ጌታችሁን) አወድሱ» በማለትም ወደነሱ ጠቀሰ።

فَفَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ
فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بِكُرَّةٍ
وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

12. የሕያ ሆይ! መጽሐፉን በጥብቅ ያዝ! (አልነው)፤ ጥብብንም በሕፃንነቱ ሰጠነው።

يَبْحَثُ خِذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَّءَاتَيْنَاهُ
الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

13. ከኛም የሆነን ርህራኄ ንጽሕናንም (ሰጠነው)፤ ጥንቁቅም ነበር።

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَتْ
تَقِيًّا ﴿١٣﴾

14. ለወላጆቹም በጎ ሰሪ ነበር፤ ትዕቢተኛ አመፀኛም አልነበረም።

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا
عَصِيًّا ﴿١٤﴾

15. በተወለደበት ቀንና በሚሞትበትም ቀን፤ (እንደገና) ሕያው ሆኖ በሚነሳበትም ቀን፤ ሰላም በሱ ላይ ይሁን።

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ
يُبعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

16. (ሙሃመድ ሆይ!) በመጽሐፉ ውስጥ መርዮምንም ከቤተሰቧ ወደ ምስራቃዋ ስፍራ በተለዩች ጊዜ (የሆነውን ታሪኳን) አውሳ።

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَدَتْ
مِنَ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيفًا ﴿١٦﴾

17. ከነሱም መጋረጃን አደረገች፤ መንፈሳችንምም (ጁብሪልን) ወደርሷ ላክን፤ ለርሷም ትክክለኛ ሰው ሆኖ ተመሰላለት።

فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
سَوِيًّا ﴿١٧﴾

18. «እኔ ከአንተ በአልረሕማን አጠቃለሁ፤ ጌታህን ፈሪ እንደ ሆነክ (አትቅረቡኝ)» አለች።

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ
كُنْتُ نَفْسًا ﴿١٨﴾

19. «እኔ ንጹሕን ልጅ ለአንቺ ልሰጥሽ የጌታሽ መልዕክተኛ ነኝ» አላት።

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ
عَلْمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾

20. «(በጋብቻ) ሰው ያልነካኝ ሆኜ፤ አመንዝራም ሳልሆን፤ ለኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል!» አላች።

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي
بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

21. አላት፡- «(ነገሩ) ለአንቺ እንደዚህ ነው፤ ጌታሽ፡- እርሱ በእኔ ላይ ገር ነው፤ ለሰዎችም ተአምር ከኛም ችሮታ ልናደርገው (ይህንን ሠራን) የተፈረደም ነገር ነው» አለ፤ (ነፋባትም)።

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى
هَٰئِنَ ۖ وَلِنَجْعَلَهُ ءَايَةً لِلنَّاسِ
وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

22. ወዲያውኑም አረገዝችው፤ በርሱም (በሆዲ ይዛው) ወደ ሩቅ ስፍራ (ከቁድስ ከተማ ከአራት እስከ ስድስት ማይል ርቀት ላይ ወደሚገኘው የቤቴልሄም ሸለቆ) ገለል አላች።

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ بِهِ ۖ مَكَانًا
قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

23. ምጡም ወደ ዘንባባይቱ ግንድ አስጠጋት፤ «ዋ ምኞቴ! ምነው ከዚህ በፊት በሞትኩ፤ ተረስቼም የቀረሁ በሆንኩ» አላች።

فَأَلْجَأَهَا الْمَحَاضُ إِلَىٰ جِنْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ
نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾

24. ከበታቿም እንዲህ ሲል ጠራት፡- «አትዘኛ፤ ጌታሽ ከበታችሽ ትንሽን ወንዝ በእርግጥ አድርጓል»።

فَنَادَيْهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي ۖ قَدْ جَعَلَ
رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

25. የዘምባባይቱንም ግንድ ወዳንቺ ወዘውገጥ ባንቺ ላይ የበሰለን የተምር እሽት ታረግፍልሽለኝና።

وَهَرَىٰ إِلَيْكَ بِجِنْعِ النَّخْلَةِ سَقِطَ
عَلَيْكَ رُطْبًا جِثِيًّا ﴿٢٥﴾

26. ብይም፤ ጠጭም፤ ተደሰችም፤ እኔ ለአልረሕማን ዝምታን ተስያለሁ፤ ዛሬም ሰውን በፍጹም አላነጋግርም በይ።

فَكُلِّي وَأَسْرَبِي ۖ وَفَرَىٰ عَيْنًا ۖ فَمَا تَرَيْنَ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۖ فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ
إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

27. በርሱም የተሸከመችው ሆና ወደ ዘመዶቿ መጣች፡- «መርየም ሆይ! ከባድን

قَاتَتْ بِهِ ۖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا

ነገር በእርግጥ ሰራሽ» አሏት።

28. «የሃሩን (ይህ ሃሩን የአባትዋ ልጅ እንጂ፣ የሙሳ ወንድም ሃሩን አይደለም።) እህት ሆይ! አባትሽ መጥፎ ሰው አልነበረም፤ እናትሽም አመንዝራ አልነበረችም» አሏት።

29. ወደርሱም ጠቀሰች፤ «በአንቀልባ ያለን ሕጻን እንዴት እናናግራለን!» አሉ።

30. (ሕፃኑም) አሉ፡- «እኔ የአላህ ባሪያ ነኝ፤ መጽሐፍን ሰጥቶኛል፤ ነቢይም አድርጎኛል»።

31. «በየትም ስፍራ ብሆን ብሩክ አድርጎኛል፤ በሕይወትም እስካለሁ ሶላትን በመስገድ፣ ዘካንም በመስጠት አዘኛል»።

32. «ለእናቴም ታዛዥ (አድርጎኛል)፤ ትዕቢተኛ፣ እምቢተኛም አላደረገኝም»።

33. «ሰላምም በኔ ላይ ነው፤ በተወለድኩ ቀን፤ በምሞትበትም ቀን፤ ሕያው ሽኚ በምቀሰቀስበትም ቀን!»

34. ይህ የመርየም ልጅ ዲሳ ነው፤ ያ በርሱ የሚጠራጠሩበት እውነተኛ ቃል ነው።

35. ለአላህ ልጅን መያዝ አይገባውም፤ (ከጉድለት ሁሉ) ጠራ፤ ነገርን በሻ ጊዜ ለርሱ የሚለው ሽን ነው፤ ወዲያውም ይሸናል።

36. (ዲሳ አለ)- «አላህም ጌታዬ ጌታችሁም ነውና ተገዙት፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው»።

يَمْرُومٌ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَتَأَخَتِ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا
سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعِيًّا ﴿٢٨﴾

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ
كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ
وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ
وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ﴿٣١﴾

وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ
أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذَلَ مِنْ وَلَدٍ سَخِطْنَاهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. ከመካከላቸውም አሕዛቦቹ በርሱ ነገር ተለያዩ፤ ለነዚያም ለካዱት ሰዎች ከታላቁ (ከትንሳኤ) ቀን መጋፈጥ ወዮላቸው።

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

38. በሚመጡን ቀን ምን ሰሚ፣ ምንስ ተመልካች አደረጋቸው! ግን አመጸኞች ዛሬ(በዚህ ዓለም)በግልጽ ስህተት ውስጥ ናቸው።

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. (ሙሃመድ ሆይ) እነሱም (አሁን) በዝንጋታ ላይ ኾነው ሳሉ፣ እነሱም የማያምኑ ሲኾኑ ነገሩ በሚፈረድበት ጊዜ የቁልጭቱን (የጸጸቱን) ቀን አስፈራራቸው።!

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

40. እኛ ምድርን በርሷም ላይ ያለውን ሁሉ እኛ እንወርሳለን፤ ወደኛም ይመለሳሉ።

إِنَّا نَحْنُ نَرُثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

41. በመጽሐፉ (በቁርአኑ) ውስጥ ኢብራሂምንም አውሳ፤ እርሱ በጣም እውነተኛ ነቢይ ነበርና።

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

42. ለአባቱ ባለ ጊዜ (አስታውስ)- «አባቴ ሆይ! የማይሰማንና የማያይን፣ ከአንተም ምንንም የማይጠቅምህን (ጣዖት) ለምን ትግግላለህ?»

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

43. «አባቴ ሆይ! እኔ ከሰው-ቀት ያልመጣልህ ነገር በእርግጥ መጥቶልኛልና ተከተለኝ፤ ቀጥተኛውን መንገድ እመራሃለሁና»።

يَتَابَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعُلَمَاءِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبَعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

1. አቡ ሰሂድ አል-ኹድሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «የትንሳኤ ቀን ሞት ጥቁርና ነጭ በሆነ ሙክት በግ ተመስሎ ይመጣል። ተጣራውም፣ የጀነት ሰዎች ሆይ! ብሎ ይጣራል። እነሱም አንገታቸውን እያንጠራሩ ሁኔታውን ይመለከታሉ። ይህን ታውቁታላችሁን? ይባላሉ። ሐዎን! ይህ ሞት ነው ይላሉ። ሁሉም በእርግጥ ተመልክተውታል። ተጣሪ በድጋሜ የጀህም ሰዎች ሆይ! ብሎ ይጣራል። እነርሱም አንገታቸውን እያንጠራሩ ሁኔታውን ይመለከታሉ። ይህን ታውቁታላችሁ? ይባላሉ። ሐዎን! ይህ ሞት ነው ይላሉ። ሁሉም በእርግጥ ተመልክተውታል። ከዚያ በኋላ ይታረዳል። የጀነት ሰዎች ሆይ! ሞት የሌለበት ዘልዓለማዊ ሕይወት አላችሁ። እናንተም የጀህም ሰዎች ሆይ! ሞት የሌለበት የዘልዓለም ሕይወት አላችሁ ይባላል። ከዚያ በኋላ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) የሚከተለውን የቁርአን አንቀፅ አነበቡ:-

«እነርሱም በዝንጋታ ላይ ሆነው ሳሉ፣ እነሱም የማያምኑ ሲሆኑ ነገሩ በሚፈረድበት ጊዜ የቁልጭቱን (የጭንቀቱን) ጊዜ አስፈራራቸው።» (መርየም፣ 39) (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

44. «አባቴ ሆይ! ሰይጣንን አትግዛ፤ ሰይጣን ለአልረሕማን አመጸኛ ነውና»።

يَتَابَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

45. «አባቴ ሆይ! እኔ ከአልረሕማን ቅጣት ሊያገኝህ፤ ለሰይጣንም ጓደኛ ልትኾን አፈራለሁ»።

يَتَابَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

46. (አባቱም)፡- «ኢብራሂም ሆይ! እንተ ከአምላኮቼ ትተህ የምትዞር ነህን? ባትከለከል በእርግጥ አወግርሃለሁ፤ ረዥም ጊዜንም ተወኝ» አለ።

قَالَ أَرَأَيْتُ أَنْتَ عَنِ الْهَيْتِي
يَتَابِرْهِمٌ لِّئِنْ لَّمْ تَنْتَهُ لَأَرْجُمَنَّكَ
وَأَهْجُرُنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. «ደህና ኹን፤ ወደፊት ከጌታዬ ምስረትን እለምንልሃለሁ፤ እርሱ ለኔ በጣም ርህራሄ ነውና» አለ።

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي
إِنَّهُمْ كَانُوا فِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

48. «እናንተንም ከአላህ ሌላ የምትግዙትንም እርቃለሁ፤ ጌታዬንም እግዛለሁ፤ ጌታዬን በመግዛት የማፍር አለመኾኔን እከጅላለሁ»።

وَأَعَزَّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَادْعُوا رَبِّي عَلَىٰ آلَاءِ
أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

49. እነሱንም ከአላህ ሌላ የሚግዙትንም በራቀ ጊዜ ለርሱ ኢስሐቅንና ያዕቆብን ሰጠነው፤ ሁሉንም ነቢይ አደረግንም።

فَلَمَّا أَعَزَّهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

50. ለነሱም ከኾርታችን ሰጠናቸው፤ ለነሱም ከፍ ያለ ምስገን ዝናን አደረግንላቸው።

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ
لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

51. በመጽሐፉ ውስጥ ሙሳንም አውሳ፤ እርሱ ምርጥ ነበርና፤ መልዕክተኛ ነቢይም ነበር።

وَأَذْكَرٌ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ
مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

52. (ሙሳን) ከጡር (ተራራ) ቀኝ ጎን በኩልም ጠራነው፤ ያነጋገርነውም ሲኾን አቀረብነው።

وَنَدَبْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
وَقَرَّبْتُهُ حِيًّا ﴿٥٢﴾

53. ከችሮታችንም ወንድሙን ሃሩንን ነቢይ አድርገን ሰጠነው።

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

54. በመጽሐፉ (በቁርአን) ኢስማዒልንም አውሳ፤ እርሱ ቀጠሮን አክባሪ ነበረና፤ መልዕክተኛ ነቢይም ነበር።

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. ቤተሰቦቹንም በሰላትና በዘካ ያዝነበር፤ ጌታውም ዘንድ ተወዳጅ ነበር።

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

56. በመጽሐፉ (በቁርአን) ኢድሪስንም (ሄኖክን) አውሳ፤ እርሱ እውነተኛ እና ነቢይ ነበርና።

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. ወደ ከፍተኛም ስፍራ አነሳነው።

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. እነዚህ (አስሩ) እነዚያ አላህ በነሱ ላይ የለገሰላቸው፤ ከነቢያት ከአዳም ዘርነ ከኩሕ ጋር (በመርከቢቱ ላይ) ከጫናቸውም (ዘሮች) ከአብራሃምና ከአስራኤልም ዘሮች ከመራናቸውና ከመረጥናቸውም የሾኑት የአልረሐማን አንቀጾች በነሱ ላይ በተነበቡ ጊዜ ሰጋጆችና አልቃሾች ሾነው ይወድቃሉ።

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجَبْتِنَا إِذَا نُنَلِّي عَلَيْهِمْ آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَكِنًا ﴿٥٨﴾

59. ከነሱም በኋላ ሰላትን ያንደሉ (ሰላቱን ጨርሰው የተዉ ወይም የሰላቱን ስርዓት ጠብቀው በትክክል የማይሰግዱ ወይም ሰላቱ በተቀመጠለት ውሱን ሰዓት የማይሰግዱ) ፍላጎቶችንም የተከተሉ መጥፎ ምትኮች ተተኩ! የገሀነምንም ሽለቆ በእርግጥ ያገኛሉ።

﴿٥٩﴾ خَلَفَ مِنْ بَدْرِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾

60. ግን የተጸጸተና (በአላህ አንድነትና በሙሀመድ ነቢይነት) ያመነም በጎንም ስራ የሰራ ሰው፤ እነዚህ ገነትን ይገባሉ፤ አንዳችንም አይበደሉም።

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾

61. የመኖሪያን ገነቶች ያችን አልረሐማን ለባሮቹ በሩቅ ሾነው ሳሉ ተስፋ ቃል

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُمْ

የገባላቸውን (ይገባሉ)፤ እርሱ ተስፋው ተፈጸሚ ነውና።

بِالْعَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعَدُّهُ مَا بَيْنَا ﴿١١﴾

62. በርሷ ሰላምን እንጂ፣ ውድቅን ነገር (ሀሰት፣ መጥፎና እንቁፈንቁ ወሬ) አይሰሙም፤ ለነሱም በርሷ ውስጥ ጧትም ማታም ሲላያቸው አላቸው።

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَهُمْ رَزَقَهُمْ فِيهَا بَكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١٢﴾

63. ይህች፣ ያቺ ከባርቻችን ጥንቁቆች ለኾኑት የምናወርላት ገነት ናት።

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

64. (ጂብሪል አለ) «በጌታህም ትእዛዝ እንጂ አንወርድም፤ በፊታችን ያለው፣ በኋላችንም ያለው፣ በዚህም መካከል ያለው ሁሉ የርሱ ነው፤ ጌታህም ረሺ አይደለም»።

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَمَّا يَبِينُ أَيْدِينَا وَمَا خَلَقْنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿١٤﴾

65. (እርሱ) የሰማያትና የምድር በሁለቱም መካከል ላለው ሁሉ ጌታ ነውና (አሱን ብቻ) ተገዛ፤ እርሱን በመግዛትም ላይ ታገስ፤ ለርሱ ሞክሼን ታውቃለህን?

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَمَّا سَمِيًّا ﴿١٥﴾

66. (ያላመነ) ሰውም፣ «ከምትኩ ወደፊት ሕያው ኾኜ (ከመቃብር) እወጣለሁን?» ይላል።

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿١٦﴾

67. ሰው ከአሁን በፊት ምንም ነገር ያልነበረ ሲኾን እኛ የፈጠርነው መኾኑን አያስታውስምን?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿١٧﴾

68. በጌታህ እንምላለን፤ ሰይጣናት ጋር በእርግጥ እንሰበስባቸዋለን፤ ከዚያም በሀገንም ዙሪያ የተንበረከኩ ኾነው በእርግጥ እናቀርባቸዋለን።

فَوَرَبِّكَ لَنَحْضِرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَاً ﴿١٨﴾

69. ከዚያም ከየጭፍሮቹ ሁሉ ከነርሱ ያንን (እርሱ) በአልረሕማን ላይ በድፍረት በጣም ብርቱ የኾነውን እናወጣለን።

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿١٩﴾

70. ከዚያም እኛ እነዚያን እነሱ በርሷ ለመግባት ተገቢ የኾኑትን እናውቃለን።

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلًا ﴿٢٠﴾

71. ከእናንተም ወደ እርሷ ወራጅ እንጂ እንድም የለም፤ (መውረዱም) ጌታህ የፈረደው ግዴታ ነው።

وَإِنْ مَنَعَكُمْ إِلَّا وَأَرَادَهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾

72. ከዚያም እነዚያን የተጠነቀቁትን እናድናለን፤ አመጸኞቹንም የተንበረከኩኸው በውስጧ እንተዋቸዋለን።

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

73. በነሱም ላይ አንቀጾቻችን ግልጽ ማስረጃዎች ኾነው በተነበቡ ጊዜ፣ እነዚያ የካዱት ለነዚያ ላመኑት፣ «ከሁለቱ ክፍሎች መኖሪያው የሚበልጠውና ሸንጎውም ይበልጥ የሚያምረው ማንኛው ነው?» ይላሉ።

وَإِذَا نُنَجِّيهِمْ ءَايَاتُنَا بِيَنبِتِ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

74. ከነሱም በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች እነሱ በቁሳቁስና በትርኢትም በጣም ያማሩትን ብዙዎችን አጥፍተናል።

وَكَمْ ءَاهَلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَوْمٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيًّا ﴿٧٤﴾

75. (ሙሃመድ ሆይ!)፡- በበሕተት ውስጥ የኾነ ሰው አልረሕማን ለርሱ ማዘግዱትን ያዘገየዋል፤ የሚዛትባቸውንም ወይም ቅጣቱን ወይም ሰዓቲቱን ባዩ ጊዜ እርሱ ስፍራው መጥፎና ሰራዊቱ ደካማ የኾነው ሰው ማን እንደኾነ በእርግጥ ያውቃሉ፤ በላቸው።

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَسُدِّدْ لَهُ الرِّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

76. እነዚያንም የቀኑትን ሰዎች አላህ ቅንነትን ይጨምርላቸዋል፤ መልካሞቹ ቀሪዎች (ሥራዎች) ጌታህ ዘንድ በምንዳ በላጭ ናቸው፤ በመመለሻም የተሻሉ ናቸው።

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَاهْتَدَوْا هُدًىٰ وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

77. ያንንም በአንቀጾቻችን (በቁርአንና በሙሃመድ) የካደውን «(በእርግጥ እንደገና ህያው ከሆንኩ) ገንዘብም ልጅም በእርግጥ እሰጣለሁ» ያለውንም አየህን?

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَا لَمْ يَأْتِ وَلَا يُؤْتِيكَ مَا لَمْ يُولَدْ لَ ﴿٧٧﴾

78. ፍቁን ምስጢር ዐወቀን? ወይስ አልረሕማን ዘንድ ቃል ኪዳንን ያዘ?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

79. ይከልከል (አይሰጠውም)! የሚለውን ሁሉ በእርግጥ እንጽፋለን፤ ለርሱም ከቅጣት ጭማሪን እንጨመርለታለን።

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

80. (በሞተ ጊዜ አልለኝ) የሚለውንም ሁሉ እንወርሰዋለን፤ ብቻውንም ኸኖ ይመጣናል።

وَنَرِيهِمْ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

81. ከአላህም ሌላ አማልክትን ለነሱ መከበሪያ (አማላጅ) እንዲኾኑዋቸው ያዙ።

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

82. ይከልከሉ! መግገዛታቸውን በእርግጥ ይክዷቸዋል፤ በነሱም ላይ ተቃራኒ ይኾኑባቸዋል (የትንሳኤ ቀን)።

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

83. እኛ ሰይጣናትን በከሐዲዎች ላይ (በመጥፎ ስራ) ማወባራትን የሚያወባሩዋቸው ሲኾኑ የላክን መኾናችንን አላየህምን?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْذُهُمْ أَوْ لَا ﴿٨٣﴾

84. በነሱም (መቀጣት) ላይ አትቻኮል፤ ለነሱ (ውሱን ቀንን) መቁጠርን እንቆጥርላቸዋለንና (በቅርቢቱ ዓለም የተወሰኑ ጊዜያትን ቆይተው፤ ለቅጣት የሚዳርጋቸውን ወንጀልና ሀጢአት ጨማምረው የሚሰሩ ይሆናል)።

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

85. ምዕመናንን የተከበሩ ጭፍርኞች ኾነው ወደ አልረሕማን (አላህ) የምንሰበስብበትን ቀን (አስታውስ)።

يَوْمَ نَخْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾

86. ከሐዲዎችንም የተጠሙ ኾነው ወደ ገሀም የምንነዳበትን (ቀን አስታውስ)።

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾

87. አልረሕማንን (አላህ) ዘንድ ቃል ኪዳንን የያዘ ሰው ቢኾን እንጂ ማማለድን አይችሉም።

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

88. «አልረሕማንንም ልጅን ያዘ (ወለደ)» አሉ።

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

89. ከባድ መጥፎን ነገር በእርግጥ አመጣችሁ።

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾

90. ከርሱ (ከንግግራቸው) ሰማያት ሊቀደዱ፤ ምድርም ልትሰነጠቅ፤ ጋራዎችም ተንደው ሊወድቁ ይቃረባሉ።

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

91. ለአልረሕማንን ልጅ አለው ስለአሉ።

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

92. ለአልረሕማን ልጅን መያዝ አይገባውም።

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ (በትንሣኤ ቀን) ለአልራህማን ባሪያ ኾነው የሚመጡ እንጂ ሌላ አይደሉም።

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

94. በእርግጥ (በዕውቀቱ) ከቧረቶቹ፤ መቁጠርንም ቆጥሯቸዋል።

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

95. ሁሉም በትንሣኤ ቀን (ያለምንም ረዳት፤ ጠባቂና ተከላካይ) ለየብቻ ኾነው ወደርሱ መጪዎች ናቸው።

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

96. እነዚያ ያመኑና በጎ ስራዎችን የሰሩ አልረሕማን ለነሱ ውዴታን ይሰጣቸዋል።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

97. (መላመድ ሆይ) በምላሽህም (ቁርአንን) ያገራነው በርሱ ጥንቁቆችን ልታበስርበት፤ በርሱም ተከራካሪዎችን ሕዝቦች ልታስፈራራበት ነው።

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾

98. (መላመድ ሆይ) ከነሱም በፊት ከክፍለ ዘመናት ህዝቦች ብዙዎችን አጥፍተናል፤ ከነሱ አንድን እንኳ ታያለህን? ወይስ ለነሱ ሹክሹክታን ትሰማለህን?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዲተላለፉት፤ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ አንድን ሰው ከወደደ ጅብሪልን ይጠራና፤ «አላህ እከሌን እከሌን ወዳል። ጅብሪል ሆይ! እሱን ውደደው» ይለዋል። ጅብሪልም ይህን ሰው ይወደዋል። ከዚያም ጅብሪል ሰማይ ላይ ላሉ ነዋሪዎች «አላህ እከሌን እከሌን ወዳልና እናንተም ልትወዱት ይገባል» ይላቸዋል። በሰማይ የሚኖሩ ሁሉ ይወዱታል። በምድር ላይ ያሉ ሰዎች ውዴታም ለዚህ ሰው ይሰጠዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 20፣ ጊሃ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾

1. ጠ.ሀ. (ጣ፣ሃ) (እነዚህ ፊደሎች
ከቁርአን ታእምራት መካከል ሲሆኑ፣
ትክክለኛ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ
ብቻ ነው።)

2. ቁርአንን ባንተ (ሙሃመድ) ላይ
እንድትቸገር አላወረድንም።

مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفَى ﴿٢﴾

3. ግን አላህን ለሚፈራ ሰው መገሰጫ
ይኾን ዘንድ (አወረድነው)።

إِلَّا نَذْكُرُهُ لِمَنْ يَخْشَى ﴿٣﴾

4. ምድርንና የላይኛዎቹን ሰማያት
ከፈጠረ አምላክ ተወረደ።

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ

الْعُلَى ﴿٤﴾

5. (እርሱ) አልረሕማን ነው፤ (የሱን
ክብር በሚስማማ ሁኔታ) ከዐርሹ በላይ
ሆነ።

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾

6. በሰማያት ያለው በምድርም ያለው
በመካከላቸውም ያለው ከዐፈር በታችም
ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው።

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا

بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾

7. (ሙሃመድ ሆይ!) በንግግር ብትጮህ፣
(አላህ ከጩኸቱ የተብቃቃ ነው)፤ እርሱ
ምስጢርን በጣም የተደበቀንም ያውቃልና።

وَإِنْ يَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ

وَأَخْفَى ﴿٧﴾

8. አላህ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤
ለርሱ መልካሞች የኾኑ ስሞች አሉት።

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى ﴿٨﴾

9. የሙሳም ወራ በእርግጥ መጥቶሃል።

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾

10. እሳትን ባዩና ለቤተሰቦቹ፡- (እዚህ)
«ቆዩ፤ እኔ እሳትን አየሁ፤ ከርሷ ችቦን
ላመጣላችሁ፤ ወይም እሳቲቱ ዘንድ መሪን
ላገኝ እክጅላለሁ» ባለጊዜ (አስታውስ)።

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي

ءَأَسْتُ نَارًا أَلْعَلِّي آءَأِينِكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ

أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

11. በመጣትም ጊዜ፣ ሙሳ ሆይ! በማለት
ተጠራ።

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَى ﴿١١﴾

12. እኔ ጌታህ እኔ ነኝ መጫሚያዎችህንም አውልቅ፤ አንተ በተቀደሰው ሸለቆ በጠቀህ ነህና።

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَالْخَلْعَ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

13. እኔም መረጥኩህ፤ የሚወረድልህንም ነገር አዳምጥ።

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾

14. እኔ አላህ እኔ ነኝ፤ ያለ እኔ አምላክ የለምና ተገዛኝ፤ ሶላትንም (በርሷ) እኔን ለማውላት ስገድ።

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

15. ሰዓቲቱ በእርግጥ መጨናት፤ ልደብቃት እቃረባለሁ፤ ነፍስ ሁሉ በምትሰራው ነገር ትመነዳ ዘንድ (መጭናት)።

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيَهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

16. በርሷ የማያምነውና (በትንሳኤ ቀን፣ በምርመራው፣ በጀነትና በእሳት) ዝንባሌውን የተከተለውም ሰው፣ ከርሷ አያግድህ፤ ትጠፋለህና።

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾

17. «ሙሳ ሆይ! ይህችም በቀኝ እጅህ ያለችው ምንድን ናት?» (ተባለ)።

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿١٧﴾

18. «እርሷ በትሬ ናት፤ በርሷ ላይ እደገፍባታለሁ፤ በርሷም ለፍየለሎቼ ቅጠልን አረግፍባታለሁ፤ ለእኔም በርሷ ሌሎች ጉዳዮች አሉኝ» አለ።

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكِّئُا عَلَيْهَا وَأَهشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾

19. (አላህም) ሙሳ ሆይ! ጣላት አለው።

قَالَ أَلَيْهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾

20. ጣላትም፤ ወዲያውም እርሷ የምትሮጥ እባብ ሽነች።

فَالْقَنَهَا فَإِذَا هِيَ حِجَابٌ مُّسْتَعَىٰ ﴿٢٠﴾

21. ያዛት፤ አትፍራም፤ ወደ መጀመሪያ ጠባይዎ እንመልሳታለን አለው።

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْضِفْ سُنْعِيْهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾

22. (ቀኝ) እጅህንም ወደ (ግራ) ብብትህ አግባ፤ ሌላ ተአምር ስትሾን ያለነውር ነጭ ሾና ትወጣለችና።

وَأَصْمُمُ بِدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾

23. ከተአምራታችን ታላቁን እናሳይህ ዘንድ (ይህን ስራን)።

لِتُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾

24. ወደ ፈርዖን ኺድ፣ እርሱ ወሰን አልፏልና።

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

25. (ሙሳም) አለ፡- «ይታዩ ሆይ! ልቤን አስፋልኝ»፤

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. «ነገራንም ለኔ አግራልኝ»፤

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. «ከምላሴም መከላተፍን ፍታልኝ»፤

وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. «ነግግራን ያውቃሉና»፤

بِفَقْهُو قَوْلِي ﴿٢٨﴾

29. «ከቤተሰቦቼም ለኔ ረዳትን አድርግልኝ»፤

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

30. «ሃሩንን ወንድሜን»፤

هَرُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

31. «ሃይሌን በርሱ አበርታልኝ»፤

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾

32. «በነገራም አጋራው»፤

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

33. «በብዙ እናጠራህ ዘንድ»፤

كَيْ تُسَيِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

34. «በብዙም እንድናወሳህ»፤

وَنَذُكَّرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

35. «አንተ በኛ ነገር ዐዋቂ ነህና»።

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

36. (አላህም) አለ፡- ሙሳ ሆይ! ልመናህን በእርግጥ ተሰጠህ።

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

37. በሌላም ጊዜ ባንተ ላይ በእርግጥ ለገሰናል።

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

38. ወደናትህ በልብ የሚፈሰን ነገር ባሳወቅን ጊዜ፤

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُؤْحَىٰ ﴿٣٨﴾

39. (አላህን) በላጥኑ ውስጥ ጣይው፤ እርሱንም (ሳጥኑን) በባሕር ላይ ጣይው፤ ባሕሩም በዳርቻው ይጣለው፤ ለኔ ጠላት ለርሱም ጠላት የኾነ ሰው ይይዘዋልና በማለት (ባሳወቅን ጊዜ ለገስንልህ)፤ ባንተ ላይም ከኔ የኾነን መወደድ ጣልኩብህ፤ (ልትወደድና) በኔም አይን (እይታና እንክብካቤ) ስር ታድግ ዘንድ።

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي الْتَابُوتِ فَأَقْذِفِهِ فِي آلِيهِمْ فَلْيُلْقِهِ آلِيهِم بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُمْ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

40. እህትህም በምትኼድና «የሚያሳድገውን ሰው ላመላክታችሁን?» በምትል ጊዜ (መወደድን ጣልኩብህ)፤ ወደ እናትህም ዓይንዎ እንዲረጋ (እርሷ) እንዳታዝንም መለስንህ፤ ነፍስንም ገደልክ፤ ከጭንቅም አዳንህ፤ ፈተናዎችንም ፈተንህ፤ በመድየን ቤተሰቦችም ውስጥ (ብዙ) ዓመታትን ተቀመጥክ፤ ከዚያም ሙሳ ሆይ! በተወሰነ ጊዜ ላይ መጣህ።

إِذ تَشَىٰ أُنْتَأَمُّكَ فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَلَّتَ نَفْسًا فَفَجِّنَاكَ مِنَ الْعَمْرِ ۖ فَفَنَّاكَ فَتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

41. ለነፍሴም (በመልዕክቴ) መረጥኩህ።

وَأَصْطَفَيْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

42. አንተም ወንድምህም በተአምራቴ (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ኺዱ፤ እኔንም ከማውላት አትቦዝኑ።

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نَبِيَّ فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

43. ወደ ፈርዖን ኺዱ፤ እርሱ ወሰን አልፏልና።

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

44. እርሱም ይገሰፅ ወይም ይፈራ ዘንድ፤ ለርሱ ልዝብን ቃል ተናገሩት።

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا عَلَمَہُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

45. «ኔታችን ሆይ! እኛ በኛ ላይ ክፋት በመስራት መቸኮሉን ወይም ኩራትን መጨመሩን እንፈራለን» አሉ።

فَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَن يُقْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾

46. (አላህም) አሉ፡- አትፍሩ፤ እኔ በእርግጥ ከናንተ ጋር ነኝና፤ እስማላሁ፣ አያላሁም።

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ ۖ أَسْمِعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾

47. ወደርሱም ኺዱ፤ በሉትም፡- እኛ የጌታህ መልዕክተኞች ነን፤ የእስራኤልንም ልጆች ከኛ ጋር ልቀቅ፤ አታስቃይቸውም፤ ከጌታህ በኸነው ተአምር በእርግጥ መጥተንሃልና፤ ሰላምም ቀጥታን በተከተለ ሰው ላይ ይኹን።

فَأَنبَاهُ فَنَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعْذِِبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا ۖ مَن آتَبَعَنَا أَهْدَىٰ ﴿٤٧﴾

48. እኛ ቅጣቱ (በአላህ አንድነትና በመልዕክተኞቹ) ባስተባበለና (ከእውነትና አላህን ከመታዘዝ) እምቢ ባለ ሰው ላይ ነው ማለት በእርግጥ ተወረደልን።

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾

49. (ፈርዖንም)፡- «ሙሳ ሆይ ጌታችሁ ማነው?» አለ።

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾

50. «ጌታችን ያ ለፍጥረቱ ነገርን ሁሉ (የሚያስፈልገውን) የሰጠ፣ ከዚያም የመራው ነው አለው»።

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾

51. «(ፈርዖንም) የመጀመሪያቱ ዘመናት ሕዝቦች ሹኔታ ምንድን ነው?» አለ።

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

52. «(ሙሳም) ዕውቀትዎ ጌታዬ ዘንድ በመፅሐፍ የተመዘገበ ነው፤ ጌታዬ አይሳሳትም፤ አይረሳምም» አለው።

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنسَىٰ ﴿٥٢﴾

53. «(እርሱ) ያ ምድርን ለናንተ ምንጣፍ ያደረገላችሁ፤ በርሷም ውስጥ ለናንተ መንገድን ያገራላችሁ፤ በርሷም ውስጥ ለናንተ መንገድን ያገራላችሁ፤ ውሃንም ከሰማይ (ዝናብ) ያወረደ ነው» (አለ)። በርሱም ከተለያየ በቃይ ዓይነቶችን አወጣገላችሁ።

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾

54. ብሉ፤ እንስሳዎቻችሁንም አግጡ፤ (ባዮች ሽነን አወጣገላችሁ) በዚህ ውስጥ ለአእምሮ ባለቤቶች በእርግጥ ተአምራት (ማስረጃዎችና ምልክቶች) አለበት።

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

55. ከርሷ (ከምድር) ፈጠርናችሁ፤ በርሷም ውስጥ እንመልሳችኋለን፤ ከርሷም በሌላ ጊዜ እናወጣችኋለን።

﴿٥٥﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾

56. ተአምራታችንንም (ማስረጃዎችና ምልክቶች) ሁሏችንም (ለፈርዖን) በእርግጥ አሳየነው፤ አስተባበለም፤ እምቢም አለ።

وَلَقَدْ آرَيْنَهُ ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾

57. «ከምድራችን በድግምትህ ልታወጣን መጣህብን? ሙሳ ሆይ!» አለ።

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكُ يَا مُوسَىٰ ﴿٥٧﴾

58. «መሰሉንም ድግምት እናመጣብሃለን፤ በኛና ባንተም መካከል እኛም አንተም

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ

የማንጥሰው የኾነ ቀጠሮን በመካከለኛ ስፍራ አድርግልን» አለ።

بَيْنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾

59. «ቀጠራችሁ በማንጫው ቀን ሰዎቹም በረፋድ በሚሰበሰቡበት ነው» አለ።

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾

60. ፈርዖንም ዞረ፤ ተንኮሉንም ሰበሰበ፤ ከዚያም መጣ።

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾

61. ሙሳ ለነሱ አላቸው፡- «ወዮላችሁ በአላህ ላይ ውሸትን አትቅጠፉ፤ በቅጣት ያጠፋችኋልና፤ የቀጠፈም ሰው በእርግጥ አፈረ»።

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾

62. (ድግምተኞቹ) በመካከላቸውም ነገራቸውን ተጨቃጨቁ፤ ውይይትንም ደበቁ።

فَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾

63. «እነዚህ በእርግጥ ደጋሚዎች ናቸው፤ ከምድራችሁ በድግምታቸው ሊያወጧችሁ በላጨቱንም መንገዳችሁን ሊያስወግዱባችሁ ይሻሉ» አለ።

قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّىٰ ﴿٦٣﴾

64. «ተንኮላችሁንም አጠንክሩ፤ ከዚያም ተሰልፋችሁ ኑ፤ ዛሬ ያሸነፈም ሰው ምኞቱን አገኘ» (ተባባሉ)።

فَأَجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّمُوا صَفًا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْتَعَلَىٰ ﴿٦٤﴾

65. «ሙሳ ሆይ! ወይ ትጥላለህ ወይም በመጀመሪያ የምንጥል እንኾናለን (ምረጥ)» አለ።

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَٰئَ مَنْ أَلْفَىٰ ﴿٦٥﴾

66. «አይደለም ጣሉ» አላቸው፤ ወዲያውም ገመዶቻቸውና ዘንጎቻቸው ከድግምታቸው የተነሳ እነርሱ የሚሮጡ (አባቦች) ኾነው ወደርሱ ተመለሱ።

قَالَ بَلْ أَلْقَوُا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَسَعَىٰ ﴿٦٦﴾

67. ሙሳም በነፍሱ ውስጥ ፍርሃትን አላደረ።

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾

68. አትፍራ አንተ የበላዩ አንተ ነህና አልነው።

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّاكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ٦٨

69. በቀኝ እጅህ ያለችውንም በትር ጣል፤ ያንን የሰሩትን ትውጣሎችና ያ የሰሩት ሁሉ የድግምተኛ ተንኮል ነውና፤ ድግምተኛም በመጣበት ስፍራ ሁሉ አይቀናውም (አልን)።

وَأَلِّقْ مَا فِي يَمِينِكَ لَتَلَفَّ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ٦٩

70. ድግምተኞቹም ሰጋጆች ኾነው ወደቁ፤ «በሃሩንና በሙሳ ጌታ አመንን» አሉ።

فَأَلْفَى السَّحْرَةَ سَجْدًا فَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى ٧٠

71. «(ፈርዖንም) ለናንተ ሳልፈቅድላችሁ በፊት ለርሱ አመናችሁን? አርሱ በእርግጥ ያ ድግምትን ያስተማራችሁ ትልቃችሁ ነው። እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን በማናጋት (ግራና ቀኝን በማፈራረቅ) እቆራርጣችኋለሁ፤ በዘምባባም ግንደች ላይ እስቅላችኋለሁ፤ ማንኛችንም ቅጣቱ በጣም ብርቱ የሚቆይም መኾኑን ታውቃላችሁ» አላቸው።

قَالَ ءَامَنْتُمْ لِمُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكِيدٌ كُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُطْعَمَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مَن خَلْفٍ وَأَصْلَبْنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ٧١

72. «ከመጡልን ተአምራትና ከዚያም ከፈጠረን (አምላክ) ፈጽሞ አንመርጥም፤ አንተ የምትፈርደውን ፍርድ፣ የምትፈርደው በዚች በአነስተኛይቱ ህይወት ብቻ ነው» አሉ።

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنِ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٧٢

73. «ሃጢአቶቻችንንና ከድግምትም በርሱ ላይ ያስገደድከንን፣ ለኛ ይምረን ዘንድ እኛ በጌታችን አምነናል፤ አላህም በጣም በላጭ ነው፤ (ቅጣቱም በጣም የሚዘወትር ነው» አሉ።

إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَبْقَى ٧٣

74. እነሆ ከሐዲ ኾኖ ወደ ጌታው የሚመጣ ሰው ለርሱ ገህነም አለችው፤ በውስጧም አይሞትም፤ ሕያውም አይኾን።

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ٧٤

75. በጎ ስራዎችን በእርግጥ የሰራ፣ ምዕምን ኾኖ (ወደ አላህ) የመጣም ሰው፣ እነዚያ ለነሱ ከፍተኛ ደረጃች አሏቸው።

وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ٧٥

76. ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸው የመኖሪያ ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ (አሏቸው)፤ ይህም የተጥራራ ሰው ምንዳ ነው።

جَنَّتْ عَدْنٌ مَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَاوَىٰ ﴿٧٦﴾

77. ወደ ሙሉም ባርቹን ይዘህ በሌሊት ጊድ፤ ለነሱም በባሕር ውስጥ ደረቅ መንገድን አድርግላቸው፤ (በፈርዖን) መገኘትን አትፍራ፤ (ከመስጠም) አትጨነቅም ስንል በእርግጥ ላክንበት።

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ
بِعِبَادِي فَأَضْرِبْ لَهُمُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ
يَسْرًا ۚ لَا تَخَفْ دُرُوكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

78. ፈርዖንም ከሰራዊቱ ጋር ኾኖ ተከተላቸው፤ ከባህሩም የሚሸፍን ሸፈናቸው።

فَأَنْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِمَجْنُونِهِ ۚ فَعَشَيْهُمْ مِّنَ
الْيَمِّ مَآ غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

79. ፈርዖንም ሕዝቦቹን አሳሳታቸው፤ ቅኑንም መንገድ አልመራቸውም።

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

80. የእስራኤል ልጆች ሆይ! ከጠላታችሁ በእርግጥ አዳንናችሁ፤ በጡርም ቀኝ ጎን ቀጠሮ አደረግንላችሁ፤ በናንተም ላይ መናንና ድርጭትን አወረድንላችሁ።

يٰۤبَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ
وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا
عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

81. ከሰጠናችሁ ሲላይ ከመልካሙ ብሉ፤ በርሱም ወሰንን አትለፉ፤ ቁጣዬ በናንተ ላይ ይወርድባችኋልና፤ በርሱም ላይ ቁጣዬ የሚወርድበት ሰው በእርግጥ ይጠፋል።

كُلُوا مِمَّنْ طَيَّبْنَا مَا لَرَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيهِ فَيَحْبَلَ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحْبُلْ
عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

82. እኔም ለተጸጸተ፤ ላመነም፤ መልካምንም ለሰራ፤ ከዚያም ለተመራ ሰው (እስከሰለተ ሞቱ ድረስ) በእርግጥ መሐሪ ነኝ።

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

83. «ሙላ ሆይ! ከሕዝቦችህ ምን አስቸኮለህም?» (ተባለ)።

﴿٨٣﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ
يٰۤمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

84. እነሱ እነዚህ፤ ከዱካዬ ላይ ያሉ ናቸው፤ «ጌታዬ ሆይ! ትወድልንም ዘንድ ወደ አንተ ቸኮልኩ» አለ።

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ آثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

85. (አላህ) እኛም ከአንተ በኋላ ሰዎችህን በእርግጥ ፈትተን፤ ሳምራዊውም አሳሳታቸው አለው።

قَالَ فَإِنَا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

86. ሙሳም ወደ ሰዎቹ የተቆጣ፣ ያዘነ ሽኖ ተመለሰ፤ «ሕዝቦቼ ሆይ! ጌታችሁ መልካም ተስፋን አልቀጠራችሁምን? ቀጠሮው በናንተ ላይ ረዘመባችሁን? ወይስ በናንተ ላይ ከጌታችሁ ቅጣት ሊወርድባችሁ ፈለጋችሁና ቀጠሮዬን (አላህን በመካድና ወይፈንን በማምለክ) አፈረሳችሁን?» አላቸው።

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَبْعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُوَعِدِي ﴿٨٦﴾

87. «ቀጠሮህን በፈቃዳችን አልጣስንም፤ ግን እኛ ከሕዝቦቹ ጌጥ ሸክሞችን ተጫን፤ (በእሳት ላይ) ጣልናትም፤ ሳምራዊውም እንደዚሁ ጣለ» አሉት።

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمَلَاءُ أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

88. ለነሱም አካል የሆነ ጥጃን ለርሱ መጓጎር ያለውን አወጣላቸው፤ «(ተከታዮቹ) ይህ አምላካችሁ የሙሳም አምላክ ነው፤ ግን ረሳው» አሉም።

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُم خُورًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

89. ወደነሱ ንግግርን የማይመልስ ለነሱም ጉዳትንና ጥቅምን የማይችል መኾኑን አያዩምን?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

90. ሃሩንም ከዚህ በፊት በእርግጥ አላቸው፡- «ሕዝቦቼ ሆይ (ይህ) በርሱ የተሞከራችሁበት ብቻ ነው፤ ጌታችሁም አልረሐማን ነው ተከተሉኝም፤ ትዕዛዜንም ስሙ»።

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

91. «ሙሳ ወደኛ እስከሚመለስ በርሱ (መገዛት) ላይ ከመቆየት ፈጽሞ አንወገድም» አሉ።

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْكَ عٰنٰكِفِيْنَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

92. (ሙሳ) አለ:- «ሃሩን ሆይ ተሳስተው ባየሃቸው ጊዜ ምን ከለከለህ?»::

قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ
صَلُّوْا ﴿٩٢﴾

93. «እኔን ከመከተል ትዕዛዜን ጣሰክን?»

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾

94. «የእናቴ ልጅ ሆይ ጸሜንም ራሴንም አትያዝ፤ እኔ በእስራኤል ልጆች መካከል ለያየህ፤ ቃሌንም አልጠበቅህም ማለትህን ፈራሁ» አለው::

قَالَ يَبْنُومُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

95. (ሙሳ) «ሳምራዊው ሆይ! ነገርህም ምንድን ነው?» አለ::

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِرِيُّ ﴿٩٥﴾

96. «ያላዩትን ነገር አየሁ፤ ከመልዕክተኛው (ከፈረሰ ኮቴ) ዱካም ጭብጥ አፈርን ዘገንኩ፤ (በቅርፁ ላይ) ጣልኳትም፤ እንደዚሁም ነፍሴ ሸለመችልኝ (አሳምራ አሳዮችኝ)» አለ::

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ
فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَبَدَّتْهَا وَكَذَلِكَ
سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾

97. አለው:- ሺድ፤ ላንተም በሕይወትህ (ላዮኸው ሰው ሁሉ) መነካካት የለም ማለት አለህ፤ ለእንተም ፈጽሞ የማትጣሰው ቀጠሮ አለህ፤ ወደዚያም በርሱ ላይ ተገገርው ሽነህ ወደ ቆየህበት አምላክህ ተመልከት፤ በእርግጥ እናቃጥለዋለን፤ ከዚያም በባሕሩ ውስጥ መበተንን እንበትነዋለን፤

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوَةِ
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ
تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي
ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

98. ጌታችሁ ያ ከርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለ የሽነው አላህ ብቻ ነው፤ እውቀቱ ነገርን ሁሉ አዳረሰ::

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

99. (ሙሃመድ ሆይ!) እንደዚሁ በእርግጥ ካለፉት ወሬዎች ባንተ ላይ እንተርካለን፤ ከኛም ዘንድ መልዕክትን (ቁርአንን) በእርግጥ ሰጠንህ::

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ
سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

100. ከርሱ (ከቁርአን) ያፈገፈገ ሰው፤ እርሱ በትንሣኤ ቀን ከባድን ቅጣት ይሸከማል።

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٣٠﴾

101. በርሱ ውስጥ ዘውታሪዎች ኾነው (ይሸከማሉ)፤ በትንሣኤም ቀን ለነሱ የኾነው ሸክም ከፋ!

خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ جِمْلًا ﴿١٣١﴾

102. በቀንዱ በሚነፋ ቀን (ሸከማቸው ከፋ)፤ ከሓዲዎችንም በዚያ ቀን (ዓይኖቻቸው) ሰማያዊዎች ሆነው እንለበሰባቸዋለን።

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٣٢﴾

103. «ዐሥርን (ቀን) እንጂ አልቆያችሁም» በመባባል በመካከላቸው ይንሾካሾካሉ።

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٣٣﴾

104. «በሐሳብ ቀጥተኛው አንድን ቀን እንጂ አልቆያችሁም» በሚል ጊዜ የሚሉትን ነገር እኛ ዐዋቂዎች ነን።

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٣٤﴾

105. ከጋራዎችም ይጠይቁሃል፤ በላቸው፡- ጌታዬ መበተንን ይበትናቸዋል፤

وَيَسْتَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٣٥﴾

106. ትክክል ሜዳም ኾና ይተዋታል፤

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٣٦﴾

107. በርሷ ዝቅታና ከፍታን አታይም።

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٣٧﴾

108. በዚያ ቀን (ለመሰብሰብ) ጠሪውን ለርሱ መጣመም የሌለውን መከተል ይከተላሉ፤ ድምጻችም ለአልረሕማን ጸጥ ይላሉ፤ ስለዚህ ሹክሹክታን እንጂ አትሰማም።

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُمْ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٣٨﴾

109. በዚያ ቀን ለርሱ አልረሕማን የፈቀደለትንና ለርሱም ቃልን የወደደለትን ሰው ቢኾን እንጂ ምልጃ (አንድንም) አትጠቅምም።

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفِيعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٣٩﴾

110. (አላህ) በስተፊታቸው ያለውን በስተኋላቸውም ያለውን ሁሉ ያውቃል፤ በርሱም ዕውቀትን አያካብቡም፤ (አያውቁም)።

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١٤٠﴾

111. ፊቶችም ሁሉ ሕያው አስተናባሪ ለኾነው (አላህ) ተዋረዱ፤ በደልንም የተሸከመ ሰው በእርግጥ ከሰረ።

وَعَسَتْ أَلْوَجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ
وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

112. እርሱ አማኝ ኾኖ ከመልካም ስራዎችም የሰራ ሰው በደልንም መጉደልንም አይፈራም።

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا
هَضْمًا ﴿١١٢﴾

113. እንደዚሁም ዐረብኛ ቁርአን ኾኖ አወረድነው፤ አላህንም ይፈሩ ዘንድ ወይም ለነሱ ግሣጹን ያድስላቸው ዘንድ ከዛቻ ደጋግመን በውስጡ ገለጽን።

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَفْنَا
فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ
يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

114. እውነተኛው ንጉስ አላህም (ከሓዲዎች ከሚሉት) ላቀ፤ (ሙሃመድ ሆይ) ወደ አንተ መወረዱም ከመፈጸሙ በፊት በማንበብ አትቸኩል፤ ጌታዬ ሆይ! ዕውቀትንም ጨምርልኝ በል።

فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ أَنْ يَفْضَىٰ إِلَيْكَ
وَحَيْثُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

115. ወደ አደምም ከዚህ በፊት ኪዳንን በእርግጥ አወረድን፤ ረሳም፤ ለርሱም ቆራጥነትን አላገኘንለትም።

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَسَىٰ
وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

116. ለመላእክትም ለአዳም ስገዱ ባልን ጊዜ (አስታውስ)፤ ስገዱም፤ ኢብሊስ ብቻ ሲቀር እምቢ አለ።

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾

117. አልንም፡- አደም ሆይ! ይህ ላንተም፤ ለሚስትህም በእርግጥ ጠላት ነው፤ ስለዚህ ከገነት አዳውጣቸው፤ ትለፋለህና።

فَقُلْنَا يَتَّادِمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ
وَلِرِوَجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْفِقَ ﴿١١٧﴾

118. ለአንተ በርሷ ውስጥ አለመራብና አለመታረዝ አለህ።

إِنَّ لَكَ أَلَّا مَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرِى ﴿١١٨﴾

119. አንተም በርሷ ውስጥ አትጠማም፤ በፀሐይም አትተከስም።

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾

120. ሰይጣንም ወደርሱ ጎተጎተ:- «አደም ሆይ! በመዘውተሪያ ዛፍ፣ በማይጠፋ ንግስናም ላይ ላመላክትህን?» አለው።

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتْلَاكُمْ
هَلْ أَذْكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكُ لَّا
يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

121. ከርሷም በሉ፤ ለነርሱም ንፍረተ ገላቸው ተገለጸች፤ ከገነትም ቅጠል በላያቸው ላይ ይለጥፉ ጀመር፤ አደምም የጌታውን ትእዛዝ (ረስቶ) ጣሰ፤ (ከፈለገው መዘውተር) ተሳሳተም።

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهَا سَوْءَاتُهَا
وَوَطْفَقَا يُخِصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾

122. ከዚያም ጌታው መረጠው፤ ከርሱም ጸጸቱን ተቀበለው፤ መራውም።

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾

123. አላቸው:- ከፊላችሁም ለከፊሉ ጠላት ሲኾን ሁላችሁም ከርሷ ውረዱ ከኔም የኾነ መሪ ቢመጣላችሁ መሪዬን የተከተለ አይሳሳትም፤ አይቸገርምም።

قَالَ أَهِيطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ
لِِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَاأَيُّكُمْ مَنِ
هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ
وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾

124. ከግሣጼዬም የዞረ ሰው (በቁርአን የካደና በአስተምህሮቱ ያልተመራ) ለርሱ ጠባብ ኑሮ አለው፤ በትንሣኤም ቀን ዕውር ኾኖ እንቀሰቅሰዋለን።

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ
مَعِيشَةً ضَنْكًا وَمُخْشَرُهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾

125. :-«ጌታዬ ሆይ ለምን ዕውር አድርገህ አስነሳኸኝ? በእርግጥ የማይ የነበርኩ ስኾን» ይላል።

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ
كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

126. (ነገሩ) እንደዚሁ ነው፤ ተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) መጣችሁ፤ ተውካትም፤ እንደዚሁም ዛሬ ትተዋለህ ይለዋል።

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ آءَابْتَنَا فَانْسِينَهَا وَكَذَلِكَ
الْيَوْمَ نُنْسِيٰ ﴿١٢٦﴾

127. እንደዚሁም ያጋራንና በጌታው አንቀጸች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያላመነን ሰው እንቀጣዋለን፤ የመጨረሻይቱም ዓለም ቅጣት በጣም ብርቱ ሁልጊዜ ዘውታሪም ነው።

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَىٰ ﴿١٢٧﴾

128. (ቁረይሾች) ከነሱ በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙዎችን ያጠፋን መኾናችን፤ በመኖሪያዎቻው የሚኼዱ ኾነው ሳሉ፤ ለነርሱ አልተገለጸላቸውምን? በዚህ ውስጥ ለአእምሮ ላለቤቶች በእርግጥ መልዕክቶች አሉበት።

129. ከጌታህ ያለፈች ቃልና የተወሰነ ጊዜ ባልነበረ ኖሮ (ቅጣቱ አሁኑኑ) የሚይዛቸው ይኾን ነበር።

130. (ሙሃመድ ሆይ!) በሚሉትም ላይ ታገስ፤ ጌታህንም ፀሐይ ከመውጣትዋ በፊት ከመግባትዋም በፊት የምታመሰግን ኾነህ አጥራው፤ (ስገድ) ከሌሊት ሰዓቶችም በቀን ጫፎችም አጥራው፤ (በሚሰጥህ ምንዳ) ልትወድ ይከጃላልና።

131. ዓይኖችህንም ከነርሱ (ከሰዎቹ) ከፍሎችን በርሱ ልንፈትናቸው ወደ አጣቀምንበት፤ ወደ ቅርቢቱ ሕይወት ጌጦች አትዘርጋ። የጌታህ ሲሳይም በጣም በላጭ ዘውታሪም ነው።

132. ቤተሰብህንም በስግደት እዘዝ፤ በርሷም ላይ ዘውትር (ጽና)፤ ሲሳይን አንጠይቅህም፤ እኛ እንሰጥሃለን፤ መልካሚቱ መጨረሻም (ጀነት) ለጥንቁቆቹ ናት።

133. «ከጌታውም በኾነ ተአምር አይመጣንም?» አሉ፤ በመጀመሪያዎቹ ጽሑፎች (ኢንጅልና ተውራት) ውስጥ ያለቸው ማስረጃ አልመጣቸቸውምን?

134. እኛም ከርሱ (ከሙሐመድ መላክና ከቁርአን መወረድ) በፊት በቅጣት ባጠፋናቸው ኖሮ፤ ጌታችን ሆይ! ከመዋረዳችንና ከማፈራችን በፊት አንቀጸችህን (ማረጋገጫዎች፤ ማስረጃዎች፤ አስተምህሮቶች፤ ምልክቶች፤

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِهَا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفِثَنَّهُمْ فِيهِ وَرَرُّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

وَقَالُوا لَوْلَا يَا بَنِي آدَمَ مِنْ رَبِّهِ ؕ أَوْلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَاتٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ

ወዘተ) እንከተል ዘንድ ወደኛ መልዕክተኛን አትልክም ነበርን? ባሉ ነበር::'

نَزَّلَ وَنَحَرَى ﴿١٣٥﴾

135. (ሙሃመድ ሆይ!) ሁሉም ተጠባባቂ ነው፤ ተጠባባቂም፤ የቀጥታውም መንገድ ባለቤቶች እነማን እንደሆኑ፤ እነማንም እንደ ተመሩ ወደ ፊት ታውቃላችሁ በላቸው::

قُلْ كُلُّ مَرِيضٍ فَارِيضًا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَبُ الصِّرَاطِ
السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

1. አቡ ሰዒድ አል-ኸድረይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ዐሊይ ኢብን አቢ ጣሊብ ንፁህ ያልተነጠረ ትንሽ ወርቅ በቆዳ ጠቅልለው ወደ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ላኩ። እሳቸውም ለአራት ሰዎች ማለትም ለዐ-የይና ኢብን በድር፣ ለዐቅርዕ ኢብን ሓቢስ፣ ለዘይድ አል-ኸይል፣ አራተኛው ደግሞ ለአልቀማ ወይም ለዓሚር ኢብን አል-ጡፈይል አከፋፈሏቸው። ከሳላባዎች መካከልም አንዱ፣ « ከነርሱ ይበልጥ እኛ ለዚህ የተገባን ነበርን» አለ። ይህም ወሬ ነበዩ (ሰ.ዐ.ወ) ዘንድ ደረሰ። እሳቸውም «እኔ ታማኝ ሆኜ ቀንና ሌሊት ከሰማይ መለኮታዊ መልዕክት እየመጣልኝ እናንተ አታምኑኝም?» አለ። አንድ ዓይኖቹ ወደ ውስጥ የገቡ፣ ጉንጮቹ ያጉደጉዱ፣ ግንባሩ የተሸበሸቡ፣ ጸሙ ችምችም ያለ፣ ፀጉሩን የተላጩና ቀበቶ የታጠቀ ሰው ተነስቶ፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አላህን ናራ!» አላቸው። እሳቸውም «ወዬልህ! በምድር ላይ ካሉ ሰዎች በላይ አላህን በመናፈራት በኩል የተገባሁ አይደለሁም?» አለ። ሰውየውም ሄደ። ኸሊድ ኢብን ወሊድ (ረ.ዐ) ይህን ጊዜ፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አንገቱን ልቁረጠውን (ልግደለውን)» አላቸው። እሳቸውም «በፍፁም! ምናልባት የሚሰግድ ይሆናል» አሉት። እሱም፣ «ከሰጋጆች መካከል ስንቱ ነው በልቦናው የሌለውን በምላሱ የሚናገረው» አላቸው። እሳቸውም፣ «እኔ የሰው ልጆችን ልቦና እንድመረምር ወይም ሆዳቸውን እንድቀድ አልታዘዝኩም» አሉት። ከዚያም ሰውየው እያዘገመ ሲሄድ ተመለከተና፣ «ከዚህ ሰው የሚወጡ (የሱ ዘር የሆኑ) ቁርአንን ዘወትርና በተከታታይ የሚያነቡ፣ ነገር ግን ንባባቸው ከጉርሯቸው በታች የማይዘልቅ፣ ልክ ቀስት ከደጋኑ ተስፈንጥሮ እንደሚወጣ ሁሉ፣ እነርሱም ከሃይማኖታቸው ተስፈንጥረው የሚወጡ የሆኑ ትውልዶች (ሕዝቦች) ይፈጠራሉ» አለ። እንዲሁም «ባኛቸው ኖሮ፣ የሠሙድ ሕዝቦች በተገደሉበት አኳኋን በእርግጥ እንድላቸው ነበር» ብለዋል ብዬ እጠራጠራለሁ ብለዋል አቡ ሰዒድ አል-ኸድረይ (ረ.ዐ) (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

ምዕራፍ 21፣ አል-አንቢያእ

በአላህ ስም አጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ለሰዎች እነሱ በዝንጋቴ ውስጥ
(መሰናጻጸትን) የተዉ ሽነው ሳሉ
ምርመራቸው ቀረበ።

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي
غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾

2. ከጌታቸው አዲስ የተወረደ ቁርአን
(ከቁርአን አንድ ምእራፍ) አይመጣላቸውም፤
እነሱ የሚያላግጡ ሆነው የሚያዳምጡት
ቢሆኑ እንጂ።

مَا يَأْنِيهِمْ مِّنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
مُحَدِّثٍ إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

3. ልቦቻቸው ዝንጉዎች ሽነው
(የሚያዳምጡት ቢሆኑ እንጂ) እነዚያም
የበደሉት ሰዎች መንሸካሸክን ደበቁ።
ይህ (ሙሐመድ) ብጤያችሁ ሰው እንጂ
ሌላ ነውን? እናንተም የምታዩ ስትሆኑ
ድግምትን ለመቀበል ትመጣላችሁን?
(አሉ)።

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ
مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ
وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾

4. (ሙሐመድም) «ጌታዬ ቃልን ሁሉ
በሰማይና በምድር ውስጥ ያለ ሲሆን
ያውቃል፤ እርሱም ሰሚው ዐዋቂው
ነው» አሉ።

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

5. «በእውነቱ (ቁርአን) የሕልሞች
ቅዠቶች ነው፤ ይልቁንም ቀጠፈው፤
እንዲያውም እርሱ ቅኔን ገጣሚ ነው፤
የቀድሞዎቹም እንደተላኩ (መልዕክተኛ
ከሆነ) በተአምር ይምጣብን» አሉ።

بَلْ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ بَلْ
أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِنَا بَيِّنَاتٍ
كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ ﴿٥﴾

6. ከነሱ በፊት ያጠፋናት ከተማ (ሀዘቦች)
አላመነችም፤ ታዲያ እነሱ ያምናሉን?

مَا ءَأَمَّنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

7. (ሙሐመድ ሆይ!) ከአንተም በፊት
ወደነሱ የምናወርድላቸው የሆኑን ሰዎችን
እንጂ ሌላን አላከንም፤ የማታውቁም
ብትሆኑ የመጽሐፉን ባለቤቶች ጠይቁ።

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي
إِلَيْهِمْ فَنَشُلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

8. ምግብን የማይበሉ አካልም አላደረግናቸውም፤ ዘውታሪዎችም አልነበሩም።

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾

9. ከዚያም ቀጠርን ሞላንላቸው፤ አዳንናቸውም፤ የምንሻውንም ሰው (አዳን)፤ ወሰን አላፈዎቹንም አጠፋን።

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ
وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

10. (የሰው ልጆች ሆይ!) ክብራችሁ በውስጡ ያለበትን መጽሐፍ (ቁርአን) ወደናንተ በእርግጥ አወረድን አታውቁምን?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ
ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

11. በዳይም ከነበረች ከተማ (ሕብረተሰብ) ያጠፋናትና ከኋላዋም ሌሎችን ሕዝቦች ያስገኘው ብዙ ናት።

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

12. ቅጣታችንም በተሰማቸው ጊዜ እነሱ ወዲያውኑ ከርሷ (ለመሸሽ) ይገሰግሳሉ።

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّهَا آسَاءَ إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

13. አትገሰግሱ፤ ትለሙትም ይኸናልና በርሱ ወደ ተቀማጠላችሁበት ጸጋ ወደ መኖሪያዎቻችሁም ተመለሱ (ይባላሉ)። (ይህንን የሚባሉት ለቅጥጥብ ነው)

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ
وَسَسْكِنُكُمْ عَلَيْكُمْ تَشَلُونَ ﴿١٣﴾

14. «ዋ ጥፋታችን! እኛ በእርግጥ በዳዎች ነበርን» ይላሉ።

قَالُوا يَا بُولَلَاءَ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

15. የታጨዱ ፊላዎችም እስካደረግናቸው ድረስ፤ ይህቺ ጠሪያቸው ከመኾን አልተወገደችም።

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَتُهُمْ حَتَّى
جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾

16. ሰማይንና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ ቀላጆች ኾነን አልፈጠርንም።

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَعِينِينَ ﴿١٦﴾

17. መጫወቻን (ሚስትና ልጅን) ልንይዝ በሻን ኖር፤ ከኛ ዘንድ በያዝነው ነበር (ግን) ሰሪዎች አይደለንም።

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْتَهُ مِنْ
لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٧﴾

18. በእርግጥ እውነትን በውሸት ላይ እንጥላለን፤ አንጎሉን ያፈርሰዋልም፤

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ

ወዲያውም እርሱ ጠፊ ነው፤ ለናንተም ከዚያ (ሚስትና ልጅ አለው በማለት) ከምትመጥኑት ነገር ብርቱ ቅጣት አላችሁ፤ (ወዮላችሁ)።

فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ ﴿١٨﴾

19. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉም የርሱ ነው፤ እርሱ ዘንድ ያሉትም (መላእክት) እርሱን ከመግዛት አይከሩም፤ አይሰለፉም።

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

20. በሌሊትና በቀንም ያጠሩታል፤ አያርፋም።

يَسْبَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

21. ይልቁንም ከምድር የሾኑን እነሱ ሙታንን የሚያስነሱን አማልክት (ለማምለክ) ያዙን? (የለም)።

أَمْ أَخَذُوا مِنَ اللَّهِ مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾

22. በሁለቱ (በሰማያትና በምድር) ውስጥ ከአላህ ሌላ አማልክት በነበሩ ኖሮ በተበላሹ ነበር፤ የዐርሹ ጌታ አላህም ከሚሉት ሁሉ ጠራ።

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

23. ከሚሰራው ሁሉ አይጠየቅም፤ እነሱ (ፍጥረቶቹ) ግን ይጠየቃሉ።

لَا يُسْتَلُّ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. ይልቁንም ከርሱ ሌላ አማልክትን ያዙን? (ሙሃመድ ሆይ) አስረጃችሁን አምጡ፤ ይህ (ቁርአን) እኔ ዘንድ ያለው ሕዝብ መገሰጫ፤ ከኔ በፊትም የነበሩት ሕዝቦች መገሰጫ ነው በላቸው። በእውነቱ አብዛኞቻቸው እውነቱን አያውቁም። ስለዚህ እነሱ እምቢተኞች ናቸው።

أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. (ሙሃመድ ሆይ!) ከአንተ በፊትም እነሆ ከኔ ሌላ አምላክ የለምና (እኔን ብቻ) ተገዙኝ በማለት ወደርሱ የምናወርድለት ቢኾን እንጂ፤ ከመልዕክተኛ አንድንም አልላክን።

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

26. «አልረሕማንም (ከመላእክት) ልጅን ያዙ» አሉ፤ ጥራት ተገባው፤ አይደለም

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ

(መላእክት) የተከበሩ ባሮች ናቸው።

بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

27. በንግግር አይቀድሙትም፤ (ያላለውን አይሉም)፤ እነሱም በትእዛዙ ይሰራሉ።

لَا يَسْفِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ

يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

28. በፊታቸው ያለውንና በኋላቸው ያለውንም ሁሉ ያውቃል፤ ለወደደውም ሰው እንጂ ለሌላው አያማልዱም፤ እነሱም እርሱን ከመፍራታቸው የተነሳ ተጨናቂች ናቸው።

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْضَىٰ وَهُمْ مِنَ

خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٦٨﴾

29. ከነሱም እኔ ከርሱ ሌላ አምላክ ነኝ የሚል ያንን ገሀነምን እንመነጻዋለን፤ እንደዚሁ በዳዮችን እንመነጻለን።

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ

كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

30. እነዚያም የካዱት ሰማያትና ምድር የተጣበቁ የነበሩና የለያየናቸው መኾናችንን አያውቁምን? ሕያው የኾነንም ነገር ሁሉ ከውሃ ፈጠርን፤ አያምነውምን?

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَا رَتْقًا فَفَنَّهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ

الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٠﴾

31. በምድርም ውስጥ በነሱ እንዳታረገርግ ጋራዎችን አደረግን፤ ይመሩም ዘንድ በርሷ ውስጥ ሰፋፊ መንገዶችን አደረግን።

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

32. ሰማይንም (ከመውደቅ) የተጠበቀ ጣራ አደረግን፤ እነሱም ከተአምራቷ ዘንጊዎች ናቸው።

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٧٢﴾

33. እርሱም ሌሊትንና ቀንን ፀሐይንና ጨረቃንም የፈጠረ ነው፤ ሁሉም በፈለካቸው (በመዞራያቸው) ውስጥ ይዋኛሉ።

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ

يَسْبَحُونَ ﴿٧٣﴾

34. (ሙሐመድ ሆይ!) ካንተ በፊት ሰማንም ሰው ዘለዓለም መኖርን አላደረግንም፤ ታዲያ ብትሞት እነሱ ዘውታሪዎች ናቸውን?

وَمَا جَعَلْنَا لِشَيْءٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَيُؤْمِنُونَ ﴿٧٤﴾

35. ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት፤ ለመፈተንም በክፉም በበጎም እንሞክራችኋለን፤ ወደኛም ትመለሳላችሁ።

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

36. (ሙህመድ ሆይ!) እነዚያም የካዱት ሰዎች ባዩህ ጊዜ መሳለቂያ አድርገው እንጂ አይይዙህም፤ እነሱ በአልረሕማን መወሳት እነርሱ ከሐዲዎች ሲሆኑ፤ «ያ አማልክቶቻችሁን (በክፉ) የሚያነሳው ይህ ነውን?» (ይላሉ)።

وَإِذَا رَأَىكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. ሰው ቸኳይ ሆኖ ተፈጠረ፤ ተአምራቴን (ቅጣቶች፣ ማስረጃዎች፣ አንቀጾች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በአርግጥ አሳያችኋለሁና አታቻኩሉኝ።

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ فَأَوْرَثَكُم آيَاتِي فَلَا تَسْتَعِجِلُونِ ﴿٣٧﴾

38. «ይህ ቀጠሮም መቼ ነው? አውነተኞች ከኸናችሁ (አምጡት)» ይላሉ።

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

39. እነዚያ የካዱት ከፊቶቻቸውና ከደርባዎቻቸው ላይ እሳትን የማይከለክሉበትን እነሱም የማይረዳዱበትን ጊዜ ቢያውቁ ኖሮ (ይህንን አይሉም ነበር)።

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. ይልቁንም (ሰዓቲቱ ወይም የትንሳኤ ቀን) በድንገት ትመጣቸዋለች፤ ታዋልላቸዋለችም፤ መመለሷንም አይችሉም፤ እነሱም አይቆዩም።

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

41. (ሙህመድ ሆይ!) ከአንተ በፊትም የነበሩት መልዕክተኞች በአርግጥ ተቀለደባቸው፤ በእነዚያም ከነሱ ይቀልዱ በነበሩት በርሱ ይሳለቁበት የነበሩት (ቅጣት) ሰፈረባቸው።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِيسُلًا مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

42. ከአልረሕማን (ቅጣት) በሌሊትና በቀን የሚጠብቃችሁ ማነው? በላቸው።

قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنْ

በእውነቱ እነሱ ከኔታቸው ግሳጼ (ከቁርአን) ዘንገዎች ናቸው።

الرَّحْمَنُ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾

43. ለነሱ ከኛ ሌላ የምትከላከልላቸው አማልክት አለቻቸውን? ነፍሶቻቸውን መርዳትን አይችሉም፤ እነሱም (ከሐዲዎቹ) ከኛ አይጠበቁም።

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنْنَا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

44. በእውነት እነዚህንና አባቶቻቸውን በነሱ ላይ ዕድሜ እስከረዘመባቸው ድረስ አጣቀምናቸው፤ (ተታለሉም)፤ እኛ ምድርን ከጫፎችዋ የምናጎላት ሽነን ስንመጣባት አያዩምን? እነሱ አሸናፊዎች ናቸውን?

بَلْ مَنَعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

45. (ሙሃመድ ሆይ)፡-የሚስፈራራችሁ በተወረደልኝ ብቻ ነው፤ ግን ደንቆሮዎች በሚስፈራራ ጊዜ ጥሪን አይሰሙም በላቸው።

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمْرُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

46. ከኔታህ ቅጣትም ወላፊን ብትነካቸው፤ «ዋ ጥፋታችን! እኛ በዳዮች ነበርን» ይላሉ።

وَلَيْنَ مَسْتَهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

47. በትንሣኤም ቀን ትክክለኛ ሚዛኖችን እናቆማለን፤ ማንኛይቱም ነፍስ ምንም አትበደልም፤ (ሰራው) የሰናፍጭ ቅንጣት ያክል ቢኾንም አርሷን እናመጣታለን፤ ተቆጣጣሪዎችም በኛ በቃ።

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾

48. ለሙሳና ለሃሩንም እውነትንና ውሸትን የሚለይን ብርሃንም ለጥንቁቆችም መገሰጫን በእርግጥ ሰጠናቸው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُنْفِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. ለነዚያ ጌታቸውን በሩቅ ለሚፈሩት እነሱም ከሰዓቲቱ ተጨናቂዎች ለኾኑ (መገሰጫን ሰጠን)።

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. ይህም (ቁርአን) ያወረድነው የኾነ በሩክ መገሰጫ ነው፤ ታዲያ እናንተ ለርሱ ከሐዲዎች ናችሁን?

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. ለኢብራሂምም ከዚያ በፊት ቅን መንገዱን በእርግጥ ሰጠነው፤ እኛም በርሱ (ተገቢነት) ዐዋቂዎች ነበርን።

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾

52. ለአባቱና ለሕዝቦቹ፡- «ይህቺ ቅርጽ ቅርጽ ያቺ እናንተ ለርሷ ተገዢዎች የኾናችሁት ምንድን ናት?» ባለ ጊዜ (መራነው)።

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

53. «አባቶቻችንን ለርሷ ተገዢዎች ኾነው አገኙን» አሉት።

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

54. «እናንተም አባቶቻችሁም በእርግጥ በግልጽ ስህተት ውስጥ ነበራችሁ» አላቸው።

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

55. «በምሩ መጣህልን? ወይንስ አንተ ከሚቀልዱት ነህ?» አሉት።

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّعِينِينَ ﴿٥٥﴾

56. «አይደለም! ጌታችሁ የሰማያትና የምድር ጌታ ያደገው ነው፤ እኔም በይዛችሁ ላይ ከመስካሪዎቹ ነኝ» አለ።

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

57. «በአላህም እምላለሁ! ዛሬዎች ኾናችሁ ከሄዳችሁ በኋላ ጣዖቶቻችሁን (ለማጥፋት) ተንኮል እሰራባቸዋለሁ» (አለ)።

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مَدْيَرِينَ ﴿٥٧﴾

58. (ዘወር ሲሉ) ስብርብሮችም አደረጋቸው፤ ለነሱ የኾነ አንድ ታላቅ (ጣዖት) ብቻ ሲቀር ወደርሱ ይመለሱ ዘንድ (እርሱን ተወው)።

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

59. «በእማልክቶቻችን ይህንን የሰራ ማነው? እርሱ በእርግጥ ከበደለኞች ነው» አሉ።

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. «ኢብራሂም የሚባል ጎበዝ (በመጥፎ) ሲያነሳቸው ሰምተናል» ተባባሉ።

قَالُوا سَمِعْنَا فَى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ: إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

61. «ይመስክሩበት ዘንድ በሰዎቹ ዓይን (ፊት) ላይ አምጡት» አሉ።

قَالُوا فَاتُوبَاهُ عَلَىٰ آعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

62. «ኢብራሂም ሆይ! በእማልክቶቻችን ይህንን የሰራህ አንተ ነህን?» አሉት።

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

63. «አይደለም! ይህ ትልቃቸው ሰራው፤ ይናገሩም እንደ ኾነ ጠይቋቸው» አሉ።

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِن كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

64. ወደ ነፍሶቻቸውም ተመለሱ። «እናንተ (በመጠየቃችሁ) በዳዮቹ እናንተው ናችሁም» ተባባሉ።

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

65. ከዚያም በራሶቻቸው ላይ ተገለበጡ፤ (ወደ መጥፎው ኹኔታቸው ተመለሱ)፤ «እነዚህ የሚናገሩ አለመኾናቸውን በእርግጥ ዐውቀሃል» (አሉ)።

ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. «ታዲያ ለናንተ ምንም የማይጠቅማችሁንና የማይጎዳችሁን ነገር ከአላህ ሌላ ትገዛላችሁን?» አላቸው።

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

67. «አዩ! ለናንተ ከአላህ ሌላ ለምትግዙትም ነገር፤ አታውቁምን?» (አሉ)።

أَفَىٰ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

68. «ሠሪዎች እንደ ኾናችሁ አቃጥሉት፤ እማልክቶቻችሁንም እርዱ» አሉ። (በአላት ላይ ጣሉትም)።

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

69. እሳት ሆይ! በኢብራሂም ላይ ቀዝቃዛ፤ ሰላምም ሁኚ አልን።

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ
إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. በርሱም ተንኮልን አሰቡ፤ በጣም ከሳሪዎችም አደረግናቸው።

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

71. እርሱንና ሱጥንም ወደዚያች በውስጧ ለዓለማት (ለሰው ልጆችና ለአጋንንት) በረከትን ወደ አደረግንባት ምድር (በመውሰድ) አዳን።

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. ለርሱም ኢስሐቅን፤ ያዕቆብንም ተጨማሪ አድርገን ሰጠነው፤ ሁሉንም መልካሞች አደረግን።

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً
وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

73. በትዕዛዛችንም (ሰዎችን) ወደ በጎ ስራ የሚመሩ መሪዎች አደረግናቸው፤ ወደነሱም መልካም ስራዎችን መስራትን፤ ሰላትንም መስገድን፤ ዘካንም መስጠትን አወረድን፤ ለኛ ተገዢዎችም ነበሩ።

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ
وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. ሱጥንም ፍርድንና ዕውቀትን ሰጠነው፤ ከዚያችም መጥፎ ስራዎችን ትሰራ ከነበረችው ከተማ አዳንነው፤ እነሱ ክፉ ሰዎች አመፀኞች ነበሩና።

وَلُوطًا أَيَّنَّهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ
الْفَجْسَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَسَقَيْنَهُمْ ﴿٧٤﴾

75. በችርታችንም ውስጥ አገባነው፤ እርሱ ከመልካሞቹ ነውና።

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. ኑሕንም ከዚያ በፊት (ኔታውን) በጠራ ጊዜ (አስታውስ)፤ ለርሱም (ጥሪውን) ተቀበልነው፤ እርሱንም ቤተሰቦቹንም ከከባድ ጭንቅ አዳን።

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ
فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَجَئْنَاهُ وَآهْلَهُ
مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. ከነዚያም በተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ከአስተባባሉት ሕዝቦች (ተንኮል) ጠበቅነው፤ እነሱ ክፉ ሕዝቦች አመፀኞች ነበሩና፤ ሁሉንም አሰጠምናቸውም።

وَوَصَرْتُهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

78. ዳውድንና ሱሊይማንንም በአዝመራው ነገር በሚፈርዱ ጊዜ የሕዝቦቹ ፍየሎች ሌሊት በርሱ ውስጥ በተሰማሩ ጊዜ (አስታውስ)፤ ፍርዳቸውንም ዐዋቂዎች ነበርን።

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي
الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
وَكَانَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. ለሱሊይማንም (ትክክለኛይቱን ፍርድ) አሳውቅናት፤ ለሁሉም ጥበብንና ዕውቀትን ሰጠን፤ ተራራዎችን ከዳውድ ጋር የሚያወድሱ ሲኾኑ ገራን፤ አእዋፍንም (እንደዚሁ ገራን) ሰሪዎችም ነበርን።

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا
حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكَانَّا
فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

80. የብረት ልብስንም ስራ ለናንተ ከጦራችሁ ትጠብቃችሁ ዘንድ አስተማርነው፤ እናንተ አመስጋኞች ናችሁን?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ
لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. ለሱሊይማንም ነፋስን በገይል የምትነፍስ፤ በትዕዛዙ ወደዚያች በርሷ ውስጥ በረከትን ወደ አደረግንጣት ምድር (ወደ ሻም) የምትፈስ ስትኾን (ገራንለት)፤ በነገሩ ሁሉም ዐዋቂዎች ነበርን።

وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكَانَّا
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

82. ከሰይጣናትም ለርሱ (ሉልን ለማውጣት) የሚጠልሙንና (የሚሰረጉዱ) ከዚያም ሌላ ያለን ስራ የሚሰሩን (ገራንለት)፤ ለነሱም ተጠባባቂዎች ነበርን።

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكَانَّا
لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. አዩብንም (ኢዮብን) ጌታውን፡- «እኔ መከራ አገኘኝ፤ አንተም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነህ» ሲል በተጣራ ጊዜ (አስታውስ)።

﴿٨٣﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ
الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. ለርሱም ጥሪውን ተቀበልነው፤ ከጉዳትም በርሱ ላይ የነበረውን ሁሉ አስወገድን፤ ቤተሰቦቹንም ከነሱም ጋር መሰላቸውን ከኛ ዘንድ ለችሮታና ለተገዢዎች ለማስገንዘብ ሰጠነው።

فَاسْتَجَبْنَا لَهُمْ فَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

85. ኢስማኒልንም፣ ኢድሪስንም፣ ዙልኪፍልንም (አስታውስ)፤ ሁሉም ከታጋሾቹ ናቸው።

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨٥﴾

86. ከችሮታችንም ውስጥ አገባናቸው፤ እነሱ ከመልካሞቹ ናቸውና።

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. የዓሳውንም ባለቤት (ዮናስን) ተቆጥቶ በኼደ ጊዜ (አስታውስ)፤ በርሱም ላይ ፈጽሞ የማንፈርድበት መኾናችንን ጠረጠረ፤ (ዓሳም ዋጠው)፤ በጨለማዎችም ውስጥ ኾኖ፣ «ከአንተ በቀር ሌላ አምላክ የለም፤ ጥራት ይገባህ፤ እኔ በእርግጥ ከበዳዮቹ ነበርኩ» በማለት ተጣራ።

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضًيًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. ለርሱም ጥሪውን ተቀበልነው፤ ከጭንቅም አዳንነው፤ እንደዚሁም ምዕመናንን (እነዚያ በአላህ አንድነት ያመኑ፣ ከመጥፎ ስራ የተቆጠቡና ጥሩ ስራ የሚሰሩን) እናድናለን።

فَاسْتَجَبْنَا لَهُمْ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ۖ وَكَذَلِكَ نُشَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. ዘከራያንም፣ «ጌታዬ ሆይ! ብቻዬን አትተወኝ፤ አንተም ከወራሾች ሁሉ በላጭ ነህ» ሲል ጌታውን በተጣራ ጊዜ (አስታውስ)።

وَزَكَرِيَّا إِذ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

90. ለርሱም ጥሪውን ተቀበልነው፤ ለርሱም የሕያን ሰጠነው፤ ለርሱም ሚስቱን አበጀንለት (እንድትወልድ አደረግንለት)፤ እነሱ በበጎ ስራዎች የሚቻሉ ከጃዮችና ፈሪዎች ኾነው የሚለምኑንም ነበሩ፤ ለኛ ተዋራጆችም ነበሩ።

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْئِرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رِعَبًا وَرِهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾

91. ያችንም ብልቷን የጠበቀቺውን፣ በርሷም ውስጥ ከመንፈሳችን (ከጂብሪል) የነፋንባትን፣ እርሷንም ልጅዋንም (እንደዚሁ) ለዓለማት (ለሰው ዘርፍ ለአጋንንት) ተአምር ያደረግናትን (መርየምን አስታውሰ)።

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

92. ይህች (ሕግጋት) አንዲት መንገድ ስትሆን በእርግጥ ሃይማኖታችሁ ናት፤ እኔም ጌታችሁ ነኝና(እኔን ብቻ) ተገዙኝ።

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

93. በሃይማኖታቸውም ነገር በመካከላቸው ተለያዩ፤ ሁሉም ወደኛ ተመላሾች ናቸው።

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلاًّ إِلَيْنَا رُجُوعًا ﴿٩٣﴾

94. እርሱ ያመነ ኾኖ ከበጎ ስራዎች ማንኛውንም የሚሰራም ሰው፣ ምንዳውን አይነፈግም፤ እኛም ለርሱ መዘጋቢዎች ነን።

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُُونٌ ﴿٩٤﴾

95. ባጠፋናትም ከተማ ላይ እነሱ (ወደኛ) የሚይመሰሱ መኾናቸው እብለት ነው፤ (ይመሰሳሉ)።

وَحَرَمٌ عَلَى قَرِيْبِهِ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

96. የአጃጅና መእጃጅም (የጉግ ማንጉግ ህዝቦች) እነርሱ ከየተረተሩ የሚንደረደሩ ሲኾኑ (ግድባቸው) በተከፈተች ጊዜ (የትንሳኤ ቀን)፤

حَتَّىٰ إِذَا فُجِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

97. እውነተኛውም ቀጠሮ (የትንሳኤ ቀን) በቀረበ ጊዜ፣ ያን ጊዜ እነሆ! የነዚያ የካዲት ሰዎች ዓይኖች ይፈጥጣሉ፤ «ዋ ጥፋታችን! ከዚህ (ቀን) በእርግጥ በዝንጋታ ላይ ነበርን፤ በእውነትም በዳዮች ነበርን» (ይላሉ)።

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقُولُونَ لَنَا قَدْ كُنَّا فِي عَفْوٍَ وَمِنْ هَذَا بَلِّغْنَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

98. እናንተ ከአላህ ሌላ የምትገዟቸውም (ጣዖታት) የገሀንም ማገዶዎች ናችሁ፤ እናንተ ለርሷ ወራጆች ናችሁ።

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾

99. እነዚህ (ጣታታት) አማልክት በነበሩ ኖሮ፤ (እሳት) አይገቡዋትም ነበር፤ ግን ሁሉም በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

لَوْ كَانَتْ هَتُولَاءَ ۖ إِلَهَةً مَّا
وَرَدُّوْهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

100. ለነርሱ በርሷ ውስጥ መንሰቅሰቅ አላቸው፤ እነርሱም በውስጧ (ምንገም) አይሰሙም።

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا
يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

101. እነዚያ ከኛ መልካሟ ቃል ለነርሱ ያለፈችላቸው፤ እነዚያ ከርሷ የተራቁ ናቸው።

إِنَّ الَّذِي سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا
الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

102. ድምጽዋን አይሰሙም፤ እነሱም ነፍሶቻቸው በሚሹት ነገር ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

لَا يَسْمَعُونَ حَٰسِسَهَا وَهُمْ فِي مَا
أَسْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

103. (በትንሳኤ ቀን) ታላቁ ድንጋጤ አያስተክዛቸውም፤ መላእክትም፡ «ይህ ያ ትቅቀጠሩ የነበራችሁት ቀናችሁ ነው» እያሉ ይቀበሏቸዋል።

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَعُ الْأَكْبَرُ
وَنَلَقَهُمُ الْمَلَٰئِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ
الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. ለመጽሐፎች የኾኑ ገጾች እንደሚጠቀሱ ሰማይን የምንጠቀልልበትን ቀን (አስታውስ)፤ የመጀመሪያን ፍጥረት እንደጀመርን እንመልሰዋለን፤ (መፈጸሙ) በኛ ላይ የኾነን ቀጠሮ ቀጠርን፤ እኛ (የቀጠርነውን) ሰሪዎች ነን።

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ
لِلْكِتَابِ ۖ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ
نُّعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

105. ምድርንም (የጀነትን) መልካሞቹ ባሮቹ ይወርሷታል ማለትን፤ ከመጽሐፉ (ለውሀል መሀፉዝ - አላህ ዘንድ በሰማይ ውስጥ ያለ ጥብቅ (የተጠበቀ) ሰሌዳ) በኋላ በመጽሐፎቹ (ተውራት፣ ወንጌልና ቁርአን) በእርግጥ ጽፏል።

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِن بَعْدِ
الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصَّٰلِحُونَ ﴿١٠٥﴾

106. በዚህ(ቁርአን) ውስጥ ለተገባርዎች ሕዝቦች በቁነት አለ።

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ
عٰبِدِينَ ﴿١٠٦﴾

107. (ሙሐመድ ሆይ!) ለዓለማትም እዝነት አድርገን እንጂ አልላክንህም።

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِينَ ﴿١٠٧﴾

108. (ሙሐመድ ሆይ!) ያ ወደኔ የሚወረደው አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው ማለት ነው፤ ታዲያ እናንተ ፍጹም ታዛዦች ናችሁን? በላቸው።

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

109. (ሙሐመድ ሆይ!) እምቢም ቢሉ (በማወቅ) በእኩልነት ላይ ኾነን (የታዘዘኩትን) አስታወቅኋችሁ፤ የምትስፈራሩበትም ነገር (ቅጣት ወይም የትንሳኤ ቀን) ቅርብ ወይም ፍቅ መኾኑን አላውቅም በላቸው።

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَازِنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِن أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَم بَعِيدٌ مَّا نُوعِدُونَ ﴿١٠٩﴾

110. (ሙሐመድ ሆይ!) እርሱ ከንግግር ጨኸትን ያውቃል፤ የምትደብቁትንም ሁሉ ያውቃል።

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

111. እርሱም (ቅጣትን ማቆየት) ምናልባት ለናንተ ፈተናና እስከ ጊዜው መጠቃቀሚያ እንደሆነም አላውቅም (በላቸው)።

وَإِن أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنَعَهُ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾

112. (ሙሐመድም)፡- «ጌታዬ ሆይ በእውነት ፍረድ፤ ጌታችንም እጅግ በጣም ርህራሄ፤ በምትሉት ነገር ላይ መታገዥ ነው» አለ።

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

ምዕራፍ 22፣ አል-ሐጅ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሽነው።

1. እናንተ ሰዎች ሆይ! ጌታችሁን ፍሩ የሰዓቲቱ (የትንሣኤ ቀን ፍርድ) እንቅጥቃጤ በጣም ከባድ ነገር ነውና።

2. በምታዩዋት ቀን አጥቢ ሁሉ ከአጠባቸው ልጅ ትፈዝዛለች፤ የእርግዝና ባለቤት የሽነችም ሁሉ እርጉዚን ትጨነግፋለች፤ ሰዎቹንም (በድንጋጤ ብርታት) የሰከሩ ሽነው ታያሉ፤ እነሱም (ከመጠጥ) የሰከሩ አይደሉም፤ ግን የአላህ ቅጣት ብርቱ ነው።

3. ከሰዎቹም ያለ ዕውቀት በአላህ ነገር የሚከራከር፤ (አላህን ባለመታዘዝ) ሞገደኛ፤ ሰይጣንንም ሁሉ የሚከተል ሰው አለ።

4. እነሆ! የተከተለውን ሰው እርሱ ያጠመዋል፤ ወደ ነዳጅ እሳት ስቃይም ይመራዋል ማለት በርሱ ላይ ተጽፏል።

5. እናንተ ሰዎች ሆይ! በመቀስቀስ በመጠራጠር ውስጥ እንደ ሆናችሁ (አፈጣጠራችሁን ተመልከቱ)፤ እኛም ከዐፈር ፈጠርናችሁ፤ ከዚያም ከፍትወት ጠብታ፤ ከዚያም ከረጋ ደም፤ ከዚያም ከቁራጭ ስጋ ፍጥረቷ ሙሉ ከሆነችና ሙሉ ካልሆነች (ችሎታችንን) ለናንተ ልንገልጽላችሁ ፈጠርናችሁ፤ የምንሻውንም እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ በማህጸን ውስጥ እናረጋዋለን፤ ከዚያም ህጻን ሆናችሁ እናወጣችኋለን፤ ከዚያም ሙሉ ጥንካራያችሁን ትደርሱ ዘንድ (እናሳድጋችኋለን)፤ ከናንተም የሚሞት ሰው አለ፤ ከናንተም ከዕውቀት በኋላ

سُورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْقُورِيَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرُودُهَا نَدَاهُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَضَعُ كُلِّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمَلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَاهُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مِنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعَثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنَبِّئَنَّ لَكُمْ وَنَقُرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤَفَّفُ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرُدُّ إِلَىٰ الْأَرْضِ

ምንንም እንዳያውቅ ወደ ወራዳ ዕድሜ የሚመለስ ሰው አለ፤ ምድርንም ደረቅ ሆና ታያታለህ፤ በርሷም ላይ ውሃን ባወረድን ጊዜ ትላውሳለች፤ ትነፋለችም፤ ውበት ካለው ጎሳ ሁሉ ታበቅላለችም።¹

الْعُمُرُ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

6. ይህ አላህ እርሱ መኖሩ የተረጋገጠ፤ እርሱም ሙታንን ህያው የሚያደርግ፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ በመሆኑ ነው።

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

7. ሰዓቲቱም መጨረሻ በርሷ ፈጽሞ ጥርጣሬ የሌለባት በመሆኗ፤ አላህም በመቃብሮች ውስጥ ያለን ሁሉ የሚቀሰቅስ በመሆኑ ነው።

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

8. ከሰዎችም ውስጥ ያለ ዕውቀት፣ ያለ ማስረጃም፣ ያለ አብራራ መጽሀፍም በአላህ ነገር የሚከራከር ሰው አለ።

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾

9. ጎኑን ያጠፈ ሆኖ ከአላህ መንገድ ሊያሳስት (ይከራከራል)፤ በቅርቡ ቱ ዓለም ለርሱ ውርደት አለው፤ በትንሳኤ ቀንም አቃጣይን ቅጣት እናቀምሰዋለን።

تَأْتِي عِطْفِهِءَ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَّهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ مُّ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

10. ይህ እጆችህ ባስቀደሙት ንጢአት አላህም ለባሮቹ ፈጽሞ በዳይ ባለመሆኑ ነው (ይባላል)።

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ يَظُنُّرَ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

1. ዐብደላ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ እውነተኛና ታማኝ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በእርግጥ የእያንዳንዳችሁ መሠረተ አካል በእናታችሁ ሆድ (ማሕፀን) ውስጥ ለአርባ ቀን በዘር መልክ ይሰበሰባል። በተመሳሳይ ቀናትም የረጋ ደም ይሆናል። ቀጥሎም በተመሳሳይ ቀናትም (የታኘክ የሚመስል) ሥጋ ይሆናል። ከዚያ በኋላ ወደርሱ መልአክ ይላክና፤ መልአኩም አራት ነገሮችን እንዲፀፍ ይታዘዛል። (እነሱም፡-) ሲላዩን፣ ዕድሜውን፣ ሥራውንና መጥፎ ወይም ቅን መሆኑን ይፃፋል። ከዚያም ሩሕ (ነፍስ) ይዘራበታል። በእርግጥ አንድ ሰው የጀህነም ሰዎችን ተግባር በርሱና በእሳት መካከል የአንድ ክንድ ርቀት እስኪቀር ድረስ ይፈፀማል። ከዚያም የተፃፈለት ነገር ይቀድምና የጀነት ሰዎችን ተግባራት በመፈፀም ጀነት ይገባል። በእርግጥ አንድ ሰው የጀነት ሰዎችን ተግባራት በጀነትና በርሱ መካከል የአንድ ክንድ ርቀት እስኪቀር ድረስ ይፈፀማል። ከዚያም የተፃፈለት ነገር ይቀድምና ወደ እሳት ይገባል።» (ቡኘሪ ዘግበውታል)።

11. ከሰዎችም (ከሃይማኖት) በጫፍ ላይ ሆኖ (በጥርጣሬ) አላህን የሚግገዝ ሰው አለ፤ ታዲያ መልካም ነገር ቢያገኘው በርሱ ይረጋል፤ መከራም ብታገኘው በፊቱ ላይ ይገለበጣል፤ የቅርብ ቱን ዓለምም የመጨረሻይ ቱንም ከሰረ፤ ይህ እርሱ ግልጽ ኪሳራ ነው።

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَاسِرٌ ۝

الْمُيِّنُ ﴿١١﴾

12. ከአላህ ሌላ የማይጎዳውንና የማይጠቅመውን ይግገዛል፤ ይህ እርሱ (ከእውነት) የራቀ ስህተት ነው።

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نِفْعَةَ لَهُ ۚ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ

الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

13. ያንን ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ የሚቀርብን ይግገዛል፤ ረዳቱ ምንኛ ከፋ!

يَدْعُوا لِمَن ضَرَّهُ أَوْ قَرُبَ مِنْ نَفْعِهِ ۚ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

14. አላህ እነዚያን ያመኑትንና መልካም ሰራዎችን የሰሩትን በስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች ያገባቸዋል፤ አላህ የሚሻውን ነገር በእርግጥ ይሰራል።

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

15. አላህ (መልዕክተኛውን ሙሃመድ) በቅርብ ቱም በመጨረሻይ ቱም ዓለም አይረዳውም ብሎ የሚያስብ ሰው ገመድን ወደ ሰማይ ይዘርጋ፤ ከዚያም (ትንፋሹ እስኪቆረቀር) ይታነቅ፤ ተንኮሉ የሚያስቆጨውን ነገር ያስወግድለት እንደሆነም ይመልከት።

مَنْ كَانَ يظُنُّ أَن لَّنْ يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهَبَ كَيْدُهُ ۖ مَا يَعِظُ ﴿١٥﴾

16. እንደዚሁም (ቁርአንን) የተብራሩ አንቀጾች አድርገን አወረድነው፤ አላህም የሚሻውን ሰው ይመራል።

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ ﴿١٦﴾

17. እነዚያ (በአላህና በመልዕክተኛው ሙሃመድ) ያመኑት፤ እነዚያም ይሁዳውን የሆኑ፤ ሳቢያንም፤ ክርስቲያኖችም፤

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالصَّوْثِيَّ وَالْمَجُوسَ

መጽሐፍም (በፀሐይና በጨረቃ እንዲሁም በእሳት የሚያመልኩ) እነዚያም (ጣዖታትን በአላህ) ያጋሩ አላህ በትንሣኤ ቀን በመካከላቸው በፍርድ ይለያል፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ በእርግጥ ዐዋቂ ነው።

وَالَّذِينَ اشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٧﴾

18. አላህ በሰማያት ያለው ሁሉ፣ በምድርም ያለው ሁሉ፣ ፀሐይና ጨረቃም፣ ከዋክብትም፣ ተራራዎችም፣ ዛፎችም፣ ተንቀሳቃሾችም፣ ከሰዎች ብዙዎችም፣ ለርሱ የሚሰግዱለት መሆኑን አታውቁም? ብዙውም በርሱ ላይ ቅጣት ተረጋገጠበት፤ አላህ የሚያዋርደውም ሰው ለርሱ ምንም አክባሪ የለውም፤ አላህ የሻውን ይሰራልና።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٨﴾

19. እነዚህ (በአንቀጽ 17 የተወሰኑት) በጌታቸው የተከራከሩ ሁለት ባላጋራዎች ናቸው፤ እነዚያም የካዱት ለነርሱ የእሳት ልብሶች ተለክተውላቸዋል፤ ከራሶቻቸው በላይ የፈላ ውሃ ይምጧቸዋቸዋል።

هَذَانِ خَصْمَانِ أَخَصَمُوا فِي رَيْبِهِمُ فَأَلَّيْنَ كَفَرُوا فُطِئَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يَصُبُّ مِن فَوْقٍ رُّءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٩﴾

20. በሆዶቻቸው ውስጥ ያለው ቆዳዎቻቸውም በርሱ ይቀለጣሉ (ይጠፋሉ)።

يُضْهِرُّ بَهْمَ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿١٠﴾

21. ለነሱም (መቅጫ) ከብረት የሆኑ መደሻዎች አሉ።

وَلَهُمْ مَّقْتَبِعٌ مِّنْ حَديدٍ ﴿١١﴾

22. ከጭንቀት ብርታት የተነሳ ከርሷ ለመውጣት በፈለጉ ቁጥር ከርሷ ውስጥ እንዲመለሱ ይደረጋሉ፤ በጣም የሚያቃጥልንም ቅጣት ቅመሱ (ይባላሉ)።

كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٢﴾

23. አላህ እነዚያን ያመኑትንና መልካም ስራዎችን የሰሩትን ሰዎች፣ በስርቻቸው ወንዞች የሚፈስሱባቸውን ገነቶች ያገባቸዋል፤

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

በርሷ ውስጥ ከወርቅ የሆኑን አምባሮችና ሉልን ይሸለማሉ፤ በርሷ ውስጥ ልብሶቻቸውም ሐር ናቸው።

الْأَنْهَارُ يُخَلِّقُ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿١٣﴾

24. ከንግግርም ወደ መልካሙ ተመሩ፤ ወደ ምስኑንም መንገድ (ወደ ኢስላም) ተመሩ።

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿١٤﴾

25. እነዚያ የካዱ፣ ከአላህም መንገድና ከዚያም ለሰዎች በውስጡ ነዋሪ ለሆኑትም፣ ከሩቅ ለሚመጡትም እኩል ካደረግነው ከተከበረው መስጂድ (ከመካው) (ሰዎችን) የሚከለክሉ (አሳማሚን ቅጣት እናቀምሳቸዋለን)። በርሱም ውስጥ (ከትክክለኛ መንገድ) በመዘንበል በዳይ ሆኖ (ማንኛውንም ነገር) የሚፈልግ ሰው ከአሳማሚ ቅጣት እናቀምሰዋለን።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ يُظَلَمِ نَفْسَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٥﴾

26. (ሙሃመድ ሆይ) ለኢብራሂምም የቤቴን (የካዕባን) ስፍራ መመለሻ ባደረግንለት ጊዜ፣ በኔ ምንንም አታጋራ፤ ቤቴንም ለሚዘሩትና ለሚቆሙበት፣ ለሚያነብሱትና በግንባራቸውም ለሚደፉት ንጹሕ አድርግላቸው (ባልነው ጊዜ አስታውስ)።

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٦﴾

27. (አልነውም)፡- በሰዎችም ውስጥ በሐጅ ትዕዛዝ ጥራ፣ እግረኞች ከየሩቅ መንገድ በሚመጡ ከሲታ ግመሎችም ሁሉ ላይ ሆነው ይመጡሃልና።!

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿١٧﴾

28. ለነሱ የሆኑ ጥቅሞችን ይጣዱ ዘንድ በታወቁ ቀኖችም ውስጥ ከለማዳ እንስሳዎች በሰጣቸው ሲሳይ ላይ የአላህን

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ይህን ቤት (ካዕባን) ሐጅ ያደረገ፣ (ሐጅ በሚያደርግበት ጊዜ) ከባለቤቱ ጋር ያልተገናኘና መጥፎ ነገር ያልተናገረ፣ ልክ እንደ አዲስ እንደተወለደ ሕፃን፣ ወንጀል የሌለበት ሆኖ ይመሰላል።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

ስም ያወሰኑ ዘንድ (ይመጡሃል)፤ ከርሷም ብሉ፤ ችግረኛ ድሃንም አብሉ።

رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْمَتِهِ الْأَنْعَمَ فَكَلَوْا
مِنْهَا وَاطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿١٧﴾

29. ከዚያም (እንደ ጸጉርና ጥፍር ያሉትን) ትርፍ፣ አካላቸውንና ዕድፋቸውን ያስወግዱ፤ ስለቶቻቸውንም ይመሉ፤ በጥንታዊዉም ቤት (ካዕባ) ይዘሩ።

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
نُدُورَهُمْ وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

30. (ነገሩ) ይህ ነው፤ የአላህንም ሕግጋት የሚያከብር ሰው፤ እርሱ ጌታው ዘንድ ለርሱ በጣም የተሻለ ነው፤ የቤት እንስሳትም (ግመል፣ ከብት፣ በግና ፍየል) በናንተ ላይ (እርም መሆኑ) ከሚነበብላችሁ በስተቀር ለናንተ ተፈቅዳላችኋለች። ከጣዖታትም ርክስት ተጠንቀቁ፤ ሐሰትንም ቃል ራቁ።

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ
لَكُمْ الْأَنْعَمَ إِلَّا مَا يُتْلَى
عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ
مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣٠﴾

31. አላህን ብቻ በመገዛት፣ ታዛዦች በርሱ የማታጋሩ ሆናችሁ (ከሐሰት ራቁ)፤ በአላህም የሚያጋራ ሰው፣ ከሰማይ እንደ ወደቀና በራሪ እንደምትነጥቀው ወይም ነፋስ እርሱን በሩቅ ስፍራ እንደምትጥለው ብጤ ነው።

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ
فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ نَهَىٰ بِهِ
الرَّيْحُ فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ ﴿٣١﴾

32. (ነገሩ) ይህ ነው፤ የአላህንም የሃይማኖት ምልክቶች (ወደ መካ የሚነዱትን መስዋዕት) የሚያከብር ሰው እርሷ ከልቦች የሾነነት ጥንቃቄ ናት።

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن
تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

33. ለናንተ በርሷ እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ጥቅሞች አሏችሁ፤ ከዚያም (የማረጃ) ስፍራዎ ጥንታዊው ቤት (ከመካው ሀረም) አጠገብ ነው።

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
مَحْمِلًا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

34. ለሐዝብም ሁሉ (ወደ አላህ) መስዋዕት ማቅረብን ደነገግን፤ ከቤት እንስሳት በሰጣቸው ሲላይ ላይ የአላህን

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا
لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ

ስም ብቻ ያወሱ ዘንድ (አዘዘናቸው)፤ አምላካችሁም አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ለርሱም ብቻ ታዘዙ፤ (ሙሃመድ ሆይ!) ለአላህ ተዋራጆችንም አብስራቸው።

مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَالْهَكْمُ لِلَّهِ
وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾

35. እነዚያን አላህ በተወሳ ጊዜ ልቦቻቸው የሚጨነቁትን፤ በደረሰባቸውም (መክራ) ላይ ታጋሾችን፤ ሰላትንም አስተካክለው ስጋጆችን፤ ከሰጠናቸውም ሲላይ የሚለግሱትን (አብስር)።

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ
وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٢٥﴾

36. ግመሎችንም ለናንተ ከአላህ ሃይማኖት ምልክቶች አደረግናቸው፤ በርሷ ለናንተ መልካም ጥቅም አላችሁ፤ በርሷም ላይ (ስታርጂት) በሶስት እግሮችዋ ቆማ የተሰለፈች ሆና የአላህን ስም አውሱ፤ ጎኖቻቸውም በወደቁ ጊዜ ከርሷ ብሉ፤ ለማኛንም ለልመና የሚያገዳድምንም አብሉ፤ እንደዚሁ ታመሰግኑ ዘንድ ለናንተ ገራናት።

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ
اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِئَتْ جُنُوبَهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ
كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

37. አላህን ስጋዎቻም፤ ደሞቿም ፈጽሞ አይደርሰውም፤ ግን ከናንተ የሆነው ፍራቻ ይደርሰዋል፤ እንደዚሁ አላህን በመራችሁ ላይ ልታከብሩት ለናንተ ገራት፤ (ሙሀመድ ሆይ!) በጎ ሰሪዎችንም አብስር።

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤها
وَلَكِنَّ يَنَالُهُ النُّفُوسَ مِنْكُمْ كَذَلِكَ
سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكْبِرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٧﴾

38. አላህ ከነዚያ ካመኑት ላይ ይከላከልላቸዋል፤ አላህ ከዳተኛን ውለታ ቢሰን ሁሉ አይወድም።

إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

39. ለነዚያ ለሚገደሉት (ምእመናን) እነርሱ የተበደሉ በመኾናቸው (መጋደል) ተፈቀደላቸው፤ አላህም እነርሱን በመርዳት ላይ በእርግጥ ቻይ ነው።

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا
وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

40. ለነዚያ «ኔታችን አላህ ነው» ከማለታቸው በስተቀር ያለ አግባብ ከአገራቸው የተባረሩ ለሆኑት (ተፈቀደ)፤ አላህ ሰዎችን ከፊላቸውን በከፊሉ መገፍተሩ ባልነበረ ኖሮ፤ ገዳሞች፤ ቤተክርስቲያኖችም ምክራቦችም (የይሁዶች ቤተ ጸሎት) በውስጣቸው የአላህ ስም በብዛት የሚወሰዳቸው መስጂዶችም በፈረሱ ነበር፤ አላህም ሃይማኖቱን የሚረዳውን ሰው በእርግጥ ይረዳዋል፤ አላህ ብርቱ አሸናፊ ነውና።

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

41. (እነርሱም) እነዚያ በምድር ላይ ብናስመቻቸው ሶላትን እንደሚገባ የሚያስተካክሉ፤ ዘካንም የሚሰጡ፤ በደግ ነገርም የሚያዘኑ፤ ከመጥፎ፤ ነገርም የሚከለክሉ ናቸው፤ የነገሮቹም ሁሉ መጨረሻ ወደ አላህ ነው።

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ الْأَمْرُ ﴿٤١﴾

42. (ሙሃመድ ሆይ) ቢያስተባብሉህም ከነሱ በፊት የኑሕ ሕዝቦች፤ ዓድና ሰሙድም በእርግጥ አስተባብለዋል።

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾

43. የኢብራሂምም ሕዝቦች የሉጥም ሕዝቦች (አስተባብለዋል)፤

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

44. የመድየንም ሰዎች (አስተባብለዋል)፤ ሙሳም ተስተባብሏል፤ ለከላዲዎቹም ጊዜ ሰጠኋቸው፤ ከዚያም ያዝኳቸው፤ ጥላቻዬም እንዴት ነበረ?!

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

45. ከከተማም እርሷ በደለኛ ሆና ያጠፋናትና እርሷ በጣሪያዎቿ ላይ ወዳቂ የሆነችው ብዙ ናት፤ ከተራቆተችም የውሃ ጉድጓድ፤ ከተገነባም ሕንፃ (ያጠፋነው ብዙ ነው)።

فَكَاتِنٌ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِبَةٌ عَلَىٰ غُرُوشِهَا وَيَبِرٍ مُّعْطَلٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾

46. ለነርሱም፣ በነርሱ የሚያውቁባቸው ልቦች ወይም በነርሱ የሚሰሙባቸው ጆሮች ይኖሯቸው ዘንድ በምድር ላይ አይሄዱምን? እነሆ ዓይኖች አይታወሩም፤ ግን እነዚያ በደረቶች ውስጥ ያሉት ልቦች ይታወራሉ።

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

47. አላህም ቀጠሮውን በፍፁም የማይጥስ ሲሆን በቅጣት ያቻኩሉሃል፤ እኔታህም ዘንድ አንዱ ቀን ከምትቆጥሩት (ቀን) እንደ ሺሕ ዓመት ነው።

وَسَتَجِدُنَا بِالْعَذَابِ لَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ وَعَدَّهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

48. ከከተማ እርሷ በዳይ ሆና ለርሷ ጊዜ የሰጠሷትና ከዚያም የያዘኳት ብዙ ናት፤ መመለሻም ወደኔ ብቻ ነው።

وَكَأَنِّ مِّنْ قَرِيبَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٤٨﴾

49. (ሙሐመድ ሆይ!) እናንተ ሰዎች ሆይ! እኔ ለናንተ ግልጽ አስጠንቃቂ ብቻ ነኝ በላቸው።

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

50. እነዚያም (በአላህ አንድነት) ያመኑ መልካም ስራዎችንም የሰሩ ለነርሱ ምህረትና ያማረ ሲሳይ አላቸው።

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. እነዚያም የሚያመልጡ መስሏቸው ተአምራታችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በመንቀፍ የተገኙ፤ እነሱ የእሳት ጓዶች ናቸው።

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

52. ከመልዕክተኛና ከነቢይም ከአንተ በፊት አንድንም አልላክንም፤ ባነበበ (እና ዝም ባለ) ጊዜ ሰይጣን በንባቡ ላይ (ማጥመሚያን ቃል) የሚጥል ቢሆን እንጂ፤ ወዲያውም አላህ ሰይጣን የሚጥለውን ያስወግዳል፤ ከዚያም አላህ አንቀጽቹን ያጠነክራል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانَ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. (አላህ) ሰይጣን የሚጥለውን ነገር ለነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ላለባቸው፣ ልቦቻቸውም ደረቆች ለሆኑት፣ ፈተና ሊያደርግ (ይጥላል)፣ በጻዮችም ከእውነት በራቀ ጭቅጭቅ ውስጥ ናቸው።

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً
لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي

شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. እነዚያም ዕውቀትን የተሰጡት፣ እርሱ (ቁርአን) ከኑታህ የኾነ እውነት መኾኑን እንዲያውቁና በርሱ እንዲያምኑ ልቦቻቸውም ለርሱ እንዲረኩ (ያጠነክራል)፤ አላህም እነዚያን ያመኑትን ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ መሪ ነው።

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخَيِّتَ لَهُمْ قُلُوبَهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

55. እነዚያ የካዱት ሰዎች ሰዓተቱ (የትንሳኤ ቀን) በድንገት እስከምትመጣባቸው ወይም (ከደግ ነገር) መካን የሆነው ቀን ቅጣት እስከሚመጣባቸው ድረስ፣ ከርሱ (ከቁርአን) በመጠራጠር ውስጥ ከመሆን አይወገዱም።

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ
مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ
يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

56. በዚያ ቀን ንግስናው የአላህ ብቻ ነው፤ በመካከላቸው ይፈርዳል፤ እነዚያም ያመኑት መልካም ስራዎችንም የሰሩት በመደሰቻ ገነቶች ውስጥ ናቸው።

الْمَلِكُ يُومِدُ لِلَّهِ بِحُكْمٍ
بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

57. እነዚያም የካዱት፣ በ(ቁርአን) አንቀጾቻችንም ያስተባበሉት፣ እነዚያ ሰነርሱ አዋራጅ ቅጣት አላቸው።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾

58. እነዚያም በአላህ ሃይማኖት የተሰደዱ፣ ከዚያም የተገደሉ ወይም የሞቱ አላህ መልካምን ሲላይ በእርግጥ ይሰጣቸዋል፤ አላህም እርሱ ከሰጪች ሁሉ በላጭ ነው።

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ
اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٨﴾

59. የሚወዱትን መግቢያ (ገነትን) በእርግጥ ያገባቸዋል፤ አላህም በእርግጥ ዐዋቂ ታጋሽ ነው።

لِيَدْخُلْنَهُمْ مُدْخِلًا مُرْضُونَ لَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. (ነገሩ) ይህ ነው፤ በሱ በተበደለበትም ብጤ የተበቀለ ሰው፤ ከዚያም በርሱ ላይ ግፍ የተዋለበት፤ አላህ በእርግጥ ይረዳዋል፤ አላህ ይቅር ባይ መሐሪ ነውና።

﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

61. ይህ አላህ ሌሊትን በቀን ውስጥ የሚያስገባ፤ ቀንንም በሌሊት ውስጥ የሚያስገባ (ቻይ)፤ አላህም ሰሚ ተመልካች በመሆኑ ነው።

ذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُ يُبْلِغُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُبْلِغُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾

62. ይህ አላህ እርሱ እውነት በመሆኑ፤ ከርሱም ሌላ የሚገነዘቡት ነገር እርሱ ፍጹም ውሸት በመሆኑ፤ አላህም እርሱ የሁሉ በላይ ታላቅ በመሆኑ ነው።

ذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَبَى مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَبَى اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

63. አላህ ከሰማይ ውሃን ማውረዱንና ምድር የምትለመልም መኸኗን አታይምን? አላህ ርህራሄ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

64. በሰማያት ውስጥ ያለውና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው፤ አላህም እርሱ ተብቃቂው ምስጋኑ ነው።

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

65. አላህ በምድር ውስጥ ያለን ሁሉ ለናንተ የገራላችሁ፤ መርከቦችንም በባሕር ውስጥ በፈቃዱ የሚንሸለሉ ሲኾኑ (የገራላችሁ) መኾኑን፤ ሰማይንም በፈቃዱ ካልኾነ በምድር ላይ እንዳትወድቅ የሚይዛት መኾኑን አላየህምን? አላህ ለሰዎች በእርግጥ ርህራሄ አዛኝ ነው።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ

رَجِيمٌ ﴿٥٥﴾

66. እርሱም ያ ሕያው ያደረጋችሁ ነው፤ ከዚያም ይገድላችኋል፤ ከዚያም ሕያው ያደርጋችኋል፤ ሰው በእርግጥ በጣም ከሐዲ ነው።

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٥٥﴾

67. ለየሕዝቡ ሁሉ እነሱ የሚሰሩበት የኾነን ስርዓተ ሃይማኖት አድርገናል፤ (ሙሃመድ ሆይ!) ስለዚህ በነገሩ አይከራከሩህ፤ ወደ ጌታህ መንገድም ጥራ፤ አንተ በእርግጥ በቅኑ መንገድ ላይ ነህና።

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

68. ቢከራከሩህም አላህ የምትሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው በላቸው።

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٧﴾

69. አላህ በትንሃኤ ቀን፣ በዚያ በርሱ ትለያዩበት በነበራችሁት ሁሉ በመካከላችሁ ይፈርዳል።

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٨﴾

70. አላህ በሰማይና በምድር ውስጥ ያለን ሁሉ በእርግጥ የሚያውቅ መኾኑን አታውቅምን? ይህ በመጽሐፍ ውስጥ (የተመዘገበ) ነው፤ ይህ በአላህ ላይ ገር ነው።

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٥٩﴾

71. ከአላህ ሌላም በርሱ ማስረጃን ያላወረደበትን፣ ለነርሱም በርሱ ዕውቀት የሌላቸውን ነገር ይገንዛሉ፤ ለባዳዮችም ምንም ረዳት የላቸውም።

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٦٠﴾

72. (ሙሃመድ ሆይ) አንቀጾቻችንም የተብራሩ ኾነው በነሱ ለይ በሚነበቡ ጊዜ፣ በነዚያ በካዱት ሰዎች ፊቶች ላይ ጥላቻን ታውቃለህ፤ በነዚያ በነሱ ላይ

وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَّعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

እንቀጽቻችንን በሚያነቡት ላይ በሃይል ሊዘልሉባቸው ይቃረባሉ፤ ከዚህችሁ ይልቅ የከፋን ነገር ልንገራችሁን? በላቸው፤ (እነርሱም) እሳት ናት፤ አላህ ለነዚያ ለካዱት ሰዎች ቀጥሯታል፤ ምን ትከፋም መመለሻ!

الْمُكْرَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مِّنْ ذَلِكُمْ النَّارِ
وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسَّ

المصير ﴿٧٦﴾

73. እናንተ ሰዎች ሆይ! አስደናቂ ምሳሌ ተገለጸላችሁ፤ ለርሱም አድምጡት፤ እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትገዟቸው (ጣዖታት) ዝንብን ፈጽሞ አይፈጥሩም፤ ለርሱ (ለመፍጠር) ቢሰበሰቡም እንኳን (አይችሉም)፤ አንዳችንም ነገር ዝንቡ ቢነጥቃቸው ከርሱ አያስጥሉትም፤ ፈላጊውም ተፈላጊውም ደከሙ (ገዢውም ተገዢውም ደካሞች ናቸው)።

يَتَأَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ
فَأَسْتَعِزُّوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ
نَادَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ
يَسْلُبُهمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا
يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ

الطالب والمطلوب ﴿٧٧﴾

74. አላህን ተገቢ ክብሩን አላከበሩትም፤ አላህ በጣም ሃያል አሸናፊ ነው።

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٨﴾

75. አላህ ከመላእክት ውስጥ መልዕክተኞችን ይመርጣል፤ ከሰዎችም (እንደዚሁ)፤ አላህ ሰሚ ተመልካች ነው።

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٩﴾

76. በስተፊታቸው ያለን፤ በስተኋላቸውም ያለን ሁሉ ያውቃል፤ ወደ አላህም ነገሮች ሁሉ (ለውሳኔ) ይመለሳሉ።

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٨٠﴾

77. እናንተ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ! (በስግደታችሁ) አጎንብሱ፤ በግንባራችሁም ተደፉ፤ ጌታችሁንም ተገዙ፤ በጎንም ነገር

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا
وَاسْجُدُوا وَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا

ስሩ፤ ልትድኑ ይከጃልላችኋልና።

78. በአላህም ሃይማኖት ተገቢውን ትግል ታገሱ፤ እርሱ መርጧችኋል፤ በናንተም ላይ በሃይማኖቱ ውስጥ ምንም ችግር አላደረገባችሁም፤ የአባታችሁን የኢ-በራሃምን ሃይማኖት ተከተሉ፤ እርሱ ከዚህ በፊት መ-ስሊሞች ብሎ ሰይሟችኋል፤ በዚህም (ቁርአን)፤ መልዕክተኛው በናንተ ላይ መስካሪ እንዲሆን፤ እናንተም በሰዎቹ ላይ መስካሪዎች እንድትኾኑ (መ-ስሊሞች ብሎ ሰይሟችኋል)፤ ሰላትንም አስተካክላችሁ ስገዱ፤ ዘካንም ስጡ፤ በአላህም ተጠበቁ፤ እርሱ ረዳታችሁ ነው፤ (እርሱ) ምን ያምር ጠባቂ! ምን ያምርም ረዳት (ነው)!

الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٧٨﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
أَجْتَنَبَكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَنَكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَانَكُمْ فَنِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ
النَّصِيرِ ﴿٧٩﴾

ምዕራፍ 23፣ አል-ሙስሊኩን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ምእምናን ፍላጎታቸውን ሁሉ በእርግጥ
አገኙ (ዳኑ)።

مَدَّ أَفْئَالَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

2. እነዚያ እነሱ በስግደታቸው ውስጥ
(አላህን) ፈሪዎች፣

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

3. እነዚያም እነሱ ከውድቅ ንግግር ራቂዎች፣

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

4. እነዚያም እነሱ ዘካን ሰጭዎች፣

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

5. እነዚያም እነሱ ብልቶቻቸውን ጠባቂዎች
የሆኑት (አገኙ)።

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾

6. በሚስቶቻቸው ወይም እጆቻቸው
በያዟቸው (ባሪያዎች) ላይ ሲቀር እነሱ
(በእነዚህ) የማይወቀሱ ናቸው።

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾

7. ከዚህም ወዲያ የፈለጉ ሰዎች እነዚያ
እነሱ ወሰን አላፊዎች ናቸው።

فَمَنِ اتَّبَعِيَ وَرَأَىٰ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْعَادُونَ ﴿٧﴾

8. እነዚያም እነሱ ለአደራዎቻቸውና
ለቃል ኪዳናቸው ጠባቂዎች፣

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَٰعُونَ ﴿٨﴾

9. እነዚያም እነሱ በስግደቶቻቸው ላይ
የሚጠባበቁ የሆኑት (አገኙ)፤

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

10. እነዚያ ወራሾቹ እነርሱ ናቸው።

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

11. እነዚያ ፊርደውስን (ላዕላይ ጅነትን)
የሚወርሱ ናቸው፤ እነሱ በርሷ ውስጥ
ዘውታሪዎች ናቸው።

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١﴾

12. በእርግጥም ሰውን (አደምን) ከነጠረ
ጭቃ (ከውሃና ከአፈር) ፈጠርኩ።

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن
طِينٍ ﴿١٢﴾

13. ከዚያም በተጠበቀ መርጊያ ውስጥ የፍትወት ጠብታ አደረግነው።

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

14. ከዚያም ጠብታዋን (በአርባ ቀን) የረጋ ደም አድርገን ፈጠርን፤ የረጋውንም ደም ቁራጭ ስጋ አድርገን ፈጠርን፤ ቁራጫንም ስጋ አጥንቶች አድርገን ፈጠርን፤ አጥንቶቹንም ስጋን አለበሰናቸው፤ ከዚያም (ፍጥነት በመዝራት) ሌላ ፍጥረትን አድርገን አስገኘነው፤ ከሰዓሊዎችም ሁሉ በላጭ የሆነው አላህ ላቀ።

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

15. ከዚያም እናንተ ከዚህ በኋላ በእርግጥ ሚሾች ናችሁ።

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

16. ከዚያም (እንደገና) እናንተ በትንሣኤ ቀን ትቀሰቀሳላችሁ።

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

17. በእርግጥም ከበላያችሁ ሰባትን ሰማያት ፈጠርን፤ ከፍጥረቶቹም ዘንጊዎች አይደለንም።

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

18. ከሰማይም ውሃን (ዝናብን) በልክ አወረድን፤ በምድርም ውስጥ አስቀመጥነው፤ እኛም እርሱን በማስወገድ ላይ በእርግጥ ቻዮች ነን።

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِءٍ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

19. በርሱም ከዘንባባዎችና ከወይኖች የኾኑን አትክልቶች ለናንተ አስገኘንላችሁ፤ በውስጧ ለናንተ ብዙ ፍራፍሬዎች አሏችሁ፤ ከርሷም ትበላላችሁ።

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَاوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

20. ከሲና ተራራም የምትወጣን ዛፍ በቅባትና ለበይዎችም ማባያ በሚኾን (ዘይት) ተቀላቅላ የምትበቅልን (አስገኘንላችሁ)።

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلآكِلِينَ ﴿٢٠﴾

21. ለናንተም በግመል፣ በከብት፣ በፍሩዋልና በበግ መገምገሚያ አላችሁ፤ በሆዶችዎ ውስጥ ካለው (ወተት) እናጠጣችኋለን፤ ለናንተም በርሷ ብዙ ጥቅሞች አሏችሁ፤ ከርሷም ትበላላችሁ።

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضُوا بِهَا فِي بَطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

22. በርሷም ላይ በመርከብም ላይ ትጫናላችሁ።

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

23. ኑ-ሕንም ወደ ሕዝቦቹ በእርግጥ ላክነው፤ ወዲያውም፡- «ሕዝቦቹ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም፤ አትጠነቀቁምን?» አላቸው።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرِهِ ﴿٢٣﴾

24. ከሕዝቦቹም አንዱ ታላላቆቹ ሰዎች አሉ፡- «ይህ ብጤያችሁ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም፤ በናንተ ላይ መብሰጥን ይፈልጋል፤ አላህም በሻ ኖሮ መላእክትን ባወረደ ነበር፤ ይህንንም (የሚለውን) በመጀመሪያዎቹ አባቶቻችን አልሰማንም»።

فَقَالَ الْمَلَأُو الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٢٤﴾

25. «እርሱ በርሱ ዕብደት ያለበት ሰው እንጂ ሌላ አይደለም፤ በርሱም እስከ ጊዜ (ሞቱ) ድረስ ተጠባባቂ» (አሉ)።

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ حِجَّةٌ فَرَرَصُوا بِهِ حَتَّىٰ جَاءَ فِيهِ ﴿٢٥﴾

26. (ኑ-ሕም)፡- «ኔታዬ ሆይ! ባስተባበሉኝ ነገር እርዳኝ» አሉ።

قَالَ رَبِّ انصُرني بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾

27. ወደርሱም (አንዲህ ስንል) ላክን፡- በተመልካችነታችንና በትእዛዛችንም በመጣና ቶኑ በፈለቀ ጊዜ፤ በውስጧ ከሁሉም ሁለት ዓይነቶችን ቤተሰቦችህንም ከነሱ (ጠፊ በመኾን) ቃል ያለፈበት ብቻ ሲቀር፤ አስገባ፤ በነዚያም በበደሉት ሰዎች ነገር አታነጋግረኝ፤ አነሱ ተሰጣጫዎች ናቸውና።

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَن اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّمَا مَعْرِفُوتٌ ﴿٢٧﴾

28. አንተም አብረውህ ካሉት ጋር በታንኳይቱ ላይ በተደላደልክ ጊዜ፤ ምስጋና ለዚያ ከበደለኞች ሕዝቦች ላይን አላህ ይገባው በል።

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمِن مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوَمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

29. በልም:- ኔታዬ ሆይ! ብሩክ የኾነን ማውረድ አውርደኝ፤ አንተም ከአውራጆች ሁሉ በላይ ነህ።

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

30. በዚህ ውስጥ ምልክቶች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ ሰዎች እንዲገነዘቡት) አሉበት፤ እነሆ! (የኑሕን ሰዎች) በእርግጥም ፈትታኞች ነበርን።

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

31. ከዚያም ከጎረቤቶቹ ሌሎችን የክፍለ ዘመን ሕዝቦች አስገኘን።

فُرُشْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

32. በውስጣቸውም ከነሱ የኾነን መልዕክተኛ አላህን ተገዙ፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የላችሁም፤ አትጠነቀቁምን? በማለት ላክን።

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. ከሕዝቦቹም እነዚያ የካዱት፣ በመጨረሻይቱም ቀን መገናኘት ያስተባበሉት፣ በቅርብቱም ሕይወት ያቀማጠልናቸው ታላላቅ ሰዎች፡- «ይህ ብጤያችሁ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም፤ ከርሱ ከምትባሉት ምግብ ይበላል፤ ከምትጠጡትም ውሃ ይጠጣል» አሉ።

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَالْآخِرَةُ أَتَرَفْنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ بِأَكْلِ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

34. «ብጤያችሁም የኾነን ሰው ብትታዘዙ እናንተ ያን ጊዜ በእርግጥ የተሞኛችሁ ናችሁ» (አሉ)።

وَلَيْنَ اطَّعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ ۖ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. «እናንተ በሞታችሁና ዐፈርና አጥንቶችም በኾናችሁ ጊዜ እናንተ (ከመቃብር) ትወጣላችሁ በማለት ያስፈራራችኋልን?»

أَيَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾

36. «ያ የምትስፈራሩበት ነገር ራቀ፤ በጣም ራቀ»።

﴿٣٦﴾ هَيَاتَ هَيَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾

37. «እርሷ (ሕይወት) ቅርብቱ ሕይወታችን እንጂ ሌላ አይደለችም፤ እንሞታለን፤ (ልጆቻችን ስለሚተኩ) ሕያውም እንኾናለን፤ እኛም ተቀስቃሾች አይደለንም»።

إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

38. «እርሱ በአላህ ላይ ውሸትን የቀጠፈ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም፤ እኛም ለርሱ አማኞች አይደለንም» (አሉ)።

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. (መልዕክተኛውም) «ይታዩ ሆይ! ስላስተባበሉኝ እርዳኝ» አለ።

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾

40. (አላህም) ከጥቂት ጊዜ በኋላ (በጥፋታቸው) በእርግጥ ተጻጻፉት ይኾናሉ አለው።

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِحَّ مِنْ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. ወዲያውም (የጥፋት) ጨኸቲቱ በእውነት ያዘቻቸው፤ እንደ ጎርፍ ግብስባሽም አደረግናቸው፤ ለበደለኞች ሕዝቦችም (ከእዝነት) መራቅ ተገባቸው።

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
غُصَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. ከዚያም ከነሱ በኋላ ሌሎችን የክፍለ ዘመናት ሕዝቦች አስገኙን።

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا
ءَاخَرِينَ ﴿٤٢﴾

43. ማንኛደቱም ሕዝብ ጊዜያዎን አትቀድምም፤ አይቅቆዩምም።

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ﴿٤٣﴾

44. ከዚያም መልእክተኞቻችንን የሚከታተሉ ሽነው ላክን፤ ማንኛደቱንም ሕዝብ መልዕክተኛዋ በመጣላት ቁጥር አስተባበሉት፤ ከፊላቸውንም በከፊሉ (በጥፋት) አስከታተልን፤ ወሬዎችም (ለሰው ልጆች ትክክለኛ ትምህርት ሰጪ ታሪክም) አደረግናቸው፤ ለማያምኑም ሕዝቦች (ከእዝነታችን) መራቅ ተገባቸው።

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَا جَاءَ أُمَّةً
رَسُولُهُم مَّا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا لَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

45. ከዚያም ሙሳንና ወንድሙን ሃሩንን በተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና በግልጽ አስረጅ ላክን።

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ
بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾

46. ወደ ፊርዕውንና ወደ ጭፍሮቹ (ላክናቸው)፤ ኮሩም፤ የተንበጣረሩ ሕዝቦችም ነበሩ።

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

47. «ብጡያችንም ለሽኑ ሁለት ሰዎች ሕዝቦቻቸው ለኛ ተገርዎች ሽነው ሳሉ እናምናለን?» አለ።

فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا
لَنَا عِبْدُونَ ﴿٤٧﴾

48. አስተባባሎቸውም፤ ከጠፊዎቹም ኾኑ።

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلِكِينَ ﴿٤٨﴾

49. ሙሳንም (ነገዶቹ) ይምመኑ ዘንድ መጽሐፉን በእርግጥ ሰጠነው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. የመርየምን ልጅና እናቱንም ተአምር አደረግናቸው፤ የመደላደልና የምንጭ ባለቤት ወደ ኾነች ከፍተኛ ስፍራም አስጠጋናቸው።

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً ۖ وَأَوْرَثْنَاهُمَا إِلَىٰ رَيْبِذٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

51. እናንተ መልእክተኞች ሆይ! ከተፈቀዱት ምግቦች ብሉ፤ በኃ ስራንም ስሩ፤ እኔ የምተሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነኝ።

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

52. ይህችም (በአንድ አምላክ የማመን ሕግጋት) አንድ መንገድ ስትኾን ሃማኖታችሁ ናት፤ እኔም ጌታችሁ ነኝና ፍሩኝ።

وَلِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رُبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

53. (ከዚያ ተከታዮቻቸው) የሃይማኖት ነገራቸውን በመካከላቸው ክፍልፍሎች አድርገው ቆራረጡ፤ ሕዝብ ሁሉ እነሱ ዘንድ ባለው ሃይማኖት ተደላኞች ናቸው።!

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

54. እስከ ጊዜያቸውም ድረስ በጥመታቸው ውስጥ ተዋቸው።

فَذَرَهُمْ فِي عَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

55. ከገንዘብና ከልጆች በርሱ የምንጨምርላቸውን ያስባሉን?

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾

56. በበኃ ነገሮች የምንቻከልላቸው መኾንን (ያስባሉ?) አይደለም፤ (ለማዘንጋት መኾኑን) አያውቁም።

سُبْحٰنَ لَهْمُ فِي الْخَيْرَاتِ ۖ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

1. አቡ ሀረይራ እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕተኛ እንዲህ ብለዋል፡- «አይሁዶችና ክርስቲያኖች ለሰባ አንድ ወይም ለሰባ ሁለት ቦታ ይከፋፈላሉ። ይህ ህዝብ ደግሞ ከሰባ ሰስት ቦታ ይከፋፈላል። ከአንዱ በስተቀር ሁሉም የጀህንም ናቸው። ያም መንገድ እኔና ባልደረበኜ ያለንበት ነው።» (ተርጫዚይ፣ ኢብኑ ማጃህና አቡ ዳውድ ዘግበውታል)።

57. እነዚያ እነሱ ጌታቸውን ከመፍራራት የተነሳ ተጨናቂዎች የኾኑት፤

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ
مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

58. እነዚያም እነሱ በጌታቸው ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያምኑት፤

وَالَّذِينَ هُمْ يُبَيِّنَاتٍ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

59. እነዚያም እነሱ በጌታቸው (ጣዖትን) የማያጋሩት፤

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. እነዚያም የሚሰጡትን ነገር እነርሱ ወደ ጌታቸው ተመላሾች መኾናቸውን ልቦቻቸው የሚፈሩ ኾነው የሚሰጡት፤

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

61. እነዚያ በመልካም ስራዎች ይጣደፋሉ፤ እነሱም ለርሷ ቀዳሚዎች ናቸው።

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
سَابِقُونَ ﴿٦١﴾

62. ማንኛ ይቱንም ነፍስ ችሎታዋን እንጂ አናስገድዳትም፤ እኛም ዘንድ በእውነት የሚናገር መጽሐፍ አለ፤ እነሱም አይበደሉም።

وَلَا تَكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدِينَا
كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. በእውነቱ (ከሐዲዎች) ልቦቻቸው ከዚያ (ቁርአን) በዝንጋታ ውስጥ ናቸው፤ ለእነሱም ከዚህ ሌላ እነሱ ለርሷ ሰሪዎችዋ የኾኑ (መጥፎ) ስራዎች አሏቸው።

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرٍ مِّنْ هَذَا وَهُمْ أَعْمَلٌ
مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ﴿٦٣﴾

64. ቅምጥሎቻቸውንም በቅጣት በያዘናቸው ጊዜ ወዲያውኑ እነሱ ይውተውታሉ።

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. ላሌ አትወትውቱ፤ እናንተ ከኛ ዘንድ አትረዱም።

لَا تَجْعَرُوا أَلَيْمًا إِنَّا لَنُصْرُونَ ﴿٦٥﴾

1. ዓሊሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛን (ሰ.ዐ.ወ) «እነዚያም የሚሰጡትን ነገር እነርሱ ወደ ጌታቸው ተመላሾች መኾናቸውን ልቦቻቸው የሚፈሩ ኾነው የሚሰጡት።» (አል-ሙ-አሚኑን፣ 60) ስለሚለው የቁርአን አንቀፅ ጠየቃቸው። ... እነዚህ ሰዎች አስነሪ መጠባቸውን የሚጠጡና የሚሰርቁ ሰዎች ናቸውን? ስላቸው የአላህ መልዕክተኛም (ሰ.ዐ.ወ)፣ «የሲዲቅ ልጅ ሆይ! በፍፁም እነዚያ የሚያመኑት፣ የሚሰጡት፣ ምጽዋትን የሚሰጡትና የሚሰሩት ስራዎች በአላህ ዘንድ ተቀባይነትን አያገኙም የሚሉት ናቸው። እንዲሁም እነዚያ በመልካም ነገር ላይ የሚነሳሱት ሰዎች ናቸው።» (አል-ቲርሚዚይ ዘግበውታል)።

66. አንቀጾቹ በናንተ ላይ በእርግጥ ይነበቡላችሁ ነበር፤ በተረከባችሁም ላይ ወደ ኋላችሁ ትመለሱ ነበር።

فَدَكَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ نَكِصُونَ ﴿٦٦﴾

67. በርሱ (በክልሉ ቤት) ኩሩዎች፣ ሌሊት ተጫዋቾች፣ (ቁርአንንም) የምትተው ኾናችሁ (ትመለሱ ነበራችሁ ይባላሉ)።

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾

68. (የቁርአንን) ንግግሩንም አያስተነትኑምን? ወይስ ለመጀመሪያዎቹ አባቶቻቸው ያልመጣ ነገር መጣባቸውን?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

69. ወይስ መልክተኛቸውን (ሙሃመድ) አላወቁምን? ስለዚህ እነርሱ ለርሱ ከሐዲዎች ናቸውን?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَمْ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

70. ወይስ «በርሱ ዕብደት አለበት» ይላሉን? አይደለም፤ እውነትን ይዘ መጣላቸው፤ አብዛኞቻቸውም እውነትን ጠይዎች ናቸው።

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَذَّبُوهُمُ لِلْحَقِّ كَذِبُونَ ﴿٧٠﴾

71. አላህም ዝንባሌዎቻቸውን በተከተለ ኖሮ፣ ሰያሚትና ምድር በውስጣቸውም ያለው ሁሉ በእርግጥ በተበላሸ ነበር፤ ይልቁንም ክብራቸው ያለበትን ቁርአን አመጣላቸው፤ እነሱም ከክብራቸው ዘንጊዎች ናቸው።

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

72. (ሙሃመድ ሆይ!) ወይስ ግብርን ትጠይቃችሁለህን? የጌታህም ችሮታ በላጭ ነው፤ እርሱም ከሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነው።

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. አንተም (ሙሃመድ) ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ትጠራቸዋለህ።

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

74. እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ከትክክለኛው መንገድ ተዘንባዮች ናቸው።

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكِبُونَ ﴿٧٤﴾

75. ባዘንላቸውና በነርሱ ላይ ያለውን ጉዳትም ባናነሳላቸው ኖሮ፣ በጥመታቸው ውስጥ የሚዋልሉ ኾነው ይዘውትሩ ነበር።

وَلَوْ رَحَّمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَافِي طُغْيَنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

76. በእርግጥም በቅጣት ያዝናቸው ታዲያ ለጌታቸው አልተናነሱም፤ አይዋደቁም።

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاؤُا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَنْضَعُونَ ﴿٧٦﴾

77. በነሱም ላይ የብርቱ ቅጣት ባለቤት የኾነ ደጃፍን በክፈትንባቸው ጊዜ እነሱ ያን ጊዜ በርሱ ተስፋ ቆራጮች ናቸው።

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْسُونٌ ﴿٧٧﴾

78. እርሱም ያ መስማያዎችንና ማያዎችን፤ ልቦችንም ለናንተ የፈጠረላችሁ ነው፤ ጥቂትን እንጂ አታመሰግኑም።

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

79. እርሱም ያ በምድር ውስጥ የበተናችሁ ነው፤ ወደርሱም ትሰበሰባላችሁ።

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

80. እርሱም ያ ሕይወት የሚያደርግ የሚገድልም ነው፤ የሌሊትና የቀን መተካካትም የርሱ ነው፤ አታውቁምን?

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَلَهُ اخْتَلَفُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

81. (የመካከላዊዎች) የፊተኞቹ ሕዝቦች እንዳሉት ብጤ አሉ።

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

82. «በሞትንና ዐፈርና አጥንቶች በኾን ጊዜ እኛ ተቀስቃሾች ነን?» አሉ።

قَالُوا أءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا ۗ أءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

83. «ይህንን እኛም ከእኛ በፊትም የነበሩት አባቶቻችን በእርግጥ ተቀጥረናል፤ ይህ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች እንጂ ሌላ አይደለም» (አሉ)።

لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ ۗ إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

84. ምድርና በውስጥዋ ያለው ሁሉ የማን ነው? የምታውቁ ብትኾኑ (ንገሩኝ)፤ በላቸው።

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا ۖ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

85. በእርግጥ «የአላህ ነው» ይሉሃል፤ ታዲያ አትገለጹምን? በላቸው።

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

86. የሰባቱ ሰማያት ጌታና የታላቁ ዐርሽ ጌታ ማን ነው? በላቸው።

قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ

الْعَرْشُ الْعَظِيمُ (81)

87. በእርግጥ «አላህ ነው» ይሉሃል፤ እንግዲያ አትፈሩትምን? በላቸው።

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِرُ (87)

88. የነገሩ ሁሉ ግዛት በእጁ የኾነ እርሱ የሚጠብቅ፣ በርሱ ላይ የሚይጠበቅ ማን ነው? የምታውቁ እንደኾናችሁ (መልሱልኝ)፤ በላቸው።

قُلْ مَنْ مِنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُصِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (88)

89. በእርግጥ «አላህ ነው ይሉሃል» ታዲያ እንዴት ትታለላላችሁ? በላቸው።

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ (89)

90. ይልቁንም እውነትን አመጣንላቸው፤ እነርሱም (በመካዳቸው) ውሸታሞች ናቸው።

بَلْ أَنزَلْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (90)

91. አላህ ምንም ልጅን አልያዘም (አልወለደም)፤ ክርሱም ጋር አንድም አምላክ የለም፤ ያን ጊዜ (ሌላ አምላክ በነበረ) አምላክ ሁሉ በፈጠረው ነገር በተለየ ነበር፤ ከፊላቸውም በክፊሉ ላይ በላቀ ነበር፤ አላህ ከሚመጥኑት ሁሉ ጠራ።

مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذَا لَذَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ (91)

92. ሩቁንና ቅርቡንም ሁሉ ዐዋቂ ነው (በርሱ) ከሚያጋሩትም ሁሉ ከፍ አለ።

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (92)

93. (ሙሐመድ ሆይ!) በል፡- ጌታዬ ሆይ! የሚያስፈራሩበትን (ቅጣት) ብታሳየኝ?

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ (93)

94. ጌታዬ ሆይ! በበደለኞች ሕዝቦች ውስጥ አታድርገኝ።

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (94)

95. እኛም የምናስፈራራቸውን ነገር ልናሳይህ (ሙሃመድ) በእርግጥ ቻዮች ነን።

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ (95)

96. በዚያች እርስዎ መልካም በኾነችው (ጠባይ) መጥፎይቱን ነገር ገፍትር፤ እኛ የሚሉትን ሁሉ ዐዋቂዎች ነን።

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّبِيَّةَ نَحْنُ أَكْبَرُ بِمَا يُصِفُونَ (96)

97. በልም:- ጌታዬ ሆይ! ከሰይጣናት ጉትጎታዎች በአንተ አጠበቃለሁ።

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

98. ባንተም ጌታዬ ሆይ! (በነገርቼ) ወደኔ ከመጣዳቸው (እኔ ላይ መጥፎ ተፅዕኖ እንዳያሳድሩ) አጠበቃለሁ።

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

99. አንዳቸውንም ሞት በመጣበት ጊዜ እንዲህ ይላል:- ጌታዬ ሆይ! (ወደ ምድረ ዓለም) መልሱኝ።

حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

100. በተውኩት ነገር በጎን ስራ ልሰራ እክፎላለሁና (ይህን ከማለት) ይከልከል፤ እርስዎ እርሱ ተናጋሪዎ የኾነች ከንቱ ቃል ናት፤ ከስተፊታቸውም እስከሚቀሰቀሱበት ቀን ድረስ ግርዶ አለ።

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

101. በቀንድም በተነፋ ጊዜ በዚያ ቀን በመካከላቸው ዝምድና የለም፤ አይጠያየቁምም።

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾

102. ሚዛኖቹም የከበዱለት ሰው እነዚያ እነሱ ፍላጎታቸውን ያገኙ ናቸው።

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

103. ሚዛኖቹም የቀለሉበት ሰው እነዚያ እነርሱ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ናቸው፤ በገህነም ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. ፊቶቻቸውን አሳት ትገርፋቸዋለች፤ እነሱም በርሷ ውስጥ ከንፈሮቻቸው የተኮማተሩ ናቸው።

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

105. አንቀጾቹ (ይህ ቁርአን) በናንተ ላይ የሚነበቡላችሁና በነርሱ የምታስተባብሉ አልነበራችሁምን? (ይባላሉ)።

أَلَمْ تَكُنْ أُمَّيَّتِي تُلَىٰ عَلَيَّكَ فَاكْتُمْتُمَا تَكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

106. ይላሉ:- «ጌታችን ሆይ! በኛ ላይ መናጢታችን አሸነፈችን፤ ጠማማዎችም ሕዝቦች ነበርን»።

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾

107. «ጌታችን ሆይ! ከርሷ አውጣን፤ (ወደ ክህደት) ብንመለስም እኛ በዳዮች ነን»።

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾

108. (አላህም) ወራዶች ሽናችሁ በውስጥዎ እርጉ፤ አታናግሩኝም፤ ይላቸዋል።

قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

109. እነሆ ከባርቼ፡- «ጌታችን ሆይ! አምነናልና ማረን፤ እዘንልንም፤ አንተም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነህ» የሚሉ ክፍሎች ነበሩ።

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. እኔንም ማውሳትን እስካስረሷችሁ ድረስም ማላገጫ አድርጋችሁ ያዛችኋቸው፤ በነርሱም የምትስቁ ነበራችሁ።

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًا حَتَّىٰ أَنسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

111. እኔ ዛሬ በትዕግስታቸው ምክንያት እነሱ ፍላጎታቸውን የሚያገኙት እነርሱ ብቻ በመኾን መነዳቷቸው፤ (ይላቸዋል)።

إِنِّي جَزَيْتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾

112. በምድር ውስጥ ከዓመታት ቁጥር ስንትን ቆይቻሁ፤ ይላቸዋል።

قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. «አንድ ቀንን ወይም ከፊል ቀንን ቆዩን፤ ቆጣሪዎቹንም ጠይቁ» ይላሉ።

قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾

114. እናንተ (የቆይቻሁትን መጠን) የምታውቁ ብትኾኑ ኖሮ፤ (በአሳት ውስጥ በምትቆይት አንጻር) ጥቂትን ጊዜ እንጂ አልቆይቻሁም ይላቸዋል።

قُلْ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

115. የፈጠርናችሁ ለከንቱ መኾኑን እናንተም ወደኛ የማትመለሱ መኾናችሁን ጠረጠራችሁን? (ያለምንም ዓላማ የፈጠርናችሁ መሰላችሁን?)

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

116. የእውነቱም ንጉስ አላህ ከፍተኛነት ተገባው፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ የሚያምረው ዐርሽ ጌታ ነው።

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

117. ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ ለርሱ በርሱ ማስረጃ የሌለውን የማገዛ ሰው ምርመራው ጌታው ዘንድ ብቻ ነው፤ እነሆ ከሐዲዎች አይድኑም።

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

118. (ሙሃመድ ሆይ!) በልም:- ጌታዬ ሆይ ማር፤ እዘንም፤ አንተም ከአዛኞች ሁሉ በላጭ ነህ።

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

ምዕራፍ 24፣ አል- ኑር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ይህች) ያወረድናትና የደነገግናት ምዕራፍ ናት፤ በርሷም ውስጥ ትገሰጹ ዘንድ ግልጾችን አንቀጾች አውርደናል።

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ يَسِّنُّ لَْعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

2. ዝሙተኛይቱና ዝሙተኛው ከሁለቱ እያንዳንዳቸውን (ያላገቡ እንደኾኑ) መቶ ግርፋትን ግረፉባቸው፤ በነርሱም በአላህ ፍርድ ርህራሄ አትያዛችሁ፤ በአላህና በመጨረሻው ቀን የምታምኑ እንደኾናችሁ (አትራሩ) ቅጣታቸውንም ከምእመናን ጭፍሮች ይገኙበት።!

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَجْهٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3. ዝሙተኛው፣ ዝሙተኛይቱን ወይም አጋሪይቱን እንጂ አያገባም፤ ዝሙተኛይቱንም ዝሙተኛ ወይም አጋሪ እንጂ አያገባትም፤ ይህም በምእመናን ላይ ተከልክሏል።

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

1. አቡ-ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዲህ ብለዋል:- «የአላህ መልዕክተኛ (ሶ.ዐ.ወ) ጋብቻ ሳይኖረው ዝሙት የፈጸመ ሰውን ለአንድ አመት ያህል ከሀገር እንዲሰደድና (ሀጋዊ) ቅጣቱን እንዲቀበል ፈርደውበታል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

.ሀጋዊ ቅጣቱን ማለት፣ ጋብቻ ሳይኖረው ዝሙት በመፈጸሙ አላህ የደነገገበትን አንድ መቶ ጅራፍ እንዲገረፍ የፍርድ ውሳኔ አስተላለፉበት ማለት ነው።

4. እነዚያም ጥብቆችን ሴቶች (በዝመት) የሚሰድቡ ከዚያም አራትን ምስክሮች ያላመጡ ሰማኒያን ግርፋት ግረፏቸው፤ ከነርሱም ምስክርነትን ሁልጊዜ አትቀበሉ፤ እነዚያም እነሱ አመጸኞች ናቸው።

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾

5. እነዚያ ከዚህ በኋላ የተጸጸቱና ስራቸውን ያሳመሩ ሲቀሩ፤ አላህ በጣም መሐሪ አዛኝ ነውና።

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

6. እነዚያም ሚስቶቻቸውን (በዝመት) የሚሰድቡ፤ ለነሱም ከነፍሶቻቸው በስተቀር ምስክሮች የሌሏቸው የሹኑ፤ የአንዳቸው ምስክርነት እርሱ ከእውነተኞች ለመሹኑ በአላህ ስም አራት ጊዜ ምሎ መመስከር ነው።

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

7. አምስተኛይቱም ከውሽታዎች ቢሽን በርሱ ላይ የአላህ እርግግን ይነርባት (ብሎ መመስከር) ነው።

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾

8. «እርሱም ከውሽታዎች ነው» ብላ አራት ጊዜ ምስክሮችን በአላህ ስም (በባሏ ላይ) መመስከር፤ ከርስዋ ላይ ቅጣትን ይገፈትርላታል (ያስቀርላታል)።

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

9. አምስተኛይቱም «እርሱ ከእውነተኞች ቢሽን በርስዋ ላይ የአላህ ቁጣ ይነርባት (ብላ መመስከር)» ነው።

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾

10. በናንተም ላይ የአላህ ችርታና እዝነቱ ባልነበረ፤ አላህም ጸጸትን ተቀባይ ጥበበኛ ባልሽነ ኖሮ፤ (ውሽታሙን ይገልፀው ነበር)።

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

11. እነዚያ መጥፎን ውሸት ያመጡ ከናንተው የሹኑ ጭፍሮች ናቸው፤ ለናንተ ክፉ ነገር ነው ብላችሁ አታስቡት፤ በእውነቱ እርሱ ለናንተ መልካም ነገር ነው፤ ከነርሱ (ከጭፍሮቹ) ለያንዳንዱ ሰው ከነጢአት የሰራው ስራ ዋጋ አለው፤

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِمَّنْ كَرِهَتْ لَكُمْ وَتَخَسِبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ

ያም ከነሱ ትልቁን ንጢአት የተሸከመው ለርሱ ከባድ ቅጣት አለው።

وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

12. (ውሸቱን) በሰማችሁት ጊዜ ምእመናንና ምእመናት በጎሶቻቸው ለምን ደግን ነገር አልጠረጠሩም? ለምንስ ይህ ግልጽ ውሸት ነው አላሉም?

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

13. በርሱ ላይ ለምን አራትን ምስክሮች አላመጡም? ምስክሮቹንም ካላመጡ እነዚያ አላህ ዘንድ ውሸታዎቹ እነሱ ናቸው።

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

14. በቅርቢቱም በመጨረሻይቱም ዓለም በናንተ ላይ የአላህ ችሮታና እዝነቱ ባልነበረ ኖሮ፣ በውስጡ በገባችሁበት ወሬ ምክንያት ታላቅ ቅጣት በእርግጥ በደረሰባችሁ ነበር።

وَلَوْلَا فَضَّلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسُكَّرَ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

15. በምላሶቻችሁ በምትቀበሉት ጊዜ ለናንተም በርሱ ዕውቀት በሌላችሁ ነገር በአፎቻችሁ በተናገራችሁና እርሱ አላህ ዘንድ ከባድ ንጢአት ሽኖ ሳለ ቀላል አድርጋችሁ ባሰባችሁት ጊዜ (ከባድ ቅጣት በነካችሁ ነበር)።

إِذْ تَلَقَوْنَهُمْ بِالْسِينَةِ كُمْ وَقَوْلُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

16. በሰማችሁትም ጊዜ በዚህ ልንናገር ለኛ አይገባንም፤ (አላህ ሆይ!) ጥራት ይገባህ፤ ይህ ከባድ ቅጥፈት ነው፤ አትሉም ነበርን?

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

17. ምእመናን እንደሆናችሁ ወደ ብጡው በናፁም እንዳትመለሱ አላህ ይገስጹችኋል።

يَعْظُمُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

18. ለናንተም አላህ አንቀጽኝን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ይገልጻላችኋል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበብኛ ነው።

وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيْتَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

19. እነዚያ በእነዚያ ባመኑት ሰዎች ውስጥ መጥፎ ወሬ እንድትስፋፋ የሚወዱ፤ ለነሱ በቅርቡቱም በመጨረሻይቱም ዓለም አሳማሚ ቅጣት አላቸው፤ አላህም ያውቃል እናንተ ግን አታውቁም።

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

20. በናንተም ላይ የአላህ ችግርታውና እዝነቱ ባልነበረ፤ አላህም ርህራሄና አዛኝ ባልሐነ ኖሮ፤ (ቶሎ ባጠፋችሁ ነበር)።

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

21. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የሰይጣንን እርምጃዎች አትከተሉ፤ የሰይጣንንም እርምጃዎች የሚከተል ሰው (ነጢአትን ተሸክመ)፤ እርሱ በመጥፎ (ዝሙት) እና በሚጠላ ነገር (በክህደትና በጣኦት አምላኪነት) ያዛልና በናንተም ላይ የአላህ ችግርታና እዝነቱ ባልነበረ ኖሮ፤ ከናንተ አንድም ፈጽሞ ባልጠራ ነበር፤ ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያጠራል፤ አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

﴿٢١﴾ يَأْتِيَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

22. ከናንተም የችግርታና የክብረት ባለቤቶች የኾኑት፤ ለቅርብ ዘመዶችና ለድኾች በአላህም መንገድ ለተሰደዱ ሰዎች ላይሰጡ (መሃላ) አይማሉ፤ ይቅርታም ያድርጉ፤ (ጥፋተኞቹን) ይለፉም፤ አላህ ለናንተ ሊምር አትወዱምን? አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. እነዚያ ጥብቆቹን ከዝሙት ዘንጊዎቹን ምእመናት የሚሰድቡ፤ በቅርቡቱም በመጨረሻይቱም ዓለም ተረገሙ፤ ለነርሱም ታላቅ ቅጣት አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَأُنسَأَنَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. በነሱ ላይ ምላሶቻቸው፤ እጆቻቸውና እግሮቻቸውም ይሰሩት በነበሩት ነገር በሚመስክሩባቸው ቀን (ከባድ ቅጣት አላቸው)።

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. በዚያ ቀን አላህ እውነተኛ ዋጋቸውን ይሞላላቸዋል፤ አላህም እርሱ መኖሩ የተረጋገጠ (ሁሉን ነገር) ገላጭ መኾኑን ያውቃሉ።

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

26. መጥፎዎቹ ሴቶች ለመጥፎዎች ወንዶች፤ መጥፎዎቹ ወንዶችም ለመጥፎዎቹ ሴቶች የተገቡ ናቸው፤ ጥሩዎቹ ሴቶችም ለጥሩዎቹ ወንዶች፤ ጥሩዎቹ ወንዶችም ለጥሩዎቹ ሴቶች የሚገቡ ናቸው፤ እነዚያ (መጥፎዎቹ) ከሚሉት ነገር ንጹሕ የተደረጉ ናቸው፤ ለነርሱ ምህረትና መልካም ሲላይ (ጀነት) አላቸው።

الَّذِينَ تَبَوَّءُوا لِلْخَبِيثَاتِ وَالْخَبِيثُونَ الَّذِينَ تَبَوَّءُوا لِلطَّيِّبَاتِ وَالطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

27. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እስከ ምታስፈቅዱና በባለቤቶቻዎ ላይ ሰላምታን እስከምታቀርቡ ድረስ ከቤቶቻችሁ ሌላ የኾኑ ቤቶችን አትግቡ፤ ይሃችሁ ለናንተ መልካም ነው፤ እናንተ ትገነዘቡ ዘንድ (በዚህ ታዘዛችሁ)።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

28. በውስጧም አንድንም ሰው ባታገኙ ለናንተ እስከሚፈቀድላችሁ ድረስ አትግቧት፤ ለናንተ ተመለሱ ብትባሉም ተመለሱ፤ እርሱ ለናንተ የተሻለ ነው፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارجِعُوا فَارجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. መኖሪያ ያልኾኑን ቤቶች በውስጣቸው ለናንተ ጥቅም ያላችሁን (ሳታስፈቅዱ) ብትገቡ በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም፤ አላህም የምትገልጹትንና የምትደብቁትን ሁሉ ያውቃል።

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

30. ለምስመናን ንገራቸው፡- ዓይኖቻቸውን (ያልተፈቀደን ከማየት) ይከልክሉ፤ ብልቶቻቸውንም ይጠብቁ፤ ይህ ለነሱ የተሻለ ነው፤ አላህ በሚሰሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው፡፡

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُؤْنَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

31. ለምስመናትም ንገራቸው፡- ዓይኖቻቸውን ይከልክሉ፤ ብልቶቻቸውንም ይጠብቁ፤ ጌባቸውንም ክርሷ ግልጽ ከኾነው በስተቀር አይግለጡ፤ ጉፍታቸውንም በአንገቶቻቸው ላይ ያጣፉ፤ (የውስጥ) ጌባቸውንም ለባሎቻቸው ወይም ለአባቶቻቸው ወይም ለባሎቻቸው አባቶች ወይም ለወንዶች ልጆቻቸው ወይም ለባሎቻቸው ወንዶች ልጆች ወይም ለወንድሞቻቸው ወይም ለወንድሞቻቸው ወንዶች ልጆች ወይም ለእህቶቻቸው ወንዶች ልጆች ወይም ለሴቶቻቸው ወይም እጆቻቸው ለያዙት (ባሪያ) ወይም ከወንዶች ለሴት ጉዳይ የሌላቸው ለኾኑ ተከታዮች ወይም ለነዚያ የሴቶችን ሀፍረተ ገላ ላላወቁ ሕፃኖች ካልኾኑ በስተቀር አይግለጡ፤ ከጌባቸውም የሚሸፍኑት ይታወቅ ዘንድ በእግርቻቸው አይምቱ፤ ምስመናን ሆይ! ትድኑ ዘንድ ሁላችሁም ወደ አላህ (በመመለስ) ተጸጸቱ፡፡

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِمَخْرُجِهِنَّ عَلَىٰ جُجُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِبُهُنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْزِيَّةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

32. ከናንተም ትዳር የሌላቸውን አጋቡ፤ ከወንዶች ባሮቻችሁና ከሴቶች ባሮቻችሁም ለጋብቻ ብቁ የኾኑትን (አጋቡ)፤ ድኾች ቢኾኑ አላህ ከኾርታው ያከብራቸዋል፤ አላህም ስጦታው ሰፊ ዐዋቂ ነው፡፡

وَأَنذَرِكُمْ وَأَنذَرِكُمْ مِنَ الْإِنْمَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِيعٌ

عَلَيْكُمْ ﴿٣٣﴾

33. እነዚያም የማግቢያን ጣጣ የማያገኙ አላህ ከችርታው እስከሚያከብራቸው ድረስ ይጠበቁ፤ እነዚያንም እጆቻችሁ ከጨበጧቸው አገልጋዮች (ገንዘብ ሰጥተው ነጻ ለመውጣት) መጻጻፍን የሚፈልጉትን ከነሱ መልካምን ነገር ብታውቁ ተጻጻፋቸው፤ አላህ ለእናንተ ከሰጣችሁ ገንዘብ ለእነሱ ሰጧቸው፤ ሴቶች ባርቻችሁንም መጠበቅን ቢፈልጉ የቅርብቱን ሕይወት ጥቅም ለመፈለግ ብላችሁ በዝሙት ላይ አታስገድዱቸው፤ የሚያስገድዳቸውም ሰው አላህ ከመገደዳቸው በኋላ (ለተገደዱት) መሐሪ አዛኝ ነው።

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتُغُونَ الْكِنَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَكَّنْتَهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَأَتَوْهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا تُكْرَهُوا فَبَيِّنْتُمْ عَلَىٰ الْإِغْيَاءِ إِنْ أَرَدْنَا تَحْصِينَ لِنَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

34. ወደናንተም አብራሪ የሽኑን አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ከነዚያ ከበፊታችሁ ካለፉትም (ምሳሌዎች ዓይነት) ምሳሌን ለጥንቁቆቹ መገሰጫንም በእርግጥ አወረድን።

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

35. አላህ የሰማያትና የምድር አብሪ ነው፤ የብርሃኑ ምሳሌ በውስጧ መብራት እንዳለባት (ዝግ) መስኮት፣ መብራቱ በብርጭቆ ውስጥ የሽኑ፣ ብርጭቆይቱ ፍፁም ሉላዊ ኮከብ የምትመሰል፤ ምስራቃዊው ምዕራባዊም ካልሽኑት፣ ከተባረከች የወይራ ዛፍ፣ ዘይታ እሳት ባይነካውም እንኳ ሊያበራ የሚቀርብ ከሽኑት (ዘይት) የሚቃጠል እንደ ሆነ (መብራት) ነው፤ (ይህ) በብርሃን ላይ የሽኑ ብርሃን ነው፤ አላህ ወደ ብርሃኑ የሚሻውን ሰው ይመራል፤ አላህም ለሰዎች ምሳሌዎችን ያቀርባል። አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

﴿٣٥﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْلِ نُورِهَا ۗ فِيهَا مِصْبَاحٌ لِّلْمِصْبَاحِ فِي زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَّكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. አላህ እንድትከበርና ስሙ በውስጥ እንዲወሳ (እንዲፀዳና እንዲከበር) ባዘዘው ቤቶች ውስጥ (አወድሱት) በውስጥ በጧትና በማታ ለርሱ ያጠራሉ።

فِي بُيُوتٍ أَذُنَ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذَكَّرَ
فِيهَا أَسْمُهُمْ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ

وَالْأَصَالِ ﴿٣٦﴾

37. አላህን ከማውሳትና ሶላትን ከመስገድ፣ ዘካንም ከመስጠት ንግድም ሽያጭም የማያታልላቸው ልቦችና ዓይኖች በርሱ የሚገለበጡበትን ቀን የሚፈሩ የኾኑ ሰዎች (ያጠሩታል)።

رِجَالٌ لَا لُئْلُهُمْ تَجْرَةٌ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ
اللَّهِ وَإِقَابِ الصَّلَاةِ وَإِنَاءِ الزَّكَاةِ يُخَافُونَ
يَوْمًا نَنْقَلِبُ فِيهِ الْقُلُوبَ

وَالْأَبْصَارَ ﴿٣٧﴾

38. አላህ የሰሩትን ስራ መልካሙን ሊመነጻቸው፣ ከኸሮታውም ሊጨምርላቸው (ያጠሩታል)፤ አላህም ለሚሻው ሰው ያለ ግምት ይሰጣል።

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. እነዚያም የካዱት ሰዎች ስራዎቻቸው (መልካሞቹ) በበረሃ ሜዳ እንዳለ ሲራብዱ (አሸዋማ በረሃ ላይ በሀይ ሲያዩት የተንጋለለ ባህር መስሎ የሚታይ) የጠማው ሰው ውሃ ነው ብሎ እንደሚያስበው በመጣውም ጊዜ ምንም ነገር ኾኖ እንደማያገኘው ነው፤ (ከሐዲው) አላህንም አስራው ዘንድ ያገኘዋል፤ ምርመራውንም (ቅጣቱን) ይሞላለታል፤ አላህም ምርመራው ፈጣን ነው።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرَابٍ
بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَهُمْ لَوْ يَجِدُهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ
عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

40. ወይም (መጥፎ ስራዎቻቸውን) ከበላዩ ደመና ያለበት ማዕበል በሚሸፈነው ጥልቅ ባህር ውስጥ እንዳሉ ጨለማዎች ነው፤ (እነዚያ) ከፊላቸው ከከፊሉ በላይ ድርብርብ የኾኑ ጨለማዎች ናቸው፤ (በዚህች) የተሞከረ (ሰው) እጁን ባወጣ ጊዜ ሲያያት አይቀርብም፤ አላህም ለርሱ ብርሃንን ያላደረገለት ሰው ለርሱ ምንም ብርሃን የለውም።

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ
مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ
سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا
أَخْرَجَ يَكَدُهُ لَوْ يَكَدُ يَرْنَاهَا وَمَن لَّو يَجْعَلُ
اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

41. (ሙሃመድ ሆይ!) አላህ በሰማያትና በምድር ያለ ሁሉ በራሪዎችም ክንፎቻቸውን (በአየር ላይ) ያንሳፈሩኝኸው ለርሱ የሚያጠሩ (የሚያወድሱ) መኾናቸውን አላወክምን? ሁሉም ስግደቱንና ማጥራቱን በእርግጥ ዐውቀ፤ አላህም የሚሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

42. የሰማያትና የምድርም ግዛት የአላህ ነው፤ መመለሻም ወደ አላህ ነው።

43. አላህ ደመናን የሚነዳ መኾኑን አላየህምን? ከዚያም ከሌሎች ከከፊሉ ያገናኛል፤ ከዚያም የተደራረበ ያደርገዋል። ዝናቡንም ከመካከሉ የሚወጣ ኸኖ ታየዋለህ፤ ከሰማይም (ከደመና) በውስጡ ካሉት ጋራዎች በረዶን ያወርዳል፤ በርሱም የሚሻውን ሰው (በጉዳት) ይነካል፤ ከሚሻውም ሰው ላይ ይመልሰዋል፤ የብልጭታው ብርሃን ዓይኖቻችን ሊወስድ ይቀርባል።

44. አላህ ሌሊትንና ቀንን ያገላብጣል፤ በዚህም ለባለ ውስጥ ዓይኖች በእርግጥ ማስረጃ አለበት።

45. አላህም ተንቀሳቃሽን ሁሉ ከውሃ ፈጠረ፤ ከነሱም በሆዱ ላይ የሚኼድ አለ፤ ከነሱም በሁለት እግሮች ላይ የሚኼድ አለ፤ አላህ የሚሻውን ሁሉ ይፈጥራል፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

46. (በዚህ ቁርአን) አብራሪን አንቀጸች በእርግጥ አወረድን፤ አላህም የሚሻውን ሰው ወደ ቀጥተኛ መንገድ ይመራዋል።

47. «(መናፍቃን) በአላህና በመልዕክተኛውም አምነናል፤ ታዘናልም» ይላሉ፤

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُم مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَنَتْ كُلُّ قَدْعِيمٍ صَلَاتُهُمْ وَنَسِيحَتُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِي سَحَابَاتٍ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَجْعَلُهُمْ زَكَاةً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْقَالَ حَبِّ خَبثٍ مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَاذِبُونَ سَاءَ بَرَقِيعَةٍ يَدْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿٤٣﴾

يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَرْسُولِ

ከዚያም ከዚህ በኋላ ከእሱ ከፊሉ ይሸሻል፤ እነዚያም ምእመናን አይደሉም።

وَأَطَعْنَا ثُمَّ بَتَوَى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. ወደ አላህና ወደ መልዕክተኛውም በመካከላቸው ሊፈርድ በተጠሩ ጊዜ ከእሱ ከፊሉ ወዲያውኑ ይሸሻሉ።

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾

49. እውነቱም (ሐቁ) ለእሱ ቢኾን ወደርሱ ታዛዦች ኾነው ይመጣሉ።

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾

50. በልዩቻቸው ውስጥ በሽታ አለን? ወይስ (በነቢይነቱ) ተጠራጠሩን? ወይስ አላህና መልዕክተኛው በእሱ ላይ የሚበድሉ መኾንን ይፈራሉ? ይልቁንም እነዚያ እነሱ በዳዮቹ ናቸው።

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أَوْلَيْتَ لَهُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

51. የምእመናን ቃል የነበረው ወደ አላህና ወደ መልዕክተኛው በመካከላቸው ሊፈርድ በተጠሩ ጊዜ፣ ሰማን (ቁርአኑን)፣ ታዘዝንም ማለት ብቻ ነው፤ እነዚያም እነሱ የፈለጉትን የሚያገኙ ናቸው።

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾

52. አላህንና መልዕክተኛውን የሚታዘዝም ሰው፣ አላህንም የሚፈራራና የሚጠነቀቀው ሰው፣ እነዚያ እነሱ ፍላጎታቸውን የሚያገኙ ናቸው።

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

53. (ለዘመቻ) ብታዛቸውም በእርግጥ ሊወጡ የጠነከሩ መሐላዎቻቸውን በአላህ ስም ይምላሉ፤ አትማሉ፤ የታወቀች (የንፍቅና) መታዘዝ ናትና አላህ በምትሰሩት ነገር ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው በላቸው።

﴿٥٣﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجْنَ قُلْ لَا تَقْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

54. አላህን ተዘዙ፤ መልዕክተኛውንም ታዘዙ፤ ብትሸሹም (አትጎዱትም)፤ በርሱ ላይ ያለበት (ሀላፊነት) የተገደደውን ማድረስ ብቻ ነው፤ በናንተም ላይ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا

ያለባችሁ የተገደዳችሁት (መታዘዝ) ብቻ ነው፤ ብትታዘዙትም ትመራላችሁ፤ በመልዕክተኛውም ላይ ግልጽ ማድረስ እንጂ ሌላ የለበትም፤ በላቸው።

55. አላህ እነዚያን ከናንተ ያመኑትንና መልካም ስራዎችን የሰሩትን፤ እነዚያን ከነሱ በፊት የነበሩትን እንደተካ በምድር ላይ በእርግጥ ሊተካቸው ለነሱም ያንን የወደደላቸውን፤ ሃይማኖታቸውን ሊያደላድልላቸው፤ ከፍርሃታቸውም በኋላ ጸጥታን ሊለውጥላቸው ቃል ገብተላቸዋል፤ በኔ ምንንም የማያጋሩ ሽነው ይገዙኛል፤ ከዚያም በኋላ የካደ ሰው እነዚያ አንሱ አመጸኞች ናቸው።

56. ሰላትንም አስተካክላችሁ ስገዱ፤ ምጽዋትንም ስጡ፤ መልዕክተኛውንም ታዘዙ፤ ለናንተ ሊታዘንላችሁ ይከጃላልና።

57. እነዚያን የካዱትን በምድር ውስጥ የሚያቅቱ አድርገህ አታስብ፤ መኖሪያቸውም እሳት ናት፤ በእርግጥም የከፋች መመለሻ ናት።

58. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያ እጆቻችሁ የጨበጧቸው (ባሮች)፤ እነዚያም ከናንተ ለአካለ መጠን ያልደረሱት፤ ከጎህ ስግደት በፊት በቀትርም ልብሶቻችሁን በምታወልቁ ጊዜ፤ ከምሽት ስግደትም በኋላ ሦስት ጊዜያት (ለመግባት ሲፈልጉ) ያስፈቅዷችሁ፤ (እነዚህ) ለናንተ የሽኑ ሦስት የሐፍረተ ገላ መገለጫ ጊዜያት ናቸውና፤ ከነዚህ በኋላ በናንተም በነሱም ላይ (ያለፈቃድ በመግባት) ጎጢአት የለም፤ በናንተ ላይ (ለማገልገል) ዘዋሪዎች ናቸውና፤ ከፊላችሁ በከፊሉ ላይ ዘዋሪ

حَمَلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٥﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا مِنْهُمْ نَارٌ وَلَيْسَ الْأَمِيرُ ﴿٥٧﴾

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَسْتَخْلِفَنَّكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا

ነው፤ እንደዚሁ አላህ ለናንተ ሕግጋትን ይገልጻላችኋል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوُفُونَ عَلَيْهِمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

59. ከናንተም ሕፃናቱ አቅመ አዳምን በደረሱ ጊዜ እነዚያ ከነሱ በፊት የነበሩት (ታላላቆቹ) እንዳስፈቀዱ ያስፈቅዱ፤ እንደዚሁ አላህ ለናንተ አንቀጾቹን ያብራራል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. ከሴቶችም እነዚያ ጋብቻን የማይፈልጉት ተቀማጮች (ባልቴቶች) በጌጥ የተገለጹ ሳይኾኑ የላይ ልብሶቻቸውን ቢጥሉ፣ በነሱ ላይ ንጢአት የለባቸውም፤ ግን መጠበቃቸው ለነርሱ የተሻለ ነው፤ አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. (ከሰዎች ጋር በመብላት) በዕውር ላይ ንጢአት የለበትም፤ በአንካሳም ላይ ንጢአት የለበትም፤ በበሽተኛም ላይ ንጢአት የለበትም፤ በነፍሶቻችሁም ላይ ከቤቶቻችሁ ወይም ከአባቶቻችሁ ቤቶች ወይም ከናቶቻችሁ ቤቶች ወይም ከወንድሞቻችሁ ቤቶች ወይም ከእህቶቻችሁ ቤቶች ወይም ከአጎቶቻችሁ ቤቶች ወይም ከአክሱቶቻችሁ ቤቶች ወይም ከየሹማቻችሁ ቤቶች ወይም ከየሹሜቻችሁ ቤቶች ወይም መክፈቻዎቹን ከያዛችሁት ቤት ወይም ከወዳጃችሁ ቤት (ብትበሉ) ንጢአት የለባችሁም፤ ተሰብስባችሁ ወይም ተለያይታችሁ ብትበሉ በናንተ ላይ ንጢአት የለባችሁም፤ ቤቶችንም በገባችሁ ጊዜ፣ ከአላህ ዘንድ የኾነችን የተባረከች መልካም ሰላም በነፍሶቻችሁ ላይ ሰላም በሉ፤ እንደዚሁ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ

አላህ አንቀጽኝን ለናንተ ያብራራል፤ ልታውቁ ይከጀላልና።

مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا وَأَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

62. ምእመናን ማለት እነዚያ በአላህ (አንድነት) እና በመልዕክተኛው (ሙሃመድ) ያመኑት፤ ከርሱ ጋር በሚሰበሰቡ ጉዳይ ላይ በገንኑ ጊዜ እስከሚያስፈቅዱ ድረስ የሚይኹዱት ብቻ ናቸው። (ሙሃመድ ሆይ!) እነዚያ የሚያስፈቅዱ እነርሱ እነዚያ በአላህና በመልዕክተኛው የሚያምኑት ናቸው፤ ለግል ጉዳያቸውም ፈቃድ በጠየቁ ጊዜ ከነሱ ለሻኸው ሰው ፍቀድለት፤ ለነሱም አላህን ምሕረትን ለምንላቸው አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

63. በመካከላችሁ የመልዕክተኛውን ጥሪ (የሙሀመድን) ከፊላችሁ ከፊሉን እንደ መጥራት አታድርጉት፤ ከናንተ ውስጥ እነዚያን እየተከለሉ በመስለክለክ የሚወጡትን አላህ በእርግጥ ያውቃቸዋል፤ እነዚያም ትዕዛዙን የሚጥሱ መከራ አንዳትደርስላቸው ወይም አሳማሚ ቅጣት እንዳያገኛቸው ይጠንቀቁ።

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لَوْ أَدَّاهُمْ (فَلْيُحَذِّرُوا) الَّذِينَ يَخَافُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

64. ንቁ! በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ብቻ ነው፤ እናንተ በርሱ ላይ

أَلَّا يَلْبِثُ فِي السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ

ያላችሁበትን ኹኔታ በእርግጥ ያውቃል፤ ወደርሱ የሚመለሱበትን ቀንም (ያውቃል)፤ የሰሩትንም ሁሉ ይነግራቸዋል፤ አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْتَهُمُ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٤﴾

ምዕራፍ 25፣ አል ፋርቃን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በኾነው።

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ያ ፋርቃንን በባሪያው (ሙሃመድ) ላይ ለዓለማት አስፈራሪ ይኾን ዘንድ ያወረደው (አምላክ) ክብርና ጥራት ተገባው።

بَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١٥﴾

2. (እርሱ) ያ የሰማያትና የምድር ንግሥና የርሱ ብቻ የኾነ፣ ልጅንም ያልያዘ፣ በንግስሥናውም ተጋሪ የሌለው፣ ነገሩንም ሁሉ የፈጠረና በትክክልም ያዘጋጀው ነው።

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرُهُ نَفِيرًا ﴿١٦﴾

3. (ከሐዲዎች) ክርሱም ሌላ ምንንም የማይፈጥሩን እነሱም የሚፈጠሩን ለነፍሶቻቸውም ጉዳትን ለመከላከል ጥቅምንም ለማምጣት የማይችሉን ሞትንና ሕይወትንም መቀስቀስንም የማይችሉን አማልክት ያዙ።

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿١٧﴾

4. እነዚያም የካዱት «ይህ (ቁርአን ሙሐመድ) የቀጠፈው፣ በርሱም ላይ ሌሎች ሕዝቦች ያግዝቱት የኾነ ውሸት እንጂ፣ ሌላ አይደለም» አሉ፤ በእርግጥም በደልንና ውሸትን ሰሩ።

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ أَقْرَبَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿١٨﴾

5. አሉም፡- «የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች ናቸው፤ አፃፋት፤ እርሷም በርሱ ላይ ጧትና ማታ ትነበብለታለች»።

وَقَالُوا أَسْطِطِرُّ الْاُولٰٓئِكَ
اَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلِّى عَلَيْهِ
بُكْرَةً وَاَصِيلاً ۝٥

6. (መሃመድ ሆይ!) ያ በሰማያትና በምድር ውስጥ ያለን ምስጢር የሚያውቀው አወረደው፤ እርሱ መሓሪ አዛኝ ነውና፤ በላቸው።

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِى يَعْلَمُ السِّرَّ فِى
السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ اِنَّهٗ كَانَ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٦

7. «ለዚህም መልዕክተኛው ምግብን የሚበላ፤ በገበያዎችም የሚኬድ ሲኾን፤ ምን (መልዕክተኛነት) አለው? ከርሱ ጋር አስፈራራይኾን ዘንድ ወደርሱ መልአክ (ገሃድ) አይወረድም ኖሯልን?» አሉ።

وَقَالُوا مَا لِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَأْكُلُ
اَطْعَامًا وَيَمْشِى فِى الْاَسْوَاقِ لَوْلَا
اَنْزَلَ اِلَيْهٖ مَلَاِكٌ فَيَكُوْبُ مَعَهُ
نٰزِيْرًا ۝٧

8. «ወይም ወደርሱ ድልብ አይጣልለትምን? ወይም ከርሷ የሚበላላት አትክልት ለርሱ አትኖረውምን?» (አሉ)፤ «በዳዮቹም (ላመኑት) የተደገመበትን ሰው እንጂ ሌላ አትክተሉም» አሉ።

اَوْ يُلْقٰى اِلَيْهٖ كَنْزًا اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ
جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُوْنَ اِنْ نَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا
مَّسْحُوْرًا ۝٨

9. ላንተ ምሳሌዎችን እንዴት እንዳደረጉልህና እንደተሳሳቱ ተመልክት!፤ (ወደ እውነት ለመድረስ) መንገድንም አይችሉም።

اَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَل
فَضَلُوْا فَلَآ يَسْتَطِيعُوْنَ سَبِيْلًا ۝٩

10. ያ ቢሻ ከዚህ (ካሉት) የተሻለን ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን አትክልቶች ላንተ የሚያደርግልህን፤ ሕንፃ ቤቶችንም ላንተ የሚያደርግልህ ጌታ ችሮታው በዛ።

تَبٰرَكَ الَّذِى اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَبْرًا
مِّنْ ذٰلِكَ جَنَّتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ وَجَعَلَ لَكَ فُصُوْرًا ۝١٠

11. ይልቁንም በትንሣኤ አስተባበሉ፤ በትንሣኤ ላስተባበለው ሰው ሁሉ ነዳጅ እሳትን አዘጋጅተናል።

بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ۝١١

12. ከሩቅ ስፍራ ባዩቻቸው ጊዜ ከእሷ የቁጭት መገንፈልንና ማናፋትን ይሰማሉ።

إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾

13. እጅ ከፍንጅ የተሰሩ ኸነውም ከርሷ በጠባብ ስፍራ በተጣሉ ጊዜ፤ በዚያ ስፍራ ጥፋትን ይጠራሉ፤ (ዋ! ጥፋታችን ይላሉ)።

وَإِذَا أَلْقَا مِنَهَا مَكَانًا صَبِيحًا مُّفْرِنِينَ ﴿١٣﴾ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٤﴾

14. ዛሬ አንድን ጥፋት ብቻ አትጥሩ፤ ብዙንም ጥፋት ጥሩ (ይባላሉ)።

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾

15. (መ.ሐመድ ሆይ! እንዲህ) በላቸው፡- ይህ የተሻለ ነውን? ወይስ ጥንቁቆቹ ተስፋ የተሰጧት የዘለዓለሟ ገነት? ለነርሱ ምንዳና መመለሻ ኸነች።

قُلْ أَدْرَاكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا ﴿١٥﴾

16. ለነሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ኸነው የሚፈልጉት ሁሉ አላቸው፤ (ይህም) ተስፋ ከጌታህ ተለማኝ ተስፋ ነው።

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۗ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٦﴾

17. እነርሱንና ከአላህ ሌላ የሚገዟቸውንም የሚሰበስቡባቸውንና እናንተ እነዚህን ባሮቼን አሳሳታችሁን? ወይስ እነሱው መንገድን ሳቱ? የሚልበትን ቀን (አስታውስ)።¹

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُم ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

18. «ጥራት ይገባህ፤ ካንተ ሌላ ረዳቶችን ልንይዝ ለኛ ተገቢያችን አልነበረም፤ ግን እነሱንም አባቶቻቸውንም መገንዘብን አስከተዉ ድረስ አጣቀምካቸው፤ ጠፊ ሕዝቦችም ኸነ» ይላሉ።

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُبَغَىٰ لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا

1. መ-ዓዝ ኢብኑ ጆበል (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) «መ-ዓዝ ሆይ! በሰዎች ላይ ያለውን የአላህ ሐቅ (መብት) ታውቃለህን?» አሉ። እኔም፣ «አላህና መልዕክተኛው በደንብ ያውቃሉ» አልኳቸው። እሳቸውም፣ «እሱንብቻ ሊያመልከሩና ከእርሱ ጋር ሌላን ላያመልኩ ነው። በርሱ ላይ ያሉበትን ሐቆች ታውቃለህን?» አሉ። እኔም አላህና መልዕክተኛው በደንብ ያውቃሉ አልኳቸው። እሳቸውም፣ «መልካም ከሰሩ ላይቀጣቸው ነው» አሉ። (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا نُورًا ﴿١٨﴾

19. በምትሉትም (አማልክቶቻችሁ) አስዋሹዋችሁ፤ ቅጣቴን መገፍተርንም፤ መርዳትንም አትችሉም፤ ከናንተም የሚበድለውን ታላቅን ቅጣት እናቀምስዋለን (ይባላሉ)።

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا

كَبِيرًا ﴿١٩﴾

20. (መሃመድ ሆይ) ከአንተ በፊትም ከመልዕክተኞች እነሱ በእርግጥ ምግብን የሚበሉ፤ በገበያዎችም የሚኬዱ ሽነው በስተቀር አላክንም፤ ከፊላችሁንም ለከፊሉ ፈተና አድርገናል፤ ትታገላላችሁን? ጌታህም ተመልካች ነው።

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ

وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

21. እነዚያም መገናኘታችንን የማይፈሩት (የትንሳኤ ቀኑንና ከሞት በኋላ ባለው ህይወት የካዱት) «በኛ ላይ ለምን መላእክት አልወረደም? ወይም ጌታችንን ለምን አናይም?» አሉ፤ በነፍሶቻቸው ውስጥ በእርግጥ ኮሩ፤ ታላቅንም አመፅ አመፁ።

22. መላእክትን በሚያዩበት ቀን በዚያ ጊዜ ለአመፀኞች ምስራች የላቸውም፤ «የተከለከለ ክልክልም አድርገን» ይላሉ።

23. ከስራም ወደ ሰሩት (ካሃዲዎች፣ ጦኦት አምላኪዎችና ወንጀለኞች) እናስባለን፤ የተበተነ ትቢያም እናደርገዋለን።

24. የገነት ሰዎች በዚያ ቀን ከመርጊያ የተሻሉ ከማረፊያም በጣም ያማሩ ናቸው።

25. ሰማይም በደመና የምትቀደድበትንና መላእክትም መወረድን የሚወርዱበትን ቀን (አስታውስ)።

26. እውነተኛው ንግስና በዚያ ቀን ለአልራሕማን ብቻ ነው፤ በከላዲዎችም ላይ አስቸጋሪ ቀን ነው።

27. በዳይም፡- «ከመልዕክተኛው ጋር ቀጥተኛን መንገድ ይገዢ በኾነ ዋ ምኞቱ!» እያለ (በጸጸት) ሁለት እጆቹን የሚነክስበትን ቀን (አስታውስ)።

28. «ዋ ጥፋቱ! እገሌን ወዳጅ ባልያዝኩ ኖሮ አመኛለሁ»፤

29. «(የእምነት ቃልን) ከመጣልኝ በኋላ ከማስታወስ በእርግጥ አላሳተኝ» (ይላል)፤ ሰይጣንም ለሰው አጋላጭ ነው።

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

﴿ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيُقَالُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾

﴿ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

﴿ وَيَوْمَ تَشْفِقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّ نَزِلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾

﴿ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

﴿ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

﴿ يَوَلِّتُنِي لِتَنِي لَوْلَا فَالَتَا حَلِيلًا ﴿٢٨﴾

﴿ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

30. መልዕክተኛውም (ሙሀመድ):- «ኔታዬ ሆይ! ሕዝቦቼ ይህንን ቁርአን የተተወ ነገር አድርገው ያዙት» አለ።

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

31. እንደዚሁም ለነቢዩ ሁሉ ከአመጸኞች የኾነ ጠላትን አድርገናል፤ መሪና ረዳትም በኔታህ በቃ!

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

32. እነዚያ የካዱትም:- «ቁርአን በርሱ ላይ ለምን በጠቅላላ አንድ ጊዜ አልተወረደም?» አሉ፤ እንደዚሁ በርሱ ልብህን ልናገረጋ (ከፋፍለን አወረድነው)፤ ቀስ በቀስ መለያየትንም ለየነው (ለ23 ዓመታት ያህል በነቢዩ ሙሀመድ ላይ ወርዷል) ።

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِيُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

33. በጥያቄም አይመጡብህም፤ እውነተኛውን (መልስ) መልካምን ፍችም የምናመጣልህ ብንኾን እንጂ።

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

34. እነዚያ በፊቶቻቸው ላይ (እየተጎተቱ) ወደ ገህነም የሚሰበሰቡ ናቸው፤ እነዚያ ስፍራቸው የከፋ፤ መንገዳቸውም የጠመመ ናቸው።

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُرُّ مَكَانًا وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

35. በእርግጥም ለሙሳ መጽሐፍን ሰጠነው፤ ከርሱም ጋር ወንድሙን ሃሩንን ረዳት አደረግንለት።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

36. ወደነዚያም በተለምዶታችን ወደ አስተባበሉት ሕዝቦች ኺዱ አልናቸው፤ (አስዋጧቸውም) ማጥፋትንም አጠፋናቸው።

فَلَمَّا أَذْهَبْنَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْزَلْنَاهُمْ نَذِيرًا ﴿٣٦﴾

37. የኑሕን ሰዎችም መልዕክተኞችን ባስተባበሉ ጊዜ አሰጠምናቸው፤ ለሰዎችም መገሰጫ አደረግናቸው፤ ለበደለኞችም አሳማሚን ቅጣት አዘጋጅተናል።

وَقَوْمٍ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرَّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

38. ዓድንም፣ ሰሙድንም፣ የረስን ሰዎችም፣ በዚህ መካከል የነበሩትንም ብዙን የክፍለ ዘመናት ሕዝቦች (አጠፋን)።

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا
بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

39. ሁሉንም (ገሰጽን) ለነሱ ምሳሌዎችን ገለጽን፤ ሁሉንም (በክህደታቸውና በመጥፎ ስራቸው) ማጥፋትን አጠፋናቸውም።

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيرًا ﴿٣٩﴾

40. በዚያችም ክፉ ዝናብን በተዘነበችው ከተማ ላይ (የመካ ከሐዲዎች) በእርግጥ መጥተዋል፤ የሚያዩዋት አልነበሩምን? በእውነቱ መቀስቀስን የማይፈሩ ነበሩ።

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا
مَطَرًا السَّوْءَ أَفَلَمْ يَكُونُوا
يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَّخِذُونَ
نُشُورًا ﴿٤٠﴾

41. (ሙሃመድ ሆይ!) ባዩህም ጊዜ «ያ አላህ መልዕክተኛ አድርጎ የላከው ይህ ነውን?» እያሉ መሳለቂያ እንጂ ሌላ አያደርጉህም።

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَسْخَدُونَكَ إِلَّا هُزُونًا
أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

42. «አነሆ በርሷ ላይ መታገሳችን ባልነበረ ኖሮ፣ ከአማልክቶቻችን ሊያሰስተን ቀርቦ ነበር» (ሲሉም ይሳለቃሉ)፤ ወደፊትም ቅጣቱን በሚያዩ ጊዜ መንገድን በጣም ተሰሳቸው ማን እንደ ኾነ በእርግጥ ያውቃሉ።

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا
أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ
أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43. (ሙሐመድ ሆይ!) ፍላጎቱን አምላኩ አድርጎ የያዘውን ሰው አየህን? አንተ በርሱ ላይ ጠባቂ ትኾናለህን?

أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هُونَهُ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

44. ይልቁንም አብዛኛዎቻቸው የሚሰሙ ወይም የሚያውቁ መኾናቸውን ታስባለህን? እርሱ እንደ እንስሳዎች እንጂ ሌላ አይደለም፤ ከቶውንም እነሱ ይልቅ መንገድን የተሳሳቱ ናቸው።

أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ
أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

45. ወደ ጌታህ (ሰራ) ጥላን እንዴት እንደ ዘረጋ አላየህምን? በሻም ኖሮ የረጋ ባደረገው ነበር፤ ከዚያም ፀሐይን በርሱ ላይ ምልክት አደረግን።

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ
شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ

عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾

46. ከዚያም ቀስ በቀስ ወደኛ ሰብሰብነው።

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

47. እርሱም ያ ለናንተ ሌሊትን ልብስ፣ እንቅልፍንም ማረፊያ ያደረገ፣ ቀንንም መበተኛ ያደረገላችሁ ነው።

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِيَأْسَا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

48. እርሱም ያ ነፋሶችን አብሳሪዎች ሲኾኑ፣ ከዝናቡ በስተፊት የላከ ነው፤ ከሰማይም አጥሪ ውሃን አወረድን።

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾

49. በርሱ የሞተችን አገር ሕያው ልናደርግበት፣ ከፈጠርነውም ፍጡር እንስሳዎችንና ብዙ ሰዎችንም ልናጠጣው (አወረድነው)።

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾

50. (ጸጋችንን) ይገነዘቡም ዘንድ በመካከላቸው ከፋፈልነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች ክህደትን እንጂ እምቢ አሉ።

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾

51. በሻንም ኖሮ በየከተማይቱ አስፈራራሪን በላክን ነበር።

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾

52. ከሓዲዎችንም አትታዘዛቸው፤ በርሱም (በቁርአን) ታላቅን ትግል ታገላቸው።

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾

53. እርሱም ያ ሁለቱን ባሕርኞች አጎራብቶ የለቀቀ ነው፤ ይህ ጥምን የሚቆርጥ ጣፋጭ ነው፤ ይህም የሚመረግግ (ከወትሮው ለየት ያለ ጣዕም ያለው) ጨው ነው፤ በመካከላቸውም (ከመቀላቀል) መለያንና የተከለለን ክልል ያደረገ ነው።

﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾

54. እርሱም ያ ከውሃ ሰውን የፈጠረ፣ የዝምድናና የአማችም ባለቤት ያደረገው ነው፤ ጌታህም ቻይ ነው።

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

55. ከአላህም ሌላ የማይጠቅማቸውንና የማይጎዳቸውን ይገዛሉ፤ ከሐዲም በጌታው ላይ (በማመፅ ለሰይጣን) ረዳት ነው።

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

56. (መሃመድ ሆይ) አብሳሪና አስፈራሪም አድርገን እንጂ አልላክንም።

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

57. በርሱ ላይ ዋጋን በፍጹም አልጠይቃችሁም፤ ግን ወደ ጌታው (መልካም) መንገድን ለመያዝ የሻ ሰው (ይስራ)፤ በላቸው።

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

58. (መሀመድ ሆይ!) በዚያም በማይሞተው ሕያው አምላክ ላይ ተመክ፤ ከማመስገንም ጋር አጥራው፤ በባሮቹ ጎጢአቶችም ውስጠ ዐዋቂ በርሱ በቃ።

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُدُوءَ عِبَادِهِ حَبِيرًا ﴿٥٨﴾

59. ያ ሰማያትና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በስድስት ቀኖች ውስጥ የፈጠረ፤ ከዚያም አርሹ ላይ (የእርሱን ክብር በሚስማማ መልኩ) ተደላደለ፤ በጣም አዛኝ ነው ከርሱም ዐዋቂን ጠይቅ (ነቢዩን)።

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ حَبِيرًا ﴿٥٩﴾

60. ለነርሱም ለአልረሕማን ስገዱ በተባሉ ጊዜ፤ «አልረሕማን ማነው? ለምታዘን (እና ለማናውቀው) እንሰግዳለን?» ይላሉ፤ (ይህ) መራቅንም ጨመራቸው።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾

61. ያ በሰማይ ቡሩጆችን (የፈለክ ክፍሎችን) ያደረገና በርሷም አንጸባራቂን (ፀሐይ)፤ አብሪ ጨረቃንም ያደረገ ጌታ ክብሩ በጣም ላቀ።

نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

62. እርሱም ያ (ያመለጠውን ስራ) ማስታወስን ለሚፈልግ ወይም ማመስገንን ለሚፈልግ ሰው ሌሊትንና ቀንን ተተካኪ ያደረገ ነው።

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خُلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

63. የአልረሕማንም ባሮች እነዚያ በምድር ላይ በዝግታ የሚኼዱት፣ ባለጌዎችም (በክፉ) ባነጋገሩዋቸው ጊዜ ሰላም የሚሉት ናቸው።

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾

64. እነዚያም ለጌታቸው በግንባራቸው ተደፊዎችና ቋሚዎች ኾነው የሚያድሩት ናቸው።

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾

65. እነዚያም፡- «ጌታችን ሆይ! የገሀነምን ቅጣት ከኛ ላይ መልሰልን፤ ቅጣቷ የማይለቅ ነውና» የሚሉት ናቸው።

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

66. «አርሷ መርጊያና መቀመጫ በመኾን ከፋች!» (ይላሉ)።

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

67. እነዚያም በለገሱ ጊዜ የማያባክኑ የማይቆጥቡትም ናቸው፤ በዚህም መካከል (ልግስናቸው) ትክክለኛ የኾነ ነው።

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

68. እነዚያም ከአላህ ጋር ሌላን አምላክ የማይገዙት፣ ያችንም አላህ እርም ያደረጋትን ነፍስ ያለ ሕግ የማይገድሉት፣ የማያመነዝሩትም ናቸው፤ ይህንንም የሚሰሩ ሰው ቅጣትን ያገኛል።

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

69. በትንሣኤ ቀን ቅጣቱ ለርሱ ይደራረባል፤ በርሱም ውስጥ የተዋረደ ኾኖ ይኖራል።

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾

70. ተጸጽቶ የተመለሰና (በአላህ አንድነት) ያመነ፣ መልካምንም ስራ የሰራ ሰው ብቻ ሲቀር፤ እነዚያም አላህ መጥፎ ስራዎቻቸውን በመልካም ስራዎች ይለውጣል፤ አላህም እጅግ መሐሪ አዛኝ

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ

ነው።፤

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧١﴾

71. ተጸጽቶ የተመለሰም ሰው መልካምንም የሰራ እርሱ የተወደደን መመለስ ወደ አላህ ይመለሳል።

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾

72. እነዚያም እብላትን የማይመሰክሩ፣ በውድቅ ቃልም (በሚናገር ሰው አጠገብ) ባለፉ ጊዜ የከበሩ ኾነው የሚያልፉት ናቸው።

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

73. እነዚያም በጌታቸው አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በተገሰጹ ጊዜ (የተረዱ ተቀባዮች ኾነው እንጂ) ደንቆሮዎችና ዕውሮች ኾነው በርሷ ላይ የማይደፉት ናቸው።

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُؤْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعَعَمَانَا ﴿٧٣﴾

74. እነዚያም «ጌታችን ሆይ! ከሚሰቱቻችንና ከዘሮቻችን ለዓይኖች መርጊያን ለኛ ሰጠን፤ አላህን ለሚፈሩትም መሪ አድርገን» የሚሉት ናቸው።

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. እነዚያ በመታገሳቸው የገነትን ሰገነቶች ይመነዳሉ፤ በርሷም ውስጥ ውዳሴንና ሰላምታን ይሰጣሉ።

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

76. በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ኾነው (ይሰጣሉ)፤ መርጊያና መኖሪያይቱ አማረች።

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

77. (ሙሐመድ ሆይ!) ጸሎታችሁ ባልነበረ ኖሮ፣ ጌታዬ እናንተን ከምንም አይቆጥራችሁም ነበር፤ በእርግጥም አስተባባላችሁ፤ ወደ ፊትም (ቅጣቱ) ያገኙትሁ ይኾናል በላቸው።

قُلْ مَا يَعْجَبُوكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ لَفَدَدْتُ لَكُمْ فَكذبتم فسوف يكون لزامًا ﴿٧٧﴾

1. ኢብኑ ዐባስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ብዙ ነፍስ ያጠፋ (የገደለ)፣ ዝሙትን በብዛት የፈፀሙ ጣኦት አምላኪያን ወደ አላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) መጡና «(ሙሐመድ ሆይ!) ይህ የምትናገረውና ሰዎችን የምትጠራበት ነገር መልካም ነውና ወንጀሎቻችንን የምናሰርይበትን (የምናሰርዝበትን) ብትነግረን» አሏቸው። በዚህ ጊዜም «እነዚያም ከአላህ ጋር ሌላን አምላክ የማያመልኩት፣ ያቺንም አላህ እርም ያደረጋትን ነፍስ ያለ ሕግ የማይገድሉት፣ የማያመነዝሩትም ናቸው።» (አል-ፋርቃን፣ 68) እና «በላቸው፡- እናንተ በነፍሳቸችሁ ላይ ድንበር ያለፋችሁ ባሮቹ ሆይ! ከአላህ እገነት ተስፋ አትቁረጡ...» (አል-ዙመር፣ 53) የሚሉት የቁርአን አንቀጾች ወረዱ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 26፣ አል-ሹዐራኦ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

1. ጠ.ሰ.መ. (ጧ፣ ሲን፣ ሚም) (አነዚህ ፊደሎች ከአላህ ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው)
2. ይህች ግልጽ ከሆነው መጽሐፍ አንቀጾች ናት።
3. (ሙሀመድ ሆይ!) አማኞች ባለመሾናቸው፣ (በቁጭት) ነፍስህን ገዳይ መሾን ይፈራልሃል።
4. ብንሻ በነሱ ላይ ከሰማይ ተአምርን እናወርድና አንገቶቻቸው (መሪዎቻቸው) ለርሷ ተዋራጆች ይሾናሉ።
5. ከአልረሕማንም ዘንድ አዲስ የተወረደ ቁርአን አይመጣላቸውም፣ ከርሱ የሚሸሹ ቢሾኑ እንጂ።
6. በእርግጥም አስተባበሉ፣ የዚያም በርሱ ይላለቁበት የነበሩት ወሬዎች (ፍጻሜ) ይመጣባቸዋል።
7. ወደ ምድርም በውስጧ ከመልካም (በቃይ) ጎሳ ሁሉ ብዙን እንዳበቀልን አላዩምን።
8. በዚህ አስደናቂ ምልክት (ማስረጃዎች) አለበት፣ አብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።
9. ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊ አዛኝ ነው።
10. ጌታህም ሙሳን ወደ በደለኞቹ ሕዝቦች ሂድ በማለት በጠራው ጊዜ (አስታውስ)።
11. ወደ ፈርዖን ሕዝቦች (ሂድ) አላህን አይፈሩምን? (አለው)።

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّر ﴿١﴾

تَلَّكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

لَعَلَّكَ بَلِغٌ قَلِيلًا لِّمَنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

إِن نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثًا إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لَهُمْ أَنبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قَوْمَ فِرْعَوْنَ إِلَّا يَنْقُوتُونَ ﴿١١﴾

12. (ሙሳም) አለ:- «ጌታዬ ሆይ! እኔ ሊያስተባብሱኝ አፈራለሁ»::

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

13. «ልቤም አይሰፋም፤ ምላሴም አይፈታም፤ ስለዚህ ወደ ሃሩን ላክ»::

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَبْطِئُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ﴿١٣﴾

14. «ለነርሱም በኔ ላይ (የደም) ወንጀል አለ፤ ስለዚህ እንዳይገድሱኝ አፈራለሁ»::

وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. (አላህ) አለ:- ተወው! (አይነኩህም)፤ በተአምራታችንም ሂዱ፤ እኛ ከናንተ ጋር ሰማዎች ነንና::

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِتَايَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

16. ወደ ፈርዖንም ሺዱ፤ በሉትም:- እኛ የዓለማት ጌታ መልዕክተኞች ነን::

فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. የእስራኤልን (የየዕቁብን) ልጆች ከኛ ጋር ልቀቅ::

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

18. (ፊርዕውንም) አለ:- «ልጅ ኸነህ በኛ ውስጥ አላሳደግንህምን? በኛ ውስጥም ከዕድሜህ ብዙ ዓመታትን አልተቀመጥክምን?»

قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكُنِي فِينَا وَلِيدًا وَلِيَلْتَفِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

19. «ያችንም የሰራሃትን ስራህን አልሰራህምን? አንተም ከውለታ ቢሰቹ ነህ» (አለ)::

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. (ሙሳም) አለ:- «ያን ጊዜ እኔም ከተሳሳቱት ኾኜ ሰራኳት»፤

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

21. «በፈራጁችሁም ጊዜ ከናንተ ሸሸሁ፤ ጌታዬም ለኔ ጥበብን (ሃይማኖዊ ዕውቀት፣ በጉዳዮች ላይ ትክክለኛ ፍርድና ነቢይነት) ሰጠኝ፤ ከመልዕክተኞቼም አደረገኝ»፤

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22. «ይህችም የእስራኤልን ልጆች ባሪያ በማድረግህ በኔ ላይ የምትመጸደቅባት ጸጋ ናት»::

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾

23. ፈርዖን አለ:- «(ላክኝ የምትለው) የዓለማትም ጌታ ምንድነው?»

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

24. (ሙሳ) «የሰማያትና የምድር በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ጌታ ነው፤ የምታረጋግጡ ብትኾኑ (ነገሩ ይህ ነው)» አለው::

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. (ፈ.ር.ዖንም) በዙሪያው ላሉት ሰዎች:-
«አትሰሙምን?» አለ::

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾

26. (ሙሳ):- «ጌታችሁ የመጀመሪያዎቹ
አባቶቻችሁም ጌታ ነው» አለው::

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولَى ﴿٢٦﴾

27. (ፈ.ር.ዖን):- «ያ ወደናንተ የተላከው
መልዕክተኛችሁ በእርግጥ ዕብድ ነው»
አለ::

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

28. (ሙሳ):- «የምስራቅና የምዕራብ፣
በመካከላቸውም ያለው ነገር ሁሉ ጌታ
ነው፤ ታውቁ እንደኾናችሁ (አመኑበት)»
አለው::

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. (ፈ.ር.ዖን):- «ስኔ ሌላ አምላክን ብትይዝ
በእውነቱ ከእስረኞቹ አደርግሃለሁ» አለ::

قَالَ لَيْنِ أَخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

30. (ሙሳ):- «በግልፅ አስረጅ ይገልጻህ
ብመጣም እንኳ?» አለው::

قَالَ أَوْلَوْ حِسَّتَكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. «እንግዲያውስ ከእውነተኞች እንደኾንክ
(አስረኛን) አምጣው» አለ::

قَالَ فَابِ يَدَيْهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾

32. በትሩንም ጣለ፤ እርሷም ወዲያውኑ
ግልጽ እባብ ኾነች::

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

33. አጅንም አወጣ፤ ወዲያውም እርሷ
ለተመልካቾች (የምታበራ) ነጭ ኾነች::

وَوَرَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾

34. (ፈ.ር.ዖን) በዙሪያው ላሉት መማክርት፣
«ይህ በእርግጥ ዐዋቂ ድግምተኛ ነው»
አለ::

قَالَ لِلْمَلَاحِظَةِ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلَيْهِمُ ﴿٣٤﴾

35. «ስምድራችሁ በድግምቱ ሊያወጣችሁ
ይፈልጋልና ምንን ታዛላችሁ?» (አላቸው)::

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. አሉት:- «እርሱን ወንድሙንም
አቆይና በየከተሞቹ ሰብሳቢዎችን ላክ::»

قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾

37. «በጣም ዐዋቂ ድግምተኞችን ሁሉ
ያመጡልሃልና::»

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلَيْهِ ﴿٣٧﴾

38. ድግምተኞቹም በታወቀ ቀን ቀጠር ተሰበሰቡ።

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

39. ለሰዎቹም፡- «እናንተ ተሰብስባችኋልን?» ተባለ።

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

40. «ድግምተኞቹን እነሱ አሸናፊዎች ቢኾኑ እንከተል ዘንድ» (ተባለ)።

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْعَالِيِينَ ﴿٤٠﴾

41. ድግምተኞቹም በመጡ ጊዜ ለፈርዖን «እኛ አሸናፊዎች ብንሆን ለኛ በርግጥ ዋጋ አለን?» አሉት።

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُكَ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيِينَ ﴿٤١﴾

42. «አዎን፤ እናንተም ያን ጊዜ ከባለሚሎቹ ትኾናላችሁ» አላቸው።

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

43. ሙሳ፡- «ለነርሱ እናንተ የምትጥሉትን ጣሉ» አላቸው።

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٤٣﴾

44. ገመዶቻቸውንና በትርቻቸውንም ጣሉ፤ «በፈርዖንም ከብር ይኹንብን፤ እኛ በእርግጥ አሸናፊዎቹ እኛ ነን» አሉ።

فَالْقَوْمَ جَاهِلَهُمْ وَعَصَبَتَهُمْ وَقَالُوا بِعَزَّةٍ فَرِعُونَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ ﴿٤٤﴾

45. ሙሳም በትሩን ጣለ፤ ወዲያውም እርሷ የሚያስመስሉትን ሁሉ ትውጣላች።

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثَلَاثٌ مَّاءٍ يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. ድግምተኞቹም ሰጋጆች ኾነው ወደቁ።

فَأَلْقَىٰ السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِينَ ﴿٤٦﴾

47. (እነሱም) አሉ፡- «በዓለማት ጌታ አመን»፤

قَالُوا ءَأَمْنَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. «በሙሳና በሃሩን ጌታ»።

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

49. (ፈርዖንም) «ለናንተ ሳልፈቅድላችሁ በፊት ለርሱ አመናችሁን? እርሱ ያ ድግምትን ያስተማራችሁ ታላቃችሁ ነው፤ ወደ ፊትም (የሚያገኛችሁን) በእርግጥ ታውቃላችሁ፤ እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን በማናጋት (ቀኝ እጆቻችሁን ከግራ እግሮቻችሁ፣ ግራ እጆቻችሁን ከቀኝ እግሮቻችሁ ጋር በማጣመር) እቅራርጣለሁ፤ ሁላችሁንም እስቅላችኋለሁም» አለ።

قَالَ ءَأَمْسُرُكُمْ قَبْلَ أَنْ ءَأَذِّنَ لَكُمْ إِنَّكُمْ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمْ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطِيعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

- 50. (አነርሱም) አሉ:- «ጉዳት የለብንም፤ እኛ ወደ ጌታችን ተመላሾች ነን»፤
- 51. «እኛ የምዕመናን መጀመሪያ በመኾናችን ጌታችን ኅጢአቶቻችንን ለኛ ሊምር እንከጅላለን»።
- 52. ወደ ሙሳም:- ባርቲኛን ይዘህ ሌሊት ኺድ፤ እናንተ የሚከተሉዎችሁ ናችሁና ስንል ላክን።
- 53. ፈርዖንም በየከተሞቹ ሰብሳቢዎችን (አንዲህ ሲል) ላክ፤
- 54. «እነዚህ ጥቂቶች ጭፍሮች ናቸው»፤
- 55. «እነርሱም ለኛ አስቆጪዎች ናቸው»፤
- 56. «እኛም ብዙኃን ጥንቁቆች ነን» (አለ)።
- 57. አወጣናቸውም፤ ከአትክልቶችና ከምንጮች፤
- 58. ከድልቦችም ከመልካም መቀመጫዎችም።
- 59. እንደዚሁ ለአስራኤል ልጆች አወረሰናትም።
- 60. ፀሐይዋ ስትወጣም ተከተሉዋቸው።
- 61. ሁለቱ ጭፍሮችም በተያዩ ጊዜ የሙሳ ንጹህ «እኛ (የፈርዖን ሰዎች) የሚደርሱብን ነን» አሉ።
- 62. (ሙሳ):- «ተወደ! ጌታዬ ከኔ ጋር ነው፤ በእርግጥ ይመራኛል» አለ።
- 63. ወደ ሙሳም ባሕሩን በበትርህ ምታው ስንል ላክንበት፤ (መታውና) ተከፈለም፤ ክፍሉም ሁሉ እንደ ታላቅ ጋራ ኾነ።
- 64. እዚያም ዘንድ ሌሎችን አቀረብን።

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُتَقِلُونَ ﴿٥٠﴾
 إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾
 ﴿٥٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْنَا فَارْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِطُونَ ﴿٥٥﴾
 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٦﴾
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾
 فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾
 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾
 فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾
 وَأَزْلَفْنَا نَمَّ الْأَخْرِينَ ﴿٦٤﴾

65. ሙሳንም ከርሱ ጋር ያሉትንም ሰዎች ሁሉንም አዳን።

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

66. ከዚያም ሌሎቹን አሰጠምን።

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٦٦﴾

67. በዚህ ውስጥ ታላቅ ተአምር አለበት፤ አብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

68. ጌታህም እርሱ አሸናፊው አዛኙ ነው።

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

69. በነሱም (በሕዝቦችህ) ላይ የኢብራሂምን ወሬ አንብብላቸው።

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. ለአባቱና ለሕዝቦቹ ምንን ትገዛላችሁ ባለ ጊዜ።

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. «ጣጥታትን እንገዛለን፤ እርሷንም በመግዛት ላይ እንቆያለን» አሉ።

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَنْكُمِينَ ﴿٧١﴾

72. (እርሱም) አሉ፡- «በጠራችኋቸው ጊዜ ይሰሟችኋልን?»

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. «ወይስ ይጠቅሟችኋልን? ወይስ ይጎዱችኋልን?»

أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. «የለም! አባቶቻችን እንደዚሁ ሲሰሩ አገኘን» አሉት።

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. «ትገዝት የነበራችሁትን አስተዋላችሁን?»

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. «እናንተም የቀድሞቹ አባቶቻችሁም (የተገዛችሁትን)፤

أَنْتُمْ وِآبَائُكُمْ الْأَقْلَامُونَ ﴿٧٦﴾

77. «እነሱም (ጣጥቶቹ) ለኔ ጠላቶች ናቸው፤ ግን የዓለማት ጌታ ሲቀር (እርሱ ወዳጅ ነው)»።

فَأَنهَمُ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. «(እርሱ) ያ የፈጠረኝ ነው፤ እርሱም ይመራኛል»፤

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. «ያም እርሱ የሚያበላኝና የሚያጠጣኝ ነው»፤

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. «በታመምኩም ጊዜ እርሱ ያሸረኛል»፤

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. «ያም የሚገድለኝ፤ ከዚያም ሕያው የሚያደርገኝ ነው።»፤

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. «ያም በፍርዱ ቀን ነጢአቱን ለኔ ሊምር የምከጅለው ነው።»፤

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. «ኔታዬ ሆይ! ዕውቀትን ስጠኝ! በደጋጎቼም ሰዎች አስጠጋኝ።»፤

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِيقَىٰ بِالصَّلَاحِينَ ﴿٨٣﴾

84. «በኋለኞቼም ሕዝቦች ውስጥ ለኔ መልካም ዝናን አድርግልኝ።»፤

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. «የጸጋይቱን ገነት ከሚወርሱትም አድርገኝ።»፤

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. «ለአባቴም ምህረት አድርግለት፤ እርሱ ከተሳሳቱት ነበረና።»፤

وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

87. «በሚቀሰቀሱበት ቀንም አታዋርደኝ።»፤

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

88. «ገንዘብም፣ ልጆችም በማይጠቅሙበት ቀን።»፤

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. «ወደ አላህ በንጹህ ልብ (ከጣአት አምላኪነትና ከመናፍቅነት) የመጣ ሰው ቢኾን እንጂ።»፤

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. «ገነትም ለፈሪዎች በምትቀረብበት (ቀን)።»፤

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. «ገህነምም ለጠማሞች በምትገለጽበት (ቀን)።»፤

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92. «ለነሱም በሚባል ቀን የምታመልካቸው የነበራችሁት የት ናቸው?»።

وَقِيلَ لَهُمْ أَتَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ ﴿٩٢﴾

93. «ከአላህ ሌላ ሲኾን ይረዱዎትኋልን? ወይስ (ለራሳቸው) ይረዳሉ?»።

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾

94. በውስጧም እነሱና ጠማሞቹ በፊቶቻቸው ተጥለው ይንክባላሉ።።

فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

95. የሰይጣንም ሰራዊቶች መላውም (ይጣላሉ)።።

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

96. እነርሱም በርሷ ውስጥ የሚከራከሩ ኾነው ይላሉ።

قَالُوا وَهَمَّ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

97. «በአላህ እንምላለን፤ እኛ በግልጽ መላላት ውስጥ ነበርን»።

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَنَعْلَمُ لِفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

98. «(ጣዖቶቹን) በዓለማት ጌታ ባስተካከልናችሁ ጊዜ»፤

إِذْ تَسُوِبُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

99. «አመፀኞቹም እንጂ ሌላ አላላላተንም»፤

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

100. «ከአማላጆችም ለኛ ምንም የለንም»፤

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

101. «አዛኝ ወዳጅም (የለንም)»፤

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. «ለኛም አንዲት ጊዜ መመለስ በኖረችንና ከአማኞቹ በኾን እንመኛለን» (ይላሉ)።

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

103. በዚህ ውስጥ አስደናቂ ግላጼ አለበት፤ አብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. የኑሕ ሕዝቦች መልዕክተኞችን አስተባበሉ።

كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. ወንድማቸው ኑሕ ለነሱ ባላቸው ጊዜ፡- «አትጠነቀቁምን?»

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

107. «እኔ ለናንተ ታማኝ መልዕክተኛ ነኝ»።

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. «አላህንም ፍሩ ታዘዙኝም»።

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

109. «በርሱም ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጂ፤ በሌላ ላይ አይደለም»።

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም»።

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

111. «(እነርሱም) ወራዶቹ የተከተሉህ ኾነህ ለአንተ እናምናለን?» አሉት።

قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ ﴿١١١﴾

- 112. (እርሱም) አላቸው:- «ይሰሩት በነበሩት ነገር ምን ዕውቀት አለኝ»::
- 113 «ምርመራቸው በጌታዬ ላይ እንጂ፤ በሌላ ላይ አይደለም፤ ብታውቁ ኖሮ፤ (ይህንን ትረፉ ነበር)»::
- 114. «እኔም አማኞቹን አባራሪ አይደለሁም»::
- 115. «እኔ ግልጽ አስፈራሪ እንጂ ሌላ አይደለሁም»::
- 116. ኑሕ ሆይ! «(ከምትለው) ባትከለክል፤ በእርግጥ ከሚወገሩት (ከሚመቱት) ትኾናለህ» አሉት::
- 117. (እርሱም) አለ:- «ጌታዬ ሆይ! ሕዝቦቼ አስተባበሉኝ»፤
- 118. «በኔና በነርሱም መካከል (ተገቢ) ፍርድን ፍረድ፤ አድነኝም፤ ከኔ ጋር ያሉትንም ምዕመናን»::
- 119. እርሱንም ከርሱ ጋር ያለውንም ሁሉ በተመላው መርከብ ውስጥ አዳን::
- 120. ከዚያም በኋላ ቀሪዎቹን አሰጠምን::
- 121. በዚህ ውስጥ ታላቅ ግላጼ አለበት፤ አብዛኞቻቸውም አማኞቹ አልነበሩም::
- 122. ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው::
- 123. ዓድ መልዕክተኞችን አስተባበለች::
- 124. ወንድማቸው ሁድ ለነርሱ ባላቸው ጊዜ:- «አትጠነቀቁምን?»
- 125. «እኔ፤ ለናንተ ታማኝ መልዕክተኛ ነኝ»::

قَالَ وَمَا عَلِيٌّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

قَالُوا لَيْن لَّمْ تَنْتَهَ يَنْبُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

فَأَفْلَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَا وَبِحَجِّي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

فَأَبْجَيْنَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

لَّمْ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نُنْفِقُونَ ﴿١٢٤﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. «አላህንም ፍሩ ታዘዙኝም»።

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

127. «በርሱም ላይ ምንም ዋጋ አለምናችሁም፤ ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጂ፤ በሌላ ላይ አይደለም»።

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

128. «የምትጫወቱ ኸናችሁ በስፍተኛ ስፍራ ሁሉ ላይ ምልክትን ትገነባላችሁን?»

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

129. «የውሃ ማጠራቀሚያዎችንና እንጻዎችንም ዘላለም መኖርን የምትከጅሉ ኸናችሁ ትሰራላችሁን?»

وَتَخَذُونَ مَصْنَعَ لَعَلَّكُمْ تُخَذَلُونَ ﴿١٢٩﴾

130. «በቀጣችሁም ጊዜ ጨካኞች ኸናችሁ ትቀጣላችሁን?»

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

131. «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም»።

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾

132. «ያንንም ብታውቁት (ጸጋ) ያጣቀማችሁን ፍሩ»።

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. «በእንስሳዎችና በልጆች ያጣቀማችሁን»፤

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. «በአትክልቶችና በምንጮችም»፤

وَحَبْنَتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

135. «እኔ በናንተ ላይ የታላቅን ቀን ቅጣት አፈራለሁና»።

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

136. (እነርሱም) አሉ፡- «በትገስጽም ወይም ከገሳጮቹ ባትኸንም በኛ ላይ እኩል ነው፤ (ያለንበትን አንለቅም)»።

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

137. «ይህ የፊተኞቹ ሰዎች ፀባይ እንጂ ሌላ አይደለም»።

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. «እኛም የምንቀጣ አይደለንም» (አሉ)።

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. አስተባበሉትም፤ አጠፋናቸውም፤ በዚህም ውስጥ እርግጠኛ ግላጼ አለበት፤ አብዛኞቻቸውም ምእመናን አልነበሩም።

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ لَهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٦﴾

141. ሰሙድ (ሀዝቦች) መልዕክተኞችን አስተባበለች።

كَذَبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٧﴾

142. ወንድማቸው ሲሊህ ለነርሱ ባላቸው ጊዜ፡- «አትጠነቀቁምን?»

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٨﴾

143. «አኔ ለናንተ ታማኝ መልዕክተኛ ነኝ።»

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٤٩﴾

144. «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።»

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾

145. «በርሱም ላይ ምንም ዋጋ አለምናችሁም፤ ዋጋዬ በዓለማት (በሰው ልጆች፣ በአጋንንትና ህይወት ያለው ነገር በሙሉ) ጌታ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም።»

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

146. «በዚያ እዚህ ባለው (ጸጋ) ውስጥ የረካችሁ ሽናችሁ ትትተዋላችሁን?»

أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هَاهُنَا ءِامِنِينَ ﴿٥٢﴾

147. «በአትክልቶችና በምንጮች ውስጥ።»

فِي جَنَّاتٍ وَعَيْوُنٍ ﴿٥٣﴾

148. «በአዝመራዎችም ፍሬዋ የበሰለ በሽካች ዘንባባም (ውስጥ ትተዋላችሁን?)»

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿٥٤﴾

149. «በልሆች ሽናችሁ ከጋራዎች ቤቶችንም ትጠርባላችሁ።»

وَتَجْنُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَهِنَّ ﴿٥٥﴾

150. «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።»

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٦﴾

151. «የወሰን አላፊዎችንም ትዕዛዝ አትከተሉ።»

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٥٧﴾

152. «የነዚያን በምድር ላይ የሚያጠፉትንና የማያበጁትን።»

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٥٨﴾

153. (እነሱም) አሉ፡- «አንተ በብዙ ከተደገመባቸው ሰዎች ብቻ ነህ።»

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿٥٩﴾

154. «አንተ ብጤያችን ሰው እንጂ፣ ሌላ አይደለህም፤ ከእውነተኞቹም እንደ ሆንክ ተአምርን አምጣ።»

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦٠﴾

155. (እርሱም) አለ:- «ይህች ግመል ናት፤ ለርሷ የመጠጥ (ውሃ) ፋንታ አላት፤ ለናንተም የታወቀ ቀን ፋንታ» አላችሁ።

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. «በክፉም አትንኳት፤ የታላቅ ቀን ቅጣት ይይዛችኋልና»።

وَلَا تَسْهَوْنَ يَوْمَ فَأَخَذْتُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157. «ወንትም፤ ወዲያው ተጸጸዥች ኸነው አነጉ»።

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

158. ቅጣቱም ያዛቸው፤ በዚህም ውስጥ ግላዩ አለበት፤ አብዛኞቻቸውም ምዕመናን አልነበሩም።

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

159. ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. የሉጥ ሕዝቦች መልዕክተኞችን አስተባባሉ።

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. ወንድማቸው ሉጥ ለእርሱ ባለ ጊዜ:- «አትጠነቀቁምን?»

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. «እኔ ለናንተ ታማኝ መልዕክተኛ ነኝ»፤

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም»፤

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾

164. «በርሱም ላይ ምንም ዋጋ አለምናችሁም፤ ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም»፤

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. «ከዓለማት ሰዎች ወንዶችን (ለብልግና) ትመጣላችሁን?»

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. «ከሚስቶቻችሁም ጌታችሁ ለናንተ የፈጠረላችሁን ትተዋላችሁን? በእውነቱ እናንተ ወሰን አላፈዎች ሕዝቦች ናችሁ»።

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

167. (እነርሱም) አሉ:- «ሉጥ ሆይ! ባትከለክል በእርግጥ(ከአገር) ከሚወጡት ትኾናለህ»፤

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. (እርሱም) አለ:- «እኔ ስራችሁን ከሚጠሉት ሰዎች ነኝ»::

قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. «ጌታዬ ሆይ! እኔንም ቤተሰቦቼንም ከሚሰሩት ስራ (ቅጣት) አድነን»::

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. እርሱንም ቤተሰቦቹንም በጠቅላላ አዳንናቸው::

فَجَبَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. በቀሪዎቹ ውስጥ የሽነች አሮጊት ብቻ ስትቀር (እርሷ ከጠፊዎቹ ናት)::

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿١٧١﴾

172. ከዚያም ሌሎቹን አጠፋን::

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. በነሱም ላይ (የድንጋይ) ዝናብን አዘነብንባቸው፤ የተስፋራሪዎቹም ዝናብ (ምንኛ) ክፋ::

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. በዚህ ውስጥ አስደናቂ ተአምር አለበት፤ አብዛኞቻቸውም ምዕመናን አልነበሩም::

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175. ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው::

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. የአይክት ሰዎች መልዕክተኞችን አስተባበሉ፤

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْمِرْثَلِ ﴿١٧٦﴾

177. ሹዕይብ ለነርሱ ባላቸው ጊዜ:- «አትጠነቀቁምን?»

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. «እኔ ለናንተ ታማኝ መልዕክተኛ ነኝ»፤

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም»፤

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٩﴾

180. «በርሱም ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም»፤

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

181. «ስፍርን ሙሉ፤ ከአጉዳዮቹም አትሁኑ»፤

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

182. «በትክክለኛ ሚዛንም መዝነ»፤

وَرَبُّوْا بِالْمُسْتَقِيْمِ (182)

183. «ሰዎችንም ነገሮቻቸውን አታጉድሱባቸው። በምድርም ላይ አጥፊዎች ኾናችሁ አታበላሹ»፤

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (183)

184. «ያንንም የፈጠራችሁን የቀድሞዎቹንም ፍጡሮች (የፈጠረውን) ፍሩ»።

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ (184)

185. አሉ:- «አንተ በብዛት ከተደገመባቸው ሰዎች ነህ»፤

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ (185)

186. «አንተም ብጤያችን ሰው እንጂ ሌላ አይደለህም፤ እነሆ ከውሽታሞች ነህ ብልን እንጠረጥርሃለን»፤

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (186)

187. «ከእውነተኞቹም እንደኾንክ በኛ ላይ ከሰማይ ቁራጭን ጣልብን»።

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (187)

188. «ጌታዬ የምትሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው» አላቸው።

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (188)

189. አስተባባሱትም፤ የጥላይቷ ቀን ቅጣትም ያዛቸው፤ እርሱ የከባድ ቀን ቅጣት ነበርና።

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (189)

190. በዚህ ውስጥ አስደናቂ ተአምር አለበት፤ አብዛኞቻቸውም ምዕመናን አልነበሩም።

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ (190)

191. ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (191)

192. እርሱም (ቁርአን) በእርግጥ ከዓለማት ጌታ የተወረደ ነው።

وَاللَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192)

193. እርሱን ታማኙ መንፈስ (ጁብሪል) አወረደው።

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193)

194. (መሃመድ ሆይ!) ከአስፈራሪዎቹ (ነቢያት) ትኾን ዘንድ በልብህ ላይ (አወረደው)፤

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (194)

195. ግልጽ በኾነ ዐረብኛ ቋንቋ።

يَلْسَانَ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ (195)

196. እርሱም (ቁርአን) በቀድሞዎቹ መጻሕፍት ውስጥ (የተወሳ ነው)።

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ﴿١٩٦﴾

197. የእስራኤል ልጆች ሊቃውንት የሚያውቁት መኾኑ ለእርሱ (ለመካከላዊዎች) ምልክት አይኾናቸውምን?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾

198. ከዐጆሞች (ዐረብ ያልሆኑ) ባንዱ ላይ ባወረድነውም ኖሮ፤

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

199. በእርሱ ላይ ባነበበውም በርሱ አማኞች አይኾኑም ነበር።

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

200. እንደዚሁ (ቁርአን ማስተባበልን) በተንኮለኞች ልዩነት ውስጥ አስገባነው።

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. አሳማሚ ቅጣትን እስከሚያዩ ድረስ በርሱ አያምኑም።

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

202. እነርሱ የማያውቁ ሲኾኑ (ቅጣቱ) ድንገት እስከሚመጣባቸውም ድረስ (አያምኑም)።

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. (በመጣባቸው ጊዜ) እኛ የምንቆይ ነን? እስከሚሉም (አያምኑም)።

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. በቅጣታችን ያቻኩላሉን?

أَفِعْدَابِنَا يُسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. አየህን? ብዙ ዓመታትን ብናጣቅማቸው፤

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

206. ከዚያም ያ ይስፈራራሉበት የነበሩት (ቅጣት) በመጣባቸው፤

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

207. ይጣቀሙበት የነበሩት ሁሉ ከነሱ ምንም አያብቃቸውም።

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

208. አንዲትንም ከተማ ለርሷ አስፈራሪዎች ያሏት (እና ያስተባበላች) ኾና እንጂ አላጠፋንም።

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذَرُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. (ይህች) ግላዬ ናት፤ በዳዮችም አልነበርንም።

ذَكَرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

210. ሰይጣናትም እርሱን (ቁርአንን) አላወረዱትም።

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾

211. ለነርሱም አይገባቸውም፤ አይችሉምም።

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

212. እነርሱ (የመላእክትን ንግግር) ከመስማት የተከለከሉ ናቸው።

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْمُورُونَ ﴿٢١٢﴾

213. ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ አትገዛ፤ ከተቀጮቹ ትሾናለህና።

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونِ مِنَ الْمَعْذِبِينَ ﴿٢١٣﴾

214. (ሙሃመድ ሆይ!) ቅርብ ዘመዶችህንም አስጠንቅቅ።!

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

215. ከምእመናንም ለተከተሉህ ሰዎች ክንፍህን ዝቅ አድርግ፤ (ልዝብ ሹን)፤

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

216. እምቢ ቢሉህም እኔ ከምትሰሩት ንጹሕ ነኝ በላቸው፤

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

217. አሸናፊ አዛኝ በኸነው (ጌታህ) ላይም ተጠጋ፤

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

218. በዚያ ለሰላት በምትቆም ጊዜ በሚያይህ፤

الَّذِي يَرَبُّنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

219. በሰጋጆች ውስጥ መዘዋወርህንም (በሚያየው ጌታህ ላይ ተጠጋ)፤

وَوَقَّبَكَ فِي السَّلْحِينَ ﴿٢١٩﴾

220. እነሆ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

221. ሰይጣናት በማን ላይ እንደሚወርዱ ልንገራችሁን?

هَلْ أَنْبَأَكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾

1. ኢብኑ ዐባስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ «ቅርብ ዘመዶችህንም አስጠንቅቅ።» (አሽ-ሹዐራ-እ፣ 214) የሚለው አንቀጽ ሲወርድ፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ወደ አል ሶፋ ተራራ ሄደውና ከተራራው ላይ ወጥተው «ያ ሰባሃህ!» ብለው ተጠፋ። ሰዎችም፣ «ማነው እሱ?» ብለው ጠየቁ። ከዚያም ሁሉም በዙሪያቸው ተሰበሰቡ። እሳቸውም «ተመልከቱ! እኔ ከዚህ ተራራ በአንድ አቅጣጫ ጠላቶች አያመጡ ነው ብዬ በነግራችሁ ታምኑኛላችሁ?» አሉ። ሰዎቹም፣ «አንተ ሀሰት ስትናገር ሰምተን አናውቅም» አሏቸው። እሳቸውም፣ «እኔ ወደፊት ከሚመጣባችሁ ቅጣት አስጠንቃቂያችሁ ነኝ» አሉ። አቡ ለሀብም፣ « ለዚህ ጉዳይ ነው የሰበሰብክን» አለና ሄደ። በዚህም ወቅት አል-ለሀብ የተሰኘው የቁርኤን ምዕራፍ ወረደ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

“ያ ሰባሃህ” ማለት፣ ዐረቦች የድረሱልኝ ወይም የእርዳኝ ጥሪ ለማስተላለፍ የሚጠቀሙበት አባባል ነው።

222. በውሸታም ንጢአተኛ ሁሉ ላይ ይወርዳሉ።

تَزَلُّ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِمٍ ﴿٢٢٢﴾

223. የሰሙትን (ወደ ጠንቋዮች) ይጥላሉ፤ አብዛኛቸውም ውሸታሞች ናቸው።

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

224. ባለ ቅኔዎችንም ጠማማዎቹ ይከተሉዋቸዋል።

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

225. እነርሱ በ(ንግግር) ሸለቆ ሁሉ የሚዋልሉ መኾናቸውን አታይምን?

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. እነሱም የማይሰሩትን ነገር የሚናገሩ መኾናቸውን (አታይምን)?

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. እነዚያ (በአላህ አንድነት) ያመኑና መልካም ስራዎችን የሰሩ፣ አላህንም በብዛት ያወሰኑ፣ ከተበደሉም በኋላ (በቅኔ) የተከላከሉ ሲቀሩ፣ (እነርሱ አይወቀሱም)፤ እነዚያም የበደሉ፣ (ከሞቱ በኋላ) እንዴት ያለን መመለስ እንደሚመለሱ በእርግጥ ያውቃሉ።

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعِلَهُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

ምዕራፍ 27፣ አል-ነምል (የጉንዳን ምዕራፍ)

سُورَةُ التَّائِبَاتِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በኾነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ጢሰ (ጣ፣ ሲን) (እነዚህ ፊደሎች ከአላህ ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው) ይህቺ ከቁርአንና ከገላጩ መጽሐፍ አንቀጾች ናት።

طَسَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾

2. ለምእመናን መሪና ብስራት ናት።

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3. ለነዚያ ሰላትን ለሚሰግዱት፣ ዘካንም ለሚሰጡት፣ እነሱም በመጨረሻይቱ ሕይወት እነሱ የሚያረጋግጡ ለኾኑት፣

الَّذِينَ يُفِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

4. እነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ለነሱ (ክፉ) ስራዎቻቸውን ሸለምንላቸው፤ (ክፉ ስራዎቻቸው አምር ታያቸው) ስለዚህ እነርሱ ይዋልላሉ።

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتًا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾

5. እነርሱ እነዚያ ክፉ ቅጣት ለእነርሱ ያላቸው ናቸው፤ እነሱም በመጨረሻይቱ ፃለም እነርሱ በጣም ከላሪዎቹ ናቸው።

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ ﴿٥﴾

6. (ሙሃመድ ሆይ) አንተም ቁርአንን ጥበበኛና ዐዋቂ ከኾነው (ጌታህ) ዘንድ በእርግጥ ትስሰጣለህ።

وَإِنَّكَ لَلْفَقِيءُ الْقُرْآنِ مِنَ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾

7. ሙሳ ለቤተሰቦቹ «እኔ እላትን አየሁ፤ ከርሷ ወሬን አመጣላችኋለሁ፤ ወይም ትሞቁ ዘንድ የተለኮሰችሁን አመጣላችኋለሁ» ባለ ጊዜ (የኾነውን አውሳላቸው)።

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَتَابِئُكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آيَاتِكُمْ بِشَاهِدٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾

8. በመጣትም ጊዜ እንዲህ በማለት ተጠራ፡- «በእሳተቱ ያለው ሰውና በዙሪያዎ ያሉም ሁሉ ተባረኩ፤ የዐለማትም ጌታ አላህ ጥራት ይገባው»፤

فَلَمَّا جَاءَهَا نُورٌ أَنْ يُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

9. ሙሳ ሆይ! እነሆ እኔ አሸናፊው ጥበበኛው አላህ ነኝ።

يَمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

10. በትርጉም ጣል (ተባለ ጣለም)፤ እርሷ እንደ ትንሽ እባብ በፍጥነት ስትስለከለክ ባያትም ጊዜ፤ ወደ ኋላ ዞር ሸሸ፤ አልተመለሰምም፤ ሙሳ ሆይ! አትፍራ፤ እኔ መልዕክተኞቹ እኔ ዘንድ አይፈሩምና።

وَأَلْقَى عَصَاهُ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَرَّ يَعْقَبُ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُوفِ ﴿١٠﴾

11. ግን የበደለ ሰው፤ ከዚያም ከመጥፎ ስራው በኋላ መልካምን የለወጠ፤ እኔ መሐሪ አዛኝ ነኝ።

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

12. እጅህንም በአንገትጌህ ውስጥ አስግባ፤ ያለነውር (ያለ ለምጽ ነጭ ኾና ትውጣላችና፤ በዘጠኝ ተአምራት ወደ ፈርዖንና ወደ ሕዝቦቹ (ኪድ)፤ እነርሱ አመጸኞች ሕዝቦች ናቸውና።

وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾

13. «ተአምራታችንም ግልጽ ኾና በመጣቸው ጊዜ ይህ ግልጽ ድግምት ነው» አሉ።

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. ነፍሶቻቸውም ያረጋገጧት ሲኾኑ ለበደልና ለኩራት በርሷ ካዱ፤ የአመጸኞችም ፍጻሜ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከት።

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

15. ለዳውድና ለሱለይማንም ዕውቀትን በእርግጥ ሰጠናቸው፤ አሉም፡- «ምስጋና ለአላህ ለዚያ ከምዕመናን ባሮቹ በብዙዎቹ ላይ ላበለጠን ይገባው»።

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ

عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

16. ሱለይማንም ዳውድን ወረሰ፤ አለም፡- «ሰዎች ሆይ! የበራሪን ንግግር (የወፍን ቋንቋ) ተማርን፤ ከነገሩም ሁሉ ተሰጠን፤ ይህ እርሱ በእርግጥ ግልጽ የኾነ ችሮታ ነው»።

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مِثْقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ

كُلِّ شَيْءٍ إِن هَذَا لَهُو الْفَضْلُ

الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

17. ለሱለይማንም ሰራዊቶች ከጋኔን፣ ከሰውም፣ ከበራሪም የኾኑት ተሰበሰቡ፤ እነሱም ይከመከማሉ።

وَحِشْرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

18. በጉንዳንም ሸለቆ በመጡ ጊዜ፣ አንዲት ጉንዳን፡- «እናንተ ጉንዳኖች ሆይ! ወደ መኖሪያዎቻችሁ ግቡ፤ ሱለይማንና ሰራዊቱ እንድሰሩ የማያውቁ ሲኾኑ አይሰባብሩዎችሁ» አለች።

حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَعَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

19. ከንግግርዋም እየላቀ ጥርሱን ፈገግ አደረገ፤ «ጌታዬ ሆይ! ያቺን በኔና በወላጆቼ ላይ የሰገስካትን ጸጋህን እንዳመስግን፤ የምትወደውንም በጎ ስራ እንድሰራ ምራኝ፤ በችሮታህም በመልካሞቹ ባሮችህ ውስጥ አስግባኝ» አለ።

فَبَسَّسَ صَاحِبُكَ مِن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

20. በራሪዎቹንም ተመልከተ፤ አለም፡- «ሁድሁድን ለምን አላየውም! በእውነቱ ከራቁት ነበርን?»

وَقَفَّذَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ مَا كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

21. «ብርቱን ቅጣት በእርግጥ እቀጣዋለሁ፤ ወይም በእርግጥ ዐርደዋለሁ፤ ወይም ግልጽ በኾነ አሰረጅ ይመጣኛል» (አለ)።

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ
لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِيَنَّ بِسُلْطَانٍ

مُبِينٍ ﴿٢١﴾

22. (ወፋ) ዕሩቅ ያልኾነንም ጊዜ ቆዩ፤ አለም፡- «ያላወከውን ነገር አወከ፤ ከሰበአም እርግጠኛን ወሬ አመጣሁልህ»፤

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا
لَمْ لِيُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاءٍ

بِقَيْنٍ ﴿٢٢﴾

23. «እኔ የምትገዛቸው የኖነችን ሴት ከነገሩም ሁሉ የተሰጠችን አገኘሁ፤ ለርሷም ታላቅ ዙፋን አላት»፤

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. «እርስዎንም፣ ሕዝቦችዎንም ከአላህ ሌላ ለፀሐይ ሲሰግዱ አገኛቸው፤ ሰይጣንም ሰነሱ ስራዎቻቸውን ሸልሞላቸዋል፤ ከእውነተኛውም መንገድ አግዷቸዋል፤ ስለዚህ እነሱ (ወደ እውነት) አይመሩም»።

وَجَدْتَهَا وَفَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَلَهُمْ فُصِّدَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا

يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

25. «ለዚያ በሰማያትና በምድር የተደበቀውን ለሚያወጣው፤ የምትሸሽጉትንና የምትገልጹትንም ሁሉ ለሚያውቀው አላህ እንዳይሰግዱ (ሰይጣን አግዷቸዋል)»።

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُحْفُونَ

وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. «አላህ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ የታላቁ ዐርሽ (ዙፋን) ጌታ ነው»።

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

27. (ሱለይማንም) አለ፡- «እውነት እንደ ተናገርክ ወይም ከውሸታዎቹ እንደ ኖንክ ወደፊት እናያለን»።

﴿٢٧﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. «ይህንን ደብዳቤዬን ይዘህ ኹድ፤ ወደነርሱም ጣለው፤ ከዚያም ከነሱ ዘወር በል፤ ምን እንደሚመልሱም ተመልከት»።

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْفَمَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّى عَنْهُمْ فَأَنْظُرُ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. (አርሲም በደረሳት ጊዜ) አለች:-
«እናንተ መማክርት ሆይ! እኔ ክብር ያለው ጽሑፍ ወደኔ ተጣለ»፤

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوٓأِ إِلَىٰ آلِي كَيْتُ كَرِيمٍ ﴿٢٩﴾

30. «አርሱ ከሰለይማን ነው፤ እርሱም በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በኾነው»፤

إِنَّهُمْ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

31. «በኔ ላይ አትኩሩ፤ ታታዛዥህም ኾናችሁ ወደኔ ኑ» (የሚል ነው)።

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُورِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾

32. «እናንተ መማክርት ሆይ! በነገራ (የሚበጀውን) ንገሩኝ፤ እስከምትገኙልኝ ድረስ አንድንም ነገር ቆራጭ (ወሳኝ) አይደለሁምና» አለች።

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوٓأِ أَفَتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾

33. «እኛ የነይል ባለቤቶች፣ የብርቱ ጦርም ባለቤቶች ነን፤ ግን ትዕዛዙ ወደ አንቺ ነው፤ ምን እንደምታገርም አስተውዱ» አሏት።

قَالُوا لَنْ نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ وَأُولُوا بِأَيْسِ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

34. (አርሲም) አለች:- «ንጉሶች ከተማን (በነይል) በገቡባት ጊዜ ያበላሹዋታል፤ የተከበሩ ሰዎቻቸውም ወራዶች ያደርጋሉ፤ እንደዚሁም (እነዚህ) ይሰራሉ»።

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾

35. «እኔም ወደነርሱ ገጸ በረከትን የምልክና መልዕክተኞቼ በምን እንደሚመለሱ የምጠባበቅ ነኝ»።

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. (መልዕክተኛው) ሰለይማንንም በመጣው ጊዜ አለ:- «በገንዘብ ትረዱኛ ላችሁን? አላህም የሰጠኝ ከሰጣችሁ የበለጠ ነው፤ ይልቁንም እናንተ በገጸ በረከታችሁ ትደሰታላችሁ»።

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانُ قَالَ أَتَيْدُونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيهِ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾

37. «ወደነሱ ተመለስ፤ ለነሱም በርሷ ችሎታ በሌላቸው ሰራዊት እንመጣቸዋለን፤ ከርሷም እነርሱ የተዋረዱ ኾነው በእርግጥ እናወጣቸዋለን» (አለ)።

أَرْجِعِ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. «እናንተ (የጂኒ) መኪንንቶች ሆይ! መ-ሰሊሞች ኸነው ሳይመጡኝ በፊት ዙፋንዎን የሚያመጣልኝ ማንኛችሁ ነው?» አለ።

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْاْكُمْ بِأَبْنِيْ عَرْشِيْ قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْا مِنْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. ከጋኔን ኅይለኛው (ዒፍሪት):- «ከችሎትህ ከመነሳትህ በፊት እኔ እርሱን አመጣልሃለሁ፤ እኔም በርሱ ላይ ብርቱ ታማኝ ነኝ» አለ።

قَالَ عِفْرِيْتُ مِنَ الْجِيْنِ اأَنَا عَائِيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾

40. «ያ እርሱ ዘንድ ከመጽሐፉ ዕውቀት ያለው ሰው (የተገለጸው) ዓይንህ ወደ አንተ ከመመለሱ በፊት እኔ እርሱን አመጣልሃለሁ» አለ፤ (እንደዚሁም አደረገ)፤ እርሱ ዘንድ ረግቶ ባየውም ጊዜ፤ «ይህ ከጌታዬ ችግር ታ ነው፤ የማመሰገን ወይም የምክድ መኾኔን ሊሞክረኝ (ቸረልኝ)፤ ያመሰገንም ሰው የሚያመሰግነው ለራሱ ነው፤ የካደም ሰው ጌታዬ ከርሱ ተብቃቂ ቸር ነው» አለ።

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اأَنَا عَائِيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِيْ أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤٠﴾

41. «ዙፋንዎን ለርሷ አሳቡቱ፤ ታውቀው እንደኸነ ወይም ከነዚያ ከማያውቁት ትኾን እንደሆነ እናያለን» አላቸው።

قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِيْ أَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾

42. በመጣች ጊዜ:- «ዙፋንሽ እንደዚህ ነውን?» ተባለች፤ «እርሱ ልክ እርሱ ነው መሰለኝ» አለች፤ «(ሱለይማን) ከርሷ በፊትም ዕውቀትን ተሰጠን፤ መ-ሰሊሞችም ነበርን» (አለ)።

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوْتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾

43. ከአላህ ሌላ ትግዛው የነበረችውንም ከለከላት፤ እርሷ ከከላዲዎች ሕዝቦች ነበረችና።

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. «ሕንፃውን ግቢ» ተባለች፤ ባየቺውም ጊዜ፤ ባሕር ነው ብላ ጠረጠረችው፤ ከባቶችም ገለጠች፤ «እርሱ ከመስተዋት የተለሰለሰ ሕንጻ ነው» አላት፤ «ጌታዬ ሆይ! እኔ ነፍሴን በደልኩ፤ ከሱለይማንም ጋር ሆኜ ለዓለማት ጌታ ለአላህ ታዘዝኩ» አለች።

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَأَسْلَمْتُ مَعَ

سَلِمْنَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. ወደ ሰሙድም ወንድማቸውን ሲሊሕን አላህን ተገዙ በማለት በእርግጥ ላክነው፤ ወዲያውም እነሱ የሚነታረኩ ሁለት ጭፍሮች ኾኑ።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

46. «ሕዝቦቼ ሆይ! ከመልካሙ በፊት በክፉው (ቅጣትን አምጣብን በማለት) ለምን ታስቸኩላላችሁ፤ ይታዘንላችሁ ዘንድ አላህን ምሕረትን አትለምኑምን» አላቸው።

قَالَ يَنْفَوْرٍ لِمَ سَتَعَجِلُونَ بِالْاِسْتِثْنَاءِ قَبْلَ الْحُكْمِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. «ባንተና ከአንተም ጋር ባሉት ሰዎች ምክንያት ገደቢሶች ኾን» አሉት፤ «ገደቢሰነታችሁ አላህ ዘንድ ነው፤ ይልቁንም እናንተ የምትፈተኑ ሕዝቦች ናችሁ» አላቸው።

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَيَمِنْ مَعَكَ قَالَ طَّيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

48. በከተማይቱም ውስጥ በምድር ውስጥ የሚያበላሹና የማያሳምሩ ዘጠኝ ሰዎች ነበሩ።

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ سَعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

49. «እርሱንና ቤተሰቦቹን ሌሊት ልንገድል ከዚያም ለዘመዱ የቤተሰቦቹን ጥፋት (መገደላቸውን) አላየንም፤ እኛም እውነተኞች ነን ልንል በአላህ ተማማለ» አሉ።

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. ተንክልንም መከሩ፤ እነርሱም የማያውቁ ሲኾኑ በተንክላቸው አጠፋናቸው።

وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

51. የተንክላቸውም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ፤ እኛ፣ እነሱንም፣ ሕዝቦቻቸውንም በሙሉ እንዴት እንዳጠፋናቸው ተመልከት።

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

52. እኚህም በበደላቸው ምክንያት ባደዎች ሲሆኑ ቤቶቻቸው ናቸው፤

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا

በዚህም ውስጥ ለሚያውቁ ህዝቦች አስደናቂ ተአምር (አስተምህሮ ወይም ምልክት) አለበት።

ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

53. እነዚያንም ያመኑትንና ከክህደት ይጠነቀቁ የነበሩትን አዳን።

وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٣٨﴾

54. ሉጥንም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ «እናንተ የምታዩ ስትኾኑ ፀያፍን ነገር ትሰራላችሁን?»

وَلَوْ طَآءَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ وَأَنْتُمْ بُصُرُونَ ﴿٣٩﴾

55. «እናንተ ከሴቶች አልፋችሁ ወንዶችን ለመክፈል ትመጣላችሁን? በእውነቱ እናንተ የምትሰሩት ሕዝቦች ናችሁ።»

أَيُنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ ﴿٤٠﴾

56. የሕዝቦቹም መልስ የሉጥን ቤተሰቦች ከከተማችሁ አውጡ፤ እነርሱ የሚጥራሩ ሰዎች ናቸውና ማለት እንጂ ሌላ አልነበረም።

﴿مَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ (56)

57. እርሱንና ቤተሰቦቹንም አዳን፤ ሚስቱ ብቻ ስትቀር፤ (በጥፋቱ ውስጥ) ከቀሪዎቹ አደረግናት።

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ فَدَرَنَاهَا مِنَ الْغَايِبِينَ﴾ (57)

58. በነርሱም ላይ (የድንጋይ) ዝናብን አዘነብንባቸው፤ የተስፋራራዎቹም ዝናብ ከፋ።

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ﴾ (58)

59. (ሙሐመድ ሆይ) በል፡- ምስጋና ለአላህ ይግባው፤ በነዚያም በመረጣቸው ባሮቹ ላይ ሰላም ይውረድ፤ አላህ በላጭ ነውን ወይስ ያ የሚያጋሩት (ጣዖት) ? (ለነገሩ አላህ በላጭ ነው።)

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا مَا يُشْرِكُونَ﴾ (59)

60. ወይም ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረና ከሰማይም ለናንተ ውሃን ያወረደው? (ይበልጣል? ወይስ የሚያጋሩት?) በርሱም ባለውበት የሆኑትን የታጠሩ አትክልቶችን ዛፍዎን ልታበቅሉ ለናንተ ችሎታ ያልነበራችሁን አበቀልን፤ ከአላህ ጋር ሌላ አምላክ አለን? (የለም)፤ ግን እነሱ (ከእውነት) የሚያዘነብሉ ሕዝቦች ናቸው።

﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتٍ بَهْجَةٍ مَا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَ لَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ (60)

61. ወይም ያ ምድርን መርጊያ ያደረገና በመካከላም ወንዞችን ያደረገ፤ ለርሷም ጋራዎችን ያደረገ፤ በሁለቱ ባሕርዮችም (በጣፋጨና በጨው ባሕር) መካከል ግርዶን ያደረገ (ይበልጣልን? ወይስ የሚያጋሩት)? ከአላህ ጋር ሌላ አምላክ አለን? ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَ لَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (61)

62. ወይም ያ ችግረኛን በለመነው ጊዜ የሚቀበል፤ መከራንም የሚያስወግድ፤ በምድርም ላይ ምትኮች የሚያደርጋችሁ

﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ

(ይበልጣልን? ወይስ የሚያጋሩት?) ከአላህ ጋር ሌላ አምላክ አለን? ጥቂትንም አትገሰጹም።

خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَيْلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٦٦﴾

63. ወይም ያ በየብስና በባሕር ጨለማዎች ውስጥ የሚመራችሁ፣ ነፋሶችንም ከዝናቡ በፊት አብላሪ ሽነው የሚልክ (ይበልጣልን? ወይስ የሚያጋሩት?) ከአላህ ጋር ሌላ አምላክ አለን? አላህ (በርሱ) ከሚያጋሩዎቸው ሁሉ ላቀ።

أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَيْلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٦٧﴾

64. ወይም ያ መፍጠርን የሚጀምር፣ ከዚያም የሚመልሰው፣ ከሰማይና ከምድርም ሲሳይን የሚሰጣችሁ አምላክ (ይበልጣልን? ወይስ የሚያጋሩት?) ከአላህ ጋር ሌላ አምላክ አለን? እውነተኞች እንደሆናችሁ አስረጃችሁን አምጡ በላቸው።

أَمَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَيْلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

65. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ ፍቅን ምስጢር አያውቅም፤ ግን አላህ (ያውቀዋል)፤ መቼ እንደሚቀሰቀሱም አያውቁም በላቸው።

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿١٦٩﴾

66. በእውነት የመጨረሻይቱን ዓለም (ሁኔታ) ማወቃቸው ተሟላን? አይደለም! እነሱ ከርሷ በመጠራጠር ውስጥ ናቸው፤ በእውነትም እነሱ ከርሷ ዕውሮች ናቸው።

بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿١٧٠﴾

67. እነዚያም የካዱት አሉ፡- «እኛም አባቶቻችንም ዐፈር በሾን ጊዜ እኛ (ከመቃብር) የምንወጣ ነን?»

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءِآبَاءُنَا إِنَّا لِلْمُغْرُورِ ﴿١٧١﴾

68. «ይህንን እኛም ከፊት የነበሩት አባቶቻችንም በእርግጥ ተቀጥረንበታል፤ ይህ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች እንጂ ሌላ አይደለም» (አሉ)።

لَقَدْ وَعِدْنَا هَذَا لَكُمْ وَإِآبَاءُكُمْ مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧٢﴾

69. (ሙሃመድ ሆይ)፡- «በምድር ላይ ሂዱ፣ የአመጸኞችም መጨረሻ እንደሆነ እንደ ነበረ ተመልከቱ» በላቸው።

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٧٣﴾

70. በነሱም ላይ አትዘን፤ ከሚመክሩብህም ነገር በጭንቀት ውስጥ አትኹን።

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٥﴾

71. (በአላህ አንድነት ያላመኑ ሰዎች) «እውነተኞችም እንደ ኾናችሁ ይህ ቀጠሮ መቼ ነው (የሚደርሰው)?» ይላሉ፤

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٦﴾

72. የዚያ የምትቻኩሉበት ክፍሉ ለናንተ የቀረበ መኾኑ ተረጋግጧል በላቸው።

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٧﴾

73. ጌታህም በሰዎች ላይ በእርግጥ የችሮታ ባለቤት ነው፤ ግን አብዛኛቸው አያመሰግኑም።

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

74. ጌታህም ልቦቻቸው የሚደብቁትንና የሚገልጹትን ያውቃል።

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٩﴾

75. በሰማይና በምድር ውስጥ ምንም የተደበቀ ነገር የለም፤ ገላጭ በኾነው መጽሐፍ (አል-ሰውሀልመሀፋዝ) ውስጥ ያለ ቢኾን እንጂ።

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٨٠﴾

76. ይህ ቁርአን በእስራኤል ልጆች ላይ የነዚያን እነሱ በርሱ የሚለያዩበትን አብዛኛውን ይነግራል።

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصِّصُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٨١﴾

77. እርሱንም (ይህን ቁርአንን) ለምእመናን መምሪያና እዝነት ነው።

وَإِنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

78. ጌታህ በመካከላቸው (በተለያዩ ቡድኖች ላይ) በትክክል ፍርዱ ይፈርዳል፤ እርሱም አሸናፊው ዐዋቂው ነው።

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٨٣﴾

79. (ሙሐመድ ሆይ!) በአላህም ላይ ተጠጋ፤ አንተ ግልጽ በኾነው እውነት ላይ ነህ።

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٤﴾

80. አንተ ሙታንን አታሰማም፤ ደንቆሮዎችንም የሚተው ኾነው በዙፍ ጊዜ ጥሪን አታሰማም (እንደሙታንና እንደደንቆሮች ሁሉ፣ ካሃዲዎችም በጥሪው ተጠቃሚ አይሆኑም)።

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

81. አንተም (ልቦ) ዕውሮችን ከጥመታቸው አቅኚ አይደለህም፤ በአንቀጾቻችን (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያምኑትን በስተቀር አታሰማም፤ እነሱ ፍጹም ታዛዦች ናቸውና።

وَمَا أَنْتَ بِمَهْدَىٰ أَلْعَمَىٰ عَن ضَلَّلَتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْمِعُونَ ﴿٨١﴾

82. በነሱም ላይ (የቅጣት) ቃሉ በተረጋገጠ ጊዜ ሰዎቹ በአንቀጾቻችን (የቁርአን አንቀጾችና ነቢዩ ሙሀመድ) የማያረጋግጡ እንደነበሩ የምትነግራቸውን እንስሳ ለነርሱ ከምድር እናወጣለን።

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

83. ከሕዝቦቹም ሁሉ ባንቀጾቻችን (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያስተባብሉትን ጭፍሮች የምንሰበስብበትን ቀን (አስታውስ)፤ እነሱም ይከመከማሉ።

وَيَوْمَ نَخْشَىٰ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مَّمَنَ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. በመጡም ጊዜ (አላህ) ይላቸዋል፡- በአንቀጾቹ (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እርሷን በማወቅ (የነገሩ እውነት ወይም ሀሰት መሆን) ያላዳረሳችሁ ስትሆኑ አስተባባላችሁን? ወይስ ምንን ትሰሩ ነበራችሁ?

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ وَقَالَ أَكَدَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تَحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَادًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

85. በመበደላቸውም በነሱ ላይ ቃሉ ይፈጸምባቸዋል፤ እነርሱም አይናገሩም።

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

86. እኛ ሌሊትን በርሱ ውስጥ እንዲያርፉበት፣ ቀንንም የሚያሳይ እንዳደረግን አያዩምን? ለሚያምኑ ሕዝቦች በዚህ ውስጥ ተአምራት (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) አሉበት።

الْمُرَبِّرُونَ أَنَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

87. በቀንዱም በሚነፋ ቀን በሰማያት ውስጥ ያሉትና በምድርም ውስጥ ያሉት ሁሉ አላህ የሻው ነገር ብቻ ሲቀር በሚደነግጡ ጊዜ (የሚኾነውን አስታውስ)፤ ሁሉም የተናነሱ ኾነውም ወደርሱ ይመጣሉ።

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَرِّعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۖ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ لِأَخْرِينِ ﴿٨٧﴾

88. ጋራዎችንም እርሷ እንደ ደመና አስተላለፍ የምታልፍ ስትኾን፤ የቆመች ናት ብለህ የምታስባት ሆና ታያታለህ፤ የዚያን ነገሩን ሁሉ ያጠነክረውን የአላህን ጥበብ (ተመልከት)፤ እርሱ በምትሰሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرٌّ مَرَّ السَّحَابِ صُغِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. በመልካም ስራ የመጣ ሰው (በአላህ አንድነት ያመነና መልካም ስራን ያስከተለ) ለርሱ ክርስቶስ የበለጠ ምንዳ አለው፤ እነርሱም በዚያ ቀን ከድንጋጤ (የተነሳ) ጸጥተኞች ናቸው።

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِمَّنْ فَرِحَ بِيَوْمِئِذٍ بِإِيمَانٍ ﴿٨٩﴾

90. በመጥፎም የመጡ ሰዎች ፊቶቻቸው በአሳት ውስጥ ይደፋሉ፤ ትሰሩት የነበራችሁትን እንጂ አትመነዱም (ይባላሉ)።

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي التَّارِ هَلْ تُجْرَبُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

91. (ሙሃመድ ሆይ) የታዘዘኩት የዚህችን አገር (መካ) ጌታ ያንን ክልል ያደረጋትን እንዳመልክ ብቻ ነው፤ ነገሩም ሁሉ የርሱ ነው፤ ከሙስሊሞችም እንድኾን ታዘዘህሉ (በላቸው)።፤

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا لَهُمْ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

92. ቁርአንንም እንዳነብ (ታዘዘህሉ)፤ የተመራም ሰው የሚመራው ለራሱ ብቻ ነው፤ የተሳሳተም ሰው እኔ ከአስጠንቃቂዎች ነኝ እንጂ ሌላ አይደለሁም በለው።

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أِهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدَىٰ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

93. (ሙሀመድ ሆይ!) ምስጋናም ለአላህ ነው፤ ተአምራቱን ወደ ፊት ያሳያችኋል፤ ታውቋትማላችሁ በላቸው፤ ጌታህም ከምትሰሩት ሁሉ ዘንጊ አይደለም።

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

1. አብነት ዐባስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ መካ ስትከፈት የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ይህችን ከተማ የተጠበቀች አድርጓታል። ስለዚህ እስሃማ ጫካዎቿ መቆረጥ የለባቸውም፤ ደኖቿ መደፈር የለባቸውም፤ ውዳቁ ነገርቸን እንኳ አንድ ሰው በአደባባይ እንዲነሱ እስካላወጀ [በይፋ እስካልተናገረ] ድረስ፤ ሙሳት የለባቸውም።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

ምዕራፍ 28፣ አል-ቀሶስ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በኾነው።

سُورَةُ الْقَصَصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ①

1. ጢሰ.መ (ጣ፣ ሲን፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

2. ይህቸ፣ ገላጭ ከሆነው መጽሐፍ አንቀጾች ናት (እውነቱን ከሀሰቱ፣ እንዲሁም መልካሙን ከመጥፎው የሚለይ ነው)።

3. ከሙሳና ከፈርዖን ዜና እውነተኞች ስንኾን ለሚያምኑ ሕዝቦች ባንተ ላይ እናነባለን።

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

تَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ③

4. ፈርዖን በምድር ላይ ተንበጣረረ፤ ነዋሪዎቿንም የተከፋፈሉ ንዶች አደረጋቸው፤ ከነሱ ጭፍሮችን ያዳክማል (ይጨቁናል)፤ ወንዶች ልጆቻቸውን በብዛት ያርዳል፤ ሴቶቻቸውንም ይተዋል፤ እርሱ ከሚያበላሹት ሰዎች ነበርና።

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدْبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ④

5. በነዚያም በምድር ውስጥ በተጨቆኑ ላይ ልንለግስ፣ መሪዎችም ልናደርጋቸው፣ ወራሾችም ልናደርጋቸው እንሻለን።

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑤

6. ለነርሱም በምድር ላይ ልናስመች፣ ፈርዖንንና ሃማንንም ሰራዊቶቻቸውንም ከነሱ ይፈሩት የነበሩትን ነገር ልናሳያቸው (እንሻለን)።

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑥

7. ወደ ሙሳም እናት፡-አጥቢው፤ በርሱም ላይ በፈራሽ ጊዜ በባሕሩ ውስጥ ጣይው አትፍሪም፤ አትዘኝም፤ እኛ ወዳንቺ መላሾቹና ከመልክተኞቹም አድራጊዎቹ ነንና ማለትን አመለከትን።

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفتِ عَلَيْهِ فَكَلِمَةٍ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ

وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

8. የፈርዖን ቤተሰቦችም (መጨረሻው) ለነርሱ ጠላት፤ ሐዘንም ይሆን ዘንድ አነሱት፤ ፈርዖንና ሃማንም ሰራዊቶቻቸውም ሀጢአተኞች ነበሩ።

فَالْقَطْعَةُ ۚ ءَالَ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِعِينَ ﴿٧﴾

9. የፈርዖንም ሚስት፤ «ለኔ የዓይኔ መርጊያ ነው፤ ለአንተም (የዓይን መርጊያ ነው)፤ አትግደሉት፤ ሊጠቅመን ወይም ልጅ አድርገን ልንይዘው ይከጃላልና» አለች፤ እነርሱም (ፍጻሜውን) የማያውቁ ሆነው (አነሱት)።

وَقَالَتْ أُمَمَاتٌ فِرْعَوْنَ فُتِنَتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا نَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. የሙሳም እናት ልብ ባዶ ሆነ፤ ከምእመናን ትሆን ዘንድ በልቧ ላይ (እምነት) ባላጠነከርን ኖሮ፤ ልትገልጸው ቀርባ ነበር።

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا ۚ إِنَّ كَادَتْ لِلسُّبْدَىٰ بِهِ لَوْلَا أَنَّ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

11. ለእህቱም ተከታተይው አለቻት፤ እርሱንም እነሱ የማያውቁ ሲሆኑ በሩቅ ሆኖ አየችው (እህቱ)።

وَقَالَتْ لِأُخْتَيْهِ ۚ فَصِيْبَةٌ بِصُرْتُ بِهِ ۚ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ ﴿١١﴾

12. (ወደናቱ ከመመለሱ) በፊትም አጥቢዎችን (መጥባትን) በርሱ ላይ እርም አደረግን፤ (እህቱ) «ለናንተ የሚያሳድጉላችሁን፤ እነርሱም ለርሱ ቅን አገልጋዮች የሆኑን ቤተሰቦች ላመልክታችሁን?» አለችም።

﴿١٢﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾

13. ወደናቱም ዓይንዎ እንድትረጋ፤ እንዳታዘንም፤ የአላህም የተሰፋ ቃል እርግጥ መሆኑን እንድታውቅ መለስነው፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

14. ብርታቱንም በደረሰና በተስተካከለ ጊዜ ጥበብንና (ነቢይነት፣ ለጉዳዮች ትክክለኛ ፍርድ) ዕውቀትን ሰጠነው፤ እንዲሁም መልካም ሰሪዎችን እንመነጻለን።

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُمْ وَأَسْوَىٰءَ آيَاتِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

15. ከተማይቱንም ሰዎቿ በዝንጋቱ ጊዜ ላይ ሆነው ሳሉ ገባ፤ በርሷም ውስጥ የሚጋደሉን ሁለት ሰዎችን አገኘ፤ ይህ ከወገኑ ነው፤ ይህም ከጠላቱ ነው፤ ያም ከወገኑ የሆነው ሰው በዚያ ከጠላቱ በሆነው ሰው ላይ እርዳታን ጠየቀው፤ ሙሉም በጡጫ መታው፤ ገደለውም፤ «ይህ ከሰይጣን ስራ ነው፤ እርሱ ግልጽ አሳሳች ጠላት ነውና» አለ።

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعْتَبَهُ الَّذِي مِنَ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. «ኔታዬ ሆይ! እኔ ነፍሴን በደልኩ፤ ለኔም ማር» አለ፤ ለርሱም ምሕረት አደረገለት፤ እርሱ መሓሪ አዛኝ ነውና።

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

17. «ኔታዬ ሆይ! በኔ ላይ በመለገስህ ይሁንብኝ (ከስህተቱ እፀፀታለሁ)፤ ለአመፀኞችም ፈፅሞ ረዳት አልሆንም» አለ።

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

18. በከተማይቱም ውስጥ ፈሪ፤ የሚጠበቅ ሆኖ አደረ፤ በድንገትም ያ ትላንት እርዳታን የጠየቀው ሰው በጩኸት እርዳታን ይጠይቀዋል፤ ሙሉ ለርሱ፡- «አንተ በእርግጥ ግልጽ ጠማማ ነህ» አለው።

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي آسْتَنْصَرُمُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

19. (ሙሉ) ያንን እርሱ ለሁለቱም ጠላት የሆነውን ሰው በሃይል ሊይዘው በፈለገም ጊዜ፤ «ሙሉ ሆይ! በትላንትናው ቀን ነፍስን እንደ ገደልክ፤ ልትገድለኝ ትፈልጋለህን? በምድር ላይ ጩኮኝ መሆንን እንጂ፤ ሌላ አትፈልግም፤ ከመልካም ሰሪዎችም መሆንን አትፈልግም» አለው።

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

20. ከከተማይቱም ዳርቻ አንድ ሰው እየሮጠ መጣ፤ «ሙሳ ሆይ! ሹማምንቱ ሊገድሱህ ባንተ ይመካከራሉና ውጣ፤ እኔ ላንተ ከመካሪዎች ነኝና» አለው።

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ
يَمُوسَى ابْنُ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ
لِيُقْتَلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ
الْمُنْصِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. የፈራና የሚጠባበቅ ሆኖም ከርሷ ወጣ፤ «ጌታዬ ሆይ! ከበደለኞቹ ሕዝቦች አድነኝ» አለ።

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

22. ወደ መድዬን አቅጣጫ ፊቱን ባዞረ ጊዜም፤ «ጌታዬ ቀጥተኛውን መንገድ ሊመራኝ እከጅላለሁ» አለ።

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى
رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

23. ወደ መድዬንም ውሃ በመጣ ጊዜ በርሱ ላይ ከሰዎች ጭፍሮችን (መንጋዎቻቸውን) የሚያጠጡ ሆነው አገኘ፤ ከነሱ በታችም (ከውሃው መንጋዎቻቸውን) የሚከለክሉን ሁለት ሴቶች አገኘ፤ «ነገራችሁ ምንድን ነው?» አላቸው፤ «እረኞቹ ሁሉ (መንጋዎቻቸውን) እስከሚመልሱ (መንጋዎቻችንን) አናጠጣም፤ አባታችንም ትልቅ ሽማግሌ ነው» አሉት።

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِنَ النَّكَاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ
مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا
خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدَرَ
الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. ለሁለቱም (መንጋዎቻቸውን) አጠጣላቸው፤ ከዚያም ወደ ጥላው ዘወር አለ፤ «ጌታዬ ሆይ! እኔ ከመልካም ነገር ወደኔ ለምታወርደው ፈላጊ ነኝ» አለ።

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ
فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. ከሁለቱ አንደኛይቱም ከሀፍረት ጋር የምትኼድ ሆና መጣችው፤ «አባቱ ለኛ (መንጋዎቻችንን) ያጠጣህልንን ዋጋ ሊሰጥህ ይጠራሃል» አለችው፤ ወደርሱ በመጣና ወሬውን በርሱ ላይ በተረከለትም ጊዜ፤ «አትፍራ ከበደለኞቹ ሕዝቦች ድነሃል» አለው።

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْسَى عَلَى
أَسْتَحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ ابْنَةُ آبِي يَدْعُوكَ
لِيَجْزِيكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَاءَهُ وَوَقَّصَ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ
لَا تَحْزَنِّي حَبَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

26. ከሁለቱ አንደኛይቱም፤ «አባቴ ሆይ! ቅጠረው፤ ከቀጠርከው ሰው ሁሉ በላጩ ብርቱው ታማኙ ነውና» አሰኘው።

قَالَتْ إِحَدَهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ
إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ
الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

27. «ስምንትን ዓመታት ልታገለግለኝ፤ እኔ ከነዚህ ሁለት ሴቶች ልጆቹ አንዲቱን ላጋባህ እሻለሁ፤ አስርን ብትሞላም ከአንተ ነው፤ ባንተ ላይ ማስቸገርንም አልሻም፤ አላህ የሻ እንደኾነ ከመልካሞቹ ሰዎች ኾኜ ታገኘኛለህ» አለው።

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى
أَبْنَتِي هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي
حَبِيبٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ
عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُشَقَّ عَلَيْكَ
سِتْرِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

28. (ሙሳም) «ይህ (ውሰታ) በኔና ባንተ መካከል (ረጊ) ነው፤ ከሁለቱ ጊዜያት ማንኛውንም ብፈጽም፤ በኔ ላይ ወሰን ማለፍ የለም፤ አላህም በምንለው ላይ ምስክር ነው» አለ።

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا
الْأَجَلَيْنِ فَصَبِئْ فَلَا عُذْرَكَ عَلَيَّ
وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

29. ሙሳም ጊዜውን በጨረሰና ከቤተሰቦቹ ጋር በኹደ ጊዜ ከጡር ተራራ ጎን እሳትን አዩ፤ ለቤተሰቡ «(እዚህ) ቆዩ፤ እኔ እሳትን አየሁ፤ ከርሷ ወሬን ወይም ትሞቁ ዘንድ ከእሳት ትንታግን አመጣላችኋለሁ» አለ።

﴿٢٩﴾ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ
بِأَهْلِهِ ۖ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ
نَارًا تَلْعَلِي ۖ آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ
جَدْوَةٍ مِنْ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. በመጣትም ጊዜ፤ ከሸለቆው ቀኝ ዳርቻ ከዛፊቱ በኩል በተባረከችው ስፍራ ውስጥ፤ ሙሳ ሆይ! እኔ የዓለማት ጌታ አላህ እኔ ነኝ በማለት ተጠራ።

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ
الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ
الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَىٰ إِبْرَاهِيمَ أَنَا اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

31. በትርጉህንም ጣል (+ባለ)፤ እንደ ትንሽ እባብ ስትስለከለከ ባያትም ጊዜ፤ ወደ ጊላ ዞር ሸሽ፤ አልተመለሰምም፤ ሙሳ ሆይ! ተመለስ አትፍራም፤ አንተ ከጥብቆቹ ነህና (+ባለም)።

وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ
يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ
الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾

32. እጅህን በኪስህ ውስጥ አስገባ፤ ያለ ነውር ነጭ ሆና ትወጣለችና፤ ክንፍህንም ከፍርሃት (ለመዳን) ወዳንተ አጣብቅ፤ እነዚህም ከኔታህ የሆኑ ወደ ፈርዖንና ወደ መኳንንቱ የሚደርሱ ሁለት አስረጅዎች (ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ታኦት) ናቸው፤ እነርሱ አመፀኞች ሕዝቦች ነበሩና።

أَسَلَكِ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمِ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ
مِنَ الرَّهْبِ فَلَذَلِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ
رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ
كَأُوْقَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. (ሙሳ) አለ:- «ኔታዬ ሆይ! እኔ ከነሱ ነፍሱን ገድያለሁ፤ ስለዚህ እንዳይገድሉኝ እፈራለሁ»።

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

34. «ወንድሜም ሃሩን እርሱ ምላሱ ከኔ የተባ ነው፤ እውነተኛነቱንም የሚያረጋግጥልኝ ረዳት ኾኖ ከኔ ጋር ላከው፤ እኔ ሊያስተባብሉኝ እፈራለሁና»።

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي
لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي
إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

35. (አላህም):- ጡንቻህን በወንድምህ በእርግጥ እናበረታለን፤ ለሁሉታችሁም ስልጣንን እናደርጋለን፤ ወደናንተም (በመጥፎ) አይደርሱም፤ በተአምራታችን (ኸዱ)፤ እናንተና የተከተላችሁም ሁሉ አሸናፊዎች ናችሁ አላቸው።

قَالَ سَتَشِدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ
وَجَعَلَ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ
إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا إِنَّمَا وَمِنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغٰلِبُونَ ﴿٣٥﴾

36. ሙሳም በተአምራታችን (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ግልጽ ኾነው በመጣባቸው ጊዜ፤ «ይህ የተቀጠፈ ድግምት እንጂ፣ ሌላ አይደለም፤ ይህንንም በመጀመሪያዎቹ አባቶቻችን ውስጥ አልሰማንም» አሉ።

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ
قَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ
وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْ ءَابَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

37. ሙሳም ጌታዬ «ከርሱ ዘንድ በቀጥታው መንገድ የመጣውን ሰው፣ ምስጉኒቱም አገር ለርሱ የምትኾንለትን ሰው ዐዋቂ ነው፤ እነሆ! በደለኞቹ አይደሉም» አለ።

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِيهِ ۖ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. ፈርዖንም፣ «እናንተ ጭፍሮች ሆይ! ከኔ ሌላ ለናንተ አምላክን ምንም አላወኩም፤ ሃምንም ሆይ! ጭቃን ለኔ አቃጥልልኝ፤ (ጡብ ስራልኝ)፤ ለኔም ከፍተኛ ሕንፃን ስራልኝ፤ ወደ ሙሳ አምላክ ልወጣ እከጅላለሁና፤ እኔም ከውሽታሞቹ መኾኑን እጠረጥረዋለሁ» አለ።

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَآءِ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ عَيْرِي فَأَوْذِدْ لِي يَهْمُنُنَّ عَلَى الطَّيِّبِينَ فَاجْعَلْ لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

39. እርሱም ሰራዊቶቹም በምድር ላይ ያለ አግባብ ኮሩ፤ እነርሱም ወደኛ የማይመለሱ መኾናቸውን ጠረጠሩ።

وَأَسْتَكْبَرُوا وَجُحُودُهُمْ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرِ الْحَقَّ وَطَنُوا أَنَّهُمْ إِلَهًا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

40. እርሱንም ሰራዊቱንም በጥብቅ ያዝናቸው። በባሕርም ውስጥ ጣልናቸው፤ (ሙሐመድ ሆይ!) የበደለኞች መጨረሻም እንዴት እንደ ነበር ተመልከት!

فَأَحْذَنَهُ وَجُحُودُهُمْ فَنَبَذْنَهُمْ فِي الْيَمِّ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. ወደ እሳት የሚጠሩ መሪዎችም አደረግናቸው፤ በትንሣኤም ቀን አይታገዙም።

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّكَارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُبْصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. በይህችም በቅርቡቱም ዓለም ውስጥ እርግማንን አስከተልናቸው፤ በትንሣኤም ቀን እነሱ ከሚባረሩት ናቸው።

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

43. የፊተኞቹን የክፍለ ዘመናት ሕዝቦችም ከአጠፋን በኋላ ለሰዎች የልብ ብርሃን መሪም እዝነትም ሲኾን፣ ይገለጹ ዘንድ ለሙሳ መጽሐፉን በእርግጥ ሰጠነው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصُكَايَرٍ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

44. (ሙሃመድ ሆይ!) ወደ ሙሳም ትዕዛዝን ባወረድንለት ጊዜ (ከተራራው) በምዕራባዊው ጎን አልነበርክም፤ ከተጣዱትም (በቦታው ከተገኙትም) አልነበርክም።

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

45. ግን እኛ (ከርሱ በኋላ) የክፍለ ዘመናትን ሰዎች አስገኘን፤ በነሱም ላይ ዕድሜዎች ተራዘሙ፤ በመድኃኔም ሰዎች ውስጥ ተቀማጭ፤ በነሱ ላይ አንቀጾቻችን የምታነብ አልነበርክም፤ ግን እኛ ላኪዎችህ ኾን።

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ نَآوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتَلَوُا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

46. በጠራነውም ጊዜ በጡር ጎን አልነበርክም፤ ግን ከአንተ በፊት ምንም አስፈራራ ያልመጣቸውን ሕዝቦች ታስፈራራ ዘንድ ከጌታህ በኾነ ችሮታ (ላክንህ) ሊገሰጹ ይከጀላልና።

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

47. (የመካ ሰዎች) እጆቻቸውም ባሳለፉት ምክንያት መከራ የምትነካቸውና ጌታችን ሆይ! «አንቀጾችህን እንድንከተል፤ ከምእመናንም እንድንኾን ወደኛ መልዕክተኛን አትልክም ኖሯልን?» የሚሉ ባልኾኑ ኖሮ (አንልክም ነበር)።

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ يَمَّا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. አውነቱም (ሙሃመድ ከመልዕክቱ ጋር) ከኛ ዘንድ በመጣላቸው ጊዜ «ለሙሳ የተሰጠው ብጩ አይሰጠውም ኖሯልን?» አሉ፤ ከዚህ በፊት ሙሳ በተሰጠው አልካዱምን? «የተረዳዱ ሁለት ድግምቶች ናቸው» አሉ፤ «እኛ በሁሉም ከሐዲዎች ነንም» አሉ።

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوْتِيَٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَٰ مُوسَىٰ أَوْلَمَ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَٰ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفِيرٍ ﴿٤٨﴾

49. (ሙሐመድ ሆይ!) ከአላህ ዘንድ የኾነን መጽሐፍ፣ እርሱ ከሁለቱም (ከተውራትና ከቁርአን) ይበልጥ ቅን የኾነን እምጡ፤ እውነተኛች እንደ ኾናችሁ (ብታመጡት) እከተለዋለሁ በላቸው።

قُلْ فَأَتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبَعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

50. እሺ ባይሉህም፣ (መፅሐፉን የማያመጡና በቁርአን አስተምህሮ የማያምኑ ከሆነ) የሚከተሉት ዝንባሌዎቻቸውን ብቻ መኾኑን ዕውቅ፤ ከአላህም የኾነ መመሪያ ሳይኖረው ዝንባሌውን ከተከተለ ሰው ይበልጥ የጠመመ አንድም የለም፤ አላህ በደለኞች ሕዝቦችን አይመራምና።

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَعْبُرِ هُدَىٰ مِّنَ اللَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

51. ይገሰጹም ዘንድ ቃልን (ቁርአንን በያይዙቱ) ለእርሱ በእርግጥ አስከታተልን።

وَلَقَدْ وَصَلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

52. እነዚያ ክርሱ በፊት መጽሐፍን የሰጠናቸው (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) እነርሱ በርሱ ያምናሉ።

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. በነሱ ላይ በሚነበብላቸውም ጊዜ፣ «በርሱ አምነናል፤ እርሱ ከጌታችን የኾነ እውነት ነው፤ እኛ ክርሱ በፊት ሙስሊሞች ነበርን» (አብደላህ ኢብኑ ሰላምና ሰልማን አል-ፋሪስን የመሳሰሉት የነቢዩ ባልደረቦች) ይላሉ።

وَإِذَا يُنَادِي عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَأَمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. እነዚያ በመታገላቸው ዋጋቸውን ሁለት ጊዜ ይሰጣሉ፤ ክፉውንም ነገር በበጎ ምግባር ይገፈጉራሉ፤ ከሰጠናቸውም ሲላይ ይለግሳሉ።!

أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

1. የአቡ ቡርዳ አባት (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንኛውም ሰው አንዲት እንስት ባሪያ ኖራው፣ ይህችን ባሪያ በመልካም ሁኔታ ካስተማራት፣ በጥሩ አስተዳደግ ካሳደጋትና ነፃ አውጥቶም ካገባት ሁለት ምንዳዎች አሉት። ማንኛውም ከመፅሐፉ ባለቤቶች መካከል ሆኖ ወደርሱ የተላከውን ነቢይና በእኔ ካመነ፣ ሁለት ምንዳዎች አሉት። ማንኛውም ባሪያ የአሳዳሪውንና የጌታውን ሐቅ በሚገባ ከፈፀመ ሁለት ምንዳዎች አሉት» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

55. ውድቅንም ቃል (መጥፎ፣ ሀሰትና እንቶፈንቶ ወሬ) በሰሙ ጊዜ ክርሱ ይርቃሉ፤ «ለኛ ስራዎቻችን አሉን፤ ለናንተም ስራዎቻችሁ አሏችሁ፤ ሰላም በናንተ ላይ (ይኹን) ባለጌዎችን አንፈልግም» ይላሉ።

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِيُ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

56. (ሙሃመድ ሆይ!) አንተ የወደድከውን ሰው ፈጽሞ አታቀናም፤ ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያቀናል፤ እርሱም ቅኖቹን ዐዋቂ ነው።!

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. «ስለአንተ ጋር ቅንን መንገድ ብንከተል ከምድራችን እንባረራለን» አሉም፤ ከኛ ዘንድ (የተሰጠ) ሲላይ ሲሆን የነገሩ ሁሉ ፍሬዎች ወደርሱ የሚነዱበትን ጸጥተኛ ክልል (መካን) ለነሱ አላስመኙናቸውምን? ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

وَقَالُوا إِنْ تَتَّبِعْ أَهْدَىٰ مَعَكَ نُنحَطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِئُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. ከከተማም (ሀዝብ) ኑርዋን (ምቾቷን) የካደችን (ከተማ) ያጠፋናት ብዙ ናት፤ እነዚህም ከነሱ በኋላ ጥቂት ጊዜ እንጂ፣ ያልተኖረባቸው ሲኾኑ መኖሪያዎቻቸው ናቸው፤ እኛም (ከነሱ) ወራሾች ነበርን።

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبٍ بَطَرَتْ مَعِيشتَهَا فإِنَّكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

1. አቡ ሙሳይብ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አባ ጣሊብ ጣዕራሞት ላይ ባለ-በትና አቡ ጀህልም ካላቸው ጋር እያለ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ወደርሳቸው ገብተው፣ «አንቶ ሆይ! ከአላህ በስተቀር አምልኮ የሚገባው ጌታ የለም» የሚለውንና «አላህ ዘንድ የምከራከርበትን ቃል በል» አሉ። አቡ ጃህልና ዐብደላህ አብነ አቢ አ-መያ፣ «አባ ጣሊብ ሆይ! የዐብዱል ሙጠሊብን ሃይማኖት ለመተው ትፈልጋለህን?» አሏቸው። ይህንንም በተደጋጋሚ ይሏቸው ነበር። አቡ ጣሊብ ከመሞታቸው በፊት ለእነሱ ያሏቸው ነገር ቢኖር፣ «በዐብዱል ሙጠሊብ ሃይማኖት ላይ ነኝ» የሚል ነበር። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) «ምንም የተከለከልኩ ቢሆንም፣ ላንተ ምህረትን እጠይቅልሃለሁ» አሉ። በዚህም ሳቢያ «ሰነዩና ሰነዩያ ላመኑት ለአጋሪዎቹ የዘምድና ባለቤቶች ቢኾኑም እንኳ እነሱ (ከሓዲዎቹ) የእሳት ጓዶች መኾናቸው ከተገለጸላቸው በኋላ ምሕረትን ሊለምኑ የሚገባ አልነበረም።» (አል-ተውባ፣ 113) (እና) «አንተ የወደድከውን ሰው ፈጽሞ አታቀናም፤ ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያቀናል። እሱም ቅኖቹን ዐዋቂ ነው።» (አል-ቀሰስ፣ 54)። የሚሉት አንቀጾች ወረዱ።» (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

59. ጌታህም ከተሞችን በዋናዋ (ከተማ) ውስጥ አንቀጾቻችንን በነሱ ላይ የሚያነብ መልዕክተኛን እስከሚልክ ድረስ አጥፊ አልነበረም፤ ከተሞችንም ባለቤቶቿ በዳዮች ሆነው እንጂ አጥፊዎች አልነበሩም።

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ وَإِنَّا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. ከማንኛውም ነገር የተሰጣችሁት፣ የቅርቢቱ ሕይወት ጥቅምና ጌጣ ነው፤ አላህ ዘንድ ያለውም (ምንዳ) በጣም በላጭና ዘውታሪ ነው፤ አታውቁምን?

وَمَا أوتيتُ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

61. መልካምን ተስፋ ቃል የገባንለትና እርሱም አግኚው የሆነ ሰው የቅርቢቱን ሕይወት ጥቅም እንዳስመቸነውና ከዚያም እርሱ በትንሣኤ ቀን (ለአሳት) ከሚቀረቡት አንደ ሽነው ሰው ነውን?

أَقْمِنَ وَعَدَدْنَهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

62. (አላህ) የሚጠራባቸውንና እነዚያ ተጋሪዎቹ ትሏቸው የነበራችሁት የት ናቸው? የሚልበትን ቀን (አስታውስ)።

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

63. እነዚያ በነሱ ላይ ቃሉ የተረጋገጠባቸው ይላሉ፡- «ጌታችን ሆይ እነዚህ እነዚያ ያጠመምናቸው ናቸው፤ እንደጠመምን አጠመምናቸው፤ (ከነሱ) ወዳንተ ተጥራራን፤ (ከእነሱ የራቅንና ወደአንተ የተጠጋን) እኛን ይግዝቱ አልነበሩም»።

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾

64. (ለአላህ) የምታጋሯቸውንም ጥሩ ይባላሉ፤ ይጠሯቸዋልም፤ ግን ለእርሱ አይመልሱላቸውም፤ ቅጣቱንም ያያሉ፤ እነሱ ይመሩ በነበሩ ኖሮ (አያዩትም ነበር)።

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. የሚጠራባቸውንና ለመልክተኞቹም ምንን መለሳችሁ የሚልበትን ቀን (አስታውስ)።

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

66. በዚያም ቀን ወሬዎቹ ሁሉ በነርሱ ላይ (ትክክለኛ ምላሽ) ይሰውሩባቸዋል፤ እነሱም አይጠየቁም፡፡

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

67. (ከወንጀል) የተጸጸተና (በአላህ አንድነትና በመልዕክተኛው ሙሃመድ) ያመነ ሰውማ መልካምንም የሰራ ከሚድኑት ሊኾን ይከጀላል፡፡

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. ጌታህም የሚሻውን ይፈጥራል፤ ይመርጣልም፤ ለነሱ (ለሰዎቹ) ምርጫ የላቸውም፤ አላህ ከማይገባው ሁሉ ጠራ፤ ከሚያጋሯቸውም ላቀ፡፡

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

69. ጌታህም ልቦቻቸው የሚደብቁትንና የሚገልጹትን ሁሉ ያውቃል፡፡

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

70. እርሱም አላህ ነው፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ ምስጋና በመጀመሪያይቱም (በቅርቢቱ ዓለም) በመጨረሻይቱም (በመጨዋ ዓለም) ዓለም ለርሱ ብቻ ነው፤ ፍርዱም የርሱ ብቻ ነው፤ ወደርሱም ትመለሳላችሁ፡፡

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

71. (ሙሐመድ ሆይ!) አያችሁን? (ንገሩኝ) አላህ በናንተ ላይ ሌሊትን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ዘውታሪ ቢያደርገው፤ ከአላህ ሌላ ብርሃንን የሚያመጣላችሁ አምላክ ማነው? አትሰሙምን? በላቸው፡፡

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

72. (ሙሐመድ ሆይ!) አያችሁን? አላህ በናንተ ላይ ቀንን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ዘውታሪ ቢያደርገው ከአላህ ሌላ በውስጡ የምታርፉበትን ሌሊት የሚያመጣላችሁ አምላክ ማን ነው? (ንገሩኝ) አታስተውሉምን? በላቸው፡፡

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهَا أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

73. ከችሮታውም ለናንተ ሌሊትንና ቀንን በውስጡ ልታርፉበት፤ ከትፋፋቱም ልትፈልጉበት፤ አመስጋኞችም ልትኾኑ አደረገላችሁ።

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. የሚጠራባቸውንም ቀንና እከዚያ ተጋሪዎቹ ትሏቸው የነበራችሁት የትናቸው? የሚልበትን (አስታውስ)።

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

75. ከሕዝቦችም ሁሉ መስካሪን እናወጣለን፤ (ያን ጊዜ) እውነተኛውም አምላክነት ለአላህ ብቻ መኾኑን ያውቃሉ፤ ይቀጣጥፉት የነበሩትም ከነሱ ይጠፋቸዋል።

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

76. ቃሩን ከሙሳ ነገዶች ነበር፤ በነርሱም ላይ አመፀ፤ ከድልቦችም ያንን መከፈቻዎቹ ብቻ የሃይል ባለቤቶች የኾኑ ጭፍሮችን (ሸክሙ) የሚከብድን ሰጠነው፤ ወገኖቹ «ለርሱ አትኩራ፤ አላህ ከራሱኞችን አይወድምና» ባሉት ጊዜ (አስታውስ)።

﴿٧٦﴾ إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ بَغِيًّا عَلَيْهِمْ ۗ وَآيَاتِنَا مِنْ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَىٰ الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

77. «አላህም በሰጠህ ሀብት የመጨረሻይቱን አገር ፈልግ፤ ከቅርቢቱም ዓለም ፋንታህን አትርሳ፤ አላህም ወደ አንተ መልካምን እንዳደረገልህ (ለሰዎች) መልካምን አድርግ፤ በምድርም ውስጥ ማጥፋትን አትፈልግ፤ አላህ አጥፊችን (ትላልቅ ወንጀሎችን የሚሰሩ፤ እንዲሁም ጨቋኞች፤ አምባገነኖች፤ ሙስኞች) አይወድምና» (አሉት)።

وَاتَّبَعَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۗ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۗ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۗ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

78. (ሀብቱን) ፡-«የተሰጠሁት እኔ ዘንድ ባለው እውቀት ብቻ ነው» አለ፤ አላህ ከርሱ በፊት ከክፍለ ዘመናት ሰዎች በኃይል ከርሱ ይበልጥ የበረቱትን (ሀብትን) በመሰብሰብም ይበልጥ የበዙትን

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً

በእርግጥ ያጠፋ መኾኑን አያውቅምን? አመፀኞችም ከነጢአቶቻቸው (ምሕረት የሚከተለውን ጥያቄ) አይጠየቁም።

وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

79. በአዝዞቹም ላይ በኔጡ ውስጥ ኾኖ ወጣ፤ እነዚያ ቅርቢቱን ሕይወት የሚፈልጉት «ወይ ምኞታችን! ቃሩን የተሰጠው ብጤ ምነው ለኛ በኖረን! እርሱ የታላቅ ዕድል ባለቤት ነውና» አሉ።

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا لِلَّهِ أَغْنَىٰ وَإِنَّهُمْ إِخْوَانٌ ﴿٧٩﴾

80. እነዚያም (ሃይማኖታዊ) ዕውቀትን የተሰጡት፡- «ወዮላችሁ! የአላህ ምንዳ ለአመነ ሰው፣ መልካምንም ለሰራ በላጭ ነው፤ ታጋሾችም እንጂ ሌላው አያገኛትም» አሉ።

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُفْلِحُهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. በርሱም በቤቱም ምድርን ደረባን፤ ለርሱም ከአላህ ሌላ የሚረዱት ጭፍርኖች ምንም አልነበሩትም፤ ከሚረዱትም አልነበረም።!

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

82. እነዚያም በትላንትናው ቀን ስፍራውን ይመኙ የነበሩት «ወይ ጉድ! ለካ አላህ ከባርቹ ለሚሻው ሰው ሲላይን ያሰፋል፤ ያጠባልም፤ አላህ በኛ ላይ (በእምነት) ባልሰጠን ፍሮ ምድርን በኛ ላይ በገለበጠብን ነበር፤ ወይ ጉድ! ከካዲሞች አይድኑም» የሚሉ ኾነው አነጉ።

وَأَصْحَابُ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَابُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ

1. ሀ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ለከራትና ለጉራ ሲል ልብሱን ያስረዘመን ሰው፣ አላህ የትንሳኤ ቀን ወደርሱ አይመለከትም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንደዘገቡት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው የሚኮራበትን ልብስ ለብሰና ፀጉሩን አብጥሮ እየተኮራሰ ሲሄድ፣ አላህ በድንገት ወደ መሬት እንዲሰጥም ያደርገዋል። ከዚያም እስከ ትንሳኤ ቀን ምድር ውስጥ እንደሰጠም ይቆያል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሐ. ዑባይላህ ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፡- የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው ልብሱን ከጎላው አስረዘሞ እየሄደ ሳለ፣ አላህ በድንገት ወደ መሬት እንዲሰጥም ያደርገዋል። እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስም ወደ መሬት ይሰጥማል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

عَلَّمْنَا لِحَسَفَ إِنَّا وَكَانَتْ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

83. ይህች የመጨረሻይቱ አገር (ገነት) ለነዚያ በምድር ውስጥ ከራትንና ማመዕን ለማይፈልጉት እናደርጋቸዋለን፤ ምስጉኒቱም መጨረሻ ለጥንቁቆቹ ናት።

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
وَالْعِزَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٨﴾

84. በደግ ስራ የመጣ ሰው ለርሱ ከርሷ በላጭ ምንዳ አለው፤ በክፉም ስራ የመጡ ሰዎች እነዚህ መጥፎዎችን የሰሩ(ሰዎች) ይሰሩት የነበሩትን እንጂ አይመነዱም።

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

85. (ሙሃመድ ሆይ!) ያ ቁርአንን የተከፋፈለ ሽኖ ባንተ ላይ ያወረደው (አምላክ) ወደ መመለሻ (ወደመካ) በእርግጥ መላሽህ ነው፤ ጌታዬ በቅን መንገድ የመጣውን ሰውና እርሱም በግልጽ ስሕተት ውስጥ የሽነውን ሰው ዐዋቂ ነው በላቸው።

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادِ قُلُوبِ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٠﴾

86. መጽሐፉ (ይህ ቁርአን) ወዳንተ መወረዱን ተስፋ የምታደርግ አልነበርክም፤ ግን ከጌታህ ቸሮታ (ተወረደህ)፤ ለከላዲዎችም በፍጹም ረዳት አትኹን።

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٩١﴾

87. (ሙሐመድ ሆይ!) ከአላህም አንቀጾች ወዳንተ ከተወረዱ ጊዜ በኋላ አያግዱህ፤ ወደ ጌታህም (ሰዎችን) ጥራ፤ ከአጋሪዎቹም አትኹን፤

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْوَعْدَ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٢﴾

88. ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ አታምልክ፤ ከርሱ በቀር አምላክ የለም፤ ነገሩ ሁሉ ከአላህ ፊት (ከሱ) በቀር ጠፊ ነው፤ ፍርዱ የርሱ ብቻ ነው፤ ወደርሱም ትመለሳላችሁ።

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٩٣﴾

ምዕራፍ 29፣ አል-ዐንከቡት

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَمَ ①

1. አ.ሊ.መ (አሊ.ፍ፣ ላም፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

2. ሰዎቹ አምነናል በማለታቸው ብቻ እነሱ ሳይፈተኑ የሚተው መኾናቸውን ጠረጠሩን?

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا
ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ②

3. እነዚያንም ከነሱ በፊት የነበሩትን በእርግጥ ፈትነናል፤ እነዚያንም እውነት የተናገሩትን አላህ በእርግጥ ያውቃል፤ ውሸታሞቹንም ያውቃል።

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكَاذِبِينَ ③

4. ይልቁንም እነዚያ መጥፎዎችን ስራዎች የሚሰሩት ሊያመልጡን ይጠረጥራሉን? ያ የሚፈርዱት (ፍርድ) ከፋ!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَسْفُتُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ④

5. የአላህን መገናኘት ተስፋ የሚያደርግ ሰው (ይዘጋጅ)፤ የአላህ ቀጠሮ በእርግጥ መጪ ነውና፤ እርሱም ሰሚው ዐዋቂው ነው።

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤

6. የታገለ ሰውም የሚታገለው ለነፍሱ ነው፤ አላህ ከዓለማት በእርግጥ ተብቃቂ ነውና።

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑥

7. እነዚያም (በአላህ አንድነት) ያመኑ፣ መልካሞችንም የሰሩ፣ መጥፎዎቹን ስራዎቻቸውን ከነሱ ላይ እናብስላቸዋለን፤ በዚያም ይሰሩት በነበሩት መልካም ስራ በእርግጥ እንመነዳቸዋለን።

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑦

8. ሰውንም በወላጆቹ መልካም አድራጎትን አዘዝነው፤ ላንተም በርሱ ዕውቀት የሌለህን (ጣዖት) በእኔ እንድታጋራ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ
جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ

ቢታገሉህን አትታዘዛቸው፤ መመለሻችሁ ወደኔ ነው፤ ትሰሩት የነበራችሁትንም ሁሉ እነግራችኋለሁ።

عَلِمَ فَلَا تُطْعِمُهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَتَيْنَاكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

9. እነዚያንም (በአላህ አንድነት) ያመኑ፤ መልካም ስራዎችንም የሰሩ፤ በደጋጎቹ ውስጥ በእርግጥ እናገባቸዋለን።

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

10. ከሰዎችም «በአላህ አመኘን» የሚል ሰው አለ፤ በአላህም (በማመኑ) በተሰቃዩ ጊዜ የሰዎችን ማሰቃየት፤ እንደ አላህ ቅጣት ያደርጋል፤ ከኔታህም እርዳታ ቢመጣ፤ «እኛ በእርግጥ ከናንተ ጋር ነበርን» ይላሉ፤ አላህ በዓለማት ሕዝብ ልቦች ውስጥ ያለውን ሁሉ ዐዋቂ አይደለምን?

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

11. አላህም እነዚያን ያመኑትን በእርግጥ ያውቃል፤ መናፍቆቹንም ያውቃል።

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

12. እነዚያም የካዱት ሰዎች ለእነዚያ ላመኑት «መንገዳችንን ተከተሉ፤ ጎጢአታችሁንም እንሸከማለን» አሉ፤ እነሱም ከጎጢአታቸው ምንንም ተሸካሚዎች አይደሉም፤ እነርሱ በእርግጥ ውሸታሞች ናቸው።

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِن خَطِيئَتِهِمْ مِن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٢﴾

13. ሸከሞቻቸውንና ከሸከሞቻቸው ጋር (ሌሎች) ሸከሞችንም በእርግጥ ይሸከማሉ፤ በትንግሥም ቀን ይቀጥፉት ከነበሩት በእርግጥ ይጠየቃሉ።

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَتَقَالَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْرَوُونَ ﴿١٣﴾

14. ኑሕንም ወደ ሕዝቦቹ በእርግጥ ላክነው፤ በውስጣቸውም ሺህ ዓመትን አምሳ ዓመት ሲቀር ተቀመጠ፤ እነርሱ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا

በዳዮች ኸነውም የውሃው ማጥለቅለቅ ያዛቸው።

فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٧﴾

15. ኑሕንና የመርከቢቱንም ጓዶች አዳናቸው፤ እርሷንም ለዓለማት ተአምር አደረግናት።

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

16. ኢብራሃምንም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፡- «አላህን ተገዙ፤ ፍሩትም፤ ይሃችሁ የምታውቁ ብትሆኑ ለናንተ በላጭ ነው።»

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

17. ከአላህ ሌላ የምታመልኩት ጣዖታትን ብቻ ነው፤ ውሸትንም ትቀጣጥፋላችሁ፤ እነዚያ ከአላህ ሌላ የምታመልካቸው ለናንተ ሲሳይን ሊሰጧችሁ አይችሉም፤ ስለዚህ ሲሳይን ከአላህ ዘንድ ብቻ ፈልጉ፤ አምልኩትም፤ ለርሱም አመሰግኑ፤ ወደርሱ ትመለሳላችሁ።

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

18. ብታስተባብሉም ከፊታችሁ የነበሩት ሕዝቦች በእርግጥ አስተባብለዋል፤ በመልክተኛውም ላይ ግልጽ ማድረስ (መልዕክቱን) እንጂ፤ ሌላ የለበትም።

وَإِن تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

19. አላህ መፍጠርን እንዴት እንደሚጀምር፤ ከዚያም እንዴት እንደሚመልሰው አይመለከቱም? ይህ በአላህ ላይ ቀላል ነው።

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ بُدِئَ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

20. (መሃመድ ሆይ)፡- በምድር ላይ ኺዱ፤ መፍጠርንም እንዴት እንደ ጀመረ ተመልከቱ፤ ከዚያም አላህ የመጨረሻይቱን መነሳት ያስነሳል፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና በላቸው።

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. የሚሻውን ሰው ይቀጣል፤ የሚሻውንም ሰው ያዝንለታል፤ ወደርሱም ትመለሳላችሁ።

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

22. እናንተም በምድርም ኾነ በሰማይ የምታቅቱ አይደላችሁም፤ ከአላህም ሌላ ረዳትም ተከላካይም ምንም የላችሁም።

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

23. እነዚያም በአላህ አንቀጾች (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና በመገናኘቱ የካዱ፤ እነዚያ ከአዝነቱ ተስፋን ቆረጡ፤ እነዚያም ለነሱ አላማሚ ቅጣት አላቸው።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ بِرَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. የሕዝቦቹም (የኢብራሂም ሕዝቦች) መልስ፡- «ግደሉት ወይም አቃጥሉት» ማለት እንጂ፤ ሌላ አልነበረም፤ ከእሳቲቱም አላህ አዳነው፤ በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ ሕዝቦች ተአምራት አሉበት።

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

25. (ኢብራሂም) ተናገረም፡- «ከአላህ ሌላ ጣዖታትን (አማልክት) የያዛችሁት በቅርቡ ሕይወት በመካከላችሁ ለመዋደድ ብቻ ነው፤ ከዚያም በትንሣኤ ቀን ከፊላችሁ በከፊሉ ይከዳል፤ ከፊላችሁም ከፊሉን ይረግማል፤ መኖሪያችሁም እሳት ናት፤ ለናንተም ከረዳቶች ምንም የላችሁም»።

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَلَيَعْلَمَنَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. ሉጥም ለርሱ አመነ፤ (ኢብራሂም)፤ «እኔ ወደ ጌታዬ ተሰዳጅ ነኝ፤ እነሆ እርሱ አሸናፊው ጥበባኛው ነውና» አለም።

﴿٢٦﴾ فَمَنْ لَمْ يُلَوِّطْ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾

27. ለርሱም ኢስሐቅንና ያዕቆብን ሰጠው፤ በዘፍም ውስጥ ነቢይነትንና መጽሐፍን አደረገን፤ ምንዳውንም

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ

በቅርቢቱ ዓለም ሰጠነው፤ (ማንኛውም ባለ ሃይማኖት ይወደዋል፤ ያወድሰዋል።) እርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከደጋጎቹ ነው።

28. ሉጥንም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፡- «እናንተ ፀያፍን ስራ ትሰራላችሁን? በርሷ ከዓለማት አንድም አልቀደማችሁም።»።

29. «እናንተ በእርግጥ ወንዶችን ትመጣላችሁን? መንገድንም ትቆርጣላችሁን? በሸንጎችሁም የሚነወርን ነገር ትሰራላችሁን?» (አላቸው)፤ የሕዝቦቹም መልስ «ከእውነተኞቹ እንደ ሆንክ፤ የአላህን ቅጣት አምጣብን» ማለት እንጂ ሌላ አልነበረም።

30. «ጌታዬ ሆይ! በአመፀኞች ሕዝቦች ላይ እርዳኝ» አለ።

31. መልክተኞቻችንም ኢብራሂምን በብስራት በመጡት ጊዜ፤ «እኛ የዚችን ከተማ ሰዎች አጥፊዎች ነን፤ ሰዎቿ በዳዮች ነበሩና» አሉት።

32. «በርሷ ውስጥ ሉጥ አለ እነ» አላቸው፤ «እኛ በውስጧ ያለውን ይበልጥ ዐዋቂ ነን፤ (እርሱን) በእርግጥ እናድነዋለን፤ ቤተሰቦቹንም ጭምር፤ ሚስቱ ብቻ ስትቀር፤ እርሷ በጥፋቱ ውስጥ ከሚቀሩት ናት» አሉት።

33. መልክተኞቻችንም ሉጥን በመጡት ጊዜ በነሱ ምክንያት አዘነ፤ በነርሱም ልቡ ተጨነቀ፤ «አትፍራ፤ አትዘንም፤ እኛ አዳኞችህ ነን፤ ቤተሰቦችህንም፤

أَجْرُهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الْفِتْنَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

أَيِّنْكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِسَنَّهُمْ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِوَاءَ بِهِمْ مُضَافٌ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ

ሚሰጥህ ብቻ ስትቀር፤ እርሷ በጥፋቱ ውስጥ ከቀሪዎቹ ናት» አሉት።

وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ
إِلَّا أَمْرَاتِكَ كَأَنَّكَ مِنَ
الْعَابِدِينَ ﴿٣١﴾

34. እኛ በይቺ ከተማ ሰዎች ላይ ያምፁ በነበሩት ምክንያት ከሰማይ ቅጣትን አውራጃች ነን።

إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ
الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٢﴾

35. በእርግጥም ለሚያስቡ ሰዎች ከርሷ ግልጽ ምልክትን ተውን (አስቀረን)።

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

36. ወደ መድያንም (ሀዘቦች) ወንድማቸውን ሹዐይብን (ላክን)፤ «ሕዝቦቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ የመጨረሻውንም ቀን ናሩ፤ በምድርም ውስጥ የምታጠፉ ሆናችሁ አታበላሹ» አላቸውም።

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٣٤﴾

37. አስተባባሉትም፤ የምድር መንቀጥቀጥ ያዘቻቸው፤ ባገራቸውም ውስጥ ተንከፍረረው (ተዘርረው) አነጉ።

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٣٥﴾

38. ዓድንና ሰሙድንም (ሀዘቦቹን) (አጠፋን)፤ ከመኖሪያዎቻቸውም (ፍርስራሾች በኩል መጥፋታቸው) ለናንተ በእውነት ተገለጠላችሁ፤ ሰይጣንም ስራዎቻቸውን ለነርሱ ሽለመላቸው፤ ከመንገድም አገዳቸው፤ የማስተዋልም ባለቤቶች ነበሩ፤ (ግን አላስተዋሉም)።

وَعَادًا وَكَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ
لَكُمْ مِنْ مَسْكِنِهِمْ وَرَبِّتَنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٦﴾

39. ቃሩንንም፤ ፈርዖንንም፤ ሃማንንም (አጠፋን)፤ ሙሳም በተአምራት (ማሰረጃዎች፤ አስተምህሮቶች ምልክቶች፤ ወዘተ) በእርግጥ መጣባቸው፤ በምድርም ላይ ኮሩ፤ (ከቅጣታችን) አምላጪዎችም አልነበሩም።

وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا
كَانُوا سَاقِيَةً ﴿٣٧﴾

40. ሁሉንም በሀጢአቱ ያገነው፤ ከነሱም ውስጥ ጠጠርን ያዘለ ነፋስን የላክንበት አለ፤ ከነሱም ውስጥ ጨኸት የያዘችው አለ፤ ከነሱም ውስጥ በርሱ ምድርን የደረባንበት አለ፤ ከነሱም ውስጥ ያሰጠምነው አለ፤ አላህም የሚበድላቸው አልነበረም፤ ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።

فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

41. የነዚያ ከአላህ ሌላ ረዳቶችን (ጣዖታትን) የያዙ ሰዎች ምሳሌ፤ ቤትን እንደ ሠራች ሸረራት ብጤ ነው፤ ከቤቶችም ሁሉ በጣም ደካማው የሸረራት ቤት ነው፤ ቢያውቁ ኖሮ (አማልክት አድርገው አይገዟቸውም ነበር)።

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْغَنَابِيِّ وَأَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْغَنَابِيِّ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. አላህ ያንን ክርሱ ሌላ የሚያመልኩትን ማንኛውንም ያውቃል፤ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

43. እነዚህንም ምሳሌዎች ለሰዎች እንገልጻቸዋለን፤ ከሊቃውንቱም በስተቀር ሌሎቹ አያውቁትም።

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

44. አላህ (ብቻውን) ሰማያትንና ምድርን እውነተኛ ሆኖ ፈጠረ፤ በዚህ ውስጥ ለምዕመናን ተአምር አለበት።

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. (ሙሃመድ ሆይ!) ከመጽሐፍ ወደ አንተ የተወረደውን አንብብ፤ ሶላትንም ደንቡን ጠብቀህ ስገድ፤ ሶላት ከመጥፎና ከሚጠላ ነገር ሁሉ ትከለክላለችና፤ አላህንም ማውሳት ከሁሉ ነገር በላጭ ነው፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ያውቃል።

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

46. የመጽሐፉን ባለቤቶችን (ይሁዳዎችንና ክርስቲያኖችን) በዚያች እርሷ መልካም በሽነችው ክርክር እንጂ አትከራክሩ፤ ከነሱ እነዚያን የበደሉትን ሲቀር፤ በሉም፡- በዚያ ወደኛ በተወረደው ወደናንተም በተወረደው አመን፤ አምላካችንም አምላካችሁም አንድ ነው፤ እኛም ለርሱ ታዛዦች ነን።

وَلَا تُجَدِّلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَاللَّهُنَا وَاللَّهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

47. እንደዚሁም ወዳንተ መጽሐፍን (ቁርአንን) አወረድን፤ እነዚያም መጽሐፍን የሰጠናቸው፤ በርሱ ያምናሉ፤ ከነዚህም (ከመካ ሰዎች) በርሱ የሚያምኑ አሉ፤ በተለምዶታችንም ከሐዲዎቹ እንጂ ማንም አይክድም።

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آءَانْتَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

48. (ሙሐመድ ሆይ!) ከርሱ በፊትም መጽሐፍን የምታነብ፤ በቀኝህም የምትጽፈው አልነበርክም፤ ያን ጊዜ አጥፊዎቹ በእርግጥ በተጠራጠሩ ነበር።

وَمَا كُنْتَ تَسْمَعُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ بِمِخْرَافٍ إِذَا لَأْرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾

49. አይደለም እርሱ (ቁርአን) በነዚያ ዕውቀትን በተሰጡት ሰዎች ልቦች ውስጥ ግልጾች አንቀጾች (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ነው፤ በአንቀጾቻችንም በዳዮቹ እንጂ ሌላው አይክድም።

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُورِ الذِّكْرِ أَوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

50. «በርሱ ላይም ከጌታህ ዘንድ ተለምዶት ለምን አልተወረዱም» አሉ፤ ተለምዶት አላህ ዘንድ ብቻ ናቸው፤ እኔም ግልጽ አስፈራሪ ብቻ ነኝ በላቸው።

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

51. እኛ መጽሐፉን (ቁርአንን) በነሱ ላይ የሚነበብ ሽኖ ባንተ ላይ ማውረዳችን አይበቃቸውምን? በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ

أَوْلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ فِي

ሕዝቦች ችግርታና ግላጼ አለበት።¹

ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٧﴾

52. (ሙሐመድ ሆይ!) በኔና በናንተ መካከል መስካሪ በአላህ በቃ፤ በሰማያትና በምድርም ያለውን ሁሉ ያውቃል በላቸው፤ እነዚያም በብላሽ [በከንቱ] ነገር ያመኑ በአላህም የካዱ፤ እነዚያ እነሱ ከሳራዎች ናቸው።

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٨﴾

53. በቅጣትም ያስቸኩሉሃል፤ የተወሰነም ጊዜ ባልነበረ ኖሮ ቅጣቱ በመጣባቸው ነበር፤ እነሱ የማያውቁ ሲኾኑም በድንገት በእርግጥ ይመጣባቸዋል።

وَسَتَعْلَمُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ
مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ
بَعَثَةٌ وَهَمَّ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٥٩﴾

54. በቅጣት ያስቸኩሉሃል፤ ገሀነምም በከሐዲዎች በእርግጥ ከባቢ ናት።

يَسْتَعْلَمُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٦٠﴾

55. ቅጣቱ ከበላያቸው ከእግሮቻቸውም ስር በሚሸፍናቸው ቀን ትሰሩት የነበራችሁትን ቅመሱ በሚላቸውም (ቀን ትከባቸዋለች)።

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ
تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوهُمَا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

1. (ሀ). አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ለነቢዩ ባማረና በተዋበ ቅላዬ ቁርኣንን ያነቡት ዘንድ እንደፈቀደው ዓይነት፣ ሌላ ነገርን አልፈቀደም» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

(ለ). አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሁለት ሰዎችን ለመሆን (የሚሰሩትን ስራ) ከመመኘት በስተቀር ሌሎች ሰዎችን ለመሆን አልተፈቀደም። (አነርሱም) አንድ ሰው አላህ ቁርኣንን ካስተማረው በኋላ ይህን የተማረውን ሌትና ቀን እንደሚያነብ ዓይነት ሰው (ነው)። ይህ ሰው ቁርኣንን በሚያነብበት ወቅት ከጎረቤቶቹ መካከል፣ ሕገሌ የተሰጠውን ዓይነት ቢሰጠኝ እሱ የሚሰራውን ዓይነት ስራ እሰራ ነበር ይላል። (ሌላው) አላህ ሀብት ሰጥቶት ከዚያ በኋላ እሱም ይህን ገንዘብ በትክክለኛው መንገድ ላይ የሚያውለው (የሚሰጥ) ዓይነት ሰውን ነው። ሌላው ሰውም ሕገሌ የተሰጠውን ዓይነት ቢሰጠኝ ኖሮ፣ እሱ የሚሰራውን እሰራ ነበር ይላል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

56. እናንተ ያመናችሁ ባሮቹ ሆይ! ምድራ በእርግጥ ሰፊ ናት፤ (ብትቸገሩ ተሰደዱ)፤ እኔንም ብቻ ተገዙኝ።!

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اَرْضِي
وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት፤ ከዚያም ወደኛ ትመለሳለችሁ።

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا
نُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

58. እነዚያም ያመኑና መልካም ስራዎችን የሰሩ ከገነት በስርቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ሰገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ፤ በእርግጥ እናስፍራቸዋለን፤ የሰራተኞች ምንዳ ምንኛ አማረ!

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ اَجْرِ
الْعَمِلِينَ ﴿٥٨﴾

59. (እነሱ) እነዚያ የታገሱ፤ በጌታቸውም (አላህ) ላይ የሚመኩ ናቸው።

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

60. ከተንቀሳቃሽም ምግቧን ለመሸከም የማትችለው ብዙ ናት፤ አላህ ይመግባታል፤ እናንተንም (ይመግባል)፤ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا
اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

61. ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ፤ ፀሐይንና ጨረቃንም የገራ፤ ማን እንደኾነ ብትጠይቃቸው፤ በእርግጥ አላህ ነው ይሉሃል፤ ታዲያ እንዴት ይመለሳሉ?

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

62. አላህ ከባሮቹ ለሚሻው ሲሳይን ያሰፋል፤ ለርሱም ያጠባል፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

1. ሙፃዝ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ እኔ ከነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ኋላ እየጋለብኩ ሳለሁ፤ «ሙፃዝ ሆይ!» አሉኝ። እኔም አቤት! አልኳቸው። እሳቸውም ይህን መሰሉን አጠራር ሦስት ጊዜ ደጋግመውታል። ከዚያም «አላህ በባሪያዎቹ ላይ ያለውን ሐቅ (ሙብት) ታውቃለህን?» አሉኝ። እኔም አላህና መልዕክተኛው እጅግ በጣም የበለጠ ያውቃሉ አልኳቸው። እሳቸውም «የእሱ ሐቅ፤ እሱን ብቻ እንዲያመልኩና ከእሱ ጋር ሌላ አምልኮትን እንዳይዙ (እንዳያመልኩ) ነው» አሉ። አሁንም «ሙፃዝ ሆይ!» አሉኝ። እኔም አቤት አልኳቸው። እሳቸውም «የአላህ ባሪያዎች በአላህ ላይ ያላቸው ሐቅ ምን እንደሆነ ታውቃለህን?» ብለው አሉኝ። እኔም፤ «አላህና መልዕክተኛው የበለጠ ያውቃሉ» አልኳቸው። እሳቸውም «የአላህ ባሪያዎች በአላህ ላይ ያላቸው ሐቅ እነርሱ ያን ከተገቡሩ እንዳይቀጣቸው ነው» አሉኝ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

63. ከሰማይም ውሃን ያወረደና በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው ያደረጋት ማን እንደሆነ ብትጠይቃቸው፤ አላህ ነው ይሉሃል፤ ምስጋና ለአላህ ነው በላቸው፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

64. ይህችም የቅርቡቱ ሕይወት መታለያና ጨዋታ እንጂ፤ ሌላ አይደለችም፤ የመጨረሻይቱም አገር እርሷ በእርግጥ የዘላለም ሕይወት አገር ናት፤ የሚያውቁ ቢሆኑ ኖሮ፤ (ጠፊይቱን ሕይወት አይመርጡም ነበር)።!

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِىَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

65. በመርከቦች ውስጥ በተሳፈሩ ጊዜም፤ አላህን መገዛትን ለርሱ ብቻ ያጠሩ ሆነው ይጠሩታል፤ ወደ የብስ (በማውጣት) ባዳናቸው ጊዜም፤ ወዲያውኑ እነርሱ (ጣዖትን) ያጋራሉ።

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَاوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَجَّهْتُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

66. በሰጠናቸው ጸጋ ሊክዱና ሊጠቃቀሙ (ያጋራሉ)፤ ወደ ፊትም (የሚጠብቃቸውን) ያውቃሉ።

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَنَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

67. ሰዎቹ ከዙሪያቸው ሲነጠቁ፤ እኛ (አገራቸውን - መካን) ጸጥተኛ ክልል ማድረጋችንን አያዩምን? በውድቅ ነገር (በባዕድ አምልኮ) ያምናሉን? በአላህም ጸጋ ይክዳሉን?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُخَاطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِئَابُ الْبَطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾

1. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በመጀመሪያ ወደ ጀነት የሚገቡ ሰዎች ልክ እንደ ሙሉ ጨረቃ ብርሃን ይደምቃሉ። በውስጧም አይተፋም፤ አይናፈጡም፤ አይፀዳዱምም። እቃዎቻቸው በሙሉ ከወርቅ የተሰሩ ናቸው። እንዲሁም ማጠራያዎቻቸው ከወርቅና ከብር የተሰሩ ናቸው። ጠረናቸው ልክ እንደሚስክ መልካም መላዛ አለው። እያንዳንዳቸው ሁለት ሚስቶች አሏቸው። እጅግ ቆንጆ ከመሆናቸው የተነሳ የአጥንቶቻቸው መቅኒ ይታያል። የጀነት ሰዎች በመካከላቸው ልዩነትና የጠላትነት ባህሪ የላቸውም። ልቦናዎቻቸው ልክ እንደ አንድ ልቦና ነው። አላህንም ቀንና ሌሊት ያወድሳሉ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

68. በአላህ ላይም ውሸትን ከቀጣጠፈ ሰው ወይም እውነቱ በመጣለት ጊዜ ከአስዋሽ ይበልጥ በዳይ ማነው? በገሀነም ውስጥ ለከሐዲዎች መኖሪያ የለምን?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

69. እነዚያም በኛ መንገድ የታገሉ መንገዳችንን በእርግጥ እንመራቸዋለን፤ አላህም በእርግጥ ከበጎ ሰሪዎች ጋር ነው።

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

ምእራፍ 30፣ አል-ሩም

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. አ.ሊ.መ (አሊ.ፍ፣ላም፣ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

الرَّحْمٰنِ ﴿١﴾

2. ሩም ተሸነፈች፤

عَلَبَتِ الرَّوْمُ ﴿٢﴾

3. በጣም ቅርብ በሆነችው ምድር (ሶሪያ፣ ኢራቅ፣ ዮርዳኖስና ፍልስጤም [ፈላስጤን])፣ እነርሱም ከመሸነፋቸው በኋላ በእርግጥ ያሸንፋሉ።

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾

4. በጥቂት ዓመታት (ከ3 እስከ 9 ዓመታት) ውስጥ (ያሸንፋሉ)፣ ትዕዛዙ (በዚህ ክስተት) በፊትም በኋላም የአላህ ነው(ቀደም ብሎ ሮማዊያን በፐርሻዊያን የተሸነፉ ሲሆን፣ኋላ ላይ ደግሞ ፐርሻዊያን በሮማዊያን ተሸንፈዋል)። በዚያ ቀንም ምእመናን (መስሊሞች) ይደሰታሉ።

فِي يَضَعُ سِينَهُ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلِ وَمَنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفِرْحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾

5. በአላህ እርዳታ (ይደሰታሉ)፣ የሚሻውን ሰው ይረዳል፤ እርሱም አሸናፊው አዛኝ ነው።

يُنْصِرُ اللَّهُ يُنْصِرُ مَنْ يُشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

6. አላህ እርዳታን ቀጠረ (አላህ ሮማዊያንን በፐርሻዊያን ላይ ድል እንደሚያቀዳጃቸው)፤ አላህ ቀጠሮውን አያፈርስም፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

7. ከቅርቡቱ ህይወት ግልፁን ብቻ ያውቃሉ፤ እነርሱም ከኋለኛይቱ ዓለም እነርሱ ዘንጊዎች ናቸው።

يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٧﴾

8. በነፍሶቻቸው (ሁኔታ) አያስተውሉምን? ሰማያትንና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ አላህ በእውነትና በተወሰነ ጊዜ እንጂ አልፈጠራቸውም፤ ከሰዎቹም ብዙዎቹ በጌታቸው መገናኘት ከሐዲዎች ናቸው።

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾

9. በምድር ላይ አይኼዱምና የነዚያን ከበፊታቸው የነበሩትን ሰዎች ፍፃሜ እንዴት እንደነበረ አይመለከቱምን? በጎይል ከነርሱም ይበልጥ የጠነከሩ ነበሩ፤ ምድርንም አረሱ፤ (አነዚህ) ከአለሚትም የበዛ አለሚት፤ መልዕክተኞቻቸውም በተአምራት መጡባቸው፤ (እስተባበሉምና ጠፉ)፤ አላህም የሚበድላቸው አልነበረም፤ ግን ነፍሶቻቸውን ይበድሉ ነበሩ።

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

10. ከዚያም የነዚያ ያጠፉት ሠዎች መጨረሻ በአላህ አንቀዳች (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በማስተባበላቸውና በርሷ የሚሳለቁ በመኾናቸው ምክንያት መጥፎ ቅጣት ሆነች።

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا السُّوَاءِ ۗ إِنَّ كَذِبُوا يُعَاقِبُونَ ۗ وَاللَّهُ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

11. አላህ (ብቻ) መፍጠርን ይጀምራል፤ ከዚያም ይመልሰዋል፤ ከዚያም ወደርሱ ትመለሳላችሁ።

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

12. ሰዓተቱም በምትቆምበት ቀን አመጸኞች ጭጭ ይላሉ።

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾

13. ለነርሱም ከሚያጋሩዎቸው (ጣዖታት) አማላጆች አይኖሯቸውም፤ በሚያጋሯቸውም (ጣዖታት) ከሐዲዎች ይኸናሉ።

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءٌ
وَكَانُوا يُشْرِكُوهُمْ كَفْرِينَ ﴿١٣﴾

14. ሰዓቲቱ በምትቆምበት ቀንም በዚያ ቀን (ሁሉም ሰዎች) ይለያያሉ።

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدُ
بِنَفْرُوتٍ ﴿١٤﴾

15. እነዚያ ያመኑትና መልካሞችን ስራዎች የሰሩትማ፤ እነርሱ በገንት ጨፌ ውስጥ ይደሰታሉ።

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُخْبَرُونَ ﴿١٥﴾

16. እነዚያም የካዱትማ በአንቀጾቻችን (ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና በጊላኛይቱም ዓለም መገናኘት ያስተባበሉት፤ እነዚያ በቅጣቱ ውስጥ የሚጣዱ (የሚኖሩ) ናቸው።

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَايَ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٦﴾

17. (አማኞች ሆይ!) አላህንም በምታመሹ ጊዜ በምታነጉም ጊዜ አጥሩት፤ (ስገዱለት)።

فَسَبَّحَنَّا اللَّهَ حِينَ نُنسوتُ وَحِينَ
نُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

18. ምስጋናም በሰማያትና በምድር ውስጥ ለርሱ ብቻ (የተገባው) ነው። በሰርክም (ሰርክ ከዐስራ አንድ ሰዓት እስከ ምሽት ያለው ጊዜ ነው።)፤ በቀትር ውስጥ በምትገቡም ጊዜ (አጥሩት)።

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

19. ሕያውን ከሙት ያወጣል፤ ሙትንም ከሕያው ያወጣል፤ ምድርንም ከሞተች በጊላ ህያው ያደርጋታል፤ እንደዚሁም (ከመቃብር) ትወጣላችሁ።

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

20. እናንተንም ከዐፈር (አደምን) መፍጠሩ፤ ከዚያም (ሀዋን) እናንተ ወዲያውኑ የምተበታተኑ ሰዎች መሆናችሁ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ነው።

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ
إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْشُرُونَ ﴿٢٠﴾

21. ለናንተም ከነፍሶቻችሁ (ከጎሶቻችሁ) ሚስቶችን ወደነርሱ ትረኩ ዘንድ መፍጠሩ፤

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ

በመካከላችሁም ፍቅርንና እዝነትን ማድረግ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ነው፤ በዚህ ውስጥ ለሚያስተውሉ ህዝቦች ተአምራት አሉ።

22. ሰማያትንና ምድርንም መፍጠሩ የቋንቋዎቻችሁና የመልክቻችሁ መለያየት ከአስደናቂ ምልክቶቹ ነው፤ በዚህ ውስጥ ለዐዋቂዎች ተአምራት አሉበት።

23. በሌሊትና በቀንም መተኛታችሁ፣ ከችሮታውም መፈለጋችሁ ከምልክቶቹ ናቸው፤ በዚህ ውስጥ ለሚሰሙ ህዝቦች ተአምራት አሉበት።

24. ብልጭታንም ፈሪዎችና ከጃዮች ስትሆኑ ለናንተ ማሳየቱ፣ ከሰማይም ውሃን (ዝናብን) ማውረዱ፣ በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው ማድረግ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ነው፤ በዚህ ውስጥ ለሚያስቡ ህዝቦች ተአምራት አሉበት።

25. ሰማይና ምድርም (ያለምሰሰ) በትዕዛዙ መቆማቸው፣ ከዚያም (መልአኩ ለትንሣኤ) ከምድር ጥሪን በጠራችሁ ጊዜ፣ እናንተ ወዲያውኑ የምትወጡ መሆናችሁ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ናቸው።

26. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው፤ ሁሉም ለርሱ ታዛዦች ናቸው።

27. እርሱም ያ መፍጠርን የሚጀምር ከዚያም የሚመልሰው ነው፤ እርሱም (መመለሱ) በርሱ ላይ በጣም ገር ነው፤ ለርሱም በሰማያትም በምድርም ከፍተኛ

أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ لِسَانِكُمْ وَالْوَيْكُمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمُ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَمٍ قَنُونَ ﴿٢٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ

ባሕርይ (አንድነትና ለርሱ ብጤ የሌለው መሆን) አለው፤ እርሱም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧٧﴾

28. ለናንተ ከነፍሶቻችሁ የሆነን ምሳሌ አደረገላችሁ፤ (እርሱም) እጆቻችሁ ከያዟቸው (ባሮች) ውስጥ በሰጠናችሁ ጸጋ ለናንተ ተጋሪዎች አሏችሁን? ታዲያ እናንተና እነርሱ በርሱ ትክክል ናችሁን? ነፍሶቻችሁን (ብጤዎቻችሁን) እንደምትፈሩ ትፈሯቸዋላችሁን? እንደዚሁ ለሚያስተውሉ ሕዝቦች አንቀጾችን እንገልጻለን።

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَرْتِكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٧٨﴾

29. ይልቁንም እነዚያ የበደሉ ሰዎች ያለ ዕውቀት ዝንባሌዎቻቸውን ተከተሉ፤ አላህም ያጠመመውን ሰው የሚያቀናው ማነው? ለእርሱም ከረዳቶች ምንም የላቸውም።

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٧٩﴾

30. (ሙሐመድ ሆይ!) ወደ እውነት ተዘንባይ ሆነህም ፊትህን ለሃይማኖት ቀጥ አድርግ፤ የአላህን ፍጥረት ያችን አላህ ሰዎች በርስዋ ላይ የፈጠረባትን (ሃይማኖት ያዟት)፤ የአላህን ፍጥረት መለወጥ የለም፤ ይህ ቀጥተኛ ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።

فَأَمَّا وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

31. ወደርሱ ተመላሾች ሆናችሁ (የአላህን ሃይማኖት ያዙ)፤ ፍሩትም፤ ሰላትንም አስተካክላችሁ ስገዱ፤ ከአጋሪዎቹም አትሁኑ።

﴿٨١﴾ مِّنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَحْمِلُ صَلَاةَ رَبِّنَا وَلِصَلَاتِهِمْ شُرَكَاءَ ۚ إِنَّهُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ ﴿٨٢﴾

32. ከነዚያ ሃይማኖታቸውን ከለያዩትና (ትክክለኛውን ኢስላማዊ እምነት ችላ ያሉት) ክፍልፍሎችም ከሆኑት (አዳዲስ ሃይማኖታዊ ይዘት ያላቸውን እሳቤዎችንና ተግባሮችን [ቢድዳ] የኢስላም አካል ያደረጉና

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَحْمِلُ صَلَاةَ رَبِّنَا وَلِصَلَاتِهِمْ شُرَكَاءَ ۚ إِنَّهُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ ﴿٨٢﴾

እነሱንም ተግባራዊ የሚያደርጉ)፤ ሕዝቡ ሁሉ እነሱ ዘንድ ባለው ነገር ተደሳቾች ናቸው።

33. ሰዎችንም ችግር ባገኛቸው ጊዜ ጌታቸውን ወደርሱ ተመላሾች ሆነው ይጠሩታል፤ ከዚያም ክርሱ ችሮታን ባቀመሳቸው ጊዜ ከነሱ ከፊሎቹ ወዲያውኑ በጌታቸው (ጣዖትን) ያጋራሉ።

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ
إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا
فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. በሰጠናቸው ጸጋ ሊክዱ (ያጋራሉ)፤ ተጣቀሙም፤ በእርግጥም (መጨረሻችሁን) ወደፊት ታውቃላችሁ።

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاءَلَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. በነሱ ላይ አስረጅ አወረድን? ታዲያ እርሱ በዚያ በርሱ ያጋሩ በነበሩት ነገር ይናገራልን? (የለም)!

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

36. ሰዎችንም ችሮታን ባቀመስናቸው ጊዜ በርሷ ይደሰታሉ፤ እጆቻቸውም ባሳለፉት ምክንያት መከራ ብታገኛቸው ወዲያውኑ እነርሱ ተስፋ ይቆርጣሉ።

وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا
وَإِن تُصِبْهُمْ سَيْئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

37. አላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን የሚያስፋ፣ የሚያጠብም መሆኑን አያዩምን? በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ ህዝቦች አስደናቂ ምልክቶች አሉባት።

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن
يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. የዝምድናን ባለቤት ተገቢውን ስጠው፤ ለድኻም ለመንገደኛም (እርዳ)፤ ይህ ለነዚያ የአላህን ፊት (ውዴታውን) ለሚሹ መልካም ነው፤ እነዚያም እነሱ የፈለጉትን የሚያገኙ ናቸው።

فَقَاتِلْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَابْنَ
السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

39. ከበረከትም በሰዎች ገንዘቦች ውስጥ ይጨመር ዘንድ (ጥቂት ሰጥታችሁ ብዙ ለማግኘት) የምትሰጡት አላህ ዘንድ አይጨምርም፤ ከምጽዋትም የአላህን ፊት የምትሹ ሆናችሁ የምትሰጡት፤ እነዚያ (ሰጪዎች) አበርካቾች እነሱ ናቸው።

وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا لِيَرْبُوًا فِي أَمْوَالِ
النَّاسِ فَلَا يَرْبُوًا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا ءَاتَيْتُمْ
مِنْ ذَكَوْرٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ

هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٦٩﴾

40. አላህ ያ የፈጠራችሁ፣ ከዚያም ሲላይን የሰጣችሁ፣ ከዚያም ህይወታችሁን የሚያሳልፈውና ከዚያም ሕያው የሚያደርጋችሁ (በትንሳኤ ዕለት) ነው። ከምታጋሯቸው (ጣዖታት) ውስጥ ከዚህ ላይ አንዳችን የሚሰራ አለን? ለአላህ ጥራት ይገባው፤ (በርሱ) ከሚያጋሩትም ሁሉ ላቀ።

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ كُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

41. የሰዎች እጆች በሰሩት ኃጢአት ምክንያት የዚያን የሰሩትን ክፍሉን ያቀምሳቸው ዘንድ መከራው በየብስና በባህር ተገለጠ፤ (ተሰራጩ) እነርሱ ሊመለሱ ይከፈላልና።

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧١﴾

42. (ሙሐመድ ሆይ) በምድር ላይ ኸዱ፤ የነዚያንም በፊት የነበሩትን ሰዎች መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልክቱ በላቸው፤ አብዛኞቻቸው አጋሪዎች ነበሩ።

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٧٢﴾

43. (ሙሐመድ ሆይ!) ለርሱ መመለስ የሌለው ቀን (የትንሣኤ ቀን) ከአላህ ሳይመጣ በፊት ፊትህን ወደ ቀጥተኛው ሃይማኖት ቀጥ አድርግ፤ በዚያ ቀን (ወደ ገነትና ወደ እሳት) ይለያያሉ።

فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَعُونَ ﴿٧٣﴾

44. የካደ ሰው ክህደቱ (ጠንቁ) በርሱው ላይ ነው፤ መልካምም የሰሩ ለነፍሳቸው (ማረፊያዎችን) ያዘጋጃሉ።

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٧٤﴾

45. እነዚያን ያመነትንና መልካሞችንም የሰሩትን ከችሮታው ይመነዳ ዘንድ (ይለያያሉ)፤ እርሱ ከሐዲዎችን አይወድምና።

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ؕ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

46. ነፍሶችንም (በዝናብ) ልታበስራችሁ፣ ከችሮታውም (በርሷ) ሊያቀምሳችሁ፣

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ

መርከቦችም በትዕዛዙ እንዲንሻለሉ፤
ከችሮታውም እንድትፈልጉ ታመሰግኑትም
ዘንድ መላኩ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ናቸው።

وَلْيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ
بِأَمْرِهِ وَلِتَتَّبَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

47. (ሙሐመድ ሆይ!) ከአንተ በፊትም
መልዕክተኞችን ወደየህዝቦቻቸው በእርግጥ
ላክን፤ በግልጽ ማስረጃዎችም መጡባቸው፤
ከነዚያ ካመጹትም ተበቀልን፤ ምእመናንንም
መርዳት በኛ ላይ ተገቢ ሆነ።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ وَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ
أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. አላህ ያ ነፋሶችን የሚልክ ነው፤
ደመናንም ይቀሰቅሳሉ፤ በሰማይ ላይም
እንደሚሻ ይዘረጋዋል፤ ቁርጥራጮችም
ያደርገዋል፤ ዝናቡንም ከደመናው መካከል
ሲወጣ ታያለህ፤ በርሱም ከባሮቹ
የሚሻውን በለዩ ጊዜ ወዲያውኑ እነሱ
ይደሰታሉ።

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِئُ سَحَابًا
فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كَسَفًا تَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. (ዝናብ) በነሱም ላይ ከመወረዱ
በፊት ከርሱ በፊት በእርግጥ ተስፋ
ቆራጮች ነበሩ።

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنَ
قَبْلِهِ لَمُبْسِئِينَ ﴿٤٩﴾

50. ምድርንም ከሞተች በኋላ እንዴት
ሕያው እንደሚያደርጋት ወደ አላህ
ችሮታ ፈለጎች ተመልከት፤ ይህ
(አድራጊ) ሙታንንም በእርግጥ ህያው
አድራጊ ነው፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ
ቻይ ነው።

فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ
يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ
لَمُعْجُزٌ الْمَوْجُوتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

51. ነፋስንም (በአዝመራዎች ላይ) ብንልክና
ገርጥቶ ቢያዩት ከርሱ በኋላ በእርግጥ
(ችሮታውን) የሚክዱ ይሆናሉ።

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا
مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

52. (ሙሐመድ ሆይ!) አንተም ሙታንን
አታሰማም፤ ደንቆሮዎችንም ያረዳላች
ሆነው በሽሹ ጊዜ ጥሪን አታሰማም።

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ
الضَّمَّةَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَوْ مَدْرِينِ ﴿٥٢﴾

53. አንተ (ሙሐመድ ሆይ!) ዕውሮችንም ከጥመታቸው የምታቀና አይደለህም፤ በአንቀጾቻችን የሚያምኑትን ሰዎች እንጂ ሌላን አታሰማም፤ እነሱም ታዛዦች ናቸው።

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمِيَّ عَنْ ضَلَالِهِمْ إِنْ سَمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

54. አላህ ያ ከደካማ (ፍትወት ጠብታ) የፈጠራችሁ ነው፤ ከዚያም ከደካማነት በኋላ ንይልን አደረገ፤ ከዚያም ከብርቱነት በኋላ ደካማነትንና ሽበትን አደረገ፤ የሚሻውን ይፈጥራል፤ እርሱም ዐዋቂው ቻዩ ነው።

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَ مَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

55. ሰዓቲቱ በምትሆንበት ቀን «ከሐዲዎች ከአንዲት ሰዓት በስተቀር (በመቃብር) አልቆየንም» ብለው ይምላሉ፤ እንደዚሁ (ከእውነት) ይመለሱ ነበሩ።

وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَيْسُوا بِعَرَّ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾

56. እነዚያንም ዕውቀትንና እምነትን የተሰጡት፤ «በአላህ መጽሐፍ (ፍርድ) እስከ ትንሣኤ ቀን በእርግጥ ቆያችሁ፤ ይህም (የካዳችሁት) የትንሣኤ ቀን ነው፤ ግን እናንተ የማታውቁ ነበራችሁ» ይሏቸዋል።

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. በዚያም ቀን እነዚያን የበደሉትን ማመካኘታቸው አይጠቅማቸውም። እነሱም በውቀት አይታለፉም።

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

58. በዚያም ቁርአን ውስጥ ከምሳሌ ሁሉ ለሰዎች በእርግጥ ገለፅን፤ (ሙሃመድ ሆይ!) በተለምዶ ብትመጣባቸው (ለነቢይነትህ እውነተኛነት ማስረጃ ይዘህ)፤ እነዚያ የካዱት ሰዎች «እናንተ አበላሺዎች እንጂ ሌላ አይደላችሁም» ይላሉ።

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

59. እንደዚሁ አላህ በነዚያ በማያውቁት ሰዎች ልቦች ላይ ያትማል።

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

60. (ሙሐመድ ሆይ!) ስለዚህ ታገስ፤ የአላህ ቀጠር እውነት ነውና፤ እነዚያም በትንሣኤ የሚያረጋግጡት አያቅልሱህ። (ትዕግስትን በማሳጣት ቀላል ሰው አያድርጉህ።)

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

ምዕራፍ 31፣ ሉቃስ

سُورَةُ الْقِيَامَاتِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

በጣም አዛኝ በሆነው።

الْمَلَأَ

1. አ.ሊ.መ. (አሊፍ፣ ላም፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٦١﴾

2. ይህች ጥበብ ከተመላው መጽሐፍ (ከቁርአን) አንቀጾች ናት።

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٦٢﴾

3. ለበጎ አድራጊዎች መሪና እዝነት ስትኾን፤

الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٦٣﴾

4. ለነዚያ ሰላትን አስተካክለው ለሚያደርሱት፤ ዘካንም ለሚሰጡት፤ እነሱም በመጨረሻይቱ ዓለም እነሱ የሚያረጋግጡ ለሆኑት፤

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٤﴾

5. እነዚያ ከጌታቸው በሆነ ቅን መንገድ ላይ ናቸው፤ እነዚያም እነሱ ምኞታቸውን ያገኙ ናቸው።

6. ከሰዎችም ያለ ዕውቀት ሆኖ ከአላህ መንገድ ሊያሳስትና ማላገጫ አድርጎ ሊይዛት አታላይ ወራን (ሙዚቃ፣ ዘፈን) የሚገዛ አለ፤ እነዚያ ለነሱ አዋራጅ ቅጣት አላቸው።¹

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦٥﴾

1. ዐምር ወይም አቡ ማሊክ አል-አሽዕሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «ከኔ ተከታዮች መካከል ዝሙት መፈፀምን፣ የሐር ልብስ መልበስን፣ የአልኮል መጠጠችን መጠጣትንና የሙዚቃ መሣሪያዎችን መጠቀምን የሚፈቅዱ ሰዎች ይኖራሉ። ከነርሱም መካከል አንድ ተራራ ጫፍ ላይ የሚኖሩ ሰዎች አሉ። ምሽት ላይ ከብቶቻቸውንና በጉቻቸውን የሚጠብቅላቸው ሰው፣ ከብቶቻቸውንና በጉቻቸውን ይዞ ወደነርሱ ከመጣ በኋላ፣ ስለ አንዳች ነገር ይጠይቃቸዋል። እነሱም፣ «ነገ ተመለስልን» ይሉታል። አላህም እነዚህን ሰዎች ሌሊቱን ያጠፋቸዋል። ተራራውንም በነርሱ ላይ ይጥለዋል። እንዲሁም የተቀሩትን ወደ ጠጣትና ወደ አሳማት ይቀይራቸዋል። እስከ ትንሳኤ ቀንም እንዲሁ ይቆያሉ።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

7. አንቀጾቻችንም በርሱ ላይ በሚነበቡ ጊዜ እንዳልሰማትና በጆሮቹ ድንቁርና እንዳልበት የኮራ ሆኖ ይዞራል፤ በአሳማሚ ቅጣትም አብስረው።

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَكُنِيَ مُسْتَكْبِرًا
كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾

8. እነዚያ ያመነና መልካሞችንም የሰሩ ለነሱ የጸጋ ገነቶች አሏቸው።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

9. በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ሲሆኑ፤ አላህም እውነተኛን ተስፋ ቃል ገባላቸው፤ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

10. ሰማያትን ያለምታዩዋት አዕማድ (ምስሰዎች) ፈጠረ፤ በምድርም ውስጥ በናንተ እንዳታረገርግ ተራራዎችን ጣለ [ቸካል አደረገ]፤ በርሷም ላይ ከተንቀሳቃሽ ሁሉ በተነ፤ ከሰማይም ውሃን (ዝናብን) አወረድን፤ በርሷም ውስጥ ከመልካም አይነት ሁሉ አበቀልን።

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنْ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

11. ይህ የአላህ ፍጡር ነው፤ እነዚያ ከርሱ ሌላ ያሉት ምንም እንደፈጠሩ እስኪ አላዩኝ? በእውነቱ በዳዮቹ በግልጽ ጥመት ውስጥ ናቸው።

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِۦٓ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

12. ለሉቃስንም ጥበብን በእርግጥ ሰጠነው፤ (አልነውም)- አላህን አመስግን፤ ያመስገንም ሰው፤ የሚያመስገነው ለራሱ

وَلَقَدْ ءَانَيْنَا لِقَمَنَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ
لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِۦٓ إِنَّ الشُّكْرَ لِلَّهِ

የሚኖሩ ሰዎች አሉ። ምሽት ላይ ከብቶቻቸውና በጉቻቸውን የሚጠበቅላቸው ሰው ከብቶቻቸውና በጉቻቸውን ይዞ ወደነርሱ ከመጣ በኋላ ስለ አንዳች ነገር ይጠይቃቸዋል። እነሱም «ነገ ተመለስልን» ይሉታል። አላህም እነዚህን ሰዎች ሌሊቱን ያጠፋቸዋል። ተራራውንም በነርሱ ላይ ይጥለዋል። እንዲሁም የተቀሩትን ወደ ጦጣነትና ወደ አላማነት ይቀይራቸዋል። እስከ ትንሳኤ ቀንም እንዲሁ ይቆያሉ። (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

ብቻ ነው፤ የካደም ሰው (በራሱ ላይ ነው)፤ አላህ ተብቃቂ ምስገን ነውና።

لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

13. (መ.ሃመድ ሆይ) ሉቃስም ለልጁ እርሱ የሚገስፀው ሲኾን፤ «ልጄ ሆይ! በአላህ (ጣዖትን) አታጋራ፤ ማጋራት ታላቅ በደል ነውና ያለውን (አስታውስ)»።

وَلِذَلِكَ قَالَ لِقَمَنْ لَابَنِيهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ يَبْنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

14. ሰውንም በወላጆቹ (በጎ እንዲያደርግ) በጥብቅ አዘዘነው፤ እናቱ ከድካም በላይ በሆነ ድካም አረዘዘችው፤ ጡት መጣያውም በሁለት ዓመት ውስጥ ነው፤ ለኔም ለወላጆችህም አመስግን በማለት (አዘዘነው)፤ መመለሻው ወደኔ ነው።

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِضْلُهُ فِي عَمَمِينَ ۖ إِنَّ أَشْكُرَّ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَعْصِرِ ﴿١٤﴾

15. ለአንተ በርሱ ዕውቀት የሌለህን ነገር በኔ እንድታጋራ ቢታገሉህም፤ አትታዘዘቸው፤ በቅርብቱም ዓለም በመልካም ስራ ተወዳጃቸው፤ ወደኔም የተመለሰን ሰው መንገድ ተከተል፤ ከዚያም መመለሻችሁ ወደኔ ነው፤ ትሰሩት የነበራችሁትንም ሁሉ እነግራችኋለሁ (አልነው)።

وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ ۖ إِلَىٰ تَعْمَرُ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. (ሉቃስም አለ)፡- «ልጄ ሆይ! እርሷ (ደጊቱም ክፋይቱም ስራ) የሰናፍጭ ቅንጣት ክብደት ያህል ብትሆንና በቋጥኝ ውስጥ ወይም በሰማያት ውስጥ ወይም በምድር ውስጥ ብትሆን አላህ ያመጣታል፤ አላህ ርኅሩኅ ውስጥ ዐዋቂ ነውና»።

يَبْنِي ۖ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾

17. ልጄ ሆይ! ሰላትን አስተካክለህ ስገድ፤ በበጎ ነገርም እዘዘ፤ ከሚጠላም ሁሉ ከልክል፤ በሚያገኝህም መከራ ላይ ታገስ፤ ይህ በምር ከሚያዙ ነገሮች ነው።

يَبْنِي ۖ أَقْبِرِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۖ وَأَصْدِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾

18. ጉንጭህንም (በኩራት) ከሰዎች አታዙር፤ በምድርም ላይ ተንበጥርረህ አትሂድ፤ አላህ ተንበጥራሪን፤ ጉረኛን ሁሉ አይወድምና፡

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمَسَّ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾

19. በአካሄድህም መካከለኛ ኹን፤ ከድምጽህም ዝቅ አድርግ፤ ከድምጾች ሁሉ አስከፊው የአህዮች ድምጽ ነውና፡፡

وَأَقْصِدْ فِي مَسِيكِ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

20. (ሰዎች ሆይ!) አላህ በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ ለናንተ ያገራላችሁ፤ ጸጋዎቹንም ግልጽም ድብቅም ሲኾኑ የሞላላችሁ መኾኑን አታዩምን? ከሰዎችም ያለ ዕውቀትና ያለ መሪ፤ ያለግልጽ መጽሐፍም በአላህ የሚከራከር አለ፡፡

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبِاطْنَهُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾

21. ለነሱም አላህ ያወረደውን ተከተሉ በተባሉ ጊዜ፤ አይደለም በርሱ ላይ አባቶቻችንን ያገኘንበትን እንከተላለን ይላሉ፤ ሰይጣን ወደ እሳት ቅጣት የሚጠራቸው ቢሆንም (ይከተሉዋቸዋልን?)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا لَشَيْطَانٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابٍ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

22. እርሱ መልካም ሰሪ ሆኖ ፊቱን ወደ አላህ የሚሰጥም ሰው፤ ጠንካራን ገመድ በእርግጥ ጨበጠ፤ የነገሩም ሁሉ ፍጻሜ ወደ አላህ ነው፡፡

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عِاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

23. (ሙሐመድ ሆይ!) የካደም ሰው ክህደቱ አያሳዝንህ፤ መመለሻቸው ወደኛ ነው፤ የሰሩትንም ሁሉ እንነግራቸዋለን፤ አላህ በልቦች ውስጥ ያለን ሁሉ ያውቃልና፡፡

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

24. ጥቂትን እናጣቅማቸዋለን፤ ከዚያም ወደ ብርቱ ቅጣት እናስገድዳቸዋለን።

نَمِعْتَهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضَّطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿١٤﴾

25. (ሙሐመድ ሆይ!) ሰማያትንና ምድርንም የፈጠረ ማን እንደሆነ ብትጠይቃቸው፤ «በእርግጥ አላህ ነው ይላሉ»። ምስጋና ለአላህ ይገባው በላቸው፤ ይልቁንም አብዛኛዎቹ አያውቁም።

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

26. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው፤ አላህ እርሱ ተብቃቂ ምስገን ነው።

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾

27. ከዛፍም በምድር ያለው ሁሉ ብእሮች ቢሆኑ ኖሮ፤ ባሕሩም ከርሱ (ማለቅ) በኋላ ሰባት ባህሮች የሚጨመሩለት ሆኖ (ቀለም ቢሆንና ቢጻፍባቸው) የአላህ ቃላት ባላለቁ ነበር፤ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

28. እናንተን መፍጠርና እናንተን መቀስቀስ እንደአንዲት ነፍስ (መፍጠርና መቀስቀስ) እንጂ ሌላ አይደለም፤ አላህ ሰሚ ተመልካች ነውና።

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١٨﴾

29. አላህ ሌሊትን በቀን ውስጥ የሚያስገባ፤ ቀንንም በሌሊት ውስጥ የሚያስገባ፤ ፀሐይንና ጨረቃንም የገራ መሆኑን አታይምን? ሁሉም እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ይሮጣሉ፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٩﴾

30. ይህ አላህ እርሱ አውነት፤ ከርሱም ሌላ የሚያመልኩት (ጣዖት) ውሸት በመሆኑና አላህም እርሱ የበላይ ታላቅ

ذَٰلِكَ يَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَإِنَّمَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

በመሆኑ ነው።

الْكَافِرَاتِ

31. ከአስደናቂ ምልክቶቹ ሊያሳዩችሁ መርከቦች በአላህ ችሮታ በባህር ውስጥ የሚንሸለሉ መሆናቸውን አታይምን? በዚህ ውስጥ በጣም ታጋሽ አመስጋኝ ለሆነ (ሰው) ሁሉ ተአምራት አሉበት።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلَّكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ

شَكُورٍ

32. እንደ ጥላዎችም የሆነ (ደመና መሰል) ማዕበል በሽፈናቸው ጊዜ አላህን ሃይማኖትን ለርሱ ብቻ ያጠሩ ሆነው ይጠሩታል፤ ወደ የብስም ባዳናቸው ጊዜ ከነሱ ትክክለኛም አለ፤ (ከነሱም የሚክድ አለ)፤ በአንቀጾቻችንም አታላይ ከዳተኛ ሁሉ እንጂ፤ ሌላው አይክድም።

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ
دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ فَلَمَّا بَحْنَهُمْ إِلَى
الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

33. እናንተ ሰዎች ሆይ! ጌታችሁን ፍሩ፤ ወላጅም ከልጁ (በምንም) የማይጠቅምበትን፤ ተወላጅም እርሱ ወላጅን በምንም ጠቃሚ የማይሆንበትን ቀን ፍሩ፤ የአላህ ቀጠሮ እውነት ነውና፤ ቅርቢቱም ሀይወት አትሸንግላችሁ፤ በአላህም (መታገስ) አታላዩ (ሰይጣን) አያታልላችሁ።

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ
أَنْفُورًا يَكْفُرُكُمْ
وَإِخْشَاءُ يَوْمًا
لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ
وَلَا مَوْلُودٌ
هُوَ جَارٍ
عَنْ وَالِدِهِ
شَيْئًا
إِن كَفَرْتُمْ
بِاللَّهِ
حَقًّا
فَلَا تَغْرِبْكُمْ
الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا
وَلَا يَغْرِبْكُمْ
بِاللَّهِ
الْفُرُودُ

34. አላህ የሰዓቲቱ ዕውቀት እርሱ ዘንድ ብቻ ነው፤ ዝናብንም ያወርዳል፤ በማህፀኖችም ውስጥ ያለን ሁሉ ያውቃል፤ ማንኛይቱ ነፍስም ነገ የምትሰራውን አታውቅም፤ ማንኛይቱ ነፍስም በየትኛው ምድር እንደምትሞት አታውቅም፤ አላህ ዐዋቂ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

إِنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ
عِلْمُ
السَّاعَةِ
وَيُرِيكُمْ
الْعَيْتَ
وَيَعْلَمُ
مَا فِي
الْأَرْحَامِ
وَمَا
تَدْرِي
نَفْسٌ
مَاذَا
تَكْسِبُ
غَدًا
وَمَا
تَدْرِي
نَفْسٌ
بِأَيِّ
أَرْضٍ
تَمُوتُ
إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ
خَبِيرٌ

خَبِيرٌ

ምዕራፍ 32፣ አል-ሰጅዳ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

1. አ.ሊ.መ (አሊፍ፣ ላም፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

2. የመጽሐፉ መወረድ ጥርጥር የለበትም፣ ከዓለማት ጌታ ነው።

3. ይልቁንም «ቀጠፈው» ይላሉ? አይደለም፣ (መ.ሃ መድ ሆይ) እርሱ ከጌታህ ዘንድ የሆነ እውነት ነው፤ በርሱ ከአንተ በፊት ከአስፈራሪ(ነቢይ) ያልመጣባቸውን ሕዝቦች ልታስፈራራበት (ያወረደልህ ነው)፤ እነርሱ ሲመሩ ይከጀላል።

4. አላህ ያ ሰማያትንና ምድርን በመካከላቸውም ያለውን ሁሉ በስድስት ቀኖች ውስጥ የፈጠረ፣ ከዚያም (ከክብሩና ከልዕልናው ጋር በሚስማማ ሁኔታ) ከዐርሹ በላይ ሆነ፤ ከርሱ ሌላ ለናንተ ረዳትም አማላጅም ምንም የላችሁም፤ አትገለጹምን?

5. ነገሩን ሁሉ ከሰማይ ወደ ምድር ያዘጋጃል፤ ከዚያም ከምትቆጥሩት (ዘመን) ልኩ ሺህ ዓመት በሆነ ቀን ውስጥ ወደርሱ ይወጣል (ይመለሳል)።

6 ይህ (ይህንን የሰራው) ፋቁንም ቅርቡንም ሁሉ ዐዋቂው አሸናፊው አዛኙ (ጌታ) ነው።

7. ያ የፈጠረውን ነገር ሁሉ ያሳመረው የሰውንም ፍጥረት ከጭቃ የጀመረው ነው።

سُورَةُ التَّجْمِيدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَلَمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ

أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ فَوْقَ مَا أَنَّهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَوَدَّأَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ

8. ከዚያም ዘሮቹን ከተንጣለለ ከደካማ ውሃ (ከሰው ልጅ የዘር ፈላሽ) ያደረገ ነው።

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُؤْلَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾

9. ከዚያም (ቅርጽን) አስተካከለው፤ በርሱ ውስጥም ከመንፈሱ ነፋሶች፤ (ነፍስ ዘራቦት)፤ ለናንተም ጆሮዎችን ዓይኖችንና ልቦችንም አደረገላችሁ፤ በጣም ጥቂትን ብቻ ታመሰግናላችሁ።

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوْحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

10. «በምድርም ውስጥ (በስብሰን) በጠፋን ጊዜ፤ እኛ በአዲስ መፈጠር ውስጥ እንሆናለን?» አሉ፤ በእውነቱ እነሱ በጌታቸው መገናኘት ከሐዲዎች ናቸው።

وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَنَّى نَأْتِي خَلْقَ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾

11. በናንተ የተወከለው መልአክ ሞት ይገድላችኋል፤ ከዚያም ወደ ጌታችሁ ትመለሳላችሁ በላቸው።

﴿١١﴾ قُلْ يَنفُوتُكُم مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرْتُمْ ۚ وَكُلَّ يَوْمٍ تَأْتِي سَائِرًا مِّنْ أُمَّتِكُمْ أَتَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١١﴾

12. አመፀኞችም በጌታቸው ዘንድ ራሳቸውን ያቀረቀሩ ሆነው።- «ጌታችን ሆይ! አየን፤ ሰማንም፤ መልካምን እንሰራለንና (ወደ ምድረ ዓለም) መልሰን እኛ አረጋጋጮች ነን» (የሚሉ ሲሆኑ) ብታይ ኖሮ፤ (አስደንጋጭን ነገር ታይ ነበር)።

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُنْجَرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

13. በሻንም ኖሮ ነፍስን ሁሉ ቅንነቷን (እምነቷን) በሰጠናት ነበር፤ ግን ገሀነምን ከአጋንንትና ከሰዎች የተሰበሰቡ ሆነው በእርግጥ እሞላሉ ማለት ቃሉ ከኔ ተረጋግጧል።

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰهَا وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

14. ይህንንም ቀናችሁን መገናኘትን በመርሳታችሁ ምክንያት (ቅጣትን) ቅመሱ! እኛ ተወናችሁ፤ ትሰሩት በነበራችሁትም ጥፋት ዘውታሪን ቅጣት ቅመሱ (ይባላሉ)።

فَذُوقُوا يَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ ۘ هَذَا إِنَّا نَسِينَكُمْ ۖ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۖ يَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

15. በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያምኑት እነዚያ በርሷ በተገሰጹ ጊዜ ሰጋጆች ሆነው የሚወድቁትና እነሱም የማይኮሩ ሆነው በጌታቸው ምስጋና (ተጎናዕፈው) የሚያወድሱት ብቻ ናቸው።

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُرُوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٠﴾

16. ጌታቸውን ለመፍራትና ለመከጀል የሚጠሩት ሆነው ጎናቸው ከመጋደሚያ ስፍራዎች ይራራቃሉ፤ ከሰጠናቸውም (ጸጋ) ይለገሳሉ።¹

نُجَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَصَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥١﴾

17. ይሰሩትም በነበሩት ለመመንዳት ከጻይኖች መርጊያ ለነሱ የተደበቀላቸውን (ጸጋ) ማንኛይቱም ነፍስ አታውቅም።

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾

18. አማኝ የሆነ ሰው አመፀኛ እንደ ሆነ ሰው ነውን? አይስተካከሉም።

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿٥٣﴾

19. እነዚያ ያመኑና መልካሞችን የሰሩማ፣ ለነሱ ይሰሩት በነበሩት ምክንያት መስተንግዶ ሲሆኑ መኖሪያ ገነቶች አሏቸው።

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

20. እነዚያ ያመፁትማ፣ መኖሪያቸው እሳት ናት፤ ከርሷ መውጣትን በፈለጉ ቁጥር በርሷ ውስጥ ይመለሳሉ፤ ለነርሱም ያንን በርሱ ታስተባብሉበት የነበራችሁትን የእሳት ቅጣት ቅመሱ ይባላሉ።

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٥٥﴾

1. መ-ግዝ ኢብን-ጀበል እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፦ «የመልካም ነገሮችን መግቢያ በሮች ላመላክታችሁን? እነርሱም፦ ያም ከጆሃንም መካላከያ ጋሻ ነው። ውሃ እሳትን እንደሚያጠፋ ሁሉ፣ ሰደቃ (በውዴታ የሚሰጥ ምዕዋት) ሃጢያቶችን ያጠፋል። አንድ ሰው በሌሊት የሚሰገደው ሰላት ነው» ካሉ በኋላ፣ «ጌታቸውን ለመፍራትና ለመከጀል የሚጠሩት ሽነው ጎናቸው ከመጋደሚያ ስፍራዎች ይራራቃሉ፤ ከሰጠናቸውም (ጸጋ) ይለገሳሉ።» (አል-ሰጅዳ፣ 16) የሚለውን አንቀፅ አነበቡ። (አቡ ዳወድና ቲርሚዲያ ዘገበውታል)።

21. ይመለሱ ዘንድም ከትልቁ ቅጣት በፊት (በዚህ ዓለም) ከትንሹ ቅጣት በእርግጥ እናቀምሳቸዋለን።

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١١﴾

22. በጌታውም አንቀጾች ከተገሰጸና ከዚያም ከተዋቀሱ ሰው ይበልጥ በደለኛ ማነው? (የለም)፤ እኛ ከተንከለኞቹ ተበቃዮች ነን።

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿١٢﴾

23. ሙሳንም መጽሐፍን በእርግጥ ሰጠነው፤ እርሱን ከመገናኘትም በመጠራጠር ውስጥ አትሁን፤ ለእስራኤል ልጆችም መሪ አደረግነው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣﴾

24. በታገሱና በተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያረጋግጡ በሆኑም ጊዜ፣ ከነርሱ በትዕዛዛችን የሚመሩ መሪዎች (የእስራኤል ልጆች) አደረግን።

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ يَا أَمْرًا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿١٤﴾

25. ጌታህ እርሱ በዚያ በርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር፣ በትንሣኤ ቀን በመካከላቸው (በፍርድ) ይለያል።

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٥﴾

26. ከክፍለ ዘመናት ሰዎች ብዙዎችን ያጠፋን መሆናችን በመኖሪያዎቻቸው የሚሄዱ ሲሆኑ ለነርሱ አልተገለጸላቸውምን? በዚህ ውስጥ ምልክቶች አሉት፤ አይሰሙምን?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿١٦﴾

27. እኛ ውሃን ወደ ደረቅ ምድር የምንገዳ፣ እንስሶቻቸውና ነፍሶቻቸው ከርሱ የሚበሉለትንም አዝመራ በርሱ የምናወጣ መኾናችንን አያዩምን? አይመለከቱምን?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

28. «ከእውነተኛዎችም እንደሆናችሁ፣ ይህ ፍርድ መቼ ነው?» ይላሉ።

وَقُولُوا مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحِ ۖ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

29. (ሙሃ መድ ሆይ) በፍርድ ቀን እነዚያን የካዱትን ሰዎች እምነታቸው አይጠቅማቸውም፤ እነሱም ጊዜን አይሰሰጡም፤ በላቸው።

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ يُؤْمِنُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٩﴾

30. እነሱንም ተዋቸው፤ ተጠባበቅም፤ እነሱ ተጠባባቂዎች ናቸውና።

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْتَظِرُ ۖ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ ﴿٤٠﴾

ምዕራፍ 33፣ አል-አሕዛብ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْأَحْزَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. አንተ ነቢዩ ሆይ! አላህን ፍራ፣ ከሐዲዎችንና መናፍቃንንም አትታዘዝ (ምክራቸውን አትከተል)፤ አላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።

يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ أَنْبَاءُ اللَّهِ وَلَا تَطُوعُ الْكَافِرِينَ ۖ وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

2. ከጌታህም ወደ አንተ የሚወረደውን ተከተል፤ አላህ በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ አዋቂ ነውና።

وَأَنْتَبِغَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾

3. በአላህም ላይ ተመካ፤ መመኪያም በአላህ በቃ።

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

4. አላህ ለአንድ ሰው በሆዱ ውስጥ ሁለትን ልቦች አላደረገም፤ ሚስቶቻችሁንም፤ እነዚያን ከነርሱ «እንደናቶቻችሁ ጀርባዎች ይሁኑብን» የምትሏቸውን እናቶቻችሁ አላደረገም፤ ልጅ በማድረግ የምታስጠንቀቁትንም ልጆቻችሁ አላደረገም፤ ይሃችሁ በአፎቻችሁ የምትሉት ነው፤ አላህም እውነቱን ይናገራል፤ እርሱም ትክክለኛውን መንገድ ይመራል።

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُونَ مِنْهُنَّ أَمْهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

5. በአባቶቻቸው ጥሯቸው (በጉድፍቻ የያዛችኋቸውን ልጆች)፤ እርሱ አላህ ዘንድ ትክክለኛ ነው፤ አባቶቻቸውንም ባታውቁ በሃይማኖት ወንድሞቻችሁና ዘመዶቻችሁ ናቸው፤ በርሱ በተሳሳታችሁበት ነገርም በናንተ ላይ ኅጢአት የለባችሁም፤ ግን ልቦቻችሁ ዐውቀው በሰሩት (ኅጢአት አለባችሁ)፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

أَدْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾

6. ነቢዩ በምእመናን ከነፍሶቻቸው ይበልጥ ተገቢ ነው፤ ሚስቶቹም እናቶቻቸው ናቸው፤ የዝምድና ባለቤቶቻችንም ከፊላቸው በከፊሉ (ውርስ) በአላህ መጽሐፍ ውስጥ ከምእመናንና ከስደተኞቹ ይልቅ የተገባቸው ናቸው፤ ግን ወደ ወዳጆቻችሁ (በኑዛዜ) መልካምን ብትሰሩ (ይፈቀዳል)፤ ይህ በመጽሐፉ (ለውሀልመህሩዝ) ውስጥ የተመዘገበ ነው።¹

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْوَاحُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولَئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَآئِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

7. (ሙሃመድ ሆይ) ከነቢዮችም የጠበቀ ኪዳናቸውን ከእንተም፤ ከኑሕም፤ ከኢብራሒምም፤ ከሙሳም፤ ከመርየም ልጅ ዒሳም በያዝን ጊዜ (አስታውስ)፤ ከነሱም የከበደን ቃል ኪዳን ያዝን።

وَلِذَٰلِكَ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّنَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعَيْسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

1. ዐብደላህ ኢብኑ ሂሻም (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ በአንድ ወቅት ከአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ጋር አብረን በነበርንበትና ረሠልም (ሰ.ዐ.ወ) የዑመር ኢብኑ አል-ኸጣብን እጅ ይዘው ሳሉ፣ ዑመር፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እርስዎ እኔ ዘንድ ከማንም በላይ የተወደዱ ነዎት፤ ከነፍሴ በስተቀር» አላቸው። እሳቸውም «ነፍሴ በእጁ በሆነችው ጌታ እምላለሁ! እኔ ባንተ ዘንድ ከነፍስህ በላይ የተከበርኩ እስካልሆንኩኝ ድረስ፣ በእርግጥ እምነትህ ሙሉ አይደለም» አሉት። ዑመርም «በአላህ እምላለሁ! እርስዎ በኔ ዘንድ ከነፍሴ ይበልጥ የተከበሩ ነዎት» አላቸው። የአላህ መልዕክተኛም (ሰ.ዐ.ወ) «ዑመር ሆይ! አሁን እምነሃል» አሉት» (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

8. (አላህ) እውነተኞችን ከእውነታቸው (በአላህ መልዕክተኞችና በአነቢያቱ) ሊጠይቅ (ይህንን ሰራ)፤ ለከላዲዎችም አሳማሚን ቅጣት አዘጋጀ።

لَيْسَتِ الصَّدِيقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ
وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

9. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ብዙ ሰራዊት በመጣችባችሁና (በአህዛብ ዘመቻ) በነሱ ላይ ነፋስንና ያላዎችኋትን ሰራዊት (ያመላኪካ ወታደሮች) በላክን ጊዜ፤ በናንተ ላይ (ያደረገላችሁን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا ﴿٩﴾

10. ከበላዎችሁም፤ ከናንተ በታችም በመጡባችሁ ጊዜ፤ ዓይኖችም በቃበዙ፤ ልቦችም ላንቃዎች በደረሱና በአላህም ጥርጣሬዎችን በጠረጠራችሁ ጊዜ፤ (ያደረገላችሁን አስታውሱ)።

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ
الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَنْظُرُونَ بِاللَّهِ
الظُّنُونًا ﴿١٠﴾

11. እዚያ ዘንድ ምእመናን ተሞክሩ፤ ብርቱን መንቀጥቀጥም ተንቀጠቀጡ።

هٰنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
زُلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

12. መናፍቆችና እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸውም «አላህና መልዕክተኛው ማታለልን እንጂ ሌላን አልቀጠሩንም» በሚሉ ጊዜ (ያደረገላችሁን አስታውሱ)።

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

13. ከነሱም የሆኑ ጭፍሮች «የየሰሪብ ሰዎች ሆይ! ለናንተ ስፍራ የላችሁምና ተመለሱ» ባሉ ጊዜ (አስታውሱ)፤ ከነሱም ከፊሎቹ እርሷ ነውረኛ ሳትሆን ቤቶቻችን ነውረኛ ናቸው (ጠንካራ ያልሸኑ ያልታጠሩ ናቸው) የሚሉ ሆነው ነቢዩን (ከጠሩ ለመመለስ) ፈቃድን ይጠይቃሉ፤ መሸሽን እንጂ ሌላ አይፈልጉም።

وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا
مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا^١ وَسْتَنْزِلُ فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا
هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

14. በነርሱም ላይ (ቤቶቻቸው) ከየቀበሌዎ በተገባባት፣ ከዚያም ከአሰላም መመለስን በተጠየቁ ኖሮ በሰሯት ነበር፤ በርሷም ጥቂትን ጊዜ እንጂ አይቆዩም ነበር።

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا وَمَا تَلْبَثُوا بِهَا إِلَّا سِيرًا ﴿١٤﴾

15. ጀርባዎችንም ላያዘሩ ከዚያ በፊት በእርግጥ አላህን ቃል ኪዳን የተጋቡ ነበር፤ የአላህም ቃል ኪዳን የሚጠየቁበት ነው።

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلَوْنَ الْآذِينَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

16. (ሙሃመድ ሆይ!) ከሞት ወይም ከመገደል ብትሸሹ መሸሸችሁ ፈጽሞ አይጠቅማችሁም፤ ያን ጊዜም ጥቂትን እንጂ የምትጣቀሙ አትደረጉም በላቸው።

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَنْعَمُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. (አላህ) በናንተ ክፉን ነገር ቢሻ፣ ያ ከአላህ የሚጠብቃችሁ ማነው? ወይም ለናንተ ችሮታን ቢሻ (በክፉ የሚነካችሁ ማነው?) በላቸው፤ ከአላህም ሌላ ለነርሱ ወዳጅም ረዳትም አያገኙም።

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾

18. ከናንተ ውስጥ የሚያሳንፉትን፣ ለወንድሞቻቸውም፣ «ወደኛ ኑ» የሚሉትን፣ ውጊያንም ጥቂትን እንጂ የማይመጡትን (ሰዎች) በእርግጥ አላህ ያውቃቸዋል።

﴿١٨﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِفِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

19. በናንተ ላይ (እርዳታን) የነፈጉ ሆነው እንጂ (የማይመጡትን)፣ ሽብርም በመጣ ጊዜ እንደዚያ ከሞት (መክራ) በርሱ ላይ የሚሸፍን አደጋ እንደወደቀበት ዓይኖቻቸው ወዲያና ወዲህ የምትዞር ሽና ወዳንተ ሲመለከቱ ታያቸዋለህ፤ ሽብርም በጌደ ጊዜ በገንዘብ ላይ የሚሳሱ ሽነው በተቡ ምሳሌች ይነድፏችኋል፤ እነዚያ አላመነውም፤ ስለዚህ አላህ

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ أَوْلَيْكَ لَمْ

ስራዎቻቸውን አበላሽ፤ ይህም በአላህ ላይ ገር ነው።

يَوْمُنَا فَاحْبِطِ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾

20. (መናፍቆች) አሕዛብን አልኹዱም ብለው ያስባሉ፤ አሕዛቦቹም ቢመጡ እነሱ በዘላኖች ውስጥ በገጠር (የራቁ) ሊሆኑ ይመኛሉ፤ ከወራዎቻችሁ ይጠይቃሉ፤ በናንተ ውስጥ በነበሩም ኖሮ ጥቂትን እንጂ አይዋጉም ነበር።

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَأْذِنُوا عَن أَنْبِيَائِهِمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

21. ለናንተ አላህንና የመጨረሻውን ቀን የሚከፈል ለሆነ ሰው፤ አላህንም በብዙ ለሚያወሳ፣ በአላህ መልዕክተኛ መልካም መከተል አላችሁ።

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْأٰخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

22. አማኞቹም አሕዛብን ባዩ ጊዜ፣ «ይህ አላህና መልዕክተኛው (ሙሀመድ) የቀጠሩን ነው፤ አላህና መልዕክተኛውም እውነትን ተናገሩ (የተናገሩት እውነት መሆኑ ተገለጠ)» አለ። (ይህ) አምነትንና መታዘዝንም እንጂ፣ ሌላን አልጨመረላቸውም።

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

23. ከአማኞቹ በርሱ ላይ ለአላህ ቃል ኪዳን የገቡበትን በእውነት የፈጸሙ ወንዶች አሉ፤ ከነሱም ስለቱን የፈጸመ (ለሃይማኖቱ የተገደለ) አለ፤ ከነሱም ገና የሚጠባበቅ አለ (የገቡበትን ቃል) መለወጥንም አልለወጡም።¹

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّن قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

1.(ሀ). አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አነስ ኢብኑ አል-ነድር ከበድር ጦርነት ቀርተው ነበር። ከዚያም «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ጣኦት አምላኪዎችን (ሙሽሪኮችን) ለመጀመሪያ ጊዜ በተዋገቡት ጦርነት ቀርቻለሁ። አላህ ጣኦት አምላኪዎችን (ከሙሽሪኮች) ጋር የመዋጋትን እድል ቢሰጠኝ ኖሮ፣ ምን ዓይነት ገድል እንደምሰራ በተመለከተኝ ነበር» አላቸው። በኩሉድ ጦርነት ላይ ሙስሊሞች ጀርባቸውን ሰጥተው ሲሸሹ አሉ «ጌታዬ ሆይ! እነዚያ ሰዎች ስለፈጸሙት ድርጊት ይቅርታ አጠይቅሃለሁ። እነዚያ ጣኦት አምላኪዎች ከፈጸሙት ድርጊትም ራሴን ወደ አንተ አርቃለሁ [አስጠጋሁ]» ብለው ወደፊት

24. አላህ እውነተኞችን በእውነተኛነታቸው ሊመነዳ፣ መናፍቃንንም ቢሻ ሊቀጣ ወይም (ቢመለሱ) በነሱ ላይ ጸጸታቸውን ሊቀበል (ይህን አደረገ)፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنْفِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

25. እነዚያንም የካዱትን በቁጭታቸው የተመሉ፣ መልካምን ነገር ያላገኙ ሆነው አላህ መለሳቸው፤ አማኞቹንም አላህ መጋደልን በቃቸው፤ አላህም ብርቱ አሸናፊ ነው።

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٥﴾

26. እነዚያንም ከመጽሐፉ ባለቤቶች (አሕዛቦችን) የረዷቸውን (በኒ ቀረይዟን) ከምሽጎቻቸው አወረዳቸው፤ በልቦቻቸውም ውስጥ መባባትን ጣለባቸው፤ ከፊሉን ትገድላላችሁ፤ ከፊሉንም ትማርካላችሁ።

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صِبَايِهِمْ وَفَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقَاتَلُوا وَتَأَسَّرُوا فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

27. ምድራቸውንም፣ ቤቶቻቸውንም፣ ገንዘቦቻቸውንም ገና ያልረገጣችኋትንም ምድር አወረሳችሁ፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْعُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

ሲገሰግስ፣ ሰዕድ ኢብኑ ሙፃዝ አገኘውና፣ «ሰዕድ ኢብኑ ሙፃዝ ሆይ! በነድር ጌታ እምላለሁ! ደነት ፊት ለፊት ነች። መፃዛዎንም ከሉሐድ ተራራ አቅጣጫ አሸታለሁ» አለው። ሰዕድም «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እሱ (እነሰ ኢብኑ አል-ነድር) የሰራውን ስራ መስራት አልችልም» አላቸው። የሐዲሱ አስተላላፊ አነስ እንደተናገረው፣ «ሰውነቱ ወደ ሰማንያ ሰባት ቦታ ላይ በሰይፍ ተመቶ ወይም በጦር ወይም በቀስት ተወግቶ፣ ሙሽሪኮችም ሰውነቱን ቆራርጠውት አገኘው። በዚህ ወቅት በጣቶቹ አሻራ ብቻ እህቱ የእሱን ማንነት ከማወቁ በስተቀር ማንም ያወቀው ሰው አልነበረም። ስለዚህም ይህች የቁርአን አንቀፅ በእስና በመሰሎቹ ሰብብ የወረደች ነች ብለን እንጠረጥራለን። «ከአማኞች በርሱ ላይ ለአላህ ቃል ኪዳን የገቡበትን በእውነቱ የፈፀሙ ወንዶች አሉ፤ ከነርሱም ስለቱን የፈፀሙ (ለሃይማኖቱ የተጋደለ) አልለ፤ ከነሱም ገና የሚጠባበቅ አለ፤ (የገቡትን ቃል) መለወጥንም አለወጡም።» (አል-አሕዛብ፣ 23)።

(ለ). አል-ሩባይዲዕ የምትባለው እህቱ የአንዲት ሴትን የፊት ጥርሶች ሰበረችና የአላህ መልዕክተኛ ካሣ እንድትከፍል አዘዟት። እነሱም፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! በእውነት በላከህ ጌታ ይሁንብህ የእህቱ የፊት ጥርሶች ለካሣ ሲባል አይሰበሩም። ምክንያቱም የተበዳይ ቤተሰቦች የደም ካሣ ለመቀበል ተስማምተዋልና» አላቸው። እሳቸውም «ከአላህ ባሪያዎች መካከል በአላህ ስም በፈፀሙት መሃላ ተቀባይነትን የሚያገኙ ሰዎች አሉ» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

28. አንተ ነቢይ ሆይ! ለሚስቶችህ (እንዲህ) በላቸው፡- ቅርቢቱን ሕይወትና ጊዚን የምትፈልጉ እንደ ሆናችሁ ኑ፤ አጣቅማችኋለሁና፡፡ መልካምንም ማለማራት (በመፍታት) አሰማራችኋለሁና፡፡¹

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتَن تَرْضَوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَرَبْتَهَا فَفَعٰلَيْنَ اَمْتَعَكُنْ وَاَسْرَعَكُنْ

سَرٰعًا جَمِيْلًا ﴿٢٨﴾

29. አላህንና መልዕክተኛውን፣ የመጨረሻይቱን አገርም የምትፈልጉ ብትሆኑም፣ እነሆ! አላህ ከናንተ ለመልካም ሰሪዎቹ ትልቅን ምንዳ አዘጋጅቷል፡፡

وَإِن كُنْتَن تَرْضَوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاَلْداَرَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ

لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٢٩﴾

30. የነቢይ ሴቶች ሆይ! ከናንተ ውስጥ ግልጽ የሆነን መጥፎ ስራ (ማንኛውም ትልቅ ወንጀል ወይም ዝሙት) የምትሰራ፣ ለርሷ ቅጣቱ ሁለት እጥፍ ሆኖ ይነበርባታል፤ ይህም በአላህ ላይ ገር ነው፡፡

يٰۤاَيُّهَا النِّسَاءُ اللّٰتِي مَن يٰۤاتِ مِنْكُنْ بِفَحِيْشَةٍ مُّبِيْنَةٍ يُضَعَفْ لَهَا الْعَذٰبُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى

اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾

1. ሀ. ዓሲሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሶ.ዐ.ወ) ለሚስቶቻቸው ምርጫዎችን እንዲሰጡ በታዘዙበት ወቅት ከእኔ ጀመሩና «አንዳች ነገር እነግርሻለሁ፡፡ ወላጆችሽን ሳታማካሪ በፊት ውሳኔ ለመስጠት አትቸኩይ» አሉኝ፡፡ አላቸው የኔ ቤተሰቦች አላቸውን ተይ ብለው እንደማያዙኝ በሚገባ ያውቃሉ፡፡ አከለውም «አላህ እንዲህ ብሏል፣ «አንተ ነቢይ ሆይ! ለሚስቶችህ (እንዲህ) በላቸው፡- ቅርቢቱን ሕይወትና ጊዚን የምትፈልጉ እንደኾናችሁ፣ ኑ፤ አጣቅማችኋለሁና፤ መልካምንም ማለማራት (በመፍታት) አሰማራችኋለሁና፤ አላህንና መልዕክተኛውን የመጨረሻይቱን አገርም የምትፈልጉ ብትኾኑም፣ እነሆ አላህ ከናንተ ለመልካም ሥራዎቹ ትልቅን ምንዳ አዘጋጅቷል፡፡» (አል-አህዛብ፣28-29)፡፡ እኔም ስለዚህ ለምንድን ነው ቤተሰቦቼን የማማክራቸው? እኔ እኮ የአላህን፣ የመልዕክተኛውንና የቅርቢቱን ዘልዓለማዊ ሕይወት (አኼራ) እፈልጋለሁ አልኳቸው፡፡ እኔ እንዳሳየሁት አቋም ሌሎቹም የነቢይ (ሶ.ዐ.ወ) ሚስቶች ተመሳሳይ አቋም አላዩ፡፡ (ቡኻሪ ዘገበውታል)፡፡

ለ. ዓሲሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ ለሚስቶቻቸው (ከእርሳቸው ጋር መቆየትን ወይም ከርሳቸው ጋር መለያየትን አስመልክቶ) ምርጫዎችን አቀረቡልን፡፡ ሁላችንም አላህንና መልዕክተኛውን መረጥን፡፡ ይህንን ምርጫ ማቅረባቸው ግን፣ ልክ እንደ ፍቺ አያስቆጥረውም፡፡ (ቡኻሪ ዘገበውታል)፡፡

ምስረትንና ታላቅን ምንዳ (ጅነትን) አዘጋጅቶላቸዋል።

فُرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَتِ وَالذَّكِرِينَ
اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

36. አላህና መልዕክተኛውም ነገርን በፈረዱ ጊዜ፣ ለምእመናንና ለምእመናት ከነገራቸው ለነርሱ ምርጫ ሊኖራቸው አይገባም! የአላህንና የመልዕክተኛውንም ትእዛዝ የጣሰ ሰው፣ ግልፅ የሆነን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳተ።

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى
اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾

37. (ሙሃመድ ሆይ) ለዚያም አላህ በርሱ ላይ ለሰጠሉትና (አንተም ነጻ በማውጣት) በርሱ ላይ ለሰጠክሉት ሰው (ለዘይድ ኢብኑ ሓሪሳ-ኪቡሩ ሙሀመድ ነጻ ያደረጉት አገልጋይ ነበር)፣ አላህ ገላጭ የሆነን ነገር በነፍስህ ውስጥ የምትደብቅና አላህ ልትፈራው ይልቅ የተገባው ሲሆን፣ ሰዎችን የምትፈራ ሆነህ። «ሚስትህን ባንተ ዘንድ ያዝ፣ (ከመፍታት) አላህንም ፍራ» በምትል ጊዜ (አስታውስ)፣ ዘይድም ከርሷ ጉዳይን በፈጸመ ጊዜ (ፍላጎቱን አርክቶ በፈታትና ኢዳዋን በጨረሰች ጊዜ) በምእመናን ላይ ልጅ አድርገው ባስጠጉዋቸው (ሰዎች) ሚስቶች ከነሱ ጉዳይን በፈፀሙ ጊዜ (በማግባት) ችግር እንዳይኖርባቸው እርሷን አጋባንህ፤ የአላህም ትእዛዝ ተፈጻሚ ነው።

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ
زَوْجَكَ وَأَتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي
نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَخَشِيَ
النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا
فَضَى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكُمَا
لِئَلَّا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

38. በነቢዩ ላይ አላህ ለርሱ በፈረደው ነገር ምንም ችግር ሊኖርበት አይገባም፤ በነዚያ ከዚያ በፊት ባለፉት (ነቢያት) አላህ ደነገገው፤ የአላህም ትእዛዝ የተፈረደ ፍርድ ነው።

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾

39. ለነዚያ የአላህን መልዕክቶች ለሚያደርሱና ለሚፈሩት፣ ከአላህ በስተቀርም አንድንም ለማይፈሩት (ተደነገገ)፣ ተቆጣጣሪም በአላህ በቃ።

الَّذِينَ يَبِغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ
وَيَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٣﴾

40. ሙሐመድ ከወንዶቻችሁ የአንድም ሰው አባት አይደለም፤ ግን የአላህ መልዕክተኛና የነቢዮች መደምደሚያ ነው፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

41. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ብዙ ማውሳትን አውሱት።

يَتَّابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

42. በቀኑ መጀመሪያና (የፈጅር ሰላት) መጨረሻም (የዐስር ሰላት) አጥሩት።

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٣٤﴾

43. እርሱ ያ በናንተ ላይ እዝነትን የሚያወርድ ነው፤ መላእክቶቹም (እንደዚሁ ምስረትን የሚለምኑላችሁ ናቸው) ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣችሁ ዘንድ (ያዝንላችኋል)፤ ለአማኞችም በጣም አዛኝ ነው።

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيٰ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٣٥﴾

44. በሚገናኙት ቀን መከባበሪያቸው ሰላም መባባል ነው፤ ለእርሱም የከበረን ምንዳ (ጅነት) አዘጋጅቶላቸዋል።

تَجِيئُهُم بِيَوْمٍ يَقُونَهُمْ سَلٰمٌ ۖ وَعَدَّهُمْ اجْرًا كَرِيمًا ﴿٣٥﴾

45. አንተ ነቢዩ (ሙሐመድ) ሆይ! እኛ መስካሪ፤ አብሳሪና አስፈራሪም አድርገን ላክንህ።

يَتَّابِعُهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٣٦﴾

46. ወደ አላህም በፈቃዱ ጠሪ፤ አብሪ ብርሃንም (አድርገን ላክንህ)።

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٣٦﴾

47. (በአላህ አንድነትና በሙሐመድ መልዕክተኝነት) አማኞችንም ከአላህ ዘንድ ለእርሱ ታላቅ ችሮታ ያላቸው መኾኑን አብስራቸው።

وَيَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٣٧﴾

48. ከሐዲዎችንና መናፍቃንንም አትታዘዛቸው፤ ማስቃዮታቸውንም (ለአላህ) ተው፤ (ይህ አንቀጽ በምዕራፍ 22 አንቀጽ 39 ላይ «ለሚገደሉ ሰዎች

وَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ وَدَعَاٰ اٰذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ

መጋደል ተፈቀደላቸው» በሚለው አንቀጽ ተሸሯል።) በአላህም ላይ ተጠጋ፤ መጠጊያም በአላህ በቃ።

49. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ምእመናንትን ባገባችሁና ከዚያም ሳትነኩዋቸው በፊት በፈታችኋቸው ጊዜ፤ ለናንተ በነሱ ላይ የምትቆጥሩዋት ዒዳ (ሦስት ደም ጥራት ወይም ሦስት ወር መታገስ) ምንም የላችሁም አጣቅሟቸውም፤ (ጉርሻ ስጧቸው)፤ መልካም ማሰናበትንም አሰናብቷቸው።

50. አንተ ነቢዩ ሆይ! እኛ እነዚያን መሀርቻቸውን (የጋብቻ ውል ገንዘቦቻቸውን) የሰጠሃቸውን ሚስቶችህን አላህ ባንተ ላይ ከመለሰልህም፤ እነዚያን እጅህ የጨበጠቻቸውን ምርኮኞች፤ እነዚያንም ከአንተ ጋር የተሰደዱትን የአጎትህን ሴቶች ልጆች፤ የአክስቶችህንም ሴቶች ልጆች፤ የየሹማህንም ሴቶች ልጆች፤ የየሹሜዎችህንም (አጎት-የአባት ወንድም ብቻ፤ የሹማ የእናት ወንድም፤ አክስት የአባት እጎት ብቻ፤ የሹሜ የእናት እጎት ናቸው።) ሴቶች ልጆች (ማግባትን) ለአንተ ፈቅደንልሃል፤ የአመነችንም ሴት ነፍሷን (ራሷን) ለነቢዩ ብትሰጥ፤ ነቢዩ ሊያገባት የፈለገ እንደ ኾነ ከምእመናን ሌላ ላንተ ብቻ የጠራች ስትኾን (ፈቀድንልህ)፤ በነርሱ (በምእመናን) ላይ በሚስቶቻቸውና እጆቻቸው በጨበጧቸው (ባሪያዎች ነገር) ግዴታ ያደረግንባቸውን በእርግጥ አውቀናል፤ ባንተ ላይ ችግር እንዳይኖር (ያለፉትን ፈቀድንልህ)፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

51. (መላመድ ሆይ!) ከነሱ የምትሻትን ታቆያለህ፤ የምትሻውንም ወደ አንተ ታስጠጋለህ፤ (በመፍታት) ከአራቅካትም የፈለካትን (በመመለስ ብታስጠጋ) በአንተ ላይ ነጠሊት የለብህም፤ ይህ ዓይኖቻቸው ወደ መርጋት፤ ወደ አለማዘናቸውም

بِاللَّهِ وَكَيْلًا ﴿٤٩﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ تَعُدُّوهنَّا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾

سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَمِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥١﴾

﴿٥١﴾ تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتَوَدِّي الْبَيْتَ مَنْ نَشَاءُ وَمَنْ أَبْغَيْتِ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْفَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ بِرَضَاكِ

ለሁሉም በሰጠሃቸው ነገር ወደ መውደዳቸውም በጣም የቀረበ ነው፤ አላህም በልቦቻችሁ ውስጥ ያለውን ሁሉ ያውቃል፤ አላህም ዐዋቂ ታጋሽ ነው።

بِمَا آيَنَتَهُنَّ كُتِبْنَ عَلَيْهِنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

52. (ሙሃመድ ሆይ) ከነዚህ በኋላ እጅህ ከጨበጠቻቸው (ባሮች) በስተቀር ሴቶች ለአንተ አይፈቀዱልህም፤ ከሚስቶችም መልካቸው ቢደንቅህም እንኳ በነርሱ ልታላውጥ (አይፈቀዱልህም)፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነው።

لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَيْنَ مَنْ أَزْوَجَ وَلَوْ أَعجَبَكَ حَسْبُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَاقِبًا ﴿٥٢﴾

53. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! መድረሱን የማትጠባባቁ ስትኾኑ ወደ ምግብ ካልተፈቀደላችሁ በስተቀር የነቢዩን ቤቶች (በምንም ጊዜ) አትግቡ፤ ግን በተጠራችሁ ጊዜ ግቡ፤ በተመገባችሁም ጊዜ ወዲያውኑ ተበተኑ፤ ለወግ የምትጫወቱ ኾናችሁም (አትቆዩ)፤ ይሃችሁ ነቢዩን በእርግጥ ያስቸግራል፤ ከናንተም ያፍራል፤ ግን አላህ ከእውነት አያፍርም። ዕቃንም (ለመዋስ) በጠየቃችኋቸው ጊዜ ከመጋረጃ ኋላ ኾናችሁ ጠይቋቸው፤ ይሃችሁ ለልቦቻችሁ፤ ለልቦቻቸውም የበለጠ ንጽሕና ነው፤ የአላህንም መልዕክተኛ ልታስቸግሩ ሚስቶቹንም ከርሱ በኋላ ምንጊዜም ልታገቡ ለናንተ አይገባችሁም፤ ይሃችሁ አላህ ዘንድ ከባድ (ንጢአት) ነው።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَظْرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَقْسِمِينَ لِجَدِيبٍ إِنْ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَجِىءَ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِىءُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

54. ማንኛውንም ነገር ብትገልፁ ወይም ብትደብቁት (በርሱ ይመነዳችኋል)፤ አላህ ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تُخَفُّوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

55. (የነቢዩ ሚስቶች) በአባቶቻቸው፣ በወንዶች ልጆቻቸውም፣ በወንድሞቻቸውም፣ በወንድሞቻቸው ወንዶች ልጆችም፣ በእንቶቻቸው ወንዶች ልጆችም (ምእመናንት በኾኑት)፣ በሴቶቻቸውም፣ እጆቻቸው በጨበጣቸውም ባሪያዎች፣ (አጠገብ በመገለጥ) በነሱ ላይ ኃጢአት የለባቸውም፤ (ሴቶች ሆይ! ታዘዙ) አላህንም ፍሩ፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ መስካሪ ነውና።

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِكُمْ وَلَا أَبْنَائِكُمْ وَلَا إِخْوَانِكُمْ وَلَا أُمَّتِكُمْ وَلَا نِسَائِكُمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَأَتَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

56. አላህና መላእክቱ በነቢዩ ላይ የአክብሮት እዝነትን ያወርዳሉ፤ እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በርሱ ላይ የአክብሮት እዝነትን አውርዱ፤ የማክበርንም ሰላምታ ሰላም በሉ።!

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

57. እነዚያ አላህንና መልዕክተኛውን የሚያስከፋ በቅርቡ ቀላም በመጨረሻይቱም አላህ ረግሟቸዋል፤ ለነርሱም አዋራጅን ቅጣት ደግሰላቸዋል።

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾

58. እነዚያንም ምእመናንንና ምእመናንትን ባልሰሩት ነገር (በመዝለፍ) የሚያሰቃዩ እብላትንና ግልጽ ኃጢአትን በእርግጥ ተሸከሙ።

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

1. ዐብዱራሕማን ኢብኑ አቢ ለይላ እንዳስተላለፉት፣ ካዕብ ኢብኑ ዑጅራ አገኘና «ከነብዩ (ሰ.ዐ.ወ) የሰማሁትን አንድ ስጦታ ልስጥህ?» አለኝ። እኔም አንዴታ! አልኩት። እሱም «የአላህ መልዕክተኛን (ሰ.ዐ.ወ) በእርሶም ላይ ሰላምታ እንዴት እንደምናቀርብ አላህ አስተምሮናል። ታዲያ በእርስዎ ቤተሰብ ላይ እንዴት ነው ሰላምታ የምናቀርበው? ስንል ጠየቅናቸው። አላቸውም ፣ኔታችን ሆይ! በኢብራሂምና በኢብራሂም ቤተሰቦች ላይ እዝነትን እንዳወረድከው፣ በሙሐመድና በሙሐመድ ቤተሰቦች ላይ እዝነትን አውርድ። አንተ በእርግጥ እጅጉን የተመሰገንክና የላቅክ ነህ። ኔታችን ሆይ! በኢብራሂምና በኢብራሂም ቤተሰቦች ላይ በረከትን እንዳወረድከው በሙሐመድና በሙሐመድ ቤተሰቦች ላይ በረከትን አውርድ። በእርግጥ አንተ እጅጉን የተመሰገንክና የላቅክ ነህ በሉ። አሉን።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

59. አንተ ነቢዩ ሆይ! ለሚሰቶችህ፣ ለሴቶች ልጆቻህም፣ ለምእመናን ሚስቶቻቸው፣ ለመከናከቢያዎቻቸው በላያቸው ላይ እንዲለቁ ንገራቸው፤ ይህ እንዲታወቁና (በባለጌዎች) እንዳይደፈሩ ለመኾን በጣም የቀረበ ነው፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

يَتَأْتِيهَا النَّيْتُ قُلْ لَأَزْوَاجَكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْنَّ مِنْ
جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِنَنَّكَ اللَّهُ عَفْوَراً رَجِيماً ﴿٥٩﴾

60. መናፍቃንና እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ (የአመንዝራነት) በሽታ ያለባቸው፤ በመዳናም ውስጥ (በወሬ) አሸባሪዎቹ (ከዚህ ስራቸው) ባይከለከሉ በነርሱ ላይ በእርግጥ እንቀሳቅስሃለን፤ ከዚያም በርሷ ውስጥ ጥቂትን እንጂ አይጎራበቱህም።

لَئِنْ لَمْ يَنْهَ اللَّهُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي
الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلاً ﴿٦٠﴾

61. የተረገሙ ኾነው እንጂ (አይጎራበቱህም)፤ በየትም ስፍራ ቢገኙ ይያዛሉ፤ መገደልንም ይገደላሉ።

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا نُوْفُوا أُحْذَرُوا
وَقَتَلُوا تَفْتِيلًا ﴿٦١﴾

62. (ይህኛ) በነዚያ በፊት ባለፉት (ላይ የደነገጋት) የአላህ ድንጋጌ ናት፤ ለአላህም ድንጋጌ ፈጽሞ መለወጥን አታገኝም።

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلُ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

63. ሰዎች ከሰዓቲቱ ይጠይቁሃል፤ እውቀትዎ አላህ ዘንድ ብቻ ነው፤ በላቸው፤ የሚያሳውቅህም ምንድን ነው?! ሰዓቲቱ በቅርብ ጊዜ ልትኾን ይከጅላል።

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

64. አላህ ከሐዲዎችን በእርግጥ ረግሟቸዋል፤ ለነርሱም የተጋጋመችን እሳት አዘጋጅቷል።

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ
سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

65. በርሷ ውስጥ ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ፤ ወዳጅም ረዳትም አያገኙም።

خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًا وَلَا
نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

66. ፊቶቻቸው በእሳት ውስጥ በሚገለባበጡ ቀን «ዋ ምኞታችን! አላህን በተገዛን፤ መልዕክተኛውንም በታዘዝን ኖሮ»፤ እያሉ ይጸጸታሉ።

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يٰلَيْتَنَّا اطعنا الله واطعنا الرسولا ﴿٦٦﴾

67. ይላሉም፡- «ጌታችን ሆይ! እኛ ጌቶቻችንንና ታላላቆቻችንን ታዘዝን፤ መንገዱንም አሳሳቱን»፤

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٧﴾

68. «ጌታችን ሆይ! ከቅጣቱ እጥፍን ስጣቸው፤ ታላቅን እርግማንም እርግማቸው»።

رَبَّنَا آتِنَاهُمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَمُ لَعْنَا كَبِيرَا ﴿٨﴾

69. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንደነዚያ ሙሉን እንዳሰቃዩት ሰዎች አትኹኑ፤ ካሉትም ነገር ሁሉ አላህ አጠራው፤ አላህም ዘንድ ባለሞገስ ነበር።¹

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٩﴾

70. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ፤ ትክክለኛንም ንግግር ተናገሩ።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

71. ስራዎቻችሁን ለናንተ ያበጅላችኋልና ንጢአቶቻችሁንም ለናንተ ይምርላችኋል፤ አላህንና መልዕክተኛውን የሚታዘዝም ሰው በእርግጥ ታላቅን እድል አገኘ።

يُصَلِّحُ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿١١﴾

72. እኛ አደራን በሰማያትና በምድር፤ በተራራዎችም ላይ አቀረብናት፤ መሸከሚንም

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሙህ እጅግ በጣም ዓይናፋርና ጥብቅ ከመሆናቸው የተነሳ፣ አንድም የቆዳቸው ክፍል አይታይም ነበር። በአንድ ወቅት ከእስራኤል ልጆች መካከል አንዱ በነገር እንዲህ ሲል ተነካሳቸው ብቆዳው ላይ ካለበት አንዳች ነውር ማለትም ለምጥ ወይም ቁምጥና ወይም ሌላ ነገር እንጂ እንዲህ አይሸፋፈንም ነበር። አላህም ከዚህ ዓይነቱ ተነካል ሙህን ለማዕዳት ፈለገ። ስለዚህም አንድ ቀን ሙህ ከሰዎች አይታ ርቆ ብቻውን ሆነ። ከዚያም ልብሱን አውልቆ ድንጋይ ላይ አስቀመጠውና ገላውን ታጠበ። ታጥቦ ከጨረሰ በኋላ ልብሱን ከድንጋይ ላይ ለማንሳት ሲል፣ ድንጋይ ልብሱን ይዞ ወደታች ወረደ። ሙህ ብትሩን ይዞ ከድንጋይ ኋላ፣ ድንጋይ ሆይ! ልብሱን ስጠኝ፣ እያለ ይከተል ነበር። በዚህን ጊዜ የእስራኤል ልጆች አላህ አስተካክሎና ውብ አድርጎ የፈጠረውን የሙህን እርቃን ገላ ተመለከቱ። አላህም ሙህን ከአሉባልታው አፀዳው። ድንጋይም ቆመና ሙህ ልብሱን ሰብሶ ድንጋይን በብትሩ ሲመታው በአላህ እምላላሁ ድንጋይ በብትሩ ምት ወደ ሦስት ወይም አራት ወይም አምስት ቦታ ተፈረካክሰ። ይህም፣ «እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንደነዚያ ሙህን እንዳሰቃዩት ሰዎች አትሁኑ፤ ካሉትም ነገር ሁሉ አላህ አጠራው፤ አላህም ዘንድ ባለሞገሥ ነበር ያለው ነው (አል-አሕዛብ፣ 68)።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

እምቢ አሉ፤ ከርሷም ፈሩ፤ ሰውም ተሸከማት፤ እርሱ በጣም በደለኛ ተሳሳች ነውና።

وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَابْتِئَانُ يَحْمِلُنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٦﴾

73. መናፍቃንና መናፍቃትን፤ ወንዶች አጋሪዎችንና ሴቶች አጋሪዎችንም አላህ ሊቀጣና በምእመናንና በምእመናትም ላይ አላህ ንስሐን ሊቀበል (አደራዋን ሰው ተሸከማት) አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

لَيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٧﴾

ምዕራፍ 34፣ ሰበእ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ السَّجْدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ምስጋና ለዚያ በሰማያትም ያለ በምድርም ያለ ሁሉ የርሱ ለኾነው ለአላህ ይገባው፤ በመጨረሻይቱም ዓለም ምስጋና ለርሱ ብቻ ነው፤ እርሱም ብልሃተኛው ውስጠ ዐዋቂው ነው።

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

2. በምድር ውስጥ የሚገባውን ሁሉ ከርሷም የሚወጣውን ከሰማይም የሚወርደውን በርሷም ውስጥ የሚያርገውን ሁሉ ያውቃል፤ እርሱም አዛኝ መሐሪው ነው።

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

3. እነዚያ የካዱትም «ሰዓቲቱ አትመጣብንም» አሉ፤ በላቸው፡- አይደለም፤ ሩቁን ሁሉ ዐዋቂ በኾነው ጌታዬ እምላለሁ፤ በእርግጥ ትመጣባችኋለች፤ የብናኝ ክብደት ያክል እንኳ በሰማያትና በምድር ውስጥ ከርሱ አይርቅም፤ ከዚህ ያነሰም ኾነ የበለጠ የለም፤ በግልፁ መጽሐፍ (አል-ለውሀልመሀፉዝ) ውስጥ የተመዘገበ ቢኾን እንጂ።

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا

فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾

4. እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሰሩትን ሊመነዳ (ሰዓቲቱ ትመጣባችኋለች)፤ እነዚያ ለነሱ ምህረትና የከበረ ሲሳይ አላቸው።

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

5. እነዚያንም የሚያመልጡ መስሏቸው አንቀጾቻችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማሰሪያዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ለማፍረስ የጣሩ፤ እነዚያ ለነርሱ ከመጥፎ ቅጣት የኾነ አሳማሚ ስቃይ አላቸው።

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ اُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجِيظٍ اَلَيْسَ ﴿٥﴾

6. እነዚያም ዕውቀትን የተሰጡት፣ ያንን ከጌታህ ወዳንተ የተወረደውን እርሱ እውነትና አሸናፊ ምስጉን ወደ ኾነው አላህ መንገድ የሚመራ መኾኑን ያውቃሉ።

وَيَرَى الَّذِينَ اٰتُوْا الْعِلْمَ الَّذِي اُنزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِيْ اِلَيْكَ صِرَاطَ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٦﴾

7. እነዚያም የካዱት፡- «(ሙታችሁ) መበጣጠስን ሁሉ በተበጣጠላችሁ ጊዜ፣ እናንተ በአዲስ መፈጠር ውስጥ ትኾናላችሁ ብሎ የሚነግራችሁን ሰው (ሙሐመድ) እናሳዩችሁን?» አሉ።

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدْكُمَّ عَلٰى رَجُلٍ يَّبْتِغِيْكُمْ اِذَا مَرِفْتُمْ كُلَّ مَرْجٍ اِنَّا كُمْ لَنُبْحِلُ اِلَيْكُمْ حٰلِيْ جَدِيْدٍ ﴿٧﴾

8. «(ሙሐመድ) በአላህ ላይ ውሸትን ቀጠፈን? ወይስ በርሱ ዕብደት አለበትን?» (አሉ)፤ እንዳሉት አይደለም፤ እነዚያ በመጨረሻይቱ (ዓለም) የማያምኑት (በርሷ) በቅጣት ውስጥ (አሁን) በራቀ ስህተትም ውስጥ ናቸው።

اَفَرَأٰى عَلٰى اَللّٰهِ كِذْبًا اَمْ بِهٖ حِجْنَةٌ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ﴿٨﴾

9. ከሰማይና ከምድር በፊታቸውና በኋላቸው ወዳለው ሁሉ አይመለከቱምን? ብንሻ በነርሱ ምድርን እንደረባባቸዋለን፤ ወይም በነርሱ ላይ ከሰማይ ቁራጭን እንጥልባቸዋለን፤ በዚህ ውስጥ (ወደ ጌታው) ተመላሽ ለኾነ ባሪያ ሁሉ ምልክት አለበት።

اَفَلَمْ يَرَوْا اِلَى مٰبِيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنْ نُّشَآءُ نَحْصِفْ بِهٖمُ الْاَرْضَ اَوْ نَسْقُطْ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٩﴾

10. ለዳውድም ከኛ የሽነን ችሮታ በእርግጥ ሰጠው፤ (አልንም)፡- ተራራዎች ሆይ! ከርሱ ጋር ውዳሴን መላልሱ፤ በራራዎችንም (ገራንለት)፤ ብረትንም ለርሱ አለዘብንለት።

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۗ يَجِبَالٌ أَوْي مَعَهُ وَالطُّيْرُ وَأَنَّا لَهُ الْحَدِيدُ ﴿١٠﴾

11. ሰፋፊዎችን ጥሩሮች ስራ፤ በአሰራርዎም መጥን፤ መልካምንም ስራ ስሩ፤ እኔ የምትሰሩትን ነገር ሁሉ ተመልካች ነኝና (አልነው)።

أَن أَعْمَلَ سَعِيغَتٍ وَقَدِّرَ فِي السَّرْدِ ۗ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

12. ለሱለይማንም ነፋስን፤ የቀትር በፊት ጉዞዎ፤ የወር መንገድ፤ የቀትር በጎላ ጉዞዎም፤ የወር መንገድ ሲሽን ገራንለት፤ የነሐስንም ምንጭ ለርሱ አፈሰስንለት፤ ከጋኔኖችም በጌታው ፈቃድ በፊቱ የሚሰሩን (አደረግንለት)፤ ከነሱም ውስጥ ከትእዛዛችን ዝንፍ የሚል፤ ከነዲድ እሳት ቅጣት እናቀምሰዋለን።

وَلِسَلَمَانَ الرِّيحَ غَدُوها شَهْرٌ وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِبْنَ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ يُادِنُ رَبَّيْهِ ۖ وَمَن يَبْزُغْ مِنْهُم عَن أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِن عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

13. ከምኩራቦች፤ ከምስሎችም፤ እንደ ገንዳ ከሽኑ ገበታዎችም፤ ከተደላደሉ ታላላቅ ድስቶችም የሚሻውን ሁሉ ይሰሩለታል፤ (አልናቸውም)፡- የዳውድ ቤተሰቦች ሆይ! አመስጋኞች ሽናችሁ (ለጌታችሁ) ስሩ፤ ከባሮቹ በጣም አመስጋኞቹም ጥቂቶች ናቸው።

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَعَثِيلٍ ۖ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ ۗ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا ۖ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ ﴿١٣﴾

14. በርሱም ላይ (በሱለይማን) ሞትን በፈጸምንበት ጊዜ መሞቱን፤ በትሩን የምትበላ ተንቀሳቃሽ ምስጥ እንጂ፤ ሌላ (ጂኒ) አላመለከታቸውም፤ በወደቀ ጊዜም ጋኔኖች ሩቅን ምስጢር የሚያውቁ በሽኑ ኖሮ፤ በአዋራጅ ስቃይ ውስጥ የማይቆዩ እንደነበሩ ተረዱ።

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّكُمْ عَلَىٰ مَوْتَيْهِ ۖ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهِ ۖ فَلَمَّا خَرَ تَيَّنَّتْ الْجُنُّ أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

15. ለሰበእ በመኖሪያቸው በእውነት አስደናቂ ምልክት ነበራቸው፤ ከግራና ከቀኝ ሁለት አትክልቶች (ነበሯቸው)፤

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ ءَايَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا مِن

ከጌታችሁ ሲላይ ብሉ፤ ለርሱም አመስግኑ፤
(አገራችሁ) ውብ አገር ናት፤ (ጌታችሁ)
መሐሪ ጌታም ነው፤ (ተባሉ)።

16. (አላህን ከማመስገን) ዞራም፤ በነርሱም
ላይ የግድቡን ጎርፍ ለቀቅንባቸው፤
በአትክልቶቻቸውም ሁለት አትክልቶች
ባለመርጋጋ ፍሬዎችን ባለጠይቻና ከቁርቁራም
ባለጥቂት ዛፎችን ለወጥናቸው።

17. በመካዳቸው ይህንን መነዳናቸው፤
(እንዲህ ያለውን ቅጣት) በጣም ከሐዲን
እንጂ ሌላውን እንቀጣለን?

18. በነርሱና በዚያች በውስጧ በረከትን
ባደረግንባት አገር (በሻም) መካከልም
ቅጥልጥል ከተሞችን አደረግን፤ በርሷም
ጉዞን ወሰንን፤ ጸጥተኞች ሾናችሁ
በሌሊቶችም፤ በቀኖችም ተጓዙ (አልን)።

19. «ጌታችን ሆይ! በጉዞዎቻችን መካከል
አራርቅልን» አሉም፤ ነፍሶቻቸውንም
በደሉ፤ (መገረሚያ) ወሬዎችም አደረግናቸው፤
መበታተንንም ሁሉ በታተንናቸው፤ በዚህ
ውስጥ በጣም ታጋሽና አመስጋኝ ለሆነ ሁሉ
መገሰጫዎች አሉበት።

20. ኢብሊስም በነሱ ላይ ምኞቱን
በእርግጥ ፈጸመ፤ (በአላህ አንድነት)
ከአመኑትም የሆኑት ጭፍሮች በስተቀር
ተከተሉት።

21. በመጨረሻይቱም ዓለም የሚያምነውን፤
ከዚያ እርሱ ከርሷ በመጠራጠር ውስጥ
ከሆነው ሰው ለይተን እንድናውቅ እንጂ፤
በነርሱ ላይ ለርሱ ምንም ስልጣን አልነበረውም፤
ጌታህም በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነው።

رَزَقَ رَبِّكُمْ وَأَشْكُرُوا لِمَوْلَاكُمْ طَيْبَةً
وَرَبُّ عَفُورٌ ﴿١٦﴾

فَاعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ
أُكْلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشِقْءٍ مِّن
سِدرٍ قَلِيلٍ ﴿١٧﴾

ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ
جُزِيَ إِلَّا الْكُفُورُ ﴿١٨﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا
فِيهَا السَّيْرَ سَيْرُوا فِيهَا لِيَالِيًا وَأَيَّامًا
ءَامِنِينَ ﴿١٩﴾

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٠﴾

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ
مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبِّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيظٌ ﴿٢٢﴾

22. (ሙሃመድ ሆይ!) እነዚያን ከአላህ ሌላ (አማልክት ብላችሁ) የምታስቧቸውን ጥሩ፤ በሰማያትም በምድርም ውስጥ የብናኝ ክብደት ያክል ምንንም አይችሉም፤ ለነርሱም በሁለቱም ውስጥ ምንም ሽርክና የላቸውም፤ ከነርሱም ለርሱ ምንም አጋዥ የለውም በላቸው።

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

23. ምልጃም እርሱ ለፈቀደለት ሰው ብቻ ቢሆን እንጂ፤ እርሱ ዘንድ ምንም አትጠቅምም፤ ከልቦቻቸው ላይ ድንጋጤው በተገለፀም ጊዜ (ተማላጆቹ) «ጌታችሁ ምን አለ?» ይላሉ፤ (አማላጆቹ) «እውነትን አለ፤ እርሱም ከክፍተኛው ታላቁ ጌታ ነው» ይላሉ።

وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُمْ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

24. (ሙሐመድ ሆይ!) ከሰማያትና ከምድር(ዝናብንና በቃይን) የሚሰጣችሁ ማነው? በላቸው፤ አላህ ነው፤ እኛ ወይም እናንተ በትክክለኛው መንገድ ላይ ወይም በግልጽ መሳላት ውስጥ ነን በላቸው።

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

25. (ሙሐመድ ሆይ!) ከአጠፋነው ጥፋት አትጠየቁም፤ ከምትሰሩትም ስራ አንጠየቅም በላቸው።

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا تُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. ጌታችን በመካከላችን ይሰበሰባል፤ ከዚያም በመካከላችን በእውነት ይፈርዳል፤ እርሱም በትክክል ፈራጁ ዐዋቂው ነው በላቸው።

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

27. (ሙሐመድ ሆይ!) እነዚያን ተጋሪዎች አድርጋችሁ በርሱ ያስጠጋችኋቸውን (ጣዖታት) አሳዩኝ፤ ተወ. (አታጋሩት)፤ በእውነቱ እርሱ አሸናፊው ብልሃተኛው አላህ ነው በላቸው።

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ ۚ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

38. ፀሐይም ለርሷ ወደ ሆነው መርጊያ ትሮጣለች፤ ይህ የአሸናፊው የዐዋቂው አምላክ ውሳኔ ነው።

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

29. «(ሙሐመድ ሆይ!) እውነተኞችም እንደ ሆናችሁ፤ ይህ ቀጠሮ መቼ ነው» ይላሉ።

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. (ሙሐመድ ሆይ!) ለናንተ ከርሱ አንዲትንም ሰዓት የማትዘገዩበት፤ የማትቀድሙበትም የቀጠሮ ቀን አላችሁ በላችው።

قُلْ لَكُمْ مِعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَفِيدُونَ ﴿٣٠﴾

31. እነዚያ የካዱትም፤ «በዚህ ቁርአን በዚያ ከበሬቱ ባለውም (መጽሐፍ) በጭራሽ አናምንም» አሉ፤ በዳዮችም ከፊላቸው ወደ ከፊሉ ንግግርን የሚመላለሱ ሆነው በጌታቸው ዘንድ በሚቆሙ ጊዜ ብታይኖሮ፤ (አሰደናቂን ነገር ታይ ነበር)፤ እነዚያ የተዋረዱት ለእነዚያ ለኮሩት፤ «እናንተ ባልነበራችሁ ኖሮ፤ አማኞች በሾን ነበር» ይላሉ።

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَالْوَالَا أَنْتُمْ لَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

32. እነዚያ የኮሩት ለእነዚያ ለተዋረዱት፤ «ትክክለኛው እምነት ከመጣላችሁ በኋላ እኛ ከለከልናችሁን? አይደለም! (እናንተው) ከሐዲዎች ነበራችሁ» ይሏቸዋል።

قَالَ الَّذِينَ اسْتُكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لَأَنَّهُمْ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهَدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنتُمْ تَجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. እነዚያም የተዋረዱት ለእነዚያ ለኮሩት፤ «አይደለም፤ በአላህ እንድንክድና ለርሱ ባላንጣዎችን እንድናደርግ ስታዙን፤ (የከለከለን) የሌሊትና የቀን ዱለታችሁ ነው» ይላሉ፤ ቅጣቱንም ባዩ ጊዜ ጸጸትን ይገልጣሉ፤ በእነዚያም በካዱት

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرَ الْأَيْلِ وَاللَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ

አንገቶች ላይ እንዳይሆኑን እናደርጋለን፤ ይሰሩት የነበሩትን እንጂ ሌላን ይመነዳሉን?

وَجَعَلْ لَهُمْ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْغَلَ فِي
أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

34. በከተማም አስፈራራሪን አልላክንም፤ ነዋሪዎችዎ «እኛ በዚያ በርሱ በተላካችሁበት ከሓዲዎች ነን» ያሉ ቢኾኑ እንጂ።

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. «እኛም በገንዘቦችና በልጆች ይበልጥ የበዛን ነን፤ እኛም የምንቀጣ አይደለንም» አሉ።

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. በላቸው፡-ጌታዬ ሲሳይን ለሚሻው ሰው ያሰፋል፤ ያጠባልም፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።

قُلْ إِنْ رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

37. ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁም ያች እኛ ዘንድ መቅረብን የምታቀርባችሁ አይደለችም፤ ያመነና መልካምን የሰራ ብቻ ሲቀር እነዚያ ለነርሱ በሰሩት መልካም ስራ እጥፍ ምንዳ አላቸው፤ እነሱም በገንት ሰገነቶች ውስጥ ጸጥተኞች ናቸው።

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالْبَاطِي
تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنَ آمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ
الضَّرْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ
آمِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. እነዚያም የሚያቅቱ መስሏቸው አንቀ ጸቻችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ለማበላሸት የሚጥሩት፤ እነዚያ በቅጣቱ ውስጥ የሚጣዱ ናቸው።

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ
أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

39. ጌታዬ ሲሳይን ከባርቹ ለሚሻው ሰው ያሰፋል፤ ለርሱም ያጠባል፤ ከማንኛውም ነገር የምትለግሱትን እርሱ

قُلْ إِنْ رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ

ይተካዋል፤ እርሱም ከሲሳይ ሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነው በላቸው።

شَيْءٌ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٦٠﴾

40. ሁሉንም በሚሰበስባቸውና ከዚያም ለመላእክቶቹ፤ «እነዚህ እናንተን ያመልኩ ነበሩን?» በሚላቸው ቀን (የሚኾነውን አስታውስ)።

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكِكَةِ أَهْتَوْلَاءِ إِنَّا كَرَّمْنَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٦١﴾

41. «(መላእክቶቹም) ጥራት ይገባህ! ከነሱ ሌላ ረዳታችን እንተ ብቻ ነው (እንደሚሉት) አይደለም፤ ይልቁንም ጋኔንን ይግገዙ ነበሩ፤ አብዛኞቻቸው በእርሱ አማኞች ናቸው» ይላሉ።

قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَإِنَّا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْرَهَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

42. ዛሬም (የትንሳኤ ቀን) ከፊላችሁ ለከፊሉ መጥቀምንም ኾነ መጉዳትን አይችሉም፤ ለነዚያም ለበደሉት ያችን በርሷ ታስተባብሉባት የነበራችሁትን የእሳት ቅጣት ቅመሱ እንላቸዋለን።

فَالْيَوْمَ لَا يَمَلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ فِيهَا تُكذِبُونَ ﴿٦٣﴾

43. በእርሱም ላይ አንቀጾቻችን ግልጽ ኾነው በተነበቡላቸው ጊዜ፤ «ይህ አባቶቻችሁ ያመልኩት ከነበሩት ነገር ሊከለክላችሁ የሚፈልግ ሰው እንጂ፤ ሌላ አይደለም» አሉ፤ «ይህም (ቁርአን) የተቀጣጠፈ ውሸት ነው እንጂ፤ ሌላ አይደለም» አሉ፤ እነዚያም የካዱት እውነቱ በመጣላቸው ጊዜ፤ «ይህ ግልጽ ድግምት ነው እንጂ ሌላ አይደለም» አሉ።

وَإِذَا نَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَبْضِئَكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُ ءَابَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَجَآءَ هُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُبِينٌ ﴿٦٤﴾

44. የሚያጠኑዋቸው የኾኑ መጸሀፍትንም ምንም አልሰጠናቸውም፤ (መሀመድ ሆይ!) ከእንተ በፊትም አስፈራራ ነቢይን ወደእርሱ አላካንም።

وَمَا ءَايَاتُنَّهُمْ مِنْ كِتَابٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٦٥﴾

45. እነዚያም ከነሱ በፊት የነበሩት አስተባብለዋል፤ የሰጠናቸውንም ከአስር አንዱን (እነዚህ) አልደረሱም፤ መልዕክተኞቹንም አስተባብሉ፤ (ነቀፍኳቸውም)፤ መንቀፌም እንዴት ነበር?

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا ءَايَاتُنَّهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٦٦﴾

46. የምገስጸችሁ ባንዲት ነገር ብቻ ነው፤ (እርሷም) ሁለት ሁለት፤ አንድ አንድም ሽናችሁ ለአላህ እንድትነሱ፤ ከዚያም በጓደኛችሁ (በሙሐመድ) ምንም ዕብደት የሌለበት መሆኑን መርምራችሁ እንድትረዱ ነው፤ እርሱ ለናንተ ከብርቱ ቅጣት በስተፊት አስጠንቃቂ ነው እንጂ ሌላ አይደለም በላቸው።

47. (ሙሐመድ ሆይ!) ከዋጋ ማንኛውም የጠየኳችሁ ቢኖር እርሱ ለናንተው ነው፤ ዋጋዬ በአላህ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቂ ነው በላቸው።

48. (ሙሐመድ ሆይ!) ጌታዬ እውነትን ያወርዳል፤ ሩቅ የሆኑትን ምስጢሮች ሁሉ ዐዋቂ ነው በላቸው።

49. (ሙሐመድ ሆይ!) እውነቱ መጣ (ቁርአን)፤ ውሸትም (ሰይጣን) መነሻም መድረሻም የለውም (ተወገደ) በላቸው።

50. ብሳሳት የምሳሳተው በራሴ ላይ ብቻ ነው፤ ብመራም ጌታዬ ወደኔ በሚያወርደው ነው፤ እርሱ ሰሜ ቅርብ ነውና በላቸው።

51. በደነገጡና ማምለጫ በሌላቸው ጊዜ፤ ከቅርብ ስፍራም በተያዙ ጊዜ (ኹኔታቸውን) ብታይ ኖር፤ (አስደናቂን ነገር ባየህ ነበር)።

52. «በርሱም (አሁን) አመንን» ይላሉ፤ ለነርሱም ከሩቅ ስፍራ (እምነትን) በቀላል ማግኘት ከየታቸው [እነሱ ከየት አመጡት]?

53. በፊትም በርሱ በእርግጥ ክደዋል፤ ከሩቅ ስፍራም በምምት ንግግርን ይጥላሉ።

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِيُوحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْفَىٰٓ وَقُرْدَىٰ ۖ ثُمَّ تَنْفَكُوا مَا بُصَاحِكُمْ مِّنْ حِنَّةٍ ۗ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾

﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنِ اجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

﴿قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْفِئُ بِالْحَقِّ عِلْمَ الْعُيُوبِ﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾

﴿قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۗ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رِفْعًا ۖ إِنَّمَا سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾

﴿وَقَالُوا ءَأَمَنَّا بِهِ ۗ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاقُشُ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾

﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ۗ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾

54. ከዚህ ቀደም በመሰሎቻቸው እንደ ተሰራውም ብጤ በነርሱና በሚፈልጉት መካከል ተጋረደ፤ እነርሱ በእርግጥ በአወላዋይ ጥርጣራ ውስጥ ነበሩና።

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِمَّنْ قَبْلَ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٣٥﴾

ምዕራፍ 35፣ ፋጢር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ فَاطِرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ምስጋና ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ መላእክትን ባለ ሁለት ሁለት፣ ባለ ሶስት ሶስትም፣ ባለ አራት አራትም ክንፎች የኾኑ መልዕክተኞች አድራጊ ለኾነው አላህ ይገባው፤ በፍጥረቱ ውስጥ የሚሻውን ይጨምራል፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ يَكْرُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَىٰ وَتَلَاثَ وَرَبِّعَ بَرِيذٍ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ أَلَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

2. እናንተ ሰዎች ሆይ! በናንተ ላይ (ያለውን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ፤ ከአላህ ሌላ ፈጣሪ አለን? ከሰማይና ከምድርም ሲሳይን የሚሰጣችሁ አለን? ከርሱ በስተቀር አምላክ (ሰጪም) የለም፤ ታዲያ ወዴት ትዞራላችሁ?

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

3. እናንተ ሰዎች ሆይ! በናንተ ላይ (ያለውን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ፤ ከአላህ ሌላ ፈጣሪ አለን? ከሰማይና ከምድርም ሲሳይን የሚሰጣችሁ አለን? ከርሱ በስተቀር አምላክ (ሰጪም) የለም፤ ታዲያ ወዴት ትዞራላችሁ።

يَتَأَيَّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ عِندَ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ أَلْسَمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٨﴾

4. (መሃመድ ሆይ!) ቢያስተባብሉህም፣ ከእንተ በፊት የነበሩ መልዕክተኞች በእርግጥ ተስተባብለዋል፤ ወደ አላህም ነገሮች ሁሉ ይመለሳሉ።

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٩﴾

5. እናንተ ሰዎች ሆይ! የአላህ ቀጠር እውነት ነው፤ የቅርቢቱም ሕይወት አታታላችሁ፤ አታላዩም (ሰይጣን) በአላህ (መታገስ) አያታላችሁ።

يَتَأَيَّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٤٠﴾

6. ሰይጣን ለናንተ ጠላት ነው፤ ስለዚህ ጠላት አድርጋችሁ ያዙት፤ ተከታዮቹን የሚጠራው ከእሳት ጓዶች እንዲኾኑ ብቻ ነው።

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا
إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ

السَّعِيرِ ﴿٦﴾

7. እነዚያ የካዱት ለነርሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው፤ እነዚያም ያመኑትና በጎ ስራዎችን የሰሩት ለነርሱ ምሕረትንና ታላቅ ምንዳ አላቸው።

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

8. መጥፎ ስራው የተሸለመለትና መልካም አድርጎ ያየው ሰው (አላህ እንዳቀናው ሰው ነው?) አላህም የሚሻውን ሰው ያጠማል፤ የሚሻውንም ያቀናል፤ ስለዚህ በነርሱ ላይ (ባለመቅናታቸው) ስለመቆላጩት ነፍሱህ አትጥፋ፤ አላህ የሚሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

أَفَمَنْ زِينَ لَهُمْ سُوءَ عَمَلِهِمْ فَرَأَاهُ حَسَنًا
فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

9. አላህም ያ ነፋሶችን የላከ ነው፤ ደመናዎችንም ትቀሰቅሳለች፤ ወደ ሙት (ድርቅ) አገርም እንነዳቸዋለን፤ በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው እናደርጋታለን፤ ሙታንንም መቀስቀስ እንደዚሁ ነው።

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُبْرِئُ سَحَابًا
فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَمِيَّتٍ فَأُحْيَيْنَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾

10. ማሸነፍን የሚፈልግ የኾነ ሰው አሸናፊነት ለአላህ ብቻ ነው፤ (እርሱን በመግዛት ይፈልገው)፤ መልካም ንግግር ወደርሱ ይወጣል፤ በጎ ስራም ከፍ ያደርገዋል፤ እነዚያም መጥፎ ስራዎችን የሚያልቱ ለነሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው፤ የነዚያም ተንኮል እርሱ ይጠፋል።

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ

أَوْلِيَّتِكَ هُوَ يُورَثُ ﴿١٠﴾

11. አላህም ከአፈር ከዚያም ከፍትወት ጠብታ ፈጠራችሁ፤ ከዚያም ጎሳዎች አደረጋችሁ፤ ሴትም አታረግዝም አትወልድምም በዕውቀቱ ቢኾን እንጂ፤ ዕድሜው ከሚረዘምም አንድም አይረዘምም፤ ከዕድሜውም አይጎደልም በመጽሐፉ ውስጥ ያለ ቢኾን እንጂ፤ ይህ በአላህ ላይ ገር

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ وَمَا يُعْمَرُ
مِنْ مُعْمَرٍ وَلَا يُقْضَى مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي

(ቀላል) ነው።

كُتِبَٰ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

12. ሁለቱ ባሕሮችም (የውሃ አይነቶች) አይስተካከሉም! ይህ ጣፋጭ ጥምን ቆራጭ መጠጡ በገር ተዋጭ ነው፤ ይህኛውም ጨው መርጋጋ ነው፤ እርጥብ ስጋንም ከሁሉም ትበላላችሁ፤ (ከጨው ባሕር) የምትለብሷትንም ጌጥ ታወጣላችሁ፤ ከችሮታው ልትፈልጉና ልታመሰግኑም መርከቦችን በርሱ ውስጥ ውሃውን ቀዳጆች ሽነው (ሲንሻለሉ) ታያለህ።

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَتَّبَسْتُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرٌ لِّتَبْنُوْا مِنْ فَضْلِهِ

وَأَعْلَمَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

13. ሌሊትን በቀን ውስጥ ያስገባል፤ ቀንንም በሌሊት ውስጥ ያስገባል፤ ፀሐይንና ጨረቃንም ገራ፤ ሁሉም እተወሰነ ጊዜ ድረስ ይርጣሉ፤ ይሃችሁ ጌታችሁ አላህ ነው፤ ንግሥናው የርሱ ብቻ ነው፤ እነዚያም ከርሱ ሌላ የምታመልካቸው የተምር ፍሬ ሽፋን እንኳ አይኖራቸውም።

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ فِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

14. ብትጠሩዋቸው ጥሪያችሁን አይሰሙም፤ ቢሰሙም ኖሮ ለናንተ አይመልሱላችሁም፤ በትንሣኤም ቀን (እነርሱን በአላህ) ማጋራታችሁን ይክዳሉ፤ እንደ ውስጠ ዐዋቂው ማንም አይነግርህም።

إِنْ تَدْعُهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَتَوَلَّوْا سَمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

15. እናንተ ሰዎች ሆይ! እናንተ (ሁል ጊዜ) ወደ አላህ ክጃዮች ናችሁ፤ አላህም እርሱ ተብቃቂው ምስጋኑ ነው።

﴿١٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّسِرُوا بِالْفُقَرَاءِ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

16. ቢሻ (ቢፈልግ) ያስወግዳችኋል፤ አዲስንም ፍጡር ያመጣል።

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

17. ይህም በአላህ ላይ ምንም አስቸጋሪ አይደለም።

وَمَا ذَكَرَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

18. ጎጠላትን ተሸካሚም (ነፍስ) የሌላዋን ሸክም አትሸክምም፤ የተከበደችም (ነፍስ) ወደ ሸክሟ ብትጠራ (ተጠራው) የቅርብ ዝምድና ባለቤት ቢኾንም እንኳ ከርሷ አንዳችን የሚሸክምላት አታገኝም። የምታስጠነቅቀው እነዚያን ጌታቸውን በሩቅ የሚፈሩትን ሰላትንም አስተካክለው ያደረሱትን ብቻ ነው፤ የተጥራራም ሰው የሚጥራራው ለራሱ ብቻ ነው፤ መመለሻም ወደ አላህ ብቻ ነው።

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

19. ሰውሩና የሚያየውም አይስተካከሉም፤

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

20. ጨለማዎችና ብርሃንም (አይስተካከሉም)፤

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

21. ጥላና ሐሩርም (አይስተካከሉም)፤

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾

22. ሕያዋንና ሙታንም አይስተካከሉም፤ አላህ የሚሻውን ሰው ያሰማል፤ አንተም በመቃብር ውስጥ ያሉትን አሰሚ አይደለህም።

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يُشَاءُ ۗ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

23. (ሙሃ መድ ሆይ!) አንተ አስጠንቃቂ እንጂ ሌላ አይደለህም።

إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. እኛ አብሳሪና አስፈራሪ አድርገን በእውነቱ (መምሪያ) ላክንህ፤ ማንኛይቱም ሕዝብ በውስጧ አስፈራሪ ያላለፈባት የለችም።

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. ቢያስተባብሱም እነዚያ ከበፊታቸው የነበሩት በእርግጥ አስተባብለዋል፤ መልዕክተኞቻቸው በግልጽ ማስረጃዎችን በጽሑፎችም አብራሪ በኾነ መጽሐፍም መጥተዋቸዋል።

وَأَن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ ۖ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

26. ከዚያም እነዚያን የካዱትን ያዘካቸው፤ ቅጣቴም እንዴት ነበር! (በስሩራው ነው)።

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

27. አላህ ከሰማይ ውሃን ማውረዱን አላየህምን? በርሱም ዓይነቶቻቸው የተለያዩ ፍሬዎችን አወጣን፤ ከጋራዎቻችን መልካቸው የተለያዩ ነጮች፤ ቀዮችም፤ በጣም ጥቁሮችም የሆኑ መንገዶች አሉ።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَايِبٌ سُودٌ ﴿٢٧﴾

28. ከሰዎችም፣ ከተንቀሳቃሾችም፣ ከቤት እንሰሳዎችም እንደዚሁ መልካቸው የተለያዩ አሉ፤ አላህን ከባሮቹ ውስጥ የሚፈሩት ዐዋቂዎቹ ብቻ ናቸው፤ አላህ አሸናፊ መሐሪ ነው።

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

29. እነዚያ የአላህን መጽሐፍ (ቁርአንን) የሚያነቡ፣ ሰላትንም አስተካክለው ያደረሱ (የሰገዱ)፣ ከሰጠናቸውም ሊሳይ በምስጢርም ሆነ በግልጽ የሰገሱ፣ በፍጹም የማትከስርን ንግድ ተስፋ ያደርጋሉ።

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾

30. ምንዳዎቻቸውን ሊሞላላቸው፣ ከችሮታውም ሊጨምርላቸው (ተስፋ ያደርጋሉ)፤ እርሱ በጣም መሐሪ አመስጋኝ ነውና።

لِيُوفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

31. (ሙሃመድ ሆይ) ያም ከመጽሐፉ ወዳንተ ያወረድንልህ ከበሬቱ ላለው አረጋጋጭ ሊሆን፣ እርሱ እውነት ነው፤ አላህ በርግጥ በባሮቹ ውስጥ ዐዋቂ ተመልካች ነው።

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

32. ከዚያም እነዚያን ከባሮቻችን የመረጥናቸውን መጽሐፍን አወረስናቸው፤ ከነርሱም ነፍሱን በዳይ አለ፤ ከነርሱም መካከለኛ አለ፤ ከነሱም በአላህ ፈቃድ በበጎ ስራዎች ቀዳሚ አለ፤ ያ (ማውረስ)፤ እርሱ ታላቅ ችሮታ ነው።

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ

بِالْخَيْرَاتِ يَا ذَنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٦﴾

33. የመኖሪያ ገነቶችን በውስጧ የወርቅ እንባሮችን፣ ሉልንም የሚሸለሙ ሽነው ይገቡባታል፤ በርሷ ውስጥ አልባሳታቸውም ሐር ነው።

جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلِّوْنَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا
وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. ይላሉም፡- «ምስጋና ለዚያ ከኛ ላይ ሐዘንን ላስወገደልን አላህ ይገባው፤ ጌታችን በጣም መሐሪ አመስጋኝ ነውና»።

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾

35. «(እርሱም) ያ ከችሮታው የዘላለም መኖሪያን አገር ያሰፈረን ነው፤ በርሷ ውስጥ መከራ አይነካንም፤ በርሷም ውስጥ ድካም አይነካንም»።

الَّذِي أَحْلَسَنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا
لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

36. እነዚያን የካዱትም ለነርሱ የገሀነም እሳት አላቸው፤ ይሞቱ ዘንድ በነርሱ ላይ (በሞት) አይፈረድም፤ ከቅጣቷም ከነሱ አይቀለልላቸውም፤ እንደዚሁ ከሐዲን ሁሉ እንመነዳለን።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا
يُفْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي
كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾

37. እነርሱም በርሷ ውስጥ እርዳታን በመፈለግ በጎይል ይጮሃሉ፤ ጌታችን ሆይ! ከዚያ እንሰራው ከነበርነው ሌላ በጎ ሰራን እንሰራ ዘንድ አውጣን (ይላሉ)፤ በርሱ ውስጥ ያስታወሰ ሰው የሚገሰጽበትን ዕድሜ አላቆየናችሁምን? አስጠንቃቂውም መጥቶላችኋል (አስተባብላችኋልም)፤ ስለዚህ ቅመሱ፤ ለበደለኞችም ምንም ረዳት የላቸውም (ይባላሉ)።

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا
نَعْمَلُ أَوَلَمْ نَعْمَرِكُمْ مَا يَنْذِكُرْ فِيهِ
مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ فَذُوقُوا
فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَاصِرٍ ﴿٣٧﴾

38. አላህ የሰማያትንና የምድርን ምስጢር በእርግጥ ዐዋቂ ነው፤ እርሱ

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ

በልቦች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

وَالْأَرْضُ إِنَّهُ عَلَيْهِ يَدَاتِ
الْصُّدُورِ ﴿٢٨﴾

39. እርሱ ያ በምድር ውስጥ ምትኮች ያደረጋችሁ ነው፤ የካዲም ሰው ክህደቱ በርሱው ላይ ብቻ ነው፤ ከሐዲዎችንም ከሕደታቸው ከኔታቸው ዘንድ መጠላትን እንጂ ሌላ አይጨመርላቸውም፤ ከሐዲዎችንም ከሕደታቸው ኪሳራን እንጂ አይጨምርላቸውም።

هُوَ الَّذِي جَعَلَ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٢٩﴾

40. በላቸው፡- እነዚያን ከአላህ ሌላ የምታመልካቸውን ተጋሪዎቻችሁን አያችሁ? ከምድር ምንን እንደ ፈጠሩ አላዩኝ ወይስ ለእርሱ በሰማያት ውስጥ ሽርክና አላቸውን? ወይስ መጽሐፍን ሰጠናቸውና እነርሱ ከርሱ በግልጽ አሰረጁ ላይ ናቸውን? አይደለም በደለኞች ከፈላቸው ከፊሉን ማታለልን እንጂ አይቀጥሩም።

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ
كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٣٠﴾

41. አላህ ሰማያትንና ምድርን እንዳይወገዱ ይይዛቸዋል፤ ቢወገዱም ከርሱ ሌላ አንድም የሚይዛቸው የለም፤ እነሆ እርሱ ታጋሽ መሐሪ ነውና።¹

﴿٣١﴾ إِنَّ اللَّهَ بِمِيسِكِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ
حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٣٢﴾

42. አስፈራሪም ቢመጣላቸው ከሕዝቦቹ ሁሉ ከአንደኛዎ ይበልጥ የተመሩ ሊኾኑ የመሐላቸውን ድካ አድርሰው በአላህ ማሉ፤ አስፈራሪም በመጣላቸው ጊዜ መበርገግን እንጂ ሌላ አልጨመረላቸውም።

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى
الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
تُفُورًا ﴿٣٣﴾

1. አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፡ «የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «አላህ ምድርን በእጁ ይዞ፤ በቀኝ እጁ ደግሞ ሰማያትን ይጠቀልልና «እኔ ንጉስ ነኝ! የምድር ነገሥታት የታሉ?» ይላል።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

43. በምድር ላይ ኩራትንና በክፉ (ተንኮል) መደለትንም (እንጂ አልጨመረላቸውም)፤ ክፉ ተንኮልም በባለቤቱ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይሰፍርም፤ የቀድሞዎቹን ደንብ እንጂ ይጠባበቃሉን? ለአላህ ደንብም መለወጥን አታገኝም፤ ለአላህ ደንብም መዛወርን አታገኝም።

أَسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأُولِينَ ۚ فَلَنْ يُحَدِّثُوا غَيْرَ سُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

44. በምድር ላይ አይኼዱምና የነዚያን ከነርሱ በፊት የነበሩትን ሰዎች መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ አይመለከቱምን? ከነርሱም በጎይል የበረቱ ነበሩ፤ አላህም በሰማያትም ሽነ በምድር ውስጥ ምንም ነገር የሚያቅተው አይደለም፤ እርሱ ዐዋቂ ቻይ ነውና።

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

45. አላህም ሰዎችን በሰሩት ንጢአት ቢይዝ ኖሮ፤ በወለሏ (በምድር) ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ ባልተወ ነበር፤ ግን እተወሰነ ጊዜ ድረስ ያቆያቸዋል፤ ጊዜያቸውም በመጣ ወቅት (በንጢአታቸው ይቀጣቸዋል)፤ አላህ በባሪያዎቹ (ሹኔታ) ተመልካች ነውና።

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّتٍ وَلَا يَكُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَأَنَّ اللَّهَ كَانَ يَبْصِيرًا ﴿٤٥﴾

ምዕራፍ 36፣ ያሲን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በኾነው።

سُورَةُ يٰسِين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. የ.ሰ. (ያ፣ ሲን) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ትክክለኛ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

يس ﴿١﴾

2. ጥበብ (ሙሉዕ በሆነ ህግጋት፣ ማስረጃዎችና ማረጋገጫዎች) በተመላበት ቁርአን እምላለሁ።

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

3. (ሙሃመድ ሆይ!) አንተ በእርግጥ ከመልዕክተኞቹ ነህ።

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

4. በቀጥታም መንገድ ላይ ነህ።

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾

5. አሸናፊ አዛኝ ከሆነው አምላክ መወረድን ተወረደ።

نَزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

6. አባቶቻቸው ያልተስፈራሩትን ሕዝቦች ልታስጠነቅቅበት (ተወረደ)። እነርሱ ዘንጊዎች ናቸውና።

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ ءَابَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

7. በአብዛኞቻቸው ላይ (የቅጣት) ቃሉ በእውነት ተረጋገጠ፤ ስለዚህ እነርሱ አያምኑም።

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

8. እኛ በአንገቶቻቸው ላይ እንዛዝላዎችን አደረግን፤ እርሷም (እንዛዝላይቱ) ወደ አገጮቻቸው ደራሽ ናት፤ እነርሱም ራሳቸውን ያንጋጠጡ ናቸው።

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْيُنِهِمْ غُمَّةً سَآءًا فَهِيَ إِلَى الْآدْفَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾

9. ከስተፊታቸውም ግርዶን፣ ከስተኋላቸውም ግርዶን አደረግን፤ ሸፈናቸውም፤ ስለዚህ እነሱ አያዩም።

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَهُمُ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

10. ብታስጠነቅቃቸውም ባታስጠነቅቃቸውም በነርሱ ላይ እኩል ነው፤ አያምኑም።

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

11. የምታስጠነቅቀው ግላጼን (ቁርአንን) የተከተለንና አልረሕማንን(አላህን)በሩቅ የፈራን ሰው ብቻ ነው፤ በምሕረትና በመልካም ምንጻም (ጀነት) አብስረው።

إِنَّمَا نُنَادِيكَ مِنَ الذِّكْرِ
وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ
بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

12. እኛ ሙታንን እኛ በእርግጥ ሕያው እናደርጋለን፤ ያስቀደሙትንም ስራ ፈለጎቻቸውንም እንጽፋለን፤ ነገሩንም ሁሉ ገላጭ መሪ በኾነ መጽሐፍ ውስጥ አጠቃለልነው።

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

13. ለነሱም የከተማይቱን (የአንጾኪያን) ሰዎች ምሳሌ መልዕክተኞቹ በመጧት ጊዜ (የኾነውን) ግለጽላቸው።

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

14. ወደነርሱ ሁለትን ሰዎች በላክንና ባስተባበሉዋቸው ጊዜ በሶስተኛም በአበረታኝና «እኛ ወደ እናንተ መልዕክተኞች ነን» ባሏቸው ጊዜ (የኾነውን ምሳሌ ግለጽላቸው)።

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمُ
مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

15. «እናንተ መሰላችን ሰዎች እንጂ ሌላ አይደላችሁም፤ አልረሕማንም (አላህ) ምንም ነገር አላወረደም፤ እናንተ የምትዋኑ እንጂ ሌላ አይደላችሁም» አሉዋቸው።

قَالُوا مَا آتَيْنَا آلَ بَشَرٍ مِّثْلًا وَمَا أَنزَلَ
الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾

16. (መልዕክተኞቹም) አሉ፡- «ጌታችን ያውቃል፤ እኛ ወደናንተ በእርግጥ መልዕክተኞች ነን»።

قَالُوا رَبَّنَا عَلَّمْنَا إِيَّاكُمُ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

17. «በኛ ላይም ግልጽ የኾነ ማድረስ (መልዕክቱን) እንጂ ሌላ የለብንም»።

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

18. (ሕዝቦቹም)፡- «እኛ በናንተ ገደ ቢሶች ኾን፤ ባትከለከሉ በእርግጥ እንወግራችኋለን፤ ከኛም አላማሚ ቅጣት በእርግጥ ያገኛችኋል» አሉ።

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

19. «ገደ-ቢስነታችሁ ከናንተው ጋር ነው፤ ብትገሰጹ (ትዝታላችሁ?) በእውነቱ እናንተ ወሰን አላፊዎች ህዝቦች ናችሁ» አሏቸው።

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُم بَلْ
أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

20. ከከተማይቱም ሩቅ ዳርቻ የሚሮጥ ሰው መጣ፤ «ወገኖቼ ሆይ! መልዕክተኞቼን ተከተሉ» አለ።

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى
قَالَ يَنْقُورُ أَنْبِئُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

21. «እነርሱ ቅኑን መንገድ የተመሩ ሲኾኑ፣ ዋጋን የማይጠይቁዎችሁን ሰዎች ተከተሉ» (አላቸው)።

أَنْبِئُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

22. «ያንንም የፈጠረኝን፣ ወደርሱም የምትመለሱበትን (ጌታ) የማልገዛ ሰኔ ምን አለኝ?» (አለ)።

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ
رُجُوعٌ ﴿٢٢﴾

23. «ከርሱ ሌላ አማልክትን እይዛለሁን? አልረሀማን (አላህ) በጉዳት ቢሻኝ ምልጃቸው ከኔ (ለመመለስ) ምንም አትጠቅመኝም፤ አያድኑኝምም»።

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرَدِّنْ
الرَّحْمَنُ يَضِرَّ لَّا تَعْنِ عَنِّي
شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾

24. «እኔ ያን ጊዜ በግልጽ ስህተት ውስጥ ነኝ»።

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

25. «እኔ በጌታችሁ አመንኩ፤ ስሙኝም» (አለ)።

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾

26. «ገነትን ግባ» ተባለ፤ (እርሱም)አለ:- «ወገኖቼ ቢያውቁ እመኛለሁ»፤¹

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

1. ሀ. አቡ ሙሳ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል :- «የእኔና እኔ የተላኩበት መልዕክት ምሳሌ፣ ልክ እንደዚያ ሰው እሱም ወደ ሰዎች መጥቶ «የጠላት ሃይልን በዓይኖቼ ተመልክቻለሁ። ራሳችሁን እንድትጠብቁ አስጠንቅቃችኋለሁ» ሲላቸው የተወሰኑት ሰምተውት በሌሊት ተደብቀው ቀስ ብለው በመንገድ ደሀና ሲሆኑ፣ የተወሰኑት ግን ሰውየውን አላመኑትም። ስለዚህም ጠላት ጠዋት መጥቶ ማረካቸውና ሁሉንም አጠፋቸው» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

ለ. አነስ ኢብኑ ማሊክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «በአላህ መንገድ ላይ መስዋእት ከሆነ ሰው በስተቀር ማንኛውም ጀነት የሚገባ ሰው ምድር ላይ ያሉትን ሁሉንም ነገሮች ቢያገኝ፣ ወደ ምድር መመለስ አይፈልግም። ነገር ግን መስዋእት የሆነው ሰው ከአላህ ዘንድ ከሚያገኘው ክብር የተነሳ፣ ወደ ምድር ተመልሶ በአላህ መንገድ አስር ጊዜ (በተደጋጋሚ እየተገደለ ጀነት እየገባ) መስዋእት መሆንን ይመኛል።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

ሐ. ዐብደላህ ኢብኑ አቢ አውፋ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «ሰዎች ሆይ! ጀነት በሰይፍ ጥላ ስር እንደሆነች እውቁ።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

27. «ጌታዬ (አላህ) ሰኔ ምሕረት ያደረገልኝና ከተከበሩትም ያደረገኝ መኾኑን»።

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّيَّ وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرَمِيْنَ

መ. አነስ ኢብኑ ማሊክ እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ይሉ ነበር፡- «ጌታዬ ሆይ! እኔ አቅም ከማጣት፣ ከስንፍና፣ ከፍርሃትና በእርጅና ዘመን ከመጃጃት ባንተ እጠበቃለሁ። ከሕይወትና ከመሞት ፈተናዎችም እንዲሁም ከቀብር ቅጣት ባንተ እጠበቃለሁ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሠ. ዑብደላህ ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው ከአንድ መቶ ግመሎች መካከል ለግልቢያ ምቹ የሆነውን ግመል ለመምረጥ እንደሚያስቸግረው ሁሉ፣ ሰዎችም እንደ ግመሎቹ ናቸው» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

28. ከርሱም በኋላ በሕዝቦቹ ላይ (ልናጠፋቸው) ሰራዊትን ከሰማይ አላወረድንም፤ (በማንም ላይ) አውራጆችም አልነበርንም።

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾

29. (ቅጣታቸው) አንዲት ጩኸት እንጂ ሌላ አልነበረችም፤ ወዲያውኑም እነርሱ ጠፊዎች ኾኑ።

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾

30. በባሮቹ ላይ ዋ ቁልጭት! ከመልዕክተኛ አንድም አይመጣቸውም በርሱ የሚሳለቁበት ቢኾኑ እንጂ።

يَحْسِرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾

31. ከነሱ በፊት ከክፍሉ ዘመናት ህዝቦች ብዙዎችን ማጥፋታችንንና እነሱ ወደነርሱ የማይመለሱ መኾናቸውን አላወቁምን?

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

32. ሁሉም እኛ ዘንድ የሚሰበሰቡ፤ የሚቀረቡ እንጂ ሌላ አይደሉም።

وَإِنْ كُلُّ لُحْمًا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

33. የሞተቸውም ምድር ለነሱ ምልክት ናት! ሕያው አደረግናት፤ ከርሷም ፍሬን አወጣን፤ ከርሱም ይበላሉ።

وَأَيُّ لُحْمٍ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْتَهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

34. በርሷም ውስጥ ከዘንባባዎችና ከወይኖች የኾኑ አትክልቶችን አደረግን፤ በርሷም ውስጥ ምንጮችን አፈለቅን።

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

35. ከፍሬውና እጆቻቸው ከሰሩትም ይበሉ ዘንድ (ይህን አደረግን)፤ አያመሰግኑምን?

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. ያ ምድር ከምታበቅለው፤ ከነፍሶቻቸውም ከማያውቁትም ነገር ዓይነቶችን ሁሏንም የፈጠረ (አምላክ) ጥራት ይገባው።

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

37. ሌሊቱም ለነሱ ምልክት ነው፤ ከርሱ ላይ ቀንን እንገፋለን፤ ወዲያውኑም እነሱ በጨለማ ውስጥ ይገባሉ።

وَأَيُّ لُحْمٍ لَهُمْ أَلَيْلٌ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. ፀሐይም ለርሷ ወደ ሆነው መርጊያ ትሮጣለች፤ ይህ የአሸናፊው የዐዋቂው አምላክ ውሳኔ ነው።

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

39. ጨረቃንም የመስፈሪያዎች ባለቤት ሲኾን፤ እንደ ዘንባባ አሮጌ ቀንዘል እስኪኾን ድረስ (መኼዱን) ለካነው።

وَالْقَمَرَ فَذَرْنَهُ مَنَارِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

40. ፀሐይ ጨረቃን ልትደርስበት አይገባትም፤ ሌሊትም ቀንን (ያለ ጊዜው) ቀዳሚ አይኾንም፤ ሁሉም በመዘሪያቸው ውስጥ ይዋኛሉ።

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي
فَلَكَ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

41. እኛም (የቀድሞ) ትውልዳቸውን በተሞላች መርከብ (የኑህ) ውስጥ የጫን መኾናችን ለነርሱ ምልክት ነው።

وَأَيُّهُمُ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ
الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

42. ከመሰሉም በርሱ የሚሳፈሩበትን ለነርሱ ፈጠርንላቸው።

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

43. ብንሻም እናሰጥማቸዋለን፤ ለነርሱም ረዳት የላቸውም፤ እነርሱም የሚዳኑ አይደሉም።

وَإِن نَّشَأْ نُنَعِزْهُمْ فَلَا يَصْرِخُ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُفْقَدُونَ ﴿٤٣﴾

44. ግን ከኛ ለኾነው ችሮታና እስከ ሀልፈታቸው ለማጣቀም (አዳናቸው)።

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. ለነርሱም በስተፊታችሁና በኋላችሁ ያለውን ነገር ተጠንቀቁ ይታዘንላችኋልና (በኢስላም ካመናችሁና አላህን ብቻ ካመለካችሁ እንዲሁም ከጣኦት አምልኮ ከራቃችሁ) በተባሉ ጊዜ (ፊታቸውን ያዞራሉ)።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا
خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

46. ከጌታቸውም ተአምራት (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ማንኛይቱም ተአምር አትመጣላቸውም፤ ከርሷ የሚሸሹ ቢኾኑ እንጂ።

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِن آيَةٍ مِن آيَاتِ رَبِّهِمْ
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

47. ለነሱም አላህ ከሰጣችሁ ሲሳይ ለግሱ በተባሉ ጊዜ እነዚያ የካዱት ለነዚያ ላመኑት፡- «አላህ ቢሻ ኖሮ የሚያበላውን ሰው እናበላለን? እናንተ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا

በግልጽ ስህተት ውስጥ እንጂ በሌላ ላይ አይደላችሁም» ይላሉ።

أَنْطَعِمَ مَنْ لَوْ بَشَاءَ اللَّهِ لَطَعَمَهُ إِنَّ
أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

48. «እውነተኛችሁ እንደኾናችሁ ይህ ቀጠሮ (የትንሳኤ ቀን) መቼ ነው?» ይላሉ።

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. እነርሱ የሚከራከሩ ሲኾኑ በድንገት የምትይዛቸው የኾነችን አንዲትን ጩኸት እንጂ ሌላን አይጠባበቁም።

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

50. (ያን ጊዜ) መናዘዝንም አይችሉም፤ ወደ ቤተሰቦቻቸውም አይመለሱም።

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَوْصِيَّةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

51. በቀንዱም ይነፋል፤ ወዲያውኑም እነርሱ ከመቃብሮቻቸው ወደ ጌታቸው በፍጥነት ይገለግላሉ።

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ
الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

52. «ወይ ጥፋታችን! ከመኝታችን ማን ቀስቀሰን? ይህ ያ አዛኝ ጌታ (በርሱ) የቀጠረን መልዕክተኞቹም እውነትን የነገሩን ነው» ይላሉ።

قَالُوا يَا بُولُوكْنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

53. (እርሷ) አንዲት ጩኸት እንጂ አይደለችም፤ ወዲያውኑም እነርሱ እኛ ዘንድ የሚሰበሰቡ የሚቀርቡ ናቸው።

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

54. ዛሬም (የትንሳኤ ቀን) ማንኛይቱም ነፍስ ምንም አትበደልም፤ ትሰሩትም የነበራችሁትን እንጂ ሌላን አትመነዱም (ይባላሉ)።

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا
يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. የገነት ሰዎች ዛሬ በእርግጥ በስራዎች ውስጥ ተደላቾች ናቸው።

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فَكَهْمُونَ ﴿٥٥﴾

56. እነርሱም ሚስቶቻቸውም በጥላዎች ውስጥ ናቸው፤ ባለ አገበር አልጋዎች ላይ ተደጋፊዎች ናቸው።

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ
مُتَّكِنُونَ ﴿٥٦﴾

57. በውስጥ ለነርሱ ፍራፍሬዎች አሏቸው፤ ለነርሱም የሚፈልጉት ሁሉ አላቸው።

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهَلُمَّ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾

58. (ለነሱም) አዛኝ ከሆነው ጌታ በቃል ሰላምታ አላቸው።

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. (ይላልም) እናንተ አመፀኞች ሆይ! ዛሬ (ከምእመናን) ተለዩ!

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. የአደም ልጆች ሆይ! ሰይጣንን አታምልኩ፤ እርሱ ለናንተ ግልጽ ጠላት ነውና በማለት ወደናንተ አላዘዘኩምን?

﴿٦٠﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

61. (ብቻዬን) አምልኩኝም፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው (በማለትም)፤

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. ከናንተም ብዙን ፍጡር በእርግጥ አላሰቷል፤ የምታውቁም አልነበራችሁምን?

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. ይህቺ፣ ያቺ ትቀጠሩዋት የነበረችው ገሀም ናት፤

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. ትክዱ በነበራችሁት ምክንያት ዛሬ ግቧት (ይባላሉ)።

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. ዛሬ በአፎቻቸው ላይ እናትምና [እንሰጉምና] (እንዳይናገሩ) እጆቻቸው ያነጋግሩናል፤ እግሮቻቸውም ይሰሩት በነበሩት ሁሉ ይመሰክራሉ።

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

66. ብንሻም ኖሮ፣ በዐይናቸው ላይ በአበሰን (አይነ-ሰውር ባደረግናቸው) ነበር፤ መንገድንም (እንደ ልማዳቸው) በተሽቀዳደሙ ነበር፤ እንዴትም ያያሉ?

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

67. ብንሻም ኖሮ በስፍራቸው ላይ እንዳሉ ወደ ሌላ ፍጥረት በለወጥናቸው ነበር፤ መኪድንም፣ መመለስንም ባልቻሉም

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتِبِهِمْ فَمَا أُسْطَلِعُوا مُضِيًّا

ነበር።

وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

68. ዕድሜውንም የምናረዝመውን ሰው በፍጥረቱ(ወደ ደካማነት) እንመልሰዋለን፤ አያውቁምን?

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ

﴿٧٨﴾

69. (ሙሐመድን) ቅኔንም አላስተማርነውም፤ ለርሱም አይገባውም፤ እርሱ (መጽሐፍ) መገሰጫና ገላጭ ቁርአን እንጂ (ቅኔ) አይደለም።

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٧٩﴾

70. (ግሣጼነቱም ልቡ) ሕያው የኾነን ሰው ሊያስፈራራብትና (ሙሐመድ ወይም ቁርአን) ቃሉም በከሐዲዎች ላይ ይፈጸም ዘንድ ነው።

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٠﴾

71. እኛ እጆቻችን ከሰሩት ለነርሱ እንስላዎችን መፍጠራችንን አያውቁምን? እነርሱም ለርሷ ባለ መብቶች ናቸው።

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ

أَيْدِيئِنَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَلَائِكَةٌ ﴿٨١﴾

72. ለነርሱም ገራናት፤ ስለዚህ ከርሷ ውስጥ የሚጋልቡት አለ፤ ከርሷም ይበላሉ።

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا

يَأْكُلُونَ ﴿٨٢﴾

73. ለነርሱም በርሷ ውስጥ (ሌሎች) ጥቅሞች፤ መጠጦችም (ውተት) አሉዋቸው፤ ታዲያ አያመሰግኑምን?

وَهُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ وَمَسَارِبٌ أَفَلَا

يَشْكُرُونَ ﴿٨٣﴾

74. መረዳትንም በመክፈል ከአላህ ሌላ አማልክትን ያዙ፤

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ

يُنصَرُونَ ﴿٨٤﴾

75. መርዳታቸውን አይችሉም፤ እነርሱም ለርሳቸው (ወደ እሳት) የተቀረቡ ሰራዊት ናቸው።

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ

مُحْضَرُونَ ﴿٨٥﴾

76. (ሙሐመድ ሆይ!) ንግግራቸውም አያሳዝንህ፤ እኛ የሚደብቁትንም የሚገልጹትንም እናውቃለንና።

فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّآ نَعْلَمُ مَا

يُسِيرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٨٦﴾

77. ሰውየው እኛ ከፍተኛው ብብቃት የፈጠርነው መኾናችንን አላወቀምን? ወዲያውም እርሱ (ትንሣኤን በመካድ) ግልጽ ተከራካሪ ይኾናልን?

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنآ خَلَقْتَهُ مِنْ

طُفْلَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٨٧﴾

78. ለኛም ምሳሌን አደረገልን፤ መፈጠሩንም ረሳ፤ «አጥንቶችን እነርሱ የበለበሱ ሲኾኑ ሕያው የሚያደርጋቸው ማነው?» አለ።

وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. (ሙሐመድ ሆይ!) ያ በመጀመሪያ ጊዜ (ከአምንት) ያለገኛት ሕያው ያደርጋታል፤ እርሱም በፍጡሩ ሁሉ (ኹኔታ) ዐዋቂ ነው በለው።

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. ያ ለኛንተ በእርጥብ ዛፍ አሳትን ያደረገላችሁ ነው፤ ወዲያውኑም እኛንተ ከርሱ ታቀጣጥላላችሁ።

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. ያ ስማያትንና ምድርን የፈጠረ፤ ብጤያቸውን በመፍጠር ላይ ቻይ አይደለምን? ነው እንጂ! እርሱም በብዙ ፈጣሪው ዐዋቂው ነው።

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

82. ነገሩም አንዳችን በሻ ጊዜ ኹን ማለት ነው፤ ወዲያው ይኸናልም።

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

83. ያ የነገሩ ሁሉ ባለቤት በእጁ የኾነው ጌታ ጥራት ይገባው፤ ወደርሱም ትመለሳላችሁ።

فَسُبْحٰنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

ምዕራፍ 37፣ አል-ሳፍፋት
በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الصَّافَّاتِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. መሰለፍን በሚሰለፉት፣

وَالصَّفَاتِ صَفًا ﴿١﴾

2. መገሰጽንም በሚገሥጹት፣

فَالرَّجْرَبِ زَجْرًا ﴿٢﴾

3. ቁርአንንም በሚያነቡት እምላላሁ፤

فَاللَّيْلِ ذِكْرًا ﴿٣﴾

4. እምላካችሁ በእርግጥ አንድ ነው።

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾

5. የሰማያትና የምድር በመካከላቸው
ያለውም ፍጡር ሁሉ ጌታ ነው፤
የምስራቆችም ጌታ ነው።

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٥﴾

6. እኛ ቅርቢቱን ሰማይ በስዋክብት ጌጥ
አጌጥናት።

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرَبِّنَا ۚ الْكُوكَبِ ﴿٦﴾

7. አመፀኛም ከሆነ ሰይጣን ሁሉ መጠበቅን
ጠበቅናት።

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾

8. ወደላይኛው ሰራዊት አያዳምጡም፤
ከየወገኑም ሁሉ ችቦ ይጣልባቸዋል።

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْأَعْلَىٰ وُقُوفُونَ
مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾

9. የሚባረሩ ሲሆኑ (ይጣልባቸዋል)፤
ለነሱም ዘውታሪ ቅጣት አላቸው።

دُحُورًا ۖ وَهُمْ عَذَابٌ وَأِصْبٌ ﴿٩﴾

10. ንጥቂያን የነጠቀ፣ ወዲያውም አብሪ
ኮከብ የተከተለው ሲቀር፣ (እርሱ ይሰማዋል)።

إِلَّا مَن خَطَفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ
ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾

11. (ሙሀመድ ሆይ!) ጠይቃቸውም፤
እነርሱ በአፈጣጠር ይበልጥ የበረቱ
ናቸውን? ወይስ እኛ (ከነሱ በፊት)
የፈጠርነው? (ፍጡር) እኛ ከሚጣበቅ
ጭቃ ፈጠርናቸው።

فَأَسْتَفْنِيهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن
خَلَقْنَا ۚ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾

12. (ሙሐመድ ሆይ!) ይልቁንም
(በማስተባበላቸው) ተደነክ፤ (በመደነቅህም)
ይሳለቃሉም።

بِكُلِّ عَجَبٍ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

13. በተገሰፁም ጊዜ አይመለሱም።

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. ተአምርን (ምልክት ወይም ማስረጃ) ባዩም ጊዜ ለመሳለቅ ይጠራራሉ።

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

15. ይላሉም፡- «ይህ ግልጽ ድግምት እንጂ ሌላ አይደለም»።

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. «በሞትንና፣ ዐፈርና አጥንቶችም በሆን ጊዜ እኛ የምንቀሰቀስ ነን?»

أَيَّدَا مِنَّا وَكَمَا نُرَاا وَعَظْمًا آوْنَا لَمَبْمُوتُونَ ﴿١٦﴾

17. የቀድሞዎቹ አባቶችንም (ይላሉ)።

أَوْ ءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

18. (ሙሐመድ ሆይ!) አዎን እናንተ ወራዶች ሆናችሁ (ትነሳላችሁ) በላችው።

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. እርሷም አንዲት ጩኸት ብቻ ናት፤ እነርሱም ወዲያውኑ (ምን እንደሚፈጸምባቸው) ያያሉ።

فَأَنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

20. «ዎ ጥፋታችን! ይህ የፍርድ ቀን ነው» ይላሉም።

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

21. ይህ ያ በርሱ ታስተባብሉ የነበራችሁት መለያው ቀን ነው (ይባላሉ)።

هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

22. (ለመላእክቶችም) እነዚያን ነፍሶቻቸውን የበደሉትን ሰዎች ንደኞቻቸውንም ይገንዟቸው የነበሩትንም (ጣዖታት) ሰብስቡ።

﴿٢٢﴾ أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

23. ከአላህ ሌላ (የሚያመልኩዎቸውን ሰብስቧቸው) ወደ አላት መንገድም ምሩቀቸው።

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

24. አቀሟቸውም፤ እነርሱ ተጠያቂዎች ናቸውና (ይባላል)።

وَقَفُوهُمْ إِنِّي مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾

25. (ለርሱም) የማተረጃዱት፣ ለናንተ ምን አላችሁ? (ይባላሉ)።

مَا لَكُمْ لَا تَنْصُرُونَ ﴿٢٥﴾

26. በእርግጥ እነርሱ ዛሬ እጃቸውን የሰጡ ወራዳዎች ናቸው።

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْمِعُونَ ﴿٢٦﴾

27. የሚወቃቀሱም ሆነው ከፊላቸው በከፊሉ ላይ ይመጣሉ።

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. (ለአስከታዮቹ) «እናንተ ከስተቀኝ ትመጡብን ነበር (በደህና ነገር መካሪ በመምሰል ታሳስቱን ነበር)» ይላሉ።

قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ نَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

29. (አስከታዮቹም) ይላሉ፡- «አይደለም ፈጽሞ ምእመናን አልነበራችሁም»።

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

30. «ሰኛም በናንተ ላይ ምንም ስልጣን አልነበረንም፤ በእርግጥ እናንተ ጠማሞች ሕዝቦች ነበራችሁ»።

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ ﴿٣٠﴾

31. «በኛም ላይ የጌታችን ቃል ተረጋገጠብን፤ እኛ (ሁላችንም ቅጣቱን) ቀማሾች ነን»።

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰلِقُونَ ﴿٣١﴾

32. «ወደ ጥመት ጠራናችሁም፤ እኛ ጠማሞች ነበርንና» (ይላሉ)።

فَاَعْوَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا عٰوِينَ ﴿٣٢﴾

33. ስለዚህ እነርሱ በዚያ ቀን በቅጣቱ ተጋሪዎቹ ናቸው።

فَأَنزَلْنَا يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. እኛ በአመፀኞች ሁሉ እንደዚሁ እንሰራለን።

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

35. እነርሱ ከአላህ ሌላ አምላክ የለም በተባሉ ጊዜ ይኮሩ ነበሩ።

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. «እኛ ለዕብድ ባለቅኔ ብለን አማልክታችንን የምንተው ነን?» ይሉም ነበር።

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْرِكُوا إِلَهَآ إِلَهَتَنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

37. አይደለም (መሐመድ) እውነቱን (ሃይማኖት) አመጣ፤ መልዕክተኞቹንም እውነተኛነታቸውን አረጋገጠ።

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

38. እናንተ (የመካ ጣኦታዊያን) አሳማሚውን ቅጣት በእርግጥ ቀማሾች ናችሁ።

إِنكُم لَذٰلِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِ ﴿٣٨﴾

39. ትሰሩትም የነበራችሁትን እንጂ (የወንጀል ስራዎችን፣ ሃጢአቶችን፣ አላህን ታዛዥ አለመሆን)፣ ሌላን አትመነዱም።

وَمَا تُحْزَنُونَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

40. ግን ምርጥ የሆኑት የአላህ ባሮች (በአላህ አንድነት በእውነት ያመኑ) (ቅጣትን አይቀምሱም)።

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

41. እነዚያ ለነርሱ የታወቀ ሲላይ አላቸው።

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾

42. ፍራፍሬዎች (አሏቸው)፤ እነርሱም የተከበሩ ናቸው።

فَوَاكِهِ وَهُمْ مَكْرُمُونَ ﴿٤٢﴾

43 በድሎት ገነቶች ውስጥ፣

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

44. ፊት ለፊት የሚታያዩ ሲሆኑ፣ በእልጋዎች ላይ (ይንፈላሰሳሉ)።

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

45. ከሚመነጭ ወይን ጠጅ በያዘ ብርጭቆ በነርሱ ላይ ይዘርባቸዋል።

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾

46. ነጭ፣ ለጠጨዎች ጣፋጭ ከሆነች፣

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ ﴿٤٦﴾

47. በርሷ ውስጥም ምታት የለባትም፤ እነርሱም ከርሷ የሚሰክሩ አይደሉም።

لَا فِيهَا عِوَجٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفُونَ ﴿٤٧﴾

48. እነርሱም ዘንድ ዓይናቸውን (በባሎቻቸው ላይ) አሳጣሪዎች የኾኑ (ከባሎቻቸው ሌላ የማይመለከቱ) ዓይናማዎች አሉ።

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْإِطْرَفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾

49. እነርሱ ልክ የተሸፈነ (የሰህን) ዕንቁላል ይመስላሉ።

كَأَثَرِ بَيْضٍ مَكْنُونٍ ﴿٤٩﴾

50. የሚጠያየቁም ሆነው ከፊላቸው ወደ ከፊሉ ይመጣሉ።

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾

51. ከነሱ የሆነ ተናጋሪ ይላል፡- «እኔ ጓደኛ ነበረኝ»፤

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

52. «በእርግጥ አንተ ከሚያምኑት ነህን?» የሚል፤

يَقُولُ أَءَأَنْتَ لِمَنِ الْمَصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾

53. «በሞትንና፣ ዐፈር አጥንቶችም በሆን ጊዜ፣ እኛ በእርግጥ እንመረመራለን?» (የሚል)፤

أَلَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ لَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

54. «እናንተ ተመልካቾች ናችሁን?» ይላል።

قَالَ هَلْ أُنتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾

55. ይመለከታልም፤ በገሀነም መካከልም (ጓደኛውን) ያየዋል።

فَاطَّلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

56. ይላል፡- «በአላህ እምላሁ! በእርግጥ ልታጠፋኝ ቀርቦህ ነበር»።

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لِتَرِدِينَ ﴿٥٦﴾

57. «የጌታዬም ጸጋ ባልነበረ ኖሮ ወደ አላት ከሚቀርቡት አሆን ነበር»።

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

58. (የገነት ሰዎች ይላሉ)፡- «እኛ የምንሞት አይደለንምን?»

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾

59. «የመጀመሪያይቱ መሞታችን ብቻ ስትቀር፣ እኛም የምንቀጣ አይደለንምን?» (ይላሉ)።

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٥٩﴾

60. ይህ (ለገነት ሰዎች የተወሰደው) እርሱ በእርግጥ ታላቅ ዕድል ነው።

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. ለዚህ ብጤ፣ ሰሪዎች ይስፋ (በምድር ላይ)።

لِيَمْلَأَ هَذَا فَلْيَعْمَلَ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾

62. በመስተንግዶነት ይህ (ገነት) ይበልጣልን? ወይስ የ«ዘቁም» ዛፍ?

أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ ﴿٦٢﴾

63. እኛ ለበጻዮች ፈተና አድርገናታል።

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. እርሷ በገሀነም አዘቅት ውስጥ የምትወጣ ዛፍ ናት።

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

65. እንቡጧ ልክ የሰይጣናት ራሶች ይመስላል።

طَلَعَهَا كَأَنَّ مَرُوسَ الشَّيْطَانِ ﴿٦٥﴾

66. እነርሱም ከርሷ በይዎች ናቸው፤ ሆዶችንም ከርሷ ሞይዎች ናቸው።

فَاتَّهَمُ لَأَكُونُ مِنْهَا فَمَا لَوْ مِنْهَا الْبُطُونُ ﴿٦٦﴾

67. ከዚያም ለነርሱ በርሷ ላይ ከተኳሳ ውሃ ቅልቅል (መጠጥ) አላቸው።

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

68. ከዚያም መመለሻቸው ወደ ተጋጋመች አላት ነው።

ثُمَّ إِنَّ مَرَجَّهُمْ لِإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. እነሱ አባቶቻቸውን የተላላቱ ሆነው አግኝተዋልና።

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾

70. እነሱም በፈለጉቻቸው ላይ (ለመከተል) ይገለግላሉና።

فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُرْعَوْنَ ﴿٧٠﴾

71. ከነርሱ በፊትም የቀድሞዎቹ (ሕዝቦች) አብዛኞቻቸው በእርግጥ ተሳስተዋል።

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ ﴿٧١﴾

72. በውስጣቸውም አስፈራሪዎችን (መልዕክተኞችን) በእርግጥ ልከናል።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّذْرِبِينَ ﴿٧٢﴾

73. የተስፈራሪዎቹም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُذْرِبِينَ ﴿٧٣﴾

74. ምርጥ የሆኑት የአላህ ባሮች ብቻ ሲቀሩ፤

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

75. ኑሕም በእርግጥ ጠራን፤ ጥሪውን ተቀባዮቹም ምንኛ አማርን!

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾

76. እርሱንም ቤተሰቦቹንም ከከባድ ጭንቅ አዳንን።

وَوَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. ዘሮቹንም እነርሱን ብቻ ቀሪዎች አደረግን፤

وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾

78. በርሱም ላይ በኋለኞቹ ሕዝቦች ውስጥ (መልካም ዝናን) ተውን።

وَوَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

79. በዓለማት ውስጥ ሰላም በኑሕ ላይ ይኸውን።

سَلَّمَ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

80. እኛ እንደዚሁ መልካም ሰሪዎችን እንመነዳለን።

إِنَّا كُنَّا لِكَرْبَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

81. እርሱ ከምእመናን ባሮቻችን ነውና።

إِنَّمُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

82. ከዚያም ሌሎቹን (ከሃዲዎችን) አሰጠምን።

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

83. ኢብራሂምም በእርግጥ ከተከታዮቹ ነው።

﴿٨٣﴾ وَإِن مِّن شَيْعَةٍ إِلَّا بَرَّهيمَ

84. ወደ ጌታው በቅን ልብ በመጣ ጊዜ (የኾነውን አስታውስ)።

﴿٨٤﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

85. ለአባቱና ለሕዝቦቹ ምንን ትገዛላችሁ ባለ ጊዜ፤

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

86. «ለቅጥፈት ብላችሁ ከአላህ ሌላ አማልክትን ትሻላችሁን?»

أَفَيْكَأَءِ الْهَآءِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

87. «በአለማትም ጌታ ሃሳባችሁ ምንድን ነው?» አለ።

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. በከዋክብትም መመልከትን ተመለከተ።

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي الْفُجُورِ ﴿٨٨﴾

89. «እኔ በሽተኛ ነኝም» አለ።

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. ከርሱም የሸሹ ሆነው (በሽታውን በመፍራት) ሄዱ።

فَنَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. ወደ አማልክቶቻቸውም ተዘነበለ፤ አለም፡- «አትበሉምን?»

فَرَأَى إِلَى آيَاتِ الْهَيْهَاتِ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

92. «የማትናገሩት ለናንተ ምን አላችሁ?»

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. በጎይል የሚመታቸውም ሆኖ በነርሱ ላይ በድብቅ ተዘነበለ።

فَرَأَى عَلَيْهِمْ صُرُبًا إِلَى يَمِينِ ﴿٩٣﴾

94. ወደርሱም (ጣኦት አምላኪዎቹ) እየርጡ መጡ።

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوقُونَ ﴿٩٤﴾

95. አላቸው፡- «የምትጠርቡትን ታመልካላችሁን?»

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُتُونَ ﴿٩٥﴾

96. «አላህ እናንተንም የምትሰሩትንም የፈጠረ ሲኾን»።

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. ለርሱም ግንብን ገንቡ፤ «በአሳት ነበልባል ውስጥ ጣሉትም» አሉ።

قَالُوا أَتَبْنَا لَمْ بُنِينَا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

98. በርሱም ተንኮልን አሰቡ፤ ዝቅተኞችም አደረግናቸው።

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

99. አለም፡- «እኔ ወደ ጌታዬ ሂደኝ ነኝ፤ በእርግጥ ይመራኛልና»፤

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَابِقِينَ ﴿٩٩﴾

100. «ጌታዬ ሆይ! ከመልካሞቹ የሆነን (ልጅ) ስጠኝ»።

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

101. ታጋሽ በሆነ ወጣት ልጅም አበሰርነው።

فَبَشِّرْنَهُ بَعْلَمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. ከርሱ ጋርም ለስራ በደረሰ ጊዜ፣ «ልጅ ሆይ! እኔ በሐልሜ፣ እኔ የማርድህ ሆኜ አያለሁ፤ ተመልከትም፤ ምን ታያለህ (ምን ይመስልሃል)?» አለው፤ «አባቴ ሆይ! የታዘዘከውን ስራ፣ አላህ ቢሻ ከታጋሾቹ ሆኜ ታገኛለህ» አለ።

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبُنَىٰ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَتَّبِعْتِ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ ۚ سَجَدْنَا بِإِذْنِ اللَّهِ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. ሁለቱም ትዕዛዙን በተቀበሉና በግንባሩም ጎን ላይ በጣለው ጊዜ (የሆነው ሆነ)።

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُمُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

104. ጠራነውም፤ (አልነው)- ኢብራሂም ሆይ!

وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَتَّبِعْهُ إِبرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. ራእይቱን በእውነት አረጋገጥክ፤ እኛ እንደዚሁ መልካም ሰሪዎችን እንመነዳለን።

قَدْ صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

106. ይህ እርሱ በእውነት ግልጽ ፈተና ነው።

إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

107. በታላቅ ዕርድም (መስዋዕት) ተበዠነው (ካስነው)።

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. በርሱም ላይ በጊላኞቹ ሕዝቦች ውስጥ መልካም ዝናን አስቀረንለት።

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. ሰላም በኢብራሂም ላይ ይሁን።

سَلِّمْ عَلَيَّ إِبرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾

110. እንደዚሁ መልካም ሰሪዎችን ሁሉ እንመነዳለን።

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

111. እርሱ በእርግጥ ካመኑት ባሮቻችን ነው።

إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. በኢስሐቅም አበሰርነው፤ ከመልካሞቹ የሆነ ነቢይ ሲሆን፤

وَبَشِّرْنَهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِمَّنْ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. በርሱና በኢስሐቅ ላይም ባረክን፤ ከሁለቱም ዘሮች በጎ ሰሪ አለ፤ ለነፍሱ ግልጽ በዳይም አለ።

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ ۗ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

114. በሙሳና በሃሩን ላይም በእርግጥ ለገሰን።

وَلَقَدْ مَنَعْنَا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

115. እነርሱንም ሕዝቦቻቸውንም ከታላቅ ጭንቅ አዳንን።

وَنَجَّيْنَهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

116. ረዳናቸውም፤ እነርሱም አሸናፊዎች ነበሩ።

وَوَصَّرْنَاهُمْ فَمَا تَوَّاهُمُ الْعَالِيَيْنِ ﴿١١٦﴾

117. በጣም የተብራራውንም መጽሐፍ ሰጠናቸው።

وَأَيَّنَّاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾

118. ቀጥተኛውንም መንገድ መራናቸው።

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

119. በሁለቱም ላይ በኋለኞቹ ሕዝቦች ውስጥ መልካም ዝናን ተውንላቸው።

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾

120. ሰላም በሙሳና በሃሩን ላይ ይሁን።

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. እኛ እንደዚሁ በጎ አድራጊዎችን ሁሉ እንመነዳለን።

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. ሁለቱም በእርግጥ ከአመኑት ባሪያዎቻችን ናቸው።

إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. ኢልያስም በእርግጥ ከመልዕክተኞቹ ነው።

وَلِإِن يَأْتِ سُلَيْمٌ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ «አላህን አትፈሩምን?»

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. «በዕልን (የጣዖት ስም ነው) ታመልካላችሁን? ከሰዓሊዎቹ ሁሉ ይበልጥ በጣም አሳማሪ የሆነውንም አምላክ ትተዋላችሁን?»

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

126. «አላህን ጌታችሁንና የቀድሞዎቹ አባቶቻችሁን ጌታ (ትተዋላችሁን)»?

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولَىٰ ﴿١٢٦﴾

127. አስተባባሱትም፤ ስለዚህ እነርሱ (ለቅጣት) የሚጣዱ ናቸው።

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. ንጹሕ የተደረጉት የአላህ ባሮች ብቻ ሲቀሩ፤

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

129. በርሱ ላይም በኋለኞቹ ሕዝቦች ውስጥ መልካም ዝናን ተውንለት።

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

130. ሰላም በኢልያሲን ላይ ይሁን።

سَلِّمْ عَلَيَّ إِلَى يَأْسِينَ ﴿١٣٠﴾

131. እኛ እንደዚሁ መልካም ሰሪዎችን እንመነጻለን።

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾

132. እርሱ በእርግጥ ከምእመናን ባሪያዎቻችን ነው።

إِنَّمُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. ሉጥም በእርግጥ ከመልዕክተኞቹ ነው።

وَإِنْ لَوْطًا لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾

134. እርሱንና ቤተሰቦቹን ሁሉንም በአዳንናቸው ጊዜ (አስታውስ)።

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾

135. (በቅጣቱ ውስጥ) ከቀሪዎቹ የሆነችው አሮጊት (የእሱ ባለቤት) ብቻ ስትቀር።

إِلَّا مَجْمُورًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾

136. ከዚያም ሌሎቹን አጠፋን (የሶዶም ከተማ በሙት ባህር የሚገኝ ሲሆን፣ ቦታው በአሁኑ ጊዜ ፍልስጤም [ፈለስጤን] ውስጥ ይገኛል)።

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. እናንተም ያነጋችሁ ስትሆኑ፣ በነርሱ (መኖሪያዎች) ላይ (በቀን) ታልፋላችሁ።

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾

138. በሌሊትም (ታልፋላችሁ)፤ ልብም አታደርጉምን?

وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. ዩኑስም በእርግጥ ከመልዕክተኞቹ ነው።

وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

140. ወደ ተመላው መርከብ በኮበለለ ጊዜ (አስታውስ)።

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾

141. ዕጣም ተጣጣለ፤ ከተሸነፉትም ሆነ።

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

142. እርሱም ተወቃሽ ሲሆን (ትልቁ) ዓላው ዋጠው።

فَالنَّقَمَةُ الْخَوْثُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

143. እርሱ ለጌታው ከአወዳሾቹ ባልሆነም ኖሮ፣

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

144. እስከሚቀሰቀሱበት ቀን ድረስ በሆዱ ውስጥ በቆየ ነበር።

لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

145. እርሱ በሽተኛ ሆኖ በቃይ በሌለው (በባሕር) ዳርቻ ላይ ጣልነውም።

﴿٤٥﴾ فَبَدَّدَهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

146. በርሱም ላይ (በአጠገቡ) ከቅል የሆነችን ዛፍ አበቀልን።

﴿٤٦﴾ وَأَبْتَنَّا عَلَيْهِ شَجْرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ

147. ወደ መቶ ሺሕ ሰዎችም (ዳግመኛ) ላክነው፤ ከቶውንም ይጨምራሉ።

﴿٤٧﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ زَيْدُونَ

148. አመኑም፤ እስከ ጊዜ ድረስም አጣቀምናቸው።

﴿٤٨﴾ فَاتَمَوْا فَمَتَّعْتَهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

149. (ሙሃመድ ሆይ) (የመካን ሰዎች) ጣይቃቸውም፤ ለጌታህ ሴቶች ልጆች፤ ለነርሱም ወንዶች ልጆች ይኖራልን?

﴿٤٩﴾ فَاسْتَفْتَيْنَاهُمُ أَلَيْسَ لِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُتُونَ

150. ወይስ እኛ እነሱ የተጣዱ ሆነው መላእክትን ሴቶች አድርገን ፈጠርን?

﴿٥٠﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

151. ንቁ እነሱ (የቁረይሽ ጣላት አምላኪዎች) ከቅጥፈታቸው (የተነሳ) ይላሉ።

﴿٥١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهْمَ لَيَقُولُونَ

152. «አላህ (መላእክትን) ወለደ» እነርሱም በእርግጥ ውሸታዎች ናቸው።

﴿٥٢﴾ وَوَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

153. በወንዶች ልጆች ላይ ይልቅ ሴቶችን ልጆች መረጥን?

﴿٥٣﴾ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

154. ለናንተ ምን (አስረጅ) አላችሁ? እንዴት ትፈርዳላችሁ!

﴿٥٤﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

155. አትገነዘቡምን?

﴿٥٥﴾ أَفَلَا نَذَكَّرُونَ

156. ወይስ ለናንተ ግልጽ አስረጅ አላችሁን?

﴿٥٦﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ

157. እውነተኞች እንደ ሆናችሁ መጽሐፋችሁን አምጡ (በላቸው)።

﴿٥٧﴾ فَأَتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

158. በአላህና በአጋንንት መካከልም ዝምድናን አደረገ፤ አጋንንትም እነሱ (ይህን ባዮች በእሳት) የሚጣዱ መሆናቸውን በእርግጥ ዐውቀዋል።

﴿٥٨﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا وَقَدَّ عَلِمَتِ الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

159. አላህ ከሚመጥኑት ሁሉ ጠራ።

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

160. ግን የተመረጡት የአላህ ባሮች (በአላህ ላይ አይዋሹም)።

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. እናንተም የምትገዟቸውም (ጣኦቶች) ሁሉ፤

فَأَنْكُرُ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

162. በርሱ (በአላህ) ላይ አንድንም አጥማሚዎች አይደላችሁም፤

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَعَّيْنٍ ﴿١٦٢﴾

163. ያንን እርሱ ገሀነምን ገቢ የሆነውን ሰው ቢሆን እንጂ።

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. (ጂብሪል አለ)፡- «ከኛም አንድም የለም፤ ለርሱ የታወቀ ደረጃ ያለው ቢሆን እንጂ»፤

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. «እኛም (ጌታን ለመግዛት) ተሰላፊዎቹ እኛ ነን»፤

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾

166. «እኛም (አላህን) አጥሪዎቹ እኛ ነን»።

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. እነርሱም (ዐረብ ጣኦታዊያን) በእርግጥ ይሉ ነበሩ።

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. «ከቀድሞዎቹ (መጸሐፍት) ገላጭ መጸሐፍ እኛ ዘንድ በነበረን ኖሮ (ነቢዩ ሙሀመድ የአላህ መልዕክተኛ ሆነው ከመላካቸው በፊት) »፤

لَوْ أَنَّ عِدَدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأُولِينَ ﴿١٦٨﴾

169. «የአላህ ምርጦች ባሪያዎች (በእስላማዊ እምነት እውነተኛ) በሆን ነበር»።

لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. ግን (ቁርአን በመጣላቸው ጊዜ) በርሱ ካዱ፤ ወደፊትም በእርግጥ ያውቃሉ።

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. (የእርዳታ) ቃላትንም መልክተኞች ለሆኑት ባሮቻችን በእውነት አልፋለች።

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كِمْنَاتِنَا لِإِعْبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. እነርሱ ተረጂዎቹ እነርሱ ናቸው።

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

173. ሰራዊቶቻችንም በእርግጥ አሸናፊዎቹ እነርሱ ናቸው።

وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْعَالِيُونَ ﴿١٧٣﴾

174. (ሙሃመድ ሆይ!) ከነሱም (ከመካከላዊዎች) እስከ ጥቂት ጊዜ ድረስ ዙር (ተዋቸው)።

فَقَوْلَ عَنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. እያቸውም፤ ወደፊትም (የሚደርስባቸውን) ያያሉ።

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. በቅጣታችንም ያቻኩላሉን?

أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

177. በቀያቸውም በወረደ ጊዜ፤ የተስፋፋሪዎቹ ንጋት ከፋ!

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. (ሙሐመድ ሆይ!) እነርሱንም እስከ (ጥቂት) ጊዜ ድረስ ተዋቸው።

وَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

179. ተመልከትም፤ በእርግጥም ያያሉ።

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. የማሸነፍ ጌታ የሆነው ጌታህ ከሚሉት ሁሉ ጠራ።

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. በመልዕክተኞቹም ላይ ሰላም ይሁን፤

وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. ምስጋናም ለዓለማት ጌታ ለአላህ ይሁን።

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

ምዕራፍ 38፣ ሷድ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ሷ (ሷድ) (ይህ ፊደል ከቁርአን ታኣምር መካከል ሲሆን፤ ትክክለኛ ፍቺን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።) የክብር ባለቤት በሆነው ቁርአን እምላለሁ፤ (ብዙ አማልክት አሉ እንደሚሉት አይደለም)።

ص وَالْقُرْآنَ إِن ذِيَ الذِّكْرِ ﴿١﴾

2. ይልቁንም እነዚያ የካዱት ሰዎች በትዕቢትና በክርክር ውስጥ ናቸው።

بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

3. ከነሱ በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙን አጥፍተናል፤ (ጊዜው) የመሸሻና የማምለጫ ጊዜ ሳይሆንም (ለእርዳታ) ተጣሩ።

كَرَّ أَهْلَكُمَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَوَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

4. ከነሱ የሆነ አስፋራሪም፤ (ነቢዩ ሙሀመድ) ስለ መጣላቸው፤ ተደነቁ፤ ከሐዲዎቹም «ይህ ድግምተኛ (ጠንቋይ)፤ ውሸታም ነው» አሉ።

وَيَجْحَدُوا أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكُفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾

5. «አማልክቱን አንድ አምላክ አደረጋቸውን? ይህ አስደናቂ ነገር ነው» (አሉ)።

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ مُّجَابٌ ⑤

6. ከነርሱም፣ «መኳንንቱ ሂዳ፣ በአማልክታችሁም (ማምለክ) ላይ ታገሱ፣ ይህ (ከኛ) የሚፈለግ ነገር ነውና» እያሉ አዘገሙ።

وَأَنْطَلِقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑥

7. «ይህንንም በኋለኛይቱ መንገድ (በክርስትና) አልሰማንም፤ ይህ ውሸትን መፍጠር እንጂ ሌላ አይደለም» (እያሉም)።

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا آخِلَاقٌ ⑦

8. «ከመካከላችን በርሱ ላይ (ብቻ) ቁርአን ተወረደን?» (አሉ)፤ በእውነት እነርሱ ከግሳጼዬ (ከቁርአን) በመጠራጠር ውስጥ ናቸው፤ በእርግጥም ቅጣቴን ገና አልቀመሱም።

أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوُّوْا قَدَابٌ ⑧

9. ይልቁንም የአሸናፊውና የሊጋሱ ጌታህ፣ የችሮታው መጋዘኖች እነርሱ ዘንድ ናቸውን?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنٌ رَحْمَةٍ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑨

10. ወይስ የሰማያትና የምድር፣ የመካከላቸውም ንግሥና የነሱ ነውን? (ነው ቢሉ) በመሰላሉችም ይውጡ።

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑩

11. (የአላህን መልእክት በመካዳቸው) እዚያ ዘንድ ከአሕዛብ የሆኑ ተሸናፊ ሰራዊት ናቸው።

جُنُودٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ⑪

12. ከነርሱ በፊት የኑሕ ሕዝቦች፣ ዓድም፣ የችካሎች ባለቤት የሆነው ፈርዖንም አስተባበሉ።

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ⑫

13. ሰሙድም፣ የሉጥ ሰዎችም፣ የአይክት ሰዎችም (አስተባበሉ)፤ እነዚህ አሕዛቦቹ ናቸው።

وَشَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابِ ⑬

14. ሁሉም መልዕክተኞቹን ያስዋሹ እንጂ ሌላ አይደሉም፤ ቅጣቴም ተረጋገጠባቸው።

إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ⑭

15. እነዚህም ለርሷ መመለስ፣ የሌሊትን አንዲትን ጩኸት (የአስራፊልን) እንጂ ሌላን አይጠባበቁም።

وَمَا يَنْظُرُ هَوَاحٍ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ⑮

16. «ኔታችን ሆይ! ከምርመራው ቀን በፊት መጽሐፋችንን አስቸኩልልን» አሉም።

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

17. (ሙሐመድ ሆይ!) በሚሉት ነገር ላይ ታገስ፤ የጎይል ባለቤት የሆነውን ባሪያችንንም ዳውድን አውሳላቸው፤ እርሱ በጣም መላሳ ነውና።

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

18. እኛ ተራራዎችን ከቀትር በኋላና በረፋድም ከርሱ ጋር (ከዳውድ) የሚያወድሱ ሲሆኑ ገራንለት።

إِنَّا سَخَرْنَا لِجِبَالٍ مَعَهُمْ يُسِخِنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

19. በራሪዎችንም (አዕዋፍን) የሚሰበሰቡ ሆነው (ገራንለት)፤ ሁሉም ለርሱ (ማወደስ) የሚመላለስ ነው።

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

20. መንግስቱንም (ስልጣኑንም) አበረታንለት፤ ጥበብንም፤ ንግግርን መለየትንም ሰጠነው።

وَسَدَدْنَا مَلَكُومَهُ وَايَّتِنَهُ الْأِحْكَمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

21. የተከራካሪዎቹም ወሬ መጥቶልሃልን? ምኩራቡን በተንጠላጠሉ ጊዜ፤

﴿٢١﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصْمِ إِذْ سُورُوا الْمِحْرَابِ ﴿٢١﴾

22. በዳውድ ላይም በገቡ ጊዜ፤ «ከነርሱም በደነገጠ ጊዜ አትፍራ፤ (እኛ) ከፊላችን በከፊሉ ላይ ወሰን ያለፈ ሁለት ተከራካሪዎች ነን፤ በመካከላችንም በእውነት ፍረድ፤ አታዳላም፤ ወደ መካከለኛውም መንገድ ምራን» አሉት።

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ ففَرَغَ مِنْهُمْ وَقَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

23. «ይህ ወንድሜ ነው፤ ለርሱ ዘጠና ዘጠኝ ሴቶች በጎች አሉት፤ ለኔም አንዲት ሴት በግ አለችኝ፤ እርሷንም ዕድሌ አድርጋት አለኝ፤ በንግግርም አሸነፈኝ» አለው።

إِن هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾

24. (ዳውድ የሌላውን ንግግር ሳይሰማ) «ሴት በግህን ወደ በጎቹ (ለመቀላቀል) በመጠየቁ በእርግጥ በደለህ፤ ከተጋሪዎችም (ከሸሪኮች) ብዙዎቹ፤ ከፊላቸው በከፊሉ ላይ ወሰን ያልፋሉ፤

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَىٰ نَجْمِيهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

እነዚያ ያመኑትና መልካሞችን የሰሩት ብቻ ሲቀሩ፤ እነሱም በጣም ጥቂቶች ናቸው» አለ፤ ዳውድም የፈተንነው መኾኑን ዐወቀ፤ ጌታውንም ምስረትን ለመነ ሰጋጅ ሽኖ ወደቀ፤ በመጸጸት ተመለሰም።

25. ለርሱም እኛ ዘንድ መቅረብ (ክብር) መልካም መመለሻም አለው።

26. ዳውድ ሆይ! እኛ በምድር ላይ ምትክ አድርገንሃልና በሰዎች መካከል በእውነት ፍረድ፤ ዝንባሌህንም አትከተል፤ ከአላህ መንገድ ያሳስትሃልና፤ እነዚያ ከአላህ መንገድ የሚሳሳቱ የምርመራውን ቀን በመርሳታቸው ለነርሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው።

27. ሰማይንና ምድርን በመካከላቸውም ያለውን ሁሉ ለከንቱ አልፈጠርንም፤ ይህ የነዚያ የካዱት ሰዎች ጥርጣሬ ነው፤ ለነዚያም ለካዱት ሰዎች ከአሳት ወዮላቸው!

28. በእውነቱ እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሰሩትን በምድር ውስጥ እንደሚያጠፉት እናደርጋለን? ወይስ አላህን ፊሪዎቹን እንደ ከላዲዎቹ እናደርጋለን?

29. (ሙሃመድ ሆይ) (ይህ) ወዳንተ ያወረድነው ብሩክ መጽሐፍ (ቁርአን) ነው፤ አንቀጾቹን እንዲያስተነትኑና የአእምሮዎች ባለቤቶችም እንዲገሰጹ (አወረድነው)።

30. ለዳውድም ሱለይማንን ሰጠነው፤ ምን ያምር ባሪያ! (ሱለይማን)፤ እርሱ መላሳ ነው።

31. በርሱ (ለአላህ ተብሎ በሚደረግ የቅዱስ ጦርነት-ጁሃድ) ላይ ከቀትር በኋላ በሦስት እግሮችና በአራተኛዋ ኮቴ ጫፍ የሚቆሙ ጮሌዎች ፈረሶች በተቀረቡለት ጊዜ (አስታውስ)፤

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٥﴾

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَنَاقِبٍ ﴿٢٦﴾

يٰۤدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يٰمَاسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

كَتَبَ آزْرَأَهُ إِلَيْكَ مَبْرُكٌ لِّدَبَّرُوا ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِرَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣٢﴾

32. አለም፡- «እኔ (ፀሐይ) በግርዶ እስከ ተደበቀች ድረስ (ምሽት)፤ ከኔታዬ ማስታወስ ፋንታ፤ ፈረስን መውደድን መረጥኩ»፤

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَّتْ بِالْحَبَابِ ﴿٣٢﴾

33. «በኔ ላይ መልሷት» (አለ)፤ አጋዶችዎንና አንገቶችዎንም ማበስ ያዙ።

رَدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

34. ሱላይማንንም በእርግጥ ፈተነው፤ በመንበሩም ላይ አካልን ጣልን፤ ከዚያም (ወደ አላህ) በመጸጸት ተመለሰ።

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾

35. አላህ ያንን (በስሕተት) የሰሩትን መጥፎ ስራ ከነርሱ ሊሰርይላቸው (ሊሰርዝላቸው)፤ በዚያም ይሰሩት በነበሩት በመልካሙ ስራ ምንዳቸውን ሊመነዳቸው (ይህንን አደረገ)።

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي لِأَحَدٍ مِنِّي بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

36. ነፋስንም በትእዛዙ ወደፈለገበት ስፍራ ልዝብ ኾና የምትፈስ ስትኾን ገራንለት።

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾

37. ሰይጣናትንም ገንቢዎችንና ሰጣሚዎችን ሁሉ (ገራንለት)፤

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

38. ሌሎችንም በፍንጆች ተቆራኞችን (ገራንለት)።

وَالْآخَرِينَ مُقْرِنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

39. (አላህ ለሱላይማን) ይህ ስጦታችን ነው፤ ያለግምት ለግስ፤ ወይም ጨብጥ (አልነው)።

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

40. ለርሱም እኛ ዘንድ መቅረብ፤ መልካም (የመጨረሻ) መመለሻም (ገነት) በእርግጥ አለው።

وَإِن لَّمْ عِنْدَنَا لُزْفٌ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾

41. ባሪያችንን አዩብንም አውሳላቸው፤ «እኔ ሰይጣን በጉዳትና በስቃይ ነካኝ ሲል ኔታውን በተጣራ ጊዜ»፤

وَأَذْكُرْ عِدَدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانَ يَنْصُبْ عَلَيَّ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

42. (አላህም አለው፡-) በእግርህ (ምድርን) ምታ፤ ይህ ቀዝቃዛ መታጠቢያ መጠጥም ነው፤

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

43. ለርሱም ከኛ ዘንድ ለችሮታ ባለአእምሮዎችንም ለመገለጽ ቤተሰቦቹን ከነሱም ጋር መሰላቸውን ሰጠነው።

وَوَهَبْنَا لَهُٗٓ اٰهْلًاۙ وَمِثْلَهُمۡ مَعَهُمْ رَحْمَةًۙ مِنَّاۙ وَذِكْرًاۙ لِاُولٰٓئِیۡ الۡاَلْبٰبِ ﴿٤٣﴾

44. በእጅህም ጭብጥ አርጬሜን ያዝ፤ በርሱም (ሚስትህን) ምታ፤ ማለህንም አታፍርስ (አልነው)፤ እኛ ታጋሽ ኸኖ አገኘነው፤ ምን ያምር ባሪያ! እርሱ በጣም መላሳ ነው።

وَخُذْۙ بِیَدِكَ ضَعْفًاۙ فَاصْرَبۙۤ اِیَّہٗۙ وَلَا تَحْنَطۙۤ اِنَّاۙ وَجَدْنٰهُ صَابِرًاۙ نِّعَمَ الْعَبْدُۙ اِنَّہٗۙ اَوْابٌۙ ﴿٤٤﴾

45. ባሮቻችንንም ኢብራሂምን፣ ኢስሐቅንና ያዕቆብንም የገይልና የማስተዋል ባለቤቶች የኾኑን አውሳላቸው።

وَاذْكُرْۙ عِبْدَنَاۙ اِبْرٰہِیْمَۙ وَاِسْحٰقَۙ وَیَعْقُوبَۙ اُولٰٓئِیۡ الۡاَبْدِیۡ وَالْاَبْصِرِ ﴿٤٥﴾

46. እኛ ጥሩ በኾነች ጠባይ መረጥናቸው፤ (እርሷም) የመጨረሻይቱን አገር ማስታወስ ናት።

اِنَّاۙ اَخْلَصْنٰهُمۡ بِخَالِصَةٍۙ ذِكْرٰی الدَّارِ ﴿٤٦﴾

47. እነርሱም እኛ ዘንድ ከመልካሞቹ ምርጦች ናቸው።

وَاِیَّہُمْۙ عِنْدَنَاۙ لَیۡنَ الْمُصْطَفٰیۡنَ الْاٰخِیَارِ ﴿٤٧﴾

48. ኢስማኒልንም፣ አልየሰዕንም፣ ዙልኪፍልንም አውሳ፤ ሁሉም ከበላጮቹ ናቸው።

وَاذْكُرْۙ اِسْمٰعِیۡلَۙ وَالْیَسَعَۙ وَذَا الۡکِفْلِؕ وَكُلٌّۙ مِنَ الْاٰخِیَارِ ﴿٤٨﴾

49. ይህ መልካም ዝና ነው፤ ለአላህ ፈሪዎችም በእርግጥ ውብ የኾነ መመለሻ አላቸው።

هٰذَا ذِكْرٌۙ وَاِنَّۙ لِّلْمُتَّقِیۡنَ لِحُسْنِ مَّآبٍ ﴿٤٩﴾

50. በሮቻቸው ለነርሱ የተከፈቱ ሲኾኑ የመኖሪያ ገነቶች አሏቸው።

جَنَّتٍۙ عٰدِنٍۙ مُّفۡتَحَةٌۙ لَّهُمۡ الۡاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾

51. በርሷ ውስጥ የተደገፉ ኾነው በውስጧ በብዙ እሸቶችና በመጠጥም ያዛሉ።

مُتَّكِیۡنَ فِیۡہَا یَدْعُوۡنَ فِیۡہَا بِفِیۡكِهِمۡۙ كَثِیۡرَةًۙ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

52. እነርሱ ዘንድም ዓይኖቻቸውን (በባሎቻቸው ላይ) አሳጣሪዎች እኩያዎች (ሴቶች) አሉ።

وَعِنۡدُهُمۡ قَصْرٰتٌۙ اَطْرَافُۙ اَنْرَابٍ ﴿٥٢﴾

53. ይህ ለምርመራው ቀን የምትቀጠሩት ተስፋ ነው።

هٰذَا مَا تُوَعۡدُوۡنَ لَیۡوِمِ الۡحِسَابِ ﴿٥٣﴾

54. ይህ ሲሳደኝን ነው፤ ለርሱ ምንም ማለቅ የለውም።

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَمْ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾

55. ይህ (ለአማኞች ነው)፤ ለጠማሞችም በጣም የከፋ መመለሻ አላቸው።

هَذَا وَإِنَّكَ لِلطَّغِينِ لَشَرَّ مَوَابٍ ﴿٥٥﴾

56. የሚገቧት ስትኾን ገሀነም (አለቻቸው)፤ ምንጣፊቱም ምንኛ ከፋች!

جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنْسُ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾

57. ይህ (ለከላዲዎች ነው)፤ ይቅመሱትም፤ የፈላ ውሃና እዥ ነው።

هَذَا قَلِيدٌ وَفُوهُ جَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴿٥٧﴾

58. ሌላም ከመሰሉ ዓይነቶች አሉ።

وَأَخْرُ مِنْ شَكْلِهِمْ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾

59. «ይህ ከናንተ ጋር በመጋፈጥ ገቢ ጭፍራ ነው» (ይላሉ)፤ «ለነርሱ አይስፋቸው! እነርሱ እሳትን ገቢዎች ናቸውና» (ይላሉ)።

هَذَا فَوْجٌ مُفْتَدِحٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَأَ لَهُمْ إِتْمَمَ صَلَاةِ النَّارِ ﴿٥٩﴾

60. (ተከታዮቹ) ይላሉ፡- «ይልቁን እናንተ አይስፋችሁ! እናንተ (ክህደቱን) ለኛ አቀረባችሁት፤ መርጊያይቱም (ገሀነም) ከፋች»።

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَبًا بَكْرٌ أَنْتُمْ قَدَمْتُمُوهُ لَنَا فَيَنْسُ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾

61. «ጌታችን ሆይ! ይህንን ያቀረበልንን ሰው በእሳት ውስጥ እጥፍን ቅጣት ጨምርለት» ይላሉ።

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

62. ይላሉም፡- «ለኛ ምን አለን? ከመጥፎዎች እንቆጥራቸው የነበሩትን ሰዎች (እዚህ) አናይምላ?»

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِ رِجَالًا كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾

63. መቀለጃ አድርገን ያዘናቸውን? ወይስ ዓይኖቻችን ከነሱ ዋለሉ?

أَتَخَذْتَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾

64. ይህ በእርግጥ እውነት ነው፤ (እርሱም) የእሳት ሰዎች (የርስ በርስ) መካሰስ ነው።

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾

65. (ሙሃመድ ሆይ)፡- እኔ አስፈራሪ ብቻ ነኝ፤ ገያል አንድ ከኾነው አላህ በቀር ምንም አምላክ የለም በላቸው።

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾

66. የሰማያትና የምድር በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ጌታ አሸናፊው መሓሪው ነው።

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٦٦﴾

67. በላቸው፡- እርሱ (ቁርአን) ታላቅ ዜና ነው።

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. እናንተ ከርሱ ዘንጊዎች ናችሁ።

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. (በአደም መፈጠር ጉዳይ ላይ) በሚከራከሩ ጊዜ ስለ ላይኛው ሰራዊት ለኔ ምንም ዕውቀት አልነበረኝም።

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّيْلِ الْأَوَّلَى إِذِ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. ወደኔም አስፈራሪ ገላጭ መኾኔ እንጂ ሌላ አይወድድልኝም (በል)።

إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

71. ጌታህ ለመላእክት፣ እኔ ሰውን ከጭቃ ፈጣሪ ነኝ ባለ ጊዜ(አስታውስ)።

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ
طِينٍ ﴿٧١﴾

72. ፍጥረቱንም ባስተካከልኩና ከመንፈሴ በነፋሁበት ጊዜ ለርሱ ሰጋጆች ኾናችሁ ውደቁ (አልኩ)፤

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

73. መላእክትም መላውም ባንድነት ሰገዱ።

فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

74. ኢብሊስ ብቻ ሲቀር፣ ኮራ፣ ከከሐዲዎቹም ነበር።

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. (አላህም) ኢብሊስ ሆይ! በሁለት እጆቹ ለፈጠርኩት ከመሰገድ ምን ከለከለህ? (አሁን) ኮራህን? ወይስ (ቀድሞዉን) ከትዕቢተኞቹ ነበርክ አለው።

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ
بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

76. «እኔ ከርሱ በላጭ ነኝ፤ ከእሳት ፈጠርክኝ፤ ከጭቃም ፈጠርከው» አለ።

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ
مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾

77. (አላህ) አለው፡- ከርሷ ውጣ፤ አንተ የተባረርክ ነህና፤

قَالَ فَارْجِعْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ ﴿٧٧﴾

78. እርግማኔም እስከ ፍርዱ ቀን ድረስ ባንተ ላይ ይኾን።

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

79. «ጌታዬ ሆይ! እስከሚቀሰቀሱበት ቀን ድረስ አቆየኝም» አለ።

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

80. (አላህም) አለው፡- አንተ ከሚቆዩት ነህ፤

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

81. እስከታወቀው ወቅት ቀን ድረስ።

إِلَى يَوْمِ أَوْفَتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

82. (እርሱም) አለ፡- «በአሸናፊነትህ ይኹንብኝ፤ በመላ አሳስታቸዋለሁ»፤

قَالَ فَيُعَزِّدُكَ لِأَعْوَابِهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

83. «ከነርሱ ምርጥ የኾኑት ባሮችህ ብቻ ሲቀሩ»።

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٣﴾

84. (አላህ) አለው፡- እውነቱም (ከኔ ነው)፤ እውነትንም እላለሁ።

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

85. ከአንተና ከነርሱ ውስጥ ከተከተሉህ ባንድ ላይ ገሀነምን በእርግጥ እሞላታለሁ።

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

86. (ሙሃመድ ሆይ!) በላቸው፡- በርሱ ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ እኔም ከተግደርዳሪዎቼ አይደለሁም።

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

87. እርሱ (ቁርአን) ለዓለማት መገሰጫ እንጂ ሌላ አይደለም።

إِنَّهُ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. ትንቢቱም (እውነት መኾኑን) ከጊዜ በኋላ በእርግጥ ታውቁታላችሁ።

وَلَنُعَلِّمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

ምዕራፍ 39፣ አል-ዙመር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. የመጽሐፉ (የቁርአን) መወረድ አሸናፊው ጥበበኛው ከኾነው አላህ ነው።

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. (ሙሃመድ ሆይ!) እኛ ወደ አንተ መጽሐፉን በእውነት (የተመላ) ሲኾን አወረድነው፤ አላህንም ሃይማኖትን ለርሱ ብቻ ያጠራህ ኾነህ ተገዛው።

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

3. ንቁ! ፍጹም ጥሩ የሽነው (አላህን ማምለክና ታዛዥ መሆን) ሃይማኖት የአላህ ብቻ ነው። እነዚያም ከርሱ ሌላ (ጣዖታትን) ረዳቶች (አድርገው) የያዙት «ወደ አላህ ማቃረብን እንዲያቃርቡን እንጂ፣ ለሌላ አናመልካቸውም» (ይላሉ)፤ አላህ በዚያ እነርሱ በርሱ በሚለያዩበት ነገር በመካከላቸው ይፈርዳል፤ አላህ እርሱ ውሸታም ከሐዲ የሽነን ሰው አያቀናም።

4. አላህ ልጅን መያዝ በፈለገ ኖሮ፣ ከሚፈጥረው ውስጥ የሚሻውን ይመርጥ ነበር፤ ጥራት ተገባው (እሱ እነዚህን ከመሰሉ ነገሮች የተጥራራ ነው)። እርሱ አሸናፊው አንዱ አላህ ነው።

5. ሰማያትንና ምድርን በእውነት ፈጠረ፤ ሌሊትን በቀን ላይ ይጠቀልላል፤ ቀንንም በሌሊት ላይ ይጠቀልላል፤ ፀሐይንና ጨረቃንም ገራ፤ ሁሉም ለተወሰነ ጊዜ ይሮጣሉ፤ ንቁ እርሱ አሸናፊው መሐሪው ነው።

6. (ሁላችሁንም) ከአንዲት ነፍስ (አደም) ፈጠራችሁ፤ ከዚያም ከርሷ መቀናጃዋን (ሃዋ) አደረገ። ለናንተም ከግመልና ከክብት፣ ከፍየል፣ ከበግ ስምንት ዓይነቶች (ወንድና ሴት) አወረደ፤ በእናቶችሁ ሆዶች ውስጥ በሦስት ጨለማዎች ውስጥ ከመፍጠር በኋላ (ሙሉ) መፍጠርን ይፈጥራችኋል፤ ይሃችሁ ጌታችሁ አላህ ነው። ስልጣኑ የርሱ ብቻ ነው፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ ታዲያ ወዴት ትዞራላችሁ?

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٦﴾

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحٰنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٧﴾

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اَلْبَلَّ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ اَلنَّهَارَ عَلَى الْبَلِّ وَسَخَّرَ اَلشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ

الْعَفُورُ ﴿٨﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ اَلْأَنْعَامِ ثَمَنِيةً زَوْجًا يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذٰلِكُمْ اَللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ اَلْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٩﴾

﴿٩﴾

7. ብትክዱ አላህ ከናንተ የተብቃቃ ነው። ለባሪያዎቹም ክህደትን አይወድም፤ ብታመሰግኑም፤ እርሱን ይወድላችኋል፤ ማንኛይቱም ኃጢአትን ተሸካሚ ነፍስ የሌላይቱን ኃጢአት አትሸክምም፤ ከዚያም መመለሻችሁ ወደ ጌታችሁ ነው፤ ትሰሩት የነበራችሁትንም ይነገራችኋል፤ እርሱ በልቦች ውስጥ ያሉትን ዐዋቂ ነውና።

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنَىٰ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

8. ሰውንም ጉዳት ባገኘው ጊዜ ጌታውን (አላህ ብቻ) ወደርሱ ተመላሽ ሽኖ ይጠራል። ከዚያም ከርሱ ዘንድ ጸጋን በሰጠው ጊዜ ያንን ከዚያ በፊት ወደርሱ ይጸልይበት የነበረውን (መከራ) ይረሳል፤ ከመንገዱ ለማሳሳትም ለአላህ ባላንጣዎችን ያደርጋል፤ በክህደትህ ጥቂትን ተጣቀም፤ አንተ በእርግጥ ከአሳት ጓዶች ነህ በለው።

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُوًّا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾

9. እርሱ የመጨረሻይቱን ዓለም (ቅጣት) የሚፈራ የጌታውንም ችሮታ የሚከፅል ሲሆን በሌሊት ሰዓቶች ሰጋጅና ቋሚ ሽኖ ለጌታው የሚገገዛ ሰው (እንደ ተስፋ ቢሱ ከሐዲ ነውን? በለው)፤ እነዚያ የሚያውቁና እነዚያ የማያውቁ ይስተካካላሉን? በላቸው፤ የሚገነዘቡት ባለ አእምሮቹ ብቻ ናቸው።

أَمَنْ هُوَ قَلْبُكَ فَإِنِّي أَنَا الَّذِي أَسَاجِدُ لِوَجْهِ رَبِّي قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

10. (ሙሐመድ ሆይ!) (ጌታችሁ) እናንተ (በአላህ አንድነት) ያመናችሁ ባሮቹ ሆይ! ጌታችሁን (አላህን) ፍሩ፤ ለነዚያ በዚች በቅርቢቱ ዓለም መልካም ለሰሩት መልካም ምንዳ አላቸው። የአላህ ምድርም ሰፊ ናት፤ (ብትቸገሩ ተሰደዱ)፤ ታጋሾቹ ምንዳቸውን የሚሰጡት ያለግምት ነው፤ (ይላል) በላቸው።

قُلْ يٰٓعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

11. (ሙሐመድ ሆይ!) በል:- እኔ አላህን ሃይማኖትን ለርሱ ያጠራሁ ኾኜ እንዳመልከው ታዘዝኩ፤

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾

12. የሙስሊሞችም መጀመሪያ እንድኾን ታዘዝኩ።

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

13. (ሙሐመድ ሆይ!) እኔ ከጌታዬ ባምፅ፣ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራለሁ በል።

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

14. (ሙሐመድ ሆይ!) አላህን ሃይማኖቴን ለርሱ ያጠራሁ ኾኜ እንዳዘዋለሁ በል።

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾

15. ከርሱ ሌላ የሻቸሁትን ተገዙ፤ (ሙሐመድ ሆይ!) ከሳሪዎች ማለት እነዚያ በትንሣኤ ቀን ነፍሶቻቸውንና ቤተሰቦቻቸውን ያከሰሩ ናቸው፤ ንቁ! ይህ እርሱ ግልጽ ኪሳራ ነው በላቸው።

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِي قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

16. ለነርሱ ከበላያቸው ከእሳት የኾኑ (ድርብርብ) ጥላዎች አሏቸው፤ ከበታቻቸውም ጥላዎች አሏቸው። ይህ አላህ ባሮቹን (እንዲጠነቀቁ) በርሱ ያስፈራራበታል፤ ባሮቹ ሆይ! ስለዚህ ፍሩኝ።

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادُهُ يَعْبَادُونَ ﴿١٦﴾

17. እነዚያም ጣዖታትን የሚያመልካቸው ከመኾን የራቁ፤ ወደ አላህም የዞሩ፤ ለነርሱ ብስራት አላቸው፤ ስለዚህ ባሮቹን አብስር።

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾

18. እነዚያን ንግግርን የሚያዳምጡትንና መልካሙን የሚከተሉትን (አብስር)፤ እነዚያ እነርሱ አላህ የመራቸው ናቸው። እነዚያም እነሱ ባለአእምሮዎቹ ናቸው።

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمْ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْوَالُونَ الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

19. (ሙሐመድ ሆይ!) በርሱ ላይ የቅጣት ቃል የተረጋገጠችበትን ሰው (ትመራዋለህን?) አንተ በእሳት ውስጥ ያለን ሰው ታድናለህን?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْفِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

20. ግን እነዚያ ጌታቸውን (አላህ) የፈሩ፣ ለነርሱ ከበላያቸው የታነጹ ሰገነቶች ያሏቸው ሰገነቶች ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸው የኾኑ አሏቸው። (ይህንን) አላህ ቃል ገባላቸው፤ አላህ ቃሉን አያፈርስም።

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَفُوا رَبَّهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا اللَّهَ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَمْ تَرَأْنِ أَنْ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ نَمُزِجُجُهُ بِهِ ذُرًّا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفًرًا ثُمَّ جَعَلَهُ حَبًّا طَيِّبًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

21. አላህ ከሰማይ ውሃን (ዝናብን) እንዳወረደና በምድርም ውስጥ ምንጮች አድርጎ እንዳስገባው አላየህምን? ከዚያም በርሱ አይነቶቹ የተለያዩን አዝመራ ያወጣል፤ ከዚያም ይደርቃል፤ ገርጥቶም ታየዋል፤ ከዚያም ስብርብር ያደርገዋል፤ በዚህ ውስጥ ለባለ አእምሮዎች ግሣጼ አለበት።

أَفَمَنْ سَرَّحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ قَوْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

22. አላህ ደረቱን ለኢስላም ያስፋለትና እርሱም ከጌታው ዘንድ በብርሃን ላይ የኾነ ሰው (ልቡ እንደ ደረቀ ሰው ነው?) ልቦቻቸውም ከአላህ መወሳኝ ለደረቁ ሰዎች ወዮላቸው፤ እነዚያ በግልጽ መሳሳት ውስጥ ናቸው።

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَابًا نَفْسَعُرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضَلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

23. አላህ ከዜና ሁሉ መልካምን (በመልካምነትና በእውነተኛነት) ተመሳሳይ እና ተደጋጋሚ የኾነን መጽሀፍ (ቁርአን) አወረደ፤ ከርሱ (ግሣጼ) የነዚያ ጌታቸውን የሚፈሩት ሰዎች ቆዳዎች ይኮማተራሉ፤ ከዚያም ቆዳዎቻቸውና ልቦቻቸው ወደ አላህ (ተስፋ) ማስታወስ ይለዝባሉ። ይህ የአላህ መምሪያ ነው፤ በርሱ የሚሻውን ሰው ይመራበታል፤ አላህም የሚያጠመው ሰው ለርሱ ምንም አቅኚ የለውም።

أَفَمَنْ يَنْفَىٰ بَوَجهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا

24. በትንሣኤ ቀን ክፉን ቅጣት በፊቱ የሚመክት ሰው (ከቅጣት እንደሚድን ነው?) ለበዳዮችም ትሰሩት የነበራችሁትን

أَفَمَنْ يَنْفَىٰ بَوَجهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا

(ቅጣቱን) ቅመሱ ይባላሉ።

كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٥﴾

25. ከነሱ በፊት የነበሩት አስተባባሉ፤ ቅጣቱም ከሚያውቁት በኩል መጣባቸው።

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْتَهُمْ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾

26. አላህም በቅርቢቱ ሕይወት ውርደትን አቀመጣቸው። የመጨረሻይቱም ዓለም ቅጣት በጣም ትልቅ ነው። የሚያውቁ ቢኾኑ ኖሮ (አያስተባብሉም ነበር)።

فَاذَاقُهُمْ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. በዚህም ቁርአን ውስጥ ለሰዎች ይገለጹ ዘንድ ከየምሳሌው ሁሉ በእርግጥ አብራራን፤

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

28. መዛባት የሌለበት ዐረብኛ ቁርአን (በአረብኛ ቋንቋ የተወረደ) ሲኾን፤ (አብራራነው) ሊጠነቀቁ ይከጀላልና።

فَرَأَانَا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِلْمٍ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

29. አላህ በርሱ ተጨቃጫቂዎች የኾኑ ተጋሪዎች ያሉትን ባሪያና ለአንድ ሰው ብቻ ንጹሕ የኾነን ባሪያ (ለሚያጋራና ባንድነቱ ለሚያምን ሰው) ምሳሌ አደረገ፤ በምሳሌ ይስተካከላሉን? ምስጋና ለአላህ ይገባው። በእውነቱ አብዛኛቸው አያውቁም።

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. (መሐመድ ሆይ!) አንተ ሚች ነህ፤ እነርሱም ሚችኛ ናቸው።

إِنَّكَ مِثٌّ وَإِنَّهُمْ مِثُّونَ ﴿٣٠﴾

31. ከዚያም እናንተ በትንሣኤ ቀን እንታችሁ ዘንድ ትከራከራላችሁ።

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخَصِّمُونَ ﴿٣١﴾

32. በአላህም ላይ ከዋሽ፣ እውነቱንም (ይህ ቁርአን፣ ነቢዩ ሙሐመድና የኢስላም አስተምህሮት) በመጣለት ጊዜ ከአስተባባላ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው? በገሀነም ውስጥ ለከሐዲዎች መኖሪያ የለምን? (አለ እንጂ)።

33. ያም (ሙሃመድ) በእውነት (በዚህ ቁርአንና በኢስላም አስተምህሮት) የመጣው፣ በርሱ ያመነውም እነዚያ እነርሱ አላህን ፊሪዎች ናቸው።

34. ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ የሚሹት ሁሉ አላቸው፤ ይህ የበጎ አድራጊዎች ምንዳ ነው።

35. አላህ ያንን (በስሐተት) የሰሩትን መጥፎ ስራ ከነርሱ ሊሰርይላቸው (ሊሰርዝላቸው)፣ በዚያም ይሰሩት በነበሩት በመልካሙ ስራ ምንዳቸውን ሊመነዳቸው (ይህንን አደረገ)።

36. አላህ ባሪያውን (ነቢዩ ሙሃመድን) በቂ አይደለምን? በነዚያ ክርሱ ሌላ በኾኑትም (በሚያመልካቸው ጣዖታት) ያስፈራሩሃል፤ አላህ የሚያጠመውም ሰው ለርሱ ምንም አቅኚ የለውም።

37. አላህ የሚያቀናውም ሰው ለርሱ ምንም አጥማሚ የለውም፤ አላህ አሸናፊ የመበቀል ባለቤት አይደለምን?

38. ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ ማን እንደ ኾነ ብትጠይቃቸው፣ «አላህ ነው» ይሉሃል። ከአላህ ሌላ የምታመልካቸውን (ጣዖታት) አያችሁን? (ንገሩኝ) አላህ በጉዳት ቢፈልገኝ፣ እነሱ ጉዳቱን ገላጮች ናቸውን? ወይስ በችሮታው ቢፈቅደኝ እነርሱ ችሮታውን አጋጆች ናቸውን? በላቸው። አላህ በቁዩ ነው፤ በርሱ ላይ ተመኪዎች ይመካሉ፤ በል።

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ (32)

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ إِنْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِي ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٩﴾

39. (ሙሐመድ ሆይ!) በላቸው፡- ሕዝቦቼ ሆይ! ባላችሁበት ኹኔታ ላይ ሥሩ፤ እኔ (ባለሁበት ሁኔታ) ሰሪ ነኝና፤ ወደፊትም ታውቃላችሁ፤

قُلْ يٰقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ۗ اِنِّىۡ اِنِّىۡ عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. ያንን የሚያሳፍረው ቅጣት የሚመጣበትንና በርሱ ላይ ዘውታሪ ቅጣት የሚሰፍርበትን (ታውቃላችሁ)?

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. (ሙሐመድ ሆይ!) እኛ መጽሐፉን (ይህን ቁርአን) ባንተ ላይ ለሰዎች (ጥቅም) በእውነት አወረድነው፤ የተመራም ሰው ለነፍሱ ነው፤ የጠመመም ሰው የሚጠመው (ጉዳቱ) በርሷ ላይ ነው፤ (ሙሐመድ ሆይ!) አንተም (ታስገድዳቸው ዘንድ) በነርሱ ላይ ጠባቂ አይደለህም፡፡

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ اِهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٤١﴾

42. አላህ ነፍሶችን በሞታቸው ጊዜ ይወስዳል፤ ያችንም ያልሞተችውን በእንቅልፏ ጊዜ (ይወስዳታል)፤ ታዲያ ያችን ሞትን የፈረደባትን ይይዛታል፤ ሌሊቱንም እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ይለቃታል፤ በዚህ ውስጥ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች ምልክቶች አሉበት፡፡

اللّٰهُ يَتَوَفٰى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاٰخَرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. ይልቁንም (ቁረይሾች) ከአላህ ሌላ አማላጆችን ያዙ፤ እነርሱ ምንንም የማይችሉና የማያውቁ ቢኾኑም? በላቸው፡፡

اَمْ اَتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اَوْ لَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْۢءًا وَّلَا يَعْۢقِلُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. መላውም ምልጃ የአላህ ብቻ ነው፤ የሰማያትና የምድር ስልጣን የርሱ ብቻ ነው፤ ከዚያም ወደርሱ ትመለሳላችሁ በላቸው፡፡

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَعَةُ جَمِيْعًا لَّمْ يَمْلِكْ اِلَّيْهِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. አላህም ብቻውን በተወሳ ጊዜ የነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ሰዎች ልቦች ይሸማቀቃሉ፤ እነዚያም ከርሱ ሌላ የኾኑት (ከአላህ ውጪ የሚመለከቱ ጣዖታት ማለትም መልዕክተኞ፣ መላእካ፣ ብጹዓን ሰዎች፣ ጁኒዎች፣ ሙታኖች፣ መሻሊክ) በተወሰ ጊዜ እነርሱ ወዲያውኑ ይደሰታሉ።

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

46. (ሙሐመድ ሆይ!) ሰማያትንና ምድርን የፈጠርክ፣ ሩቁንም ቅርቡንም ዐዋቂ የኾንክ አላህ ሆይ! አንተ በባርኾህ መካከል በዚያ በርሱ ይለያዩበት በነበሩ ነገር ትፈርዳለህ፤ በል።

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

47. ለነዚያም ለበደሉት (በአላህ አንድነት ላላመኑት) በምድር ያለው ሁሉ መላውም ከርሱ ጋር መሰሉም ቢኖራቸው ኖሮ፣ በትንሣኤ ቀን ከቅጣቱ ክፋት የተነሳ በርሱ ነፍሶቻቸውን በተበገቡበት (ካሳ በከፈሉበት) ነበር። ለነርሱም ከአላህ ዘንድ ያስቡት ያልነበሩት ሁሉ ይገለጽላቸዋል።

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَبَدَأَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

48. ለነሱም የሰሩዋቸው መጥፎዎቹ ይገለጹላቸዋል፤ በነርሱም ላይ በርሱ ያላገጡበት የነበሩት ቅጣት ይሰፍርላቸዋል።

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

49. ሰውንም ጉዳት ባገኘው ጊዜ ይጠራናል፤ ከዚያም ከኛ የኾነውን ጸጋ በሰጠነው ጊዜ፣ «እርሱን የተሰጠሁት በዕውቀት ብቻ ነው» ይላል፤ ይልቁንም እርሷ (ጸጋይቱ) መፈተኛ ናት፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوْلَانَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

50. እነዚያ ከነሱ በፊት የነበሩት ሕዝቦች በእርግጥ ብለዋታል፤ ይሰሩት የነበሩትም ነገር ከነርሱ አልጠቀማቸውም።

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَخْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

51. የሰሩዋቸውም መጥፎዎች (ቅጣት) አገኛቸው። ከነዚህም እነዚያ የበደሉት የሰሩዋቸው መጥፎዎች (ፍጻሜ) በእርግጥ ይነካቸዋል። እነርሱም የሚያቅቱ አይደሉም።

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَتُولَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

52. አላህ ሲሳዩን ለሚሻው ሰው የሚያሰፋ፣ የሚያጠብም መኾኑን አያውቁምን? በዚህ ውስጥ ለሚያምኑት ሕዝቦች ግሣጼዎች አሉበት።

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. በላቸው፡- እናንተ በነፍሶቻችሁ ላይ ድንበር ያለፋችሁ ባሮቹ ሆይ! ከአላህ እዝነት ተስፋ አትቀረጡ፤ አላህ ኃጢአቶችን በመላ ይምራልና፤ እነሆ እርሱ መሐሪው አዛኙ ነውና።

﴿٥٣﴾ قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِينَ أَنْتَرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

54. ቅጣቱም ወደናንተ ከመምጣቱና ከዚያም የማትረዱ ከመኾናችሁ በፊት ወደ ጌታችሁ (በመጸጸት) ተመለሱ፤ ለርሱም ታዘዙ።

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

55. እናንተ የማታውቁ ስትኾኑም ቅጣቱ በድንገት ሳይመጣባችሁ በፊት ከጌታችሁ ወደናንተ የተወረደውን መልካሙን (ቁርአን) ተከተሉ።

وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. (የካደች) ነፍስ፡ «እኔ ከሚሳለቁት የነበርኩ ስኾን፣ በአላህ በኩል ባንደልኩት ዋ ጸጸቱ!» ማለቷን (ለመፍራት)፤

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. «ወይም አላህ በመራኝ ኖሮ ከሚጠነቀቁት አኾን ነበር» ማለቷን (ለመፍራት)፤

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

58. «ወይም ቅጣቱን በምታይ ጊዜ ለኔ (ወደ ምድረ ዓለም) አንድ ጊዜ መመለስ በኖረኝና ከበጎ አድራጊዎቹ በኾንኩ» ማለቷን (ለመፍራት መልካሙን ተከተለ)።

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. የለም ተመርተሃል፤ አንቀጾቹ (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በእርግጥ መጥተውልሃል፤ በነርሱም አስተባብላሃል፤ ኮርተሃልም፤ ከከሐዲዎቹም ሽነሃል (ይባላል)።

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَءَايَاتِي فَاذْبَبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾

60. በትንሣኤ ቀንም እነዚያን በአላህ ላይ የዋሹትን ፊቶቻቸውን የጠቆሩ ሽነው ታያቸዋለህ፤ በገሀነም ውስጥ ለትዕቢተኞች መኖሪያ የለምን?

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَةٌ لِّلنَّاسِ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

61. እነዚያንም የተጠነቀቁትን በማግኛቸው ስፍራ ሽነው አላህ ያድናቸዋል፤ ክፉ ነገር አይነካቸውም፤ እነርሱም አያዘኑም።

وَبِحَسْبِ اللَّهِ الَّذِينَ أَنْفَقُوا بِمَقَارِنِهِمْ لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

62. አላህ የነገሩ ሁሉ ፈጣሪ ነው። እነርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ አስተናባሪ ነው።

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

63. የሰማያትና የምድር (ድልብ) መክፈቻዎች የርሱ ብቻ ናቸው፤ እነዚያም በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የካዱት እነዚያ እነሱ ከላሪዎቹ ናቸው።

لَهُمْ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِ اللَّهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾

64. (ሙሐመድ ሆይ!) እናንተ ማሃይማን ሆይ! ከአላህ ሌላን እንዳመልክ ታዙኛላችሁን? በላቸው።

قُلْ اَغْفِرِ اللَّهُ تَامُرُوۡنَۙ اَعْبُدُوۡا اِيۡهَاۙ اَلۡجٰهَلُوۡنَ ﴿٦٤﴾

65. ብታጋራ ስራህ በእርግጥ ይታብሳል፤ በእርግጥም ከከሐዲዎቹ ትኸናለህ ማለት ወደ አንተም፤ ወደከዚያም ካንተ በፊት ወደነበሩት በእርግጥ ተወርዷል።

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿١٥﴾

66. ይልቅ አላህን ብቻ ተገዛም፤ ከአመስጋኞቹም ኸን።

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٦﴾

67. አላህንም በትንሣኤ ቀን ምድር በመላ በጭብጡ ስትኸን፤ ሰማያትም በቀኝ እጆቹ የሚጠቀሱሉ ሲኸኑ (ከርሱ ጋር ሌላን በማጋራታቸው) ተገቢ ክብርን አላከበሩትም። ከሚያጋሩት ጠራ፤ ላቀም።

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٌ بِيَمِيْنِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٧﴾

68. በቀንዱም ይነፋል፤ በሰማያት ውስጥ ያለው ፍጡርና በምድርም ውስጥ ያለው ፍጡር ሁሉ አላህ የሻው ሲቀር በድንጋጤ ይሞታል፤ ከዚያም በርሱ ሌላ (መነፋት) ይነፋል፤ ወዲያውም እነርሱ (የሚሰራባቸውን) የሚጠባበቁ ኸነው ቋሚዎች ይኸናሉ።¹

وُنْفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ أُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيٰمٌ يَنْظُرُوْنَ ﴿١٨﴾

1. (ሀ). አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የመጨረሻው ጥሩንባ ከተነፋ በኋላ በቀድሚያ ራሱን ከፍ፣ የሚያደርገው እኔ ነኝ። መላም በተከበረው ዙፋን ላይ ተንጠልጥሎ አየዋለሁ። ነገር ግን ከሁለተኛው ጥሩንባ መነፋት በኋላ ይንጠልጠል ወይም ከዚያ በፊት ይሁን አላውቅም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

(ለ). አቡ ሁረይራ (ጊ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በሁለቱ የጥሩንባ መነፋቶች መካከል አርባ አሉ። ሰዎችም፤ «አቡ ሁረይራ ሆይ! አርባ ቀናት ናቸውን?» ሲሉ ጠየቁኝ። እኔም ለመመለስ አቅማማሁ። አሁንም፤ «አቡ ሁረይራ ሆይ! አርባ ዓመት ነውን?» አሉኝ። እኔም ለመመለስ እምቢ አልኩ። አሁንም፤ «አቡ ሁረይራ ሆይ! አርባ ወራት ናቸውን?» አሉኝ። እኔም አሁንም ለመመለስ እምቢ አልኩኝ፤ ከመቀመጫው ላይ ካለችው ቁራጭ አጥንት በስተቀር ሁሉም የሰው ልጅ አካል ይጠፋል፤ ይበስብላልም። አላህም ከዚህኛ አጥንት የሰው ልጅን ዳግም ይፈጥረዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

69. ምድርም በጌታዋ (አላህ) ብርሃን ታበራለች፤ መጽሐፉም (ተከፍቶ) ይቀረባል፤ ነቢያቱና ምስክርቶም ይመጣሉ፤ በመካከላቸውም በእውነት ይፈረዳል፤ እነርሱም አይበደሉም።

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

70. ነፍስም ሁሉ የሰራችውን ስራ ትሞላለች፤ (ትሰፈራለች)፤ እርሱም የሚሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

وَوُضِعَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

71. እነዚያ የካዱትም የተከፋፈሉ ጭፍሮች ኸነው ወደ ገሀነም ይነዳሉ፤ በመጣትም ጊዜ ደጃፎችዋ ይከፈታሉ፤ ዘበኞችዋም ከናንተ የኸኑ መልዕክተኞች «የጌታችሁን አንቀጾች በናንተ ላይ የሚያነቡላችሁ የዚህንም ቀን መገናኘት የሚያስጠነቅቁችሁ አልመጡዋችሁምን?» ይሏቸዋል፤ «የለም መጥተውናል፤ ግን የቅጣተቱ ቃል በከሐዲዎች ላይ ተረጋገጠች» ይላሉ።

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّارًا ۚ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

72. «የገሀነምን ደጃፎች በውስጧ ዘውታሪዎች ስትኸኑ ግቡ፤ የትዕቢተኞችም መኖሪያ ምን ትከፋ!» ይባላሉ።

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَىٰ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

73. እነዚያም ጌታቸውን የፈሩት የተከፋፈሉ ጭፍሮች ኸነው ወደ ገነት ይነዳሉ፤ በመጣትም ጊዜ ደጃፎችዋ የተከፈቱ ሲኸኑ ዘበኞችዋም ለነርሱ «ሰላም በናንተ ላይ ይኸን፤ ተዋባችሁ፤ ዘውታሪዎች ኸናችሁ ግቧት» ባሏቸው ጊዜ (ይገባታል)።

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُرَّارًا ۚ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. «ምስጋና ለአላህ፤ ለዚያ የተስፋ ቃሉን ለሞላልን፤ የገነትን ምድር በምንሻው ስፍራ የምንሰፍር ስንኸን ላወረሰን፤

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْا مِن

ይገባው» ይላሉም፤ የሰሪዎችም ምንዳ ምን ያምር!

الْحَنَّةَ حَيْثُ نَشَأُ فَنَعَمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿٧٤﴾

75. መላእክትንም በጌታቸው (አላህ) ምስጋና ቀላቅለው የሚያጠሩ ሲኾኑ በዐርሹ ዙሪያ ከባቢዎች ኾነው ታያለህ። በመካከላቸው በእውነት ይፈረዳል፤ ይባላልም፡- «ምስጋና ለአላህ ለዓለማት ጌታ (አላህ) ይገባው።»

وَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيَاتٍ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

ምዕራፍ 40፣ ጋፊር (ሙ-አሚን)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ عَبَسَافٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ሐ.መ (ሐ.ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

حَم ﴿١﴾

2. የመጽሐፉ (ቁርአን) መወረድ አሸናፊ ዐዋቂ ከሆነው አላህ ነው።

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾

3. ንጢአትን መሐሪ፣ ጸጸትንም ተቀባይ፣ ቅጣተ ብርቱ፣ የልግስና ባለቤት ከኾነው (አላህ የወረደ ነው)፤ ከርሱ በቀር አምላክ የለም፤ መመለሻም ወደርሱ ብቻ ነው።

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلْوَلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَهُ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

4. በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እነዚያ የካዱት ቢኾኑ እንጂ ማንም (በመዝለፍ) አይከራከርም። በያገሮችም ውስጥ መዘዋወራቸው አይሸንግልህ።

مَا يُجَدِّدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَعْرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْأَلْبَدِ ﴿٤﴾

5. ከነሱ በፊት የነሱ ሕዝቦች ከኋላቸውም አሕዛቦች (መልዕክተኞቻቸውን) አስተባባሉ፤ ሕዝቦችም ሁሉ መልዕክተኞቻቸውን ሊይዙ

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ

አሰቡ፤ በውሸትም በርሱ አውነትን ሊያጠፉበት ተከራከሩ፤ ያዝካቸውም፤ ታዲያ ቅጣቱ እንዴት (አሳማሚ) ነበር?

كُلُّ أُمَّةٍ رِسُولٌ لِّهَا يُرْسَلُ
وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ كَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٦﴾

6. እንደዚሁም የጌታህ ቃል በነዚያ በካዱት ላይ እነሱ የአሳት ንዶች ናቸው ማለት ተረጋገጠች።

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ لِمَنْ رَيَاكَ عَلَى
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٧﴾

7. እነዚያ ዐርሹን የሚሸከሙት (መላዕክት) እነዚያም በዙሪያው ያሉት ለጌታቸው ምስጋና ያወድሳሉ፤ በርሱም ያምናሉ፤ «ጌታችን ሆይ! ነገሩን ሁሉ በእዝነትና በዕውቀት ከበሃል፤ ስለዚህ ለእነዚያ ለተጸጸቱት መንገድህንም ለተከተሉት ምሕረት አድርገላቸው፤ የአሳትንም ቅጣት ጠብቃቸው» እያሉ ለነዚያ ላመኑት ምሕረትን ይለምናሉ።

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةٌ
وَعِلْمًا فَأَعِزِّرْ لِلَّذِينَ تَأْتُوا
وَاتَّبِعُوا سَبِيلَكَ وَفِيهِمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧﴾

8. «ጌታችን ሆይ! እነርሱንም ከአባቶቻቸውና ከሚሰቡቸውም፤ ከዝርዮቻቸውም የበጀውን ሁሉ እነዚያን ቃል የገባህላቸውን የመኖሪያ ገነቶች አስገባቸው፤ እንተ አሸናፊው ጥበቃው እንተ ነህና።

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَّحَ مِنْ
عِبَادِيهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

9. ከቅጣቶችም (በሰሩት ስራ ምክንያት) ጠብቃቸው፤ በዚያ ቀንም (በሰራው ስራ ምክንያት) የምትጠብቀውን ሰው በእርግጥ አዘንክለት፤ ይህም እርሱ ታላቅ ማግኘት ነው።

وَفِيهِمُ الْمَسْكِنَاتُ وَالْمَسْكِنَاتُ
يَوْمَئِذٍ وَقَدْ رَحِمْتَهُمْ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

10. እነዚያ የካዱት ሰዎች ወደ እምነት በምትጠሩና በምትክዱ ጊዜ፤ «አላህ (እናንተን) መጥላቱ ነፍሶቻችሁን (ዛሬ) ከመጥላታችሁ የበለጠ ነው» በማለት ይጠራሉ።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ
لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى
الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

11. «ይታችን ሆይ! ሁለትን ሞት አሞትክን፤ ሁለትንም ሕይወት ሆወ አደረክን፤ በኃጢአቶቻችንም መሰከርን፤ ታዲያ (ከእሳት) ወደ መውጣት መንገድ አለን?» ይላሉ።

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آتَيْنَا وَأَحْيَيْتَنَا
أُتَيْنَا فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى
خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾

12. ይሃችሁ፤ እነሆ! አላህ ብቻውን በተጠራ ጊዜ፤ ስለ ካዳችሁ በርሱም ተጋሪ ቢደረግ የምታምኑ ስለ ኾናችሁ ነው፤ ስለዚህ ፍርዱ ከፍተኛ ታላቅ ለኾነው አላህ ብቻ ነው።¹

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا
فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

13. እርሱ ያ (ለአምላክነቱ) ምልክቶቹን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያሳዩችሁ፤ ለናንተም ከሰማይ ሲላይን (ዕጽዋት እንዲያበቅሉ የሚያደርግ ዝናብን) የሚያወርድላችሁ ነው፤ ወደርሱም የሚመለስ ሰው ቢኾን እንጂ ሌላው አይገለፅም።

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ
إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

14. አላህንም ከሓዲዎች ቢጠሉም ሃይማኖትን ለርሱ አጥሪዎች ኾናችሁ ተገዙት።

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ
كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾

15. (እርሱ አላህ ነው) ደረጃዎችን ከፍ አድራጊ የዐርሹ ባለቤት ነው፤ የመገናኛውን ቀን ያስፈራራ ዘንድ ከባሮቹ በሚሻው ሰው ላይ ከትዕዛዙ መንፈስን (ራእይን) ያወርዳል።

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي
الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

16. እነርሱ (ሁሉም ከመቃብር) በሚወጡበት ቀን በአላህ ላይ ክስ ምንም ነገር አይደበቅም፤ (አላህም)፡-ንግሥናው ዛሬ ለማን ነው? (ይላል) (ጥያቄውን ራሱ በመመለስም)፡- ለአሸናፊው ለአንዱ አላህ ብቻ ነው (ይላል)።

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

1. ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) አንዲት ነገር ተናገሩ። እኔም አንዲት ነገር ተናገርኩኝ። የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ)፣ «አንድ ሰው ከአላህ ሌላ ያለን ነገር እያምለክ ከሞተ በእርግጥ አላት ውስጥ ገብቷል።» አለ። እኔ ደግሞ፣ ከአላህ ሌላ ያለን ነገር ሳያመልክ የሞተ በእርግጥ ጸንት ገብቷል አልኩኝ (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

17. ዛሬ ነፍሱ ሁሉ በሰራችው ስራ ትመነዳለች፤ ዛሬ በደል የለም፤ አላህ በእርግጥ ምርመራው ፈጣን ነው።

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا تُظْلَمُ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٧﴾

18. (መሀመድ ሆይ!) ቅርብቴንም (የትንሣኤን) ቀን ልቦች ጭንቀትን የተሞሉ ሽነው ላንቃዎች ዘንድ የሚደርሱበትን ጊዜ አስጠንቅቃቸው፤ ለበዳዮች ምንም ወዳጅና ተሰሚ አማላጅ የላቸውም።

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَىٰ الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿٨﴾

19. (አላህ) የዓይኖችን ክዳት፣ ልቦችም የሚደብቁትን ሁሉ ያውቃል።

يَعْلَمُ حَايَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٩﴾

20. አላህም በእውነት ይፈርዳል፤ እነዚያም ከርሱ ሌላ የሚያመልካቸው በምንም አይፈርዱም፤ አላህ እርሱ ሰሚው ተመልካቹ ነው።

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٠﴾

21. የነዚያን ከነሱ በፊት የነበሩትን ሕዝቦች ፍጻሜ እንዴት እንደነበረ ይመለከቱ ዘንድ በምድር ላይ አይኹዱም? በነይልና በምድር ላይ በተዋቸው ምልክቶች ከነሱ ይበልጥ የበረቱ ነበሩ፤ አላህም በነጢአቶቻቸው ያዛቸው፤ ለነሱም ከአላህ (ቅጣት) ምንም ጠባቂ አልነበራቸውም።

﴿١١﴾ أُولَٰئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبُهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿١١﴾

22. ይህ (መያዝ) እነሱ መልዕክተኞቻቸው በተሳምራት (ማረጋገጫዎችና ምልክቶች) ይመጡባቸው ስለነበሩና ስለ ካዱ ነው፤ አላህም ያዛቸው፤ እርሱ ነይል ቅጣተ ብርቱ ነውና።

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ سَدِيدٌ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

23. ሙሳንም በተአምራታችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) እና በግልጽ ማስረጃ በእርግጥ ላክነው።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

24. ወደ ፈርዖንና ወደ ሃማን፣ ወደ ቃሩንም (ላክነው)፤ «ድግምተኛ ውሸታም ነው» አሉም።

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾

25. ከኛ ዘንድ እውነትን ይዞ በመጣላቸውም ጊዜ፡- «የነዚያን ክርሱ ጋር ያመነትን ሰዎች ወንዶች ልጆች ግደሉ፤ ሴቶቻቸውንም አስቀሩ» አሉ፤ የከላዲዎችም ተንኮል በጥፋት ውስጥ እንጂ አይደለም።

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

26. ፈርዖንም፡- «ተዉኝ፤ ሙሳን ልግደል፤ ጌታውንም ይጥራ፤ ያድነው እንደኾነ (እሱን ከመግደል የሚያስጥለው እንደሆነ)፤ እኔ ሃይማኖታችሁን ሊለውጥ፣ ወይም በምድር ውስጥ ጥፋትን ሊያሰራጭ እፈራለሁና» አሉ።

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

27. ሙሳም፣ «እኔ በምርመራው ቀን ከማያምን ትዕቢተኛ ሁሉ በጌታዬና በጌታችሁ ተጠበኩ» አሉ።

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بَيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

28. ከፈርዖንም ቤተሰቦች አንድ እምነቱን የሚደብቅ ምእምን ሰው አለ፡- «ሰውዬውን ከጌታችሁ በተአምራት በእርግጥ የመጣላችሁ ሲኾን፣ ጌታዬ አላህ ነው» ስለሚል ተገድላላችሁን? ውሸታምም ቢኾን ውሸቱ የርሱው ላይ ነው፤ እውነተኛ ቢኾን ግን የዚያ የሚያሰፈራራችሁ ከፊሉ ያገኛችኋል፤ አላህ ያንን እርሱ ድንበር አላፊ ውሸታም የኾነውን አይመራምና»።

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي

يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٧٨﴾

29. «ወገኖቹ ሆይ! በምድር ላይ አሸናፊዎች ስትኾኑ ዛሬ መንግስቱ የናንተ ነው፤ ታዲያ ከአላህ ቅጣት ቢመጣብን የሚያድነን ማን ነው?» (አለ)። ፈርዖን፣ «የማየውን ነገር እንጂ፣ አላመለክታችሁም፤ ቅኑንም መንገድ እንጂ አልመራችሁም» አላቸው።

يَقَوْمِ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ
فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ
اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ
إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

الرَّشَادِ ﴿٧٩﴾

30. ያም ያመነው ሰው አለ:- «እኔ በናንተ ላይ የአሕዛቦቹን ቀን ብጤ እፈራችኋለሁ»።

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٧٩﴾

31. የኑሕን ሕዝቦች፣ የዓድንና የሰሙድንም፣ የነዚያንም ከኋላቸው የነበሩትን ልማድ ብጤ (እፈራላችኋለሁ)፤ አላህም ለባሮቹ መበደልን የሚሻ አይደለም።

مِثْلَ دَابِ قَوْوِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
لِلْعِبَادِ ﴿٨٠﴾

32. «ወገኖቹ ሆይ! እኔ በናንተ ላይ (የገነትና የገሃነም ሰዎች) መጠራሪያን ቀን እፈራለሁ»።

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
الْتِنَادِ ﴿٨١﴾

33. «ወደ ኋላ ዙራቸው በምትሸሹበት ቀን፣ ለናንተ ከአላህ (ቅጣት) ምንም ጠባቂ የላችሁም፤ አላህም የሚያጠመው ሰው ለርሱ ምንም አቅኚ የለውም»።

يَوْمَ تُولُونِ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
هَادٍ ﴿٨٢﴾

34. «ዩሱፍም ከዚህ በፊት ግልጽ ማስረጃዎችን በእርግጥ አመጣላችሁ፤ ከዚያም እርሱ ካመጣላችሁ ነገር ከመጠራጠር አልተወገዳችሁም፤ በጠፋም ጊዜ አላህ ከርሱ ኋላ መልዕክተኛን በጭራሽ አይልክም» አላችሁ፤ አላህ እንደዚሁ ድንበር አላፊ ተጠራጣሪ የኾነን ሰው ያሳስታል።

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ وَمَا
جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣١﴾

35. እነዚያ የመጣላቸው አስረጅ (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ሳይኖር በአላህ ተአምራት የሚከራከሩ፣ (ክርክራቸው) አላህ ዘንድና እነዚያም ካመኑት ዘንድ መጠላቱ በጣም ተለቀ፤ እንደዚሁ አላህ በኩሩ ጨካኝ (ሰው) ልብ ሁሉ ላይ ያትማል።

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَنتَهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ
اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
يَطَّعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ
جَبَّارٍ ﴿٣٢﴾

36. ፈርዖንም አለ:- «ሃማን ሆይ! መንገዶችን እደርስ ዘንድ ረኻርም ሕንፃን ለኔ ካብልኝ»።

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صِرَاحًا
لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٣﴾

37. «የሰማያትን መንገዶች (እደርስ ዘንድ)፣ ወደ ሙሴም አምላክ እመለከት ዘንድ፣ እኔም ውሸታም ነው ብዬ በእርግጥ እጠረጥረዋለሁ (አለ)»፤ እንደዚሁም ለፈርዖን መጥፎ ስራው ተሸለመለት፤ ከቅን (ትክክለኛ) መንገድም ታገደ፤ የፈርዖንም ተንኮል በከሳራ ውስጥ እንጂ አይደለም።

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ
مُوسَىٰ وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كُذِبًا
وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ
عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا
كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٤﴾

38. ያም ያመነው አለ:- «ወገኖቼ ሆይ! ተከተሉኝ፤ ቀጥታውን መንገድ እመራችኋለሁና»።

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٥﴾

39. «ወገኖቼ ሆይ! ይህቺ ቅርብቱ ሕይወት (ጥቂት) መጣቀሚያ ብቻ ናት፤ መጨረሻይቱም ዓለም አርሷ መርጊያ አገር ናት»።

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ ﴿٣٦﴾

40. መጥፎን የሰራ ሰው ብጤዋን እንጂ አይመነዳም፤ እርሱ (በአላህ አንድነት) ምእምን ሽኖ ከወንድ ወይም ከሴት

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا
مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن

በጎን የሰራም ሰው እነዚያ ገነትን ይገባሉ፤ በርሷ ውስጥ ያለ ቁጥጥር (ያለ ገደብ) ይመገባሉ።

ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۖ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾

41. «ወገኖቼም ሆይ! ወደ መዳን የምጠራችሁ ስኾን ወደ እሳትም የምትጠሩኝ ስትኾኑ ለኔ ምን አለኝ!»

وَنَقَوْمٍ مَّا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

42. «በአላህ (አንድነት) ልክድና በርሱም ለኔ ዕውቀት የሌለኝን ነገር በርሱ እንዲጋራ ትጠሩኛላችሁ፤ እኔም ወደ አሸናፊው፤ መሳሪው (አላህ) እጠራችኋለሁ»።

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرُ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ ۚ مَا لِي لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَفْرِ ﴿٤٢﴾

43. «በእርግጥ ወደርሱ የምትጠሩብኝ (ጣዖት) ለርሱ በቅርብቴም ኾነ በመጨረሻይቱ ዓለም (ተሰማ) ጥሪ የለውም፤ መመለሻችንም በእርግጥ ወደ አላህ ነው፤ ወሰን አላፈቃዎቼም (ጣኦት አምላኪዎች፣ ሌሎች ትላልቅ ወንጀሎችን የሚሰሩና አላህ እንዳይጣስ ያዘዘውን ድንበር የሚጥሱ ኩራተኞች) እነሱ የእሳት ጓዶች ናቸው»።

لَا جُرْمَ لَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لِي دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَأَنَا مُرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

44. «ወደ ፊትም ለናንተ የምላችሁን ምክር (ቅጣትን በምታዩ ጊዜ) ታስታውሳላችሁ፤ ነገራንም ሁሉ ወደ አላህ አስጠጋለሁ፤ አላህ ባሮቹን ተመልካች ነውና»።

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُصُّ إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

45. ከመከሩዎቸውም መጥፎዎች አላህ ጠበቀው፤ በፈርዖን ቤተሰቦችም ላይ ክፉ ቅጣት ሰፈረባቸው።

فَوَقَدَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا ۗ وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

46. እሳት በጣትና በማታ በርሷ ላይ ይቀርባሉ፤ ሰዓቲቱም በምትኾንበት ቀን የፈርዖንን ቤተሰቦች ብርቱን ቅጣት (ገሀነምን) አስገቡዎቸው (ይባላል)።

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. በእሳትም ውስጥ የሚከራከሩበትን ጊዜ (አስታውስ)፤ ደካማዎቹም ለነዚያ ለኩሩት፤ «እኛ ለናንተ ተከታዮች ነበርንና እናንተ (አሁን) ከእሳት ከፊሉን ከኛ ላይ ገፍታሪዎች ናችሁን?» ይላሉ።

وَإِذْ يَتَحَاوَنُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
الضُّعْفَتَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ
مُعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ
النَّارِ ﴿٤٧﴾

48. እነዚያም የኩሩት፤ «እኛ ሁላችንም በውስጡ ነን፤ አላህ በባሮቹ መካከል በእርግጥ ፈረደ» ይላሉ።

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ
فِيهَا إِذْ قَالَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ
الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

49. እነዚያም በእሳት ውስጥ ያሉት፤ ለገሀነም ዘበኞች (መላኪካ)፤ «ጌታችሁን ለምኑልን፤ ከኛ ላይ ከቅጣቱ አንድን ቀን ያቃልልን» ይላሉ።

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

50. (ዘበኞቹም)፤ «መልዕክተኞቻችሁ (በግልጽ) በተኣምራት (እና በምልክቶች) ይመጡላችሁ አልነበሩምን?» ይላሉ፤ (ከሐዲዎቹም) «እንዴት መጥተውናል እንጂ! (ግን አስተባበልናቸው)» ይላሉ፤ «እንግዲያውስ ጸልዩ፤ የከሐዲዎችም ጸሎት በከንቱ እንጂ አይደለም» ይሏቸዋል።

قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا
وَمَا دُعَاؤُا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

51. እኛ መልዕክተኞቻችንን፤ እነዚያንም (በአላህ አንድነት) ያመኑትን በቅርቡቱ ሕይወት ምስክሮችም በሚቆሙበት ቀን በእርግጥ እንረዳለን።

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾

52. በደለኞችን (ጣኦት አምላኪዎች፤ ሀጢአተኞችና በአላህ አንድነት የማያምኑ) ምክንያታቸው በማይጠቅማቸው ቀን (እንረዳለን)፤ ለነርሱም እርግግን አላቸው፤ ለነርሱም መጥፎ አገር አላቸው።

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ ﴿٥٢﴾

53. መሳንም መምሪያን በእርግጥ ሰጠው፤ የእስራኤልንም ልጆች መጽሐፉን አወረሰናቸው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا

بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

54. ሰባለ አእምሮዎች መሪና ገላጭ ሲኾን፤

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

55. (መሐመድ ሆይ!) ታገስም፤ የአላህ ተስፋ እውነት ነውና፤ ለስህተትህም ምሕራትን ለምን፤ ከቀትር በኋላም በማለፍም ጌታህን ከማመስገን ጋር አጥራው።

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

وَأَسْتَغْفِرْ لِدُنْيَاكَ وَسَيِّحْ بِحَمْدِ

رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾

56. እነዚያ የመጣላቸው አስረጅ (ማረገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ሳይኖር፤ በአላህ አንቀጾች የሚከራከሩ፤ በልቦቻቸው ያልኾኑት ኩራት ብቻ እንጂ ምንም የለም፤ በአላህም ተጠበቅ፤ እነሆ እርሱ ሰማው ተመልካቹ ነውና።

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ

اللَّهِ يَغْتَرِبُونَ سُلْطَانِ أَنَّهُمْ إِنْ فِي

صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ

يَبْلِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّكُمُ هُوَ

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

57. ሰማያትንና ምድርን መፍጠር ሰዎችን ከመፍጠር ይልቅ ታላቅ ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. ዕውርና የሚያይ፤ እነዚያም አምነው መልካሞችን የሰሩና መጥፎ ሰራው አይሰተካከሉም፤ በጣም ጥቂትን ብቻ ትገለጻላችሁ።

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا

الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا نَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. ሰዓቲቱ (የትንሳኤ ቀን) በእርግጥ መጨረሻ ናት፤ በርሷ ጥርጥር የለም፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያምኑም።

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّبَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

60. ጌታችሁም አለ:- ለምነኝ (በእኔ አንድነት አምናችሁ የፈለጋችሁትን ጠይቁኝ)፤ እቀበላችኋለሁና፤ እነዚያ እኔን ከመግዛት የሚከሩት ተዋራጆች ኾነው ገሀነምን በእርግጥ ይገባሉ።

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

61. አላህ ያ ለናንተ ሌሊትን በውስጡ ልታርፉበት (ጨለማ)፤ ቀንንም (ልትሰሩበት) የሚያሳይ ያደረገላችሁ ነው። አላህ በሰዎች ላይ በእርግጥ የችሮታ ባለቤት ነውና። ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያመሰግኑም።

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

62. ይህችሁ፤ ጌታችሁ አላህ ነው፤ የነገሩ ሁሉ ፈጣሪ ነው፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ ታዲያ (ከእምነት) ወይት ትመለሳላችሁ?

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَ يُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

63. እንደዚሁ እነዚያ በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ይክዱ የነበሩት (ከእምነት) ይመለሳሉ።

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يُبَايِعُوا اللَّهَ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. አላህ ያ ምድርን መርጊያ፣ ሰማይንም ጣሪያ ያደረገላችሁ ነው፤ የቀረፃችኑም፣ ቅርጾችሁንም ያሳመረ፤ ከጣፋጮችም ሲሳዩችን የሰጣችሁ ነው፤ ይህችሁ ጌታችሁ አላህ ነው፤ የዓለማትም ጌታ አላህ ላቀ።

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ أَمْطًا ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾

65. እርሱ ብቻ (ሁል ጊዜ) ሕያው ነው፤ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ ሃይማኖትንም ለርሱ ያጠራችሁ ስትኾኑ ምስጋና ለዓለማት ጌታ ለአላህ ይኹን የምትሉ ኾናችሁ ተገዙት።

هُوَ الْحَيُّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. (ሙሀመድ ሆይ!) እኔ ከጌታዬ አስረጂዎች በመጡልኝ ጊዜ እነዚያን ከአላህ ሌላ የምታመልኩዋቸውን እንዳመልክ ተከልክያለሁ፤ ለዓለማት ጌታም እንድግዛ ታዝዣለሁ በላቸው።

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. እርሱ ያ ከዐፈር (አደምን)፣ ከዚያም ከኖትወት ጠብታ፣ ከዚያም ከረጋ ደም የፈጠራችሁ ነው። ከዚያም ሕጻናት አድርጎ ያወጣችኋል፤ ከዚያም ጥንካሬያችሁን ትደርሱ ዘንድ፣ ከዚያም ሽማግሌዎች ትኾኑ ዘንድ (ያቆያችኋል)፤ ከኖንተም ውስጥ ከዚህ በፊት የሚሞት አለ፤ (ይህንንም ያደረገው ልትኖሩና) የተወሰነ ጊዜንም ልትደርሱ ታውቁም ዘንድ ነው።

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخَرِّجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكَوُنُوا شُبُوحًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَمُوتُ مِنْ قَبْلِ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى وَلِعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

68. እርሱ ያ ሕያው የሚያደርግ የሚያሞትም ነው፤ አንዳችን ነገር በሻም ጊዜ ለርሱ የሚለው ኹን ነው፤ ወዲያውም ይኾናል።

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

69. ወደነዚያ በአላህ አንቀጾች ወደሚከራከሩት (ከእምነት) እንዴት እንደሚመለሱ አታይምን?

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

70. ወደነዚያ መጽሐፉን (ቁርአንን) በዚያም መልዕክተኞቻችንን በርሱ በላክንበት ወዳስተባበሉት (አታይምን?) ወደፊትም ያውቃሉ።

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

71. እንዳዝላምቹና ሰንሰለቶቹ በአንገቶቻቸው ላይ በተደረጉ ጊዜ (በርሷ) ይጎተታሉ።

إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

72. በገሀነም ውስጥ (ይጎተታሉ)፤ ከዚያም በአሳት ውስጥ ይማገዳሉ።

فِي الْحَمِيمِ نُرٍّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

73. ከዚያም ለነርሱ ይባላሉ፡- (በአላህ) ታጋሯቸው የነበራችሁት የታሉ?

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

74. ከአላህ ሌላ (የምታጋሩዋቸው) ከኛ ተሰወሩን? «ከቶ ከዚህ በፊት ምንንም የምናመልክ አልነበርንም» ይላሉ፤ እንደዚሁ አላህ ከሐዲዎችን ያሳስታል።

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. ይህችሁ (ቅጣት) ያላግባብ በምድር ውስጥ ትገሰቱ በነበራችሁት (ከአላህ ይልቅ ሌሎችን የምታመልኩና ወንጀሎችን በመፈጸም) እና ትንበጣረሩ በነበራችሁት (በስህተታችሁ) ነው (ይባላሉ)።

ذَلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

76. የገሀነምን በሮች በውስጣ ዘውታሪዎች ስትኾኑ ግቡ (ይባላሉ)፤ የትዕቢተኞችም መኖሪያ (ገሀነም) ምን ትከፋ!

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَيْسُكَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

77. (ሙሃ መድሆይ!) ታገስም የአላህ ቀጠሮ እውነት ነውና፤ የዚያንም የምናስፈራራቸውን ከፊሉን (በሕይወትህ) ብናሳይህ (መልካም ነው)፤ ወይም ብንገድልህ ወደኛ ይመለሳሉ።

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا نُرِيدُكَ بِبَعْضِ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَتُوبِينَكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

78. ካንተ በፊትም መልዕክተኞችን በእርግጥ ልከናል፤ ከነሱ ባንተ ላይ የተረከክንልህ አለ፤ ከነሱም ባንተ ላይ ያልተረከነው አለ። ለማንኛውም መልዕክተኛ በአላህ ፈቃድ ካልኾነ ተእምርን ሊያመጣ አይገባውም። የአላህም ትእዛዝ በመጣ ጊዜ በእውነት ይፈረዳል፤ እዚያ ዘንድም አጥፊዎቹ ይከስራሉ።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

79. አላህ ያ ለናንተ ግመልን፤ ከብትንና ፍየልን ከርሷ (ከፊሏን) ልትጋልቡ የፈጠረላችሁ ነው፤ ከርሷም ትበላላችሁ።

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَمَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

80. ለናንተም በርሷ ውስጥ ጥቅሞች አሏችሁ፤ በርሷም ላይ (እቃን በመጫን) በልቦቻችሁ ያሰባችሁትን ጉዳይ ትደርሱ ዘንድ

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

(ፈጠረላችሁ)፤ በርሷም ላይ በመርከቦችም ላይ ትሳፈራላችሁ።

الْفُلْكِ تَحْمَلُونَ ﴿٨١﴾

81. ተኣምራቱንም ያሳያችኋል፤ ታዲያ ከአላህ ተኣምራት (ምልክቶችና ማረጋገጫዎች) የትኛውን (አላይ ከተጠቀሱት የሱን አንድነት ከሚያረጋግጡት ነገሮች) ትክዳላችሁ?

وَبُرِيكُمَّ ءَايَاتِهِ فَاَيَّ ءَايَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

82. የነዚያን ከነሱ በፊት የነበሩትን ሕዝቦች ፍፃሜ እንዴት እንደነበረ ይመለከቱ ዘንድ በምድር ላይ አይኼዱምን? ከነሱ ይበልጥ ብዙዎች በነይልና በምድር ላይ በተዋቸው ምልክቶችም በጣም ብርቱዎች ነበሩ። ያም ይሰሩት የነበሩት ከነሱ ምንም አልጠቀማቸውም።

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْفَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. መልዕክተኞቻቸውም ተኣምራትን ባመጡላቸው ጊዜ እነርሱ ዘንድ ባለው (አለማዊ) ዕውቀት ተደሱቱ፤ በርሱ ይሳለቁበት የነበሩት ቅጣትም በነርሱ ላይ ሰፈረባቸው።

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

84. ብርቱ ቅጣታችንንም ባዩ ጊዜ፤ «በአላህ አንድ ሲኾን አምነናል፤ በርሱም እናጋራ በነበርነው (ጣዖታት) ክደናል» አሉ።

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا ءَا مَنَا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾

85. ብርቱ ቅጣታችንን ባዩ ጊዜ ማመናቸውም የሚጠቅማቸው አልነበረም፤ የአላህን ደንብ ያችን በባሮቹ ውስጥ ያሰፈችውን (ተጠንቀቁ) በዚያ ጊዜም ከሓዲዎች ከሰሩ።

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

ምዕራፍ 41፣ ፋሲሊት

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ فَصَّلَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ሐ.መ. (ሐ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

حَمْدٌ

2. (ይህ ቁርአን) እጅግ በጣም ርህራሄ፣ በጣም አዛኝ ከሆነው (አላህ) የተወረደ ነው።

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

3. አንቀጾቹ የተብራሩ የኾነ መፅሐፍ ነው፤ ዐረብኛ ቁርአን ሲኾን ለሚያውቁ ሕዝቦች (የተብራሩ) ነው።

كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

4. አብላሪና (ጅነትን) አስፈራሪ (እሳትን) ሲኾን (ተወረደ)፤ አብዛኛዎቻቸውም ተወደዱ፤ እነሱም አይሰሙም።

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

5. አሉም፡- «ልቦቻችን ከዚያ ወደርሱ ከምትጠራን እምነት በመሸፈኛዎች ላይ ድንቁርና አልለ፤ በኛና ባንተም መካከል ግርዶሽ አልለ፤ (በሃይማኖትህ) ስራም፤ እኛ ሰራዎች ነንና»።

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا نَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا عِمَلُونَ

6. (ሙሃመድ ሆይ) (እንዲህ) በላቸው፡- እኔ መሰላችሁ ሰው ብቻ ነኝ፤ አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ወደርሱም ቀጥ በሉ፤ ምሕረትንም ለምኑት ማለት ወደኔ ይወረድልኛል። ለአጋሪዎቹም ወዮላቸው።

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ وَحْدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

7. ለነዚያ ዘካን ለማይሰጡት፤ እነሱም በመጨረሻይቱ ዓለም እነሱ ከሐዲዎች ለኾኑት (ወዮላቸው)።

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفِيرُونَ

8. እነዚያ (በአላህ አንድነትና በመልዕክተኛው ሙሐመድ) ያመኑትና በጎ ሰራዎችን የሰሩት ለነርሱ የማይቋረጥ ምንዳ አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

9. (ሙሐመድ ሆይ!) በላቸው፡- እናንተ በዚያ ምድርን በሁለት ቀኖች ውስጥ በፈጠረው አምላክ በእርግጥ ትክክላችሁን? ለርሱም ባለንጣዎችን ታደርጋላችሁን? ያ (ይህንን የሰራው) የዓለማት ጌታ ነው።

﴿قُلْ أَيَّنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَجَعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

10. በርሷም (በመሬት) ከበላይዋ የረጉ ጋራዎችን አደረገ፤ በርሷም በረከትን አደረገ፤ በውስጧም ምግቦችዋን (ካለፉት ሁለት ቀኖች ጋር) በአራት ቀናት ውስጥ ለጠያቂዎች ትክክል ሲኾኑ ወሰነ።

﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسٍ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ﴾

11. ከዚያም ወደ ሰማይ እርሷ ጭስ ኾና ሳለች ወጣ፤ ለርሷም ለምድርም ወድዳችሁም ኾነ ወይም ጠልታችሁ ኑ አላቸው፤ «ታዛዦች ኾነን መጣን» አሉ።

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾

12. በሁለት ቀኖችም ውስጥ ሰባት ሰማያት አደረጋቸው፤ በሰማይቱም ሁሉ ነገሯን አዘጋጀ፤ ቅርቢቱንም ሰማይ በመብራቶች አጸጥን፤ (ከሰይጣናት) መጠበቅንም ጠበቅናት፤ ይህ የአሸናፊው የዐዋቂው (ጌታ) ውሳኔ ነው።

﴿فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا أَسْمَاءَ ۗ اللَّهُ نَبِئُهَا بِمَا يَصْنَعُ وَحَفَظَ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾

13. (ከእምነት) እምቢ ቢሉም (ሙሐመድ ሆይ!) እንደ ዓድና ሰሙድ (ህዝቦች) መቅሰፍት ብጤ የኾነን መቅሰፍት አስጠነቅቃችኋለሁ በላቸው።

﴿فَإِن أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتَمُودَ﴾

14. መልዕክተኞቹ አላህን እንጂ፣ ሌላን አትገዙ በማለት ከስተፊታቸውም፣ ከስተኋላቸውም በመጡባቸው ጊዜ፣ «ጌታችን በሻ ኖር፣ መላእክትን ባወረደ ነበር፤ ስለዚህ እኛ በዚያ በርሱ በተላካችሁበት ከሓዲዎች ነን» አሉ።

﴿إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ لَنَا لُكُلَةً فَيَأْتِيَنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾

15. ዓድም በምድር ላይ ያለ አግባብ ኮሩ፤ ከኛ ይበልጥ በጎይል ብርቱ ማን ነው? አሉም፤ ያ የፈጠራቸው አላህ እርሱ በጎይል ከነርሱ ይበልጥ የበረታ

﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا لِمَ أَشَدُّ مَنَاقُوهُ ۗ أَوَلَمْ يَرَوْا

መኾኑን አያዩምን? በተአምራታችንም (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ይክዱ ነበሩ።

16. በቅርቡ ሕይወት የውርደትን ቅጣት ልናቀምሳቸውም፣ በነሱ ላይ የሚገኝላቸውን ብርቱ ነፋስ መናጢዎች በኾኑ ቀናት ውስጥ ላክንባቸው፣ የመጨረሻይቱም (ዓለም) ስቃይ በጣም አዋራጅ ነው፤ እነርሱም አይረዱም።

17. ሰሙዶችማ መራናቸው፣ ዕውርነትንም በቅንነት ላይ መረጡ፤ ይሰሩትም በነበሩት ኃጢአት አሳናሽ የኾነችው የመብረቅ ቅጣት ያዘቻቸው።

18. እነዚያንም ያመኑትንና ይጠነቀቁ የነበሩትን አዳንናቸው።

19. (ሙሃመድ ሆይ!) የአላህም ጠላቶች ወደ እሳት የሚሰበሰቡበትን ቀን (አስታውስ)፤ እነሱም የሚከመከሙ (በሰልፍ) ኾነው ይነዳሉ።

20. በመጣትም ጊዜ ጆሮዎቻቸው ዓይኖቻቸውና ቆዳዎቻቸውም ይሰሩት በነበሩት ነገር በነርሱ ላይ ይመሰክሩባቸዋል።

21. ለቆዳዎቻቸውም፣ «በኛ ላይ ለምን መሰከራችሁብን?» ይላሉ፤ አንዳንዶቹ፣ «ነገርን ሁሉ ያናገረው አላህ አናገረን፤ እርሱም በመጀመሪያ ጊዜ ፈጠራችሁ፤ ወደርሱም ትመለሳላችሁ» ይላቸዋል።

22. ጆሮዎችሁ፣ ዓይኖችሁና ቆዳዎችሁም በናንተ ላይ ከመመስከራቸው የምትደበቁ አልነበራችሁም፤ ግን አላህ ከምትሰሩት

أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُبَيِّنَهُمْ عَذَابَ الْجَزَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْآخِرَةِ أَنْزَلْنَاهُمْ وَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذْتَهُمْ صَِعْقَةً الْعَذَابِ الْهَوْنِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٨﴾

وَجَعَلْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٦٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَقَالُوا لَوْلَا جِئُوا بِآيَاتِنَا لَقَالُوا أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٢﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا

ብዙውን አያውቅም ብላችሁ ጠረጠራችሁ!

23. ይህ ሆኖም ያ በጌታችሁ የጠረጠራችሁት ጥርጣሪያችሁ አጠፋችሁ፤ ከከሳሪዎቹም ሽናችሁ (ይባላሉ)።

24. ቢታገሱም እሳት ለነርሱ መኖሪያቸው ናት፤ ወደሚወዱት መመለስንም ቢጠይቁ እነሱ ተቀባይ የሚያገኙ አይደሉም።

25. ለነርሱም ቁራኛዎችን አዘጋጁንላቸው፤ በፊታቸው ያለውንና በኋላቸው ያለውንም ሁሉ ለነርሱ ሸለሙላቸው፤ ከጋኔንና ከሰውም ከነሱ በፊት በእርግጥ ካለፉት ሕዝቦች ጋር ሽነው ቃሉ በነርሱ ላይ ተረጋገጠባቸው፤ እነርሱ (ሁሉም) በእርግጥ ከሳሪዎች ነበሩና።

26. እነዚያም የካዱት፤ «ይህንን ቁርአን አታዳምጡ፤ ታሸንፋም ዘንድ (ሲነበብ) በርሱ ውስጥ ተንጫጩ» አሉ።

27. እነዚያንም የካዱትን ብርቱን ቅጣት እናቀምሳቸዋለን፤ የዚያንም ይሰሩት የነበሩትን መጥፎውን (ፍጹም) በእርግጥ እንመነዳቸዋለን።

28. ይህ የአላህ ጠላቶች ፍጹም ነው፤ እሳት በውስጧ ለነርሱ የዘላለም መኖሪያ አገር አላቸው፤ ከአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ይክዱ በነበሩት ምንዳን (ይመነዳሉ)።

29. እነዚያም የካዱት (በእሳት ውስጥ ሽነው)፤ «ጌታችን ሆይ! እነዚያን ከጋኔንና ከሰው ያሳላቱንን አሳየን፤ ከታችኞቹ ይሽኑ ዘንድ ከጫማዎቻችን ስር

جُلُودِكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

﴿٢٦﴾ * وَفِيضْنَاهُمْ قُرْآنًا فَرَزْنَاهُمْ مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّرٍ قَدِ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالنَّوْأُ فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

فَلَنُذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرًا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِي أَصَلْنَا مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ يَجْعَلُهُمَا

እናደርጋቸዋለንና» ይላሉ።

30. እነዚያ ጌታችን አላህ (ብቻ) ነው ያሉ፤ ከዚያም ቀጥ ያሉ፡- «አትፍሩ፤ አትዘኑም፤ በዚያችም ተስፋ ቃል ትደረግላችሁ በነበራችሁት ገነት ተበሰሩ» በማለት (በሚሞቱበት ጊዜ) በነሱ ላይ መላእክት ይወርዳሉ።

31. እኛ በቅርብቴም ሕይወት በመጨረሻይቴም ረዳቶቻችሁ ነን፤ ለናንተም በርሷ ውስጥ ነፍሶቻችሁ የሚሹት ሁሉ አልላችሁ፤ ለናንተም በርሷ ውስጥ የምትፈልጉት ሁሉ አልላችሁ።

32. መሐሪ አዛኝ ከሽነው አላህ መስተንግዶ ሲሽን (ይባላሉ)።

33. ወደ አላህ ከጠራና መልካምንም ከሰራ፤ «እኔ ከሙስሊሞች ነኝ» ካለም ሰው፤ ይበልጥ ቃሉ ያማረ ማን ነው?

34. መልካሚቴና ክፋይቴም (ጠባይ) አይስተካከሉም፤ በዚያች እርሷ መልካም በሽነችው ጠባይ (መጥፎይቴን) ገፍትር፤ ያን ጊዜ ያ ባንተና በርሱ መካከል ጸብ ያለው ሰው እርሱ ልክ እንደ አዛኝ ዘመድ ይሾናል።

35. (ይህችንም ጠባይ) እነዚያ የታገሱት እንጂ፤ ሌላው አያገኛትም፤ የትልቅም ዕድል ባለቤት እንጂ ማንም አይገጠማትም።

تَحَتَّ أَقْدَامَنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

تُرَايَا مِنْ عَفْوَهِ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۗ أَدْفَعُ بِالنَّيِّ هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا أَلَدُو حَظٌّ عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. (መሐመድ ሆይ!) ከሰይጣንም ጉትጎታ ቢያገኝህ (ከመልካም ጠባይም ቢመልስህ)፣ በአላህ ተጠበቅ፤ እነሆ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

وَمَا يَزَعْنَكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. ሌሊትና ቀንም ፀሐይና ጨረቃም ከምልክቶቹ ናቸው፤ ለፀሐይና ለጨረቃ አትስገዱ፤ ለዚያም ለፈጠራቸው አላህ ስገዱ፤ እርሱን ብቻ (በእውነት) የምታመልኩ እንደ ኾናችሁ (ለሌላ አትስገዱ)።

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ
الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

38. ቢኮሩም እነዚያ በጌታህ ዘንድ ያሉት (መላእክት) በቀንም በሌሊትም ለርሱ ያወድሳሉ፤ እነርሱም አይሰለጉም።

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

39. አንተ ምድርን ደረቅ ኾና ማየትህም ከምልክቶቹ ነው፤ በርሷም ላይ ውሃን (ዝናብን) ባወረድን ጊዜ (በቡቃያዎችዋ) ትላወሳለች፣ ትነፋላችም፤ ያ ሕያው ያደረጋት ጌታ በእርግጥ መታገንን ሕያው አድራጊ ነው፤ እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. እነዚያ አንቀጾቻችንን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የሚያጣምሙ በኛ ላይ አይደበቁም፤ (የሚያጣምሙ) በእሳት ውስጥ የሚጣለው ሰው ይበልጣልን? ወይስ በትንሣኤ ቀን ጸጥተኛ ኾኖ የሚመጣው ሰው? የሻችሁትን ስሩ፤ (ዋጋችሁን ታገኛላችሁ)፤ እርሱ የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفَوْنَ
عَلَيْنَا أَفَنُ يُلْفَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ
يَأْتِي آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. እነዚያ በቁርአን እርሱ አሸናፊ መጽሐፍ ሲኾን በመጣላቸው ጊዜ የካዱት (ጠፊዎች ናቸው)።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. ከኋላውም ከፊቱም ውሸት አይመጣበትም፤ ጥበበኛ ምስገን ከኾነው ጌታ የተወረደ ነው።

لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

43. (ሙሐመድ ሆይ!) ካንተ በፊት ለነበሩት መልአካቶች የተባለው ብጤ እንጂ፤ ለአንተ ሌላ አይባልም፤ ጌታህ የምህረት ባለቤትና የአሳማሚ ቅጣት ባለቤት ነው።

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدَّ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَعْفِرٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

44. በዐጀምኛ (አረብኛ ባልሆነ ቋንቋ) የኾነ ቁርአን ባደረግነው ኖሮ፤ አንቀጾቹ (በምናውቀው ቋንቋ) አይብራሩም ኖሯልን? (ቁርአን) ዐጀምኛና (መልዕክተኛው) ዐረባዊ ይኾናልን? ባሉ ነበር፤ እርሱ ለነዚያ ለአመነት መምሪያና መፈወሻ ነው። እነዚያም የማያምኑት በጆሮዎቻቸው ውስጥ ድንቁርና ነው፤ (አይሰሙትም) እርሱም (ቁርአን) በነርሱ ላይ እውርነት ነው፤ እነዚያ ከሩቅ ስፍራ እንደሚጠሩ ናቸው።

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ ءَأَعْجَبِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۗ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَّانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

45. ሙሳንም መጽሐፉን በእርግጥ ሰጠነው፤ በርሱም ተለያዩበት፤ ከጌታህም ያለፈች ቃል (መመሪያ) ባልነበረች ኖሮ፤ በመካከላቸው በተፈረደ ነበር፤ እነርሱም ከርሱ (ከቁርአን) አወላዋይ በኾነ ጥርጣሬ ውስጥ ናቸው።¹

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

1. አቡ ሙሳ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የሙሲሊምኛ፣ የክርስቲያኖችና የአይሁዳዊያን ምሳሌ ልክ አንድ ሰው የተወሰነ ስራ እስከ ሌሊት ድረስ እንዲሰሩለት ሰዎችን በአንድ በተወሰነ ዋጋ እንደቀጠረ ነው። ሰዎቹም ስራውን እስከ እኩለ ቀን ድረስ ሰርተው፤ መጥፎም ነገር አልሰራንልህም፤ ልትከፍለን የወሰንከውን ገንዘብህንም አንፈልግም» አሉት። እሱም «ይህን ዓይነቱን ድርጊትማ አትፈጽሙ፤ የቀረውን ስራ በሙሉ ሰርታችሁ ጨርሱና ደመወዛችሁን በአጠቃላይ ውሰዱ» አላቸው። እምቢ ብለው ትተውለት ሄዱ። ከነሱ በኋላ ሌሎች ሰራተኞች ቀጠረና፤ የቀረውን ጊዜያችሁን ሰሩ፤ የወሰንኩላችሁንም ገንዘብ በአጠቃላይ ውሰዱ» አላቸው። ሰራተኞቹም እስከ ዕርስ ድረስ ከሰሩ በኋላ፤ መጥፎ ነገር አልሰራንልህም፤ የወሰንኩልንም አንፈልግም» አሉት። እሱም «ፈቃደኛ ከሆናችሁ የቀራችሁ ጥቂት ጊዜ ነውና ስራችሁን አጠናቁ» አላቸው። ሆኖም ግን እምቢ ብለው

46. መልካም የሰራ ሰው ለነፍሱ (ጥቅም) ነው፤ ያጠፋም ሰው በርሷ ላይ ነው፤ ጌታህም ባሮቹን በዳይ አይደለም።

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

ትተውት ሂዳ (ክርስቲያኖች በነቢዩ ሙሀመድ መልዕክት እናምንም እንዳሉት)። ሌሎች ሰዎችን እንዲሁ (ቀሪውን ቀናት) እንዲሰሩሉት ቀጠራቸው። እነዚህም የሁለቱን ወገን ስራዎች ሀሐይ እስከምትጠልቅ ድረስ ሰርተው አጠናቀቁና፤ የሁለቱንም ሰዎች ክፍያ ወሰዱ። ይህም የእነዚያ (የሙስሊሞች) እና የሚመሩበትን ብርሃን በፍላጎት የወሰዱት ሰዎች ምሳሌ ነው» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

47. ጊዜይቱን ማወቅ ወደርሱ (ብቻ) ይመለሳል፤ ክፍራዎችም ከሸፋኖቻቸው አይወጡም፤ ከሴትም አንዲትም አታረግገም፤ አትወልድምም በዕውቀቱ ቢኾን እንጂ፤ ተጋሪዎቹ የት ናቸው? በማለት በሚጠራቸው ቀንም፤ «ከኛ ውስጥ (ባላንጣ አልለ ብሎ) ምንም መስካሪ አለመኖሩን አስታወቅንህ» ይላሉ።

﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَاءِى قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِمَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾

48. ያም በፊት ያመልኩት የነበሩት (ጣዖት) ከነርሱ ይጠፋቸዋል፤ ለሱም (ከአላህ ቅጣት) ምንም መሸሻ የሌላቸው መኾኑን ያረጋግጣሉ።

﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظُنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ﴾

49. ሰው (ካሃዲው) በጎ ነገርን (አላህን) ከመለመን አይሰለችም፤ ክፉም ቢያገኘው ወዲያውኑ በጣም ተስፋ ቆራጭ ተበላጭ ይኾናል።

﴿لَا يَسْتَمُ الْأَلْسُنُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْوَسُ فَنُوطُ﴾

50. ካገኘችውም መከራ በኋላ ከኛ የኾነን እዝነት ብናቀምሰው፤ «ይህ ለኔ (በስራዬ የተገባኝ) ነው፤ ሰዓቲቱም መጨናት ብዬ አላስብም፤ ወደ ኔታዬም ብመለስ ለኔ እርሱ ዘንድ መልካሚቱ (ገነት) በእርግጥ አለችኝ» ይላል፤ እነዚያንም የካዱትን ስራዎቻቸውን በእርግጥ እንነግራቸዋለን፤ ከብርቱውም ስቃይ በእርግጥ እናቀምሳቸዋለን።

﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنِيبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُدِبَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾

51. በሰውም ላይ ጸጋችንን በለገስን ጊዜ (ከማመስገን) ይዞራል፤ በጎኑም ይርቃል፤ መከራም ባገኘው ጊዜ የብዙ ልመና ባለቤት ይኾናል።

﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾

52. በላቸው፡- ንገሩኝ (ቁርአኑ) ከአላህ ዘንድ ቢኾን ከዚያም በርሱ ብትክዱ (ከእውነት) በራቀ ጭቅጭቅ ላይ ከኾነ ሰው ይበልጥ የተሳሳተ ማን ነው?

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾

53. እርሱም (ቁርአን) እውነት መኾኑ ለእርሱ እስከሚገለጻላቸው ድረስ በአጽናፎቹ ውስጥና በነፍሶቻቸውም ውስጥ ያሉትን ተአምራታችንን በእርግጥ እናሳያቸዋለን፤ ጌታህም እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቁ መኾኑ አይበቃቸውምን?

سَرَّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

54. ንቁ! እነርሱ ከጌታቸው መገናኘት በመጠራጠር ውስጥ ናቸው (ከሞት በኋላ ባለው የትንሳኤ ቀንና ወደ ጌታቸው መመለስን)፤ ንቁ! እርሱ በነገሩ ሁሉ (ዕውቀቱ) ከባቢ ነው።

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيءٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

ምዕራፍ 42፣ አል-ሹራ (የመመካከር ምዕራፍ)

سُورَةُ الشُّورَى

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ሐ.መ (ሐ፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)፤

حَمْدٌ

2. ዐ.ሰ.ቀ (ዓይን፣ ሲን፣ ቃፍ) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)፤

عَسَقٌ

3. (ሙሃመድ ሆይ!) እንደዚሁ (በዚች ምዕራፍ ውስጥ እንዳለው) አሸናፊው ጥበበኛው አላህ ወዳንተ ያወርዳል፤ ወደነዚያም ከአንተ በፊት ወደ ነበሩት ሕዝቦች (አውርዷል)።

كَذَٰلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٥﴾

4. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ነው፤ እርሱም የበላዩ ታላቁ ነው።

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٥٦﴾

5. (ከአላህ ፍራቻ) ሰማያት ከበላያቸው ሲቀደዱ ይቀርባሉ፤ መላእክትም ጌታቸውን እያመሰገኑ ያወድሳሉ፤ በምድርም ላለው

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ ۗ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ

ፍጡር ምሕረትን ይለምናሉ፤ንቁ! አላህ እርሱ መሐሪው አላኙ ነው።

رَبِّهِمْ وَيَسْتَعْفِفُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَفْوُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

6. እነዚያም ክርሱ ለላ (የጣሞታት) ረዳቶችን (ጠባቂዎችን፣ ደጋፊዎችን፣ አድራጊ ፈጣሪ፣ ወዘተ) የያዙ፤ አላህ በነርሱ ላይ ተጠባባቂ ነው፤ (ሙሀመድ ሆይ!) አንተም በነርሱ ላይ ሃላፊ አይደለህም።

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾

7. (ሙሐመድ ሆይ!) እንደዚሁም የከተሞች እናት የሽነችውን (የመካን ሰዎች) በአካባቢያ ያሉትንም ልታስፈራራ፤ የመሰብሰቢያውንም ቀን በርሱ ጥርጣሬ የሌለበት ሲሆን ልታስጠነቅቅ፤ ዐረብኛ የሽነን ቁርአን ወደ አንተ አወረድን፤ (ከነሱም) ከፊሉ በገነት ውስጥ (በአላህ ያመኑና መልዕክተኛው ይዘውት የመጡትን መልዕክት የተከተሉ)፤ ከፊሉም በእሳት ውስጥ (በአላህ የካዱና መልዕክተኛው ይዘውት የመጡትን መልዕክት ያስተባበሉ) ነው።

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فِرْيَقٌ فِي الْجَنَّةِ

وَقَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾

8. አላህም በሻ ኖሮ፤ (ባንድ ሃይማኖት ላይ) አንድ ሕዝብ ባደረጋቸው ነበር። ግን የሚሻውን ሰው በእዝነቱ ውስጥ ያስገባል፤ በዳዮችም (ጣኦት አምላኪዎችና መጥፎ ሰሪዎች) ለነርሱ ወዳጅና ረዳት ምንም የላቸውም።

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ بَيْنِهِمْ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

9. ክርሱ ሌላ ረዳቶችን ያዙን? (ረዳቶች አይደሉም) አላህም ረዳት እርሱ ብቻ ነው። እርሱም ሙታንን ሕያው ያደርጋል፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

10. ከምንም ነገር ያ በርሱ የተለያዩበት ፍርድ ወደ አላህ ነው፤ (ሙሐመድ ሆይ!) ይሃችሁ አላህ ጌታዬ ነው፤ በርሱ ላይ ተጠጋሁ፤ ወደርሱም እመለሳለሁ፤ (በላቸው)።

وَمَا آخَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَىٰ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

11. ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ ነው፤
ከነፍሶቻችሁ ሴቶችን ከቤት እንሰላጋቸውም
ዓይነቶችን (ወንዶችና ሴቶችን) ለናንተ
አደረገላችሁ፤ በርሱ ያበዛችኋል፤ የሚመለሰው
ምንም ነገር የለም፤ እርሱም ሰሚው ተመልካቹ
ነው።

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾

12. የሰማያትና የምድር (ድልቦች)
መከፈቻዎች የርሱ ናቸው። ሲሳይን
ሰሚሻው ሰው ያሰፋል፤ ያጠባልም፤
እርሱ ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَسُطُّ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. ለናንተ ከሃይማኖት ያንን በርሱ
ኑሕን ያዘዘበትን ደነገገላችሁ፤ (ሙሃመድ
ሆይ!) ያንንም ወዳንተ ያወረድነውን
ያንንም በርሱ ኢብራሃምን ሙሳንና
ዒሳንንም ያዘዘነበትን ሃይማኖትን
በትክክል አቋቁሙ፤ በርሱም አትሊያዩ
ማለትን (ደነገገን) በአጋሪዎቹ ላይ ያ
ወደርሱ የምትጠራቸው ነገር ከበዳቸው፤
አላህ የሚሻውን ሰው ወደርሱ (እምነት)
ይመርጣል፤ (በፀፀት) የሚመለስንም ሰው
ወደርሱ ይመራል።

﴿١٣﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ
نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا
وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ
أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾

14. (የሃይማኖት ሰዎች) ዕውቀቱም
ከመጣላቸው በኋላ በመካከላቸው
ለምቀኝነት እንጂ ለሌላ አልተለያዩም፤
እስከ ተወሰነም ጊዜ (በማቆየት) ከጌታህ
ያለፈች ቃል ባልነበረች ኖሮ፤ በነሱ
መካከል (አሁን) በተፈረደ ነበር። እነዚያም
ከኋላቸው መጽሐፉን እንዲወርሱ
የተደረጉት ከርሱ በእርግጥ በአወላዋይ
ጥርጣሬ ውስጥ ናቸው።

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا
الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ
مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

15. (ሙሃመድ ሆይ!) ለዚህም (ድንጋጌ
ሰዎችን) ጥራ፤ እንደታዘዘከውም ቀጥ

فَلِذَلِكَ فَادِّعْ وَأَسْتَقِمْ كَمَا

በል፤ ዝንባሌዎቻቸውንም አትከተል፤ በላቸውም፡- ከመጽሐፍ (ቁርአን) አላህ ባወረደው አመንከ፤ በመካከላችሁም ላስተካክል ታዘዝኩ፤ አላህ ጌታችን ጌታችሁም ነው፤ ለኛ ስራዎቻችን አልሉን፤ ለናንተም ስራዎቻችሁ አልሏችሁ፤ በኛና በናንተ መካከል ክርክር የለም፤ አላህ በመካከላችን ይሰበስባል። መመለሻም ወደርሱ ብቻ ነው።

أَمْرٌ وَلَا نَنْبَغُ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَأَمَنْتُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمْرٌ لِأَعْدَلٍ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٥١﴾

16. እነዚያም በአላህ (ሃይማኖት) ለርሱ ተቀባይ ካገኘ በኋላ የሚከራከሩት ማስረጃቸው በጌታቸው ዘንድ ብልሹ ናት። በነርሱም ላይ ቁጣ አለባቸው፤ ለነርሱም ብርቱ ቅጣት አልላቸው።

وَالَّذِينَ يَحْجُوبُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ مِنْهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٥٢﴾

17. አላህ ያ መጽሐፉን (ቁርአን) በእውነት ያወረደ ነው፤ ሚዛንም (እንደዚሁ) ሰዓቲቱ ያሳደላት ቅርብ መኾንዋንምን ያሳውቅሃል?

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿٥٣﴾

18. እነዚያ በርሷ የማያምኑት በርሷ ያቻኩላሉ፤ እነዚያም ያመኑት ከርሷ ፈሪዎች ናቸው፤ እርሷም እውነት መኾንዋን ያውቃሉ፤ ነቁ! እነዚያ በሰዓቲቱ የሚከራከሩት በእርግጥ (ከእውነት) በራቀ ስሕተት ውስጥ ናቸው።

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا لَأُخْرَىٰ لِلَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لِغِي ضَلَلٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

19. አላህ በባርቹ ርህሩህ ነው፤ ለሚሻው ሰው (በሰፊው) ሲላይን ይሰጣል፤ እርሱም ብርቱው አሸናፊው ነው።

اللَّهُ أَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٥٥﴾

20. (በስራው) የኋለኛይቱን ዓለም አዝመራ የሚፈልግ የኾነ ሰው ለርሱ በአዝመራው ላይ እንጨምርለታለን፤ (በስራው) የቅርቢቱንም ዓለም አዝመራ

مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْبِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ

የሚፈልግ የኾነ ሰው ከርሷ (የተወሰነለትን ብቻ) እንሰጠዋለን፤ ለርሱም በኋለኛይቱ ዓለም ምንም ፋንታ የለውም።

الَّذِينَ تُوْبُوا مِنْهَا وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿١٠﴾

21. ከሃይማኖት አላህ በርሱ ያልፈቀደውን ለነርሱ የደነገጉ ተጋሪዎች ለነርሱ አልሏቸውን? የፍርድ ቃል ባልነበረ ኖሮ፣ በመካከላቸው (አሁን) በተፈረደ ነበር፤ በደለኞችም ለነርሱ አላማሚ ቅጣት በእርግጥ አልላቸው።

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

22. በደለኞችን ከሰሩት ስራ (ዋጋ በትንሣኤ ቀን) ፈሪዎች ኾነው ታያቸዋለህ፤ እርሱም በነርሱ ላይ ወዳቱ ነው። እነዚያም ያመነት መልካሞችንም የሰሩት በገነቶች ጨፌዎች ውስጥ ናቸው። ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ የሚሹት ሁሉ አልላቸው፤ ይህ እርሱ ታላቅ ችሮታ ነው።

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

23. ይህ (ታላቅ ችሮታ-ነገት) ያ አላህ እነዚያን ያመነትንና መልካሞችን የሰሩትን ባሮቹን የሚያበስርበት ነው፤ (ሙሃመድ ሆይ!) በርሱ (መልዕክቱን በማድረሱ) ላይ በዝምድና ውዴታን እንጂ ዋጋን አልጠይቃችሁም በላቸው፤ መልካሚቱንም ስራ የሚሰራ ሰው ለርሱ በርሷ መልካምን ነገር እንጨምርለታለን፤ አላህ መሓሪ አመስጋኝ ነውና።

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّرِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿١٣﴾

24. ይልቁንም «በአላህ ላይ ውሸትን ቀጠፈ» ይላሉን? አላህም ቢሻ በልብህ ላይ ያትማል፤ አላህም ውሸቱን ያብብላል፤ እውነቱንም በቃላቱ (በዚህ ቁርአን) ያረጋግጣል፤ እርሱ በልቦች ውስጥ ያለን (ሚሰጥር) ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَاءِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٤﴾

25. እርሱም ያ ከባሮቹ ንስሐን የሚቀበል፤ ከኃጢአተኝም ይቅር የሚል፤ የምትሰሩትንም ሁሉ የሚያውቅ ነው።¹

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٥﴾

26. እነዚያንም ያመኑትንና መልካሞችን የሰሩትን ልመናቸውን ይቀበላል፤ ከችሮታውም ይጨምርላቸዋል፤ ከሐዲዎቹም ለነሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው።

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

27. አላህም ለባሮቹ (ሁሉ) ሲሳይን በዘረጋ ኖሮ በምድር ውስጥ (ሁሉም) ወሰን ባለፉ ነበር፤ ግን የሚሻውን በልክ ያወርዳል፤ እርሱ በባሮቹ ውስጥ ዐዋቂ ተመልካች ነውና።

﴿١٧﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُزِيلُ يَقْدِرُ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿١٧﴾

28. እርሱም ያ ተስፋ ከቆረጡ በኋላ ዝናብን የሚያወርድ ችሮታውንም የሚዘረጋ ነው፤ እርሱም ረዳቱ ምስጉኑ ነው።

وَهُوَ الَّذِي يُزِيلُ الْعَيْبَةَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٨﴾

29. ሰማያትንና ምድርንም መፍጠሩ፤ ከተንቀሳቃሽም በሁለቱ ውስጥ የበተነውን (መፍጠሩ)፤ ከአስደናቂ ምልክቶቹ ነው። እርሱም በሚሻ ጊዜ እነርሱን በመሰብሰብ ላይ ቻይ ነው።

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

1. ጆዲድ ኢብኑ አውስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከአላህ በኩል የሆነን የይቅርታ ማግኛ መንገድ፣ አልላሁምም አንተ ረብቢ፤ ላኢላሃ ኢልላ አንተ ኸለቅተኒ፤ ወአነ ዐብዱከ፤ ወአነ ዓላ ዐሀዲከ ወወዕዲከ መስተጣዕቱ፤ አዑዙ ቢከ ሚንሸርሪ ማ ሰነዕቱ፤ አቡኡ ለከ ቢኒሪመቲከ ዐለይዩ፤ ወአቡኡ ቢዘንቢ፤ ፈግፊር ሊ ፈኢንነሁ ላ የግፊሩ አዝ-ዘኩብ ኢልላ አንተ፤ የሚለው ነው። አንድ ሰው በቀን ውስጥ ይህን በፅኑ እምነት ካለና፣ በዚሁ ቀን ፀሐይ ከመጥለቁ በፊት ከሞተ ከጀነት ሰዎች መካከል ይሆናል። እንዲሁም አንድ ሰው ምሽት ላይ ይህን በፅኑ እምነት ካለና ፀሐይ ከመውጣቷ በፊት ከሞተ ከጀነት ሰዎች መካከል ይሆናል» (ቡኻሪ ዘግባውታል)።

የዚህ ዱዓእ ትርጉም «ጌታዬ ሆይ! አንተ ጌታዬ ነህ፤ ካንተ በስተቀር አምልኮ የሚገባው አምላክ የለም፤ አንተ ፈጥረኸኛል፤ እኔም ባሪያህ ነኝ። እኔም የቻልኩትን ያህል ላንተ ባለኝ እምነትና ቃል ኪዳን ላይ የፀናሁ ነኝ። ከሰራሁት ሃጢአት ባንተ እጠበቃለሁ። አንተ በኔ ላይ የዋልከውን ውለታ እያወኩ ወደአንተ ቀርቤያለሁ። እንዲሁም ሃጢአቴንም ወዳንተ አቅርቤያለሁ። ጌታዬ ሆይ! ማረኝም፤ እነሆ! ካንተ በስተቀር ሃጢአትን የሚምር የለም።»

30. ከመከራም ማንኛውም ያገኛችሁ ነገር እጃቸችሁ በሰሩት (ኃጢአት) ምክንያት ነው፤ ከብዙውም ይቅር ይላል።

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

31. እናንተም በምድር ውስጥ የምታቅቱ አይደላችም፤ ለናንተም ከአላህ ሌላ ከዘመድም ከረዳትም ምንም የላችሁም።

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٦﴾

32. በባሕር ላይ እንደ ጋራዎች ኾነው ተንሻላዮቹም (መርከቦች) ከአስደናቂ ምልክቶቹ ናቸው።

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٧﴾

33. ቢሻ ነፋሱን የረጋ ያደርገዋል፤ በባሕሩም ጀርባ ላይ ረገዎች ይኾናሉ፤ በዚህ ውስጥ በጣም ታጋሽና አመስጋኝ ለኾነ ሁሉ በእርግጥ ምልክቶች አልሉ።

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظَلَلْنَ رَوَاكِدَ عَالِي طَهْرٍ وَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٨﴾

34. ወይም በሰሩት ኃጢአት ምክንያት (በማስጠም) ያጠፋቸዋል፤ ከብዙም ይቅርታ ያደርጋል።

أَوْ يُوقِنَهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٩﴾

35. (ከነሱ ለመበቀል)፤ እነዚያንም በአንቀጾቻችን (በማረጋገጫዎች፣ በምልክቶች፣ በኢስላማዊ እምነት-ዐቂዳ) የሚከራከሩትን ለማወቅ (ያጠፋቸዋል)፤ ለነሱ (ከአላህ ቅጣት) ምንም መሸሻ የላቸውም።

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا هُمْ مِنْ حَيْصٍ ﴿٤٠﴾

36. ከምንም ነገር የተሰጣችሁት የቅርብ ትሕይወት መጠቀሚያ ነው፤ አላህ ዘንድ ያለውም ምንዳ ለነዚያ ለአመኑትና በጌታቸው ላይ ለሚጠጉት በላጭና ሁል ጊዜ ነዋሪ ነው።

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤١﴾

37. ለነዚያም የነጢአትን ታላላቆችና ፀያፎችን (ዘመኑትን) የሚርቁ፤ በተቆጡም ጊዜ እነሱ የሚምሩት ለኾኑት፤

وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَثِيرَ الْأُمَمِ وَأَلْفَوْحَسَّ وَإِذَا مَا عَضُّوا هُمْ يَغْفُرُونَ ﴿٤٢﴾

38. ለነዚያም የጌታቸውን ጥሪ ለተቀበሉት፣ ሶላትንም ላዘወተሩት፣ ነገራቸውም በመካከላቸው መመካከር ለኾነው፣ ከሰጠናቸውም ሲሳይ ለሚሰግሱት፣

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

39. ለነዚያም በደል በደረሰባቸው ጊዜ፣ እነሱ (በመሰሉ) የሚመልሱ ለኾኑት (በላጭና ኗሪ ነው)።

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾

40. የመጥፎም ነገር ዋጋ ብጤዋ መጥፎ ናት፤ ይቅርም ያለና ያሳመረ ሰው ምንዳው በአላህ ላይ ነው። አርሱ በደለኞችን አይወድም።

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. ከተበደሉም በኋላ (በመሰሉ) የተቀበሉ እነዚያ በነርሱ ላይ ምንም (የወቀሰ) መንገድ የለባቸውም።

وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

42. (የወቀሰ) መንገዱ በነዚያ ሰዎችን በሚበድሉት፣ በምድርም ውስጥ ያለ ህግ ወሰን በሚያልፉት ላይ ብቻ ነው፤ እነዚያ ለነሱ አሳማሚ ቅጣት አልላቸው።

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. የታገሱና ምስረት ያደረገም ሰው ይህ ከምርጫቱ (ከተፈላጊዎቹ) ነገሮች ነው።

وَلَمَنْ صَدَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

44. አላህ የሚያጠመውም ሰው ከርሱ በኋላ ለርሱ ምንም ረዳት የለውም፤ በደለኞችም (ጣኦት አምላኪዎች፣ መጥፎ ድርጊት ፈጻሚዎች፣ ግፈኞች-በዳዩች) ቅጣቱን ባዩ ጊዜ፣ (ወደ ምድር አለም) «መመለሻ መንገድ አልለን?» የሚሉ ሲኾኑ ታያቸዋለህ።

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَدِيِّ مَنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

45. ከውርደት የተነሳ ፈሪዎች ኾነው በዓይን ስርቆት ወደ ርሷ (ወደ እሳት) እያስተዋሉ በርሷ ላይ የሚቀረቡ ሲኾኑ ታያቸዋለህ፤ እነዚያም ያመኑት፡- «በእርግጥ ከሳሪዎቹ እነዚያ ነፍሶቻቸውንና ቤተሰቦቻቸውን

وَتَرَنَّهُمْ يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا خَشَعِينَ ۗ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفِ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْغٰسِرِينَ

በትንሣኤ ቀን ያክሰሩት ናቸው» ይላሉ።¹

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٦﴾

46. ንቁ! በደለኞች በእርግጥ በዘውታሪ ስቃይ ውስጥ ናቸው። ለነሱም ከአላህ ሌላ የሚረዷቸው ዘመዶች ምንም አልነበሩባቸውም፤ አላህም የሚያጠመው ሰው ለርሱ (ወደ እውነት) ምንም መንገድ የለውም።

وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٧﴾

47. ለርሱ መመለስ የሌለው ቀን (የትንሣኤ ቀን) ከአላህ ከመምጣቱ በፊት ለጌታችሁ ታዘዙ፤ በዚያ ቀን ለናንተ ምንም መጠጊያ የላችሁም፤ ለናንተም ምንም መከላከያ የላችሁም።

أَسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٨﴾

48. (መሃመድ ሆይ!) ቢዞሩም (ወቀሳ የለብህም) በነሱ ላይ ጠባቂ አድርገን አልላክንህምና፤ ባንተ ላይ ማድረስ እንጂ ሌላ የለብህም፤ እኛም ሰውን ከኛ የኾነን ጸጋ ባቀመስነው ጊዜ በርሷ ይደሰታል፤ እጆቻቸው ባስቀደሙትም ንጢአት ምክንያት መከራ ብትደርስባቸው (ተስፋ ይቆርጣሉ)፤ ሰው (ውለታን) በጣም ከሐዲ ነውና።

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ مِمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٩﴾

49. የሰማያትና የምድር ንግሥና የአላህ ነው፤ የሚሻውን ይፈጥራል፤ ለሚሻው ሰው ሴቶችን (ልጆች) ይሰጣል፤ ለሚሻውም ሰው ወንዶችን ይሰጣል።

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْلِقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِئِنَّهَا وَبْهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٥٠﴾

1. አነስ ኢብን ማሊክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አንድ ሰው መጣና «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አላህ ከሃዲያንን በትንሣኤ ቀን በፊታቸው የተደፉ ሆነው ይነሳሉ?» ብሎ ጠየቃቸው። እሳቸውም «በምድር ላይ በሁለት እግሮቹ አንዲሄድ ያደረገው በትንሣኤ ቀን በፊቱ ተደናቶ እንዲሄድ ለማድረግ ይሳነዋል?» አሉት። ቀታዳም፣ «እንዴታ! ለጌታችን ክብር (አይሳነውም)» አሉ። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

50. ወይም ወንዶችና ሴቶች አድርጎ ያጠናዳቸዋል፤ የሚሻውንም ሰው መካን ያደርገዋል፤ እርሱ ዐዋቁ ቻይ ነውና።

أَوْ يُرَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلَيْهِ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

51. ለሰውም አላህ በራእይ ወይም ከግርዶ ወዲያ ወይም መልዕክተኛን (መልአክን) የሚልክና በፈቃዱ የሚሻውን ነገር የሚያወርድለት ቢኾን እንጂ (በገሃድ) ሊያናግረው ተገቢው አይደለም። እርሱ የበላይ ጥበበኛ ነውና።

﴿٥١﴾ وَمَا كَانَ لِنَشْرَانٍ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا
وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِي بآذَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ
عَلَىٰ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

52. (መሐመድ ሆይ!) እንደዚሁም ወደ አንተ ከተእዛዞችን ሲኾን መንፈስን (ቁርአንን) አወረድን፤ መጽሐፉም እምነቱም ምን እንደኾነ የምታውቅ አልነበርክም፤ ግን (መንፈሱን) ከባሮቻችን የምንሻውን ሰው በርሱ የምንመራበት ብርሃን አደረግነው፤ (መሐመድ ሆይ!) አንተም ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ትመራለህ።

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا
كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكُتُبُ وَلَا الْإِيمَانُ
وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ
مِّنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

53. ወደዚያ በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ወደ ኾነው አላህ መንገድ (ትመራለህ)፤ ንቁ! ነገሮቹ ሁሉ ወደ አላህ ይመሰሳሉ።

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ
الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

ምዕራፍ 43፣ አል-ዙ-ኸሩፍ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الزُّحُرُفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ሐ.መ. (ሐ፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኦም ራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)፤

حَم

2. ገላጭ በሽነው መጽሐፍ (ቁርአን) እምላለሁ።

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

3. እኛ ታውቁ ዘንድ ዐረብኛ ቁርአን አደረግነው።

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾

4. እርሱም (ይህ ቁርአን) በመጽሐፎቹ እናት (አል-ለውሀል መህፋዝ) ውስጥ ከኛ ዘንድ በእርግጥ ከፍተኛ ጥበብ የተመላ ነው።

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾

5. ድንበር አላፊዎች ሕዝቦች ለመኾናችሁ ቁርአኑን ከናንተ ማገድን እናግዳለን?

أَفَضْرَبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾

6. በፊተኞቹም ሕዝቦች ውስጥ ከነቢይ ብዙን ልከናል።

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾

7. ከነቢይም አንድም የሚመጣላቸው አልነበረም፣ በርሱ ይላለቁበት የነበሩ ቢኾኑ እንጂ።

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾

8. ከነሱም በንይል ይበልጥ የበረቱትን አጥፍተናል። የፊተኞቹም (አጠፋፍ) ምሳሌ አልፏል።

فَاهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

9. ሰማያትንና ምድርንም ማን ፈጠራቸው? ብለህ ብትጠይቃቸው፣ «አሸናፊው ዐዋቂ (አላህ) በእርግጥ ፈጠራቸው» ይላሉ።

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ ﴿٩﴾

10. (እርሱ) ያ ምድርን ለናንተ ምንጣፍ ያደረገላችሁ፣ በርሷም ውስጥ ትመሩ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا

ዘንድ ለናንተ መንገዶችን ያደረገላችሁ ነው።

وَجَعَلْ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

11. ያም ከሰማይ ውሃን (ዝናብን) በልክ ያወረደላችሁ ነው፤ በርሱም የሞተችውን አገር ሕያው አደረገን፤ እንደዚህ (ከመቃብራችሁ) ትወጣላችሁ።

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرِ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ﴿١١﴾

12. ያም አይነቶችን ሁሉ የፈጠረ፤ ለናንተም ከመርከቦችና ከቤት እንስሳዎች የምትጋልቧቸውን ያደረገላችሁ ነው።

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

13. በጆርባዎቹ ላይ እንድትላደሉ፤ ከዚያም በርሱ ላይ የተላደደላችሁ ጊዜ፤ የጌታችሁን ጸጋ እንድታስታውሱ፤ እንድትሉም፡- «ያ ይህንን የማንችለው ስንኾን ለኛ ያገራልን ጌታ ጥራት ይገባው!»፤

لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

14. «እኛም በእርግጥ ወደ ጌታችን ተመላሾች ነን»።

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

15. ከባርቶም ለርሱ ቁራጭን (ልጅን) አደረጉለት፤ ሰው በእርግጥ ግልጽ ከሐዲ ነው።

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. ከሚፈጥረው ውስጥ ሴቶች ልጆችን ያዝን? በወንዶች ልጆችም (እናንተን) መረጣችሁን?

أَمْ أَخَذَ مِنَّا مَخْلُوقَ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُم بِالْبَيِّنِ ﴿١٦﴾

17. አንዳቸውም ለአልረሐማን ምሳሌ ባደረገው ነገር (በሴት ልጅ) በተበሰረ ጊዜ፤ እርሱ በቁጭት የተመላ ኾኖ ፊቱ የጠቆረ ይኾናል።

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

18. በጌጥ (ተከልሶ) እንዲያድግ የሚደረገውን? እርሱም (ለደካማነቱ) በክርክር የማያብራራውን ፍጡር (ሴትን) ለአላህ ያደርጋሉን?

أَوْ مَن يُنْسَوُ فِي الْحَلِيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

19. መላእክትንም እነሱ የአልረሐማን ባሮች የኸነትን ሴቶች አደረጉ፤ ሲፈጠሩ ነበሩን? መመስከራቸው በእርግጥ ትጻፋለች፤ ይጠየቃሉም።

وَجَعَلُوا أَمَلَتِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمٰنِ اِنْتًا اَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتَكُنُّبُ شَهَدْتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ ﴿١٩﴾

20. «አልረሐማንንም በሻ ኖሮ፣ ባናመልካቸው ነበር» አሉ፤ ለነርሱ በዚህ ምንም ዕውቀት የላቸውም፤ እነሱ የሚያሹ እንጂ ሌላ አይደሉም።

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَحْزُرُونَ ﴿٢٠﴾

21. ክርሱ (ከቁርአን) በፊት መጽሐፍን ሰጠናቸውን? ስለዚህ እነሱ እርሱን የጨበጡ ናቸውን?

اَمْ اَلَيْنٰتُمْ كِتٰبًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهَمُّ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾

22. «ከቶውንም እኛ አባቶቻችንን በሃይማኖት ላይ አገኛናቸው፤ እኛም በፈለግቻቸው ላይ ተመሪዎች ነን» አሉ።

بَلْ قَالُوا اِنَّا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا عَلٰى اٰمَةٍ وَاِنَّا عَلٰى اٰتْرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. (ነገሩ) እንደዚሁም ነው፤ (ሙሐመድ ሆይ!) ከበፊትህ በማንኛውም ከተማ ውስጥ አስፈራሪን አልላክንም፤ ቅምጥሎችዎ፤ «እኛ አባቶቻችንን በሃይማኖት ላይ አገኛን፤ እኛም በፈለግቻቸው ላይ ተከታዮች ነን» ያሉ ቢኾኑ እንጂ።

وَكَذٰلِكَ مَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُرْفُوهُمَا اِنَّا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا عَلٰى اٰمَةٍ وَاِنَّا عَلٰى اٰتْرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

24. (አስፈራሪው) «አባቶቻችሁን በርሱ ላይ ከአገኛችሁበት ይበልጥ ቀጥተኛን (ሃይማኖት) ባመጣላችሁም?» አላቸው፤ «እኛ በርሱ በተላካችሁበት ነገር ከሐዲዎች ነን» አሉ።

﴿قُلْ اَوْلَوْ جِنَّتُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَاءَكُمْ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿٢٤﴾﴾

25. ከነሱም ተበቀልን፤ ያስተባባሩቼም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።

فَاَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾

26. ኢብራሃምም ለአባቱና ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውሱ) «እኔ ከምትግንዙት ሁሉ ንጹሕ ነኝ»፤

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهٖ وَقَوْمِهٖ اِنِّىْ بَرّٖءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾

27. «ከዚያ ከፈጠረኝ (አላህ) በስተቀር (አልግንዛም) እርሱ በእርግጥ ይመራኛልና»።

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي ﴿٧٧﴾

28. በዝርያዎቹም ውስጥ ይመለሱ ዘንድ (ባንድ አምላክ ማመንን) ቀሪ ቃል አደረጋት።

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٨﴾

29. ይልቅ እነዚህን (ቁረይሾችን) አባቶቻቸውንም ቁርአንና ገላጭ መልዕክተኛ እስከ መጣላቸው ድረስ አጣቀምኳቸው።

بَلْ مَتَّعْتُ هَهُنَاءَ وَعَآبَاءَهُمْ حَتَّى
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٧٩﴾

30. እውነቱም (ይህ ቁርአንን) በመጣላቸው ጊዜ፣ «ይህ ድግምት ነው፤ እኛም በርሱ ከሐዲዎች ነን» አሉ።

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا
بِهِ كَافِرُونَ ﴿٨٠﴾

31. «ይህም ቁርአንን ከሁለቱ ከተሞች (መካና ጧኢፍ) በታላቅ ሰው ላይ አይወረድም ኖሯልን?» አሉ።

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ
مِّنَ الْفَرِثِيِّينَ عَظِيمٍ ﴿٨١﴾

32. እነርሱ የጌታህን ችርታ ያከፋፍላሉን? እኛ በቅርቢቱ ሕይወት ኑሯቸውን በመካከላቸው አከፋፍለናል። ከፊላቸውም ከፊሉን ሰራተኛ አድርጎ ይይዝ ዘንድ፣ ከፊላቸውን ከከፊሉ በላይ በደረጃዎች (በሀብት) አበለጥን። (ሙሐመድ ሆይ) የጌታህም ጸጋ (ገነት) ከሚሰበስቡት (ሃብት) በላጭ ናት።

أَهْرُ يُقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لَئِن لَّمْ يَظْهَرِ
بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٨٢﴾

33. ሰዎችም (በክህደት) አንድ ሕዝብ የሚኾኑ ባልነበሩ ኖሮ፣ በአልረሕማን ለሚክዱት ሰዎች (በዚህች ዓለም) ለቤቶቻቸው ክብር የኾኑን ጣራዎች በነርሱ ላይ የሚወጡባቸውንም (የብር) መሰላሎች ባደረግንላቸው ነበር።

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِيُؤْيِمَهُ
سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا
يَظْهَرُونَ ﴿٨٣﴾

34. ለቤቶቻቸውም ደጃፎችን በነርሱ ላይ የሚደገፉባቸውንም አልጋዎች (ክብር ባደረግንላቸው ነበር)።

وَلِيُؤْيِمَهُمْ أَتْرَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا
يَتَّكِفُونَ ﴿٨٤﴾

35. የወርቅ ጌጥንም (ባደረግንላቸው ነበር)፤ ይህም ሁሉ የቅርብ፣ ሕይወት መጣቀሚያ እንጂ ሌላ አይደለም፤ (ጠፊ ነው)፤ መጨረሻይቱም አገር በጌታህ ዘንድ ለጥንቁቆቹ (ብቻ) ናት።

وَرُحْرُفًا وَإِنْ كُنَّ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

36. ከአልረሐማን ግሣጼ (ከቁርአን) የሚደናበርም ሰው ለርሱ ሰይጣንን እናስጠጋለን፤ ስለዚህ እርሱ ለርሱ ቁራኛ (ንደኛ) ነው።

وَمَنْ يَعْسُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

37. እነሱም (ተደናባሪዎቹ) ተመሪዎች መኾናቸውን የሚያስቡ ሲኾኑ እነርሱ (ሰይጣናት) ከቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ያግዷቸዋል።

وَأَنَّهُمْ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. (በትንሣኤ) ወደኛ በመጣም ጊዜ፤ «(ቁራኛዬ ሆይ!) በኔና ባንተ መካከል የምስራቅና የምዕራብ ርቀት በኖረ ወይ ምኞቱ! ምን የከፋህ ቁራኛ ነህ» ይላል።

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْلَيْتَ بَنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسُ الْقُرَيْنِ ﴿٣٨﴾

39. ስለ በደላችሁም ዛሬ እናንተ በቅጣት ተጋሪዎች መኾናችሁ አይጠቅማችሁም፤ (ይባላሉ)።

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَاكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

40. (ሙሃመድ ሆይ!) አንተ ደንቀሮዎችን ታስግለህን? ወይስ ዕውሮችንና በግልጽ ጥመት ውስጥ የኾኑን ሰዎች ትመራለህን?

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمَْىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

41. (ሙሐመድ ሆይ!) አንተንም (ቅጣታቸውን ሳታይ) ብንወስድህ እኛ ከእርሱ ተበቃዮች ነን።

فَأَمَّا نَدَّبَنَّا بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَفِعُونَ ﴿٤١﴾

42. ወይም ያንን የቀጠርናቸውን ብናሳይህ እኛ በእርሱ (ቅጣት) ላይ ቻይዎች ነን።

أَوْ نُزِينَكَ بِالَّذِي وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

43. (ሙሐመድ ሆይ!) ያንንም ወደ አንተ የተወረደልህን አጥብቀህ ያዝ፤ አንተ በቀጥተኛው መንገድ ላይ ነህና።

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

44. እርሱም (ይህ ቁርአን) ለአንተ (ሙሐመድ ሆይ!) ለሕዝቦችህም ታላቅ ክብር ነው፤ ወደ ፊትም (ከርሱ) ትጠየቃላችሁ።

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. (ሙሐመድ ሆይ!) ከመልዕክተኞቻችንም ካንተ በፊት የላክናቸውን (ተከታዮቻቸውን) ከአልረሕማን ሌላ የሚገዙዎቸው የኾኑን አማልክት አድርገን እንደኾነ ጠይቃቸው።

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً يُعْبُدُونَ ﴿٤٥﴾

46. ሙሳንም በተአምራታችን (ሚረገገውዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ወደ ፈርዖንና ወደ ሹማምንቶቹ በእርግጥ ላክን፤ «እኔ የዓለማት ጌታ መልዕክተኛ ነኝ» አላቸውም።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. በተአምራታችንም በመጣባቸው ጊዜ ወዲያውኑ እነርሱ በርሷ ይስቃሉ።

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

48. ከተአምርም (ከምልክትም) አንዲትንም አናሳያቸውም፤ እርሷ ከብጤዋ በጣም የበለጠች ብትኾን እንጂ፤ (ከክህደታቸው) ይመለሱም ዘንድ በቅጣት ያዘናቸው።

وَمَا نُزَيِّرُهُمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

49. «አንተ ድግምተኛ (ዐዋቂ) ሆይ! ጌታህን አንተ ዘንድ ቃል በገባልህ ለኛ ለምንልን? እኛ (ቅጣቱን በያነሳልን) ተመሪዎች ነን» አሉም።

وَقَالُوا يَا تَأْتِيهِ السَّحَابُ آدْعُنَا رَيْكَ يَمَّا عَهْدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. ስቃዩን ከነሱ ላይ በገለጥንም ጊዜ ወዲያውኑ ኪዳናቸውን ያፈርሳሉ።

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾

51. ፈርዖንንም በሕዝቦቹ ውስጥ ተጣራ፤ አለም፡- «ህዝቦቹ ሆይ! የግብፅ ግዛት የኔ አይደለምን? እነዚህም ጅረቶች ከሰፊ የሚፈሱ ሲኾኑ (የኔ አይደሉምን?) አትመለከቱምን?»፤

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا بُصِرُونَ ﴿٥١﴾

52. «በእውነቱ እኔ ከዚህ ያ እርሱ (ሙሳ) ወራዳ፣ ንግግሩንም ለገልጽ የማይቀርብ ከኾነው በላጭ ነኝ»።

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يُكَادُ بِيُن ﴿٥٢﴾

53. «በርሱም ላይ የወርቅ አምባሮች ለምን አልተጣሉብትም? ወይም መላእክት ከርሱ ጋር ተቆራኝተው ለምን አልመጡም» (አለ)::

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقَرَّنِينَ ﴿٥٣﴾

54. (ፈ.ርዖን) ሕዝቦቹንም አቁላቸው፤ ታዘዙትም፤ እነርሱ አመጸኞች ሕዝቦች ነበሩና።

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَتِيحِينَ ﴿٥٤﴾

55. ባስቆጡንም ጊዜ ከነሱ ተበቀልን፤ ሁሉንም አሰጠምናቸውም።

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

56. (በጥፋት) ቀዳሚዎችና ለኋለኞቹ (መቀጣጫ) ምሳሌም አደረግናቸው።

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. የመርየም ልጅም (ዒሳ) ምሳሌ በተደረገ ጊዜ ሕዝቦችህ (ከሐዲዎቹ) ወዲያውኑ ከርሱ ይስቃሉ።

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمًاكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾

58. «አማልክቶቻችን ይበልጣሉን? ወይስ እርሱ» አሉም፤ ለክርክርም እንጂ ላንተ እርሱን ምሳሌ አላደረጉትም። በእውነት እነርሱ ክርክረ ብርቱ ሕዝቦች ናቸው።

وَقَالُوا ءِالْهَيْهَاتَا خَيْرٌ مِنْهُمَا صَرِيحٌ لَّكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

59. እርሱ (ዒሳ) በርሱ ላይ የለገሰንለት፤ ለእስራኤልም ልጆች ተአምር ያደረገው የኾነ ባሪያ እንጂ ሌላ አይደለም።

إِن هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

60. ብንሻም ኖሮ በምድር ላይ በናንተ ምትክ መላእክትን ባደረግን ነበር።

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾

61. እርሱም (ዒሳ) ለሰዓቲቱ (ለትንሳኤ ማወቂያ) በእርግጥ ምልክት ነው። በርሷም አትጠራጠሩ። ተከተሉኝም፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው፤ (በላቸው)።

وَإِنَّهُ لَوَعْلَمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُك بِهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. ሰይጣንም አያግዳችሁ፤ እርሱ ለናንተ ግልጽ ጠላት ነውና።

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُرٌّ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾

63. ዒሳ በተአምራት በመጣ ጊዜም አላቸው። «በእርግጥ በጥበብ (በነቢይነት)

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدِّ

መጣኋችሁ፤ የዚያንም በርሱ የምትለያዩበትን ከፊሉን ለናንተ ላብራራላችሁ (መጣሁ)፤ አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም»፤

جِئْتَكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَايُنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ فَانْقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (١٣)

64. «አላህ ጌታዬ፣ ጌታችሁም ነውና (እሱን ብቻ) ተዝቡት፤ ይህ (ብቸኛው) ቀጥተኛ መንገድ ነው»።

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (١٤)

65. ከመካከላቸውም አሕዛቦቹ ተለያዩ፤ ለነዚያም ለበደሉት ከአሳማሚ ቀን (የትንሳኤ ቀን) ቅጣት ወዮላቸው።

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمِ إِلِيمٍ (١٥)

66. ሰዓቲቱን እነሱ የማያውቁ ኾነው በድንገት ልትመጣባቸው እንጂ፣ ይጠባበቃሉን?

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (١٦)

67. ወዳጆች በዚያ ቀን ከፊላቸው ለከፊሉ ጠላት ነው፤ አላህን ፈሪዎች ብቻ ሲቀሩ።

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ (١٧)

68. (በኢስላማዊ እምነት በትክክል አማኝ ለነበሩት እውነተኛ አማኞች)፡- ባሮቹ ሆይ! ዛሬ ቀን በናንተ ላይ ፍርሃት የለባችሁም፤ እናንተም የምታዝኑ አይደላችሁም (ይባላሉ)።

يَعْبَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَخْرَبُونَ (١٨)

69. እነዚያ በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያመኑና ፍጹም ታዛዦች የነበሩ (ባሮቹ ሆይ!)፤

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ (١٩)

70. ገነትን ግቡ፤ እናንተም ሚስቶቻችሁም ትደሰታላችሁ፤ ትከበራላችሁም (ይባላሉ)።

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ (٢٠)

71. ከወርቅ የኾኑ ሰፋፊ ዝርግ ሳሕፍችና ኩባያዎች በነርሱ ላይ ይዘዙሉሉ፤ በርሷም ውስጥ ነፍሶች የሚከጅሉት ዓይኖችም የሚደሰቱበት ሁሉ አልለ፤ እናንተም በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ናችሁ።

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا شَتَّهِهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٢١)

72. ይህችም ያቺ ትሰሩት በነበራችሁት ዋጋ የተሰጣችኋት ገነት ናት።

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

73. ለናንተ በውስጣ በዙፍ ፍራፍሬዎች አሏችሁ፤ ከርሷ ትበላላችሁ።

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

74. አመጸኞች በገህነም ስቃይ ውስጥ በእርግጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾

75. ከነሱ (ቅጣቱ) አይቀለልላቸውም፤ እነርሱም በርሱ ውስጥ ተስፋ ቆራጮች ናቸው።

لَا يُقَدَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ ﴿٧٥﴾

76. አልበደልናቸውምም፤ ግን በዳዮቹ እነርሱው ነበሩ።

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. «ማሊክ (የእሳት ዘበኛ) ሆይ! ጌታህ በኛ ላይ (በሞት) ይፍረድ» እያሉ ይጣራሉም፤ «እናንተ (በቅጣቱ ውስጥ) ዘላለም ነዋሪዎች ናችሁ» ይላቸዋል።

وَيَادَا يُمَلِّكُ لِيَقْضَىٰ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَنَكُوتٌ ﴿٧٧﴾

78. እውነተኛውን መንገድ (ነቢዩ ሙሐመድን ከቁርአን ጋር) በእርግጥ አመጣላችሁ፤ ግን አብዛኞቻችሁ አውነቱን ጠይዎች ናችሁ።

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَذِبُونَ ﴿٧٨﴾

79. ይልቁንም (በነቢዩ ላይ በማደም) ነገርን አጠነከሩን? እኛም (ተንኮላቸውን ወደነርሱ በመመለስ) አጠነካሪዎች ነን።

أَمْ أُنزِلْنَا مِنْكُمْ آيَاتًا مُّبِينًا ﴿٧٩﴾

80. ወይም እኛ ምስጢራቸውንና ወይይታቸውን የማንሰማ መኾናችንን ያስባሉን? አይደለም፤ መልዕክተኞቻችንም እነሱ ዘንድ ይጽፋሉ።

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾

81. (ሙሃመድ ሆይ!)፡- ለአልረሕማን ልጅ (የለውም እንጂ)፣ ቢኖረው እኔ (ለልጅ) የተገዢዎቹ (ለአላህ) መጀመሪያ ነኝ በላቸው።

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوْلُ الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾

82. የሰማያትና የምድር ጌታ የዙፋኑ ጌታ ከሚሉት ነገር ሁሉ ጠራ።

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

83. ተዋቸውም፤ ያንን ይስፈራሩበት የነበሩትን ቀናቸውን እስከሚገናኙ ድረስ (በስሕተታቸው ውስጥ) ይዋኙ፤ ይጫወቱም።

فَدَرَهُمْ مَخْرُوضًا وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾

84. እርሱም ያ (አላህ) በሰማይ ውስጥ ሊያመልኩት የሚገባው፤ በምድርም ውስጥ ሊያመልኩት የሚገባው አምላክ ነው፤ እርሱም ብልሃተኛው ዐዋቂው ነው።

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

85. ያም የሰማያትና የምድር፤ በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ንግሥና የርሱ ብቻ የኾነው አምላክ ላቀ። የሰዓቲቱም (የመምጫዋ ዘመን) ዕውቀት እርሱ ዘንድ ብቻ ነው። ወደርሱም ትመለሳላችሁ።

وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

86. እነዚያም ከአላህ ሌላ የሚገነዘቡት እነሱ የሚያውቁ ኾነው በእውነት ከመሰከሩት በስተቀር ምልጃን አይችሉም።

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. ማን እንደ ፈጠራቸውም ብትጠይቃቸው፤ «በእርግጥ አላህ ነው» ይላሉ። ታዲያ (ከእምነት) ወዴት ይዞራሉ።

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

88. (ነቢዩ) «ይታዩ ሆይ! እነዚህ የማያምኑ ሕዝቦች ናቸው፤ የማለቱም (ዕውቀት አላህ ዘንድ ነው)»።

وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. (መሐመድ ሆይ!) እነርሱንም ተዋቸው፤ ነገራ ሰላም ነው! በልም፤ ወደፊትም (የሚመጣባቸውን) ያውቃሉ።

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

ምዕራፍ 44፣ አል-ዱኻን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

- 1. ሐ.መ (ሐ፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)
- 2. አብራሪ በኾነው መጽሐፍ (ቁርአን) እንምላለን።
- 3. እኛ (ቁርአንን) በተባረከች ሌሊት (በረመዲን ወር) ውስጥ አወረድነው፤ እኛ አስፈራሪዎች (የሰው ልጅ በእኔ፣ በአንድነቴና አምልኮ ለእኔ ብቻ መሆኑን የማያምን ከሆነ የእሳት ቅጣት ያገኘዋል) ነበርንና።
- 4. በውስጧ (በሌሊቷ) የተወሰነው ነገር ሁሉ ይለያል።
- 5. ከኛ ዘንድ የኾነ ትእዛዝ ሲኾን (አወረድነው)፤ እኛ (መልዕክተኞችን) ላኪዎች ነበርን።
- 6. ከጌታህ በኾነው ችሮታ (ተላኩ)፤ እነሆ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።
- 7. የሰማያትና የምድር፣ በመካከላቸውም ያለው ነገር ሁሉ ጌታ ከኾነው (ተላኩ)፤ የምታረጋግጡ እንደ ኾናችሁ (ነገሩ እንዳልነው መኾኑን አወቁ)።
- 8. ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፤ ሕያው ያደርጋል፤ ያሞታልም [ይገድላልም]፤ ጌታችሁ የመጀመሪያዎቹ አባቶቻችሁም ጌታ ነው።
- 9. በእውነቱ እነሱ የሚጫወቱ ሲኾኑ በመጠራጠር ውስጥ ናቸው።
- 10. ሰማይም በግልጽ ጭስ የምትመጣበትን ቀን ተጠባብቅ።

سُورَةُ الدُّخَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٢﴾

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٣﴾

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤﴾

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ﴿٦﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٧﴾

بَلْ هُمْ فِي سَكِّ يَلْعَبُونَ ﴿٨﴾

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩﴾

11. ሰዎችን የሚሸፍን (በኸን ጭስ) ይህ አሳማሚ ቅጣት ነው።

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. «ጌታችን ሆይ! ከኛ ላይ ቅጣቱን ግለጥልን፤ እኛ አማኞች እንኾናለንና» (ይላሉም)።

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. (ቅጣቱ በወረደ ጊዜ) ለነርሱ መገሰጽ እንዴት ይኖራቸዋል፤ አስረጅ መልዕክተኛ የመጣቸው ሲኾን (የካዱም ሲኾኑ)።

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. ከዚያም ከርሱ የዞሩ፣ (ከሰው) የተሰተማረ [ዕውቀት የቀሰመ] ዕብድ ነው ያሉም ሲኾኑ።

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَامَّرُ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾

15. እኛ ቅጣቱን ለጥቂት ጊዜ ገላጮች ነን፤ እናንተ (ወደ ክህደታችሁ) በእርግጥ ተመላሾች ናችሁ።

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

16. ታላቁቱን ብርቱ አያያዝ በምንይዝበት ቀን፣ እኛ ተበቃዮች ነን።

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴿١٦﴾

17. ከነርሱም በፊት የፈርዖንን ሕዝቦች በእርግጥ ሞከርን፤ ክቡር መልዕክተኛም (ሙሳ) መጣላቸው።

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

18. «የአላህን ባሪያዎች (የአበራኤል ልጆች) ወደኔ አድርሱ፤ እኔ ለናንተ ታማኝ መልዕክተኛ ነኝና»፤

أَن آدُوا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

19. «በአላህም ላይ አትኩሩ፤ እኔ ግልጽ የኾነን አስረጅ ያመጣሁላችሁ ነኝና» (በማለት መጣላቸው)።

وَأَن لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي ءَإِيكُمْ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

20. «እኔም እንዳትወግሩኝ በጌታዬና በጌታችሁ ተጠብቂያለሁ»።

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْحَمُونِي ﴿٢٠﴾

21. «በኔም ባታምኑ ራቁኝ»(ተዉኝ አለ)።

وَإِن لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَأَعْرِضُوا ﴿٢١﴾

22. ቀጥሎም (ስለ ዛቱበት)፣ «እነዚህ አመጸኞች (ካሃዲዎች፣ ጣኦት አምላኪዎች፣ ሀጢአተኞች፣ ወንጀለኞች) ሕዝቦች ናቸው» (አጥፋቸው) ሲል (ሙሳ) ጌታውን ለመነ።

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. (ንታው) ባርቸንም ይዘህ በሌሊት ሺድ፤ እናንተ የሚከተሉዎችሁ ናችሁና።

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾

24. «ባሕሩንም የተከፈተ ኸኖ ተወው፤ እነርሱ የሚሰጥጠሙ ሰራዊት ናቸውና» (አሰው)።

وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

25. ከአትክልቶችና ከምንጮችም ብዙ ነገሮችን ተወ. (የፈርዖን ህዝቦች)።

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

26. ከአዝመራዎችም ከመልካም መቀመጫም።

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. በርሷ ተደሳች ከነበሩባትም ድሎት (ብዙን ነገር ተወ.)።

وَوَعَمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَنكِهِينَ ﴿٢٧﴾

28. (ነገሩ) እንደዚሁ ኾነ፤ ሌሎችንም ሕዝቦች አወረሰናት (የአሰራኤል ልጆች የግብጽን ንግስና እንዲወርሱ አደረግናቸው)።

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾

29. ሰማይና ምድርም በነርሱ ላይ አላሰቀሱም፤ የሚቆዩም አልነበሩም።

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾

30. የአሰራኤልንም ልጆች አዋራጅ ከኾነ ስቃይ በእርግጥ አጻንናቸው።

وَلَقَدْ جَعَلْنَا نَبِيَّ إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾

31. ከፈርዖን፣ እርሱ የኮራ ከወሰን አላፈዎቹ ነበርና።

مِنَ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

32. ከማወቅም ጋር በዓለማት ላይ በእርግጥ መረጥናቸው።

وَلَقَدْ أَحْضَرْتَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

33. ከተአምራትም በውስጡ ግልጽ የኾነ ፈተና ያለበትን ሰጠናቸው።

وَأَيَّبْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلْتَأُو مُّبْتَلِينَ ﴿٣٣﴾

34. እነዚህ(የመካከ ከሐዲዎች) በእርግጥ ይላሉ።

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

35. «እርሷ የፊተኛይቱ ሞታችን እንጂ አይደለችም፤ እኛም የምንቀሰቀስ አይደለንም»።

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾

36. «እውነተኞችም እንደ ኸናችሁ አባቶቻችንን አምጡልን»።

فَأَتُوا يَا بَابِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

37. እነርሱ በላጮች ናቸውን? ወይስ የቱብበዕ ሕዝቦችና እነዚያ ከነሱ በፊት የነበሩት? አጠፋናቸው፤ እነሱ አመጸኞች ነበሩና።

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

38. ሰማያትንና ምድርንም በሁለቱ መካከል ያለውንም ሁሉ ቀላጆች ሽንገን አልፈጠርንም።

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْبِ ﴿٣٨﴾

39. ሁለቱንም በምር እንጂ አልፈጠርናቸውም፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. የመለያው (የትንሳኤ) ቀን ለሁሉም ቀጠሯቸው ነው።

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. ዘመድ ከዘመዱ ምንንም የማይጠቅምበት፤ እነሱም የማይረዱበት ቀን ነው።

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. አላህ ያዘነለት ሰውና ያመነ ብቻ ሲቀር (እርሱስ ይረዳል)፤ እርሱ አሸናፊው አዛኙ ነውና።

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

43. የዘቁም ዛፍ፤

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوَمِ ﴿٤٣﴾

44. የነጢአተኛው ምግብ ነው።

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾

45. እንደ ዘይት አተላ ነው፤ በሆዶች ውስጥ የሚፈላ ሲሽን፤

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

46. እንደ ገንፈለ ውሃ አፈላል (የሚፈላ ሲሽን)፤

كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

47. ያዙት፤ ወደ ገሀንም መካከልም በጎይል ጎትቱት።

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

48. ከዚያም ከራሱ በላይ ከፈላ ውሃ ስቃይ አንቧቡበት።

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾

49. ቅመስ፤ (እየተፈጠበትም) አንተ አሸናፊው ክብሩ ነህና (ይባላል)።

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

50. ይህ ያ በርሱ ትጠራጠሩበት የነበራችሁት ነው፤ (ደባላሉ)።

إِنَّ هَذَا مَا كُنتُمْ بِهِ تَمَرُّونَ ﴿٥٠﴾

51. ጥንቁቆቹ በእርግጥ በጸጥተኛ መኖሪያ ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

52. በአትክልቶችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾

53. ፊት ለፊት የተቅጣጩ ሆነው ከስስሮችና ከወፍራም ሐር ይለብሳሉ።

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

54. (ነገሩ) እንደዚሁ ነው፤ ዓይናቸው የሽኩን ነጫጭ ሴቶችም እናጣምራቸዋለን።

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ حُجُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾

55. በርሷም ውስጥ የተማመኑ ሽነው፤ ከፍራፍራ ሁሉ ያዛሉ።

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. የፊተኛይቱን ሞት እንጂ (ዳግመኛ) በርሷ ውስጥ ሞትን አይቀምሱም፤ የገሀነምንም ቅጣት (አላህ) ጠቢቃቸው።

لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

57. ከጌታህ በሽነ ችሮታ (ጠቢቃቸው)፤ ይህ እርሱ ታላቅ ዕድል ነው።

فَضَلًّا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

58. (ቁርአንን) በቋንቋህም ያገራነው (አዝቦችህ) ይገነዘቡ ዘንድ ብቻ ነው።

فَأَمَّا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. (ሙሃመድ ሆይ!) ተጠባብቅም፤ እነርሱ ተጠባባቂዎች ናቸውና።

فَأَرْتَبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

ምዕራፍ 45፣ አል-ጃሲያ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْجِثَارِ الثَّانِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

1. ሐ.መ (ሐ፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታላምራት መካከል ሲሆኑ፣ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)፤

2. የመጽሐፉ (የዚህ ቁርአን) መወረድ አሸናፊ ጥበበኛ ከኾነው አላህ ነው።

3. በሰማያትና በምድር ውስጥ ለምእመናን ሁሉ (ለችሎታው) እርግጠኛ ምልክቶች አልሉ።

4. እናንተንም በመፍጠር ከተንቀሳቃሽም (በምድር ላይ) የሚበትነውን ሁሉ (በመፍጠሩ) ለሚያረጋግጡ ሕዝቦች ተላምራት አልሉ።

5. በሌሊትና በመዓልት መተካካትም፣ ከሲሳይም (ከዝናም) አላህ ከሰማይ ባወረደው፣ በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው በማድረግ፣ ነፋሶችንም (በያቅጣጫቸው) በማዘዋወር ለሚያውቁ ሕዝቦች ማስረጃዎች አልሉ።

6. (ሙሐመድ ሆይ!) እነዚህ ባንተ ላይ በእውነት የምናነባቸው ሲኾኑ፣ የአላህ ማስረጃዎች ናቸው፤ ከአላህና ከማስረጃዎቹም ወዲያ በየትኛው ንግግር ያምናሉ?

7. ውሸታም ንጢአተኛ ለኾነ ሁሉ ወዶለት (ጥፋት ተገባው)።

8. የአላህን አንቀጾች በርሱ ላይ የሚነበቡለት ሲኾኑ ይሰማል፤ ከዚያም የኮራ ሲኾን እንዳልሰማት ኾኖ (በክሕደቱ ላይ) ይዘወትራል፤ በአሳማሚም ቅጣት አብሰረው።

9. ከአንቀጾቻችንም (ይህን ቁርአን) አንዳችን ባወቀ ጊዜ መሳለቂያ አድርጎ ይይዛታል፤ እነዚያ ሰነርሱ አዋራጅ ቅጣት አላቸው።

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ

وَفِي حَقِّكَ وَمَا بَيْنَ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّمُؤْمِرٍ يُوقِنُونَ

وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّمُؤْمِرٍ يَّعْقِلُونَ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ

وَيُلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَرِّهْهُ بِعَذَابٍ آلِيمٍ

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

10. ከፊታቸውም ገሀነም አለች፤ የሰበሰቡትም ሀብት ከነርሱ ላይ ምንንም አይመልሰላቸውም፤ ከአላህ ሌላም ረዳቶች አድርገው የያዙዋቸው (አይጠቅሟቸውም)፤ ለነርሱም ታላቅ ቅጣት አልላቸው።

مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

11. ይህ (ቁርአን) መሪ ነው፤ እነዚያም በጌታቸው አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የካዱት ለነሱ ከብርቱ ቅጣት የኾነ አሳማማ ስቃይ አልላቸው።

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْحِ أَيْمٍ ﴿١١﴾

12. አላህ ያ ባሕርን በውስጡ ታንኳዎች በፈቃዱ እንዲንሻለሉበት ከቸርታውም እንድትፈልጉበት፣ እንድታመሰግኑትም ለናንተ የገራላችሁ ነው።

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِيَجْرِيَ فِيهِ فَمَنْ يَأْمُرُهُ وَلِيُنَعُوَ مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

13. ለናንተም በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ በመላ ክርሱ ሲኾን የገራላችሁ ነው፤ በዚህ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች ተአምራት አለበት።

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

14. (ሙሃመድ ሆይ!) ለእዚያ ለአመነት ሰዎች (ምሕረት አድርጉ) በላቸው፤ ለእዚያ የአላህን ቀኖች ለማይጠባበቁት ይምራሉና፤ ሕዝቦችን ይሰሩት በነበሩት ነገር ይመነዳ ዘንድ (ምሕረት አድርጉ በላቸው)።

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

15. መልካምን የሰራ ሰው ለነፍሱ ነው፤ ያከፋም ሰው በርሷ ላይ ነው፤ ከዚያም ወደ ጌታችሁ ትመለሳላችሁ።

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

16. ለአስራኤል ልጆችም መጽሐፍንና ሕግን ነቢይነትንም በእርግጥ ሰጠናቸው፤ ከመልካም ሲላዮችም ለገስገላቸው፤ በዓለማት ላይም አበለጥናቸው።

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. በተዕዛዝም ግልጽን ሰጠናቸው፤ ዕውቀቱም ከመጣላቸው በኋላ በመካከላቸው ለምቀኝነት እንጂ፤ ለሌላ አልተለያዩም፤ ጌታህ በትንሣኤ ቀን በዚያ በርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር በመካከላቸው በእርግጥ ይፈርዳል።

وَأَيَّبْنَاهُمْ بَيْنَكَ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا آخَلَغُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾

18. (ሙሀመድ ሆይ!) ከዚያም ከነገሩ (ከሃይማኖት) በትክክለኛይቱ ህግ ላይ አደረግንህ፤ ስለዚህ ተከተላት፤ የነዚያንም የማያውቁትን ሕዝቦች ዝንባሌዎች አትከተል።

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعَهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

19. እነርሱ ከአላህ (ቅጣት) ምንንም ከአንተ አይገፈትሩልህምና፤ በደለኞችም ከፊላቸው የከፊሉ ረዳቶች ናቸው፤ አላህም የጥንቁቅቱ ረዳት ነው።

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٩﴾

20. ይህ (ቁርአን) ለሰዎች የልብ ብርሃኖች ነው። ለሚያረጋግጡም ሕዝቦች መሪና እዝነት ነው።

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٨٠﴾

21. እነዚያ ኅጢአቶችን የሰሩ፤ ሕይወታቸውም ሞታቸውም ትክክል [እኩል] ሲኾን፤ እንደነዚያ እንዳመኑትና መልካሞችን እንደሰሩት ልናደርጋቸው ይጠረጥራሉን? (አይጠርጥሩ)፤ የሚፈርዱት ምንኛ ከፋ!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَخْلُوفًا وَمَا يَحْكُمُونَ ﴿٨١﴾

22. አላህም ሰማያትንና ምድርን (ለችሎታው እንደሚያመለክትባቸውና) ነፍስም ሁሉ በሰራቸው ስራ ትመነዳ ዘንድ በትክክል ፈጠረ፤ እነሱም አይበደሉም።

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

23. ዝንባሌውን አምላኩ አድርጎ የያዘውን፤ አላህም ከዕውቀት ጋር ያጠመመውን፤ በጆርውና በልቡ ላይም

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ

ያተመበትን፤ በዓይኑም ላይ ሽፋን ያደረገበትን ሰው አየህ? ታዲያ ከአላህ በኋላ የሚያቀናው ማነው? አትገሠጹምን?

24. «እርሷም (ሕይወት) የቅርቡቱ ሕይወታችን እንጂ፤ ሌላ አይደለችም፤ እንሞታለን፤ ሕያውም እንኾናለን፤ ከጊዜም (ማለፍ) በስተቀር ሌላ አያጠፋንም» አሉ፤ ለነርሱም በዚህ (በሚሉት) ምንም ዕውቀት የላቸውም፤ እነርሱ የሚጠራጠሩ እንጂ ሌላ አይደሉም፡፡¹

25. አንቀጾቻችንን ግልጾች ኾነው በነሱ ላይ በተነበቡላቸው ጊዜ ክርክራቸው፤ «እውነተኞች እንደ ኾናችሁ አባቶቻችንን አምጡ» ማለት እንጂ ሌላ አልነበረም፡፡

26. አላህ ሕያው ያደርጋችኋል፤ ከዚያም ያሞታችኋል [ይገድላችኋል]፤ ከዚያም ወደ ትንሣኤ ቀን ይሰበስባችኋል፤ በርሱ ጥርጥር የለበትም፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም በላቸው፡፡

27. የሰማያትና የምድር ግዛት የአላህ ብቻ ነው፤ ሰዓቲቱም በምትቆምበት ቀን ያን ጊዜ አጥፊዎች ሁሉ ይከሰራሉ፡፡

28. ሕዝብንም ሁሉ ተንበርካኪ ኾና ታያታለህ፤ ሕዝብ ሁሉ ወደ መጽሐፍ ትጠራለች፤ ዛሬ ትሰሩት የነበራችሁትን ነገር ትመነዳላችሁ (ይባላሉ)፡፡

29. ይህ መጽሐፍችን ነው፤ በናንተ ላይ በእውነት ይናገራል፤ እኛ ያንን ትሰሩት የነበራችሁትን እናስገልብጥ ነበርን (ይባላሉ)፡፡

عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْرَةٌ ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ ۗ اللَّهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

وَإِذَا نُنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ آيَاتُنَا يَنْتَبِ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ لَآ رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۖ يُومِضُ بِحَسْرٍ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾

وَرَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَانِيَةً ۗ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَرُونَ ۗ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

1. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ እንዲህ ብሏል፡- «የሰው ልጅ ዘመንን ይወቅሳል፡፡ ነገር ግን እኔ ዘመን ነኝ፡፡ ሁሉም ነገሮች በእጆቼ ናቸው፡፡ የቀንና የሌሊት መፈራረቅንም አደርጋለሁ፡፡» (ቡካሪ ዘገበውታል)፡፡ «እኔ ዘመን ነኝ» ማለት እኔ ዘመንን ፈጣሪ ነኝ፡፡ የናጥረታትንም ጉዳዮች እቆጣጠራለሁ፡፡ ማንም ሰው ለዘመን መልካምም ይህን መጥፎ ባህሪ ሊሰጠው ፈፅሞ አይችልም፡፡ ሁሉም ነገር በአላህ እጅ ነው፡፡ ስለዚህ ሁሉንም ነገር ሊቀያይር የሚችለው በእሱ ብቻ ነው ማለት ነው፡፡

30. እነዚያ ያመነትና መልካሞችን የሰሩትማ፣ ጌታቸው በእዝነቱ ውስጥ ያገባቸዋል፤ ይህ እርሱ ግልጽ የኾነ ማግኘት ነው።

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ؕ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٠﴾

31. እነዚያም የካዲትማ (ለነርሱ ይባላሉ)፡- አንቀጽቼ በናንተ ላይ ይነበቡ አልነበሩምን? ኮራችሁም፤ ከሐዲዎች ሕዝቦችም ነበራችሁ።

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٢١﴾

32. የአላህ ቀጠሮ እውነት ነው፤ ሰዓቲቱም በርሷ (መምጣት) ጥርጥር የለም በተባለ ጊዜም፤ «ሰዓቲቱ ምን እንደ ኾነች አናውቅም፤ መጠራጠርን የምንጠራጠር እንጂ ሌላ አይደለንም፤ እኛም አረጋጋጮች አይደለንም» አላችሁ።

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْنَا مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقْبِينَ ﴿٢٢﴾

33. የሰሩዋቸውም ንጢአቶች ለነርሱ ይገለጹላቸዋል፤ ያም በርሱ ይላለቁበት የነበሩት ቅጣት በነርሱ ላይ ይወርድባቸዋል።

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٣﴾

34. ይህንንም ቀናችሁን መገናኘትን እንደ ረሳችሁ ዛሬ እንረሳችኋለን፤ (እንተዋችኋለን)፤ መኖሪያችሁም እሳት ናት፤ ለናንተም ከረዳቶች ምንም የላችሁም ይባላል።

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن تَنْصِيرِينَ ﴿٢٤﴾

35. ይላችሁ እናንተ የአላህን አንቀጽች (ይህን ቁርአን) መቀለጃ አድርጋችሁ በመያዛችሁና ቅርብቱም ሕይወት ስለ አታለላቸችሁ ነው፤ (ይባላሉ)። ዛሬ ከርሷ አይወጥጡም፤ እነሱም በወቀሳ አይታለፉም።¹

ذَلِكُمْ بِأَنكُمُ اخْتَدْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُرُوعًا وَغَرَّبْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ يُسْعَفُونَ ﴿٢٥﴾

1. ሀ. አነስ ኢብኑ ማሊክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው ወደ መቃብሩ ሲያመራ ሦስት ነገሮች ይከተሉታል። ሁለቱ ሲመለሱ አንዱ ግን ከርሱ ጋር ይቀራል። (እነርሱም) ቤተሰቡ፣ ንብረቱና የሰራው ስራ ሲሆኑ ቤተሰቡና ንብረቱ ሲመለሱ ስራው ግን ከርሱ ጋር ይቀራል» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሰ. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢያ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሰዎች ሁሉ ወደ ጃሃንም እሳት ይወረወራሉ። ጃሃንምም፣ ተጨማሪ አለን? ትላለች። ይህን ጊዜም የፍጥረታት ጌታ እግሮቹን በእሷ ላይ ያስቀምጣል። የጃሃንም ጠርዞችም ሁሉም ወደ አንድ ቦታ ይሰበሰባሉ። ጃሃንምም በዚህ ወቅት ብክብርህና በግርማ ሞገስህ ይሁን! ይብቃ! ይብቃ! ትላለች።ጆንትም ተጨማሪ ሰዎችን ለማስተናገድ ይበልጥ ትሰፋለች።

36. ምስጋናም ለአላህ፣ ለሰማያት ጌታ፣ ለምድርም ጌታ፣ ለዓለማት ጌታ (ለሆነው) የተገባው ነው።

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

37. ከራትም በሰማያትም በምድርም ለርሱ ብቻ ነው፣ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

አላህም ሌሎች ሰዎችን ፈጥሮ ጀነት እስከሚያስገባቸው ድረስም እንደሰፋች ትቀራለች» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ሐ. ኢብኑ ዐብባስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ይሉ ነበር፡-«ካንተ በስተቀር አምልኮ የሚገባው አምላክ በሌለው ክብርህ እጠበቃለሁ። የሰው ልጆችና አጋንንት ሲሞቱ አንተ ብቻ ነህ የማትሞተው»(ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 46፣ አል-አህቃፍ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

1. ሐ.መ. (ሐ፣ ሚም) (እነዚህ ፊደሎች ከቁርአን ታኣምራት መካከል ሲሆኑ፣ ትክክለኛ ፍቻቸውን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)

2. የመጽሐፉ (ቁርአን) መወረድ አሸናፊ ጥበብኛ ከሆነው አላህ ነው።

3. ሰማያትንና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በምርና የተወሰነ ጊዜንም በመሰካት እንጂ (ለቀልድ) አልፈጠርናቸውም። እነዚያ የካዱትም ከተስፋራራት ነገር (ትተው) ዘዋሪዎች ናቸው።

4. (ሙሃመድ ሆይ) ከአላህ ሌላ የምትገዛቸውን አያችሁን? ከምድር ምንን እንደ ፈጠሩ አሳዩኝ፤ ወይም በሰማያት ለነሱ (ከአላህ ጋር) መጋራት አላቸውን? (ያማልዱናል በማለታችሁ) እውነተኞች እንደ ሆናችሁ ከዚህ (ቁርአን) በፊት የሆነን መጽሐፍ ወይም ከዕውቀት የሆነ ቅርስን አምጡልኝ በላቸው።

5. እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስም ለርሱ የማይመልስለትን (ጣዖት) ከአላህ ሌላ ከሚጠራ ሰው ይበልጥ የተላላተ ማነው? እነርሱም ከጥሪያቸው ዘንጊዎች ናቸው።

6. ሰዎችም (በትንሣኤ ቀን) በተሰበሰቡ ጊዜ (ጣዖቶቻቸው) ለእርሱ ጠላቶች ይሾናሉ፤ (እነሱን) መገዛታቸውንም ከሐዲዎች ይሾናሉ።

7. በርሱም ላይ አንቀጾቻችን ግልጽ ሆነው በተነበቡ ጊዜ፣ እነዚያ እውነተኛ (ይህ ቁርአን) በመጣላቸው ጊዜ የካዱት፣ «ይህ ግልጽ ድግምት ነው» አሉ።

سُورَةُ الْاِحْقَافِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حَم ①

تَزِيلُ الْكَلْبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَكِیْمِ ②

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا عَمَّا اُنذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ③

قُلْ اَرَأَیْتُمْ مَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اُرُوْنِیْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِی السَّمَوَاتِ اَتُنُوْنِیْ بِكِتٰبٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اُنزِرَ مِنْ عَلَیْهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ④

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ یَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَا یَسْتَجِیْبُ لَهُ اِلَّا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَهُمْ عَنِ دَعْوٰیهِمْ غٰفِلُوْنَ ⑤

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءٌ وَكٰوْنُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِیْنَ ⑥

وَإِذْ اُنزِلَتْ عَلَیْهِمْ اٰیٰتُنَا یَبِیْنٰتٍ قَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِیْنٌ ⑦

8. ይልቁንም «(ሙሐመድ) ቀጠፈው» ይላሉን? ብቀጥፈው ለኔ ከአላህ (ቅጣት ለማዳን) ምንንም አትችሉም እርሱ ያንን በርሱ (በዚህ ቁርአን) የምትቀባጅሩበትን ዐዋቂ ነው፤ በኔና በናንተ መካከል መስካሪ በርሱ በቃ። እርሱም መሐሪው አዛኙ ነው በላቸው።

9. (ሙሐመድ ሆይ!) ከመልዕክተኞች ብጤ የሌላኝ አይደለሁም (ከእኔ በፊት መልዕክተኞች ነበሩ)፤ በኔም በናንተም ምን እንደሚሰራም አላውቅም፤ ወደኔ የሚወረደውን እንጂ ሌላን አልከተልም፤ እኔም ግልጽ አስፈራሪ እንጂ ሌላ አይደለሁም በላቸው።

10. (ሙሐመድ ሆይ!) በላቸው፡- እስቲ ንገሩኝ፤ (ቁርአን) ከአላህ ዘንድ ቢሾን፤ በርሱም ብትክዱ፤ ከእስራኤል ልጆችም መስካሪ በብጤው (በርሱ) ላይ ቢመሰክር፤ ቢያምንም፤ (ከእምነት) ብትከሩም (በዳይ አትሾንምን?) አላህ በእርግጥ በደለኞችን ሕዝቦች አያቀናም።

11. እነዚያንም የካዱት ሰዎች (ጠንካራና ሀብታም የሆኑት) ስለእነዚያ ሰላመኑት ሰዎች (ደካማና ድሃ ለሆኑት)፤ «(እምነቱ) መልካም ነገር በሾነ ኖሮ፤ ወደርሱ ባልቀደሙን ነበር» አሉ፤ በርሱም ባልተመሩ ጊዜ፤ «ይህ (ቁርአን) ጥንታዊ ቅጥፈት ነው» ይላሉ።

12. ከበፊቱም የሙሳ መጽሐፍ፣ መሪና ፀጋ ሲሾን አልለ፤ ይህም (ቁርአን) እነዚያን የበደሉትን ሊያስፈራራ፡፡ በዐረብኛ ቋንቋ ሲሾን (የፊቶቹን መጻሕፍት) አረጋጋጭ መጽሐፍ ነው፤ ለበጎ አድራጊዎችም ብስራት ነው።

13. እነዚያ፡- «ጌታችን አላህ (ብቻ) ነው» ያሉ፤ ከዚያም ቀጥ ያሉ፤ በነርሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም። እነሱም አያዝኑም።

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَا قُلُوبَنَا إِنْ أَفَرَّغْتَهُ فَلَا تَمَلِكُونَ لِي مِنْ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا نَفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١١﴾

قُلْ مَا كُنتُ بِدَعَايِمِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَنبِئُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَنَامَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١٤﴾

وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٦﴾

14. እነዚያ የገነት ንዶች ናቸው፤ በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ሲኾኑ፤ በዚያ ይሰሩት በነበሩት ምክንያት ታላቅን ምንዳ (ይመነዳሉ)።

15. ሰውንም በወላጆቹ በጎ መዋልን በጥብቅ አዘዘው፤ እናቱ በችግር ላይ ኾና አረዘዘው፤ በችግርም ወለደችው፤ እርግዝናውና ከጡት መለያውም ሰላሳ ወር ነው። ጥንካሬውንም ወቅት በደረሰ ጊዜ (ከዚያ አልፎ) አርባ ዓመትንም በደረሰ ጊዜ፤ «ንታዩ ያይ! ያችን በኔ ላይና በወላጆቹ ላይ የለገስኩትን ጸጋህን እንዳመሰግን፤ የምትወደውንም መልካም ስራ እንድሰራ ምራጃ፤ ዘሮቹንም ለኔ አብጅልኝ፤ እኔ ወዳንተ ተመለስኩ፤ እኔም ከሙስሊሞች ነኝ» አለ።

16. እነዚህ (ይህንን ባዮች) በገነት ንዶች ውስጥ ሲኾኑ፤ እነዚያ ከሰሩት ስራ መልካሙን ከነሱ የምንቀበላቸውና ከነጠአቶቻቸውም የምናልፋቸው ናቸው፤ ያንን ተስፋ ይስሰጡት የነበሩትን እውነተኛ ቀጠሮ (እንሞላላቸዋለን)።

17. ያንንም ለወላጆቹ፤ «አፍ! ለናንተ ከኔ በፊት የክፍል ዘመናት ሰዎች (ሳይወጡ) በእርግጥ ያለፉ ሲኾኑ፤ (ከመቃብር) እንደወጣ ታስፈራራኛላችሁን?» ያለውን፤ ሁለቱም (ወላጆቹ) አላህን የሚለምኑ ሲኾኑ (ባታምን) ወዮልህ፤ እመን፤ «የአላህ ቀጠሮ እርግጠኛ ነው» (ሲሉት)፤ «ይህ የፊተኞቹ ሰዎች ጽሑፍ ተረቶች እንጂ ሌላ አይደለም» የሚለውንም ሰው (አስታውስ)።

18. እነዚህ እነዚያ ከጋኔንም ከሰውም ከነሱ በፊት ካለፉት ሕዝቦች ጋር ቃሉ በነሱ ላይ የተረጋገጠባቸው ናቸው፤ እነርሱ ከላሪዎች ነበሩና።

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَكْبِرَانِ اللَّهُ وَتِلْكَ ءَامِنٌ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمُوقٍ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾

19. ለሁሉም ከሰሩት ስራ ደረጃዎች አሏቸው። (አላህ) ስራዎቻቸውንም ይሞላላቸው ዘንድ (ይህንን መነዳቸው) እነርሱም አይበደሉም።

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يَظْمُونُ ﴿١٩﴾

20. እነዚያም (በአላህ አንድነት) የካዱት በእሳት ላይ በሚጋፈጡ ቀን ጣፋጮቻችሁን በአነስተኛይቱ ሕይወታችሁ አሳለፋችሁ፤ በርሷም ተጣቀማችሁ፤ ስለዚህ በምድር ላይ ያለ አግባብ ትኩሩ በነበራችሁትና ታምፀው በነበራችሁት ዛሬ የወርደትን ቅጣት ትመነዳላችሁ (ይባላሉ)።

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ لَكُمْ طَبِيبٌ لَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقَّ وَيَمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

21. (ሙሃመድ ሆይ) የዓድንም ወንድም (ሁድን) ሕዝቦቹን በአህቃፍ (አህቃፍ፡- በይቡብ ዐረቢያ ደሴት አካባቢ የሚገኝ ሸጣጣ የአሸዋ ኮረብታ ነው) ባስጠነቀቀ ጊዜ አውሳላቸው፤ በስተፊቱና በስተጎላውም ብዙ አስፈራሪዎች በእርግጥ አልፏል። ከአላህ በስተቀር አትግዙ፤ እኔ በናንተ ላይ የከባድ ቀንን (የትንሳኤ ቀንን) ቅጣት እፈራላችኋለሁና በማለት (ባስጠነቀቀ ጊዜ)፤

وَأَذَكَّرَ أَمَّا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْوُدُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

22. «ከአማልክቶቻችን ልታዞሩን መጣህብን? ከእውነተኞቹም እንደኾንክ የምትዘትብንን (ቅጣት) አምጣው» አሉ።

قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّكِفَ عَنْ آٰلِهِنَا فَأَئِنَّا بِمَا نَعْبُدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

23. «ዕውቀቱ (የሚመጣበት ጊዜ) አላህ ዘንድ ብቻ ነው፤ ያን በርሱ የተላከሁበትንም አደርሰላችኋለሁ፤ ግን እኔ የምትሳሳቱ ሕዝቦች ኾናችሁ አያችኋለሁ» አላቸው።

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. ሸለቆዎቻቸውን ተቅጣጬ አግዳሚ ደመና ኾኖ ባየትም ጊዜ፤ «ይህ አዝናቢያችን የኾነ ደመና ነው» አሉ፤ (ሁድም) አይደለም፤ «እርሱ ያ በርሱ የተቻላላችሁበት መዓት ነው፤ በውስጧ አሳማሚ ስቃይ ያለባት ነፋስ ናት»።

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. «በጌታዎ ትዕዛዝ አንዳቸን ሁሉ ታጠፋላች» (አላቸው)፤ ከመኖሪያዎቻቸውም በስተቀር ምንም የማይታዩ ሽኑ፤ እንደዚሁ አመጸኞቻችን (ወንጀለኞች፣ ሀጢአተኞች፣ ጣኦት አምላኪዎች፣ ካሃዲዎች) ሕዝቦች ሁሉ እንቀጣለን።

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

26. በዚያም እናንተን በርሱ ባለስመቸንበት (ድሎት) በእርግጥ አስመቸናቸው፤ ለነርሱም መስማያንና ማያዎችን ልቦችንም አደረግንላቸው። ግን መስማያቸውና ማያዎቻቸው ልቦቻቸውም ከነሱ ምንም አልጠቀሟቸውም፤ በአላህ አንቀጾች (የአላህ መልዕክተኛና ነቢይነታቸው እንዲሁም ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች ወዘተ) ይክዱ ነበሩና፤ በነርሱም ላይ ያ በርሱ ይሳለቁበት የነበሩት ቅጣት ወረደባቸው።

وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٦﴾

27. ከከተሞችም እነዚያን በአካባቢያችሁ የነበሩትን በእርግጥ አጠፋን፤ (ከክሐደታቸው) ይመለሱም ዘንድ አስረጃዎችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) መላለስን።

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيَةِ وَصَرَفْنَا الْأَبْتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾

28. እነዚያም መቃረቢያ ይኾኑ ዘንድ ከአላህ ሌላ አማልክት አድርገው የያዙዎቸው አይረዷቸውም ኖሯልን? በእርግጥ ከነሱ ራቁ፤ ይህም ውሸታቸውና (በልማድ) ይቀጥፋት የነበሩት ነው።

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٨﴾

29. (ሙሃመድ ሆይ!) ከጋኔን የሽኑን ጭፍሮች ቁርአንን የሚያዳምጡ ሲሽኑ ወዳንተ ባዘርን ጊዜም (አስታውስ)፤ በተጣዱትም ጊዜ፤ «ዝም ብላችሁ አዳምጡ» ተባባሉ፤ በተጨማሪም ጊዜ አስጠንቃቂዎች ሽኑው ወደ ሕዝቦቻቸው ተመለሱ።

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذْرِبِينَ ﴿٢٩﴾

30. አሉም፡- «ሕዝቦቻችን ሆይ! እኛ ከሙሳ በኋላ የተወረደን መጽሐፍ (ይህ ቁርአን) በፊቱ ያለውን (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ፣ ወደ እውነትና ወደ

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ቀጥተኛ መንገድ (አሰላም) የሚመራ የኾነን ሰማን።፤

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

31. «ወገናቸውን ሆይ! የአላህን ጥሪ ተቀበሉ፤ በርሱም እመኑ።፤ (አላህ) ከነጢአቶቻቸው ለናንተ ይምራልና፤ ከአሳማሚ ቅጣትም (ከገሃነም እሳት) ያድናችኋልና።፤

يَتَقَوَّمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۖ يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِمَكُمْ مِنَ عَذَابِ آلِيبِ ﴿٣١﴾

32. «የአላህንም ጥሪ የማይቀበል ሰው፤ በምድር ውስጥ የሚያመልጥ አይደለም፤ ከርሱም ሌላ ለርሱ ረዳቶች የሉትም፤ እነዚያ በግልጽ ስሕተት ውስጥ ናቸው» (አሉ)።፤

وَمَنْ لَا يُجِيبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾

33. ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ፤ እነርሱንም በመፍጠሩ ያልደከመው አላህ፤ ሙታንን ሕያው በማድረግ ላይ ቻይ መኾኑን አላስተዋሉምን? (በማስነሳት) ቻይ ነው። እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።፤

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَفْتَدِرْ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَةَ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. እነዚያም የካዱት ሰዎች በእሳት ላይ በሚቀረቡ ቀን፤ «ይህ እውነት አይደለምን?» (ይባላሉ)፤ «እውነት ነው፤ በጌታችን ይኹንብን» ይላሉ፤ (አላህም) ትክዱ በነበራችሁት ምክንያት ቅጣቱን ቅመሱ ይላቸዋል።፤

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَيْنَا قَالَ قَدْ وَقُؤُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

35. (ሙሐመድ ሆይ!) ከመልዕክተኞችም የቆራጥነት ባለቤቶች የኾኑት እንደ ታገሱ ሁሉ ታገስ፤ ለእርሱም (ለሕዝቦችህ ቅጣት) አትቻከል፤ ያንን የሚያስፈራሩበትን ቅጣት በሚያዩ ቀን እነሱ ከቀን አንዲትን ሰዓት እንጂ፤ እንዳልቆዩ ይኾናሉ፤ (ይህ ቁርአን) በቂ ግሳጺ ነው፤ አመጸኞችም ሕዝቦች እንጂ (ሌሎች) ይጥጠፋሉን?

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۚ بَلَّغْ فَعَلَّ يُهْلِكَ ۚ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾

ምዕራፍ 47፣ ሙሐመድ (የሙሐመድ ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እነዚያ (በአላህ አንድነትና በነቢዩ ሙሐመድ መልዕክት) የካዱ፣ ከአላህ መንገድም የከለሱ (አላህ) ስራዎቻቸውን አጠፋባቸው።¹

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ﴿١﴾

2. እነዚያም ያመኑ፣ በጎዎችንም የሰሩ፣ በሙሐመድ ላይም የወረደው እርሱ ከጌታቸው ሊኾን፣ እውነት ስለ ኾነ ያመኑ፣ ከእርሱ ላይ ኃጢአቶቻቸውን ያብሳል፣ ኹኔታቸውንም ሁሉ ያበጃል።

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾

3. ይህ እነዚያ የካዱት ውሸትን የተከተሉ በመኾናቸውና እነዚያም ያመኑት ከጌታቸው የኾነን እውነት ስለ ተከተሉ ነው፤ እንደዚህ አላህ ሰላዎች ምሳሌዎቻቸውን ያብራራል።

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾

4. እነዚያንም የካዱትን (በጦርነት ላይ) ባገኛችሁ ጊዜ ጫንቃዎችን በጎይል ምቱ፤ ባደከማችኋቸውም ጊዜ (አትግደሏቸው፣ ማርኳቸው)፤ ማሰሪያውንም አጥብቁ፤ በኋላም በነጻ ትለቋቸዋላችሁ ወይም ትበገቧቸዋላችሁ (እንድትለቁ ካላ ትጠይቃላችሁ)፤ (ይህም) ጦራቱ መሰሪያዎን እስከምትጥል ድረስ ነው፤ (ነገሩ) ይህ ነው፤ አላህም ቢሻ ከነሱ (ያለጠር) በተበቀለ ነበር፤ ግን ከፈላችሁን በከፊሉ ሊሞክር (በዚህ አዘዛችሁ)፤ እነዚያንም በአላህ መንገድ ላይ የተገደሉትን ስራዎቻቸውን ፈጽሞ አያጠፋባቸውም።

فَإِذَا لَقِيتَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْتَمُوهُمُ فَضَدُّوا أَلْوَانَكَ فَإِمَّا مَأْتًا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ أَلْبَعَضَ كُمْ بِبَعْضِ ۗ وَالَّذِينَ قُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የሙሐመድ ነፍስ በእጁ በሆነችው አላህ እምላሉሁ! ከጆሃንም ሰዎች ካልሆነ በስተቀር፣ ከአይሁዳዊያንና ክርስቲያኖች መካከል ስለእኔ ሰምቶ፣ እኔ በተላኩበት መልዕክት ላያምን የሚቀር የለም።» (ሙስሊም ዘግበውታል)።

5. በእርግጥ ይመራቸዋል፤ ኹኔታቸውንም ሁሉ ያበጃል።

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾

6. ገነትንም ያገባቸዋል፤ ለነሱ አስታውቋታል (አለም ላይ ካላቸው ቤታቸው የበለጠ ገነት ውስጥ ያላቸውን ቦታ ያውቃሉ)።

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ ﴿٦﴾

7. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን (ሃይማኖቱን) ብትረዱ፤ ይረዳችኋል፤ ጫማዎቻችሁንም ያደላድላል።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن نَّصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

8. እነዚያም (በአላህ አንድነት) የካዱት ለነሱ ጥፋት ተገባቸው፤ (አላህ) ስራዎቻቸውንም አጠፋባቸው።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾

9. ይህ እነሱ አላህ ያወረደውን (ቁርአንና ህግጋቱን) ስለጠሱ ነው፤ ስለዚህ ስራዎቻቸውን አበላሽባቸው።

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾

10. የነዚያ ከነሱ በፊት የነበሩት (ከሐዲዎች) መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ያዩ ዘንድ፤ በምድር ላይ አልኼዱምን? አላህ በነርሱ ላይ (ያላቸውን ሁሉ) አጠፋባቸው፤ ለከሐዲዎችም ሁሉ ብጤዎችዎ አልሏቸው።

﴿١٠﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾

11. ይህ አላህ የነዚያ ያመኑት ሰዎች ረዳት ስለ ኾነና ከሐዲዎችም ለነሱ ረዳት ስለሌላቸው ነው።

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

12. አላህ እነዚያን ያመኑትን (በአላህ አንድነት) እና መልካሞችን የሰሩትን ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች ያገባቸዋል፤ እነዚያም የካዱት (በቅርቢቱ ዓለም) ይጠቀማሉ፤ እንስሳዎችም እንደሚበሉ ይበላሉ፤ አላትም ለነርሱ መኖሪያቸው ናት።

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾

13. (መሐመድ ሆይ!) ከከተማም እርሷ ከዚያች ካወጣችሁ ከተማህ (መካ) ይበልጥ በጎይል ጠንካራ የኾነች (ባለቤቶችዎን) ያጠፋናቸው ብዙ ናት፤ ለነርሱም ረዳት አልነበራቸውም።

وَكَايْنٍ مِّن قَرِيْبِهِ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرِيْنِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾

14. ከጌታው በኾነች አስረጅ ላይ የኾነ ምእመን ክፉ ስራቸው ለነርሱ እንደ ተሸለመላቸውና ዝንባሌዎቻቸውን እንደ ተከተሉት ነውን?

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

15. የዚያች ጥንቁቆቹ ተስፋ የተሰጧት ገነት ምስል በውስጧ ሽታው ከማይለወጥ ውሃ ወንዞች፣ ጣዕመ ከማይለወጥ ወተትም ወንዞች፣ ለጠጪዎች ሁሉ ጣፋጭ ከኾነች የወይን ጠጅም ወንዞች አሉባት፤ ለነሱም በውስጧ ከፍሬዎች ሁሉ (በያይነቱ) ከጌታቸው ምሕረትም አላቸው። (በዚች ገነት ውስጥ ዘውታሪ የኾነ ሰው) እርሱ በአሳት ውስጥ ዘውታሪ እንደ ኾነ ሰው፣ ሞትንም ውሃ እንደ ተታቱ አንጅቶቻቸውንም ወዲያውኑ እንደ ቆራረጠው ነውን? (አይደለም)።

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلَدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

16. (መሐመድ ሆይ!) ከነሱም ወዳንተ የሚያዳምጡ አልሉ፤ ከአንተም ዘንድ በወጡ ጊዜ ለነዚያ ዕውቀት ለተሰጡት «አሁን ምን አለ?» ይላሉ። እነዚህ እነዚያ በልቦቻቸው ላይ አላህ ያተመባቸው (ሰይጣናዊ) ዝንባሌዎቻቸውንም የተከተሉ ናቸው።

وَمَنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِن عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

17. እነዚያም የተመሩት (አላህ) መመራትን ጨመረላቸው፤ (ከአሳት) መጠበቂያቸውንም ሰጣቸው።

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ وَقَّوْنَهُمْ ﴿١٧﴾

18. ሰዓቲቱንም ድንገት የምትመጣባቸው መኾንዎን እንጂ ይጠባበቃሉን? ምልክቶችዎም በእርግጥ መጥተዋል፤ በመጣቻቸውም ጊዜ ማስታወሳቸው ለነርሱ እንዴት ይጠቅማቸዋል?

فَهَلْ يُنظَرُونَ إِلَّا الْسَاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾

19. (መሐመድ ሆይ!) እነሆ ከአላህ ሌላ አምላክ አለመኖሩንም ዕውቅ፤ ስለ ስህተትም ለምእመናንም (ስህተት) ምሕረትን ለምን፤ አላህም መዘዋወሪያችሁን መርጊያችሁንም ያውቃል።

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبِكُمْ وَمَثْوَكُمْ ﴿١٩﴾

20. እነዚያም ያመኑት ሰዎች፣ «(መታገል ያለባት) ሱራ (የቁርአን ምዕራፍ) አትወርድም ኖርአልን?» ይላሉ፤ የጠነከረችም ምዕራፍ በተወረደችና በውስጧም መጋደል በተወሳ ጊዜ እነዚያን በልቦቻቸው ውስጥ (የንፍቅና) በሽታ ያለባቸውን ሰዎች ከሞት የኾነ መከራ በርሱ ላይ እንደ ወደቀበት ሰው አስተያየት ወዳንተ ሲመለከቱ ታያቸዋለህ፤ ለነሱም ወዮላቸው።

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذَكَرَ فِيهَا أَلْفَسَالٌ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ

21. (ለአላህ) ታዛዥነትና መልካም ንግግር (ይሻላቸዋል) ትዕዛዙም ቁርጥ በኾነ ጊዜ ለአላህ (ትዕዛዝ) እውነተኞች በኾኑ ኖሮ፣ ለነሱ የተሻለ በኾነ ነበር።

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ حَيْرًا لَهُمْ

22. ብትሸሹሙም በምድር ላይ ማበላሸትን፣ ዝምድናችሁንም መቁረጥን ከጀላችሁን?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ

23. እነዚህ፣ እነዚያ አላህ የረገማቸው፣ ያደነቆራቸውም፣ ዓይኖቻቸውንም ያወራቸው ናቸው።

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

24. ቁርአንንም አያስተነትኑምን? በእውነቱ በልቦቻቸው ላይ (እሱን ከመረዳት) ተዘግቶባቸዋልን?

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالُهَا

25. እነዚያ ለነሱ ቅኑ መንገድ ከተብራራላቸው በኋላ ወደ ኋላቸው የተመለሱት ሰይጣን ለነሱ መመለሳቸውን ሽለመላቸው፣ ለነሱም አዝዘናጋቸው።

إِنَّ الَّذِينَ آذَنُوا عَلَىٰ آذُنَيْهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ السَّيِّئِينَ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ፍጡራንን ፈጥሮ ሲጨርስ፣ ነፍስ ተነሳችና አላህን ያዘኝ [ጠየቀች]። አላህም፣ ምንድ ነው ነገሩ» አላት። እሷም፣ «እኔ ዝምድናን ከሚቀርጥ ባንተ እጠበቃለሁ» አለችው። እሱም፣ «የቆረጠሽን እንድቀርጠው፣ የቀጠለሽን እንድቀጥለው አትወጅምን?» አላት። እሷም፣ «እንዴታ! እፈልጋለሁኝ እንጂ ጌታዬ» አለችው። እሱም፣ «ይህ ላንቺ ነው» አላት።» አቡ ሁረይራም (ረ.ዐ) ከፈለጋችሁ፣ «ብትሸሹሙም በምድር ላይ ማበላሸትን፣ ዝምድናችሁንም መቁረጥ ከጀላችሁን?» (መጠመድ፣ 22) የሚለውን አንብቡ» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

26. ይህ እነሱ ለነዚያ አላህ ያወረደውን፣ ለጠሉት «በነገሩ ከፊል እንታዘዛችኋለን» ያሉ በመኾናቸው ነው፤ አላህም መደበቃቸውን ያውቃል።

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٦٦﴾

27. መላእክትም ፊቶቻቸውንና ጀርባቻቸውን የሚመቱ ሲኾኑ፣ በገደሉዋቸው ጊዜ (ኾኑታቸው) እንዴት ይኾናል?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَصْرُؤُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٦٧﴾

28. ይህ እነርሱ አላህን ያስቆጣውን ነገር ስለ ተከተሉ፣ ውዴታውንም ስለ ጠሉ ነው። ስለዚህ ስራዎቻቸውን አበላሽባቸው።

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٦٨﴾

29. እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ (የንፍቅና) በሽታ ያለባቸው አላህ ቂሞቻቸውን አለማውጣቱን ጠረጠሩን?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ ﴿٦٩﴾

30. በሻንም ኖሮ እነሱን ባሳዩንህና በምልክታቸውም በእርግጥ ባወቅሃቸው ነበር፤ ንግግርንም በማሸሞራቸው በእርግጥ ታውቃቸዋለህ። አላህም ስራዎቻችሁን (ሁሉ) ያውቃል።

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٧٠﴾

31. ከናንተም (በአላህ መንገድ ላይ) ታጋዮቹንና ታጋሾቹን እስከምናውቅ፣ ወሬዎቻችሁንም (እውነተኛና ውሸታሙን) እስከምንገልጽ ድረስ በእርግጥ እንሞክራችኋለን።

وَلَنُبَلِّغَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْرِمِينَ مِنكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنُبَلِّغُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿٧١﴾

32. እነዚያ የካዱና (ሰዎችን) ከአላህም መንገድ (ከኢስላም) ያገዱ፣ ለእርሱም ቅኑ መንገድ ከተገለፀላቸው በኋላ መልዕክተኛውን የተከራከሩ፣ አላህን በምንም አይጎዱትም፤ ስራዎቻቸውንም በእርግጥ ያበላሻል።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَصْرُوا وَاللَّهُ شَهِيدٌ وَسَيَحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٧٢﴾

33. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ መልዕክተኛውንም (መ.ሐመድ) ታዘዙ፤ ስራዎቻችሁንም አታበላሹ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا

﴿٣٣﴾ اَعْمَلِكُمْ

34. እነዚያ የካዱ (ሰዎችን) ከአላህም መንገድ (ከኢስላም) ያገዱ፤ ከዚያም እነሱ ከሐዲዎች ሽነው የሞቱ፤ አላህ ለእነሱ በፍጹም አይምርም።

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

35. እናንተም አሸናፊዎቹ ስትኾኑ፤ ደካማ አትሁኑ፤ ወደ ዕርቅም (የኢስላም ጠላቶችን) አትጥሩ፤ ስራዎቻችሁንም ፈጽሞ አያጎድልባችሁም።

فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُكُمْ

﴿٣٤﴾ اَعْمَلِكُمْ

36. ቅርብቱ ሕይወት ጫወታና ዛዛታ ብቻ ናት፤ (በአላህ አንድነት) ብታምኑም፤ ብትጠነቀቁም ምንዳዎቻችሁን ይሰጣችኋል፤ ገንዘቦችሁንም (ሁሉ) አይጠይቃችሁም።

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْتَلِكُمْ أَمْوَالَكُمْ

﴿٣٥﴾ اَعْمَلِكُمْ

37. እርሷን በጠይቃችሁና ችክ በልባችሁ፤ ትሰስታላችሁ፤ ቁሞቻችሁንም (ሚስጥሮቻችሁንም) ያወጣል።

إِنْ يَسْتَلِكُمْوهَا فَيُخْفِكُمْ بِبَحْلُوا وَيُخْرِجْ أضعفكم

﴿٣٦﴾ اَعْمَلِكُمْ

38. ንቁ! እናንተ እነዚያ በአላህ መንገድ ትለግሱ ዘንድ የምትጥጠሩ ናችሁ፤ ከናንተም ውስጥ የሚሰስት ሰው አልለ፤ የሚሰስትም ሰው የሚሰስተው በራሱ ላይ ብቻ ነው፤ አላህም ከበርቱ (ከፍላጎት ሁሉ የጠራ) ነው፤ እናንተም (የሰው ልጆች) ድኾች ናችሁ፤ (አላህን ከመታዘዝ) ብትሸሹም ሌሎችን ሕዝቦች ይለውጣል፤ ከዚያም (ባለመታዘዝ) ብጤዎቻችሁ አይኾኑም።

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلِكُمْ

﴿٣٧﴾ اَعْمَلِكُمْ

ምዕራፍ 48፣ አል-ፈትሕ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ሙሃመድ ሆይ!) እኛ ላንተ ግልጽ የኾነን መክፈት ከፈትንልሁ።

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾

2. አላህ ከኃጢአትህ ያለፈውንና የሚመጣውን ላንተ ሊምር፤ ጸጋውንም ባንተ ላይ ሊሞላ ቀጥተኛውንም መንገድ ሊመራህ (ከፈተልህ)።

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾

3. አላህ ብርቱን እርዳታ ሊረዳህም (ከፈተልህ)።

وَيُصْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

4. እርሱ ያ በምእመናን ልቦኝ ውስጥ ከእምነታቸው ጋር እምነትን ይጨምሩ ዘንድ እርጋታን ያወረደ ነው፤ ለአላህም የሰማያትና የምድር ሰራዊቶች አልሉት፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إيمانِهِمْ ۗ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

5. ምእመናንና ምእመናትን ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ ሊያገባቸው፤ ከነሱም ኃጢአቶቻቸውን ሊያብሰላቸው፤ (በትግል አዘዛቸው)። ይህም ከአላህ ዘንድ የኾነ ታላቅ ማግኘት ነው።

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

6. በአላህም ክፉ ጥርጣሬን ተጠራጣሪዎቹን፤ መናፍቃንና መናፍቃትን፤ ወንዶች አጋሪዎችንና ሴቶች አጋሪዎችንም (ጣዖትን የሚያመልኩትን) ያሰቃይ ዘንድ (በትግል አዘዘ)፤ በነሱ ላይ ክፉ ከባቢ አለባቸው፤ በነሱም ላይ አላህ ተቆጣባቸው፤ ረገማቸውም፤ ለነሱም ገህነምን አዘገጁላቸው፤ መመለሻነትዎም ከፋች።

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَالظَّالِمِينَ ۗ يَا اللَّهُ ظَنَّتْ السُّوءُ عَلَيْهِمْ دَائِرَةً السُّوءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

1. አል-ሙጊራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) የሌሊትን ሰላት እግርቻቸው እስከሚደነዘዙ ድረስ ቆመው ይሰግዱ ነበር። ከሰዎች መነካሻም፤ «አላህ የርስዎን ያለፈውንና የወደፊቱን ሃጢአትዎን ሰርዞዎሉት የለምን እንዴ?» አላቸው። እላቸውም፤ «(ታዲያ ቢሆንስ) አላህን አመስጋኝ ባሪያ አልሆንምን?» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

7. ለአላህም የሰማያትና የምድር ሰራዊቶች አልሉት፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

8. (መሐመድ ሆይ!) እኛ መስካሪ፣ አብሳሪና አስፈራሪም አድርገን በእርግጥ ላክንህ።

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾

9. (የሰው ልጆች ሆይ!) በአላህ ልታምኑ፣ በመልዕክተኛውም (ልታምኑ)፣ ልትረዱትም፣ ልታከብሩትም፣ (አላህን) በጧትና ከቀትር በኋላ ልታወድሱትም (ላክነው)።

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

10. (መሃመድ ሆይ) በእርግጥ እነዚያ ቃል ኪዳን የሚጋቡህ፣ ቃል ኪዳን የሚጋቡት አላህን ብቻ ነው፤ የአላህ እጅ ከእጆቻቸው በላይ ነው፤ ያፈረሰም ሰው የሚያፈርሰው በነፍሱ ላይ ብቻ ነው፤ በርሱ ላይ አላህን ቃል ኪዳን የተጋበቡትን የሞላም ሰው ታላቅ ምንዳን በእርግጥ ይሰጠዋል።

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

11. ከአዕራብ ሰዎች እነዚያ (ከዘመቻ) ወደ ኋላ የቀሩት፣ «ለአንተ ገንዘቦቻችንና ቤተሰቦቻችን አስቸገሩን፤ ስለዚህ ምሕረትን ለምንልን» ይሉሃል፤ በልቦቻቸው ውስጥ የሌለውን ነገር በምላሳቸው ይናገራሉ፤ (አላህ) በናንተ ላይ ጉዳትን ቢሻ ወይም በናንተ መጥቀምን ቢሻ ከአላህ (ለማገድ) ለናንተ አንዳችን የሚችል ማነው? በእውነቱ አላህ በምትሰሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው በላቸው።

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

12. ይልቁንም መልዕክተኛውና ምስመናኖቹ ወደ ቤተሰቦቻቸው ፈጽሞ አለመመለሳቸውን ጠረጠራችሁ፤ ይህም በልቦቻችሁ ውስጥ ተሸለመላችሁ፤ መጥፎንም መጠርጠር ጠረጠራችሁ፤ ጠፊዎች ሕዝቦችም ሾናችሁ።

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ أَنْ لَنْ تَسْأَلُوا عَنْكُمْ قَوْمًا بَوْمًا

﴿١٢﴾

13. በአላህና በመልዕክተኛው (ሙሐመድ) ያላመነም ሰው እኛ በከላዲዎች እሳትን አዘጋጅተናል።

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

14. የሰማያትና የምድር ንግሥናም የአላህ ነው፤ ለማሻው ሰው ይምራል፤ የማሻውንም ይቀጣል፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

15. ወደ ዘረፋዎች ልትይዟት በኸዳችሁ ጊዜ፤ እነዚያ ወደ ኋላ የቀሩት ሰዎች፤ «ተዉን እንከተላችሁ» ይሏችኋል፤ (በዚህም) የአላህን ቃል ሊለውጡ ይፈልጋሉ፤ ፈጽሞ አትከተሉንም፤ እንደዚህሃችሁ (ቃል) ከዚህ በፊት አላህ ብሏል በላቸው፤ «ይልቁንም ትመቀኙናላችሁ» ይላሉም፤ በእውነት እነርሱ ጥቂትን እንጂ የማያውቁ ነበሩ።

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمِ لِتَأْخُذُوهَا ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّن نَتَّبِعُونَ كَذَلِكَم قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْسَدُونَكَ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

16. (ሙሐመድ ሆይ!) ከአሰራቦች ወደ ኋላ ለቀሩት በላቸው፡- የብርቱ ጭካኔ ባለ ቤት ወደ ኸኑ ሕዝቦች (ውጊያ) ወደ ፊት ትጥጠራላችሁ፤ ትጋደሏቸዋላችሁ፤ ወይም ይሰልማሉ፤ ብትታዘዙም አላህ መልካም ምንዳን ይሰጣችኋል፤ ከአሁን በፊት እንደ ሸሻችሁ ብትሸሹም አላማሚን ቅጣት ይቀጣችኋል።

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأْسِ شَدِيدٍ لَّنُقَاتِلُوهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِن تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

17. በአይነስውር ላይ (ከዘመቻ በመቅረቱ) ኃጢአት የለበትም፤ በአንካሳም ላይ ኃጢአት የለበትም፤ በበሽተኛም ላይ ኃጢአት የለበትም፤ አላህንና መልዕክተኛውንም (ሙሐመድን) የሚታዘዝ ሰው ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ነገቶች ያገባዋል፤ የሚሸሸውንም ሰው አላማሚውን ቅጣት ይቀጣዋል።

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

18. (መሃመድ ሆይ) ከምእመናኖቹ በሃፊቱ ስር ቃል ኪዳን በሚጋቡህ ጊዜ፤ አላህ በእርግጥ ወደደ፤ በልቦቻቸውም ውስጥ ያለውን ዐውቀ፤ በነሱም ላይ እርጋታን አወረደ፤ ቅርብ የኾነንም መክፈት መነዳቸው።

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

19. ብዙዎች ዘረፋዎችንም የሚወስዷቸው የኾኑን (መነዳቸው)፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

وَمَعَانِدَهُ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

20. አላህ ብዙዎችን ዘረፋዎች የምትወስዷቸው የኾኑን ተስፋ (ወደፊት) አደረገላችሁ፤ ይህንንም (ድህን) ለናንተ አስቸኮለላችሁ፤ ከናንተም የሰዎችን እጆች ከለከለላችሁ፤ (ልታመሰግኑትና) ለምእመናንም ምልክት እንድትኾን ቀጥተኛውን መንገድ ይመራችሁም ዘንድ (ይህንን ሰራላችሁ)።

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَعَانِدَهُ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

21. ሌላይቱንም በርሷ ላይ ገና ያልቻላችኋትን አላህ ያወቃትን (ለናንተ አዘጋጃት)፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

22. እነዚያም የካዱት (የመካ ሰዎች በሐዲይቢያ) በተዋጉዋችሁ ኖሮ፤ (ለሽሽት) ጀርባዎችን ባዘሩ ነበር፤ ከዚያም ዘመድም ረዳትም አያገኙም።

وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْبُرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ لِيَا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

23. አላህ ያችን ከዚህ በፊት በእርግጥ ያለፈችውን ልማድ ደነገገ። ለአላህም ልማድ ለውጥን አታገኝም።

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

24. እርሱም ያ በመካ ውስጥ በነሱ ላይ ካስቻላችሁ በኋላ እጆቻቸውን ከናንተ ላይ፤ እጆቻችሁንም ከነሱ ላይ የከለከለ ነው። አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

25. እነሱ እነዚያ (በአላህ አንድነት) የካዱ ከተከበረው መስጂድም የከለከሏቸው፤ መስዋእቱንም የታሰረ ሲኾን፤ በስፍራው እንዳይደርስ (የከለከለ) ናቸው፤ የማታውቋቸው የኾኑ ምእመናን ወንዶችና ምእመናት ሴቶች (ከከሐዲዎቹ ጋር) ባልነበሩ፤ ያለ ዕውቀት እነርሱን መርገጣችሁን ከነርሱ (በኩል) መከፋት የሚነካችሁ ባልኾነ ኖሮ፤ (እጆቻችሁን ባላገድን ነበር)፤ አላህ የሚሻውን ሰው በእዝነቱ ውስጥ ያስገባ ዘንድ (እጆቻችሁን አገደ)፤ በተለዩ ኖሮ እነዚያን ከነሱ ውስጥ የካዱትን አላማሚን ቅጣት በቀጣናቸው ነበር።

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيْبِكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةٌ بِغَيْرِ عَلْمٍ لَّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

26. እነዚያ የካዱት ደራይቱን (ደራጅ-ጉራ ወይም ኩራት)፤ የማህይምነቱቱን ደራ በልቦቻቸው ውስጥ ባደረጉ ጊዜ፤ (በቀጣናቸው ነበር)፤ አላህም በመልዕክተኛው ላይና በምእመናኑ ላይ እርጋታውን አወረደ፤ መጥጠበቂያይቱንም ቃል («ከአላህ ሌላ አምልኮ የሚገባው የለም» የሚለው) አስዩዛቸው፤ በርሷም ተገቢዎች ባለቤቶችዋም ነበሩ፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِيْنَتَهُ عَلَى رَسُوْلِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةً الْقَوِيُّ وَكَانُوا آخِقًا بِهَا وَأَهْلَاهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٢٦﴾

27. አላህ ለመልዕክተኛው ሐልሙን (ነቢዩ ሙሀመድ ጸጉራቸውን የላጩና ያሳጠሩ ሆነው ከባልደረቦቻቸው ጋር ወደ መካ ሲገቡ ህልም አይተዋል) እውነተኛ ሲኾን፤ «አላህ የሻ እንደ ኾነ ጸጥተኞች ኾናችሁ፤ ራሶቻችሁን ላጭታችሁ፤ አላጥራችሁም፤ የማትፈሩ ስትኾኑ፤ የተከበረውን መስጂድ (መስጂድ አል-ሀራም) በእርግጥ ትገባላችሁ» ያለውን በእርግጥ እውነት አደረገለት፤ (ከእርቁ) ያላወቃችሁትንም ነገር ዐወቀ፤ ከዚህም በፊት ቅርብን መክፈት አደረገ።

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِيْنَ مُخْلِطِيْنَ رِءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ لَا تَخَافُوْنَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٧﴾

28. እርሱ ያ መልዕክተኛውን (ሙሐመድን) በመሪ መጽሐፍና በእውነተኛ ሃይማኖት (ኢስላም) ከሃይማኖት ሁሉ በላይ ሊያልቀው

هُوَ الَّذِيْ أَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهَدْيِ وَدِيْنَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ

የላከ ነው፤ መስካሪም በአላህ በቃ።

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

29. የአላህ መልዕክተኛ መሐመድ፣ እነዚያም ከርሱ ጋር ያሉት (ወላጆቹ) በከሐዲዎቹ ላይ ብርቱዎች፣ በመካከላቸው አዛኞች ናቸው፤ አጎንባሾች፣ ለጋጆች ኾነው ታያቸዋለሁ፤ ከአላህ ችሮታንና ውዴታን ይፈልጋሉ፤ ምልክታቸው ከስግደታቸው ፈለግ ስትኾን በፊቶቻቸው ላይ ናት፤ ይህ በተውራራት (የተነገረው) ጠባያቸው ነው፤ በኢንጂልም ውስጥ ምሳሌያቸው፣ ቀንዘሉን እንዳወጣ አዝመራና (ቀንዘሉ) እንዳበረታው፣ እንደወፈረምና ገበሬዎቹን የሚያስደንቅ ኾኖ በአገዳዎቹ ላይ ተስተካክሎ እንደቆመ (አዝመራ) ነው፤ (ያበረታቸውና ያበዛቸው) ከሐዲዎችን በነሱ ሊያስቆጭ ነው፤ አላህም እነዚያን ያመኑትንና ከነሱ በጎዎችን የሰሩትንና ከነሱ በጎዎችን የሰሩትን፣ ምሕረትንና ታላቅ ምንዳን ተስፋ (ጀነት) አድርጎላቸዋል።

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرْتَهُمُ رُكْعًا مُسَبِّحًا يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرزِجٍ أَخْرَجَ شَطْرَهُ فَآزَرُوهُ فَأَسَاطَلَتْ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُقُوبِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ يَهُودَ الْكُفَّارِ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٩﴾

ምዕራፍ 49፣ አል-ሐጽራት

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በኾነው።

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህና በመልዕክተኛው ፊት (ነፍሶቻችሁን ለውሳኔ) አታስቀድሙ አላህንም ፍሩ፤ አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነውና።

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَانْقُوا اللَّهَ ۗ اِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾

2. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ድምጾቻችሁን ከነቢዩ ድምጽ በላይ ከፍ አታድርጉ፤ ከፊላችሁም ለከፊሉ እንደሚጮህ በንግግር ለርሱ አትጩሁ፤ እናንተ የማታውቁ ስትኾኑ ስራዎቻችሁ እንዳይበላሹ (ተከልከሉ)።

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ ۗ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

3. እነዚያ በአላህ መልዕክተኛ ዘንድ ድምጻቸውን ዝቅ የሚያደርጉ፣ እነዚህ እነዚያ አላህ ልቦቻቸውን ለፍርሃት የፈተናቸው ናቸው። ለነሱም ምሕረትና ታላቅ ምንዳ አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَسْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

4. (መሃመድ ሆይ!) እነዚያ ከክፍሎቹ ውጭ ሽነው የሚጠሩህ አብዛኞቻቸው አያውቁም።

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5. ወደነርሱም እስክትወጣ ድረስ እነርሱ በታገሱ ኖሮ፣ ለነርሱ በላጭ በሽነ ነበር፤ አላህም እጅግ መሐሪ አዛኝ ነው።

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

6. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ነገረኛ ወሬን ቢያመጣላችሁ፣ በስህተት ላይ ሽናችሁ ሕዝቦችን እንዳትጎዱና በሰራችሁት ነገር ላይ ተጸጸኞች እንዳትሽኑ አረጋግጡ።

يَتَأَيَّمُوا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِجَاهِلِهِمْ فَانصَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾

7. በውስጣችሁም የአላህ መልዕክተኛ መኖሩን ዕውቁ፤ ከነገሩ በብዙው በከተላችሁ ኖሮ በእርግጥ በተቸገራችሁ ነበር፤ ግን አላህ እምነትን ወደናንተ አስወደደ፤ በልቦቻችሁም ውስጥ አገጠው፤ ክህደትንና አመጽንም እምቢተኛነትንም ወደናንተ የተጠላ አደረገ፤ እነዚያ (እምነትን የወደዱና ክሕደተን የጠሉ) እነርሱ ቅኖቹ ናቸው።

وَاعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْإِغْيَابَ إِنَّ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ ﴿٧﴾

8. ከአላህ በሽነው ችሮታና ጸጋ (ቅኖች ናቸው)፤ አላህም ዐዋቁ ጥበበኛ ነው።

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

9. ከምዕመናንም የሽኑ ሁለት (ወይም ቡድኖች) ጭፍሮች ቢጋደሱ፣ በመካከላቸው አስታርቁ፤ ከሁለቱ አንደኛይቱም በሌላይቱ ላይ ወሰን ብታልፍ፣ ያችን ወሰን የምታልፈውን

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا

ወደ አላህ ትዕዛዝ እስከምትመለስ ድረስ፤ (ሁላችሁም) ተጋደሉ፤ ብትመለስም በመካከላቸው በትክክል አስታርቁ፤ በነገሩ ሁሉ አስተካክሉም፤ አላህ አስተካካዮችን ይወዳልና።

10. ምእመናን (በኢስላም) ወንድማማቾች ናቸው፤ በሁለት ወንድሞቻችሁም መካከል አስታርቁ፤ ይታዘንላችሁም ዘንድ አላህን ፍሩ።

11. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ወንዶች ከወንዶች አይቀልዱ፤ ከነርሱ የበለጡ ሊኾኑ ይከጀላልና (ይችላልና)፤ ሴቶችም ከሴቶች (አይሳለቁ)፤ ከነሱ የበለጡ ሊኾኑ ይከጀላልና፤ ነፍሶቻችሁንም አታነውሩ፤ በመጥፎ ስሞችም አትጠራሩ፤ ከእምነት በኋላ የማመጽ ስም ከፋ፤ ያልተጸጸተም ሰው እነዚያ እነሱ በዳዮቹ ናቸው።

12. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከጥርጣሬ ብዙውን ራቁ፤ ከጥርጣሬ ከፊሉ ኃጢአት ነውና፤ ነውርንም አትከታተሉ፤ ከፊላችሁም ከፊሉን አይማ፤ አንደኛችሁ የወንድሙን ስጋ የሞተ ኾኖ ሊበላው ይወዳልን? (መብላቱን) ጠላችሁትም፤ (ሐሜቱንም ጥሉት)፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

13. እናንተ ሰዎች ሆይ! እኛ ከወንድና ከሴት ፈጠርናችሁ፤ እንድትተዋወቁም ጎሳዎችና ነገዶች አደረግናችሁ፤ አላህ ዘንድ

عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفَعَلُوا لِي مَا تَبِعَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

يَتَّيِبُهُمُ اللَّهُ لِيَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَا يَسْخَرُوا مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنَ نِسَاءِ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّغَابِ بِسْمِ الْأَلْسَامِ الْمُسَوِّقِ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ

الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

يَتَّيِبُهُمُ اللَّهُ لِيَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا أَجْتَبَا وَكثيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

يَتَّيِبُهُمُ اللَّهُ لِيَأْتِيَ النَّاسَ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ

በላጫችሁ በጣም አላህን ፈሪያችሁ ነው፤ አላህ ግልጽን ዐዋቂ ውስጥንም ዐዋቂ ነው።

لَتَعَارِفُنَّ إِنَّا أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

14. የዐረብ ዘላናች [አርብቶ አደሮች] «አምነናል» አሉ፤ አላመናችሁም፤ ግን ሰልመናል በሉ፤ እምነቱም በልቦቻችሁ ውስጥ ነና (ጠልቆ) አልገባም፤ አላህንና መልዕክተኛውንም ብትታዘዙ ከስራዎቻችሁ ምንንም አያጎድልባችሁም፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና በላቸው።

﴿١٤﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا قُل لَّمْ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

15. (እውነተኛዎቹ) ምእመናን እነዚያ በአላህና በመልዕክተኛው ያመኑት፤ ከዚያም ያልተጠራጠሩት፤ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸውም በአላህ መንገድ የታገሉት ብቻ ናቸው፤ እነዚያ እነሱ እውነተኞቹ ናቸው።

﴿١٥﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٦﴾

16. አላህ በሰማያት ውስጥ ያለውንና በምድር ውስጥ ያለውን ሁሉ የሚያውቅ ሲኾን፤ አላህን በሃይማኖታችሁ ታስታውቁታላችሁን? በላቸው፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

﴿١٦﴾ قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

17. (ሙሐመድ ሆይ!) በመስለማቸው በአንተ ላይ ይመጻደቃሉ፤ በኢስላማችሁ በኔ ላይ አትመጻደቁ፤ ይልቁንም አላህ ወደ እምነት ስለመራችሁ ይመጻደቅባችኋል፤ እውነተኞች ብትኾኑ (መመጻደቅ ለአላህ ነው) በላቸው።

﴿١٧﴾ يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

18. አላህ የሰማያትንና የምድርን ሩቅ ምስጢር ያውቃል፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

﴿١٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

ምዕራፍ 50፣ ቃፍ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

1. ቀ (ቃፍ) (ይህ ፊደል ከቁርአን ታላምር መካከል ሲሆን፣ ትክክለኛ ፍቺን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።) በተከበረው ቁርአን እምላላሁ (በሙሐመድ አላመነ-ም)።

2. ይልቁንም ከነሱ ጎሳ የኾነ አስፈራሪ (ሙሐመድ) ስለ መጣላቸው ተደነቁ፤ ከሐዲዎቻቸው፡- ይህ አስደናቂ ነገር ነው አለ።

3. «በሞትንና ዐፈር በኾን ጊዜ (እንመለሳለን?) ይህ ሩቅ የኾነ መመለስ ነው» (አሉ)።

4. ከነሱ (አካል) ምድር የምታጎድለውን በእርግጥ ዐውቀናል፤ እኛም ዘንድ ጠባቂ መጽሐፍ አልለ።

5. (አልተመለከቱም)፤ ይልቁንም በሃቅ (በቁርአን) በመጣላቸው ጊዜ አስተባበሉ፤ እነርሱም በተምታታ ነገር ውስጥ ናቸው (ትክክልና ስህተት የሆነውን መለየት አልቻሉም)።

6. ወደ ሰማይም ከበላያቸው ስትኾን ለርሷ ምንም ቀዳዳዎች የሌሏት ኾና፤ እንዴት እንደ ገነባናትና (በከዋክብት) እንዳገጥናት አልተመለከቱምን?

7. ምድርንም ዘረጋናት፤ በርሷም ውስጥ ጋራዎችን ጣልንባት፤ በውስጧም ከሚያስደስት ዓይነት (ዕጽዋት) ሁሉ አበቀልን።

8. (ይህንን ያደረግነው) (ተዐሃቾ ሆኖ ወደ አላህ) ተመላሽ ለኾነ ባሪያ ሁሉ ለማሳየትና ለማስገንዘብ ነው።

9. ከሰማይም ብሩክን ውሃ (ዝናብን) አወረድን፤ በርሱም አትክልቶችንና የሚታጨድን (አዝመራ)ፍሬ አበቀልን።

سُورَةُ ق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾

أَوَ ذَا مِثْقَالٍ نَسُوا وَإِنَّمَا تَذَكَّرِمْ بِهِ يُعِيدُهُمْ ﴿٣﴾

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿٤﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ﴿٥﴾

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْفَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رِيسًا وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾

بَصِيرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾

10. ዘምባባንም ረገሮችም፣ ለርሷ የተደራረበ እንቡጥ ያላት ስትኾን (አበቀልን)።

وَالنَّخْلَ بَاسِقَتٍ لَهَا طَعٌّ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

11. (ለአላህ) ባሮች ሲላይ ትኾን ዘንድ (አዘጋጀናት)፤ በርሱም የሞተችን አገር ሕያው አደረግንበት (ከመቃብር) መውጣትም እንደዚሁ ነው።

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحِينًا بِهِ بَلَدَةٌ مَيْتَةٌ
كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

12. ከነርሱ (ከመካ ጣኦት አምላኪዎች) በፊት የነሱ ሕዝቦችና የረስስ ሰዎች፣ ሰሙድም አስተባበሉ።

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيْسِ
وَتَمُودُ ﴿١٢﴾

13. ዓድም፣ ፈርዖንም፣ የሉጥ ወንድሞችም፣

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾

14. የአይከት ሰዎችም፣ የቱብበዕ ሕዝቦችም፣ ሁሉም መልዕክተኞቹን አስተባበሉ፤ ዛፉዬም ተረጋገጠባቸው።

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبِيعَ كُلُّهُمْ
الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

15. በፊተኛው መፍጠር ደክምን? በእውነቱ እነሱ ከአዲስ መፍጠር በመጠራጠር ውስጥ ናቸው (በትንሳኤ)።

أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ
مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

16. ሰውንም ነፍሱ (በሐሳብ) የምታጫውተውን የምናውቅ ስንኾን በእርግጥ ፈጠርነው፤ እኛም ከደም ጋኑ ጅማት ይበልጥ ወደርሱ ቅርብ ነን (በዕውቀታችን)።

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّسُ
بِهِ نَفْسَهُ وَسَخَّرْنَا لِقَرْبِ إِلَيْهِ مِنْ جَبَلٍ
الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾

17. ሁለቱ ቃል ተቀባዮች (መላእክት) ከቀኝና ከግራ ተቀማጮች ኾነው በሚቀበሉ ጊዜ (አስታውስ)።¹

إِذْ يَنْفَلِي الْمَلَائِكَةُ عَنِ اليمينِ وَعَنِ الشَّمَالِ
فَعِيدٌ ﴿١٧﴾

18. ከቃል ምንም አይናገርም (እያንዳንዱ የሰው ልጅ)፣ በአጠገቡ ተጠባባቂና ዝግጁ የኾኑ (መዝጋቢ መላእክት) ያሉበት ቢኾን እንጂ።

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَسِيدٌ ﴿١٨﴾

19. የሞትም መከራ እውነቱን ነገር ታመጣለች፤ (ሰው ሆይ)፡- ይህ ያ ከርሱ ትሸሸው የነበርከው ነው (ይባላል)።

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكِ مَا
كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾

1. ዓረብኛ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የመሳፊያው ብዕር ከሦስት ሰዎች ላይ (ላለመመዝገብ) ተነስቷል።
1. የተኛ ሰው (ከእንቅልፉ) እስኪነቃ፣
2. ሕፃን ልጅ ለአቅመ አዳም እስኪደርስ ድረስ፣
3. የእኛምሮ በሽተኛ የሆነ ሰው እስኪድን ድረስ።» (አል-ነሳኢይ ዘግበውታል)፡-

20. በቀንዱም ውስጥ ይነፋል፤ያ (ቀን) የዛቻው (መፈጸሚያ) ቀን ነው።

وُنْفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾

21. ነፍስም ሁሉ ከርሷ ጋር (መልአክ) ነጂና መስካሪ ያለባት ኾና ትመጣለች።

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَسِيدٌ ﴿٢١﴾

22. ከዚህ ነገር በእርግጥ በዝንጋቱ ውስት ነበርክ፤ ሽፋንህም ካንተ ላይ ገለጥንልህ፤ ስለዚህ ዛሬ ዓይንህ ስለታም ነው (ይባላል)።

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾

23. ቁራኛውም (መልአክ)፣ «ይህ ያ እኔ ዘንድ ያለው ቀራቢ ነው» ይላል።

وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿٢٣﴾

24. ሞገደኛ (በአላህ አንድነትና በመልዕተኞቹ) ከሐዲን ሁሉ በገሀነም ውስጥ ጣሉ።

أَلْقِيَٰ فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾

25. ለበሳ ስራ ከልካይ፣ በዳይ፣ ተጠራጣሪ የኾነን ሁሉ፤ (ጣሉ)።

مَنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبٍ ﴿٢٥﴾

26. ያንን ከአላህ ጋር ሌላን አምላክ ያደረገውን በብርቱ ቅጣት ውስጥ ጣሉት፤ (ይባላል)።

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آٰخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾

27. ቁራኛው (ሰይጣን)፣ «ሌታችን ሆይ! እኔ አላላሳትኩትም፤ ግን (ራሱ) በሩቅ ስሕተት ውስጥ ነበር» ይላል።

﴿٢٧﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾

28. (አላህ) ወደናንተ ዛቻን በእርግጥ ያስቀደምኩ ስኾን እኔ ዘንድ አትጨቃጨቁ ይላቸዋል።

قَالَ لَا تَخْصِمُوْا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ﴿٢٨﴾

29. ቃሉ (መመሪያው) እኔ ዘንድ አይለወጥም፤ እኔም ለባርቼ ፈጽሞ በዳይ አይደለሁም (ይላቸዋል)።

مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلْمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾

30. ለገሀነም ሞላሽን? የምንልበትንና፣ (እሷ ደግሞ፡-) «ጭማሪ አልለን?» የምትልበትን ቀን (አስጠንቅቃቸው)።

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِن مَّرِيْدٍ ﴿٣٠﴾

1. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሰዎች ሁሉ ወደ ጀሃነም እሳት ይወረወራሉ። ጀሃነምም አላህ እግሮቹን በርሷ ላይ እስኪያስቀምጥ ድረስ፣ ተጨማሪ አለን?» ትላለች። (አሱ እግሮቹን ሲያስቀምጥ) «ይብቃ! ይብቃ! ትላለች።» (ቡኻሪ ዘገባውታል)።

31. ገነትም አላህን ለፈሩት እሩቅ ባልኾነ ስፍራ ትቅቀረባለች።

وَأُرْلَفَتْ الْجَنَّةُ الْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾

32. ይህ ወደ አላህ ተመላሽና (ሕግጋቱን) ጠባቂ ለኾነ ሁሉ የተቀጠራችሁት ነው (ይባላሉ)።

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾

33. አልረሕማንን (አላህን) በሩቁ ኾኖ ለፈራና በንጹሕ ልብ (ከማንኛውም ባዕድ አምልኮ ነጻ ሆኖ) ለመጣ (ትቅቀረባለች)።

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾

34. በሰላም ግቧት፤ ይህ የመዘውተሪያ ቀን ነው (ይባላሉ)።

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾

35. ለነርሱ በውስጧ ሲኾኑ፤ የሚሹት ሁሉ አልላቸው፤ እኛም ዘንድ ጭማሪ አልለ።

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

36. ከነርሱም (ከቁረይሾች) በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙዎችን እነርሱ በነደልነት ከነርሱ ይበልጥ የበረቱ የኾኑትን፤ (ማምለጫ ፍለጋ) በየአገሮቹም የመረመሩትን (ከለላ የፈለጉትን) አጥፍተናል፤ ማምለጫ አለን? (እራሳቸውን ከጥፋት የሚያድኑበት)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحْصِيصٍ ﴿٣٦﴾

37. በዚህ ውስጥ ለርሱ ልብ ላለው ወይም እርሱ (በልቡ) የተጣደ ኾኖ (ወደሚነበብለት) ጆሮውን ለጣለ ሰው ግላጼ አለበት።

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

38. ሰማያትንና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በስድስት ቀናት ውስጥ በእርግጥ ፈጠርን፤ ድካምም ምንም አልነካንም።

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾

39. (ሙሃመድ ሆይ!) በሚሉትም ላይ ታገስ፤ ጌታህንም ከማመስገን ጋር ፀሐይ ከመውጣቷ በፊት፤ ከመግባቷም በፊት (በፈጅር፤ በዝሁርና በአስር ጊዜዎች) አወድሰው።

فَأَصْبَرَ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

40. ከሌሊቱም (በመግራብና በዓሻ) አወድሰው፤ ከስግደቶችም በኋላ (በተመሳሳይ መንገድ በሱናዎችና ሌሎች ተጨማሪ ሰላቶች) (አወድሰው)።

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَآذِنَبَرَّ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾

41. (የሚነገርህን) አዳምጥም፤ ጠሪው ከቅርብ ስፍራ በሚጠራበት ቀን (ከመቃብራቸው ይወጣሉ)።

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

42. ጩኸቱቱን በእውነት የሚሰሙበት ቀን ያ (ከመቃብር) የመውጫው ቀን ነው።

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

43. እኛ፣ እኛው ሕያው እናደርጋለን፤ እንገድላለንም፤ መመለሻም ወደኛ ብቻ ነው።

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

44. የሚፈጥኑ ኸነው ምድር ከነርሱ ላይ የምትሰነጣጠቅበት ቀን (የመውጫው ቀን ነው)። ይህ በኛ ላይ ገር የኸነ መሰብሰብ ነው።

يَوْمَ تَشْقُقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا لَيْسَ ﴿٤٤﴾

45. (ሙሐመድ ሆይ!) እኛ የሚሉትን ሁሉ ዐዋቂ ነን፤ አንተም በነሱ ላይ አስገዳጅ አይደለህም፤ ስለዚህ ዛቻዬን የሚፈራን ሰው በቁርአን አስታውስ።

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعَبِيدِ ﴿٤٥﴾

ምዕራፍ 51፣ አገዛዥ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الدَّارِ بُرَاجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. መበተንን በታኞች በኸነት (ነፋሶች)፤

وَالَّذِينَ دَرَرُوا ﴿١﴾

2. ከባድ (ዝናምን) ተሸካሚዎች በኸነትም (ደመናዎች)፤

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾

3. ገር (መንሻለልን) ተንሻላዮች በኸነትም (መርከቦች)፤

فَالْجُنْدِ يَنْتِ يُسْرًا ﴿٣﴾

4. ነገርን ሁሉ አከፋፋዮች በኸነትም (መላእክት) እምላለሁ።

فَالْمَقْسِمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾

5. የምትቀጠሩት (ትንሣኤ) እውነት ነው።

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾

6. (እንደየስራው) ዋጋን ማግኘትም፤ ኃኝ ነው፤ (የማይቀር ነው)።

وَإِنَّ الدِّينَ لَوْعُقٌ ﴿٦﴾

7. የ (ከዋክብት) መንገዶች ባለቤት በኾነችው ሰማይ እምላላሁ።

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ ﴿٧﴾

8. እናንተ (በሙሐመድና በቁርአን) በተለያዩ ቃል ውስጥ ናችሁ፤

إِن كُنتُمْ لِفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾

9. ክርሱ (ከነቢዩ ሙሀመድና ከቁርአን) የሚዝዘር ሰው፤ (በአላህ ፍርድና ውሳኔ) ይዝዘራል።

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾

10. በግምት የሚናገሩ ውሸታሞች ተረገሙ፤

قُلِّلَ الْخَرَضُونَ ﴿١٠﴾

11. እነዚያ እነርሱ በሚሸፍን ስሕተት ውስጥ ዘንጊዎች የኾኑት፤

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍو سَاهُونَ ﴿١١﴾

12. የዋጋ መስጫው ቀን መቼ እንደ ኾነ ይጠይቃሉ።

يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٢﴾

13. (እነርሱ) በእሳት ላይ በሚፈተኑበት ቀን ነው።

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾

14. መከራችሁን ቅመሱ፤ ይህ ያ በርሱ ትቻኩሉበት የነበራችሁት ነው (ይባላሉ)።

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

15. አላህን ፈሪዎቹ በአትክልቶችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْمَثْقِينِ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

16. ያንን ጌታቸው የሰጣቸውን ተቀባዮች ኾነው፤ (በገነት ውስጥ ይኾናሉ)። እነርሱ ከዚህ በፊት መልካም ሰሪዎች ነበሩና።

ءَاخِذِينَ مَا آتَاهُمْ مِنْهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّمَا كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِمِينَ ﴿١٦﴾

17. ከሌሊቱ ጥቂትን ብቻ ይተኙ ነበሩ።

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

18. በሌሊቱ መጨረሻዎችም እነሱ ምሕረትን ይለምናሉ።

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

19. በገንዘቦቻቸውም ውስጥ ለሰማኝና (ክልመና) ለተከለከለም (በችርታቸው) መብት አልሉ።

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

20. በምድርም ውስጥ ለሚያረጋግጡ ሰዎች ምልክቶች አልሉ።

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. በነፍሶቻችሁም ውስጥ (ምልክቶች አልሉ)፤ ታዲያ አትመለከቱምን?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

22. ሲሳያችሁም፤ የምትቀጠሩትም (ፍጻና ምንጭ) በሰማይ ውስጥ ነው።

وَفِي السَّمَاءِ رُزُقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُونَ ﴿٥٢﴾

23. በሰማይና በምድር ጌታም እምላለሁ፤ አርሱ እናንተ እንደምትናገሩት ብጩ እርግጠኛ ነው።

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّكُمْ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ نَظُنُّونَ ﴿٥٣﴾

24. የተከበሩት የኢብራሃም እንግዶች ወሬ መጥቶሃልን?

هَلْ أَنْتَكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٥٤﴾

25. በርሱ ላይ በገቡና ሰላም ባሉ ጊዜ (አስታውስ)፤ «ሰላም ያልታወቃችሁ ሕዝቦች ናችሁ» አላቸው።

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُنْكَرُونَ ﴿٥٥﴾

26. ወደ ቤተሰቡም ተዘነበለ፤ ወዲያውም የሰባ ወይሬንን አመጣ።

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٥٦﴾

27. ወደነርሱም (አርዶና ጠብሶ) አቀረበው፤ «አትበሉም ወይ?» አላቸው።

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٥٧﴾

28. ከነርሱ መፍራትንም በልቡ አሳደረ፤ «አትፍራ» አሉት፤ በዐዋቂ ወጣት ልጅም አበሰሩት።

فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَنْخَفُ وَتَبَسَّرُوا بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٨﴾

29. ሚስቱም እየጮኸች መጣች፤ ራቷንም መታች፤ «መካን አርጊት ነኝ» አሉችም።

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَافٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَقَالَتْ بِجَورٍ عَقِيمٍ ﴿٥٩﴾

30. እንደዚህ ጌታሽ ብሏል፡- «እነሆ እርሱ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና» አሏት።

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

1. ሀ. ሙዐዊያ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «የአላህ ትዕዛዝ እስኪመጣ ድረስ (እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስ)፤ በአላህ ትዕዛዝ ላይ ቆራጥ የሚሆኑ፤ ሌሎች እነሱን ሀሰተኛ ማለታቸውና ማዋረዳቸው የማይገቡባቸው፤ የእኔ ተከታዮች በእርግጥ ይኖራሉ።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።
ለ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ እንዲህ ብሏል፤ ግዴታዎች ያልተመለከቷቸውን፤ ጆርዎች ያላዳመጧቸውንና በሰው ልጅ ልቦና ውስጥ ውል ብለው የማያውቁትን ነገሮች ለመልካሞቹ ባረያዎቹ አዘጋጅቻለሁ።። ከፈለጋችሁም፤ ይሰሩትም በነበሩት ለመመንዳት ከግዴታዎች መርጊያ፤ ለነሱ የተደበቀላቸውን (ጸ.ጋ) ማንኛውም ነፍስ አታውቅም» (አስ-ሰጅዳ፣ 17) የሚለውን አንብቡ።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

ሐ. አቡ ሰዒድ አል-ኸድሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እናንተ አብረቅራቁ ኮከብን ከምስራቅ ይሁን ከምዕራብ እንደምታዩት ሁሉ፣ የጀነት ሰዎችም በመካከላቸው ያለውን መበላላጥ ለመመልከት ከላያቸው ያሉትን የጀነት ክፍሎች ይመለከታሉ»። በዚህም ሰዎች፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! እነዚህ ማንም ሊደርስባቸው የማይችል የነቢያት ክፍሎች ናቸውን?» አሏቸው። እሳቸውም፣ «እንዴታ! ነፍሴ በእጁ በሆነችው ጌታ እምላለሁ! በአላህ ያመነኛ መላዕክትን እውነት ያሉ (በእርግጥ ይህን ቦታ ያገኛሉ)።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

መ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ወደ ጀነት በቅድሚያ የሚገቡት ሰዎች ልክ እንደ ሙሉ ጨረቃ ያበራሉ። ከእነርሱ በኋላ የሚገቡት ደግሞ ልክ እንደ ከዋክብት ያበራሉ። ልቦናዎቻቸው ልክ እንደ አንድ ሰው ልቦና ነው። በመካከላቸውም መለያየትና ጥላቻ የለም። ለእያንዳንዳቸው ሁለት ሚስቶች አሏቸው። እያንዳንዱ ሴት እጅግ ውብ ከመሆኗ የተነሳ የአጥንቷ መቅኒ ከስጋዋ ውስጥ ይታያል። ሌትና ቀንም አላህን ያወድሳሉ። አይታመሙም፤ አይናፈጡምም። እንዲሁም ምራቃቸውን አይተፉም።» ቁሳቁሶቻቸው ሁሉ ከወርቅና ከብር ማእድናት (የተሰሩ) ናቸው። የፀጉር ማበጠሪያቸውም እንዲሁ ከወርቅ የተሰራ ነው። የእጣን ማጨሻቸውም አሉውዋህ ከተባለ እንጨት [ከውድ እንጨቶች] የተሰራ ነው። የላባቸውም ጠረን ልክ እንደ ሚስክ ግሩም መዓዛ አለው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

31. (ኢብራሂም) «እናንተ መልዕክተኞች ሆይ! ታዲያ ነገራችሁ ምንድን ነው?» አላቸው።

﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (31)

32. (እነርሱም) አሉ፡- «እኛ ወደ አመጸኞች ሕዝቦች (ጣኦት አምላኪዎች፣ ወንጀለኞች፣ ሀጢአተኞች፣ ካሃዲዎች) ተልከናል።»

﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ (32)

33. «በነርሱ ላይ ከጭቃ የኾኑን ድንጊያዎች ልንለቅባቸው» (ተላክን)።

﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ﴾ (33)

34. በኔታህ ዘንድ ለድንበር አላፊዎቹ (በየስማቸው) ምልክት የተደረገባት ስትኾን፤

﴿مُسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾ (34)

35. ከምእመናንም፣ በርሷ (በከተማቸው) ውስጥ የነበሩትን አወጣን።

﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (35)

36. በውስጧም ከሙስሊሞች ከአንድ ቤት (ሉጥና ሁለት ሴት ልጆቹ) በስተቀር አላገኘንም።

﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (36)

37. በውስጧም ለነዚያ አሳማማውን ቅጣት ለሚፈሩት ምልክትን (የሙት ባህር ያለበትን ቦታ) አስቀረን።

﴿وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (37)

38. በሙሳም (ወሬ) ውስጥ ወደ ፈርዖን በግልጽ ማስረጃ በላክነው ጊዜ (ምልክትን አደረግን)።

﴿وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ (38)

39. ከድጋፍ (ከሰራዊቱ) ጋርም (ከእምነት) ዞረ (ፈርዖን)፤ (እርሱ) «ድግምተኛ ወይም ዕብድ ነው» አለም።

﴿فَتَوَكَّأَ يَرْكَبُهُ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ (39)

40. እርሱንም ሰራዊቱንም ያዘናቸው፤ እርሱ ተወቃሽ ሲኾን በባሕር ውስጥም ጣልናቸው።

﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (40)

41. በዓድም በነሱ ላይ መካኘን ነፋስ በላክን ጊዜ (ምልክት አልለ)።

﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾ (41)

42. በላዩ ላይ የመጣችበትን ማንኛውንም ነገር እንደበለበለ አጥንት ያደረገችው ብትኾን እንጂ፣ አትተወውም።

﴿مَا نَذَرُ مِن شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ﴾ (42)

43. በሰሙድም ለነርሱ «እስከ ጊዜ (ምታችሁ) ድረስ ተጣቀሙ» በተባሉ ጊዜ (ምልክት አልለ)።

﴿وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (43)

44. ከጌታቸው ትዕዛዝም ኮሩ፤ እነርሱም እያዩ ጨኸት ያዘቻቸው።

فَعَتَرُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَاخَذَتْهُمْ
الصَّلِيفَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

45. መቆምንም ምንም አልቻሉም፤ የሚረዱም አልነበሩም።

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنْصِرِينَ ﴿٤٥﴾

46. የኑሕንም ሕዝቦች ከዚህ በፊት (አጠፋን)፤ እነርሱ አመጸኞች ህዝቦች ነበሩና።

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِيَّاهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾

47. ሰማይንም በጎይል ገነባናት፤ እኛም በእርግጥ ቻዮች ነን።

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾

48. ምድርንም ዘረጋናት፤ ምን ያማርንም ዘርገዎች (ነን)!

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهَيَّدُونَ ﴿٤٨﴾

49. ትገነዘቡም ዘንድ ከነገሩ ሁሉ ሁለት (ተቃራኒ) ዓይነትን ፈጠርን።

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

50. ወደ አላህም ሽሹ፤ እኔ (ሙሐመድ) ለናንተ ከርሱ ግልጽ አስጠንቃቂ ነኝና (በላቸው)።

فَقُرْءُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

51. ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ አታድርጉ፤ እኔ ለናንተ ከርሱ (የተላክሁ) ግልጽ አስፈራራ ነኝና።

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي
لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

52. (ነገሩ) እንደዚሁ ነው፤ እነዚያን ከነርሱ በፊት የነበሩትን ከመልዕክተኛ ማንም አልመጣቸውም፤ (እርሱ) «ድግምተኛ ወይም ዕብድ ነው» ያሉ በ.ኸነ- እንጂ።

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ
إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُونٌ ﴿٥٢﴾

53. በርሱ (በዚህ ቃል) አደራ ተባብለዋልን? (የቁረይሽ ጣኦት አምላኪዎች) አይደለም! እነርሱ (በክህደት) ጥጋቦኞች ሕዝቦች ናቸው።

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾

54. (ሙሃመድ ሆይ!) ከነሱም (ክርክር) ዘወር በል፤ (ተዋቸው)፤ አንተ ምንም ተወቃሽ አይደለህምና።

فَقَوْلَ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾

55. ገሥጽም፤ ግሃጼ ምእመናንን ትጠቅማለችና።

وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. ጋኔንንና ሰውንም ሊግገዙኝ እንጂ፣ ለሌላ አልፈጠርኳቸውም።

وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. ከነሱም ምንም ሲሳይ አልፈልግም፣ ሊመግቡኝም አልሻም።

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٧﴾

58. አላህ እርሱ ሲሳይን ሰጪ የብርቱ ጎይል ባለቤት ነው።

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ ﴿٥٨﴾

59. ለነዚያም ለበደሉት እንደ ንደኞቻቸው ፋንታ ብጤ (የቅጣት) ፋንታ አልላቸው፣ ስለዚህ አያስቸኩሉኝ።

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. ለነዚያም ለካዱት (በአላህና በአንድነቱ) ከዚያ ከሚቀጠሩት ቀናቸው ወዮላቸው።

قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

ምዕራፍ 52፣ አል-ጡር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الطُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. በጡር (ጋራ) እምላለሁ።
- 2. በተጻፈው መጽሐፍ።
- 3. በተዘረጋ ብራና ላይ፣ (በተጻፈው)
- 4. በደመቀው ቤትም (በካዕባ ትይዶ ሰማይ ላይ ያለውና በተከታታይ በመላዕክት የተጎበኘው ቤት)።
- 5. (በሰማይ) ከፍ፣ በተደረገው ጣራም ።
- 6. በተመላው ባሕርም እምላለሁ (በትንሳኤ ቀን በእሳት የሚቃጠል ይሆናል)።
- 7. የጌታህ ቅጣት በእርግጥ ወዳቂ ነው፣ (የማይቀር ነው)።
- 8. ለርሱ ምንም ገፍታሪ የለውም።

- وَالطُّورِ ﴿١﴾
- وَكُتُبٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾
- فِي رَقٍ مَنشُورٍ ﴿٣﴾
- وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
- وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾
- وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾
- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
- مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾

9. ሰማይ ብርቱ መዞርን በምትዞርበት ቀን (ይኸናል)።

يَوْمَ نَمُورُ السَّمَاءَ مَوْرًا ﴿٩﴾

10. ተራራዎችም መኼድን (በሚያስፈራራራ ሁኔታ) በሚኼዱበት (ቀን)፤

وَسَيَرُ الْجِبَالَ سَيْرًا ﴿١٠﴾

11. ለአስተባባዮችም ያን ጊዜ ወዮላቸው።

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

12. ለነዚያ እነርሱ በውሸት ውስጥ የሚጫወቱ ለኾኑት፤

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

13. ወደ ገሀነም እሳት በጎይል መግገፍተርን በሚግገፈተሩበት ቀን፤

يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ﴿١٣﴾

14. ይህቺ ያቺ በርሷ ታስተባብሉባት የነበራችሁት እሳት ናት።

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

15. ይህ (ፊት ትናገሩት እንደነበራችሁት) ድግምት ነውን? ወይስ እናንተ አታዩምን?

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا بُرُورَ ﴿١٥﴾

16. ግባት፤ ታገሱም ወይም አትታገሱ፤ በናንተ ላይ እኩል ነው፤ የምትምመነዱት ትሰሩት የነበራችሁትን (ፍዳ) ብቻ ነው (ይባላሉ)።

أَصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُعْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. አላህን ፈሪዎቹ በእርግጥ በገነቶችና በጸጋ ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْمُنْقِذِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعِيسٍ ﴿١٧﴾

18. ጌታቸው በሰጣቸው ጸጋ ተደላቾች ኾነው (በገነት ውስጥ ናቸው)። ከገሀነምም ስቃይ ጌታቸው ጠበቃቸው።

فَكَيْهِنَ يَمَاءَ أُنْهَمُ رَبُّهُمْ وَوَقْنَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

19. ትሰሩት በነበራችሁት ምክንያት ተደላቾች ኾናችሁ ብሉ፤ ጠጡም፤ (ይባላሉ)።

كُلُّوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. በተደረደሩ አልጋዎች ላይ ተደጋፊዎች ኾነው (በገነት ይኖራሉ)። ዓይናማዎች በኾኑ ነጫጭ ሴቶችም እናጠናዳቸዋለን።

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَرَوَّحْنَهُمْ مَجْوَرٍ عَيْنٍ ﴿٢٠﴾

21. እነዚያም ያመኑትና ዝርያቸውም በእምነት የተከተለቻቸው ዝርያቸውን በነሱ እናስጠጋለን፤ ከስራቸውም ምንም አናጎድልባቸውም፤ ሰው ሁሉ በሰራው

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ

ስራ ተያዢ ነው።

عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿١٦﴾

22. ከሚሹትም ሁሉ አሸትንና ስጋን እንጨምርላቸዋለን።

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍمْ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

23. በውስጧ መጠጥን ይሰጣጣሉ፤ በውስጧ ውድቅ ንግግርና መውወንጀልም የለም። (ምክንያቱም በጀነት ውስጥ መጠጥ መጠጣት ለእነሱ የተፈቀደ ነውና።)

يَنْزِعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْنٌ فِيهَا وَلَا تَأْسِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. ለነርሱም የኾኑ ወጣቶች፣ ልክ የተሸፈነ ሉል መስለው በነርሱ ላይ (ለማሳለፍ) ይዘዋወራሉ።

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ عِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

25. የሚጠያየቁ ኾነውም ከፊላቸው በከፊሉ ላይ ይዘራሉ።

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. «እኛ ፊት በቤተሰቦቻችን ውስጥ (ከአላህ ቅጣት) ፈሪዎች ነበርን» ይላሉ።

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. «አላህም በኛ ላይ ለገለ፤ የመርዛም እሳት ቅጣትንም ጠበቀን»።

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْنَا وَوَقَفْنَا عَدَابَ السَّمَوَاتِ ﴿٢٧﴾

28. «እኛ ከዚህ በፊት (እሱን ብቻ) እንለምነው ነበር፤ እነሆ እሱ በኅ ዋይ አዛኝ ነውና»(ይላሉ)።

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

29. (ሙሃመድ ሆይ) (ለዎችን) አስታውስም፤ አንተም በኔታህ ጸጋ ምክንያት ጠንቋይም ዕብድም አይደለህም።

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. ይልቁንም «የሞትን አደጋ በርሱ (በሙሀመድ) የምንጠባበቅበት የኾነ ባለ ቅኔ ነው» ይላሉን?

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْمُتُونِ ﴿٣٠﴾

31. (ሙሐመድ ሆይ!) ተጠባበቁ፤ እኔም ከናንተ ጋር ከሚጠባበቁት ነኝ በላቸው።

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

32. አእምሮዎቻቸው በዚህ (በአንተ ላይ መዋሸትን) ያዟቸዋል? አይደለም! በእውነቱ እነርሱ ወሰን አላፈዎች ህዝቦች ናቸው።

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ هَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٢﴾

33. ወይም «ቀጠፈው» (ቁርአኑን) ይላሉ? አይደለም፤ በእውነቱ አያምኑም።

أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

34. እውነተኞቻችሁ ቢኾኑ መሰሉ የኾነን ንግግር ያምጡ።

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

35. ወይስ ያለ አንዳች (ፈጣሪ) ተፈጠሩ? ወይስ እነርሱ ፈጣሪዎች ናቸው?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. ወይስ ሰማያትንና ምድርን ፈጠሩ? አይደለም አያረጋግጡም።

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

37. ወይስ የጌታህ ግምጃ ቤቶች እነሱ ዘንድ ናቸው? ወይስ እነሱ አሸናፊዎች ናቸው?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. ወይስ ለነሱ በርሱ ላይ (ከሰማይ) የሚያዳምጡበት መሰላል አላቸው? አድማጫቸውም (ሰማሁ ቢል) ግልጽን አስረጅ ያምጣ!

أَمْ لَهُمْ سُمٌّ مَسْمُوعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعْمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. ወይስ ለርሱ ሴቶች ልጆች አሉት? ለናንተም ወንዶች ልጆች አሏችሁ?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. (ሙሀመድ ሆይ!) ወይስ ዋጋን (የአላህን አንድነት በመስበክህ) ትጠይቃቸዋለህ? ስለዚህ እነሱ ከዕዳው የተከበዱ ናቸው?

أَمْ تَتَّخِذُهُمْ آجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مَثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. ወይስ ሩቁ ምስጢር እነርሱ ዘንድ ነው? ስለዚህ እነሱ ይጽፋሉ?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾

42. ወይስ ተንኮልን (ባንተ ላይ) ይሻሉ? እዚያም የካዱት እነሱ በተንኮል ተሸናፊዎች ናቸው።

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

43. ወይስ ለነርሱ ከአላህ ሌላ አምላክ አላቸው? አላህ ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ።

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

44. ከሰማይም ቁራጭን (በነሱ ላይ) ወዳቂ ኾና ቢያዩ ኖር፤ «ይህ የተደራረበ ደመና ነው» ይሉ ነበር።

وَأَن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

45. ያንንም በርሱ የሚግገደሉበትን ቀናቸውን እስከሚገናኙ ድረስ ተዋቸው።

فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

46. ተንኮላቸው ከነርሱ ምንንም የማይጠቅሟቸውንና እነሱም የማይረዱበትን ቀን (እሳትን እስከሚገናኙ ተዋቸው)።

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرُونَ ﴿٤٦﴾

47. ለነዚያ ለበደሉትም ከዚህ ሌላ ቅርብ ቅጣት አላቸው፤ ግን አብዛኛዎቻቸው አያውቁም።

وَأِن لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. (ሙሀመድ ሆይ) ለጌታህ ፍርድም ታገሥ፤ አንተ በአይናችን ስር ነህና፤ ጌታህንም በምትነሳ ጊዜ ከማመስገን ጋር አወድሰው።

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

49. ከሌሊቱም አወድሰው፤ በከዋክብት መደበቂያ ጊዜም (ንጋት ላይ አወድሰው)።

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُورِ ﴿٤٩﴾

ምዕራፍ 53፣ አል-ነጅም

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُبُوْرَةُ التَّجْوِيْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. በኮከብ እምላላሁ በወደቀ (በገባ) ጊዜ፤
- 2. ነቢያችሁ (ሙሐመድ) አልተሳሳተም፤ አልጠመመምም።
- 3. ከልብ ወለድም አይናገርም።
- 4. እርሱ (ንግግሩ) የሚወረድ ራእይ እንጂ ሌላ አይደለም።
- 5. ጎይለኛው ብርቱው (መልአኩ ጂብሪል) (ይህን ቁርአን) አስተማረው።

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾

إِن هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾

6. የዕውቀት ባለቤት የሽነው (አስተማሪው፤ በተፈጥሮ ቅርጽ ሽና በአየር ላይ) ተደላደለም።

دُوِّمِرَقٌ فَاسْتَوَى ﴿٦﴾

7. እርሱ በላይኛው አድማስ ሽና።

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ﴿٧﴾

8. ከዚያም ቀረበ (ጂብሪል)፤ ወረደም።

فَمُنَّ دَنَا فَذَلَى ﴿٨﴾

9. (ከርሱ) የሁለት ደጋኖች ጫፍ ያህል ወይም (ከዚህ) ይበልጥ የቀረበ ሽነም።

مَكَانَ قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ﴿٩﴾

10. (አላህ) ወደ ባሪያውም (ሙሀመድ) ያወረደውን አወረደ።

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾

11. (ነቢዩም በዓይኑ) ያየውን ልቡ አልዋሸም።

مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾

12. ታዲያ በሚያየው ላይ (ሚዕራጅ ላይ-ወደሰማይ ባረገዝት ጊዜ ያየውን) ትኩረቱ ታላቅሁን?¹

أَفْتَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾

ማሊክ ኢብኑ ሰዕዳ እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እኔ በእንቅልፍና በመንቃት መካከል [ሆኜ] ቤት ውስጥ ሳለሁ፣ ልክ በሁለት ሰዎች መካከል እንደተኛ ሰው ሆኑኩ። በውስጡ ጥበብና እምነት የተሞላበት ከወርቅ የተሰራ ሳህን ወደኔ ቀረበ። ከዚያም ከጉሮሮዬ አንስቶ እስከ ሆዴ ድረስ ያለው ቦታ ተቀደደ። ሆዴም በዘምዘም ውሃ ከታጠበ በኋላ፣ በጥበብና በእምነት ተሞላ። ከዚያም ከበቅሱ ያነሰ ከአህያ ደግሞ ከፍ ያለ ቡራቅ የሚባል እንስሳ መጣልኝና ከጂብሪል ጋር ተያይዘን ሄድን። የቅርቢቱ ሰማይ ላይ ስንደርስ ጂብሪል የሰማያት ዘበኛን ቅሬት አሰው። ዘበኛውም ማነው? ሲል ጠየቀ። ጂብሪልም፣ ጂብሪል ነኝ ሲል መለሰ። ዘበኛውም ቀጠለና ሳንተ ጋር ያለው ማነው? ሲል፣ አሁንም ጥያቄውን ለጂብሪል አቀረበ። ጂብሪልም፣ ሙሐመድ ነው ሲል ለጥያቄው መልስ ሰጠ። ዘበኛውም እንደገና ብእርግጥ ተጠርቷልን? ሲል ጠየቀ። ጂብሪልም ሐዎን ሲል አሁንም መለሰ። ዘበኛውም፣ ሕንኳን ደሀና መጣ! ምን የመሰለ ወደር የማይገኝለት አመጣጥ ነው የመጣው አለ። ከዚያም የሰው ልጆችን አባት አደምን አገኘሁትና ሰላምታ አቀረብኩለት። አሁንም፣ ልጄና ነቢዩ የሆኑትን አንኳን ደሀና መጣህ አለኝ። ጉዟችንን ቀጥለን ሁለተኛው ሰማይ ላይ ስንደርስ ማነው? ተባለ። ጂብሪልም፣ ጂብሪል ነኝ ሲል መለሰ። ሳንተ ጋር ያለው ማነው? ሲል ዳግመኛ ተጠየቀ። ጂብሪልም፣ ሙሐመድ ነው። የአላህ ሰላምታና ሰላም በእርሱ ላይ ይሁን አለ። ለሁለተኛ ጊዜም ሕንኳን ደሀና መጣ ተልኩለታልን? ተብሎ ተጠየቀ። ጂብሪልም ሐዎን ሲል መለሰ። ከዚያም ሕንኳን ደሀና መጣ! ምን የመሰለ ወደር የማይገኝለት አመጣጥ ነው የመጣው ተባለ። ከዚያም ዲሃንና የሕያን አገኛችውና ወንድምና ነቢዩ የሆኑትን አንኳን ደሀና መጣህ አለኝ። ወደ ሦስተኛው ሰማይ ስንደርስ ማነው? ተባለ። ጂብሪልም፣ ጂብሪል ነኝ አለ። ሳንተ ጋር ያለው ማነው? ተብሎ ሲጠየቅ፣ ሙሐመድ ነው ሲል መለሰ። ሕንኳን ደሀና መጣ ተልኩለታልን? ተብሎ ተጠየቀ። ሐዎን ሲልም መለሰ። ሕንኳን ደሀና መጣ! ምን የመሰለ ወደር የማይገኝለት አመጣጥ ነው የመጣው ተባለ። ከዚያም ዩሱፍን አገኛቹ ሰላምታ አቀረብኩለት። ወደ አራተኛ ሰማይ ስንደርስ ማነው? ተባለ። ጂብሪልም፣ ጂብሪል ነኝ አለ። ሳንተ ጋር ያለው ማነው? ተብሎ ሲጠየቅ፣

«ሙሐመድ ነው» ሲል መለሰ። «እንዲመጣ በእርግጥ ተልኮለታልን?» ተብሎ ተጠየቀ። እሱም «አዎን!» ሲል መለሰ። «እንኳን ደሀና መጣ! ምን የመሰለ ወደር የማይገኝለት አመጣጥን ነው የመጣው!» ተባለ። እዚያም ኢድሪስን አገኝቼ ሰላምታ አቀረብኩለት። እሱም፣ «ወንድምና ነቢይ የሆንክው እንኳን ደሀና መጣ!» አለኝ። ወደ አምስተኛው ሰማይ ሄድን። እዚያም ስንደርስ «ማነህ?» ተባለ። ጂብሪልም፣ «ጂብሪል ነኝ» አለ። «ካንተ ጋር ያለው ማነው?» ተብሎ ሲጠየቅም፣ «ሙሐመድ ነው» ሲል መለሰ። «እንዲመጣ በእርግጥ ተልኮለታልን?» ሲባልም «አዎን!» አለ። «እንኳን ደሀና መጣ ምን የመሰለ ወደር የማይገኝለት አመጣጥን ነው የመጣው» ተባለ። እዚያም ሃሩንን አገኝቼ ሰላምታ አቀረብኩለት። እሱም፣ «ወንድምና ነቢይ የሆንክው እንኳን ደሀና መጣ!» አለ። ወደ ስድስተኛው ሰማይ ስንደርስም «ማነህ?» ተባለ። ጂብሪልም፣ «ጂብሪል ነኝ» አለ። «ካንተ ጋር ያለው ማነው?» ተብሎ ሲጠየቅም፣ «ሙሐመድ ነው» አለ። «እንዲመጣ ተልኮለታልን?» ሲባልም «አዎን!» አለ። «እንኳን ደሀና መጣ ምን የመሰለ ወደር የማይገኝለት አመጣጥን ነው የመጣው!» ተባለ። እዚያም ሙሳን አገኝቼ ሰላምታ ሰጠሁት። እሱም፣ «ወንድምና ነቢይ የሆንክው እንኳን ደሀና መጣ!» አለኝ። ከዚያም ሳልፈው አለቀሰ። «ምን አስለቀሰህ?» ተብሎ ሲጠየቅ፣ «ጌታዬ ሆይ! ይህ ወጣት ከኔ በኋላ የተላከ ነቢይ ነው። ከተከታዮቹ መካከልም ከኔ ተከታይ በላይ ጀነት ይገባል» አለ። ወደ ሰባተኛ ሰማይም ስንደርስ «ማነህ?» ተባለ። ጂብሪልም፣ «ጂብሪል ነኝ» አለ። «ካንተ ጋር ያለው ማነው?» ተብሎ ሲጠየቅም፣ «ሙሐመድ ነው» ሲል መለሰ። «እንዲመጣ በእርግጥ ተልኮለታልን?» ሲባልም፣ «አዎን!» አለ። «እንኳን ደሀና መጣ ምን የመሰለ ወደር የማይገኝለት አመጣጥን ነው የመጣው» ተባለ። እዚያም ኢብራሂምን አገኝቼ ሰላምታ አቀረብኩለት። እሱም፣ «ልጄና ነቢይ የሆንክው እንኳን ደሀና መጣ!» አለኝ። እዚያም ተገልጦልኝ፣ በይተል መዕመርን ተመለከትኩ። ጂብሪልንም፣ ይህ ምንድን ነው? ስል ጠየቅኩት። እሱም፣ «ይህ በይተል መዕመር ነው። በውስጡም በየአለቱ ሰባ ሺህ መላእክት ይሰግዱበታል። አንድ ጊዜ ከእሱ ከወጡ ተመልሰው አይገቡም» አለኝ። ሲድረቱል ሙንተሃ እንድመለከት ተደረኩኝ። የነበቅ ፍሬዎቿን ተመለከትኩ። ቀለሟ የሀጀርን ከተማ አፈር ይመስላል። ቅጠሎቹም ልክ የዘሆንን ጆርዎች ይመስላሉ። ከስሯም አራት ወንዞች ይፈሳሉ። ሁለቱ ድብቅ ሲሆኑ ሁለቱ ደግሞ ግልዎች ናቸው። ጂብሪልን ስለ ወንዞቹ ጠየኩት። እሱም፣ «ሁለቱ ድብቅ ወንዞች ጀነት ውስጥ ያሉት ሲሆኑ፣ ሁለቱ ግልፅ ወንዞች ደግሞ የኤፍራተስና የናይል ወንዞች ናቸው» አለኝ። ከዚያም ሀምሳ ሰላቶች ግዴታ ሆኑብኝ። እኔም ተቀበልኩኝና ወደ ሙሳ ተመልኼ ስመጣ፣ «ምን ፈፀምክ?» ሲል ጠየቀኝ። እኔም፣ ሀምሳ ሰላቶች ግዴታ ሆኑብኝ አልኩት። ሙሳም፣ «ስለ ህዝቦችህ፣ እኔ ካንተ በበለጠ አውቃለሁ። የእስራኤል ልጆችን ታሣብሮ ለማድረግ ብርቱ ጥረት አድርጌያለሁ። ተከታዮችህ አይችሉትምና ወደ ጌታህ ተመልሰህ (እንዲቀንስልህ) ጠይቀው» አለኝ። እኔም ተመልኼ (እንዲቀንስልኝ) ጠየኩት። አርባ አደረጋቸው። አሁንም ጠየቅኩት። ሰላሣ አደረጋቸው። አሁንም ጠየቅኩት። ሃያ አደረጋቸው። አሁንም ጠየቅኩት። አስር አደረጋቸው። አሁንም ሙሳ ዘንድ ስመጣ በፊት እንዳለኝ በድጋሚ ነገረኝ። አሁንም ጠየቅኩት። አምስት አደረጋቸው። አሁንም ወደ ሙሳ ተመልኼ ስመጣ፣ «ምን ፈፀምክ?» ሲል ጠየቀኝ። አምስት አደረጋቸው አልኩት። አሁንም እንደበፊቱ ነገረኝ። እኔም (ለትዕዛዙ) አሁን እጅ ሰጥቻለሁ ስለው፣ (አላሀም) ግዴታዬን አሳልፌያለሁ፤ ለባሪያዎቼም ቀላል አድርጌያቸዋለሁ። በአንዷ መልካም ስራ አስር ምንዳን እስጣለሁ ብሎ ተጣራ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

13. በሌላይቱም መውረድ ጊዜ በእርግጥ (ጂብሪልን በሌላ ጊዜ) አይቶታል።

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى ﴿١٣﴾

14. በመጨረሻይቱ ቁርቁራ አጠገብ፤

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ﴿١٤﴾

15. እርሷ ዘንድ መኖሪያይቱ ገነት ያለች ስትኾን፤

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ﴿١٥﴾

16. ቁርቁራይቱን የሚሸፍን ነገር በሚሸፍናት ጊዜ (አየው)።

إِذْ يَعْنَى السِّدْرَةَ مَا يَعْشَى ﴿١٦﴾

17. ዓይኑ (መሀመድ ካየው) አልተዘነበለም (ወደግራም ወደቀኝም)፤ ወሰንም አላለፈም።

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴿١٧﴾

18. ከጌታው (መሀመድ) ተአምራት ታላላቆቹን በእርግጥ አይ።

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴿١٨﴾

19. አልላትንና አልዑዛን (የዐረብ ጣኦት አምላኪዎች ጣኦቶች) አያችሁን?

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ﴿١٩﴾

20. ሦስተኛይቱንም አነስተኛዋን (ጣኦት) መናትን (አያችሁን? የምትገነዘቡት ጌታ አላቸውን?)

وَمِنَ الثَّالِثَةِ الْآخِرَى ﴿٢٠﴾

21. ለናንተ ወንድ ለርሱም ሴት (ልጅ) ይኖራልን?

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى ﴿٢١﴾

22. ይህቺ ያን ጊዜ አድሏዊ ክፍያ ናት።

تِلْكَ إِذَا قَسَمَهُ صَبْرَى ﴿٢٢﴾

23. እነርሱ እናንተና አባቶቻችሁ (አማልክት ብላችሁ) የጠራችኋቸው ስሞች ብቻ እንጂ፤ ምንም አይደሉም። አላህ በርሷ (መግዛት) ምንም ማስረጃ አላወረደም፤ ከጌታቸውም መምሪያ የመጣላቸው ሲኾኑ ጥርጣሬንና ነፍሶች የሚዘነበሉበትን እንጂ ሌላ አይከተሉም።

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيئُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْأَنْفُسُ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ
الْهُدَى ﴿٢٣﴾

24. ለሰው የተመኘው ሁሉ አለውን?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾

25. መጨረሻይቱም መጀመሪያይቱም (ዓለም) የአላህ ብቻ ናቸው።

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾

26. በሰማያት ውስጥ ካለ መልአክም ብዙዎች (ሊማለዱለት) ለሚሻውና ለሚወደው ሰው ከፈቀደ በኋላ ቢኾን እንጂ፤ ምልጃቸው ምንም አትጠቅምም።

﴿٢٦﴾ وَكَرَمٍ مِّنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ

27. እነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት መላእክትን በሴት አጠራር ይጠራሉ።

28. ለነሱም በርሱ ምንም ዕውቀት የላቸውም፤ ጥርጣሬን እንጂ ሌላን አይከተሉም፤ ጥርጣሬም ከእውነት ምንም አያብቃቃም።

29. (ሙሐመድ ሆይ!) ከግሣዴያችንም (ከዚህ ቁርአን) ከሸሸና አነስተኛይቱን ሕይወት እንጂ፤ ሌላን ከማይሻ ሰው ዙር (ተወው)።

30. ይህ (አነስተኛይቱን ሕይወት መምረጥ) ከዕውቀት ዲካቸው ነው፤ ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የተሳሳተውን በእርግጥ ዐዋቂ ነው፤ እርሱም የቀናውን ሰው ዐዋቂ ነው።

31. በሰማያት ያለውና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። እነዚያን ያጠፋትን በሰፊት ሊቀጣ፤ እነዚያን ያሳመሩትንም በመልካሚቱ (ነገት) ሊመነዳ (የጠመመውንና የቀናውን ያውቃል)።

32. (እነርሱ) እነዚያ የኃጢአትን ታላላቆችና አስጸያፊዎቹን የሚርቁ ናቸው፤ ግን ትናንሾቹ የሚማሩ ናቸው፤ ጌታህ ምሕረተ ሰፊ ነውና። ከምድር በፈጠራችሁ ጊዜ (ከአደም) እናንተም በእናቶቻችሁ ሆይች ውስጥ ሽሎች በሽናችሁ ጊዜ እርሱ በናንተ (ሁኔታ) ዐዋቂ ነው። ነፍሶቻችሁንም አታወድሱ፤ እርሱ የሚፈራውን ሰው ዐዋቂ ነው።

33. (ሙሐመድ ሆይ!) ያንን (ከኢስላም) የዞረውን አየህን?

يَاذَنُ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَرَضَى ﴿٦٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ

الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ﴿٦٧﴾

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٦٨﴾

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ يُرِيدُ إِلَّا

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٦٩﴾

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ

أَهْتَدَىٰ ﴿٧٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا يَمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ

الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنَىٰ ﴿٧١﴾

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ

وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعٌ

الْمَعْفِرُ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ

الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ

أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُرْكُوا أَنفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ

بِمَنْ أَتَقَىٰ ﴿٧٢﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٧٣﴾

34. ጥቂትን የሰጠውንና ያቋረጠውንም (አየህን?)

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٣٤﴾

35. የፍቁ ምስጢር ዕውቀት እርሱ ዘንድ አልለን? ስለዚህ እርሱ ያያልን?

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْا يَرَىٰ ﴿٣٥﴾

36. ይልቁንም በዚያ በሙሳ ጽሑፎች ውስጥ ባለው ነገር አልተነገረምን?

أَمْ لَمْ يُبَيِّنْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

37. በዚያም (የታዘዘውን) በፈጸመው በኢብራሃም (ጽሑፎች ውስጥ ባለው አልተነገረምን?)

وَاتَّبَعِيْمَ الَّذِي وُفِّيَ ﴿٣٧﴾

38. (እርሱም ኃጢአት) ተሸነፈ ነፍስ የሌላይቱን ነፍስ ኃጢአት አትሸከምም::

أَلَا نَزَرْنَا نَزْرَةً وَنَزَرْنَا أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

39. ለሰውም ሁሉ የሰራው እንጂ ሌላ የለውም::¹

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾

40. ስራውም ሁሉ ወደ ፊት ይታያል::

وَأَن سَعَيْهُمْ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾

41. ከዚያም ሙሉውን ምንዳ ይመነዳዋል::

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

42. መጨረሻውም ወደ ጌታህ (አላህ) ብቻ ነው::

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

43. እነሆ! እርሱም (አላህ) አሰራ፣ አስለቀሰም::

وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَاكُ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾

44. እነሆ! እርሱም (አላህ) ገደለ፣ አስነሳም::

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

45. እርሱም (አላህ) ሁለቱን ዓይነቶች ወንድንና ሴትን ፈጠረ::

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

46. ከፍትወት ጠብታ (በማህጸን ውስጥ) በምትፈሰስ ጊዜ፣

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «አንድ ሰው ሲሞት ከሦስት ስራዎቹ በስተቀር ሌሎቹ ስራዎቹ ያቆማሉ:: (እነርሱም)፡-»

1. ቀጣይነት ያለው ምዕዋት
2. ጠቃሚነት ያለው እውቀት
3. መልካም ልጅ ናርት፣ ይህ ልጅ ዱዓእ የሚያደርግለት ከሆነ» (ሙስሊም ዘግበውታል)::

47. የኋለኛይቱም ማስነሳት በርሱ (በአላህ) ላይ ነው።

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَاءَ الْأُخْرَى ﴿٤٧﴾

48. እነሆ! እርሱም (አላህ) አከበረ፤ ጥሪተኛም አደረገ።

وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى ﴿٤٨﴾

49. እነሆ! እርሱም የሺዕራ (የኮከብ ዓይነት) ጌታ ነው።

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّعْرَى ﴿٤٩﴾

50. እነሆ! እርሱም (አላህ) የመጀመሪያይቱን ዓድ (ሀዝብ) አጥፍቷል።

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ﴿٥٠﴾

51. ሰሙድንም (የሰሙድን ሀዝብ) (አጥፍቷል)፤ አላስቀረምም።

وَتَمُودًا مِمَّا أَتَى ﴿٥١﴾

52. በፊትም የኑሕን ሕዝቦች (አጥፍቷል)፤ እነሱ በጣም በደለኞችና እጅግ የጠመሙ እነሱ ነበሩና።

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِيَّاهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَى ﴿٥٢﴾

53. የተገለበጠችውንም ከተማ ደፋ።

وَالْمُؤَنَفِكَهَ أَهْوَى ﴿٥٣﴾

54. ያለበሳትንም አለበሳት (ከአሳት በሆኑ ድንጋዬች)።

فَعَسَنَهَا مَا عَسَى ﴿٥٤﴾

55. (የሰው ልጅ ሆይ!) ከጌታህም ጸጋዎች በየትኛው ትጠራጠራለህ?

فِي أَيِّ آيَاتِي رَبِّكَ تَسْتَأْرَى ﴿٥٥﴾

56. ይህ (ነቢይ ሙሐመድ) ከፊተኞቹ አስፈራሪዎች (መልዕክተኞች ጎሳ) የኾነ አስፈራሪ ነው።

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾

57. ቀራቢይቱ (ሀልፊተ ዓለም) ቀረበች።

أَرْزَفِ الْأَرْزَفَةُ ﴿٥٧﴾

58. ለርሷ ከአላህ ሌላ ገላጭ (የሚያፈጥናትም ሆነ የሚያዘገያት) የላትም።

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

59. ከዚህ (ከቁርአን) ንግግር ትደነቃላችሁን?

أَفَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَذَّبُوا وَهُمْ يَقْبَحُونَ ﴿٥٩﴾

60. ትስቃላችሁምን? አታለቅሱምን?

وَتَضَحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

61. እናንተም (የተከበረውን ጊዜያችሁን) ዘንጊዎች ናችሁ።

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾

62. ለአላህም (ብቻ) ስገዱ፤ ተገዙትም።

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَأَعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

ምዕራፍ 54፣ አል-ቀመር
(የጨረቃ ምዕራፍ)

سُورَةُ الْقَمَرِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ሰዓቲቱ (የትንሣኤ ቀን) ተቃረበች፤
ጨረቃም ተገመሰ።¹

أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

2. ተኣምርንም ቢያዩ (ከእምነት) ይዞራሉ፤
«(ይህ) ዘውታሪ ድግምት ነውም» ይላሉ።

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾

3. አስተባባሉም፤ ዝንባሌዎቻቸውንም
ተከተሉ፤ ነገርም ሁሉ (ወሰን አለው)፤
ረገ ነው።

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكَفَّلْ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾

4. ከኔዳዎችም በርሱ ውስጥ (በቁርኣን)
መገሰፅ ያለበት ነገር፤ (ከወንጀላቸው
ይታቀቡ ዘንድ) በእርግጥ መጣላቸው።

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
مُزْجَجَرٌ ﴿٤﴾

5. ሙሉ የሽነች ጥበብ (መጣቻቸው)
ግን አስፈራሪዎቹ አያብቃቁም።

حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْذُّرُ ﴿٥﴾

6. (ሙሃመድ ሆይ!) ከነርሱም ዙር።
ጠሪው (መልአክ) ወደ አስደንጋጭ ነገር
የሚጠራበትን ቀን (አስታውስ)።

فَقَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ
شَيْءٍ نُّكْرٍ ﴿٦﴾

7. ዓይኖቻቸው ያቀረቀሩ ሽነው፤ ፍጹም
የተበተነ አንበጣ መስለው፤ ከመቃብሮቹ
ይወጣሉ።

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ
كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

8. ወደ ጠሪው አንገቶቻቸውን ሳቢዎች
ቸኳዮች ሽነው (ይወጣሉ)፤ ከካዲዎቹ
(ያን ጊዜ ምን ይላሉ?) «ይህ ብርቱ ቀን
ነው» ይላሉ።

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

9. ከነሱ በፊት የነሱ ነገድ አስተባባላች፤
ባሪያችንንም (ነሱን) አስተባባሉ (መልዕክተኛውን)፤
«ዕብድ ነውም» አሉ፤ ተገለመጠም።

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا
وَقَالُوا يَا سُوءِ الْمُنْجِثِ إِنَّكَ أَخْبَأْتَنَا
فَمَا يَكْفُرُ أُولٰٓئِكَ إِنَّهُمْ كَانُوا لَمُتَدَلِّينَ
أَعْمٰٓءًا لِّمَنْ هُمْ يُعْبَدُونَ ﴿٩﴾

1. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የመካ ሰዎች ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ተዓምራትን እንዲያሳዩዋቸው ጠየቋቸው። እሳቸውም ጨረቃ ለሁለት ሲገመስ (ሲከፈል) ተዓምር አሳዩዋቸው። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

10. ጌታውንም፤ «እኔ የተሸነፍኩ ነኝና እርዳኝ» ሲል ጠራ።

فَدَعَا رَبَّهُ: إِنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ﴿١٠﴾

11. ወዲያውም የሰማይን ደጃፎች በሚንቧቧ ውሃ ከፈትን።

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

12. የምድርንም ምንጮች አፈነዳን፤ ውሃውም (የሰማይና የምድር) በእርግጥ በተወሰነ ሁኔታ ላይ ተገናኘ።

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

13. ባለ ሳንቃዎችና ባለሚስማርቶች በኾነችም ታንኳ ላይ ጫንነው።

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾

14. በጥበቃችን ስር ኾና ትንሻለላለች። ተክዶ ለነበረው ሰው ምንዳ (ይህንን ስራን)።

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾

15. ተአምር አድርገንም በእርግጥ ተውናት፤ ከተገላጭም አልለን?

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿١٥﴾

16. ቅጣቴና ማስጠንቀቂያዎቼም እንዴት ነበሩ?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿١٦﴾

17. ቁርአንንም ለመገንዘብ በእርግጥ አገራነው፤ ተገንዛቢም (ወይም ምክርን ተቀባይ) አልለን?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿١٧﴾

18. ዓድ (ህዝብ) አስተባበለች፤ ቅጣቴና ማስጠንቀቂያዎቼም እንዴት ነበሩ!

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿١٨﴾

19. እኛ በነርሱ ላይ ዘወትር መናጠ በኾነ ቀን በገይል የምትንሻሻ ነፋስን ላክንባቸው።

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾

20. ሰዎቹን ልክ ከስሮቻቸው የተገለሰሱ የዘንባባ ግንደች መሰለው (ከተደበቁበት) ትነቅላቸዋለች።

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

21. ቅጣቴና ማስጠንቀቂያዎቼም እንዴት ነበሩ?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٢١﴾

22. ቁርአንንም ለማስታወስ በእርግጥ አገራነው፤ ተገላጭም (ወይም ምክርን ተቀባይ) አልለን?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

23. (የ)ሰሙድ (ህዝብም በተጨማሪ) በአስፈራራዎቹ አስተባበለች።

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

24. «ከኛ የኾነን አንድን ሰው እንከተለዋለን? እኛ ያን ጊዜ በስህተትና በዕብደት ውስጥ ነን» አሉ።

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلًا وَجَدًا تَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

25. ከኛ መካከል በርሱ (በነቢዩ ሷሊህ) ላይ (ብቻ) ማስገንዘቢያ (ራዕይ) ተጣለለትን? «አይደለም! እርሱ ውሸታም ኩሩ ነው» (አሉ)።

أَلَفِيَ الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿٢٥﴾

26. ውሸታሙ፣ ኩሩው ማን እንደኾነ ነገ በእርግጥ ያውቃሉ።

سَيَعْمُونَ غَدًا مِنْ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ ﴿٢٦﴾

27. እኛ ሴት ግመልን ለነርሱ መፈተኛ ትኾን ዘንድ ላከዎች ነን፤ (ሷሊህ ሆይ!) ተጠባብቃቸውም፤ ታገስም።

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فَبِنْتًا لَهُمْ فَاذْرَبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

28. ውሃውም በመካከላቸው የተከፈለ መኾኑን ንገራቸው፤ ከውሃ የኾነ ፋንታ ሁሉ (ተረኞቹ) የሚጣዱት ነው።

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُخْضَرٌ ﴿٢٨﴾

29. ንደኛቸውንም ጠሩ፤ ወዲያውም (ሰይፍን) ተቀበለ፤ ወጋትም (እሷን ገደላት)።

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَطَعْنَاهُ فَغَرَّ ﴿٢٩﴾

30. ቅጣቱና ማስጠንቀቂያዎቹም እንዴት ነበሩ?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٠﴾

31. እኛ በነሱ ላይ አንዲትን ጨኸት ላክንባቸው፤ ወዲያውም ከበረት አጣሪ (አጥር) እንደ ተሰባብረ ርግፍጋፊ ኾኑ።

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَيْئَةِ الْحِطْرِ ﴿٣١﴾

32. ቁርአንንም ለመገንዘብ አገራነው፤ ተገላጭም አልለን?

وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾

33. የሉጥ ሕዝብ በአስፈራሪዎቹ አስተባባላች።

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ﴿٣٣﴾

34. እኛ በነርሱ ላይ ጠጠርን ያዘለች ነፋስን ላክን (ሁላቸውንም አጠፋናቸው)። የሉጥ ቤተሰቦች ብቻ ሲቀሩ (እነሱንስ) በሌሊት መጨረሻ ላይ አዳንናቸው።

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آءَالَ لُوطٍ لَمَّيْمُنًا إِذْ هُوَ قَبْلُنا يَمِينًا وَمَنْ جَاهِلنا أَكْثَرُ ضَلَالًا ﴿٣٤﴾

35. ከኛ በኾነ ጸጋ (አዳንናቸው)፤ እንደዚሁ ያመሰገንን ሰው እንመነዳለን።

رَبِّعَمَّا مَنْ عِنْدَنَا كَذَلِكَ يَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾

36. ብርቱይቱን አያያዥንንም በእርግጥ አስጠንቀቃቸው፤ በማስጠንቀቂያዎቹም ተከራከሩ።

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنَّدْرِ ﴿٣٦﴾

37. ከእንግዶቹም እንዲያስመቻቸው ደጋግመው ፈለጉት፤ ወዲያውም ዓይኖቻቸውን አበስን (አወርነው- እንዳይመለከት አደረገነው)፤ ቅጣቱንና ማስጠንቀቂያዎቹንም ቅመሱ (አልናቸው)።

وَلَقَدْ زَادُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٧﴾

38. በማለዳም ዘውታሪ የኾነ ቅጣት በእርግጥ ማለደባቸው።

وَلَقَدْ صَبَحَهمُ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

39. ቅጣቱንና ማስጠንቀቂያዎቹንም ቅመሱ (ተባሉ)።

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٩﴾

40. ቁርአንንም ለመገንዘብ በእርግጥ አገራነው፤ ተገላጭም አልለን?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾

41. የፈርዖንንም ቤተሰቦች ማስጠንቀቂያዎች በእርግጥ መጡዋቸው።

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

42. በተአምራታችን በሁሏም አስተባበሉ፤ የብርቱ ቻይንም አያያዝ ያዝናቸው።

كذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

43. ከሓዲዎቻችሁ፣ ከነዚህሃችሁ በላጮች ናቸውን? ወይስ ለናንተ በመጽሐፎች ውስጥ (የተነገረ) ነፃነት አላችሁን?

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

44. ወይስ እኛ፣ «የተረዳን ክምቹዎች [ስብስቦች] ነን» ይላሉን?

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

45. ክምቹዎቹ [ስብስቦቹ] በእርግጥ ድል ይመታሉ፤ ጀርባዎችንም ያዙራሉ።

سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرِ ﴿٤٥﴾

46. ይልቁንም ሰዓቲቱ (ትንሣኤ) ቀጠሯቸው ናት፤ ሰዓቲቱም በጣም የከበደችና የመረረች ናት።

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرٌ ﴿٤٦﴾

47. አመጸኞች (ጣኦት አምላኪዎች፣ ካሃዲዎች፣ ሃጢአተኞች፣ ወንጀለኞች) (በዚህ ዓለም) በስህተትና (በመጨረሻ ዓለም) በአሳቶች ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْمَعْجَمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

48. በእሳት ውስጥ በፊቶቻቸው በሚጎተቱበት ቀን የሰቀርን መንካት ቅመሱ (ይባላሉ)።

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

49. እኛ ሁሉን ነገር በልክ ፈጠርነው (ሁሉንም ነገር ከመፈጠሩ በፊት አል-ለውሀልመሀፋዝ መዝገብ ላይ ተመዝግቧል)።

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

50. ትእዛዛችንም እንደ ዓይን ቅጽበት አንዲት (ቃል) እንጂ ሌላ አይደለም።

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ
بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

51. ብጤዎቻችሁንም በእርግጥ አጠፋን፤ ተገሳጭም (ወይም ምክርን ተቀባይ) አልለን?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ
مُّدَكِّرٍ ﴿٥١﴾

52. የሰሩትም ነገር ሁሉ በመጽሐፎች ውስጥ ነው።

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

53. ትንሹም ትልቁም ሁሉ (አል-ለውሀልመሀፋዝ ላይ) የተጻፈ ነው።

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ﴿٥٣﴾

54. አላህን ፈሪዎቹ በአትክልቶችና በወንዞች (ጀነት) ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَنَّتِ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾

55. (እነሱም ውድቅ ቃልና መውወንጀል በሌለበት) በእውነት መቀመጫ ውስጥ፤ ቻይ የሆነው ንጉሥ (አላህ) ዘንድ ናቸው።

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

ምዕራፍ 55፣ አል-ረሐማን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1. አል-ረሐማን (አላህ)፤

الرَّحْمٰنُ ﴿١﴾

2. ቁርአንን አስተማረ (የሰው ልጅን)፤

عَلَّمَ الْقُرْءَانَ ﴿٢﴾

3. ሰውን ፈጠረ፤

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾

4. መናገርን አስተማረው።

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

5. ፀሐይና ጨረቃ በተወሰነ ልክ (ይኼዳሉ)፤

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾

6. ሐረግና ዛፍም (ወይም ጨረቃዎች ለአላህ) ይሰግዳሉ፤

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

7. ሰማይንም አጓናት፤ ትክክለኛነትንም ደነገገ።

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

8. በሚዛን (ስትመዘኑ) እንዳትበድሉ።

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

9. መመዘንንም በትክክል መዘኑ፤ ተመዛኙንም አታጓድሉ።

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

10. ምድርንም ለፍጡሩ አደላደላት።

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾

11. በውስጧ እሸት ባለ ሺፋኖች የኾኑ ዘንባባዎችም ያሉባት ስትኾን፤

فِيهَا فَانِكِهَةٌ وَاللَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

12. የገለባ ባለቤት የኾነ ቅንጣትም፤ ባለ መልካም መዐዛ ቅጠሎችም (ያሉባት ስትኾን)፤

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

13. (ሰዎችና ጋኔኖች ሆይ!) ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِيءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿١٣﴾

14. ሰውን (አደምን) እንደ ሸክላ ከሚቀጩበጨል ደረቅ ጭቃ ፈጠረው።

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. ጃንንም (የእሳት አባት) ከእሳት ከኾነ ነበልባል ፈጠረው።

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

16. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِيءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿١٦﴾

17. የሁለቱ ምስራቆች ጌታ፤ የሁለቱ ምዕራቦችም ጌታ ነው።

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِيءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿١٨﴾

19. ሁለቱን ባሕሮች የሚገናኙ ሲኾኑ፤ ለቀቃቸው።

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

20. (እንዳይዋሐዱ) በመካከላቸው ጋራጅ አልሉ፤ (እንዲ ባንዱ ላይ) ወሰን አያልፉም።

يَبْتَغِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِي ٱلْآءَاءَ رَبِّكُمْ كُذِّبَانٍ ﴿٢١﴾

22. ሱልና መርጃን ከሁለቱ ይወጣል።

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

23. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِي ٱلْآءَاءَ رَبِّكُمْ كُذِّبَانٍ ﴿٢٣﴾

24. እንደ ጋራዎች ኾነው በባሕር ውስጥ የተሰሩት ተንሸላዮቹም (ታንኳዎች) የርሱ ናቸው።

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

25. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِي ٱلْآءَاءَ رَبِّكُمْ كُذِّبَانٍ ﴿٢٥﴾

26. በርሷ (በምድር) ላይ ያለው ሁሉ ጠፊ ነው።

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

27. የልቅናና የልግሥና ባለቤት የኾነው የጌታህ ፊትም ይቀራል።

وَبِئْسَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلْبَلِ ٱلْأَكْرَامِ ﴿٢٧﴾

28. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِي ٱلْآءَاءَ رَبِّكُمْ كُذِّبَانٍ ﴿٢٨﴾

29. በሰማያትና በምድር ውስጥ ያሉት ሁሉ ይለምኑታል፤ በየቀኑ ሁሉ እርሱ በስራ ላይ ነው።

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

30. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِي ٱلْآءَاءَ رَبِّكُمْ كُذِّبَانٍ ﴿٣٠﴾

31. እናንተ ሁለት ከባዶች (ሰዎችና ጋኔኖች) ሆይ! ለናንተ (መቆጣጠር) በእርግጥ እናስባለን!

سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

32. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِي ٱلْآءَاءَ رَبِّكُمْ كُذِّبَانٍ ﴿٣٢﴾

33. የጋኔንና የሰው ጭፍሮች ሆይ! ከሰማያትና ከምድር ቀበሌዎች መውጣትን ብትችሉ ውጡ፤ በስልጣን እንጂ አትወጡም፤ (ግን ስልጣን የላችሁም)።

يَنْعَشِرَ الْجَيْنَ وَٱلْإِنسَ إِنِ ٱسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ فَٱنفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

34. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فَيَأْتِي ٱلْآءَاءَ رَبِّكُمْ كُذِّبَانٍ ﴿٣٤﴾

35. በሁለታችሁም ላይ ከእሳት ነበልባል ጭስም ይላክባችኋል፤ (ሁለታችሁም) አትረዱምም።

رَسُولٌ عَلَيْكُمْ شَوَاطِئٌ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾

36. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿٣٦﴾

37. ሰማይም በተሰነጠቀችና እንደ ጽጌ ረዳ፣ እንደታረበ ቆዳ በኾነች ጊዜ፣ (ጭንቁን ምን አበረታው?)

فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءَ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

38. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿٣٨﴾

39. በዚያም ቀን ሰውም ጃንም ከኃጢአቱ ገና አይጠየቅም።

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾

40. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿٤٠﴾

41. ከሓዲዎች በምልክታቸው (በጥቁር ፊቶቻቸው) ይታወቃሉ። አናቶቻቸውንና ጫማዎቻቸውንም ይያዛሉ።

يُعرفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

42. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ።

فِي أَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿٤٢﴾

43. ይህቺ ያቺ አመጸኞች በርሷ ያስተባብሉባት የነበረችው ገሀነም ናት (ይባላሉ)።

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

44. በርሷና በጣም ሞቃት በኾነ ናል ውሃ መካከል ይመላለሳሉ።

يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ جَمْعٍ ءَانٍ ﴿٤٤﴾

45. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿٤٥﴾

46. በጌታውም ፊት መቆምን ለፈራ ሰው፣ ሁለት ገነቶች አሉት።

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾

47. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿٤٧﴾

48. የቀንዘሎች ባለ ቤቶች የኾኑ (ገነቶች አሉት)።

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

49. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ ﴿٤٩﴾

50. በሁለቱ ውስጥ የሚፈሉ ሁለት ምንጮች አልሉ።

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرَبَانِ ﴿٥٠﴾

51. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ﴿٥١﴾

52. በሁለቱ ውስጥ ከፍራፍራዎች ሁሉ፣ ሁለት ዓይነቶች (አርጥብና ደረቅ) አልሉ።

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَنَكِهِمُ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

53. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ﴿٥٣﴾

54. የውስጥ ጉስጉሳቸው ከወፍራም ሐር በኾነ ምንጣፎች ላይ የተመቻቹ ሲኾኑ (ይንፈላሰሳሉ)፤ የሁለቱም ገነቶች ፍሬ (ለለቃሚ) ቅርብ ነው።

مُتَّكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَحَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

55. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ﴿٥٥﴾

56. በውስጣቸው ከበሬታቸው (ከባሎቻቸው በፊት) ሰውም ጃንም ያልገለሳቸው፣ ዓይኖቻቸውን (በባሎቻቸው ላይ) አላጣሪዎች (ሴቶች) አልሉ።

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسَ قُبَاهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾

57. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ﴿٥٧﴾

58. ልክ (ቁንጅናቸው) ያቁትና መርጃን ይመስላሉ።

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

59. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ﴿٥٩﴾

60. የበጎ ስራ ዋጋ በጎ እንጂ ሌላ ነውን?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾

61. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ﴿٦١﴾

62. ከሁለቱ ገነቶችም ሌላ ሁለት ገነቶች አልሉ።

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

63. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

فِي أَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبَانِ ﴿٦٣﴾

64. ከልምላሜያቸው የተነሳ ወደ ጥቁረት ያዘነበሉ ናቸው።

مُدَّهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾

- 65. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
- 66. በውስጣቸው ሁለት የሚገኙት ምንጮች አልሉ።
- 67. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
- 68. በውስጣቸው ፍራፍሬ፣ ዘንባባም፣ ሩማንም አልሉ።
- 69. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ።
- 70. በውስጣቸው ጠባዩ-መልካሞች፣ መልክ-ውቦች (ሴቶች) አልሉ።
- 71. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
- 72. በድንኳኖች ውስጥ የተጨገሉ የዓይኖቻቸው ጥቁረትና ንጣት ደማቅ የኾኑ ናቸው።
- 73. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
- 74. ከነሱ በፊት ሰውም ጃንም አልገለገላቸውም።
- 75. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
- 76. በሚያረገርጉ አረንጓዴ ምንጣፎችና በሚያማምሩ ስጋጃዎች ላይ የተደላደሉ ሲኾኑ (ይቀመጣሉ)።
- 77. ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
- 78. የግርማና የመክበር ባለቤት የኾነው ጌታህ (አላህ) ስም ተባረከ።

- ﴿١٥﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
- ﴿١٦﴾ فِيهَا عَيْنَانِ مُصَاحَتَانِ
- ﴿١٧﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
- ﴿١٨﴾ فِيهَا فَنَكِهِةٌ وَمَخْلٌ وَمَرَانٌ
- ﴿١٩﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
- ﴿٢٠﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ
- ﴿٢١﴾ حُرٌّ مَّقْصُورَةٌ فِي ٱلْجِبَامِ
- ﴿٢٢﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
- ﴿٢٣﴾ لَمْ يَطْمِئِنَّ ٱنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ
- ﴿٢٤﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
- ﴿٢٥﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ
- ﴿٢٦﴾ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
- ﴿٢٧﴾ نَبْرَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِي ٱلْجَلَالِ ٱلْإِكْرَامِ

ምዕራፍ 56፣ አል-ዋቂያ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الرَّافِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. መከራይቱ (የትንሳኤ ቀን) በወደቀች ጊዜ፣
- 2. ለመውደቋ አስተባባይ (ነፍስ) የለችም።
- 3. ዝቅ አድራጊ (እሳት የሚገቡትን) እና ከፍ አድራጊ (ጀነት የሚገቡትን) ናት። (የኢብኑ ክሲር ተፍሲር)
- 4. ምድር መናወጥን በተናወጠች ጊዜ።
- 5. ተራራዎችም መፍፈርፈርን በተፈረፈሩ ጊዜ፣ (እንደተፈጠሩ ዱቄት በኾኑ ጊዜ)፣
- 6. የተበተነ ብናኝ በኾነም ጊዜ፣
- 7. ሦስት ዓይነቶችም በኾናችሁ ጊዜ፣ (ታዋርዳለች፣ ታነሳለችም)።
- 8. የቀኝ ዓይኛም (የስራ መዝገባቸውን በቀኝ እጃቸው የሚሰጡ)፣ ምን (የተከበሩ) የቀኝ ዓይኛ ናቸው!
- 9. የግራ ዓይኛም (የስራ መዝገባቸውን በግራ እጃቸው የሚሰጡ) ምን (የተዋረዱ) የግራ ዓይኛ ናቸው!
- 10. (ለበጎ ስራ) ቀዳሚዎቹም (ለጎነት) ቀዳሚዎች ናቸው።
- 11. እነዚያ ባለሚሎቹ ናቸው።
- 12. በመጠቀሚያ ገዢዎች ውስጥ ሲኾኑ፣
- 13. ከፊተኞቹ (ኢስላምን የተቀበሉ) ብዙ ጭፍሮች ናቸው።
- 14. ከኋለኞቹም ጥቂቶች ናቸው።
- 15. በተነባበሩ አልጋዎች ላይ ይኾናሉ።
- 16. በርሷ ላይ የተመቻቹና ፊት ፊት የተቀጣጠጡ ሲኾኑ፣

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾

لَيْسَ لَوْفَعِهَا كَآذِبَةٌ ﴿٢﴾

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾

إِذَا رَحَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبِنًا ﴿٦﴾

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

وَأَصْحَابُ الشَّعْمَةِ مَا أَصْحَابُ الشَّعْمَةِ ﴿٩﴾

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿١٣﴾

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مِنْ مَّقْبِلَتٍ ﴿١٦﴾

17. በነሱ ላይ ሁል ጊዜ የማያረጁ ወጣቶች ልጆች ይዘዋወራሉ።

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

18. ከጠጅ ምንጭም በብርጭቆዎችና በኩስኩሶቶች፣ በጽዋም (በነሱ ላይ ይዘራሉ)።

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾

19. ከርሷ የራስ ምታት አያገኛቸውም፤ አይሰክሩምም።

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿١٩﴾

20. ከሚመርጡትም ዓይነት በእሽቶች፣

وَفِيكِهْفَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾

21. ከሚሸትም በኾነ የበራሪ ሥጋ (ይዘሩባቸዋል)።

وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

22. ዓይናማዎች የኾኑ ነጫጭ ቆንጆዎችም አሏቸው።

وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾

23. ልክ እንደተሸፈነ ሉል መሰሎች የኾኑ፤

كَأَمْثِلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

24. በዚያ ይሰሩት በነበሩት ምክንያት ዋጋ ይኾን ዘንድ (ይህንን አደረግንላቸው)።

جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. በውስጥ ውድቅ ንግግርንና መውወንጀልን አይሰሙም።

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا ﴿٢٥﴾

26. ግን ሰላም መባባልን (ይሰማሉ)።

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾

27. የቀኝም ጓዶች፣ ምንኛ (የከበሩ) የቀኝ ጓዶች!

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

28. በተቀፈቀፈ (እሾህ በሌለው) ቁርቁራ ውስጥ ናቸው።

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾

29. (ፍሬው) በተነባበረ በሙዝ ዛፍም፤

وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾

30. በተዘረጋ ጥላ ስርም፤

وِظَلِّ مَدْدُودٍ ﴿٣٠﴾

31. በሚንቧቧ ውሃ አጠገብም፤

وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

32. ብዙ (ዓይነት) በኾኑ ፍራፍሬዎችም፤

وَفِيكِهْفَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾

33. የማትቋረጥም፣ የማትከለከልም የኾኑት (ናት)፤

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

34. ከፍ በተደረጉ ምንጣፎችም (ሴቶችም መካከል ናቸው)።

وَفَرَشٍ مُرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. እኛ አዲስ ፍጥረት አድርገን (ለነሱ) ፈጠርናቸው።

إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾

36. ደናግሎችም አደረግናቸው።

فَجَعَلْنَهُمْ أَجْنَارًا ﴿٣٦﴾

37. ለባሎቻቸው ተሸምርሚራዎች (ተቀነጃጂዎች)፣ እኩያዎች (አደረግናቸው)።

عُرْيَا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾

38. ለቀኝ ዓዶች (አዘጋጀናቸው)።

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

39. ከፊተኞቹ ብዙ ጭፍሮች ናቸው።

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. ከኋለኞቹም ብዙ ጭፍሮች ናቸው።

وَتَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

41. የግራ ዓደኞችም ምንኛ (የተዋረዱ) የግራ ዓዶች! ናቸው።

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

42. በመርዛም ነፋስ በጣም በፈላ ውሃም ውስጥ ናቸው።

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

43. ከጥቁር ጭስም በኾነ ጥላ ውስጥ፣

وَطَلٍ مِنْ مَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

44. ቀዝቃዛም መልካምም ያልኾነ።

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

45. እነርሱ ከዚህ በፊት ቅምጥሎች ነበሩና።

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

46. በታላቅ ንጢአትም (በባዕድ አምልኮ፣ በነፍስ ግድያና በሌሎች ወንጀሎች) ላይ ይዘወትሩ ነበሩና።

وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْغَيْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

47. ይሉም ነበሩ፡- «በምትንና ዐፈር ዐጥንቶችም በኾን ጊዜ፣ እኛ በእርግጥ የምንቀሰቀስ ነን?»

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَيُّهَا نَا لَمَجُوعُونَ ﴿٤٧﴾

48. «የፊተኞቹ አባቶቻችንም?»

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

49. (መሐመድ ሆይ!) በላቸው፡- ፊተኞቹም፣ ኋለኞቹም፣

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. በተወሰነ ቀን ቀጠሮ በእርግጥ ተሰብሳቢዎች ናቸው።

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

51. ከዚያም እናንተ ጠማሞች አስተባባዮች ሆይ!

ثُمَّ إِنَّكُمْ إِلَيْهَا الصَّالُونَ الْمَكْذِبُونَ ﴿٥١﴾

52. ከዘቁም ዛፍ በእርግጥ በይዎች ናችሁ።

لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ ﴿٥٢﴾

53. ከርሷም ሆይቻችሁን ሞይዎች ናችሁ።

فَمَا لَوْ أَنَّ مِنَ الْبَطْوَانِ ﴿٥٣﴾

54. በርሱ ላይም ከፈላ ውሃ ጠጪዎች ናችሁ።

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْمَعِيمِ ﴿٥٤﴾

55. የተጠሙንም ግመሎች አጠጣጥ ብጤ ጠጪዎች ናችሁ።

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾

56. ይህ በፍርድ ቀን መስተንግዲቸው ነው።

هَذَا نَزْمٌ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

57. እኛ ፈጠርናችሁ አታምኑምን?

فَعَنْ خَلْقِنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. (በማህጸኖች) የምታፈሱትን አያችሁን?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. እናንተ ትፈጥሩታላችሁን? ወይስ እኛ ፈጣሪዎቹን ነን።

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. እኛ ሞትን (ጊዜውን) በመካከላችሁ ወሰንን። እኛም ተሸናፊዎች አይደሉንም።

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

61. ብጤዎቻችሁን በመለወጥና በዚያ በማታውቁትም (ቅርጽ) እናንተን በመፍጠር ላይ (አንሸነፍም)።

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. የፊተኛይቱንም አፈጣጠር (የአይምን) በእርግጥ ዐውቃችኋል፤ አትገነዘቡምን?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. የምትዘሩትንም አያችሁን?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

64. እናንተ ታበቅሉታላችሁን? ወይስ እኛ አብቃዮቹ ነን?

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. ብንሻ ኖሮ ደረቅ ስብርብር ባደረግነውና የምትደነቁም በኾናችሁ ነበር።

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

66. እኛ በዕዳ ተያዥች ነን።

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

67. በእርግጥም እኛ (ከመጠቀም) የተከለከልን ነን (ትሉ ነበር)።

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. ያንንም የምትጠጡትን ውሃ አያችሁን?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٧٨﴾

69. እናንተ ከደመናው አወረዳችሁትን? ወይስ እኛ አወረድነው?

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمَازِنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٧٩﴾

70. ብንሻ ኖሮ መርጋጋ (እና መጠባት የማይችል) ባደረግነው ነበር። አታመስገኑምን?

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٨٠﴾

71. ያቺንም የምትሰብቁትን አላት አያችሁን?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٨١﴾

72. እናንተ ዛፏን ፈጠራችሁን? ወይስ እኛ ፈጣሪዎቿ ነን?

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٨٢﴾

73. እኛ (ለገሀነም) ማስታወሻ፣ ለመንገደኞችም መጠቀሚያ አደረግናት።

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَمَتًا لِلْمُقِيمِينَ ﴿٨٣﴾

74. የታላቁን ጌታህንም ስም አወድስ።

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٨٤﴾

75. በከዋክብትም መጥለቂያዎች እምላለሁ።

﴿٨٥﴾ فَلَا أَسْفُدُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

76. እርሱም ብታወቁ ታላቅ መሐላ ነው።

﴿٨٦﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

77. እርሱ የከበረ ቁርአን ነው።

﴿٨٧﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

78. የተጠበቀ መጽሐፍ (አል-ለውሀልመሀፋዝ) ውስጥ ነው።

﴿٨٨﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

79. የተጥራሩት እንጂ፣ (ይህን ቁርአን) ሌላ አይነካውም።

﴿٨٩﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

80. ከዓለማት ጌታ የተወረደ ነው።

﴿٩٠﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

81. በዚህ ንግግር (በቁርአን) እናንተ ቸልተኞች ናችሁን?

﴿٩١﴾ أَفِيْهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُّدْهِنُونَ

82. (ማመስገን ሲገባችሁ) ሲላያችሁ-ንም (ዝናብን) እናንተ የምታስተባብሉት ታደርጋላችሁን (አላህን በመካድ)?

﴿٩٢﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

83. (ነፍስ) ጉረሮንም በደረሰች ጊዜ፣

﴿٩٣﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

84. እናንተ ያን ጊዜ የምታዩ ስትኾኑ፤

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾

85. እኛም (መልአክቶቻችን) ግን አታዩም እንጂ፤ ከናንተ ይልቅ ወደርሱ የቀረብን ስንኾን፤

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصِيرُونَ ﴿٨٥﴾

86. የማትዳኙም ከኾናችሁ፤

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

87. እውነተኞች እንደ ኾናችሁ፤ (ነፍሲቱን ወደ አካሉ) ለምን አትመልሷትም?

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾

88. (ሚቹ) ከባለሚሎቹ፤ (ለአላህ) ቢኾንማ፤

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

89. (ለርሱ) ዕረፍት፤ መልካም ሲሳይም፤ የመጠቀሚያ ገነትም አልለው።

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. ከቀኝ ዓዶችም ቢኾንማ፤

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

91. ከቀኝ ዓዶች ስለ ኾንክ፤ ላንተ (ከአላህ ቅጣት) ሰላም አልለህ (ይባላል)።

فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

92. ከሚያስዋሹት (የትንሳኤ ቀንን) ጠማማዎችም ቢኾንማ፤

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾

93. ከፈላ ውሃ የኾነ መስተንግዶ አልለው።

فَنَزَلَ مِنْ جَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

94. በገሀነም መቃጠልም (አልለው)።

وَتَصَلِيَةٌ جَمِيمٍ ﴿٩٤﴾

95. ይህ እርሱ እርግጠኛ እውነት ነው።

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

96. የታላቁንም ጌታህን ስም አወድስ።

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

ምዕራፍ 57፣ አል-ሐዲድ
(የብረት ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

1. በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ ለአላህ አምገሰ፤ እርሱም ሁሉን አሸናፊው ጥበበኛው ነው።
2. የሰማያትና የምድር ንግሥና የርሱ ብቻ ነው፤ ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።
3. እርሱ ፊትም ያለ፤ ኋላም ቀሪ፤ ግልጽም ስውርም ነው፤ እርሱም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።
4. እርሱ ያ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀናት ውስጥ የፈጠረ፤ ከዚያም (የእሱን ክብር በሚሰማማ መልኩ) ከዐርሹ በላይ ሆነ፤ በምድር ውስጥ የሚገባውን፣ ከርሷም የሚወጣውን፣ ከሰማይም የሚወርደውን ያውቃል፤ እርሱም የትም ብትኾኑ ከናንተ ጋር ነው፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።
5. የሰማያትና የምድር ንግሥና የርሱ ብቻ ነው፤ ነገሮችም (ሁሉ ለውሳኔ) ወደ አላህ ብቻ ይመለሳሉ።
6. ሌሊትን በቀን ውስጥ ያስገባል፤ ቀንንም በሌሊት ውስጥ ያስገባል፤ እርሱም በልዩነት ውስጥ የተደበቁትን ዐዋቂ ነው።
7. በአላህና በመልዕክተኛው (ሙሀመድ) እመኑ፤ (አላህ) በርሱ ተተኪዎች ባደረጋቸው ሁሉ ገንዘብ ሰግሱ፤ እነዚያም ከናንተ ውስጥ

سُورَةُ الْحَدِيدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيحُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرَجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

ءَاَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَاَمَنُوا

ያመነትና የለገሱት ለነርሱ ታላቅ ምንዳ አልላቸው።

8. መልዕክተኛው በጌታችሁ እንድታምኑ የሚጠራችሁ ሲኾን፤ (ጌታችሁ) ከዳናችሁንም የያዘባችሁ ሲኾን፤ በአላህ የማታምኑት ለናንተ ምን አላችሁ? የምታምኑ ብትኾኑ (ወደ እምነት ቸኩሱ)።

9. እርሱ ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ሊያወጣችሁ፤ ያ ግልጽ የኾነን አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በባሪያው (ሙሃመድ) ላይ የሚያወርድ ነው፤ አላህም ለናንተ በእርግጥ ርህራሄ አዛኝ ነው።

10. የሰማያትና የምድር ውርስ ለአላህ ሲኾን፤ በአላህ መንገድ የማትለግሱትም ለናንተ ምን አልላችሁ? ከናንተ ውስጥ (መካን) ከመክፈት በፊት የለገሰና የተጋደለ ሰው፤ (ከተከፈተች በኋላ ከለገሰና ከተጋደለ ጋር) አይስተካከልም፤ ከነዚያ በኋላ ከለገሱትና ከተጋደሉት እነዚህ በደረጃ በጣም የላቁ ናቸው፤ ሁሉንም አላህ መልካሚቱን ተስፋ ቃል ገብቶላቸዋል፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቁ ነው።

11. ያ ለአላህ መልካም ብድርን የሚያበድር፤ ለርሱም (አላህ) የሚያነባብርለት ሰው ማነው? ለርሱም መልካም ምንዳ (ጀነት) አልለው።

12. ምእመናንንና ምእምናትን በስተፊቶቻቸው፤ በቀኞቻቸውም ብርሃናቸው የሚርጥ ሲኾን፤ በምታያቸው ቀን (ምንዳ አልላቸው)። ዛሬ ብስራታችሁ በውስጦቻቸው ዘውታሪዎች ስትኾኑ፤ ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸው ገነቶች ናቸው (ይባላሉ)። ይህ እርሱ ታላቁ ዕድል ነው።

13. መናፍቃንና መናፍቃት ለነዚያ ለአመኑት፤ «ተመልከቱን፤ ከብርሃናችሁ እናበራለንና» የሚሉበትን ቀን (አስታውስ)፤

مِنْكُمْ وَأَنْفِقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ

مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٌ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا

مِّن بَعْدُ وَقَتَلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُرِضُ اللَّهَ وَرِضًا حَسَنًا فَيَضَعُفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرًا مِّنْكُمْ أَلْيَوْمَ جَنَّتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِمِ

«ወደ ኋላችሁ ተመለሱ፤ ብርሃንንም ፈልጉ» ይባላሉ፤ ግቢው በውስጡ ችግር ታ ያለበት፤ ውጭውም ከበኩሉ ስቃይ (እሳት) ያለበት የኾነ (ደጃፍ ባለው አጥር)፤

فَوَرِّكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضْرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُمْ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾

14. (መናፍቃን፣ አማኞችን) «ከናንተ ጋር አልነበርንምን?» በማለት ይጠሩዋቸዋል፤ «እውነት ነው፤ ግን እናንተ ነፍሶቻችሁን አጠፋችሁ፤ (በነቢይ አደጋዎችን) ተጠባብቃችሁም፤ ተጠራጠራችሁም (በእምነት)፤ የአላህም ትዕዛዝ እስከመጣ ድረስ፤ ከንቱ ምኞቶች አታሰሏችሁ፤ አታላዩም (ሰይጣን) በአላህ (መታገስ) ሸነገላችሁ» ይሏቸዋል።

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
وَلَكِنَّكُمْ فَلتتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَفْتُمْ
وَأَزْبتتُمْ وَعَرَّتْكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ ﴿١٤﴾

15. «ዛሬም ከናንተ ቤዛ አይወሰድም፤ ከነቢይ ከካዱትም፤ መናፍቃችሁ እሳት ናት፤ እርሷ ተገቢያችሁ ናት፤ ምን ትከፋም መመለሻ!» (ይሏቸዋል)።

فَالْيَوْمَ لَا يُوَخِذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنَ
التَّوْرَةِ

16. ለነቢይ (በአላህ አንድነት) ለአመነት፣ ለአላህ ተግላጽና ክብርአንም ለወረደው ልቦቻቸው ሊፈሩ እንደነቢያም በፊት መጽሐፍን እንደ ተሰጡትና በነርሱ ላይ ጊዜ እንደረዘመባቸው፣ ልቦቻቸውም እንደ ደረቁት ላይኾኑ (ጊዜው) አልቀረበምን? ከነርሱም ብዙዎቹ አመጸኞች ናቸው።

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ
وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٥﴾

17. አላህ ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው የሚያደርጋት መኾኑን ዕውቁ፤ ታውቁ ዘንድ አንቀጾችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ለናንተ በእርግጥ አብራራንላችሁ።

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

18. የመጸውቱ (ዘካንና ሌላን ምጽዋት) ወንዶችና የመጸውቱ ሴቶች፣ ለአላህም መልካምን ብድር ያበደሩ፣ ለነርሱ ይደራረብላቸዋል፤ ለነርሱም መልካም ምንዳ አላቸው።

إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمَصْدِقَاتِ وَأَقْرُصُوا
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ
وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

19. እነዚያም በአላህና በመልዕክተኞቹ ያመኑት፤ እነዚያ እነሱ በጣም አውነተኞቹ፤ በጌታቸውም ዘንድ መስካሪዎቹ ናቸው፤ ለእርሱ ምንዳቸው ብርሃናቸውም አልላቸው፤ እነዚያም የካዱት በአንቀጾቻችንም ያስተባበሉት እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው።

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. ቅርብ፣ ሕይወት ጨዋታና ዛዛታ፤ ማጌጫም፤ በመካከላችሁም መፎካከሪያ፤ በገንብዞችና በልጆችም ብዛት መበላላጫ ብቻ መኾንዎን ዕውቁ፤ (አርሲ) በቃዩ ገበሬዎችን እንደሚያስደስት ዝናም፤ ከዚያም በቃዩ እንደሚደርቅና ገርጥቶ እንደምታዩው፤ ከዚያም የተሰበረ እንደሚኾን ብጤ ናት፤ በመጨረሻይቱም ዓለም ብርቱ ቅጣት ከአላህም ምሕረትና ውዴታ አልለ፤ የቅርብ፣ ሕይወት የመታለያ ጥቅም እንጂ ሌላ አይደለችም።

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بِنَابِهِ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَكُوهُ مُمْسِقِينَ ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَعْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُوْرِ ﴿٢٠﴾

21. ከጌታችሁ ወደ ኾነች ምሕረት፤ ወርዷ እንደ ሰማይና ምድር ወርድ ወደ ሆነችም ገነት ተሽቀዳደሙ፤ ለዚያ በአላህና በመልዕክተኞቹ ላመኑት ተዘጋጅታለች። ይህ የአላህ ችሮታ ነው፤ ለሚሻው ሰው ይሰጠዋል፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ؕ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾

22. በምድርም በነፍሶቻችሁም መከራ (ማንንም) አትነካም፤ ሳንፈጥራት በፊት በመጽሐፍ የተመዘገበች ብትኾን እንጂ፤ ይህ በአላህ ላይ ገር ነው።¹

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

يَسِيْرٌ ﴿٢٢﴾

1. ኢብን ዐብዕስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ በአንድ ወቅት ከነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ጌላ ሳለሁ፤ «ልጅ ሆይ! እኔ የተወሰኑ ቃላትን አስተምርሃለሁ፤

- 1. የአላህን ትዕዛዝ ጠብቅ፤ እርሱም ይጠብቅሃል።
- 2. አላህን ጠብቀው፤ ከፊት ለፊትህ ታገኘዋለህ።

23. (ይህ ማሳወቃችን) ባመለጣችሁ ጸጋ ላይ እንዳታዘኑ፤ አላህም በሰጣችሁ ነገር (በትዕቢት) እንዳትደሰቱ ነው፤ አላህም ከራተኛን ጉረኛን ሁሉ አይወድም።

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

24. (እነርሱም) እነዚያ የሚሰስቱና ሰዎችንም በስስት የሚያዘቡ ናቸው፤ (ከእውነት) የሚሸሽም ሰው (ጥፋቱ በራሱ ላይ ነው)፤ አላህም እርሱ ተብቃቂ ምስጉን ነው።

الَّذِينَ يَبِخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَبُولْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

25. መልዕክተኞቻችንን በግልጽ ማስረጃዎች በእርግጥ ላክን፤ ሰዎችም በትክክል ቀጥ እንዲሉ መጽሐፎቻችንና ሚዛንን ወደነርሱ አወረድን፤ ብረትንም በውስጡ ብርቱ ንይልና ለሰዎችም መጠቃቀሚያዎች ያሉበት ሲኾን አወረድን፤ (እንዲጠቀሙበት) አላህም ሐይማኖቱንና መልዕክተኞቹን በሩቅ ኾኖ የሚረዳውን ሰው ሊያውቅ (ሊገልጽ አወረደው)፤ አላህ ብርቱ አሸናፊ ነውና።¹

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَبْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

26. ኑሕን፣ ኢብራሃምንም በእርግጥ ላክን፤ በዘርቻቸውም ውስጥ ነቢይነትንና መጽሐፎችን አደረግን፤ ከነሱም ቅን አልለ፤ ከነሱም ብዙዎቹ አመጸኞች ናቸው።

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٦﴾

27. ከዚያም በዳካዎቻቸው (በፈለጎቻቸው) ላይ መልዕክተኞቻችንን አስከታተልን፤ የመርየምን ልጅ ዒሳንም አስከታተልን፤ ኢንጂልንም ሰጠነው፤ በነዚያም በተከተሉት (ሰዎች) ልቦች ውስጥ መለዘብንና እዝነትን፤

ثُمَّ فَفَعَلْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ رُسُلَنَا وَفَعَلْنَا بَعْسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي

3. ስትጠይቅ አላህን ጠይቅ።
4. እርዳታ ከፈለክ በአላህ ተረዳ።
5. ሕዝቦች ሁሉ ሊጠቅሙህ ቢሰባሰቡ፣ አይጠቅሙህም አላህ በእርግጥ የወሰነልህ ነገር ሲቀር። ሊጉዱህ ቢሰበሰቡ፣ ሊጉዱህ አይችሉም። አላህ በእርግጥ ባንተ ላይ የወሰነብህ ነገር ቢሆን እንጂ። ብዕሮች ተነስተዋል ገዎችም ደርቀዋል።» (ቲርሚዚይ ዘግቦውታል)።
1. ሀ. አል-ሙጊራ ኢብኑ ሹዕባ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢያችን (ሰ.ዐ.ወ) ስለ አላህ መልዕክት ሲነገሩን፦ «ከኛ መካከል (በአላህ መንገድ ላይ) የተጋደለ ወደ ጆነት ሄዷል»

አዲስ የፈጠረዋትንም ምንኩስና አደረግን፤ በነርሱ ላይ (ምንኩስናን) አልጸፍናትም፤ ግን የአላህ ውደታ ለመፈለግ ሲሉ (ፈጠረዋት)፤ ተገቢ አጠባበቁንም አልጠባበቁትም፤ ከነርሱም ለነቢዩ ላመኑት ምንዳቸውን ሰጠናቸው፤ ከነሱም ብዙዎቹ አመጸኞች ናቸው።

قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافَةً وَرَحْمَةً
وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٧٧﴾

28. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍና፤ በመልዕክተኛውም እመኑ፤ ከችሮታው ሁለትን ክፍሎች ይሰጣችኋልና፤ ለናንተም በርሱ የምትኬዱበት የኾነ ብርሃንን ያደርግላችኋል፤ ለናንተም ይምራል፤ አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።!

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفَايَتٍ
مِّن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ
بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٨﴾

29. (ይህም) የመጽሐፉ ሰዎች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ከአላህ ችሮታ በምንም ላይ የማይችሉ መኾናቸውን፤ ችሮታም በአላህ እጅ ነው፤ ለማሻሻው ሰው ይሰጠዋል ማለትን እንዲያውቁ ነው፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

لَيْسَ لَكَ عَلَىٰ أَهْلِ الْكِتَابِ أَلَّا يَفْقَهُوْنَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ
بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٩﴾

አሉ። ዑመርም ለነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) «ሚቻቻችን ጀነት ውስጥ፤ ሚቻቻቸው ደግሞ አላት ውስጥ አይደሉምን?» አሏቸው። እሳቸውም «እንዴታ!» አሉ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. ዐብደላህ ኢብኑ አቤ አውፍ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ሰዎች ሆይ! በእርግጥ ጀነት በሰይፍ ጥላ ስር እንደሆነች እውቁ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

1. ሀ. የአቡ ቡርኛ አባት (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንኛውም ሰው እንዲት ሴት ባሪያ ኖራው፤ ይህችን ሴት ባሪያ በመልካም ሁኔታ ካስተማራት፤ በመልካም ሁኔታ ሥርዓት ካስያዘት፤ ከዚያም ነፃ አውጥቶ ካገባት፤ ሁለት ምንዳዎች አሉት። ማንኛውም ከመዕሐፍ ባለቤቶች መካከል የሆነ ሰው በነቢዩና በእኔ ያመነ እንደሆነ፤ ሁለት ምንዳዎች አሉት። ማንኛውም ባሪያ የአሳዳሪውንና የጌታውን መብቶች (ሐቆች) በአግባቡ ከተወጣ፤ ሁለት ምንዳዎች አሉት።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. አቡ ሀረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የመጽሐፈ ነፍስ በእጁ በሆነችው (አላህ) እምላለሁ! ከአይሁዳዊያን እና ከክርስቲያኖች መካከል ስለእኔ ሰሞቶና እኔ በተላኩበት መልዕክት ሳያምን የሚሞት ማንም የለም፤ ከአላት ሰዎች ካልሆነ በስተቀር።» (ሙስሊም ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 58፣ አል-ሙ-ጃደላ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አሳኝ በሆነው።

1. (ሙ-ሃ መድ ሆይ!) አላህ የዚያችን (ኸውላ በ.ንት ሠዕለባ) በባሏ (አውስ አ.ብኑ አል-ሲሚት) (ጉዳይ) የምተከራከርህንና ወደ አላህ ስምታ የምታቀርበውን (ሴት) ቃል በእርግጥ ሰማ። አላህም (በንግግር) መመላለሳችሁን ይሰማል። አላህ ሰሚ ተመልካች ነውና።

2. እነዚያ ከናንተ ውስጥ ከሚስቶቻቸው፣ «እንደናቶቻችን ጀርባዎች ይኸኑብን» በማለት የሚምሉ፣ እነሱ እናቶቻቸው አይደሉም፤ እናቶቻቸው እኚያ የወለዱዋቸው ብቻ ናቸው። እነርሱም (በዚህ ቃል) ከንግግር የተጠላን ውሸትን በእርግጥ ይናገራሉ፤ አላህም (ለሚጸጸት) ይቅር ባይ መሐሪ ነው።

3. እነዚያም ከሚስቶቻቸው እንደናቶቻችን ጀርባዎች ኸኑብን በማለት የሚምሉ፣ ከዚያም ወደ ተናገሩት የሚመለሱ፣ ሳይነካኩ በፊት ጫንቃን ነጻ ማውጣት በነሱ ላይ አለባቸው። ይህችሁ በርሱ ትገሰጹበታላችሁ፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጥ ዓዋቂ ነው።

4. (ባሪያ ነጻ የሚያደርግበት ገንዘብ) ያላገኘም ሰው ከመነካካታቸው በፊት ሁለት የተከታተሉ ወርቆችን መጸም አለበት። ያልቻለም ሰው ስድሳ ድሆችን ማብላት (አለበት)፤ ይህ በአላህና በመልዕክተኛው እንድታምኑ ነው። ይህችም የአላህ ሕግጋት ናት። ለከሐዲዎችም አሳማሚ ቅጣት አልላቸው።

5. ግልጽ ማስረጃዎችን (ማረጋገጫዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያወረድን ስንኾን፣ እነዚያ አላህንና መልዕክተኛውን (ሙሐመድ) የሚከራከሩ፣ እነዚያ ከነሱ በፊት

سُورَةُ الْحَجَّالَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْتَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ عَفُورٌ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكَمْ تَوْعُظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

فَمَنْ لَمْ يُجِدْ فِصْيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامَ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لِيَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَمَا كُتِبَ لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ

የነበሩት እንደተዋረዱ ይዋረዳሉ፤ ለከሐዳዎችም አዋራጅ ቅጣት አልላቸው።

يَبَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٨﴾

6. አላህ ሁላቸውንም በሚቀስቅሳቸው (የትንሳኤ) ቀን(ይቀጣቸዋል)፤ የሰሩትንም ሁሉ ይነግራቸዋል፤ የረሱት ሲኾኑ አላህ ዐውቆታል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቂ ነው።

يَوْمَ يَعْتَصِمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَنْتَهُمُ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَنَهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٩﴾

7. አላህ በሰማያት ውስጥ ያለውን፣ በምድርም ውስጥ ያለውን ሁሉ የሚያውቅ መኾኑን አታይምን? ከሦስት ሰዎች መንሸካሸክ አይኖርም፤ እርሱ አራተኛቸው ቢኾን እንጂ (የእሱን ክብር በሚስማማ ሁኔታ በሰባተኛው ሰማይ በዐርሹ ዙፋን ላይ ሆኖ፣ በዕውቀቱ ከነሱ ጋር ይሆናል)፤ ከአምስትም (አይኖርም)፤ እርሱ ስድስተኛቸው ቢኾን እንጂ፤ ከዚያ ያነሰም የበዛም (አይኖርም) እርሱ የትም ቢኾኑ (በእውቀቱ) አብሮቸው ቢሆን እንጂ፤ ከዚያም በትንሣኤ ቀን የሰሩትን ሁሉ ይነግራቸዋል። አላህ ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَلَيِّنُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

8. ወደዚያ (በመኖሪያ) ከመንሸካሸክ ወደ ተክለክሉት፣ ከዚያም ከርሱ ወደ ተክለክሉት ነገር ወደሚመለሱት፣ በኃጢአትና ድንበር በማለፍ መልዕክተኛውን (ሙሀመድ) በመቃወም ወደሚንሸካሸኩት አላየህምን? (ሰላም ሊሉ) በመጡህም ጊዜ፣ አላህ በርሱ ባላናገረህ ቃል ያናግሩሃል። በነፍሶቻቸውም ውስጥ «(ነቢይ ከሆንክ) በምንለው ነገር አላህ አይቀጣንም ኖሯልን?» ይላሉ። ገሀነም የሚገባት ሲኾኑ በቂያቸው ናት፤ ምን ትከፋም መመለሻ (ናት)!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هُوُوا عَنِ الْجَنَّةِ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُوُوا عَنْهُ وَيَنْتَجِبُونَ بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَتَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسَ الْأَمْعِيذُ ﴿٦١﴾

9. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በተንሸካሸካችሁ ጊዜ በኃጢአትና ወሰንን በማለፍ፣ መልዕክተኛውንም (ሙሀመድን) በመቃወም አትንሸካሸኩ፤ ግን በበጎ ስራና አላህን በመፍራት ተወያዩ፤ ያንንም ወደርሱ የምትሰበሰቡበትን አላህን ፍሩ።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنْجِمُ فَلَا تَنْتَجُوا بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنْجُوا بِالْبِرِّ وَالنَّفْوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٢﴾

10. (በመጥፎ) መንሸካሸክ ከሰይጣን ብቻ ነው፤ እነዚያ ያመኑት ያዘኑ ዘንድ (ይቀሰቅሱዋል)፤ በአላህ ፈቃድ ካልኾነ በቀር በምንም አይጎዳቸውም፤ በአላህ ላይም አማኞች ይጠጉ።

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِصَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

11. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ለናንተ በመቀመጫዎች ስፍራ ተስፋፋ በተባላችሁ ጊዜ፤ (ስፍራን) አስፋ፤ አላህ (ከእሱ እዝነት) ያስፋላችኋልና። አላህ ከናንተ እነዚያን ያመኑትንና ተነሱ በተባለ ጊዜ፤ (ለሰላት፤ ለጂሃድ፤ ወይም ለማንኛውም መልካም ስራ) ተነሱ፤ አላህ ከእናንተ እነዚያን ያመኑትንና እነዚያንም ዕውቀትን የተሰጡትን በደረጃዎች ከፍ ያደርጋል፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

يَتَأَيَّمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَاذْهَبُوا فَتَسْتَأْذِنُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا بِرِجْعِ اللَّهِ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

12. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! መልዕክተኛውን (ሙሀመድን) በተወያየችሁ ጊዜ፤ ከመወያየታችሁ በፊት፤ ምጽዋትን አስቀድሙ፤ ይህ ለናንተ መልካም ነው፤ አጥሪም ነው። ባታገኙም አላህ መሐሪ አካኝ ነው።

يَتَأَيَّمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرٌ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. ከውይይታችሁ በፊት ምጽዋቶችን ከማስቀደም (ድህነትን) ፈራችሁን? ባልሰራችሁም ጊዜ አላህ ከናንተ ጸጸትን የተቀበለ ሲኾን፤ ሰላትን ስገዳ፤ ዘካንም ስጡ፤ አላህንና መልዕክተኛውንም ታዘዙ፤ አላህም ውስጥ ዐዋቂ ነው።

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

14. (ሙሐመድ ሆይ!) ወደእነዚያ አላህ በነርሱ ላይ የተቀጣጣቸውን ሕዝቦች (የሁዲዎች) ወደ ተወዳጆቻት (መናፍቃን) አላየህምን? እነርሱ ከናንተ (ከሙስሊሞቹ) አይደሉም፤ ከነርሱም (ከየሁዲዎቹ) አይደሉም፤ እነሱም የሚያውቁ ሲኾኑ በውሸት ላይ ይምላሉ።

﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْمِلُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

15. አላህ ለነርሱ ብርቱን ቅጣት አዘጋጀ፤ እነሱ ይሰሩት የነበሩት ስራ ምንኛ ከፋ!

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. መሐሎቻቸውን (ለመጥፎ ስራዎቻቸው) ጋሻ አድርገው ያዙ፤ ከአላህም መንገድ (ሰዎችን) አገዱ፤ ስለዚህ ለነሱ አዋራጅ ቅጣት አልላቸው።

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

17. ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸው ከአላህ (ቅጣት) ምንንም ከነሱ አያድኗቸውም። እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው። እነሱ በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

لَنْ نُنْفِئَهُمْ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

18. አላህ የተሰበሰቡ ሽነው (በስራቸው) በሚያስነሳቸው ቀን፤ (መ-ስለ.ሞች ሆይ!) ለናንተ እንደሚምሉላችሁም እነሱ (በሚጠቅም) ነገር ላይ መኾናቸውን የሚያስቡ ሽነው ለርሱ በሚምሉበት ቀን፤ (አዋራጅ ቅጣት አልላቸው)፤ ንቁ! እነሱ ውሽታሞቹ እነርሱ ናቸው።

يَوْمَ يَبْعَهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُمْ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

19. በነርሱ ላይ ሰይጣን ተሾመባቸው፤ አላህንም ማስታወስን አስረላቸው፤ እነዚያ የሰይጣን ጭፍሮች ናቸው፤ ንቁ! የሰይጣን ጭፍሮች ከሳሪዎቹ እነርሱ ናቸው።

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

20. እነዚያ አላህንና መልዕክተኛውን (መ-ሐመድ) የሚከራከሩት፤ እነዚያ በጣም ከወራዶቹ ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذْلَىٰ ﴿٢٠﴾

21. አላህ፡- እኔ በእርግጥ አሸንፋለሁ፤ መልዕክተኞቼም (ያሸንፋሉ ሲል) ጽፏል፤ አላህ ብርቱ አሸናፊ ነውና።

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنِّي أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

22. (መ-ሐመድ ሆይ!) በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምኑትን ሕዝቦች፤ አላህንና መልዕክተኛውን (መ-ሀመድን) የሚከራከሩትን ሰዎች፤ አባቶቻቸው ወይም ልጆቻቸው ወይም

لَا يَتَّخِذُ قَوْمًا يَتُومِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ

ወንድሞቻቸው ወይም ዘመዶቻቸው በኩሉም እንኳ የሚወዳጁ(ሰዎች) ኾነው አታገኛቸውም፤ እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ እምነትን ጽፏል፤ ክርሱም በኾነ መንፈስ (ማረጋገጫዎች፣ ብርሃን፣ እውነተኛ ምሪት) ደግፏቸዋል፤ ከሥርቻቸውም ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ ያገባቸዋል፤ አላህ ከነርሱ ወዳል። ክርሱም ወደዋል፤ እነዚያ የአላህ ሕዝቦች ናቸው። ንቁ! የአላህ ሕዝቦች እነሱ ምኞታቸውን የሚያገኙ ናቸው።

أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَدَخَلَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

ምዕራፍ 59፣ አል-ሐሽር (ከአገር የማስወጣት ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በሰማያትና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ ለአላህ አሞገሰ፤ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. እርሱ ያ ከመጽሐፉ ሰዎች (የበኑ ነዲር ጎሳ የሁዲዎች) እነዚያን የካዱትን ከቤቶቻቸው ለመጀመሪያው ማውጣት ያወጣቸው ነው፤ መውጣታቸውን አላሰባችሁም፤ እነሱም ምሽጎቻቸው ከአላህ (ጎይል) የሚከላከሉላቸው መኾናቸውን አሰቡ፤ አላህም ካላሰቡት ስፍራ መጣባቸው፤ በልቦቻቸውም ውስጥ መርበድበድን ጣለባቸው፤ ቤቶቻቸውን በእጆቻቸውና በምእመናኑ እጆች ያፈርሳሉ፤ አስተውሉም የአእምሮ ጣሊቤቶች ሆይ!

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَننْتُمْ أَنَّ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَلْنَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾

3. በነሱም ላይ አላህ ከአገር መውጣትን ባልጸፈ ፍርፍር፣ በቅርብ ተቆይቶ ላለም በቀጣቸው ነበር፤ ለነርሱም በመጨረሻይቱ (ዓለም) የእሳት ቅጣት አላቸው።

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٤﴾

4. ይህ እነርሱ አላህንና መልዕክተኛውን (ሙሐመድ) በመከራከራቸው ነው፤ አላህንም የሚከራከር ሰው (ይቀጣዋል)፤ አላህ ቅጣተ ብርቱ ነውና።

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

5. (ሙስሊሞች ሆይ!) ከዘንባባ (ከተምር ዛፍ) ማንኛውም የቆረባሽ ጌት ወይም በግንደቿ ላይ የቀመች ሽና የተዋች ጌት፣ በአላህ ፈቃድ ነው፤ አመጸኞችንም ያዋርድ ዘንድ (በመቁረጥ ፈቀደ)።

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِخِزْيِ الْفٰسِقِينَ ﴿٦﴾

6. ከነርሱም (ገንዘብ) በመልዕክተኛው (ሙሐመድ) ላይ አላህ የመለሰው፣ በርሱ ላይ ፈረሶችን ግመሎችን አላስጋለባችሁበትም፤ ግን አላህ መልዕክተኞቹን በሚሻው ሰው ላይ ይሾማል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ይው።

وَمَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

7. አላህ ከከተሞቹ ሰዎች (ሀብት) በመልዕክተኛው (ሙሐመድ) ላይ የመለሰው (ሀብት)፣ ከናንተ ውስጥ በሀብታሞቹ መካከል ተዘዋዋሪ እንዳይሆን ለአላህና ለመልዕክተኛው፣ ለዝምድና ባለቤትም፣ አባት ለሌላቸው ልጆችም፣ ለድኾችም፣ ለመንገደኛም (የሚሰሰጥ) ነው፤ መልዕክተኛውም የሰጣችሁን (ማንኛውንም) ነገር ያዙት፤ ከርሱም የከለከላችሁን ነገር ተከልከሉ። አላህንም ፍሩ፤ አላህ ቅጣተ ብርቱ ነውና።፤

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنِ الْأَعْيَانِ مِنْكُمْ وَمَا إِلَانَكُمْ الرَّسُولُ فخذوه وما نهكم عنه فانتهوا وانفوا الله إن الله شديد العقاب ﴿٨﴾

1. ዐልቀማ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ዐብደላህ ኢብኑ መስዕድ (ፈ.ዐ) እንዲህ ብለዋል፡- «አላህ ንቅሳት የሚነቅሱትንና የሚንቀሱትን፣ የቅንድባቸውን ሀገር የሚላጩትን፣ ጥርሶቻቸውን ለውበት ሲሉ የሚንቀሱትን [የሚወቀሩትን]፣ የአላህን ተፈጥሮ በራሳቸው የሚቀይሩትን ሴቶች ረግሟቸዋል።» ይህ መልዕክት ከበኒ አስድ ጉሣ የሆነች ኡሙ የዕቁብ ከምትባል ሴት ዘንድ ይደርሳል። ወደርሳቸውም መጥታ፣

8. ለነዚያ የአላህን ችሮታና ውዴታውን የሚፈልጉ፣ አላህን (ሃይማኖቱን) እና መልዕክተኛውንም (ሙሐመድ) የሚረዱ ሾነው ከአገርቻቸውና ከገንዘቦቻቸው ለተወጡት ስደተኞች ድኾች (ይሰጣል)፤ እነዚያ እነሱ እውነተኞቹ ናቸው።

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

9. እነዚያም ከበፊታቸው አገራቱን (መዲናን) መኖሪያ ያደረጉት፣ እምነትንም የለመዱት፣ ወደነርሱ የተሰደዱት ሰዎች ይወዳሉ፤ (ስደተኞቹ) ከተሰጡትም ነገር (ከቦኒ ነድር ሀብት) በልቦቻቸው ውስጥ ቅሬታን አያገኙም። በነሱ ላይ ችግር ቢኖርባቸውም በነፍሳቸው ላይ ሌላውን ይመርጣሉ። የነፍሱንም ንፍገት የሚጠበቅ ሰው እነዚያ እነሱ ምኞታቸውን አግኝተው ናቸው።

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يَحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

10. እነዚያም ከበኋላቸው የመጡት፣ «ኔታችን ሆይ! ለኛም ለነዚያም በእምነት ለቀደሙን ወንድሞቻችን ምሕረት አድርግ። በልቦቻችንም ውስጥ ለነዚያ ለአመኑት (ሰዎች) ጥላቻን አታድርግ። ኔታችን ሆይ! አንተ ርሀሩህ አዛኝ ነህና» ይላሉ።

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

«እነሱን እነሱን እንደረገምክ በእርግጥ ደርሶኛል» አለቻቸው። አላቸውም «የአላህ መልዕክተኛ የረገማቸውንና በአላህ መጽሐፍ (ቁርአን) ውስጥ የተረገሙትን እንዴት አልርገማቸው?» አሉ። ሴትዬዎም «በሁለቱ መፅሀፍት ላይ የተፃፉትን አንብቢያቸዋለሁ። ነገር ግን አንተ የምትለውን አላገኘሁም» አለቻቸው። አላቸውም «በእርግጥ በትክክል ብታነቢያቸው ኖሮ፣ ታገኘው ነበር። እንደው መልዕክተኛውም፣ የሰጣችሁን (ማንኛውንም) ነገር ያዙት። ክርሱም የከለከላችሁን ነገር ተከለከለ» (አል-ሐሽር፣ 7) የሚለውን አላነበብሽምን?» አሏት። አሏም፣ «እንዴታ! (አንብቢዋለሁ እንጂ)» አለቻቸው። አላቸውም፣ «በእርግጥ አላቸው (ረሱል) ከዚህ ነገር ከልከለዋል» አሏት። አሏም፣ «ቤተሰቦችህ ይህን ሲፈፅሙ በእርግጥ ተመልክቻቸዋለሁ» አለቻቸው። አላቸውም «ሃጂና ተመልክቻቸው» አሏት። ሴትዬዎም ሄዳ ስትመለከት፣ የምትፈልገውን ነገር ሳትመለከት ቀረች። አላቸውም «(ሚሰጡ) አንቺ እንደምታስቢው ሆና በነበር፣ አብሬ አላኖራትም ነበር» አሏት። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

ዐብደላህ ኢብኑ መስዕድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ሀሰተኛ (ሰው ሰራሽ) የሆነን ፀጉር የምትጠቀምን ሴት ረግመዋል። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

11. (መሐመድ ሆይ!) ወደነዚያ ወደ ነፈቁት (ነፋቅ ወዳሰባቸው) አላየህምን? ከመጽሐፉ ሰዎች ውስጥ ለነዚያ ለካዱት ወንድሞቻቸው፤ «(ከአገር) ብትባረሩ፤ አብረናችሁ እንወጣለን፤ በናንተም (ጉዳይ) አንድንም በፍፁም አንታዘዝም። (በውጊያ) ብትገደሉም፤ በእርግጥ እንረዳችኋለን» ይላቸዋል። አላህም እነሱ ውሸታሞች መኾናቸውን ይመሰክራል።

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِيدٌ لِمَآ تُمْ لَكَذِبُونَ﴾

12. (የሁዳዊያን) ቢወጡ (እንዲወጡ ቢደረጉ)፤ (መናፍቃን) አብረዋቸው አይወጡም፤ ቢገደሉም፤ አይረዱዋቸውም፤ ቢረዱቸውም (ለሽሽት) ጀርባቸውን ያዞራሉ፤ ከዚያም እርዳታን አያገኙም።

﴿لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَارُ لَمْ يَنْصُرُوا﴾

13. እናንተ (በአላህ አንድነት ያመናችሁ) በልቦቻቸው ውስጥ በማስፈራራት ከአላህ ይልቅ የበረታችሁ ናችሁ፤ ይህ እነርሱ (የባህ ነዲር የሁዳዎች) የማያውቁ (የአላህን ክብርና ሀይል) ሕዝቦች በመኾናቸው ነው።

﴿لَا تَسْمَعُ أَسَدُّ رَهَبًا فِي صُدُورِهِمْ مِمَّنْ أَلَّفَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾

14. በተመሸጉ ከተሞች ውስጥ ወይም ከአጥሮች ጀርባ ኾነው እንጂ፤ የተሰበሰቡ ኾነው አይዋጉዋችሁም፤ ንይላቸው በመካከላቸው ብርቱ ነው። ልቦቻቸው የተበታተኑ ሲኾኑ የተሰበሰቡ ናቸው ብለህ ትጠረጥራቸዋለህ። ይህ እነሱ አእምሮ የሌላቸው ሕዝቦች በመኾናቸው ነው።

﴿لَا يُفْتَلُونُكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾

15. (ብጤያቸው) እንደነዚያ ከነሱ በፊት በቅርብ ጊዜ የነገራቸውን ቅጣት እንደቀመሱት (የባህ ቀይኑ ቃእ የሁዳዎች) ብጤ ነው፤ ለነርሱም (በዕለተ ትንሳኤ) አሳማማ ቅጣት አልላቸው።

﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

16. (እነሱን ያታለላቸው አጋራቸው) እንደ ሰይጣን ብጤ ለሰውዬው፤ «ካድ» ባለው ጊዜና በካደም ጊዜ፤ «እኔ (ሰይጣን) ከአንተ ንጹሕ ነኝ፤ እኔ

﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ

አላህን የዓለማትን (የሰው ልጅን፣ የጂንና በአጠቃላይም በዩኒቨርሱ ላይ ያለው የማንኛውም ነገርን) ጌታ አፈራለሁ» እንዳለው ነው።

الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

17. መጨረሻቸውም እነርሱ በውስጡ ዘውታሪዎች ሲኾኑ በእሳት ውስጥ መኾን ነው፤ ይህም የበዳዮች ዋጋ ነው።

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٢﴾

18. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ፤ ማንኛዬቱም ነፍስ ለነገ ያስቀደመችውን ትመልከት፤ አላህንም ፍሩ፤ አላህ በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفُوا اللَّهُ وَتَنْظُرُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِإِعَادٍ وَأَنفُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

19. እንደነዚያም አላህን እንደረሱትና (ለአላህ ትዕዛዝ ያላደሩት) ነፍሶቻቸውን (መልካምን ስራ ችላ ማለታቸውን) እንዳስረሳቸው (ሰዎች) አትኹኑ። እነዚያ እነሱ አመጸኞቹ ናቸው።

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٧٤﴾

20. የእሳት ጓዶችና የገነት ጓዶች አይስተካከሉም፤ የገነት ጓዶች እነሱ ምኞታቸውን አግኚዎች ናቸው።

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٧٥﴾

21. ይህንን ቁርአን በተራራ ላይ ባወረድነው ኖሮ፣ ከአላህ ፍራቻ (የተነሳ) ተዋራጅ ተሰንጣቂ ኾኖ ባየኸው ነበር፤ ይህችንም ምሳሌ ይገመግሙ ዘንድ ለሰዎች እንገልጻለን።¹

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٦﴾

1. ጸቢር ኢብኑ ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) የጁሙዓ ኹጥባ (ዲስኩር) በሚያደርጉበት ጊዜ የተምር ዛፍ ግንድ ላይ ይቆሙ ነበር። አንድ ጊዜ ከአንሷር ጉሣ የሆነ ሰው ወይም የሆነች ሴት፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ሚንበር (ከፍ ያለ መቀመጫ) እንስራልዎት?» አለ ወይም አለች። እሳቸውም፣ «ከፈለጋችሁ» አሏቸው። ሚንበር ሰሩላቸው። በጁሙዓ አለት ወደ አዲሱ ሚንበር ሲሄዱ፣ የቴምሩ ዛፍ ግንድ ልክ እንደ ሕፃን ጮኻ (አለቀሰ)። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) ከሚንበራቸው ወርደው ወደርሱ በመሄድ አቀፉት። ግንዱም ልክ ሕፃን ልጅ እንደሚያለቅሰው እያለቀሰ፣ ቀስ በቀስ ለቅሶውን እየቀነሰ ሄደ። ይህን ጊዜም፣ እሳቸው፣ «በእርሱ ቅርብት ይሰማው የነበረውን ዚከር (ሃይማኖታዊ ትምህርት) በማጣቱ ነው የሚያለቅሰው» አሉ። (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

22. እርሱ አላህ ነው፤ ያ ክርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለ፤ ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቁ የኾነ ነው፤ እርሱ እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ ነው።

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿٣٢﴾

23. እርሱ አላህ ነው፤ ያ ክርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለ፤ ንጉሱ፣ ከጉድለት ሁሉ የጠራው፣ የሰላም ባለቤቱ፣ ጸጥታን ሰጪው፣ ባሮቹን ጠባቂው፣ አሸናፊው፣ ኅያሉ፣ ኩሩው ነው። አላህ ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ።

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

24. እርሱ አላህ ፈጣሪው፣ (ከአምንት) አስገኝው፣ ቅርጽን አሳማሪው ነው፤ ለርሱ መልካሞች ስሞች አሉት፤ በሰማያትና በምድርም ያለው ሁሉ ለርሱ ያሞግሳል፤ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٣٤﴾

ምዕራፍ 60፣ አል-ሙሙተህና

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኛ በሆነው።

سُورَةُ الْمُبْتَدِئَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ጠላቶቹንና ጠላቶቻችሁን (በአላህ ያላመኑትንና ጣኦት አምላኪዎቹን) ወዳጆች አድርጋችሁ አትደቡ፤ ከአውነቱ (ከቁርአን) የመጣላችሁን ሃይማኖት በእርግጥ የካዱ ሲኾኑ ውዴታን ወደነርሱ ታደርሳላችሁ። መልዕክተኛውንና እናንተን በአላህ በጌታችሁ ስላመናችሁ (ከመካ) ያወጣሉ፤ በመንገዱ ለመታገልና ውዴታዬን ለመፈለግ የወጣችሁ እንደኾናችሁ፣ (ወዳጆች አድርጋችሁ አትደቡዎቸው)፤ እኔ የምትደብቁትንና የምትገልፁትን ሁሉ የማውቅ ስኾን ወደነርሱ በፍቅር ትመሳጠራላችሁ፤ ከናንተም (ከሙስሊሞች ይህንን) የሚሰራ ሰው ቀጥተኛውን መንገድ በእርግጥ ተሳሳተ።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَآيْنَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾

2. በያሸንፏችሁ ለናንተ ጠላቶች ይኾናሉ፤ እጆቻቸውንና ምላሶቻቸውንም ወደናንተ በክፉ ይዘረጋሉ፤ ብትክዱም ተመኙ።

إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

3. ዘመዶቻችሁም፣ ልጆቻችሁም በትንሣኤ ቀን አይጠቅሟችሁም፤ (አላህ) በመካከላችሁ ይለያል፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

4. በኢብራሂምና በነዚያ ክርሱ ጋር በነበሩት (ምእመናን) መልካም መከተል አለቻችሁ። ለእርዘባቸው፡- «እኛ ከናንተ ከአላህ ሌላ ከምታመልኩት ንጹሐች ነን፤ በናንተ ካድን፤ በአላህ አንድ ብቻ ሲኾን እስከምታምኑ ድረስ በኛና በናንተ መካከል ጠብና ጥላቻ ዘወትር ተገለጸ» ባሉ ጊዜ፤ (መልካም መከተል አለቻችሁ)፤ ኢብራሂም ለአባቱ፣ «እኔ ለአንተ ከአላህ

فَدَكَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

(ቅጣት) ምንም የማልጠቅም ስኾን፤ ለአንተ በአርግጥ ምሕረትን አለምንልካለሁ» ማለቱ ብቻ ሲቀር፤ «ጌታችን ሆይ! በአንተ ላይ (ብቻ) ተመካን፤ ወደ አንተም ተመለስን፤ መመለሻም ወደ አንተ ብቻ ነው» (ባለው ተከተሉት)።

5. «ጌታችን ሆይ! ለነዚያ ሰነዳት ሰዎች መሞከሪያ አታደርገን፤ ለኛም ምሕረት አደርግልን፤ ጌታችን ሆይ! አንተ አሸናፊው ጥበበኛው አንተ ብቻ ነህ»።

6. ለናንተ አላህንና የመጨረሻውን ቀን ለሚፈራ ሰው፤ በነርሱ መልካም መከተል አላችሁ። የሚዞርም ሰው (ራሱን ይጎዳል)፤ አላህ ተብቃቂው ምስጉኑ እርሱ ብቻ ነውና።

7. በናንተና በነዚያ ከነሱ ጋር በተጣላችሁት ሰዎች መካከል አላህ መፋቀርን ሊያደርግ ይችላል፤ አላህም ቻይ (በሁሉም ነገር ላይ) ነው። አላህም በጣም አዛኝ ነው።

8. ከነዚያ በሃይማኖት ካልተጋደሏችሁ፤ ከአገርቻችሁም ካላወጡዎችሁ (ከሐዲዎች)፤ መልካም ብትውሉላቸውና ወደነርሱ ብታስተካክሉ፤ አላህ አይከለክላችሁም፤ አላህ ትክክለኛችን ይወዳልና።

9. አላህ የሚከለክላችሁ፤ ከነዚያ በሃይማኖት ከተጋደሉዎችሁ፤ ከቤቶቻችሁም ካወጡዎችሁ፤ እናንተም በማውጣት ላይ ከረዱት (ከሐዲዎች) እንዳትወዳጁዎቸው ብቻ ነው። ወዳጁ የሚያደርጓቸውም ሰዎች፤ እነዚያ እነርሱ በዳዩቹ ናቸው።

10. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ምእመናት ስደተኞች ኾነው በመጣችሁ ጊዜ፤ (ለሃይማኖት መሰደዳቸውን) ፈትነዎቸው፤ አላህ በእምነታቸው ይበልጥ ዐዋቂ ነው።

وَحَدَّهُٗ ۙ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمَّاكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ
لَنَا رَبَّنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ ٱلْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْعَلِيمُ ﴿١٢﴾

﴿١٠﴾ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ
ٱلَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۗ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

لَا يَتَّخِذُكُمُ اللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمْ يُقِنُوا كُفُوبَكُمْ فِي
ٱلَّذِينَ وَلَّمْ تَخْرِجُوهُمْ مِّن دِينِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
ٱلْمُقْسِطِينَ ﴿١٢﴾

إِنَّمَا يَتَّخِذُكُمُ اللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَتَلُوا كُفُوبَكُمْ فِي
ٱلَّذِينَ وَأَخْرَجُوكُمْ مِّن دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا
عَلَٰی إِخْرَاجِكُمْ أَن تَتَّوَلَّوْهُم مِّن يَّوْمِهِمْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

يَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ
ٱلْمُؤْمِنَاتُ مَهْجِرَاتٍ فَاْمَحْجُوهُنَّ ۗ اللَّهُ

አማኞችም መኾናቸውን ብታውቁ ወደ ከሐዲዎቹ አትመልሱዋቸው። እነርሱ (ሚስቶቻቸው) ለነርሱ የተፈቀዱ አይደሉምና። እነርሱም (ባሎቻቸው) ለነርሱ አይፈቀዱምና። ያወጡትንም ገንዘብ ስጧቸው፤ መሀራቸውንም በሰጣችኋቸው ጊዜ ብታገቡዋቸው፤ በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። የከሐዲዎቹንም ሴቶች የጋብቻ ቃል ኪዳኖች አትያዙ፤ ያወጣችሁትንም ገንዘብ ጠይቁ፤ ያወጡትንም ይጠይቁ፤ ይሃችሁ የአላህ ፍርድ ነው፤ በመካከላችሁ ይፈርዳል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِمْ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُمْ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ جُلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَّا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَتَسَلُّوا مَّا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهُمْ أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

11. ከሚስቶቻችሁም ወደ ከሐዲዎቹ አንዳቸው ቢያመልጧችሁ (ኢስላምን ክደው ቢሄዱና መሀራችሁ እንዲመለስላችሁ ጠይቃችሁ፣ ምላሽ ብትነፈጉ)፣ ቀጥሎም ብትዘምቱባቸው፤ ለነዚያ ሚስቶቻቸው ለኼዲባቸው (ሰዎች) ያወጡትን ብጤ (ከዘመቻው ከተገኘው ሀብት) ስጧቸው፤ ያንንም እናንተ በርሱ ያመናችሁበትን አላህን ፍር።

وَإِنْ فَاتَكُمْ سَوَاءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتَاؤُا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ مِثْلَ مَّا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

12. አንተ ነቢዩ ሆይ! ምእመናቱ በአላህ ምንንም ላያጋሩ፣ ላይሰርቁም፣ ላያመነዝሩም፣ ልጆቻቸውን ላይገድሉም፣ በእጆቻቸውና በእግሮቻቸው መካከልም የሚቀጣጥፉት የኾነን ኃጢአት ላያመጡ (ላይሰሩ)፣ በበጎም ስራ ትዕዛዝህን ላይጥሱ ቃል ኪዳን ሊገቡልህ በመጡህ ጊዜ፣ ኪዳን ተጋባቸው። ለነርሱም አላህን ምሕረት ለምንላቸው፤ አላህ በጣም መሐሪ አዛኝ ነውና።

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِفَنَّ وَلَا يُزْنِينَ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْبِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِبَنَّ فِي مَعْرِوفٍ فَبِإِعْهِنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

13. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህ በነሱ ላይ የተቀጣባቸውን ሕዝቦች (ይሁዶች) አትወዳጁ፤ ከሐዲዎች ከመቃብር ሰዎች

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤُوا مِن

ተስፋ እንደቀረጡ ከመጨረሻይቱ ዓለም (ምንዳ) በእርግጥ ተስፋ ቆርጠዋል።

الْآخِرَةَ كَمَا يَسَى الْكُفَّارِ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

ምእራፍ 61፣ አል-ሶፍ
በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በሰማያት ውስጥ ያለው በምድርም ውስጥ ያለው ሁሉ ለአላህ አምገሰ፤ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የማትሰሩትን ነገር ለምን ትናገራላችሁ?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

3. የማትሰሩን ነገር መናገራችሁ አላህ ዘንድ መጠላቱ ተለቀ።

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

4. አላህ እነዚያን እነርሱ ልክ እንደ ተናሰ (በቅጡ እንደተደረደረ) ግንብ የተሰለፉ ኾነው በመንገዱ (በሃይማኖቱ) የሚጋደሉትን ይወዳል።¹

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُفْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْضُوعٌ ﴿٤﴾

5. (ሙሃመድ ሆይ) ሙሳም ለሕዝቦቹ፣ «ሕዝቦቹ ሆይ! እኔ ወደናንተ የአላህ መልዕክተኛ መኾኔን በእርግጥ የምታውቁ ስትኾኑ ለምን ታሰቃዩኛላችሁ?» ባለ ጊዜ (እስታውስ፤ ከእውነት) በተዘነበሉም ጊዜ አላህ ልቦቻቸውን አዘነበላቸው፤ አላህም አመጸኞችን ሕዝቦች አያቀናም።

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

1. አቡ ሰዊድ አል-ኸድሪይ (ረ.0) እንዳስተላለፉት፣ የሆነ ሰው፣ «በላጩ ሰው ማነው?» ብሎ የአላህ መልዕክተኛን ጠየቃቸው። እሳቸው፣ «በአላህ መንገድ ላይ በሀይወቱና በገንዘቡ የሚጋደል ነው» አሉ። «ከዚያ በኋላ ማነው?» አሏቸው። እሳቸውም፣ «ከተራራዎቹ መካከል በአንዱ የሚኖርና አላህን የሚያመልክ፣ እንዲሁም ሰዎችን ከተንኮሉ የሚጠበቅ ነው (በመጥፎ ባህሪው ሰዎች እንዳይቸገሩ ጥንቃቄ የሚያደርግ ነው) » አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

6. የመርየም ልጅ ዒሳም:- «የእስራኤል ልጆች ሆይ! እኔ ከተውራራት በፊት ያለውን የሚረጋገጥና ከኔ በኋላ በሚመጣው መልዕክተኛ ስሙ አሕመድ (ነቢዩ ሙሀመድ) በኸነው የማበስር ስኾን፣ ወደናንተ (የተላክሁ) የአላህ መልዕክተኛ ነኝ» ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ በግልጽ ተአምራት በመጣቸውም ጊዜ፣ «ይህ ግልጽ ድግምት ነው» አሉ።¹

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَا رَسُوْلَ اللهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرِسُوْلِ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

7. እርሱ ወደ ኢስላም የሚጠራ ሲኾን፣ በአላህ ላይ ውሸትን ከቀጣጠፈ ሰውም ይበልጥ በደለኛ ማን ነው? አላህም በዳዮችን ሕዝቦች አይመራም።

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧١﴾

8. የአላህን ብርሃን (ኢስላምን፣ ቁርአንና ነቢዩ ሙሀመድን) በአፎቻቸው ሊያጠፉ ይሻሉ፤ አላህም ከሐዲዎቹ ቢጠሉም እንኳ ብርሃኑን ገላጭ ነው።

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨١﴾

9. እርሱ ያ አጋሪዎቹ ቢጠሉም መልዕክተኛውን (ሙሐመድን) በመምሪያ (መጽሐፍ) በእውነተኛው ሃይማኖትም (በኢስላም) ከሃይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ሊያደርገው የላከ ነው።

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩١﴾

10. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከአላማሚ ቅጣት የምታድናችሁ የኾነችን ንግድ ላመለክታችሁን? (በላቸው)።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُرْكُمْ عَلَىٰ حِينِكُمْ مُنْجِيَكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

1. ሀ. ጃቦይር ኢብኑ ሙጥዒም (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «እኔ አምስት ስምች አሉኝ። (እነርሱም) ሙሐመድ፣ አሕመድ፣ ደምሳሽም ነኝ፤ አላህ ኩፍርን (ክህደትን) በእኔ ይደመስሳል። እኔ ሰብሳቢ ነኝ፣ በእግሮቼ ስር ነው የሰው ልጆች የሚሰበሰቡበት። እኔም መደምደሚያው ነኝ።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

ለ. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «ነፍሴ በእጅ በሆነችው (አላህ) እምላለሁ! የመርየም ልጅ (ዒሳ) በእርግጥ በመካከላችሁ በፍትሕ አስተዳዳሪ ሆኖ የሚወርድበት ጊዜ ተቃርቧል። መስቀልን ይሰብራል፤ አሣማዎችን ይገድላል፤ ጂዝያን ያስቀራል፤ ገንዘብ የሚቀበል ሰው እስከማይገኝ ድረስ (ገንዘብ) ይበረክታል።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

11. (እርሷም) በአላህና በመልዕክተኛው (ሙሐመድ) ታምናላችሁ፤ በአላህ መንገድም በገንዘቦቻችሁ በነፍሶቻችሁም ትታገላላችሁ፤ ይህችሁ የምታውቁ ብትኾኑ ለናንተ የተሻለ ነው።

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُجِّدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُلِّ نَفْسٍ مَّنْ عَمِلَتْ إِنَّهَا لَأَنْتُمْ لَعَالَمُونَ ﴿١١﴾

12. ኃጢአቶቻችሁን ለናንተ ይምራል፤ ከስርቶቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውንም ገነቶች ያገባችኋል፤ በመኖሪያ ገነቶችም በሚያማምሩ ቤቶች ውስጥ (ያስቀምጣችኋል)፤ ይህ ታላቅ ዕድል ነው።

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

13. ሌላይቱንም የምትወዷትን (ጸጋ ይሰጣችኋል)፤ ከአላህ የኾነ እርዳታና ቅርብ የኾነ የአገር መክፈት ነው፤ ምእመናንንም አብስር።

وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَيَسِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የመርዮም ልጅ ዒሳ ለሐዋርያቱ፣ «ወደ አላህ ረዳቴ ማነው?» እንዳለ፣ «ሐዋርያቱም (ደቀ-መዝሙሮች) እኛ የአላህ ረዳቶች (በአላህ መንገድ ትግል አድራጊዎች) ነን» እንዳሉት፣ የአላህ ረዳቶች ኹኑ፤ ከእስራኤልም ልጆች አንደኛዋ ጭፍራ አመነች፤ ሌላይቱም ጭፍራ ካደች፤ እነዚያን ያመኑትንም በጠላታቸው ላይ አበረታናቸው፤ አሸናፊዎችም ኾኑ።

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَتَامَنَت طَّائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

ምዕራፍ 62፣ አል-ጁሙ-9
(የዓርብ ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْجُمُعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በሰማያት ያለው በምድርም ያለው ሁሉ ለአላህ፣ (የሁሉም) ንጉሥ፣ ቅዱስ፣ አሸናፊ፣ ጥበበኛ ለኾነው ያሞግላል።

يَسْبِخُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. እርሱ ያ በማሃይሞቹ (አረቦች) ውስጥ አንቀጾቹን (ቁርአንን) በእርሱ ላይ የሚያነብላቸው፣ (ከማጋራት) የሚያጠራቸውም፣ መጽሐፍን (ቁርአን)ና ጥበብን (ሱና) የሚያስተምራቸውም የኾነን መልዕክተኛ (ሙሐመድን) ከነሱው ውስጥ የላከ ነው፤ እነርሱም ከርሱ በፊት በግልጽ ስሕተት ውስጥ ነበሩ።

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

3. ከነሱም ሌሎች ገና ያልተጠጉዋቸው በኾነት ላይ (የላከው ነው)፤ እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا لِحَقُّوا بِهِمْ ؕ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

4. ይህ የአላህ ችሮታ ነው፤ ለሚሻው ሰው ይሰጠዋል፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾

5. የእነዚያ (ግዴታ የሆኑ አንቀጾችን የያዘውን) ተውራትን የተጫኑት (ትዕዛዞቹን እንዲፈጽሙና ሀጎቹን ተግባራዊ እንዲያደርጉ የታዘዙት) እና ከዚያም ያልተሸከማት (ያልሰሩባት) ሰዎች ምሳሌ፤ መጽሐፎችን እንደሚሸከም አህያ ብጤ ነው (እነሱ አይገነዘቡትም)፤ የእነዚያ በአላህ አንቀጾች (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባባሱት ሕዝቦች ምሳሌ ክፉ፤ አላህም በዳዮችን (ጣኦት አምላኪዎች፣ መጥፎ ሰሪዎች) ሕዝቦች አይመራም።

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾

6. (ሙሐመድ ሆይ!) እናንተ ይሁዳውያን የኾናችሁ ሆይ! ከሰው ሁሉ በስተቀር እናንተ ብቻ ለአላህ ወዳጆች ነን ብትሉ እውነተኞች እንደኾናችሁ ሞትን ተመኙ በላቸው።

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾

7. እጆቻቸውም ባስቀደሙት ኃጢአት ምክንያት በፍፁም አይሙኙትም፤ አላህም በዳዮቹን ዐዋቂ ነው።

وَلَا يَمُنُّونَهُ أَبَدًا ۖ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

8. (ሙሐመድ ሆይ!) ያ ክርሱ የምትሸሹት ሞት እርሱ በእርግጥ አግኛችሁ ነው፤ ከዚያም ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቂ ወደ ኾነው ጌታ (አላህ) ትመለሳላችሁ፤ ትሰሩትም የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል በላቸው።

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ
فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

9. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በዓርብ ቀን ለስግደት ጥሪ በተደረገ ጊዜ ወደ አላህ ማውሳት (ኹጥባ ለማዳመጥና ለሰላት) ኹዱ፤ መሸጥንም ተዉ፤ ይሃችሁ የምታውቁ ብትኾኑ ለናንተ በጣም የተሻለ ነው።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ
لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

10. ሰላቲቱም (ጁሙዓ) በተፈጸመች ጊዜ በምድር ላይ ተበተኑ፤ ከአላህም ችሮታ ፈልጉ፤ አላህንም በብዙ አውሱ፤ ልትድኑ ይከጀላልና።

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي
الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

11. (ሙሃመድ ሆይ!) ንግድን ወይም ዛዛታን ባዩ ጊዜም፣ ቆመህ የተዉህ ሲኾኑ፣ ወደርሷ ይበተናሉ፤ አላህ ዘንድ ያለው ዋጋ ከዛዛታም፣ ከንግድም በላጭ ነው፤ አላህም ከሰጪዎቹ ሁሉ ይበልጥ ሲላይን ሰጭ ነው በላቸው።

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا
وَتَرَكُوا قَائِمًا ۚ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ
الْأَلْهِيِّ وَمِنَ النَّجْوَىٰ وَاللَّهُ خَيْرٌ
الَّرَازِقِينَ ﴿١١﴾

ምዕራፍ 63፣ አል-ሙናፊቱን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ሙሃመድ ሆይ!) መናፍቃን በመጡህ ጊዜ፣ «አንተ የአላህ መልዕክተኛ መኾንህን፣ በእርግጥ (ምሉኅ) እንመሰክራለን» ይላሉ። አላህም አንተ በእርግጥ መልዕክተኛው መኾንህን ያውቃል፤ አላህም መናፍቃን (ከልብ እንመሰክራለን በማለታቸው) ውሸታሞች መኾናቸውን ይመሰክራል።

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ كَذِبُونَ ﴿١﴾

2. መላሎቻቸውን (ለንፍቅናቸው) ጋሻ አድርገው ያዙ፤ ከአላህም መንገድ ከለከሉ፤ እነሱ ይሰሩት የነበሩት ነገር ከፋ።

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

3. ይህ እነሱ (በምላስ) ያመኑ፣ ከዚያም (በልብ) የካዱ በመኾናቸው ነው፤ በልቦቻቸውም ላይ ታተመባቸው፤ ስለዚህ እነሱ አያውቁም።

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

4. ባየሃቸውም ጊዜ አካሎቻቸው (ግዙፍነታቸው) ያስደንቁሃል፤ ቢናገሩም ለንግግራቸው ታዳምጣለህ፤ (ከዕውቀት ባዶ በመኾን) እነርሱ ልክ በግድግዳ የተጠጉ ግንደችን ይመስላሉ፤ ጨካኝትን ሁሉ በነሱ ላይ ነው ብለው ያስባሉ፤ እነሱ ጠላቶች ናቸውና ተጠንቀቃቸው፤ አላህ ይጋደላቸው፤ (ከእምነት) እንዴት ይመሰላሉ!

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْتُمْ حُسْبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ فَنَقَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَنْ يُوَفِّكَونَ ﴿٤﴾

5. ለነሱም፡-«ኑ የአላህ መልዕክተኛ ለናንተ ምሕረትን ይለምንላችኋል»፤ በተባሉ ጊዜ፣ ራሳቸውን ያዘራሉ፤ እነሱም ትዕቢተኞች ኾነው ሲሸሹ ታያቸዋለህ።

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَأَوْ رُؤُوسُهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾

6. (ነቢዩ ሙሀመድ) ምሕረትን ብትለምንላቸው ወይም ምሕረትን ባትለምንላቸው በነሱ ላይ እኩል ነው፤

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ

አላህ ለነሱ በፍጹም አይምርም፤ አላህ አመጸኞችን ሕዝቦች አይመራምና።

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦١﴾

7. እነሱ እነዚያ፡- «አላህ መልዕክተኛ ዘንድ ላሉት ሰዎች እስከሚበታተኑ ድረስ አትቀልቡ» የሚሉ ናቸው፤ የሰማያትና የምድር ድልዎችም የአላህ ናቸው፤ ግን መናፍቃን አያውቁም።

هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَيَلَهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٢﴾

8. (መናፍቃን)፣ «ወደ መዲና ብንመለስ አሸናፊው (መዲና የሚገኙ መናፍቃን መሪ የሆነው አብደላህ ኢብኑ ኡብይ ኢብኑ ሰሉል)፣ ወራዳውን (የአላህን መልዕክተኛ ሙሀመድ) በእርግጥ ከርሷ ያወጣል» ይላሉ፤ አሸናፊነትም ለአላህ፣ ለመልዕክተኛው (ለሙሀመድ) እና ለምእመናን ነው፤ ግን መናፍቃን አያውቁም።

يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

9. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁ አላህን ከማስታወስ አያታሉዎችሁ፤ ይህንንም የሚሰሩ ሰዎች እነዚያ እነሱ ከሳሪዎቹ ናቸው።

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٤﴾

10. አንዳችሁንም ሞት ሳይመጣውና፡- ጌታዬ ሆይ! እንደመጸውትና ከደጋጎቹም ሰዎች እንደሆን ጥቂት ጊዜ ብታቆዩኝ ኖሮ እመኛለሁ ከማለቱ በፊት፣ ከሰጠናችሁ ሲላይ ለግሱ።

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَيْكَ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٥﴾

11. ማንኛይቱም ነፍስ የሞት ጊዜዋ በመጣባት ጊዜ፣ አላህ በፍጹም አያቆያትም። አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ አዋቂ ነው።

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በየቀኑ ሁለት መልዕክተኞች ከሰማይ ይወርዳሉ። ከሁለት አንዳቸው እንዲህ ይላሉ፣ አላህ ሆይ! የሚሰጥን ሰው ምትክ ስጠው። ሌላኛው ደግሞ፣ አላህ ሆይ! ማንኛውንም የሚሰስት ሰው መጥፋትን ስጠው (አጥፋው) ይላል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 64፣ አል-ተጋቡን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

1. በሰማያት ውስጥ ያለው፣ በምድርም ውስጥ ያለው ሁሉ ለአላህ ያሞግሳል፤ ንግስናው የርሱ ብቻ ነው፤ ምስጋናም ለርሱ ነው፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

2. እርሱ ያ የፈጠራችሁ ነው፤ ከናንተም ከሐዲ አለ፤ ከናንተም አማኝ አልለ፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ተመልካች ነው።

3. ሰማያትንና ምድርን በእውነት ፈጠረ፤ ቀረጸችሁም፤ ቅርጸችሁንም አሳመረ፤ መመለሻችሁም ወደርሱ ነው።

4. በሰማያትና በምድር ውስጥ ያለውን ሁሉ ያውቃል፤ የምትደብቁትንም፤ የምትገልጹትንም ያውቃል፤ አላህም በልቦች ውስጥ ያለውን ሁሉ አዋቂ ነው።

5. የነዚያ ከአሁን በፊት የካዱትና የክህደታቸውን ቅጣት ቅመሱ የተባለት ሕዝቦች ወሬ አልመጣላችሁም? ለነሱም አላማሚ ቅጣት አልላቸው።

6. ይህ ቅጣት እርሱ መልዕክተኞቻቸው በአስረጅዎቻቸው ይመጡባቸው ስለነበሩ፣ «ሰዎችም ይመሩናልን?» ስላሉና ስለካዱ፣ (ከእምነት) ስለዘሩም ነው፤ አላህም (ከነሱ እምነት) ተብቃቃ፤ አላህም ተብቃቂ ምስገን ነው።

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾

7. እነዚያ የካዱት በፍጹም የማይቀሰቀሱ መሆናቸውን አሰቡ፤ (መሐመድ ሆይ)፡- አይደለም በጌታዬ እምላለሁ፤ በእርግጥ ትቀሰቀሳላችሁ፤ ከዚያም በሰራችሁት ሁሉ ትነገራላችሁ፤ ይህም በአላህ ላይ ቀላል ነው በላቸው።

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
وَرَبِّ لَنُنَبِّئَنَّكُمْ لِنُنَبِّئَنَّكُمْ لِنُنَبِّئَنَّكُمْ لِنُنَبِّئَنَّكُمْ
وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

8. በአላህና በመልዕክተኛው (መሐመድ)፤ በዚያም ባወረድነው ብርሃን (ቁርአን) እመኑ፤ አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጠ አዋቂ ነው በላቸው።

فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

9. ለመሰብሰቢያው ቀን (ሁላችሁንም) የሚሰበሰቡላችሁት ቀን፤ (አስታውሱ)፤ ይህ የመገዳዳት (መግለጫ) ቀን ነው፤ (ለካዱት የኪሳራ ቀን ሲሆን፤ እሳት ይገባሉ። ለአማኞች ደግሞ የድል ቀን ሲሆን፤ ጀነትም ይገባሉ።) በአላህም የሚያምን ሰው፤ መልካምንም የሚሰራ፤ ከርሱ ሃጢያቶቹን ይሰርዳል (ይሰረዙላታል)፤ ከሰርቶቸውም ወንዞች የሚፈሱላቸውን ገነቶች፤ በውስጣቸው ዘላለም ዘውታሪዎች ሲሆኑ፤ ያገባቸዋል፤ ይህ ታላቅ ማግኘት ነው።

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَانِ وَمَنْ يَوْمُنَّ بِاللَّهِ وَعَمَلٌ صَالِحًا يُكْفِّرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

10. እነዚያም የካዱና በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ያስተባበሉ፤ እነዚያ በውስጡ ዘውታሪዎች ሲሆኑ፤ የእሳት ጓ ዶች ናቸው፤ መመለሻቸውም ከፋ!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

11. ከመከራም (ማንንም) አይነካም፤ በአላህ ፈቃድ (ፍርድና ውሳኔ) ቢሆን እንጂ፤ በአላህም የሚያምን ሰው ልቡን (ለትእግስት) ይመራዋል፤ አላህም ነገሩን ሁሉ አዋቂ ነው።

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. አላህንም ተገዙ፤ መልዕክተኛውንም ታዘዙ፤ ብትዘሩም (መልዕክተኛውን አትጎዱም)፤ በመልዕክተኛውም ላይ ያለበት፤ ግልጽ ማድረስ ብቻ ነው።

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. አላህ ክርሱ በቀር አምላክ የለም፤ በአላህም ላይ አማኞቹ ይመኩ።

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከሚስቶቻችሁና ከልጆቻችሁ (ከአላህ መንገድ በማስተንጎል) ለናንተ ጠላቶች የኾኑ አልሉ፤ ስለዚህ ተጠንቀቋቸው፤ ይቅርታ ብታደርጉ፤ ብታልፏቸውም፤ ብትምሩቀቸውም አላህ በጣም መሐሪ አዛኝ ነው።

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّن
أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ
فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا
وَتَعَفَّرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

15. ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁ ለናንተ መፈተኛ ብቻ ናቸው፤ አላህም እርሱ ዘንድ ታላቅ ምንዳ አልሉ።

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

16. አላህንም የቻላችሁትን ያህል ፍሩት፤ ትዕዛዙን ስሙም፤ ታዘዙም፤ ለግሉም፤ ለነፍሶቻችሁ መልካምን (ይሰጣችኋልና)፤ የነፍሱንም ንፍገት የሚጠበቅ ሰው፤ እነዚያ እነሱ ፍላጎታቸውን የሚያገኙ ናቸው።

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا
وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ
وَمَن يُوقْ شَحَنَفٍ نَّفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

17. ለአላህ መልካም ብድርን ብታበድሩ (ለአላህ ብላችሁ ጥረት ብታደርጉ)፤ (ምንዳውን) ለናንተ ይደራርበዋል፤ ለናንተም ይምራል፤ አላህም አመስጋኝ ታጋሽ ነው።

إِن تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ
لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. ፍቁን ምስጢር ግልጽንም ሁሉ ዐዋቂው አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

ምዕራፍ 65፣ አል-ጠላቅ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ነቢዩ ሆይ! እናንተ (ሙስሊሞች) ሴቶችን መፍታት ባለባችሁ ጊዜ፣ ለዲዳቸው (ለተወሰነ ወቅት) ፍቱዎቸው፣ ዲዳንም (በትክክል) ቁጠሩ፤ (ሙስሊሞች ሆይ!) አላህንም ጌታችሁን ፍሩ፤ ግልጽ የሆኑትን ጸያፍ (ነገር) ካልሰሩ በስተቀር፣ ከሴቶቻቸው አታውጡዎቸው፤ አይውጡም፤ ይህችም የአላህ ህግጋት ናት፤ የአላህንም ህግጋት የተላለፈ ሰው፣ በእርግጥ ነፍሱን በደለ፤ ከዚህ (ፍቺ) በኋላ አላህ (የመማለስ) ነገርን ምናልባት ያመጣ እንደሆነ አታውቅም።¹

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجَنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

﴿١﴾

2. ጊዜያቸውንም በመዳረስ በተቃረቡ ጊዜ በመልካም ያዙዎቸው፤ ወይም በመልካም ተለያዩዎቸው፤ ከናንተም ውስጥ ሁለት የትክክለኛነት ባለቤቶችን አስመስክሩ፤ ምስክርነትንም ለአላህ አስተካክሉ፤ (ሙስሊሞች) ይህችሁ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምን የሆነ ሰው ሁሉ፣ በርሱ ይገሰጽበታል፤ አላህም የሚፈራ ሰው ለርሱ መውጫን ያደርግለታል።

فَإِذَا بَلَغَ ابْنُهُنَّ الْحُلُمَ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ

يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

3. ከማያስበውም በኩል ሲሳይን ይሰጠዎል፤ በአላህም ላይ የሚጠጋ ሰው እርሱ በቂው ነው፤ አላህ ፈቃዱን

يَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ

1. ዐብደላህ ኢብኑ ዑመር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በሕይወት ላሉ፣ በሆነ ጊዜ ዐብደላህ ሚስታቸው የወር አበባ ላይ እያለች ፈቷት። ዑመርም (ረ.ዐ) ይህን (ጉዳይ) አስመልክተው ነቢዩን (ሰ.ዐ.ወ) ጠየቁት። የአላህ መልዕክተኛም (ሰ.ዐ.ወ) «እንዲመልሳት እዘዘው! ከወር አበባ ደም ጠርታ፣ አሁንም የወር አበባ ተመልክታ እስከምትጠራ፣ አብሮ እንዲያኖራትም ንገረው። ከዚያ በኋላ ምንም ሳይሄነት (ግንኙነት ሳይፈፀም በፊት) ከፈለገ ያስቀምጣት፣ ከፈለገ ደግሞ ይፍታት። ይህ አላህ ያዘዘውና አንዲት (ሴት) ሳትፈታ ያስቀመጠው የጊዜ ገደብ ነው።» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

አድራሽ ነው፤ አላህ ለነገሩ ሁሉ የተወሰነ ጊዜን በእርግጥ አድርጓል።

بَلِّغْ أَمْرَهُ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٦﴾

4. እኒያም ከሴቶቻቸው ከአደፍ (ከሀይድ) ያቋረጡት (በዒዳቸው ህግ) ብትጠራጠሩ፤ ዒዳቸው ሦስት ወር ነው፤ እኒያም ገና አደፍን ያላዩት (ዒዳቸው እንደዚሁ ነው)፤ የእርግዝና ባለቤቶችም ጊዜያቸው እርጉዛቸውን መውለድ ነው፤ አላህንም የሚፈራ ሰው ከነገሩ ሁሉ ለርሱ መግራትን ያደርግለታል።

وَالَّتِي يَبْسُنُ مِنَ الْمَجِيزِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَبَقِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٧﴾

5. ይህ የአላህ ፍርድ ነው፤ ወደናንተ አወረደው፤ አላህንም የሚፈራ ሰው ነጠአቶቹን ከርሱ ይሰርይለታል (ይሰረዝለታል)፤ ምንዳንም ለርሱ ያተልቅለታል።

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَبَقِ اللَّهُ يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٨﴾

6. ከችሎታችሁ ከተቀመጣችሁበት ስፍራ አስቀምጧቸው፤ በነሱም ላይ ልታጣብቡ አትጉዷቸው፤ የእርግዝና ባለቤቶችም (የተፈቱ ወይም ባለቻቸው የሞቱባቸው) ቢኾኑ እርጉዛቸውን አስኪወልዱ ድረስ በነሱ ላይ ቀልቡ፤ ለናንተም (ልጆቻችሁን) ቢያጠቡላችሁ ምንዳንም ታደርጋቸው፤ በመካከላችሁም በመልካም ነገር ተመካከሩ፤ ብትቸጋገሩም ለርሱ ሌላ (ሴት) ታጠባለታለች።

أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا نَضَازُوهُنَّ لِنُضِيقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلْنَ فَلْيَضَعْنَ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْهُ لهُ أُخْرَى ﴿٩﴾

7. የችሎታ ባለቤት ከችሎታው ይቀልብ፤ በርሱም ላይ ሲላዩ የተጠበበበት ሰው አላህ ነፍስን የሰጣትን እንጂ አያስገድድም፤ አላህ ከችግር በኋላ ምቹትን በእርግጥ ያደርጋል።

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿١٠﴾

8. ከከተማም ከኔታዋ ትዕዛዝ፤ ከመልዕክተኞቹም ያመጻች፤ ብርቱንም ቁጥጥር የተቆጣጠርናት፤ መጥፎንም

وَكَايُنَ مِنْ قَرَابَةٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّبْنَهَا عَدَابًا

ቅጣት የቀጣናት ብዙ ናት።

﴿٨﴾

9. የነገርዋንም ቅጣት ቀመሰች፤ የነገርዋም መጨረሻ ኪሳራ ኾነ።

فَدَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ﴿٩﴾

10. አላህ ለነሱ ብርቱን ቅጣት አዘጋጀ፤ እናንተም የአእምሮ ባለቤቶች ሆይ! አላህን ፍሩ፤ እነዚያ ያመኑ (ሆይ)! አላህ ወደናንተ ግላጼን (ቁርአንን) በእርግጥ አወረደ፤ መልዕክተኛን (ላክ)።

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾

11. እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሰሩትን ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣ ዘንድ፤ የአላህን አንቀጾች ገላጮች ሲኾኑ፤ በናንተ ላይ የሚያነብላችሁን መልዕክተኛ (መሃመድ) (ላክ)፤ በአላህም አንቀጾች የሚያምን፤ መልካምን ስራ የሚሰራም ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈስሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘላለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ ያገባዋል፤ አላህ ለርሱ ሲሳይን በእርግጥ አሳመረ።

رَسُولًا يَبُلِّغُ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ
أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾

12. አላህ ያ ሰባትን ሰማያት የፈጠረ ነው፤ ከምድርም መሰላቸውን (ፈጥሯል)፤ በመካከላቸው (በሰማይና በምድር) ትዕዛዙ ይወርዳል፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ መኾኑን፤ አላህም በነገሩ ሁሉ በዕውቀት ያካበበ መኾኑን ታውቁ ዘንድ (ይህንን አሳወቃችሁ)።

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ
مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

ምዕራፍ 66፣ አል-ተሕሪም

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

1. አንተ ነቢዩ ሆይ! አላህ ለአንተ የፈቀደልህን ነገር፣ ሚስቶችህን ማስወደድን የምትፈልግ ስትኾን፣ (ባንተ ላይ) ለምን እርም ታደርጋለህ? አላህም እጅግ መሐሪ አዛኝ ነው።

2. (ሰዎች ሆይ!) አላህ ለናንተ የመሐሎቻችሁን መፍቻ ደነገገላችሁ፣ አላህም ረዳታችሁ ነው፣ እርሱም ዐዋቂው ጥበበኛው ነው።

3. ነቢዩ ከሚስቶቻችሁ ወደ አንድ (ሀፍሷ) ወራን በመሰጠረ ጊዜ (አስታውስ)፣ እርሱንም በነገረችና (ለዓኢሻ) አላህ እርሱን (ማውራትዎን) ባላወቀው ጊዜ፣ ከፊሉን አስታወቀ፣ ከፊሉንም ተወ፣ በርሱም ባወራት (ለሀፍሷ) ጊዜ፣ «ይህን ማን ነገረህ?» አለች፣ «ዐዋቂው፣ ውስጠ ዐዋቂው ነገረኝ» አላት፣

4. ወደ አላህ ብትመለሱ (የነቢዩ ሙሀመድ ባለቤቶች፡- ሀፍሷና ዓኢሻ) ልቦቻችሁ በእርግጥ ተዘንብለዋልና (ትስሰማላችሁ)፣ በርሱም ላይ ብትረዳዱ፣ አላህ እርሱ ረዳቱ ነው፣ ጂብሪልም፣ ከምእመናንም መልካሙ፣ ከዚህም በኋላ መላእክቱ ረዳቶቹ (ለሙሀመድ) ናቸው።

5. (ሁላችሁንም) ቢፈታችሁ ከናንተ የበለጡ ሚስቶችን፣ ሙስሊሞች፣ አማኞች፣ ታዛዦች፣ ተጻጻፎች፣ (ለአላህ) ተገዢዎች፣ ጸመኛዎች፣ ባለ-ፈቶች፣ ደናግልም የሆኑትን ጌታው ሊለውጠው ይከጅላል።

6. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ነፍሶቻችሁንና ቤተሰቦቻችሁን መቀጣጠያዎ ሰዎችና

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ حُرْمٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرَّاتٍ أَرْوَجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

قَدْ فُوضَ اللَّهُ لَكُمْ مَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٢﴾

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَاتَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا بَنَاهَا بِهِ قَالَتْ مَنَ أَبْنَاكَ هَذَا قَالَ بَنَانِي الْعَلِيمُ الْخَيْرِ ﴿٣﴾

إِنْ تُنُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّفَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاجًا خَيْرًا مِمَّنْكُمْ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنِينَاتٍ تَنْبِتْنَ عَيْدَاتٍ سَدَّحَتْ تَبْتَتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ

ድንገያዎች ከሽነች እሳት ጠብቁ፤ በርሷ ላይ ጨካኞች፣ ኅይለኞች የሽነ-መላእክት አልሉ፤ አላህን ያዘዛቸውን ነገር (በመጣስ) አያምጹም፤ የሚታዘዙትንም ሁሉ ይሰራሉ።

وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦١﴾

7. እናንተ (በአላህ አንድነት) የካዳችሁ ሆይ! ዛሬ (የትንሳኤ ቀን) አታመካኙ፤ የምትመነዱት ያንን ትሰሩት የነበራችሁትን ብቻ ነው (ይባላሉ)።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا يَغْنَدِرُوا أَيُّومًا ﴿٦٢﴾ إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

8. እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ገጹህ የሽነችን ጸጸት በመጸጸት ወደ አላህ ተመለሱ፤ ጌታችሁ ከናንተ ገጠአቶቻችሁን ሊሰርዳላችሁ ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውንም ገነቶች ሊያስገባችሁ ይከጀላልና፤ አላህ ነቢዩ (መሐመድን)፣ እነዚያንም ከርሱ ጋር ያመነትን በማያሳፍርበት ቀን ብርሃናቸው በፊቶቻቸው (የስራ መዝገባቸው) እና በቀኞቻቸው የሚሮጥ ሊሽን፣ «ጌታችን ሆይ! ብርሃናችንን ሙላልን [የሲራጥን (ሲራጥ፡-እሳት ላይ የተዘረጋ አንሸራ-ታች ድልድይ ነው።) አቀበት እስከምንሻገር ድረስ]፤ ለኛ ምሕረትም አድርግልን፤ አንተ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነህና» ይላሉ።

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نُّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٤﴾

9. አንተ ነቢዩ (መሐመድ) ሆይ! ከሐዲዎችንና መናፍቃንን ታገል፤ በነሱም ላይ በርታ፤ መናፍቻቸውም ገሀነም ናት፤ ምን ትከፋም መመለሻ!

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٦٥﴾

10. አላህ ለነዚያ ለካዱት ሰዎች የኑሕን ሴትና የሉጥን ሴት ምሳሌ አደረገ፤ ከባሪያዎቻችን ከሽነ ሁለት መልካም ባሪያዎች ስር ነበሩ፤ ከዱቀቸውም፤ ከአላህም (ቅጣት ኑሕና ሉጥ) ከሚሰቶቻቸው ምንም አልገፈተሩላቸውም፤ ከገቢዎቹም ጋር እሳትን

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ صَبِيحَةٍ وَامْرَأَتٍ لوطٍ كَاتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ

ግቡ ተባሉ።

شَيْتًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ
الدَّٰخِلِينَ ﴿١٦﴾

11. ለነዚያ ለአመኑትም የፈርዖንን ሴት አላህ ምሳሌ አደረገ፤ «ጌታዬ ሆይ! አንተ ዘንድ በገነት ውስጥ ለኔ ቤትን ገንባልኝ፤ ከፈርዖንና ከስራውም አድነኝ፤ ከበደለኞቹ ሕዝቦችም አድነኝ» ባለች ጊዜ፤

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
أَمْرَاتٍ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي
عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِخْتِي مِنْ
فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِخْتِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾

12. የዲምራንን ልጅ፤ መርየምንም ያችን ብልቷን የጠበቀችውን (ምሳሌ አደረገ)፤ በርሱም ውስጥ ከመንፈሳችን ነፋን፤ በጌታዋ ቃላትና በመጻሕፍቱም አረጋገጠች፤ ከታዛዦቹም ነበረች።¹

وَمِمْ أَبْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا
وَكَاثِبٌ مِنَ الْقَنِينِ ﴿١٧﴾

¹ አቡ መ-ሳ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከወንዶች መካከል የምልኩነትን ደረጃ የተጎናጸፉ (ብዙ) አሉ። ከሴቶች መካከል ግን የምልኩነትን ደረጃ ከፈርዖን ሚስት፤ ከአሲያና ከዲምራን ሴት ልጅ፤ ከመርየም በስተቀር የተጎናጸፉ የሉም። የዓሊሻ ደረጃ ከሌሎች እንስቶች አንጻር፤ ልክ በሰሪያድና በሌሎች የምግብ ዓይነቶች መካከል እንዳለው ደረጃ ነው።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።
“ሠሪያድ” ማለት የሥጋና የዳቦ ማዕድ ማለት ነው።

ምዕራፍ 67፣ አል-ሙልክ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

1. ያ ንግስና በአጁ የኾነው አምላክ
(አላህ) ችሮታው በዛ፤ እርሱም በነገሩ
ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

2. ያ የትኛችሁ ስራው ይበልጥ ያማረ
መኾኑን ሊሞክራችሁ፤ ሞትንና
ሕይወትን የፈጠረ ነው፤ እርሱም
አሸናፊው መሐሪው ነው።

3. ያ ሰባትን ሰማያት የተነባበሩ ኾነው
የፈጠረ ነው፤ በአልረሕማን አፈጣጠር
ውስጥ ምንም መዛነፍን አታይም!
ዓይንህንም መልስ፤ ከስንጥቆች አንዳችን
ታያለህን?

4. ከዚያም ብዙ ጊዜ ዓይንህን መላልስ፤
ዓይንህ ተዋርዶ፤ እርሱም የደከመ ኾኖ
ወዳንተ ይመለሳል።

5. ቅርብቱን ሰማይም በእርግጥ በመብራቶች
(በከዋክብት) አገጥናት፤ ለሰይጣናትም
መቀጥቀጫዎች አደረግናት፤ ለነርሱም
(ለሰይጣኖች) የእሳትን ቅጣት አዘጋጀን።

6. ለነዚያም በጌታቸው (አላህ) ለካዱት
የገህነም ቅጣት አልላቸው፤ መመለሻይቱም
ከፋች!

7. በውስጧ በተጣሉ ጊዜ፣ እርሷ
የምትፈላ ስትኾን ለርሷ (እንደ አህያ)
ማናፋትን ይሰማሉ።

8. ከቁጭትዋ የተነሳ ልትቆራረጥ
ትቀርባለች፤ በውስጧ ጭፍሮች በተጣሉ
ቁጥር፣ ዘበኞችዋ፣ «አስፈራሪ (ነቢይ)
አልመጣችሁምን?» በማለት ይጠይቋቸዋል።

سُورَةُ الْمُلْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَلْوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى
فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ
الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ
الْبَصَرُ حَاسِمًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ
وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ
تَفُورٌ ﴿٧﴾

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا
فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

9. «አይደለም! በእርግጥ አስፈራሪ መጥቶናል፤ አስተባባሪንም፤ አላህም ምንንም አላወረደ፤ እናንተ (ወሀይ-ራዕይ አውርዷል ስትሉ) በትልቅ ስህተት ውስጥ እንጂ፤ አይደላችሁም አልን» ይላሉ።

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنُتِدْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

10. «የምንሰማ ወይም የምናስብ በነበርንም ኖሮ፤ በነዳጅ እሳት ጓዶች ውስጥ ባልኾን ነበር» ይላሉ።

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

11. በነጠላታቸውም የምናሉ፤ ለእሳት ጓዶችም (ከእዘነት) መራቅ ተገባቸው።

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِّقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

12. እነዚያ ጌታቸውን በሩቁ የሚፈሩ (እሱንና የትንሳኤ ቀን ቅጣቱን በዓይናቸው ያላዩ) ለነሱ ምሕረትና ታላቅ ምንዳ (ጀነት) አላቸው።

إِنَّ الَّذِينَ يَحْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

13. (ሰዎች ሆይ!) ቃላችሁንም መስጥሩ፤ ወይም በርሱ ጩሁ፤ እርሱ በልቦች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

14. የፈጠረ አምላክ፤ እርሱ ዕውቀተ-ረቂቁ፤ ውስጥ ዐዋቂው ሲኾን፤ (ምስጢርን ሁሉ) አያውቅምን?

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

15. እርሱ ያ ምድርን ለናንተ የተገራች (በቀላሉ እንድትጓዙባት እንድትኖሩባትና እንድታሰጧት) ያደረገላችሁ ነው፤ በጋራዎቻና በመንገዶቻም ሂዱ፤ ከሲሳዩም ብሉ፤ (ኃላ) መመለሻውም ወደርሱ ብቻ ነው።

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

16. በሰማይ ላይ ያለው (አላህ) እናንተ ላይ ምድርን በደረባባችሁ፤ ወዲያውም እርሷ የምታረገርግና የምትሰማጥ ብትኾን፤ ትተማመናላችሁን? (አትፈሩምን?)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُخَيِّفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

17. ወይም በሰማይ ውስጥ ያለን (አላህ) በናንተ ላይ ጠጠርን ያዘለች ነፋስን ቢልክባችሁ ትተማመናላችሁን? (አትፈሩምን) ማስጠንቀቂያም እንዴት እንደኾነ ወደፊት ታውቃላችሁ።

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

18. እነዚያም ከነሱ በፊት የነበሩት (የአላህ መልዕክተኞች) በእርግጥ አስተባበሉ፤ ጥላቻዬም (ቅጣቴ) እንዴት ነበር?

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

19. ወደ አእዋፍ፣ ከበላያቸው ክንፎቻቸውን ዘርግተው ተነሳፋፊዎች የሚሰበሰቡም ሲኾኑ፣ አላዩምን? ከአልረሕማን (አላህ) በቀር (በአየር ላይ) የሚይዛቸው የለም፤ እርሱ በነገሩ ሁሉ ተመልካች ነው።

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَرَبِضَتْ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

20. በእውነቱ ያ እርሱ ከአልረሕማን ሌላ የሚረዳችሁ ለናንተ የኾነ ሰራዊት ማነው? ከሐዲዎች በመታለል ውስጥ እንጂ በሌላ ላይ አይደሉም።

أَمْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُدُّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَ لَإِلا فِي عُورٍ ﴿٢٠﴾

21. ወይም ሲሳዩን በይዘባችሁ፣ ያ ሲሳዩን የሚሰጣችሁ ማነው? በእውነቱ እነርሱ በሞገድና በመደንበር ውስጥ ኾክ አሉ።

أَمْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

22. በፊቱ ላይ ተደፍቶ የሚሄድ ሰው ይበልጥ የቀና ነውን? ወይስ በቀጥተኛ መንገድ ላይ ተስተካክሎ የሚሄድ?

أَمْ نَبِّئِي مِثْلًا مُبِينًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمْ يَبِّئِي سُبُحًا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. እርሱ ያ የፈጠራችሁ ለናንተም መስማያና ማያዎችን፣ ልቦችንም ያደረገላችሁ ነው፤ ጥቂትንም አታመስግኑም በላቸው።

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

24. እርሱ ያ በምድር ላይ የበተናችሁ ነው፤ ወደርሱም ትሰበሰባላችሁ በላቸው።

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. «እውነተኞችም እንደኾናችሁ፣ ይህ ቀጠሮ (የትንሳኤ ቀን) መኛ ነው?» ይላሉ።

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

26. (ሙሐመድ ሆይ!) ዕውቀቱ (የትንሳኤ ቀን የሚከሰትበት) አላህ ዘንድ ብቻ ነው። እኔ ግልጽ አስፈራሪ እንጂ ሌላ አይደለሁም በላቸው።

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

27. (በትንሳኤ ዕለት ቅጣቱን) ቅርብ ሽኖ ባዩትም ጊዜ፤ የነዚያ የካዱት ሰዎች ፊቶች ይክክፋሉ፤ ይህ ያ በርሱ ትክራሩና በት የነበራችሁት ነው ይባላሉ።

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٧٧﴾

28. (ሙሃመድ ሆይ!) አያችሁን? አላህ ቢገድለኝ ከኔ ጋር ያሉትንም (እንደዚሁ) ወይም (በማቆየት) ቢያዘንልን ከሐዲዎችን ከአሳማሚ ቅጣት የሚያድን ማን ነው? በላቸው።

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٧٨﴾

29. እርሱ (እመኑበት የምላችሁ) አልረሐማን (አላህ) ነው፤ (እኛ) በርሱ አመንን፤ በርሱም ላይ ተጠጋን፤ ወደ ፊትም በግልጽ መሳሳት ውስጥ የሽነው እርሱ ማን እንደ ሽነ በእርግጥ ታውቃላችሁ በላቸው።

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَّتْ بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾

30. (ሙሐመድ ሆይ!) አያችሁን? ውሃችሁ ሰራጊ ቢሾን፤ ፈሳሽን ውሃ የሚያመጣላችሁ ማን ነው? በላቸው፤ (አላህ የዓለማት ጌታ ያመጣዋል)።

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٨٠﴾

ምዕራፍ 68፣ አል-ቀለም

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

1. ነ. (ኑን) (ይህ ፊደል ከቁርአን ታኣምር መካከል አንዱ ሲሆን፤ ትክክለኛ ፍቺን የሚያውቀው አላህ ብቻ ነው።)፤ በብዕር እምላሉ፤ በዚያም (መልአኮች በሰዎች መዘገብ ላይ) በሚጽፉት።
2. (ሙሐመድ ሆይ!) አንተ በጌታህ ጸጋ የተጎናጸፍክ ስትሾን፤ ዕብድ አይደለህም።
3. (ሙሐመድ ሆይ!) ላንተም (ከጌታህ) የማይቋረጥ ዋጋ በእርግጥ አልለህ።
4. (ሙሐመድ ሆይ!) አንተም በታላቅ ጸባይ ላይ ነህ።
5. ወደፊትም ታያለህ፤ ያያሉም፤

سُورَةُ الْقَمَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَائِرِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْحُونٍ ﴿٢﴾

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

فَسَبِّحْهُ وَبِحَمْدِهِ ﴿٥﴾

6. ዕብደት በማንኛችሁ እንዳልለ፤

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

7. ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የተሳሳተውን ሰው ዐዋቂ ነው፤ እርሱም ተመራጭቹን ዐዋቂ ነው።

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

8. (መሐመድ ሆይ!) ለአስተባባዮችም (በአላህ አንቀጾች፣ በአላህ አንድነትና በሙሀመድ መልዕክተኛነት ያስተባበሉን) አትታዘዝ።

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

9. ብትመሳሰላቸውና ቢመሳሰሉህ ተመኙ።

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

10. (መሐመድ ሆይ!) መሐለኛ (መሀላን የሚያበዛ፣ እንዲሁም በሀሰትና ቁም ነገር በሌለው ነገር ሁሉ የሚምል) ወራዳንም ሁሉ አትታዘዝ፤ (የአል-ጦበሪ ተፍሲር)

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾

11. ሰውን አነዋሪንና በማሳበቅ ሂደድን፤

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾

12. ለበጎ ነገር በጣም ክልካይን፣ ወሰን አላፊን፣ ኃጢአተኛን፤

مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَن يُعْجَبَ ﴿١٢﴾

13. ልበ ደረቅን፣ ከዚህ በኋላ ዲቃላን (ሁሉ አትታዘዝ)።

عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْبٍ ﴿١٣﴾

14. (እንዲሁም እሱ) የገንዘብና የልጆች ባለቤት በመኾኑ (ያስተባብላል)።

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

15. በርሱ ላይ (የቁርአን) አንቀጾቻችንን በሚነበቡ ጊዜ፣ «የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች ናቸው» ይላል።

إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

16. በአፍንጫው ላይ በእርግጥ (የሚነወርበት) ምልክት እናደርግበታለን።

سَنَسِيحُهُ عَلَى الْخُرُوطِ ﴿١٦﴾

17. እኛ የአትክልቲቱን ባለቤቶች እንደ ሞከርን (የመካን ሰዎች) ሞከርናቸው፣ ማልደው (ፍራዋን) ሊለቅሟት በማሉ ጊዜ፤

إِنَّا بَلَوْتُمُوهَا كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

18. (በመሐላቸው) አያስቀሩምም።

وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾

19. እነሱ የተኙ ሆነውም ሳሉ፣ ከጌታህ የሆነ ዲሪ በርሷ ላይ ዞረባት።

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾

20. እንደ ሌሊት ጨለማም ሆኖ

(አትክልቷ) አነጋች፤ (ከሰለች)።

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

21. ያነገም ሽነው ተጠራሩ።

فَنَادَاوُا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

22. «ቆራጮች እንደ ሽናችሁ በእርሻችሁ ላይ ማልዱ» በማለት።

أَنْ أَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ ﴿٢٢﴾

23. እነሱ የሚንሸነሹኩ ሽነው ሹዱም።

فَانطَلِقُوا وَهَرُّوا يَنْحَقِفُونَ ﴿٢٣﴾

24. «ዛሬ በናንተ ላይ ድሃ እንዳይገባት» በማለት።

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ وَسَكِينٌ ﴿٢٤﴾

25. (ድሆችን) በመከልከልም ላይ (በሐሳባቸው) ቻዮች ሆነው ማለዱ።

وَعَدُوا عَلَى حَرِّ قَدْرِينَ ﴿٢٥﴾

26. (አትክልቷ ተቃጥላ) ባዩዋትም ጊዜ፤ «እኛ በእርግጥ ተሳሳቾች ነን» አሉ።

فَمَا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالُونَ ﴿٢٦﴾

27. «ይልቁንም እኛ የተከለከልን ነን» አሉ።

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. «ትክክለኛቸው ለናንተ አላህን ለምን አታጠሩም አላልካችሁምን?» አላቸው።

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29. «ጌታችን ጥራት ይገባው፤ እኛ በዳዮች ነበርን» አሉ።

قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. የሚወቃቀሱም ሆነው ከሌሎቻቸው በከፊሉ ላይ መጡ።

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَمَّظُونَ ﴿٣٠﴾

31. «ዋ ጥፋታችን! እኛ ድንበር አላፊዎች ነበርን» አሉ።

قَالُوا يَا بُولِتَّيْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

32. «ጌታችን ከርሷ የተሻለን (አትክልት) ሊለውጠን ይከጀላል፤ እኛ ወደ ጌታችን ከጃዮች ነን (ወንጀላችንን ይቅር ብሎ መልካምን ነገር በትንሳኤ ዕለት እንዲሰጠን)» (አሉ)።

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

33. ቅጣቱ እንደዚሁ ነው። የመጨረሻይቱም ዓለም ቅጣት ታላቅ ነው፤ የሚያውቁት በሆኑ ኖሮ (በተጠነቀቁ ነበር)።

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. ለጥንቁቆቹ በጌታቸው ዘንድ መጠቀሚያ ገነቶች አሏቸው።

إِنَّ لِلْمُنٰفِقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنٰتٍ اَلنَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

35. መስሊሞቹን እንደ ከሐዲዎች እናደርጋለን?

أَفَجَعَلُ الْمُنٰسِقِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. ለናንተ ምን (አስረጅ) አላችሁ? እንዴት ትፈርዳላችሁ?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

37. በእውነቱ ለናንተ በርሱ የምታጠኑበት መጽሐፍ አላችሁን?

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

38. በውስጡ ለናንተ የምትመርጡት አላችሁ (የሚል)፤

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

39. ወይስ ለናንተ የምትፈርዱት አላችሁ፤ በማለት (ቃል ኪዳን የገባንላችሁ) እስከ ትንሣኤ ቀን ደራሽ የኾኑ መሐላዎች ለናንተ በኛ ላይ አሏችሁን?

أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا بَلَاغَةً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

40. በዚህ ማንኛቸው ተያዥ እንደ ሆነ ጠይቃቸው።

سَلَّمَهُمْ آيَاتَهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. ወይስ ለነሱ (በፍርዳቸው ተስማሚ) ተጋሪዎች አሏቸውን? እውነተኞችም እንደሆኑ ተጋሪዎቻቸውን ያምጡ።

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

42. ባት የሚገለጥበትን፤ (ከሐዲዎች) ወደ መስገድም የሚጥጡበትንና የማይችሉበትን ቀን (አስታውስ)።¹

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى
السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

43. ዓይኖቻቸው የፈሩ ውርደት የምትሸፍናቸው ሲኾኑ፤ (ወደ ስግደት የሚጥጡበትን)፤ እሱም (በምድረ ዓለም) ደህና ኾነው ሳሉ ወደ ስግደት በእርግጥ ይጥጡና ነበር።

خَشَعَتِ أَبْصَارُهُمْ رَبَّهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا
يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٣﴾

44. (ሙሀመድ ሆይ!) በዚህም ንግግር ከሚያስተባብሉት ሰዎች ጋር ተወኝ፤ (እነሱን እኔ እበቃሃለሁ)፤ ከማያውቁት ስፍራ አዘናግተን እንደላቸዋለን።

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ
سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

45. እነርሱንም አዘገያለሁ፤ ዘዴዬ ብርቱ ነውና።

وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

46. (ሙሀመድ ሆይ!) በእውነቱ ዋጋን ትጠይቃቸዋለህን? ስለዚህ እነሱ ከዕዳ የተከበዱ ናቸውን?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

47. ወይስ እነሱ ዘንድ የሩቁ ምስጢር ዕውቀት አልለን? ስለዚህ እነርሱ ይጽፋሉን?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾

1. አቡ ሰዲድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ፡- «አላህ ገዕታዎቹን ይገልጻል። አማኝ የሆኑ ወንዶችና ሴቶች ሁሉ ይሰግዱለታል። በምድር ላይ ለይስሙልኝና ለይዩልኝ (ብለው) ሲሰግዱ የነበሩ ሰዎች ሊሰግዱ ይሄዳሉ። ነገር ግን ወገባቸው ከአንድ ወጥ አጥንት የተሰራ ይመስላል (መገንበስ አይችሉም)።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

48. (ሙሃመድ ሆይ) ለጌታህም ፍርድ ታገሥ፤ (በመበሳጨትና ባለ መታገሥ) እንደ ዓሣው ባለቤትም (እንደ ዮናስ) አትሁን።

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْشُومٌ ﴿٤٨﴾

49. ከጌታው የኾነ ፀጋ ባላገኘው ኖሮ፤ በምድረ በዳ ተወቃሽ ኾኖ በተጣለ ነበር።

لَوْلَا أَن نَّدَرَكُمُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّي لَنُبْدِيَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

50. ጌታውም (በነቢይነት) መረጠው ከደጋጎቹም አደረገው።

فَأَجْبَنَهُ رَبُّهُمُ فَجَعَلَهُم مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

51. እነሆ እነዚያም የካዱት ሰዎች ቁርአንን በሰሙ ጊዜ፤ በዓይኖቻቸው ሲጥሱህ (ሲያጠፉህ) ይቀረባሉ፤ «እርሱም በእርግጥ ዕብድ ነው» ይላሉ።

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

52. ግን እርሱ (ቁርአን) ለዓለማት መገሰጫ እንጂ፤ ሌላ አይደለም።

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

ምዕራፍ 69፣ አል-ሐቃህ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ

በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እውነትን አረጋጋጩቱ (ትንሣኤ)፣

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾

2. አረጋጋጩቱም (እርሷ) ምንድን ናት?

مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾

3. አረጋጋጩቱም ምን እንደኾነች ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾

4 (የ)ሰሙድና (የ)ዓድ (ሀዘቦች) በቆርቋሪይቱ (ትንሣኤ) አስተባበሉ።

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

5. ሰሙድማ ወሰን በሌላት ጩኸት ተጠፉ፤ (ተወደሙ)።

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

6. ዓድማ በጎይል በምትንሻሻ ብርቱ ነፋስ ተጠፉ።

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

7. ተከታታይ በኾኑ ሰባት ሌሊቶችና ስምንት መዓልቶች ውስጥ በነሱ ላይ ለቀቃት፡፡ ሕዝቦቹንም፣ በውስጧ የተጣሉ ኾነው (ወደመው)፣ ልክ ክፍት የኾኑ የዘንባባ ግንደች መስለው ታያቸዋለሁ፡፡

سَحَرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَحْنِينَةٍ
أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا
صَرَعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٍ خَاوِيَةٌ ﴿٧﴾

8. ለነሱም ቀሪን ታያለህን?

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

9. ፈርዖን፣ ከበራቱ የነበሩትም ሰዎች ተገልባጮቹም (የሉጥ ሀዘቦች ከተሞች) በነጢአት (ስራዎች) መጡ፡፡

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

10. የጌታቸውንም መልዕክተኛ ትዕዛዝ ጣሱ፤ የበረታችንም አያያዝ ያዛቸው፡፡

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
رَأِيَةً ﴿١٠﴾

11. እኛ ውሃው ባየለ ጊዜ (የኑህ ሀዘቦችን ያጥለቀለቀው ውሃ)፣ በተንሳላይቱ ታንኳ (ነቢዩ ኑህ በሰሯት) ውስጥ ጫናችሁ (የሰውን ልጅ)፡፡

إِنَّا نَالَطْنَا الْمَاءَ حَمَلَتُكَرِي فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

12. ለናንተ መገሰጫ ልናደርጋት (የኑህን ጆልባ)፣ አጥኒ የኾነችም ጆሮ ታጠናት ዘንድ፡፡

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَنَعِيْبًا أذُنًا
وَعِيَةً ﴿١٢﴾

13. በቀንዱም አንዲት መነፋት በተነፋች ጊዜ፣

فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14. ምድርን ጋራዎችም (ከስፍራቸው) በተነሱና አንዲትን መሰባሰብር በተሰባሰሩ ጊዜ፣

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

15. በዚያ ቀን ጎኝቱ (ትንሣኤ) ትኾናለች፡፡

فِيَوْمِئِذٍ وَقَعَتِ الرُّوْقَاعَةُ ﴿١٥﴾

16. ሰማይም ትቀደዳለች፤ ስለዚህ እርሷ በዚያ ቀን ደካማ ናት፡፡

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمِئِذٍ وَاهِيَةً ﴿١٦﴾

17. መላእክትም በየጫፎችዋ ላይ ይኾናሉ፤ የጌታህንም ዐርሽ በዚያ ቀን ስምንት መላእክት ከበላያቸው ይሸከማሉ፡፡

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا يُحْمَلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ
فَوْقَهُمْ يَوْمِئِذٍ ثَمَلِينَةً ﴿١٧﴾

18. በዚያ ቀን ከናንተ ተደባቂ (ነገሮች) የማይደበቁ ሲኾኑ ትቅቀረባላችሁ፡፡

يَوْمِئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

19. መጽሐፉን በቀኙ የተሰጠ ሰውማ፣ «(ለንደኞቹ) እንኩ፤ መጽሐፌን አንብቡ» ይላል፡፡

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ
هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْتَبُ ﴿١٩﴾

20. «እኔ ምርመራዬን የምገናኝ መኾኔን አረጋግጥኩ»፤ (ተዘጋጀሁም ይላል)።

إِنِّي طَعَنْتُ أَنِّي مَلَنْتِ حِسَابِيَةَ ﴿٢٠﴾

21. እርሱም በተወደደች ኑሮ ውስጥ ይኾናል።

فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

22. በከፍተኛይቱ ገነት ውስጥ፤

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

23. ፍሬዎችዋ ቅርቦች የኾኑ።

فَطَوْفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

24. በአለፉት ቀናት ውስጥ (በምድረ ዓለም) ባስቀደማችሁት ምክንያት ብሉ፤ ጠጡም (ይባላሉ)።

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

25. መጽሐፉንም በግራው የተሰጠማ፤ «ዋ ጥፋቱ! ምነው መጽሐፌን ባልተሰጠሁ» ይላል።

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلَيِّنَنِي لَأُرِوَتْ كِئِيبَةٌ ﴿٢٥﴾

26. «ምርመራዬም ምን እንደኾነ ባላወኩ»፤

وَلَرَّ أَدْرِمًا حِسَابِيَةَ ﴿٢٦﴾

27. «እርሷ (ሞት ሕይወቱን) ምነው ፈጻሚ በኾነች»፤

بَلَيَّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

28. «ገንዘብ ከኔ ምንንም አላብቃቃኝ፤ (አልጠቀመኝም)»፤

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٨﴾

29. «ኃይሌ ከኔ ላይ ጠፋ» (ይላል)።

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَتُهُ ﴿٢٩﴾

30. ያዙት፤ እሰሩትም፤

خَذَوْهُ فَعَلَوْهُ ﴿٣٠﴾

31. ከዚያም በእሳት ውስጥ አግቡት፤

فَرَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ ﴿٣١﴾

32. ከዚያም ርዝመቷ ሰባ ክንድ በኾነች ሰንሰለት ውስጥ አግቡት፤

فَرَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْأَلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

33. እርሱ ታላቅ በኾነው አላህ አያምንም ነበርና።

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

34. ድኾችንም በማብላት ላይ አያግባባም ነበርና።

وَلَا يَحْضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾

35. ለርሱም ዛሬ እዚህ ዘመድ የለውም።

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. ምግብም፤ ከእሳት ሰዎች ቁስል እጣቢ (እኛ) በስተቀር የለውም።

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

37. ንጢአተኞች እንጂ፤ ሌላ አይበላውም (ይባላል)።

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

38. በምታዩትም ነገር እምላለሁ፤

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. በማታዩትም ነገር (እምላለሁ)፤

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. እርሱ (ቁርአን) የተከበረ መልዕክተኛ (ጂብረል) ቃል ነው።

إِنَّهُ لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. እርሱም የባለቅኔ ቃል (ማጥም) አይደለም፤ ጥቂትን ብቻ ታምናላችሁ።

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَأْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. የጠንቋይም ቃል አይደለም፤ ጥቂትን ብቻ ታስታውሳላችሁ።

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ﴿٤٢﴾

43. ከዓለማት ጌታ የተወረደ ነው።

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

44. በኛ ላይም እሱ (ሙሃመድ) ከፊልን ቃላት (ያላልነውን) በቀጠፈ ኖሮ፤

وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

45. በንይል በያዝነው ነበር።

لَاخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

46. ከዚያም ከርሱ የልቡን ስር (የተንጠለጠለበትን ጅማት) በቀረጥን ነበር።

ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

47. ከእናንተም ውስጥ ከርሱ ላይ ከልካዮች ምንም አይኖሩም።

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾

48. እርሱም (ቁርአን) ለጥንቁቆቹ መገሰጫ ነው።

وَإِنَّهُ لَلذِّكْرُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

49. እኛም ከናንተ ውስጥ አስተባባዮች መኖራቸውን በእርግጥ እናውቃለን።

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

50. እርሱም (ቁርአን) (በትንሳኤ ቀን) በከሐዲዎቹ ላይ ጸጸት ነው።

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

51. እርሱም (ይህ ቁርአን) የተረጋገጠ እውነት ነው።

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْبَقِيَّةِ ﴿٥١﴾

52. የታላቁን ጌታህንም ስም አወድስ።

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

ምዕራፍ 70፣ አል-መዓሪድ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ወዳቂ ከኾነው ቅጣት ጠያቂ ጠየቀ።
2. በከሐዲዎች ላይ (ወዳቂ ከኾነው) ለርሱ መላሽ የለውም።
3. የ(ሰማያት) መሰላሎች ባለቤት ከኾነው አላህ (መላሽ የለውም)።
4. መላእክቱና መንፈሱም (ገብርኤል) ልኩ አምሳ ሺሕ ዓመት በኾነ ቀን ውስጥ ወደርሱ ያርጋሉ፤ (ይወጣሉ)።
5. (ሙሐመድ ሆይ!) መልካምንም ትዕግስት ታገስ።
6. እነርሱ (ያንን ቀን) ፍቅ አድርገው ያዩታል።
7. እኛም ቅርብ ኾኖ እናየዋለን።
8. ሰማይ እንደ ዘይት አተላ በምትኾንበት ቀን፣
9. ጋራዎችም በተለያዩ ቀለማት እንደ ተነከረ ሱፍ (ነፋስ እንደሚያበረው) በሚኾኑበት ቀን፣
10. ዘመድም ዘመድን በማይጠይቅበት ቀን (መላሽ የለውም)።
11. (ዘመዶቻቸውን) ያዩዋቸዋል (በትንሳኤ ቀን ማንኛውም ሰው አባቱን፣ ልጆቹንና ዘመዶቹን ያያቸዋል። ቢሆንም ግን እነሱን ማነጋገርም ሆነ፣ የሆነ እርዳታ መጠየቅ አይቻለውም።)፤ አመጸኛው ከዚያ ቀን ስቃይ (ነፍሱን) በልጆቹ ሊበኸፍ (እሱ እንዳይቀጣ በሱ ፋንታ ልጆቹ ቢቀጡለት) ይመኛል።
12. በሚስቱም በወንድሙም፣

1. سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾
2. لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ دَافِعٌ ﴿٢﴾
3. مِنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾
4. تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ ﴿٤﴾
5. كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٥﴾
6. فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٦﴾
7. إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٧﴾
8. وَرَأَيْنَهُ قَرِيبًا ﴿٨﴾
9. يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلْهِلِ ﴿٩﴾
10. وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿١٠﴾
11. وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١١﴾
12. وَيَبْصُرُونَهُ يَوْمَ الْمَحْزَمِ كَلَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١٢﴾
13. وَصَحْبَيْهِ وَآخِيهِ ﴿١٣﴾

13. በዚያችም በምታስጠጋው ጎሳው፤

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَّبُهَا ﴿١٣﴾

14. በምድርም ላይ ባለው ሁሉ (ሊበኸር) ከዚያም ሊያድነው (ይመኛል)።

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾

15. ይተው! እርሷ (እሳቲቱ) «ለሂ» (ነዲድ እሳት) ናት።

كَلَّا إِنَّمَا طَلَىٰ ﴿١٥﴾

16. የራስን ቅል ቆዳ የምትሞሸልቅ (ሙሉ ለሙሉ የምታቃጥል) ስትኾን፤

نَزَاعَةٌ لِّلشَّوْىِ ﴿١٦﴾

17. (ከእምነት) የዞረንና የሸሸን (ሁሉንም) ሰው (ወደርሷ) ትጠራለች።

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾

18. ገንዘብን የሰበሰበንና (ዘካውን ሳይሰጥ) የቆጠረንም፤ (ትጠራለች)።

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾

19. ሰው ቅጠ ቢስ ኾኖ ተፈጠረ፤

﴿١٩﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

20. ክፉ ነገር ባገኘው ጊዜ ብስጫ፤

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾

21. መልካምም ነገር (ድሎት) ባገኘ ጊዜ ከልካይ (ኾኖ ተፈጠረ)።

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

22. ሰጋጆቹ ብቻ ሲቀሩ።

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

23. እነዚያ እነርሱ በስግደታቸው ላይ ዘውታሪዎች የኾኑት፤

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. እነዚያም በገንዘባቸው ላይ የታወቀ መብት ያለባቸው የኾኑት፤

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

25. ለለማኝ ከልመና ለሚከለክልም (መብት ያለባቸው የኾኑት)፤

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿٢٥﴾

26. እነዚያም በፍርድ ቀን እውነት የሚሉት (የሚያረጋግጡት)፤

وَالَّذِينَ يُبْذِفُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٦﴾

27. እነዚያም እነሱ ከጌታቸው ቅጣት ፈሪዎች የኾኑት፤

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

28. የጌታቸው ቅጣት (መምጣቱ) የሚያስተማምን ነውና።

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُنِنَ ﴿٢٨﴾

29. እነዚያም እነሱ ብልቶቻቸውን (ከዝሙት) ጠባቂዎች የኾኑት፤¹

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾

1. ሰህል ኢብን ሰዕድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንኛውም ሰው በሁለቱ መንጋጭላዎቹና [ከንፈሮቹና] በሁለቱ እግሮቹ መካከል ያሉትን ለመጠበቅ ዋስትና ከሰጠኝ እኔ ጀነትን ዋስትና እሆንላታለሁ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

30. በሚስቶቻቸው ወይም እጆቻቸው በያዙዋቸው (ባሪያዎች) ላይ ሲቀር፤ እነሱ (በነዚህ) የሚይወቀሱ ናቸውና።

إِلَّا عَلَىٰ أَرْزَاقِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَاتِّمَمْتُمْ عَلَيْهَا مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

31. ከዚያም ወዲያ የፈለገ ሰው፤ እነዚያ እነሱ ድንበር አላፈዎች ናቸው።¹

فَمَنِ ابْتِغَىٰ وَرَاءَهُ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

32. እነዚያም እነሱ አደራዎቻቸውንና ቃል ኪዳናቸውን ጠባቂዎች የሽኑት፤

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٣٢﴾

33. እነዚያም እነሱ በምስክርነታቸው ትክክለኞች የሽኑት፤

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

34. እነዚያም እነሱ በሶላቶቻቸው ላይ የሚጠባበቁት፤

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

35. እነዚህ (ከዚህ በላይ የተወሰኑት ሁሉ) በገንቶች ውስጥ የሚከበሩ ናቸው።

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

36. (ሙሀመድ ሆይ! አንተን ለማስተባበል እንዲሁም በአንተና በቁርአን ላይ ለመሳለቅ) ለእነዚያም ለካዱት ወደ አንተ በኩል አንገቶቻቸውን መዘዘው የሚያተኩሩት ምን አልላቸው?

فَأَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلِكُمْ مَهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

37. ከቀኝና ከግራ (የተቀመጡ) ክፍልፍል ጭፍሮች ሲሽኑ፤

عَنِ الِّيمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

38. ከነሱ እያንዳንዱ ሰው የጸጋይቱን ገነት መግባትን ይከጅላልን?

أَنْطَمِعُ كُلَّ آمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يَدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. ይከልከል! እኛ ከሚያውቁት ነገር (ከፍትወት ጠብታ) ፈጠርናቸው።

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. በምስራቆችና በምዕራቦችም ጌታ እምላለሁ፤ እኛ በእርግጥ ቻዮች ነን።

فَلَا أَقْسِمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾

1. አነስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፤ ከአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) የሰማሁትን ሐዲስ አስተላልፍላችኋለሁ። ይህንንም ከኔ ሌላ ማንም አይነግራችሁም። የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ሲሉ ሰምቻለሁ። «(ከትንሳኤ) ገዙ መቃረቢያ ምልክቶች መካከል ዕውቀት ይነሳል፤ መሃይምነት ይነሳል፤ ገዙት ይበዛል፤ (አስከሪ) መጠጥ (በአደባባይ) ይጠጣል፤ የወንዶች ቁጥር ይቀንሳል፤ የሴቶች ቁጥር አንድ ወንድ ለሃምሳ ሴቶች አስተዳዳሪ እስከሚሆን ድረስም ይበዛል።»(ቡኻሪ ዘግበውታል)።

41. ከነሱ (ሌላ) የተሻለን በመለወጥ ላይ፣ እኛም ተሸናፊዎች አይደለንም።

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا لَّكُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

42. ያንንም የሚሰፈራሩበትን ቀናቸውን እስከሚገናኙ ድረስ ተዋቸው፤ ይዋኙ፤ ይጫወቱም።

فَذَرَهُمْ يُخْرُسُونَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

43. ወደ ጣዖቶች እንደሚሸቀዳደሙ ኸነው ከመቃብሮቻቸው ፈጥነው የሚወጡበትን ቀን (እስከሚገናኙ ድረስ ተዋቸው)።

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَّاتًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصَبٍ يُوْفِضُونَ ﴿٤٣﴾

44. ዓይኖቻቸው ያፈሩ ኸነው ውርደት (ሁላቸውንም) ትሸፍናቸዋለች። ይህ ቀን ያ ይሰፈራሩበት የነበሩት ነው።

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِمُهُمْ ذَلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

ምዕራፍ 71፣ ኑሕ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْبُرْجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እኛ ኑሕን ሕዝቦችህን አሳማሚ ቅጣት ሳይመጣባቸው በፊት አስጠንቅቅ በማለት ወደ ሕዝቦቼ ላክነው።

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

2. (እርሱም) አለ፡- «ሕዝቦቼ ሆይ! እኔ ለናንተ ገላጭ የኾንኩ አስጠንቃቂ ነኝ»።

قَالَ يَقْوَرِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

3. «አላህን (ብቻ) ተገዙት፤ ፍሩትም፤ ታዘዙኝም በማለት፤ (አስጠንቃቂ ነኝ)»።

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾

4. «ለናንተ ከገጢአቶቻችሁ ይምራልና፤ ወደ ተወሰነው ጊዜም ያቆያችኋል፤ የአላህ (የወሰነው) ጊዜ በመጣ ወቅት አይቆይም። የምታውቁት ብትኾኑ ፍሮ፣ (በታዘዛችሁ ነበር)»።

يَغْفِرْ لَكُمْ مِن ذُنُوبِكُمْ وَيُخَسِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۚ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. (ስለ ተቃወሙትም) አለ፡- «ጌታይ ሆይ! እኔ ሌሊትም ቀንም (የአላህን አንድነት ይቀበሉ ዘንድ በድብቅም በይፋም) ሕዝቦቼን ጠራሁ»።

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

6. «ጥሪዬም (ከእውነታው) መሸሽን እንጂ፣ ሌላ አልጨመረላቸውም»።

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

7. «እኔም ለነርሱ ትምር ዘንድ (ወደ እምነት) በጠራኳቸው ቁጥር፣ ጣቶቻቸውን በጆሮዎቻቸው ውስጥ አደረጉ፤ ልብሶቻቸውንም ተከናኑቡ፤ (በመጥፎ ስራቸው ላይ) ዘወተሩም። (ያለ ልክ) መኩራትንም ኮሩ»።

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ فِي مَا ذَانِبِهِمْ وَأَسْتَفْسَوْا شِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

8. «ከዚያም እኔ በጨኸት ጠራኳቸው»።

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾

9. «ከዚያም እኔ ለነሱ ገለጽኩ፤ ለነሱም መመስጠርን መሰጠርኩ»።

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

10. «አልኳቸውም፡- ጌታችሁን ምስረትን ለምኑት፤ እርሱ በጣም መሐሪ ነውና»።

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

11. «በናንተ ላይ ዝናብን ተከታታይ አድርጎ ይልካል»።

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

12. «በገንዘቦችና በልጆችም ይለግሳችኋል፤ ለናንተም አትክልቶችን ያደርግላችኋል፤ ለናንተም ወንዞችን ያደርግላችኋል»።

وَيُمَدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

13. ለአላህ ልቅናን የማትሹት ለናንተ ምን አላችሁ? (አላህንና ቅጣቱን አትፈሩም?)

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. በልዩ ልዩ ሹኔታዎች (በተለያዩ የዕድገት ደረጃዎች) በእርግጥ የፈጠራችሁ ሲኾን፤

وَقَدْ خَلَقْتُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. አላህ ሰባትን ሰማያት አንዱ ካንዱ በላይ ሲኾን እንዴት እንደፈጠረ አታዩምን?

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

16. በውስጣቸውም ጨረቃን አብሪ አደረገ፤ ፀሐይንም ብርሃን አደረገ፤

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. አላህም ከምድር ማብቀልን አበቀላችሁ፤

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

18. ከዚያም በውስጧ (ወደ ምድር) ይመልሳችኋል፤ ማውጣትንም (የትንሳኤ ዕለት) ያወጣችኋል።

ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

19. አላህም ምድርን ለናንተ ምንጣፍ አደረጋት፤

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

20. ከርሷ ሰፋፊዎችን መንገዶች ትገቡ ዘንድ።

لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

21. ኑሕ አለ:- «ጌታዬ ሆይ! እነሱ አምመጹብኝ፤ ገንዘቡና ልጁም ከጥፋት በስተቀር ያልጨመረለትን ሰው ተከተሉ»፤

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّمَا عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُمْ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

22. «ታላቅንም ተንኮል የመከሩትን ሰዎች (ተከተሉ)»።

وَمَكْرُوا مَكْرًا كِبَارًا ﴿٢٢﴾

23. አሉም:- «አምላኮቻችሁን አትተዉ፤ ወድንም፣ ሰዋሪንም፣ የገሥንም፣ የዐቅንም፣ ነስርንም (እነዚህ ሁሉ ጣኦቶቻቸው ናቸው።) አትተዉ»።

وَقَالُوا لَا تَدْرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

24. በእርግጥም ብዙዎችን አሳሳቱ፤ «(ጌታዬ) ከሐዲዎችንም ጥመትን እንጂ ሌላን አትጨምርላቸው» (አለ)።

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

25. በገጢአቶቻቸው ምክንያት ተሰጠሙ፤ እሳትንም እንዲገቡ ተደረጉ፤ ለነሱም ከአላህ ሌላ የሽኑ ረዳቶችን አላገኙም።

مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرُقُوا فَادْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

26. ኑሕም አለ:- «ጌታዬ ሆይ! ከከሐዲዎቹ በምድር ላይ አንድንም አትተዉ»።

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مَن آكْفُرِينَ دِينَارًا ﴿٢٦﴾

27. «አንተ ብትተዋቸው ባርችህን ያሳስታሉና፤ ገጢአተኛ ከሐዲንም እንጂ ሌላን አይወልዱም»።

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

28. «ጌታዬ ሆይ! ለኔም ለወላጆቼም ምእመን ሽኖ በቤቴ ለገባም ሰው ሁሉ፣ ለምእመናንና ለምእመናትም ምሕረት አድርግ፤ ከሐዲዎችንም ከጥፋት በቀር አትጨምርላቸው» (አለ)።

رَبِّ أَعْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتَ مُؤْمِنًا وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٢٨﴾

ምዕራፍ 72፣ አል-ጂን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

1. (ሙሐመድ ሆይ!) በል፡- እነሆ! ከጂን የኾኑ ጭፍሮች (ይህን ቁርአን) አዳመጡ፤ «እኛ አስደናቂ የኾነን ቁርአን ሰማንም» አሉ ማለት ወደኔ ተወረደ።

2. «ወደ ቀጥታ መንገድ የሚመራን (ቁርአን ሰማን)፤ በርሱም አመንን፤ በጌታችንም አንድንም አናጋራም»።

3. «እነሆም! የጌታችን ክብር ላቀ፤ ሚስትንም ልጅንም አልያዘም»።

4. «እነሆም! ቁላችን (ሰይጣኖች ወይም ከጂኒዎች መካከል ጣኦት አምላኪዎች)፤ በአላህ ላይ ወሰን ያለፈን (ውሸት) ይናገር ነበር»።

5. «እኛም ሰዎችና ጋኔኖች በአላህ ላይ ውሸትን (ቃል) አይናገሩም ማለትን ጠረጠርን»።

6. «እነሆም! ከሰዎች የኾኑ ወንዶች በጋኔን ወንዶች ይጠበቁ ነበሩ፤ ኩራትንም ጨመሩዋቸው»።

7. «እነሱም አላህ አንድንም አይቀስቅስም ማለትን እንደጠረጠራችሁ ጠረጠሩ»።

8. «እኛም ሰማይን (ለመድረስ) ፈለግን፤ ብርቱ ጠባቂዎችንና ችቦዎችንም ተሞልታ አገኘናት»።

9. «እኛም ከርሷ (ወሬን) ለማዳመጥ በመቀመጫዎች እንቀመጥ ነበርን፤ አሁን ግን የሚያዳምጥ ሰው ለርሱ ተጠባባቂ ችቦን ያገኛል»።

سُورَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحَىٰ إِلَىٰ أَنَّهُ أَسْمَعُ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدْرًا مِّنَّا أَن نَّتَّخِذَ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجدْنَهَا مِثْلَ شِحْرَسَا شَدِيدًا وَشُهَابًا ﴿٨﴾

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَحْدِثْ لَكُمْ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾

10. «እኛም በምድር ውስጥ ባልሉ ሰዎች ክፉ ተሽቷል? ወይስ በነሱ ጌታቸው ደግን ነገር ሽቷል? ማለትን አናውቅም።»

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ
أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

11. «እኛም፣ ከኛ ውስጥ ደጎች አልሉ፤ ከኛም ከዚህ ሌላ የኾኑ፣ ከኛም ከዚህ ሌላ የኾኑ (ሃይማኖታዊ ቡድኖች) አልሉ፤ የተለያዩ መንገዶች (ባለ ቤቶች) ነበርን።»

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا
طَرَائِقَ قِدَادًا ﴿١١﴾

12. «እኛም አላህን በምድር ውስጥ ፈጽሞ (በቅጣት) የማናቅተው፣ ሽሽተንም ፈጽሞ የማናመልጠው መኾናችንን አረጋገጥን።»

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

13. «እኛም መሪውን (ቁርአንን) በሰማን ጊዜ፣ በርሱ አመንን፣ በጌታውም የሚያምን ሰው (በአላህ አንድነት) መግላደልንም መጭጨመርንም አይፈራም።»

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَأَمْنَا بِهِ فَمَن
يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْصَآ وَلَا
رَهَقًا ﴿١٣﴾

14. «እኛም፣ ከኛ ውስጥ ሙስሊሞች (ቁርአንን ካዳመጡ በኋላ ለአላህ እጃቸውን የሰጡ) አልሉ፤ ከኛም ውስጥ በዳዮች (ከትክክለኛው መንገድ ያፈነገጡ ካሃዲዎች) አልሉ፤ የሰለሙም ሰዎች እነዚያ ቅንን መንገድ መረጡ።»

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ
فَمَن أَسْلَمَ فَأَوْلِيكَ تَحْرُورًا رَّشَدًا ﴿١٤﴾

15. በዳዮቹማ (ከትክክለኛው መንገድ ያፈነገጡ ካሃዲዎች) ለገሀነም ማገዶ ኾኑ።

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ
حَطَبًا ﴿١٥﴾

16. እነሆም (ሙስሊም ያልሆኑት)! በመንገዲቱ ላይ (በኢስላም) ቀጥ ባሉ ኖሮ፣ ብዙ ዝናብን ባጠጣናቸው ነበር (ማለትም ተወረደልኝ)።

وَأَلَّوْا اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ
لَأَسْقِنَهُمْ مَّاءً عَذَقًا ﴿١٦﴾

17. በርሱ ልንምክራቸው (ባጠጣናቸው ነበር)፤ ከጌታውም ማስታወሻ (ይህ ቁርአን) የሚያፈገፍግ ሰው አስቸጋሪን ቅጣት (እሳት) ያገባዋል።

لَيَقْنِئُنَّهُمْ فِيهِ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ
يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

18. እነሆ! መስጂዶችም የአላህ ብቻ ናቸው፤ (በውስጣቸው) ከአላህ ጋር አንድንም አትገዙ (ማለትም)።

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ
أَحَدًا ﴿١٨﴾

19. እነሆም! የአላህ ባሪያ (ሙሐመድ አላህን) የሚጠራው ኾኖ በተነሳ ጊዜ፣ (ጋኔኖች) በርሱ ላይ ድርብርቦች ሊኾኑ ቀረቡ (ማለትም)።

وَأَن تَمَّ لَّمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا
يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

20. (ሙሀመድ ሆይ!) እኔ የምግዛው ጌታዬን ብቻ ነው፤ በርሱም አንድንም አላጋራም በል።

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

21. እኔ፣ ለናንተ ጉዳትንም ቀጥታንም አልችልም በላቸው።

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

22. (ሙሀመድ ሆይ!) እኔ ከአላህ (ቅጣት) አንድም አያድነኝም፤ ከርሱም ሌላ መጠጊያን አላገኝም በላቸው።

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

23. ከአላህ የኾነ ማድረስን መልክቶቹንም በስተቀር (አልችልም)፤ አላህንና መልዕክተኛውንም የሚያምጽ ሰው፤ ለርሱ የገሀነም እሳት አልለው፤ በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ።

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

24. የሚያስፈራራቀትንም ባዩ ጊዜ፣ ረዳቱ ደካማ ቁጥሩም አነስተኛ የኾነው ማን እንደኾነ በእርግጥ ያውቃሉ።

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ أضعفُ ناصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

25. (ሙሀመድ ሆይ!) የምትስፈራራቀት ነገር ቅርብ ወይም ጌታዬ ለርሱ የተወሰነ ጊዜን የሚያደርግለት (ሩቅ) መኾኑን አላውቅም በላቸው።

قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَكُمْ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾

26. (እርሱ ብቻ) ሩቁን ምስጢር ዐዋቂ ነው፤ በምስጢሩም ላይ አንድንም አያሳውቅም።

عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

27. ከመልዕክተኛ ለወደደው (ከሰው ልጅ) ሲኾን እንጂ (ለሌላ አይገልጽም)፤ እርሱም ከስተፊቱም (መልዕክተኛን) ከስተጊላውም ጠባቂዎችን ያደርግለታል።

إِلَّا مَنْ أَرْضَىٰ مِنَ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

28. (አላህ) እነሱ (መላዕክተኞች) ዘንድ ባለው ነገር ዕውቀቱ የከበበና ነገሩንም ሁሉ በቁጥር ያጠቃለለ ሲኾን (አላህ የሁሉንም ነገር ትክክለኛ መጠን ያውቃል)፤ የጌታቸውን መልዕክቶች ያደረሱ መኾናቸውን ያውቅ ዘንድ (ጠባቂ ያደርጋል)።

لَيَعْلَمَنَّ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

ምዕራፍ 73፣ አል-ሙዝሚል

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمُزْمَلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. አንተ ተከናኖሎህ ሆይ (ነቢዩ ሙሐመድን)!

يَأَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾

2. ሌሊቱን ሁሉ ጥቂት ሲቀር ቁም፣ (ሰገድ)።

فِرَّ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾

3. ግማሹን (ቁም)፣ ወይም ከርሱ ጥቂትን ቀንስ።

يَضْفَهُ، أَوْ أَنْقَضْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

4. ወይም በርሱ ላይ ጨምር (ድምጽህን ከፍ አድርግ)፣ ቁርአንንም በዝግታ ማንበብን አንብብ።

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾

5. እኛ ባንተ ላይ ከባድ ቃልን (ትዕዛዞችን፣ ሀጎችን) እንጥላለንና።

إِنَّا سَأَلْنَا عَلَيْكَ قَوْلًا نَقِيلًا ﴿٥﴾

6. የሌሊትን መነሳት እርሷ (ሕዋሳትንና ልብን) ለማስማማት በጣም ብርቱ ናት፣ ለማንበብም ትክክለኛ ናት።

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾

7. ላንተ በቀን ውስጥ ረዥም መዘዋወር አልለህ።

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

8. የጌታህንም ስም አውሳ፣ ወደርሱም (መግዛት) መቋረጥን ተቋረጥ ።

وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَبَنِّتْ لِإِيهِ تَبْيِيلًا ﴿٨﴾

9. (እርሱም) የምስራቅና የምዕራብ ጌታ ነው፣ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም፣ መጠጊያ አድርገህም ያዘው።

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

10. (ሙሀመድ ሆይ! ከሐዲዎች) በሚሉትም ላይ ታገሥ፤ መልካምንም መተው ተዋቸው።

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَبِيلًا ﴿١٠﴾

11. የድሎት ባለቤቶችም ከኾኑት አስተባባሮች (አንቀጾቻችንን ከሚክዱ) ጋር ተዎኝ፣ ጥቂትንም ጊዜ አቆያቸው።

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُم قَلِيلًا ﴿١١﴾

12. እኛ ዘንድ ከባድ ማሰሪያዎች (እነሱን ማሰሪያዎች)፣ እሳትም አልለና።

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

13. የሚያንቅ ምግብም፣ አሳማሚ ቅጣትም (አልለ)።

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

14. ምድርና ጋራዎች በሚርገፈገፉበት፣ ጋራዎችም ፈላሽ የአሸዋ ክምር በሚኾኑበት ቀን፣

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَغِيَابٍ مَهِيلاً ﴿١٤﴾

15. (ለዎች ሆይ!) እኛ በናንተ ላይ መስካሪ መልዕክተኛን (ነቢዩ ሙሀመድን) ወደናንተ ላክን፤ ወደ ፈርዖን መልዕክተኛን (ሙሳን) እንደላክን።

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ
كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

16. ፈርዖንም መልዕክተኛውን አመጸ፤ ብርቱ መያዝንም ያዝነው።

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا
وَبِيلاً ﴿١٦﴾

17. ብትክዱ ልጆችን ሸበቶዎች የሚያደርገውን (የትንሳኤን) ቀን (ቅጣት) እንዴት ትጠበቃላችሁ?!

كَيْفَ تَنْقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوَالِدَانَ سُيْبًا ﴿١٧﴾

18. ሰማዩ በርሱ (በዚህ ቀን) ተሰንጣቂ ነው፤ ቀጠሮው ተፈጻሚ ነው።

السَّمَاءُ مَنْفُطِرَةٌ بِهِ ؕ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

19. ይህቺ መገሰጫ ናት፤ (መዳንን) የሻም ሰው ወደ ጌታው መንገድን ይይዛል።

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ؕ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ
إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

20. (ሙሀመድ ሆይ!) አንተ ከሌሊቱ ሁለት እጅ ያነሰን፤ ግማሹንም፤ ሲሰውንም የምትቆም መኾንህን ጌታህ በእርግጥ ያውቃል። ከነዚያም አብረውህ ካሉት ከሌሎች (የሚቆሙ መኾናቸውን ያውቃል)፤ አላህም ሌሊትንና ቀንን ይለክሃል፤ (ሌሊቱን) የማታዳርሱት መኾናችሁን ዐወቀ፤ በናንተ ላይም (ወደ ማቃለል) ተመለሰላችሁ፤ ስለዚህ ከቁርአን (በስግደት) የተቻላችሁን አንብቡ፤ ከናንተ ውስጥ በሽተኞች፤ ሌሎችም ከአላህ ችሮታ ለመፈለግ በምድር ላይ የሚጓዙ ሌሎችም በአላህ መንገድ (ሃይማኖት) የሚጋደሉ እንደሚኖሩ ዐወቀ፤ (አቃለላላቸውም)። ከርሱም የተቻላችሁን አንብቡ፤ ሰላትንም ስገዱ፤ ዘካንም ስጡ፤ ለአላህም መልካም ብድርን አበድሩ፤ ከመልካም ስራም ለነፍሶቻችሁ የምታስቀድሙትን ሁሉ እርሱ የተሻለና በምንዳም ታላቅ ኸኖ አላህ ዘንድ ታገኙታላችሁ፤ አላህንም ምሕረትን ለምኑት፤ አላህ በጣም መሐሪ አዛኝ ነውና።

﴿٢٠﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِ
أَيْلٍ وَيَضَعُكَ وتَلْتَمِمْ وَطَافِيَةً مِّنَ الَّذِينَ
مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الْآيِلَ وَالنَّهَارَ عَلِيمٌ أَن
لَّن نَّخْضُوهُ فَنَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ
مِنَ الْقُرْءَانِ عَلِيمٌ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ
وَأَخْرُونَ يَصْرُبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ
مِن فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرُونَ يَقْتُلُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا وَمَا تُقْرِضُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ مِّجْدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَأَسْتَغْفِرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

ምዕራፍ 74፣ አል-ሙደሂር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمَدِينَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. አንተ (ልብስህን) ደራቢው (ሙሀመድ) ሆይ!
- 2. ተነሳ አስጠንቅቅም፤
- 3. ጌታህንም (አላህ) አክብር፤
- 4. ልብስህንም አጥራ፤
- 5. ጣዖትንም ራቅ፤
- 6. ማብዛትንም የምትፈልግ ኾነህ (በረከትን) አትለግስ፤
- 7. ለጌታህም (ትዕዛዝ) ታገስ።
- 8. በቀንዱም በተነፋ (ለሁለተኛ) ጊዜ (ነገሩ ይበረታል)።
- 9. ይህም (ጊዜ) ያ ቀን አስቸጋሪ ቀን ነው።
- 10. በከሓዲዎች ላይ ገር ያልኾነ ነው።
- 11. አንድ ሆኖ (ካለምንም ሀብትና ልጆች) ከፈጠርኩት ሰው (ወሊድ ኢብኑ ሙጊራ አል-ሙኸዙሚ) ጋር ተወኝ (እኔ እበቃሃለሁ)።
- 12. ለርሱም የተዘረጋን ገንዘብ (በያይነቱ) ያደረግሁለት፤
- 13. (በያደባባይ) ተገኝዎች የኾኑ ወንዶች ልጆችንም፤
- 14. ለርሱም (ኑሮውን) መዘርጋትን የዘረጋሁለት (ከኾነ ሰው ገር ተወኝ)።
- 15. ከዚያም ልጩምርለት ይከጅላል።

- بَيَاتِهَا الْمَدِينَةَ ﴿١﴾
- فَرُّ فَأَذِرْ ﴿٢﴾
- وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾
- وَتِبَابِكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
- وَالرَّجْرَ فَأَهْجُرْ ﴿٥﴾
- وَلَا تَمَنَّ تَسْتَكْبِرُ ﴿٦﴾
- وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
- فَإِذَا نَفَرْنَا فِي السَّافِرِ ﴿٨﴾
- فَذَلِكَ يَوْمًا يَوْمَ عَسِيرٍ ﴿٩﴾
- عَلَى الْكٰفِرِينَ عَيْرٌ يُسِيرُ ﴿١٠﴾
- ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾
- وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَمْدُودًا ﴿١٢﴾
- وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾
- وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾
- تَمْ يَطْمَعُ أَنْ أَرِيدَ ﴿١٥﴾

16. ይከልከል፤ እርሱ ለአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) በእርግጥ ተቃዋሚ ነበር።

كَلَّا إِنَّكُمْ كَأَنْ لَّابَيْنَا عَيْنِدَا ﴿١٦﴾

17. በእርግጥ ችግርን (በእሳት ውስጥ አል-ሰውድ የተባለ አንሸራታች ተራራን እንዲወጣ) አስገድደዋለሁ።

سَأَرْهِفُهُمْ صَعُودًا ﴿١٧﴾

18. እርሱ (በቁርአን ነገር) አሰበ፤ ገመተም።

إِنَّكُمْ فَكَرْتُمْ وَقَدَّرْتُمْ ﴿١٨﴾

19. ተረገመም፤ እንዴት ገመተ!

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرْتُمْ ﴿١٩﴾

20. ከዚያም (ከሞት በኋላ) ተረገመ፤ እንዴት ገመተ!

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرْتُمْ ﴿٢٠﴾

21. ከዚያም እንደ ገና (በቁርአን ነገር) ተመለከተ።

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

22. ከዚያም ፊቱን አጨፈገገ፤ አኮማተረም።

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

23. ከዚያም (ከማመን) ዞረ፤ ኮራም።

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

24. አለም፡- «ይህ (ከሌላ) የሚቀዳ ድግምት እንጂ ሌላ አይደለም»።

فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾

25. «ይህ የሰው ቃል እንጂ ሌላ አይደለም»።

إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

26. በ«ሰቀር» ውስጥ በእርግጥ አስገባዋለሁ።

سَأُضِلُّهُ سَفَرًا ﴿٢٦﴾

27. «ሰቀር» ምን እንደኾነች ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَذْرَبُكَ مَا سَفَرْتُمْ ﴿٢٧﴾

28. (ያገኘችውን ሁሉ) አታስቀርም፤ (ያልተቃጠለውን ነገርም) አትተውምም።

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

29. ቆዳን በጣም አክሳይ ናት።

لَوَاحَةٌ لِلنَّشْرِ ﴿٢٩﴾

30. በርሷም ላይ አስራ ዘጠኝ (ዘበኞች) አሉባት።

عَلَيْهَا إِسْعَةٌ عَشْرًا ﴿٣٠﴾

31. የእሳትንም ዘበኞች መላእክት እንጂ፣ ሌላ አላደረገንም። ቁጥራቸውንም (አስራ ዘጠኝ) ለነዚያ ሰካዳት መፈተኛ እንጂ፣ አላደረገንም፤ እነዚያ መጽሐፍን የተሰጡት (የሁዲዎችና ክርስቲያኖች) እንዲያረጋግጡ፤

وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَزِيَادَ الَّذِينَ

እነዚያም ያመነት እምነትን እንዲጨምሩ፤
 እነዚያም መጽሐፍን (ተውራትንና ኢንጂልን)
 የተሰጡትና ምእመናኑ እንዳይጠራጠሩ፤
 እነዚያም በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ
 ያለባቸው (መናፍቃን) ከሐዲዎችም፤
 «አላህ በዚህ (ቁጥር) ምን ምሳሌ
 ሽቷል?» እንዲሉ (እንጂ አላደረግንም)።
 እንደዚሁ አላህ የሚሻውን ያጠማል፤
 የሚሻውንም ያቀናል፤ የጌታህንም ሰራዊት
 (ልክ) ከርሱ በቀር ማንም አያውቅም፤
 እርሷም (የሰቀር እሳት) ለሰዎች መገሰጫ
 እንጂ፣ ሌላ አይደለችም።

ءَامِنُوا إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ وَهُوَ الْعَلِيمُ الرَّحِيمُ
 وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
 وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ
 يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا
 يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى
 لِلْبَشَرِ ﴿٣٢﴾

- 32. (ከክህደት) ይከልክሉ፤ በጨረቃ እምላላሁ።
- 33. በሌሊቱም በሄደ ጊዜ፤
- 34. በንጋቱም ባበራ ጊዜ፤
- 35. እርሷ (ሰቀር) ከታላላቆቹ (አደጋዎች)
አንዷ ናት።
- 36. ለሰዎች አስፈራሪ ስትኾን፤
- 37. ከናንተ (ወደ በጎ ነገር) መቅደምን
ወይም ወደ ጎላ መቅረትን ለሻ ሰው
(አስፈራሪ ስትኾን)፤
- 38. ነፍስ ሁሉ በሰራቸው ስራ ተያዥ ናት።
- 39. የቀኝ ባለቤቶች (በአላህ አንድነት
በትክክል የሚያምኑ) ብቻ ሲቀሩ፤
- 40. (እነርሱስ) በገነቶች ውስጥ ይጠያየቃሉ።
- 41. ከአመጸኞቹ ሁኔታ፤
- 42. (ይሏቸዋልም)፡- «በሰቀር ውስጥ ምን
አገባችሁ?»
- 43. (እነርሱም) ይላሉ፡- «ከሰጋጆቹ አልነበርንም»፤
- 44. «ለድኾችም የምናበላ አልነበርንም»፤

- كَلَّا وَالْقَمَرَ ﴿٣٢﴾
- وَاللَّيْلِ إِذَا يَدْبَرُ ﴿٣٣﴾
- وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرُ ﴿٣٤﴾
- إِنَّمَا لِإِحْدَى الْكَبِيرِ ﴿٣٥﴾
- نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾
- لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَبْدُءَ أَوْ يُنَاقِزَ ﴿٣٧﴾
- كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾
- إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
- فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾
- عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾
- مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾
- قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾
- وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾

45. «ከዘባራቁዎቹም ጋር እንዘባርቅ (አላህ የጠላውን ነገር ሁሉ) ነበርን»፤

وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَاطِبِينَ ﴿٤٥﴾

46. «በፍርድ ቀንም እናስተባብል ነበርን»፤

وَكُنَّا نَكُذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

47. «እርግጠኛው (ጥጥ) እስከ መጣን ድረስ»፤

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

48. የአማላጆችም ምልጃ አትጠቅማቸውም፡፡

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾

49. ከግሳዴዬም (ከቁርአን) የሚያፈገፍጉት ለነርሱ (ጣኦት አምላኪዎች፣ ካሃዲዎች) ምን አልላቸው?

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾

50. እነሱ ልክ ደንባሪዎች የሜዳ አህዮች ይመስላሉ፤

كَأَنَّهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

51. ከአንበላ (ወይም ከአዳኝ) የሸሹ፡፡

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾

52. ይልቁንም ከነርሱ እያንዳንዱ ሰው ሁሉ፣ የተዘረጉ ጽሑፎችን (ከአላህ የመጣና በውስጡም ኢስላም ትክክለኛው ሃይማኖትና ሙሀመድም የሰማይና የምድር አምላክ ከሆነው አላህ የተላከ፣ እውነተኛ ነቢይ መሆኑን ያሰፈረ ነው፡፡) እንዲሰጥ ይፈልጋል፡፡

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنشَرَةً ﴿٥٢﴾

53. ይከልከሉ! ይልቁንም የመጨረሻይቱን ዓለም (ቅጣት) አይፈሩም፡፡

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾

54. ይከልከሉ! እርሱ (ይህ ቁርአን) መገሰጫ ነው፡፡

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾

55. ስለዚህ የሻ ሰው (ቁርአኑን በማንበብ) ይገሰጽበታል፡፡

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾

56. አላህም ካልሻ በስተቀር አይገሰጽም፤ እርሱ (አላህ) የመፈራት ባለቤት፣ የምሕረትም ባለቤት ነው፡፡

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّنْفِيزِ وَأَهْلُ الْمَعْفَرَةِ ﴿٥٦﴾

ምዕራፍ 75፣ አል-ቂያማ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ነገሩ ከሐዲዎች እንደሚሉት) አይደለም፤ በትንሣኤ ቀን እምላለሁ።

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ①

2. (ራሷን) ወቃሽ በኾነች (ያመነች) ነፍሱም እምላለሁ፤ (በእርግጥ ትቀስቀሳለችሁ)።

وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ ②

3. (ያላመነ) ሰው አጥንቶቹን አለመሰብሰባችንን ያስባልን?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ③

4. አይደለም ጣቶቹን (ፊት እንደ ነበሩ) በማስተካከል ላይ ቻዮች ስንኾን (እንሰበሰባቸዋለን)።

بَلْ قَدَرِينْ عَلَى أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانَهُ ④

5. ይልቁንም ሰው በፊቱ ባለው ነገር (በትንሣኤና በምርመራ) ሊያስተባብል ይፈልጋል።

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑤

6. «የትንሣኤው ቀን መቼ ነው?» ሲል ይጠይቃል።

يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ⑥

7. ዓይንም በዋለለ ጊዜ፤

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑦

8. ጨረቃም በጨለመ ጊዜ፤

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ⑧

9. ፀሐይና ጨረቃም በተሰበሰቡ ጊዜ (አንዱ ወደ ሌላው በመሄድ ወይም በመጣበቅ ወይም ብርሃናቸውን በማጥፋት)፤

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑨

10. ሰው በዚያ ቀን፤ «መሸሻው (ከሌላው) የት ነው?» ይላል።

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يُومِئِدُ أَنْ الْمُرُّ ⑩

11. ይከልከል! ምንም መጠጊያ የለም።

كَلَّا لَا وَزَرَ ⑪

12. በዚያ ቀን መርጊያው፤ ወደ ጌታህ (ብቻ) ነው።

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑫

13. ሰው በዚያ ቀን ባስቀደመው (የሰራቸውን ወንጀሎች ወይም መጥፎ ልምዶች) እና ባስቆየው (የሰራቸውን መልካም ወይም መጥፎ ስራዎች) ሁሉ ይነገራል።

يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑬

14. በእርግጥም ሰው በነፍሱ ላይ አስረጅ ነው። (አካሎቹ ይመሰክሩበታል)።

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

15. ምክንያቶቹን ሁሉ ቢያመጣም (መጥፎ ስራዎቹን ለመሸፈን) እንኳ (አይሰማም)።

وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَادِيرُهُ ﴿١٥﴾

16. (ሙሀመድ ሆይ!) በርሱ (በቁርአን ንባብ) ልትቸኩል፣ ምላሰህን በርሱ አታላውስ።

لَا تَحْرِيكَ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾

17. (ሙሀመድ ሆይ! በልብህ ውስጥ) መሰብሰቡና (ቁርአንን) ማንበቡ በኛ ላይ ነውና።

إِن عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾

18. (ሙሀመድ ሆይ!) ባነበብነውም ጊዜ (ካለቀ በኋላ) ንባቡን (የጂብራልን) ተከተል።

فَإِذَا قَرَأْتُهُ فَانصِتْ لَهُ إِنَّهُ كُرْآنُهُ ﴿١٨﴾

19. ከዚያም ማብራራቱ በኛ (አላህ) ላይ ነው።

ثُمَّ إِنَّا عَلَّمْنَاهُ صَانِدَهُ ﴿١٩﴾

20. (ከመጣደና) ተከልከል፣ ይልቁንም (ሰዎች) ፈጣኒቱን (ዓለም) ትወዳላችሁ።

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾

21. መጨረሻይቱንም (ዓለም) ትተዋላችሁ (አትዘጋጁላትም)።

وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾

22. ፊቶች በዚያ ቀን አብሪዎች ናቸው።

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾

23. ወደ ጌታቸው (አላህ) ተመልካችኛ ናቸው።

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾

24. ፊቶችም በዚያ ቀን ጨፍጋጊዎች ናቸው።

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ مُّسَوِّمَةٌ ﴿٢٤﴾

25. በርሳቸውም አደጋ እንደሚሰራባቸው ያረጋግጣሉ።

تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فُكْرَةٌ ﴿٢٥﴾

26. ንቁ! (ነፍስ) ብሪዎችን በደረሰች ጊዜ፣

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾

27. አሻራው ማነው? (ከሞት የሚያድነው) በተባለም ጊዜ፣

وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

28. (ጣረ-ሞት ላይ ያለ) እርሱ (የሰፈረበት ነገር ከዚህ ዓለም) መለየት መኾኑን ባረጋገጠም ጊዜ፣

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾

29. ባትም በባት በተጣበቀች ጊዜ፣

وَأَلْفَنَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

30. በዚያ ቀን መነዳቱ ወደ ጌታህ (አላህ) (ፍርድ) ነው።

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَافِقُ ﴿٣٠﴾

31. (በዚህ ቁርአንና በሙሐመድ መልዕክት) አላመነምም፤ አልሰገደምም።

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾

32. ግን አስተባባለ፤ (ከእምነት) ዞረም።

وَلٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

33. ከዚያም እየተንገባለለ ወደ ቤተሰቡ ሄደ።

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمِطُّهُ ﴿٣٣﴾

34. (ያላመንክ ሰው ሆይ!) የምትጠላውን ነገር (አላህ) ያስከትልህ፤ ለአንተ ተገቢህም ነው።

أَوَلَيْكَ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾

35. ከዚያም ጥፋት ይጠጋህ፤ ለአንተ የተገባህም ነው።

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأَؤَلَىٰ ﴿٣٥﴾

36. ሰው ስድ ኾኖ መትተውን ይጠረጥራልን?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًىٰ ﴿٣٦﴾

37. የሚፈሰስ ከኾነ የፍትወት ጠብታ አልነበረምን?

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِن مَّيِّ يُعْمَىٰ ﴿٣٧﴾

38. ከዚያም የረጋ ጊም ኾነ (አላህ ሰው አድርጎ) ፈጠረውም፤ አስተካክለውም።

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فُخْلَقَ فُسْوَىٰ ﴿٣٨﴾

39. ከርሱም ሁለት ዓይነቶችን ወንድና ሴትን አደረገ።

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

40. ይህ (ጌታ) ሙታንን ሕያው በማድረግ ላይ ቻይ አይደለምን? (እንዴታ! እሱ ሁሉንም ነገሮች መስራት ይችላል።)

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

ምዕራፍ 76፣ አል-ኢንሳን (አል-ደሀር)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْاِنْسَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በሰው ላይ የሚታወስ ነገር ሳይኾን፣
ከዘመናት የተወሰነ ጊዜ በእርግጥ አልፎበታል።

هَلْ أَتَى عَلَى الْاِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ
يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

2. እኛ ሰውን (ከሕግ ግዳጅ) የምንሞክረው
ሰንኾን፣ ቅልቅሎች ከኾኑ የፍትወት ጠብታ
ፈጠርነው፤ ሰሚ ተመልካችም አደረግነው።

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ
نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

3. እኛ፣ ወይ አመስጋኝ ወይም ከሐዲ
ሲኾን መንገዱን መራነው፤ (ገለጽንለት)።

اِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا
كُفُورًا ﴿٣﴾

4. እኛ ለከሐዲዎች ሰንሰለቶችንና
እንዛዝላዎችን፣ እሳትንም አዘጋጅተናል።

اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا
وَاَعْلَاقًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

5. በጎ አድራጊዎች መበረዣዎ ካፋር
ከኾነች ጠጅ ይጠጣሉ።

اِنَّا الْاَبْرَارَ يَشْرُونَ مِن كَافِرٍ كَانَ
مِرْاجِمًا كَافُورًا ﴿٥﴾

6. ከርሷ የአላህ ባሮች የሚጠጡላት
(ወደፊለጉበት) ማንባባትን የሚያንባባት
ከኾነች ምንጭ (ይጠጣሉ)።

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

7. (ዛሬ) በስለታቸው ይሞላሉ፤ መከራው
ተሰራጨ የኾነንም ቀን ይፈራሉ።

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

8. ምግብንም ከመውደዳቸው ጋር (ወይም
አላህን ለማስወደድ) ለድኻ፣ ለየቲምም፣
ለምርኮኛም (ለእስረኛም) ያበላሉ።

وَيَطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُءٍ مَّسْكِينًا
وَيَنِيْمًا وَاَسِيرًا ﴿٨﴾

9. «የምናበላችሁ ለአላህ ፊት (ለአላህ
ፍላጎት) ብቻ ነው፤ ከፍንተ ዋጋንም
ማመስገንንም አንፈልግም»።

اِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾

10. «እኛ (ፊትን) የሚያጨፈግንን ብርቱ
ቀን ከጌታችን እንፈራለንና» (ይላሉ)።

اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿١٠﴾

11. አላሀም ከዚያን ቀን ክፋት ጠበቃቸው፤ (ፊታቸው) ማማርንና መደሰትንም ገጠማቸው።

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ سَرََّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نَصْرَهُ
وَسُرُورًا ﴿١١﴾

12. በመታገላቸውም ገነትንና የሐር ልብስን መነዳቸው።

وَجَزَّوهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

13. በውስጧ በባለ አጎር አልጋዎች ላይ ተደጋፊዎች፤ በውስጧ ፀሐይንም ጨረቃንም የማያዩ ሲኾኑ (በጀነት ጸሀይና ጨረቃ የለም)፤

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا
شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

14. ዛፎችዎም በነሱ ላይ የቀረበች፤ ፍሬዎቿም (ለለቃሚዎች) መገራትን የተገራች ስትኾን፤ (ገነትን መነዳቸው)።

وَدَائِيَّةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّلَتْ فَطُوفُهَا
نَذِيلًا ﴿١٤﴾

15. በነሱም ላይ ከብር በኾኑ ዕቃዎች (ሰሐፍች)፤ የብርጭቆዎች በኾኑ ከባያዎችም ይዝዘርባቸዋል።

وَأُطَافَ عَلَيْهِمِ بِبَابِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

16. መለካትን የለኳቸው በኾኑ የብር ብርጭቆዎች (አንገደፍላጎቶቻቸው ይዝዘርባቸዋል)።

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

17. በርሷም መበረገዋ «ዘንጀቢል» የኾነችን ጠጅ ይጠጣሉ።

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَجْجِيًّا ﴿١٧﴾

18. በውስጧ ያለችውን «ሰልሰቢል» ተብላ የምትጠራውን ምንጭ።

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

19. በነሱም ላይ (ባሉበት ሁኔታ) የሚዘወትሩ ወጣት ልጆች ይዘዋወራሉ፤ ባየሃቸው ጊዜ፤ የተበተነ ሉል ናቸው ብለህ ታስባቸዋለህ።

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مَُّخَلَّدُونَ إِذَا
رَأَوْهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿١٩﴾

20. እዚያም በተመለከትክ ጊዜ ጸጋንና ታላቅ ንግሥናን (መገመት በማይቻል ሁኔታ) ታያለህ።

وَإِذَا رَأَيْتُ ثُمَّ رَأَيْتُ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

21. አረንጓዴዎች የኾኑ የቀጭን ሐር ልብሶችና ወፍራም ሐርም በላያቸው ላይ አልሉ። ከብር የኾኑ አንባሮችንም ይሸለማሉ፤ ጌታቸውም አጥሪ የኾነን መጠጥ ያጠጣቸዋል።

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ
وَحُلُوعًا أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَنَهُمْ رُحْمًا
شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

22. ይህ በእርግጥ ለናንተ ዋጋ ኾነ፤ ሥራችሁም ምስጉን ኾነ (ይባላሉ)።

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ
مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

23. (መሀመድ ሆይ!) እኛ ቁርአንን ባንተ ላይ ማውረድን፣ እኛው አወረድነው።

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

24. (መሀመድ ሆይ!) ለጌታህ ፍርድም ታገሥ፤ ከነሱም ኅጢአተኛን ወይም ከሐዲን አትታዘዝ።

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آئِنًا أَوْ كُفُورًا ﴿٢٤﴾

25. የጌታህንም ስም በጧት (በፈጅር፣ በዙህርና በዐስር ሰላቶች) እና ከቀትር በላይ አውሳ።

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

26. ከሌሊቱም (በመግራብና በዲሻ ሰላቶች) ለርሱ ስገድ፣ በረገርም ሌሊትም አወድሰው።

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

27. እነዚያ (ከሃዲያን) የቅርቢቱን ዓለም ይወዳሉ፤ ከባድን ቀንም በስተፊታቸው ኹኖ ይተዋሉ።

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

28. እኛ ፈጠርናቸው፣ ሰውነታቸውንም አጠነከርን፤ በሻንም ጊዜ መሰሎቻቸውን መለወጥን እንለውጣለን።

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ﴿٢٨﴾

29. ይህቺ (የቁርአን አንቀፅ) መገሰጫ ናት፤ የሻም ሰው ወደ ጌታው (አላህ) መንገድን ይይዛል።

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

30. አላህም ካልሻ በስተቀር አትሹም፤ አላህ ዐዋቂ ጥበቦኛ ነውና።

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

31. የሚሻውን ሰው በእዝነቱ ውስጥ ያገባዋል፤ በዳዮቹንም (ዝቶባቸዋል)፤ ለነሱ አሳማሚ ቅጣትን አዘጋጅቶላቸዋል።

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

ምዕራፍ 77፣ አል-ሙርሰላት

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ተከታታይ ሽነው በተላኩት፣
2. በኃይል መንፈስን ነፋሾች በሽኑትም፣
3. መበተንን በታኞች በሽኑትም (ነፋሶች)፣
4. መለየትን (ትክክልን ከስህተት) ለይዎች በሽኑትም (የቁርኣን አንቀጾች)፣
5. መገሰጫን (ወደ ነቢያት) ጣይዎች በሽኑትም፣
6. ምክንያትን ለማስወገድ ወይም ለማስፈራራት (ጣይዎች በሽኑት መላእክት) እምላለሁ።
7. ያ የምትስፈራሩበት (ትንሣኤ) በእርግጥ ጌኝ ነው።
8. ከዋክብትም (ብርሃኗ) በታበሰች ጊዜ፣
9. ሰማይም በተከፈተች ጊዜ፣
10. ጋራዎችም በተንከተኩቱ ጊዜ፣
11. መልዕክተኞቹም ወቅት በተደረገላቸው ጊዜ፣
12. ለየትኛው ቀን ተቀጠሩ (የሚባል ሲሽን)፣
13. ለመለያው ቀን (በተባለ ጊዜ፣ በፍጡሮች መካከል የጀነትና የእሳት ተብሎ ይፈረዳል)።
14. የመለያውም ቀን ምን እንደሆነ ምን አሳወቀህ?
15. ለአስተባባዮች በዚያ (በትንሣኤ) ቀን ወዮላቸው።
16. የፊተኞቹ (ሕዝቦች) አላጠፉንምን?

1. وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾
2. فَأَلْعَصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾
3. وَالنَّشْرِاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾
4. فَأَلْقَدَاتِ قَرَفًا ﴿٤﴾
5. فَالْمُقَيَّبَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾
6. عُدْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿٦﴾
7. إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَيْعٌ ﴿٧﴾
8. فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾
9. وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
10. وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾
11. وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْتَبِذَتْ ﴿١١﴾
12. لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ﴿١٢﴾
13. لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾
14. وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾
15. وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾
16. أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. ከዚያም የኋለኞቹን እናስከትላቸዋለን።

ثُمَّ نُنَعِّمُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿٧﴾

18. በእመጻኞች ሁሉ እንደዚሁ እንሰራለን።

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٨﴾

19. ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٩﴾

20. ከደካማ ውሃ (ከዘር ፈሳሽ) አልፈጠርኛችሁምን?

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾

21. በተጠበቀ መርጊያ ውስጥም (በማሕፀን) አደረግነው፤

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١١﴾

22. እስከታወቀ ልክ ድረስ፤

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٢﴾

23. መጠንነውም፤ ምን ያማርንም መጣኞች ነን!

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿١٣﴾

24. ላስተባባዮች በዚያ (በትንሳኤ) ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٤﴾

25. ምድርን ሰብሳቢ አላደረግናትምን?

أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كَمَاثًا ﴿١٥﴾

26. ሕያዋን ኾናችሁ፤ ሙታንም ኾናችሁ።

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿١٦﴾

27. በውስጧም ከፍተኛዎቹን ተራራዎች አደረግን፤ ጣፋጭ ውሃንም አጠጣናችሁ።

وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسًا شَلْخَنَاتٍ وَأَسْفِينًا تُمُجُّ مَاءً قَرَاتًا ﴿١٧﴾

28. ለአስተባባዮች በዚያ (በትንሳኤ) ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

29. (ለካዱት) ወደዚያ በርሱ ታስተባብሉ ወደ ነበራችሁት (ቅጣት) አዝግሙ (ይባላሉ)።

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿١٩﴾

30. (የእሳቱ ጭስ እየተንበሰበሰ ወደሚወጣበት) ባለ ሦስት ቅርንጫፎች ወደ ኾነው ጥላ አዝግሙ (ይባላሉ)።

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تَلْدَتِ شَعْبٍ ﴿٢٠﴾

31. አጠላይ (የሚያስጠልል) ያልኾነ፤ ከእሳቱም ላንቃ የማያድን ወደ ኾነው (አዝግሙ)።

لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِيبِ ﴿٢١﴾

32. እርሷ (እሳት) እንደ ታላላቅ ሕንፃ የኾኑን ቃንቁዎች ትወረውራለች።

إِنهَا تَرْمِي بِشَكْرِ كَالْقَصْرِ ﴿٢٢﴾

33. (ቃንቁውም) ልክ ዳልቻዎች ግመሎችን ይመስላል።

كَأَنَّهُمْ جَمَلَاتٌ صُفَّرٌ ﴿٢٣﴾

34. ለአስተባባዮች በዚያ (የትንሳኤ) ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

35. ይህ የማይናገሩበት ቀን ነው።

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. ይቅርታም ይጠይቁ ዘንድ፤ ለነርሱ አይፈቀድላቸውም።

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. ለአስተባባዮች በዚያ (የትንሳኤ) ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. ይህ መለያው ቀን ነው፤ እናንተንም የፊተኞቹንም ሰብስብናችሁ።

هَذَا يَوْمُ الْقُضْلِ جَمْعَكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾

39. ለእናንተም (ለማምለጥ) ብልሃት እንዳላችሁ ተተናክሉኝ።

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾

40. ላስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

41. ጥንቁቆቹ በጥላዎችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾

42. ከሚከጅሉትም ሁሉ በፍራፍሬዎች ውስጥ ናቸው።

وَفُؤَاكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

43. ትሰሩት በነበራችሁት ዋጋ የምትደሰቱ ኾናችሁ ብሉ፤ ጠጡም፤ (ይባላሉ)።

كُلُّوْا وَأَشْرَبُوا هَيْتَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. እኛ እንደዚሁ መልካም ሰሪዎችን ሁሉ እንመነዳለን።

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. ላስተባባዮች በዚያ (የትንሳኤ) ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. (ያላመናችሁ ሰዎች ሆይ!) ብሉ፤ ጥቂትንም (ጊዜ) ተጠቀሙ፤ እናንተ አመፀኞች ናችሁና።

كُلُّوْا وَتَمَنَعُوا فَلْيَلَاكُمْ الْجُحْرُمُونَ ﴿٤٦﴾

47. ላስተባባዮች በዚያ (የትንሳኤ) ቀን ወዮላቸው።

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

48. ለነሱ ስንዳም በተባሉ ጊዜ አይሰግዱም።¹

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

1. ሀ. አነስ ኢብኑ ማሊክ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡-«ሰዎች፣ ከአላህ በስተቀር አምልኮት የሚገባው አምላክ የለም አስከሚሉ፣ እኛ የምንሰግደውን ዓይነት ሰላት አስከሰግዱ፣ እኛ ፈታችንን ወደምናዞርበት አስከያዞሩና እኛ እንደምናርደው አስከሚያርዱ ድረስ፣

49. ላስተባባዮች በዚያ (የትንሳኤ) ቀን ወዮላቸው።

وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدِبِينَ ﴿٤٩﴾

50. ከርሱም (ከቁርአን) ሌላ በየትኛው ንግግር ያምናሉ?

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

እንድንጋደላቸው ታዝዣለሁ። ይህን ከፈፀሙ ደማቸውና ንብረታቸው በኛ ዘንድ የተጠበቀ ይሆናል። በሕጋዊ መንገድ ካልሆነ በስተቀር በነርሱ ውስጥ ጣልቃ አንገባም። ስለሂሳባቸው ያለው ግንኙነት ከአላህ ጋር ይሆናል።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)። (ይህ ሀዲሳዊ መልዕክት ጣኦት አምላኪዎችን የሚመለከት ነው!)

ለ. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ እንዲህ ብለዋል፡- «ሰዎች አዛን በማለትና በሶላት ወቅቶች በመጀመሪያ ረድፍ የመገኘትን ምንዳ ቢያውቅ ኖሮና፣ ያንን ምንዳ ለማግኘት ምልክት ከማስቀመጥ በስተቀር ሌላ አማራጭ ባይኖር ምልክቱን ከማስቀመጥ ወደኋላ አይሉም ነበር። የዙሀርን ሶላት በወቅቱ የመስገድን ምንዳ ቢያውቁ ኖሮ ደግሞ፣ በወቅቱ ቀድመው ለመገኘት እርስበርሳቸው በተሸቀደሙ ነበር። እንዲሁም የዲሻንና የፈጅር ሶላቶችን በጀመጻ (በሕብረት) መስጂድ ተገኝቶ የመስገድን ምንዳ ቢያውቁ ኖሮ፣ እነዚህን ሶላቶች ለመስገድ እየተንቀቁም ቢሆን ይመጡ ነበር።» (ቡኻሪ ዘገበውታል)።

ምዕራፍ 78፣ አን-ነበእ (የዜናው ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. ከምን ነገር ይጠያየቃሉ? عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾
- 2. ከታላቁ ዜና (ከቁርአን ይጠያየቃሉ)። عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾
- 3. ከዚያ እሱ በርሱ የተለያዩበት ክሻነው። الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
- 4. ይከልከሉ! ወደ ፊት (የሚደርስባቸውን) በእርግጥ ያውቃሉ። كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
- 5. ከዚያም ይከልከሉ! ወደፊት ያውቃሉ። تُوّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
- 6. ምድርን ምንጣፍ አላደረግንምን? أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
- 7. ጋራዎችንም ችካሎች አላደረግንምን? وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾
- 8. ብዙ ዓይነቶችም (ወንድና ሴት፣ ረጅምና አጭር፣ ጥሩና መጥፎ) አድርገን ፈጠርናችሁ። وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾
- 9. እንቅልፋችሁንም ዕረፍት አደረግን። وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
- 10. ሌሊቱንም (በጨለማው) ልባስ አደረግን። وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَاسًا ﴿١٠﴾
- 11. ቀኑንም (ለኑሮ) መስሪያ አደረግን። وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾
- 12. ከበላያችሁም ሰባትን ብርቱዎች (ሰማያት) ገነባን። وَبَلَّغْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾
- 13. እንጸባራቂ ብርሃንንም (ጸሀይን) አደረግን። وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾
- 14. ከአረገዙት ደመናዎችም ተንቧቢ ውሃን አወረድን። وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾
- 15. በርሱ እህልንና ቅጠላ ቅጠልን እናወጣ ዘንድ (አወረድን)። لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾
- 16. የተቆላለፉ አትክልቶችንም። وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾
- 17. የመለያው ቀን የተወሰነ ጊዜ ነው። إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾

18. በቀንዱ በሚነፋና የተለያዩ ጭፍሮች ሽናችሁ በምትመጡ ቀን ነው።

يَوْمَ يَفْخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿٧٨﴾

19. ሰማይም በምትከፈትና (ባለ) ደጃፎችም በምትሸንቡት፤

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٧٩﴾

20. ጋራዎችም በሚነዱበት (እንደ) ሲረብዱም በሚሸኑበት (ቀን) ነው።

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٨٠﴾

21. ገሀነም መጠባበቂያ (ስፍራ) ናት።

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٨١﴾

22. ለእኛ ተላላፊዎች (አላህ ያስቀመጠውን ድንበር የሚተላለፉ። ጣኦት አምላኪዎች፣ ካሃዲዎች፣ መናፍቃን፣ ወንጀለኞች) መመለሻ ስትሆን፤

لِّطَّاعِينَ مَنَابَا ﴿٨٢﴾

23. በውስጥ ብዙን ዘመናት ነዋሪዎች ሲሆኑ፤

لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٨٣﴾

24. በውስጥ ቅዝቃዜንም፣ መጠጥንም አይቀምሱም።

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا سُرَابًا ﴿٨٤﴾

25. ግን መቅ ውሃንና እሻርን (ይቀምሳሉ)።

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿٨٥﴾

26. ተስማሚን (እንደሰሩት ወንጀል መጠን) ምንዳ ይመነዳሉ።

جَزَاءً وَفِاقًا ﴿٨٦﴾

27. እነሱ ምርመራን የማይፈሩ ነበሩና።

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٨٧﴾

28. በአንቀጾቻችንም (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) ማስተባበልን አስተባበሉና።

وَكَذَبُوا بِبَيِّنَاتِنَا كَذَّابًا ﴿٨٨﴾

29. ነገሩንም ሁሉ የተጻፈ ሲሆን፣ አጠቃለልነው።

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٨٩﴾

30. ቅመሱም (የወንጀላችሁ ውጤት ነውና) ቅጣትንም እንጂ፣ (ሌላን) አንጨምራችሁም (ይባላሉ)።

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٩٠﴾

31. ለጥንቁቆቹ መዳኛ ስፍራ (ጀነት) አላቸው።

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٩١﴾

32. አትክልቶችና ወይኖችም፣

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٩٢﴾

33. እኩዎች (የበሰሉ) የሸኑ ጡተ ጉቻማዎችም፣

وَكُوعَابَ أُنْبَابًا ﴿٩٣﴾

34. የተሞሉ ብርጭቆዎችም፤

وَكَاَسًا دِهَانًا ﴿٢٤﴾

35. በውስጧ ትርፍ ቃልንም፤ ማስዋሽትንም አይሰሙም።

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا ﴿٢٥﴾

36. ከጌታህ የሽነን ምንዳ በቂ ስጦታን (ተሰጡ)።

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٢٦﴾

37. የሰማያትና የምድር፤ በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ጌታ በጣም አዛኝ ክሾነው (ተመነዱ)፤ ክርሱ ጋር መነጋገርን አይችሉም።

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٢٧﴾

38. መንፈሱ (ጂብሪል)፤ መላእክቶቹም የተሰለፉ ሽነው በሚቆሙ ቀን አል-ረሕማን (አላህ) ለርሱ የፈቀደለትና ትክክለኛን ቃል ያለ ሰው ቢሽን እንጂ፤ (መነጋገርን አይችሉም)።

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أُوذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٢٨﴾

39. ይህ (ጥርጥር የሌለው) የተረጋገጠው ቀን ነው። የሻም ሰው ወደ ጌታው መመለስን ይይዛል።

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٢٩﴾

40. እኛ፤ ሰው ሁሉ እጆቹ ያስቀደሙትን (ስራዎቹን) በሚያይበትና ከሐዲውም «ዋ ምኞቴ! ምንነው ዐፈር በሆንኩ» በሚልበት ቀን ቅርብ የሽነን ቅጣት አስጠነቀቅናችሁ።

إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٣٠﴾

ምዕራፍ 79፣ አን-ናዚፋት
በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በጋይል አውጪዎች በሽነት (መላዕክት)፤

وَالنَّزِعَاتِ غَرَابًا ﴿١﴾

2. በቀስታ መምዘዝንም (የአማኞችን ነፍስ) መዛገቻ በሽነት (መላዕክት)፤

وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطًا ﴿٢﴾

3. መዋኝትም ዋኚዎች በሽነት (መላዕክት) ወይም በምህዋራቸው የሚሸሩ ፕላኔቶች)፤

وَالسَّيْحَاتِ سَبْعًا ﴿٣﴾

4. መቅደምንም ቀዳሚዎች በሽነት (መላዕክት)፤ ከዋክብት ወይም ፈረሶች)፤

فَالسَّيِّدَاتِ سَبْعًا ﴿٤﴾

5. ነገርንም አስተናባሪዎች በኸነት (መላእክት) እምላለሁ፤ (በእርግጥ ትቀሰቀሳላችሁ)።

فَالْمَدْرَبَاتِ أَمْرًا ⑤

6. ተርጉፍጋፊይቱ (ምድርና ተራራዎች በሀይል ለመጀመሪያ ጊዜ) በምትርገፈገፍበት ቀን፤ (ሁሉም ሰው ይሞታል።)

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑥

7. ለጣቂይቱ (ቀጣይቱ) የምትከተላት ስትኸን (ትቀሰቀሳላችሁ)።

تَبَعَهَا الرَّادِفَةُ ⑦

8. በዚያ ቀን (ከፊል) ልቦች ተሸባሪዎች ናቸው።

فُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ⑧

9. ዓይኖቻቸው ተዋራጆች (አቀርቃሪዎች) ናቸው።

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ⑨

10. «አኛ ወደ መጀመሪያይቱ ሁኔታ ተመላሾች ነን?» ይላሉ።

يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑩

11. የበሰበሱ አጥንቶች በኸን ጊዜ (እንቀሰቀሳለን?)

إِنَّا كُنَّا عِظَمًا نَخِرَةً ⑪

12. «ይህቺ ያን ጊዜ ባለ ኪላራ መመለስ ናት» ይላሉ።

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑫

13. እርሷም አንዲት ጩኸት (በሁለተኛው ፍንዳታ) ብቻ ናት።

فَأِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ⑬

14. ወዲያውኑም እነሱ እንቅልፍ በሌለባት (ምድር) ላይ ይኸናሉ።

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑭

15. የሙሳ ወሬ መጣልህን?

هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ مُوسَى ⑮

16. ጌታው በተቀደሰው ሸለቆ፣ በጡዋ በጠራው ጊዜ፤

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ يَا لَوْلَاِ الْمَقَدِسِ طُورِي ⑯

17. ወደ ፈርዖን ሂድ፤ እርሱ ወሰን አልፏልና።

أَذْهَبَ إِلَيَّ فِرْعَوْنُ إِنَّهُ ظَنَى ⑰

18. በለውም፡- ወደ መጥራራትህ ላንተ (መንገድ) አለህን?

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَنْ تَرْكَبِي ⑱

19. ወደ ጌታህም ልመራህ፣ ትፈራውም ዘንድ (መንገድ አለህን?) በለው።

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَانْحَشِي ⑲

20. ታላቂቱንም ተአምር አሳየው።

فَأَرْبُهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ⑳

21. አስተባባለም (ፈርዖን)፤ አመጸም።

فَكَذَّبَ وَعَصَى ㉑

22. ከዚያም (ለማጥፋት) የሚተጋ ኸኖ ዘረ።

﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى

23. (ሰራ-ዊቶቹን) ሰበሰበም፤ ተጣራም።

﴿٢٣﴾ فَحَشَرَ فَنَادَى

24. አለም፡- «እኔ ታላቁ ጌታችሁ ነኝ» (የበላይ አምላካችሁ ነኝ)።

﴿٢٤﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

25. አላህም በኋለኛይቱና በፊተኛይቱ (ቃል) ቅጣት ያዘው።

﴿٢٥﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

26. በዚያ ውስጥ ለሚፈራ ሰው በእርግጥ መገምገሚያ አለበት።

﴿٢٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَن يَخْشَى

27. ባፈጣጠር እናንተ ይበልጥ የበረታችሁ ናችሁን? ወይንስ ሰማይ? (አላህ) ገነባት።

﴿٢٧﴾ وَأَنْتُمْ أَشَدُّ حَقًّا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا

28. ከፍታዎን አንን፤ አስተካከላትም።

﴿٢٨﴾ رَفَعَ سَعَاكُمْ فَسَوَّاهَا

29. ሌሊቷንም አጨለመ፤ ቀንዋንም ገለጸ።

﴿٢٩﴾ وَأَغْطَسَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

30. ምድርንም ከዚህ በኋላ ዘረጋት።

﴿٣٠﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

31. ውሃዋንና ግጦ኿ን ከርሷ አወጣ።

﴿٣١﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

32. ጋራዎችንም አደላደላቸው።

﴿٣٢﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا

33. ለናንተና ለእንስሶቻችሁ መጣቀሚያ ይኾን ዘንድ (ይህን አደረገ)።

﴿٣٣﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

34. ታላቁቱም መዐት በመጣች ጊዜ፤

﴿٣٤﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى

35. ሰው ሁሉ የሰራውን በሚያስታውስበት ቀን፤

﴿٣٥﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

36. ገሀነምም (ለሁሉም) ለሚያይ ሰው በተገለጠች ጊዜ፤

﴿٣٦﴾ وَبُرُزَّتْ أَلْعَابُ لِمَنِ رَأَى

37. የካደ (ባለማመን) ሰውማ፤

﴿٣٧﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى

38. ቅርቡቱንም ሕይወት የመረጠ (የራሱን መጥፎ ፍላጎትና አጉል ስሜት የተከተለ)፤

﴿٣٨﴾ وَآمَرَ أَلْحِيَوَةَ الدُّنْيَا

39. ገሀነም እርሷ በእርግጥ መኖሪያው ናት።

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾

40. በጌታው ፊት መቆምን የፈራ ሰውማ፣ ነፍሱንም ከዝንባሌዋ የከለከለ፣

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ
عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

41. ገነት እርሷ በእርግጥ መኖሪያው ናት።

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾

42. (ሙሃመድ ሆይ!) «ሰዓቲቱ መቼ ነው መድረሻዋ?» ሲሉ ይጠይቁሃል።

يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

43. አንተ እርሷን ከማስታወስ በምን ውስጥ ነህ?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا ﴿٤٣﴾

44. (የዕውቀት) መጨረሻዋ ወደ ጌታህ ብቻ ነው።

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٤﴾

45. (ሙሐመድ ሆይ!) አንተ የሚፈራትን ሰው አስፈራሪ ብቻ ነህ።

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾

46. እነርሱ በሚያዩዋት ቀን ያንዲት ቀን ምሽትን ወይም ረፋዲን እንጂ ያልቆዩ ይመስላሉ።

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ رَوَّعَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ صُجْحَهَا ﴿٤٦﴾

ምዕራፍ 80፣ ዐበለ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ عَبَسَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ነቢዩ) ፊቱን አጨፈገገ፣ ዙሪያ፣

عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿١﴾

2. ዕውሩ [አይነ-ሰውሩ] ስለ መጣው (አይነ-ሰውሩ) አብደላህ ኢብኑ ኡሙ መክቱም ሲሆን፣ እሱም የአላህ መልዕክተኛ ከቁረይሽ ባላባቶች መካከል ለተወሰኑት ሰበካ እያደረጉ ባለበት ወቅት መጣ።

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿٢﴾

3. (ሙሀመድ ሆይ!) ምን ያሳውቅሃል? (ከጎጢአቶቹ) ሊጥራራ ይከጀላል።

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّكَ بُرْهَانَ ﴿٣﴾

4. ወይም ሊገለጽ፣ ግላጼይቱም ልትጠቅመው (ይከጀላል)።

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾

5. የተብቃቃ ሰውማ፣

أَمَّا مَنْ أَسْتَفْتَىٰ ﴿٥﴾

6. አንተ ለርሱ (ለእምነቱ በመጓጓት) በፈገግታ ትቀበለዋለህ።

فَأَنْتَ لَمْ تَصَدَّقْ ⑥

7. ባይጥራራ [(ከክህደት)- አንተ መልዕክተኛ ነህ፤ በአንተ ላይ ያሉብህ መልዕክቱን ማድረስ ነው] ባንተ ላይ ምንም የሌለብህ ስትኾን፤

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ ⑦

8. እየገሰገሰ የመጣህ ሰውማ፤

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ⑧

9. እርሱ (አላህን) የሚፈራራ ሲኾን፤

وَهُوَ يَخْتَعَى ⑨

10. አንተ ከርሱ ትዝዝናጋለህ።

فَأَنْتَ عَنْهُ لَلَهَى ⑩

11. ተከልከል፤ እርሱ (ይህ ቁርአን) ማስገንዘቢያ ነው።

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ⑪

12. የሻም ሰው (ቁርአንን) ያስታውሰዋል።

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ⑫

13. (ነገሩ) በተከበሩ ጽሑፎች (አል-ለውሀል መሀፋዝ) ውስጥ ነው።

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ⑬

14. ከፍ በተደረገችን ንጹሕ በተደረገች (ጽሑፍ ውስጥ ነው)።

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑭

15. በጸሐፊዎቹ (መላእክት) እጆች (ንጹሕ የተደረገች)።

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ⑮

16. የተከበሩና ታዛዦች በኾኑት፤ (ጸሐፊዎች እጆች)።

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ⑯

17. ሰው ተረገመ (ካሃዲው ሰው)፤ ምን ከሓዲ አደረገው?

قُلْ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُ ⑰

18. (ጌታው) በምን ነገር ፈጠረው? (አያስብምን?)

مِنْ أَى شَيْءٍ خَلَقْتَهُ ⑱

19. ከፍትወት ጠብታ ፈጠረው፤ መጠነውም፤

مِنْ تُطَعْفَةٍ خَلَقْتَهُ فَقَدَّرْتَهُ ⑲

20. ከዚያም (መውጫ) መንገዱን አገራው፤

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ⑳

21. ከዚያም ገደለው፤ እንዲቀበርም አደረገው፤

ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ㉑

22. ከዚያም (ማንሳቱን) በሻ ጊዜ (እንደገና) ያስነሳዋል።

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ㉒

23. በእውነት (ሰው) ያንን (ጌታው) ያዘዘውን ገና አልፈደምም፡፡

كَلَّا لَمَّا بُعِثَ مَا أَمْرُهُ ﴿٢٣﴾

24. ሰውም ወደ ምግቡ ይመልከት፤

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾

25. እኛ ውሃን ማንባባትን ያንባባን መኾናችንን፤

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾

26. ከዚያም ምድርን (በደካማ ቡቃያ) መሰንጠቅን የሰነጠቅን፤

ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفَا ﴿٢٦﴾

27. በውስጧም እህልን ያበቀልን፤

فَأَبْتَأْنَا فِيهَا بَشَأَ ﴿٢٧﴾

28. ወይንንም፤ እርጥብ ያበቀልን፤

وَعِنْبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

29. የዘይት ወይራንም ዘንባባንም፤

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾

30. ጭፍቆች አትክልቶችንም፤

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾

31. ፍራፍሬንም ገለባንም፤ (ያበቀልን መኾናችንን ይመልከት)፡፡

وَفَيْكِهِمْ وَأَبَا ﴿٣١﴾

32. ለናንተም፤ ለእንስሶቻችሁም መጠቀሚያ ይኸን ዘንድ (ይህን ሰራን)፡፡

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَعْمَالِكُمْ ﴿٣٢﴾

33. አደንቋሪይቱም (መከራ) በመጣች ጊዜ፤

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاحَةُ ﴿٣٣﴾

34. ሰው ከወንድሙ በሚሸሸበት ቀን፤

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

35. ከናቱም፤ ካባቱም፤

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

36. ከሚሰቱም፤ ከልጁም፤

وَصَحْبِيهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

37. ከነሱ ለየሰው ሁሉ፤ በዚያ ቀን (ከሌላው) የሚያብቃቃው ኹኔታ አልለው፡፡

لِكُلِّ أَمْرٍ يُؤْمَرُ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. ፊቶች በዚያ ቀን (ጀነት በሚገቡበት) አብሪዎች ናቸው፡፡

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

39. ሳቂዎችም ተደሳቾችም ናቸው፡፡

صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. ፊቶችም በዚያ ቀን በላያቸው ላይ ትቢያ አልለባቸው፡፡

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهِمْ غَبْرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. ጥቁረት ትሸናፍቸዋለች፡፡

تَرَهَقَهَا فَذْرَةٌ ﴿٤١﴾

42. እነዚያ እነሱ ከሐዲዎቹ፤ አመጸኞቹ ናቸው፡፡

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْعَجْرَةُ ﴿٤٢﴾

ምዕራፍ 81፣ አል-ተክዊር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ፀሐይ በተጠቀለለች ጊዜ፣¹
2. ከዋክብትም በረገፉ ጊዜ፣
3. ተራራዎችም በተነዱ ጊዜ፣
4. የአሥር ወር እርጉዞች ግመሎችም (ያለጠባቂ) በተተዉ ጊዜ፣
5. እንስሳትም ሁሉ በተሰበሰቡ ጊዜ፣
6. ባሕሮችም በተቃጠሉ (ወይም በሚያጥለቁበት) ጊዜ፣
7. ነፍሶችም (ጥሩው ከጥሩው ጋር፣ መጥፎው ከመጥፎው ጋር) በተቆራኙ ጊዜ፣
8. በሕይወቷ የተቀበረችውም ሴት ልጅ በተጠየቀች ጊዜ፣²
9. (ሀጻኗ) በምን ወንጀል እንደ ተገደለች፣
10. ጽሑፎችም (ስራዎች የተመዘገቡባቸው) በተዘረጉ ጊዜ
11. ሰማይም በተገሸለጠች ጊዜ፣
12. ገሀነምም በተነደደች ጊዜ፣
13. ገነትም በተቀረበች ጊዜ፣
14. ነፍስ ሁሉ (ከሥራ) ያቀረበችውን ታውቃለች።

- ① إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ
- ② وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ
- ③ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ
- ④ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ
- ⑤ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
- ⑥ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ
- ⑦ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ
- ⑧ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سِيلَتْ
- ⑨ يَا أَيُّ ذُنُوبِكُمُ اتُّبِتَتْ
- ⑩ وَإِذَا الْأَشْجUFُ نُثِرَتْ
- ⑪ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ
- ⑫ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ
- ⑬ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ
- ⑭ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በትንሳኤ ቀን ፀሐይና ጨረቃ አንድ ላይ ይጠቀሳሉ።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

2. አል-ሙጊራ ኢብኑ ሹዕባ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በእርግጥ አላህ ለወላጆች ቅን አለመሆንን፣ ሴት ልጆችን በሕይወት መቅበርንና ልመናን በናንተ ላይ ክልክል አድርጓል። እንዲሁም አሉባልታን፣ ጥያቄ ማባዛትንና ገንዘብ ማባከንን ጠልቶላችኋል።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

15. ተመላሾችም በሽኑት (ዐዋድያት-ቀን ላይ የሚጠፉና ማታ ላይ የሚታዩ ዘዋሪ ፕላኔቶች) እምላለሁ።

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَنَسِ ﴿١٥﴾

16. ኪያጆች ገቢዎች በሽኑት (ከዋክብት)፤

الْمُجَارِ الْكَنْسِ ﴿١٦﴾

17. በሌሊቱም (ጨለማውን) በጠነሰሰ ጊዜ፤

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾

18. በንጋቱም (በብርሃን) በተነፈሰ ጊዜ፤ (እምላለሁ)።

وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ ﴿١٨﴾

19. እርሱ (ቁርአን) በክቡር መልዕክተኛ (ጂብሪል) በኩል የተላለፈ የአላህ ቃል ነው።

إِنَّمَا لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

20. የጎይል ባለቤት በዙፋኑ ባለቤት ዘንድ ባለሟል የሽኑ፤

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

21. በዚያ ስፍራ ትእዛዙ ተሰሚ፤ ታማኝ የሽኑ (መልዕክተኛ ቃል) ነው።

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾

22. (ሰዎች ሆይ!) ነቢያችሁም (ነቢዩ ሙሀመድ) በፍጹም ዕብድ አይደለም።

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

23. በግልጽ አድማስም በእርግጥ (ጂብሪልን) አይቶታል።

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

24. እርሱም (ሙሃመድ) በሩቁ ወሬ ላይ ሰላች (ንፋግ) አይደለም።

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

25. እርሱም (ቁርአን) የእርጉም ሰይጣን ቃል አይደለም።

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

26. ታዲያ ወዴት ትሄዳላችሁ?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾

27. እርሱ (ቁርአን) የዓለማት (ለሁሉም የሰው ልጅ) መገሰጫ እንጂ፤ ሌላ አይደለም።¹

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

1. ሀ. አቡ ሀ-ረይራ (ረ.ዐ) እንደዘገቡት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከነቢያት መካከል አንድም ነቢይ ተዓምራት ሳይሰጠውና በዚህም ሰዎች ደህንነትን ሳያገኙ ወይም በሱ ሳያምኑ የተላከ የለም። እኔ ደግሞ አላህ ወደኔ ያወረደውን መለኮታዊ ራዕይ (ወሕይ) ተሰጥቶኛል። በትንሳኤ ቀንም እኔ ከነሱ ይበልጥ ተከታይ ያለኝ እንድሆን እፈልጋለሁ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ለ. አቡ ሀ-ረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «የሙሐመድ ነፍስ በእጁ በሆነችው (ጌታ) እምላለሁ! ከአይሁዳዊያንና ከክርስቲያኖች መካከል ስለኔ ሰምቶና በተላኩበት መልዕክት ሳያምን የሚሞት የለም፤ ከእሳት ሰዎች ካልሆነ በስተቀር።» (ሙስሊም ዘግበውታል)።

28. ከናንተ ቀጥተኛ መኸንን ለሻ ሰው (መገሰጫ ነው)።

لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

29. የዓለማት (የሰው ልጅ፣ የጂኒና ዩኒቨርሱ ላይ ያለው አካል ሁሉ) ጌታ አላህ ካልሻም፣ አትሹም።

وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

ምዕራፍ 82፣ አል-ኢንፊጣር በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. ሰማይ በተሰነጠቀች ጊዜ፣
- 2. ከዋክብትም ተበታትነው በወደቁ ጊዜ፣
- 3. ባሕርችም በተከፈቱና በተደባለቁ ጊዜ፣
- 4. መቃብሮችም በተገለባበጡና (ሙታን) በተነሱ ጊዜ፣
- 5. ማንኛይቱም ነፍስ ያስቀደመችውንና ያቆየችውን ታውቃለች።
- 6. አንተ ሰው ሆይ በቸሩ ጌታህ ምን አታለለህ?
- 7. በዚያ በፈጠረህ፣ አካለ ሙሉም ባደረገህ፣ ባስተካከለህም።
- 8. በማንኛውም በሻው ቅርፅ በገጣጠመህ (ጌታህ ምን አታለለህ)።
- 9. ተከልከሉ! በእውነቱ በፍርዱ ቀን ታስተባብላላችሁ።
- 10. በናንተ ላይ ተጠባባቂዎች ያሉባችሁ ስትሹኑ።¹

- إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾
- وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ﴿٢﴾
- وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿٣﴾
- وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿٤﴾
- عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾
- يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾
- الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾
- فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
- كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾
- وَلِيَّنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «በቀንና በሌሊት ወደናንተ የሚመጡ መላዕክቶች አሉ። ሁሉም በአንድነት በፈጅርና በዐስር የሰላት ወቅቶች ይገናኛሉ። እነዚያ ሌሊቱን ከናንተ ጋር የነበሩት ወደ አላህ ይወጣሉ። አላህም

11. የተከበሩ ጸሐፊዎች (ስራዎችን መዘጋቢዎች) የኾኑ (ተጠባባቂዎች)፤¹

كِرَامًا كَتِيبٍ ﴿١١﴾

12. የምትሰሩትን ሁሉ የሚያውቁ፤

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

13. እውነተኞቹ ምእመናን (በአንድ አላህ ብቻ የሚያምኑ) በእርግጥ በገነት ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

14. ከሐዲዎቹም በእርግጥ በገሀነም ውስጥ ናቸው።

وَأِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

15. በፍርዱ ቀን ይገባታል።

يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾

16. እነርሱም (ከሐዲዎቹ) ከርሷ ራቂዎች አይደሉም።

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾

17. የፍርድ ቀን ምን እንደኾነ ምን አሳወቀህ?

وَمَا آذَرْنَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾

18. ከዚያም የፍርዱ ቀን ምን እንደ ኾነ ምን አሳወቀህ?

ثُمَّ مَا آذَرْنَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. (እርሱ) ማንኛይቱም ነፍስ ለሌላይቱ ነፍስ ምንም ማድረግን የማትችልበት ቀን ነው። ነገሩም ሁሉ በዚያ ቀን ለአላህ ብቻ ነው።

يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ سَعِيًّا ﴿١٩﴾
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿٢٠﴾

(እርሱ የእነርሱን መልስ ቀድሞ እያወቀ) ባሪያዎቹን በምንድን ሁኔታ ተዋችኋቸው? ሲል ይጠይቃቸዋል። እነሱም፣ «እነሱ እየሰገዱ ሳሉ ተውናቸው፤ እየሰገዱ ሳሉም ወደነርሱ መጣን» በማለት ይመልሳሉ።። ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) አክለውም፣ «ከናንተ መካከል አንዱ (በሰላቱ ላይ ከፋተሐህ ምዕራፍ በጎላ) አሚን ካለ፣ ሰማይ ላይ ያሉት መላእክት እንዲሁ (አሚን) ይላሉ። እነዚህም ሁለት ቃሎች ሲገናኙ የሰውየው የቀድሞ ሃቢአቶች በሙሉ ይሰረዳሉ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

1. ኢብኑ አባስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ስለጌታቸው ሲናገሩ እንዲህ ብለዋል፡- «(በእናንተ ላይ ለተመረጡት መላእክት) መልካምና መጥፎ ስራዎች ሁሉ መፃፍ አለባቸው ሲል አሟቸዋል። ከዚያም እንዴት እንደሚዕፉትም አመለክቷቸዋል። አንድ ሰው አንድ መልካም ነገር ለመስራት ተነሳሰቶ ባይሰራው፣ አላህ የመልካም ተግባርን ሙሉ ምንዳ ይፀፍለታል። እንዲሁም አንድን መልካም ነገር ለመስራት ተነሳሰቶ በእርግጥ ቢሰራው፣ ከአስር እስከ ሰባት መቶ የሚደርሱ፣ (እንዲሁም) ከዚያም በላይ ብዙ እጥፍ ይፃፍለታል። አንድ ሰው መጥፎ ተግባር ለመስራት ተነሳሰቶ ባይፈፀመው፣ አላህ የመልካምን ስራ ሙሉ ምንዳ ይፀፍለታል። እንዲሁም መጥፎ ተግባር ለመስራት ተነሳሰቶ፣ በእርግጥም ቢፈፀመው፣ አላህ የአንድን መጥፎ ስራ ዋጋ ይፀፍለታል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 83፣ አል-ሙጦፊፊን

سُورَةُ الْبَلَّغَاتِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ለሰላቢዎች (ሲመዘኑ የሚያጎድሱ) ወዮላቸው!

وَيَلِّ لِلْمُطَفِّينَ ﴿١﴾

2. ለነዚያ ከሰዎች ባሰሰፈሩ ጊዜ የሚያስሞሉ፣

الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾

3. ለነሱም (ለሰዎቹ) በሰፈሩ ወይም በመዘኑላቸው ጊዜ የሚያጎድሉ (ለኾኑት)።

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

4. እነዚያ እነሱ (ለምርመራ) ተቀስቃሾች መኾናቸውን አያውቁምን?

أَلَا يَبْظَنُّ أَوْلِيَاكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

5. በታላቁ ቀን፣

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

6. ሰዎች ሁሉ ለዓለማት ጌታ (ፍርድ) በሚቆሙበት ቀን (ተቀስቃሾች መኾናቸውን)፣

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

7. በእውነት የከላዲዎቹ (የሰላቢዎቹ) መጽሐፍ በእርግጥ በ«ሲጂን» ውስጥ ነው።

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾

8. «ሲጂንም» ምን እንደ ኾነ ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾

9. የታተመ መጽሐፍ ነው።

كِتَابٌ مَرْفُومٌ ﴿٩﴾

10. ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው!

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

11. ለነዚያ በፍርዱ ቀን ለሚያስተባብሉት፣

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾

12. በርሱም (በክህደት፣ በበደል፣ አላህን ታዛዥ ባለመሆን) ወሰን አላፊ ጎጢአተኛ ሁሉ እንጂ፣ ሌላ አያስተባብልም።

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

13. አንቀጾቻችንን (የቁርኣን) በርሱ ላይ በተነበቡ ጊዜ፣ «የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች ናቸው» ይላል።

إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسْطِيفُ الْوَالِدِينَ ﴿١٣﴾

14. ይከለክላል! ይልቁንም በልቦቻቸው ላይ ይሰሩት የነበሩት (ጎጢአት) ደገደገባቸው።¹

كَلَّا بَلْ رَأَى عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል። «አንድ የአላህ ባሪያ አንዲት ሃጢአትን ሲሰራ፣ በልቡ ላይ አንዲት ጥቁር

15. ይከልከሉ! እነሱ በዚያ ቀን ከጌታቸው (ማየት) ተጋራጆች ናቸው።

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿١٥﴾

16. ከዚያም እነሱ በእርግጥ ገሀነምን ገቢዎች ናቸው።

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

17. ከዚያም ይህ ያ በርሱ ታስተባብሉበት የነበራችሁት ነው ይባላሉ።

ثُمَّ بَقَالُ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهٖ تُكْذِبُونَ ﴿١٧﴾

18. በእውነቱ የእውነተኞቹ ምእመናን መጽሐፍ በ«ዲሊዩን» ውስጥ ነው።

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾

19. «ዲሊዩንም» ምን እንደ ኾነ ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾

20 የታተመ መጽሐፍ ነው።

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾

21. ባለሟልዎቹ (ለአላህ ቅርብ የሆኑ መላዕክት) ይጣዱታል።

يَسْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢١﴾

22. እውነተኞቹ ምእመናን በእርግጥ በድሎት (ገነት) ውስጥ ናቸው።

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. በባለ አጎበር አልጋዎች ላይ ኾነው ይመለከታሉ።

عَلَى الْأَرْآكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾

24. በፊቶቻቸው ላይ የድሎትን ውበት ታውቃለህ።

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

25. ተጣርቶ ከታተመ ጠጅ ይጥጠጣሉ።

يُسْفُونَ مِنْ رَحِيْقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾

26. ማተሚያው ሚስክ ከኾነ፣ በዚህም ተሸቀዳዳሚዎች (ሁሉ) ይሸቀዳደሙ።

خَتَمُهُمْ وَسْكَ ؕ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

27. መበረኻውም ከ«ተስኪም» ነው።

وَمَرَّاجُهُمْ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. ባለሟሎቹ ከርሷ የሚጠጡላት ምንጭ ናት።

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

ነጥብ ያስፍራል። ያ ሰው ሃጢአት መስራቱን ካቆመና አላህን እንዲምርለት ከተማፀነው፣ ከዚያ ልቡን ካጠቆረው ጥቁር ነጥብ ለመንፃት ይችላል። ነገር ግን ሃጢአቱን ከደጋገመው ይህ ጥቁር ነጥብ ልቡን በሙሉ እስኪሸፍነው ድረስ እየጨመረ ይሄዳል። ይህ አላህ በቁርኣን ውስጥ አል-ራን በማለት የጠቀሰው ነው። «ይከልከል ይልቁንም በልቦቻቸው ላይ ይሰሩት የነበሩትን (ሃጢአት) ደገደገባቸው (ሞላባቸው)» (አል-ሙጦፊፊን፣ 14)» (አል-ቲርሚዚ ዘገበውታል)።

29. እነዚያ ያምመጹት፣ በነዚያ ባመኑት (በቅርቢቱ ዓለም-በዱንያ) በእርግጥ ይስቁ ነበሩ።

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرُمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

30. በነሱም ላይ ባለፉ ጊዜ ይጠቃቀሱ (ይሳለቁ) ነበር።

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾

31. ወደ ቤተሰቦቻቸውም በተመለሱ ጊዜ (በመሳለቃቸው) ተደሳቾች ሽነው ይመለሱ ነበር።

وَإِذَا أَقْبَلُوا إِلَىٰ آهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

32. ባዮቸውም ጊዜ፣ «እነዚህ በእርግጥ ተሳሳቾች ናቸው» ይሉ ነበር።

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾

33. በነሱ ላይ ተጠባባቂዎች ተደርገው ያልተላኩ ሲሹኑ (ከሃዲዎቹና ሃጢአተኞቹ)፣

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾

34. ዛሬ (በትንሣኤ ቀን) እነዚያ ያመኑት በከሐዲዎቹ ይስቃሉ።¹

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

35. (ከፍ፡ ባለ) በባለ አጎበር አልጋዎች ላይ ሽነው፣ (ሁሉንም ነገሮች) የሚመለከቱ ሲሹኑ (ይስቃሉ)።

عَلَىٰ الْأَرْيَافِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. «ከሐዲዎች ይሰሩት የነበሩትን (በሚገባ መልኩ) ተመነዱን?» (ይላሉ)።

هَلْ تُوبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

1. እነስ ኢብኑ ማሊክ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አንድ ሰው፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አላህ ከሃዲያንን በትንሣኤ ቀን በፊታቸው እንደተደፉ ይሰበሰባቸዋል?» ሲል የአላህ መልዕክተኛን (ሲ.ዐ.ወ) ጠየቀ። እሳቸውም፣ «ቀድሞውኑ በሁለት እግሮቹ እንዲሄድ ያደረገው እሱ ሆኖ ሳለ፣ በፊቱ ተደፍቶ እንዲሄድ ማድረግ አይችልምን?» ብለው አሉ። ቀታዳም፣ «በእሱ ክብር ይሁንብኝ እንዴታ!» አለ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 84፣ አል-ኢንሺቃቅ
(የመቀደድ ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْاِنْتِقَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. ሰማይ በተቀደደች ጊዜ፣ ① إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ
- 2. ለጌታዋም (ትዕዛዝ) በሰማች ጊዜ፣
(ልትሰማ) ተገባትም። ② وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ
- 3. ምድርም በተለጠጠች ጊዜ፣ ③ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
- 4. በውስጧ ያለውንም ሁሉ በጣለችና
ባዶ በኾነች ጊዜ፣ ④ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ
- 5. ለጌታዋም በሰማች ጊዜ፣ (መስማት)
ተገባትም፤ (ሰው ሁሉ ስራውን ይገናኛል)። ⑤ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ
- 6. አንተ ሰው ሆይ! አንተ ጌታህን
(በሞት) እስከምትገናኝ ድረስ ልፋትን
ለፊ ነህ፤ ተገናኚውም ነህ። يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ
كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ⑥
- 7. መጽሐፉን በቀኙ የተሰጠ ሰውማ፣ ⑦ فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ
- 8. በእርግጥ ቀላልን ምርመራ ይመረመራል፤ ⑧ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا
- 9. ወደ ቤተሰቦቹም ተደላች ኾኖ ይመለሳል። ⑨ وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُورًا
- 10. መጽሐፉን በጀርባው ኃላ የተሰጠ
ሰውማ፣ ⑩ وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ
- 11. (ዋ! ጥፋቴ በማለት) ጥፋትን በእርግጥ
ይጠራል፤ ⑪ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا
- 12. የተጋጋመች እሳትንም ይገባል፤ ⑫ وَيَصَلَّىٰ سَعِيرًا
- 13. እርሱ በቤተሰቡ ውስጥ ተደላች ነበርና። ⑬ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا
- 14. እርሱ (ወደ አላህ) የማይመለስ
መኾኑን አስቧልና። ⑭ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ
- 15. አይደለም (ይመለሳል)፤ ጌታው በርሱ
(መመለስ) ዐዋቂ ነበር፤ (ነውም)። ⑮ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

16. አትካዱ፤ በወጋገኑ እምላላሁ!

فَلَا أَقْسِمُ بِاللَّفَاقِ ۝۱۶

17. በሌሊቱም በሰበሰበውም ሁሉ፤

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝۱۷

18. በጨረቃውም በሞላ ጊዜ (እምላላሁ)።

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝۱۸

19. ከሁኔታ በኋላ ወደ ሌላ ሁኔታ (በዚህና በመጨረሻ ዓለም) ትለዋወጣችሁ።

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبِقٍ ۝۱۹

20. የማያምኑት ለነርሱ ምን አልላቸው?

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۰

21. በነሱም ላይ ቁርአን በተነበበ ጊዜ የማይሰግዱት፤ (ምን አልላቸው?)

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ

لَا يَسْجُدُونَ ۝۲۱

22. በእርግጥ እነዚያ (በነቢዩ ሙሀመድ፤ በቁርአንና በአላህ አንድነት) የካዱት (በትንሣኤ) ያስተባብላሉ።¹

بِالَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝۲۲

23. አላህም (በልቦቻቸው) የሚቆጥሩትን ዐዋቂ ነው።

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝۲۳

24. በአሳማሚ ቅጣትም አብስራቸው።

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۲۴

25. ግን እነዚያ ያመኑና መልካሞችን የሰሩ ለነርሱ የማይቆረጥ ምንዳ (ጆነት) አልላቸው።

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝۲۵

1. አል-ተክዊር አንቀጽ 27 (ለ) ላይ የተቀመጠውን ሐዲስ ይመልከቱ።

ምዕራፍ 85፣ አል-ቡሩኛ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. የቡርጆች ባለቤት በኾነችው ሰማይ እምላላሁ።

وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

2. በተቀጠረው ቀንም (በትንሳኤ)፣

وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

3. በተጣጅ (በዕለተ-ጁሙዓ) እና በሚጣዱትም (በዙልሂቻ የዘጠነኛው ቀን-ዓረፋ) (እምላላሁ)፤

وَسَاهِلٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾

4. የጉድቡ ባለቤቶች (የልጅና የንጉሱ ትረካ) ተረገሙ።¹

قُلِّ أَصْعَبُ الْأَعْدُوِّ ﴿٤﴾

1. ሹዐይብ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሲ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ከናንተ በፊት ይኖሩ በነበሩት ሕዝቦች መካከል አንድ ንጉስ ነበር። ይህ ንጉስ አንድ አስማተኛም ነበረው። አስማተኛው ሲያረጅ ለንጉሱ ሕኔ እያረጀሁ ነውና አንድ አስማት የማስተምረው ልጅ ስጦኝ አለው። ንጉሱም የአስማተኛውን ሃሳብ ሰምቶ አስማት የሚያስተምረውን ልጅ ለአስማተኛው ላከለት። ልጁ ዘወትር ወደ አስማተኛው ሰውዬ በሚጓዝበት ወቅት መንገድ ላይ አንድ ባህታዊ ሰው የሚናገረውን ቁጭ ብሎ በማዳመጥ ባህታዊው በሚናገረው ንግግር ይደነቅ ነበር። ሁልጊዜ ወደ አስማተኛው ሲያመራ፣ የባህታዊውን ንግግር አዳምጦ ወደ አስማተኛው ሲሄድ አስማተኛው ይደበድበዋል። ስለዚህም ይህን ጉዳይ ለባህታዊው አጫወተው። ባህታዊውም፣ «በማንኛውም ወቅት ወደ አስማተኛው ስትሄድ፣ ቤተሰቦቼ በስራ ይዘውኝ ነው በለው። በማንኛውም ወቅት ወደ ቤተሰቦችህ ስትሄድ፣ አስማተኛው በስራ ጠምዶኝ ነው በላቸው»። አለው። ልጁም ይህን በመፈጸም ለትንሽ ጊዜ ቆየ።

ከአለታት አንድ ቀን እየመጣ ሳለ አንድ ትልቅ እንስሳ መንገዱ ላይ ተጋድሞ ሰዎችን ማለፊያ አሳጥቷቸው ነበር። ይህን ጊዜ «ዛሬ ከአስማተኛውና ከባህታዊው ማን የተሻለ እንደሆነ አውቃለሁ» አለና ትንሽ ድንጋይ አንስቶ ሌላህ ሆይ! የባህታዊው ድርጊትና ባህሪይ ከአስማተኛው ይበልጥ ባንተ ዘንድ ተወዳጅ ከሆነ፣ ሰዎች መንገዱን እንዲያቋርጡ ይህን እንስሳ ግደለው ብሎ እንስሳውን በድንጋይ ሲመታው ሞተ። ሰዎቹም መንገዱን አቋረጡ። ልጁም ወደ ባህታዊው መጣና ስለሁኔታው አጫወተው። ባህታዊውም፣ «ልጅ ሆይ! ዛሬ አንተ ከኔ የተሻልክ ነህ! እኔ የምመለከተውን ትልቅ ነገር ይዘሃል። ወደ እስር ቤትም ትወረወራለህ። በእስር ላይ ሳለህም ለአሳሪዎችህ ስለኔ ምንም ነገር አትንገራቸው» አለው። ልጁም በተፈጥሮ በዓይነ-ሰውርነት፣ በቁምጥና፣ በለምጥና በሌሎች በሽታዎች የተጠቁትን ሰዎች ማክም ጀመረ። በዚህን ጊዜ ዓይነ-ሰውር የነበረ የንጉሱ አማካሪ ስለዚህ ልጅ ዝና ሰምቶ ብዙ ስጦታዎችን ይዞ ወደ ልጁ በመምጣት «ንጉሱ ካዳንክኝ እነዚህ ሁሉ ስጦታዎች ያንተ ናቸው» አለው። ልጁም፣ «እኔ ማንንም አላድንም። ሰዎችን ሁሉ የሚያድነው አላህ ብቻ ነው። በአላህ ካመንክ፣ አላህን ብቻ ካመለከ አላህ ያድንሃል» አለው። ሰውየውም እንደተባለው በአላህ አመነ። አላህም ከበሽታው አዳነው። ከዚያም ሰውየው ወደ ንጉሱ በመምጣት ቀድሞ ይቀመጥበት በነበረው ቦታው ላይ ተቀመጠ።

ንጉሱም፣ «የዓይኖችህን ብርሃኖች ማን መለሰልህ? ሲል ጠየቀው። ሰውየውም፣ «ጌታ አላህ ነው!» ሲል መለሰለት። ንጉሱም ሰውየውን ከስልጣን አውርዶ ስለልጁ እስኪነገረው ድረስ ያሰቃየው ነበር። ልጁም ተይዞ ንጉሱ ፊት ቀረበ። ንጉሱም፣ «ልጅ ሆይ! የአስማት ትምህርትህ ዓይነ-ሰውራን፣ ቆማጣዎችንና ለምጣዎችን የማዳን ደረጃ ላይ ደረሰን?» ሲል ጠየቀው። ልጁም፣ «እኔ ማንንም አላድንም። አላህ ብቻ ነው ማከም የሚችለው።» አለው። ንጉሱም ልጁ ባህታዊውን እስከሚጠቁመው ድረስ ያሰቃየው ነበር። ባህታዊውም ተይዞ ንጉሱ ፊት ቀረበ። «ይህን ሃይማኖትህን ትተህ ወደ ጣኦት አምላኪነት ተመለስ» ሲባል ባህታዊው አሻፈረኝ አለ። ንጉሱም መጋዝ እንዲመጣለት ካዘዘ በኋላ በባህታዊው መሐል አናት ላይ በማስቀመጥ ባህታዊውን ሁለት ቦታ ላይ ሰነጠቀው። ቀጠለና አማካሪውን አስመጥቶ «ይህን ሃይማኖትህን ትተህ ወደ ጣኦት አምልኮት ተመለስ» አለው። አማካሪው ግን አሻፈረኝ በማለቱ እሱንም እንደ ባህታዊው ከመሐል አናቱ በመጀመር ለሁለት ተከፍሎ እስኪወድቅ ድረስ በመጋዝ ቆረጠው። ከዚያም ልጁን አስቀርቦ «ይህን ሃይማኖትህን ትተህ ወደ ጣኦት አምልኮት ተመለስ» ሲለው ልጁ አሻፈረኝ በማለቱ ንጉሱ አሽከሮቹን፣ «እንዲህ እንዲህ የሚባል ተራራ ጫፍ ላይ ውሰዱትና ወደ ጣኦት አምልኮቱ ከተመለሰ መልካምና ደህና፤ ያለበለዚያ ግን ከተራራው ጫፍ ላይ ወርውሩት» ሲል አዘዛቸው። አሽከሮቹም የንጉሱን ትዕዛዝ ተቀብለው ለመፈፀም ልጁን ይዘው ወደ ተራራው ወጡ። በዚህን ጊዜ ልጁ፣ «አላህ ሆይ! በምትፈልገው ነገር ከነርሱ ጠብቀኝ» አለ። ልጁ ይህን በማለቱ ተራራው ተንቀጠቀጠና አሽከሮቹ ከተራራው ላይ ሲወድቁ ልጁ ግን ወደ ንጉሱ መጣ። «አጃቢዎችህ ምን ሰሩ?» ሲል ጠየቀው። ልጁም፣ «አላህ ከነሱ ጠብቀኝ» በማለት መለሰለት። ንጉሱ አሁንም ሌሎች አሽከሮቹን፣ «በመርከብ ወደ መሐል ባህር ውሰዱትና ወደ ጣኦት አምልኮቱ ከተመለሰ መልካምና ደህና፤ ያለዚያ ግን ወደ ባህር ወርውሩት» ሲል አዘዛቸው። እነሱም ልጁን ወደ ባህር ይዘውት ሲሄዱ ልጁ፣ «አላህ ሆይ! በምትፈልገው ነገር ከነሱ ጠብቀኝ» አለ። ይህን ጊዜም መርከቧ በማዕበል ተመታ ሁሉም አጅብውት የነበሩት ሰዎች ባህር ውስጥ ወደቁ። ልጁ ግን አሁንም ወደ ንጉሱ መጣ። ንጉሱ አሁንም፣ «አጃቢዎችህ ምን ሰሩ?» በማለት ጠየቀው። እሱም «አላህ ከነሱ ጠብቀኝ» ሲል መለሰለት። ንግግሩን ቀጠል አድርጎም፣ «እኔ የማዝህን እስካልፈፀምክ ድረስ ፈፀሞ ልትገድለኝ አትችልም» አለው። «ያ (ትዕዛዝህ) ምንድን ነው?» አለው። ልጁም፣ «ከፍታ ባለው ስፍራ ሰዎችን ሁሉ ሰብስብ። እኔንም ከግንድ ጋር አሰረኝ። ከቀስት መያዣ ኮሮጃ ቀስት በማውጣት፣ «በዚህ ልጅ ጌታ ስም! ብለህ ግደለኝ። ይህን ከፈፀምክ ትገድለኛለህም» አለው። ንጉሱም እንደተባለው ከፍ ያለ ቦታ ላይ ሰዎችን ከሰበሰበ በኋላ ልጁን ከግንድ ጋር አሰረው። ከዚያም ከልጁ የቀስት ኮሮጃ ቀስት በማውጣት ከደጋጉ ጋር አያያዘው። በመቀጠልም፣ «በዚህ ልጅ ጌታ ስም» በማለት ቀስቱን ወደ ልጁ ወረወረው። ቀስቷም በልጁ ግንባር ላይ ተሰካችና ሞተ። ሰዎቹም፣ «እኛ በልጁ ጌታ አምነናል! እኛ በልጁ ጌታ አምነናል! እኛ በልጁ ጌታ አምነናል!» በማለት ማመናቸውን በአደባባይ አወጁ። ንጉሱም ጥልቅ ጉድጓዶች በየመንገዱ እንዲቆፈሩ አዘዘ። ጉድጓዶቹም ተቆፈሩ። በጉድጓዶቹም ውስጥ እሳት እንዲቀጣጠል አዘዘ። ንጉሱ እሳቱ እንዲቀጣጠል ያዘዘበት ዋና ምክንያት ወደ ጣኦት አምልኮት የማይመለስ ሰው ሁሉ፣ በእሳት ውስጥ እንዲቃጠል በመፈለጉ ነው። ይህም በተግባር ተፈፀመ። አንዲት ሕፃን የያዘች እናትም ወደ ጉድጓዱ መጣች። ዳሩ ግን ለሕፃኑ ስትል ቀስ በቀስ ከጉድጓዱ ስታፈገፍግ ሕፃኑ እንዲህ ሲል ተናገረ፣ «አናቱ ሆይ! ታጋሽ ሁኜ። አንቺ በእውነት ላይ ነው ያለሽው። እሷም ሕፃኑ እንዲህ ሲላት፣ አብራው በጉድጓዱ ውስጥ ወደሚቀጣጠለው እሳት ገባች።» (መ-ሰሊም ዘግበውታል)።

5. የማገዶ ባለቤት የኾነቸው አሳት (ባለቤቶች)፤

النَّارِ ذَاتِ الْوُجُوْدِ ﴿٥﴾

6. እነርሱ በርሷ (አፋፍ) ላይ ተቀማጮች በኾኑ ጊዜ፤ (ተረጎሙ)።

اِذَا هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ﴿٦﴾

7. እነሱም በምእመናኑ በሚሰሩት (ማሰቃየት) ላይ መስካሪዎች ናቸው።

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُُوْدٌ ﴿٧﴾

8. ከነሱም በአላህ አሸናፊው ምስገኑ በኾነው (ጌታ) ማመናቸውን እንጂ፤ ሌላ ምንም አልጠሱም።

وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٨﴾

9. በዚያ የሰማያትና የምድር ንግሥና ለርሱ ብቻ በኾነው (አላህ ማመናቸውን)፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ መስካሪ ነው።

الَّذِيْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شٰهِيْدٌ ﴿٩﴾

10. እነዚያ ምእመናንና ምእመናትን ያሰቃዩ፤ ከዚያም ያልተጸጸቱ ለነርሱ የገሀነም ቅጣት አልላቸው፤ ለነሱም የሚያቃጥል አሳት አልላቸው።

اِنَّ الَّذِيْنَ فَنَنُوْا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَبُوءُوْا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ﴿١٠﴾

11. እነዚያ ያመኑና መልካም ስራዎችንም የሰሩ፤ ለነሱ ከስርቻቸው ወገነቸው የሚፈሱባቸው ገነቶች አሏቸው፤ ይህ ታላቅ ማግኘት ነው።

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ﴿١١﴾

12. (ሙሐመድ ሆይ!) የጌታህ በጎይል መያዝ (ቅጣት) ብርቱ ነው።

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ﴿١٢﴾

13. እነሆ! እርሱ መፍጠርን ይጀምራል፤ ይመልሳልም።

اِنَّهٗ هُوَ بِبَيْدِيْ وَيُعِيْدُ ﴿١٣﴾

14. እርሱም ምሕረተ ብዙ ወዳድ ነው።

وَهُوَ الْعَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ﴿١٤﴾

15. የዙፋኑ ባለቤት የላቀው ነው።

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ ﴿١٥﴾

16. (እሱ) የሚሻውን ሁሉ ሰሪ ነው።

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿١٦﴾

17. የሰራዊቶቹ ወሬ መጣልህን?

هَلْ اَنْتَكَ حٰدِيْثُ الْجُنُوْدِ ﴿١٧﴾

18. የፈርዖንና የሰሙድ (ወሬ)፤

فِرْعَوْنَ وَشَمُوْدَ ﴿١٨﴾

19. በእውነቱ እነዚያ የካዱት (ቀጣይነት በነበረው) በማስተባበል (ነቢዩ ሙሀመድንና ኢስላማዊ መልዕክቱን) ውስጥ ናቸው።

بِالَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبِ ﴿١٩﴾

20. አላህም በዙሪያቸው ከባቢ ነው (የሚሰሩትን ስራ እሱ ያውቀዋል፤ በሰሩት ስራም ይበቀላቸዋል)።

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾

21. ይልቁንም እርሱ የከበረ ቁርአን ነው።

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾

22. የተጠበቀ በኾነ ሰሌዳ (አል-ለውሀልመሀፋዝ) ውስጥ ነው።

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

ምዕራፍ 86፣ አል-ጧሪቅ

سُورَةُ الطَّارِقِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በሰማዩ በሌሊት መጨውም እምላለሁ!

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾

2. የሌሊት መጨውም ምን እንደ ኾነ ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾

3. ጨለማን ቀዳጅ ኮከብ ነው።

النَّجْمِ الثَّاقِبِ ﴿٣﴾

4. ነፍስ ሁሉ በርሷ ላይ ጠባቂ (መላኪካ የሰውን ልጅ ይጠይቃሉ፤ መልካምና መጥፎ ስራዎቹንም ይመዘግባሉ።) ያለባት እንጂ፣ ሌላ አይደለችም።¹

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْنَا حَافِظٌ ﴿٤﴾

5. ሰውም ከምን እንደተፈጠረ ይመልከት!

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

6. ከተስፋንጣሪ ውሃ ተፈጠረ።

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾

7. ከጆርባና ከእርግብግብቶች መካከል የሚወጣ ከኾነ (ውሃ)።

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾

8. እርሱ (አላህ) በመመለሱ (ሀይወቱን) ላይ በእርግጥ ቻይ ነው።

إِنَّمَا عَلَى رَجْعِهِ لَقَائِرٌ ﴿٨﴾

9. ምስጢሮች (የተሰሩት ስራዎች፡- ሰላቶች፣ ጸሞች፣ ወዘተ) በሚገለጡበት ቀን፣

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾

1. ሀ. አል-ኢንፊጧር አንቀጽ 11 ላይ የተቀመጠውን ሐዲስ ይመልከቱ።

ለ. በአል-ኢንፊጧር አንቀጽ 10 ላይ የተቀመጠውን ሐዲስ ይመልከቱ።

10. ለርሱም (ለሰው) ኀይል ረዳት ምንም የለውም።

قَالَ لِمُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾

11. የመመለስ ባለቤት በኾነችው ሰማይም እምላለሁ።

وَأَسْمَاءُ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾

12. (በቦቃይ) የመሰንጠቅ ባለቤት በኾነችው ምድርም፤

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّنْعِ ﴿١٢﴾

13. እርሱ (እውነትን ከውሸት) የሚለይ ቃል (ቁርአን) ነው።

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿١٣﴾

14. እርሱም ቀልድ አይደለም።

وَمَا هُوَ بِأَهْرَاقٍ ﴿١٤﴾

15. እነሱ በእርግጥ (በነቢዩ ሙሀመድ ላይ) ተንኮልን ይሰራሉ [ያሴራሉ]።

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

16. (እኔ) ተንኮልንም እመልሳለሁ፤

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾

17. ከሐዲዎችንም ቀን ሰጣቸው ጥቂትን ጊዜ አቆያቸው።

فَيَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلَهُمْ رُؤْيَا ﴿١٧﴾

ምዕራፍ 87፣ አል-አዕላ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْاِنْبِیَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ከሁሉ በላይ የኾነውን ጌታህን ስም አሞግሥ!

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾

2. የዚያን (ሁሉን ነገር) የፈጠረውን፣ ያስተካከለውም፤

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾

3. የዚያንም የወሰነውን (ለተፈጠረለት ነገር) የመራውንም፤

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾

4. የዚያንም ግጦሽን (ለምለም አድርጎ) ያወጣውን፤

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾

5. (ከዚያ) ደረቅ ጥቁር ያደረገውንም (አምላክ ስም አሞግስ)።

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾

6. (ሙሃመድ ሆይ) በእርግጥ እናስነብብሃለን፤ አትረሳምም።

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى ﴿٦﴾

7. አላህ ከሻው ነገር በስተቀር፣ እርሱ ግልጽን፣ የሚሸሽገውንም ሁሉ ያውቃልና።

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُمْ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٧﴾

8. (ሙሀመድ ሆይ!) ሰገራቱም (ሕግጋት) እንገጥምሃለን።

وَنَبِّسِرُكَ لِلْبَيْتِ ﴿٨﴾

9. ግሃጼይቱ ብትጠቅም (ሰዎችን) ገሥፅም።

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾

10. (አላህን) የሚፈራ ሰው በእርግጥ ይገሰጻል።

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَشِئْىٰ ﴿١٠﴾

11. መናጢውም ይርቃታል።

وَيَنْجِنُهَا الْأَشْفَىٰ ﴿١١﴾

12. ያ ታላቁቱን እሳት የሚገባው (የምታቃጥል መሆኗን የሚቀምሰው)፣

الَّذِي يَصِلِي النَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾

13. ከዚያም በርሷ ውስጥ አይሞትም፤ ሕያውም አይኾንም።

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾

14. የተጥራራ ሰው (ከባድ አምልኮ የራቀና በአላህ እንድነት ያመነ ብቻ) በእርግጥ ዳነ፤

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾

15. የጌታውንም ስም ያወሳና (አምስቱን የግዴታና የሱና ሰላቶች) የሰገደ(ዳነ)።

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

16. ይልቁንም ቅርቢቱን ሕይወት ትመርጣላችሁ፤

بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

17. መጨረሻይቱ (ሕይወት) በላጭ፣ ሁል ጊዜ ዘውታሪም ስትኾን፤

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٧﴾

18. ይህ በፊተኞቹ መጻሕፍት ውስጥ ያልለ ነው።

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٨﴾

19. በኢብራሂምና በሙሳ ጽሑፎች ውስጥ (ያልለ ነው)።

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

ምዕራፍ 88፣ አል-ጋሺያ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْعَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. የሸፋኝቱ (ትንሣኤ) ወሬ መጣህን?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَشِيَةِ ﴿١﴾

2. ፊቶች (ካሃዲዎች፣ የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) በዚያ ቀን ተዋራጆች ናቸው።¹

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَانِعَةٌ ﴿٢﴾

3. ሰሪዎች (ከአላህ ጋር ሌሎችን በማምለክ በዚህ ዓለም ብርቱ) ለፊዎች (በመጨረሻ ዓለም በውርደትና በቅሌት ላይ) ናቸው።²

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾

4. ተኳሳን እሳት ይገባሉ፤

تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

5. በጣም ከፈላጎት ምንጭ ይጋታሉ፤

تُشْفَىٰ مِنْ عَيْنٍ عَانِيَةٍ ﴿٥﴾

6. ለነሱ «ዶሪዕ» ከሚባል (እሾሃማ) ዛፍ እንጂ፣ ሌላ ምግብ የላቸውም፤

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿٦﴾

7. የማያሰባ፣ ከረኃብም የማያብቃቃ ከሽነው፤

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾

8. (ሌሎች) ፊቶች በዚያ ቀን ተቀማጣዮች ናቸው፤

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

9. ለስራቸው (በጽንዖ ላይ በሰሯቸው መልካም ስራዎቻቸውና አላህን ብቻ አንድ አድርገው በማምለካቸው) ተደሳቾች ናቸው፤

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

10. በከፍተኛ ገነት ውስጥ ናቸው፤

فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

11. በውስጧ ውድቅን ነገር አይሰሙም፤

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾

12. በውስጧ ፈሳሾች ምንጮች አልሉ፤

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾

13. በውስጧ ከፍ የተደረገ አልጋዎች አልሉ።

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

1. አል-ተክዊር 27 (ለ) ላይ የተቀመጠውን ሐዲስ ይመልከቱ።
2. ዐብደላህ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) አንድ ቃል ተናገሩ። እኔም አንድ ቃል ተናገርኩ። የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ)፣ «ከአላህ ሌላ ያሉትን ነገሮች እያመለከና እያጋራ የሞተ ሰው እሳት ገባ» አሉ። እኔ ደግሞ፣ «ከአላህ ጋር አምልኮን ሳያጋራ የሞተ (ሰው) ጆንት ገባ» አልኩኝ። (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

14. በተርታ የተቀመጡ ብርጭቆዎችም፤

وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

15. የተደረደሩ መከዳዎችም፤

وَمَقَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

16. የተነጠፉ ስጋጃዎችም (አልሉ)።

وَزَرَائِبُ مُبْنُونَةٌ ﴿١٦﴾

17. (ከሐዲዎች) አይመለከቱምን? ወደ ግመል እንዴት እንደተፈጠረች?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

18. ወደ ሰማይም እንዴት ከፍ እንደተደረገች?

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُيِعَتْ ﴿١٨﴾

19. ወደ ተራራዎችም (ስርቻቸው) እንዴት እንደተቸከሉ?

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

20. ወደ ምድርም እንዴት እንደተዘረጋች (አይመለከቱምን?)

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

21. (ሙሀመድ ሆይ!) አስታውስም፤ አንተ አስታዋሽ ብቻ ነህና።

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

22. በነሱ ላይ ተሾዋሚ (አስገዳጅ) አይደለህም።

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾

23. ግን (ከእውነት) የዞረና የካደ ሰው፤

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

24. አላህ ታላቁን ቅጣት ይቀጣዋል፤

فِعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

25. መመለሻቸው ወደኛ ብቻ ነው፤

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

26. ከዚያም ምርመራቸው በኛ ላይ ብቻ ነው።

مُّمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

ምዕራፍ 89፣ አል-ፈጅር

(የጎህ ምዕራፍ)

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በጎህ እምላለሁ፤

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾

2. በአሥር ሌሊቶችም (የዙልሂጃ ወር የመጀመሪያዎቹ አስር ቀናት)፤¹

وَلَيْالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

3. በጥንዱም በነጠላውም (አላህ በፈጠረው ሁሉ)፤

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾

4. በሌሊቱም በሚሄድ ጊዜ፤

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿٤﴾

5. በዚህ (መሐላ) ለባለ አእምሮ ታላቅ መሐላ አለበትን?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾

6. (ሙሐመድ ሆይ!) ጌታህ በዓድ (ህዝቦች) እንዴት እንደሰራ አታውቅምን?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

7. በኢረም በባለ ረዣዥሚቱ አዕማድ፤

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

8. በዚያች ብጤዋ በአገሮች ውስጥ ያልተፈጠረ በኾነችው፤

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾

9. በሰሙድም (ህዝቦች) በነዚያ በሽለቆው ቋጥኝን (መኖሪያዎች ለማድረግ) የቆረጡ በኾኑት፤

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

10. በፈርዖንም፣ ባለ ችካሎች (ሰዎችን ለመግረፍ ችካል ላይ የሚያስር) በኾነው፤

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾

11. በነዚያ በአገሮች ላይ ግፍ የሰሩ (አላህን ያልታዘዙ)፤

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾

12. በርሷም ውስጥ ጥፋትን ያበዙ በኾኑት፣ (እንዴት እንደሰራ አታውቅምን?)

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٢﴾

1. ኢብኑ ዐብባስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- (በዙልሂጃ ወር የመጀመሪያዎቹ አስርቱ ቀናት) ውስጥ ከሚሰሩት ስራዎች የበለጠ ስራ የለም» ሰዎችም፣ «በአላህ መንገድ ላይ የሚደረግ ትግልም?» አሏቸው። አላቸውም «በአላህ መንገድ ላይ የሚደረግ ትግልም ቢሆንም! ዳሩ ግን በአላህ መንገድ ላይ የሚደረገው ትግል ሕይወቱንና ገንዘቡን ስለላህ ሲል፣ አደጋ ላይ ጥሎ ካለአንዳች ነገር የሚመለስ ከሆነ በስተቀር።» አሉ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

13. በነሱ ላይም ጌታህ የቅጣትን አለንጋ አወረደባቸው።

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

14. ጌታህ (በእነሱ ላይ) በመጠባበቂያ ላይ ነውና።

إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمُرْصَادِ ﴿١٤﴾

15. ሰውማ ጌታው በሞከረው ጊዜ፣ ባከበረውና ባጣቀመውም (ጊዜ)፣ «ጌታዬ አከበረኝ (አበለጠኝ)» ይላል።

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَّهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

16. በሞከረውና በርሱ ላይ ሲሳዩን ባጠበበ ጊዜማ፣ «ጌታዬ አሳነሰኝ» ይላል።

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَّهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾

17. ይከልከል! ይልቁንም የተምን አታከብሩም (እናንተ የተምን በጥሩ ሁኔታ አታስተናግዷቸውም፣ የሚገባቸውንም ትክክለኛ ውርስ አትሰጧቸውም)።

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرَمُونَ ﴿١٧﴾

18. ድኻንም በማብላት ላይ አትተዛዘዙም።

وَلَا تَخْضَعُونَ عَلَيْهِ طَعَامٍ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾

19. የውርስንም ገንዘብ የመሰብሰብን አበላል ትበላላችሁ።

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾

20. ገንዘብንም ብዙን መውደድ ትወዳላችሁ።

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

21. ተወ!ምድር ደጋግማ በተሰባበረች ጊዜ፣

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

22. ጌታህም በመጣ ጊዜ መላእክትም ሰልፍ ሰልፍ ኾነው።

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

23. ገሀነምም በዚያ ቀን በተመጣች ጊዜ፣ በዚያ ቀን ሰው (ጥፋቴን) ይገነዘባል፣ መገንዘብም ለርሱ ከየቱ?

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِوَمِيذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْعَثُ الْمُفْسِدِينَ فِيهَا وَأُولَئِكَ يَرْتَدُّونَ فِيهَا وَالْكَافِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. «የ እኔ! ምነው በሕይወቴ (መልካምን ስራ) ባስቀደምኩ ኖር» ይላል።

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

25. በዚያ ቀንም የርሱን አቀጣጥ አንድም አይቀጣም።

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾

26. የርሱንም አስተላላጅ አንድም አያስርም።

وَلَا يُؤْتِقُ وَثَاقَهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

27. (ለአመነች ነፍስም) አንቺ የረካሺው ነፍስ ሆይ!

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ ﴿٧٧﴾

28. ወዳጅ፣ ተወዳጅ፣ ሆነሽ ወደ ጌታሽ ተመለሽ፤

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٧٨﴾

29. በባሪያዎቼም ውስጥ ግቢ፤

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٧٩﴾

30. ገነቴንም ግቢ፤ (ትባላለች)።

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٨٠﴾

ምዕራፍ 90፣ አል-በለድ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በዚህ አገር (በመካ) እምላለሁ።

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

2. (ሙሃመድ ሆይ!) አንተ በዚህ አገር ሰፋሪ ስትኾን፤¹

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

3. በወላጅም፣ በወለዳቸውም ሰዎች (በአዳምና በዘሮቹ ሁሉ እምላለሁ)።

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

4. ሰውን ሁሉ በእርግጥ በልፋት ውስጥ ኾኖ ፈጠርነው።

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

5. በርሱ ላይ አንድም የማይችል መኾኑን ይጠረጥራልን?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

6. በጉራ «ብዙን ገንዘብ አጠፋሁ» ይላል።

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ﴿٦﴾

7. አንድም ያላየው መኾኑን ያስባልን?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

8. ለርሱ ሁለት ዓይኖችን አላደረግንለትምን?

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

1. ኢብኑ ዐብባስ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የመካ ከተማ በተከፈተችበት ወቅት የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ አሉ። «አላህ ይህችን ከተማ የተጠበቀች አድርጓታል። እሾሃማ ቁጥጥሮቻቸው ፈፀሞ አይቆረጡ። ደኖቿም ፈፀሞ አይመናሙን። የወደቁ ነገሮች ፈፀሞ አይነሱ። ይህም አንድ ሰው እንዲፈፀሙ በአደባባይ ካላዘዘ በስተቀር ነው።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)

9. ምላስንና ሁለት ከንፈሮችንም፤

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

10. ሁለትን (መልካሙንና መጥፎውን) መንገዶችም አልመራውምን?

وَهَدْيَيْنَهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

11. ዓቀብቲቱንም (መልካምነትንና ስኬታማነትን የሚያጎናጽፈውን) አልወጣም።

فَلَا أَفْنَحَمُ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾

12. ዓቀብቲቱም (መውጣቷ) ምን እንደሆነች ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

13. (እርሱ) ጫንቃን መልቀቅ ነው።¹

فَكَ رَقَبَةً ﴿١٣﴾

14. ወይም የረኃብ ባለቤት በሆነ ቀን ማብላት፤

أَوْ إِطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾

15. የዝምድና ባለቤት የሆነን የቲም፤

بَلِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾

16. ወይም የዐፈር ባለቤት የሆነን ድኻ፤

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

17. (ዐቀብቲቱን አልወጣም) ከዚያም ከነዚያ (በአላህ እንድነት ብቻ) ከአመነትና በመታገስ አደራ ከተባባሉት፤ በማዘንም አደራ ከተባባሉት ሰዎች አልሆነም።

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَّصَوْا
بِالصَّخْرِ وَتَوَّصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

18. እነዚያ (ይህንን የፈጸሙ) የቀኝ ጓዶች ናቸው።

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ﴿١٨﴾

19. እነዚያም በአንቀጾቻችን (ማረጋገጫዎች፣ ማስረጃዎች፣ አስተምህሮቶች፣ ምልክቶች፣ ወዘተ) የካዱት እነሱ የግራ ጓዶች ናቸው።

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَائِبُنَا لَهُمْ أَصْحَابُ
الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾

20. በነሱ ላይ የተዘጋች እሳት (እሳት ውስጥ ይታጎራሉ፤ ምንም መውጫ ቀዳዳ አይኖራቸውም) አልሰች።

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

1. አቡ ሁረይራ(ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንኛውም ሰው መስሊም የሆነን ባሪያ ነፃ ካወጣ፣ እሱ የባሪያውን ሰውነት ከባርነት ነፃ በማውጣት ስላዳነው፣ አላህ የሱንም ሰውነት ከእሳት ያድነዋል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 91፣ አል-ሸምስ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በፀሐይና በብርሃኗ እምላለሁ።
2. በጨረቃም በተከተላት (ፀሐይዋን) ጊዜ፣
3. በቀነ-ም (ፀሐይን) በገለጸት ጊዜ፣
4. በሌሊቱም በሸፈናት ጊዜ፣
5. በሰማይቱም በገነባትም (ጌታ)፣
6. በምድሪቱም በዘረጋትም፣
7. በነፍስም (አይም ወይም ሰው) ባስተካከላትም፣
8. አመጽዋንና ፍርሃትዋንም ባላወቃት (እምላክ እምላለሁ)።
9. (ከንጢአት) ያጠራት ሰው (አላህ ያዘዘውን በመሰራትና በመታዘዝ፣ እውነተኛውን ኢስላማዊ እምነት በመከተልና ትክክለኛና ጥሩ ተግባርን በመፈጸም) ፍላጎቱን በእርግጥ አገኘ።
10. (በንጢአት) የሸፈናትም (አላህ ያዘዘውን አሻፈረኝ ያለ፣ እውነተኛውን ኢስላማዊ እምነት ያስተባበለ፣ ጣኦት አምልኮን የሙጥኝ ያለና ማንኛውንም አይነት መጥፎ ስራን የሚሰራ) ሰው በእውነት አፈረ።
11. ሰሙድ (ህዝብ) ወሰን በማለፍዋ (ነቢያቸውን) አስተባበሉት (እውነተኛውን ኢስላማዊ እምነት በማስተባበል፣ ጣኦት አምልኮን በመፈጸምና ሁሉንም አይነት ወንጀል በመፈጸም)፣
12. ጠማማዋ በተንቀሳቀሰ (ግመሊን ለመግደል) ጊዜ፣

1. وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾
2. وَالْقَمَرِ إِذَا لِلَّهِهَا ﴿٢﴾
3. وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾
4. وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾
5. وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾
6. وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿٦﴾
7. وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾
8. فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾
9. قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا ﴿٩﴾
10. وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾
11. كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾
12. إِذِ ابْتِغَتْ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾

- 13. ለነሱም የአላህ መዕክተኛ (ሲሊህ) የአላህን ግመል የመጠጥ ተራዋንም (እንዳትጎዷት ተጠንቀቁ) አላቸው።
- 14. አስተባበሉትም፤ (ጽንጃዋን) ወንትም፤ በነጢአታቸውም ምክንያት ጌታቸው (ቅጣትን) በነሱ ላይ ደመደመባቸው፤ አስተካከላትም።
- 15. ፍጻሜዋንም (የምታስከትለውን) (አላህ) አይፈራም።

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَهَا ﴿١٣﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾
 وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

ምዕራፍ 92፣ አል-ላይል

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. በሌሊቱ እምላለሁ (በጨለማው) በሚሸፍን ጊዜ፤
- 2. በቀኑም፤ በተገለጸ ጊዜ፤
- 3. ወንድንና ሴትን በፈጠረውም (እምላክ እምላለሁ)።
- 4. ስራችሁ በእርግጥ የተለያየ ነው።
- 5. የሰጠ ሰውማ፤ ጌታውን የፈራም፤
- 6. በመልካሚቱም (እምነት) ያረጋገጠ፤
- 7. ለገሪቱ (ለመልካሚ) ስራ እናዘጋጀዋለን።
- 8. የሰሰተ ሰውማ፤ የተብቃቃም (በራሱ የተመከ)፤¹

وَأَلَيْلَ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾
 وَالنَّهَارَ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾
 وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿٤﴾
 فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَى ﴿٥﴾
 وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾
 فَسْتَسِيرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾
 وَأَمَّا مَنْ يَحْتَلْ وَأَسْتَفْتَى ﴿٨﴾

1. ዐሊይ ኢብኑ አቢጣሊብ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ቁጭ ብለን ሳለን ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ አሉ፡- «ከመካከላችሁ ውስጥ አንዱ መቀመጫው ከጀነት ይሁን ወይም ከአላት ሳይጻፍለት የቀረ የለም።» እኛም፣ የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ስራችንን አቁመን እንመካ (የተጻፈውን እንጠብቅ) እንዴ? አልናቸው። እሳቸውም፣ «በፍፁም! ስራችሁን ሥሩ፤ ሁሉም ነገር ለሰሪው ቀላል ነው» ካሉን በኋላ፣ «...የሰጠ ሰውማ፣ ጌታውን የፈራም፣ በመልካሚቱም (እምነት) ያረጋገጠ፣ ለገሪቱ ሥራ እናሸጋግረዋለን። የሰሰተ ሰውማ፣ የተብቃቃም (በራሱ የተመከ)፣ በመልካሚቱ (እምነት) ያስተባበለም፣ ለክፉይቱ ሥራ እናዘጋጀዋለን።...» (አል-ላይል፣ 5-10) የሚለውን የቁርአን አንቀፅ አነበቡ። (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

9. በመልካሚቱ (እምነት) ያስተባበለም፤

وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى ﴿٩﴾

10. ለክፋይቱ ስራ እናዘጋጃለን።

فَسَتَيْسِرُ لِلْعُسْرَى ﴿١٠﴾

11. በወደቀም (በወደመ) ጊዜ ገንዘቡ ክርሱ ምንም አይጠቅመውም።

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾

12. ቅኑን መንገድ መግለጽ በኛ ላይ አለብን።

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ﴿١٢﴾

13. መጨረሻይቱም መጀመሪያይቱም (ዓለም) የኛ ናቸው።

وَإِنَّا لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾

14. የምትንቀላቀልንም እሳት አስጠነቀቅኳችሁ (በላቸው)።

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿١٤﴾

15. ከጠማማ በቀር ሌላ የማይገባት የኾነችን።

لَا يَصِلُهَا إِلَّا الْأَسْقَى ﴿١٥﴾

16. ያ ያስተባበለና በትዕዛዝ የሸሸው።

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾

17. አላህን በጣም ፈራውም በእርግጥ ይርቃታል።

وَسَيَجْجَبُهَا الْأَلْفَى ﴿١٧﴾

18. ያ የሚጥራራ ኾኖ ገንዘቡን (ለድኾች) የሚሰጠው።

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾

19. ለአንድም ሰው እርሱ ዘንድ የምትመለስ ውለታ የለችም።

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾

20. ግን የታላቅ ጌታውን ውዴታ ለመፈለግ (ይህንን ስራ)።

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾

21. ወደፊትም በእርግጥ (ጆነት ሲገባ) ይደሰታል።

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

ምዕራፍ 93፣ አል-ዱሐ
በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُبُوْرَةُ الصَّحِيْحِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በረፋዱ እምላለሁ!¹

وَالصُّحَىٰ ①

2. በሌሊቱም ጸጥ ባለ ጊዜ፣

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ②

3. (ሙሃመድ ሆይ!) ጌታህ አላሰናበተህም፤
አልጠላህምም።

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③

4. መጨረሻይቱም (ዓለም) ከመጀመሪያይቱ
ይልቅ ላንተ በላጭ ናት።

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ④

5. ጌታህም ወደ ፊት (ብዙን ስጦታ)
በእርግጥ ይሰጥሃል፤ ትደሰታለህም።

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑤

6. (ሙሐመድ ሆይ!) የቲም ሽነህ
አላገኘህምና አላሰጠህምን? (አስጠግቶሃል)።

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑥

7. የሳትክም ሽነህ አገኘህ፤ መራህም።

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑦

8. ድኻም ሽነህ አገኘህ፤ አከበረህም።

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑧

9. የቲምንማ አትጨቁን።

فَأَمَّا اللَّيْمُ فَلَا تُنْفِرْ ⑨

10. ለማኝንም አትገላምጥ።

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑩

11. በጌታህም ጸጋ (ነቢይነትንና ሌሎች
ክብሮችን) አውራ፤ (ግለጻት)።

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑪

1. ሀ. አቡ ለይላ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ኡምሙ ሃኒክ (ረ.ዐ) ብቻ እንደነገረችን የመካከተማ በተከፈተች ጊዜ፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እሷ ቤት ገላቸውን ታጥቦው ስምንት ረከዓት ሶላት ሰገዱ። ኡምሙ ሃኒክ እንዳለችውም፣ «ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንደዚህች ያለች ቀለል ያለች ሆና ሩኩዕዋና ሱጽድዋ የተሟላች ሶላት ሰገደው አይቺ አላውቅም» ብላለች። (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

ሰ. አቡ ሀረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ «የልብ ወዳጄ (ሰ.ዐ.ወ) ሦስት ነገሮችን አደራ ብለውኛል። (እነርሱም)፦

1. ከየወሩ ሦስት ቀኖችን መያምን፤
2. የዱሐ ሁለት ረከዓ ሶላትን መስገድ፤
3. ከመተኛቱ በፊት ዊትር መስገድን።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

ምዕራፍ 94፣ አል-ሸርሐ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

- 1. (ሙሀመድ ሆይ!) ልብህን ለአንተ አላሰፋንልህምን? (አስፍተንልሃል)።
- 2. ሽክምምንም ካንተ አውርደንልሃል።
- 3. ያንን ጆርባህን ያከበደውን (ሽክም)።
- 4. መወሳኝትህንም ላንተ ከፍ አድርገንልሃል።
- 5. ከችግርም ጋር ምቹት (አንድ ችግር ከሁለት ምቹት ጋር ነው። ስለሆነም አንድ ችግር ሁለት ምቹቶችን አያይልም) አልለ።
- 6. ከችግር ጋር በእርግጥ ምቹት አልለ።
- 7. በጨረሽክም ጊዜ ልፋ (ጌታህን በማምለክ ቀጥል)።
- 8. ወደ ጌታህም ብቻ (ሁሉንም ፍላጎትህን) ከጅል።

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

ምዕራፍ 95፣ አል-ቲን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

- 1. በበለስና በዘይት ወይራ እምላለሁ!
- 2. በሲኒን ተራራም፣
- 3. በዚህ በጸጥተኛው አገርም (እምላለሁ)።
- 4. ሰውን በጣም በአማረ አቋም ላይ ፈጠርነው።
- 5. ከዚያም (ከፊሉን) ከዘቅተኞች ሁሉ በታች አድርገን መሰለነው።

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفَلِينَ ﴿٥﴾

6. ግን እነዚያ (በአላህ አንድነት) ያመኑት፤ መልካሞችንም የሰሩት ለነሱ ተቆራጭ ያልኾነ ምንዳ (ጀነት) አልላቸው።

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

7. ታዲያ ከዚህ በኋላ በፍርድ ምን አስተባባይ አደረገህ?

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدُ بِالَّذِينَ ﴿٧﴾

8. አላህ ከፈራጆች ሁሉ (በትንሳኤ ቀን) ይበልጥ ፈራጅ አይደለምን? (ነው፤ እናንተ ከሃዲዎች)።

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

ምዕራፍ 96፣ አል-ባላቅ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. አንብብ በዚያ (ሁሉን) በፈጠረው ጌታህ ስም።

أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

2. ሰውን ከረጋ ደም በፈጠረው (ጌታህ ስም)።

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

3. አንብብ፤ ጌታህ በጣም ቸር ሲኾን፤

أَقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

4. ያ በብርዕ ያስተማረ፤

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

5. ሰውን ያላወቀውን ሁሉ ያላወቀ ሲኾን።

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمَ ﴿٥﴾

6. በእውነቱ ሰው ወሰንን (በክህደትና መጥፎ ስራ በመስራት) ያልፋል፤

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿٦﴾

7. ራሱን የተብቃቃ (ባለ ሀብት) ኾኖ ለማየቱ፤

أَنْ رَأَاهُ اسْتَفْتَىٰ ﴿٧﴾

8. (ሙሐመድ ሆይ!) መመለሻው ወደ ጌታህ ብቻ ነው።

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَ ﴿٨﴾

9. (ሙሐመድ ሆይ!) አየህን? ያንን (አቡጃህ) የማይከለክለው፤

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾

10. ባሪያን (ነቢዩ ሙሀመድ) በሰገደ ጊዜ፤

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾

- 11. አየህን? ንገረኝ (ተከልካዩ) በትክክለኛ መንገድ ላይ ቢኾን፤
- 12. ወይም (ፈጣሪውን) በመፍራራት ቢያዝ፤
- 13. አየህን? ንገረኝ (ከልካዩ-አቡጆሀል) ቢያስተባብልና (ከእምነት) ቢሸሽ፤
- 14. አላህ የሚያይ መኾኑን አያውቅምን?
- 15. ይተው! ባይከለክል፤ አናቱን ይዘን (አቡጆሀል) እንጎትተዋለን፤
- 16. ውሸታም ስሕተተኛ የኾነችውን አናቱን!
- 17. ሸንጎውንም ይጥራ፤
- 18. (እኛም የእሳት) ዘበኞቻችንን (ከሱጋር እንዲወያዩ) እንጠራለን።
- 19. (ሙሐመድ ሆይ!) ይከልክል አትታዘዘው፤ ስገድም፤ (ወደ አላህ) ተቃረብም።

- أَرَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۖ
- أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ ۖ
- أَرَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَقَتَلَكُم ۖ
- أَلَّا يَعْلَمَ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۖ
- كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهَ لَسَفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ ۖ
- نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۖ
- فَلْيَعْنُ نَادِيَهُ ۖ
- سَنَدْعُ الزَّبَانَةَ ۖ
- كَلَّا لَا نَطَعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

ምዕራፍ 97፣ አል-ቀድር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

- 1. እኛ (ቁርአኑን) በመወሰኛይቱ ሌሊት አወረድነው።
- 2. መወሰኛይቱም ሌሊት ምን እንደሆነች ምን አሳወቀህ?
- 3. መወሰኛይቱ ሌሊት ከሺሕ ወር በላጭ ናት [እንደ ሺ ወራት (83 ከ4 ወራት) አላህን ከማምለክ ይልቅ በዚች ሌሊት አላህን ማምለክ በላጭ ነው] ።
- 4. በርሷ ውስጥ መለክትና መንፈሱ በጌታቸው ፈቃድ በነገሩ ሁሉ ይወርዳሉ።

سُورَةُ الْقَادِرِ

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۖ
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۖ
- لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۖ
- نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ۖ

5. እርስዎ እስከ ጎህ መውጣት ድረስ ሰላም ብቻ ናት።¹

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

ምዕራፍ 98፣ አል-በይና

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْبَيْتَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እነዚያ ከመጽሐፉ ባለቤቶች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች)፣ ከአጋሪዎቹም የካዱት ግልጽ አስረጅ እስከ መጣላቸው ድረስ፣ (ከነበሩበት ላይ) ተወጋጆች አልበሩም።

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

2. (አስረጅም) ከአላህ የኾነ መልዕክተኛ (ነቢዩ ሙሀመድ) የተጥራሩን መጽሐፎች (የቁርኣን ምዕራፎች) የሚያነብ ነው።

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾

3. በውስጧ ቀጥተኛ የኾኑ ጽሑፎች ያሉባት የኾነችን።

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾

4. እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) ሰዎች ግልጽ አስረጅ ከመጣላቸው በኋላ (ነቢዩ ሙሀመድና ለሱ የተገለጸለት ራዕይ) እንጂ፣ አልተለያዩም።

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

5. አላህን፣ ሃይማኖትን ለርሱ ብቻ አጥሪዎች፣ ቀጥተኞች ኾነው ሊገኙት፣ ሰላትንም አስተካክለው ሊሰግዱ፣ ዘካንም ሊሰጡ እንጂ፣ ያልታዘዙ ሲኾኑ (ተለያዩ)። ይህም የቀጥተኛይቱ (ሃይማኖት) ድንጋጌ ነው።

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ﴿٥﴾

6. እነዚያ ከመጽሐፉ ሰዎች (የሁዳዊያንና ክርስቲያኖች) የካዱት (በእስላም፣ በቁርኣንና በነቢዩ ሙሀመድ) አጋሪዎቹም፣ በገሀነም እሳት ውስጥ ናቸው፤ በውስጧ ዘውታሪዎች ሲኾኑ፣ እነዚያ እነሱ ከፍጥረት ሁሉ ክፉ ናቸው።²

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

1. ዓኢሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ለይሉቱል ቀድሮን በረመዳን ወር የመጨረሻዎቹ አስር ጉዶሎ ቀናት ውስጥ ፈልጓት።» (ቡኻሪ ዘግቦውታል)።

2. በአል-ተክዌር 27 (ለ) ላይ የተቀመጠውን ሐዲስ ይመልከቱ።

7. እነዚያ ያመኑትና መልካሞችንም የሰሩት፤ እነዚያ እነሱ ከፍጥረት ሁሉ በላይ ናቸው።

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

8. በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸው የመኖሪያ ገነቶች ነው፤ በውስጣቸው ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ (ይገቡባቸዋል)። አላህ ከነሱ ወደደ፤ ክርሱም ወደዱ፤ ይህ ጌታውን ለፈራ ሰው ነው።

جَزَاءُ وَّهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
رَبَّهُ ﴿٨﴾

ምዕራፍ 99፣ አል-ዘልዘላ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ምድር (በጎይል) መንቀጥቀጥዋን (በመጨረሻ) በተንቀጠቀጠች ጊዜ፤

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾

2. ምድር ሸክሞችዋን ባወጣችም ጊዜ፤

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾

3. ሰውም ምን ኾነች ባለ ጊዜ፤

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

4. በዚያ ቀን ወራዎችዋን (ምድር ላይ የተሰሩትን መልካም ወይም መጥፎ ስራዎች) ትናገራለች።

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

5. ጌታህ ለርሷ በማሳወቁ ምክንያት፤

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾

6. በዚያ ቀን ሰዎች ስራዎቻቸውን (ምንዳዋን) እንዲያዩ ይደረጉ ዘንድ፤ (እንደየስራቸው) የተለያዩ ኾነው (ከመቆሚያው ስፍራ) ይመለሳሉ።

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾

7. የብናኝ ክብደት ያክልም መልካምን የሰራ ሰው ያገኘዋል።

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا
يَرَهُ ﴿٧﴾

8. የብናኝ ክብደት ያክልም ክፉን የሰራ ሰው ያገኘዋል።

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا
يَرَهُ ﴿٨﴾

ምዕራፍ 100፣ አል-ዓዲያት
በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْعَنَابِ يَا ت
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. እያለከለኩ ሯጮች በኸኑት (ፈረሶች)
እምላለሁ።

وَالْعَدِيدَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾

2. (በሰኮናቸው) እያጋጨ አላትን አውጪዎች
በኸኑትም፣

فَالْمُورِبَاتِ فَدْحًا ﴿٢﴾

3. በማለዳ ወራሪዎች በሆኑትም፣

فَالْمُعْرِبَاتِ ضَبْحًا ﴿٣﴾

4. በርሱ አባራን በቀሰቀሱትም፣

فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾

5. በ(ጠላት) ክቢ (የጦር ሰራዊት ልዩ
ሰፈር) መካከል በርሱ (በጧት) በተጋፈጡትም
እምላለሁ!

فَوْسَطْنَنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾

6. ሰው ለጌታው ብርቱ ከሓዲ ነው።

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾

7. እርሱም በዚህ ላይ (በራሱ ስራ)
መስካሪ ነው።

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

8. እርሱም ገንዘብን ለመውደድ በጣም
ብርቱ ነው።

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

9. (ሰው) አያውቅምን? በመቃብሮች ያሉት
(ሁሉም ሙታን) በተቀሰቀሱ ጊዜ፣

﴿٩﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَاهُ فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

10. በልቦች ውስጥ ያለውም ሁሉ በተገለጸ
ጊዜ (እንዴት እንደሚኸኝ?)፣

وَحَصِيلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

11. ጌታቸው በዚያ (በትንሳኤ) ቀን በነሱ
(ነገር) በእርግጥ ውስጠ አዋቂ ነው።

﴿١١﴾ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

ምዕራፍ 101፣ አል-ቃሪዓ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ቆርቋሪይቱ (የትንሳኤ ቀን ጨኸት)፣

أَلْقَارِعَةُ ﴿١﴾

2. ምን አስደናቂ ቆርቋሪ ናት!

مَا أَلْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

3. ቆርቋሪይቱም ምን እንደኾነች ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا أَلْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

4. ሰዎች እንደ ተበታተነ ቢራ ቢሮ (ወይም ኩብኩባ) በሚኾኑበት ቀን፣

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْمَبْتُوثِ ﴿٤﴾

5. ጋራዎችም እንደ ተነደፈ ሱፍ በሚኾኑበት (ቀን ልዎችን በድንጋጤ ትቀረቁራለች።)፣

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

6. ሚዛኖቹ (መልካም ስራዎቹ) የከበዱለት ሰውማ፣

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

7. እርሱ በምትወደድ ኑሮ (በጀነት) ውስጥ ይኸናል።

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾

8. ሚዛኖቹም (መጥፎ ስራዎቹ) የቀለሉበት ሰውማ፣

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

9. መኖሪያው «ሃዊያህ» (እሳት) ናት።

فَأَمَّهُ هَوَايَةٌ ﴿٩﴾

10. እርሷም ምን እንደ ኾነች ምን አሳወቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾

11. (እርሷ) በጣም ተኳሳ እሳት ናት።

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

ምዕራፍ 102፣ አል-ተካሡር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ

በጣም አዛኝ በሆነው።

- 1. በብዛት መፎካከር (የዱንያ ህይወት ጌታችሁን ከመገዛት) አዘናጋችሁ፤
- 2. መቃብሮችን እስከ ጎበኛችሁ (እስከዕለተ-ሞታችሁ) ድረስ።
- 3. ተከልከሉ! ወደ ፊት (ውጤቱን) ታውቃላችሁ፤
- 4. ከዚያም ተከልከሉ፤ ወደ ፊት ታውቃላችሁ።
- 5. በእውነቱ (የሚጠብቃችሁን) እርግጠኛ ዕውቀትን ብታውቁ ኖሮ፣ (ባልዘነጋችሁ ነበር)።
- 6. ገሀነምን በእርግጥ ታያላችሁ።
- 7. ከዚያም እርግጠኛን ማየት ታዩዋታላችሁ፤
- 8. ከዚያም ከድሎታችሁ ሁሉ በዚያ ቀን ትጠየቃላችሁ።¹

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَنَكُمْ التَّكْوِيْنُ ۝

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

نَمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝

ثُمَّ لَتَسْتَلْنَنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) አንድ ቀን ወይም ምሽት ላይ ከቤታቸው ወጡ። አቡ በክርንና ዑመርን አግኝተዋቸው፣ «በዚህ ወቅት ከቤታችሁ ያስወጣችሁ ነገር ምንድን ነው?» ሲሉ ጠየቋቸው። ሁሉም፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! ረሃብ ነው» አሏቸው። አሏቸውም፣ «ነፍሴ በእጁ በሆነችው (አላህ) እምላለሁ! እናንተ የወጣችሁበት ነገር ነው፤ እኔንም ያስወጣኝ። ስለዚህ ተነሱ» አሏቸው። ሁለቱም ተነሱና ከነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ጋር አብረው ወደ አንድ አንጎር ቤት መጡ። ሰውየው ግን በወቅቱ ቤት ውስጥ የለም ነበር። የሰውየው ሚስት ነቢዩን (ሰ.ዐ.ወ) በተመለከተች ጊዜ፣ «እንኳን ደህና መጡ!» አለቻቸው። አሏቸውም፣ «እከሌ የት ነው?» አሏት። አሏም «የሚጠጣ ውሃ ሊያመጣልን ሄዷል» አለቻቸው። ሰውየው ሲመጣ የአላህ መልዕክተኛን (ሰ.ዐ.ወ) እና ሰላጣዎቻቸውን ተመለከተና «ለአላህ ምስጋና ይገባው! ዛሬ በእኔ ዘንድ ከእርስዎ በላይ የተከበረ እንግዳ የለም» አሏቸው። ከዚያም ሄዶ በቴምር ልጥ ላይ ቴምርና የቴምር እሾት ይዘላቸው መጣና እንዲመገቡ ጋበዛቸው። ፍየሉን ሊያርድ ሲል የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ)፣ «የወተት ፍየሏን እንዳታርድ ተጠንቀቅ!» አሉት። እሱም በፍየሏ ምትክ በጉን አረደላቸው። ከሥጋውም ማዕድ አዘጋጀላቸው። እነሱም ከዚያ ስጋና ቴምር በሉ፣ ውሃም ጠጡ። በልተው ከጠገብና ውሃ ከጠጡ በኋላ፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ለአቡበክርና ለዑመር እንዲህ አሏቸው፡- «ነፍሴ በእጁ በሆነችው (አላህ) እምላለሁ! በትንሳኤ ቀን ስለዚህች ፀጋ በእርግጥ ትጠየቃላችሁ። ረሃብ ከቤታችሁ አስወጣችሁ፤ ደህን ፀጋ እስከተላበሳችሁ ድረስም ወደ ቤታችሁ አልተመለሳችሁም» አሏቸው። (ሙስሊም ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 103፣ አል-ዐስር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. በጊዜያቱ እምላለሁ!

وَالْعَصْرِ ①

2. ሰው ሁሉ በእርግጥ በኪሳራ ውስጥ ነው።

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ②

3. እነዚያ ያመኑት (በአላህ አንድነት ብቻ) እና መልካሞችን የሰሩት፣ በእውነትም አደራ የተባባሉት (አንዱ ሌላውን ሁሉንም አይነት አላህ ያዘዛቸውን መልካም ስራዎች እንዲሰሩ ግፊት ማድረግና አላህ ከከለከለው ሁሉም አይነት መጥፎ ስራዎችም እንዲታቀብ ማዘዝ)፣ በመታገስም አደራ የተባባሉት (በዳዕዋ ወይም በጂሃድ ወቅት በሚያጋጥም ስቃይ፣ ጉዳት፣ ወዘተ እርስ በርሳቸው አይዟችሁ የሚባባሉ) ብቻ ሲቀሩ።

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ③
وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ ④

ምዕራፍ 104፣ አል-ሁመዛ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْهُمْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ለሃሜተኛ፣ ለዘላፊ ሁሉ ወዮለት!

وَيَلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٌ ①

2. ለዚያ ገንዘብን የሰበሰበና የቆጣጠረው (ያደለበውም) ለኾነ፣ (ወዮለት)።

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ②

3. ገንዘቡ የሚያዘውትረው መኾኑን ያስባል።

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③

4. ይከልከል፣ በሰባሪይቱ (አሳት) ውስጥ በእርግጥ ይጣላል።

كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْخَطْمَةِ ④

5. ሰባሪይቱም ምን እንደ ሆነች ምን አሳውቀህ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ ⑤

6. የተነደደችው የአላህ አሳት ናት።

نَارُ اللَّهِ الْمَوْفُودَةُ ⑥

7. ያቺ በልቦች ላይ የምትዘልቅ የኾነችው።

الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقَدِ ۝٧

8. እርሷ በእርግጥ በነርሱ ላይ የተዘጋጀች ናት።

إِنهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝٨

9. በተዘረጋች አዕማድ ውስጥ (የተዘጋች ናት)።

فِي عِمَدٍ مُّمدَدَةٍ ۝٩

ምዕራፍ 105፣ አል-ፊል
በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ሙሀመድ ሆይ!) በዝሆኑ ባለቤቶች ጌታህ እንዴት እንደሰራ አላወክምን?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١

2. ተንኮላቸውን በጥፋት ውስጥ (ከንቱ) አላደረገምን? (አድርጓል)።

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ۝٢

3. በነሱም ላይ መንጎች የኾኑን ወፎች ላከ።

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣

4. ከተጠበሰ ጭቃ በኾነ ድንጊያ የምትወረውርባቸው የኾነችን (አዕዋፍ)፣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝٤

5. ቅጠሉ እንደ ተበላ አዝመራም አደረጋቸው።¹

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

1. የዝሆን ጦርን አስመልክቶ በአል-ፊል ምዕራፍ ላይ የተጠቀሰው ታሪክ የተከሰተው ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በተወለዱበት ዓመት ነበር። በየመን የቀሰሸው ንጉስ የነበረው አብረሃም ሰንዓ (የመን) ከተማ ውስጥ ሰዎች የሚጉበኙት ልክ እንደ ካዕባ የመሰለ ሕንፃ ለመገንባት ፈለገ። በዚህ መሠረት ዐረቦች ወደ ካዕባ የሚያደርጉት መንፈሳዊ ጉብኝት ወደ ሰንዓ እንዲዞር ዕኑ ፍላጎት ነበረው። ስለሆነም ያለውን ሃሳብ ለሐባሻው ንጉስ አቀረበ። ንጉሱም አብረሃም ባቀረበው ሃሳብ ሙሉ ለሙሉ ተስማማ። በስምምነቱ መሠረትም "አል-ቁለይስ" የተባለ ቤተ-ክርስቲያን ሰራ። በወቅቱም ያን የመሰለ ቤተ-ክርስቲያን ተሰርቶ አይታወቅም ነበር። አንድ ከመካ የመጣ ሰው ወደዚህ ቤተ-ክርስቲያን በመምጣትና ቤተ-ክርስቲያኑ ላይ (በመጸዳዳት) አቆሽሸው። አብርሃምም ይህን በተመለከተ ጊዜ ንዴቱን ለመቆጣጠር አልቻለም። ስለዚህ ግዙፍ ጦር አዘጋጅቶ መካን ለመውረርና ካዕባን ለማጥፋት ወሰነ። ባዘጋጀው ጦር ውስጥ ደብራ ሦስት ዝሆኖች የሚገኙ ሲሆን፣ ከመካከላቸውም መሕሙድ የሚባል ዝሆን አገኝበታል። ይህ ዝሆን ከሁሉም ዝሆኖች የበለጠ ግዙፍ ነበር። በወቅቱ ማንም የዐረብ ጉሣ ከአብረሃም ጦር ጋር የተጋፈጠና የተዋጋ የለም። በዚህም መሠረት ያገኘውን ሁሉ እያሸነፈና እየገደለ ወደ መካ ከተማ በጣም ተቃረበ። በዚህም ወቅት በነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) አያት በዐብዱል ሙጢሊብና በአብርሃም መካከል የእርቅ ስምምነት ቢደረግም፣ አብርሃም ለእርቁ ማስፈጸሚያ ከዐብዱል ሙጢሊብ የወሰደውን ግመሎች

ምዕራፍ 106፣ ቁረዕን

سُورَةُ التَّوْبَةِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ቁረዕንን ለማላመድ (ባለዘሆኖቹን አጠፋ)።

لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ ۝١

2. የብርድና የቦጋን ወራት ጉዞ ሊያላምዳቸው ይህንን ሰራ።

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢

3. ስለዚህ የዚህን ቤት (የካዕባን) ጌታ (አላህ) ይግገዙ።

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣

4. ያንን (እሱ) ክርሃብ ያበላቸውን፣ ክፍርሃትም ያረካቸውን(ጌታ ያምልኩ)።

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

ምዕራፍ 107፣ አል-ማዕ-ን

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ያንን በምርመራው የሚያስተባብለውን አየህን? (አወቅከውን?)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْأَيْدِي ۝١

2. ይህም ያ የቲምን በጎይል የሚገፈትረው፣¹

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْدِيَهُ ۝٢

በመመለስ መካከ ገብቶ ካዕባን በማጥፋቱ ላይ [ግን] ፀና። ዐብዱልሙሉብም መካከ ውስጥ ከሚኖሩ ሰዎች ላይ ሊከሰት ከሚችለው ሰማያዊ መቅሰፍት ይጠበቁ ዘንድ፣ ከተማዋን ለቀው ከሚሰቱቻቸውና ከልጆቻቸው ጋር ክፍ ወዳለ ስፍራ እንዲወጡ ነገሯቸው። ሰዎቹም ወደ ክፍታ ሥፍራው ሄዱ። የአብርሃምም ጦር መካከ ከተማ መግቢያ ላይ «አል-ሙሐሲር» እስከሚባለው ሸለቆ ድረስ ገብውን ቀጠለ። በሸለቆው መሐል ሲደርስ በወፎች ተከበበ። አከዋፋቱ በእግርቻቸው የበቆልት መጠን ያላቸውን ጠጠሮች ይዘው፣ የእያንዳንዱ ወታደር ሥጋ በትንንሹ እስኪቆራረጥ ድረስ ድንጋዩን ወረወረው። ክፍተኛ ጥቃትና ጥፋትም አደረሱ። አብርሃም ከዚህ ጥቃት ለመሸሽ ወደ የመን አቀና። ዳሩ ግን መንገድ ላይ እያለ ሥጋው ተብጣጠሰ። ይህ እንግዲህ አላህ በጠላቶቹ ላይ የተቀዳጀው ድል ከመሆኑም ባሻገር፣ አላህ ካዕባንና መካከ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎችን የጠበቀበት ክስተት ነው።» (በአል-ጦቦሪ የቁርአን ማብራሪያ መጽሐፍ ውስጥ ተዘግቧል)።

1. ሰህል ኢብ- ሰዕድ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «እኔና አባቱ የሞተበትን ልጅ የሚንከባከብ ሰው፣ ጃነት ውስጥ እንዲህ ነን» ካሉ በኋላ፣ አመልካችና የቀለበት ጣቶቻቸውን በማሳየት አመለኩቱ። (ቡካሪ ዘግቦውታል)።

3. ድኻንም በማብላት ላይ የማያግባባው ሰው ነው።¹

وَلَا يَخُصُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١١﴾

4. ወዮላቸው ለሰጋጆች! (ለአስመሳዮች)

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿١٢﴾

5. ለነዚያ እነሱ ከሰግደታቸው ዘንጊዎች (ከትክክለኛው የሰላት ጊዜ) ለሽኑት (ሰጋጆች)።

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿١٣﴾

6. ለነዚያ እነሱ ይዩልኝ ባዮች ለሽኑት (ሰጋጆች)።

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿١٤﴾

7. የዕቃ ትውስትንም (ስስታም የሆኑ ሌላው ቀርቶ ጨው፣ ውሃ የመሳሰሉ ነገሮችን) የሚከለክሉ ለሽኑት (ወዮላቸው)።

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿١٥﴾

ምዕራፍ 108፣ አል-ከውሠር

سُورَةُ الْبَكْرَةِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ሙሀመድ ሆይ!) እኛ በጣም ብዙ በጎ ነገሮችን ሰጠን።²

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَيْكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

2. ስለዚህ ለጌታህ (ብቻ) ስንድ፣ (ለጌታህ ብቻ) ሰዋም (እረድ)።³

فَضْلٍ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرَ ﴿٢﴾

3. (ሙሀመድ ሆይ!) ጠይህ (የሚጠላህ) እርሱ በእርግጥ (ዘሩ) የተቆረጠው ነው።

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

1. አቡ ሁረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ባሏ የሞተባትን [ሴት] ወይም ድሃ የሆነን [ሰው] የሚንከባከብ ሰው፣ ልክ በአላህ መንገድ ላይ ትግል እንደሚያደርግ ሰው ወይም ሌሊቱን ሙሉ እንደሚሰግድና ቀኑን ሙሉ እንደሚያም ሰው ነው።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ወደ ሰማይ አርገው ከተመለሱ በኋላ፣ እንዲህ ብለዋል፡- «(ጆነት ውስጥ) ወደ አንድ ዳርቻዎቹ በሉል ወደጌጡ ወንዝ መጣሁና ጅብረልን፣ ይህ ምንድን ነው? አልኩት፡- እሱም፣ ጽይ ከውሠር ነው አለኝ።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

3. አነስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «ማንም ሰው እኔ በእሱ ዘንድ ከአባቱ፣ ከልጆቹና ከሁሉም ሰዎች በበለጠ የተወደድኩ ካልሆነኩ [በስተቀር] አላመነም።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 109፣ አል-ካፊሩን

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

1. በላቸው፡-እናንተ ከሐዲዎች (በአላህ፣ በአንድነቱ፣ በመልዕክተኞቹ፣ በመጸሀፍቱ፣ በመላዕክቱ፣ በዕለተ-ትንሳኤውና በውሳኔው የማታምኑ) ሆይ!
2. ያንን የምትግገዙትን (ጣዖት አሁን) አልግገዛም።
3. እናንተም እኔ የምግገዛውን (አምላክም አሁን) ተገዢዎች አይደላችሁም።
4. እኔም ያንን የተገዛችሁትን፣ (ወደፊት) ተገዢ አይደለሁም።
5. እናንተም እኔ የምግገዛውን፣ (ወደፊት) ተገዢዎች አይደላችሁም።
6. ለእናንተ ሃይማኖታችሁ አላችሁ፤ ለኔም (አሃዳዊ አምልኮትን የሚሰብከው ኢስላም) ሃይማኖቴ አለኝ።

سُورَةُ الْكَافُرِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَّيْمِنُ الْكٰفِرُونَ ﴿١﴾

لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا اَعْبُدُ ﴿٣﴾

وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا اَعْبُدُ ﴿٥﴾

لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿٦﴾

ምዕራፍ 110፣ አል-ነስር

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ

በጣም አዛኝ በሆነው።

1. (ሙሀመድ ሆይ! በጠላቶችህ ላይ ድል እንድትቀዳጅ) የአላህ እርዳታና (መካን) መክፈት በመጣ ጊዜ፣
2. ሰዎችንም ጭፍሮች እየኾኑ፣ በአላህ ሃይማኖት (ኢስላም) ውስጥ ሲገቡ ባየህ ጊዜ፣
3. ጌታህን ከማመስገን ጋር አጥራው፤ ምሕረትንም ለምነው፤ እርሱ ጸጸትን በጣም ተቀባይ ነውና።

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِيْنِ اللَّهِ اَفْوَاجًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

ምዕራፍ 111፣ አል-ሰሀብ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
በጣም አዛኝ በሆነው።

سُورَةُ الْمُنْتَدَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- 1. የአቡ ለሀብ (የነቢዩ ሙሀመድ አጎት) ሁለት እጆች ከሰሩ (ጠፉ፣ እርሱ) ከሰረም።¹
- 2. ከርሱ ገንዘቡና ያም ያፈራው ሁሉ ምንም አልጠቀመውም።
- 3. የመንቀልቀል ባለቤት የኾነችን እሳት በእርግጥ ይገባል።
- 4. ሚስቱም(ትገባለች)፤ እንጨት ተሸካሚ (ነቢዩ ሙሀመድ በእሾህ እንዲወጉ ሰዕዳን የተባለ የእሾህ አይነት በመንገዳቸው የምታስቀምጥ ወይም የነቢዩን ስም ማጥፋት ልማዷ የሆነ) ስትኾን፤
- 5. በአንገትዋ ላይ ከጭረት (የተገመደ) የኾነ ገመድ ያለባት ስትኾን።²

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢

سَيَصِلُنَّ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝٥

1. ኢብኑ ዐብዳስ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ «(ሙሐመድ ሆይ!) ቅርቦች ዘመዶችህን አስጠንቅቅ!» (አል-ቩዐራእ፣ 214)። የሚለው የቁርአን አንቀፅ ሲወርድ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) ወደ ሰፋ ተራራ ወጡና ድምፃቸውን ከፍ አድርገው፣ «ሰዎች ሆይ!» ብለው ተጣፉ። ሰዎችም «ምንድን ነው?» አሉና በዙሪያቸው ተሰበሰቡ። እሳቸውም፣ «ተመልከቱ! እኔ አንድ የጠላት ሃይል በዚህ ተራራ በኩል መጥቷል ብላችሁ አታምኑኝም?» አሉ። ሰዎቹም፣ «አንተ ሀሰት ስትናገር ሰምተን አናውቅም» አሉ። እሳቸውም ቀጠል አድርገው፣ «እኔ ከሚመጣባችሁ ቅጣት በብርቱ አስጠንቃቂዎችሁ ነኝ» አሉ። ይህ ጊዜ አቡ ለሀብ «ጥፋት ላንተ ይሁን! በዚህ ነውን የሰበሰብክን?» አለና ሄደ። በዚህም ሳቢያ «የአልመሰድ» ምዕራፍ ወረደች።

2. ሰዲድ ኢብኑ ጁበይር (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአል-መሰድ ምዕራፍ ስትወርድ አቡ-በክር ከነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ጉን ተቀምጠው ሳሉ፣ የአቡ ለሀብ ሚስት ነቢዩን (ሰ.ዐ.ወ) ፍለጋ መጣች፣ አቡ-በክርም ለነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ)፣ «እሷ ወደኛ ስትመጣ እርሷም በሌላ አቅጣጫ ቢሄዱ እመኛለሁ። ምናልባት ጉዳት ልታደርስብም ትችላለች» አሏቸው። እሳቸውም፣ «በእኔና በርሷ መካከል ግርዶሽ አለ» አሉ። እሷም እሳቸውን አላየቻቸውም ነበርና፣ ለአቡ-በክር «ወዳጅህ በእኔ ላይ ግጥም ገጥሟል» አለቻቸው። አቡ-በክርም «በአላህ እምላለሁ! እርሱ ግጥም አይገጥምም» አሏት። እሷም «ይህን ታምንበታለህን?» ብላ ትታቸው ሄደች። አቡ-በክርም፣ «የአላህ መልዕክተኛ ሆይ! አላያችሁትም» አሉ። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) «መልዕክ እኔን ከርሷ ላይ ጋርዶኛል» አሉ። (ይህ ሐዲስ በአቡ ዮሳ ዮሐዲስ ዘገባ ላይ ሰፍሯል።)

ምዕራፍ 112፣ አል-ኢ-ክላስ

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህሩህ
በጣም አዛኝ በሆነው።

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (ሙሀመድ ሆይ!) በል፡- እርሱ አላህ
አንድ ነው።

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

2. አላህ (የሁሉ) መጠጊያ (ሁሉም ፍጡራን
ከሱ ፈላጊ የሆኑና እሱ የማይበላና የማይጠጣ፣
በራሱ የተብቃቃ) ነው።

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

3. አልወለደም፣ አልተወለደምም።¹

لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

4. ለርሱም አንድም ብጤ የለውም።

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

1. (ሀ). ሙግዝ ኢብኑ ጀበል (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) «ሙግዝ ሆይ! አላህ በባሪያዎቹ ላይ ያለውን ሐቅ ታውቃለህን?» አሉ። እሱም «አላህና መልዕክተኛው ከማንም ይበልጥ ያውቃሉ» ብሎ መለሰ። እሳቸውም «(የአላህ ሐቅ) ባሪያዎቹ እሱን ብቻ እንዲገዙና ከእርሱ ጋር አንዳችም ነገር እንዳያመልኩ ነው» አሉ። ቀጠል አድርገውም፣ «ሙግዝ ሆይ! እነሱ በአላህ ላይ ያሳቸውን (ሐቅ) ታውቃለህ?» ሲሉ ጠየቁት። እሱም «አላህና መልዕክተኛው ከማንም ይበልጥ ያውቃሉ» በማለት መለሰላቸው። እሳቸውም (የእነሱ ሐቅ) እነሱ ግዴታቸውን ከፈጸሙ እንዳይቀጣቸው ነው» አሉት።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

(ለ). አቡ ሰዒድ አል-ኸድሪይ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ አንድ ሰው ሌላ ሰው «ቁልሁወልላሁ አሐድ»ን እየደጋገመ ሲቀራ ሰማው። በማለዳ ተነስቶ ወደ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) በመምጣት ከስተቱን ነገራቸው። የነገራቸውም ይህ የቁርአን ምዕራፍ በቂ መስሎ ስላልታሰበው ነበር። እሳቸውም፣ «ነፍሴ በእጁ በሆነችው (አላህ) እምላለሁ! በእርግጥ ይህች ምዕራፍ የቁርአንን ሲሶ (1/3ኛ) ታህላለች» አሉት። (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

(ሐ). ዓኢሻ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) አንድ ቁርአን የሚቀራን ሰው መሪ አድርገው ሰዎችን ወደ ዘመቻ ላኩ። ይህ ሰው ባልንጀራዎቹን ሶላት ሲያሰግድ ሶላቱን በ«ቁልሁወልላሁ አሐድ» በሚባለው የቁርአን ምዕራፍ ያጠናቅቅ ነበር። ሰዎቹ ከዘመቻ ሲመለሱ ሁኔታውን ለነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) ነገሯቸው። እሳቸውም፣ «ለምን ይህን እንደሚያደርግ ጠይቁት» አሏቸው። ሰዎቹም ጠየቁት። እሱም ሲመልስ «ይህች ምዕራፍ እጅግ በጣም ርህሩህ የሆነው ጌታ መገሰጫ ስለሆነች፣ እሷን መቅራት ስለምወድ ነው» አላቸው። ነቢዩም (ሰ.ዐ.ወ) «አላህ እሱንም በእርግጥ እንደሚወደው ነገሩት» አሏቸው። (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።

ምዕራፍ 113፣ አል-ፈለቅ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
 በጣም አዛኝ በሆነው።

1. በል:- በተፈልቃቂው ጎህ ጌታ (አላህ) እጠበቃለሁ!
2. ከፈጠረው ፍጡር ሁሉ ክፋት።
3. ከሌሊትም ክፋት (ጨለማን) ባጨለመ ጊዜ፣
4. በተቋጠሩ (ክሮች) ላይ ተፈጻሚ ከሆኑት (ደጋሚ) ሴቶችም ክፋት፣
5. ከምቀኛም ክፋት በተመቀኝ ጊዜ፣ (እጠበቃለሁ በል)።

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾
2. مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾
3. وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾
4. وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾
5. وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

ምዕራፍ 114፣ አል-ናስ

በአላህ ስም እጅግ በጣም ርህራሄ
 በጣም አዛኝ በሆነው።

1. በል:- በሰዎች ፈጣሪ (አላህ) እጠበቃለሁ።¹
2. የሰዎች ሁሉ ንጉሥ በኾነው።²
3. የሰዎች አምላክ በኾነው።

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾
2. مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾
3. إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

1. ዓሊሻ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ «የአላህ መልዕክተኛ በማንኛውም ወቅት ወደ አልጋቸው ለመተኛት ሲሄዱ የአል-ኢቫስን፣ የአል-ፈለቅንና የአል-ናስን ምዕራፎች ካነበቡና መዳፎቻቸው ላይ ምራቃቸውን እትፍ ካሉ በኋላ፣ እጃቸው የሚደርሱባቸውን የሰውነት ክፍሎች ያብሱ ነበር። እሳቸው ሲታመሙም፣ እኔ እሳቸው ያደርጉት እንደነበረው እንዳደርግላቸው ያዙኝ ነበር።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

2. አቡ ሁረይራ (ፈ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ ነቢዩ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል:- «በትንሳኤ ቀን አላህ ምድርን በአጠቃላይ በአንድ እጅ፣ ሰማያትን ደግሞ በቀኝ እጅ ከያዘ በኋላ፣ «እኔ ንጉስ ነኝ፣ የምድር ነገስታት የታሉ!?» ይላል።» (ቡኻሪ ዘግበውታል)።

4. ብቅ እልም ባይ ከኸነው ጎት-ጓች (አንድ ሰው አላህን ካስታወሰ በኋላ፣ በልቡ ውስጥ መጥፎን ነገር ጎት-ጓች ከሆነው ሰይጣን) ክፋት፣¹

① مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

5. ከዚያ በሰዎች ልቦች ውስጥ የሚጎተጉት ከኸነው፣

الَّذِي يُوسَّوْسُ فِي صُدُورِ

② النَّاسِ

6. ከጋኔኖችም ከሰዎችም (ሰይጣናት እጠበቃለሁ በል)።

③ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

1. አቡ ሁ-ረይራ (ረ.ዐ) እንዳስተላለፉት፣ የአላህ መልዕክተኛ (ሰ.ዐ.ወ) እንዲህ ብለዋል፡- «(የጀሃነም) እሳት በፍላጎቶችና በስሜቶች የተከበበች ስትሆን፣ ጀነት ደግሞ በሚጠሉና በማያስፈልጉ ነገሮች የተከበበች ነች።» (ቡ-ኻሪ ዘግበውታል)።